

၁၉၀၉

‘သုဗ္ဗဘိ သီရိဓဇ မဟာဗ္ဗ ရာဇဂုရု’

တံဆိပ်တော်ရ

ပြာသာဒ်ကျောင်းဆရာတော်--အရှင်သာရဓဿိ

မြန်မာပြန်ဆိုအပ်သော

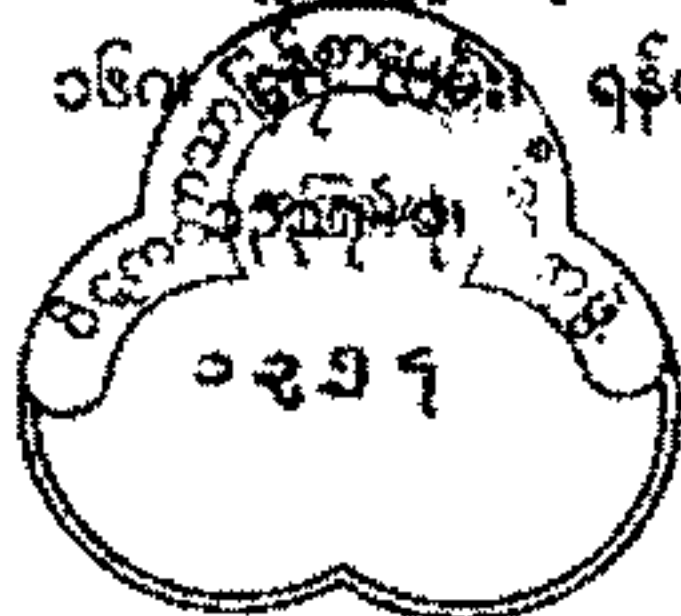
ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

ပဌမအုပ်

လယ်တီမဏ္ဍိုင်ပုံနှိပ်တိုက်

အမှတ် ၁၆၊ ရွှေဘိုလမ်း၊ ရန်ကုန်မြို့။

ဘာသာရေးဆိုင်ရာ စာပေခွင့်ပြုချက်
အမှတ် (၆၉၈၄)

ပြင်ဆင်သူ ဝါဠိသရာ ဦးချစ်နှင့်
လယ်တီမဏ္ဍိုင် စာတည်းအဖွဲ့

ရိုက်နှိပ်ခြင်း စုတိယအကြွပ်
၁၉၇၅-ခု၊ ဇူလိုင်လ
ထုတ်ဝေ (၂၀၀၀)
ထန်ဖိုး ၈-ကျပ်

ပုံနှိပ်သူ ဦးထွန်းလွင် (၀၄၃၃) မြို့
လယ်တီမဏ္ဍိုင် ပုံနှိပ်တိုက်
အမှတ် ၁၆၈၊ ၄၇-လမ်း၊
ရန်ကုန်မြို့။

ထုတ်ဝေသူ ဦးပလော (၀၁၁၄၀) မြို့
စင်္ကြာစာပေ
အမှတ် ၇၇၊ ၁၅၅-လမ်း၊
ယာမော့၊ ရန်ကုန်။

နိဒါန်း

“မပေါ်လွင် မထင်ရှားသော ကာလ (ခေတ်), ဒေသ, ပုဂ္ဂိုလ်များ ပေါ်လွင်ထင်ရှားစိမ့်သောငှာ ထိုကာလ, ဒေသ, ပုဂ္ဂိုလ်များကို ညွှန်ပြသော နိဒါန်းရှိရမည်” ဟု အဋ္ဌသာလိနီ မူလဋီကာဆရာ မိန့်မှာတော်မူခဲ့၏။

[အပါကဋ္ဌာနံ ကာလ၊ ဒေသ၊ ဒေသက၊ ပရိသာနံ
ပါကဋ္ဌ ဘာဝ ကရုဏတ္ထံ တဒုပဒေသ သဟိတေန
နိဒါနေန ဘဝိတဗ္ဗံ]

မူလဋီကာဆရာ၏ မိန့်မှာတော် မူချက်အတိုင်း ဓမ္မပဒ အဋ္ဌကထာ နိဿယနိဒါန်းကို....

(၁) ကာလ၊

(၂) ဒေသ၊

(၃) ပုဂ္ဂိုလ် အားဖြင့် ၃-ပိုင်းခွဲခြား ညွှန်ပြ၍ ရေးသားအပ်၏။

(၁) ဓမ္မပဒ အဋ္ဌကထာ နိဿယကို ရေးသားသော ခေတ်မှာ “ကုန်းဘောင်ခေတ် ပွန်းတည့်ချိန်” ဟု ခေါ်သင့်သော ဘိုးတော်ဘုရား လက်ထက် ဖြစ်လေသည်။ ထိုအကြောင်းကို နိဿယကျမ်းပြီး နိဂုံးနှင့် ကျမ်းဦးပဏာမတို့မှ သိရသည်။ ။ ကျမ်းပြီးနိဂုံး၌ ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယကို သကရစ် ၁၁၅၅-ခု နယုန်လပြည့်၊ သောကြာနေ့ရေးသားပြီးစီးကြောင်း-ပါဠိမြန်မာ နှစ်ဘာသာဖြင့် သကရစ် ကန်ခဲ့၏။ ။ ကျမ်းဦးပဏာမ၌ “ဆင်ဖြူစီးရ၊ ဘာသခင်၊ အသျှင်ကေရာဇ်မင်းမြတ် ကြည့်ရှုတော်မူရန်အကျိုးငှာ၊ ဉာဏာဘိဝံသ ဓမ္မဓမ္မနာပတိ မဟာဓမ္မရာဇာဓိရာဇဂုရု တံဆိပ်နှာမံတော်ရှိသော သာသနာပြုဆရာတော်ကြီးက တောင်းပန် စေခိုင်းတော်မူပေသောကြောင့် သာသနာပြုသာသနာပိုင်ဆရာတော်မြတ်၏အစွမ်းအာနုဘော် ဘုန်းတော်ကိုအမှီပြု၍ရေးသားစီရင်ကြောင်း”နိဿယ ဆရာတော်က ဖော်ပြခဲ့၏။

(၂) ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ ရေးသားသောဒေသမှာ အမရပူရမြို့ မြောက်၊ မဟာမုနိ (ဘုရားကြီး) ရုပ်ရှင်တော်အရှေ့(အရှေ့မြောက်) “ဗိမာန် ဘုံကျော်” ပြာသာဒ်ကျောင်းတော်ဖြစ်လေသည်။ ထိုအကြောင်းကို ကျမ်းပြီး နိဂုံးမှ သိရ၏။

(၃) ပုဂ္ဂလ ကဏ္ဍတွင် ၂-ပိုင်းခွဲခြားအပ်၏။

(က) ဒေသက သို့မဟုတ် ကာရက၊

(ခ) ပရိသတ်။

(က) ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာ နိဿယ ရေးသားသော ကာရကပုဂ္ဂိုလ်မှာ အဆိုပါ ဗိမာန်ဘုံကျော် ပြာသာဒ်ကျောင်းတော်၌ သီတင်းသုံးစံပျော်တော် မူသော ရှင်မည်၊ ရဟန်းမည် ရှင်သာရဒဿီ၊ တံဆိပ်မည် သုဓမ္မာဘိ သိရိဓဇ မဟာဓမ္မ ရာဇဂုရု ဆရာတော်ဖြစ်သည်။ ထိုအကြောင်းကို နိဂုံးနှင့် ပိဋကတ် သမိုင်းမှ သိရလေသည်။ ၎င်းဆရာတော်၏ ဖွားသကရစ် ၁၁၀၇-ခုဖြစ်သည်။ ၁၁၅၄-ခု နှစ်တွင် ဥဘတောဝိဘင်းကို ပြန်ဆိုသည် ထိုအခါသက်တော် ၄၇၊ ဝါတော် (သိက္ခာတော်) ၁၁-ဝါ၊ ရပြီ။ ထိုအကြောင်းကို ဘိုးတော်အမေး သာသနာပိုင်အဖြေဖြစ်သော “အမေးတော်ဖြေ” ကျမ်းကြီးမှ သိရသည်။

ဗုဒ္ဓဝင်ပုဂ္ဂိုလ်တော် နိဿယသစ်နှင့် သဒ္ဓါရှစ်စောင် နိဿယများကိုလည်း ရေးသား စီရင်ခဲ့၏ ထိုအကြောင်းကို “ပိဋကတ်သမိုင်း” မှ သိရ၏။

(ခ) ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာ နိဿယ၏ဆိုင်ရာ ပရိသတ်မှာ- အခြားသာမန် ပုဂ္ဂိုလ်မဟုတ်၊ အမရပူရမြို့တည်နန်းတည် ဖြစ်တော်မူသော ဘိုးတော်မင်း တရားကြီးဖြစ်သည်။

ဘိုးတော် မင်းတရားကြီးသည် ကိုယ်တိုင်လည်း အရည်အချင်း အနှစ် သာရ ပြည့်ဝ၍ အရည်အချင်း အနှစ်သာရ ပြည့်ဝသော ပုဂ္ဂိုလ်များ၏ ခြံရံခြင်းကိုလည်း ခံယူရရှိသော သာရ-သာရပရိဝါရ ပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်လေသည်။

“အင်း၊ နှင့်၊ သာ၊ နေ၊ မင်း၊ စနေ” ဟူသော မုံရွေးရာဇဝင် သိတံအရ- သကရစ် ၁၀၆၀-ခုနှစ် နန်းတက်သော စနေမင်းလက်ထက်မှစ၍ ကွဲပြား ခဲ့သော ထုံဂိုဏ်း ရှုံဂိုဏ်း-သို့မဟုတ် အတင်ဂိုဏ်း အရုံဂိုဏ်း ပြဿနာသည်

စဉ်ကူးမင်းလက်ထက်တွင် အရှိုန်ကုန်၍ ဘိုးတော်ဘုရားလက်ထက်ရောက်မှ အပြီးတိုင် ပြေငြိမ်းခဲ့၏။

အလောင်းမင်းတရားလက်ထက်မှစ၍ ၂၉-နှစ်လုံးလုံး ပြတ်စဲသွားခဲ့ရသော အရံဂိုဏ်းကြီးသည် စဉ်ကူးမင်း လက်ထက်ရောက်မှ ပြန်လည် ဆက်လက်လာခဲ့၏။ ထို့ကြောင့် ဆုံထားဆရာတော်ဘုရားကြီး ရေးသားအပ်သော အာစရိယဝံသပါဠိ၌ ဤသို့ မှတ်တမ်းတင်တော်မူခဲ့၏။

[ပါရမ္မန ဂဏဝံသစိန္တဝဿာနိ ပန ဂဏောတဗ္ဗာနိ၊ ရူပ၊ ရူပ၊ ရူပ၊ ဘူမိ-၁၁၁၄ ဝသော ရတနာပုရဿ ဟိ ရာမည ရာဇနံ ဟတ္ထဂတကာလတော ပရံ ရာဇဝတီ နဒျုတ္တရေ ကုန်းဘောင်ဣလိမဟာနဂရံ မာပေတွာ ထတ္ထ သေတစ္ဆတ္တံ ဓာရေန္တော အာဒိ မဟာရာဇာ (အလောင်းမင်းတရား) အဋ္ဌဝဿာနိ ရဇ္ဇံ ကာရေသိ၊ တဿ ဇေဋ္ဌပုတ္တော (နောင်တော်ကြီး) စတ္တာရိ ဝဿာနိ ရဇ္ဇံ ကာရေသိ၊ အာဒိ ရာဇဿ ဒုတိယပုတ္တ ဘူတော၊ ဒုတိယမဟာရာဇဿ ကနိဋ္ဌဘူတော၊ မဟာသေနော၊ သေတိဘိန္ဒ မဟာရာဇာ(ဆင်ဖြူရှင်) စဒ္ဒသ ဝဿာနိ ရဇ္ဇံ ကာရေသိ၊ တဿ မဟာရညော ပုတ္တဘူတ နရိန္ဒဿ(စဉ်ကူး) ရာဇဘာဝံ ပတ္တကာလတော ယာဝပါရမ္မနဂဏော အနုသန္ဓာတိ၊ တာဝ တိဏိဝဿာနိ၊ ဧဝံခေါ ကျေနတ္တိ သတိဝဿာနိ ဝိနယာစာရသမ္ပန္နော သိက္ခာကာမော လဇ္ဇီကုက္ကုစ္စကော ပါရမ္မနဂဏဝံသော သာမဏေရဟိ ယထာပညတ္တ သေဝိယဝတ္တ ခန္ဓကဝတ္တံ အပါရမ္မာ ပန ဝသေန ပစ္စိန္နော]။

ထိုမှတစ်ပါး ဘိုးတော်ဘုရားလက်ထက်တော်တွင်-

- (က) နိုင်ငံခြားပညာတော်သင်များ စေလွှတ်ခြင်း၊
- (ခ) ဘာသာပြန်လုပ်ငန်း အကြီးအကျယ်လုပ်ဆောင်ခြင်း၊
- (ဂ) သုတေသနလုပ်ငန်းကို ကျောက်စာများနှင့်ညှိနှိုင်း၍ ကျယ်ပြန့်စွာ ဆောင်ရွက်ခြင်း (တွင်းသင်းမင်းကြီးကို ကျောက်စာဝန်ခန့်သည်)

(သ)

နိဒါန်း

(သ) ရာဇဝင်သစ်ရေးခြင်းနှင့်

(င) မြို့ပေါင်း (၅၆) မြို့သို့ သာသနာပြု သင်္ဃာတော်များ စေလွှတ်ခြင်းစသော ဘာသာရေး ပညာရေးများ အထူးတိုးတက်အောင်မြင်ခဲ့လေသည်။

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာ၌ လာရုံသော ဝတ္ထုများကို မြန်မာပြန် (နိဿယ) ဖြင့် ဖတ်ရှုလိုသောကြောင့် ဘိုးတော်ဘုရားက သာသနာပိုင် ဆရာတော်ဘုရားကြီးအား လျှောက်ထားရာ သာသနာပိုင်ဆရာတော်ဘုရားကြီးက ပြာသာဒ်ကျောင်းဆရာတော်အား နိဿယပြန်ဆို ရေးသားရန် တောင်းပန် စေခိုင်းတော်မူသောကြောင့် ဤဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာ နိဿယ ထွက်ပေါ်လာခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

ဤနေရာ၌ စကားအလျဉ်းသင့်၍ ဘိုးတော်ဘုရားလက်ထက် ဓမ္မပဒ ခေတ်စားပုံကို အနည်းငယ် ရေးသားလိုပေသည်။

ဘိုးတော်ဘုရားလက်ထက်ကို ဓမ္မပဒခေတ်ဟု ခေါ်သော် ခေါ်သင့်ပေသည်။ ဘိုးတော်ဘုရားကိုယ်တိုင်လည်း ဓမ္မပဒကို အလွန်လေ့လာ ကြည့်ရှုတော်မူသည်။ မင်းတရားကြီး ကိုးကွယ်တော်မူသော ဆရာတော်ကြီးများလည်း တာဝန်တရပ်အနေအားဖြင့် ဓမ္မပဒကျမ်းကို လေ့လာရန် ဝန်ခံတော်မူကြလေသည်။

“ဥဘတောဝိဘင်းကျမ်းကို ပြန်ဆိုပြီးလျှင် နောင်လေ့လာရန် စာပေများကို ဝန်ခံသည့် ဆရာတော် သင်္ဃာတော်တို့ စာရင်းဘုရား...အစချီသော ၁၁၅၄-ခုနှစ်သွင်း စာရင်းမှတ်တမ်းတခု၌—

၁-ဉာဏာဘိဝံသ ဓမ္မသေနာပတိ မဟာဓမ္မရာဇာဓိရာဇဂုရု(သာသနာပြု ဆရာတော်) အသက် ၃၉၊ သိက္ခာ ၁၉၊ နောက်လေ့လာရန်စာ ဓမ္မပဒကျမ်း၊ + + + + + ၄၉-ရှင်သဒ္ဓမ္မရံသီ (ဗဒုံအောက် တိုက် ညောင်ကန်) အသက် ၄၂၊ သိက္ခာ ၂၁၊ ၎င်းဓမ္မပဒကျမ်း။

အထက်ပါ စာရင်းဇယားကို လေ့လာသောအခါ အမှတ်စဉ် ၁။ ၄။
 ၇။ ၈။ ၁၀။ ၁၁။ ၁၃။ ၁၄။ ၁၅။ ၁၆။ ၁၇။ ၁၈။ ၁၉။ ၂၀။
 ၂၂။ ၂၃။ ၂၆။ ၂၇။ ၂၉။ ၃၃။ ၃၅။ ၃၆။ ၃၇။ ၃၈။
 ၃၉။ ၄၀။ ၄၁။ ၄၃။ ၄၄။ ၄၅။ ၄၆။ ၄၇။ ၄၈ နှင့် အမှတ်စဉ်
 ၄၉ ကျသောဆရာတော် (၃၄) ပါးက ဓမ္မပဒကျမ်းကို လေ့လာရန် ဝန်ခံ
 တော်မူကြ၍ ကျန်သောဆရာတော် (၁၅) ပါးကသာ အခြား ကျမ်းစာ
 များကို လေ့လာရန် ဝန်ခံတော်မူကြသည်ကို တွေ့ရ၏။

အမှတ်စဉ်-၁၈၊ ရှင်သာရဒဿီ (ပြာသာဒ် ကျောင်းတော်)

အထက် ၄၇။ သိက္ခာ ၁၁။ ၎င်း ဓမ္မပဒကျမ်း။

အမှတ် ၁၈။ ရှင်သာရဒဿီမှာ အခြားသူ မဟုတ်၊ ဤဓမ္မပဒ အဋ္ဌ
 ကထာ နိဿယကို ရေးသားစီရင်ခဲ့သော ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်သည်။ ထိုဆရာတော်၏
 အဋ္ဌပုတ္တိတွင် စိတ်ဝင်စားဘွယ်၊ လေ့လာဘွယ်တခုရှိ၏။ ၎င်းမှာ အခြား
 မဟုတ်၊ ဆရာတော်သည် ‘ငယ်ဖြူဟုတ်မှ ဟုတ်ပါလေအံ့လော’ ဟူသော
 ပြဿနာပင်ဖြစ်လေသည်။ အကယ်၍ ငယ်ဖြူမဟုတ်လျှင် ဆရာတော်အား
 ပိုမိုလေးစားသင့်၏။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ငယ်ဖြူမဟုတ်သော ရဟန်း
 တော်များစွာတို့သည် စာပေ တတ်မြောက် ကျမ်းကျင်ခြင်း နည်းပါး၍
 လောကီ “သန်” နေတတ်ကြသောကြောင့်ပင် ဖြစ်ပေသည်။ အထက်-၄၇၊
 သိက္ခာ-၁၁ ဤအချက်ကို ထောက်ထား၍ အထက် ၃၆-နှစ်လောက်ရှိမှ
 ရဟန်းပြုသည် ဆိုနိုင်လျှင် ပြာသာဒ်ကျောင်း ဆရာတော်အား ဒုတိယ
 ဦးကျည်ဗွေ၊ သို့မဟုတ် ကုန်းဘောင်ခေတ် ဦးကျည်ဗွေ ဟု မော်ကွန်းတင်
 သင့်ပေသည်။

အကယ်၍ အကြောင်းအားလျော်စွာ ပရိသုဒ္ဓ (လူထွက်ခြင်း) ပြုပြီးမှ
 တဖန်ရဟန်းဘောင်သို့ ပြန်လည်တက်ရောက်သည်ဆိုနိုင်လျှင်လည်း “တမော
 ဇောတိ ပရာယန” (အမှောင်ခွင်း၍ အလင်းသို့လာနိုင်သော) ပုဂ္ဂိုလ်အဖြစ်
 လေးစားသင့်ပေသည်။

ဆရာတော်ရေးသားစီရင်အပ်သော ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ၏ အခန့်
ပမာဏကို ခန့်မှန်းလိုသော ပုဂ္ဂိုလ်များအတွက် စက္ခုပမာဏ အခန့်အမှန်း
ကို ဆိုရသော်....ဆိုက်ကြီးအားဖြင့်—

ပထမတွဲ	စာမျက်နှာ	၅၀၀-ခန့်။
ဒုတိယတွဲ	။	၆၀၀-ကျော်။
တတိယတွဲ	။	၆၀၀-ကျော်။
စတုတ္ထတွဲ	။	၅၀၀-ခန့်။

၄-တွဲ။ စာမျက်နှာ ၂၂၀၀-ခန့် အရေအတွက် ရှိပေသည်။

ပုရပိုက်-ကန့်ကူ။ ပေ-ကညစ်ခေတ်က ဤမျှ များပြားလှသော စာလုံး
အက္ခရာများကို တလုံးစီလီ၍ ရေးသားတော် မူရသော ဆရာတော်ဘုရား
၏ လုံ့လဝီရိယနှင့် သဒ္ဒါတရားကို အဘယ်သူသည် မလေးစား မကြည်ညို
နိုင်ဘဲ ရှိပါအံ့နည်း။

ဆန်း ထွန်း

၂၅-၆-၅၆

မာတိကာ

ဦးရေ	အကြောင်းရာ	စာမျက်နှာ
နိဿယ ပဏာမ		၁
ကျမ်းဦးပဏာမ		၅

၁-ယမကဝဂ္ဂ

၁ စက္ခုပါလတ္တေရ ဝတ္ထု		၈
၂ မဋ္ဌကုဏ္ဍလီ ဝတ္ထု		၄၉
၃ တိဿတ္တေရ ဝတ္ထု		၇၀
၄ ကာဠိယက္ခိနီ ဝတ္ထု		၈၃
၅ ကောသမ္ပိက ဘိက္ခု ဝတ္ထု		၉၇
၆ စူဠကဋ္ဌ မဟာကဋ္ဌ ဝတ္ထု		၁၂၁
၇ ဒေဝဒတ္တ ဝတ္ထု		၁၃၉
၈ သာရိပုတ္တတ္တေရ ဝတ္ထု		၁၅၀
၉ နန္ဒတ္တေရ ဝတ္ထု		၂၀၉
၁၀ စန္ဒသုကရိက ဝတ္ထု		၂၂၉
၁၁ ဓမ္မိက ဥပါသကာ ဝတ္ထု		၂၃၅
၁၂ ဒေဝဒတ္တ ဝတ္ထု		၂၄၃
၁၃ သုမနဒေဝီ ဝတ္ထု		၂၇၄
၁၄ ဒွေသဟာယက ဘိက္ခု ဝတ္ထု		၂၈၀

(၉)

မာတိကာ

ဦးစရ

အကြောင်းအရာ

စာမျက်နှာ

၂-အပ္ပမာဒဝဂ္ဂ

၁	သာမာဝတီ ဝတ္ထု			၂၈၉
	ဥတေနမင်းအကြောင်း			၂၉၀
	ယောသကသုဋ္ဌေးအကြောင်း			၃၀၃
	သာမာဝတီ မိဖုရားအကြောင်း			၃၃၇
	ဂါသုလဝတ္ထု မိဖုရားအကြောင်း			၃၄၆
	မာဂဏ္ဍီ မိဖုရားအကြောင်း			၃၅၉
၂	ကုမ္ဘယောသက သုဋ္ဌေး ဝတ္ထု			၄၁၂
၃	ဇုဗန္ဓကတ္ထေရ ဝတ္ထု			၄၂၇
၄	ဗာလနက္ခယ သံသုဋ္ဌ ဝတ္ထု			၄၅၄
၅	မဟာကဿပတ္ထေရ ဝတ္ထု			၄၅၈
၆	ပမတ္တာပမတ္တ ဒေသဟာယက ဝတ္ထု			၄၆၁
၇	မဃဝတ္ထု			၄၆၆
၈	အညတရ ဘိက္ခု ဝတ္ထု			၄၉၆
၉	နိဂမဝါသီ တိဿတ္ထေရ ဝတ္ထု			၄၉၉

နိဿယပဏာမ

- ၁။ ဝုတ္တံ ဓမ္မပဒံ ဗုဒ္ဓံ၊ မဟာကာရုဏိကံ ခိလံ။
ဓမ္မဇာတံပိ ဉာဏိကံ၊ ဝန္တေ သုဇနသေဝကံ။
- ၂။ ကိလေသဇာလဝိဒ္ဓံသံ၊ ဂမ္ဘီရဉာဏဂေါစရံ။
ဓမ္မံ ဗုဒ္ဓေန အက္ခာတံ၊ ဝန္တေ သမ္မုဒ္ဓပုဇိတံ။
- ၃။ ဝန္တကိလေသမာနသံ၊ ဝက္ခိဏေယျံ အနုတ္တရံ။
ပရမဂုဏသမ္ပန္နံ၊ ဝန္တေ သံဃဉ္စ ဩရသံ။
- ၄။ နမက္ခာရေန ယံ ပုညံ၊ ဣစ္ဆေဝံ ရတနတ္ထဓယ။
ဟုတွာ ဟတန္တရာယော ဝ၊ သဗ္ဗတ္ထ တဿ တေဓသာ။
- ၅။ ဘာသန္တရံ ဝိဝဇ္ဇိယ၊ ထေရေန ရုစိတာ ဝဏ္ဏနာ။
ဓမ္မပဒပဗ္ဗဂါယ၊ ပိတိပါမောဇ္ဇဝစုနာ။
- ၆။ သံဝဏ္ဏနာယ တဿာ စ၊ ကိဉ္ဇာပိ ဒုက္ခဇရာ ကာတုံ။
နိဿယော ဥပဒေသံ ဥ-ပနိဿာယ ယထာဗလံ။
- ၇။ သာသနဿ အဓိပတိ၊ ယတိနံ ယတိပုဂံဝေါ။
သိတာဒိဂုဏသမ္ပန္နော၊ ဆေကော ပါဝစနေ ထေရော။
- ၈။ ဒဿနတ္ထံ ဂဇိန္ဒဿ၊ ယာစိတော ဟံ ကရိဿာမိ။
ဓမ္မပဒတ္ထနိဿယံ၊ နိဿယာစရိယာနုဘာဝံ။

၁။ အဟံ-အကျွန်ုပ်သည်၊ ဓမ္မပဒံ-ဓမ္မပဒ အမည်ရှိသော ဒေသနာကို၊ ဝုတ္တံ-ဟောတော်မူတတ်သော၊ မဟာ ကာရုဏိကံ-ကြီးမြတ်သော ကရုဏာ ရှိတော်မူသော၊ ဝါ-မြတ်သော ကရုဏာနှင့် ယှဉ်တော်မူသော၊ အခိလံ- အလုံးစုံသော၊ ဓမ္မဇာတံပိ - တရားအပေါင်းကိုလည်း၊ ဉာဏိကံ-သိစွမ်းနိုင်သော သဗ္ဗညုတဉာဏ် ရှိတော်မူသော၊ သုဇနသေဝကံ-သူတော်ကောင်းတို့သည် မှီဝဲဆည်းကပ် အပ်တော်မူသော၊ ဗုဒ္ဓဉ္စ-မြတ်စွာဘုရားကိုလည်း၊ ဝန္တေ ဝန္တာမိ-ရှိခိုးပါ၏၊ ဝန္တိတွာ-ရှိခိုးပြီး၍။

(၂)

နိဿယပဏာမ

၂။ ကိလေသဇာလဝိဒ္ဓံသံ-ကိလေသာတည်းဟူသော ကွန်ရက်ကို ဖျက်ဆီးတော်မူတတ်သော၊ ဂမ္ဘီရဉာဏဂေါဓရံ-နက်နဲသောညာဏ်၏ ကျက်စားရာ အာရုံဖြစ်ထသော၊ ဗုဒ္ဓေန-မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အက္ခာတံ-ဟောတော်မူအပ်သော၊ သမ္မုဒ္ဓပ္ပဇိတံ-မြတ်စွာဘုရားသည် အရိအသေ ဆင်ခြင်သောအားဖြင့် ပူဇော်အပ်တော်မူထသော၊ ဓမ္မဉ္စ-ဆယ်ပါးသော တရားတော်မြတ်ကိုလည်း၊ ဝနေ ဝန္တာမိ-ရှိခိုးပါ၏၊ ဝန္တိတော-ရှိခိုးပြီး၍။

၃။ ဝန္တကိလေသမာနသံ-ထွေးအပ်ပြီးသော ကိလေသာဟုဆိုအပ်သော အရဟတ္တဖိုလ် ရှိတော်မူထသော၊ ဒက္ခိဏေယျံ-မြတ်သောအလှူကို ခံတော်မူထိုက်ထသော၊ အနုတ္တရံ-လွန်ကဲသည့် ရှိတော်မူထသော၊ ပရမဂုဏသမ္ပန္နံ-အလွန်မြတ်သော သီလကွန်အစရှိသော ဂုဏ်ကျေးဇူးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူထသော၊ ဩရသံ-ဘုရားသခင်၏ သားတော်ရင်နှစ် ဖြစ်ထသော၊ သံသဉ္စ-ရှစ်ယောက်သော ပရမတ္ထသံသယတော်အပေါင်းကိုလည်း၊ ဝနေ ဝန္တာမိ-ရှိခိုးပါ၏၊ ဝန္တိတော-ရှိခိုးပြီး၍။

၄။ ဣစ္ဆေဝံ ဣတိဝေံ-ဤသို့လျှင်၊ ရတနတ္ထယေ-ရတနာသုံးပါး အပေါင်း၌၊ နမက္ကာရေန-ရှိခိုးသော အားဖြင့်၊ ဇနိတံ-ဖြစ်စေအပ်သော၊ ယံပုညံ-အကြင်ကောင်းမှုသည်၊ အတ္ထိ-ရှိ၏၊ တဿပုညဿ-ထိုကောင်းမှု၏၊ တေဇသာ-အစွမ်း အာနုဘော်အားဖြင့်၊ သဗ္ဗတ္ထ-အလုံးစုံသော ကာလ၌၊ ဝါ-အလုံးစုံသော အဇ္ဈတ္တ ဗဟိဒ္ဓ သန္တာန်၌၊ ဟတန္တရာယောဝ - ဖျောက်အပ်ပြီးသော အန္တရာယ်ရှိသည်သာလျှင်၊ ဟုတော-ဖြစ်၍။

၅။ ထေရေန-အရှင် ဗုဒ္ဓဇောသ မထေရ်သည်၊ ဘာသန္တရံ - သင်တိုင်း ဦးစွပ်နှင့်တူသော သီဟိုဠ်ဘာသာကို၊ ဝိဝဇ္ဇိယ-ကြည်၍၊ ဝါ-ပယ်၍၊ ပီတိပါမောဇ္ဇဝဇ္ဇနာ-နှစ်သက်ခြင်း ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို ပွားစေတတ်သော၊ ဓမ္မပဒပဗ္ဗဒါယ-ဓမ္မပဒဒေသနာ ဂါထာအပေါင်း၏၊ ယာ ဝဏ္ဏနာ-အကြင် အဋ္ဌကထာကို၊ ရစိတာ-စီရင်အပ်ပြီ။

၆။ တဿာ သံဝဏ္ဏနာယ စ-ထိုဓမ္မပဒ အဋ္ဌကထာ၏လည်း၊ နိဿယော-မှီရာနိဿယကို၊ ကာတံ-ပြုစုရေးသားခြင်းငှါ၊ ကိဉ္ဇာပိဒုက္ကဓေ-အကယ်၍ကား ခဲယဉ်းစွာ၏ရှင်၊ ပနတထာပိ-ထိုသို့ ခဲယဉ်းသည်ပင် ဖြစ်ငြားသော်လည်း၊

ဥပဒေသံ-ဆရာအရှင်မြတ်တို့၏နည်းကို၊ ဥပနိဿယံ-အားကြီးစွာ အမှီပြု၍၊
ယထာဗလံ-အစွမ်းအလျောက်၊ ဝါ-အစွမ်းအားလျော်စွာ။

၇-က၊ သာသနဿ အဓိပတိ-သာသနာ၏အရှင် ဖြစ်တော်မူထသော၊
ဝါ-သာသနာကို အစိုးရတော်မူထသော၊ ဝါ-သာသနာကို ပိုင်တော်မူထ
သော၊ ယတိနံ-ရဟန်းတို့၏၊ ဝါ-ရဟန်းတို့ထက်၊ ဝါ-ရဟန်းတို့တွင်၊ ယတိ
ပုဂံဝေါ-ရဟန်းမြတ် ဖြစ်တော်မူထသော၊ သီလာဒိဂုဏသမ္ပန္နော-သီလ အစ
ရှိသော ဂုဏ်ကျေးဇူး အပေါင်းနှင့် ပြည့်စုံတော် မူထသော၊ ပါဝစနေ-
မြတ်စွာဘုရား စကားတော်၌၊ ဝါ-ပိဋကတ်သုံးပုံ၌၊ ဆေကော-အလွန် လိမ်
မာတော်မူထသော၊ ထေရော-ဉာဏာဘိဝံသဓမ္မသေနာပတိ မဟာဓမ္မ ရာဇာဓိ
ရာဇဂုရု တံဆိပ်နာမံတော်ရှိသော သာသနာပြု ဆရာတော်ဘုရားကြီးသည်၊
ဂဇိန္ဒဿ-ဆင်ဖြူစီးရ ဘဝသခင် အသျှင်ဧကရာဇ်မင်းမြတ်၏၊ ဒဿနတ္ထံ-
ကြည့်ရှုတော် မူစေခြင်းအကျိုးငှာ၊ ယာစိတော ယာစိတတ္တာ-တောင်းပန်
စေခိုင်းတော် မူပေသောကြောင့်၊ အာစရိယာနုဘာဝံ-သာသနာပြုသာသနာ
ပိုင် ဆရာတော်မြတ်၏ အစွမ်းအာနုဘော်ဟူသော ဘုန်းတော်ကို၊ နိဿယ-
အမှီပြု၍၊ ဓမ္မပဒတ္ထနိဿယံ-ဓမ္မပဒ အဋ္ဌကထာနိဿယကို၊ ကရိယာမိ-ပြုပေ
အံ့။

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

ပ ဌ မ ဗ္ဗ

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

ပဏာမ

အလုံးစုံသော ကုသိုလ်ဓမ္မတို့၏ မင်္ဂလာဖြစ်၍ လောကီလောကုတ္တရာအကျိုးတို့ကို ဆောင်ပေတတ်သော ပရမဂမ္ဘီရတ္ထရှိသော ဓမ္မပဒ၏ အတ္ထသံဏေမှာ အဋ္ဌကထာကို ပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသ / ဆရာသည် ဓမ္မပဒပါဠိတော် အပွင့်ဖြစ်သော “မနောပုဗ္ဗင်္ဂမာ။ လ။ အဟံ ဓမ္မဒေသနာကတ္ထ ဘာသိတာတိ” အစရှိသည်ကိုသာ မဆိုဦးဘဲ သန့်ရှင်းကြည်လင်သော စိတ်အစဉ်ကိုမှီ၍ ပညာ၏ ကိက္ခဝိသဒ္ဓါအဖြစ်သို့ ရောက်သဖြင့် အလိုရှိအပ်သော အဋ္ဌကထာ၏ အပြီးအဆုံးသို့ ရောက်စေခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် မိမိစိတ်ကို သန့်ရှင်းကြည်လင်စွာ ဖြစ်စေခြင်းငှာ လည်းကောင်း၊ ရတနတ္ထယပဏာမဖြင့် ဖျောက်အပ်ပြီးသော ကိလေသာရှိသော စိတ်အစဉ်၌ ရှေးဘဝက ပြုအပ်သော အကုသိုလ်ကံ၏ ပစ္စယဝေကလူဖြစ်၍ အဋ္ဌကထာ၏ အန္တရာယ်ကို ပြုခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် အန္တရာယ် ဝိသောသန အကျိုးငှာလည်းကောင်း “မဟာမောဟတမောနဓဇ္ဇေ” အစရှိသော နှစ်ဂါထာကို မိန့်သတည်း။

၁) အဟံ-ငါသည်။ မဟာမောဟတမောနဓဇ္ဇေ-အလွန် ကျွေဝေ စွန့်သော အဝိဇ္ဇာဟူသော အမှိုက်မှောင်သည်၊ မြှေးယှက်အပ်ထသော၊ လောကေသုံးပါးသောလောက၌၊ လောကန္တ ခုဆိန်နာ-လောက၏ ဆုံးရာနိဗ္ဗာန်ကို မြင်ဘော် မူတတ်ထသော၊ ဇလိတိဒ္ဓိနာ - လွန်းတောက်ပသော၊ တန်ခိုး

(၆)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

အာနုဘော်ရှိတော်မူထသော၊ ယေနသမ္ပုဗ္ဗေန အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သဒ္ဓမ္မပဇ္ဇောတော သူတော်ကောင်းတို့၏တရားဟူသော ဆီမီးတန်ဆောင်ကို၊ ဇာလိတော ထွန်းတော်မူ၏၊ သိရိမတော ဘုန်းကျက်သရေ ရှိတော်မူထသော၊ တဿ သမ္ပုဗ္ဗဿ-၏၊ ပါဒေ-ခြေတော်အစုံတို့ကို၊ နမသိတော နမာမိ-ရှိခိုးပါ၏၊ နမ္မသိတော-ရှိခိုးပြီး၍၊ အဿ-ထိုမြတ်စွာ ဘုရား၏၊ သဒ္ဓမ္မဉ္စ-မဂ်လေးတန် ဖိုလ်လေးတန် နိဗ္ဗာန်ပရိယတ္တိဟု ဆိုအပ်သောဆယ်ပါးသော သူတော်ကောင်းတရားကိုလည်း၊ ပူဇေတော ပူဇေမိ-ပူဇော်ပါ၏၊ ပူဇေတော-ပူဇော်ပြီး၍၊ အဿ-ထိုမြတ်စွာဘုရား၏၊ သံဃဿစ-မဂ္ဂဌာန်လေးယောက် ဖလဌာန်လေးယောက်ဟု ဆိုအပ်သော ရှစ်ယောက်သော ပရမတ္ထသံဃာတော်အပေါင်းကိုလည်း၊ အဉ္စလိ-ချီအပ်သောလက်အုပ်ရှိသည်ကို၊ ကတော ကရောမိ-ပြုပါ၏၊ ကတော-ပြုပြီး၍။

(ရတနတ္ထယပဏာမကိုပြုပြီး၍ ဒေသနာကို လည်းကောင်း၊ သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗကို လည်းကောင်း၊ သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗ၏ ဂုဏ်ကိုလည်းကောင်း ပြလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓယောသဓရာသည် “တံတံကာရဏံ” အစရှိသော နှစ်ဂါထာကို မိန့်သတည်း။)

(တံတံ ကာရဏံ ထိုထိုစက္ခုပါလ အစရှိသော မှထေရ်တို့၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိဟူသော အကြောင်းကို၊ အာဂမ္မ-စွဲ၍၊ ဓမ္မာဓမ္မသု-အကြောင်း ဟုတ်သည်၊ မဟုတ်သည်တို့၌၊ ဝါ-သဘောဟုတ်သည် မဟုတ်သည်တို့၌၊ ကောဝိဒေါ အလွန်လိမ္မာတော်မူထသော၊ သမ္ပန္န သဒ္ဓမ္မပဒေါ-သူတော်ကောင်းတို့၏ တရားဟူသော အဘိဋ္ဌာန် ပြည့်စုံတော်မူထသော၊ ကရုဏာဝေဂသမ္ပယောဟိတမာနသော သတ္တဝါအပေါင်းအား သနားခြင်းဟူသော ကရုဏာတော်အဟုန်ဖြင့် တွက်တုန်းအပ်သော ရွှေနည်းတော် ရှိတော်မူထသော၊ ဝါ-စိတ်ရှိတော်မူထသော၊) သတ္တာ-မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝေ ကေန္တေန-စင်စစ်အားဖြင့်၊ ဝေဝမနုဿာန-နတ်လူတို့၏၊ ဝါ-နတ်လူတို့အား၊) ဝီတိပါမေဇ္ဇေ ဝိညာန်-နှစ်သက်ခြင်း ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို ပွားစေတတ်ထသော၊) သုတံ အနက်သဒ္ဓါနှင့် မြည့်စုံသောကြောင့် ကောင်းထသော၊ ဝါ-မကျဉ်းလွန်းမကျယ်လွန်းသောအားဖြင့် ကောင်းထတော့၊) ယံ ဓမ္မပဒ-အကြင်သဘာဝတ္ထအဘိရှိသော ဒေသနာတော်ကို၊ ဒေသေသိ-ဟောတော်မူပြီ။

(ဒေသကစသည်ကိုပြုပြီး၍ ယခုအခါ သံဝဏ္ဏနက္ခတ္တအဋ္ဌကထာ၏ ပဘဝကို လည်းကောင်း၊ ဘာသန္တရဖြစ်၍ သီဟိုဠ်ကျွန်းသားမှ ထွက်သွားသောသူတို့၏လိုရာအကျိုး မရှိသည်ကိုလည်းကောင်း ပြလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသ ဆရာသည် “ပရမ္မရာဘတာ တဿ” အစရှိသော နှစ်ဂါထာကို မိန့်သတည်း။)

ပရံပရာဘတာ- ဆရာ အ ဆက် ဆက် ဟို့ သည် ဆောင်အပ်သော၊ နိပုဏာ-သိမ်မွေ့နက်နဲစွာသော၊ တဿ ဓမ္မပဒဿ-ထိုဓမ္မပဒ ပါဠိတော် ၏၊ ယာ အတ္ထဝဏ္ဏနာ-အကြင် အဋ္ဌကထာသည်၊ တမ္ပပဏ္ဍိဒီပမိ-သီဟိုဠ် ကျွန်း၌၊ ဒီပဘာသာယ-သင်တိုင်း ဦးစွပ်နှင့်တူသော သီဟိုဠ် ဘာသာဖြင့်၊ သဏ္ဌိတာ-တည်၏၊ သာ အတ္ထဝဏ္ဏနာ-ထို အဋ္ဌကထာသည် သေသာနံ- သီဟိုဠ်ကျွန်းသားမှ ကြွင်းကုန်သော၊ သတ္တာနံ-ဇမ္ဗူဒီပကျွန်းသားတို့အား ဟိတသမ္ပဒ-အကျိုး၏ ပြည့်စုံခြင်းကို၊ န သာဓေတိ-မပြီးစေနိုင်၊ သဗ္ဗ လောကဉာဏံ၊ အလုံးစုံသော သတ္တလောက၏၊ ဟိတံ-အကျိုး စီးပွားကို၊ အပ္ပေဝနာမ သာဓေယျံ-အဘယ်မှာ ပြီးစေနိုင်အံ့နည်း။)

(ဤအဋ္ဌကထာ၏ ပဘဝသည်ကိုပြုပြီး၍ အဘိယာစကကို လည်းကောင်း၊ ကရုဏပ္ပကာရကို လည်းကောင်း၊ ပယောဇဉ်ကိုလည်းကောင်းပြလိုသောအရှင်ဗုဒ္ဓဃောသ ဆရာသည် “ဣတိအာသီသ” စသည်ကို မိန့်သတည်း။)

ဣတိတသ္မာ-ထိုသို့ လိုအပ်သောအကျိုးကို မပြီးစေနိုင်သောကြောင့်၊ အာသီသမာနေန-မြတ်သောအကျိုးကို တောင်းတခြင်းရှိသော၊ ဒန္တန- ဆုံးမခြင်းဖြင့် ယဉ်ကျေးသော ဣန္ဒြေရှိသော၊ ဩမစာရိနာ-ညီညွတ် သော ကိုယ်အကျင့် နှုတ်အကျင့်ရှိသော၊ ဝါ-ငြိမ်သက်သော အကျင့် သီလရှိသော၊ သုဒ္ဓမ္မဇ္ဇိတ္တိကာမေန္တ-သူတော်ကောင်း တရား၏ အရှည် တည်ခြင်းကို အလိုရှိသော၊ ဝါ-သာသနာတော်၏ အရှည်တည်ခြင်းကို အလိုရှိသော၊ ကုမာရကဿပေန-ကုမာရကဿပအမည်ရှိသော၊ ထေရေ န-မထေရ်သည်၊ ထိရစေတသာ-သမ္မာဒိဋ္ဌိနှင့် ယှဉ်သော စိတ်ဖြင့်၊ ဝါ- ခိုင်ခံ့ သောစိတ်ဖြင့်၊ သက္ကစ္စံ-ရိသေစွာ၊ အဘိယာစိတောအဘိယာစိတတ္တာ- ရွှေရတောင်းပန်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အတိဝိတ္တာရံ အလွန် ကျယ် လွန်းစွာ၊ ဂတံ-ဖြစ်သော၊ ဝစနတ္တမံ-သဒ္ဓါအစဉ် ရှိသော၊ ဝါ-စကား အစဉ်ရှိသော၊ ယံ ဘာသံ-အကြင် သီဟိုဠ်ဘာသာသည်၊ အတ္ထိ-ရှိ၏၊ တံ ဘာသံ-ထိုသီဟိုဠ်ဘာသာကို၊ ပဗာယ-စွန့်၍၊ ဝါ-ပယ်၍၊ မနောရမံ-

၈

(၁)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

နှလုံးမွေ့လျော်ဖွယ်ရှိသော၊ တန္တိဘာသံ-ဘုရားဟောတော်မူတိုင်း ပါဠိ
 တော်ရှိသော မာဂ္ဂ-ဘာသာကို၊ အာရောပယိတွာန- ပေထက် တင်၍၊
 တတ္ထ-ထိုသို့ဟိုဠ် အဋ္ဌကထာ၌၊ ကေလံ-သက်သက်၊ (နဇာဝိတံ^(D)) မထင်
 သော၊ ဝါ-မဖွင့်သော၊ ဂါထာနံ-ဂါထာတို့၏ ယံဗျဉ္ဇနပဒံ-အကြင်သဒ္ဒါ
 ပုဒ်သည်၊ အတ္ထိ-ရှိ၏၊ တံ ဗျဉ္ဇနပဒံ-ထိုသဒ္ဒါပုဒ်ကို၊ ဣတာဝေတွာ-ထင်စွာ
 ပြု၍၊ ဝါ-ထင်စွာဖွင့်၍၊ ဓိဘာဝီနံ-ပညာရှိတို့၏၊ မနသော-စိတ်အားဖြင့်၊
 ပီတိပါမောဇ္ဇာ-နှစ်သက်ခြင်း ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို၊ အာဝဟန္တော-ရွက်
 ဆောင်လျက်၊ အတ္ထဓမ္မပ နိဿိတံ-အဋ္ဌကထာပါဠိတော်ကိုမှီခြင်းရှိသော၊
 အတ္ထတော-အနက်အားဖြင့်၊ သေသံ-ကြွင်းသော၊ တမေဝ-ထိုသဒ္ဒါပုဒ်ကို
 သာလျှင်၊ ဘာသန္တရေန-မာဂ္ဂ-ဘာသာဖြင့်၊ (ဘာသိဿံ ဘာသိဿာမိ-
 ဟောပေအံ၊ ဝါ-ဆိုပေအံ။)

(B) ဝ-ယမ္ပကဝဂ္ဂ၊ ဝ-စက္ခုပါလတ္ထေရဝတ္ထု

(ရတနတ္ထယံပဏာမ ပယောဇဉ်စသည်တို့ကို ပြပြီး၍ ယခုအခါ တစ်ဆယ့်လေး
 ဝတ္ထု ရှိသော ယမ္ပကဝဂ်၊ ကိုးဝတ္ထုရှိသော အပ္ပမာဒဝဂ်၊ ကိုးဝတ္ထုရှိသော
 စိတ္တဝဂ် တစ်ဆယ့်နှစ် ဝတ္ထုရှိသော ပုပ္ဖဝဂ်၊ တစ်ဆယ့်ငါးဝတ္ထုရှိသော ဗာလဝဂ်၊
 တစ်ဆယ့်တစ်ဝတ္ထုရှိသော ပဏ္ဍိတဝဂ်၊ ဆယ်ဝတ္ထုရှိသော အရဟန္တဝဂ်၊ တစ်ဆယ့်လေး
 ဝတ္ထုရှိသော သဟဿဝဂ်၊ တစ်ဆယ့်နှစ်ဝတ္ထုရှိသော ပါပဝဂ်၊ တစ်ဆယ့် တစ်ဝတ္ထုရှိ
 သော ဧဏ္ဍဝဂ်၊ ကိုးဝတ္ထုရှိသော ဇရာဝဂ်၊ ဆယ်ဝတ္ထုရှိသော အတ္တဝဂ်၊ တစ်ဆယ့်
 တစ်ဝတ္ထုရှိသော လောကဝဂ်၊ ရှစ်ဝတ္ထုရှိသော ဗုဒ္ဓဝဂ်၊ ရှစ်ဝတ္ထုရှိသော သူဓဝဂ်
 ကိုးဝတ္ထုရှိသော ပီယဝဂ်၊ ရှစ်ဝတ္ထုရှိသော ကောဓဝဂ်၊ တစ်ဆယ့်နှစ်ဝတ္ထုရှိသော
 မလဝဂ်၊ ဆယ်ဝတ္ထုရှိသော ဓမ္မဋ္ဌဝဂ်၊ တစ်ဆယ့်နှစ်ဝတ္ထုရှိသော မဂ္ဂဝဂ်၊ ဆယ်
 ဝတ္ထုရှိသော ပကိဏ္ဍကဝဂ်၊ ကိုးဝတ္ထုရှိသော နရဝဂ်၊ ရှစ်ဝတ္ထုရှိသော နာဂဝဂ်၊
 တစ်ဆယ့်နှစ်ဝတ္ထုရှိသော တဏှာဝဂ်၊ တစ်ဆယ့်နှစ်ဝတ္ထုရှိသော ဘိက္ခုဝဂ်၊ သုံးဆယ့်
 ကိုးဝတ္ထုရှိသော ဗြာဟ္မဏဝဂ်-အားဖြင့် နှစ်ဆယ့်ခြောက်ဝက်တိုင် ယမ္ပကဝဂ်၌
 စက္ခုပါလမထေရ်ကို အကြောင်းပြု၍ ဟောရာဖြစ်သော “မနောပုဗ္ဗင်္ဂမာ”
 အစရှိသော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓဇောသ ဆရာသည်
 “မနောပုဗ္ဗင်္ဂမာဓမ္မာ” စသောပါဠိ မိန့်သတည်း။)

၁။ မော-နာမက္ခန္ဓာတရား လေးပါးတို့သည်၊ မနော ပုဗ္ဗင်္ဂမာ^(၁) ဝိညာ
 ဏက္ခန္ဓာ သာလျှင် ပြဋ္ဌာန်းခြင်း ရှိကုန်၏၊ ဝါ-ဝိညာဏက္ခန္ဓာ သာလျှင်
 ရှေ့သွားရှိကုန်၏။ မနောသေဋ္ဌာ^(၂) ဝိညာဏက္ခန္ဓာသာလျှင် အကြီးဖြစ်ကုန်
 ၏၊ ဝါ-ဝိညာဏက္ခန္ဓာ သာလျှင် အမြတ်ဖြစ်ကုန်၏၊ ဝါ- ဝိညာဏက္ခန္ဓာ
 ကိုသာလျှင် ချီးမွမ်းအပ်ကုန်၏၊ မနောမယာ- ဝိညာဏက္ခန္ဓာဖြင့် ပြီးကုန်၏။

၁-ယမကဝဂ္ဂ၊ ၁-စက္ခုပါလတ္ထေရဝတ္ထ၊

(၉)

ယောပုဂ္ဂလော-သည်၊ ပဒုဇ္ဈေန-ပြစ်မှားလိုသော၊ မနသာ-ဖြင့်၊ စေဘာ
သတိဝါ-အကယ်၍မူလည်းဆိုငြားအံ့၊ စေကရောတိဝါ- အကယ်၍မူလည်း
ပြုငြားအံ့၊ တဇတိ-ထိုသို့ ပြစ်မှားလိုသောစိတ်ဖြင့် ဆိုခြင်း ပြုခြင်းကြောင့်၊
နံ ပုဂ္ဂလံ-ထိုပုဂ္ဂိုလ်သို့၊ ဒုက္ခံ-ဆင်းရဲသည်၊ အနန္တတိ-အစဉ် လိုက်တတ်၏၊
ကိမိဝ-အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမကား၊ စက္ခု လှည်းဘီးစက်သည်၊ ဝဟတော-
ဝန်ကိုဆောင်သော နွားလား၏၊ ပဒံ-ခြေရာသို့၊ အနန္တတိဣဝ-အစဉ်လိုက်
သကဲ့သို့၊ အနန္တတိ-အစဉ်လိုက်၏။)

ဣတိအယံဓမ္မဒေသနာ-ဤတရား ဒေသနာတော်ကို၊ ကတ္ထ-အဘယ်
အရပ်၌၊ ဘဂဝတော-မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘာသိတာ ဟောတော်မူအပ်
သနည်း၊ ဣတိ-သို့၊ စေဝဒေယျ-အကယ်၍ဆိုငြားအံ့၊ သာဝတ္ထိယံ-သာဝတ္ထိ
ပြည်၌၊ ဘာသိတာ-ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိ-သို့၊ ဝိဿဇ္ဇောတဗ္ဗော-ဖြေ
အပ်၏၊ ကံပုဂ္ဂလံ-အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ အာရပ္ပ-အကြောင်းပြု၍၊ ဘာသိတာ-
ဟောတော်မူအပ်သနည်း၊ ဣတိ-သို့၊ စေဝဒေယျ-အကယ်၍ ဆိုငြားအံ့၊
စက္ခုပါလတ္ထေရံ-စက္ခုပါလမထေရ်ကို၊ အာရပ္ပ-အကြောင်းပြု၍၊ ဘာသိ
တာ-ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ဝိဿဇ္ဇောတဗ္ဗော-ဖြေအပ်၏၊ သာ
ဝတ္ထိယံ-သာဝတ္ထိပြည်၌၊ မဟာသုဝဏ္ဏောနာမ-မဟာသုဝဏ္ဏအမည်ရှိသော၊
ကုဋုမ္ပိကော-များသော ဥစ္စာရှိသော သူကြွယ်သည်၊ အဟောသိကိရ-ဖြစ်
သတတ်၊ သော-ထိုသူကြွယ်သည်၊ အနော-သူကြွယ်ဝ၏၊ မဟာနော-များ
သောဥစ္စာနှစ်ရှိ၏၊ မဟာဘောဂေါ-များသော စည်းစိမ် ချမ်းသာရှိ၏၊
အပုတ္တကော-သားမရှိ၊ ဝါ-သားမှကင်း၏၊ သော-ထိုသူကြွယ်သည်၊ ကေ
ဒိဝသံ-ဘစ်နေသ၌၊ နာနတိတ္ထံ-ရေချိုးဆိပ်သို့၊ ဂန္ဓာ-သွား၍၊ နုတုာ-ရေ
ချိုး၍၊ အာဂစ္ဆန္တော-ပြန်လာသည်ရှိသော်၊ အန္တရာမဂ္ဂေ-ခရီးအကြား၌၊
ဝါ-အနီး၌၊ သဗ္ဗန္တပတ္တသာဓံ-ပြည့်စုံသော အရက် အခက်ရှိသော၊ ကေ
ဝနပ္ပတိံ-တစ်ခုသောတောစိုးသစ်ပင်ကို၊ ဒိဿာ-မြင်၍၊ အယံ-ဤသစ်ပင်ကို၊
ဝါ-ဤသစ်ပင်သည်၊ မဟေသက္ခာယ-တန်ခိုးကြီးသော၊ ဒေဝတာယ-နတ်
သည်၊ ပုရိဂ္ဂဟိတော-သိမ်းဆည်းအပ်သည်၊ ဘဝိဿတိ-ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ-

(၁၀)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

ဤသို့၊ တဿ-တို့တောစိုးသစ်ပင်၏၊ ဟေဋ္ဌဘာဝံ-အောက်အဘို့ကို၊ သော
 ဓာပေတွာ-သုတ်သင်စေ၍၊ ပါကာရ ပရိက္ခေပံ-တံတိုင်းရံခြင်းကို၊ ကာရာ
 ပေတွာ-ပြုစေ၍၊ ဝါလုကံ-သဲကို၊ ဩကိရာပေတွာ-ကြဲစေ၍၊ ဇေပဋ္ဌာကံ-
 ကုက္ကာဒိတံခွန်ကို၊ ဥဿပေတွာ-စိုက်ဆောက်၍၊ တံဝနပ္ပတိံ-ထိုတော
 စိုးသစ်ပင်ကို၊ အလင်္ကရိတွာ-တန်းဆာဆင်၍၊ ပဒက္ခိဏံ-လက်ယာရစ်လှည့်
 သည်ကို၊ ကတွာ-ပြု၍၊ ပုတ္တံဝါ-သားကိုလည်းကောင်း၊ မိတရံဝါ-သမီးကို
 လည်းကောင်း၊ လဘိတွာ-ရပါမူကား၊ ဝါ-သော်၊ တုမှာကံ-သင်နတ်မင်း
 တို့အား၊ မဟာသက္ကာရံ-ကြီးစွာသောပူဇော်သက္ကာကို၊ ကရိဿာမိ-ပြုအံ့၊
 ဣတိ-ဤသို့၊ ပတ္တနံ-ဆုတောင်းခြင်းကို၊ ကတွာ-ပြု၍၊ ပတ္တမိ-ဖွဲ့လေ၏၊ အထ-
 ထိုအခါ၌၊ အဿ-ထိုသူကြွယ်၏၊ နစိရဿေ-ဖွဲ့၍မကြာမြင့်မီလျှင်၊ ဘရိ
 ယာယ မယားဖြစ်သောသူဌေးကတော်၏၊ ကုစ္ဆိယံ-ဝမ်း၌၊ ဂဗ္ဘော-ကိုယ်
 ဝန်သည်၊ ပတိဋ္ဌာတိ-တည်၏၊ သာ-ထိုသူဌေးကတော်သည်၊ ဂဗ္ဘဿံ-
 ကိုယ်ဝန်၏၊ ပတိဋ္ဌိတဘာဝံ-တည်သောအဖြစ်ကို၊ ဥတွာ-သိသည်ဖြစ်၍၊
 တဿ-ထိုသူဌေးအား၊ အာရောစေသိ-ကြား၏၊ သော-ထိုသူဌေးသူကြွယ်
 သည်၊ တဿာ-ထိုသူဌေးကတော်အား၊ ဝါ-သူဌေးကတော်၏၊ ဂဗ္ဘဿံ-
 ကိုယ်ဝန်၏၊ ပရိဟာရံ-အစောင့်အရှောက်ကို၊ အဒါသိ-ပေး၏၊ သာ-ထို
 သူဌေးကတော်သည်၊ ဒသမာသစ္စယေန၊ ဆယ်လလွန်သဖြင့်။ ပုတ္တံ၊ သားကို။
 ဝိဇာယိ၊ ဖွား၏။ တံ၊ ထိုသတို့သားကို။ နာမဂ္ဂဟဏဒိဝသေ၊ အမည်မှည့်
 သောနေဉ္စ။ သေဌိ၊ သူဌေးသူကြွယ်သည်။ အတ္တကံ၊ မိမိသည်။ ပါလိတံ၊
 စောင့်ရှောက်အပ်သော။ ဝနပ္ပတိံ၊ တောစိုးသစ်ပင်ကို။ နိဿယ၊ မှီ၍။ လဒ္ဓ-
 တ္တာ၊ ရသောကြောင့်။ တဿ၊ ထိုသတို့သားငယ်အား။ ပါလောတိနာမံ၊ ပါလ
 ဟူသောအမည်ကို။ အကာသိ၊ မှည့်၏။ သာ၊ ထိုသူဌေးကတော်သည်။
 အပရဘာဂေ၊ တစ်ပါးသောအဘို့၌။ အညမ္ပိ၊ တစ်ပါးလည်းဖြစ်သော။ ပုတ္တံ၊
 သားကို။ လဘိ၊ ရ၏။ တဿ၊ ထိုသတို့သားငယ်အား။ စူဠပါလောတိနာမံ၊ စူဠ
 ပါလဟူသောအမည်ကို။ ကတွာ၊ မှည့်၍။ ဣတရဿ၊ အစ်ကိုအား။ မဟာ
 ပါလောတိနာမံ၊ မဟာဝိပါလ ဟူသောအမည်ကို။ အာကာသိ၊ ပြုပြီ။ တေ၊
 ထိုညီအစ်ကိုနှစ်ယောက်တို့သည်။ ဝယပ္ပတ္တေ၊ အရွယ်သို့ ရောက်လတ်သော်။
 ဃရဗန္ဓေန၊ အိမ်ယာထောင်ခြင်းတည်းဟူသောနှောင်ဖွဲ့ခြင်းဖြင့်။ ဗန္ဓိံသု၊

ဖွဲ့ကုန်၏။ အပရတာဂေါ၊ တစ်ပါးသော အဘို့၌။ မာထာပိတရော၊ အမိ
 အဘတို့သည်။ ကာလံ၊ စုတေခြင်းကို။ အကံသု၊ ပြုကုန်၏။ သဗ္ဗမ္ပိ၊ အလုံးစုံလည်း
 ဖြစ်သော။ ဝိဘဝံ၊ စည်းစိမ်းချမ်းသာကို။ ဣတရေယေဝ၊ ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက်
 တို့သည် သာလျှင်။ ဝိစာရိံ၊ သုခန့်ရမ်းစီရင်ကုန်၏။ ဝါ၊ သုံးဆောင်စကား
 ခြင်းကို ပြုကုန်၏။ တသ္မိံ၊ သမ္ဘယ၊ ထိုအခါ၌။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်။ ပဝတ္ထိတဝရဓမ္မစက္ကော၊ မြတ်သောတရားရတနာကို ဖြစ်စေတော်မူ
 ၏။ ဝါ၊ မြတ်သောဓမ္မစက္ကတရားကို ဟောတော်မူ၏။ ဝါ၊ မြတ်သော
 အာဏာစက်ကို လည်စေတော်မူ၏။ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်သဖြင့်။ အာဂန္တော၊
 ကြွတော်မူ၍။ အနာထပိဏ္ဍိကေန၊ အနာထပိဏ္ဍိ အမည်ရှိသော။ မဟာ
 သေဋ္ဌိနာ၊ သူဌေးကြီးသည်။ စတုပဏ္ဏာသကောဋီဇနံ၊ ငါးဆယ့်လေးကုဋေ
 သော ဥစ္စာရတနာကို။ ဝိဿဇ္ဇေက္ခာ၊ စွန့်၍။ ကာရိတေ၊ ဆောက်အပ်သော။
 ဇေတဝန မဟာဝိဟာရေ၊ ဇေတဝန် အမည်ရှိသော ကျောင်းတော်ကြီး၌။
 မဟာဇနံ၊ လူများအပေါင်းကို။ သဂ္ဂမဂ္ဂေ၊ နတ်ရွာခရီး၌ လည်းကောင်း။
 မောက္ခမဂ္ဂေ၊ မဂ်၊ ဖိုလ် နိဗ္ဗာန်ခရီး၌လည်းကောင်း။ ပတိဋ္ဌာပယမာနော
 တည်စေလျက်။ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ ဟိ၊ ထိုစကား ဆိုသင့်စွ။ တထာ-
 ဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ မာတုပက္ခတော၊ မယ်တော်အမျိုးမှ။ အသီတိ-
 ယာသဟဿံ၊ ရှစ်သောင်း။ ပိတုပက္ခတော၊ ခမည်းတော်အမျိုးမှ။ အသီတိ-
 ယာ သဟဿံ၊ ရှစ်သောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒေအသီတိ ဉာတိကုလသဟဿေ
 ဟိ၊ တစ်သိန်းခြောက်သောင်းသောဆွေတော်မျိုးတော်တို့သည်။ ကာရိတေ၊
 ဆောက်လုပ်အပ်သော။ ဝိဟာရေ၊ နိဗြောဓာရုံ ကျောင်းတော်ကြီး၌။ ဧကံ
 ယေဝဝဿာဝါသံ၊ တစ်ဝါသာလျှင်။ ဝသိ၊ နေတော်မူ၏။ အနာထပိဏ္ဍိကေန
 အနာထပိဏ္ဍိသူဌေးသည်။ ကာရိတေ၊ ဆောက်အပ်သော။ ဇေတဝန မဟာ
 ဝိဟာရေ၊ ဇေတဝန် အမည်ရှိသောကျောင်းတော်ကြီး၌။ ကေုနဝိသတိဝဿာ
 နိ၊ တစ်ဆယ့်ကိုးပါးတို့ပတ်လုံး။ ဝဿာဝါသံ၊ ဝါဆို၍။ ဝသိ၊ နေတော်မူ၏။
 ဝိသာခါယ၊ ဝိသာခါသည်။ သတ္တဝီသတိကောဋီဇနံ၊ နှစ်ဆယ့်ခုနစ်ကုဋေသော
 ဥစ္စာရတနာကို။ ပရိစ္စာဂေန၊ စွန့်သဖြင့်။ ကာရိတေ၊ ဆောက်အပ်သော။ ပုဗ္ဗာ
 ရာမေ၊ ပုဗ္ဗာရုံကျောင်းတော်ကြီး၌။ ဆဗ္ဗဿာနိ၊ ခြောက်ဝါတို့ပတ်လုံး။
 ဝဿာဝါသံ၊ ဝါဆို၍။ ဝသိ၊ နေတော်မူ၏။ ဟိ၊ ထိုစကား ဆိုသင့်စွ။ သော၊ ထို

(၁၂)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

မြတ်စွာဘုရားသည်။ ခိန္နကုလားနံ၊ အနာထပိဏ်သုဋ္ဌေး ဝိသာခါ ဟူသော
နှစ်ပါးသောအမျိုးတို့၏။ ဂုဏမဟတ္တတံ၊ ကျေးဇူးများသည်၏ အဖြစ်ကို။
ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။ သာဝတ္ထိ၊ သာဝတ္ထိပြည်ကို။ နိဿယ၊ မှီ၍။ ပဉ္စဝိသတို့သာနိ
နှစ်ဆယ့်ငါးနှစ်တို့ပတ်လုံး။ ဝသိ၊ နေတော်မူ၏။ အနာထပိဏ်ကောပိ၊ အနာ
ထပိဏ်သုဋ္ဌေးသည်လည်းကောင်း။ မဟာ ဥပါသိကာ၊ မြတ်သော ဥပါသိ
ကာမဖြစ်သော။ ဝိသာခါပိ၊ ဝိသာခါသည်လည်းကောင်း။ နိဗ္ဗိ၊ မပြတ်။ ဒိဂ
သဿ၊ နေ၏။ ဝါ၊ ဒိဂသဿ ဒိဂသေ၊ နေတိုင်းနေတိုင်း။ ဒွေဝါရေ၊ နှစ်ကြိမ်။
တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ ဥပဋ္ဌာနံ၊ လုပ်ကျွေးခယခြင်းသို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊
ရောက်ကုန်၏။ ဂစ္ဆန္တော စ၊ ရောက်ကုန်သော်လည်း။ ဒဟရသာမဏေရာ၊
သာမဏေငယ် တို့သည်။ နော၊ ငါတို့၏။ ဟတ္ထေ၊ လက်တို့ကို။ ဩလော-
ကေဿန္တိ၊ ကြည့်ကုန်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့လုံးသွင်း၍။ တုစ္ဆဟတ္ထော၊ လက်
အချည်းနှီး။ န ဂတပုဗ္ဗာ၊ မသွားစဖူး။ ပုရေတတ္ထံ၊ ဆွမ်းမစားမီကာလ၌။
ဝါ၊ နံနက်ကာလ၌။ ဂစ္ဆန္တော သွားကုန်သည်ရှိသော်။ ခါဒနီယဘောဇနီယာ
ဒိနိ၊ ခဲဖွယ်ဘောဇဉ်အစရှိသည်တို့ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားကုန်
၏။ ပစ္ဆာတတ္ထံ၊ ဆွမ်းစားပြီးသောကာလ၌။ ဝါ၊ နေလွဲသောကာလ၌။ ဂစ္ဆန္တော
သွားကုန်သည်ရှိသော်။ ပဉ္စဘေသဇ္ဇာနိ စ၊ ငါးပါးသောဆေးတို့ကို လည်း
ကောင်း။ အဋ္ဌစပါနာနိ၊ ရှစ်ပါးသောအဖျော်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဂဟေ
တွာ၊ ယူ၍။ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုအနာထပိဏ်ဝိသာခါတို့၏။ နိဝေ
သနေသုပန၊ အိမ်တို့၌ကား။ ခိန္နခိန္နဘိက္ခုသဟဿာနံ၊ နှစ်ထောင်နှစ်ထောင်
သောရဟန်းတို့အား။ နိစ္စံ၊ အမြဲ။ ပညတ္တာသနာနေဝ၊ ခင်းထားအပ်သောနေ
ရာရှိကုန်သည်သာလျှင်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်ပါ၏။ အန္ဓပါနဘေသဇ္ဇာဒိသု၊ ဆွမ်း
အဖျော်ဆေး အစရှိသည်တို့ကို။ ယော၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ ယံ၊ အကြင်
ပစ္စည်းကို။ ဣစ္ဆတိ၊ အလိုရှိ၏။ တဿ၊ ထိုရဟန်းအား။ တံ၊ ထိုပစ္စည်းသည်။
ယထိစ္ဆိတမေဝ၊ အလိုရှိတိုင်းသာလျှင်။ သမ္ပန္တတိ၊ ပြည့်စုံ၏။ တေသု၊ ထို
အနာထပိဏ် ဝိသာခါတို့တွင်။ အနာထပိဏ်ကေန၊ အနာထပိဏ် သုဋ္ဌေး
သည်။ ဧဝံသံပိ၊ တစ်နေ့၊ မျှလည်း။ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ပဉ္စံ၊ ပြဿ
နာကို။ နပုစ္ဆိတပုဗ္ဗော၊ မလျှောက်စဖူး။ ဧသော၊ ထိုသုဋ္ဌေးသည်။ တထာဂတော
မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဗုဒ္ဓသုရမာလောဘုရားဖြစ်၍ သိမ်မွေ့တော်မူ၏။ ဝါ၊

(၁)

တုရား၏သိမ်မွေ့ခြင်းရှိတော်မူ၏။ ခတ္တိယသုခုမာလော၊ ။ မင်းဖြစ်၍သိမ်မွေ့
 တော်မူ၏။ ဝါ၊ မင်း၏ သိမ်မွေ့ခြင်း ရှိတော်မူ၏။ ဥပကာရော၊ များသော
 ကျေးဇူးရှိပေ၏။ မေ၊ ။ ဂဟပတိကိရ၊ အိမ်ရှင်ဖြစ်သတတ်။ ဣတိ၊ ဤသို့လုံး
 သွင်း၍။ မယျံ၊ ငါ့အား။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေန္တော၊ ဟောတော်မူသည်ရှိ
 သော်။ ကိလမေယျ၊ ပပ်ပန်းရာ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ သတ္တရိ၊ မြတ်စွာတုရား
 ၌။ အဓိမတ္တ သိနေဟေန၊ အတိုင်းထက်အလွန်ချစ်ခြင်းဖြင့်။ ပညံ၊ ပြဿနာကို။
 နပုစ္ဆတိ၊ မမေး။ သတ္တာပန၊ မြတ်စွာတုရားသည်ကား။ တသ္မိံ၊ ထိုသူဌေးအိမ်၌။
 နိသိန္နမတ္ထေယေဝ၊ နေကာမျလျှင်။ အယံသေဌိ၊ ဤအနာထပိဏ်သူဌေးသည်။
 မံ၊ ငါ့ကို။ အရက္ခိတဗ္ဗဌာနေ၊ မစောင့်ရှောက်အပ်သော အရာ၌။ ရက္ခတိ၊
 စောင့်ရှောက်၏။ ဟိ၊ ထိုစကားဆိုသင့်စွ။ အဟံ၊ သည်။ ကပ္ပံသတသဟဿာမိ
 ကာနိ၊ ကမ္ဘာတစ်သိန်း အလွန်ရှိကုန်သော။ စတ္တာရိ အသင်္ချေယာနိ၊ လေး
 အသင်္ချေတို့ပတ်လုံး။ အလင်္ကတ ပဋိယတ္တံ၊ တန်ဆာဆင်ခြင်းနှင့် စပ်သော။
 အတ္တနော၊ မိမိ၏။ သိသံ၊ ဦးခေါင်းကို။ ဆိန္နိတု၊ ဖြတ်၍။ အက္ခိနိ၊ မျက်စိတို့ကို။
 ဥပ္ပါဋေတု၊ ထုတ်၍။ ဟဒယမံသံ၊ နှလုံးခွံသားကို။ ဥပ္ပါဋေတု၊ နှုတ်၍။ ပါ
 ဏသမံ ပုတ္တဒါရံ၊ အသက်နှင့်တူသော သားမယားကို။ ပရိစ္ဆတိတု၊ စွန့်၍။
 ပါရမိယော၊ ပါရမီတို့ကို။ ပူရေန္တော၊ ဖြည့်သည်ရှိသော်။ ပရေသံ၊ သူတစ်ပါး
 တို့အား။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသနတ္ထမေဝ၊ ဟောခြင်း အကျိုးငှာသာလျှင်။
 ပူရေမိ၊ ဖြည့်၏။ သေသော၊ ဤအနာထပိဏ်သူဌေးသည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ အရ-
 တဗ္ဗဌာနေ၊ မစောင့်ရှောက်အပ်သော အရာ၌။ ရက္ခတိ၊ စောင့်ရှောက်၏။
 ဣတိ၊ ဤသို့။ ဧကံဓမ္မဒေသနံ၊ တစ်ခုသောတရားဒေသနာကို။ ကထေတိ ယေဝ၊
 ဧကံ ဟောတော်မူသလျှင်ကတည်း။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိ
 ပြည်၌။ သတ္တ မနုဿ ကောဋီယော၊ ဗုဒ္ဓကုဋေသောလူတို့သည်။ ဝသန္တိ၊
 နေကုန်၏။ တေသု၊ ထိုလူတို့တွင်။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာတုရား၏။ ဓမ္မကထံ၊
 တရားစကားကို။ သုတု၊ ကြား၍။ ပဉ္စကောဋိမတ္တာ မနုဿာငါးကုဋေ
 မျှလောက်ကုန်သော လူတို့သည်။ အရိယသာဝကာ၊ သောတာပန် သက
 ဒါဂါမ်တို့သည်။ ဇာတာ၊ ဖြစ်ကြကုန်၏။ ဒွေကောဋိမတ္တာ မနုဿာ၊ နှစ်ကုဋေ
 မျှလောက်ကုန်သော လူတို့သည်။ ပုထုဇ္ဇနာ၊ ကလျာဏ ပုထုဇဉ်တို့သည်။
 ဇာတာ၊ ဖြစ်ကြကုန်၏။ တေသု၊ ထိုလူတို့တွင်။ အရိယသာဝကာနံ၊ သောတာ

(၁၄)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

ပုန် သကဒါဂါမိတို့အား။ ဒေသေဝ ကိစ္စာနိ၊ နှစ်ပါးသော ကိစ္စတို့သည်။
 အဟေသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ပုရေဘတ္တံ၊ ဆွမ်းမစားမီ ကာလ၌၊ ဒါနံ၊ ဆွမ်းအစ
 ရှိသော အလှူကို။ ဒေန္တိ၊ လှူကုန်၏။ ပစ္ဆာ ဘတ္တံ၊ ဆွမ်းစား
 ပြီးသောကာလ၌။ ဝါ၊ ညချမ်းသောကာလ၌။ ဂန္ဓမာလာဒိ
 ဟတ္တာ၊ နံ့သာပန်းစသည်တို့ကိုလက်စွဲကုန်လျက်။ ဝတ္တဘေသဇ္ဇပါနကဒိနိ၊
 သင်္ကန်းလျှာ ပုဆိုး ဆေး အဖျော် အစရှိသည်တို့ကို၊ ဂါဟာပေတွာ၊ ယူစေ
 ၍။ ဓမ္မသဝနတ္ထာယ၊ တရားနာအံ့သောငှာ။ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားကုန်၏။ အထ၊ ထို
 အခါ၌။ ကေဒိဝသံ၊ တစ်နေ့သ၌။ မဟာပါလော၊ မဟာပါလသည်။ အရိယ
 သာဝကေ၊ သောတာပန် သကဒါဂါမိတို့ကို။ ဂန္ဓမာလာဒိဟတ္ထေ၊ နံ့သာပန်း
 အစရှိသည်တို့ကို လက်စွဲကုန်လျက်။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားကုန်
 သည်တို့ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ အယံ မဟာဇနိနော၊ ဤလူအပေါင်းသည်။ ကုဟိ၊
 အဘယ်အရပ်သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ သွားသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိတွာ၊ မေး၍။ ဓမ္မ
 သဝနတ္ထာယာတိ၊ တရားနာအံ့သောငှာ သွားသတည်းဟူ။ သုတွာ၊ ကြား၍။
 အဟံပိ၊ ငါသည်လည်း။ ဂမိဿာမိ၊ သွားအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလျက်။ ဂန္ဓာ၊
 သွား၍။ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဝဗ္ဗိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ ပရိသာပရိယန္တေ၊ ပရိ
 သတ်အစွန်း၌။ နိသီဒိ၊ နေ၏။ ဗုဒ္ဓါစနာမ၊ ဘုရားတို့မည်သည်ကား။ ဓမ္မ၊ တရား
 ကို။ ဒေသေန္တာ၊ ဟောတော်မူကုန်သည်ရှိသော်။ သရဏ သီလ ပဗ္ဗဇ္ဇာ ဒီနံ၊
 သရဏဂုံသီလ ပဗ္ဗဇ္ဇာသီလ အစရှိသည်တို့၏။ ဥပနိဿယံ၊ ဥပနိဿယကို။ သြ
 လောကေတွာ၊ ကြည့်၍။ အဇ္ဈာသယဝသေန၊ အလို၏အစွမ်းအားဖြင့်။ ဓမ္မ၊
 တရားကို။ ဒေသေန္တိ၊ ဟောတော်မူကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ သတ္တာ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်။ တံဒိဝသံ၊ ထိုနေ့၌။ တဿ၊ ထိုမဟာပါလ၏။ ဥပနိဿယံ၊
 ဥပနိဿယကို။ သြလောကေတွာ၊ ကြည့်၍။ ဓမ္မ၊ တရားကို။ ဒေသေန္တာ၊
 ဟောတော်မူသည်ရှိသော်။ တံဒိဝသံ၊ ထိုနေ့၌။ အနုပုဗ္ဗိကထံ၊ အစဉ်သော
 တရားစကားကို။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ သေယျထိဒံ၊ ထိုအစဉ်သော
 တရားစကားဟူသည် အဘယ်နည်း။ ဒါနကတံ၊ အလှူနှင့်စပ်သော တရား
 စကား လည်းကောင်း။ သီလကထံ၊ သီလနှင့်စပ်သော တရားစကား လည်း
 ကောင်း။ သဂ္ဂကထံ၊ နတ်ရွာနှင့်စပ်သော တရားစကား လည်းကောင်း။
 ကာမာနံ၊ ကာမဂုဏ်တို့၏။ အာဒိနဝံ၊ အပြစ်ကို လည်းကောင်း။ သြကာရံ၊

အယုတ်ကို လည်းကောင်း။ သံကိလေသံ၊ ညစ်နွမ်းခြင်းကိုလည်းကောင်း။
 နေက္ခမ္မေ၊ တောထွက်ခြင်း၌။ အာနိသံသံ၊ အကျိုးဆက်ကိုလည်းကောင်း။
 ပကာသေသိ၊ ပြတော်မူ၏။ တံ၊ ထိုတရားစကားကို။ သုတ္တာ၊ ကြား၍။
 မဟာပါလော၊ ကုဋုမ္ပိကော၊ မဟာပါလ သူကြွယ်သည်။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။
 ပရလောကံ၊ တမသ္မန် ဘဝသို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားသည်ရှိသော်။ ပုတ္တ၊ ခံတရော
 ဝါ၊ သားသမီးတို့သည် လည်းကောင်း။ ဘာတရောဝါ၊ ညီအစ်ကိုတို့သည်
 လည်းကောင်း။ ဘောဝါဝါ၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာတို့သည် လည်းကောင်း။
 နာနုဂစ္ဆန္တိ၊ အစဉ်မလိုက်ကုန်။ သရီရံပိ၊ ကိုယ်သည်လည်း။ အတ္တနာ၊ မိမိ
 နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္ခ။ နဂစ္ဆတိ၊ မလိုက်။ မေ၊ ငါ့အား။ ဝါ၊ ၏။ ဃရာဝါ
 သေန၊ အိမ်ယာထောင်ခြင်းဖြင့်။ ကိံ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။ ပဗ္ဗဇိယာ
 မိ၊ ရဟန်းပြုအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ သော၊ ထိုမဟာပါလ
 သူကြွယ်သည်။ ဒေသနာ၊ ပရိယောသာနေ၊ ဒေသနာတော်၏ အဆုံး၌။
 သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့။ ဥပသကံမိတ္တာ၊ ကပ်၍။ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ရဟန်းအဖြစ်
 ကို။ ယာစိ၊ တောင်းပန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုမဟာပါလသူကြွယ်
 ကို။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပုစ္ဆိ၊ မေးတော်မူ၏။ တေ၊ သင်၏။
 ကောစိ၊ တစ်စုံတစ်ယောက်သော။ အာပုစ္ဆိတဗ္ဗယုတ္တကော၊ ပန်ကြားအပ်
 သည်နှင့်ယှဉ်သော။ ဉာတိ၊ အဆွေအမျိုးတို့သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။
 အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ကနိဋ္ဌ
 ဘာတာ၊ ညီငယ်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေ၊ နားတော်
 လျှောက်၏။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ ဆိုတပြီးကား။ တံ၊ ထိုညီငယ်ကို။ အာပုစ္ဆာ
 ဟိ၊ ပန်ကြားဦးလော့။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ သော၊ ထိုမဟာ
 ပါလ သူကြွယ်သည်။ သာဓုတိ၊ ကောင်းပါပြီဟူ၍။ သဒ္ဓိန္နိတ္တိတ္တာ၊ ဝန်ခံ၍
 သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဝန္တိတ္တာ၊ ရှိခိုး၍။ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ ဂန္ဓာ၊ ပြန်
 သွား၍။ ကနိဋ္ဌ၊ ညီကို။ ပက္ခောသာပေတ္တာ၊ ခေါ်စေ၍။ တာတ၊ ချစ်ညီ။
 မယံ၊ ငါ၏။ ဣမသ္မိံဂေဟေ၊ ဤအိမ်၌။ သဝိညာဏကမ္ပိ၊ အသက်ရှိသည်
 လည်းဖြစ်သော။ အဝိညာဏကမ္ပိ၊ အသက်မရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ ကိဉ္စိ
 တစ်စုံတစ်ခုသော။ ယံဓနံ၊ အကြင်ဥစ္စာသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံသဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံး
 စုံသော ဥစ္စာသည်။ တဝ၊ သင်၏။ ဘာရော၊ ဝန်တည်း။ နံ၊ ထိုဥစ္စာကို။ ပဋိ

(၁၆)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

ပဇ္ဇာဟိ၊ ခံစားလေလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ သာမိ၊ အရှင်။
 တုမ္ပေပန၊ အရှင်တို့သည်ကား။ ကိံ၊ အဘယ်ပါနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊
 ဆို၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ ပဗ္ဗ
 ဇိဿာမိ၊ ရဟန်းပြုအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဘာတိက၊ နောင်တော်။
 ကိံကထေသိ၊ အသို့ဆိုသနည်း။ တံ၊ သင်သည်။ မေ၊ ငါ၏။ မာတရိ၊ အမိ
 သည်။ မတာယ၊ သေသည်ရှိသော်။ မာတာဝိယ၊ အမိကဲ့သို့ဖြစ်၏။ ပိတရိ၊
 အဘသည်။ မတေဝိ၊ သေခဲ့သည်ရှိသော်လည်း။ ပိတာဝိယ၊ အဘကဲ့သို့ ဖြစ်
 ၏။ သေ၊ သင်၏။ ဧဂဟေ၊ အိမ်၌။ မဟာဝိဘဝေ၊ များစွာသောစည်းစိမ်
 ချမ်းသာကို။ လဒ္ဓေါ၊ ရအပ်၏။ ဧဂဟေ၊ အိမ်၌။ အဇ္ဈာဝသန္တေယေဝ၊
 နေလျက်လျှင်။ ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို။ ကာတံ၊ ပြုခြင်းငှာ။ သက္ကာ၊
 တတ်ကောင်း၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ မာ အကမိတ္ထ၊ မပြုလင့်။ ဣတိ၊ ဤသို့။
 အာဟ၊ ဆို၏။ တာတ၊ ချစ်ညီ။ အဟံ ငါသည်။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။
 ဓမ္မဒေသနံ၊ တရားဒေသနာတော်ကို။ သုတု၊ ကြားရ၍။ ဃရာဝါသေ၊
 အိမ်ယာထောင်သော လူ၏ဘောင်၌။ ဝသိတံ၊ နေထိုင်ခြင်းငှာ။ နသက္ကာမိ၊
 မတတ်နိုင်။ ဟိ၊ ထိုစကားဆိုသင့်စွ။ သတ္ထုရာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။
 သဏ္ဌသုခမံ၊ သိမ်မွေ့နူးညံ့သော။ တိလက္ခဏံ၊ သုံးပါးသောလက္ခဏာသို့။ အာ
 ရောပေတု၊ တင်၍။ အာဒိမဗျပရိယောသာန ကလျာဏော၊ အစ၏ကောင်း
 ခြင်း၊ အလယ်၏ကောင်းခြင်း၊ အဆုံး၏ကောင်းခြင်းနှင့် ပြည့်စုံသော။ ဓမ္မော၊
 တရားကို။ ဒေသိတော၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ သော အဟံ၊ ထိုငါသည်။ အဂါ-
 ရမဇ္ဈေ၊ အိမ်ယာထောင်သောလူ၏ဘောင်၌။ ဝသန္တေန၊ နေသဖြင့်။ ပူဇေရတံ၊
 ဖြည့်ခြင်းငှာ။ နသက္ကာ၊ မတတ်နိုင်။ တာတ၊ ချစ်ညီ။ ပဗ္ဗဇိဿာမိ၊ ရဟန်းပြုပီ
 အံ့။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဘာတိက၊ နောင်တော်။ တံ၊ သင်သည်။ တရုဏော-
 ယေဝ၊ ငယ်သေးသည် သာလျှင်တည်း။ တာဝ၊ ထိုရွှေလောက်။ တိဋ္ဌတု၊
 သည်းခံဦးလော့။ မဟလ္လကကာလေ၊ ကြီးရင့်သော ကာလ၌။ ပဗ္ဗဇိဿထ၊
 ရဟန်းပြုရကုန်လတ္တံ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။
 တာတ၊ ချစ်ညီ။ မဟလ္လကဿ၊ ကြီးရင့်သောသူ၏။ ဝ၊ အား။ အတ္တနော
 မိမိ၏။ ဟတ္ထပါဒါပိ၊ လက်ခြေတို့သည်လည်း။ အနဿဝ၊ အလိုသို့ မလိုက်
 ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဝသေ၊ အလိုသို့။ န

ဝတ္ထန္တိ၊ မလိုက်ကုန်။ ဉာတကာ၊ အဆွေအမျိုးတို့သည်။ ကိမင်္ဂံ ပန၊ အဘယ်
ဆိုဘွယ်ရာ ရှိအံ့နည်း။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ သွားဟံ သော အဟံ၊ ထိုငါ
သည်။ တဝ၊ သင်၏။ ကထံ၊ စကားကို။ န ကရောမိ၊ မလိုက်နာအံ့။ သမဏ
ပဋိပတ္တိံ ယေဝ၊ ရဟန်း၏အကျင့်ကိုသာလျှင်။ ပူရေဿာမိ၊ ဖြည့်အံ့။ ဣတိ၊
ဤသို့။ ဂါယံ၊ ဂါထာကို။ အာဟ၊ ဆို၏။

ဘောစူဠပါလ၊ အိုစူဠပါလ။ ဇရာ၊ အိုမင်းကုန်သော သူတို့သည်။ ဇဇ္ဇရိ
တာ၊ ဆွေးမြေ့ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဟတ္ထပါဒါ၊ လက်ခြေတို့
သည်။ အနဿဝါ၊ အလိုသို့ မလိုက်ကုန်။ ယဿ၊ အကြင် အိုမင်းသောသူ၏။
တာမော၊ အားသည်။ ဝိဟတံ၊ ဆုတ်ယုတ်၏။ သော၊ ထိုအိုမင်းသောသူသည်။
ကထံ၊ အသို့မူ၍။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ စရိယတိ၊ ကျင့်နိုင်အံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။
အာဟ၊ ဆို၏။

တာတ၊ ချစ်ညီ။ အဟံ၊ ငါသည်။ ပဗ္ဗဇိဿာမိဇေဝ၊ ရဟန်းပြုအံ့သည် သာ
လျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တဿ၊ ထိုစူဠပါလ၏။ ဝိရဝန္တဿေဝ၊ ငိုမြည်တမ်း
စဉ်လျှင်။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊
ရဟန်းအဖြစ်ကို။ ယာစိတွာ၊ တောင်းပန်၍။ လဗ္ဗပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ပသမ္ပဒေါ၊ သာမဏေ
ပဉ္စင်းအဖြစ်ကို ရပြီးသော မဟာပါလသည်။ အာစရိယပဇ္ဇာယာနံ၊ ဆရာ
ဥပဇ္ဈာယ်တို့၏။ သန္တိကေ၊ ဌံ။ ပဉ္စဝဿနိ၊ ငါးဝါးတို့ပတ်လုံး။ ဝသိတွာ၊
နေ၍။ ဝုတ္တဝဿော၊ ဝါကျွတ်ပြီးသော်။ ပဝါရေတွာ၊ ပဝါရဏာပြု၍။
သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့။ ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်၍။ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ ပုစ္ဆံ၊
မေးလျှောက်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဣမသ္မိံ သာသနေ၊ ဤ သာသနာ
တော်၌။ ဓုရာနိ၊ ဓုရတို့သည်။ ကတိ၊ အဘယ်မျှတို့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆံ၊
မေးလျှောက်၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ဂန္တဓုရံ၊ ဂန္တဓုရဂုဏ်။ ဝိပဿနာဓုရံ၊ ဝိပဿ
နာဓုရဂုဏ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဓုရာနိ၊ ဓုရတို့သည်။ ဒေယေဝ၊ နှစ်ပါးတို့အည်
သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။
ဂန္တဓုရံ၊ ဂန္တဓုရသည်။ ကတမံ၊ အဘယ်နည်း။ ဝိပဿနာဓုရံ၊ ဝိပဿနာဓုရ
သည်။ ကတမံ၊ အဘယ်နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆံ၊ မေးလျှောက်၏။ အတ္တနော၊
မိမိ၏။ ပညာနုရူပေန၊ ပညာနှင့်လျော်သဖြင့်။ ကေဝါ၊ တစ်ခုသော နိကာယ်ကို
လည်းကောင်း။ ဒေဝါနိကာယ၊ နှစ်ခုသောနိကာယ်တို့ကို လည်းကောင်း။

(၁၈)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

သကလံဝါ၊ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်သော။ ဇောဝိဇ္ဇကံ၊ ဝိဇ္ဇကတ်သုံးပုံဟု ဆိုအပ်
 သော။ ဗုဒ္ဓဝစနံ၊ မြတ်စွာဘုရားစကားတော်ကို။ ဥဂ္ဂဏှိတု၊ သင်၍။ တဿ၊
 ထိုဝိဇ္ဇကတ်သုံးပုံကို။ ဓာရဏံဝါ၊ ဆောင်အပ်သည်လည်းဖြစ်သော။ ကထနံ
 ဝါ၊ ဆိုအပ်သည်လည်းဖြစ်သော။ ဝစနံ၊ စကားတော်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။
 ဣတိဣဒ၊ ဤအလုံးစုံသည်။ ဂန္ထဓရံနာမ၊ ဂန္ထဓရမည်၏။ သန္တသေနာသနာ
 တိရတဿ-ဆိတ်ငြိမ်သော ကျောင်း၌ အလွန်ဓမ္မလျော်ခြင်း ရှိသော။
 သလ္လယုကဝုတ္တိနောပန၊ ပေါသောအသက်မွေးခြင်းရှိသော ရဟန်း၏ကား။
 အတ္တဘာဝေ၊ ကိုယ်၏အဖြစ်၌။ ဓယဝယံ၊ ကုန်ခြင်းပျက်ခြင်းကို။ ပဌပေတု၊
 ဖြစ်စေ၍။ သာတစ္စကိရိယဝသေန၊ ရှိသေစွာ ကျင့်အပ်သော အမှုအရာ၏
 အစွမ်းအားဖြင့်။ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို။ ဝဇေတု၊ ပွားစေ၍။ အရဟတ္တဂ္ဂ-
 ဟဏံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို ယူခြင်းသည်။ ဝိပဿနာဓရံနာမ၊ ဝိပဿနာဓရမည်
 ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာယ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အဟံ၊
 အကျွန်ုပ်သည်။ မဟလ္လကကာလေ၊ ကြီးရင့်သောကာလ၌။ ပဗ္ဗဇိတေ၊
 ရဟန်းပြု၏။ ဂန္ထဓရံ၊ ဂန္ထဓရကို။ ပူရေတံ၊ ဖြည့်ခြင်းငှာ။ နသက္ခိယာမိ၊ မတတ်
 နိုင်အံ့။ ဝိပဿနာဓရံပန၊ ဝိပဿနာဓရကိုကား။ ပူရေယာမိ၊ ဖြည့်အံ့။ ကေ-
 ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ တစ်ခုသောကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ ကထေထ၊ ဟောတော်မူပါလော့။ ဣတိ၊
 ဤသို့။ အဝေ၊ စကားတော်လျှောက်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုမဟာ
 ပါလအား။ သက္ကာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ယာဝ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်တိုင်
 အောင်သော။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ ကံထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ သော၊
 ထိုမဟာပါလသည်။ သက္ကာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဝန္တိတု၊ ရှိခိုးပြီး၍။ အတ္တ
 နာ သဟဂါမိနော၊ မိမိနှင့်တကွ သွားတော်ဖြစ်ကုန်သော။ တိက္ခ၊ ရဟန်း
 တို့ကို။ ပရိယေသန္တော၊ ရှာသည်ရှိသော်။ သဋ္ဌိတိက္ခ၊ ခြောက်ကျိပ်သော
 ရဟန်းတို့ကို။ လဘိတု၊ ရ၍။ တေဟိ၊ ထိုခြောက်ကျိပ်သောရဟန်းတို့နှင့်။
 သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ နိက္ခမိတု၊ ထွက်၍။ ဝိသယောဇနသတံ မဂ္ဂံ၊ ယူနာတစ်ရံ
 နှစ်ဆယ်ရှိသောခရီးကို။ ဂန္ထာ၊ သွား၍။ ကေ မဟန္တံ ပစ္စန္တံ ဂါမံ၊ တစ်ခုသော
 ပစ္စန္တရစ်ရွာကြီးသို့။ ပတု၊ ရောက်၍။ တတ္ထ၊ ထိုရွာကြီး၌။ သပရိဝါရော၊
 အခြံအရံနှင့်တကွ။ ဝိဇ္ဇာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှာ။ ပါဝိသိ၊ ဝင်၏။ မနုဿာ၊ လူ
 တို့သည်။ ဝတ္ထသမ္ပန္နောဝတံနှင့်ပြည့်စုံကုန်သော။ တိက္ခ၊ ရဟန်းတို့ကို။ ဒိသ္မာဝ၊

မြင်၍သာလျှင်။ ပထမစိတ္တော၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ အာသနံ၊
 နေထုကို။ ပညာမေတော၊ နှင်းစေ၍။ နိသီခါပေတော၊ နေစေ၍။ ပဏီတေနာ
 မာရေန၊ မှန်မြတ်သော ခဲဖွယ်သောစဉ်ဖြင့်။ ပရိဝိသိတော၊ လုပ်ကျွေး၍။
 တန္တေ၊ အရှင်တုရားတို့။ အယျာ၊ အရှင်တုရားတို့သည်။ ကုဟိ၊ အဘယ်
 အရပ်ကို။ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားကုန်အံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိတော၊ မေးသောကြောင့်။
 ဥပါယကော၊ ခါယကတို့။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်။ ဖာသုကဋ္ဌာနံ၊
 ချမ်းသာသောအရပ်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်။ ဂစ္ဆေယျာ
 မ၊ သွားကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တော၊ ဆိုသည်ရှိသော်။ ပဏ္ဍိတမနုဿာ၊
 ပညာရှိသော လူတို့သည်။ ဘဒ္ဒန္တော၊ အရှင်ကောင်းတို့သည်။ ဝဿာဝါသံ
 သေနာသနံ၊ ဝါဆိုကျောင်းကို။ ပရိယေသန္တိ၊ ရှာကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။
 ဥတော၊ သိ၍။ တန္တေ၊ အရှင်တုရားတို့။ အယျာ၊ အရှင်တုရားတို့သည်။ ဣမံ
 တေမာသံ၊ ဤ ဝါတွင်းသုံးလပတ်လုံး။ ဣမ၊ ဤရွာ၌။ သစေ ဝသေယျာ၊
 အကယ်၍ နေကုန်ငြားအံ့။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်။ သရဏေသု၊ သရဏဂုံ
 တို့၌။ ပတိဋ္ဌာယ၊ တည်၍။ သီလာနိ၊ သီလတို့ကို။ ဂဏေယျာမ၊ ယူပါကုန်
 အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ လျောက်ကုန်၏။ တေပိ၊ ထိုခြောက်ကျိပ်သော
 ရဟန်းတို့သည်လည်း။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဣမာနိ၊ ကုလာနိ၊ ဤအမျိုးတို့ကို။
 နိသာယ၊ မှီ၍။ တဝနိဿရဏံ၊ တဝမှ ထွက်မြောက်ခြင်းကို။ ကရိဿာမ၊
 ပြုကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဓိဝါသေသံ၊ ဆည်းခံကုန်၏။ မနုဿာ၊ လူတို့
 သည်။ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏။ ပဋိညံ၊ ဝန်ခံခြင်းကို။ ဂဟေတော၊ ယူ၍။
 ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းကို။ ပဋိတဂ္ဂိတော၊ သုတ်သင်၍။ ရတ္တိဋ္ဌာနဒိဝါဋ္ဌာနာနိ၊ ညဉ့်
 သန့်ရာ၊ နေ့သန့်ရာ အရပ်တို့ကို။ သမ္ပာဒေတော၊ ပြည့်စုံစေ၍။ အဒံသု၊ လူကုန်
 ၏။ တေ၊ တို့ခြောက်ကျိပ်ကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ နိဗဒ္ဓံ၊ မပြတ်။ တမေဝ
 ဂါမံ၊ ထိုရွာသို့လျှင်။ ပိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှာ။ ပဝိသန္တိ၊ ဝိင်ကုန်၏။ အထာ၊
 ထိုအခါ၌။ နေ၊ ထိုရဟန်းတို့သို့။ ဧကော၊ တစ်ယောက်သော။ ဝေဇ္ဇော၊
 ဆေးသမားသည်။ ဥပသကံမိတော၊ ကပ်၍။ တန္တေ၊ အရှင်တုရားတို့။ ဗဟူနံ၊
 ဓျားစွာသောသူတို့၏။ ဂသနဋ္ဌာနေ၊ နေရာအရပ်၌။ အဖာသုကံပိနာမ၊ မချမ်း
 သာခြင်း မည်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မိံ၊ ထိုမချမ်းသာခြင်းသည်။
 ဥပ္ပန္တေ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ကထေယျာယ၊ ဆိုပါကုန်

(၂၀)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

စောဘူ။ ဘေသန္တိ။ ဆေးကို။ ကရိယာမိ။ ကုပါအံ။ ဣတိ။ ဤသို့။ ပဝါရေသိ။
 တိတိ၏။ ထေရော။ မဟာပါလမထေရ်သည်။ ဝဿပနာယိကဒိဝသော။ ဝါ
 ကပ်သောနေဌ်။ တေဘိက္ခု။ ထိုရဟန်းတို့ကို။ အာမန္တေတွာ။ ခေါ်၍။ ပုစ္ဆိ။
 မေး၏။ အာဝုသော။ ငါ့ရှင်တို့။ ဣမံ တေမာသံ။ ဤဝါတွင်း သုံးလပတ်လုံး။
 ကတိဟိဣရိယာပထေဟိ။ အဘယ်မျှလောက်သောဣရိယာပုထ်တို့ဖြင့်။ ဝီတိ
 နာမေတဿ။ လွန်စေကုန်အံ့နည်း။ ဣတိ။ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ။ မေး၏။ ဘန္တေ။
 အရှင်ဘုရား။ စတူဟိ။ လေးပါးကုန်သော ဣရိယာပုထ်တို့ဖြင့်။ ဝီတိနာမေ
 သာမ။ လွန်ပါစေကုန်အံ့။ ဣတိ။ ဤသို့။ အဝေါစုံ။ လျှောက်ကုန်၏။ အာဝု
 သော။ ငါ့ရှင်တို့။ ဧတံ။ ဤသို့ ဣရိယာပုထ်လေးပါးကို လွန်ခြင်းသည်။ ကိ
 မန ပတိရူပံ။ အဘယ်သို့ လျှောက်ပတ်အံ့နည်း။ အပ္ပမတ္တေဟိ။ မမေ့မလျော့
 ခြင်းတို့ဖြင့်။ ဘဝိတဗ္ဗနန။ ဖြစ်အပ်သည်မဟုတ်လော။ ဟိ။ ထိုစကားသင့်စွာ။
 မယံ။ ငါ့ဟို့သည်။ ရေမာနကဿ။ သက်တော်ထင်ရှားရှိသော။ ဗုဒ္ဓဿ။
 မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကာ။ အထံမှ။ ကမ္မဋ္ဌာနံ။ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ ဂဟေတွာ။
 ယူ၍။ အာဂတော။ လာကုန်၏။ ဗုဒ္ဓါ စ နာမ။ ဘုရားတို့ မည်သည်ကား။
 ပမာဒေန။ မေ့လျော့သဖြင့်။ အာရာမေတုံ။ နှစ်သက်ခြင်းငှာ။ နသက္ကာ။
 မတတ်ကောင်း။ ကလျာဏဇ္ဈာသယေန။ ကောင်းသောအလိုဖြင့်။ ဧတံ။ ထို
 ဘုရားသခင်တို့သည်။ ဝေါတုမှာကံ။ တို့အား။ အာရာမေတဗ္ဗာ။ နှစ်သက်
 စေအပ်ကုန်၏။ ပမတ္တဿနာမ။ မေ့လျော့သောသူ မည်သည်ကား။ စတ္တာ
 ဧာ အပါယာ။ အပါယ်လေးသံတို့သည်။ သကဂေယသဒိသာ။ မိမိအိမ်နှင့်
 နှိုက်ကုန်၏။ အာဝုသော။ ငါ့ရှင်တို့။ အပ္ပမတ္တာ။ မမေ့မလျော့ ကုန်သည်။
 ဧဟာထ။ ဖြစ်ကုန်လော့။ ဣတိ။ ဤသို့။ အာဟ။ ဆို၏။ ဘန္တေ။ အရှင်ဘုရား။
 ကုမေ။ အရှင်ဘုရားတို့သည်။ ကိ ပန။ အဘယ်သို့လွန်စေကုန်အံ့နည်း။ ဣတိ
 သို့။ ပုစ္ဆိ။ သု။ မေးကုန်၏။ အဟံ။ ငါသည်။ တိဟိ ဣရိယာပထေဟိ။ သုံးပါး
 သောဣရိယာပုထ်တို့ဖြင့်။ ဝီတိနာမေသာမိ။ လွန်စေအံ့။ အာဝုသော။ ငါ့ရှင်
 တို့။ ပိဋ္ဌိ။ ကျောက်ကို။ နပသာရေသာမိ။ မဆန့်အံ့။ ဣတိ။ ဤသို့။ အာဟ။ ဆို
 ၏။ ဘန္တေ။ အရှင်ဘုရား။ သာဓု။ ကောင်း၍။ အပ္ပမတ္တာ။ မမေ့မလျော့ကုန်
 သည်။ ဧဟာထ။ ဖြစ်ကုန်လော့။ ဣတိ။ ဤသို့။ အဝေါစုံ။ ဆိုကုန်၏။ နိဗ္ဗာ
 အနောက္က မန္တဿ။ အိပ်ခြင်းသို့ မသက်သော။ ထေရဿ။ အရှင်ပါလမထေရ်

၁-ယမကဝဂ္ဂ၊ ၁-စက္ခုပါလတ္ထေရဝတ္ထု (၂၁)

၏။ ပဌမ မာသေ၊ ဝါဆိုလသည်။ အဘိက္ကန္တေ၊ လူနီသည်ရှိသော်။ မဇ္ဈိမ
မာသေ၊ ဝါခေါင်လသည်။ သမ္ပတ္တေ၊ ရောက်သည်ရှိသော်။ အက္ခိရောဂေါ၊
မျက်စိအနာသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ဖြစ်၏။ ဆိဒ္ဓဃဋ္ဌတော၊ အိုးပေါက်မှ။ ဥဒက
ဓာရာဝိယ၊ ရေအလျဉ်ကဲ့သို့။ အက္ခိဟိ၊ မျက်စိတို့မှ။ အဿုဓာရော၊ မျက်
ရည် အလျဉ်တို့သည်။ ပဉ္စရန္တိ၊ ယိုစီးကုန်၏။ သော၊ ထို မဟာပါလ
သည်။ သဗ္ဗရတ္တိံ၊ ညဉ့်သုံးယာမိပတ်လုံး။ သမဏဓမ္မံ၊ ရဟန်း တရားကို။
ကတွာ၊ ပြု၍။ အရုဏုက္ကမနေ၊ အရုဏ်တက်သည်ရှိသော်။ ဂတ္တံ၊ တိုက်ခန်းသို့။
ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍။ နိသီဒိ၊ နေ၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ ဘိက္ခုစာရ
ဇေလဝယ၊ ဆွမ်းခံအံ့သော အချိန်တန်သည်ရှိသော်။ တေရုဿ၊ မထေရ်၏။
သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဂန္တော၊ သွား၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဘိက္ခုစာရဇေလဝ
ဆွမ်းခံအံ့သောအခါတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ လျှောက်ကုန်၏။
တေနပဿိ၊ ထိုသို့ ဆိုတပြီးကား။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ ပတ္တစီဝရံ၊ သပိတ်
သင်္ကန်းကို။ ဂဏှထ၊ ယူကုန်လော့။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ပတ္တစီဝရံ၊ သပိတ်
သင်္ကန်းကို။ ဂါဟာပေတွာ၊ ယူစေ၍။ နိက္ခမိ၊ ထွက်၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့
သည်။ တဿ၊ ထိုမဟာပါလ၏။ အက္ခိဟိ၊ မျက်စိတို့မှ။ အဿုနိ၊ မျက်ရည်
တို့သည်။ ပဉ္စရန္တေ၊ ယိုစီးသည်တို့ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။
ထေ၊ ဤမျက်ရည်ယိုခြင်းသည်။ ကိံ၊ အဘယ်သို့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိံ
သု၊ မေးလျှောက်ကုန်၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ မေ၊ ငါ၏။ အက္ခိနိ၊ မျက်
စိတို့ကို။ ဝါတာ၊ လေတို့သည်။ ဝိဇ္ဇန္တိ၊ ထိုးကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊
ဆို၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဝိဝေဇ္ဇေန၊ ဆေးသမားသည်။ ပဝါရိတမှာနနု၊
တိတ်အပ်သည် မဟုတ်သော။ တဿ၊ ထိုဆေးသမားအား။ ကထေဿာမ၊
ဆိုကုန်အံ့။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟံသု၊ ကုန်၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ သာဓု၊
ကောင်း၏။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ ဝေဇ္ဇဿ၊
ဆေးသမားအား။ ကထယိံသု၊ ဆိုကုန်၏။ သော၊ ထိုဆေးသမားသည်။
တေလံ၊ ဆီကို။ ပစိတွာ၊ ချက်၍။ ပေသေသိ၊ ပို့ လာစေ၏။ ထေရော၊ မထေရ်
သည်။ နာသဝယ၊ နှာခေါင်း၌။ တေလံ၊ ဆီကို။ အာသိပ္ပန္တော၊ သွန်းသည်
ရှိသော်။ နိသိန္နကောဝ၊ ထိုင်လျက်လျှင်။ အာသိပ္ပိတွာ၊ သွန်း၍။ အန္တော
ဂါမိ၊ ရွာတွင်းသို့။ ပါဝိသိ၊ ဝင်၏။ ဝေဇ္ဇော၊ ဆေးသမားသည်။ တံ၊ ထို။

(၂၂)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

မဟာပါလထေရ်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။
 အယျဿ၊ အရှင်ဘုရား၏။ အက္ခိနိ၊ မျက်စိတို့ကို။ ဝါတော၊ လေသည်။
 ဝိဇ္ဇတိကိရ၊ ထိုးကျင့်၏ဟူသည် မှန်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။
 ဥပါသက၊ ဒါယကာ။ အာမ၊ ဩော် ထိုးသည်မှန်၏။ ဣတိဝုတ္တေ၊ ဤသို့
 ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ တေလံ၊
 ဆီကို။ ပစိတွာ၊ ချက်၍။ ပေသိတံ၊ ပို့ အပ်ပြီ။ ဝေါ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်။
 နာသာယ၊ နှာခေါင်း၌။ အာသိတ္တံ၊ သွန်းပါ၏လော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊
 မေး၏။ ဥပါသက၊ ဒါယကာ။ အာမသိတ္တံ၊ ဩော်သွန်း၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။
 အာဟ၊ ဆို၏။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ကိဒိသံ၊ အသို့ရှိသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။
 ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ ဥပါသက၊ ဒါယကာ။ ရုဇ္ဈတေဝ၊ နာကျင်မြဲ နာကျင်သည်
 သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဝေဇ္ဇော၊ ဆေးသမားသည်။ မယာ၊
 ငါသည်။ ကေဝါရေနေဝ၊ တကြိမ်သွန်းခြင်းဖြင့်သာလျှင်။ ဝူပသမနသမတ္တံ
 တေလံ၊ ငြိမ်းစေခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်သောဆီကို။ ပဟိတံ၊ ပို့ အပ်ပြီ။ ကိန္နုခေါ၊
 အဘယ်ကြောင့်။ ဧရာဂါ၊ အနာသည်။ နဝူပသန္တော၊ မငြိမ်းသနည်း။
 ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေတွာ၊ ကြံ၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဝေါ၊ အရှင်ဘုရား
 တို့သည်။ နိသီဒိတွာ၊ ထိုင်၍။ အာသိတ္တံ၊ သွန်းသလော။ နိပ္ပဇ္ဇိတွာ၊ အိပ်၍။
 အာသိတ္တံ၊ သွန်းသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ ထေရော၊ မထေရ်
 သည်။ တုဏှိ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ပုနပ္ပုနံ၊ အတန်
 တလဲလဲ။ ပုစ္ဆိယမာနောပိ၊ မေးသော်လည်း။ နကထေသိ၊ မဆို။ သော၊
 ထိုဆေးသမားသည်။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ ဂန္တော၊ သွား၍။ ထေရဿ၊
 မထေရ်၏။ ဝသနဌာနံ၊ နေရာအရပ်ကို။ ဩလောကေသာမိ၊ ကြည့်အံ့။
 ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေတွာ၊ ကြံ၍။ တေနဟိ၊ ထိုသို့တပြားကား။ ဘန္တေ၊
 အရှင်ဘုရား။ ဂစ္ဆထ၊ ကြွတော်မူလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ထေရံ၊ မထေရ်
 ကို။ ဝိသန္တေတွာ၊ လွှတ်လိုက်၍။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ ဂန္တော၊ သွား
 လေ၍။ ထေရဿ၊ မထေရ်၏။ ဝသနဌာနံ၊ နေရာအရပ်ကို။ ဩလော
 ကေန္တော၊ ကြည့်သည်ရှိသော်။ စက်မနနိသီဒနဌာနမေဝ၊ စကြံသွားရာထိုင်ရာ
 အရပ်ကိုသာလျှင်။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ သယနဌာနံ၊ အိပ်ရာအရပ်ကို။ အဒိသ္မာ၊
 မမြင်သောကြောင့်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဝေါ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်။

နိဿိန္ဒေဟိ၊ ထိုင်ခြင်းတို့ဖြင့်။ အာသိတ္တံ၊ သွန်းသလေ။ နိပ္ပန္ဒေဟိ၊
 အိပ်ခြင်းတို့ဖြင့်။ အာသိတ္တံ၊ သွန်းသလေ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။
 ထေရော၊ မထေရ်သည်။ တုဏှိ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေသည်။ အဟေသိ၊ ဖြစ်၏။
 ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ မာကရိတ္ထ၊ မပြုလင့်။ သမဏဓမ္မောနာမ၊
 ရဟန်းတရား မည်သည်ကား။ သရီရံ၊ ကိုယ်ကို။ ယာပေန္တေန၊ မျှသဖြင့်။
 ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှာ။ သက္ကာ၊ တတ်ကောင်း၏။ နိပ္ပဇ္ဇိတော၊ အိပ်၍။ အာသိဉ္စ
 ထ၊ သွန်းတော်မူလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုနပ္ပနံ၊ အဆန်တလဲလဲ။ ယာစိ၊ ၏။
 အာဝုသော၊ ဒါယကာ။ တံ၊ သင်သည်။ တာဝဂစ္ဆ၊ သွားဦးတော့။ မန္တေ
 တော၊ တိုင်ပင်၍။ ဇာနိဿာမိ၊ သိရအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေဇ္ဇံ၊ ဆေးသမား
 ကို။ ဥယျောဇေသိ၊ လွတ်လိုက်၏။ တတ္ထဂါမေ၊ ထိုရွာ၌။ ထေရဿ၊ မထေရ်
 ၏။ ဉာတိစ၊ အဆွေအမျိုးတို့သည်လည်း။ နေဝအတ္ထိ၊ မရှိကုန်။ သာလော
 ဟိတာစ၊ တမိသားချင်းတို့သည်လည်း။ န အတ္ထိ၊ မရှိကုန်။ ကေန၊ အဘယ်
 သူနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ မန္တေယျ၊ တိုင်ပင်ရအံ့နည်း။ ကရဇာကာယေန ပန၊
 ကရဇာကာယနှင့်ကား။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ မန္တေန္တော၊ တိုင်ပင်လျက်။ ပဒေဟိ၊
 ဆိုလော့။ အာဝုသောပါလိတ၊ ငါ့ရှင်ပါလိက။ တံ၊ သင်သည်။ တာဝ၊
 ရှေးဦးစွာ။ အက္ခိနိ၊ မျက်စိတို့ကို။ ဩလောကေဿသိကိံ၊ ကြည့်အံ့လော။
 ဥဒါဟိ၊ ထိုသို့မဟုတ်မှုကား။ ဗုဒ္ဓဿသနံ၊ မြတ်စွာဘုရား သာသနာတော်
 ကို။ ဩလောကေဿသိကိံ၊ ကြည့်အံ့လော။ ဟိ၊ ထိုစကားဆိုသင့်စွာ။ အနမ
 တဂ္ဂသ္မိံ၊ မသိအပ်သော အစရှိသော။ သံသာရဝဇ္ဇေ၊ သံသရာဝဋ်၌။ တဝ၊
 သင်၏။ အက္ခိကာဏဿ၊ မျက်စိကန်းခြင်း၏။ ဂဏနာနာမ၊ ရေတွက်ခြင်း
 မည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ပန၊ အကျယ်ဆိုဦးအံ့။ အနေကာနိ၊ များစွာ ကုန်
 သော။ ဗုဒ္ဓသတာနိ၊ အရာမကသော ဘုရားတို့သည် လည်းကောင်း။ ဗုဒ္ဓ
 သဟဿာနိ၊ အထောင်မကသော ဘုရားတို့သည် လည်းကောင်း။ အတိတာ
 နိ၊ လွန်ကုန်ပြီ။ တေသု၊ ထိုဘုရားတို့တွင်၊ ကေဗုဒ္ဓေါပိ၊ တဆူသော ဘုရား
 ရှင်သည်လည်း။ နပရိစ္ဆိန္ဒော၊ ကန်းခြင်းကို မပိုင်းခြားနိုင်။ ဣဒါနိ၊ ယခု
 အခါ၌။ ဣမံအန္တောဝဿံ၊ ဤမိုးတိုင်းပတ်လုံး။ တယောမာသေ၊ သုံးလတို့၌။
 ဝါ၊ တို့ပတ်လုံး။ နနိပ္ပဇ္ဇိဿာမိ၊ မအိပ်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တေမာသံ၊ ဝါတိုင်း
 သုံးလပတ်လုံး။ နိဗ္ဗန္တံ၊ မပြတ်။ ဝီရိယံ၊ လုံးလကို။ ကရိဿာမိ၊ ပြုအံ့။ တသ္မာ၊

(၂၄)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

ထို့ကြောင့်။ တေ၊ သင်၏။ စက္ခုနိ၊ မျက်စိတို့သည်။ နယန္တ၊ ဝါ၊ ပျက်မှု
လည်း ပျက်ပစေ။ ဘိဇ္ဇန္တ၊ ဝါ၊ ကွဲမှုလည်း ကွဲပစေ။ ဗုဒ္ဓသာသနမေဝ၊ မြတ်
စွာဘုရားသာသနာတော်ကိုသာလျှင်။ ဓာရေဟိ၊ ဆောင်လော့။ စက္ခုနိ၊
မျက်စိတို့ကို။ ဓာဓာရေဟိ၊ မဆောင်လင့်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘူတကာယံ၊
ဘုတ်လေးပါးလျှင် မှီရာရှိသောကိုယ်ကို။ သြဝဒန္တော၊ ဆုံးမလျက်။ ဣမာ
ဂါထာယော၊ ဤသုံးဂါထာတို့ကို။ အဘာသိ၊ ရွတ်၏။

ပါလိတ၊ ငါ့ရှင်ပါလိက။ သဗ္ဗံ ဒေဟနိဿိတံ၊ အလုံးစုံကိုယ်ကိုမိ၍ ဖြစ်
သော။ မမာယိတာနိ၊ မရက်မစက် မြတ်နိုးအပ်ကုန်သော။ စက္ခုနိ၊ မျက်စိ
တို့သည်။ ဟာယန္တ၊ ယုတ်မှုလည်း ယုတ်စေကုန်။ သောတာနိ၊ နားတို့သည်
လည်း။ ဟာယန္တ၊ ယုတ်မှုလည်း ယုတ်စေကုန်။ တထေဝ၊ ထိုအတူလျှင်။
ဣဒံ အယံကာယော၊ ဤကိုယ်သည်။ ဟာယတု၊ ယုတ်စေသတည်း။ ကိ
ကာရဏာ၊ အဘယ့်ကြောင့်။ တံ၊ သည်။ ပမဇ္ဇသိ၊ မေ့လျော့အံ့နည်း။

ပါလိတ၊ ငါ့ရှင်ပါလိက။ သဗ္ဗံ ဒေဟနိဿိတံ၊ အလုံးစုံကိုယ်ကိုမိ၍ ဖြစ်
သော။ မမာယိတာနိ-မရက်မစက် မြတ်နိုးအပ်ကုန်သော။ စက္ခုနိ၊ မျက်စိ
တို့သည်။ ဇီရန္တ၊ ဆွေးမှုလည်း ဆွေးစေကုန်။ သောတာနိ၊ နားတို့သည်။
ဇီရန္တ၊ ဆွေးမှုလည်း ဆွေးစေကုန်။ တထေဝ၊ ထိုအတူလျှင်။ ဣဒံ အယံ
ကာယော၊ ဤကိုယ်သည်။ ဇီရတု၊ ဆွေးစေသတည်း။ ကိ ကာရဏာ၊ အဘယ့်
ကြောင့်။ တံ၊ သင်သည်။ ပမဇ္ဇသိ၊ မေ့လျော့အံ့နည်း။

ပါလိတ၊ ငါ့ရှင်ပါလိက။ သဗ္ဗံ ဒေဟနိဿိတံ၊ အလုံးစုံကိုယ်ကိုမိ၍ ဖြစ်
သော။ မမာယိတာနိ၊ မရက်မစက် မြတ်နိုးအပ်ကုန်သော။ စက္ခုနိ၊ မျက်စိတို့
သည်။ ဘိဇ္ဇန္တ၊ ကွဲမှုလည်း ကွဲစေကုန်။ သောတာနိ၊ နားတို့သည်။ ဘိဇ္ဇန္တ၊
ကွဲမှုလည်း ကွဲစေကုန်။ ဝါ၊ ပင်းမှုလည်း ပင်းစေကုန်။ တထေဝ၊ ထိုအတူ
သာလျှင်။ ဣဒံ အယံကာယော၊ ဤကိုယ်သည်။ ဘိဇ္ဇတု၊ ကွဲစေသတည်း။ ကိ
ကာရဏာ၊ အဘယ့်ကြောင့်။ တံ၊ သည်။ ပမဇ္ဇသိ၊ မေ့လျော့အံ့နည်း။ ဣတိ၊
သို့။ အဘာသိ၊ ရွတ်၏။

ဝေ၊ ဤသို့။ တိဟိ ဂါတာဟိ၊ သုံးဂါတာတို့ဖြင့်။ အတ္တနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။
သြဝါဒံ၊ အဆုံးအမကို။ ဒတုာ၊ ပေး၍။ နိသိန္ဒကောဝ၊ ထိုင်နေလျက်လျှင်။
နတ္ထကမ္ပံ၊ နှာခေါင်းနှုတ်ခြင်းကို။ ကတုာ၊ ပြု၍။ ဂါမံ၊ ရွာသို့။ ပိဏ္ဍာယ၊

ဆွမ်းအလို့ငှာ။ ပါဝိသိ၊ ဝင်၏။ ဝေဇ္ဇော၊ ဆေးသမားသည်။ တံ၊ ထိုအရှင်
 ပါလမထေရ်ကို။ ခိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ နတ္ထုကမ္ပံ၊ နှာခေါင်း
 နှတ်ခြင်းကို။ ကတံကံ၊ ပြုပြီလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆံ၊ မေး၏။ ဥပါသကာ၊
 ဒါယကာ။ အာမ၊ ခြော်ပြုပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်
 ဘုရား။ ကိဒိသံ၊ အသို့ရှိပါသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆံ၊ မေး၏။ ဥပါသကာ၊
 ဒါယကာ။ ရုဇ္ဈတေဝ၊ နာကျင်မြဲ နာကျင်သည် သာလျှင်ထည်း။ ဣတိ၊
 ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဝေ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်။
 နိသိဒ္ဓိတော၊ ထိုင်၍။ နတ္ထုကမ္ပံ၊ နှာခေါင်းနှတ်ခြင်းကို။ ကတံ၊ ပြုသလော။
 နိပ္ပဇ္ဇိတော၊ အိပ်၍တည်း။ ကတံ၊ ပြုသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆံ၊ မေး၏။
 ထေရော၊ မထေရ်သည်။ တုဏှိ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။
 ပုနပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ။ ပုစ္ဆိတောပိ၊ မေးသော်လည်း။ ကိဉ္စ၊ တစ်စုံတစ်ခုသော
 စကားကို။ နကထေသိ၊ မဆို။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုမဟာပါလကို။
 ဝေဇ္ဇော၊ ဆေးသမားသည်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ တုမေ၊ အရှင်ဘုရားတို့
 သည်။ သပ္ပာယံ၊ လျောက်ပတ်သည်ကို။ နကရေထ၊ မပြုကုန်။ အဇ္ဈတော
 ပဋ္ဌာယ၊ ယနေ့မှစ၍။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ အသုကေနနာမ၊ ဤမည်သော
 ဆေးသမားသည်။ တေလံ၊ ဆီကို။ ပက္ကန္တံ၊ ချက်လော့ဟူ၍။ မာဝဒိတ္ထံ၊ မဆို
 လင့်ကုန်။ အဟံပိ၊ ငါသည်လည်း။ မယာ၊ ငါသည်။ ဝေ၊ အရှင်ဘုရားတို့
 ၏။ တေလံ၊ ဆီကို။ ပက္ကန္တံ၊ ချက်အံ့ဟူ။ နဝက္ခာမိ၊ မဆိုအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။
 အာဟ၊ ဆို၏။ ဝေဇ္ဇေန၊ ဆေးသမားသည်။ ပစ္စက္ခာတော၊ စွန့်အပ်သော။
 သော၊ ထိုမဟာပါလသည်။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ ဝန္တော၊ သွား၍။ တံ၊
 သင့်ကို။ ဝေဇ္ဇေနာပိ၊ ဆေးသမားသည်လည်း။ ပစ္စက္ခာတော၊ စွန့်အပ်သည်။
 အသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ သမဏ၊ ရဟန်းပါလ။ ဣရိယာပထံ၊ ဣရိယာပုထ်ကို။ မာ
 ဝိသန္တိ၊ မစွန့်လင့်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဩဝဒတိ၊ ဆုံးမ၏။

တိကိစ္ဆာယ၊ ဆေးသမားသည်။ ပဋိက္ခိတ္တော၊ ပယ်အပ်ပြီ။ ဝေဇ္ဇေနာပိ၊
 ဆေးသမားသည်လည်း။ ဝိပဇ္ဇိတော၊ စွန့်အပ်ပြီ။ မစ္စုရာဇော၊ သေမင်းနိုင်ငံ
 သို့ လိုက်ရအံ့သော အကြောင်းသည်။ နိယတော၊ မြဲစွာ။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။
 ပါလိတ၊ ငါ့ရှင်ပါလိတ။ တံ၊ သင်သည်။ ကိံပမန္တသိ၊ အဘယ်ကြောင့်
 မေ့လျော့အံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဩဝဒတိ၊ ဆုံးမ၏။

(၂၆)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

ဣမာယဂါထာယ၊ ဖြင့်။ အတ္ထာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ ဩဝဓိတော၊ ဆုံးမ၍။ သမဏဓမ္မံ၊ ရဟန်းတရားကို။ အကာသိ၊ ၏။ အထံ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုမဟာပါလ၏။ မဇ္ဈိမယာမေ၊ သန်းခေါင်ယံသည်။ အတိက္ကန္တေ၊ လွန်သည်ရှိသော်။ အပုဗ္ဗအစရိမံ၊ မရှေးမနှောင်း။ အက္ခိနိစေဝ၊ မျက်စိတို့သည်လည်းကောင်း။ ကိလေသာစ၊ ကိလေသာတို့သည်လည်းကောင်း။ ဘိဇ္ဇိံသု၊ ပျက်ကုန်၏။ သော၊ တို့မဟာပါလသည်။ သုက္ခဝိပဿကော၊ သုက္ခဝိပဿကဖြစ်သော။ အရဟတ၊ ရဟန္တာသည်။ ဟုတော၊ ဖြစ်၍။ ဂစ္ဆံ၊ တိုက်တွင်းသို့။ ပဝိသိတော၊ ဝင်၍။ နိသီဒိ၊ နေ၏။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့သည်။ ဘိက္ခာစာရဓေလာရ၊ ဆွမ်းခံသွားအံ့သောအခါ၌။ အာဂန္တော၊ လာ၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဘိက္ခာစာရကာလော၊ ဆွမ်းခံသွားအံ့သောအခါတန်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ လျှောက်ကုန်၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ ကာလော၊ အခါတန်ပြီလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆံ၊ မေး၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အာမ၊ ဪ တန်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ လျှောက်ကုန်၏။ တေနဟိ၊ ထိုသို့တပြီးကား။ ဂစ္ဆထ၊ သွားကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ တုမေပန၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်ကား။ ကိံ၊ အဘယ်အခါမှကြွထော်မှုကုန်အံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆံသု၊ မေးလျှောက်ကုန်၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ မေ၊ ငါ၏။ အက္ခိနိ၊ မျက်စိတို့သည်။ ပရိဟိနာနိ၊ ကွယ်ကုန်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ တဿ၊ ထိုမဟာပါလမထေရ်၏။ အက္ခိနိ၊ မျက်စိတို့ကို။ ဩလောကေတော၊ ကြည့်၍။ အဿပုဏ္ဏနေတ္တာ၊ မျက်ရည်ဖြင့် ပြည့်သော မျက်စိရှိကုန်သည်။ ဟုတော၊ ဖြစ်၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မာစိန္တယိတ္ထ၊ မစိုးရိမ်လင့်ကုန်။ မယံ၊ တို့သည်။ ဧဝံ၊ အရှင်ဘုရားတို့အား။ ပဋိဇ္ဇဂ္ဂိဿာမ၊ လုပ်ကျွေးကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေ၊ လျှောက်ကုန်၏။ ထေရံ၊ အရှင်ပါလမထေရ်ကို။ သမဿာသေတော၊ နှစ်သိမ့်စေ၍။ ကတ္ထဗ္ဗယုတ္တကံ၊ ပြုအပ်သည်နှင့်ယှဉ်သော။ ဝတ္တပဋိဝတ္တံ၊ ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ်ကို။ ကတော၊ ပြု၍။ ဂါမံ၊ ရွာသို့။ ပိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှာ။ ပဝိသိံသု၊ ဝင်လေကုန်၏။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ ထေရံ၊ အရှင်ပါလမထေရ်ကို။ အဓိသော၊ မမြင်သောကြောင့်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့။ အမှာကံ၊ အကျွန်ုပ်တို့၏။ အယျော၊ အရှင်ပါလမထေရ်သည်။ ကုဟိံ၊ အဘယ်မှာနည်း။ ဣတိ၊

ဤသို့။ ပုဗ္ဗိတွာ၊ မေးလျှောက်၍။ ဝါ၊ မေးလျှောက်သည် ရှိသော်။ တံ
 တိဝတ္ထိံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ အာရောစေသုံ၊ ကြားကုန်၏။ တေ၊ ထိုဒါယကာ
 တို့သည်။ တံ၊ ထိုစကားကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ ယာဂုံ၊ ယာဂုကို။ ပေသေတွာ၊
 ပို့လာစေ၍။ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်။ ပိဏ္ဍပါကံ၊ ဆွမ်းကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။
 အာဂန္တော၊ လာ၍။ ထေရံ၊ အရှင်ပါလမထေရ်ကို။ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ ပါဒ
 မူလေ၊ ခြေရင်း၌။ ပရိဝတ္တမာနာ၊ လူးလည်းကုန်လျက်။ ရောဒိတွာ၊ ငိုကုန်
 လျက်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်။ ဝေါ၊ အရှင်ဘုရား
 တို့အား။ ပဋိဇဉ်ဿာမ၊ လုပ်ကျွေးကုန်အံ့။ တုမေ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်။ မာ
 စိန္တယိတ္ထ၊ မကြံလင့်ကုန်။ ဣတိ၊ သို့။ သမဿာသေတွာ၊ နှစ်သိမ့်စေ၍။
 ပက္ကမိံသု၊ ဖဲကုန်၏။ တတော ပဌာယ၊ ထိုနေ့မှစ၍။ နိဗ္ဗေမေဂ၊ အမြဲ
 သာလျှင်။ ယာဂုဘတ္ထိ၊ ယာဂုဆွမ်းကို။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ ပေသေန္တိ၊
 ပို့စေကုန်၏။ ထေရောပိ၊ မထေရ်သည်လည်း။ ဣတရေသဋ္ဌိဘိက္ခု၊ မိမိမှ
 တစ်ပါး ခြောက်ကျိပ်သော ရဟန်းတို့ကို။ နိရန္တရံ၊ မပြတ်။ သြဝဒတိ၊ ဆုံးမ၏။
 တေ၊ ထို ခြောက်ကျိပ်သော ရဟန်းတို့သည်။ တဿော ဝါဒေ၊ ထိုအရှင်
 မဟာပါလမထေရ် ဆုံးမရာ သြဝါဒ၌။ ဌတွာ၊ တည်၍။ ပဝါရဏာယ၊ ပဝါ
 ရဏာနေ့သည်။ ဥပကဌာယ၊ နီးသည်ရှိသော်။ သဗ္ဗေဝ၊ အလုံးစုံသော ရဟန်း
 တို့သည်သာလျှင်။ သဟပဋိသမ္ဘိဒါဟိ၊ ပဋိသမ္ဘိဒါတို့နှင့်တကွ။ အရဟတ္တံ၊
 အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပါပုဏိံသု၊ ရောက်ကုန်၏။ ကေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ ဝုတ္ထ၊
 ဝဿာစပန၊ ဝါကျွတ်ပြီး၍ကား။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဒဠကမာ၊
 ဖူးမြင်လိုကုန်သည်။ ဟုက္ခာ၊ ဖြစ်၍။ ထေရံ၊ အရှင်မဟာပါလမထေရ်ကို။
 အာဟံသု၊ လျှောက်ကုန်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရား
 ကို။ ဒဠကမမှာ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှာ အလိုရှိပါကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟံသု၊
 လျှောက်ကုန်၏။ ထေရော၊ အရှင်မဟာပါလမထေရ်သည်။ တေသံ၊ ထိုရဟန်း
 တို့၏။ ဝစနံ၊ စကားကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ အဟံ၊ သည်။
 ဒုဗ္ဗလော၊ အားနည်း၏။ အန္တရာမဂ္ဂေ၊ ခရီးအကြား၌လည်း။ အမနုဿ
 ပရိဂ္ဂဟိတာ၊ တိလူးတို့သည် သိမ်းဆည်းအပ်သော။ အဋ္ဌဝီ၊ တောအုပ်သည်။
 အတ္ထိ၊ ၏။ မယံ၊ ငါသည်။ ဧတေဟိ၊ ထိုရဟန်းတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဂစ္ဆန္တေ၊
 သွားသည်ရှိသော်။ သဗ္ဗေဝ၊ အလုံးစုံကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ ကိလမိဿန္တိ၊

(၂၀)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

ပင်ပန်းကုန်လတ္တံ့။ ဘိက္ခုဝိ၊ ဆွမ်းကိုလည်း။ လဘိတုံ၊ ရခြင်းငှာ။ နာ
 သက္ခိယန္တိ၊ မတတ်နိုင်ကုန်လတ္တံ့။ ဣမေ၊ ဤရဟန်းတို့ကို။ ပုရေတရမေဝ၊
 ရှေးဦးစွာလျှင်။ ပေသေသာမိ၊ စေအံ့။ ဤတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ အထ၊
 ထိုအခါ၌။ နေဟ၊ ထိုရဟန်းတို့ကို။ အာဟ၊ ဆို၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။
 တုမေ၊ သင်တို့သည်။ ပုရထော၊ ရှေ့မှ။ ဂစ္ဆထ၊ သွားကြကုန်လော့။ ဣတိ၊ သို့။
 အာဟ၊ ဆို၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ တုမေ၊ ပန၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်ကား။
 ကိံ၊ အဘယ်အခါမှကြကုန်အံ့နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟံသု၊ လျှောက်ကုန်၏။
 အဟံ၊ ငါသည်။ ဒုဗ္ဗလော၊ အားနည်း၏။ အန္တရာမဂ္ဂေ၊ ခရီးအကြား၌
 လည်း။ အမနုဿပရိဂ္ဂဟိတာ၊ ဘိလူးတို့သည်။ သိမ်းဆည်းအပ်သော။ အဋ္ဌဝီ၊
 တောအုပ်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ မယံ၊ ငါသည်။ တုမေဟိ၊ သင်တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊
 တကွ။ ဂစ္ဆန္တေ၊ သွားသည်ရှိသော်။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သောရဟန်းတို့သည်။
 ကိလမိဿထ၊ ပင်ပန်းကုန်လတ္တံ့။ တုမေဟိ၊ သင်တို့သည်။ ပုရထော၊ ရှေ့မှ။
 ဂစ္ဆထ၊ သွားကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။
 ဧဝံ၊ ဤသို့။ မာကရိတ္ထ၊ မပြုပါလင့်။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်။ တုမေဟိ၊
 အရှင်ဘုရားတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံယေဝ၊ တကွလျှင်။ ဂမိဿာမ၊ သွားပါကုန်အံ့။
 ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ ဧဝံ၊ သင်တို့
 သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့ငါနှင့်အတူတကွ သွားခြင်းကို။ မာရုစိတ္ထ၊ မနှစ်သက်လင့်
 ကုန်။ ဧဝံသန္တေ၊ ဤသို့နှစ်သက်သည်ရှိသော်။ မယံ၊ ငါ့အား။ အဖာသုကံ၊
 မချမ်းသာခြင်းသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။
 မယံ၊ ငါ၏။ ကနိဋ္ဌော၊ ညီသည်။ တုမေ၊ တို့ကို။ ဝိသ္ဗာ၊ မြင်၍။ ပုစ္ဆိဿတိ၊
 မေးလတ္တံ့။ အထ၊ ထိုသို့ မေးသောအခါ၌။ အထ၊ ထိုငါ့ညီအား။ မမ၊
 ငါ၏။ စက္ခုနံ၊ မျက်စိတို့၏။ ပရဟိနဘာဝံ၊ ကွယ်သောအဖြစ်သို့။ အာရော
 စေယျာထ၊ ကြားကုန်လော့။ သော၊ ထိုငါ့ညီသည်။ မယံ၊ ငါ၏။ သန္တိကံ၊
 အထံသို့။ ကိဉ္ဇိဒေဝ၊ တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူကိုသာလျှင်။ ပဟိဏိသာတိ၊
 စေလတ္တံ့။ တေန၊ ထိုစေသို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ အာဂစ္ဆိဿာမိ၊ လာအံ့။ တုမေ၊
 သင်တို့သည်။ မမဝစနေန၊ ငါ၏စကားဖြင့်။ ဒသဗလဉ္စ၊ မြတ်စွာဘုရားကို
 လည်းကောင်း။ အသိတိမဟာထေရေ၊ ရှစ်ကျိပ်သော မထေရ်ကြီးတို့ကို
 လည်းကောင်း။ ဝေဇ္ဇထ၊ ရှိခိုးလေကုန်။ ဣတိဝတူ၊ ဤသို့မှာ၍။ တေ၊ ထို

ရဟန်းတို့ကို။ ဥယျောဇေသိ၊ လွတ်လိုက်၏။ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ ထေရံ၊
 စက္ခုပါလထေရ်ကို။ ခမာပေတွာ၊ သည်းခံစေ၍။ အန္တောဂါမ၊ ရွာတွင်း
 သို့။ ပဝိသိံသု၊ ဝင်ကုန်၏။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့ကို။
 ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ နိသီဒါပေတွာ၊ နေစေ၍။ ဘိက္ခံ၊ ဆွမ်းကို။ ဒတွာ၊ လှူ၍။
 ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့။ ကိံ၊ အသို့နည်း။ အယျာနံ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏။
 ဂမာနာကာရော၊ သွားအံ့သော အခြင်းအရာသည်။ ပညာယတိ၊ ထင်၏။
 ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစုံ၊ လျှောက်ကုန်၏။ ဥပါသကာ၊ ဒါယကာတို့။
 အာမ၊ ဪဠာထင်သည်မှန်၏။ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဒဠ္ဗကာမမှာ၊
 ဖူးမြင်ခြင်းငှာ အလိုရှိကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။ တေ
 ထိုဒါယကာတို့သည်။ ပုနပ္ပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ။ ယာစိတွာ၊ တောင်းပန်၍။
 တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏။ ဂမန ဆန္တ မေဝ၊ သွားလိုခြင်းကို သာလျှင်။
 ဥတွာ၊ သိ၍။ အနုဂန္တော၊ ပို့လိုက်၍။ ပရိဒေဝိတွာ၊ ငိုကြွေး၍။ နိဝတ္ထိံသု၊
 ပြန်ကုန်၏။ တေပိ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်လည်း။ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်သဖြင့်။
 ဇေတဝနံ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့။ ဂန္တော၊ ရောက်၍။ သတ္တာရဉ္စ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားကိုလည်းကောင်း။ အသိတိမဟာထေရေစ၊ ရှစ်ကျိပ်သောမထေရ်ကြီး
 တို့ကိုလည်းကောင်း။ တေရဿ၊ အရှင် စက္ခုပါလထေရ်၏။ ဝစနေန၊
 စကားဖြင့်။ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၏။ ပုနဒိဝသေ၊ တဖန် မိုးသောက်သောနေ့၌။
 ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌။ ထေရဿ၊ အရှင်စက္ခုပါလထေရ်၏။ ကနိဋ္ဌော၊
 ညီသည်။ ဝသတိ၊ နေ၏။ တံပိထိံ၊ ထိုခရီးသို့။ ပိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအလိုငှာ။ ပဝိ
 သိံသု၊ ဝင်ကုန်၏။ ကုဉ္ဇုမ္ပိကော၊ သူကြွယ်သည်။ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့ကို။ သဗ္ဗာ
 နိတွာ၊ သိ၍။ နိသီဒါပေတွာ၊ နေစေ၍။ ကတပဋိသန္ဓာရော၊ ပြုအပ်သောစေ့စပ်
 ခြင်းရှိသော စူဠပါလသည်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့။ မေ၊ ကျွန်ုပ်၏။ ဘာတိ၊
 ကထေရော၊ နောင်တော်မထေရ်သည်။ ကုဟိံ၊ အဘယ်မှာနည်း။ ဣတိ၊
 ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုသူကြွယ်အား။ တေ၊ ထို
 ရဟန်းတို့သည်။ တံပဝတ္ထိံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ အာရောစေသုံ၊ ကြားကုန်၏။
 သော၊ ထိုသူကြွယ်သည်။ တံ၊ ထိုစကားကို။ သုတွာဝ၊ ကြား၍လျှင်။ တေသံ၊
 ထိုရဟန်းတို့၏။ ပါဒမူလေ၊ ခြေရင်း၌။ ပရိဝတ္ထေန္တော၊ လူးလည်း၍။ ရော
 ဒိတွာ၊ ငိုကြွေး၍။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ

(၃၀)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

၌။ ကိံကတဗ္ဗံ၊ အဘယ်သို့ပြုအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ ယေရော၊
 အရှင် စက္ခုပါလမထေရ်သည်။ ဣတော၊ ဤသဘာဝတ္ထိပြည်မှ။ ကဿစိ၊ တစ်စုံ
 တစ်ယောက်သောသူ၏။ အာဂမနံ၊ လာခြင်းကို။ ပစ္စာသိသတိ၊ တောင့်တ၏။
 တဿ၊ ထိုတစ်စုံတစ်ယောက်သောသူ၏။ ဂတကာလေ၊ ရောက်သောကာလ၌။
 တေန၊ ထိုသူနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္က။ အာဂမိတိဿ၊ လာလတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။
 အာရောစေသံ၊ ကြားကုန်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။
 အယံ ဘာဂီနေယျော၊ ဤတူသည်။ ပါလိတောနာမ၊ ပါလိတ အမည်ရှိ၏။
 တေ၊ ထိုပါလိတကို။ ပေသေထ၊ စေတော်မူကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေ၊
 စ၊ လျှောက်၏။ ဝေ၊ ဤလူဝတ်နှင့်။ ပေသေတုံ၊ စေခြင်းငှာ။ နသက္ကာ၊ မတတ်
 ကောင်း။ မဂ္ဂေ၊ ခရီး၌။ ပရိပန္တော၊ တေးရန်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံ၊ ထို
 ပါလိတကို။ ပဗ္ဗာဇေတွာ၊ သာမဏေပြု၍။ ပေသေတုံ၊ ပေးခြင်းငှာ။ ပန္နတိ၊
 အပ်၏။ ဣတိ ဝေ ကတွာ၊ ဤသို့ရှင်ပြု၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့။ ပေသေထ၊
 စေကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုပါလိတ
 ကို။ ပဗ္ဗာဇေတွာ၊ ရှင်ပြု၍။ အနုမာသမတ္တံ၊ လခွဲမျှ။ ပတ္တစီရဂ္ဂဟဏာဒိနိ၊
 သပိတ် သင်္ကန်းယူခြင်း အစရှိတို့ကို။ သိက္ခာပေတွာ၊ သင်စေ၍။ မဂ္ဂံ၊
 ခရီးကို။ အာစိက္ခတွာ၊ ကြား၍။ မဟိဏိံသု၊ စေလိုက်ကုန်၏။ သော၊ ထို
 ပါလိတ သာမဏေသည်။ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်သဖြင့်။ တံဂါမံ၊ ထိုရွာသို့။
 ပတွာ၊ ရောက်၍။ ဂါမဒ္ဓါရေ၊ ရွာတံခါး၌။ ဧကံမဟလ္လကံ၊ တစ်ယောက်သော
 သူအိုကို။ ဒိဿာ၊ မြင်၍။ ဣမံဂါမံ၊ ဤရွာကို။ နဿယ၊ မှီ၍။ ကောစိ၊ တစ်စုံ
 တစ်ခုသော။ အာရညကော၊ အရညကင်ရသော။ ဝိဟာရော၊ ကျောင်းသည်။
 အတ္ထိ၊ ရှိသလော။ ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အတ္ထိ၊ ၏။
 ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ ထတ္ထ၊ ထိုကျောင်း၌။ ကောနာမ၊ အဘယ်မည်
 သော အရှင်သည်။ ဝသတိ၊ နေသနည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ ဘန္တေ၊
 အရှင်ဘုရား။ ပါလထေရောနာမ၊ ပါလအမည်ရှိသောမထေရ်သည်။ ဝသတိ၊
 နေ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ မေ၊ ငါ့အား။ မဂ္ဂံ၊ ခရီးကို။ အာစိက္ခထ၊
 ကြားဘိလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ တံ၊
 အရှင်ဘုရားသည်။ ကော၊ အဘယ်သူသည်။ အသိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။
 ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ ယေရဿ၊ အရှင်ပါလမထေရ်၏။ ဘာဂီနေယျော၊ တူသည်။ အမှီ၊

ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုသာမဏေကို။ ဂဟ
 တွာ၊ ခေါ်၍။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ နေတိ၊ ပင့်ဆောင်၏။ သော၊ ထိုသာမဏေ
 သည်။ ထေရံ၊ မထေရ်ကို။ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ အခုမာသမတ္တံ၊ လခွဲမျှ။ ဝတ္ထပဋိ
 ဝတ္ထံ၊ ဝတ်ကြီး ဝတ်ငယ်ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ထေရံ၊ မထေရ်ကို။ သမ္မာ၊ ကောင်း
 စွာ။ ပဋိဇ္ဇာတွာ၊ လုပ်ကျွေး၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ မာတု
 လ ကုရုမ္ပိကော၊ ဝရီးသူကြွယ်သည်။ တုမှာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏။ အာဂမနံ၊
 လာခြင်းကို။ ပစ္စာသီသတိ၊ တောင့်တ၏။ ဧထ၊ လာလော့။ ဂစ္ဆာမ၊ သွား
 ကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဆိုတပြီးကား။ မေ၊
 ငါ၏။ ဣမံ ယဋ္ဌိကောဋ္ဌိံ၊ ဤတောင်ဌေးစွန်းကို။ ဂဏှာဟိ၊ ဆွဲလော့။ ဣတိ၊
 ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ သော၊ ထိုသာမဏေသည်။ ယဋ္ဌိကောဋ္ဌိံ၊
 တောင်ဌေးစွန်းကို။ ဂဟေတွာ၊ ဆွဲ၍။ ထေရေန၊ မထေရ်နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊
 တက္က။ အန္တောဂါမိ၊ ရွာတွင်းသို့။ ပါဝိသိ၊ ဝင်၏။ မနုဿာ၊ တို့သည်။ ထေရံ၊
 မထေရ်ကို။ နိသီဒါပေတွာ၊ နေစေ၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဝေ၊ အရှင်ဘုရား
 တို့၏။ ဂမနာကာရော၊ သွားအံ့သော အခြင်းအရာသည်။ ပညာယတိကံ၊
 ထင်၏မဟုတ်လော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိံ သု၊ မေးကုန်၏။ ဥပါသကာ၊ ဒါယကာ
 တို့။ အာမ၊ ဩော်ထင်သည်မှန်၏။ ဂန္တာ၊ သွား၍။ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။
 ဝန္တိဿာမိ၊ ဖူးမြင်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ တေ၊ ထိုဒါယကာတို့သည်။
 နာနပ္ပကာရေန၊ အတူးထူး အပြားပြားအားဖြင့်။ ယာစိတွာ၊ တောင်းပန်၍။
 အလဘန္တော၊ မရကုန်သည်ရှိသော်။ ထေရံ၊ မထေရ်ကို။ ဥယျောဇေတွာ၊ လွှတ်
 လိုက်၍။ ဥပခုပထံ၊ ထက်ဝက်သောခရီးကို။ ဂန္တောပိ၊ ရှိ၍။ ရောဒိတွာ၊ ငို၍။
 နိဝတ္တိသု၊ ပြန်ကုန်၏။ သာမဏေရော၊ သာမဏေသည်။ ထေရံ၊ မထေရ်ကို။
 ယဋ္ဌိကောဋ္ဌိယာ၊ တောင်ဌေးစွန်းဖြင့်။ အာဒါယ၊ ဆွဲ၍။ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားသည်ရှိ
 သော်။ အန္တရာမဂ္ဂေ၊ ခရီးအကြား၌။ အဋ္ဌဝိယံ၊ တောအုပ်၌။ ကဋ္ဌနဂရံ၊ ကာမ၊
 ကဋ္ဌနဂရအမည်ရှိသော။ ထေရေန၊ မထေရ်သည်။ ဥပနိဿာယ၊ မှီ၍။ ဝုတ္တ
 ပုဗ္ဗံ၊ နေဖူးသော။ ဂါမိ၊ ရွာသို့။ သမ္မာပုဏိ၊ ရောက်၏။ သော၊ ထိုသာမဏေ
 သည်။ ဂါမတော၊ ရွာမှ။ နိက္ခမိတွာ၊ ၍။ အရညေ၊ တော၌။ ဂိတံ၊ သိခြင်းကို။
 ဂါယိတွာ၊ သိ၍။ ဒါရုနိ၊ ထင်းတို့ကို။ ဥဒ္ဓရန္တိယာ၊ ခွေသော။ ဧကိဿာ၊ ဣတ္ထိ
 ယာ၊ မိန်းမတစ်ယောက်၏။ ဂီတသဒ္ဓံ၊ သီချင်းသံကို။ သုတွာ၊ ၍။ သရေ၊ အသံ

(၃၂)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

၌။ နိမိတ္တံ၊ အာရုံကို။ ဂဏှိယူ၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ ဣတ္ထိသဒ္ဓေါ၊ ဝိယ၊ မိန်းမ
အသံကဲ့သို့။ အညော သဒ္ဓေါ၊ တစ်ပါးသော အသံသည်။ ပုရိသာနံ၊ ယောက္ခိန္နာ
တို့၏။ သကလသရီရံ၊ ကိုယ်အလုံးကို။ ဖရိတော၊ နွဲ့၍။ ဌာတုံ၊ တည်ခြင်းဌာ။
သမတ္ထောနာမ၊ စွမ်းနိုင်သော အသံမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တေန၊ ထိုကြောင့်။
ဘဂဝ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ နာဟံဘိက္ခဝေ ။လ။ ဣတ္ထိသဒ္ဓေါ၊ တိ၊ နာဟံ
ဘိက္ခဝေ ။လ။ ဣတ္ထိသဒ္ဓေါဟူ၍။ အာဟ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဣဒံသော
ဣတ္ထိသဒ္ဓေါယထာ၊ ဤမိန်းမအသံကဲ့သို့။ ဧဝံတထာ၊ တူ။ ပုရိသဿ၊ ယောက္ခိန္နာ
၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ပရိယာဒါယ၊ ကုန်စေ၍။ ဝ၊ နွဲ့စေ၍။ ယောသဒ္ဓေါ၊ အကြင်
အသံသည်။ တိဌတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တထာရူပံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။
အညံ၊ သော။ ကေသဒ္ဓိပိ၊ ကိုလည်း။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ နသမနုပဿာမိ၊
မြင်တော်မမူ။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ သာမဏေရော၊ သာမဏေ
သည်။ တတ္ထ၊ ထိုအသံ၌။ နိမိတ္တံ၊ အာရုံကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ယဋ္ဌိကောဋီ၊
တောင်ဌေးစွန်းကို။ ဝိယဇ္ဇေတွာ၊ လွှတ်၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မေ၊ အကျွန်ုပ်
၏။ ကိစ္စံ၊ ပြုဘွယ်ကိစ္စသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တာဝ၊ တဏှ။ ထိဌ၊ ရပ်တော်မူပြီး
လော့။ ဣတိဝတွာ၊ ဤသို့ခွင့်တောင်း၍။ တဿာ၊ ထိုမိန်းမ၏။ သန္တိကံ၊ အထံ
သို့။ ဂတော၊ သွား၏။ သာ၊ ထိုမိန်းမသည်။ တံ၊ ထိုသာမဏေကို။ ဒိသ္မာဝ၊ မြင်၍
လျှင်။ တုဏှိ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေသည်။ အဟောသိ၊ ၏။ သော၊ ထိုသာမဏေသည်။
တာယ၊ ထိုမိန်းမနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကူ။ သီလဝိပတ္တိံ၊ သီလပျက်စီးခြင်းသို့။ ပါပုဏ၊
ရောက်၏။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ ဣဒါနေဝ၊ ယခုသာလျှင်။
ကောဂီတသဒ္ဓေါ၊ တစ်ခုသော သီချင်းသံကို။ သူယိတ္ထ၊ ကြားအပ်၏။
သောစခေါဣတ္ထိယာသဒ္ဓေါ၊ ထိုကြားသောမိန်းမ၏အသံသည်လည်း။ ဆိန္တေ၊
ပြတ်၏။ သာမဏေရောပိ၊ သာမဏေသည်လည်း။ စိအယတိ၊ ကြာမြင့်ခဲ့၏။
ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ သော၊ ထိုသာမဏေသည်။ တာယ၊ ထိုမိန်းမနှင့်။
သဒ္ဓိံ၊ တကူ။ သီလဝိပတ္တိံ၊ သီလပျက်စီးခြင်းသို့။ ပတ္တော၊ ရောက်သည်။
ဘဝိဿဘိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ သို့။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ သောပိ၊ ထိုသာမဏေသည်
လည်း။ အတ္ထနော၊ မိမိ၏။ ကိစ္စံ၊ ကိစ္စကို။ နိဌာပေတွာ၊ ပြီးစေ၍။ အာဂန္တော၊
လာ၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဂစ္ဆာမ၊ သွားကုန်အံ့။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ဆို၏။
အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုသာမဏေကို။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။

သာမဏေရ၊ သာမဏေ။ တံ၊ သည်။ ပါပေါဇာတော၊ ယုတ်မာသောသတော
ရှိသည်။ အသိ၊ ဖြစ်သလော။ ဝါ၊ ယုတ်မာသောအကျင့်ရှိသည်။ အသိ၊ ဖြစ်
သလော။ ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ သော၊ ထိုသာမဏေသည်။ တုဏှိ၊ ဆိတ်ဆိတ်
နေသည်။ ဟုတူ၊ ဖြစ်၍။ ပုနပ္ပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ။ ပုစ္ဆိယမာနောပိ၊ မေးသော်
လည်း။ ကိဉ္စိ၊ တစ်စုံတစ်ခုသောစကားကို။ နကထေသိ၊ မဆို။ အထ၊ အခါ၌။
နံ၊ ထိုသာမဏေကို။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။ အာဟ၊ ဆို၏။ တာဒိသေနပါပေ-
န၊ ထိုသို့ ယုတ်မာသော သတော အကျင့်ရှိသောသူသည်။ မေ၊ ငါ၏။ ယဋ္ဌိ-
ကောဋ္ဌိ၊ တောင်ပွေးစွန်းကို။ ဂဟဏကိစ္စံ၊ ဆွဲအံ့သောအမှုသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။
ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ သော၊ ထိုသာမဏေသည်။ သံဝေဂပတ္တော၊ ထိတ်
လန့်ခြင်းသို့ ရောက်သည်ဖြစ်၍။ ကာသာယာနိ၊ သင်္ကန်းတို့ကို။ အပနေတူ၊
ပယ်၍။ ဂိဟိနိယာမေန၊ လူ၏အသွင်ဖြင့်၊ ပရိဒဟိတူ၊ ဝတ်၍။ ဘန္တေ၊
အရှင်ဘုရား။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ သာမဏေရော၊ သာမဏေ
တည်း။ ဣဒါနိပန၊ ယခုအခါ၌ကား။ ဂိဟိ၊ လူသည်။ ဇာတော၊ ဖြစ်သည်။
အမှိ၊ ဖြစ်၏။ သွာဟံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်သည်။ ပဗ္ဗဇန္တောပိ၊ သာမဏေပြုသော်
လည်း။ သဒ္ဓါယ၊ သဒ္ဓါ၍။ နပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြုသည်မဟုတ်။ မဂ္ဂပရိ-
ပန္နတယေန၊ ခရီးခဲဘေးကြောင့်။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြု၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်
ဘုရား။ ထေ၊ လာလော့။ ဂစ္ဆာမ၊ သွားကုန်အံ့။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ဆို၏။
အဝုသော၊ ငါ့ရှင်သာမဏေ။ ဂိဟိပါပေါပိ၊ လူဖြစ်၍ ယုတ်မာခြင်းသည်
လည်းကောင်း။ သမဏပါပေါပိ၊ ရဟန်းဖြစ်၍ ယုတ်မာခြင်းသည် လည်း
ကောင်း။ ပါပေါယေဝ၊ ယုတ်မာခြင်း သည်သာတည်း။ တံ၊ သင်သည်။
သမဏဘာဝေ၊ သာမဏေအဖြစ်၌။ ဌတူပိ၊ တည်၍လည်း။ သီလမတ္တံ၊ သီလ
မျှကို။ ပူဇေတုံ၊ ပြည့်ခြင်းငှာ။ နာသက္ခိ၊ မတတ်နိုင်။ ဂိဟိဟုတူ၊ လူဖြစ်၍။
ကလျာဏံ၊ ကောင်းသောအကျင့်ကို။ ကိ နာမဏရိဿသိ၊ အသို့ကျင့်နိုင်အံ့
နည်း။ တာဒိသေန ပါပေန၊ ထိုသို့ယုတ်မာသောအကျင့်ရှိသော သူသည်။
မေ၊ ငါ၏။ ယဋ္ဌိကောဋ္ဌိ၊ တောင်ပွေးစွန်းကို။ ဂဟဏကိစ္စံ၊ ဆွဲဘွယ်ကိစ္စ
သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မဂ္ဂေ၊
ခရီးသည်။ အမနုဿပုဒ္ဓဝေ၊ ဘီလူးဘေးရန်ရှိ၏။ တုမေစ၊ အရှင်ဘုရားတို့
သည်လည်း။ အန္ဓာ၊ ကန်းကုန်၏။ အပရိဏာယိကာ၊ ကိုးကွယ်ရာ မရှိကုန်။

၁၁

(၃၄)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

ကထံ၊ အသို့မူ၍။ ဣဓ၊ ဤအရပ်၌။ ဝသိဿထ၊ နေတော် မှုကုန်အံ့နည်း။
 ဣတိ၊ သို့။ အဝေါစ၊ နားတော်၊ လျှောက်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထို
 သာမဏေကို။ တေရော၊ မတေရ်သည်။ အာဟ၊ ဆို၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်
 သာမဏေ။ ကံ၊ သင်သည်။ ဧဝံ၊ သို့။ မာ စိန္တယံ၊ မကြံလင့်။ ဝါ၊ မစိုးရိမ်
 လင့်။ ဣဓေဝ၊ ဤအရပ်၌လျှင်။ နိပ္ပဇ္ဇိတော၊ အိပ်၍။ မရန္တံသာပိ၊ သေသော်
 လည်းကောင်း။ အပရာပရံ၊ ထိုမှဤမှ။ ပရိဝတ္တန္တံသာပိ၊ လူးလည်းသော်
 လည်းကောင်း။ တယာ၊ သင်နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဂမနံနာမ၊ သွားခြင်းမည်
 သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတော၊ ဆို၍။ ဣမာဂါထာ၊ ဤဂါထာတို့
 ကို။ အဘာသိ၊ ရှုတ်၏။

အဟံ၊ ငါသည်။ ဟန္တ၊ ယခုအခါ၌၊ ဟတစက္ခု၊ ကွယ်သော မျက်စိရှိ
 သည်။ အသို့၊ ဖြစ်၏။ ကန္တာရဒ္ဓါနံ၊ ဘိလူးတေးရန်ရှိသော ခရီးခဲသို့။ အာ
 ဂတော၊ ရောက်၏။ သေယျာမာနော၊ အိပ်၍နေအံ့။ နဂစ္ဆာမိ၊ ငါမသွားအံ့။
 ဗာလေ၊ မလိမ်မာသော သာမဏေ။ သဟာယတာ၊ သင်နှင့် အဆွေခင်ပွန်း
 ဖွဲ့ခြင်းအဖြစ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိသည်။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဟန္တ၊ ယခုအခါ၌။ ဟတ
 စက္ခု၊ ကွယ်သောမျက်စိရှိသည်။ အသို့၊ ဖြစ်၏။ ကန္တာရဒ္ဓါနံ၊ ဘိလူးတေး
 ရန်ရှိသော ခရီးခဲသို့။ အာဂတော၊ ရောက်၏။ မရိယာမိ၊ သေပေစေ။ န-
 ဂမိယာမိ၊ ငါမသွားအံ့။ ဗာလေ၊ မလိမ်မာသော သာမဏေ။ သဟာယတာ၊
 သင်နှင့်အဆွေခင်ပွန်း ဖွဲ့ခြင်းအဖြစ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ သို့။ အဘာသိ၊
 ရှုတ်၏။

တံ၊ ထိုမထေရ်ဆိုသော စကားကို။ သုတော၊ ၍။ ဣတရော၊ သာမဏေ
 သည်။ သံဝေဂဇာတော၊ ထိတ်လန့်ခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍။ မေ၊ ငါ၏။ သာဟ-
 သိကံ၊ ပြစ်မှားအပ်သော။ ဝါ၊ နိုင်ထက်ကလူ ပြုအပ်သော။ ကမ္မံ၊ အမှု
 သည်။ ဘာရိယံဝတ၊ ဝန်လေးစွာတကား။ ကတံ၊ ပြုအပ်သော။ ကမ္မံ၊ အမှု
 သည်။ အနန္တဝိကံ၊ မလျှောက်ပတ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဗာဟာ၊ လက်မောင်း
 တို့ကို။ ပဂ္ဂယ၊ ချီ၍။ ကန္တန္တော၊ ငိုကြွေးလျက်။ ဝနသဏ္ဌာ၊ တောအုပ်သို့။
 ပက္ခန္ဓိတော၊ ပြေးဝင်၍။ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်။ ပက္ခန္တော၊ ဖွဲ့သွားသည်
 သာလျှင်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ထေရဿာပိ၊ အရှင် စက္ခုပေါ်လ မတေရ်၏
 လည်း။ သီလတေဇေန၊ သီလထန်ခိုးဖြင့်။ ဝါ၊ သီလတန်ခိုးကြောင့်။ သဋ္ဌိ-

၁-ယမကဝဂ္ဂ၊ ၁-စက္ခုပါလတ္ထေရဝတ္ထု (၃၅)

ယောဇနာယာမံ၊ အလျားအားဖြင့် ယူဇနာ ခြောက်ဆယ်ရှိသော။ ပညာ
 သ ယောဇန ဝိတ္ထတံ၊ အနံအားဖြင့် ယူဇနာ ငါးဆယ်ရှိသော။ ပန္နရသ
 ယောဇန ဗဟလံ၊ အထူအားဖြင့် တစ်ဆယ်ငါးယူဇနာရှိသော။ ဇယသုမန ပုပ္ဖ
 ဝဏ္ဏံ၊ လယ်ခေါင်ရန်းပန်း အဆင်းနှင့်တူသော။ နိသီဒနုဋ္ဌဟန ကာသသု၊
 ထိုင်ခြင်း ထခြင်းကို ပြုသောကာလတို့၌။ ဩနမနုန္တမနပကတိကံ၊ ညှတ်ခြင်း
 ကိုင်းခြင်းကို ပြုသောအခါ ပုဆစ်ဌားတိုင်အောင်၊ ပြုတတေ့ ထိုင်သောအခါ
 ချက်တိုင်အောင် နစ်စေခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်သော။ သက္ကဿ ဒေဝရညော၊
 သိကြားနတ်မင်း၏။ ပဏ္ဍုကမ္မလသိလာသနံ၊ ပဏ္ဍုကမ္မလာ ကျောက်နေရာ
 သည်။ ဥဏှာကာရံ၊ ပူပြင်းသောအရာကို။ ဒသေသိ၊ ပြ၏။ သက္ကော၊ သိကြား
 မင်းသည်။ ကောနုခေါ၊ အကြောင်းအတယ်နည်း။ မံ၊ ငါ့ကို။ ဌာနာ၊ အရာမှ။
 စာဝေတုကာမော၊ ရွှေ စေလို့သလော။ ဣတိ၊ သို့။ ဩလောကေန္တော၊ ကြည့်
 သည်ရှိသော်။ ဒိဗ္ဗစက္ခုနာ၊ နတ်မျက်စိဖြင့်။ ထေရံ၊ စက္ခုပါလမထေရ်ကို။
 အဒ္ဓသ၊ မြင်၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်။ ပေါရာဏာ၊ ရှေးဆရာတို့သည်။ သဟဿ
 နေတ္ထော ဒေဝိန္ဒော၊ လ။ ရတောတိ၊ ရတော ဟူ၍။ အာဟု၊ ဆိုကုန်၏။

သဟဿနေတ္ထော၊ မျက်စိအမြင်တစ်ထောင်ရှိသော။ ဒေဝိန္ဒော၊ သိကြား
 မင်းသည်။ ဒိဗ္ဗစက္ခုနတ်မျက်စိကို။ ဝိသောဓယံ၊ သုတ်သင်၏။ ပါပဂရဟိ
 တော၊ မကောင်းမှုကို ကဲ့ရဲ့တတ်သော။ အယံပါလော၊ ဤအရှင်ပါလသည်။
 အာဇီဝံ၊ သန့်ရှင်းသော အသက်မွေးခြင်းကို။ ပရိသောဓယံ၊ သုတ်သင်၏။

သဟဿနေတ္ထော၊ မျက်စိအမြင်တစ်ထောင်ရှိသော။ ဒေဝိန္ဒော၊ သိကြား
 မင်းသည်။ ဒိဗ္ဗစက္ခု၊ နတ်မျက်စိကို။ ဝိသောဓယံ၊ သုတ်သင်၏။ အယံ ပါ-
 လော၊ ဤအရှင်ပါလသည်။ ဓမ္မဂရုကော၊ တရားကိုအလေးပြု၍။ သာသနေ၊
 သာသနာတော်၌။ နိသိန္ဒော၊ နေလျက်။ ရတော၊ မွေ့လျော်၏။ ဣတိ၊ သို့။
 အာဟု၊ ကုန်၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုသိကြားမင်း၏။ ဧတံ၊ ဤသို့သော အကြံ
 သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဝေရူပဿ၊ ဤသို့သတောရှိသော။
 ပါပဂရဟိနော၊ မကောင်းမှုကို ကဲ့ရဲ့လေ့ရှိသော။ ဓမ္မဂရုကဿ၊ တရားကို
 အလေးပြုလေ့ရှိသော။ အယျကဿ၊ အရှင်ပါလမထေရ်၏။ သန္တိကံ၊ အထံ
 သို့။ သာစေနဂမိဿာမိ၊ အကယ်၍ မသွားဘဲနေအံ့။ မေ၊ ငါ၏။ မုဗ္ဗ၊ ဦးခေါင်း

(၃၆)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

သည်။ သတ္တဝါ၊ ခုနစ်စိတ်။ ဖာလေယျ၊ ကွဲရာ၏။ တဿ၊ ထိုအရှင်ပါလ
မထေရ်၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဂမိဿာမိ၊ သွားအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေသိ၊
ကြံ၏။

ဒေဝရဇာ သိရိန္ဒရော၊ တာဝတိံသာနတ်ပြည်၏ ကြက်သရေကို ဆောင်
တတ်သော။ သဟဿနေတ္ထော၊ မျက်စိ အမြင်တစ်ထောင်ကို ဆောင်သော။
ဒေဝိန္ဒော၊ သိကြားမင်းသည်။ တခိဏေန၊ ထိုခဏဖြင့်။ အာဂန္တန၊ လာလတ်
၍။ စက္ခုပါလံ၊ အရှင်စက္ခုပါလ မထေရ်သို့။ ဥပါဂမိ၊ ကပ်၏။

ဥပဂန္တစပန၊ ကပ်ပြီး၍ကား။ ထေရဿ၊ အရှင်စက္ခုပါလ မထေရ်၏။
အဝိဇ္ဇရေ၊ မနီးမဝေးသောအရပ်၌။ ပဒသဒ္ဓါ၊ ခြေသံကို။ အကုသိ၊ ပြု၏။ အထ၊
ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုသိကြားမင်းကို။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။ သော၊ ဤသူ
ကား။ ဧကော၊ အယူနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆံ၊ မေး၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်
ဘုရား။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ အဒ္ဓိကော၊ ခရီးသွားတည်း။ ဣတိအာဟ၊
ဤသို့ဆို၏။ ဥပါလက၊ ခါယက။ ကုဟိံ၊ အဘယ်အရပ်သို့။ ယာသိ၊
သွားအံ့နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆံ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ သာဝတ္ထိယံ၊ သို့။ ဂစ္ဆိဿာမိ
သွားပါအံ့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ အာဝုသော၊ ခါယက။ ယာဟိံ၊ သွား
လေလော့။ ဣတိဝုတ္တေ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ အယျောပန၊
အရှင်ဘုရားသည်ကား။ ကုဟိံ၊ အဘယ်အရပ်သို့။ ဂမိဿာသိ၊ သွားအံ့နည်း။
ဣတိ၊ သို့။ အဝေါစ၊ လျှောက်၏။ အဟံဝိ၊ ငါသည်တည်း။ တတ္ထေဝ၊ ထို
သာဝတ္ထိပြည်သို့လျှင်။ ဂမိဿာမိ၊ သွားအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ
၏။ ဇေနဟိံ၊ ထိုသို့ထပြီးကား။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဧကတောဝ၊ တကွ
နက်သာလျှင်။ ဂမိဿာမိ၊ သွား ပါကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ နားတော်
လျှောက်၏။ အာဝုသော၊ ခါယက။ အဟံ၊ ငါသည်။ ခုဗ္ဗလော၊ မျက်စိကွယ်
သောကြောင့် အားနည်း၏။ မယာ၊ ငါနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဂစ္ဆန္တဿ၊ သွား
သည်ရှိသော်။ တဝ၊ သင်၏။ ပပဉ္စော၊ ကြာမြင့်သည်။ တဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။
ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ မဟိံ၊ အကျွန်ုပ်၏။ အစ္စာယိကံ၊ ရှောင်
တခင်အမှုသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ အဟံဝိ၊ အကျွန်ုပ်သည်လည်း။ အနေယျ၊ အရှင်
ဘုရားနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားရသည်ရှိသော်။ ခဿသုပုည ကိရိယ
ဝတ္ထု၊ သု၊ ဆယ်ပါးသောဝုညကိရိယာဝတ္ထုတို့တွင်။ ဧကံ၊ တခုခုကို။ လတိဿာ

မိ၊ ရပါအံ။ ဣတိတသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဘန္တေဝအရှင်ဘုရား။ တေတောဂ၊
 တကုနက်သာလျှင်။ ဂစ္ဆာမ၊ ကုန်အံ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ လျှောက်၏။
 ထေရော၊ မထေရ်သည်။ ဧသော၊ ဤသူကား။ သပ္ပုရိသော၊ သူတော်ကောင်း
 သည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေတု၊ ကြံ၍။ တေနဟိ၊ ထို
 သို့ တပြီးကား။ ဥပါသက၊ ဒါယက။ ယဌိကောဋီ၊ တောင်ဌေးစွန်းကို။
 ဂဏှ၊ ဆွဲလေ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်။
 တထာ၊ ထိုမထေရ်ဆိုတိုင်း။ ကတု၊ ပြု၍။ ပထဝိ၊ မြေကြီးကို။ သံခိယေန္တော၊
 ချုံသည်ရှိသော်။ သာယန္တသမယေ၊ ညချမ်းသောအခါ၌။ ဇေတဝနံ၊ ဇေတ
 ဝန်ကျောင်းတော်သို့။ သမ္ပာပေသိ၊ ရောက်စေ၏။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။
 သင်္ခပဏဝါဒိသဒ္ဓေ၊ ခရသင်းထက်စည်အစရှိသောအသံတို့ကို။ သုတု၊ ကြား
 သောကြောင့်။ ဧသော သဒ္ဓေ၊ ဤအသံသည်။ ကတ္ထ၊ အဘယ်အရပ်က ဖြစ်
 သောအသံနည်း။ ဣတိပုစ္ဆံ၊ ဤသို့မေး၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ သာဝတ္ထိ
 ယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်ကဖြစ်သော အသံပါတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ အဝေါစ၊ နား
 တော်လျှောက်၏။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ ဂမနကာလေ၊ သွား
 သောအခါ၌။ စိရေန၊ ကြာမြင့်မှ။ ဂမိမှ၊ ရောက်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။
 အာဟ၊ ဆို၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဥဇမဂ္ဂံ၊ ခရီး
 ဖြောင့်ကို။ ဇာနာမိ၊ သိ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အဝေါစ၊ လျှောက်၏။ တသ္မိ၊ ခဏ၊
 ထိုခဏ၌။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။ အယံ၊ ဤသူသည်။ နမနုသော၊ လူ
 မဟုတ်။ ဒေဝတာ၊ နတ်သည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။
 သလ္လက္ခေသိ၊ မှတ်၏။

ဒေဝရဇာသိရိန္ဒရော၊ တာဝတိံသာ နတ်ပြည်၏ ကြက်သရေကို ဆောင်
 တတ်သော။ သဟဿနေတ္ထော၊ မျက်စိအမြင်တစ်ထောင်ရှိသော။ ဒေဝိန္ဒော၊
 သိကြားမင်းသည်။ တံမဂ္ဂံ၊ ထိုခရီးကို။ သံခိပိတုာန၊ ချုံ၍။ သာဝတ္ထိံ၊
 သာဝတ္ထိပြည်သို့။ ခိပ္ပံလျင်စွာ။ အာဝမိ၊ ရောက်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သလ္လက္ခေသိ၊
 မှတ်၏။

သော၊ ထိုသိကြားမင်းသည်။ ထေရံ၊ မထေရ်ကို။ နေတု၊ ဆောင်၍။
 ထေရဿ၊ မထေရ်၏။ ဝသနတ္တာယ၊ နေစေခြင်းအလို့ငှာ။ ကနိဋ္ဌကုဋုမ္ပိကေန၊
 ညီသူကြွယ်သည်။ ကာရိတံ၊ ဆောက်အပ်သော။ ပဏ္ဏသာလံ၊ သစ်ရွက်မိုးသော

(၃၀)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

ဇရပ်သို့။ နေတော၊ ဆောင်၍။ ပလ္လကေ၊ အင်းယှဉ်ထက်၌။ နိသီဒါပေတော၊
 နေစေ၍။ ဝိယသဟာယကဝဏ္ဏေန၊ ချစ်သော အဆွေခင်ပွန်း၏ အသွင်
 အပြင်ဖြင့်။ တဿ၊ ထိုသူကြွယ်၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။
 သမ္ပစုဋ္ဌပါလာတိ။ အချင်းစုဋ္ဌပါလာဟု။ ပက္ခောသိတော၊ ခေါ်၍။ သမ္ပ၊
 အချင်း။ ကိ၊ အသို့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ ထေရဿ၊ မဟာ
 ပါလမထေရ်၏။ အာဂမနဘာဝံ၊ လာသည်၏အဖြစ်ကို။ ဇာနာသိ၊ ၏လော။
 ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ သမ္ပ၊ အချင်း။ နဇာနာမိ၊ ငါမသိ။ ထေရော၊
 အရှင်ပါလမထေရ်သည်။ အာဂတောကိံပန၊ ရောက်ပြီလော။ ဣတိ၊ သို့။
 ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ သမ္ပ၊ အချင်း။ အာမ၊ ကြွတော်မူလာပြီ။ ဣဒါနိ၊ ယခု။ အဟံ၊
 ငါသည်။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ထေရံ၊ အရှင်ပါလမထေရ်
 ကို။ တဿ၊ သင်သူကြွယ်သည်။ ကာရိတ ပဏ္ဏသာလာယံ၊ ဆောက်အပ်
 သော သစ်ရွက်မိုးသော ဇရပ်၌။ နိသိန္ဓကံ၊ နေသည်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။
 အာဂတော၊ လာသည်။ အမှိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတော၊ ဆို၍။ ပက္ခမိ၊ ဖဲလေ၏။
 ဝ၊ ကွယ်လေ၏။ ကုဋုမ္ပိကောပိ၊ သူကြွယ်သည်လည်း။ ဝိဟာရံ၊
 ကျောင်းသို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ထေရံ၊ အရှင်မဟာပါလမထေရ်ကို။ ဒိသ္မာ၊
 မြင်၍။ ပါဒမူလ၊ ခြေရင်း၌။ ပရိဝတ္တေန္တော၊ လူးလည်းလျက်။ ရောဒိတော၊
 ဝိုကြွေး၍။ ဣဒံ၊ ဤ အရှင်စက္ခုမပါလ၏ အမူအရာကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်သော
 ကြောင့်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ တုမ္ဘာကံ၊ အရှင်
 ဘုရားတို့အား။ ပဗ္ဗဇိတံ၊ ရှေးဦးခွင့်တောင်းစဉ်အခါ ရဟန်းပြုအံ့သောငှာ။
 နာဒါသိ၊ ရဟန်းပြုရန် အခွင့်မပေး။ ဝ၊ အကြိမ်ကြိမ်တားလျက် အခွင့်
 မပေး။ ဣတိအာဒိနိ၊ ဤသို့ အစရှိသောစကားတို့ကို။ ဝတော၊ ဆို၍။ ဒေ
 ဒါသဒါရကေ၊ ကျွန်ငယ်နှစ်ယောက်တို့ကို။ ဘူဇိသေ၊ တော်လှန်စေသည်
 တို့ကို။ ကတော၊ ပြု၍။ ထေရဿ၊ မထေရ်၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ ပဗ္ဗဇိတော၊
 ရှင်ပြု၍။ အန္တောဂါမတော၊ ရွာတွင်းမှ။ ယာဂုတတ္တာဒိနိ၊ ယာဂုဆွမ်းအစ
 ရှိသည်တို့ကို။ အာဟရိတော၊ ဆောင်၍။ ထေရံ၊ မထေရ်ကို။ ဥပဋ္ဌဟထ၊
 လုပ်ကျွေးကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဋိယာဒေသိ၊ ဆောင်နှင်း၏။ သာ
 မဏေရာ၊ သာမဏေတို့သည်။ ဝတ္တပဋိဝတ္တံ၊ ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ်ကို။ ကတော၊
 ပြု၍။ ထေရံ၊ မထေရ်ကို။ ဥပဋ္ဌဟိံသု၊ လုပ်ကျွေးကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။

ကေဒိဝသံ၊ တစ်နေ့သ၌။ ဒိသာဝါသိနော၊ အရပ်မျက်နှာ၌ နေကုန်သော။
 တိက္ခူ၊ တို့သည်။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ပဿိဿာမ၊ ဖူးမြင်
 ကုန်အံ့။ ဣတိ၊ သို့။ ဇေတဝနံ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့။ အာဂန္တော၊
 လာ၍။ တထာဂတံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဝန္တိတော၊ ရှိခိုး၍။ အသိတိမဟာ
 တေရေစ၊ ရှစ်ကျိပ်သောမထေရ်တို့ကိုလည်း။ ဝန္တိတော၊ ရှိခိုး၍။ ဝိဟာရ
 စာရိကံ၊ ကျောင်းစဉ် ဒေသစာရီ လည်ခြင်းကို။ စရန္တော၊ လည်ကြကုန်
 သည်ရှိသော်။ စက္ခုပါလ ထေရဿ၊ အရှင်စက္ခုပါလ မထေရ်၏။ ဝသန
 ဌာနံ၊ နေရာအရပ်သို့။ ပတော၊ ရောက်၍။ ထေရံ၊ အရှင်စက္ခုပါလမထေရ်
 ကို။ ပဿိဿာမ၊ ဖူးမြင်ကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သာယံ၊ ညချမ်းသော
 အခါ၌။ တဒတိမုခါ၊ ထို အရှင်စက္ခုပါလ မထေရ်ရှိရာသို့ ရှေ့ရှုကုန်သည်။
 အဟေသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တသ္မိံခဏေ၊ ထိုခဏ၌။ မဟာမေဃော၊ မိုးကြီး
 သည်။ ဥဌဟိ၊ တက်၏။ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။
 အတိသာယန္တော၊ အလွန်မိုးချုပ်ပြီ။ မေဃောစ၊ မိုးသည်လည်း။ ဥဌိတော၊
 တက်၏။ ပါတောဝ၊ နံနက်စောစောမှလျှင်။ ဂန္တော၊ သွား၍။ ပဿိဿာမ၊
 ဖူးမြင်ကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ နိဝတ္ထိံသု၊ ပြန်ကုန်၏။ ဒေဝေါ၊ မိုးသည်။
 ပဌမယာမေ၊ ညဉ့်ဦးယံ၌။ ဝသိတော၊ ရွာ၍။ မဇ္ဈိမယာမေ၊ သန်း
 ကောင်ယံ၌။ ဝိဂတော၊ ကင်း၏။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။ အရဒ္ဓစီရိယော၊
 အားထုတ်အပ်သောလုံ့လရှိ၏။ အာစိဏ္ဏစက်မနော၊ မပြတ်စကြံသွားလေ့
 ရှိ၏။ တသ္မော၊ ထိုကြောင့်။ ပစ္ဆိမယာမေ၊ မိုးသောက်ယံ၌၊ စက်မံ၊ စကြံ
 သို့။ ဩတရိ၊ သက်၏။ တဒါပန၊ ထိုအခါ၌ကား။ နဝုဌာယဘူမိယာ၊
 မိုးရွာပြီး၍ အသစ်ဖြစ်သောမြေ၌။ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော။ ဣန္ဒဂေါပကာ၊
 ပိုးပရန်တို့သည်။ ဥဌဟိံသု၊ ထွက်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုပိုးတို့သည်။ ထေရေ၊ အရှင်
 စက္ခုပါလမထေရ်သည်။ စက်မန္တေ၊ စကြံသွားသည်ရှိသော်။ ယေဘုယျေန၊
 များသောအားဖြင့်။ ဝိပဇ္ဇိံသု၊ ပျက်ကုန်၏။ အန္တေဝါသိကာ၊ အတွင်း
 တပည့်ဖြစ်ကုန်သော သာမဏေတို့သည်။ ထေရဿ၊ အရှင်စက္ခုပါလထေရ်
 ၏။ စက်မနဌာနံ၊ စကြံသွားရာအရပ်ကို။ ကာလဿေဝ၊ စောကလျှင်။
 န သမ္ပဇ္ဇိံသု၊ တံမြက်မလျှည်းမိကုန်။ ဣတရေတိက္ခူ၊ အရပ်မျက်နှာမှ လာ
 ကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ ထေရဿ၊ စက္ခုပါလမထေရ်၏။ ဝသနဌာနံ၊

(၄၀)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

နေရာအရပ်ကို။ ပဿိဿာမာတိ၊ ဖူးမြင်ကုန်အံ့ဟူ။ အာဂန္တု၊ လာလတ်၍။
 စက်မနေ၊ စကြံ၌။ မတပါဏကေ၊ သေသောပိုးထို့ကို။ ဒိတွာ၊ မြင်၍။
 ကော၊ အသွသည်။ ဣမသ္မိံ၊ ဤစကြံ၌။ စက်မတိ၊ စကြံသွားသနည်း။ ဣတိ၊
 ဤသို့။ ပုစ္ဆိံသု၊ မေးကုန်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့။ အမှာကံ၊ တပည့်တော်
 တို့၏။ ဥပဇ္ဈာယော၊ ဆရာအရှင် စက္ခုပါလမထေရ်သည်။ စက်မတိ၊ စကြံ
 သွား၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစုံ၊ လျှောက်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုအရပ်မျက်နှာမှ
 လာကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ ဥဇ္ဈာယိံသု၊ ကဲ့ရဲ့ကုန်၏။ အာဝုသော၊ ဝါရင်
 တို့။ သမဏဿ၊ ရဟန်းစက္ခုပါလမထေရ်၏။ ကမ္မံ၊ အမှုကို။ ပဿထ၊ ရှုပါ
 ကုန်လော့။ သစက္ခုကကာလေ၊ ပကတိစက္ခုရှိသောကာလ၌။ နိပ္ပဇ္ဇိတွာ၊ အိပ်
 ၍။ နိဒ္ဒါယန္တော၊ ငိုက်မျည်းလျက်။ ကိဉ္စ၊ တစ်စုံတစ်ခုကိုမျှ။ အကတွာ၊ မပြုမူ၍။
 ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ စက္ခုဝိကလ္လ ကာလေ၊ မျက်စိကွယ်သောကာလ၌။
 စက်မာမိတိ၊ စကြံသွားအံ့ဟူ၍။ ဧတ္ထကေ ပါဏေကေ၊ ဤမျှလောက်သော
 ပိုးတို့ကို။ မာရေသိ၊ သတ်၏။ အတ္ထံ၊ မိမိအကျိုးကို။ ကရိဿာမိတိ၊ ပြုအံ့ဟူ၍။
 အနတ္တံ၊ အကျိုးမရှိသည်ကို။ ကရောတိ၊ ပြု၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥဇ္ဈာယိံသု၊
 ကဲ့ရဲ့ကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ တေဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ ဂန္တု၊
 လာလတ်၍။ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ အာရောစေသုံ၊ ကြား
 လျှောက်ကုန်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ စက္ခုပါလဇတ္ထရော၊ အရှင် စက္ခု
 ပါလမထေရ်သည်။ စက်မာမိတိ၊ စကြံသွား၏ဟူ၍။ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော။
 ပါဏကေ၊ ပိုးတို့ကို။ မာရေသိ၊ သတ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ အာရောစေသုံ၊ ကြား
 လျှောက်ကုန်၏။ သော၊ ထိုစက္ခုပါလမထေရ်သည်။ မာရေန္တော၊ သတ်သည်
 ကို။ တုမေဟိ၊ သင်တို့သည်။ ဒိဋ္ဌောကံ၊ ပန၊ မြင်ကုန်သလော။ ဣတိ၊ သို့။
 ပုစ္ဆိံ၊ မေး၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ နဒိဋ္ဌော၊ မမြင်။ ဣတိ၊ သို့။ အဝေါစုံ၊
 လျှောက်ကုန်၏။ တုမေ၊ သင်တို့သည်။ တံ၊ ထိုစက္ခုပါလသတ်သည်ကို။ န
 ပဿထယထေဝ၊ မမြင်ကုန်သကဲ့သို့။ တထေဝ၊ ထိုအတူသာလျှင်။ သောပိ၊
 ထိုစက္ခုပါလသည်။ တေ ပါဏေ၊ ထိုပိုးတို့ကို။ နပဿတိ၊ မမြင်။ ဘိက္ခုဝေ၊
 ရဟန်းတို့။ ဒိဏာသဝါနံ၊ ရဟန္တာတို့၏။ မရဏစေတနာနာမ၊ သေစေလိုသော
 စေတနာမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊
 အရှင်ဘုရား။ အရဟတ္တဿ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၏။ ဥပနိဿယေ၊ ဥပနိဿယသည်။

သတိ၊ ရှိလျက်။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ အန္ဓော၊ ကန်းခြင်းသည်။ ဇာတော၊ ဖြစ်သည်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေ၊ စုံ၊ လျှောက်ကုန်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အတ္ထနော၊ မိမိ၏။ ကတကမ္မဿ၊ ပြုအပ်သောကံ၏။ ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်။ အန္ဓော၊ ကန်းသည်။ ဇာတော၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္ဓေ၊ အရှင်ဘုရား။ တေန၊ ထိုမထေရ်သည်။ ကတံ၊ ပြုအပ်သော။ ကမ္မံ၊ မကောင်းမှုကံသည်။ ကိံ ပန၊ အဘယ်နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေ၊ စုံ၊ လျှောက်ကုန်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တေနဟိ၊ ထိုသို့စာပြီးကား။ သုဏာထ၊ နာကုန်လော့။

အတိတေ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ၌။ ဗာရာဏသီယံ၊ ဗာရာဏသီပြည်၌။ ကာသိကရောဇာ၊ ကာသိကရာဇ်မင်းသည်။ ရဇ္ဇံ၊ ရာဇဘဏံ၊ မင်းအဖြစ်ကို။ ကာရေသိ၊ ပြု၏။ ဧကော ဝဇ္ဇော၊ တစ်ယောက်သောဆေးသမားသည်။ ဂါမနိဂမေသု၊ ရွာငယ်ရွာကြီးတို့၌။ ဝါ၊ ရွာနိဂုံးတို့၌။ စရိတွာ၊ သွား၍။ ဝေဇ္ဇကမ္မံ၊ ဆေးကုသသောအမှုကို။ ကရောန္တော၊ ပြုသည်ရှိသော်။ စက္ခုဒုဗ္ဗလံ၊ မျက်စိအားနည်းသော။ ဧကံဣတ္ထိံ၊ မိန်းမတစ်ယောက်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ တေ၊ သင့်အား။ အဖာသုကံ၊ မချမ်းသာခြင်းသည်။ ကိံ၊ အသို့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ အက္ခိဟိ၊ မျက်စိတို့သည်။ နပဿာမိ၊ မမြင်ပါ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ တေ၊ သင့်အား။ ဘေသဇ္ဇံ၊ ဆေးကို။ ကရိဿာမိ၊ ကုအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ သာမိ၊ ငါ့ရှင်ဆေးသမား။ ကရောဟိ၊ ကုပါလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ မေ၊ ငါ့အား။ ကိံ ဒဿသိ၊ အဘယ်သို့ ပေးအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ မေ၊ ငါ၏။ အက္ခိနိ၊ မျက်စိတို့ကို။ ပါကတိကာနိ၊ ပြုကတော့အတိုင်း။ ကာတံ၊ ပြုခြင်းငှာ။ သစေသက္ခိဿသိ၊ အကယ်၍ တတ်နိုင်သည်ဖြစ်အံ့။ အဟံ၊ ငါသည်။ ပုတ္တမိတာဟိ၊ သားသမီးတို့ဖြင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ တေ၊ သင်၏။ ဒါသိ၊ ကျွန်မသည်။ ဘဝိဿာမိ၊ ဖြစ်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ သော၊ ထိုဆေးသမားသည်။ သာမုတိ၊ ကောင်း၏ဟု။ ဘေသဇ္ဇံ၊ ဆေးကို။ သံဝိဒဟိ၊ စိရင်၏။ ဧကောသဇ္ဇေနော၊ တစ်ကြိမ်ဆေးပေးခြင်းဖြင့်လျှင်။ အက္ခိနိ၊ မျက်စိတို့သည်။ ပါကတိကာနိ၊ ပြုကတော့တို့သည်။ အဟေသု၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သာ၊ ထိုမိန်းမသည်။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ သပုတ္တမိတာဟိ၊ သားသမီးတို့နှင့်တကွ။ တေဿ၊

(၄၂)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

ထိုဆေးသမား၏။ ဒါသိ၊ ကျွန်မသည်။ ဘဝိဿာမိတိ၊ ဖြစ်အံ့ဟု။ ပဋိဇာနိ၊
 ဝန်ခံမိ၏။ ခေါ်ပန၊ ထိုသို့ဝန်ခံမိသော်လည်း။ မမ၊ ငါ၏။ သဏ္ဌေန၊ သိမ်
 မွေသော။ သမ္မာစာရေန၊ ကောင်းသောစကားဖြင့်။ န သမုဒါစရိဿတိ၊
 မပြောဟောရသေးဟု။ န၊ ထိုဆေးသမားကို။ ဝဉ္ဇေဿာမိ၊ လှည့်ပတ်အံ့။
 ဣတိ၊ သို့။ စိန္တေသိ၊ ၏။ သာ၊ ထိုမိန်းမသည်။ ဝေဇ္ဇေန၊ ဆေးသမားသည်။
 အာပန္နာ၊ လာလတ်၍။ ဘဒ္ဒေ၊ နှမ။ ကိဒိသံ၊ အသို့ မျက်စိနှာရှိပါသနည်း။
 ဣတိ၊ သို့။ ပုဋ္ဌော၊ မေးမြန်းအပ်သည်ရှိသော်။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ မေ၊ ငါ၏။
 အက္ခိနိ၊ မျက်စိတို့သည်။ ထောက်၊ အတန်ငယ်။ ရုဇ္ဈိံသု နာကျင်ကုန်၏။
 ဣဒါနိပန၊ ယခုအခါ၌ကား။ အတိရေကတရံ၊ အတိုင်းထက်အလွန်။ ရုဇ္ဈန္တိ၊
 နာကျင်ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။ ဝေဇ္ဇော၊ ဆေးသမားသည်။ အယံ၊
 ဤမိန်းမသည်။ မံ၊ ကို။ ဝဉ္ဇေတွာ၊ လှည့်ပတ်၍။ ကိဉ္စ၊ တစ်စုံတစ်ခုကို။ အဒါတု
 ကာမာ၊ မပေးလိုသည်ဖြစ်၍။ အာဟ၊ ၏။ တောယ၊ ထိုမိန်းမသည်။ မေ၊
 အား။ ဘတိယာ၊ ဆေးခကို။ ဒိန္နာယ၊ ပေးခြင်းငှာ။ န အတ္ထော၊ အလိုမရှိ။
 ဣဒါနိ၊ ယခုတံ၊ ထိုမိန်းမယုတ်ကို။ အန္တိကရိဿာမိ၊ ကန်းအောင်ဆေးပေး
 အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေတွာ၊ ၍။ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ ဂန္တာ၊ ၍။ ဘရိယာယ၊
 မယားအား။ တေမတ္တံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ အာစိက္ခံ၊ ကြား၏။ သာ၊ ထို
 မယားသည်။ တုဏှိ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထို
 ဆေးသမားသည်။ ဧကံ၊ တစ်ခုသော။ တေသန္တံ၊ ဆေးကို။ ယောဇေတွာ၊
 ဖော်၍။ တဿာ၊ ထိုမိန်းမယုတ်၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဂန္တာ၊ ၍။ ဘဒ္ဒေ၊
 နှမ။ ဣမံတေသန္တံ၊ ဤဆေးကို။ အဇ္ဈေဟိ၊ မျက်စဉ်းခတ်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။
 အဉ္ဇာပေသိ၊ မျက်စဉ်းခတ်စေ၏။ ခုဒ္ဒအက္ခိနိ၊ မျက်စိနှစ်ဘက်တို့သည်။ ဒိပ
 သိခါဝိယံ၊ ဆီမီးလျှံကဲ့သို့။ ဝိဇ္ဇာယိံသု၊ တောက်ထွင်ကုန်၏။ သောဝေဇ္ဇော၊
 ထိုဆေးသမားသည်။ စက္ခုပါလော၊ စက္ခုပါလသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်လာ
 ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ မမ ပုတ္တေန၊ ငါ့သား စက္ခု
 ပါလသည်။ ကတကမ္ပံ၊ ပြုအပ်သော မကောင်းမှုကံသည်။ ပစ္ဆတော၊ ပစ္စ
 တော၊ နောက်မှနောက်မှ။ အနုပဉ္စိ၊ အစဉ်လိုက်၏။ ဟိ၊ ထိုစကားဆိုသင့်စွာ။
 တေပါပကမ္ပနာမ၊ ဤမကောင်းမှုကံသည်။ နေ၊ လှည်းဦးဝန်ကို။ ဝဟတော၊
 ရွက်ဆောင်သော။ ဗလိဗဒ္ဓဿ၊ နွားလား၏။ ပဒံ၊ ခြေရာသို့။ စက္ကံ၊ လှည်းဘီး

၁-ယမကဝဂ္ဂ၊ ၁-စက္ခုပါလတ္ထေရဝတ္ထု

(၄၃)

စက်သည်။ အနုပစ္စတိဝိယ၊ အစဉ်လိုက်သကဲ့သို့။ အနုပစ္စတိ၊ လိုက်၏။ ဣတိ
ဣဒံ ဝတ္ထု၊ ဤစက္ခုပါလ အကြောင်းကို။ ကထေတွာ၊ ဟောတော်မူ၍။
အနုသန္တိ၊ အနုသန္ဓေကို။ ယဇေတွာ၊ စပ်၍။ ပတိဋ္ဌာပိတမတ္တိကံ သာသနံ၊ မြေ
ညက်ဖြင့် ပိတ်အပ်သော သတင်းစကားကို။ ဝါ၊ တည်ပြီးသော အတိုင်း
အရှည်ရှိသော သာသနာတော်ကို။ ရာဇမုဒ္ဒါယ၊ မင်း၏တံဆိပ်ဖြင့်။ လဉ္စန္ဓော
ဝိယ၊ ခတ်နှိပ်ဘိသကဲ့သို့။ ဓမ္မရာဇာ၊ တရားမင်းဘုရားသည်။ ဣမံဂါထံ၊ မနော
ပုဗ္ဗင်္ဂမာဓမ္မာ။ လ။ စက္ကံဝ ဝဟတော ပဒန္တိ၊ မနောပုဗ္ဗင်္ဂမာဓမ္မာ။ လ။ စက္ကံဝ
ဝဟတောပဒံ၊ ဟူသော ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

(၁။ မနောပုဗ္ဗင်္ဂမာဓမ္မာ။ မနောသေဋ္ဌာ မနောမယာ။
မနဿ စေ ပဒုဋ္ဌေန။ ဘာသတိ ဝါ ကရေတိ ဝါ။
တတော နံ ဗုက္ခမန္တေတိ။ စက္ကံဝ ဝဟတော ပဒံ။

မနောပုဗ္ဗင်္ဂမာဓမ္မာ

(ဂါထာအနက်ကို ရှေ့၌ ယောဇနာပြီးဖြစ်၍ ဤ၌ မရေးပြီ။ ရှေ့အတိုင်း
ယောဇနာလေ။)

တတ္ထ တိဿံ ဂါထာယံ၊ ထိုဂါထာ၌။ မနောတိ၊ မနော ဟူသည်ကား။
ကာမာဝစရ ကုသလာဒိဘေဒံ၊ ကာမာဝစရ ကုသိုလ်အစရှိသည်အခြားရှိ
သော။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။ စတုတ္ထမိက စိတ္တံ၊ ဘုံလေးပါး၌ဖြစ်သော စိတ်
တည်း။ ဣမသ္မိံ ပန ပဒေ၊ ဤပုဒ်၌။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ တဿ ဝေဇ္ဇဿ၊
ထိုဆေးသမား၏။ ဥပ္ပန္နဝသေန၊ ဖြစ်သောစိတ်၏အစွမ်းအားဖြင့်။ နိယမိယ
မာနံ၊ နှိုင်းရှည်အပ်သော။ ဝဝတ္ထပိယမာနံ၊ ပိုင်းခြားအပ်သော။ ဒေါမနဿ
သဟဂတံ၊ ဒေါမနဿဝေဒနာနှင့်တကွဖြစ်သော။ ပဋိသသမ္ပယုတ္တစိတ္တမေဝ၊
ပဋိသသမ္ပယုတ်စိတ်ကိုသာလျှင်။ လတ္တတိ၊ ရအပ်၏။ ပုဗ္ဗင်္ဂမာတိ၊ ဟူသည်ကား။
ပဌမ ဂါမိနာ၊ ရှေးဦးစွာဖြစ်လေ့ရှိသည်။ ဝါ၊ ရှေးဦးစွာ အာရုံကိုယူခြင်းရှိ
သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ တေန၊ ထိုပဋိသစိတ်နှင့်။ သမ္ပန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံ၏။
ဓမ္မာတိ၊ ဓမ္မာဟူသည်ကား။ ဂုဏ ဒေသနာ ပရိယတ္တိနိဿတ္တနိဇ္ဈိဝ ဝသေန၊
ဂုဏ်ဟူသော အနက်၊ ဒေသနာဟူသော အနက်၊ သင်ခြင်းဟူသော အနက်၊
သတ္တဇီဝမှ ဆိတ်ခြင်း ဟူသော အနက်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ စတ္တာရော၊
လေးပါးကုန်သော သဘောတရားတို့သည်။ ဓမ္မာနာမ၊ ဓမ္မ မည်ကုန်၏။

(၄၄)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

၇၁၊ ၃၅၇-၈ မူလ

တေသု၊ ထိုလေးပါးသော အနက်ထို့တွင်။ (ဓမ္မောစ၊ ကျေးဇူးရှိသော ဓမ္မလည်းကောင်း။ အဓမ္မောစ၊ ကျေးဇူးမရှိသော ဓမ္မလည်းကောင်း။ ဥတော၊ နှစ်ပါးစုံတို့သည်။ သမဝိပါကိနော၊ တူသောအကျိုးကိုပေးခြင်းရှိကုန်သည်။ နဟိဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်။ အဓမ္မော၊ ကျေးဇူးမရှိသော ဓမ္မသည်။ နိရယံ၊ ငရဲသို့။ နေတိ၊ ဆောင်၏။ ဓမ္မော၊ ကျေးဇူးရှိသော ဓမ္မသည်။ သုဂတိံ၊ သုဂတိဘဝသို့။ ပါပေတိ၊ ရောက်စေ၏။) ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ ဂုဏ်ဓမ္မောနာမ၊ ကျေးဇူးရှိသောဓမ္မ မည်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဝေ၊ သင်တို့အား။ အာဒိကလျာဏံ၊ အစ၏ကောင်းခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသော။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသိသာမိ၊ ဟောအံ့။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ ဒေသနာဓမ္မောနာမ၊ ဒေသနာဓမ္မ မည်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဣပေန၊ ဤသာသနာတော်၌ကား။ ဧကဇ္ဇေ ကုလပုတ္တာ၊ အချို့သောအမျိုးသားတို့သည်။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ပရိယာပုဏန္တိ၊ သင်ကုန်၏။ သုတ္တံ၊ ကို။ ဂေယျ၊ ဂေယျကို။ ပရိယာပုဏန္တိ၊ သင်ကုန်၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ ပရိယတ္တိဓမ္မောနာမ၊ ပရိယတ္တိဓမ္မ မည်၏။

တသ္မိံခေါပနသမယေ၊ ထိုအခါ၌။ ဓမ္မော၊ သတ္တမ္ပံ ဆိတ်သောတရားတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ခန္ဓော၊ ခန္ဓာတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ နိဿတ္တဓမ္မောနာမ၊ သတ္တမ္ပံဆိတ်သောဓမ္မ မည်၏။

နိဇ္ဇိဝ ဓမ္မောတိပိ၊ နိဇ္ဇိဝဓမ္မဟူသည်လည်းကောင်း။ ဧသော ဧဝ နယော၊ ဤနည်းလျှင် နည်းရှိ၏။ တေသု၊ ထိုလေးပါးသောအနက်ထို့တွင်။ ဣမသ္မိံ ဌာနေ၊ ဤအရာ၌။ နိဿတ္တနိဇ္ဇိဝဓမ္မော၊ နိဿတ္တနိဇ္ဇိဝဓမ္မကို။ အဓိပ္ပေတော၊ အလိုရှိအပ်၏။ သော၊ ထိုနိဿတ္တနိဇ္ဇိဝဓမ္မသည်။ အတ္ထတော၊ အနက်အားဖြင့်။ တယော၊ သုံးပါးကုန်သော။ အရူပိနော၊ နာမ်ဖြစ်ကုန်သော။ ခန္ဓော၊ ခန္ဓာတို့တည်း။ ဝေဒနာက္ခန္ဓော၊ ဝေဒနာခန္ဓာလည်းကောင်း။ သညာက္ခန္ဓော၊ သညာက္ခန္ဓာလည်းကောင်း။ သင်္ခါရက္ခန္ဓော၊ သင်္ခါရက္ခန္ဓာလည်းကောင်း။ ဣတိဣမေတယော၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း။

ဟိ၊ ထိုစကား ဆိုသင့်စွာ။ ဧတေ၊ ထိုခန္ဓာသုံးပါးတို့သည်။ ဧတေသံ၊ တို့ဝေဒနာက္ခန္ဓာ အစရှိကုန်သော သုံးပါးသော ခန္ဓာတို့အား။ မနော၊ ဝိညာဏက္ခန္ဓာဟူသော။ ပုဗ္ဗင်္ဂမော၊ ပြဇာန်းခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိတသ္မာ၊

တို့ကြောင့်။ မနောပုဗ္ဗင်္ဂမာနာမ၊ မနောပုဗ္ဗင်္ဂမ မည်ကုန်၏။ ဧတေဟိ၊ ထို
 ဝေဒနာက္ခန္ဓာ အစရှိကုန်သော သုံးပါးသောခန္ဓာတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ကထံ
 ပနဟောတိ၊ အသို့ဖြစ်သနည်းဟူမူကား။ ကေဝတ္ထုကော၊ တူသောဗြဟ္မာရုံ
 သောစိတ်သည်။ ကောရမ္မဏော၊ တူသောအာရုံရုံသောစိတ်သည်။ အပုဗ္ဗံ
 အစရှိမ၊ မရှေးမနှောင်း။ ကေက္ခဏော၊ တပြိုင်နက်သောဓာတ်။ ဥပ္ပဇ္ဇမာနော၊
 ဖြစ်သည်ရှိသော်။ ပုဗ္ဗင်္ဂမာနာမ၊ ပုဗ္ဗင်္ဂမမည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ
 တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဥပ္ပါဒ ပစ္စယဋ္ဌေန၊ ဥပ္ပါဒကွဏဉ်။ သတဇာတသတ္တိ
 နိဿယသတ္တိ သမ္ပယုတ္တသတ္တိ အစရှိသည်ဖြင့် ကျေးဇူးပြုတတ်သော အနက်
 ကြောင့်။ မနောပုဗ္ဗင်္ဂမာနာမ၊ မနောပုဗ္ဗင်္ဂမမည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဟိ၊
 ပါကင်္ဂီကရောမိ၊ တင်စွာဆိုဦးအံ့။ ကေတော၊ တပေါင်းတည်း။ ဂါမဃာတာ
 ဒီနိကမ္မာနိ၊ ရွာကိုဖျက်ခြင်း အစရှိကုန်သော အမှုတို့ကို။ ကရောဇ္ဇေသု၊ ပြု
 ကုန်သော။ ဗဟူသု၊ များစွာကုန်သော ခိုးသူတို့တွင်။ ဝါ၊ ဗဟူသု၊ များစွာ
 ကုန်သော ခိုးသူတို့သည်။ ကရောဇ္ဇေသု၊ ပြုကုန်သည်ရှိသော်။ ကော၊ အဘယ်
 ခိုးသူသည်။ ဧတေသံ၊ ထိုခိုးသူတို့၏။ ဝါ၊ တို့တွင်။ ပုဗ္ဗင်္ဂမောတိ၊ ပြဇာနီး
 သနည်းဟူ၍။ ဝုတ္တေ၊ ဆိုသည်ရှိသော်။ ယော၊ အကြင် ခိုးသူကြီးသည်။
 နေသံ၊ ထိုခိုးသူငယ်တို့အား။ ပစ္စယော၊ အထောက်အပံ့သည်။ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။ ယံ၊ အကြင်ခိုးသူကြီးကို။ နိဿယ၊ မှီ၍။ တေ၊ ထိုခိုးသူငယ်တို့သည်။
 တံကမ္မံ၊ ထိုရွာကိုဖျက်ဆီးခြင်း အစရှိသော အမှုကို။ ကရောဇ္ဇေ၊ ပြုကုန်၏။
 သောဒတ္ထောဝါ၊ ထိုဒတ္ထမည်သောခိုးသူကြီးကိုလည်းကောင်း။ သောမိတ္ထော
 ဝါ၊ ထိုမိတ္ထမည်သော ခိုးသူကြီးကို လည်းကောင်း။ တေသံ၊ ထိုခိုးသူ
 တို့တွင်။ ပုဗ္ဗင်္ဂမောတိ၊ ရှေ့သွားဟူ၍။ ဝုစ္စဟိယထာ၊ ဆိုအပ်သကဲ့သို့။
 ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ။ ဣဒံသမ္ပဒံ၊ အယံဥပမာယ သမ္ပတ္တိ၊ ဤဥပမာ၏ ပြည့်စုံ
 ခြင်းကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဥပ္ပါဒပစ္စယဋ္ဌေန၊
 ဥပ္ပါဒကွဏဉ် သတဇာတသတ္တိ နိဿယသတ္တိ သမ္ပယုတ္တသတ္တိ စသည်ဖြင့်ကျေး
 ဇူးပြုတတ်သော အနက်ကြောင့်။ ဧတေသံ၊ ထိုဝေဒနာက္ခန္ဓာအစရှိကုန်သော
 ခန္ဓာသုံးပါးတို့အား။ မနောပုဗ္ဗင်္ဂမော၊ ဝိညာဏက္ခန္ဓာ ပြဇာနီးခြင်းသည်။
 အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ မနောပုဗ္ဗင်္ဂမာ နာမ၊ မနောပုဗ္ဗင်္ဂမ
 မည်ကုန်၏။ ဟိ၊ ထိုစကားဆိုသင့်စွာ။ တေ၊ ထိုဝေဒနာက္ခန္ဓာ အစရှိကုန်

(၄၆)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

သော ခန္ဓာသုံးပါးတို့သည်။ မနော၊ စိတ်သည်။ အနုပ္ပဇ္ဇန္တေ၊ မဖြစ်သည်ရှိ
 သော်။ ဥပ္ပဇ္ဇိတံ၊ ဖြစ်ခြင်းငှာ။ နသက္ကောန္တိ၊ မတတ်နိုင်ကုန်။ မနောပန၊
 စိတ်သည်ကား။ ဧကစ္စေသုစေတသိကေသု၊ အချို့သောစေတသိက်တို့သည်။
 အနုပ္ပဇ္ဇန္တေသုပိ၊ မဖြစ်ကုန်သော်လည်း။ ဥပ္ပဇ္ဇိတိယေဝ၊ ဖြစ်သည်သာလျှင်
 တည်း။ အဓိပတိ ဝသေနပန၊ အဓိပတိပစ္စည်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်ကား။
 ဧတေသံ၊ ထိုဝေဒနာက္ခန္ဓာ အစရှိကုန်သော ခန္ဓာသုံးပါးတို့အား။ မနော၊
 ဝိညာဏက္ခန္ဓာဟူသော။ သေဋ္ဌော၊ အမြတ်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိတသ္မာ၊
 ထိုကြောင့်။ မနောသေဋ္ဌော၊ မနောသေဋ္ဌ မည်ကုန်၏။ ဟိ ပါကဒ္ဓိကရောမိ၊
 ထိုစကားကို ထင်စွာပြဦးအံ့။ စောရာဒိနံ၊ ခိုးသူ အစရှိကုန်သော သူတို့၏။
 စောရဇေဋ္ဌကာဒယော၊ ခိုးသူကြီး အစရှိသောသူတို့သည်။ အဓိပတိနော၊
 အစိုးရသည်ဖြစ်၍။ သေဋ္ဌာယထာ၊ မြတ်ကုန်သကဲ့သို့။ တယာ၊ တူ။ တေသံပိ၊
 ထိုဝေဒနာအစရှိကုန်သော ခန္ဓာသုံးပါးတို့ကိုလည်း။ မနော၊ ဝိညာဏက္ခန္ဓာ
 သည်။ အဓိပတိ၊ အစိုးရသည်ဖြစ်၍။ မနောဝ၊ ဝိညာဏက္ခန္ဓာသည်သာလျှင်။
 သေဋ္ဌော၊ မြတ်၏။ ဒါရုအာဒိဟိ၊ သစ်စသည်တို့ဖြင့်။ ဝါ၊ ထင်းအစရှိသည်
 တို့ဖြင့်။ နိဗ္ဗန္ဓာနိ၊ ပြီးကုန်သော။ တာနိတာနိဘဏ္ဍာနိ၊ ထိုထိုဘဏ္ဍာတို့သည်။
 ဒါရုမယာဒိနိနာမ၊ သစ်ဖြင့်ပြီးခြင်း အစရှိသည် မည်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ
 ယထာပန၊ ဖြစ်ကုန်သကဲ့သို့။ တထာ၊ တူ။ ဧတေသံပိ၊ ထိုဝေဒနာအစရှိကုန်
 သော ခန္ဓာသုံးပါးတို့ သည်လည်း။ မနတော၊ စိတ်အားဖြင့်။ နိဗ္ဗန္ဓတ္တာ၊
 ပြီးသောကြောင့်။ မနောမယာနာမ၊ မနောမယမည်ကုန်၏။ ပဒုဋ္ဌေနာတိ၊
 ပဒုဋ္ဌေနဟူသည်ကား။ အာဂန္တုကေဟိ၊ အာဂန္တုကဖြစ်ကုန်သော။ အဘိဇ္ဈာ
 ဒိဟိ၊ အဘိဇ္ဈာ အစရှိကုန်သော။ ဒေါသေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ပဒုဋ္ဌေန၊ ပြစ်မှားလို
 သော။ မနသာ၊ စိတ်ဖြင့်။ ဟိ၊ ထိုစကားဆိုသင့်စွာ။ ပကံတိမနော၊ ပြကတေ
 သောစိတ်သည်လည်းကောင်း။ ဘဝဂံစိတ္တံ၊ ဘဝဂံစိတ်သည်လည်းကောင်း။
 တံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ အပဒုဋ္ဌံ၊ ပြစ်မှားခြင်းမရှိ။ ဟိ ပါကဒ္ဓိကရောမိ၊ ထိုစကား
 ကို ထင်စွာပြဦးအံ့။ ပသန္တံ၊ ကြည်သော။ ဥဒကံ၊ ရေသည်။ အာဂန္တုကေဟိ၊
 အာဂန္တုက ဖြစ်ကုန်သော။ နိလဝဒိဟိ၊ အညိုအစရှိသည်တို့ဖြင့်။ ဥပက္ကိလိဋ္ဌံ၊
 ညစ်နွမ်းသော။ နိလေဒကာဒိတေဒံ၊ ညိုသောအရေအစရှိသော အပြားရှိ
 သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ နဝံ ဥဒကံ၊ ရေသစ်သည်။ နစဟောတိ ယထာ၊

မဖြစ်သကဲ့သို့ လည်းကောင်း။ ပရိမပသန္တ ဥဒကမေဝ၊ ရှေ့ကြည်သော
 ရေသည်သာလျှင်။ နာပိဟောတိယတ္ထာ၊ မဖြစ်သကဲ့သို့ လည်းကောင်း။
 တထာ၊ တူ။ တမ္ပိ၊ ထိုစိတ်သည်လည်း။ အာဂန္တုကေဟိ၊ အာဂန္တုကဖြစ်
 ကုန်သော။ အဘိဇ္ဈာဒိဟိ၊ အဘိဇ္ဈာ အစရှိသော။ ဒေါသေဟိ၊ အပြစ်တို့ဖြင့်။
 ပဒုဋ္ဌ၊ ပြစ်မှားခြင်းရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ နဝိတ္ထိ၊ အသစ်သောစိတ်သည်။
 နစဟောတိ၊ မဖြစ်။ တေန၊ ထိုကြောင့်။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။
 ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ပတဿရံ၊ ပြီးပြီးပြန်ရှိသော။ ဣဒိဗိတ္ထိ၊ ဤစိတ်သည်။
 အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တဗ္ဗေခေါ၊ ထိုစိတ်သည်လည်း။ အာဂန္တုကေဟိ၊ အာဂန္တုကဖြစ်
 ကုန်သော။ ဥပက္ကိလေသေဟိ၊ ညစ်နွမ်းခြင်းတို့ဖြင့်။ ဥပက္ကိလိဋ္ဌံ၊ ညစ်နွမ်း၏။
 ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ဟောသော်မူ၏။ ဧဝံ၊ သို့။ ပဒုဋ္ဌေန၊ ပြစ်မှားလိုသော။ မနသာ၊
 စိတ်ဖြင့်။ စေဘာသတိဝါ၊ အကယ်၍မူလည်းဆိုငြားအံ့။ စေကရောတိဝါ၊
 အကယ်မူလည်း ပြုငြားအံ့။ သောဘာသမာနော၊ ထိုသို့ဆိုသောသူသည်။
 စတုမ္ပိဓံ၊ လေးပါးအပြားရှိသော။ ဝစီဒုစ္စရိတမေဝ၊ ဝစီဒုစ္စရိက်ကိုသာလျှင်။
 ဘာသတိ၊ ဆို၏။ ကရောန္တော၊ ပြုသောသူသည်။ ဓိဝိဓံ၊ သုံးပါးအပြားရှိသော။
 ကာယဒုစ္စရိတမေဝ၊ ကာယဒုစ္စရိက်ကိုသာလျှင်။ ကရောတိ၊ ပြု၏။ အဘိဇ္ဈာ
 ဒိဟိ၊ အဘိဇ္ဈာအစရှိသည်တို့သည်။ အဘာသန္တော၊ မဆိုသည်ဖြစ်၍၊ အက
 ရောန္တော၊ မပြုသည်ဖြစ်၍။ တာယပဒုဋ္ဌမာနသတာယ၊ ထိုသို့ပြစ်မှားလိုသော
 စိတ်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ တိဝိဓံ၊ သုံးပါးအပြားရှိသော။ မနောဒုစ္စရိတံ၊
 မနောဒုစ္စရိက်ကို။ ပုရေတိ၊ ပြည့်စေ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဒသ
 အကုသလ ကမ္မပယော၊ ဆယ်ပါးသော အကုသိုလ်ကမ္မပထ တရားတို့သည်။
 ပါရိပူရိ၊ ပြည့်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။ တတော နံ ဒုက္ခ မနွေတိတိ၊
 တတော နံ ဒုက္ခ မနွေတိဟူသည်ကား။ တတော၊ တိဝိဓ ဒုစ္စရိတတော၊ ထိုသုံး
 ပါးသောဒုစ္စရိက်ကြောင့်။ တံပုဂ္ဂလံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲသည်။ အနွေ
 တိ၊ အစဉ်လိုက်၏။ ဒုစ္စရိတာနုဘာဝေန၊ ဒုစ္စရိက်၏ အာနုဘော်ကြောင့်။
 စတ္တာရောအပါယေခေါ၊ အပါယ်လေးဘုံ၌လည်းကောင်း။ မနုသေသုခေါ၊ လူ
 ဘုံတို့၌လည်းကောင်း။ တမတ္တဘာဝံ၊ မိကိုသောအဖြစ်သို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်
 သော။ ကာယဂစ္ဆ၊ ကပ္ပိ၊ ကာယလျှင်အကြောင်းရှိသောဒုက္ခအည်းကောင်း။
 ဣတရမ္ပိ၊ ဤမှတစ်ပါးသောစိတ်လျှင်အကြောင်းရှိသောဒုက္ခလည်းကောင်း။

(၄၀)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

ဣတိဣမိနာ ပရိယာယေန၊ ဤသို့သော အကြောင်းကြောင့်။ ကာယိကစေတသိ
 ကံ၊ ကိုယ်စိတ်ကိုမှီ၍ ဖြစ်သော။ ဝိပါကဒုက္ခံ၊ အကျိုးဖြစ်သော ဆင်းရဲသည်။
 အနုဂစ္ဆ၊ အစဉ်လိုက်၏။ ယာထာကံ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်း။ စက္ကံဝဟတော
 ပဒ္ဓတံ၊ စက္ကံဝဟတောပဒ္ဓဟူသည်ကား။ ဓုရေယုတ္တဿ၊ လှည်းဦး၌ကသော။
 ဓုရံ၊ လှည်းဦးဝန်ကို။ ဝဟတော၊ ရွက်ဆောင်သော။ ဗလိဗဒ္ဓဿ၊ နွားလား၏။
 ပဒံ၊ ခြေရာသို့။ စက္ကံ၊ လှည်းဘီးသည်။ အနုဂစ္ဆတိဝိယ၊ အစဉ်လိုက်သကဲ့သို့
 တည်း။ ဟိ၊ ပါကဋိကရောမိ၊ ထိုစကားကို ထင်စွာပြဦးအံ့။ စက္ကံ၊ လှည်းဘီးကို။
 ကေဝိ ဒိဝသံ၊ တစ်ရက်ပတ်လုံးလည်းကောင်း။ ဒွေပိဒိဝသံ၊ နှစ်ရက်တို့ပတ်
 လုံးလည်းကောင်း။ ပဉ္စပိဒိဝသံ၊ ငါးရက်တို့ပတ်လုံးလည်းကောင်း။ ဒသပိ
 ဒိဝသံ၊ ဆယ်ရက်တို့ပတ်လုံးလည်းကောင်း။ အခုမာသံပိ၊ လခွဲပတ်လုံးလည်း
 ကောင်း။ မာသံပိ၊ တစ်လလည်းကောင်း။ ဝဟန္တော၊ ဝန်ကိုရွက်ဆောင်
 သော။ သော၊ ထိုနွားလားသည်။ စက္ကံ၊ လှည်းဘီးစက်ကို။ နိဝတ္ထေတုံ၊ နှစ်စေ
 ခြင်းငှာ။ ဇဟိတုံ၊ စွန့်ခြင်းငှာ။ နသက္ကောတိ၊ မတတ်နိုင်။ အထခေါ၊ စင်စစ်
 သော်ကား။ ယုဂံ၊ ထမ်းပိုးသည်။ ပုရတော၊ ရှေ့သို့။ အဘိက္ကမန္တဿ၊
 တက်သော။ အဿ၊ ထိုနွားလား၏။ ဂိဝံ၊ လည်ကို။ ဗာတေ၊ ညှဉ်းဆဲ၏။
 စက္ကံ၊ လှည်းဘီးသည်။ ပစ္ဆတောသို့၊ ပဋိက္ကမန္တဿ၊ ဆုတ်သောနွားလား
 ၏။ ဦရမံသံ၊ ပေါင်သားကို။ ပတိဟနတိ၊ ထိခိုက်၏။ ဣမေဟိဒ္ဓိဟိ အာကာ
 ရေဟိ၊ ဤနှစ်ပါးသော အကြောင်းတို့ဖြင့်။ ဗာဓန္တံ၊ ညှဉ်းဆဲသော။ စက္ကံ၊
 လှည်းဘီးစက်သည်။ တဿ၊ ထိုနွားလား၏။ ပဒါနုပဒိကံ၊ ခြေရာတိုင်းခြေရာ
 တိုင်း။ ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့။ တထေဝ၊ လျှင်။ စေ၊ အကယ်၍။ ပဒုဋ္ဌေန၊
 ပြစ်မှားလိုသော။ မနသ၊ စိတ်ဖြင့်။ တီဏိ ဒုစ္စရိတာနိ၊ သုံးပါးသောဒုစရိုက်
 တို့ကို။ ပူရေတော၊ ပြည့်စေ၍။ ပြိတံ၊ တည်သော။ ပုဂ္ဂလံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်သို့။ နိရယာ
 ဒီသု၊ ဝရဲအစရှိကုန်သော။ တတ္ထ တတ္ထ ဂတ ဂတ ဌာနေ၊ ထိုထို ရောက်ရာ
 ရောက်ရာအရပ်၌။ ဒုစ္စရိတမူလကံ၊ ဒုစရိုက်သာလျှင်အရင်းရှိသော။ ကာယိ
 ကမ္ပိ၊ ကိုယ်ကြောင့်လည်းဖြစ်သော။ စေတသိကမ္ပိ၊ စိတ်ကြောင့်လည်းဖြစ်
 သော။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲသည်။ အနုဗန္ဓတိ၊ အစဉ်ဖွဲ့၍လိုက်၏။ ဣတိအယံ၊ ဤ
 သည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။

ဂါထာ ပရိယောသာနေ၊ ဂါထာအဆုံး၌။ တိံသ သဟဿတိက္ခ။ ဆုံး
သောင်းသော ရဟန်းတို့သည်။ သဟပဋိသမ္ဘိဒါဟိ၊ ပဋိသမ္ဘိဒါတို့နှင့်တကွ။
အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပါပုဏိံ သု၊ ရောက်ကုန်၏။ သမ္ပတ္တ ပရိသာပိ၊
ရောက်လာသော တရားနာပရိသတ်အားလည်း။ ဒေသနာ၊ ဒေသနာတော်
သည်။ သဝတ္ထိကာ၊ အစီးအပွားနှင့်တကွ ပြည့်စုံသည်။ သဖလော၊ အကျိုးနှင့်
တကွဖြစ်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီး။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာသော။ စက္ခုပါလတ္ထေ
ရဿ၊ ၏။ ဝတ္ထု၊ သည်။ ဣတိသမတ္တော၊ ဤတွင် ပြီးပြီ။

၁-ယမကဝဂ္ဂ၊ ၂-ပဋ္ဌကုဏ္ဍလိဝတ္ထု

စက္ခုပါလမထေရ်ဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြပြီး၍
ပဋ္ဌကုဏ္ဍလိဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြဆိုသော အရှင်
ဗုဒ္ဓသောသ ဆရာသည် “မနောပုဗ္ဗင်္ဂမာ ဓမ္မာ” စသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း။

မနောပုဗ္ဗင်္ဂမာ ဓမ္မာတိ၊ မနောပုဗ္ဗင်္ဂမာဓမ္မာ အစရှိသော။ ဒုတိယ
ဂါထာပိ၊ ဒုတိယ ဂါထာကိုလည်း။ သာဝတ္ထိယညေဝ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌သာ
လျှင်။ မဋ္ဌကုဏ္ဍလိံ၊ မဋ္ဌကုဏ္ဍလိကို။ အာရပ္ပ၊ အကြောင်းပြု၍။ တာသိတာ၊
ဟောတော်မူအပ်၏။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌။ အဒိန္နပုဗ္ဗကောနာမ၊
အဒိန္နပုဗ္ဗက အမည်ရှိသော။ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်။ အဟောသိကိရ၊
ဖြစ်သတတ်။ တေန၊ ထိုပုဏ္ဏားသည်။ ကဿစိ၊ တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူ
အား။ ကိဉ္စိ၊ တစ်စုံတစ်ခုသောဝတ္ထုကို။ နဒိန္နပုဗ္ဗံ၊ ပေးဘူးသည်မရှိ။ တေန၊
ထိုကြောင့်။ တံ၊ ထိုပုဏ္ဏားကို။ အဒိန္နပုဗ္ဗကောတွေဝ နာမံ၊ အဒိန္နပုဗ္ဗက
ဟူသောအမည်ကိုသာလျှင် သဗ္ဗာနိံ သု၊ သိကုန်၏။ တဿ၊ ထိုအဒိန္နပုဗ္ဗက
ပုဏ္ဏားအား။ ဧကောပုတ္တော၊ တစ်ယောက်တည်းသောသားသည်။ အဟော
သိ၊ ဖြစ်၏။ ပိယော၊ ချစ်အပ်၏။ မနောပေါ၊ နှလုံးကိုပွားစေအပ်၏။ အထ၊
ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုသတို့သားအား။ ပိလန္ဒနံ၊ တန်းဆင့်ကို။ ကာရေတုကာ
ပေါ၊ လုပ်စေလိုသည်ဖြစ်၍။ သုဝဏ္ဏကာရေ၊ ရွှေပန်းထိမ်သည်တို့ကို။ သစေ
ကာရေဿာမိ၊ အကယ်၍လုပ်စေသည်ဖြစ်အံ့။ ဝေတ္တနံ၊ အခကို။ ဒါတဗ္ဗံ၊
ပေးအပ်သည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်။ သယမေဝ၊ ကိုယ်တိုင်
သာလျှင်။ သုဝဏ္ဏ၊ ရွှေကို။ ကောဇေတု၊ ခတ်၍။ မဋ္ဌာနိ၊ ပြေပြစ်ကုန်သော။

(၅၀)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

ကုဏ္ဍလာနီ၊ နားသောင်းတို့ကို။ ကတု၊ ပြု၍။ အဒါသိ၊ ပေး၏။ တေန၊
 ထိုကြောင့်။ အဿ၊ ထိုပုဏ္ဏား၏။ ပုတ္တော၊ သားသည်။ မဋ္ဌကုဏ္ဍလိယေဝ
 နာမ၊ မဋ္ဌကုဏ္ဍလိယဟူသောအမည်သည်လျှင်။ ပညာယိတ္ထ၊ ထင်၏။ တဿ၊
 ထိုမဋ္ဌကုဏ္ဍလိယတို့သားအား။ သောဠသဝသိကကာလေ၊ တစ်ဆွဲခြောက်
 နှစ်အရွယ်သို့ ရောက်သောကာလ၌။ ပဏ္ဍုရောဂေ၊ ဖျော့တော့သောအနာ
 သည်။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။ တဿ၊ ထိုမဋ္ဌကုဏ္ဍလိယတို့သား၏။ မာတ၊
 အမိသည်။ ပုတ္တံ၊ သားကို။ ဩလောကေတု၊ ကြည့်၍။ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊
 တေ၊ သင်၏။ ပုတ္တဿ၊ သားအား။ ရောဂေ၊ အနာသည်။ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်၏။
 နံ၊ ထိုသတို့သားကို။ တိကိစ္ဆာပေဟိ၊ ဆေးကုလော့။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊
 ဆို၏။ ဘောတိ၊ အိုရှင်မ။ ဝေဇ္ဇံ၊ ဆေးသမားကို။ သစေအာနေဿာမိ၊
 အကယ်၍ဆောင်စေသည်ဖြစ်အံ့။ ဘတ္တဝေတ္တနံ၊ ထမင်းမျိုးရိက္ခာကို။ ဒါတဗ္ဗံ၊
 ပေးအပ်သည်။ တဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ တံ၊ သင်သည်။ မမ၊ ငါ၏။
 ဓနစ္ဆေဒနံ၊ ဥစ္စာ၏ပျက်ခြင်းကို။ ဩလောကေသိကံ၊ ကြည့်သလော။ ဣတိ၊
 ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ အထ၊ ထိုသို့ဆိုသောအခါ၌။ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ နံ၊
 ထိုသတို့သားကို။ ကိံကရိဿသိ၊ အသို့ပြုအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊
 ဆို၏။ မမ၊ ငါ၏။ ဓနစ္ဆေဒေါ၊ ဥစ္စာ၏ပျက်ခြင်းသည်။ ယထာ၊ အကြင်
 အခြင်းဖြင့်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ တထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်။ ကရိဿာမိ၊ ပြုအံ့။
 ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုလျက်။ သော၊ တို့ အဓိန္ဒပုဗ္ဗကပုဏ္ဏားသည်။ ဝေဇ္ဇာနံ၊ ဆေး
 သမားတို့၏။ သန္တိကံ၊ အတံသို့။ ဝန္တာ၊ သွား၍။ တုမေ၊ သင်ဆေးသမားတို့
 သည်။ အသုကရောဂဿနာမ၊ ဤမည်သောအနာကို။ ကိံဘေသဇ္ဇံ၊ အဘယ်
 ဆေးကို။ ကရောထ၊ ကုကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆံ၊ မေး၏။ အထ၊ ထိုသို့
 မေးသောအခါ။ အဿ၊ ထိုအဓိန္ဒပုဗ္ဗကသုဋ္ဌေးအား။ တေ၊ ထိုဆေးသမား
 တို့သည်။ ယံဝါတံဝါ၊ ဟုတ်ဟုတ်ညားညား။ ရုက္ခတစာဒိနိ၊ သစ်ခေါက်အစ
 ရှိသည်တို့ကို။ အစိက္ခန္တိ၊ ကုန်၏။ သော၊ ထိုအဓိန္ဒပုဗ္ဗက ပုဏ္ဏားသည်။ တံ၊
 ထိုဟုတ်ဟုတ်ညားညားသော သစ်ခေါက်တို့ကို။ အာဟရိတု၊ ခွာ၍။ ပုတ္တဿ၊
 မဋ္ဌကုဏ္ဍလိယတို့သားအား။ ဘေသဇ္ဇံ၊ ဆေးကို။ ကရောတိ၊ ကု၏။ တံ၊ ထို
 ဆေးကို။ ကရောန္တဿေဝ၊ ကုစဉ်လျှင်။ အဿ၊ ထိုသတို့သားအား။ ရောဂေ၊
 အနာသည်။ ဗလဝါ၊ အားကြီးသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ အတေကိစ္ဆဘာဝံ၊

၁-ယမကဝဂ္ဂ၊ ၂-မဋ္ဌကုဏ္ဍလီဝတ္ထု

(၅၁)

ဆေးမကုကောင်းသည်၏အဖြစ်သို့။ ဥပပါဂမိ၊ ရောက်၏။ ပြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်။ တဿ၊ ထိုမဋ္ဌကုဏ္ဍလီသတို့သားအား။ ဒုဗ္ဗလဘာဝံ၊ အားနည်းသည်။ ၏အဖြစ်ကို။ ဥ တွာ၊ သိ၍။ ဧကဝေဇ္ဇံ၊ ဆေးသမားတစ်ယောက်ကို။ ပက္ခောသိ၊ ခေါ်၏။ သော၊ ထိုဆေးသမားသည်။ တံ၊ ထိုသတို့သားကို။ သြလောကေတွာဝ၊ ကြည့်၍သာလျှင်။ အမှာကံ၊ ငါတို့အား။ ဧကံ ကိစ္စံ၊ တစ်ခုသောကိစ္စသည်။ အတ္တိ၊ ၏။ အညံစေဇ္ဇံ၊ ဆေးသမားတစ်ဦးကို။ ပက္ခောသာပေတွာ၊ ခေါ်စေ၍။ တိကိစ္စာပေဟိ၊ ကုပါလေလော့။ ဣတိ၊ သို့။ တံ၊ ထိုသတို့သားကို။ ပဟာယ၊ စွန့်၍သာ။ နိက္ခမိ၊ ထွက်သွား၏။ ပြဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်။ တဿ၊ ထိုသတို့သားအား။ မရုဏသမယံ၊ သေအံ့သောအခါကို။ ဥ တွာ၊ သိ၍။ ဣမဿ၊ ဤသတို့သားကို။ ဒဿနတ္တာယ၊ ရှုခြင်းငှာ။ အာဂတာ၊ လာကုန်သောသူတို့သည်။ မေ၊ ငါ၏။ အန္တောဂေဟေ၊ အိမ်တွင်း၌။ သာပတေယျံ၊ ဥစ္စာနှစ်ကို။ ပဿိယန္တိ၊ မြင်ကုန်လတ္တံ့။ ဗဟိ၊ အပသို့။ နံ၊ ထိုသတို့သားတို့ကို။ ကရိယာမိ၊ ထုတ်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုတ္တံ၊ သားကို။ နိဟရိတွာ၊ ထုတ်၍။ ဗဟိအာဠိန္နေ၊ ပြင်ပအိမ်ဦး၌။ ဝ၊ လက်တီးခန်း၌။ နိပ္ပဇ္ဇာပေသိ၊ အိပ်စေ၏။ တံဒိဝသံ၊ ထိုနေ့၌။ ဘဂဝ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဗလဝပစ္စုသ သမယေ၊ အားကြီးသော မိုးသောက်တအခါ၌။ မဟာကရုဏာသမာပတ္တိမှ၊ ဝုဋ္ဌာယ၊ ထတော်မူ၍။ ပုဗ္ဗဗုဒ္ဓေသု၊ ရှေးဖြစ်သောဘုရားတို့၌။ ကတာမိကာရာနံ၊ ပြုအပ်သောကောင်းမှုရှိကုန်သော။ ဥဿန္တကုသလမူလာနံ၊ ပြန့်ပြောသောကုသိုလ်လျှင် အရင်းရှိကုန်သော။ ဝေနေယျဗန္ဓဝ၊ နံ၊ ကျွတ်ထိုက်သောပုံဂိုဏ်းတို့အား။ ဝ၊ သိထိုက်သော အဆွေခင်ပွန်းတို့အား။ ဒဿနတ္တံ၊ ကြည့်ခြင်းငှာ။ ဗုဒ္ဓစက္ခုနာ၊ ဗုဒ္ဓစက္ခုဖြင့်။ ဝ၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်ဖြင့်။ လောကံ၊ ကို။ သြလောကေန္တော၊ ကြည့်သည်ရှိသော်။ ဒသ သဟသာစက္ကဝါဠေသု၊ တစ်သောင်းသော စကြဝဠာတိုက်တို့၌။ ဉာဏဇာလံ၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ် တည်းဟူသော ကုန်ယက်ကို။ ပတ္တရိ၊ ဖြန့်တော်မူ၏။ မဋ္ဌကုဏ္ဍလီ၊ မဋ္ဌကုဏ္ဍလီသတို့သားသည်။ ဗဟိအာဠိန္နေ၊ အပဖြစ်သောအိမ်ဦး၌။ နိပ္ပဇ္ဇာကာရေနေဝ၊ အိပ်သောအခြင်းအရာဖြင့်လျှင်။ တဿဉာဏဿ၊ ထိုသဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်၏။ အန္တော၊ အတွင်း၌။ ပညာယံ၊ ထင်လေ၏။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တံ၊ ထိုမဋ္ဌကုဏ္ဍလီကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်တော်မူ၍။ တဿ၊ ထိုမဋ္ဌ

(၅၂)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

ကုဏ္ဍလီ သတ္တိသားကို။ အန္တောဂေဟာ၊ အိမ်တွင်းမှ။ နိဟရိတော၊ ထုတ်၍။
 တတ္ထ၊ ထိုအိမ်ဦး၌။ နိပ္ပဏ္ဍာပိတဟာဝံ၊ အိပ်စေသည်၏ အဖြစ်ကို။ ဥတော၊
 သိ၍။ မယံ၊ ငါ့အား။ ဧတ္ထံ၊ ဤမဋ္ဌကုဏ္ဍလီရှိရာအရပ်သို့။ ဂတပစ္စယေန၊
 သွားခြင်း၏ အကြောင်းဖြင့်။ အတ္ထော၊ အကျိုးသည်။ အတ္ထိနုခေါတိ၊ ရှိ
 သလောဟု။ ဥပဓာရေန္တော၊ စူးစမ်းဆင်ခြင်သည်ရှိသော်။ ဣမံ၊ ဤအကြောင်း
 ကို။ အဒ္ဓသ၊ မြင်တော်မူ၏။ အယံမာဏဝေ၊ ဤလူလင်သည်။ မယံ၊ ငါ၌။
 စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ပသာဒေတော၊ ကြည်ညိုစေ၍။ ကာလံကတော၊ စုတေခြင်းကို
 ပြု၍။ တာဝတိံသဒေဝလောကေ၊ တာဝတိံသနတ်ပြည်၌။ တိံသယော
 ဇနိကေ၊ ယူဇနာသုံးဆယ်ရှိသော။ ကနကဝိမာနေ၊ ရွှေဝိမာန်၌။ နိဗ္ဗတ္တိဿတိ၊
 ဖြစ်လတ္တံ့။ အစ္စရာသဟဿပရိဝါရော၊ နတ်သမီးတစ်ထောင် ခြံရံသည်။
 ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဗြဟ္မဏောပိ၊ ပုဏ္ဏားသည်လည်း။ နံ၊ ထိုမဋ္ဌကုဏ္ဍလီကို။
 ဈာပေတော၊ သပြိုက်၍။ ရောဒန္တော၊ ငိုလျက်။ အာဠဟနေဝ၊ သင်္ချိုင်း၌သာ
 လျှင်။ စရိဿတိ၊ လျှင်လည်လတ္တံ့။ ဒေဝပုတ္တော၊ နတ်သားသည်။ တိဂါဝု
 တပ္ပမာဏံ၊ သုံးဂါဝုတ်ပမာဏရှိသော။ သဌိသကဋဘာရာလင်္ကာရပဋိမဏ္ဍိတံ၊
 လျှည်းခြောက်ဆယ်တိုက်ဝန်ရှိသောတန်းဆာဖြင့်တန်းဆာဆင်ခြင်းရှိသော။
 အစ္စရာသဟဿပရိဝါရံ၊ နတ်သမီးတစ်ထောင်ခြံရံသော။ အတ္တဘာဝံ၊ အတ္တ
 တောကို။ ဩလောကေတော၊ ၍။ ကေနနုခေါကမ္မေန၊ အဘယ်ကောင်းမှု
 ကြောင့်။ မယာ၊ ငါသည်။ အယံ သိရိ သမ္ပတ္တိ၊ ဤကြက်သရေစည်းစိမ်ချမ်းသာ
 ကို။ လဗ္ဗ၊ ရသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဩလောကေန္တော၊ ကြည်သည်ရှိသော်။
 မယံ၊ ငါတုရား၌။ စိတ္တပ္ပသာဒေန၊ စိတ်ကိုကြည်ညိုစေသဖြင့်။ လဒ္ဓဘာဝံ၊
 ရသည်၏အဖြစ်ကို။ ဥတော၊ သိ၍။ အယံ ဗြဟ္မဏော၊ ဤပုဏ္ဏားသည်။
 နေဇ္ဈေဒဘယေန၊ ဥစ္စာဖျက်အံ့သည်မှကြောက်သောကြောင့်။ မမ၊ ငါ့အား။
 ဘေသန္တံ၊ ဆေးကို။ အကတော၊ မပြုမူ၍။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ဒေဝသိကံ၊
 နေ့တိုင်း။ အာဠဟနံ၊ သင်္ချိုင်းသို့။ ဂန္တော၊ သွား၍။ ရောဒတိ၊ ငို၏။ နံ၊
 ထိုပုဏ္ဏားကို။ ဝိပ္ပကာရပတ္တံ၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းသို့ရောက်သည်ကို။ ကရိဿာမိ၊
 ပြုအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပိတရိ၊ အဖသည်။ ရောဒေန္တော၊ ငိုသည်ရှိသော်။ မဋ္ဌကုဏ္ဍလီ
 ဝဏ္ဏေန၊ မဋ္ဌကုဏ္ဍလီအသွင်ဖြင့်။ အာဂန္တော၊ လာ၍။ အာဠဟနဿ၊
 သင်္ချိုင်း၏။ အဝိဒူရေ၊ မနီးမဝေးသော အရပ်၌။ နိပ္ပဇ္ဇိတော၊ အိပ်၍။ ရော

ဒိဿတိ၊ ငိုလတ္တံ့။ အထ၊ ထိုသို့ငိုသောအခါ၌။ နံ၊ ထိုမဋ္ဌကုဏ္ဍလိနတ်သားကို။
 ပြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်။ တံ၊ သင်သည်။ ကော၊ အသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။
 ပုစ္ဆိဿတိ၊ မေးလတ္တံ့။ အဟံ၊ ငါသည်။ တေ၊ သင်ပုဏ္ဏား၏။ ပုဏ္ဏော၊
 သားဖြစ်သော။ မဋ္ဌကုဏ္ဍလိတိ၊ မဋ္ဌကုဏ္ဍလိ ဟူ၍။ အာစိက္ခိဿတိ၊ ကြား
 လတ္တံ့။ ကုဟိ၊ အဘယ်အရပ်၌။ နိဗ္ဗတ္တောသိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။
 ပုစ္ဆိဿတိ၊ မေးလတ္တံ့။ တာဝတိံသဘဝနေ၊ တာဝတိံသဘနတ်ပြည်၌။
 နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ဆိုလတ္တံ့။ ကိံကမ္မံ၊ အဘယ်သို့
 သော၊ မကောင်းမှုကို။ ကတုဘံ၊ ပြု၍။ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။
 ဝုတ္တံ၊ ဆိုသည်ရှိသော်။ မယံ၊ ငါဘုရား၌။ စိတ္တပ္ပသဘဒေန၊ စိတ်ကိုကြည်ညိုစေ
 သဖြင့်။ နိဗ္ဗတ္တဘာဝံ၊ ဖြစ်သောအဖြစ်ကို။ အာစိက္ခိဿတိ၊ ကြားလတ္တံ့။
 ပြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်။ တုမေသု၊ အရှင်တုရားတို့၌။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။
 ပသဘဒေတွာ၊ ကြည်ညိုစေ၍။ သဂ္ဂေနတ်ပြည်၌။ နိဗ္ဗတ္တောနာမ၊ ဖြစ်သောသူ
 မည်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိအံ့လော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မ၊ ငါဘုရားကို။ ပုစ္ဆိဿတိ၊
 လျှောက်လတ္တံ့။ အထ၊ ထိုသို့လျှောက်သောအခါ၌။ အထ၊ ထိုပုဏ္ဏားအား။
 အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ဧတ္တကာနိ သတနိဝါ၊ ဤမျှ အရာတို့ ဟူ၍လည်း
 ကောင်း။ ဧတ္တကာနိ သဟဿာနိဝါ၊ ဤမျှ အတောင်တို့ဟူ၍ လည်းကောင်း။
 ဧတ္တကာနိ သတသဟဿာနိဝါ၊ ဤမျှ အသိန်းတို့ဟူ၍လည်းကောင်း။ ဣတိ၊
 ဤသို့။ ဂဏနာယ၊ ရေတွက်ခြင်းဖြင့်။ ပရိစ္ဆိန္နိတံ၊ ပိုင်းခြားခြင်းငှာ။ နသက္ကာ၊
 မတတ်ကောင်း။ ဣတိဝတ္တာ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ ဓမ္မပဒေ၊ ဓမ္မပဒ၌။ ဂါထံ၊
 ဂါထာကို။ ဘာသိဿာမိ၊ ဟောရအံ့။ ဂါထာပရိယောသဘနေ၊ ဂါထာ၏
 အဆုံး၌။ စတုရာသီတိယာပါဏသဟဿာနံ၊ ရှစ်သောင်းလေးထောင်သော
 သတ္တဝါတို့အား။ ဓမ္မာဘိသမယော၊ သစ္စာလေးပါးတရားကို သိသည်။
 ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ မဋ္ဌကုဏ္ဍလိ၊ သည်။ သောတာပန္နော၊ သောတာပန်
 သည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ အဒိန္နပုဗ္ဗကော၊ ပြာဟ္မဏော၊ အဒိန္နပုဗ္ဗကပုဏ္ဏား
 သည်။ တထာ၊ ထိုအတူ။ သောတာပန္နော၊ သောတာပန်သည်။ ဘဝိဿတိ၊
 ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ သို့။ ဣမံကုလပုတ္တံ၊ ဤအမျိုးသားကို။ နိဿယ၊ မှီ၍။ မဟာ၊
 များစွာသောသူအပေါင်းသည်။ ဓမ္မာဘိသမယော၊ သစ္စာလေးပါးတရားကို
 သိသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ သို့။ ဥတု၊ သိ၍။ ပုနဒိဝသေ၊

(၅၄) ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

မိုးသောက်သော နေ၌။ ကတသရီရပဋိဇာတနော၊ ပြုအပ်သော ကိုယ်လက်
သုတ်သင်ခြင်းရှိပြီး၍။ မဟာဘိက္ခုသံဃ ပရိဝုတော၊ များစွာသော ရဟန်း
သံဃာ့ခြံရံလျက်။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်သို့။ ဗိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှာ။
ပဝိသိတူသဝင်၍။ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်သဖြင့်။ ဗြာဟ္မဏဿ၊ ပုဏ္ဏား၏။ ဂေဟ
ဌာရံ၊ အိမ်တံခါးသို့။ ဂတော၊ ရောက်တော်မူ၏။ တသ္မိံခဏေ၊ ထိုခဏ၌။
မဋ္ဌကုဏ္ဍလီ၊ မဋ္ဌကုဏ္ဍလီသည်။ အန္တောဂေဟဘိမ္မိဓေါ၊ အိမ်တွင်းသို့ရှေ့ရှု။
နိပ္ပန္နော၊ အိပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်။ အတ္တနော၊ မိမိအား။ အပဿနဘာဝံ၊ မမြင်သည်၏အဖြစ်ကို။
ဥတူ၊ လိ၍။ ဧကံ ရသ္မိံ၊ တစ်ခုသော ရောင်ခြည်တော်ကို။ ဝိဿဇ္ဇေသိ၊
လွှတ်တော်မူ၏။ မာဏဝေ၊ လုလင်သည်။ ဇေလော၊ ဤအရောင်သည်။ ကိံ
ဩဘာသောနာမ၊ အဘယ်အရောင်ဖြစ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပရိဝုတ္တေတူ၊
ပြန်၍။ နိပ္ပန္နောဝ၊ အိပ်လျက်လျှင်။ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ခိဿ၊ မြင်၍။
အန္တရာလပိတရံ၊ အလွန်မိုက်လှစွာသော အဖကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ဝေရူပံ၊
ဤသို့သဘောရှိသော။ ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့။ ဥပသင်္ကမိတူ၊ ကပ်၍။ ကာယ
ဝေယျာဝဋ္ဋိကံ၊ ကိုယ်ဖြင့်ပြုအပ်သော အမှုကို။ ကာတုံဝ၊ ပြုခြင်းငှာလည်း
ကောင်း။ ဧါန၊ အလှူကို။ ဧါတုံဝ၊ ပေးခြင်းငှာလည်းကောင်း။ ဓမ္မ၊ တရားကို။
သောတုံဝ၊ နာခြင်းငှာလည်းကောင်း။ နာလဒ္ဓံ၊ မရ။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။
မေ၊ ငါ၏။ ဟတ္ထာပိ၊ လက်တို့ကိုလည်း။ အနုဓိပတေယျာ၊ အစိုးမရပြီ။
အညံ၊ တစ်ပါးသော။ ကတ္တဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်သောကိစ္စသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊
ဤသို့။ မနမေဝ၊ စိတ်ကိုသာလျှင်။ ပဿာဒေတိ၊ ကြည်ညိုခြင်းကို ဖြစ်
စေ၏။ ဘတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဧတ္တကေန၊ စိတ္တပ္ပဿာဒေန၊ ဤမျှလောက်
သော စိတ်၏ ကြည်ညိုခြင်းကို ဖြစ်စေကာမျှဖြင့်။ ဣမဿ၊ ဤမဋ္ဌကုဏ္ဍလီ
သတို့သားအား။ အလံ၊ သင့်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပတ္တမိ၊ ဖဲတော်မူ၏။ သော၊
ထိုမဋ္ဌကုဏ္ဍလီ။ တထာဂတေ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ စက္ခုပထံ၊ မျက်စိမြင်ရာ
ခရီးကို။ ဝိဇယန္တေယေဝ၊ စွန့်သော်သာလျှင်။ ပဿန္တမနော၊ ကြည်ညိုသော
စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ကာလံကတူ၊ စုတေခြင်းကိုပြု၍။ သုတ္တပဗုဒ္ဓေါဝိယ၊
အိပ်ပျော်၍ နိုးသောယောက်ျား ကဲ့သို့။ ဒေဝလောကေ၊ နတ်ပြည်၌။
တိံသယောဇနိကေ၊ ယူဇနာသုံးဆယ်ရှိသော။ ကနကပ္ပိမာနေ၊ ရွှေပိမာန်၌။

နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏။ ပြာဟ္မဏောပိ၊ ပုဏ္ဏားသည်လည်း။ အဿ၊ ထိုမဋ္ဌကုဏ္ဍလိ
သတ္တိသား၏။ သရီရံ၊ ကိုယ်ကို။ ဈာပေတော၊ ဖုတ်ကြည်းသဂြိုဟ်၍။ အာဠ
ဟန၊ သင်္ချိုင်း၌။ ရောဒနပရာယဏော၊ ငိုခြင်းလျှင် လည်းလျောင်းရာရှိ
သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုပုဏ္ဏားသည်။ ဝေဒသိကံ၊ နေ့တိုင်း။
အာဠဟနံ၊ သင်္ချိုင်းသို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ရောဒသိ၊ ငိုကြွေး၏။ ကေပုတ္တက၊
တစ်ယောက်တည်းသောသား။ ကဟံ၊ အဘယ်မှာနေသနည်း။ ကေပုတ္တက၊
တစ်ယောက်တည်းသောသား။ ကဟံ၊ အဘယ်မှာနေသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။
ရောဒတိ၊ ငိုကြွေး၏။ ဒေဝပုတ္တောပိ၊ မဋ္ဌကုဏ္ဍလိ နတ်သားသည်လည်း။
အတ္တနော၊ မိမိ၏။ သမ္ဗတ္တိံ၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာကို။ ဩလောကေတွာ၊
ကြည့်၍။ ကေန ကမ္မေန၊ အဘယ်ကောင်းမှုကြောင့်။ မေ၊ ငါ့အား။ လဒ္ဓါ၊
ရသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥပဓာရေန္တော၊ စူးစမ်းဆင်ခြင်သည်ရှိသော်။
သတ္တရိ၊ မြတ်စွာဘုရား၌။ မနောပသာဒေန၊ စိတ်ကို ကြည်ညိုစေသဖြင့်။
လဒ္ဓါ၊ ရအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥ တွာ၊ သိ၍။ အယံပြာဟ္မဏော၊ ဤပုဏ္ဏား
သည်။ မမ၊ ငါ၏။ အဖာသုက ကာလေ၊ မချမ်းသာသော ကာလ၌။
တေသန္တံ၊ ဆေးကို။ အကာရေတွာ၊ မပြုမူ၍။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ အာဠဟနံ၊
သင်္ချိုင်းသို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ရောဒတိ၊ ငို၏။ နံ၊ ထိုပုဏ္ဏားကို။ ဝိပ္ပကာရ
ပတ္တမေဝ၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းသို့ရောက်သည်ကိုသာလျှင်။ ကာတံ၊ ပြုခြင်းငှာ။
ဝဒတိ၊ သင့်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မဋ္ဌကုဏ္ဍလိဝတ္ထေန၊ မဋ္ဌကုဏ္ဍလိအသွင်ဖြင့်။
အာဂန္ဓာ၊ လာ၍။ အာဠဟနဿ၊ သင်္ချိုင်း၏။ အဝိဒူရေ၊ မနီးမဝေးသော
အရပ်၌။ ဗာဟာ၊ မောင်းတို့ကို။ ပဂ္ဂယျ၊ ချီ၍။ ရောဒန္တော၊ ငိုလျက်။ အဋ္ဌာသိ၊
ရပ်၏။ ပြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်။ တံ၊ ထိုမဋ္ဌကုဏ္ဍလိ နတ်သားကို။ ဒိသ္မာ၊
မြင်၍။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ။ ပုတ္တသောကေန၊
သား၏စိုးရိမ်ခြင်းဖြင့်။ ရောကိဒါမိ၊ ငို၏။ သေ သော၊ ဤသူသည်။ ကိမတ္တံ၊
အဘယ်အကျိုးငှာ။ ရောဒတိ၊ ငိုသနည်း။ နံ၊ ထိုမဋ္ဌကုဏ္ဍလိ နတ်သားကို။
ပုစ္ဆိဿာမိ၊ မေးအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆန္တော၊ မေးလိုက်၍။ ဣမဂါယံ၊ ဤ
ဂါထာကို။ အာဟ၊ ဆို၏။

(မဋ္ဌကုဏ္ဍလိ၊ မဋ္ဌကုဏ္ဍလိနှင့်တူသော လူလင်။ အလင်္ကတော၊ တန်းဆာ
ဆင်လေ့ရှိသော။ မာလာဓာရီ၊ ပန်းကို ဆောင်လေ့ရှိသော။ ဟရိစန္ဒ

(၅၆)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

နဿဒေ၊ စန္ဒကူးရွှေကို လိမ်းကျံလေ့ရှိသော။ တုဝံ၊ သင်သည်။ ဗာဟု၊ မောင်းတို့ကို။ ပဂ္ဂယ၊ ချီ၍။ ဝနမဇ္ဈေ၊ သုသာန်တောလယ်။ ကန္ဓသိ၊ ငိုကြွေး၏။ ကိန္နုဒုက္ခိတော၊ အဘယ်ဆင်းရဲဖြင့် နှိပ်စက်သနည်း။) ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ဆို၏။

၁၂၁။ သောဓာဏဝေ၊ ထိုလူလင်သည်။ အာဟ၊ ဆို၏။ (သောဝဏ္ဏမယော၊ ရွှေဖြင့်ပြီးသော။ ပဘဿရော၊ ပြိုးပြိုးပြက်ရှိသော။ မမ၊ ငါ၏။ ရထပဉ္စရော၊ ရထားလှည်းအိမ်သည်။ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်ပြီ။ တဿ၊ ထို ရထားလှည်းအိမ်၏။ စက္ကယုဂံ၊ လှည်းဘီးအစုံကို။ နဝိန္ဒာမိ၊ မရွံ့။ တေနုဒုက္ခေန၊ ထိုဆင်းရဲကြောင့်။ ဇိဝိတံ၊ အသက်ကို။ ဇဟိဿာမိ၊ စွန့်ရအံ့။) ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။

အထ၊ ထိုနောက်မှ။ နံ၊ ထိုလူလင်ကို။ ပြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်။ အာဟ၊ ဆို၏။ (သောဝဏ္ဏမယံ၊ ရွှေဖြင့်ပြီးသော။ မဏိမယံ၊ ပတ္တမြားဖြင့်ပြီးသော။ လောဟမယံ၊ ကြေးဖြင့်ပြီးသော။ အထ၊ ထိုမြို့။ ရူပိယမယံ၊ ငွေဖြင့်ပြီးသော။ စက္ကယုဂံ၊ လှည်းဘီးအစုံကို။ တေ၊ သင့်အား။ ပဋိလဘိဿာမိ၊ ရစေအံ့။ ဘဒ္ဒမာဏာ၊ ကောင်းသောလူလင်။ တံ၊ သင်နတ်သားသည်။ မေ၊ ငါ့အား။ အာစိက္ခ၊ ကြားလော့။) ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။

တံ၊ ထိုစကားကို။ သုတူ၊ ကြား၍။ မာဏဝေ၊ လူလင်သည်။ အယံ ပြာဟ္မဏော၊ ဤပုဏ္ဏားသည်။ ပုတ္တဿ၊ သားအား။ ဧတသန္တံ၊ ဆေးကို။ အကတူ၊ မပြုမူ၍။ ပုတ္တပဋိရူပကံ၊ သားနှင့်အသွင်တူသော။ မံ၊ ငါ့ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ရောဒန္တော၊ ငိုလျက်။ သုဝဏ္ဏာဒိမယံ၊ ရွှေအစရှိသည်ဖြင့်ပြီးသော။ ရထစက္ကံ၊ ရထားလှည်းဘီးကို။ ကရောမိ၊ ပြုအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒတိ၊ ဆို၏။ ဟောတု၊ ထိုသို့ဆိုသည်မှလည်းဖြစ်စေ၍။ နံ၊ ထိုပုဏ္ဏားကို။ နိဂ္ဂဟိဿာမိ၊ နှိပ်အံ့။ ဣတိ၊ သို့။ စိန္တေတူ၊ ကြံ၍။ မေ၊ ငါ့အား။ မဟန္တံ၊ ကြီးစွာသော။ စက္ကယုဂံ၊ ရထားလှည်းဘီးအစုံကို။ ကရိဿသိကိံ၊ ပြုအံ့လော။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတူ၊ ဆိုသည်ရှိသော်။ ယာဝ၊ အကြင်ရွှေလောက်။ မဟန္တံ၊ ကြီးစွာသော လှည်းဘီးအစုံကို။ အာကင်္ခသိ၊ အလိုရှိ၏။ တာဝ၊ ထိုရွှေလောက်။ မဟန္တံ၊ ကြီးစွာသော လှည်းဘီးအစုံကို။ ကရိဿာမိ၊ ပြုအံ့။ ဣတိ၊ သို့။ ဗုတ္တေ၊ ဆိုသည်ရှိသော်။ မေ၊ အား။ စန္ဒိမသုရိယေဟိ၊ လ၊ နေတို့ဖြင့်။ အတ္ထော၊ အလိုရှိ၏။ တေ၊ ထိုလ၊ နေတို့ကို။ မေ၊ ငါ့အား။ ဒေဟိ၊ ပေးလော့။ ဣတိ၊ သို့။ ယာ

စန္ဒော၊ တောင်းလိုသည်ဖြစ်၍။ အာဟ၊ ဆို၏။ သောမာဏဝါ၊ ထိုလူလင်သည်။ တဿ၊ ထိုပုဏ္ဏားအား။ ပါဝဒိ၊ ဆို၏။ ဥဘယတ္ထ၊ နှစ်ပါးစုံသော လူပြည် နတ်ပြည်၌။ ဘာတရော၊ ညီနောင်ဖြစ်ကုန်သော။ စန္ဒိမလ္လရိယာ၊ လ၊ နေတို့သည်။ သောဝဏ္ဏမယာ၊ ရွှေဖြင့်ပြီးကုန်၏။ တေနစက္ကယုဂေန၊ ထိုလ၊ နေဟူသော လှည်းဘီးအစုံဖြင့်။ မမ၊ ငါ၏။ ရထပဉ္စရော၊ လှည်းအိမ်သည်။ သောဘတိ၊ တင့်တယ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ပါဝဒိ၊ ဆို၏။

အထ၊ ထိုသို့ဆိုသောအခါ၌။ နံ၊ ထိုမဋ္ဌကုဏ္ဍလိနတ်သားကို။ ဗြဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်။ အာဟ၊ ဆို၏။

မာဏဝ၊ လူလင်။ တံ၊ သင်သည်။ ဗာလောခေါ၊ မလိမ်မာသည်။ အသိ၊ ဖြစ်၏။ ယောဘံ၊ အကြင်သင်သည်။ အပတ္တိယံ၊ မတောင့်တအပ်သည်ကို။ ပတ္တယသိ မညာမိ၊ တောင့်တအပ်သည်ထင်၏။ တုဝံ၊ သင်သည်။ မရိဿသိ၊ သေလတ္တံ့။ တံ၊ သင်သည်။ စန္ဒိမလ္လရိယေ၊ လ၊ နေတို့ကို။ နဟိလစ္ဆသိ၊ မရလတ္တံ့။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုပုဏ္ဏားကို။ မ္မာဏဝေါ၊ လူလင်သည်။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဗြဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ ပညာယမာနဿ၊ ထင်ရှားရှိသောဝတ္ထုကို။ အတ္တာယ၊ လိုချင်သောကြောင့်။ ရောဒန္တော၊ ငိုကြွေးသောလူသည်။ ဗာလောမိက်သည်။ ဟောတိကံ ပန၊ ဖြစ်လေသလော။ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်မှုကား။ အပညာယမာနဿ၊ ထင်ရှားမရှိသောဝတ္ထုကို။ အတ္တာယ၊ လိုချင်သောကြောင့်။ ရောဒန္တော၊ ငိုသောလူသည်။ ဗာလောမိက်သည်။ ဟောတိကံ ပန၊ ဖြစ်သလော။ ဣတိဝတု၊ ဤသို့ဆို၍။ ပုစ္ဆံ၊ မေး၏။

ဥဘယတ္ထ ဝိထိယာ၊ နှစ်ပါးသော အတွင်း အပင်ရီး၌။ ဂမနာဂမနဗ္ဗိ၊ သွားခြင်းလာခြင်းသည်လည်း။ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ ဝဏ္ဏဓာတု၊ လ၊ နေ၏အဆင်းသည်လည်း။ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ ကာလင်္ဂတော၊ ထေသော။ ပုတ္တောပန၊ သားသည်ကား။ နဒိဿတိ၊ မထင်။ ဣမ၊ ဤအရပ်၌။ ကန္တတံကန္တန္တံ၊ နံ၊ ငိုကြွေးသောသူနှစ်ယောက်တို့တွင်။ ကော၊ အဘယ်လူသည်။ ဗာလုတရော၊ အထူးသဖြင့် မိုက်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။

တံ၊ ထိုစကားကို။ သုတု၊ ကြား၍။ ဗြဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်။ သေသော၊ ဤလူလင်သည်။ ယုတ္တံ၊ သင့်သည်ကို။ ဝဒတိ၊ ဆို၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သဗ္ဗက္ခေတု၊ မှတ်၍။ အာဟ၊ ဆို၏။

၀၀၀

(၅၀)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

မာဏဝ၊ လုလင်။ တံ၊ သင်သည်။ သစ္စံခေါ၊ မှန်သည်ကို။ ဝဒေသိ၊ ဆို၏။
ကန္တတံ ကန္တန္တာနံ၊ ငိုကြွေးသောသူ နှစ်ယောက်တို့တွင်။ အဟမေဝ၊ ငါသည်
သာလျှင်။ ဗာလတရော၊ မိုက်စွာ၏။ ခါရကော၊ သူငယ်သည်။ ရုဒံ၊ ငိုသည်ဖြစ်၍။
စန္ဒံ၊ လကို။ အဘိပတ္တယေဝိယ၊ တောင့်တသကဲ့သို့။ အတံ၊ ငါသည်။
ကလကံတံ၊ သေသော။ ပုတ္တံ၊ သားကို။ အဘိပတ္တယေ၊ တောင့်တလျက်။
ရုဒံ၊ ငိုမိ၏။ ဣတိဝတု၊ ဤသို့ဆို၍။ တဿ၊ ထိုလုလင်၏။ ကထာယ၊ စကား
ကြောင့်။ နိဿောကော၊ စိုးရိမ်ခြင်းကင်းသည်။ ဟုတု၊ ဖြစ်၍။ မာဏဝသံ၊
လုလင်အား။ ဣတိ၊ ကောင်းချီးကို။ ကရောဇ္ဇော၊ ပေးလိုသည်ဖြစ်၍။
ဣမာဂါယ၊ ဤဂါယာတို့ကို။ အဘာသိ၊ ဆို၏။

ဃကသိတ္တံ၊ ထောပတိဖြင့် သွန်းအပ်သော။ အာဒိတ္တံ၊ ရဲရဲညီထွေးသော။
ပါဝကံ၊ မီးကို။ ဝါရိနာ၊ ရေဖြင့်။ ဩသိဉ္စ၊ သွန်း၍။ ဝတ၊ စင်စစ်။ သန္တဝ၊
သန္တုဏ္ဍဝ၊ ငြိမ်းစေတိသကဲ့သို့။ အာဒိတ္တံ၊ စိုးရိမ်ခြင်းဖြင့်လောင်ထသော။
မံ၊ ကို။ ဩသိဉ္စ၊ တရားစကား တည်းဟူသောရေဖြင့် သွန်း၍။ သဗ္ဗသောဒရံ၊
စိတ်၏ပူဆာခြင်းကို။ တဝ၊ စင်စစ်။ နိဗ္ဗာပယေ၊ ငြိမ်းပစေ၏။ မေ မမ၊
ငါ၏။ ဟဒယနိဿိတံ၊ နှလုံးခွံသားကိုမီ၍ဖြစ်သော။ သလ္လံ၊ ငြောင့်ဟူသော။
သောကံ၊ စိုးရိမ်ခြင်းကို။ အဗ္ဗဉ္စ၊ နုတ်ပြီး။ ယော၊ အကြင်နတ်သားသည်။
သောကပရေတဿ၊ စိုးရိမ်ခြင်းနှိပ်စက်သော။ မေ၊ ငါ၏။ ပုတ္တသောကံ၊
သား၌ စိုးရိမ်ခြင်းကို။ အပါနုဒိ၊ ပယ်ပြီး။ မာဏဝ၊ လုလင်။ တဝ၊ သင်၏
စကားကို။ သုတုန၊ ကြားသောကြောင့်။ သွာဟံ သောအဟံ၊ ထိုငါသည်။
အဗ္ဗုဇ္ဈသလ္လော၊ နုတ်အပ်ပြီးသောငြောင့်သည်။ အသ္မိ၊ ဖြစ်ပြီ။ သိတိဘူတော၊
ချမ်းအေးစွာဖြစ်ခြင်းသည်။ အသ္မိ၊ ဖြစ်ပြီ။ နိဗ္ဗုတော၊ ငြိမ်းသည်။ အသ္မိ၊ ပြီ။
နသောစာမိ၊ မစိုးရိမ်ပြီ။ န ရောဒါမိ၊ မငိုပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ အဘာသိ၊ ဆို၏။ အတံ၊
ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုလုလင်ကို။ တံ၊ သင်သည်။ ကောနာမ၊ အဘယ်အမည်ရှိ
သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆန္တော၊ မေးလိုသည်ဖြစ်၍။ အာဟ၊ ဆို၏။

မာဏဝ၊ လုလင်။ တံ၊ သည်။ ဒေဝတာ၊ စတုမဟာရာဇ် နတ်မင်းသည်
တည်း။ အသိနံ၊ ဖြစ်သလော။ ဂန္ဓဗ္ဗော၊ သည်တည်း။ အသိနံ၊ လော။ အဒု၊
ထိုသို့မဟုတ်မှုကား။ ပုရိန္ဒခေါ၊ အလူလက်ဦးပေးတတ်စွာသော။ သက္ကော၊

သိကြားသည်တည်း။ အသိန၊ ဖြစ်သလော။ ကောဝ၊ အသုနည်း။ တံ၊ သင်သည်။ ကဿဝ၊ အဘယ်သူ၏။ ပုတ္တော၊ သားနည်း။ ကထံ၊ အဘယ်သို့သော အကြောင်းဖြင့်။ တံ၊ သင်လုလင်ကို။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဇာနေမု၊ သိရကုန်အံ့နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ဆို၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုပုတ္တောအား။ မာဏဝေ၊ လုလင်သည်။ အာဟ၊ ကြားပေ၏။

ဗြာဟ္မဏ၊ ပုတ္တော။ တံ၊ သည်။ ပုတ္တံ၊ ကို။ အာဠဟနေ၊ သင်္ချိုင်း၌။ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်။ ခုဗ္ဗိဘ္ဗာ၊ ဖုတ်ကြည်းသင်္ဂြိုဟ်၍။ ယဉ္ဇ၊ အကြင်သားကြောင့်။ ကန္ဓသိ၊ ဝိကြွေး၏။ ယဉ္ဇ၊ အကြင်သားကြောင့်။ ရောဒသိ၊ ငို၏။ သွာဟံ သော အဟံ၊ ထိုငါသည်။ ကုသလံ ကမ္မံ၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို။ ကရိတု၊ ပြု၍။ တိဒသနံ၊ တာဝတိံသာနတ်တို့၏။ သဟဗ္ဗာတံ၊ အပေါင်းအဖော် အဖြစ်သို့။ ပတ္တောတိ၊ ရောက်၏ဟု။ အာစိက္ခံ၊ ကြား၏။

ဗြာဟ္မဏော၊ ပုတ္တောသည်။ အာဟ၊ ဆို၏။

သကေ အဂါရေ၊ မိမိအိမ်၌။ အပ္ပံ၊ အနည်းငယ်လည်း ဖြစ်သော။ ဗဟံ၊ များသည်လည်းဖြစ်သော။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ ဒဒန္တဿ၊ ပေးသည်ကို။ နပဿမိ၊ ငါမမြင်။ တာဒိသံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။ ဥပေါသထကမ္မံ၊ ဥပုသ်သုံးခြင်းသည်လည်း။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ကေနကမ္ပေန၊ အဘယ်ကံကြောင့်။ ဒေဝလောကံသို့။ ဂတော၊ ရောက်သည်။ အသိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။

မာဏဝေ၊ လုလင်သည်။ အာဟ၊ ဆို၏။

သတေ နိဝေသနေ၊ မိမိအိမ်၌။ အာဗာဓိကော၊ နာလျက်။ ဒုက္ခိတော၊ ဆင်းရဲလျက်။ အာတုရရူပေ၊ နာကျင်သောသဘောရှိလျက်။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဝိလာနေ၊ နာသည်။ အမ္ဘိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဝိဂတရဇံ၊ ကင်းသောကိလေသာဟူသော မြေရှိသော။ ဝိတိဏ္ဏကမ္မံ၊ ကူးမြောက်ပြီးသော ယုံမှားခြင်းရှိသော။ သုဂတံ၊ ကောင်းသောစကားကို ဆိုတော်မူတတ်သော။ အနောမပညံ၊ ယုတ်မာသောပညာရှိတော်မူသော။ ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ အဒက္ခံ၊

(၆၀)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

မြင်ပြီး။ သွာဟံ သောအဟံ၊ ထိုငါသည်။ ပမုဒိတမနော၊ ဝမ်းမြောက်သော
စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ပသန္နစိတ္တော၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ တထာ
ဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ အဉ္ဇလိ၊ လက်အုပ်ကို။ အကရိ၊ ချီးပြီး။ သွာဟံ
သောအဟံ၊ ထိုငါသည်။ ကုသလံကမ္မံ၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို။ ကရိတုာန၊ ပြု၍။
တိဒသနံ၊ တာဝတိံသာနတ်တို့၏။ သဟဗျာကံ၊ အပေါင်းအဖော်အဖြစ်သို့။
ပတ္တောတိ၊ ရောက်၏ဟု။ အာစိက္ခံ၊ သိကြား၏။

တသ္မိံ၊ ထိုစကားကို။ ကထေန္တေ ယေဝ၊ ဆိုစဉ်လျှင်။ ခြာဟ္မဏဿ၊
ပုဏ္ဏား၏။ သကလသရီရံ၊ ကိုယ်အလုံးသည်။ ပီတိယာ၊ ပီတိဖြင့်။ ပရိပူရိ၊
ပြည့်၏။ သော၊ ထိုပုဏ္ဏားသည်။ တံ ပီထိံ၊ ထိုနှစ်သက်ခြင်းကို။ ပဝေဒေန္တော၊
ကြားလိုသည်ဖြစ်၍။ အာဟ၊ ဆို၏။

အဉ္ဇလိကမ္မဿ၊ လက်အုပ်ချီခြင်း၏။ ဤဒိသော၊ ဤသို့သဘောရှိသော။
အယံဝိပါကော၊ ဤအကျိုးသည်။ အစ္ဆရိယံဝတ၊ အံ့ဖွယ်ရှိစွတကား။ အတ္တ၊
တံဝတ၊ မဖြစ်ဖူးမြဲ ဖြစ်စွတကား။ အဟံဝိ၊ ငါသည်လည်း။ ပမုဒိတမနော၊
ဝမ်းမြောက်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ပသန္နစိတ္တော၊ ကြည်ညိုသောစိတ် ရှိ
သည်ဖြစ်၍။ အဇ္ဇေဝ၊ ယနေ့ပင်လျှင်။ ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ သရဏံ သရဏံ
ဣတိ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍။ ဝဇာမိ၊ ဆည်းကပ်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုပုဏ္ဏားကို။ မာဏဝေ၊ လုလင်သည်။ အာဟ၊ ဆို၏။

အဇ္ဇေဝ၊ ယနေ့ပင်လျှင်။ ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ သရဏံ သရဏံဣတိ၊
ကိုးကွယ်ရာဟူ၍။ ဝဇာဟိ၊ ဆည်းကပ်လေလော့။ ဓမ္မဉ္စ၊ တရားတော်ကိုလည်း
ကောင်း။ သံဃဉ္စ၊ သံဃာတော်ကိုလည်းကောင်း။ ပသန္နစိတ္တော၊ ကြည်ညို
သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ သရဏံ သရဏံဣတိ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍။ ဝဇာဟိ၊
ဆည်းကပ်လေလော့။ တထေဝ၊ ထိုအတူလျှင်။ အဓဏ္ဍုလ္လ္လာနိ၊ မကျိုးမပျက်
ကုန်သော။ ပဉ္စသိက္ခာပဒါနိ၊ ငါးပါးသောသိက္ခာပုဒ်တို့ကို။ သမာဒိယဿ၊
ဆောက်တည်လေလော့။ ပါဏာတိပါတ၊ သူ၏အသက်ကိုသတ်ခြင်း။
ခိပ္ပံ၊ လျင်စွာ။ ဝိရမဿ၊ ကြဉ်လေလော့။ လောကော၊ လောက၌။ အဒိန္နံ၊
အရှင်သည် ကိုယ်နှုတ်ဖြင့် မပေးသောဥစ္စာကိုယူခြင်းမှ။ ပရိဝဇ္ဇယဿ၊ ကြဉ်

လေလော့။ အမဇ္ဇပေါ၊ သေစာမသောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်လော့။
မုသာ၊ ပြန်စကားကို။ မာစတဏာဟိ၊ မဆိုလင့်လော့။ သကေန ခါရေန၊
မိမိမယားဖြင့်လျှင်။ တုဋ္ဌော၊ ရောင့်ရဲသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။
အာဟ၊ ဆို၏။

☞ သော၊ ထိုပုဏ္ဏားသည်။ သာဂူတိ၊ ကောင်း၏။ သမ္ပုဋ္ဌိန္ဒိတော၊ ဝန်ခံ၍။
ဣမာဂါယာ၊ ဤဂါထာတို့ကို။ အဘာသိ၊ ဆို၏။

ယက္ခ၊ နတ်သား။ မေ၊ ငါ၏။ အတ္ထကာမော၊ အကျိုးကိုလိုသည်။ အသိ၊
ဖြစ်၏။ ဟိတကာမော၊ အစီးအပွားကိုလိုသည်။ အသိ၊ ဖြစ်၏။ ဒေဝတေ၊
နတ်သား။ တုယံ၊ သင်၏။ ဝစနံ၊ စကားကို။ ကရောမိ၊ လိုက်နာပါအံ့။ တံ၊
သင်သည်။ မေ၊ ငါ၏။ အာစရိယော၊ ဆရာသည်။ အသိ၊ ဖြစ်၏။ အဟံ၊ သည်။
ဗုဒ္ဓံ၊ ကို။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ခြင်းသို့။ ဥပေမိ၊ ရောက်အံ့။ အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိ
သော။ ဓမ္မဉ္စပိ၊ တရားတော်ကိုလည်း။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ခြင်းသို့။ ဥပေမိ၊
ရောက်အံ့။ နရဒေဝဿ၊ လူနတ်၏။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဖြစ်သော။ သံဃဉ္စ၊
သံဃာတော်ကိုလည်း။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆာမိ၊ ရောက်အံ့။
ပါဏာတိပါတာ၊ သူ့အသက်ကိုသတ်ခြင်းမှ။ ခိပ္ပံ၊ လျင်စွာ။ ဝိရမာမိ၊ ကြဉ်အံ့။
လောကေ၊ လောက၌။ အဒိန္နံ၊ အရှင်သည် ကိုယ်နှုတ်ဖြင့် မပေးအပ်သော
သူဥစ္စာကိုယူခြင်းမှ။ ပရိဝဇ္ဇယာမိ၊ ကြဉ်ပါအံ့။ အမဇ္ဇပေါ၊ သေမသောက်
ခြင်းသည်။ ဟောမိ၊ ဖြစ်အံ့။ မသာ၊ ချွတ်ယွင်းသောစကားကို။ နောစ
တဏာမိ၊ မဆိုအံ့။ သကေန ခါရေန၊ မိမိမယားဖြင့်လျှင်။ တုဋ္ဌော၊ ရောင့်ရဲ
သည်။ ဟောမိ၊ ဖြစ်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုပုဏ္ဏားကို။ ဝေဒပုဏ္ဏော၊ နတ်သားသည်။ ပြာဟ္မဏံ၊
ပုဏ္ဏား။ တေ၊ သင်၏။ ဝေဟေ၊ အိမ်၌။ ဗဟုဓနံ၊ များစွာသောဥစ္စာသည်။
အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာတရားသို့။ ဥဝသင်္ကမိတော၊ ကပ်လေ၍။ ဒါနံ၊
အလှူကို။ ဒေဟိ၊ မေးလော့။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ သုဏာဟိ၊ နာလေလော့။ ပဉ္စံ၊
ပြဿနာကို။ ပုစ္ဆာဟိ၊ မေးလျှောက်လေလော့။ ဣတိဝတော၊ ဤသို့ဆို၍။
တတ္ထေဝ၊ ထိုသင်္ချိုင်း၌လျှင်။ အန္တရဓာယိ၊ ကွယ်၏။ ပြာဟ္မဏေဝပိ၊ ပုဏ္ဏား

(၆၂)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

သည်လည်း။ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ဗြာဟ္မဏံ၊ ပုဏ္ဏားမကို။
 အာမန္တေတွာ၊ ခေါ်၍။ တဒ္ဓေ၊ ရှင်မ။ အဟံ၊ ငါသည်။ သမဏံဂေါတမံ၊
 ရဟန်းဂေါတမကို။ နိမန္တေတွာ၊ ဖိတ်၍။ ပဉ္စ၊ ပြဿနာကို။ ပုစ္ဆိဿာမိ၊ မေး
 လျှောက်အံ့။ သက္ကာရံ၊ ပူဇော်သက္ကာကို။ ကနောမိ၊ ပြုအံ့။ ဣတိဝတွာ၊ ဤသို့
 ဆို၍။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ သတ္တာရမေဝ၊ မြတ်စွာဘုရားကို
 သာလျှင်။ အဘိဝါဒေတွာ၊ ရှိခိုး၍။ ပဋိသန္ဓာရံ၊ စေ့စပ်ခြင်းကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။
 ကေမန္တံ၊ ထင့်အပ်လျှောက်ပတ်သောအရပ်၌။ ဌိတော၊ ရပ်လျက်။ ဘော
 ဂေါတမ၊ အို-ရှင်ဂေါတမ။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ အဇ္ဇတနာယ၊ ယနေ့ကောင်းမှု
 အကျိုးငှာ။ ဘတ္တံ၊ ဆွမ်းကို။ ဘိက္ခု၊ သံဃေန၊ ရဟန်းသံဃာနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္က။
 အဓိဝါသေဟံ၊ သည်းခံတော်မူပါလော့။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ နားတော်လျှောက်
 ၏။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အဓိဝါသေသိ၊ သည်းခံတော်မူ၏။ သော၊
 ထိုပုဏ္ဏားသည်။ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ အဓိဝါသနံ၊ သည်းခံတော်မူခြင်းကို။
 ဝိဒိတွာ၊ သိ၍။ ဝေဂေန၊ လျင်စွာ။ အာဂန္ဓာ၊ လာ၍။ သကေနိဝေသနေ၊ မိမိ
 အိမ်၌။ ပဏီတံ၊ မှန်မြတ်သော။ ခါဒနိယံ၊ ခဲဖွယ်ကိုလည်းကောင်း။ ဘော
 ဇနိယံ၊ စားဖွယ်ကိုလည်းကောင်း။ ပဋိယာဒါပေသိ၊ စီရင်စေ၏။ သတ္တာ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဘိက္ခု၊ သံဃာ ပရိဝုတော၊ ရဟန်းသံဃာခြံရံလျက်။ တဿ၊
 ထိုပုဏ္ဏား၏။ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ ဂန္ဓာ၊ ကြွတော်မူ၍။ ပညတ္တာသနေ၊ ခင်းအပ်
 သော ဘုရားနေရာ၌။ နိသီဒိ၊ နေတော်မူ၏။ ဗြာဟ္မဏေတွာ၊ ပုဏ္ဏားသည်။
 သက္ကစ္စံ၊ ရိုသေစွာ။ ပရိဝိသိ၊ လုပ်ကျွေး၏။ မဟာဇနေတွာ၊ များစွာသော လူ
 အပေါင်းသည်။ သန္နိပတိံ၊ စည်းဝေး၏။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကေန၊ မိစ္ဆာအယူရှိသော
 သူသည်။ တထာဂတေ၊ မြတ်စွာဘုရား၌။ ဝါ၊ ဘုရားကို။ နိမန္တိကိရ၊ ဖိတ်၏ဟု။
 တေဒ္ဓေဇနကာယာ၊ ထိုမိစ္ဆာအယူရှိသောသူ၊ သမ္မာအယူရှိသောသူ နှစ်ပါး
 အပေါင်းတို့သည်။ သန္နိပတန္တိံ၊ စည်းဝေးကုန်၏။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကာ၊ မိစ္ဆာအယူ
 ရှိကုန်သောသူတို့သည်။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ သမဏံဂေါတမံ၊ ရဟန်းဂေါတမကို။
 ပဉ္စ၊ ပြဿနာကို။ ပုစ္ဆာနာယ၊ မေးမြန်းခြင်းဖြင့်။ ဝိဟေဌိယဓာနံ၊ ညှင်းဆဲ
 သည်ကို။ ပဿိဿာမ၊ မြင်ရကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သန္နိပတန္တိံ၊ စည်းဝေး
 ကုန်၏။ သမ္မာဒိဋ္ဌိကာ၊ သမ္မာအယူရှိကုန်သော သူတို့သည်။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။
 ဗုဒ္ဓဝိယသံ၊ ဘုရားအရာဖြစ်သော။ ဗုဒ္ဓလိလံ၊ ဘုရား၏ စံပယ်ခြင်းကို။

ပဿိယာမ၊ ဖူးမြင်ကုန်အံ့။ ဣတိ၊ သို့။ သန္တိပတန္တိ။ စည်းဝေးကုန်၏။ အထ၊
 ထိုအခါ၌။ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်။ ကတဘတ္တကိစ္စံ၊ ပြုအပ်သောဆွမ်းစား
 ခြင်းကိစ္စပြီးပြီးသော်။ တထာဂတံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့။ ဥပသင်္ကမိတော၊ ကပ်၍။
 နိစာသနေ၊ နိမ့်သောနေရာ၌။ နိသိန္ဓော၊ နေလျက်။ ဥ၊ ပြဿနာကို။ ပုစ္ဆံ၊
 မေးလျှောက်၏။ ဘော ဂေါတမ၊ အို-ရှင်ဂေါတမ။ တုမ္မာကံ၊ အရှင်ဘုရား
 တို့အား။ ခါနံ၊ အလှူတို့။ အဒေတော၊ မလှူမူ၍။ ပုဇ္ဇံ၊ ပူဇော်ခြင်းကို။ အကတော၊
 မပြုမူ၍။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ အသုတော၊ မနာမူ၍။ ဥပေါသထဂါသံ၊ ဥပုသ်သုံး
 ခြင်းကို။ အဝံသိတော၊ မသုံးမူ၍။ ကေဝလံ၊ သက်သက်။ မနောပသာဒမတ္ထေ
 နော၊ စိတ်ကိုကြည်ညိုစေကာမျှဖြင့်လျှင်။ သဂ္ဂေ၊ နတ်ပြည်၌။ နိဗ္ဗတ္တနာမ၊
 ဖြစ်သောသူ မည်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ရှိကုန်သလော။ ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆံ၊ မေး
 လျှောက်၏။ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ ကသ္မာ၊ အဘယ့်ကြောင့်။ မံ၊ ငါတို့ရားကို။
 ပုစ္ဆသိ၊ မေးလျှောက်တိသနည်း။ တေ၊ သင်၏။ ပုတ္တေန၊ သားဖြစ်သော။
 မဋ္ဌကုဏ္ဍလိနာ၊ မဋ္ဌကုဏ္ဍလိသည်။ မယိ၊ ငါတို့ရား၌။ မနံ၊ စိတ်ကို။ ပသာဒေတော၊
 ကြည်ညိုစေ၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ သဂ္ဂေ၊ နတ်ပြည်၌။ နိဗ္ဗတ္တဘာဝေါ၊ ဖြစ်
 သောအဖြစ်ကို။ ကထိတောနန၊ ပြောသည်မဟုတ်လော။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊
 ဆို၏။ ဘော ဂေါတမ၊ အို-ရှင်ဂေါတမ။ ကခါ၊ အဘယ်အခါ၌ပြောသနည်း။
 ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆံ၊ မေးလျှောက်အံ့။ တံ၊ သင်သည်။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ သုသာနံ၊
 သုသာန်သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ကန္တန္တော၊ ငိုကြွေးသည်ရှိသော်။ အဝိဒ္ဓရေ၊ မနီး
 မဝေးသောအရပ်၌။ ဗာဟာ၊ လက်မောင်းတို့ကို။ ပဂ္ဂယ၊ ချီ၍။ ကန္တန္တံ၊
 ငိုကြွေးသော။ ကေ မာဏဝံ၊ တစ်ယောက်သောလူလင်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။
 အလင်္ကတော မဋ္ဌကုဏ္ဍလိ၊ မာလာဓာရိဟရိစန္ဒနုဿဒေါတိ၊ နုဿဒေါ ဟူ၍။
 ဒွိဟိဇနေဟိ၊ နှစ်ယောက်အချင်းချင်းထို့ဖြင့်။ ကထိတံနန၊ ပြောကြသည်
 မဟုတ်လောဟု။ ကံထိတကထံ၊ ပြောဆိုသောစကားကို။ ပကာသန္တော၊
 ပြတော်မူလျက်။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။ မဋ္ဌကုဏ္ဍလိဝတ္ထု၊ မဋ္ဌကုဏ္ဍလိဝတ္ထုကို။
 ကေထသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

တေဝေန၊ ထို့ကြောင့်သာလျှင်။ ဧတံ၊ ထိုမဋ္ဌကုဏ္ဍလိဝတ္ထုသည်။ ဗုဒ္ဓဘာသိ
 တံနာမ၊ ဘုရားဟောမည်သည်။ ဇာတံ၊ ဖြစ်၏။ တံ၊ ထိုစကားကို။ ကထေတော
 စပန၊ ဟောပြီး၍ကား။ ဘော ဗြာဟ္မဏ၊ အို-ပုဏ္ဏား။ ကေသတံ၊ တရားသည်။

(၆၄)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

န၊ မဟုတ်။ ဒေသတံ၊ နှစ်ရာသည်လည်း။ န၊ မဟုတ်။ အထခေါ၊ အဟုတ်
 သော်ကား။ မယံ၊ ငါတုရား၌။ မနံ၊ စိတ်ကို။ ပသိဒိတော၊ ကြည်ညိုစေ၍။
 သဂ္ဂေနတ်ပြည်၌။ နိဗ္ဗတ္တာနံ၊ ဖြစ်ကုန်သောသူတို့၏။ ဂဏနာ နာမ၊ ရေတွက်
 ခြင်းမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။
 မဟာဇနော၊ လူအပေါင်းသည်။ နိဗ္ဗေမတိကော၊ ယုံမှားခြင်းကင်းသည်။
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုလူအပေါင်းအား။ နိဗ္ဗေ
 မတိကဘာဂံ၊ ယုံမှားကင်းသည်၏ အဖြစ်ကို။ ဝိဒိတော၊ သိ၍။ သတ္ထာ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်။ မဋ္ဌကုဏ္ဍလိ ဒေဝပုတ္တော၊ မဋ္ဌကုဏ္ဍလိနတ်သားသည်။
 ဝိမာနေနေဝ၊ ဝိမာန်နှင့်လျှင်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ အာဂစ္ဆတု၊ လာစေသတည်း။
 ဣတိ၊ ဤသို့။ အဓိဋ္ဌာသိ၊ ဓိဋ္ဌာန်တော်မူ၏။ သော၊ ထိုမဋ္ဌကုဏ္ဍလိနတ်သား
 သည်။ တိဂါဝုတဗ္ဗာဏေမနေဝ၊ သုံးဂါဝုတ် အတိုင်းအရှည်ရှိသည်သာလျှင်
 ဖြစ်သော။ ဒိဋ္ဌာဘရဏပဋိမဏ္ဍိတေန၊ နတ်၌ဖြစ်သော တန်ဆာဖြင့် တန်
 ဆာဆင်ခြင်းရှိသော။ အတ္တဘာဝေန၊ အတ္တဘောဖြင့်။ အာဂန္တော၊ လာ၍။
 ဝိမာနတော၊ ဝိမာန်မှ။ ဩရုပ္ပ၊ သက်၍။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။
 ဝန္တိတော၊ ရှိခိုး၍။ ဧကမန္တံ၊ တင့်အပ်လျှောက်ပတ်သောအရပ်၌။ အဋ္ဌာသိ၊
 ရပ်၏။ အတ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုမဋ္ဌကုဏ္ဍလိနတ်သားကို။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်။ တံ၊ သင်နတ်သားသည်။ ဣမံသမ္ပတ္တိံ၊ ဤနတ်၏ စည်းစိမ်
 ချမ်းသာကို။ ကိံ၊ ကမ္မံ၊ ကတော၊ အဘယ်ကောင်းမှုကိုပြု၍။ ပဋိလတိ၊
 ရသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆန္တော၊ မေးလိုသည်ဖြစ်၍-

ဒေဝဇော၊ နတ်သား။ ယောတံ၊ အကြင်သင်နတ်သားသည်။ ဩသဓိတာ
 ရကာဝိယ၊ သောက်ရှူးကြယ်ကဲ့သို့။ သဗ္ဗာ ဒိသော၊ ခပ်သိမ်းသောအရပ်တို့ကို။
 ဩဘာသန္တိ၊ ထွန်းပလျက်။ အဘိက္ကန္တေနဝဇ္ဇေန၊ အလွန်နှစ်လိုဖွယ်သော
 အဆင်းဖြင့်။ တိဋ္ဌသိ၊ ရပ်၏။ ဒေဝ၊ နတ်သား။ တံ၊ သင့်ကို။ ပုစ္ဆာမိ၊ ငါတုရား
 မေးအံ့။ မဟာနုဘာဂံ၊ ကြီးစွာသော ဤနတ်၏ စည်းစိမ်ကို။ မနုဿဘူတော၊
 လူပြည်မှ။ ကိံ၊ ပူညံ့။ အဘယ်ကောင်းမှုကို။ အကာသိ၊ ပြုခဲ့၍ရသနည်း။ ဣတိ
 ဣမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။

ဒေဝပုတ္တော၊ နတ်သားသည်။ တန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မေ၊ အကျွန်ုပ်သည်။
 အယံသမ္ပတ္တိံ၊ ဤစည်းစိမ်ချမ်းသာကို။ တုမေသု၊ အရှင်ဘုရားတို့၌။ မနံ၊ စိတ်

၁-ယမကဝဂ္ဂ၊ ၂-မဋ္ဌကုဏ္ဍလိဝတ္ထု (၆၅)

ကို။ ပသာဒေတွာ၊ ကြည်ညိုစေ၍။ သဒ္ဓါ၊ ရအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ နား
တော်လျှောက်၏။ မယိ၊ ငါတုရား၌။ မနံ၊ စိတ်ကို။ ပသာဒေတွာ၊ ကြည်ညို
စေ၍။ တေ၊ သင်နတ်သားသည်။ လဒ္ဓါ၊ ရအပ်သည်မှန်သလော။ ဣတိ၊ သို့။
ပုစ္ဆိ၊ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အာမ၊ ငြော်ရသည်မှန်ပါ၏။
ဣတိ၊ ဤသို့။ အာပေါစ၊ နားတော်လျှောက်၏။ မဟာဇနော၊ လူများ
အပေါင်းသည်။ ဒေဝပုတ္တံ၊ မဋ္ဌကုဏ္ဍလိနတ်သားကို။ သြလောကေတွာ၊ ကြည့်
၍။ ဘော၊ အို-အချင်းတို့။ ဗုဒ္ဓဂုဏာ၊ ဘုရား၏ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့သည်။ အစ္ဆရိ
ယာဝတ၊ ငြော်အံ့ဖွယ်ရှိစွာတကား။ အဒိန္နပုဗ္ဗကဗြာဟ္မဏဿ၊ အဒိန္နပုဗ္ဗက
ပုဏ္ဏား၏။ ပုတ္တောနာမ၊ သားဖြစ်လျက်။ အညံ၊ တစ်ပါးသော။ ကိဉ္စ၊ တစ်စုံ
တစ်ခုသော။ ပုညံ၊ ကောင်းမှုကို။ အကတွာ၊ မပြုမူ၍။ သတ္ထရိ၊ မြတ်စွာဘုရား၌။
မနံ၊ စိတ်ကို။ ပသာဒေတွာ၊ ကြည်ညိုစေ၍။ ဧဝရူပံသမ္ပတ္တိံ၊ ဤသို့သဘော
ရှိသော စည်းစိမ်ချမ်းသာကို။ ပဋိလဘတိ၊ ရ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တုဋ္ဌိံ၊ နှစ်သက်
ခြင်းကို။ ပဝေဒေသိ၊ ကြား၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နေသံ၊ ထိုလူအပေါင်းတို့အား။
ကုသလ၊ ကုသလ၊ ကမ္မကရဏေ၊ ကုသိုလ် အကုသိုလ်ကံကိုပြုခြင်း၌။ မနော၊
စိတ်သည်သာလျှင်။ ပုဗ္ဗင်္ဂမော၊ ရှေ့သွားဖြစ်၏။ မနောဝ၊ စိတ်ကိုသာလျှင်။
သေဋ္ဌော၊ ချီးမွမ်းအပ်၏။ ဟိ၊ ထိုစကားဆိုသင့်စွာ။ ပသန္နေန၊ ကြည်ညိုအပ်သော။
မနသာ၊ စိတ်ဖြင့်။ ကတကမ္မံ၊ ပြုအပ်သောမကောင်းမှုသည်။ ဒေဝလောကံ၊
နတ်ပြည်သို့လည်းကောင်း။ မနုဿလောကံ၊ လူပြည်သို့လည်းကောင်း။ ဝစ္ဆန္တိ၊
သွားသော။ ပုဂ္ဂလံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ဆာယာ၊ အရိပ်သည်။ နဝိဇဟတိဣဝ၊ မစွန့်
သကဲ့သို့။ န ဝိဇဟတိ၊ မစွန့်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဣမဝတ္ထံ၊ ဤဝတ္ထုကို။ ကထေတွာ၊
ဟောတော်မူ၍။ အနုသန္တိ၊ အနုသန္ဓေကို။ သဇေတွာ၊ စပ်၍။ ပတိဋ္ဌာပိတ
မတ္ထိကံသာသနံ၊ မြေညက်ဖြင့် ပိတ်အပ်သောသတင်းစကားကို။ ဝါ၊ တည်
ပြီးသော အတိုင်းအရှည်ရှိသော သာသနာတော်ကို။ ရာဇမုဒ္ဒါယ၊ မင်း၏
တံဆိပ်ဖြင့်။ လဉ္စန္ဓောဝိယ၊ ခတ်ဘိသကဲ့သို့။ ဓမ္မရာဇာ၊ တရားမင်းဘုရားသည်။
ဣမဂါတံ၊ မနောပုဗ္ဗင်္ဂမာဓမ္မာ ။လ။ ဆာယာဝ အနုပါယိနီတိ၊ မနော
ပုဗ္ဗင်္ဂမာဓမ္မာ ။လ။ ဆာယာဝအနုပါယိနီ-ဟူသော ဤဂါထာကို။ အာဟ၊
ဟောတော်မူ၏။

(၆၆)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

၂။ ဓမ္မာ၊ နာမက္ခန္ဓာတရား သုံးပါးတို့သည်။ မနောပုဗ္ဗင်္ဂမာ၊ ဝိညာဏက္ခန္ဓာလျှင် ပြခန်းခြင်း ရှိကုန်၏။ မနောသေဋ္ဌာ၊ ဝိညာဏက္ခန္ဓာလျှင် အစိုးရကုန်၏။ မနောမယာ၊ ဝိညာဏက္ခန္ဓာဖြင့် ပြီးကုန်၏။ ပသန္နေန၊ ကြည်ညိုသော။ မနဿ၊ စိတ်ဖြင့်။ စေတသတိဝါ၊ အကယ်၍မူလည်းဆိုငြားအံ့။ စေကရောတိဝါ၊ အကယ်၍မူလည်းပြုငြားအံ့။ တတော၊ ထိုကြည်ညိုသော စိတ်ဖြင့် ဆိုခြင်း ပြုခြင်းကြောင့်။ နံ ဝုဂ္ဂလံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သို့။ သုခံ၊ ချမ်းသာသည်။ အန္ဓေတိ၊ အစဉ်လိုက်၏။ ဆာယာ၊ အရိပ်သည်။ အနုပယိနိဇ္ဈဝ၊ အစဉ်လိုက်သကဲ့သို့။ အနုပယိ၊ အစဉ်လိုက်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။

တတ္ထတိဿဂါထာယ၊ ထိုဂါထာ၌။ မနောတိ၊ မနောဟူသည်ကား။ အဝိသေသေန၊ သာမညအားဖြင့်။ သဗ္ဗဒ္ဓိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော။ စတုဘူမိကစိတ္တံ၊ ဘုံလေးပါး၌ဖြစ်သောစိတ်ကို။ ကိဉ္စာပိဝုစ္စတိ၊ အကယ်၍ကား ဆိုအပ်၏ရှင်။ ပန တထာပိ၊ ထိုသို့ ဆိုအပ်သော်လည်း။ ဣမသ္မိံပဒေ၊ ဤပုဒ်၌။ နိယမိယမာနံ၊ နှိုင်းရှည်အပ်သော။ ဝဝတ္ထာပိယမာနံ၊ မှတ်အပ်သော။ ဝရိန္တိန္ဒြိယမာနံ၊ ပိုင်းခြားအပ်သော။ အဋ္ဌဝိဓံ၊ ရှစ်ပါးအပြားရှိသော။ ကာမာဝစရကုသလစိတ္တံ၊ ကာမာဝစရကုသိုလ်စိတ်ကို။ လတ္တတိ၊ ၏။ ဝတ္ထုဝသေနပန၊ ဝတ္ထု၏ အစွမ်းအားဖြင့်ကား။ အာဟရိယမာနံ၊ ဆောင်အပ်ထားသော။ တတော၊ ထိုကာမာဝစရကုသိုလ်မှလည်း။ သောမနဿသဟဂတံ၊ သောမနဿ ဝေဒနာနှင့်တကွဖြစ်သော။ ဉာဏသမ္ပယုတ္တစိတ္တမေဝ၊ ဉာဏ်နှင့် ယှဉ်သောစိတ်ကိုသာလျှင်။ လတတ္တတိ၊ ရအပ်၏။ ပုဗ္ဗင်္ဂမာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ပဌမဂါမိနာ၊ ရှေးဦးစွာဖြစ်လေ့ရှိသည်။ ဟုတု၊ ၍။ တေန၊ ထိုဉာဏသမ္ပယုတ်စိတ်နှင့်။ သမန္တာဂတာ၊ ပြည့်စုံ၏။ ဓမ္မာတိ၊ ဓမ္မာ ဟူသည်ကား။ ဝေဒနာဒယော၊ ဝေဒနာ အစရှိကုန်သော။ တယောက္ခန္ဓာ၊ သုံးပါးသောခန္ဓာတို့တည်း။ ဟိ၊ ထိုစကား ဆိုသင့်စွ။ ဧတေ၊ ထိုဝေဒနာအစရှိကုန်သောခန္ဓာသုံးပါးတို့သည်။ ဥပ္ပါဒပစ္စယဋ္ဌေန၊ ဥပ္ပါဒကွဏ၌။ သဟဇာတသတ္တိ၊ နိဿယသတ္တိ၊ သမ္ပယုတ္တသတ္တိ စသည်ဖြင့် ကျေးဇူးပြုတတ်သော အနက်ကြောင့်။ ဧတေသံ၊ ထိုဝေဒနာ အစရှိကုန်သောခန္ဓာသုံးပါးတို့အား။ သောမနဿသမ္ပယုတ္တမနော၊ သောမနဿ ဝေဒနာနှင့်ယှဉ်သော ဝိညာဏက္ခန္ဓာဟူသော။ ပုဗ္ဗင်္ဂမော၊ ရှေ့

သွားသည်။ အတ္တိ၊ ရှိ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ မနောပုဗ္ဗင်္ဂမာနာမ၊
 မနောပုဗ္ဗင်္ဂမာ မည်ကုန်၏။ ဟိ၊ တပွါကဒ္ဓိကရောမိ၊ ထိုစကားကို ထင်စွာ
 ပြဦးအံ့။ ကေတော၊ တပေါင်းတည်း။ ဟုတော၊ ဖြစ်၍။ မဟာတိက္ခသံဃဿ၊
 များစွာသော ရဟန်း သံဃာအား။ စီဝရဒါနဒိနိ၊ သင်္ကန်းလှူခြင်း အစရှိ
 ကုန်သော။ ပုညာနိဝါ၊ ကောင်းမှုတို့ကိုလည်းကောင်း။ ဥဠာရပူဇာဓမ္မသဇနာ
 ဒိနိ၊ မြတ်သော ပူဇော်ခြင်း၊ တရားနာခြင်း အစရှိကုန်သော။ ပုညာနိဝါ၊
 ကောင်းမှုတို့ကိုလည်းကောင်း။ မာလာဂန္ဓ သက္ကာရကဏာဒိနိ၊ ပန်းနံ့သာ
 တို့ဖြင့် ရှိသေစွာပြုခြင်း အစရှိကုန်သော။ ပုညာနိဝါ၊ ကောင်းမှုတို့ကို လည်း
 ကောင်း။ ဗဟူသု၊ များစွာသောသုတို့သည်။ ကရောဇ္ဇေသု၊ ပြုကုန်သည်ရှိ
 သော်။ ကော၊ အဘယ်သို့သည်။ ဧတေသံ၊ ထိုသို့တို့တွင်။ ပုဗ္ဗင်္ဂမော၊ ရှေ့သွား
 နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ ယော၊ အကြင်အကြီးအကဲဖြစ်
 သောသို့သည်။ ဧတေသံ၊ ထိုသို့တို့အား။ တို့၏။ ပစ္စယော၊ အထောက်အပံ့သည်။
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ယံ၊ အကြင်အကြီးအကဲဖြစ်သောသူကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။
 ဧတေ၊ ထိုသို့တို့သည်။ တာနိပုညာနိ၊ ထိုကောင်းမှုတို့ကို။ ကရောဇ္ဇိ၊ ပြုကုန်၏။
 သော၊ ထိုသို့သည်။ တိဿောဝါ၊ တိဿ အမည်ရှိသည်မူလည်း ဖြစ်စေ။
 ဖုဿောဝါ၊ ဖုဿအမည်ရှိသည်မူလည်းဖြစ်စေ။ ဧတေသံ၊ ထိုသို့တို့တွင်။ ပုဗ္ဗင်္ဂ
 မောတိ၊ ရှေ့သွားဟူ၍။ ဝုစ္စတိယထာ၊ ဆိုအပ်သကဲ့သို့။ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ။
 ဣမံသမ္ပဒံ အယံ ဥပမာယ သမ္ပတ္တိ၊ ဤဥပမာ၏ ပြည့်စုံခြင်းကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊
 သိအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥပ္ပါဒပစ္စယဌေန၊ ဥပ္ပါဒကွဏ္ဍ၌ ကျေးဇူးပြု
 တတ်သော အနက်ကြောင့်။ ဧတေသံ၊ ထိုဝေဒနာကွဏ္ဍ အစရှိကုန်သော
 ခန္ဓာသုံးပါးတို့အား။ မနော၊ ဝိညာဏကွဏ္ဍာ ဟူသော။ ပုဗ္ဗင်္ဂမော၊ ရှေ့
 သွားသည်။ အတ္တိ၊ ရှိ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ မနောပုဗ္ဗင်္ဂမာ၊ မနော
 ပုဗ္ဗင်္ဂမ မည်ကုန်၏။ ဟိ၊ ထိုစကားဆိုသင့်စွာ။ ဧတေ၊ ထိုဝေဒနာကွဏ္ဍ အစရှိ
 ကုန်သော ခန္ဓာသုံးပါးတို့သည်။ မနော၊ မနောဝိညာဉ်သည်။ အနုပ္ပဇ္ဇန္တေ၊
 မဖြစ်သည်ရှိသော်။ ဥပ္ပဇ္ဇိတံ၊ ဖြစ်ခြင်းငှာ။ န သက္ကောဇ္ဇိ၊ မတတ်နိုင်ကုန်။
 မမနာပန၊ မနောဝိညာဉ်သည်ကား။ ကေစ္စေသု စေတသိကေသု၊ အချို့သော
 စေတသိက်တို့သည်။ အနုပ္ပဇ္ဇန္တေသုပိ၊ မဖြစ်ကုန်သော်လည်း။ ဥပ္ပဇ္ဇတိယေဝံ၊
 ဖြစ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဧဝံ၊ သို့။ အဓိပတိဝသေန၊ အဓိပတိ၏အစွမ်းဖြင့်။

(၆၈)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

ဧတေသံ၊ ထိုဝေဒနာက္ခန္ဓာ အစရှိကုန်သော ခန္ဓာသုံးပါးတို့အား။ မနေဘဲ၊
 ဝိညာဏက္ခန္ဓာ ဟူသော။ သေဋ္ဌော၊ အစိုးရခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိ
 တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ မနောသေဋ္ဌော၊ မနောသေဋ္ဌမည်ကုန်၏။ ဟိ၊ တပွဲ၊ ကဋီ
 ကရောမိ၊ ထိုစကားကိုထင်စွာပြဦးအံ့။ ဂဏာဒိနံ၊ လူအပေါင်းစသည်တို့အား။
 အဓိပတိ၊ အစိုးရသော။ ပုရိသော၊ ယောက်ျားကို။ ဂဏသေဋ္ဌောတိ၊ ဂဏ
 သေဋ္ဌဟူ၍။ ဝုစ္စတိယထာ၊ ဆိုအပ်သကဲ့သို့။ တထာ၊ ထို့အတူ။ တေသမ္ပိ၊
 ထိုဝေဒနာက္ခန္ဓာ အစရှိကုန်သော ခန္ဓာသုံးပါးတို့ကိုလည်း။ မနေဘဲ၊ ဝိညာ
 ဏက္ခန္ဓာသည်။ သေဋ္ဌော၊ အစိုးရ၏။ သုဝဏ္ဏာဒိဟိ၊ ရှေ့အစရှိသည်တို့ဖြင့်။
 နိဗ္ဗာဒိတံ၊ ပြီးစေအပ်ကုန်သော။ ဘဏ္ဍာနိ၊ တဏှာတို့သည်။ သုဝဏ္ဏမယာ
 ဒိနာ နာမ၊ ရှေ့ဖြင့်ပြီးခြင်း အစရှိသည် မည်ကုန်သည်။ ဟောန္တိယတော၊ ဖြစ်
 ကုန်သကဲ့သို့။ တထာ၊ ထို့အတူ။ ဧတေပိ၊ ထိုဝေဒနာက္ခန္ဓာ အစရှိကုန်သော
 ခန္ဓာသုံးပါးတို့သည်လည်း။ မနတော၊ စိတ်အားဖြင့်။ နိဗ္ဗန္တတ္တာ၊ ပြီးသော
 ကြောင့်။ မနောမယာနာမ၊ မနောမယမည်ကုန်၏။ ပသန္ဓေနာတိ၊ ဟူသည်
 ကား။ အနဘိဇ္ဈာဒိဟိ၊ သူတစ်ပါးစည်းစိမ်ကိုမတပ်ခြင်း အစရှိကုန်သော။
 ဂုဏေဟိ၊ ကျေးဇူးတို့ဖြင့်။ ပသန္ဓေန၊ ကြည်လင်သော။ မနသာ၊ နှလုံးဖြင့်။
 ဘာသတိဝါ၊ ကရောတိဝါတိ၊ ဝါဟူသည်ကား။ ဧဝရူပေန၊ ဤသို့သဘောရှိ
 သော။ မနေန၊ မနောဝိညာဉ်ဖြင့်။ ဘာသန္ဓော၊ ဆိုသောသူသည်။ စတုဋ္ဌိဓံ၊
 လေးပါးအပြားရှိသော။ ဝစီသုစရိတမေဝ၊ ဝစီသုစရိုက်ကိုသာလျှင်။ ဘာ
 သတိ၊ ဆို၏။ ကရောန္တော၊ ပြုသောသူသည်။ တိဝိဓံ၊ သုံးပါးအပြားရှိသော။
 ကာယ သုစရိတမေဝ၊ ကာယသုစရိုက်သာလျှင်။ ကရောတိ၊ ပြု၏။ အန
 ဘိဇ္ဈာဒိဟိ၊ သူတစ်ပါးစည်းစိမ်ကို မတပ်ခြင်း အစရှိသည်တို့ဖြင့်။ အဘာ
 သန္ဓော၊ မဆိုဘဲ။ အကရောန္တော၊ မပြုဘဲ။ တာယ ပသန္ဓမာနသတာယ၊ ထို
 သို့ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ တိဝိဓံ၊ သုံးပါးအပြားရှိ
 သော။ မနောသုစရိတံ၊ မနောသုစရိုက်ကို။ ပူရေတိ၊ ဖြည့်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။
 အဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဒသကုသလကမ္မပထာ၊ ဆယ်ပါးသော ကုသိုလ်
 ကမ္မပထတရားတို့သည်။ ပါရိပူရိ၊ ပြည့်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။
 တတော နံ သုခမန္ဓတီတိ၊ ဟူသည်ကား။ တတော တိဝိဓ သုစရိတတော၊
 ထိုသုံးပါးအပြားရှိသော သုစရိုက်တို့ကြောင့်။ နံ-ပုဂ္ဂလံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ သုခံ၊

ချမ်းသာသည်။ အနန္တတိ၊ အစဉ်လိုက်၏။ ဣဓ၊ ဤပုဒ်၌။ တေဘူမိကံ၊ ဘုံသုံးပါး
 ၌ဖြစ်သော။ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကို။ အဓိပ္ပေတံ၊ အလိုရှိအပ်၏။ တသ္မာ၊
 ထို့ကြောင့်။ တေဘူမိက သုစရိတာနုဘာဇဝန၊ ဘုံသုံးပါး၌ ဖြစ်သော သု
 စရိက်၏ အာနုဘော်ကြောင့်။ သုဂတိဘဝေ၊ သုဂတိဘဝ၌။ နိဗ္ဗတ္တံ၊ ဖြစ်သော။
 ဒုဂ္ဂတိယံဝ၊ ဒုဂ္ဂတိဘုံ၌လည်း။ သုခါနုဘာဇဝနဌာနေ၊ သုခဝေဒနာကို ခံစားရာ
 အရပ်ဖြစ်သော နဂါးပြည် ဝဠုန်ပြည်၌။ ဌီတံ၊ တည်သော။ ပုဂ္ဂလံ၊ သို့။
 (ထည့်သည်) ကာယဝတ္ထုကမ္ပိ၊ ကာယပသာဒ ဟူသော အမည်ရှိသည် တမူ
 လည်းဖြစ်ထသော။ ဣတရဝတ္ထုကမ္ပိ၊ ဟဒယဝတ္ထု အမည်ရှိသည်တမူ ကာယ
 ပသာဒ ဟဒယဝတ္ထုဟူသော အမိမရှိသည် တမူလည်း ဖြစ်ထသော။ ဣတိ၊
 သို့။ ကာယိကစေတသိကံ၊ ကာယိကစေတသိက ဖြစ်သော။ ဝိပါကသုခံ၊
 အကျိုးဖြစ်သောချမ်းသာခြင်းသည်။ အနုဂစ္ဆတိ၊ အစဉ်လိုက်၏။ နဝိဇ္ဇဟတိ
 မစွန့်။ ဣတိအတ္တော၊ ဤသို့သောအနက်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ယထာ
 ကံ၊ ဥပမာအတယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား။ ဓာယာ၊ အရိပ်သည်။ အနုပယိနိ
 ဣဝ၊ အစဉ်လိုက်သကဲ့သို့တည်း။ ဟိ၊ ထိုစကားဆိုသင့်စွ။ ဓာယာနာမ၊
 အရိပ်မည်သည်ကား။ သရီရဗဒ္ဓါ၊ ကိုယ်နှင့်စပ်ခြင်းရှိ၏။ သရီရေ၊ ကိုယ်သည်။
 ဂစ္ဆန္တော၊ သွားသည်ရှိသော်။ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏။ တိဌန္တေ၊ ရပ်သည်ရှိသော်။
 တိဌတိ၊ ရပ်၏။ နိသီဒန္တေ၊ ထိုင်သည်ရှိသော်။ နိသီဒတိ၊ ထိုင်၏။ သဏှေနဝ၊
 သိမ်မွေ့စွာဆိုသဖြင့် လည်းကောင်း။ ဖရသေနဝ၊ ကြမ်းတမ်းစွာဆိုသဖြင့်
 လည်းကောင်း။ နိဝတ္တာဟိ၊ ပြန်လော့။ ဣတိဝတ္တာဝ၊ ဤသို့ဆိုသော်လည်း
 ကောင်း။ ပေါထေတာဝ၊ ပုတ်ခတ်၍လည်းကောင်း။ နိဝတ္တာပေတံ၊ ပြန်
 စိမ့်သောဌာ။ ဝ၊ နှစ်စိမ့်သောဌာ။ န သက္ကောတိ ယထာ၊ မတတ်ကောင်း
 သကဲ့သို့။ ကသ္မာ၊ အတသ့်ကြောင့်နည်း ဟူမူကား။ သရီရဗဒ္ဓတ္တာ၊ ကိုယ်နှင့်
 စပ်သောကြောင့်တည်း။ ဝေဓေဝ၊ ဤအတူလျှင်။ ဣဓေသံ ဒသန္တံ ကုသလ
 ကမ္မပထာနံ၊ ဤဆယ်ပါးသော ကုသိုလ်ကမ္မပထတရားတို့ကို။ အာစိဏ္ဏသမာ
 စိဏ္ဏကုသလမူလိထံ၊ လေ့ကျက်ခြင်း၊ အဖန်တလဲလဲ လေ့ကျက်ခြင်းဟူသော
 ကုသိုလ်အကြောင်းရင်းရှိသော။ ကာမာဝစရာဒိဘေဒံ၊ ကာမာဝစရ အစရှိ
 သည် အပြားရှိသော။ ကာယိကစေတသိကသုခံ၊ ကိုယ်စိတ်နှစ်ပါး၏ ချမ်း
 သာခြင်းသည်။ ဂတဂတဌာနေ၊ ရောက်ရာရောက်ရာအရပ်၌။ အနုပယိနိ၊

၂၁

(၇၀)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

အစဉ်လိုက်သော။ ဆာယာဝိယ၊ အရိပ်ကဲ့သို့။ ဟုတော၊ ဖြစ်၍။ နဝိဇဟတိ၊ မစွန့်။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္တော၊ အနက်တည်း။

ဂါထာပရိယောသာနေ၊ ဂါထာ၏အဆုံး၌။ စတုရာသီတိယာ ပါဏသဟဿာနံ၊ ရှစ်သောင်း လေးထောင်ကုန်သော သတ္တဝါတို့အား။ ဓမ္မာတိ သမယော၊ သစ္စာလေးပါးတရားကိုသိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ မဋ္ဌကုဏ္ဍလိ ဒေဝပုတ္တော၊ မဋ္ဌကုဏ္ဍလိနတ်သားသည်။ သောတာပတ္တိဖလေ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။ တထာ၊ ထိုအတူ။ အဒိန္နပုဗ္ဗကော ပြာဟုဏော၊ အဒိန္နပုဗ္ဗကပုဏ္ဏားသည်။ သောတာပန္နော၊ သောတာပန်ဖြစ်လျက်လျှင်။ မဟန္တ၊ များစွာသော။ ဝိဘဝံ၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာကို။ ဗုဒ္ဓသာသနေ၊ ဘုရားသခင် သာသနာတော်၌။ ဝိပုကိရိ၊ လှူဒါန်းပူဇော်သောအားဖြင့် ဖြန့်ကြဲခြင်းကိုပြု၏။ ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သော။ မဋ္ဌကုဏ္ဍလိဝတ္ထု၊ သည်။ ဣတိသမတ္တော၊ ပြီးပြီ။

၁-ယမကဝဂ္ဂ၊ ၃-တိဿတ္ထေရဝတ္ထု

မဋ္ဌကုဏ္ဍလိဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာပြုပြီး၍ တိဿတ္ထေရဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓသာသနာသည် “အက္ခောဋ္ဌိမ” အစရှိသောပါဌ်ကို မိန့်သတည်း။

အက္ခောဋ္ဌိမန္တိဣမံဓမ္မဒေသနံ၊ အက္ခောဋ္ဌိမဟူသော ဤဓမ္မဒေသနာကို။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေထိုင်မှုလျက်။ တိဿတ္ထေရံ၊ တိဿမထေရ်ကို။ အာရုံဗ္ဗ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကာထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ အာယသ္မာ၊ အသက်ရှိသည်။ သော၊ တိဿတ္ထေရော၊ ထိုတိဿမထေရ်သည်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဝိတုစ္ဆပုတ္တော၊ ဘထွေးတော်သားသည်။ (တနည်းကား) အဘ၏ နှမသားသည်။ အဟောသိကိရ၊ ဖြစ်သတတ်။ မဟလ္လကကာလေ၊ အိုမင်းသောကာလ၌။ ဗုဒ္ဓိတော၊ ရဟန်းပြု၍။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏။ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌။ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်သော။ လာဘသက္ကာရံ၊ လာဘ်ပူဇော်

သက္ကာရကို။ ပရိဘုဉ္ဇေန္တော၊ ဘုဉ်းပေးလျက်။ ထူလသရီရော၊ ဆူဖိုးသော
ကိုယ်လက်ရှိသည်။ အဟောသိ၊ ၏။ အာကောဋိတ၊ ပစ္စာကောဋိတေဟိ၊
မစပ်အပ်သော မြောင်းအိမ်ရာ၊ စပ်အပ်သောမြောင်းအိမ်ကဲ့ရှိကုန်သော။ ဝါ၊
နယ်အပ် အဖန်တလဲလဲ နယ်အပ်ကုန်သော။ ဝါ၊ မနယ်အပ်သော အတူနဲ့
အလိပ် ရှိကုန်သော။ စီဝရေဟိ၊ သင်္ကန်းတို့ဖြင့်။ နိဝါသေတော၊ ဝတ်၍။
ယေဘုယျေန၊ များသောအားဖြင့်။ ဝိဟာရမဇ္ဈေ၊ ကျောင်းလယ်၌။ ဥပဋ္ဌာန
သာလယံ၊ ညီမူခရာစရပ်၌။ နိသီဒတိ၊ နေ၏။ တထာဂတံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။
ဒဿနတ္ထာယ၊ ဖူးမြင်အံ့သောဌာ။ အာဂတော၊ လာကုန်သော။ အာဂန္တုက
တိက္ခူ၊ ဧည့်သည်ရဟန်းတို့သည်။ တံ၊ ထို တိဿမထေရ်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်ကုန်၍။
ဇေကော၊ တစ်ယောက်သော။ မဟာထေရော၊ မထေရ်ကြီးသည်။ တဝိဿတိ၊
ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိသညာယ၊ ဤသို့သော အမှတ်ဖြင့်။ တဿ၊ ထို တိဿ
မထေရ်၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဂန္တော၊ သွား၍။ ဝတ္တံ၊ ဝတ်ကြီး ဝတ်ငယ်
ကို။ အာပုစ္ဆန္တိ၊ ပန်ကုန်၏။ ပါဒသမ္ဘာဟနာဒိနိ၊ ခြေဆုပ်နယ်ခြင်း စသည်
တို့ကို။ အာပုစ္ဆန္တိ၊ ပန်ကုန်၏။ သော၊ ထိုတိဿမထေရ်သည်။ တုဏှိ၊
ဆိတ်ဆိတ်နေသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုတိဿ
မထေရ်ကို။ ဧကော ဒဟရဘိက္ခု၊ ရဟန်းငယ်တစ်ပါးသည်။ တုမေ၊ အရှင်
ဘုရားတို့သည်။ ကတိဝဿာ၊ အဘယ်မျှ ဝါရှိကုန်သနည်း။ ဣတိပုစ္ဆိတော၊
ဤသို့မေးသည်ရှိသော်။ မေ၊ အား။ ဝဿံ၊ ငါသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ မဟလ္လက
ကာလေ၊ အိုမင်းသောကာလ၌။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ပဗ္ဗဇိတာ၊ ရဟန်း
ပြုကုန်၏။ ဣတိဝုတ္တေ၊ ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်။ အာဝုသော ဒုဗ္ဗိနီတမဟလ္လက၊
ငါ့ရှင် ဆိုနိုင်ခက်သော ရဟန်းကြီး။ တံ၊ သင်သည်။ အတ္ထောနော၊ မိမိ
၏။ ပမာဏံ၊ အတိုင်းအရှည်ကို။ နဇာနာသိ၊ မသိ။ ဧတ္တကေ၊ ဤမျှဂုဏ်
ကုန်သော။ မဟာထေရေ၊ မထေရ်ကြီးတို့ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်လျက်။ သာမိစိ
ကမ္မမတ္တိပိ၊ အရိအသေပြုအပ်သော အမှုမျှကိုလည်း။ နကရောသိ၊ မပြု။
ဝတ္ထေ၊ ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ်ကို။ အာပုစ္ဆိယမာနေပိ၊ ပန်သော်လည်း။ တုဏှိ၊
ဆိတ်ဆိတ်နေသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ကုက္ကုစ္စမတ္တမ္ပိ၊ အလို့လို့မျှ သည်
လည်း။ တေ၊ သင့်အား။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အစ္စရိပဟူရိ၊ လက်ခုပ်
တီး၏။ သော၊ ထိုတိဿမထေရ်သည်။ ခတ္ထိယမာနံ၊ မင်းမျိုး၌ ဖြစ်သော

(၂၂)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

မာန်ကို။ ဇနေတော၊ ဖြစ်စေ၍။ တုမေ၊ သင်တို့သည်။ ကဿ၊ အဘယ်သူ၏။ သန္တိကံ၊ သို့။ အာဂတော၊ လာကုန်သနည်း။ ဣတိ ပုစ္ဆိဟော၊ ဤသို့မေး၍။ သတ္ထုသန္တိကံ၊ မြတ်စွာဘုရားအထံသို့ လာကုန်၏။ ဣတိဝုတ္တေ၊ ဤသို့ဆိုသည် ရှိသော်။ မံ ပန၊ ငါ့ကိုကား။ ဧသော၊ ဤရဟန်းသည်။ ကောတိ၊ အဘယ် ရဟန်းနည်းဟူ။ သလ္လကေတု၊ မှတ်ကုန်သလော။ ဝေ၊ သင်တို့အား။ မူလ မေဝ ခိန္တိဿာမိ၊ အရင်းကလျှင် ဖြတ်အံ့။ ဣတိဝတော၊ ဤသို့ဆို၍။ ရုဒန္တော၊ ငိုလျက်။ ဒုက္ခိ၊ နှလုံးဆင်းရဲသည်ဖြစ်၍။ ဒုမ္မနော၊ နှလုံးမသာသည်ဖြစ်၍။ သတ္ထုသန္တိကံ၊ မြတ်စွာဘုရားအထံသို့။ အဂမာသိ၊ သွား၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုတိဿမထေရ်ကို။ သတ္ထော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တိဿ၊ တိဿ။ ကိန္န၊ အဘယ်ကြောင့်။ တံ၊ သင်သည်။ ဒုက္ခိ၊ နှလုံးဆင်းရဲသည်ဖြစ်၍။ ဒုမ္မနော၊ နှလုံးမသာသည်ဖြစ်၍။ အသုမုခေ၊ မျက်ရည်ပြည့်သောမျက်နှာ ရှိလျက်။ ရောဒမာနော၊ ငိုလျက်။ အာဂတောသိ၊ လာသနည်း။ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေး တော်မူ၏။ တေပိဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့သည်လည်း။ ဧသ၊ ဤရဟန်းသည်။ ဂန္တော၊ သွား၍။ ကိဉ္စိအာလောဠံ၊ တစ်စုံတစ်ခု လော်လည်သောစကားကို။ ကရေယျ၊ သောက်ရာ၏။ ဣတိမနိသိကတော၊ ဤသို့နှလုံးပြု၍။ တေနော၊ ထို ရဟန်းနှင့်လျှင်။ သဒ္ဓိ၊ တကွ။ ဂန္တော၊ သွား၍။ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဝန္တိဟော၊ ရှိခိုး၍။ ဧကမန္တံ၊ တင့်အပ်လျှောက်ပတ်သောအရပ်၌။ နိသိဒိံ သု၊ နေကုန်၏။ ဧသော၊ ထိုတိဿသည်။ သတ္တာရာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပုစ္ဆိတော၊ မေးတော်မူသည်ရှိသော်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဣမေဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းတို့ သည်။ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို။ အက္ခောသန္တိ၊ ဆဲရေးကုန်၏။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ နားထောင်လျှောက်၏။ တံ၊ သင်သည်။ ကဟံပန၊ အဘယ်အရပ်၌။ နိသိန္နောသိ၊ နေသနည်း။ ဣတိ ပုစ္ဆိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဝိဟာရ မဇ္ဈေ၊ ကျောင်းလယ်၌။ ဥပဋ္ဌာန သာလာယံ၊ ညီမူခံရာ စရပ်၌နေပေ၏။ ဣတိအဝေ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ဣမေဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းတို့ကို။ တေတယော၊ သင်သည်။ အာဂန္တန္တော၊ လာသည်တို့ကို။ ဒိဋ္ဌာကိံ၊ မြင်၏လော။ ဣတိ ပုစ္ဆိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဒိဋ္ဌာ၊ မြင်ပေ၏။ ဣတိ အဝေ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ တေယော၊ သင်သည်။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ ပစ္စုဂ္ဂမနံ၊ ခရီးဦးကြိုဆိုခြင်းကို။ ကတံ၊ ပြုမိ၏လော။ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေး

တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ နကတံ၊ မပြုမိပေ။ ဣတိအဝေါစ၊ ဤသို့
 နားတော်လျှောက်၏။ ပရိက္ခာရဂ္ဂဟဏံ၊ ပရိက္ခရာယူခြင်းကို။ အာပုစ္ဆိတံ၊ ပန်
 ၏လော။ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ နာပုစ္ဆိတံ၊
 မပန်မိပေ။ ဣတိအဝေါစ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ဝတ္တံဝါ၊ ဝတ်ကိုလည်းကောင်း။
 ပါနီယံဝါ၊ သောက်ရေကိုလည်းကောင်း။ အာပုစ္ဆိတံ၊ လော။ ဣတိပုစ္ဆိ၊
 ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ နာပုစ္ဆိတံ၊ မပန်မိပေ။ ဣတိ
 အဝေါစ၊ ဤသို့ နားတော်လျှောက်၏။ အာသနံ၊ နေရာသို့။ နိဟရိတွာ၊
 ဆောင်၍။ အဘိဝါဒိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ ပါဒသမ္မာဟနံ၊ ခြေဆုပ်နယ်ခြင်းကို။
 ကတံ၊ ပြု၏လော။ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။
 နကတံ၊ မပြုမိပေ။ ဣတိအဝေါစ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ တိဿ၊ တိဿ။
 မဟလ္လကာနံ၊ ကြီးကုန်သော။ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့အား။ ဧတံသဗ္ဗံ၊ ဤအလုံး
 စုံကို။ ကာတဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အကရောန္တေန၊ မပြုသောရဟန်း
 သည်။ ဝိတာရမဇ္ဈေ၊ ကျောင်းလယ်၌။ နိသီဒိတုံ၊ နေခြင်းငှာ။ နဝဋ္ဌဟိ၊
 မအပ်။ ဣတိဝတွာ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ တဝေဝ၊ သင်၏သာလျှင်။ ဒေါ
 သော၊ အပြစ်တည်း။ တေဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့ကို။ ခမာပေဟိ၊ ကန်တော့
 လော့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၍။ ဧတေဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။
 မိ၊ အကျွန်ုပ်ကို။ အက္ခောသိံသု၊ ဆဲရေးကုန်၏။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။
 ဧတေ၊ တို့ရဟန်းတို့ကို။ နခမာပေသာမိ၊ မကန်တော့နိုင်အံ့။ ဣတိအဝေါစ၊
 ဤသို့ လျှောက်၏။ တိဿ၊ တိဿ။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ မာကရိ၊ မဆိုလင့်။ တဝေဝ၊
 သင်၏သာလျှင်။ ဒေါသော၊ အပြစ်တည်း။ နေ၊ ထိုရဟန်းတို့ကို။ ခမာပေဟိ၊
 ကန်တော့လော့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။
 နခမာမိ၊ မကန်တော့နိုင်။ ဣတိအဝေါစ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။
 ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ သေ၊ ဤရဟန်းသည်။ ဒုဗ္ဗစော၊
 ဆိုနိုင်ခက်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ လျှောက်သည်ရှိသော်။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဣဒါနေဝ၊ ယခုအခါ၌သာလျှင်။ သေ၊
 ဤရဟန်းသည်။ ဒုဗ္ဗစော၊ ဆိုနိုင်ခက်၏။ န၊ မဟုတ်။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ရှေး၌လည်း။
 သေ၊ ဤရဟန်းသည်။ ဒုဗ္ဗစောယေဝ၊ ဆိုနိုင်ခက်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ
 ဝတွာ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူသည်ရှိသော်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဣဒါနိ၊ ယခု

(၇၄)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

အခါ၌။ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ။ ဒုဗ္ဗစတာဝေ၊ ဆိုနိုင်ခက်
သောအဖြစ်ကို။ အမေဟိ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်။ ဉာတော၊ သိရပါပြီ။ အတိတေ၊
လွန်လေပြီးသောအခါ၌။ ကိံ၊ အဘယ်ကို။ အကာသိ၊ ပြုသနည်း။ ဣတိ
ဝုတ္တေ၊ ဤသို့နားတော်လျှောက်သည်ရှိသော်။ ဘိလ္လဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တေနဟိ၊
ထိုသို့တပြားကား။ သုဏာယ၊ နာကုန်လော့။ ဣတိဝတ္ထာ၊ ဤသို့ မိန့်တော်
မူ၍။ အတိတံ၊ လွန်လေပြီးသောအကြောင်းကို။ အာဟရိ၊ ဆောင်တော်
မူ၏။

အတိတေ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ၌။ ဗာရာဏသီယံ၊ ဗာရာဏသီပြည်၌။
ဗာရာဏသီရညော၊ ဗာရာဏသီမင်းသည်။ ရဇ္ဇာ ရာဇဘာဝံ၊ မင်း၏အဖြစ်ကို။
ကရောန္တေ၊ ပြုသည်ရှိသော်။ ဒေဝီလောနာမ၊ ဒေဝီလအမည်ရှိသော။ တာပ
သော၊ ရှင်ရသေ့သည်။ အဋ္ဌမာဓေ၊ ရှစ်လတို့ပတ်လုံး။ ဟိမဝန္တေ၊ ဟိမဝန္တာ
တော၌။ ဝသိတွာ၊ နေ၍။ လောဏမ္ဗိလသေဝနတ္ထာယ၊ ဆားချဉ်ကိုမီဝဲအံ့
သောဌာ။ စတ္တာရောမာသေ၊ လေးလတို့ပတ်လုံး။ နဂရံ၊ မြို့ကို။ ဥပနိဿာယ၊
မှီ၍။ ဝသိတုကာမော၊ နေလိုသည်ဖြစ်၍။ ဟိမဝန္တတော၊ ဟိမဝန္တာတောမှ။
အာဝန္တာ၊ ၍။ နဂရဉ္စ၊ ရေ၊ မြို့တံခါး၌။ ဒါရကေ၊ သူငယ်တို့ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။
ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ ဣမံနဂရံ၊ ဤမြို့သို့။ သမ္ပတ္တပဗ္ဗဇိတော၊ ရောက်လာသောရဟန်း
တို့သည်။ ကတ္ထ၊ အဘယ်အရပ်၌။ ဝသန္တိ၊ နေကုန်သနည်း။ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့
မေး၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ကုမ္ဘကာရသာလာယံ၊ အိုးထိန်းသည်အရပ်၌
နေ၏။ ဣတိအဝေ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ တာပသော၊ ရှင်ရသေ့သည်။ တံ
ကုမ္ဘကာရသာလာယံ၊ အိုးထိန်းသည်သို့။ ဝန္တာ၊ သွား၍။ ဉ္စ၊ ရေ၊ တံခါး၌။
ဌတွာ၊ ရပ်၍။ ဘဂ္ဂဝ၊ အိုးထိန်း။ တေ၊ သင်သည်။ သစေအဂရ၊ အကယ်၍
ဝန်မလေးပါသည်ဖြစ်အံ့။ ဧကရတ္ထိံ၊ တစ်ည၌မျှ။ သာလာယံ၊ အရပ်၌။ ဓဓေ၊
ယျာမ၊ နေလိုပါကုန်၏။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ ကုမ္ဘကာရော၊ အိုးထိန်း
သည်သည်။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ရတ္ထိံ၊ ည၌။ သာလာယံ၊ အရပ်၌။ ကိစ္စံ၊
ပြုဖွယ်ကိစ္စသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ သာလာ၊ အရပ်သည်။ မဟတိ၊ ကျယ်၏။ ယထာ
သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ။ ဝသထ၊ နေကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သာလံ၊ အရပ်ကို။
နိယျာဒေသိ၊ ဆောင်နှင်း၏။ တသ္မိ၊ ထိုအရပ်အတွင်းသို့။ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍။
နိသိန္န၊ နေသည်ရှိသော်။ အပရောပိ၊ တစ်ပါးလည်းဖြစ်သော။ နရဒေါ

နာမ၊ နာရဒ အမည်ရှိသော။ တာပသော၊ ရှင်ရသေ့သည်။ ဟိမဝန္တာတော၊
 ဟိမဝန္တာတောမှ။ အာဂန္တု၊ လာ၍။ ကုမ္ဘကာရံ၊ အိုးထိန်းသည်က။ ဧက
 ရတ္တိဝါသံ၊ တစ်ညဉ့်မျှနေခြင်းကို။ ယာစိ၊ တောင်းပန်၏။ ကုမ္ဘကာရော၊ အိုး
 ထိန်းသည်သည်။ ပဌမဂတော၊ ရှေ့ဦးစွာကပ်သောရသေ့သည်။ ဣမိနာ၊ ဤ
 ရှင်ရသေ့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဝသိတုကာမော၊ နေလိုသည်။ တဝေယျဝါ၊
 ဖြစ်အံ့လော။ နောဝါ၊ မဖြစ်အံ့လော။ အတ္ထာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ ပရိမောစေဿာ
 မိ၊ လွှတ်စေအံ့။ ဣတိစိန္တေတွာ၊ ဤသို့ကြံ၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ပဌမံ၊ စွာ၊
 ဥပဂတော၊ ကပ်သောရသေ့သည်။ သစေ ရောစိဿတိ၊ အကယ်၍ နှစ်သက်
 ပါသည်ဖြစ်အံ့။ တဿ၊ ထိုရသေ့၏။ ရုစိယာ၊ အလိုအားဖြင့်။ ဝသထ၊ နေ
 ကုန်လော့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ သော၊ ထိုနာဒရသေ့သည်။ တံ၊ ထို
 ဒေဝီလရသေ့သို့။ ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်၍။ ဧတာ အာစရိယ၊ အို-ဆရာ။ တေ၊
 သင်သည်။ သစေအဂရ၊ အကယ်၍ ဝန်မလေးပါသည်ဖြစ်အံ့။ မဟံ၊ ငါတို့
 သည်။ ဧတ္ထ၊ ထိုဇရပ်၌။ ဧကရတ္တိံ၊ တစ်ညဉ့်မျှ။ ဝသေယျာမ၊ နေလိုပါကုန်၏။
 ဣတိ၊ သို့။ ယာစိ၊ တောင်းပန်၏။ သာလာ၊ ဇရပ်သည်။ မဟတိ၊ ကျယ်၏။ ပဝိ
 သိတွာ၊ ဝင်၍။ ဧကမန္တေ၊ တင့်အပ်လျှောက်ပတ်သောအရပ်၌။ ဝသာဟိ၊
 နေလော့။ ဣတိဝုတ္ထေ၊ ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်။ ပဝိသိတွာ၊ ၍။ ပုရေတရံ၊
 ရှေ့ဦးစွာ။ ပဝိဌဿ၊ ဝင်သော။ ဒေဝီလဿ၊ ဒေဝီလရသေ့၏။ အဝိဒ္ဓုရေ၊
 မနီးမဝေးသောအရပ်၌။ နိသီဒိ၊ ၍။ ဥဘောပိ၊ နှစ်ဦးသော ရသေ့တို့သည်
 လည်း။ သာရဏီယကထံ၊ အသက်ဆုံး အောက်မွေအပ်သော စကားကို။
 ကထေတွာ၊ ၍။ သယနကာလ၊ အိပ်သောအခါ၌။ နာရဒေါ၊ နာရဒ
 ရသေ့သည်။ ဒေဝီလဿ၊ ဒေဝီလရသေ့၏။ နိဇ္ဇနဌနဉ္စ၊ အိပ်ရာအရပ်ကို
 လည်းကောင်း။ ခုရဉ္စ၊ တံခါးကိုလည်းကောင်း။ သလ္လက္ခေတွာ၊ မှတ်၍။ နိပ္ပဇ္ဇိ၊
 အိပ်၏။ သောပန၊ ထိုဒေဝီလ ရသေ့သည်ကား။ နိပ္ပမာနော၊ အိပ်သည်ရှိ
 သော်။ အတ္ထာနော၊ မိမိ၏။ နိပ္ပဇ္ဇနဌာနေ၊ အိပ်ရာအရပ်၌။ အနိပ္ပဇ္ဇိတွာ၊ မအိပ်
 မူ၍။ ခုရမဇ္ဈေ၊ တံခါးအလယ်၌။ တိရိယံ၊ ဖိလာကန်လန်။ နိပ္ပဇ္ဇိ၊ အိပ်၏။
 နာရဒေါ၊ နာရဒ ရသေ့သည်။ ရတ္တိံ၊ ညဉ့်၌။ နိက္ခမန္တော၊ တွက်သည်
 ရှိသော်။ တဿ၊ ထို ဒေဝီလရသေ့၏။ ဇာဋသု၊ ဆံကျစ် ဦးစွန်း တို့၌။
 အက္ကမိ၊ နင်းမိ၏။ ကော၊ အဘယ်သူသည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ အက္ကမိ၊ နင်းသနည်း။

(၇၆)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

ဣတိဝုတ္တေ၊ ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်။ အာစရိယ၊ ဆရာ။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်နာရဒ
 ရသေ့တည်း။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ ကုဋ္ဌဇဋိလ၊ ရသေ့စဉ်းလဲ။ အရည
 တော၊ တောမှ။ အာဂန္တော၊ လာ၍။ မမ၊ ငါ၏။ ဇဋ္ဌာသု၊ ဆံကျစ်ဦးစွန်းတို့၌။
 အက္ကမသိ၊ နင်း၏။ ဣတိဝုတ္တေ၊ ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်။ အာစရိယ၊ ဆရာ။
 တုမ္မာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏။ ဣဓ၊ ဤအရပ်၌။ နိပ္ပန္နဘာဝံ၊ အိပ်သည်၏
 အဖြစ်ကို။ နဇာနာမိ၊ မသိ။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ခမထ၊ သည်းခံပါကုန်
 လော့။ ဣတိဝုတ္တော၊ ဤသို့ဆို၍။ တဿ၊ ထိုဒေဝီလရသေ့၏။ ကန္တန္တဿေဝ၊
 အထွေအလာဆိုစဉ်ပင်လျှင်။ ဗဟိ၊ အပသို့။ နိက္ခမိ၊ ထွက်၏။ ဣတရောပိ၊
 ဒေဝီလရသေ့သည်လည်း။ အရာ၊ ဤနာဒရသေ့သည်။ ပဝိသန္တောမိ၊ ဝင်လာ
 သည်ရှိသော်လည်း။ မံ၊ ငါ့ကို။ အက္ကမေယျ၊ နင်းရာ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ပရိ
 ဝတ္တော၊ အောက်အတက်ပြန်၍။ ပါဒဌာနေ၊ ခြေရင်း၌။ သီသံ၊ ဦးခေါင်းကို။
 ကတော၊ ပြု၍။ နိပ္ပဇ္ဇိ၊ အိပ်၏။ နာရဒေါပိ၊ နာရဒရသေ့သည်လည်း။ ပဝိ
 သန္တော၊ ဝင်လာသည်ရှိသော်။ ပဌမံ၊ ရှေ့ဦးစွာလည်း။ အဟံ၊ ငါသည်။
 အာစရိယေ၊ ဆရာ၌။ အပရိစ္ဆိံ၊ ပြစ်မှားမိ၏။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ အဿ၊
 ထိုဒေဝီလရသေ့၏။ ပါဒပဿေန၊ ခြေရင်းနံပါးဖြင့်။ ပဝိသိဿာမိ၊ ဝင်အံ့။
 ဣတိ စိန္တေတော၊ ဤသို့ကြံ၍။ အာဂစ္ဆန္တော၊ လာသည်ရှိသော်။ ဂီဝါယံ၊ လည်
 ၌။ အက္ကမိ၊ နင်းမိပြန်၏။ ဧသော၊ ဤသူသည်။ ကော၊ အတယ်သူနည်း။
 ဣတိဝုတ္တေ၊ ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်။ အာစရိယ၊ ဆရာ။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်နာရဒ
 ရသေ့ပင်တည်း။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ ကုဋ္ဌဇဋိလ၊ ရသေ့စဉ်းလဲ။ ပဌမံ၊
 ရှေ့ဦးစွာ။ မမ၊ ငါ၏။ ဇဋ္ဌာသု၊ ဆံကျစ်ဦးစွန်းတို့၌။ အက္ကမိတော၊ နင်းပြီး၍။
 ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ဂီဝါယံ၊ လည်၌။ အက္ကမသိ၊ နင်း၏။ တံ၊ သင့်ကို။
 အတိသပိဿာမိ၊ ကျိန်ဆဲအံ့။ ဣတိဝုတ္တေ၊ ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်။ အာရိယ၊
 ဆရာ။ မယံ၊ ငါ၏။ ဒေါသော၊ ပြစ်မှားခြင်းသည်။ ဝါ၊ အပြစ်သည်။ နတ္ထိ၊
 မရှိ။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ တုမ္မာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ နိပ္ပန္န
 ဘာဝံ၊ အိပ်သည်အဖြစ်ကို။ နဇာနာမိ၊ မသိ။ ဣတိတသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။
 ပဌမံ၊ ရှေ့ဦးစွာလည်း။ မေ၊ ငါသည်။ အပရစ္ဆံ၊ ပြစ်မှားမိ၏။ ဣဒါနိပန၊
 ယခုအခါ၌လည်း။ ပါဒပဿေန၊ ခြေရင်းဖြင့်။ ပဝိသိဿာမိ၊ ဝင်အံ့။ ဣတိ၊
 ဤသို့။ စိန္တေတော၊ ကြံ၍။ ပဝိဌော၊ သည်။ အမိ၊ ၏။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။

ခမထ၊ သည်းခံပါကုန်လော့။ ဣတိအာဟ၊ ဆို၏။ ကုဋ္ဌဇဋီလ၊ ရသေ့စဉ်းလဲ။
တံ၊ သင့်ကို။ အဘိသပိဿာမိ၊ ကျိန်ဆဲအံ့။ ဣတိဝုတ္ထေ၊ ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်။
အာစရိယ၊ ဆရာ။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ မာကရိတ္ထ၊ မပြုလင့်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဆိုသည်
ရှိသော်။ သော၊ ထိုဒေဝီလရသေ့သည်။ တဿ၊ ထို နာရဒရသေ့၏။ ဝစနံ၊
စကားကို။ အနာဒယိတူ၊ မနာမူ၍-

သဟဿရံသိ၊ တစ်ထောင်သောရောင်ခြည်ရှိသော။ သတတေဇော၊ အရာ
မကသော၊ တန်ခိုးရှိသော။ သူရိယော၊ နေမင်းသည်။ တမဝိနောဒနော၊
အမှိုက်ကို ဖျောက်တတ်၏။ သူရိယေ၊ နေသည်။ ပါတော၊ နံနက်အခါ၌။ ဥဒ
ယန္တေ၊ တက်သည်ရှိသော်။ တေ၊ သင်၏။ မုဒ္ဒါ၊ ဦးခေါင်းသည်။ သတ္တဓာ၊
ခုနစ်စိတ်။ ဖလတု၊ ကွဲစေသတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုလျက်-

တံ၊ ထိုနာရဒရသေ့ကို။ အဘိသပိဇေ၊ ကျိန်ဆဲသည် သာလျှင်တည်း။
နာရဒေါ၊ နာရဒရသေ့သည်။ အာစရိယ၊ ဆရာ။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ဒေါ
သော၊ အပြစ်သည်။ နတ္ထိတိ၊ မရှိဟူ၍။ မမ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဝဒန္တဿေဝ၊ ဆို
စဉ်ပင်လျှင်။ တုမေ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်။ အဘိသပထ၊ ကျိန်ဆဲကုန်ဘိ၏။
ယဿ၊ အကြင်သူအား။ ဒေါသော၊ အပြစ်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တဿ၊ ထိုသူ၏။
မုဒ္ဒါ၊ ဦးခေါင်းသည်။ ဖလတု၊ ကွဲစေသတည်း။ နိဒ္ဒေါသဿ၊ အပြစ်ကင်း
သောသူ၏။ မုဒ္ဒါ၊ ဦးခေါင်းသည်။ မာဖလတု၊ မကွဲစေသတည်း။ ဣတိဝတူ၊
ဤသို့ဆို၍-

သဟဿရံသိ၊ တစ်ထောင်သောရောင်ခြည်ရှိသော။ သတတေဇော၊ အရာ
မကသော တန်ခိုးရှိသော။ သူရိယော၊ နေမင်းသည်။ တမဝိနောဒနော၊
အမှိုက်ကိုဖျောက်တတ်၏။ သူရိယေ၊ နေသည်။ ပါတော၊ နံနက်အခါ၌။ ဥဒ
ယန္တေ၊ တက်သည်ရှိသော်။ တေ၊ သင်၏။ မုဒ္ဒါ၊ ဦးခေါင်းသည်။ သတ္တဓာ၊
ခုနစ်စိတ်။ ဖလတု၊ ကွဲစေသတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုလျက်။ အဘိသပိ၊
ကျိန်ဆဲ၏။

သောပန၊ ထိုနာရဒသည်ကား။ မဟာနုဘာဝေါ၊ ကြီးသော အာနုဘော်
ရှိ၏။ အတိတေ၊ အတိတ်ကာလ၌။ စတ္တာလိသကပ္ပေ၊ ကမ္ဘာလေးဆယ်တို့ကို
လည်းကောင်း။ အနာဂတေ၊ နောင်လာလတ္တံ့သောကာလ၌။ စတ္တာလိသ

(၇၀)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

ကပ္ပေ၊ ကမ္ဘာလေးဆယ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အသီတိကဓမ္မ၊
 ကမ္ဘာရှစ်ဆယ်တို့ကို။ အနုဿရတိ၊ အောက်မေ့နိုင်၏။ တဿ၊ ထို့ကြောင့်။
 ကဿနခေါ၊ အဘယ်သူ၏။ ဥပရိ၊ အထက်၌။ သပေ၊ ကျိန်စာသည်။ ပတိဿတိ၊
 ကျလတ္တံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥပဓာရေန္တော၊ စူးစမ်းဆင်ခြင်သည်ရှိသော်။
 အာစရိယဿ၊ ဆရာ၏။ ဥပရိ၊ အထက်၌။ သပေ၊ ကျိန်စာသည်။ ပတိဿတိ၊
 ကျလတ္တံ့။ ဣတိဥတု၊ ဤသို့သိ၍။ တသ္မိံ၊ ထိုဒေဝီလရသေ့၌။ အနုကမ္မံ၊
 သနားသည်ကို။ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။ ဣဒ္ဓိဗလေန၊ တန်ခိုး၏အစွမ်းဖြင့်။ အရုဏ္ဏမနံ၊
 အရုဏ်တက်ခြင်းကို။ နိဝါရေသိ၊ မြင်၏။ နဂရာ၊ ပြည်သူတို့သည်။ အရုဏေ၊
 အရုဏ်သည်။ အနုဂစ္ဆန္တေ၊ မတက်သည် ရှိသော်။ ရာဇဒ္ဓါရံ၊ မင်းအိမ်
 တံခါးသို့။ ဂန္တော၊ သွား၍။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ တယံ၊ အရှင်မင်းကြီးသည်။
 ရဇံ၊ ပြည်ကို။ ကရောန္တော၊ ပြုသည်ရှိသော်။ အရုဏေ၊ အရုဏ်သည်။ နဉ္ဇဋ္ဌ
 ဟတိ၊ မတက်။ နော၊ အကျွန်ုပ်တို့အား။ အရုဏံ၊ အရုဏ်ကို။ ဥဋ္ဌာပေဟိ၊
 တက်စေလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ကန္တိံသု၊ ငိုကြွေးကုန်၏။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။
 အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ကာယကမ္မာဒိနိ၊ ကိုယ်ဖြင့်ပြုအပ်သောအမှု စသည်တို့ကို။
 ဩလောကန္တော၊ ကြည့်လတ်သည်ရှိသော်။ ကိဉ္စ၊ တစ်စုံတစ်ခုသော။ အယုတ္တံ၊
 မသင့်သောအမှုကို။ အဒိဿ၊ မမြင်သောကြောင့်။ ကာရဏံ၊ အကြောင်း
 ကား။ ကိန္နခေါ၊ အသို့နည်း။ ဣတိစိန္တေတု၊ ဤသို့ကြံ၍။ ပဗ္ဗဇိတာနံ၊
 ရဟန်းတို့၏။ ဝိဝါဒေန၊ ငြင်းခုံခြင်းဖြင့်။ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဣတိ ပရိသင်္က
 မာနော၊ ဤသို့တွေးတောရှုရှာလျက်။ ကစ္ဆိ၊ အသို့နည်း။ ဣမသ္မိံ နဂရေ၊
 ဤပြည်၌။ ပဗ္ဗဇိတာ၊ ရဟန်းတို့သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိကုန်သလော။ ဣတိပုစ္ဆံ၊
 ဤသို့မေး၏။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ ဟိယျော၊ ယမန်နေက။ သာယံ၊ ည၌
 အခါ၌။ ကုမ္ဘကာရသလ္လာယံ၊ အိုးထိန်းသည်ဖရပ်၌။ အာဂတာ၊ ရောက်
 လာသော ရဟန်းတို့သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့လျှောက်၏။
 တခံဏညေဝံ၊ ထိုခဏ၌သာလျှင်။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ ဥက္ကာဟိ၊ မီးရှူးတို့ကို။
 ဓာရိယမာဟိ၊ ညှိစေကုန်လျက်။ ဝါ၊ သွန်းစေကုန်လျက်။ တတ္ထ၊ ထိုအိုးထိန်း
 ဖရပ်သို့။ ဂန္တော၊ သွား၍။ နာရဒံ၊ နာရဒရသေ့ကို။ ဝန္တိတု၊ ရှိခိုး၍။ ဧက
 မန္တံ၊ တင့်အပ် လျှောက်ပတ်သောအရပ်၌။ နိသိန္တော၊ နေလျက်။ အာဟ၊
 လျှောက်၏။

နရဒ၊ နာရဒရှင်ရသေ့။ ဇမ္ဗူပဿ၊ ဇမ္ဗူဒီပ၊ ကျွန်း နေသော လူ့
အပေါင်းအား။ ကဗ္ဗန္တာ၊ အမှုတို့သည်။ နပဝတ္တန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်။ ကေန၊
အဘယ့်ကြောင့်။ လောကော၊ လောကသည်။ တမော၊ အမှိုက်သည်။ ဘူတော၊
ဖြစ်သည်။ ပုစ္ဆိတော၊ မေးအပ်သောရှင်ရသေ့သည်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။
တံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ အက္ခာဟံ၊ ကြားဘိလော့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့
လျှောက်၏။

နာရဒေါ၊ နာရဒရသေ့သည်။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။ ပဝတ္တိံ၊ အကြောင်း
ကို။ အင်္ဂုလိကိတော၊ ကြား၍။ ဣမိနာကာရဏေန၊ ဤအကြောင်းဖြင့်။ အဟံ၊
ငါ့ကို။ ဣမိနာ၊ ဤဒေဝီလရသေ့သည်။ အဘိသမ္ပိတော၊ ကျိန်ဆဲ၏။ အထ၊
ထိုအခါ၌။ အဟံ၊ ငါသည်။ မယံ၊ ငါ့အား။ ဒေါသော၊ အပြစ်သည်။ နတ္ထိ၊
မရှိ။ ယဿ၊ အကြင်သူအား။ ဒေါသော၊ အပြစ်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တဿဝ၊
ထိုသူသာလျှင်။ ဥပရိ၊ အထက်၌။ သပေါ၊ ကျိန်စာသည်။ ပတတု၊ ကျစေ
သတည်း။ ဣတိဝတော၊ ဤသို့ဆို၍။ အဘိသပိ၊ ကျိန်ဆဲ၏။ အဘိသပိတော စ
ပန၊ ကျိန်ဆဲပြီး၍ကား။ ကဿနုခေါ၊ အဘယ်သူ၏။ ဥပရိ၊ အထက်၌။
သပေါ၊ ကျိန်စာသည်။ ပတိဿတိ၊ ကျလတ္တံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥပဓာ
ရေန္တော၊ စူးစမ်းဆင်ခြင်သည်ရှိသော်။ သူရိယဂ္ဂမန ဝေလာယ၊ နေတူက်
သောကာလ၌။ အာစရိယဿ၊ ဆရာဒေဝီလရသေ့၏။ မုဒ္ဓါ၊ ဦးခေါင်းသည်။
သတ္တာဓာ၊ ခုနစ်စိတ်။ ဖလိဿတိ၊ ကွဲလွဲစွာ။ ဣတိသိသော၊ ဤသို့ မြင်သော
ကြောင့်။ တေသ္မိံ၊ ထိုဒေဝီလရသေ့၌။ အနုကမ္ပံ၊ သနားသည်ကို။ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။
အရုဏဿ၊ အရုဏ်။ ဥပ္ပစ္ဆန္တိ၊ တက်ခြင်းကို။ နဒေမိ၊ မပေးအံ့။ ဣတိအာဟ၊
ဆို၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အဿ၊ ထိုဒေဝီလရသေ့အား။ အန္တရာယော၊
အန္တရာယ်သည်။ ကထံပန၊ အသို့လျှင်။ န ဘဝေယျ၊ မဖြစ်ရာအံ့နည်း။ ဣတိ
အာဟ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ မံ၊ ငါ့ကို။ သစေဓမာပေယျ၊ အကယ်၍ ကန်
တော့သည်ဖြစ်အံ့။ န ဘဝေယျ၊ မဖြစ်ရာ။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ တေနဟံ၊
ထိုသို့တပြားကား။ ဓမာပေဟံ၊ ကန်တော့လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်။
သော၊ ဤနာရဒရသေ့သည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ ဇဋ္ဌာသု၊ ဆံကျစ်ဦးစွန်းတို့၌
လည်းကောင်း။ ဂီဝါယစ၊ လည်၌လည်းကောင်း။ အတ္တမိ၊ နင်း၏။ အဟံ၊

(၈၀)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ တန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ခမာပေဟိ၊ ကန်တော့လော့။
 ဝေ၊ ဤသို့။ မာကရိ၊ မဆိုလင့်။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ န ခမာပေမိ၊
 မကန်တော့နိုင်။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ တေ၊ သင်၏။ မုဒ္ဒ၊ ဦးခေါင်း
 သည်။ သတ္တဓာ၊ ခုနစ်စိတ်။ ဖလိယတိ၊ ကွဲလွဲစွာ။ ဣတိဝုတ္တေပိ၊ ဤသို့ဆို
 သော်လည်း။ နခမာပေတိယေဝ၊ မကန်တော့သည်သာလျှင်တည်း။ အထ၊ ထို
 အခါ၌။ န၊ ထိုဒေဝီလရှင်ရသေ့ကို။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ တံ၊ သင်သည်။ အတ္ထ
 နောရုစီယာ၊ မိမိအလိုအားဖြင့်။ နခမာပေယတိ၊ မကန်တော့လတ္တံ့။ ဣတိ
 ဝတှာ၊ ဤသို့ဆို၍။ ဟတ္ထပါဒကုစ္ဆဂီဝါယ၊ လက်ခြေ ဝမ်း လည်ကုပ်တို့၌။
 ဂါဟာပေတွာ၊ ကိုင်ဆွဲစေလျက်။ နာရဒသာ၊ နာရဒရှင်ရသေ့၏။ ပါဒမူလေ၊
 ခြေရင်း၌။ ဩနမာပေသိ၊ ညွတ်စေ၏။ နာရဒေါ၊ နာရဒ ရှင်ရသေ့သည်။
 အာစရိယ၊ ဆရာဒေဝီလ။ ဥဋ္ဌေဟိ၊ ထလော့။ တေ၊ သင်အား။ ခမာမိ၊ သည်း
 ခံ၏။ ဣတိဝတှာ၊ ဤသို့ဆို၍။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး။ အယံ၊
 ဤဒေဝီလ ရသေ့သည်။ ယထာ မနေန၊ မိမိစိတ်အလိုဖြင့်။ န ခမာပေတိ၊
 မကန်တော့။ နဂရဿ၊ မြို့၏။ အဝိဇ္ဇရေ၊ မနီးမဝေးသောအရပ်၌။ ဧကော
 သရော၊ အိုင်တစ်ခုသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တတ္ထ၊ တို့အိုင်၌။ န၊ ထိုဒေဝီလရှင်ရသေ့
 ကို။ သိသေ၊ ဦးခေါင်း၌။ မတ္ထိကာပိဏ္ဏံ၊ မြေစိုက်ကို။ ကတှာ၊ တင်၍။ ဂလပ္ပမာ
 ဏေ၊ လည်အတိုင်းအရှည်ရှိသော။ ဥဒကေ၊ ရေ၌။ ထပါပေဟိ၊ ထားလော့။
 ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ တထာ၊ ထိုနာရဒရှင်ရသေ့
 ဆိုတိုင်း။ ကာရေသိ၊ ပြုစေ၏။ နာရဒေါ၊ နာရဒရှင်ရသေ့သည်။ ဒေဝီလံ၊
 ဒေဝီလ ရှင်ရသေ့ကို။ အာမန္တေတွာ၊ ခေါ်၍။ အာစရိယ၊ ဆရာ။ မယာ၊
 ဝါသည်။ ဣဒ္ဓိယာ၊ တန်ခိုးကို။ ဝိဿဋ္ဌာယ၊ လွှတ်လပ်သော်။ သူရိယသန္တာ
 ပေ၊ နေပူသည်။ ဥဋ္ဌဟန္တေ၊ တက်သည်ရှိသော်။ ဥဒကေ၊ ရေ၌။ နိမုဇ္ဇိတွာ၊
 ငုပ်၍။ အညေန ဌာနေန၊ တစ်ပါးသောအရပ်ဖြင့်။ ဥတ္တရိတွာ၊ ကူး၍။ ဂန္ထေ
 ယျာသိ၊ သွားလေလော့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ တဿ၊ ထိုဒေဝီလ ရှင်
 ရသေ့၏။ သိသံ၊ ဦးခေါင်းကို။ သူရိယရံဟိ၊ နေခြည်ဘို့ဖြင့်။ သံဖုဋ္ဌမတ္တေ
 နေဝ၊ တွေ့ကာမျှဖြင့်သာလျှင်။ မတ္ထိကာပိဏ္ဏံ၊ မြေစိုက်သည်။ သတ္တဓာ၊
 ခုနစ်စိတ်။ ဖလိ၊ ကွဲ၏။ သော၊ ထိုဒေဝီလ ရှင်ရသေ့သည်။ နိမုဇ္ဇိတွာ၊ ငုပ်၍။
 အညေန ဌာနေန၊ တစ်ပါးသောအရပ်ဖြင့်။ ပလာယံ၊ ပြေး၏။ သတ္တာ၊ မြတ်

စွာဘုရားသည်။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ဤဓမ္မဒေသနာတို့။ အာဟရိတော၊ ဆောင်
တော်မူ၍။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တဒါဟံ၊ ထိုအခါ၌လျှင်။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။
အာနန္ဒော၊ အာနန္ဒာသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဒေဝီလော၊ ဒေဝီလရင်ရသေ့
သည်။ တိဿော၊ တိဿမထေရ်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်သည်။ နာရဓေါ၊ နာရဒ
ရသေ့သည်။ အဟမေဝံ၊ ငါဘုရားသည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိအာဟရိ၊ ဤသို့
ဆောင်တော်မူ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ သေ၊ ဤရဟန်းသည်။
ဒုဗ္ဗစောယေဝံ၊ ဆိုနိုင်ခက်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိဝတော၊ ဤသို့မိန့်တော်
မူ၍။ တိဿတ္ထေရံ၊ တိဿမထေရ်ကို။ အာမန္တော၊ ခေါ်တော်မူ၍။ တိဿ၊
တိဿ။ ဘိက္ခုဟိနာမ၊ ရဟန်းတို့မည်သည်ကား။ အသုဂ္ဂေ၊ ဤအမည်ရှိ
သောသူသည်။ အဟံ၊ ငါ့ကို။ ကုဇ္ဈေ၊ အမျက်ထွက်ပြီ။ အသုဂ္ဂေ၊ ဤအမည်
ရှိသောသူသည်။ ပဟတော၊ ပုတ်ခတ်ပြီ။ အသုဂ္ဂေ၊ ဤအမည်ရှိသောသူ
သည်။ ဇိတော၊ အောင်ပြီ။ အသုဂ္ဂေ၊ ဤအမည်ရှိသောသူသည်။ မေ၊
ငါ၏။ ဘဏ္ဍံ၊ ဥစ္စာကို။ အဟာသိ၊ ခိုးပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေဿ၊ ကြံသော
သူ၏။ ဧဝံ၊ ရန်သည်။ န ဝုပသမ္ပတိနာမ၊ ငြိမ်းသည်မမည်။ ဧဝံ ပန၊ ဤသို့
ကား။ အနုပနယန္တိသေဝံ၊ ရန်ငြိုးမဖွဲ့သောသူအားသာလျှင်။ ဥပသမ္ပတိ၊
ငြိမ်း၏။ ဣတိဝတော၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ ဣမာဂါယာ၊ ဤဂါယာတို့ကို။
အဘာသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

(သော၊ ဤသူသည်။ မံ၊ ကို။ အက္ကောစ္ဆံ၊ အမျက်ထွက်ပြီ။ သော၊
ဤသူသည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ အဝဓိ၊ ညှဉ်းဆဲပြီ။ သော၊ ဤသူသည်။ မံ၊ ငါ့ကို။
အဇိနံ၊ အောင်ပြီ။ သော၊ ဤသူသည်။ မေ၊ ငါ၏။ ခနံ၊ ဥစ္စာကို။ အဟာသိ၊
ခိုးပြီ။ ယေစ၊ အကြင်သူတို့သည်လည်း။ တံ၊ ထိုအမျက်ထွက်ခြင်းစသည်ကို။
ဥပနယန္တိ၊ ရန်ငြိုးဖွဲ့ကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုသူတို့၏။ ဧဝံ၊ ရန်သည်။ န သမ္ပတိ၊
မငြိမ်း။)

(သော၊ ဤသူသည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ အက္ကောစ္ဆံ၊ အမျက်ထွက်ပြီ။ သော၊ ဤ
သူသည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ အဝဓိ၊ ညှဉ်းဆဲပြီ။ သော၊ ဤသူသည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ အဇိနံ၊
အောင်ပြီ။ သော၊ ဤသူသည်။ မေ၊ ငါ၏။ ခနံ၊ ဥစ္စာကို။ အဟာသိ၊ ခိုးပြီ။
ယေစ၊ အကြင်သူတို့သည်လည်း။ တံ၊ ထိုအမျက်ထွက်ခြင်းစသည်ကို။ နုပန

(၁၂)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

ယန္တိ၊ ရန်ငြိုးမဖွဲ့ကုန်။ တေသံ၊ ထိုသူ၏။ ဝေရံ၊ ရန်သည်။ ဝူပသမ္ပတိ၊ ငြိမ်း၏။
ဣတိ၊ ဤသို့။ အဘာသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထတာသုဂါထာသု၊ ထိုဂါထာတို့၌။ အက္ခောဘိတိ၊ အက္ခောဘိဟူသည်
ကား။ အက္ခောသိ၊ ဆဲရေးပြီ။ အဝေ၊ အဝဓိဟူသည်ကား။ ပဟရိ၊ ပုတ်ခတ်ပြီ။
အဇိနိတိ၊ အဇိနိ ဟူသည်ကား။ ကုဋသက္ခိ၊ စဉ်းလဲသော သက်သေကို။
ဩတရဏေနဝါ၊ သွင်းသဖြင့်လည်းကောင်း။ ဝါဒပ္ပဋိဝါဒေန ဝါ၊ ရှေ့နေ
ခေါ်၍ စကားတို့ ဆိုသဖြင့် လည်းကောင်း။ ကရဏုတ္တရိယကရဏေနဝါ၊
နိုင်ထက်ကလွန်သဖြင့်လည်းကောင်း။ အဇေသိ၊ အောင်ပြီ။ အဟာသိမေတိ၊
အဟာသိမေ ဟူသည်ကား။ မမ၊ ငါ၏။ သန္တကံ၊ ဥစ္စာဖြစ်သော။ ပတ္တာဒိသု၊
သပိတ်စသည်တို့တွင်။ ကိဉ္စိဒေဝ၊ တစ်စုံတစ်ခုသော ဥစ္စာကိုသာလျှင်။ အဝဟရိ၊
ခိုး၏။ ယေစတံတိ၊ တံ ဟူသည်ကား။ ယေကေစိဒေဝတာဝါ၊ အကြင်
နတ်တို့သည်လည်းကောင်း။ ယေကေစိမနုဿဝါ၊ အကြင်သူတို့သည်လည်း
ကောင်း။ ယေကေစိဂဟဋ္ဌာဝါ၊ အကြင်အိမ်ယာထောင်သောလူတို့သည်လည်း
ကောင်း။ ယေကေစိပဗ္ဗဇိတာဝါ၊ အကြင်ရဟန်းတို့သည်လည်းကောင်း။
အက္ခောဘိမန္တိ အာဒိဝတ္ထုကံ၊ အက္ခောဘိမံ၊ ဤသို့ အစရှိသည်သာလျှင်
အကြောင်းရှိသော။ တံကောမံ၊ ထိုအမျက်ထွက်ခြင်းကို။ သကဋုရံ၊ လှည်း
ဦးထမ်းပိုးကို။ နန္ဒနာ၊ သားရေလွန်ကြီးဖြင့်။ ဥပနယန္တိဝိယ၊ ဖွဲ့ကုန်သကဲ့သို့
လည်းကောင်း။ ပူတိမစ္ဆာဒိနိ၊ ငါးပုပ်စသည်တို့ကို။ ကုသာဒိဟိ၊ သမန်းမြက်
စသည်တို့ဖြင့်။ ဥပနယန္တိဝိယ၊ လည်းကောင်း။ ပုနပ္ပုနံ၊ အထပ်ထပ်။ ဝေ
ဌေတွာ၊ ရစ်၍။ ဥပနယန္တိ၊ ဖွဲ့ကုန်၏။ သကိံ၊ တစ်ကြိမ်။ ဥပ္ပန္တံ၊ ဖြစ်သော။ တေသံ၊
ထိုသူတို့၏။ ဝေရံ၊ ရန်သည်။ နသမ္ပတိတိ၊ နသမ္ပတိဟူသည်ကား။ နဝူပသမ္ပတိ၊
မငြိမ်း။ ယေစတံနုပနယန္တိတိ၊ ဟူသည်ကား။ အသတိယာဝါ၊ မအောက်မေ့မိ
သဖြင့်လည်းကောင်း။ အမနသိကာရဝသေနဝါ၊ နှလုံးမသွင်းမိသည်၏
အစွမ်းအားဖြင့် လည်းကောင်း။ ကမ္မပစ္စဝေက္ခဏာဒိသေနဝါ၊ ကံကို ဆင်
ခြင်ခြင်းအစရှိသည်တို့၏အစွမ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း။ ယေ၊ အကြင်သူတို့
သည်။ အက္ခောသာဒိ ဝတ္ထုကံ၊ ဆဲရေးခြင်းအစရှိသည်သာလျှင်အကြောင်း
ရှိသော။ တံကောမံ၊ ထိုအမျက်ထွက်ခြင်းကို။ တယာပိ၊ သင်သည်လည်း။
နိဇ္ဈေ၊ သော၊ အပြစ်မရှိ။ ပုရိမဘဝေ၊ ရှေ့ဘဝ၌။ အတ္တုဇ္ဈေ၊ အမျက်ထွက်

သည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ပဟဇ္ဇော၊ ပုဏ်ခတ်သည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ကုဋ္ဌသက္ခိ၊ ကောက်ကျစ်စဉ်းလဲသောသက်သေကို။ သြတာရေတွာ၊ သွင်း၍။ ဇိတော၊ ရှုံးစေဖူးသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ တေ၊ တို့သူတို့သည်။ ကဿစိ၊ တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူ၏။ ကိဉ္ဇူ၊ တစ်စုံတစ်ခုသောဥစ္စာတို့။ ပသယ၊ နှိပ်စက်၍။ အစ္ဆိန္ဒ၊ လူယက်ဖူးသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ နိဒ္ဒေ၊ သော၊ အပြစ်မရှိသည်။ ဟုတွာပိ၊ ဖြစ်၍လည်း။ အက္ခောသ၊ ဒီနိ၊ ဆဲရေးခြင်းစသည်တို့သို့။ ပါပုဏာသိတိ၊ ရောက်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ နဥပနယန္တိ၊ ရန်ငြိုးမဖွဲ့ကုန်။ ပမာဒေန၊ မေ့လျော့သဖြင့်။ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်သော။ တေသုပိ၊ ထိုလူတို့၌လည်း။ ဝေရံ၊ ရန်သည်။ ဣမိနာအနုပနယန္တေန၊ ဤသို့ရန်ငြိုးမဖွဲ့သဖြင့်။ နိရိန္ဒနော၊ မီးစာမရှိသော။ ဇာတဝေဒေါဝိယ၊ တောမီးကဲ့သို့။ ဝူပသမ္ပတိ၊ ပြိမ်း၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်။ အက္ခော၊ အနက်တည်း။

ဒေသနာပရိယောသာနေ၊ ဒေသနာတော်၏ အဆုံး၌။ သတသဟဿတိက္ခူ၊ တစ်သိန်းသောရဟန်းတို့သည်။ သောတာပတ္တိဖလာဒီနိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ် စသည်တို့သို့။ ပါပုဏိံသု၊ ရောက်ကုန်၏။ ဓမ္မဒေသနာ၊ ဓမ္မဒေသနာသည်။ မဟာဇနဿ၊ လူအပေါင်းအား။ သတ္ထိကာ၊ အကျိုးရှိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဒုဗ္ဗစောပိ၊ ဆိုနိုင်ခက်သော ရဟန်းသည်လည်း။ ဒုဗ္ဗစောယေဝ၊ ဆိုလွယ်သည်သာလျှင်။ ဇာတော၊ ဖြစ်၏။

တတိယံ၊ သော။ တိဿတ္ထေရဝတ္ထု၊ သည်။ ဣတိသမတ္ထော၊ ဤတွင်ပြီးပြီ။

၁-ယမကဝဂ္ဂ၊ ၄-ကာဠိယက္ခိနိဝတ္ထု

တိဿမထေရ်ဝတ္ထု၌ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကိုပြုပြီး၍ ယခုအခါ ကာဠိယက္ခိနိဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော အရှင် ဗုဒ္ဓဃောသ ဓာရာသည် “နဟိဝေရေနာတိ” အစရှိသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။

ထိုပါဠိ၏ အတ္ထကား။ နဟိဝေရေနာတိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ နဟိဝေရေန စသော ဤတရားဒေသနာတော်ကို။ သတ္ထော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၌။ ဗိဟာရန္တော၊ နေတော်မူလျက်။ အညတရံ၊

(၈၄)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

တစ်ပါးသော။ ဝဠိတ္ထိ။ မိန်းမမြို့ကို။ အာရတ္တံ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကုထေသိ၊
 ဟောတော်မူ၏။ ဧကော ကဋုမ္ပိကော၊ တစ်ယောက်သော သူကြွယ်သား
 သည်။ ပိတရိ၊ အဖသည်။ ကာလင်္ကတေ၊ သေသည်ရှိသော်။ ခေတ္တစ၊
 လယ်၌ လည်းကောင်း။ ဃရေစ၊ အိမ်၌လည်းကောင်း။ သဗ္ဗကိစ္စာနိ၊
 အလုံးစုံသော ကိစ္စတို့ကို။ အတ္တနာဝ၊ မိမိသည်ပင်လျှင်။ ကရောဇ္ဇော၊
 ပြုလျက်။ မာတရံ၊ အမိကို။ ပဋိဇ္ဇဂ္ဂကိရ၊ လုပ်ကျွေးသတတ်။ အထ၊ ထို
 အခါ၌။ အထ၊ ထိုသူကြွယ်သား၏။ မာတာ၊ အမိသည်။ တာတ၊ ချစ်သား။
 တေ၊ သင့်အား။ ကုမာရိကံ၊ သတို့သမီးငယ်ကို။ အာနေဿာမိ၊ ဆောင်အံ့။
 ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ အမ္မ၊ အမိ။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ မာဝဒေသိ၊ မဆိုလင့်။
 အဟံ၊ ငါသည်။ ယာဝဇီဝံ၊ အသက်ထက်ဆုံး။ တုဗ္ဗေ၊ တို့ကို။ ပဋိဇ္ဇဂ္ဂိသာမိ၊
 လုပ်ကျွေးအံ့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ တာတ၊ ချစ်သား။ ခေတ္တစ၊ လယ်၌
 လည်းကောင်း။ ဃရေစ၊ အိမ်၌လည်းကောင်း။ ကိစ္စံ၊ ပြုဖွယ်ကိစ္စကို။ တုဗ္ဗေ၊
 သင်သည်သာလျှင်။ ကရောသိ၊ ပြု၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်။ မယံ၊ ငါ၏။
 စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ သုခံ၊ ချမ်းသာသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိတသ္မာ၊
 ထိုကြောင့်။ အာနေဿာမိ၊ ဆောင်အံ့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့အမိဆို၏။ သော၊
 ထိုသူကြွယ်သားသည်။ ပုနပ္ပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ။ ပဋိက္ခိပိတု၊ ပယ်၍လည်း။
 ဂါ၊ ပယ်သော်လည်း။ တုဏှိ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သာ၊
 ထိုအမိသည်။ ဧကံကုလကုမာရိကံ၊ တစ်ယောက်သော အမျိုးသမီးကို။ အာနေ
 တံ၊ ဆောင်ခြင်းငှာ။ ဂန္တု၊ ကာမော၊ သွားလိုသည်ဖြစ်၍။ ဂေဟာ၊ အိမ်မှ။ နိက္ခမိ၊
 ထွက်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုအမိကို။ ပုတ္တော၊ သားသည်။ ကတရံကုလံ၊
 အဘယ်အမျိုးသို့။ ဂစ္ဆထ၊ သွားကုန်အံ့နည်း။ ဣတိပုစ္ဆိတု၊ ဤသို့မေးသော
 ကြောင့်။ အသုကကုလံနာမ၊ ဤမည်သောအမျိုးသို့သွားအံ့။ ဣတိပုတ္တော၊
 ဤသို့သည်ရှိသော်။ တတ္ထ၊ ထိုအမျိုးသို့။ ဂမနံ၊ သွားခြင်းကို။ ပဋိဇ္ဇေ
 တော၊ ဖြစ်၍။ အတ္တနော၊ မိမိသည်။ အတိရုစိတံ၊ ကြိုက်နှစ်သက်သော။
 ကုလံ၊ အမျိုးကို။ အာစိက္ခံ၊ ကြား၏။ သာ၊ ထိုအမိသည်။ တတ္ထ၊ ထိုအမျိုးသို့။
 ဂန္တု၊ သွား၍။ ကုမာရိကံ၊ သတို့သမီးငယ်ကို။ ဓာရေတု၊ ဆောင်၍။ ဒိဝသံ၊
 နေ့ကို။ ထပေတု၊ မှတ်၍။ တံ၊ ထိုသတို့သမီးငယ်ကို။ တထ၊ ထိုသူကြွယ်သား
 ၏။ ဃရေ၊ အိမ်၌။ ဝသံအကာသိ၊ အစိုးရသောအားဖြင့် ပြုစေ၏။ သာ၊ ထို

သတို့သမီးငယ်သည်။ ဝဉ္စျာ၊ မြိုသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။
 နံ၊ ထိုသူကြွယ်သားကို။ မာတာ၊ အမိသည်။ ပုတ္တ၊ ချစ်သား။ တံ၊ သင်သည်။
 အတ္တနောရစိယာ၊ မိမိအလိုအားဖြင့်။ ကုမာရိကံ၊ သတို့သမီးငယ်ကို။ အာဏာ
 ပေသိ၊ စေ၏။ သာ၊ ထိုသတို့သမီးငယ်သည်။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ဝဉ္စျာ၊ မြို
 သည်။ ဇာတာ၊ ဖြစ်ခဲ့၏။ အပုတ္တကဉ္စနာမကုလံ၊ သားမရှိသောအမျိုးမည်
 သည်လည်း။ ဝိနဿတိ၊ ပျက်တတ်၏။ ပဝေဏိ၊ အဆက်သည်။ န ဃဋီယတိ၊
 မစပ်။ အဟံ၊ ငါသည်။ တေ၊ သင့်အား။ အညံ၊ တစ်ပါးသော။ ကုမာရိကံ၊
 သတို့သမီးငယ်ကို။ အာနေဿာမိ၊ ဆောင်အံ့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ ထေန၊
 ထိုသူကြွယ်သားသည်။ အမ္မ၊ အမိ။ အလံ၊ တန်ပြီ။ ဣတိဝုစ္စမာနာပိ၊ ဤသို့
 ဆိုသော်လည်း။ နပု၊ န၊ အဖန်တလဲလဲ။ ကထေသိ၊ ဆို၏။ ဝဉ္စျတ္ထိ၊ မိန်းမမြို
 သည်။ တံ ကတံ၊ ထိုအမိဆိုသောစကားကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ ပုတ္တာနာမ၊
 သားတို့မည်သည်ကား။ မာတာပိတုနံ၊ အမိအဖတို့၏။ ဝစနံ၊ စကားကို။
 အတိက္ကမိတု၊ လွန်ခြင်းငှာ။ နသက္ကောန္တိ၊ မတတ်နိုင်ကုန်။ ဣဒါနိ၊ ယခု
 အခါ၌။ အညံ၊ တစ်ပါးသော။ ဝိဇာယိနိ၊ သားဖွားသော။ ဣတ္ထိ၊ မိန်းမကို။
 အာနေတွာ၊ ဆောင်၍။ မံ၊ ငါ့ကို။ ဒါသိဘောဝေန၊ ကျွန်မိန်းမ၏သုံးဆောင်
 ခြင်းဖြင့်။ ဘုဉ္ဇိဿတိ၊ သုံးဆောင်လတ္တံ့။ အဟံ၊ ငါသည်။ သယမေင၊ ကိုယ်
 တိုင်သာလျှင်။ ဧကံ ကုမာရိကံ၊ သတို့သမီးတစ်ယောက်ကို။ အာနေမိ၊ ဆောင်
 ရမှုကား။ ယံနန၊ ကောင်းလေစွ။ ဣတိစိန္တေတွာ၊ ဤသို့ကြံ၍။ သာ၊ ထိုမိန်းမ
 မြိုသည်။ ဧကံကုလံ၊ တစ်ယောက်သောအမျိုးသို့။ ဝန္တော၊ ၍။ တဿ၊ ထိုလူလင်
 ၏။ အတ္ထာယ၊ အလို့ငှာ။ ကုမာရိကံ၊ သတို့သမီးငယ်ကို။ ဗာရေတွာ၊ ဆောင်၍။
 အမ္မ၊ အမိ။ တေ၊ ဤအမှုသည်။ ကိံ၊ အသို့နည်း။ ဝဒေသိ၊ ဆိုပါလော့။ ဣတိ
 အာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ တေဟိ၊ ထိုသတို့မီးငယ်အဖတို့သည်။ ပဋိက္ခိတ္တာ၊ ပယ်ကုန်
 သည်ရှိသော်။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဝဉ္စျာ၊ မြို၏။ အပုတ္တကဉ္စနာမကုလံ၊ သားမရှိ
 သောအမျိုးအမည်သည်။ ဝိနဿတိ၊ ပျက်တတ်၏။ တုမ္ဘာကံပန၊ သင်တို့၏ကား။
 ဓိတာ၊ သမီးသည်။ ပုတ္တံဝါ၊ သားယောက်ျားကိုလည်းကောင်း။ ဓိတာရံဝါ၊ သား
 မိန်းမကိုလည်းကောင်း။ လတိတွာ၊ ရ၍။ ကုဋုမ္ပိကဿ၊ ဥစ္စာ၏။ သာမိနိ၊ အရှင်
 သည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ မယံ၊ ငါ၏။ သာမိကဿ၊ လင်၏အကျိုးငှာ။ နံ၊ ထို
 သတို့သမီးငယ်ကို။ ဒေထ၊ ပေးကုန်လော့။ ဣတိယာစိတွာ၊ ဤသို့တောင်းသော

(၈၆) ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

ကြောင့်။ သမ္ပုဋ္ဌိစ္စာပေတော၊ ဝန်ခံစေ၍။ အာနေတော၊ ဆောင်၍။ သာမိကဿ၊
လင်၏။ ယရေ၊ အိမ်၌။ အကာသိ၊ အစိုးရသောအားဖြင့်ပြုစေ၏။ အထ၊ ထို
အခါ၌။ အဿ၊ ထိုမိန်းမမြှို၏။ တေ၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။
အယံ၊ ဤသားသမီးငယ်သည်။ ပုတ္တံ၊ သားယောက်ျားကိုလည်းကောင်း။
ဓီတရံ၊ သားမိန်းမကိုလည်းကောင်း။ သစေလတိဿတိ၊ အကယ်၍ ရသည်
ဖြစ်အံ့။ အယမေဝ၊ ဤသတို့သမီးငယ်သာလျှင်။ ကုဋုမ္ဗဿ၊ ဥစ္စာ၏။ သာမိနီ၊
အရှင်သည်။ တဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်။ ဒါရကံ၊
သုငယ်သည်။ နလတတိ၊ မရ။ တထာဝေ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်။ နံ၊ ထိုသတို့သမီးငယ်
ကို။ ကာတံ၊ ပြုခြင်းငှာ။ ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံလျက်။ အထ၊
ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုသတို့သမီးငယ်ကို။ သာ၊ ထိုမိန်းမမြှိုသည်။ အာဟ၊ ဆို၏။
အမ္မ၊ အမိ။ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌။ တေ၊ သင့်၏။ ကုစ္ဆိယံ၊ ဝမ်း၌။ ဝဋ္ဋော၊
ကိုယ်ဝန်သည်။ ပတိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ မေ၊ အာ။ အာရော
စေယျာသိ၊ ကြားလော့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ သာ၊ ထိုသတို့သမီးငယ်
သည်။ သာဓုတိ၊ ကောင်းပြီဟူ၍။ ပဋိဿုဏိတော၊ ဝန်ခံ၍။ ဝဋ္ဋေ၊ ကိုယ်ဝန်သည်။
ပတိဋ္ဌိတေ၊ တည်သည်ရှိသော်။ တဿာ၊ ထိုမိန်းမမြှိုအား။ အာရောစေသိ၊
ကြား၏။ ဣတရိဿာမာ၊ မိန်းမမြှိုသည်ကား။ သယမေဝ၊ မိမိအလိုလို
သာလျှင်။ ယာဂုဘတ္တာဒီနိ၊ ယာဂုထမင်းစသည်တို့ကို။ ဒေတိ၊ ၏။ အထ။
ထိုအခါ၌။ အဿာ၊ ထိုသတို့သမီးငယ်အား။ ငါ၏။ အာဟာရေန၊ အာဟာရ
နှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တက္က။ ဝဋ္ဋပတိ၊ ကိုယ်ဝန်ကိုကျစေတတ်သော။ တေသန္တံ၊ ကို။
အကာသိ၊ ပြု၏။ ဝဋ္ဋော၊ ကိုယ်ဝန်သည်။ ပတိ၊ ကျ၏။ ဒုတိယမ္ပိ၊ နှစ်ကြိမ်
မြောက်လည်း။ ဝဋ္ဋေ၊ ကိုယ်ဝန်သည်။ ပတိဋ္ဌိတေ၊ တည်သည်ရှိသော်။
အာရောစေသိ၊ ကြား၏။ ဣတရာ၊ မိန်းမမြှိုသည်။ ဒုတိယမ္ပိ၊ နှစ်ကြိမ်
မြောက်လည်း။ တထေဝ၊ ထိုအတူလျှင်။ ပါတေသိ၊ ကျစေ၏။ အထ၊ ထို
အခါ၌။ နံ၊ ထိုသတို့သမီးငယ်ကို။ ပဋိဝိဿကိတ္ထိယော၊ အိမ်နီးချင်းမိန်းမတို့
သည်။ ပုစ္ဆိံသု၊ မေးကုန်၏။ ကစ္ဆိ၊ အသိနည်း။ တေ၊ သင့်၏။ သပတ္တိ၊ ရန်
သူဖြစ်သော အစ်မသည်။ အန္တရာယံ၊ အန္တရာယ်ကို။ ကရောတု၊ ပြုသလော။
ဣတိပုစ္ဆိံသု၊ ဤသို့မေးကုန်၏။ သာ၊ ထိုသတို့သမီးငယ်သည်။ တမတ္ထံ၊ ထို
အကြောင်းကို။ အာရောစေတော၊ ကြား၍။ အန္တရာလေ၊ မိုက်လှစွာသော

၀၀၀

မိန်းမငယ်။ တံ၊ သည်။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ ဧဝံ၊ သို့။ အကာသိ၊ သနည်း။
 အယံ၊ ဤမိန်းမမြို့သည်။ တဝ၊ သင်၏။ ဣဿရိယဘယေန၊ အစိုးရအံ့
 သည်မှ ကြောက်သောကြောင့်။ ဂဗ္ဘပါတနံ၊ ကိုယ်ဝန်ကို ကျစေတတ်သော။
 တေသဇ္ဇံ၊ ဆေးကို။ ယောဇေတွာ၊ ဖော်၍။ ဒေတံ၊ ၏။ တေန၊ ထို။ ဧဝံ၊ သို့။
 မာကရိတ္ထ၊ မပြုလင့်။ ဣတိဝုတ္တော၊ ဤသို့ဆိုအပ်သောသတို့သမီးငယ်သည်။
 တတိယဝါရေ၊ သုံးကြိမ်မြောက် ကိုယ်ဝန်တည်သောအခါ၌။ န ကထေသိ၊
 မဆို။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿာ၊ ထိုသတို့သမီးငယ်၏။ ဥဒရံ၊ ဝမ်းကို။
 ဣတရာ၊ မိန်းမမြို့သည်။ ဒိဿာ၊ ၍။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ မယံ၊
 ငါ့အား။ ဂဗ္ဘဿ၊ ကိုယ်ဝန်၏။ ပတိဋ္ဌိတဘာဝံ၊ တည်သည်၏ အဖြစ်ကို။ န
 ကထေသိ၊ မဆိုသနည်း။ ဣတိဝုတ္တော၊ ဤသို့ဆို၍။ တံ၊ သည်။ မံ၊ ကို။ ငဉ္ဇေတွာ၊
 လှည့်စား၍။ ဒေဝါရေ၊ နှစ်ကြိမ်။ ဂဗ္ဘံ၊ ကိုယ်ဝန်ကို။ ပါတေဘိ၊ ကျစေ၏။
 ကိမတ္ထံ၊ အဘယ်အကျိုးငှာ။ တယံ၊ သင့်အား။ ကထေမိ၊ ဆိုရအံ့နည်း။
 ဣတိဝုတ္တော၊ ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်။ ဒါနိ၊ ယခု။ နဋ္ဌာ၊ ပျက်သည်။ အမှိ၊ ဖြစ်ရ
 ချေပြီ။ ဣတိစိန္တေတွာ၊ ဤသို့ကြံ၍။ တဿာ၊ ထိုသတို့သမီးငယ်၏။ ပမာဒံ၊
 မေ့လျော့ခြင်းကို။ သြလောကေန္တိ၊ ကြည့်လျက်။ ဂဗ္ဘေ၊ ကိုယ်ဝန်သည်။ ပရိဏ
 တေ၊ ရင့်သည်ရှိသော်။ သြကာသံ၊ အခွင့်ကို။ လဘိတွာ၊ ရ၍။ တေသဇ္ဇံ၊ ကို။
 ယောဇေတွာ၊ ဖော်၍။ အဒါသိ၊ ပေး၏။ ဂဗ္ဘော၊ ကိုယ်ဝန်သည်။ ပရိဏ
 တတ္တာ၊ ရင့်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ပတိတံ၊ ကျခြင်းငှာ။ အသက္ကောန္တော၊
 မတတ်နိုင်သည်ဖြစ်၍။ တိရိယံ၊ ဖိလော။ နိပ္ပဇ္ဇိအိပ်၏။ ခရာဝေဒနာ၊ ပြင်းစွာ
 သောဝေဒနာသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ၏။ ဇီဝိတက္ခယံ၊ အသက်ကုန်ခြင်းသို့။ ပါပုဏိ၊
 ရောက်၏။ သာ၊ ထိုသတို့သမီးငယ်သည်။ နာသိတာ၊ ပျက်ရအံ့သည်။ အမှိ၊
 ဖြစ်ချေပြီ။ တယာ၊ သင်သည်။ မံ၊ ကို။ အာနေတွာ၊ ဆောင်၍။ တွမေဝ၊
 သင်သည်ပင်လျှင်။ တယောပိဝါရေ၊ သုံးကြိမ်မြောက်လည်း။ ဒါရကေ၊
 သူငယ်တို့ကို။ နာသေသိ၊ ဖျက်ဆီး၏။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ အဟံပိ၊ ငါသည်
 လည်း။ နဿာမိ၊ ပျက်ရတော့အံ့။ ဒါနိ၊ ယခု။ ဣတော၊ ကိုယ်အဖြစ်မှ။
 စုတာ၊ စုတေသည်ရှိသော်။ ယက္ခိနိ၊ တိလူးမသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ တဝ၊
 ၏။ ဒါရကေ၊ သူငယ်တို့ကို။ ခါဒိတံ၊ စားခြင်းငှာ။ သမတ္ထာ၊ စွမ်းနိုင်သည်။
 ဟုတွာ၊ ၍။ နိပ္ပတ္တေယံ၊ ဖြစ်ရလို့၏။ ဣတိပတ္ထနံ၊ ဤသို့ဆုတောင်းခြင်းကို။ ပတ္ထ

(၈၈)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

ပေတော၊ ဆုတောင်း၍။ ကာလကံတော၊ သေခြင်းကိုပြု၍။ တသ္မိံ ယေဝဂေဟေ၊
ထိုအိမ်ပင်လျှင်း၊ မဇ္ဇာရီ၊ ကြောင်မသည်။ ဟုတော၊ ဖြစ်၍။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏။
ဣတရံ၊ မိန်းမမြို့ကိုလည်း။ သာမိကော၊ လင်သည်။ ဂဟေတော၊ ဆွဲ၍။ တယာ၊
သင်သည်။ မေ၊ ငါ၏။ ကုလူပစ္ဆေဒေ၊ အမျိုးအနွယ်၏ပြတ်ခြင်းကို။ ကတော၊
ပြု၏။ ဣထိ၊ ဤသို့။ ကပ္ပရဇ္ဇဏ္ဍကံဒီဟိ၊ တံတောင်၊ ဒူးဆစ်စသည်တို့ဖြင့်လျှင်။
သုပေါထိတံ၊ အလွန်ထောင်းခတ်ခြင်းကို။ ဝေါထေသိ၊ ထောင်းခတ်၏။
သာ၊ ထိုမိန်းမမြို့သည်။ တေနေဝါဗာနေ၊ ထိုထောင်းခတ်သော အနာဖြင့်
လျှင်။ ကာလကံတော၊ သေခြင်းကိုပြု၍။ တတ္ထေဝ၊ ထိုအိမ်၌ပင်လျှင်။
ကုက္ကုဒ္ဓိ၊ ကြက်မသည်။ ဟုတော၊ ဖြစ်၍။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏။ သာကုက္ကုဒ္ဓိ၊ ထို
ကြက်မသည်။ နစိရဿေဝ၊ မကြာမြင့်မီလျှင်။ အဏ္ဏာနိ၊ အဥတို့ကို။ ဝိဇာယိ၊
ဥ၏။ မဇ္ဇာရီ၊ ကြောင်မသည်။ အာဂန္တော၊ လာ၍။ တဿာ၊ ထိုကြက်မ၏။
အဏ္ဏာနိ၊ အဥတို့ကို။ ခါဒိ၊ စား၏။ ဒုတိယမ္ပိ၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်းကောင်း။
တတိယမ္ပိ၊ သုံးကြိမ်မြောက်လည်းကောင်း။ ခါဒိယေဝ၊ စားသည်သာလျှင်
တည်း။ ကုက္ကုဒ္ဓိ၊ ကြက်မသည်။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ မမ၊ ငါ၏။ အဏ္ဏာနိ၊
အဥကို။ တယောဝါရေ၊ သုံးကြိမ်တို့တိုင်တိုင်။ ခါဒိတော၊ စားပြီး၍။ မံ၊
ငါ့ကို။ ခါဒိတုကာမာသိ၊ စားလိုသည်ဖြစ်၏။ ဝါ၊ စားလိုဟုနိရှိ၏။ ဣတော၊
ဤကိုယ်အဖြစ်မှ။ စုတော၊ စုတေသည်ရှိသော်။ သပုတ္တကံ၊ သားနှင့်တကွသော။
တံ၊ ထိုကြောင်မကို။ ခါဒိတံ၊ စားခြင်းငှာ။ လဘေယျံ၊ ရလို၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။
သာ၊ ထိုကြက်မသည်။ ပတ္တနံ၊ ဆုတောင်းခြင်းကို။ ကတော၊ ပြု၍။ တတော၊
ထိုကိုယ်အဖြစ်မှ။ စုတော၊ စုတေသည်ရှိသော်။ အရညေ၊ တော၌။ ဒီပိနိ၊
သစ်မသည်။ ဟုတော၊ ဖြစ်၍။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတရာပိ၊ ကြောင်မသည်လည်း။
မိဂိ၊ သမင်မသည်။ ဟုတော၊ ဖြစ်၍။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏။ တဿာ၊ ထိုသမင်မသည်။
ဝိဇာတကာလေ၊ ဖွားသောကာလ၌။ ဒီပိနိ၊ သစ်မသည်။ အာဂန္တော၊ လာ၍။
တယောဝါရေ၊ သုံးကြိမ်။ ပုတ္တကေ၊ သားငယ်တို့ကို။ ခါဒိ၊ စား၏။ မိဂိ၊
သမင်မသည်။ မရဏကာလေ၊ သေသောကာလ၌။ ဣမာယ၊ ဤသစ်မသည်။
မေ၊ ငါ၏။ ပုတ္တကေ၊ သားငယ်တို့ကို။ တိက္ခတ္တံ၊ သုံးကြိမ်။ ခါဒိတော၊ စား၍။
ဣဒါနိ၊ ယခု။ မံ၊ ငါ့ကို။ ခါဒိယတိ၊ စားလိမ့်။ ဒါနိ၊ ယခု။ ဣတော၊ ဤ

ကိုယ်အဖြစ်မှ။ စုတာ၊ စုတေသည်ရှိသော်။ သပုတ္တကံ၊ သားနှင့်တကွသော။
 တေ၊ ဤသစ်မကို။ ခါဒိထုံ၊ စားခြင်းငှာ။ လတေယံ၊ ရလိုပါ၏။ ဣတိပတ္ထနံ၊
 ဤသို့ ဆုတောင်းခြင်းကို။ ကတော၊ ပြု၍။ ဣတော၊ ဤကိုယ်အဖြစ်မှ။ စုတာ၊
 စုတေသည်ရှိသော်။ ယက္ခိနိ၊ ဘီလူးမသည်။ ဟုတော၊ ဖြစ်၍။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏။
 ဒိပိနိပိ၊ သစ်မသည်လည်း။ တတော၊ ထိုကိုယ်အဖြစ်မှ။ စုတာ၊ စုတေသည်
 ရှိသော်။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌။ ကုလဒိတာ၊ အမျိုးသမီးသည်။ ဟုတော၊
 ဖြစ်၍။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏။ သာ၊ ထိုအမျိုးသမီးသည်။ ဝုဒ္ဓိပ္ပတ္တာ၊ အရွယ်သို့ရောက်
 သည်ရှိသော်။ ဒွါရဂါမကေ၊ သာဝတ္ထိပြည်တံခါးနှင့်နီးသောရွာ၌။ ပတိကုလံ၊
 လင်အိမ်သို့။ အဂမာယိ၊ လိုက်ရ၏။ အပရဘာဂေ၊ နောက်အပို၌။ ပုတ္တံ၊
 သားကို။ ဝိဇာယိ၊ ဖွား၏။ ယက္ခိနိပိ၊ ဘီလူးမသည်လည်း။ တဿာ၊ ထိုအမျိုး
 သမီး၏။ ပိယသဟာယိကာဝဏ္ဏေန၊ ချစ်လှစွာသော အဆွေခင်ပွန်း အသွင်
 ဖြင့်။ အာဂန္တော၊ လာ၍။ မေ၊ ငါ၏။ သဟာယိကာ၊ အဆွေခင်ပွန်းမသည်။
 ကုဟိ၊ အဘယ်မှာရှိသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးသည်ရှိသော်။ အန္ဓောဂဗ္ဗေ၊
 အိမ်၊ တိုက်ခန်းအတွင်း၌။ ဝိဇာတာ၊ သားဖွား၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊
 ပြောဆိုကုန်၏။ ပုတ္တံ၊ သားယောက်ျားကို။ ဝိဇာတာနုခေါ၊ ဖွားလေသလော။
 ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်မှုကား။ ဓိတရံ၊ သမီးကို။ ဝိဇာတာနုခေါ၊ ဖွားလေ
 သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလျက်။ နံ၊ ထိုသားငယ်ကို။ ပဿိဿာမိ၊ ကြည့်ပါအံ့။
 ဣတိ၊ ဤသို့။ ဂန္တံ၊ တိုက်ခန်းတွင်းသို့။ ပဝိသိတော၊ ဝင်၍။ ပဿန္တိဝိယ၊ ကြည့်
 လေဟန်ကဲ့သို့။ ဒွါရကံ၊ သူငယ်ကို။ ဂဟေတော၊ ယူ၍။ ခါဒိတော၊ စား၍။ ဂတော၊
 သွားလေ၏။ ပုန၊ တဖန်။ ဒုတိယဝါရေပိ၊ နှစ်ကြိမ်မြောက် ဖွားမြင်သော
 အခါ၌လည်း။ တထေဝ၊ ထိုရွှေအတူလျှင်။ ခါဒိ၊ စား၏။ တတိယဝါရေ၊
 သုံးကြိမ်မြောက်သောအခါ၌။ ဣတရာ၊ အမျိုးသမီးငယ်သည်။ ဂရဘာရာ၊
 ရင့်သောကိုယ်ဝန်ရှိသည်။ ဟုတော၊ ဖြစ်၍။ သာမိကံ၊ ခင်ပွန်းယောက်ျားကို။
 အာမန္တေတော၊ ခေါ်၍။ သာမိ၊ အမောင်။ ဣမသ္မိံ ဌာနေ၊ ဤအရပ်၌။ ဝါ၊
 ဤအိမ်၌။ ကောယက္ခိနိ၊ ဘီလူးမတစ်ယောက်သည်။ မမ၊ ငါ၏။ ဒေပုတ္တေ၊ သား
 နှစ်ယောက်တို့ကို။ ခါဒိတော၊ စား၍။ ဂတော၊ သွား၏။ မမ၊ ငါ၏။ ကုလဂေဟံ၊
 အမျိုးအိမ်သို့။ ဂန္တော၊ သွား၍။ ဝိဇာယိဿာမိ၊ သားဖွားအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။
 ဂတော၊ ဆို၍။ ကုလဂေဟံ၊ အမျိုးအိမ်သို့။ ဂန္တော၊ ၍။ ဝိဇာယိ၊ သားဖွား၏။

(၉၀)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ သာ ယက္ခိနိ၊ ဘီလူးမသည်။ ဥဒကဝါရံ၊ ရေလှည့်ပို့ရာ
 အကြိမ်သို့။ ဂတာ၊ သွားရသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွာ။ ဝေဿဝ
 ဏဿ၊ ဝေဿဝဏ်နတ်မင်းအား။ ယက္ခိနိယော၊ ဘီလူးမတို့သည်။ ဝါရေန၊
 ရေလှည့်အကြိမ်ဖြင့်။ အနောတတ္ထံ ဖဟတော၊ အနဝတတ်အိုင်မှ။ သိသ
 ပရမ္မရာယ၊ ဦးခေါင်းအဆင့်ဆင့်ဖြင့်။ ဥဒကံ၊ ရေကို။ အာဟရန္တိ၊ ဆောင်ယူ
 ကုန်၏။ တာ၊ ထိုဘီလူးမတို့သည်။ စတုမာသစ္စယေနပိ၊ လေးလလွန်သဖြင့်
 လည်းကောင်း။ ဝါ၊ မှလည်းကောင်း။ ပဉ္စမာသစ္စယေနပိ၊ ငါးလလွန်သ
 ဖြင့်လည်းကောင်း။ ဝါ၊ မှလည်းကောင်း။ မုစ္ဆန္တိ၊ လွှတ်ကုန်၏။ အပရာ၊ တစ်ပါး
 သောဘီလူးမတို့သည်။ ကိလန္တိကယာ၊ ပင်ပန်းသောကိုယ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။
 ဇီဝိတက္ခယံ၊ အသက်၏ကုန်ခြင်းသို့။ ပါပုဏန္တိ၊ ကုန်၏။ သာပန၊ ထိုဘီလူးမ
 သည်ကား။ ဥဒကဝါရတော၊ ရေလှည့်ပို့ရာအကြိမ်မှ။ မုတ္တမတ္တာဝ၊ လွှတ်ကာမျှ
 ဖြင့်လျှင်။ ဝေဂေန၊ လျင်စွာ။ တံဃရံ၊ ထိုအိမ်သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ မေ၊ ငါ၏။
 သဟာယိက၊ အဆွေခင်ပွန်းမသည်။ ကုဟိ၊ အဘယ်မှာနည်း။ နံ၊ ထိုအဆွေ
 ခင်ပွန်းမကို။ ကုဟိ၊ အဘယ်အရပ်၌။ ပဿာမိ၊ မြင်ရအံ့နည်း။ ဣတိ၊ သို့။
 ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ သာ၊ ထိုသတို့သမီးသည်။ ဣမသ္မိံ ဌာနေ၊ ဤအိမ်၌။ ဇာတဇာတ
 ဒါရကေ၊ ဇာတိတိုင်း၊ ဇာတိတိုင်းသော သူငယ်တို့ကို။ ယက္ခိနိ၊ ဘီလူးမသည်။
 အာဂန္ဓာ၊ လာ၍။ ခါဒတိ၊ ၏။ တဿ၊ ထို့ကြောင့်။ ကုလဂေဟံ၊ အမျိုး
 အိမ်သို့။ ဂတာ၊ သွား၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်။ သာ၊ ထိုဘီလူးမသည်။
 ယတ္ထဝါ၊ အကြင်အရပ်သို့ လည်းကောင်း။ တတ္ထဝါ၊ ထိုအရပ်သို့လည်း
 ကောင်း။ ဂစ္ဆတု၊ သွားသည်မှလည်းဖြစ်စေ။ မေ၊ ငါ၏လက်မှ။ နမုစ္စိဿတိ၊
 မလွှတ်နိုင်အံ့သတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတူ၊ ဆို၍။ ဝါတဝေဂေန၊ လေ၏လျင်ခြင်း
 ဖြင့်။ သမုဿာဟိတမာနသာ၊ အားထုတ်သောနှလုံးရှိသည်ဖြစ်၍။ နဂရာ
 တိမုခိ၊ ပြည်တွင်းသို့ရှေ့၍။ ပက္ခန္တိ၊ ပြေးသွား၍ လိုက်လေ၏။ ဣတရာပိ၊
 အမျိုးသမီးသည်လည်း။ နာမဂ္ဂဟဏဒိဝသေ၊ အမည်မှည့်အံ့သော နေ၌။
 နံ ဒါရကံ၊ ထိုသူငယ်ကို။ နှာပေတူ၊ ရေချိုးစေ၍။ နာမံ၊ အမည်ကို။ ကတူ၊
 မှည့်၍။ သာမိ၊ အမောင်။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ သကဃရံ၊ ငါတို့အိမ်သို့။
 ဂစ္ဆာမာတိ၊ သွားကုန်အံ့ဟု။ ပုတ္တံ၊ သားကို။ အာဒါယ၊ ၍။ ဝါ၊ ချီ၍။
 သာမိကေန၊ လင်နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကူ။ ဝိဟာရမဇ္ဈေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်

၁-ယမကဝဂ္ဂ၊ ၄-ကာဠိယက္ခိနိဝတ္ထု

(၉၁)

အလယ်၌။ ဂတမဂ္ဂေန၊ သွားသောခရီးဖြင့်။ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားသည်ရှိသော်။ ပုတ္တံ၊
သားကို။ သာမိကဿ၊ လင်အား။ ဒတူ၊ ပေး၍။ ဝိဟာရပေါက္ခရဏိယာ၊
ကျောင်းတော်ရေကန်၌။ နှာတူ၊ ရေချိုးပြီး၍။ သာမိကေ၊ လင်သည်။ နှာယံ
တေ၊ ရေချိုးသည်ရှိသော်။ ဥတ္တရိတူ၊ တက်၍။ ပုတ္တဿ၊ သားငယ်အား။
ထညံ၊ နို့ကို။ ပါယမာနာ၊ တိုက်လျက်။ ဌိတ၊ နေစဉ်။ ဝါ၊ နေသောအမျိုး
သမီးသည်။ အာဂစ္ဆန္တိ၊ လာသော။ ယက္ခိနိ၊ ဘီလူးမကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ သမ္ဘာ
နိတူ၊ သိ၍။ သာမိ၊ အမောင်ယောက်ျား။ ဝေဂေန၊ လျင်စွာ။ ဧဟိ၊ လာလော့။
ဝါ၊ တက်ခဲ့လော့။ အယံ၊ ကား။ ယက္ခိနိ၊ တည်း။ ဝေဂေန၊ ဖြင့်။ နေဟိ၊
အဝေးသို့ဆောင်လော့။ အယံ၊ ဤမိန်းမသည်။ သာယက္ခိနိ၊ ထိုသား
နှစ်ယောက်ကိုစားသော ဘီလူးမပင်တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတူ၊ ၍။ ဥစ္စာသဒ္ဓံ၊
သည်းထန်စွာသော အသံကို။ ကတူ၊ ယစ်၍။ ဝါ၊ ပြု၍။ တဿ၊ ထိုလင်
ယောက်ျား၏။ ယာဝအာဂမနံ၊ လာသည်တိုင်အောင်။ သဏ္ဌာရေတုံ၊ တည်စေ
ခြင်းငှာ။ အသက္ကောန္တိ၊ မတတ်နိုင်သည်ဖြစ်၍။ နိဝတ္တိတူ၊ နစ်၍။ အန္တော
ဝိဟာရာဘိမုခိ၊ ကျောင်းတော်တွင်းသို့ရှေ့ရှု၍။ ပက္ခန္တိ၊ ပြေးလေ၏။ တသ္မိံသ
မယေ၊ ထိုအခါ၌။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာတုရားသည်။ ပရိသာမဇ္ဈေ၊ ပရိသတ်အလယ်
၌။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ သာ၊ ထိုအမျိုးသမီးသည်။ ပုတ္တံ၊
သားကို။ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာတုရား၏။ ပါဒပိဋေ၊ ခြေဖမိုးတော်အပေါ်၌။
နိပဇ္ဇာပေတူ၊ အိပ်စေ၍။ မယာ၊ တပည့်တော်မသည်။ တုမှာကံ၊ အရှင်
တုရားတို့အား။ ယေ၊ ဤသူငယ်ကို။ ဒိန္နော၊ ပေးလှူပါ၏။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။
ပုတ္တဿ၊ သားအား။ ဇီဝိတံ၊ အသက်ကို။ ဒေထ၊ ချမ်းသာပေးတော်မူပါ
ကုန်လော့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ဒွါရကောဌကေ၊ တံခါးမုခ်၌။
အဓိဝတ္ထော၊ မြဲစွာစောင့်နေသော။ သုမနဒေဝေါနာမ၊ သုမနအမည်ရှိ
သောနတ်သည်။ ယက္ခိနိယာ၊ ဘီလူးမအား။ အန္တော၊ အတွင်းသို့။ ပဝိသိတုံ၊
ငှာ။ န အဒါသိ၊ မပေး။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာတုရားသည်။ အာနန္ဒတ္ထေရံ၊ အာနန္ဒ
မထေရ်ကို။ အာမန္တေတူ၊ ခေါ်တော်မူ၍။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ ဂစ္ဆ၊ သွားချေ။
တံယက္ခိနိ၊ ထိုဘီလူးမကို။ ပက္ခောသာပေဟိ၊ ခေါ်ချေလော့။ ဣတိအာဟ၊
ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ထေရော၊ အရှင်အာနန္ဒာ မထေရ်သည်။ ပက္ခောသိ၊
ခေါ်၏။ ဣတရာ၊ အမျိုးသမီးသည်။ ဘန္တေ၊ အရှင်တုရား။ အယံ၊ ဤဘီလူးမ

(၉၂)

ခမ္ဘာပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

သည်။ အာဂစ္ဆတိတိ၊ လာပြန်ခဲ့၏ဟု။ အာဟ၊ လျှောက်၏။ သတ္တ၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်။ တေ၊ လာပေစေ။ သဒ္ဓ၊ အသံကို။ မာအကာသိတိ၊ မပြုလင့်ဟု။ ဝတှ၊ မိန့်တော်မူပြီး၍။ အာဂန္တ၊ လာ၍။ ဌိတံ၊ တည်နေသော။ တံ၊ ထို ဘီလူးမကို။ တသ္မ၊ အဘယ်ကြောင့်။ ဧဝံ၊ သို့။ ကရောသိ၊ ပြုဘိသနည်း။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ တုမေ၊ သင်တို့သည်။ မာဒိသဿ၊ ငါ့ကဲ့သို့သော။ ဗုဒ္ဓဿ၊ ဘုရား၏။ သမ္ပ၊ ခီဘာဝံ၊ မျက်မှောက်ဖြစ်သောအထံသို့။ သစေ နာဂမိဿထ၊ အကယ်၍ မရောက်လာကုန်သည်ဖြစ်အံ့။ အဟိနကုလာနံဝိယစ၊ မြွေနှင့် မြွေပါတို့ကဲ့သို့ လည်းကောင်း။ အစ္ဆုဖန္နနာနံဝိယစ၊ ဝံနှင့် ကြိုပင်တို့ကဲ့သို့ လည်းကောင်း။ ကာကောလုကာနံ ဝိယစ၊ ကျီးနှင့် ခင်ပုပ်တို့ ကဲ့သို့လည်း ကောင်း။ ဝေ၊ သင်တို့၏။ ကပ္ပဋ္ဌိတိကံ၊ တစ်ကမ္ဘာပတ်လုံးတည်သော။ ဝေရံ၊ ရန်သည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ကသ္မ၊ အဘယ်ကြောင့်။ ဝေရံ၊ ရန်ကို။ ပဋိဝေရံ၊ ရန်တို့ကို။ ကရောထ၊ ပြုကုန်ဘိသနည်း။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ ဝေရံ၊ ရန်ကို။ အဝေရေန၊ ရန်တို့ မမူသဖြင့်။ ဥပသမ္ပတိ၊ ငြိမ်း၏။ ဝေရေန၊ ရန်တို့ မမူသဖြင့်။ နော၊ မငြိမ်း။ ဣတိတော၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

(၅။ ဣမ၊ ဤသတ္တလောက၌။ ဝေနေရ၊ ရန်တို့ မမူသဖြင့်။ ဝေရာနိ၊ ရန်တို့ သည်။ ကုဒါစနံ၊ တစ်ရံတစ်ဆစ်မျှ။ နစသမ္ပန္တိ၊ မငြိမ်းကုန်။ အဝေရေနစ၊ ရန်တို့ မမူသဖြင့်သာလျှင်။ ဝေရာနိ၊ ရန်တို့သည်။ သမ္ပန္တိ၊ ငြိမ်းကုန်၏။ သေ၊ သော၊ ဤသို့ ရန်တို့ မမူသဖြင့် ရန်၏ ငြိမ်းခြင်းသည်။ သနန္တနော၊ ရှေး၌ဖြစ်သော သူတော်ကောင်းတို့၏။ ဓမ္မော၊ သဘောတည်း။ (တနည်းကား) သေ၊ သော၊ ဤသို့ရန်တို့ မမူသဖြင့်ရန်၏ ငြိမ်းခြင်းတည်းဟူသော။ ဓမ္မော၊ သဘောသည်။ သနန္တနော၊ ခပ်သိမ်းသော ဘုရားပစ္စေကဗုဒ္ဓ၊ အစရှိကုန်သော သူတော် ကောင်းတို့၏ သွားရာ လမ်းခရီးတည်း။)

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့တွင်။ (တစ်နည်းကား) တတ္ထ၊ တိဿံဂါထာယံ၊ ထို ဂါထာ၌။ နဟိ ဝေရေနာတိ၊ နဟိဝေရေန ဟူသည်ကား။ ဟိ၊ တပ္ပ၊ ကဋီ ကရောမိ၊ ထိုစကားကို ထင်စွာပြုဦးအံ့။ ခေဋ္ဌသိဃံ၊ ဟိကာဒိ အသုစိဟိ၊ တံတွေး၊ ချွဲခမ်း၊ နှပ် အစရှိသော မစင်တို့ဖြင့်။ မိက္ခိတဌာနံ၊ လိမ်းကျံရာအရပ် ကို။ တေဟေဝ အသုစိဟိ၊ 'ထို မစင်အစရှိသည်တို့ဖြင့်လျှင်။ ဝေန္တ၊ ဆေး

သောသုတို့သည်။ သုခံ၊ စင်ကြယ်သည်ကို။ ဝါ၊ စင်ကြယ်အောင်။ နိဂ္ဂန္တံ၊ အနံ၊
မရှိသည်ကို။ ဝါ၊ အနံမရှိအောင်။ ကာတံ၊ ပြုခြင်းငှာ။ နသက္ကောတိ၊ မတတ်နိုင်။
အထခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား။ တံဌာနံ၊ ထိုအရပ်သည်။ ဘိယျော၊ သော၊ မတ္တာယ၊
အတိုင်းထက် လွန်စွာ။ ဝါ၊ ရှေ့ထက်လွန်စွာ။ အသုဒ္ဓတရဉ္စ၊ လွန်စွာ မစင်
ကြယ်သည်လည်း။ ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ဒုဂ္ဂန္တတရဉ္စ၊
မကောင်းသော အနံတို့ဖြင့် လွန်စွာ လှိုင်သည်လည်း။ ဟောတိယထာ၊
ဖြစ်သကဲ့သို့ လည်းကောင်း။ ဝေမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်။ အက္ကောသန္တံ၊
ဆဲရေးသောသူကို။ ပစ္စက္ကောသန္တော၊ တဖန်ဆဲရေးသောသူသည်။ ပဟရန္တံ၊
ပုတ်ခတ်သောသူကို။ ပဋိပဟရန္တော၊ တဖန်ပုတ်ခတ်သောသူသည်။ ဝေရေန၊
ရန်တုံ မမူသဖြင့်။ ဝေရံ၊ ရန်ကို။ ဝုပသမေတုံ၊ ငြိမ်းစေခြင်းငှာ။ န သက္ကောတိ၊
မတတ်နိုင်။ အထခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား။ ဘိယျော၊ ဘိယျော၊ လွန်စွာ
လွန်စွာ။ ဝေရမေဝ၊ ရန်ပွားခြင်းကိုသာလျှင်။ ကရောတိ၊ ပြု၏။ ဣတိ၊
ထို့ကြောင့်။ ဝေရာနိ နာမ၊ ရန်သူတို့မည်သည်ကား။ ဝေရေန၊ ရန်တုံမူသဖြင့်။
ကိသ္မိပ္ပိ ကာလေ၊ တစ်စုံတစ်ခုသော အခါ၌လည်း။ နသမ္ပန္နိ၊ မငြိမ်းကုန်။ အထ
ခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား။ ဝနန္တိယေဝ၊ ပွားကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ အဝေ
ရေနစ သမ္ပန္နိတိ၊ ဟူသည်ကား။ ပန၊ အကျယ်ဆိုအံ့။ ခေဋ္ဌာဒိနိ၊ တံတွေးအစ
ရှိကုန်သော။ တာနိ အသုစိနိ၊ ထို့မစင်တို့ကို။ ဝိပုသန္နေန ဥဒကေန၊ ကြည်လင်
လှစွာသောရေဖြင့်။ ဓောဝိယ မာနာနိ၊ ဆေးအပ်ကုန်သည်ရှိသော်။ နသန္တိ၊
ပျောက်ကုန်၏။ တံဌာနံ၊ ထိုမစင်ရှိရာအရပ်သည်။ သုခံ၊ စင်ကြယ်သည်။
ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့လည်းကောင်း။ သုဂန္တံ၊ ကောင်းသောအနံရှိ
သည်။ ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ဝေမေဝ၊ ဤအတူလျှင်။
အဝေရေန၊ ရန်တုံ မမူသဖြင့်။ ခန္တိမေတ္တာဒကေန၊ သည်းခံခြင်း ဟူသော၊
မေတ္တာဟူသော ရေဖြင့်။ ယောနိသော မနသိကာရေန၊ အသင့် နှလုံးသွင်း
ခြင်းဖြင့်။ ပစ္စဂေက္ခဏေန၊ ပညာဖြင့်ဆင်ခြင်သဖြင့်။ ဝေရာနိ၊ ရန်တို့သည်။
ဝုပသမ္ပန္နိ ပဋိပသမ္ပန္နိ၊ ငြိမ်းကုန်၏။ အဘာဝံ၊ တစ်ဖန်မဖြစ်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊
ရောက်ကုန်၏။ သေ ဓမ္မော သနန္တေနာတိ၊ နာဟူသည်ကား။ အဝေရေန၊
ရန်တုံ မမူသဖြင့်။ ဝေရူပသမနသင်္ခါတော၊ ရန်၏ ငြိမ်းခြင်းဟု ဆိုအပ်သော။
သေ၊ ထိုသဘောသည်ကား။ ပေါရာဏကော၊ ရှေး၌ ဖြစ်သော။ ဓမ္မော၊

(၉၄)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယံ

အကျင့်သဘောတည်း။ သဗ္ဗေသံ ဗုဒ္ဓ ပစ္စေကဗုဒ္ဓဓိကာသဝါနံ၊ အလုံးစုံသောဘုရား ပစ္စေကဗုဒ္ဓ၊ ရဟန္တာတို့၏။ ဂတမဂ္ဂေါ၊ သွားရာလမ်းခရီးတည်း။ ဣတံ၊ ဤသည်ကား။ ပရိသမာပနံ၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့ ရောက်၏။

ဂါထာပရိယောသာနေ၊ ဂါထာကို ဟောတော်မူသော အဆုံး၌။ သာယက္ခိနီ၊ ထိုဘိလူးမသည်။ သောတာပတ္တိဖလေ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။ သမ္ပတ္တပရိသမာပိ၊ ရောက်လာသော ပရိသတ်အားလည်း။ ဓမ္မဒေသနာ၊ တရားဟောခြင်းသည်။ သာတ္ထိကာ၊ အကျိုးရှိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။

သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တံဣတ္ထိံ၊ ထိုအမျိုးသမီးကို။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ တဝ ပုတ္တံ၊ သင်၏သားငယ်ကို။ ဧတိဿာ၊ ဤဘိလူးမအား။ ဒေဟိ၊ ပေးလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဘာယာမိ၊ ကြောက်လှပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ မာဘာယိ၊ မကြောက်လင့်။ တေ၊ သင့်အား။ ဧတံ၊ ဤဘိလူးမကို။ နိဿာယ၊ အမှီပြု၍။ ပရိပန္နော၊ ဘေးရန်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်၏။ သာ၊ ထိုအမျိုးသမီးသည်။ ပုတ္တံ၊ သားကို။ တဿာ၊ ထိုဘိလူးမအား။ အဒါသိ၊ ပေး၏။ သာ၊ ထိုဘိလူးမသည်။ တံ၊ ထိုသားငယ်ကို။ စုမ္ဗိတော၊ နမ်း၍။ အာလိင်္ဂေတော၊ လည်ဖက်၍။ ပုန၊ တဖန်။ မာတုယေဝ၊ အမိအားသာလျှင်။ ဒတော၊ ပေး၍။ ရောဒိတုံ၊ ငိုခြင်းငှာ။ အာရတိ၊ အားထုတ်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုဘိလူးမကို။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဧတံ၊ ဤသို့ငိုခြင်းသည်။ ကိံ၊ အကြောင်းဘယ်သို့ရှိသနည်း။ ဣတိ ပုစ္ဆံ၊ ဤသို့မေး၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အဟံ၊ တပည့်တော်မသည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ ယထာဝါ၊ တထာဝါ၊ ဟုတ်ဟုတ်ညာညာ။ ဇီဝိတံ၊ အသက်ကို။ ကပ္ပေန္တိပိ၊ မွေးရသော်လည်း။ ကုစ္ဆိပုရံ၊ ဝမ်းပြည့်လောက်သောအစာကို။ နာလဒ္ဓ၊ မရအပ်။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ကထံ၊ အဘယ်သို့။ ဇီဝိသာမိ၊ အသက်မွေးရအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုဘိလူးမကို။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသခင်သည်။ မာစိန္တယိ၊ မစိုးရိမ်လင့်။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်ပြီးသော်။ သမဿာသေတော၊ နှစ်သိမ့်စေ၍။ တံ ဣတ္ထိံ၊ ထိုအမျိုးသမီးကို။ အာဟ၊ မိန့်၏။ ဣမံ၊ ဤဘိလူးမကို။ နေတော၊ ဆောင်၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ နိဝါသာပေတော၊ နေစေ၍။

အဂ္ဂယာဂုတတ္တာဒီဟိ၊ ယာဂုဦး၊ ထမင်းဦး စသည်တို့ဖြင့်။ ပဋိဇာဂ္ဂါဟိ၊ လုပ်
ကျွေးလေလော့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့မိန့်၏။ သာ၊ ထိုအမျိုးသမီးသည်။ တံ၊ ထို
ဘီလူးမကို။ နေတော၊ ခေါ်ဆောင်၍။ ပိဋ္ဌိဝံသေ၊ ခေါင်လျောက်၌။ ပတိဋ္ဌာ
ပေတော၊ နေစေ၍။ အဂ္ဂယာဂုတတ္တာဒီဟိ၊ ယာဂုဦး၊ ထမင်းဦးတို့ဖြင့်။ ပဋိဇာဂ္ဂါ
လုပ်ကျွေး၏။ ဝီဟိပဟရဏကာလေ၊ စပါးထောင်းသောအခါ၌။ မုသလဂ္ဂေန၊
ကျည်ပွေဖျားဖြင့်။ တဿာ၊ တိုဘီလူးမ၏။ မုဒ္ဓံ၊ ကို။ ပဟရန္တံ၊ ဝိယ၊ ပုတ်ခတ်ဘိ
သကဲ့သို့။ ဥပဋ္ဌာသိ၊ ထင်၏။ သာ၊ တိုဘီလူးမသည်။ သဟာယိကံ၊ အဆွေ
ခင်ပွန်းဖြစ်သောအမျိုးသမီးကို။ အာမန္တေတော၊ ၍။ ဣမသ္မိံဌာနေ၊ ဤအရပ်၌။
ဝသိတုံ၊ နေခြင်းဌာ။ န သက္ကောမိ၊ မတတ်နိုင်။ အဋ္ဌာနေ၊ တစ်ပါးသောအရပ်
၌။ မံ၊ ငါ့ကို။ ပတိဋ္ဌာပေဟိ၊ ထားလော့။ ဣတိဝတော၊ ဤသို့ဆို၍။ မုသလ
သာလာယ၊ မောင်းတင်းကုပ်၌လည်းကောင်း။ ဥဒကစာဋိယံ၊ ရေအိုးစင်၌
လည်းကောင်း။ ဥဒ္ဓုနေ၊ စားဖို၌လည်းကောင်း။ နိဗ္ဗကောသေ၊ တံစက်ကျရာ
အရပ်၌လည်းကောင်း။ သင်္ကာရကုဋေ၊ တံမြက်ချေးစုရာ အရပ်၌လည်း
ကောင်း။ ဂါမဒါရေစ၊ ရွာတံခါး၌လည်းကောင်း။ ဣတိ ဧတေသု ဌာနေသု၊
ဤအလုံးစုံသော အရပ်တို့၌။ ပတိဋ္ဌာပိတာပိ၊ နေစေသော်လည်း။ ဣမ၊
ဤစပါးထောင်းရာအရပ်၌။ မုသလေန၊ ကျည်ပွေဖြင့်။ မေ၊ ၏။ သိသံ၊
ဦးခေါင်းကို။ ဘိန္တန္တံ၊ ဝိယ၊ ထုခွဲဘိသကဲ့သို့။ ဥပဋ္ဌာတိ၊ ထင်၏။ ဣမ၊ ဤရေအိုး
စင်၌။ ဒါရကာ၊ သူငယ်တို့သည်။ ဥစ္ဆိဋ္ဌာဒကံ၊ လုပ်ဆေးရေကို။ သြတာရေန္တံ၊
ထွေးကုန်၏။ ဣမ၊ ဤစားဖို၌။ သုနခါ၊ ခွေးတို့သည်။ နိပဇ္ဇန္တံ၊ အိပ်ကုန်၏။
ဣမ၊ ဤတံစက်၌။ ဒါရကာ၊ သူငယ်တို့သည်။ အသုစိံ၊ ကို။ ကရောန္တံ၊
ပစ်ကုန်၏။ ဝါ၊ စွန့်ကုန်၏။ ဣမ၊ ဤတံမြက်ချေးစုရာအရပ်၌။ ကစဝရံ၊
တံမြက်မှိုက်ကို။ ဆဇ္ဇေန္တံ၊ စွန့်ပစ်ကုန်၏။ ဣမ၊ ဤရွာတံခါး၌။ ဂါမဒါရကာ၊
ရွာသူသားငယ်တို့သည်။ လက္ခဏယောဂံ၊ ဂျင်ပေါက်ခြင်းကို။ ဝါ၊ ကျေးသား
ခတ်ခြင်းကို။ ကရောန္တံ၊ ပြုကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သဗ္ဗာနိ၊ အလုံးစုံကုန်သော။
တာနိ၊ ထိုအရပ်တို့ကို။ ပဋိက္ခိပိ၊ ပယ်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုဘီလူးမကို။
ဗဟိဂါမေ၊ ရွာပ၌။ ဝိဝိတ္ထောကာသေ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်၌။ တဿာ၊
ထိုဘီလူးမ၏။ အတ္ထာယ၊ အကျိုးဌာ။ အဂ္ဂယာဂုတတ္တာဒီနိ၊ ယာဂုဦး
ထမင်းဦး စသည်တို့ကို။ ဟရိံသု၊ ပို့ဆောင်ကုန်၏။ သာ၊ ထိုဘီလူးမသည်။

(၉၆)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

ဣမသ္မိံသံဝစ္ဆရေ၊ ဤနှစ်၌။ သုဗ္ဗုဋ္ဌိကာ၊ မိုးကောင်းသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ထလဋ္ဌာနေ၊ ကုန်းကြည်းအရပ်၌။ သဿံ၊ စပါးကို။ ကရောဟိ၊ စိုက်လေ့။ ဣမသ္မိံသံဝစ္ဆရေ၊ ဤနှစ်၌။ ဒုဗ္ဗုဋ္ဌိကာ၊ မိုးခေါင်သည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ နိန္ဒဋ္ဌာနေယေဝ၊ ချိုင့်ဝှမ်းရှိရာအရပ်၌သာလျှင်။ ကရောဟိ၊ စိုက်ပျိုးလေ့။ ဣတိ၊ သို့။ သဟာယိကာယ၊ အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်သော အမျိုးသမီးအား။ အာရောစေသိ၊ ကြား၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ သေသဇနေဟိ၊ အမျိုးသမီးမှကြွင်းသော ပြည်သူပြည်သားတို့သည်။ ကတသဿံ၊ စိုက်ပျိုးအပ်သောကောက်သည်။ အတိဥဒကေန ဝ၊ အလွန်ရေများသဖြင့်လည်း။ နဿတိ၊ ပျက်စီး၏။ အနောဒကေန ဝ၊ ရေမရှိသဖြင့်လည်း။ နဿတိ၊ ပျက်စီး၏။ တဿ၊ ထိုအမျိုးသမီးအား။ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်။ သဿံ၊ စပါးသည်။ သမ္ပဇ္ဇတိ၊ ပြည့်စုံ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုအမျိုးသမီးကို။ နဂရဝါသိနော၊ သာဝတ္ထိပြည်၌နေကုန်သော သူတို့သည်။ အမ္မ၊ ချစ်သမီး။ တယံ၊ သင်သည်။ ကတသဿံ၊ စိုက်ပျိုးအပ်သောကောက်သည်။ အစောဒကေန ဝ၊ အလွန်ရေများသဖြင့်လည်း။ နေဝနဿတိ၊ မပျက်စီး။ အနောဒကေန ဝ၊ ရေမရှိသဖြင့်လည်း။ န နဿတိ၊ မပျက်စီး။ သုဗ္ဗုဋ္ဌိဒုဗ္ဗုဋ္ဌိဘာဝံ၊ မိုးကောင်းအံ့သည်၏အဖြစ်၊ မိုးခေါင်အံ့သည်၏အဖြစ်ကို။ ဥတု၊ ရှိ။ ကမ္မံ၊ လယ်လုပ်ခြင်းအမှုကို။ ကရောသိ၊ ပြုသလော။ ဧတံ၊ ဤအကြောင်းသည်။ ကိံနုခေါ၊ အဘယ်နည်း။ ဣတိပုစ္ဆံ၊ သု၊ ဤသို့မေးကုန်၏။ သဟာယိကာ ယက္ခိနိ၊ အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်သော ဘီလူးမသည်။ သုဗ္ဗုဋ္ဌိဒုဗ္ဗုဋ္ဌိဘာဝံ၊ မိုးကောင်းအံ့သည်၏အဖြစ်၊ မိုးခေါင်အံ့သည်၏ အဖြစ်ကို။ အာစိက္ခံ၊ ကြား၏။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ တဿံ၊ ထိုဘီလူးမ၏။ ဝစနေန၊ စကားဖြင့်။ ထလနိန္ဒေသု၊ မြင့်ရာအရပ်၊ နိမ့်ရာအရပ်တို့၌။ သဿာနိ၊ ကောက်တို့ကို။ ကရောမ၊ စိုက်ကုန်၏။ ဧတနေဝ၊ ထိုကြောင့်လျှင်။ နော၊ ငါတို့၏။ ဝ၊ ငါတို့အား။ သဿာနိ၊ စပါးတို့သည်။ သမ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ပြည့်စုံကုန်၏။ နိဗဒ္ဓံ၊ မပြတ်အမြဲ။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ ဂေဟတော၊ အိမ်မှ။ ယာဂုတတ္တာဒိနိ၊ ယာဂုထမင်းစသည်တို့ကို။ ဟရိယမာနာနိ၊ ပို့ဆောင်အပ်သည်တို့ကို။ နပဿတကံ၊ သင်တို့မမြင်ကုန်သလော။ တာနိ၊ ထိုယာဂုထမင်းစသည်တို့ကို။ ဧတိဿာ၊ ဤဘီလူးမအား။ ဟရိယန္တိ၊ ပို့ဆောင်အပ်၏။ တုမေပိ၊ သင်တို့သည်လည်း။ ဧတိဿာ၊ ထိုဘီလူးမအား။

၁-ယမကဝဂ္ဂ၊ ၅-ကောသမ္ဗိကဘိက္ခုဝတ္ထု (၉၇)

အဂ္ဂယာဂုဘတ္တာဒိနိ၊ ယာဂုဦးထမင်းဦးစသည်တို့ကို။ ဟရထ၊ ပို့ဆောင်
ပသကုန်ကြလော့။ တုမှာကံပိ၊ သင်တို့သည်လည်း။ ကမ္မန္တေ၊ လယ်လုပ်ရာ
အရပ်၌။ သာ၊ ထိုဘီလူးမသည်။ ဩလောကေသတိ၊ ကြည့်ရှုမစ လတ္တံ့။
ဣတိ၊ ဤသို့ အမျိုးသမီးဆို၏။ အထ၊ ထိုသို့ထိုသောအခါ၌။ အဿာ၊ ထို
ဘီလူးမအား။ သကလနဂရဝါသိနော၊ ပြည်အလုံး၌ နေကုန်သောသူတို့
သည်။ သက္ကာရံ၊ ပူဇော်သက္ကာရကို။ ကရိသု၊ ပြုကုန်၏။ သာပိ၊ ထိုဘီလူးမ
သည်လည်း။ တတောပဋ္ဌာယ၊ ထိုသို့ပူဇော်ခြင်းကိုပြုသည်မှ စ၍။ သဗ္ဗေသံ၊
အလုံးစုံသောသူတို့၏။ ကမ္မန္တေ၊ လယ်လုပ်ရာအမှု၌။ ဩလောကေန္တိ၊ ကြည့်ရှု
မစသည်ရှိသော်။ လာဘဂ္ဂပတ္တာ၊ များစွာသော လာဘ်ပူဇော်သက္ကာ အထူး
သို့ရောက်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ မဟာပရိဝါရာ၊ များစွာအခြံအရံရှိကုန်
၏။ သာ၊ ထိုဘီလူးမသည်။ အပရတာဂေ၊ နောက်အဖို့၌။ အဋ္ဌသဘလက
ဘတ္တာနိ၊ ရှစ်လုံးသော စာရေးတံ ထမင်းတို့ကို။ ပဋ္ဌပေသိ၊ ဖြစ်စေ၏။ ဝါ၊
ဝတ်တည်စေ၏။ တာနိ၊ ထို ပူဇော်သက္ကာရပြုသောအမှု၏ကို။ ယာဝဇ္ဇကော
လ၊ ယခုကာလတိုင်အောင်။ ဒီယန္တိယေဂ၊ ပေးကုန်သည်သာလျှင်တည်း။

စတုတ္ထံ၊ သော။ ကာဠယက္ခိနိဝတ္ထု၊ ဝတ္ထုတည်း။

ဣတိသမတ္ထော၊ ဤတွင် ပြီးပြီ။

၁-ယမကဝ္ဂ၊ ၅-ကောသမ္ဗိကဘိက္ခုဝတ္ထု

ကာဠယက္ခိနိဝတ္ထု၌ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကိုပြုပြီး၍ ကောသမ္ဗိက
ရဟန်းတို့၏ ဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြလိုသော အရှင်
ဗုဒ္ဓသောသ ဆရာသည် “ပရေစန ဝိဇာနန္တိ” စသောပုဒ်ကို မိန့်၏။

ပရေစန ဝိဇာနန္တိတိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ပရေစန ဝိဇာနန္တိ-စသော ဤ
တရားဒေသနာကို။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်
ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေထိုင်မှုလျက်။ ကောသမ္ဗိကေ၊ ကောသမ္ဗိ
ပြည်သား ဖြစ်ကုန်သော။ ဝါ၊ ကောသမ္ဗိပြည်၌ နေကုန်သော။ ဘိက္ခု၊
တို့ကို။ အာရတ္တံ၊ ပြု၍။ ကထေသိ၊ မူ၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွာ။ ကောသမ္ဗိယံ၊
ပြည်၌။ သောသိတာရာမေ၊ သောသိတာရုံကျောင်း၌။ ပဉ္စသတပဉ္စသတပရိ-

(၉၀)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

ဝါရာ၊ ငါးရာ ဝါးရာသော တပည့်သားအခြံအရံရှိကုန်သော။ ဝိနယဓရောစ၊
ဝိနည်းဓိုရ်ပုဂ္ဂိုလ်လည်းကောင်း။ ဓမ္မကထိကောစ၊ ဓမ္မကထိကပုဂ္ဂိုလ်လည်း
ကောင်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဒေဘိက္ခူ၊ နှစ်ဦးသော ရဟန်းတို့သည်။ ဝိဟရိံသု၊ နေ
ကုန်၏။ ဟေ၊ ထိုနှစ်ဦးသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်။ ဓမ္မကထိကော၊ ဓမ္မကထိက
သည်။ ကေဒိဝသံ၊ တစ်နေ့သ၌။ သရီရဝလဉ္စ၊ ကိုယ်လက်သုတ်သင်ခြင်းကို။
ကတွာ၊ ပြု၍။ ဥဒကကောဌကော၊ သန့်သက်ရေထားရာ ဝစ္စကုဋီ၏အထောင့်၌။
အာစမနဥဒကာ ဝသေသံ၊ သန့်သက်ရေ အကြွင်းအကျန်ကို။ ဘာဇနော၊
ခွက်၌။ ဌပေတွာဝ၊ ထား၍လျှင်။ နိက္ခမိ၊ ထွက်၏။ ပစ္ဆွာ၊ နောက်မှ။ ဝိနယ
ဓရော၊ ဝိနည်းဓိုရ်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ တတ္ထ၊ ထိုဝစ္စကုဋီအိမ်သို့။ ပဝိဋ္ဌော၊ ဝင်သည်
ရှိသော်။ တံ ဥဒကံ၊ ထိုသန့်သက်ရေကြွင်းကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ နိက္ခမိတွာ၊
ထွက်၍။ ဣတရံ၊ ဓမ္မကထိက ရဟန်းကို။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ တယာ၊
သင်သည်။ ဥဒကံ၊ ရေကို။ ဌပိတံ၊ ထားခဲ့သလော။ ဣတရံ ပုစ္ဆံ၊ မေး၏။
အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ အာမ၊ ဪ-ထားသည်မှန်ပေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုသည်
ရှိသော်။ ဧတ္ထ၊ သန့်သက်ရေကို အကြွင်းထားရာ၌။ အာပတ္တိဘာဝံ၊ အာပတ်
သင့်သည်အဖြစ်ကို။ န ဇာနာသိကိံ ပန၊ မသိလေသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့
မေးလတ်သည်ရှိသော်။ အာမ န ဇာနာမိ၊ ဪ-ငါမသိမှန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့
ဆို၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ ဟောတု၊ ထိုမသိသည်ပင်ဖြစ်စေ။ ဧတ္ထ၊ ဤ
သန့်သက်ရေအကြွင်းထားရာ၌။ အာပတ္တိ၊ အာပတ်သင့်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့
ဝိနည်းဓိုရ်က ဆိုသည်ရှိသော်။ မတနဟိ၊ ထိုသို့တပြီးကား။ နံ၊ ထိုအာပတ်
ကို။ ပဋိကရိဿာမိ၊ စားပါအံ့။ ဝါ၊ ဒေသနာကြားပါအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့
ဆို၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ ဟေ၊ သင့်အား။ ဝါ၊ သင်သည်။ အသဉ္စိစ္စ၊
စေတနာမရှိမူ၍။ အဿတိယာ၊ သတိမရှိဘဲ။ ဝါ၊ သတိကင်းသဖြင့်။ သစေ
ပနကတံ၊ အကယ်၍ ပြုသည်ဖြစ်အံ့။ အာပတ္တိ၊ အာပတ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။
ဣတိ၊ ဤသို့ ဝိနည်းဓိုရ် ဆိုလတ်သော်။ သော၊ ထိုဓမ္မကထိကသည်။ တဿာ
အာပတ္တိယာ၊ ထိုသန့်သက်ရေကို ချန်ခြင်းကြောင့် သင့်သောအာပတ်၌။
အာနာပတ္တိဒိဋ္ဌိ၊ အာပတ်မသင့်ဟုအယူရှိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဝိနယ
ဓရောပိ၊ ဝိနည်းဓိုရ်သည်လည်း။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ နိဿိတကာနံ၊ တပည့်တို့
အား။ အယံ ဓမ္မကထိကော၊ ဤဓမ္မကထိကသည်။ အာပတ္တိံ၊ အာပတ်သို့။

အာပဇ္ဇမာနောမိ၊ ရောက်သော်လည်း။ အာပတ္တိဘာဝံ၊ အာပတ်သင့်သည်၏ အဖြစ်ကို။ န ဇာနာတိ၊ မသိ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာရောစေသိ၊ ကြား၏။ တေ၊ ထိုဝိနည်းမိရ်၏ တပည့်တို့သည်။ တဿ၊ ထိုဓမ္မကထိက၏။ နိဿိတကေ၊ တပည့်တို့ကို။ ဒိဿ၊ မြင်၍။ တုမှာကံ၊ သင်တို့၏။ ဥပဇ္ဈာယော၊ ဥပဇ္ဈာယ်သည်။ အာပတ္တိံ၊ အာပတ်သို့။ အာပဇ္ဇိတုာပိ၊ ရောက်၍လည်း။ အာပတ္တိဘာဝံ၊ အာပတ်သင့်သည်၏ အဖြစ်ကို။ န ဇာနာတိ၊ မသိ။ ဣတိအာဟံသု၊ ဤသို့ ဆိုကုန်၏။ တေ၊ ထိုဓမ္မကထိက၏ တပည့်တို့သည်။ ဂန္တ၊ ၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဥပဇ္ဈာယဿ၊ ဥပဇ္ဈာယ်အား။ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏။ ဝုတ္တဝစနံ၊ ဆိုအပ်သောစကားကို။ အာရောစေသံ၊ ကြားကုန်၏။ သော၊ ထိုဓမ္မကထိကသည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ အယံ ဝိနယဓရော၊ ထိုဝိနည်းမိရ်သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ အာပတ္တိတိ၊ အာပတ်မသင့်ဟု။ ဝတုာ၊ ဆိုပြီး၍။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ အာပတ္တိတိ၊ အာပတ်သင့်သည်ဟု။ ဝဒတိ၊ ဆို၏။ ဧသော၊ ဤ ဝိနည်းမိရ်သည်။ မုသာဝါဒိ၊ မုသားဆိုလေ့ရှိ၏။ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ တေ၊ ထိုဓမ္မကထိက၏ တပည့်တို့သည်။ ဂန္တ၊ သွား၍။ တုမှာကံ၊ သင်တို့၏။ ဥပဇ္ဈာယော၊ ဥပဇ္ဈာယ်သည်။ မုသာဝါဒိ၊ မုသားဆိုလေ့ရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ကယယိံသု၊ ဆိုကုန်၏။ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း။ ကဟလံ၊ ငြင်းခုံခြင်းခိုက်ရန်ကို။ ဂနုယိံသု၊ ပွားစေ ကုန်၏။ တတော၊ ထိုနောက်မှ။ ဝိနယဓရော၊ ဝိနည်းမိရ်သည်။ ဩကာသံ၊ အခွင့်ကို။ လဘိတုာ၊ ရ၍။ ဓမ္မကထိကဿ၊ ဓမ္မကထိကအား။ ဝါ၊ ၍။ အာပတ္တိ ယာ၊ အာပတ်ကို။ အဒဿနေန၊ မမြင်ခြင်းကြောင့်။ ဥက္ခေပနိယ ကမ္မံ၊ နှင် ထုတ်အပ်သောကံကို။ အကာသိ၊ ပြု၏။ တတော၊ ထိုအခါမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏။ ပစ္စယဒယကာပိ၊ ပစ္စည်းဒါယကာတို့သည်လည်း ကောင်း။ ဥပဋ္ဌာကာပိ၊ အလုပ်အကျွေးတို့သည်လည်းကောင်း။ ဧဝံ ကောဋ္ဌာ သာ၊ နှစ်စုကွဲပြားကုန်သည်။ အဟောသု၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဩဝါဒပဋိဂ္ဂဟိကာ၊ အဆုံးအမကို ခံကုန်သော။ ဘိက္ခုနိယောပိ၊ ရဟန်းမိန်းမတို့ သည်လည်း ကောင်း။ အာရက္ခဒေဝတာပိ၊ ကိုယ်စောင့်နတ်၊ ကျောင်းစောင့်နတ်၊ အာရာမိစောင့်နတ်တို့သည်လည်းကောင်း။ တာသံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏။ သန္တိဋ္ဌာ၊ တကွမြင်ဖူးသော အဆွေခင်ပွန်းတို့သည်လည်းကောင်း။ သမ္ဘတ္တာ၊ တကွ

(၁၀၀)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

စားဖူးသော အဆွေခင်ပွန်းတို့ သည်လည်းကောင်း။ အာကာသဋ္ဌက ဒေ
 ဝတာပိ၊ ကောင်းကင်၌တည်သော နတ်တို့သည်လည်းကောင်း။ ယာဝ ဗြဟ္မ
 လောက၊ ဗြဟ္မာ့ပြည်တိုင်အောင်နေကုန်သော။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော။
 ပုထုဇ္ဇနာ၊ ပုထုဇဉ်တို့သည်။ ဒေ၊ ပက္ခာ၊ နှစ်တို့ကွဲပြားကုန်သည်။ အဟေသုံ၊
 ကုန်၏။ စတုမဟာရာဇိကံ၊ စတုမဟာရာဇ် နတ်ပြည်ကို။ အာဒိကတူ၊
 အစပြု၍။ ယာဝ အကနိဋ္ဌဘဝနာ ပန၊ အကနိဋ္ဌဘုံ တိုင်အောင်လျှင်။ သန္တ
 ပတိတာ၊ စည်းဝေးကုန်သော။ ဒေဝါ၊ တို့သည်။ ဣဒံ ကောလာဟလံ၊
 ဤသို့သော အုတ်အုတ်ကျက်ကျက်သည်။ အဂမာသိ၊ ရောက်၏။ ဝါ၊ ဖြစ်၏။
 အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဒေကာ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတစ်ပါးသည်။ တတာဂတံ၊
 မြတ်စွာဘုရားသို့။ ဥပသင်္ကမိတူ၊ ကပ်၍။ ဥက္ခေပကာနံ၊ နှင်ထုတ်တတ်သော
 သဘောရှိကုန်သော။ ဝိနယဓရမထေရ်တို့အားလည်းကောင်း။ အန္တေဝါသိကာနံ၊
 အန္တေဝါသိက တပည့်တို့အားလည်းကောင်း။ ဓမ္မိကေ
 နေဝ၊ တရားနှင့် လျော်သည်သာလျှင် ဖြစ်သော။ ဝိနယကမ္မေန၊ ကံဖြင့်။
 ဥက္ခိတ္တော၊ နှင်ထုတ်အပ်၏။ ဣတိလဒ္ဓိ၊ ဤသို့အယူရှိကုန်၏ ဟူ၍လည်း
 ကောင်း။ ဥက္ခိတ္တာနုဝတ္တကာနံ၊ နှင်ထုတ်ခြင်းသို့အစဉ်လိုက်တတ်ကုန်သော။
 ဓမ္မကထိက အန္တေဝါသိကာနံ ပန၊ ဓမ္မကထိကနှင့်တကွ အန္တေဝါသိက
 တို့အား။ အဓမ္မိကနေဝ၊ တရားနှင့် မလျော်သည်သာလျှင် ဖြစ်သော။
 ကမ္မေန၊ ကံဖြင့်။ ဥက္ခိတ္တော၊ နှင်ထုတ်အပ်၏။ ဣတိလဒ္ဓိ၊ ဤသို့ အယူ
 ရှိကုန်၏ ဟူ၍လည်းကောင်း။ ဥက္ခေပကေဟိ၊ ဝိနည်းမရှိဖြစ်သော ရဟန်း
 တို့သည်။ ဝါရိယမာနံပိ၊ ဖြစ်အပ်ကုန်သော်လည်း။ တေသံ၊ ထိုဥက္ခိတ္တက
 ရဟန်းတို့ကို။ အနုပရိဝါရေတူ၊ အစဉ်ခြံရံ၍။ ဝိစာရဏ ဘာဝံ၊ လှည့်လည်
 သောအဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။ အာရောစေသိ၊ ကြားလျှောက်၏။ ဘဂဝါ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်။ သမဂ္ဂါ၊ အညီအညွတ်။ ဟောန္တုကိရ၊ ဖြစ်ကုန်ကြလော့။
 ဣတိ၊ သို့။ ဒေဝါရေ၊ နှစ်ကြိမ်။ ပေသေတူ၊ စေ၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။
 သမဂ္ဂါ၊ အညီအညွတ်။ ဘဝိတုံ၊ ဖြစ်ခြင်းငှာ။ န ဣစ္ဆန္တိ၊ အလိုမရှိကုန်။ ဣတိ၊
 ဤသို့ဆိုသောစကားကို။ သုတူ၊ ကြားတော်မူ၍။ တတိယဝါရေ၊ သုံးကြိမ်
 မြောက်စေတော်မူသော အခါ၌။ ဘိက္ခုသံဃော၊ ရဟန်းသံဃာသည်။
 ဘိန္ဒော၊ ကွဲပြား၏။ ဘိက္ခုသံဃော၊ သည်။ ဘိန္ဒော၊ ကွဲပြား၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။

သုဏ္ဍာတိ၊ ကြားတော်မူ၏။ (ထည့်သည်)။ အထ၊ ဌ။ သတ္တ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏။ သန္တိကံ၊ သို့။ ဂန္တ၊ ကြွသွား၍။ ဥက္ခေပကာနံ၊ တို့ကို။ ဥက္ခေပနေစ၊ နှင်ထုတ်ခြင်း၌လည်းကောင်း။ ဣတရေသဉ္စ၊ နှင်ထုတ်အပ်သော ရဟန်းတို့ကိုလည်းကောင်း။ အာပတ္တိယာ၊ ကို။ အဒဿနာယ၊ မရှုခြင်း၌လည်းကောင်း။ အာဒိနဇံ၊ အပြစ်ကို။ ကထေတွာ၊ ဟော၍။ ပုန၊ တဖန်။ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား။ တတ္ထေဝ၊ ထိုကောသမ္ပိပြည်၌လျှင်။ ကေသိမာယံ၊ တစ်သိမ်တည်း၌။ ဥပေါသထာဒိနိ၊ ဥပုသ်ကံစသည်တို့ကို။ အနုဇာနေတွာ၊ ခွင့်ပြုတော်မူ၍။ ဘတ္တဂ္ဂါဒိသု၊ ဆွမ်းစားဇရပ်စသည်တို့၌။ ဘဏ္ဍနဇာတာနံ၊ ခိုက်ရန်ဖြစ်ကုန်သောရဟန်းတို့အား။ အာသနန္တရိကာယ၊ နေရာအခြားအခြားခင်းသဖြင့်။ နိသီဒိတဗ္ဗံ၊ နေအပ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဘတ္တဂ္ဂေ၊ ဆွမ်းစားဇရပ်၌။ ဝတ္တံ၊ ဝတ်ကို။ ပညာပေတွာ၊ ပညတ်တော်မူ၍။ ဣဒါနိပိ၊ ယခုအခါ၌လည်း။ ဘဏ္ဍနဇာတံ၊ ငြင်းခုံခြင်းကို ဖြစ်စေလျက်။ ဝိဟရန္တိတိ၊ နေကုန်၏ဟု။ သုတွာ၊ ကြားတော်မူ၍။ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်သို့။ ဂန္တ၊ ကြွ၍။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အလံ၊ မသင့်။ မာတဏ္ဍနံ၊ ခိုက်ရန်မပြုသင့်။ ဣတိအာဒိနိ၊ ဤသို့ အစရှိသော စကားတို့ကို။ ပတွာ၊ မိန့်တော်မူ၍။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧတေ ဘဏ္ဍန ကလဟဝိဂ္ဂဟဝိဝါဒါနာမ၊ ဤခိုက်ရန်ပြုခြင်း၊ ကိုယ်လက်ထိပါး၍ ခိုက်ရန်ပြုခြင်း၊ တွန်းထိုး၍ ခိုက်ရန်ပြုခြင်း၊ ငြင်းခုံခြင်းတို့ မည်သည်ကား။ အနတ္ထကာရကာ၊ အကျိုးမဲ့ကိုပြုတတ်ကုန်၏။ ဟိ၊ ထင်စွာပြဦးအံ့။ ကလဟံ၊ ခိုက်ရန်ပြုခြင်းကို။ နိဿာယ၊ ၍။ လဠုကိကာ သာကုဏိတာပိ၊ နှုတ်ငှက်ငယ် စင်လျက်လည်း။ ဟတ္ထိနာဂံ၊ ဆင်ပြောင်ကြီးကို။ ဇီဝိတက္ခယံ၊ အသက်ကုန်စေခြင်းသို့။ ပါပေသိ၊ ရောက်စေ၏။ ဣတိ၊ သို့။ လဠုကိကာဇာတကံ၊ နှုတ်ငှက်ငယ် ဇာတ်ကို။ ကထေတွာ၊ ဟောပြီး၍။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သမဂ္ဂါ၊ အညီအညွတ်။ ဟောထ၊ ဖြစ်ကုန်လော့။ မာ ဝိဝဒထ၊ အငြင်းအခုံမပြုကုန်လင့်။ ဟိ၊ ထိုစကား သင့်စွာ။ ဝိဝါဒံ၊ ငြင်းခုံခြင်းကို။ နိဿာယ၊ ၍။ အနေကသတသဟဿာဝဒကော၊ အရာမကအသတင်မက များစွာကုန်သောငှားတို့သည်။ ဇီဝိတက္ခယံ၊ အသက်၏ ကုန်ခြင်းသို့။ ပတ္တာ၊ ရောက်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဇ္ဇကဇာတကံ၊ ငှားဇာတ်ကို။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဧဝံပိ၊ ဤသို့ ဟောတော်မူသော်လည်း။ တေသု၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဝစနံ၊ စကား

(၁၀၂)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

တော်ကို။ အနာဒိယန္တေသု၊ နာမထောင်လိုကုန်သော်။ အညတရေန၊ မထင်ရှားသော။ ဓမ္မဂါဒိနာ၊ တရားကိုဆိုလေ့ရှိသော။ ဘိက္ခုနာ၊ ရဟန်းသည်။ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ ဝါ၊ ။ ။ ။ ဝိဟေသံ၊ ညှဉ်းဆဲခြင်းကို။ ဝါ၊ ပင်ပန်းခြင်းကို။ အနိစ္စန္တေန၊ အလိုမရှိသဖြင့်။ ဘန္တေဘဂဝါ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသော ရှင်ပင်ဘုရား။ ဓမ္မသာမိ၊ တရား၏အရှင် ဖြစ်တော်မူသောဘုရား။ ဝါ၊ တရားကြောင့် လူနတ်တို့၏အရှင် ဖြစ်တော်မူသော ဘုရား။ အာဂမေတု၊ ငွ်လင့်တော်မူပါဦးလော။ ဘန္တေ ဘဂဝါ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသောရှင်ပင်ဘုရား။ ဒိဋ္ဌဓမ္မသုခံ၊ မျက်မှောက်၌ဖြစ်သောအရဟတ္တဖိုလ်ချမ်းသာကို။ အနုယုတ္တော၊ အဖန်တလဲလဲ ယှဉ်တော်မူလျက်။ ဝါ၊ ခံစားတော်မူလျက်။ အပ္ပေယျသုတ္တော၊ ကြောင့်ကြမဲ့။ ဝိဟရတု၊ နေတော်မူလော့။ မယမေဝ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်သာလျှင်။ တေန ဘဏ္ဍနေန၊ ထိုခိုက်ရန်ကိုလည်းကောင်း။ တေန ကလဟေန၊ ထိုထိပါးခြင်းကိုလည်းကောင်း။ တေန ဝိဂ္ဂဟေန၊ ထိုဆောက်တည်ခြင်းကိုလည်းကောင်း။ တေနဝိဝါဒေန၊ ထိုငြင်းခုံခြင်းကို လည်းကောင်း။ ပညာယိဿာမ၊ ငြိမ်းစေကုန်အံ့။ ဣတိဝုတ္တော၊ ဤသို့ နားတော်လျှောက်သည်ရှိသော်။ သတ္တာ၊ လည်း။ အတိတံ၊ အတိတ်ကို။ အာဟရိ၊ ဆောင်တော်မူ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဘူတပုဗ္ဗံ၊ ရှေး၌ဖြစ်ဖူးပြီ။ ဗာရာဏသိယံ၊ ဗာရာဏသီပြည်၌။ ဗြဟ္မဒတ္တောနာမ၊ ဗြဟ္မဒတ်အမည်ရှိသော။ ကာသိကရာဇာ၊ ကာသိကရာဇ်မင်းသည်။ အဟောသိ၊ ။ ။ ဗြဟ္မဒတ္တေန၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည်။ ဒီဃာဗုပိတုဿ၊ ဒီဃာဗုသတို့သား၏ အဖဖြစ်သော။ ကောသလရညော၊ ကောသလမင်း၏။ ရဇ္ဇံ၊ ကို။ အစ္ဆိန္ဒိတု၊ လူယက်၍။ ဝါ၊ လူယက်ခြင်းကြောင့်။ အညာတကဝေသန၊ မတင်ရှားသော အသွင်ဖြင့်။ ဝသန္တဿ၊ နေသော။ ပိတုနော၊ အဖကောသလမင်း၏။ မာရိတဘာဝဉ္ဇေဝ၊ သတ်သောအဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။ ဒီဃာဗုကုမာရေန၊ ဒီဃာဗုမင်းသားသည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဇီဝိတေ၊ အသက်ကို။ ဒိန္နော၊ ပေးသည်ရှိသော်။ တတော ပဋ္ဌာယ၊ ထိုနေ့မှစ၍။ တေသံ၊ ထိုဗြဟ္မဒတ်မင်း ဒီဃာဗုမင်းသားတို့၏။ သမဂ္ဂဘာဝဉ္ဇေ၊ ညီညွတ်သည်၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။ ကထေတွာ၊ ဟောပြီး၍။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အဒိန္နဒဏ္ဍကာနံ၊ မပေးမချအပ်သောဒဏ်ရှိကုန်သော။ အဒိန္နသတ္တာနံ၊ မပေးမချအပ်သော လက်နက်ရှိကုန်သော။ တေသံဟိနာမ ရာဇာနံ၊ ထိုမင်းတို့

စင်လျက်လည်း။ ဧဝံရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ခန္တိသောရန္တံ၊ သည်းခံခြင်း၌
 ကောင်းစွာမွေ့လျော်သောအဖြစ်သည်။ ဘဝိဿတံ၊ ဖြစ်ကုန်၏ရှင်။ ဘိက္ခဝေ၊
 ရဟန်းတို့။ ဣမံ၊ ငါတုရားသာသနာတော်၌။ ခေါ၊ စင်စစ်။ တုဗ္ဗေ၊
 သင်တို့သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သွာခါတေ၊ ကောင်းစွာဟောအပ်သော။ ဓမ္မ
 ဝိနယေ၊ သုတ်၊ အဘိဓမ္မာ၊ ဝိနည်း၌။ ပဗ္ဗဇိတာ၊ ရဟန်းပြုကုန်သည်။ သမာနာ၊
 ဖြစ်ကုန်လျက်။ ယံ၊ ယေနကာရဏေန၊ အကြင်အကြောင်းကြောင့်။ ခမာစ၊
 သည်းခံခြင်းတို့သည်လည်း။ ဘဝေယျာထ၊ ကုန်လော့။ သောဝစသတဘစ၊
 ပညာရှိတို့ အဆုံးအမကို နာကုန်သည်လည်း။ ဘဝေယျာထ၊ ဖြစ်ကုန်လော့။
 တံ၊ ထိုသို့ဖြစ်ခြင်းသည်။ သောတေထ၊ တင့်တယ်ကုန်ရာ၏။ ဣတံ၊ ဤသို့။
 ဩဝဒိတူာပိ၊ ဆုံးမတော်မူ၍လည်း။ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား။ သမဂ္ဂံ၊
 ညီညွတ်သည်တို့ကို။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှာ။ နေဝအက္ခိ၊ မတတ်နိုင်။ တာယ
 အာကိဏ္ဏဝိဟာရတာယ၊ ခိုက်ရန်တို့နှင့် ပြွမ်းသောနေခြင်းမှ။ ဥက္ကဏ္ဍိတော၊
 ငြီးငွေ့ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ အဟံ၊ ငါတုရားသည်။ ခေါ၊ စင်စစ်။ ဣဒါနိ၊
 ယခုအခါ၌။ အာကိဏ္ဏော၊ ပြွမ်းသည်ဖြစ်၍။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲစွာ။ ဝိဟရာမိ၊
 နေရ၏။ ဣမေ စ ဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းတို့သည်လည်း။ မမ ဝစနံ၊ ငါတုရား
 စကားကို။ နကရောန္တိ၊ မလိုက်နာကုန်။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဧကကောဝ၊
 ကိုယ်တော်တစ်ပါးတည်းသာလျှင်။ ဂဏမှာ၊ အခြွေအရံ အပေါင်းမှ။ ဝူပ
 ကဋ္ဌော၊ ကင်းသည်ဖြစ်လျက်။ ဝိဟရေယျ၊ နေရမှုကား။ ယံနန္၊ ကောင်း
 လေစွ။ ဣတိစိန္တေတူာ၊ ဤသို့ကြံ၍။ ကောသမ္ဗိယံ၊ ကောသမ္ဗိပြည်၌။ ပိဏ္ဏာယ၊
 ဆွမ်းအလို့ငှာ။ စရိတူာ၊ လှည့်လည်၍။ ဘိက္ခုသံဃံ၊ ရဟန်းသံဃာကို။ အနုပ
 လောကေတူာ၊ မပန်မကြားမူ၍။ ဝါ၊ မငဲ့ကွက်မူ၍။ ဧကကောဝ၊ ကိုယ်တော်
 တည်းသာလျှင်။ အတ္တနော၊ ကိုယ်တော်မြတ်၏။ ပတ္တစိဝရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို။
 အာဒါယ၊ ယူ၍။ ပါလိလေယျကဂါမံ၊ ပါလိလေယျက အမည်ရှိသော
 ရွာသို့။ ဂန္ဓာ၊ ၍။ တတ္ထ၊ ထိုရွာ၌။ ဘဂုတ္တေရဿ၊ ဘဂုအမည်ရှိသော မထေရ်
 အား။ ဧကစာရိကဝတ္ထံ၊ ဧကစာရိကဝတ်ကို။ ကထေတူာ၊ ဟော၍။ ပါစိနဝံသ
 မိဂဒါယေ၊ အရှေ့မိဂဒါဝုန်တော၌။ တိဏ္ဏံ၊ ကုလပုတ္တနံ၊ သုံးယောက်သော
 အမျိုးသားတို့အား။ သာမဂ္ဂိယာနီသံသံ၊ ညီညွတ်ခြင်း၌ အကျိုးရှိသည်ကို။
 ကထေတူာ၊ ဟောပြီး၍။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ ပါလိလေယျကံ၊ ပါလိ

(၁၀၄)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

လေယျကံ၊ တောသညံ။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံ၊ ထိုပါလိလေယျကံ တောသို့
 (တစ်နည်းကား) ယေန ဒိဘဘာဂေန၊ အကြင်အရပ်မျက်နှာအဖို့ဖြင့်။
 ပါလိလေယျကံ၊ ပါလိလေယျကံတောသို့။ ဂန္ထဗ္ဗံ၊ သွားအပ်၏။ တံ၊ တေန
 ဒိဘဘာဂေန၊ ထိုအရပ်မျက်နှာအဖို့ဖြင့်။ အဝသရိ သမ္ပတ္တော၊ ရောက်
 တော်မူ၏။ တတြ၊ ထိုပါလိလေယျကံတော၌။ (သုခံကားအနက်မရှိ၊ နိပါတ်
 မျှသာ) ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပါလိလေယျကံ၊ ပါလိလေယျကံရွာ
 ကို။ ဥပနိဿယ၊ မှီ၍။ ရက္ခိတဝနသဏ္ဏော၊ စောင့်ရှောက်အပ်သော တော
 အုပ်၌။ တဒ္ဒသဘလူလေ၊ ကောင်းစွာ အခက် အရွက် စသည်ရှိသော
 အင်ကြင်းပင်အရင်း၌။ ဝါ၊ သာယာ တင့်တယ်ခြင်းရှိသော အင်ကြင်းပင်၏
 အနီး၌။ ပါလိလေယျကံတိတ္ထိနာ၊ ပလလည်းဆင်မင်းသည်။ ဥပဋ္ဌိယမာနေ၊
 လုပ်ကျွေးအပ်သည် ဖြစ်၍။ ဖာသုကံ၊ ချမ်းသာစွာ။ ဝဿဝါသံ၊ ဝါတွင်း
 ကာလပတ်လုံး။ ဝသိ၊ နေတော်မူ၏။ ကောသမ္ဘိဝါသိနေ၊ ကောသမ္ဘိပြည်၌
 နေကုန်သော။ ဥပသကာပိခေါ၊ ဒါယကာတို့ သည်လည်း။ ဝိဟာရံ၊
 ကျောင်းသို့။ ဂန္ထာ၊ ၍။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ အပဿန္တာ၊ မမြင်
 ကုန်သည်ရှိသော်။ ဘန္တေ၊ တို့။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ကုဟိ၊ အဘယ်
 အရပ်သို့ကြွသနည်း။ ဣတိပုစ္ဆိတု၊ ဤသို့မေးကုန်သောကြောင့်။ ပါလိလေ
 ယျကဝနသဏ္ဏံ၊ ပလလည်းတောအုပ်သို့။ ဂတော၊ ကြွသွားတော်မူ၏။ ဣတိ၊
 ဤသို့ဆိုကုန်သည်ရှိသော်။ ကိံကာရဏာ၊ အဘယ်ကြောင့်ကြွတော်သနည်း။
 ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ကုန်သည်ရှိသော်။ အမ္ပေ၊ ငါတို့ကို။ သမဂ္ဂေ၊ ညီညွတ်
 သည်တို့ကို။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှာ။ ဝါယမမာနောမိ၊ လုံ့လပြုတော်မူသော်
 လည်း။ မယံပန၊ ငါတို့သည်ကား။ သမဂ္ဂါ၊ အညီအညွတ်။ နာဟုမ္ပ၊ မဖြစ်
 နိုင်ကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့သောအကြောင်းကြောင့် ကြွတော်မူသည်ဟု ပြောဆို
 ကုန်သည်ရှိသော်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့။ တုမ္ပေ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်။
 ကိံ၊ အဘယ်ကြောင့်။ သတ္ထုသန္တိကေ၊ ဘုရားအထံတော်၌။ ပဗ္ဗဇိတု၊ ၍။
 တသ္မိံ၊ ထိုဘုရားသခင်သည်။ သာမဂ္ဂိံ၊ ညီညွတ်သည်ကို။ ကရောန္တေ၊
 ရှိသော်။ သမဂ္ဂါ၊ အညီအညွတ်။ နာဟုမ္ပ၊ မဖြစ်နိုင်ကုန်ဘိသနည်း။ ဣတိ
 ဝတု၊ ဤသို့ဆိုကုန်သည်ရှိသော်။ အာဝုသော၊ ဒါယကာတို့။ ဧဝံ၊ ဤသို့
 မည်မညွတ်ဖြစ်သည် မှန်ပေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုကုန်သည်ရှိသော်။ မနုဿာ

လူ့စိုသည်။ သတ္တုသန္တိကေ၊ ဘုရားအထံတော်၌။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြု၍။
 တဿိ၊ ထိုဘုရားရှင်သည်။ သမဂ္ဂိ၊ ညီညွတ်သည်ကို။ ကရောဇ္ဇေပိ၊ ပြုသော်
 လည်း။ သမဂ္ဂါ၊ အညီအညွတ်။ န ဇာတာ၊ မဖြစ်ကုန်။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဣမေ၊ ဤ
 ရဟန်းတို့ကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဒဋ္ဌံ၊ ဖူးမြင်ခြင်း
 ဌာ။ န လဘိမှာ၊ မရကုန်။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်။ ဣမေသံ၊ ဤရဟန်းတို့အား။
 အာသနံ၊ နေရာကို။ နေဝဒဿာမ၊ မပေးကုန်အံ့။ အဘိဝါဒနာဒိနိ၊ ရှိခိုးခြင်း
 စသည်တို့ကို။ နကရိဿာမ၊ မပြုကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုကုန်၏။ တေ၊ ထိုလူတို့
 သည်။ တတောပဋ္ဌာယ၊ ထိုအခါမှစ၍။ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား။ သာမိစိ
 မတ္တပိ၊ ရိုသေကာမျှကိုလည်း။ နကရိ သု၊ မပြုကုန်။ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။
 အပ္ပါဟာရတာယ၊ နည်းသော အစာ အဟာရ ဟူသော ဆွမ်းရှိသည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်။ ဝါ၊ နည်းသောဆွမ်းရှိခြင်းဖြင့်။ သုဿမာနာ၊ ခြောက်ကပ်
 ခေါင်းပါးကုန်သည်ဖြစ်၍။ ကတိပါဟေနေဝ၊ နှစ်ရက်သုံးရက်ဖြင့်သာလျှင်။
 ဥဇုကာ၊ ဖြောင့်ဖြောင့် ကျင့်ကုန်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ အညမညံ၊ အချင်း
 ချင်း။ အစ္စယံ၊ အပြစ်ကို။ ဝါ၊ အာပတ်ကို။ ဒေသေတွာ၊ ကြား၍။ ဝါ၊ ဒေ
 သနာကြား၍။ ခမာပေတွာ၊ ကန်တော့၍။ ဥပါသကာ၊ ဒါယကာတို့။ မယံ၊
 တို့သည်။ သမဂ္ဂါ၊ အညီအညွတ်။ ဇာတာ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။ တုမေပိ၊ သင်တို့
 သည်လည်း။ နော၊ ငါတို့အား။ ပုရိမသဒိသာဝ၊ ရှေးနှင့်အတူသာလျှင်။
 ဟောထ၊ နှလုံးကြည်ဖြူသည်ဖြစ်စေကုန်လော့။ ဣတိ အာဟံသု၊ ဤသို့ဆို
 ကုန်၏။ ဘဇ္ဇေ၊ အရှင်ဘုရားတို့။ တေ၊ ထိုအရှင်ဘုရားတို့သည်။ သတ္ထာ၊
 ဘုရားသခင်ကို။ ခမာပိတော၊ ကန်တော့ပြီလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးကုန်၏။
 အာဝုသော၊ ဒါယကာတို့။ န ခမာပိတော၊ မကန်တော့ရပေသေး။ ဣတိ၊ ဤ
 သို့ဆိုကုန်၏။ တေနဟိ၊ ထိုသို့တပြီးကား။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ခမာ
 ပေထ၊ ကန်တော့ကုန်လော့။ ဝါ၊ ပူဇော်ကုန်လော့။ တုမေ၊ အရှင်ဘုရားတို့
 သည်။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ခမာပိတကာလေ၊ ကန်တော့ပြီးသော
 ကာလ၌။ မယံပိ၊ တပည့်တော်တို့သည်လည်း။ တုမှာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့
 အား။ ပုရိမသဒိသာ၊ ရှေးနှင့်အတူ။ ဘဝိဿာမ၊ ဖြစ်ကုန်အံ့။ ဣတိ၊ သို့ဤဆို
 ကုန်သည်ရှိသော်။ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ အဇ္ဇောဝဿဘာဝေန၊ ဝါတွင်း
 ဖြစ်သောကြောင့်။ (တစ်နည်းကား) ဝါတွင်းဖြစ်သဖြင့်။ သတ္တုသန္တိကံ၊ ဘုရား

(၁၀၆)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

အထံတော်သို့။ ဂန္တိ၊ သွားခြင်းငှာ။ အဝိသဟန္တာ၊ မဝံ့ကုန်သည်ရှိသော်။
 ဒုက္ခေန၊ ဆင်းရဲငြိုငြင်စွာ။ တံ အန္တောဝဿံ၊ ထိုဝါတွင်းသုံးလကို။ ဝိတိနာ
 မေသုံ၊ လွန်စေကုန်၏။ သတ္တာပန၊ ဘုရားရှင်သည်ကား။ တေမာသံ၊ ဝါတွင်း
 သုံးလပတ်လုံး။ တေနဟတ္ထိနာ၊ ထိုပလလည်းဆင်မင်းသည်။ ဥပဋ္ဌိယမာနော၊
 လုပ်ကျွေးအပ်သည်ဖြစ်၍။ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ။ ဝသိ၊ နေတော်မူ၏။ သောဝိ
 ဟံ ဟတ္ထိနာဂေါ၊ ထိုပလလည်းဆင်မင်းသည်လည်း။ ဂဏံ၊ အပေါင်းအဖော်
 ကို။ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍။ ဖာသုဝိဟာရတ္တာယေဝ၊ ချမ်းသာစွာနေခြင်း
 အကျိုးငှာသာလျှင်။ 'တံ ဝနသဏ္ဌံ၊ ထိုပလလည်းတောအုပ်သို့။ ပါဝိသိ၊
 ဝင်၏။ ယထာဟ၊ ဘုရားအဘယ်သို့ဟောသနည်း။ (တစ်နည်းကား) မယာ၊
 ငါသည်။ ဝုတ္တဿ၊ ဆိုသောစကား၏။ သာဓကံ၊ သက်သေဖြစ်သော။ ယထာ
 ကိံ ဝစနံ၊ အဘယ်မည်သောစကားကို။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အာဟ၊ ဟောတော်
 မူသနည်း။ (တစ်နည်းကား) ယထာ၊ ယေန ကာရဏေန၊ အကြင်သို့သော
 အကြောင်းဖြင့်။ တံ ဝနသဏ္ဌံ၊ ထိုတောအုပ်သို့။ ပါဝိသိ၊ ဝင်တော်မူ၏။ တထာ
 တေနကာရဏေန၊ ထိုသို့သောအကြောင်းဖြင့်။ အဟံ ခေါပနံ လ။ ဧကစာရိ
 တ ဘာဝေါဝ သေယျာတိ၊ သေယျာ ဟူ၍။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။
 အဟံ ခေါပနံ၊ ငါသည်ကား။ ဟတ္ထိဟိ၊ ဆင်အပေါင်းတို့နှင့် လည်းကောင်း။
 ဟတ္ထိနိဟိ၊ ဆင်မတို့နှင့်လည်းကောင်း။ ဟတ္ထိကလတေဟိ၊ ဆင်ရွေတို့နှင့်
 လည်းကောင်း။ ဟတ္ထိစ္ဆာပေဟိ၊ ဆင်ငယ်တို့နှင့်လည်းကောင်း။ အာကိဏ္ဏော၊
 ပြုမီးသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရာမိ၊ နေရ၏။ ဆိန္ဒုဂ္ဂါနိ၊ ပြတ်သောအညွန့်အဖူးရှိကုန်
 သော။ ဟံဏာနိစေဝ၊ မြက်တို့ကိုလည်း။ ခါဒါမိ၊ စားရ၏။ ဩဘဂ္ဂေါဘဂ္ဂံ၊
 ဖရိုဖရဲ ကျိုးပြီးသော အခက်အရွက်ရှိသော။ သာခါဘဂံ၊ သစ်ခက်ကျိုးကို
 လည်း။ ခါဒါမိ၊ ၏။ အာဝိလာနိ၊ နောက်ကျကုန်သော။ ပါနိယာနိစ၊
 သောက်ရေတို့ကိုလည်း။ ဝိဝါမိ၊ သောက်ရ၏။ ဩဂါဟန္တဿစ၊ ရေသို့ဆင်း
 စဉ်လည်းကောင်း။ ဥတ္တိဏ္ဏဿစ၊ ရေမှတက်စဉ်လည်းကောင်း။ ဟတ္ထိနိယော၊
 ဆင်မတို့သည်။ မေ၊ ငါ၏။ ကာယံ၊ ကို။ ဥပနိဃံသန္တိယော၊ တိုက်ကုန်
 ခြစ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ အဟံ၊ သည်။ ဧကကောဝ၊ တစ်စီးတည်း
 သာလျှင်။ ဂဏမှာ၊ အပေါင်းအဖော်မှ။ ဝူပကဋ္ဌော၊ ကင်းသည်ဖြစ်၍။
 ဝိဟရေယျံ၊ နေရမှုကား။ ယံနုန၊ ကောင်းလေစွ။ ဣတိ၊ ဤသို့ကြုံ၏။ အထခေါ၊

ထိုသို့ ကြံပြီးသောအခါ၌။ သောဟတ္ထိနာဂေါ၊ ထိုဆင်ပြောင်ကြီးသည်။
ယူထား၊ ဆင်အပေါင်းမှ။ ဝါ၊ ကို။ အပက္ကမ၊ ဖဲ၍။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။
ပါလိလေယျကံ ရက္ခိတဝနသဏ္ဌံ၊ ပလလည်းဆင်မင်းသည်စောင့်ရှောက်အပ်
သော တောအုပ်သည်လည်းကောင်း။ ဘဒ္ဒသလမူလံ၊ အခက်အရှက်နှင့်
ပြည့်စုံခြင်းကြောင့် သာယာသည်ဖြစ်၍ ကောင်းခြင်းရှိသော အင်ကြင်းပင်၏
အနီး ရပ်သည်လည်းကောင်း။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ ဘဂဝါ၊ ဘုရားသခင်
သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေန၊ ထိုဘုရားရှိရာသို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်၍။ ဥပသင်္က
မိတော ပန၊ ကပ်ပြီး၍ကား။ ဘဂဝန္တံ၊ ဘုရားရှင်ကို။ ဝန္တိတော၊ ရှိခိုးပြီး၍။
ဩလောကေန္တော၊ ကြည့်သည်ရှိသော်။ အညံ၊ တစ်ပါးသော။ ကိဉ္စ၊ တစ်စုံတစ်ခု
ကို။ အဓိသ္မာ၊ မမြင်မူ၍။ ဘဒ္ဒသလမူလံ၊ ကောင်းခြင်းရှိသော အင်ကြင်း
ပင်၏ အရင်းကို။ ပါဒေနေဝ၊ ခြေဖြင့်သာလျှင်။ ပဟရန္တော၊ လျက်။ တစ္ဆေ
တော၊ ညှိ၍။ သောဏ္ဍာယ၊ နှာမောင်းဖြင့်။ သာခံ၊ သစ်ခက်ကို။ ဂဟေတော၊
ယူ၍။ သမ္ပန္နိ၊ တံမြက်လှည်း၏။ တတော ပဋ္ဌာယ၊ ထိုအခါမှစ၍။ သောဏ္ဍာယ၊
နှာမောင်းဖြင့်။ သဋ္ဌံ၊ အိုးကို။ ဂဟေတော၊ ယူ၍။ ပါနီယံ၊ သောက်တော်ရေကို
လည်းကောင်း။ ပရိဘောဇနီယံ၊ သုံးဆောင်ရေကိုလည်းကောင်း။ ဥပဋ္ဌာ
ပေသိ၊ တည်ထား၏။ ဥဏှောဒကေန၊ ရေနှေးဖြင့်။ အတ္ထေ၊ အလိုရှိသည်။
သတိ၊ ရှိသော်။ ဥဏှောဒကံ၊ ရေနှေးကို။ ပဋိယာဒေတိ၊ ကပ်လှူ၏။ ဝါ၊ စီရင်၏။
ကထံ၊ အဘယ်သို့စီရင်သနည်းဟူမူကား။ ဟတ္ထေန၊ လက်ဟူသောနှာမောင်း
ဖြင့်။ ကဋ္ဌာနိ၊ ထင်းတို့ကို။ သံသိတော၊ တိုက်၍။ ဝါ၊ ပွတ်၍။ အဂ္ဂိံ၊ ကို။
သမ္ပာဒေတိ၊ ပြည့်စုံစေ၏။ တတ္ထေ၊ ထိုသို့မီးကိုစီရင်ရာ၌။ ဒါရုနိ၊ ဝါးသစ်တို့ကို။
ဝါ၊ ထင်းတို့ကို။ ပက္ခိပန္တော၊ ထည့်လျက်။ အဂ္ဂိံ ဇာလေတော၊ မီးတောက်
သည်ရှိသော်။ တတ္ထေ၊ ၌။ ပါသာဏေ၊ ကျောက်တို့ကို။ ပက္ခိပိတော၊ ထည့်၍။
ပစိတော၊ ဖုတ်၍။ ဒါရုဒုဏ္ဍကေန၊ သစ်သားလှိုင်ကန်ဖြင့်။ ပဋေတော၊
ပြန်လှန်၍။ ပရိစ္ဆန္နာယ၊ ပိုင်းခြားမှတ်သားသဖြင့်။ ခုဒ္ဒကကောဏ္ဍိကာယ၊
ငယ်သောရေအိုင်၌။ ခိပတိ၊ ပစ်ချ၏။ တတော၊ ထိုနောက်မှ။ ဟတ္ထံ၊ လက်
ဟူသောနှာမောင်းကို။ ဩတာရေတော၊ ချသွင်း၍။ ဥဒကဿ၊ ရေ၏။ တတ္ထ
ဘာဝံ၊ ပူသည်၏အဖြစ်ကို။ ဇာနိတော၊ သိ၍။ ဂန္တော၊ သွား၍။ သတ္တာရံ၊ ခြတ်
စွာဘုရားကို။ ဝန္တတိ၊ ရှိခိုး၏။ သတ္တာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ ပါလိလေယျကံ၊

(၁၀၈)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

ပိလလည်းဆင်မင်း။ တေ၊ သင်သည်။ ဥဒကံ၊ ကို။ တာပိတံ၊ နွေးစေပြီလော။
 ဣတိဝတု၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ တတ္ထ၊ ထိုရေနှေးတည်ရာအရပ်သို့။ ဂန္တ၊
 ကြွ၍။ နှာယတိ၊ ရေချိုးတော်မူ၏။ အထ၊ ထိုသို့ရေသပ်ပယ်ပြီးသောအခါ၌။
 အဿ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားအား။ နာနာဝိဓာနိ ဖလာနိ၊ အထူးထူးအပြားပြား
 ရှိကုန်သော သစ်သီးကြီးငယ်တို့ကို။ အာဟရိတု၊ ဆောင်၍။ ဒေတိ၊ လှူ၏။
 ယဒါ ပန၊ အကြင်အခါ၌ကား။ သတ္ထ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဂါမံ၊ ရွာသို့။
 ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှာ။ ပဝိသတိ၊ ဝင်၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ သတ္ထ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရား၏။ ပတ္တစီဝရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို။ အာဒါယ၊ ၍။ ကုမ္ဘေ၊ ဦးကင်း၌။
 ပတိဋ္ဌပေတု၊ တင်ထား၍။ သတ္ထ၊ ဘုရားရှင်နှင့်။ သဒ္ဓိယေဝ၊ တကွ
 သာလျှင်။ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏။ သတ္ထ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဂါမုပစာရံ၊ ရွာ၏
 ဥပစာရသို့။ ပတု၊ ရောက်၍။ ပါလိလေယျက၊ ပလလည်းဆင်။ ဣတေ၊
 ဤအရပ်မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ တယာ၊ သင်သည်။ ဂန္တ၊ လိုက်ခြင်းငှာ။ နသက္ကာ၊
 မတတ်ကောင်း။ မေ၊ ၏။ ပတ္တစီဝရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို။ အာဟရ၊ ဆောင်ခဲ့
 လော။ ဝါ၊ ယူခဲ့လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူလျက်။ အာဟရာပေတု၊
 ဆောင်ယူစေခဲ့၍။ ဂါမံ၊ ရွာသို့။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှာ။ ပါဝိသိ၊ ဝင်တော်
 မူ၏။ သောပိ၊ ထိုဆင်မင်းသည်လည်း။ သတ္ထ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ယာဝ
 နိက္ခမနာ၊ ဆွမ်းခံရွာမှတွက်တော်မူလာသည့်တိုင်အောင်။ တတ္ထေဝ၊ ထိုရွာ၏
 ဥပစာရ၌သာလျှင်။ ဌတု၊ ငုံလင့်၍။ သတ္ထ၊ ဘုရားသခင်၏။ အာဂမနကာလေ၊
 ကြွလာတော်မူသော အခါ၌။ ပစ္စုဂ္ဂမနံ၊ ခရီးဦးကြိုဆိုခြင်းကို။ ကတု၊
 ပြု၍။ ပုရိမနယေနဝ၊ ရှေ့နည်းဖြင့်သာလျှင်။ ပတ္တစီဝရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်း
 ကို။ ဂဟေတု၊ လှမ်းယူ၍။ ဝသနဋ္ဌာနေ၊ နေတော်မူရာ အင်ကြင်းပင်
 ရင်း၌။ ဩတာရေတု၊ ချ၍။ ဝတ္ထံ၊ ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ်ကို။ ဒသေတု၊ ပြု၍။
 ဝါ၊ ပြု၍။ သာခါယ၊ သစ်ခက်ဖြင့်။ ဗီဇတိ၊ ယပ်ခတ်၏။ ရတ္ထိံ၊ ညဉ့်အခါ၌။
 ဝါဠုမိဂပရိပန္နနိဝါရဏတ္ထံ၊ သားရဲ ဘေးရန်တို့ကို တားမြစ်ခြင်းငှာ။
 မဟန္တံ၊ ကြီးစွာသော ဒုတ်လှင်ကန်ကို။ သောဏ္ဍာယ၊ နှာမောင်းဖြင့်။
 ဂဟေတု၊ ကိုင်၍။ သတ္ထ၊ ဘုရားသခင်ကို။ ရက္ခိသာမီတိ၊ စောင့်ရှောက်အံ့
 ဟူ၍။ ယာဝ အရုဏုဂ္ဂမနံ၊ နေအရုဏ်တက်လာသည့်တိုင်အောင်။ ဝနသဏ္ဍာယ၊
 ထောအုပ်၏။ အန္တရန္တရေ၊ အကြား အကြား၌။ ဝါ၊ အစွန်အနား၌။

ဝိစရတိ၊ လှည့်ပတ်သွားလာ၏။ တတော ပဋ္ဌာယယေဝ၊ ထိုမှစ၍သာလျှင်။
 သော ဝနသဏ္ဍော၊ ထိုတောအုပ်သည်။ ပါလိလေယျကဟ ရက္ခိတ ဝန
 သဏ္ဍောနာမ၊ ပလလည်းဆင်မင်းသည် လုံခြုံစေအပ်သော တောအုပ်မည်
 သည်။ ဇာတော ကိရ၊ ဖြစ်သတတ်။ အရုဏေ၊ အရုဏ်သည်။ ဥဂ္ဂတေ၊ တက်
 သည်ရှိသော်။ မုခေါဒကဒါနံ၊ မျက်နှာသစ်ရေကပ်လှူခြင်းကို။ အာဒိကတော၊
 အစပြု၍။ တေနေဝူပါယေန၊ ထိုဆီခဲပြီးသောနည်းဖြင့်လျှင်။ သဗ္ဗဝတ္ထာနိ၊
 အလုံးစုံသော ဝတ်တို့ကို။ ကရောတိ၊ ပြု၏။

အထ၊ ထိုသို့ဝတ်ပြုရာ၌။ ကော မက္ကဋေ၊ မျောက်တစ်ခုသည်။ တံ
 ဟတ္ထိ၊ ထိုဆင်မင်းကို။ ဥဋ္ဌာယ သမုဋ္ဌာယ၊ ထကြလို့ လပြု၍။ တထာဂတဿ၊
 မြတ်စွာဘုရားအား။ အဘိသမာစာရိကံ၊ အဘိသမာစာရိကဟုဆိုအပ်သော
 ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ်ကို။ ဝါ၊ အလွန်မြတ်သောအကျင့်ကို။ ကရေန္တံ၊ ပြုသည်ကို။
 ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ အဟမ္ပိ၊ ငါသည်လည်း။ ကိဉ္စိဒေန၊ တစ်စုံတစ်ခုသောအလှူဝတ္ထု
 ကိုလျှင်။ ကရိဿာမီတိ၊ ပြုအံ့ဟူ၍။ ဝိစရန္တော၊ လှည့်ပတ်သွားလာသည်ရှိ
 သော်။ ဧကဒိဝသံ၊ တစ်နေ့သ၌။ နိဗ္ဗက္ခတံ၊ ပျားကောင်မရှိသော။ ဒဏ္ဍကမရံ၊
 ပျားတံ၌ရှိသော လဘို့စိုင့်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဒဏ္ဍကံ၊ ပျားတံကို။ ဘဉ္စိတော၊
 ချိုး၍။ ဒဏ္ဍကေနေဝ၊ ပျားတံနှစ်သာလျှင်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ မရပဋုလံ၊ ပျား
 လဘို့ကို။ သတ္ထုသန္တိကံ၊ ဘုရားအထံတော်သို့။ အာဟရိတော၊ ဆောင်ခဲ့၍။
 ကဒလိပတ္တံ၊ ငှက်ပျောရွက်ကို။ ဆိန္နိတော၊ ဆုတ်ဖြတ်၍။ တဋ္ဌာ၊ ထိုငှက်ပျော
 ရွက်၌။ ဌပေတော၊ တား၍။ အဒါသိ၊ ကပ်လှူ၏။ သတ္ထော၊ ဘုရားသခင်သည်။
 ဂဏ္ဍိ၊ ခံယူတော်မူ၏။ မက္ကဋေ၊ မျောက်သည်။ ပရိဘောဂံ၊ သုံးဆောင်တော်
 မူခြင်းကို။ ဝါ၊ ဘုဉ်းပေးတော်မူခြင်းကို။ ကရိဿတိနုခေါ၊ ပြုအံ့လော။ န
 ကရိဿတိနုခေါ၊ မပြုအံ့လော။ ဣတိ၊ ဤသို့လုံးသွင်း၍။ သြလောကေန္တော၊
 ကြည့်သည်ရှိသော်။ ဂဟေတော၊ ကိုင်၍။ နိသိန္နံ၊ နေသော မြတ်စွာဘုရားကို။
 ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ကိနုခေါတိ၊ အသို့နည်းဟူ။ စိန္တေတော၊ ကြုံလျက်။ ဒဏ္ဍကောဋီ
 ယံ၊ ပျားတံစွန်း၌။ ဂဟေတော၊ ကိုင်၍။ ပရိဝတ္ထေတော၊ ပြန်လှန်၍။ ဥပ
 ဓာရန္တော၊ စူးစမ်းသည်ရှိသော်။ အဏ္ဍကနိ၊ ပျားဥတို့ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။
 တာနိ၊ ထိုပျားဥတို့ကို။ သဏိကံ၊ ဖြည်းဖြည်း။ အပနေတော၊ ပယ်၍။ ပုန၊ တစ်ဖန်။
 အဒါသိ၊ ကပ်လှူ၏။ သတ္ထော၊ ဘုရားသခင်သည်။ ပရိဘောဂံ၊ ဘုဉ်းပေး သုံး

(၁၁၀)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

ဆောင်ခြင်းကို။ အကာသိ၊ ပြုတော်မူ၏။ သော၊ ထိုမျောက်သည်။ တုဋ္ဌမာန
 သော၊ နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်သောစိတ် ရှိသည်ဖြစ်၍။ တံ တံ သာခံ၊ ထိုထို
 သစ်ခက်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်ယူဆွဲငင်၍။ နစ္စန္ဒောဝ၊ ကလျက်လျှင်။ အဋ္ဌာသိ၊
 နေ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ အနေန၊ ထိုမျောက်သည်။ ဂဟိတသာခါပိ၊
 ဆွဲငင်သောသစ်ခက်တို့သည်လည်းကောင်း။ အက္ကန္တသာခါပိ၊ နှင်းသွားသော
 သစ်ခက်တို့သည်လည်းကောင်း။ တဇ္ဇိံသု၊ ကျိုးကုန်၏။ သော၊ ထိုမျောက်
 သည်။ ဧကသ္မိံခါဏုမတ္ထကေ၊ စာစုသောသစ်ငုတ်လက်၌။ ပတိံတွာ၊ ကျ၍။
 နိဝိဋ္ဌဂတ္ထော၊ ထုတ်ချင်းလျှိုးစူးဝင်သောကိုယ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ သတ္ထရိ၌။ ပသန္ဓေ
 နေဝ စိတ္တေန၊ ကြည်ညိုစိတ်ဖြင့်သာလျှင်။ ကာလံကတွာ၊ နေ့ခြင်းကိုပြု၍။
 တာဝတိံသဘဝနေ၊ တာဝတိံသာ နတ်ပြည်၌။ တိံသယောဇနိကေ၊
 ယူဇနာသုံးဆယ်ရှိသော။ ကနကုဝိမာနေ၊ ရွှေဝိမာန်၌။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ၏။ အစ္ဆရာ
 သဟဿ ပရိဝါရော၊ နတ်သမီးတစ်ထောင် ခြံရံလျက်။ မက္ကဋ္ဌဒေဝပုတ္တော
 နာမ၊ မက္ကဋ္ဌနတ်သားမည်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။

တတ္ထ၊ ထိုပလလည်းတော၌။ ဟတ္ထိနာဂေန၊ ဆင်ပြောင်ကြီးသည်။ ဥပဋ္ဌိ
 ယမာနဿ၊ လုပ်ကျွေးအပ်သော။ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဝသန
 ဘာဇေ၊ နေတော်မူသောအဖြစ်သည်။ သကလဇမ္ဗုဒ္ဓိပေ၊ အလုံးစုံသော ဇမ္ဗူ
 ဒီပါကျွန်းအပြင်၌။ ပါကဇော၊ ဆင်ရှားသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သာဝတ္ထိ
 နဂရံတော၊ သာဝတ္ထိပြည်မှ။ အနာထ ဝိဇ္ဇိကောစ၊ အနာထဝိဇ္ဇာသည်
 လည်းကောင်း။ ဝိသာခါ၊ ဝိသာခါအမည်ရှိသော။ မဟာဥပါသိကာစ၊
 ဒါယိကာမကြီးသည်လည်းကောင်း။ ဣတိဝေမာဒီနိ၊ ဤသို့အစရှိကုန်သော။
 မဟာကုလာနိ၊ များစွာကုန်သောအမျိုးတို့သည်။ အာနန္ဒတ္ထေရဿ၊ အာနန္ဒာ
 မထေရ်အား။ ဝါ၊ မထေရ်ကို။ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ နော၊ အကျွန်ုပ်တို့
 အား။ ဒသေထ၊ ပြုတော်မူပါကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သာသနံ၊ သတင်း
 စကားကို။ ပဟိဏိံသု၊ စေလွှတ်ကုန်၏။ ဒိသာဝါသိနော၊ အရပ်မျက်နှာ၌
 နေကုန်သော။ ပဉ္စသတံ၊ ငါးရာအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော။ ဘိက္ခုပိ၊ ရဟန်း
 တို့သည်လည်း။ ဝုဋ္ဌဝဿာ၊ ဝါကျွတ်ကုန်ပြီးသည်ရှိသော်။ အာနန္ဒတ္ထေရံ၊
 အာနန္ဒာမထေရ်သို့။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်၍။ အာဝုသော အာနန္ဒ၊ ငါ့ရှင်
 အာနန္ဒာ။ နော၊ ငါတို့အား။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သမ္ဗုခါ၊ မျက်

မွှောက်တော်မှ။ ဓမ္မကထာ၊ တရားစကားကို။ စိရသံတဝ၊ မနာရသည်ကြာလှ
 ခဲ့ပြီ။ (တစ်နည်းကား) တဝ၊ စင်စစ်။ စိရံ၊ ကြာမြင့်စွာ ကြားနာရခြင်းကုန်
 သည်။ အသံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။ အာဝုသော အာနန္ဒ၊ ငါ့ရှင် အာနန္ဒာ။ မယံ၊
 ငါတို့သည်။ ဘဝဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သမ္မုခေါ၊ ရှေ့တော်မှ။ ဓမ္မကထံ
 သဝနာယ၊ တရားစကားကို ကြားနေရခြင်းငှာ။ လဘောယျာမ၊ အခွင့်ရပါကုန်
 မူကား။ သာဓု၊ ကောင်းလေစွ။ ဣတိယာစိံသု၊ ဤသို့တောင်းပန်ကုန်၏။
 ထေရော၊ အရှင်အာနန္ဒာမထေရ်သည်။ တေဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းကို။ အာဒါယ၊
 ပင့်ခေါ်၍။ တတ္ထ၊ ထိုပလလည်းတောသို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ တေမာသံ၊ ဝါတွင်း
 သုံးလပတ်လုံး။ ဧကဝိဟာရိနော၊ ကိုယ်တော်တည်းသာ နေလေ့ရှိသော။
 တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကံ၊ သို့။ ဧတ္ထကေဟိ ဘိက္ခုဟိ၊ ဤမျှ
 အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော ရဟန်းတို့နှင့်။ သန္တိံ၊ တကွ။ ဥပသင်္ကမိတုံ၊
 ကပ်ခြင်းငှာ။ အယုတ္တန္တိ၊ မသင့်ခဲ့တကားဟု။ စိန္တေတော၊ ကြံ၍။ တေ ဘိက္ခု၊
 ထိုရဟန်းတို့ကို။ ဗဟိ၊ အပဉ္စ။ ဌပေတော၊ ထားခဲ့၍။ ဧကကောဝ၊
 တစ်ပါးတည်းသာလျှင်။ သတ္ထာရံ၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ၏။ ပါလိလေယျကော၊
 ပလလည်းဆင်မင်းသည်။ တံ၊ အရှင်အာနန္ဒာကို။ ခိသော၊ မြင်၍။ ဒဏ္ဍံ၊ လှင်
 ကန်ကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ပက္ခန္တိ၊ ပြေးလေ၏။ သတ္ထာ၊ သည်။ သြလောကေ
 တော၍။ ပါလိလေယျက၊ ပလလည်းဆင်မင်း။ အပေဟိ အပေဟိ၊ ဆုတ်ဘိ
 လော၊ ဆုတ်ဘိလော။ ဝါ၊ ဖဲဘိလော။ တံ၊ ထိုအာနန္ဒာကို။ မာနီဝါရယံ၊
 မမြစ်မတားလင့်။ ဧသော၊ ဤအာနန္ဒာသည်။ ဗုဒ္ဓုပဋ္ဌာကော၊ ငါတုရား၏
 အလုပ်အကျွေးပေတည်း။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ သော၊ ထို
 ပလလည်းဆင်မင်းသည်။ တတ္ထေဝ၊ ထိုအရပ်၌လျှင်။ ဒဏ္ဍံ၊ လှင်ကန်ကို။
 ဆဇ္ဇေတော၊ စွန့်ပစ်၍။ ပတ္တစိဝရပဋိဂ္ဂဟဏံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကိုလှမ်းယူခြင်းကို။
 အာပုတ္တိံ၊ ပန်၏။ ထေရော၊ အာနန္ဒာမထေရ်သည်။ နအဒါသိ၊ မပေး။ နာဂေါ၊
 ဆင်ပြောင်သည်။ ဥဂ္ဂဟိတဝတ္ထော၊ သင့်အပ်သောဝတ်ရှိသည်။ သစေဘဝိဿ
 တိ၊ အကယ်၍ဖြစ်လေငြားအံ့။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ နိသီဒနပါသာဏ
 ဖလကေ၊ နေရာဖြစ်သော ကျောက်အင်းပျဉ်၌။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ပရိက္ခာရံ၊
 ပရိက္ခရာကို။ န ဌပေဿတိ၊ မထားလတ္တံ့။ ဣတိစိန္တေသိ၊ ဤသို့ကြံ၏။
 ထေရော၊ ရှင်အာနန္ဒာမထေရ်သည်။ ပတ္တစိဝရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို။ ဘူမိယံ၊

(၁၁၂)

မမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

မြေ၌။ ဌပေသိ၊ တား၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွာ။ ဝတ္ထသမ္ပန္နာ၊ ဝတ်နှင့်ပြည့်စုံ
 သော သူတို့သည်။ ဂရုနံ၊ ဆရာတို့၏။ အာသနေ ဝါ၊ နေရာ၌လည်းကောင်း။
 သယနေ ဝါ၊ အိပ်ရာ၌လည်းကောင်း။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ပရိက္ခာရံ၊ ပရိက္ခရာ
 ကို။ န ဌပေန္တိ၊ မထားကုန်။ ထေရော၊ ရှင်အာနန္ဒာသည်။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်
 စွာဘုရားသည်။ ဥပသင်္ကမိဘူ၊ ဝပ်၍။ ဝန္တိတူ၊ ရှိခိုး၍။ ဧကမန္တံ၊ တင့်အပ်
 လျောက်ပတ်သော အရပ်၌။ နိသီဒိ၊ နေ၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသခင်သည်။
 အာနန္ဒ၊ ချစ်သား အာနန္ဒာ။ ဧကောဝ၊ တစ်ယောက်တည်းသာလျှင်။ အာဂ
 တော၊ လာသည်။ အသိ၊ ဖြစ်သလော။ ဣတိပုစ္ဆိတူ၊ ဤသို့ မေးတော်
 မူခြင်းကြောင့်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဗုဒ္ဓသတေဟိ၊ ငါးရာကုန်သော။
 ဘိက္ခုဟိ၊ ရဟန်းတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ အဂတော၊ လာခဲ့ပါ၏။ ဣတိ၊
 ဤသို့ လျှောက်သည်ရှိသော်။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ တေဟိ၊ ထို
 ငါးရာသော ရဟန်းတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ အာဂတဘာဝံ၊ လာသည်
 အဖြစ်ကို။ သုတူ၊ ကြားတော်မူ၍။ တေဟိ၊ ထိုငါးရာသော ရဟန်းတို့
 သည်။ ကဟံပန၊ အဘယ်အရပ်မှာ နေကုန်သနည်း။ ဣတိဝတူ၊ ဤသို့
 မိန့်တော်မူခြင်းကြောင့်။ တုမှာကံ၊ အရှင်တို့၏။ အဇ္ဈာသယံ၊ မြတ်သော
 အလိုတော်ကို။ အဇာနန္တော၊ မသိသည်ဖြစ်၍။ ဝါ၊ မသိပါခြင်းကြောင့်။
 ဗဟိ၊ အပ၌။ ဌပေတူ၊ ထားခဲ့၍။ အဂတော၊ လာသည်။ အမိ၊ ဖြစ်၏။
 ဣတိပုစ္ဆေ၊ ဤသို့ နားတော်လျှောက်သည်ရှိသော်။ နေ၊ ထိုငါးရာသော
 ရဟန်းတို့ကို။ ပက္ခောသဟိ၊ ခေါ်ချေလော့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ မိန့်၏။
 ထေရော၊ ရှင်အာနန္ဒာသည်။ တထာ၊ ဘုရားသခင်မိန့်တော်မူတိုင်း။ အကာ
 သိ၊ ခေါ်ခြင်းကိုပြု၏။ တေ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ အာဂန္တော၊ လာ၍။ သတ္ထာရံ၊
 မြတ်စွာဘုရားကို။ ဝန္တိတူ၊ ရှိ။ ဧကမန္တံ၊ ဌ။ နိသီဒိ၊ သု၊ ကုန်၏။ သတ္ထာ၊
 ဘုရားရှင်သည်။ တေဟိ၊ ထိုရဟန်းငါးရာတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ပဋိသန္ဓာရံ၊
 ပဋိသန္ဓာရစကားကို။ ကတူ၊ ပြု၍။ တေဟိ ဘိက္ခုဟိ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။
 ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဘဂဝါ၊ အရှင်ဘုရားသည်။ ဗုဒ္ဓသုခုမာလေ စေဝံ၊
 ဘုရား၏ သိမ်မွေ့ခြင်းလည်း ရှိတော်မူ၏။ ခတ္ထိယ သုခုမာလောစ၊ မင်း
 သိမ်မွေ့ခြင်းလည်း ရှိတော်မူ၏။ တုမေဟိ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်။ တေမာသံ၊
 ဝါတွင်းသုံးလပတ်လုံး။ ဧကကောဝ၊ ကိုယ်တော် တစ်ပါးသည်းသာလျှင်။

ဘိဋ္ဌန္တေဟိစ၊ ရပ်ခြင်းတို့ဖြင့်လည်းကောင်း။ နိဿိဒန္တေဟိစ၊ ထိုင်ခြင်းတို့ဖြင့်လည်းကောင်း။ ဒုက္ကရံ၊ ခဲယဉ်းငြိုငြင်သောအမှုကို။ ကတံ၊ ပြုတော်မူ၏။ ဝတ္ထုပရိဝတ္ထကာရကောဝိ၊ ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ်ကို ပြုသောသူ သည်လည်းကောင်း။ မုခေါဒကာဒိဒါယကောဝိ၊ မျက်နှာသစ်ရေ စသည်ကို ပေးသောသူသည်လည်းကောင်း။ နာဟောသိ မညေးရှိသည်မဖြစ်ယောင်တကား။ ဝါ၊ ရှိမည်မထင်။ ဣတိ ဝုတ္ထေ၊ ဤသို့နားတော်လျှောက်သည်ရှိသော်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ မံ၊ ငါဘုရားကို။ ပါလိလေယျကေန ဟတ္ထိနာ၊ ပလလည်းဆင်မင်းသည်။ မေ၊ ငါ၏။ သဗ္ဗကိစ္စာနိ၊ အလုံးစုံသောကိစ္စတို့ကို။ ကတာနိ၊ ပြုအပ်ကုန်ပြီ။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွာ။ ဧဝရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ သဟာယံ၊ အဆွခင်ပွန်းကောင်းကို။ လဘန္တေန၊ ရသဖြင့်။ ဧကတောဝ၊ အတူတကွသာလျှင်။ ဝသိတုံ၊ နေခြင်းငှာ။ ယုတ္တံ၊ သင့်၏။ အလဘန္တဿ၊ အဆွခင်ပွန်းကောင်းကို မရသည်ရှိသော်။ ဧကစာရိကဘာဝေါ၊ တစ်ယောက်တည်းကျင့်သောအဖြစ်သည်သာလျှင်။ သေယျော၊ မြတ်၏။ ဣတိဝတ္ထော၊ ဤသို့မိန့်တော်မူပြီး၍။ နာဂဝဂ္ဂ၊ နာဂဝဂ်၌။ ဣမာတိသောဂါယာ၊ ဤသုံးဂါယာတို့ကို။ အဘာသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

(နိပကံ၊ ရင့်မာသောပညာရှိတသော။ သဒ္ဓိံစရံ၊ အတူတကွကျင့်ခြင်းရှိတသော။ ဝါ၊ အတူတကွ သွားခြင်းရှိတသော။ သာမုဝိဟာရိ၊ ကောင်းသောနေခြင်းရှိတသော။ ဇိရံ၊ မြဲမြံတည်ကြည်သော၊ ပညာရှိတသော။ သဟာယံ၊ အပေါင်းအဖော်ဖြစ်သော အဆွခင်ပွန်းကောင်းကို။ သစေ လဘေထ၊ အကယ်၍ ရကုန်သည်ဖြစ်အံ့။ သတိမာ၊ သဟိနှင့်ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သဗ္ဗာနိ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ ပရိဿယာနိ၊ ဘေးရန်တို့ကို။ အဘိဘုယျ၊ နှိပ်နင်းဖိစီး၍။ တေန၊ ထိုအပေါင်းအဖော်နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ အတ္ထမန္တော၊ ဝမ်းမြောက်စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ စရေယျ၊ ကျင့်ရာ၏။ ဝါ၊ သွားရာ၏။)

(နိပကံ၊ ရင့်မာသော ပညာရှိတသော။ သဒ္ဓိံစရံ၊ အတူတကွကျင့်ခြင်းရှိတသော။ သာမုဝိဟာရိ၊ ကောင်းသောနေခြင်းရှိတသော။ ဇိရံ၊ ခိုင်ခံ့သောပညာသမာဓိ ရှိတသော။ သဟာယံ၊ အဆွခင်ပွန်းကောင်းကို။ နော စေ လဘေထ၊ အကယ်၍ မရကုန်သည်ဖြစ်အံ့။ ဧကော၊ တစ်ယောက်တည်း။ စရေ၊

(၁၁၄)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

ကျင့်ရာ၏။ ဝါ၊ သွားရာ၏။ ယထာကံ၊ ဥပမာအတယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ ဝိဇိတံ၊ မိမိအောင်ရာ မြေအရပ်ဖြစ်သော။ ရဋ္ဌံ၊ ပြည်ရွာ တိုင်းကားကို။ ပဟာယ၊ စွန့်၍။ ဧကောဝ၊ တစ်ယောက်ချင်းလျှင်။ စရတိဣဝ၊ ကျင့်သကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ဝါ၊ သွားသကဲ့သို့လည်းကောင်း။ အရညော၊ တော၌။ မာတင်္ဂေါ၊ မာတင်အမျိုး၌ဖြစ်သော။ ဟတ္ထိနာဂေါ၊ ဆင်ပြောင်ကြီး သည်။ ဧကောဝ၊ တစ်စီးချင်းသာလျှင်။ စရတိဣဝ၊ ကျင့်သကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ဝါ၊ သွားသကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ဧဝံ၊ ဤအတူ။ ဧကောဝ၊ တစ်ယောက် ချင်းသာလျှင်။ စရေ၊ ကျင့်ရာ၏။ ဝါ၊ သွားရာ၏။)

(ဧကဿ၊ တစ်ယောက်တည်းသော သူ၏။ စရိတံ၊ ကျင့်ခြင်းသည်။ သေယျော၊ မြတ်၏။ ဗာလေ၊ မိုက်သသ၍။ သဟာယတာ၊ အပေါင်းအဖော်၏ အဖြစ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိရာ။ အရညော၊ တော၌။ မာတင်္ဂေါ၊ သော။ နာဂေါ၊ ဆင်မင်းသည်။ အပ္ပါသုက္ကော၊ ကြောင့်ကြမရှိသည်ဖြစ်၍။ ဧကော၊ တစ်စီး တည်း။ စရတိဣဝ၊ ကျင့်သကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ ဤအတူ။ ဧကော၊ တစ်ပါးချင်း။ စရေ ကျင့်ရာ၏။ ပါပါနိ စ၊ အနည်းငယ်မျှဖြစ်ကုန်သော မကောင်းမှုအကုသိုလ်တို့ ကိုလည်း။ နကယိရာ၊ မပြုရာ။)

ဂါထာပရိယောသာနေ၊ ဂါတာ၏အဆုံး၌။ ပဉ္စသတာပိ၊ ငါးရာကုန်သော။ တေ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ အရဟတ္တေ ပတိဋ္ဌဟိံ သု၊ တည်ကုန်၏။ အာ နန္ဒတ္ထေရေပန၊ အာနန္ဒာ မတေရ်သည်ကား။ အနာထပိဏ္ဍိကာဒိဟိ၊ အနာ ထပိဏ်သူဌေး စသောသူတို့သည်။ ပေသိတံ၊ စေအပ်သော။ တံသာသနံ၊ ထို သတင်းစကားကို။ အာရောစေတော၊ ၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အနာထ ပိဏ္ဍိကပ္ပမုခေါ၊ အနာထပိဏ်သူဌေးအမှူးရှိကုန်သော။ တေ ပဉ္စအရိယသဘာဝက တောဋီယော၊ ထိုငါးကုဋေသော အရိယာဖြစ်သော သဘာဝက တို့သည်။ တုမ္မာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏။ အာဂမနံ၊ ကြွလာခြင်းကို။ ပစ္စာသိသန္တိ၊ တောင့် တကုန်၏။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တေ နဟိ၊ ထိုသို့တပြီးကား။ ပတ္တစိဝရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို။ ဂဏှာဟိ၊ ယူလေဘူ။ ဣတိ၊ ဤသို့အမိန့်ရှိပြီးသော်။ ပတ္တစိဝရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို။ ဂါဟာပေတော၊ ယူစေ၍။ နိက္ခမိ၊ ထွက်တော်မူ၏။ နာဂေါ၊ ဆင်မင်းသည်။ ဂန္ဓာ၊ ၍။ ဂတ မဂ္ဂေ၊ ကြွတော်မူရာလမ်းခရီး၌။ တိရိယံ၊ ဖိလော။ အဋ္ဌာသိ၊ နေ၏။ ဘန္တေ၊

၁-ယမကဝဂ္ဂ၊ ၅-ကောသမ္ဗိကဘိက္ခုဝတ္ထု (၁၁၅)

အရှင်ဘုရား။ နာဂေါ၊ ဆင်မင်းသည်။ ကိ၊ အဘယ်ကိုအလိုရှိ၍။ ကရောတိ၊ ပြုသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ကုန်သည်ရှိသော်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တုမှာကံ၊ သင်တို့အား။ ဘိက္ခံ၊ သစ်သီးဆွမ်းကို။ ဒါတုံ၊ လှူခြင်းငှာ။ ပစ္စာသိသတိ၊ ထောင့်တ၏။ ခေါ်ပန၊ စင်စစ်။ ဒီဃရတ္တံ၊ ရှည်ကြာစွာသော ကာလပတ်လုံး။ မယံ၊ ငါ့အား။ အယံ၊ ဤဆင်မင်းသည်။ ဥပကာရကော၊ ပြုအပ်သော ကျေးဇူးရှိ၏။ တဿ၊ ထိုဆင်မင်း၏။ စိတ္တံ၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ကို။ ကောပေတုံ၊ ပျက်စေခြင်းငှာ။ နဝဇ္ဇတိ၊ မသင့်။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ နိဝတ္ထထ၊ နစ်ကုန်ဦးလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်ပြီးသော်။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို။ ဂဟေဟူ၊ ခေါ်၍။ နိဝတ္တိ၊ ၏။ ဟတ္ထိပိ၊ ဆင်မင်းသည်လည်း။ ဝနသဏ္ဌံ၊ တောအုပ်သို့။ ပဝိသိတူ၊ ဝင်ပြီး၍။ ပနသကဒလိဖလာဒိနိ၊ ပိန္နသီး၊ ငှက်ပျောသီး အစရှိကုန်သော။ နာနာဖလာဒိ၊ အထူးတူးသော သစ်သီးတို့ကို။ သံဟရိတူ၊ ဆောင်ယူစုရုံး၍။ ရာသိကတူ၊ အပူအစပြု၍။ ပုနဒိဝသေ၊ မိုးသောက်သောနေ့၌။ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့အား။ အဒါသိ၊ လှူ၏။ ပဉ္စသတာ ဘိက္ခု၊ ငါးရာသောရဟန်းတို့သည်။ သဗ္ဗာနိ၊ အလုံးစုံကုန်သော သစ်သီးတို့ကို။ ခေပေတုံ၊ ကုန်အောင် ဘုဉ်းပေးခြင်းငှာ။ နသက္ခိယ၊ မတတ်နိုင်ကုန်။ ဘတ္တကိစ္စ ပရိယောဿာနေ၊ သစ်သီးဆွမ်း ဘုဉ်းပေးပြီးသောအခါ၌။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပတ္တစိဝရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို။ ဂဟေတူ၊ ယူ၍။ နိက္ခမိ၊ ထွက်တော်မူ၏။ နာဂေါ၊ ဆင်မင်းသည်။ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့၏။ အန္တရန္တရေန၊ အကြားအကြားဖြင့်။ ဂန္တာ၊ သွား၍။ သ၊ ပုရကော၊ ဘုရားရှေ့တော်မှ။ တိရိယံ၊ ဖိလာ။ အဋ္ဌာသိ၊ မသွားဘဲနေ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ နာဂေါ၊ ဆင်မင်းသည်။ ကိ၊ ကရောတိ၊ အသို့ပြုသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်ကုန်သည်ရှိသော်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အယံ၊ ဤဆင်မင်းသည်။ တုမှေ၊ သင်တို့ကို။ ပေသေတူ၊ စေလွှတ်လိုက်၍။ မံ၊ ငါဘုရားကို။ နိဝတ္ထေတုကာမော၊ ပြန်လည်စေခြင်းငှာ အလိုရှိ၏။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်နေ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ နံ၊ ထိုဆင်မင်းကို။ ပါလိလေယျက၊ ပလလည်းဆင်မင်း။ ဣဒံ၊ ဤသို့ ကြွသွားခြင်းသည်။ မမ၊ ငါဘုရား၏။ အနိဝတ္တဂမနံ၊ တစ်ဖန် ပြန်လည်သောကြွသွားခြင်းတည်း။ တဝ၊ သင်၏။ ဣမိနာအတ္တဘာဝေန၊ ဤအတ္တဘောဖြင့်။

(၁၁၆)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

ဈာနံဝါ၊ ဈာန်လည်းကောင်း။ ဝိပဿနံဝါ၊ ဝိပဿနာသည်လည်းကောင်း။ မဂ္ဂံဝါ၊ မဂ်သည်လည်းကောင်း။ ဖလံဝါ၊ ဖိုလ်သည်လည်းကောင်း။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တံ၊ သင်သည်။ တိဋ္ဌ၊ နေရစ်ဦးလော့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ တံ၊ ထိုမိန့်တော်မူသောစကားကို။ သုတူ၊ ကြား၍။ နာဂေါ၊ ဆင်မင်းသည်။ မုခေါ၊ ခံတွင်း၌။ သောဏ္ဏံ၊ နှာမောင်းကို။ ပက္ခိပိတူ၊ ထည့်သွင်း၍။ ဝါမုခေါ၊ မျက်နှာဟု ဆိုအပ်သော ဦးခင်း၌။ သောဏ္ဏံ၊ နှာမောင်းကို။ ပက္ခိပိတူ၊ တင်ထား၍။ ရောဒန္တော၊ ငိုကြွေးမြည်တမ်းလျက်။ ပစ္ဆတော ပစ္ဆတော၊ နောက်ကနောက်က။ အဂမာသိ၊ လိုက်လာ၏။ ဟိ၊ ထိုစကားဆိုသင့်စွ။ သော၊ ထိုဆင်မင်းသည်။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားသခင်ကို။ နိဝတ္ထေတံ၊ ပြန်လည်စေခြင်းငှာ။ လဘန္တော၊ ရသည်ရှိသော်။ တေနေဝနိယာမေန၊ တို့သို့ဆိုခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့် လျှင်။ ယာဝဇီဝံ၊ အသက်ထက်ဆုံး။ ပဋိဇက္ကယျ၊ လုပ်ကျွေးရာ၏။ သတ္ထာ ပန၊ ဘုရားသခင်သည်ကား။ တံ၊ ထိုဆင်မင်းကို။ ဂါမုပစာရံ၊ ရွာ၏ဥပစာရသို့။ ပတူ၊ ရောက်၍။ ပါလိလေယျက၊ ပလလည်ဆင်မင်း။ ဣတော ပဌာယ၊ ဤအရပ်မှစ၍။ တဝ၊ သင်၏။ အဘူမိ၊ နေရာမဟုတ်ပြီ။ မနုဿာဝါသော၊ ထူတို့နေရာအရပ်သည်။ သပရိပန္တော၊ တေးရန်ရှိ၏။ တံ၊ သင်သည်။ တိဋ္ဌ၊ တည်ရစ်ဦးလော့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ သော၊ ထိုဆင်မင်းသည်။ ရောဒမာနေ၊ ငိုကြွေးလျက်။ ဌတူ၊ ရပ်၍။ သတ္ထရိ၊ ဘုရားသခင်သည်။ စက္ခုပထံ၊ မျက်စိမြင်ကောင်းသောခရီးလမ်းကို။ ဝိဇဟန္တေ၊ စွန့်သည်ရှိသော်။ ဟဒယေန ဖလိတေန၊ နှလုံးပြိုကွဲသဖြင့်။ ကာလံကတူ၊ စုတေခြင်းကိုပြု၍။ သတ္ထရိ၊ မြတ်စွာဘုရား၌။ ပသာဒေန၊ ကြည်ညိုခြင်းကြောင့်။ တာဝထိံသဘဝနေ၊ တာဝတိံသာနတ်ပြည်၌။ တိံသယောဇနိကေ၊ ယူဇနာသုံးဆယ်ရှိသော။ ကနကဝိမာနေ၊ ရွှေဝိမာန်၌။ အစ္ဆရာ သဟဿ ပရိဝါရမဇ္ဈေ၊ အခြံအရံဖြစ်သော နတ်သမီးတစ်ထောင်၏ အလယ်၌။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏။ တဿ၊ ထိုနတ်သား၏။ ပါလိလေယျက ဒေဝပုတ္တောတွေဝ နာမံ၊ ပါလိလေယျက နတ်သားဟူသော အမည်သည်သာလျှင်။ အဟောသိ၊ ၏။

သတ္ထာပိ၊ ဘုရားရှင်သည်လည်း။ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်သဖြင့်။ ဇေတဝနံ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့။ အဂမာသိ၊ ရောက်တော်မူလာ၏။ ကောသမ္ဗိကာဘိက္ခု၊ ကောသမ္ဗိပြည်၌ နေကုန်သောရဟန်းတို့သည်။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသခင်

သည်။ သာဝတ္ထိ၊ သာဝတ္ထိပြည်သို့။ ကိရ၊ အကယ်မလွဲသဖြင့်။ ဂတောကိရ၊ ရောက်တော်မူသတဲ။ ဣတိ၊ သို့။ သုတူ၊ ကြား၍။ သတ္တာရံ၊ ကို။ ခမာပေတုံ၊ ကန်တော့ခြင်းငှာ။ တတ္ထ၊ ထိုသာဝတ္ထိပြည်သို့။ အာဂမံသု၊ လာကြကုန်၏။ ကောသလရာဇာ၊ ကောသလမင်းကြီးသည်။ ကောသမ္ဘိကာ၊ ကောသမ္ဘိပြည် သားဖြစ်ကုန်သော။ ဘဏ္ဍနကာရကာ၊ ခိုက်ရန်ငြင်းခုံခြင်းကို ပြုတတ်ကုန် သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ အာဂစ္ဆန္တိကိရ၊ လာကုန်သတဲ။ ဣတိသုတူ၊ ဤသို့ ကြားသောကြောင့်။ သတ္တာရံ၊ ဘုရားရှင်သို့။ ဥပသင်္ကမိတူ၊ ၍။ တန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အတံ၊ တကာတော်သည်။ မမ ဝိဇိတေ၊ တကာတော်၏ နိုင်ငံ၌။ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏။ ပဝိသိတုံ၊ ဝင်ခြင်းကို။ န ဒဿာမိ၊ မပေး အံ့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး။ ဧတ ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ သီလဝန္တော၊ သီလရှိကုန်၏။ ကေဝလံ၊ သက်သက်။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း။ ဝိဝါဒေန၊ အငြင်းအခုံ ခိုက်ရန်ပြုခြင်းဖြင့်။ မမ ဝစနံ၊ ငါဘုရား စကားတော်ကို။ န ဂဏှိသု၊ မယူကုန်။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ မံ၊ ငါဘုရားကို။ ခမာပေတုံ၊ ကန်တော့ခြင်းငှာ။ အာဂစ္ဆန္တိ၊ လာကုန်၏။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး။ အာဂစ္ဆန္တိ၊ လာစေကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ အနာထပိဏှိကောပိ၊ အနာထပိဏှိ သူဌေးသည်လည်း။ တန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အဟံ၊ တပည့်တော်သည်။ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား။ မမ ဝိဟာရံ၊ တပည့်တော်ကျောင်းသို့။ ပဝိသိတုံ၊ ဝင်စေခြင်းငှာ။ န ဒဿာမိ၊ မပေးအံ့။ ဣတိဝတူ၊ ဤသို့ဆိုခြင်းကြောင့်။ တထေဝ၊ ထိုကောသလမင်း အတူသာလျှင်။ ဘဂ္ဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပဋိက္ခိတ္တော၊ ပယ်တော် မူသည်ရှိသော်။ တုဏှိ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်သို့။ အနုပ္ပတ္တာနံ၊ အစဉ်အတိုင်းရောက်လာကုန်သော။ တေသံ ပန၊ ထိုရဟန်းတို့အားကား။ ဘဂ္ဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဧကမန္တေ၊ တင့်အပ်လျှောက်ပတ်သောအရပ်၌။ ဝိဝိတ္တံ၊ ဆိတ်ငြိမ်သော။ သေနာသနံ၊ ကျောင်းကို။ ကာရာပေတူ၊ ဆောက်စေ၍။ ဒါပေသိ၊ လှူစေ၏။ အညေ တိက္ခု၊ တစ်ပါးကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ တေဟိ ဘိက္ခုဟိ၊ ထို ရဟန်းတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္က၊ ကေတော၊ တက္ကနက်။ နေဝ နိသီဒန္တိ၊ မထိုင်ကုန်။ န တိဋ္ဌန္တိ၊ မရပ်ကုန်။ န ဝန္တန္တိ၊ ရှိမခိုးကုန်။ အာဂတာဂတာ၊ လာကုန်လာ

(၁၁၈)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

ကုန်သော ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ သတ္တဝါရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ တန္တေ၊ ဘုရား။
 တဏှနကာရကာ၊ ငြင်းခုံခြင်းကိုပြုတတ်ကုန်သော။ ကောသမ္ပိကာ၊ ကောသမ္ပိ
 ပြည်၌နေကုန်သော။ တေဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ ကဏမေ၊ အဘယ်
 ရဟန်းတို့နည်း။ ဣတိပုစ္ဆန္တိ၊ ဤသို့လျှောက်ကုန်၏။ သတ္တဝါဘုရားသခင်သည်။
 ဧတေဟိ၊ ဤရဟန်းတို့တည်းဟူ။ ဒသေတိ၊ ပြည့်နိုးတော်မူ၏။ တေ၊ ထို
 ရဟန်းတို့သည်။ ဧတေ ကိရ၊ ဤရဟန်းတို့ဖြစ်ကုန်သတတ်။ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့
 သည်။ ဧတေ ကိရ၊ ဤရဟန်းတို့ဖြစ်ကုန်သတတ်။ ဣတိ၊ သို့။ အာဂတာ
 ဂတေဟိ၊ လာကုန်၊ လာကုန်သော လူရဟန်းတို့သည်။ အင်္ဂုလိယာ၊ လက်ညှိုး
 ဖြင့်။ ဒသိယမာနာ၊ ပြည့်နိုးကုန်လတ်သော်။ လဇ္ဇာယ၊ ရှက်ရှို။ သိသံ၊ ကို။
 ဥက္ခိပိတုံ၊ မော်၍ကြည့်ခြင်းငှာ။ အသက္ကောန္တော၊ မတတ်နိုင်ခြင်းကြောင့်။
 ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ပါဒမူလေ၊ ခြေတော်ရင်း၌။ နိပ္ပဇ္ဇိတော၊
 ဝပ်၍။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားရှင်ကို။ ခမာပေသံ၊ ကန်တော့ကုန်၏။
 သတ္တဝါဘုရားသည်။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဝေ၊ သင်တို့သည်။ ဘာရိယံ၊
 ဝန်လေးသောအမှုကို။ ကတံ၊ ပြုအပ်၏။ တုမေ၊ သင်တို့သည်။ မာဒိသဿ
 ဗုဒ္ဓဿ၊ ငါးကဲ့သို့သောဘုရား၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြုကုန်၍။
 မယိ၊ ငါဘုရားသည်။ 'သမဂ္ဂိ'၊ ညီညွတ်ခြင်းကို။ ကရောန္တေ၊ ပြုသည်ရှိသော်။
 မမ ဝစနံ၊ ငါဘုရားစကားကို။ န ကရိတ္ထ၊ မလိုက်နာကုန်။ ဝယပတ္တာ၊
 အရွယ်သို့ ရောက်ကုန်သော။ ပေါရာဏကပဏ္ဍိတာ၊ ရှေးပညာရှိတို့သည်။
 မာတာပိတုနံ၊ မိဖတို့၏။ သြဝါဒံ၊ ဆုံးမခြင်းကို။ သုတော၊ နာယူ၍။ တေသု၊
 ထိုမိဖတို့ကို။ ဇီဝိတာ၊ အသက်မှ။ ဝေါရောပိယ မာနေသုပိ၊ ချကုန်သော်
 လည်း။ တံ ဝစနံ၊ ထိုမိဖတို့၏ စကားကို။ အနတိက္ကမိတော၊ မလွန်ကျူးမူ၍။
 ပစ္ဆာ၊ နောက်ကာလ၌။ ဗွိသု ရဋ္ဌေသု၊ နှစ်ပြည်ထောင်တို့ဝယ်။ 'ရန္တ'မင်းအဖြစ်
 ကို။ ကာရယိံသု၊ ပြုကုန်၏။ ဣတိတော၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ ပုနဒေဝ၊
 ထစ်ဖန်လျှင်။ ကောသမ္ပိကဇာတကံ၊ ကောသမ္ပိဇာတ်ကို။ ကထေတော၊
 ဟောပြီး၍။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဝေ၊ သို့။ ဒိဃာဝု ကုမာရော၊ ဒိဃာဝုမင်း
 သားသည်။ မာတာပိတုသု၊ မိဖတို့ကို။ ဇီဝိတာ၊ အသက်မှ။ ဝေါရောပိယ
 မာနေသုပိ၊ ချကုန်သော်လည်း။ တေသံ၊ ထိုမိဖတို့၏။ သြဝါဒံ၊ ဆုံးမပေး
 သောစကားကို။ အနတိက္ကမိတော၊ မလွန်မူ၍။ ပစ္ဆာ၊ နောက်ကာလ၌။ ဗြဟ္မ

ဒတ္တဿ၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်း၏။ ဓိတရုံ၊ သမီးကို။ လဘိတူ၊ ရ၍။ ဒီသု ကာသိ
ကောသလရဋ္ဌေသု၊ ကာသိတိုင်း၊ ကောသလတိုင်း ဟူသော နှစ်ပြည်ထောင်
တို့၌။ ရဇ္ဇံ၊ မင်းအဖြစ်ကို။ ကာရေသိ၊ ပြု၏။ တုမေဟိ၊ သင်တို့သည်။ မမ ဝစနံ၊
ငါတုရားစကားကို။ အကရောန္တေဟိ၊ မလိုက်နာခြင်းတို့ဖြင့်။ ဘာရိယံ၊
ဝန်လေးသောအမှုကို။ ကထန္တိ၊ ပြုကုန်၏ဟု။ ဝတူ၊ မိန့်တော်မူ၍။ ဣမံ
ဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

(၆။ ဧတ္ထ၊ ဤသံဃာအလယ်၌။ ပရေ၊ ပညာရှိတစ်ပါး ငြင်းခုံခိုက်ရန်ကို
ပြုကုန်သောသူတို့သည်။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ယမာမသေ၊ သေမင်း၏အထံသို့
သွားရကုန်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ သို့။ န စ ဝိဇာနန္တိ၊ မသိကုန်။ တတ္ထ၊ ထိုသံဃာ
အလယ်၌။ ရေစပဏ္ဍိတာ၊ အကြင် ပညာရှိကုန်သော သူတို့သည်သာလျှင်။
ယမာမသေ၊ သေမင်း၏အထံသို့ သွားရကုန်လတ္တံ့ ဟု။ ဝိဇာနန္တိ၊ သိကုန်၏။
တတော၊ ထိုသို့ သိသောကြောင့်။ မေဂေါ၊ ခိုက်ရန် ငြင်းခုံခြင်းတို့သည်။
သမ္မန္တိ၊ ငြိမ်းကုန်၏။)

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ ပရေတိ၊ ပရေဟူသည်ကား။ ပဏ္ဍိတေ၊ ပညာရှိတို့
ကို။ ဌပေတူ၊ ထား၍။ တတော၊ ထိုပညာရှိသောသူမှ။ အညေ၊ တစ်ပါး
ကုန်သော။ ဘဏ္ဍနကာရကာ၊ ငြင်းခုံခြင်းကိုပြုတတ်သောစုံ ရဟန်းတို့သည်။
ပရေနာမ၊ ပရေမည်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ တတ္ထ သံဃမဇ္ဈေ၊
ထိုသံဃာအလယ်၌။ ကောလာဟလံ၊ အုတ်အုတ်ကျက်ကျက်ကို။ ကရောန္တော၊
ပြုကုန်လျက်။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ယမာမသေ ဥပရမာမ ဝိနဿာမ၊ ပျက်စီး
ရကုန်အံ့။ သတတံ သမိတံ၊ မချွတ်မလွဲ။ မစ္စသန္တိကံ၊ သေမင်းအထံသို့။
ဂစ္ဆာမာတိ၊ သွားရကုန်အံ့ဟု။ န ဝိဇာနန္တိ၊ ကုန်။ ယေ စ တတ္ထဝိဇာနန္တိတိ၊
ယေစတတ္ထဝိဇာနန္တိဟူသည်ကား။ တတ္ထ၊ ထိုသံဃာအလယ်၌။ ယေ ပဏ္ဍိတာ၊
အကြင်ပညာရှိတို့သည်။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ မစ္စသန္တိကံ၊ သေမင်း၏ အနီးသို့။
ဂစ္ဆာမာတိ၊ သွားရကုန်အံ့ဟူ၍။ ဝိဇာနန္တိ၊ သိကုန်၏။ တတော သမ္မန္တိ
မေဂေါတိ ဟူသည်ကား။ တေ၊ ထိုပညာရှိတို့သည်။ ဧဝံ ဟိ၊ ဤသို့လျှင်။
ဇာနန္တော၊ သိကုန်၍။ ယောနိသောမနသိကာရံ၊ အသင့်အားဖြင့် နှလုံးသွင်း
ခြင်းကို။ ဥပ္ပုဒေတူ၊ ဖြစ်စေ၍။ မေဂေါနံ ကလဟာနံ၊ ငြင်းခုံခြင်းတို့၏။
ဝူပသမာယ၊ ငြိမ်းခြင်းငှာ။ ပဋိပဇ္ဇန္တိ၊ ကျင့်ကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နေသံ၊

(၁၂၀)

မမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

ထိုရဟန်းတို့အား။ တာယ ပဋိပတ္တိယာ၊ ထိုအကျင့်ဖြင့်။ တေ မေဂေါ၊ ထိုငြင်းခုံ
ခြင်းတို့သည်။ သမ္မန္တိ၊ ငြိမ်းကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤကား အနက်တည်း။ အထ ဝါ၊
တစ်နည်းကား။ ပရေ စာတိ၊ ပရေစ ဟူသည်ကား။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးကာလ၌။
ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ မယာ၊ ငါတုရားသည်။ မာ ဘဏ္ဍနန္တိ အာဒိနိ၊
မာဘဏ္ဍနံ၊ ဤသို့စသောစကားတို့ကို။ ဝတှာ၊ မိန့်တော်မူ၍။ သြဝဒိယမာ
နောပိ၊ ဆုံးမပါသော်လည်း။ မမ၊ ငါ၏။ သြဝါဒဿ၊ ဆုံးမခြင်းကို။ အပဋိဂ္ဂ
ဟဏေန၊ မခံမယူသဖြင့်။ အမာမကာ၊ ငါတုရားကို မမြတ်နိုးကုန်သောသူတို့
သည်။ ပရေနာမ၊ ပရေမည်ကုန်၏။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဆန္ဒာဒိဝသေန၊ ဆန္ဒာ
ဂတိသို့လိုက်ခြင်း စသည်၏အစွမ်းဖြင့်။ မိစ္ဆာဂဟဏံ၊ မှားသောအယူကို။
ဂဟေတှာ၊ ယူ၍။ ဧတ္ထ သံသမဇ္ဈေ၊ သံဃာအလယ်၌။ ယမာမသေ၊ သေရ
ကုန်အံ့။ ဘဏ္ဍနာဒိနိ၊ ငြင်းခုံခြင်း စသည်တို့၏။ ဝုဒ္ဓိယာ၊ ပွားများခြင်းငှာ။
ဝါယမာမာတိ၊ ဝါယမာမဟူ၍။ န ဝိဇာနန္တိ၊ ကုန်။ ဣဒါနိ ပန၊ ယခုအခါ
၌ကား။ ယောနိသော၊ အသင့်အားဖြင့်။ ပစ္စဝေက္ခမာနာ၊ ဆင်ခြင်ကုန်
လျက်။ တတ္ထ တုမှာကံ အန္တရေ၊ ထိုသင်တို့၏ အတွင်း၌။ ပဏ္ဍိတာ၊ ပညာ
ရှိကုန်သော။ ယေစ ပုရိသာ၊ အကြင်ယောက်ျားတို့ သည်လည်း။ ပုဗ္ဗေ၊
ရှေး၌။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဆန္ဒာဒိဝသေန၊ ဆန္ဒာဂတိ စသည်၏ အစွမ်း
ဖြင့်။ ဝါယမန္တာ၊ လုံ့လပြုလျက်။ အယောနိသော၊ မသင့်သောအားဖြင့်။
ပဋိပန္နာတိ၊ ကျင့်မှားခဲ့ကုန်၏ဟူ၍။ ဝိဇာနန္တိ၊ သိကုန်၏။ တတော၊ ထိုသို့
သိခြင်းကြောင့်။ တေသံ၊ ထိုပညာရှိတို့၏။ သန္တိကာ၊ အထံမှ။ တေ ပဏ္ဍိတ
ပုရိသေ၊ ထိုပညာရှိသော ယောက်ျားတို့ကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ဒါနိ ဣဒါနိ၊
ယခုအခါ၌။ ကလဟသင်္ခါတာ၊ ကလဟဟုဆိုအပ်ကုန်သော။ ဣမေ မေဂေါ၊
ဤခိုက်ရန်တို့သည်။ သမ္မန္တိ၊ ငြိမ်းကုန်၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်။ ဧတ္ထ၊
ဤဂါထာ၌။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။

ဂါထာပရိယောသာနေ၊ ဂါထာ၏အဆုံး၌။ သမ္ပတ္တဘိက္ခု၊ ရောက်လာ
ကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ သောတာပတ္တိဖလာဒိသု၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်
စသည်တို့၌။ ပထိဋ္ဌဟိ သု၊ တည်ကုန်၏။

ပဗ္ဗေ၊ သော။ ကောသမ္ပိကဘိက္ခုဝတ္ထု၊ သည်။

ဣတိသမတ္ထော၊ ပြီးပြီ။

၁-ယမကဝဂ္ဂ၊ ၆-စူဠကောဋ္ဌ မဟာကာဠဝတ္ထု (၁၂၁)

၁-ယမကဝဂ္ဂ၊ ၆-စူဠကောဋ္ဌ မဟာကာဠဝတ္ထု

ကောသမ္ဗိကဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကိုပြုပြီး၍ စူဠကောဋ္ဌ မဟာကာဠဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြလိုသော အရှင် ဗုဒ္ဓသောသ ဆရာသည် “သုဘာနုပဿိန္တိ” စသောပါဌ်ကို မိန့်၏။

သုဘာနုပဿိန္တိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ သုဘာနုပဿိံ စသော ဤတရားဟော ခြင်းသို့။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သေတဗျနဂရံ၊ သေတဗျအမည်ရှိသော ပြည်ကို။ ဥပနိဿာယျ၊ အမှီပြု၍။ သီသပါဝနေ၊ ယင်းတိုက်တော၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူစဉ်။ စူဠကောဋ္ဌ မဇ္ဈိမကောဋ္ဌ မဟာကာဠော၊ စူဠကောဋ္ဌ မဇ္ဈိမကောဋ္ဌ မဟာကာဠ သူကြွယ်တို့ကို။ အာရဗ္ဗ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ သေတဗျနဂရဝါသိနေ၊ သေတဗျ ပြည်၌ နေကုန်သော။ စူဠကောဠော၊ စူဠကောဠလည်းကောင်း။ မဇ္ဈိမကောဠော၊ မဇ္ဈိမကောဠလည်းကောင်း။ မဟာကာဠော၊ မဟာကာဠလည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တယော ကနိဋ္ဌဘာတရော၊ ညီနောင် သုံးယောက်တို့သည်။ ကုဋုမ္ပိကာ၊ သူကြွယ်ဖြစ်ကုန်၏။ တေသု၊ ထိုသုံးယောက်သော သူကြွယ်တို့ တွင်။ ဇေဋ္ဌကနိဋ္ဌာ၊ အစ်ကိုကြီးနှင့်ညီငယ်တို့သည်။ ဒိသာသု၊ အရပ်ရှစ်မျက် နှာတို့၌။ စရိတော၊ ကုန်သွယ်လို့၍။ ပဉ္စဟိ၊ သကုဋသတေဟိ၊ လှည်းငါးရာ ဖြင့်။ နာနာဘဏ္ဍံ၊ အထူးထူးသော ဘဏ္ဍာဥစ္စာကို။ အာဟရန္တိ၊ ယူဆောင် ကုန်၏။ မဇ္ဈိမကောဠော၊ မဇ္ဈိမကောဠအမည်ရှိသော ညီအလတ်သူကြွယ်သည်။ အာဘတဘတံ၊ ဆောင်ခဲ့တိုင်းသော။ သေသံ၊ ထိုအစ်ကိုတို့၏။ ဘဏ္ဍံ၊ ဥစ္စာ ကို။ ဝိက္ကိဏာတိ၊ ရောင်း၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဧကသသ္မိံ သမယေ၊ တစ်ပါး သောအခါ၌။ ဥဘောပိ၊ နှစ်ယောက်တည်း ဖြစ်ကုန်သော။ တေဘာတရော၊ ထိုစူဠကောဋ္ဌ မဟာကာဠ ညီနောင်တို့သည်။ ပဉ္စဟိ သကုဋသတေဟိ၊ ငါးရာ ကုန်သော လှည်းတို့ဖြင့်။ နာနာဘဏ္ဍံ၊ အထူးထူးသောဥစ္စာကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူဆောင်၍။ သာဝတ္ထိံ၊ သာဝတ္ထိပြည်သို့။ ဂန္တော၊ သွား၍။ သာဝတ္ထိယာစ၊ သာဝတ္ထိပြည်၏ လည်းကောင်း။ ဇေတဝနဿစ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၏ လည်းကောင်း။ အန္တရေ၊ အကြား၌။ သကုဋာနိ၊ လှည်းတို့ကို။ မောစယိံ သု၊ ချွတ်ကုန်၏။ တေသု၊ ထိုနှစ်ယောက်သောညီနောင်တို့တွင်။ မဟာကာဠော၊ မဟာကာဠသည်။ သာယန္တသမယေ၊ ညဉ့်ချမ်းသောအခါ၌။ မာလာဂန္ဓာဒိ

(၁၂၂)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

ဟတ္ထေ၊ ပန်းနံသာ စသည်ကို လက်ဆွဲကုန်လျက်။ သာဝတ္ထိဝါသိနော၊ သာ
ဝတ္ထိပြည်၌နေကုန်သော။ အရိယသာဝက၊ အရိယာဖြစ်သော လူတပည့်
တို့ကို။ ဓမ္မသဝနတ္ထာယ၊ တရားနာခြင်းငှာ။ ဂစ္ဆန္တေ၊ သွားသည်တို့ကို။ ခိသ္မာ၊
မြင်၍။ ဣမေ၊ ဤသူတို့သည်။ ကုဟိ၊ အဘယ်အရပ်သို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားကုန်
သနည်း။ ဣတိပုစ္ဆိတော၊ ဤသို့ မေးခြင်းကြောင့်။ တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို။
သုတော၊ ကြား၍။ အဟံပိ၊ ငါသည်လည်း။ ဂမိသာမီတိ၊ သွားအံ့ဟု။ စိန္တေတော၊
ကြံ၍။ တနိဋ္ဌံ၊ ညီကို။ အာမန္တေတော၊ ခေါ်၍။ တာတ၊ ငါ့ညီ။ သကဇေသု၊
ငါးရာကုန်သော လှည်းတို့၌။ အပ္ပမတ္တော၊ မဓမ္မမလျော့သည်။ ဟောတိ၊
လေလော့။ အဟံ၊ သည်။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ သောတုံ၊ နာခြင်းငှာ။ ဂစ္ဆာမိ၊
သွားအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတော၊ မှာထားလျက်။ ဂန္တော၊ ၍။ တထာဂတံ၊
မြတ်စွာဘုရားကို။ ဝန္တိတော၊ ရှိခိုး၍။ ပရိသပရိယန္တေ၊ ပရိသတ်အစွန်း၌။
နိသီဒိ၊ နေ၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ တံဒိဝသံ၊ ထိုနေ၌။ တဿ၊ ထိုမဟာ
ကာဠသုကြွယ်၏။ အဇ္ဈာသယဝသေန၊ အလိုအားဖြင့်။ အနုပုဗ္ဗံ၊ ကထံ၊ အစဉ်
သောတရားစကားကို။ ကထေန္တော၊ ဟောတော်မူလျက်။ ဒုက္ခက္ခန္ဓသုတ္တာဒိဝ
သေန၊ ဆင်းရဲအစုကိုဟောရာ သုတ္တန် စသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ အနေကပရိ
ယာယေန၊ များစွာသော အကြောင်းဖြင့်။ ကာမာနံ၊ ကာမဂုဏ် ငါးပါးတို့
၏။ အာဒိနဝံ၊ အပြစ်ကိုလည်းကောင်း။ ဩကာရံ၊ အယုတ်ကိုလည်းကောင်း။
သံကိလေသဉ္စ၊ ညစ်ညူးခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ကထေသိ၊ ၏။ တံ၊ ထိုတရား
စကားကို။ သုတော၊ ၍။ မဟာကာဠော၊ မဟာကာဠသည်။ ကိရ၊ ကြံမိသည်
ကား။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော ဥစ္စာကို။ ပဟာယ၊ ၍။ ဂန္တိဗ္ဗံ၊ သွားသင့်လှ၏။
ပရလောကံ၊ တမလွန်ဘဝသို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားသောငါသို့။ တောဂါစ၊ စည်းစိမ်
ဥစ္စာတို့သည်လည်း။ နေဝ အနုဂစ္ဆန္တိကိရ၊ မလိုက်ကုန်စွတကား။ ဉာတကံ၊ စ၊
ဆွေမျိုးပေါက်ဖော်တို့သည်လည်း။ နအနုဂစ္ဆန္တိကိရ၊ မလိုက်ကုန်ခဲ့တကား။
မေ၊ ငါ့အား။ သရာဝါသေန၊ အိမ်ယာထောင်သော လူ၏ဘောင်၌ နေ
ခြင်းဖြင့်။ ကိ၊ အဘယ် အကျိုးရှိအံ့နည်း။ ပဗ္ဗဇိဿာမိ၊ ရဟန်းပြုအံ့။ ဣတိ
စိန္တေတော၊ ဤသို့ကြံပြီး၍။ မဟာဇေန၊ လူများအပေါင်းသည်။ ဘဂဝန္တံ၊
မြတ်စွာဘုရားကို။ ဝန္တိတော၊ ၍။ ပဏ္ဍန္တေ၊ ဖဲသည်ရှိသော်။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရား
သခင်ကို။ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို။ ယာစိတော၊ တောင်းပန်ခြင်းကြောင့်။

ဝါ၊ တောင်းပန်သည်ရှိသော်။ တေ၊ သင့်အား။ အပလောကေတဗ္ဗော၊
 ပန်ကြားအပ်သော။ ကောစိ၊ တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူသည်။ အတ္တိ၊ လော။
 ဣတိဝုတ္တေ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူသည်ရှိသော်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ကနိဋ္ဌော၊
 ညီငယ်သည်။ အတ္တိ၊ ရှိ၏။ ဣတိဝုတ္တော၊ ဤသို့လျှောက်သည်ရှိသော်။ တေနဟိ၊
 ထိုသို့တပြီးကား။ နံ၊ ထိုညီငယ်ကို။ အပလောကေဟိ၊ ပန်ကြားချေလော့။
 ဣတိဝုတ္တေ၊ ဤသို့မိန့်လတ်သော်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ သာဓုတိ၊ ကောင်း
 ပါပြီဟု။ ဝုတ္တော၊ လျှောက်ထားပြီးသော်။ ဂန္တော၊ ရှိ။ အနိဋ္ဌ၊ ညီငယ်ကို။
 ပက္ခောသာပေတွာ၊ ခေါ်စေ၍။ တာတ၊ ချစ်ညီ။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။ ဣမံ
 သာပေယျံ၊ ဤဥစ္စာနှစ်ကို။ ပဋိပဇ္ဇာဟိတိ၊ သုံးဆောင်ခံစားရစ်လော့ဟု။
 အာဟ၊ မှာထား၏။ ဘာတိက၊ နောင်တော်။ တုမ္ပေပန၊ နောင်တော်တို့
 သည်ကား။ ကိံကရိယတိ၊ အသို့ပြုလတ္တံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။
 အဟံ၊ သည်။ သတ္ထုသန္တိကေ၊ ဘုရားအထံတော်၌။ ပဗ္ဗဇိဿာမိ၊ ရဟန်းပြုအံ့။
 ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်။ သော၊ ထိုညီငယ်သည်။ တံ၊ ထိုမဟာကောဠကို။
 နာနပ္ပကာရေဟိ၊ အထူးထူးသော အကြောင်းတို့ဖြင့်။ ယာစိတွာ၊ တောင်း
 ပန်၍။ နိဝုတ္တေတုံ၊ ရဟန်းပြုလိုစိတ်ကိုမြစ်ခြင်းငှာ။ အသက္ခောန္တော၊ မတတ်
 နိုင်သည်ရှိသော်။ သာမိ၊ သခင်။ သာဓု၊ ကောင်း၏။ ယထာအဇ္ဈာသယံ၊ အလို
 ရှိတိုင်း။ ကရောထ၊ ပြုလေကုန်လော့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ မဟာကောဠော၊
 မဟာကောဠသည်။ ဂန္တော၊ သွား၍။ သတ္ထုသန္တိကေ၊ ဘုရားအထံတော်၌။
 ပဗ္ဗဇိ၊ ရဟန်းပြု၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌။ စူဠကောဠော၊ စူဠကောဠသည်။
 စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဘာတိကံ၊ နောင်တော်ကို။ ဂဟေတွာဝ၊
 ခေါ်ယူပြီး၍လျှင်။ ဥပ္ပဗ္ဗဇိဿာမိ၊ လူတုက်ခွဲအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ နှလုံးသွင်း
 ပြီးသော်။ စူဠကာလောပိ၊ စူဠကာလသည်လည်း။ ပဗ္ဗဇိ၊ ရဟန်းပြု၏။
 အပရဘာဂေ၊ နောက်အဖို့၌။ မဟာကာလော၊ မဟာကောဠသည်။ ဥပသမ္ပဒံ၊
 ပဉ္စင်းအဖြစ်ကို။ လဘိတွာ၊ ရ၍။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားရှင်သို့။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊
 ကပ်၍။ သာသနေ၊ တော်၌။ ဓုရာနိ၊ ဝန်တို့သည်။ ကတိ၊ အဘယ်မျှလောက်
 ရှိကုန်သနည်း။ ဣတိပုစ္ဆိတွာ၊ ဤသို့ မေးလျှောက်ခြင်းကြောင့်။ သတ္ထာရာ၊
 ဘုရားရှင်သည်။ ဒွိယုပိ၊ နှစ်ပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဓုရေသု၊ ဝန်တို့ကို။
 ကထိတေသု၊ မဟာကုန်သည်ရှိသော်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်

(၁၂၄)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

သည်။ မဟလ္လကကာလေ၊ အိုမင်းသောကာလ၌။ ပဗ္ဗဇိတတ္တာ၊ ရဟန်းပြုရခြင်းကြောင့်။ ဂန္ထဓရံ၊ စာပေသင်ကြားခြင်း ပရိယတ္တိဟူသော ဂန္ထဓရကို။ ပူရေတုံ၊ ပြည့်စေခြင်းငှာ။ န သက္ခိယာမိ၊ မတတ်နိုင်။ ဝိပဿနာ ဓရံ ပန၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း စီးဖြန်းခြင်းဟူသော ဝိပဿနာဓရကိုကား။ ပူရေဿာမိ၊ ပြည့်ပါအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်ပြီး၍။ ယာဝ အရဟတ္တာ၊ အရဟတ္တဖိုလ်တိုင်အောင်သော။ သောသနိကဓုတင်္ဂံ၊ သုသာန်ဓုတင်ကို။ ကထာပေတွာ၊ ဟောစေ၍။ ပဌမယာမေ၊ ပဌမယာမသည်။ အတိက္ကန္တေ၊ လွန်လတ်သော်။ သဗ္ဗေသု၊ အလုံးစုံသော ရဟန်းဘို့သည်။ နိဒ္ဒံ၊ အိပ်ခြင်းသို့။ ဩက္ကန္တေသု၊ သက်ကုန်သည်ရှိသော်။ သုသာနံ၊ သင်္ချိုင်းသို့။ ဂန္ထာ၊ သွား၍။ နိသီဒိ၊ နေ၏။ ပစ္စုသကာလေ၊ မိုးသောက်သောအခါ၌။ သဗ္ဗေသု၊ အလုံးစုံသောသုတို့သည်။ အနုဋ္ဌိတေသုယေဝ၊ မထကုန်မီသာလျှင်။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ အာဂစ္ဆတိ၊ ပြန်လာခဲ့။

☸ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ကော၊ တစ်ယောက်သော။ သုသာနဂေါပိကာ၊ သုသာန်ကိုစောင့်သော။ ကာလီ နာမ၊ ကာလီအမည်ရှိသော။ ဆဝဉ္စာဟိကာ၊ လူသေကိုဖုတ်သော မာတုဂါမသည်။ ထေရဿ၊ မထေရ်၏။ ဌိတဌာနဉ္စ၊ ရပ်ရာအရပ်ကိုလည်းကောင်း။ နိသီန္ဒဌာနဉ္စ၊ ထိုင်ရာအရပ်ကိုလည်းကောင်း။ စက်မိတဌာနဉ္စ၊ စကြံသွားရာအရပ်ကိုလည်းကောင်း။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဣမ၊ ဤသုသာန်သို့။ ကော န ခေါ၊ အဘယ်သူသည်လျှင်။ အာဂစ္ဆတိ၊ လာသနည်း။ နံ၊ ထိုမတူတရူလာသူကို။ ပရိဂ္ဂဟိဿာမိ၊ ဖမ်းယူဆီးတားအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ အကြံရှိသော်လည်း။ ပရိဂ္ဂဟိတုံ၊ ဖမ်းခြင်းငှာ။ အသက္ကောန္တိ၊ မတတ်နိုင်သည်ဖြစ်၍။ ကေဒိဝသံ၊ တစ်နေ့သ၌။ သုသာနကုဋိကာယမေဝ၊ သုသာန်ဇာရပ်၌သာလျှင်။ ဒိပံ၊ ဆီမီးကို။ ဇာလာပေတွာ၊ ညှိထွန်းစေ၍။ ပုတ္တဓိတရော၊ သားသမီးတို့ကို။ အာဒါယ၊ ခေါ်၍။ ဂန္ထာ၊ သွား၍။ ကေမန္တေ၊ တင့်အပ်သော အရပ်၌။ နိလိယမာနာ၊ ပုန်း၍ နေလင့်သည်ရှိသော်။ မဇ္ဈိမယာမေ၊ သန်ခေါင်ယာမ၌။ အာဂစ္ဆန္တိ၊ လာသော။ ထေရံ၊ မထေရ်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ အာဂန္တု၊ လာ၍။ ဝန္တိတု၊ ရှိခိုး၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အယျော၊ အရှင်ဘုရားသည်။ နော၊ အကျွန်ုပ်တို့၏။ ဣမသ္မိံ ဌာနေ၊ ဤသုသာန်အရပ်၌။ ဝိဟရတိ၊ နေလာသလော။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့မေး၏။

ဥပါသိကေ၊ ကာလိမည်သော ဒါယိကာမ။ အာမ၊ ဩဝေ-နေလာသည်မှန်
၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်လတ်သော်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ သုသာနေ၊ သုသာန်
တစ်ပြင်၌။ ဝိဟရန္တေဟိ နာမ၊ နေသောသူတို့မည်သည်ကား။ ဝတ္ထံ၊ ဝတ်ကို။
ဥဂ္ဂဏ္ဍိတုံ၊ သင့်ခြင်းငှာ။ ဝဇ္ဇတိ၊ အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ ဒါယိကာမက
လျှောက်သည်ရှိသော်။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။ ကိံပန၊ အဘယ်ကြောင့်။
မယံ၊ ငါတို့သည်။ တယာ၊ သင်သည်။ ကတိတေ၊ ဆိုရာဖြစ်သော။ ဝတ္ထေ၊
ဝတ်၌။ ဝတ္ထိယာမိ၊ ကျင်ရကုန်အံ့နည်း။ ဣတိ အဝတှာ၊ ဤသို့ မဆိုမူ၍။
ဥပါသိကေ၊ ဒါယိကာမ။ ကိံ၊ အဘယ်ကို။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှာ။ ဝဇ္ဇတိ၊ အပ်
မည်နည်း။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ သုသာနိကေဟိ နာမ၊
သုသာန်စောင့်သောရဟန်းတို့မည်သည်ကား။ သုသာနေ၊ သုသာန်၌။ ဝသန
ဘာဝေ၊ နေသည်၏ အဖြစ်ကို။ သုသာနဂေါပကာနဉ္စ၊ သုသာန်ကို စောင့်
ရှောက်သောသူတို့အားလည်းကောင်း။ ဝိဟာရေ၊ ကျောင်း၌။ မဟာထေ
ရဿ စ၊ မဟာထေရ်ကြီးအားလည်းကောင်း။ ဂါမဘောဇကဿ စ၊ ရွာစား
မင်းအားလည်းကောင်း။ ကထေတုံပနိကြားပြောဆိုခြင်းငှာ။ ဝဇ္ဇတိ၊ အပ်၏။
ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။ ကာရဏာ၊ ပနိကြားအပ်
သောအကြောင်းကား။ ကိံ၊ အဘယ်နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်။
ကတကမ္မာ၊ ပြုအပ်သော ခိုးမှုရှိကုန်သော။ စောရာ၊ ခိုးသူတို့ကို။ နေသာမိ
ကေဟိ၊ ဥစ္စာရှင်တို့သည်။ ပဒါနုပဒါ၊ ခြေရာခံ၍။ အနုပန္နာ၊ လိုက်လာ
ကုန်သည်ရှိသော်။ သုသာနေ၊ သုသာန်၌။ ဘဏ္ဍံ၊ ဥစ္စာကို။ ဆဉ္စေတှာ၊ စွန့်
ပစ်၍။ ပလာယန္တိ၊ ပြေးသွားကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ မနုဿာ၊ ဥစ္စာရှင်
တို့သည်။ သောသာနိကာနံ၊ သုသာန်၌နေသောသူတို့အား။ ပရိပန္နံ၊ ထောင်း
သတ် ရိုက်ပုတ်ခြင်းဟူသော ဘေးရန်ကို။ ကရေန္တိ၊ ပြုကုန်၏။ ဧတေသံ ပန၊
ထို ရွာစားမင်း၊ မထေရ်ကြီး၊ သုသာန်ခေါင်းအကြီးတို့အား။ ကထိတေ၊
ပနိကြား ပြောဆိုသည်ရှိသော်။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဣမဿ ဘဒ္ဒန္တဿိ၊ ဤ
အရှင်ကောင်း၏။ ဧတ္ထကံ နာမ ကာလံ၊ ဤမျှလောက်သော ကာလပတ်လုံး။
ဧတ္ထ၊ ဤသုသာန်၌။ ဝသနဘာဝံ၊ နေသည်၏အဖြစ်ကို။ ဇာနာမ၊ သိကြပါ
ကုန်၏။ ဧသော၊ ဤရဟန်းသည်။ အစောရော၊ ခိုးသူမဟုတ်။ ဣတိ၊ ဤသို့
ဆိုကုန်သော်။ ဥပဒ္ဒဝံ၊ ထောင်းသတ်ခြင်းစသော ဘေးရန်ကို။ နိဝါရေန္တိ၊

(၁၂၆)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

ဖြစ်ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ တေသံ၊ ထိုရူစာ၊ မထေရ်ကြီး၊ သုသာန်
ခေါင်းအကြီးတို့အား။ ကထေတုံ၊ ပန်ကြားခြင်းငှာ။ ဝဒတိ၊ အပ်၏။ ဣတိ၊
ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်။ တေရော၊ မထေရ်သည်။ အညံ၊ ထိုမှတစ်ပါးသော။
ကိ၊ အဘယ်အမှုကို။ ကာတဗ္ဗံ၊ ပြုရဦးမည်နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးပြန်လတ်
သော်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ သုသာနေ၊ သုသာန်၌။ ဝသန္တေန၊ နေသော။
အယျေနာမ၊ အရှင်ကောင်းတို့မည်သည်။ မစ္ဆမိသတိလဝိဋ္ဌတေလ ဂုဠာဒီနိ၊
ငါး၊ အမဲ၊ နှမ်း၊ မုန့်သက်၊ ဆီ၊ တင်လဲ စသည်တို့ကို။ ဝဇ္ဇေတဗ္ဗာနိ၊ မစားမူ၍
ကြဉ်အပ်ကုန်၏။ ခိဝါ၊ နေ၌။ န နိဗ္ဗါယတဗ္ဗံ၊ မအိပ်အပ်။ ကုသိတေန၊ ပျင်းရိ
ခြင်းဖြင့်။ န ဘဝိတဗ္ဗံ၊ မဖြစ်ရာ။ အာရဒ္ဓဝီရိယေန၊ လွန်စွာပြုအပ်သော လုံ့လ
ဖြင့်။ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ဖြစ်ရာ၏။ အသဋ္ဌေန၊ စဉ်းလဲခြင်းမရှိသည်။ အမာယာဝိနာ၊
လှည့်ပတ်ခြင်းမရှိသည်။ ဟုတူ၊ ဖြစ်၍။ ကလျာဏဇာသယေန၊ မြတ်သော
အလိုအားဖြင့်။ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သာယံ၊ ညဉ့်ချမ်းသောအခါ၌။ သဗ္ဗေသု၊
အလုံးစုံသောသူတို့သည်။ သုတ္တေသု၊ အိပ်ပျော်ကုန်သည်ရှိသော်။ ဝိဟာရ
တော၊ ကျောင်းမှ။ အာဂန္တဗ္ဗံ၊ လာအပ်၏။ ပဏ္ဍသကာလေ၊ မိုးသောက်
အခါ၌။ သဗ္ဗေသု၊ အလုံးစုံသောသူတို့သည်။ အနိဋ္ဌိတေသုယေဝ၊ မတကုန်မီ
သာလျှင်။ ဝိဟာရံ၊ သို့။ ဂန္တဗ္ဗံ၊ သွားအပ်၏။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ အယျာ၊
အရှင်ဘုရားသည်။ ဣမသ္မိံ ဌာနေ၊ ဤသုသာန်အရပ်၌။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝိဟရန္တော၊
နေသည်ရှိသော်။ ပဗ္ဗဇိတကိစ္စံ၊ ရဟန်းကိစ္စသည်။ မတ္တကံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို
ရသဖြင့် အဆုံးအပြီးသို့။ ပါပေတုံ၊ ရောက်စေခြင်းငှာ။ သစေ သက္ခဿတိ၊
အကယ်၍ တတ်နိုင်လတ္တံ့။ မတသရီရံ၊ သူသေကောင်ကို။ အာနေတူ၊
ဆောင်၍။ သစေဆန္ဒန္တိ၊ အကယ်၍စွန့်ကုန်သည်ဖြစ်အံ့။ အဟံ၊ တပည့်တော်
မသည်။ ကမ္မလကုဋ္ဌာဂါရံ၊ ကမ္မလာနိဖြင့် လွှမ်းအပ်သော အထွတ် စုလစ်
မွန်းချန်ရှိသော တလားကြီးသို့။ အာရောပေတူ၊ တင်၍။ ဂန္ဓမာလာဒီဟိ၊
ပန်းနံသာ စသည်တို့ဖြင့်။ သက္ကာရံ ကတူ၊ ရိုသေစွာ ပူဇော်ခြင်းကိုပြု၍။
သရီရကိစ္စံ၊ သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းကိစ္စကို။ ကရိဿာမိ၊ ပြုပါအံ့။ နော စေ သက္ခဿတိ၊
အကယ်၍ ရဟန်းကိစ္စပြီးအောင် မပြုနိုင်သည်ဖြစ်အံ့။ ဝိတကံ၊ ထင်းပုံသို့။
အာရောပေတူ၊ တင်၍။ ဇာလေတူ၊ မီးတိုက်၍။ သင်္ကနာ၊ တံစူးဝါးဖြင့်။
ဝါ၊ ထင်းရှူးဖြင့်။ အာကနူတူ၊ ဆွဲငင်၍။ ဗဟိ၊ အပသို့။ ခိပိတူ၊

ပစ်၍။ ဖရသုနာ၊ ပုဆိန်ဖြင့်။ ကောဋ္ဌတော၊ ပေါက်ခွံ၍။ ခဏ္ဍာခဏ္ဍိကံ၊
 အပိုင်းအပိုင်း။ ဆိန္ဒိတော၊ ဖြတ်၍။ အဂ္ဂိမ္မိမိန္ဒြိ၊ ပက္ခိပိတော၊ ထည်ပြန်၍။
 ဈာယိဿာမိ၊ မီးတိုက်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒါယိကာမကလျောက်၏။ အထ၊
 ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုကာလီမည်သောသုသာန်စောင့်ကို။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။
 ဘဒ္ဒေ၊ ဒါယိကာမ။ သာန၊ ကောင်းပြီ။ ဧတံ၊ ယစ်ခုသော။ ရူပါရမ္မဏံ ပန၊
 ရူပါရုံကိုကား။ ဒိသ္မာ၊ မြင်သည်ရှိသော်။ မယံ၊ ငါ့အား။ ကထေယျာသိ၊
 ပြောပါလော့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ သာ၊ ထိုဒါယိကာမသည်။ သာဓူတိ၊
 ကောင်းပြီဟူ။ ပစ္စသောသိ၊ ဝန်ခံ၏။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။ ယထာဇ္ဈာ-
 သယေန၊ အလိုအားလျော်စွာ။ သုသာနေ၊ သုသာန်၌။ သမဏဓမ္မံ၊ ရဟန်း
 တရားကို။ ကရောတိ၊ ပြု၏။ စူဠကဉ္စထေရောပန၊ စူဠကဉ္စ မထေရ်သည်
 ကား။ ဥဋ္ဌာယ သမုဋ္ဌာယ၊ အဖန်တလဲလဲကောင်းစွာလုံ့လပြု၍။ ဃရာဝါသံ၊
 အိမ်ယာထောင်သော လူ၏ဘောင်၌ နေခြင်းကို။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ ပုတ္တဒါရံ၊
 သားမယားကို။ အနုဿရတိ၊ အဖန်တလဲလဲအောက်မေ့၏။ မေ၊ ငါ၏။
 ဘာတိကော၊ နောင်တော်မထေရ်သည်။ အတိတာရိယံ၊ အလွန်ဝန်လေး
 စွာသော။ ကမ္မံ၊ အမှုကို။ ကရောတိ၊ ပြု၏။ ဣတိစိန္တေသိ၊ ဤသို့ကြံ၏။ အထ၊
 ထိုအခါ၌။ ဧကော၊ တစ်ယောက်သော။ ကုလဓီဟာ၊ အမျိုးသမီးသည်။
 တံမုဟုတ္တသမုဋ္ဌိတေန၊ ထိုခဏ၌ ပြင်းစွာဖြစ်သော။ ဈာမိနာ၊ ရောဂါဖြင့်။
 သာယန္တသမယေ၊ ညဉ့်ချမ်းသောအခါ၌။ အမိလာတာ၊ မညှိုးနွမ်းဘဲ။ အကိ၊
 လန္တာ၊ မညစ်ညူးဘဲ။ ကာလမကာသိ၊ စုတိခြင်းကိုပြု၏။ တမေနံ၊ ထိုအမျိုး
 သမီး၏အလောင်းကောင်ကို။ ဉာတကာ၊ မိဖစသော ဆွေမျိုးပေါက်ဖော်တို့
 သည်။ ဒါရုတေလာဒိဟိ၊ ထင်း၊ ဆီ စသည်တို့နှင့်။ သိဒ္ဓိံ၊ တကွ။ သာယံ၊ ညဉ့်
 အခါ၌။ သုသာနံ၊ သုသာန်သို့။ နေတော၊ ဆောင်၍။ သုသာနဂေါပိကာယ၊
 သုသာန်စောင့်မအား။ ဣမံ၊ ဤသတို့သမီး၏ အလောင်းကို။ ဈာပေဟိတံ၊
 သဂြိုဟ်ပါလော့ဟူ။ ဘတိ၊ အခကြေးငွေကို။ ဒတာ၊ ပေး၍။ နိယျာဒေတော၊
 အပ်ခွဲ၍။ ပက္ခမိံသု၊ ဖဲသွားကြကုန်၏။ သာ၊ ထိုကာလီမည်သော သုသာန်
 စောင့်မသည်။ တဿာ၊ ထိုသတို့သမီးအလောင်း၏။ ပါရုတဝတ္ထံ၊ ထုပ်ခွဲသော
 အစတ်ကို။ အပနေတော၊ ပယ်၍။ တံမုဟုတ္တံ၊ ထိုခဏ၌။ မတံ၊ သေသော။ ပဟိထံ၊
 ပြည့်ပြီးသောအသားအရေရှိသဖြင့် မွန်မြတ်သော။ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏံ၊ ရွှေအဆင်း

(၁၂၀)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

နှင့်တူသော အဆင်းရှိသော။ သရီရံ၊ ကိုယ်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဣမံ၊ ဤ
 အလောင်းကောင်ကို။ အယျဿ၊ အရှင်မဟာကာဠမထေရ်အား။ ဒသေတံ၊
 ပြခြင်းငှာ။ ပတိရူပံ၊ လျောက်ပတ်သော။ အာရမ္မဏံ၊ အာရုံဟည်း။ ဣတိ
 စိန္တေတု၊ ဤသို့ကြံပြီး၍။ ဝန္တော၊ သွား၍။ ထေရံ၊ မထေရ်ကို။ ဝန္တေတု၊
 ရှိခိုး၍။ ဝေရူပံ နာမ အာရမ္မဏံ၊ ဤသို့သဘောရှိသောအာရုံသည်။ အတ္ထိ၊
 ရှိ၏။ အယျာ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်။ ဩလောကေတ၊ ကြည့်ရှုတော်မူကုန်
 လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။ သာဓုတိ၊ ကောင်း
 ပြီဟု။ ဝတု၊ ဆို၍။ ပါရပနံ၊ ထုပ်နှောင်ခဲ့သော ပုဆိုးဖြူအထုပ်ကို။ ဟရာ
 ပေတု၊ ခွာ၍။ ပါဒတလတော၊ ခြေဖဝါးအပြင်မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ ယာဝကေ
 သဂ္ဂါ၊ ဆံဖျားတိုင်အောင်။ ဩလောကေတု၊ ကြည့်၍။ တဒ္ဒေ၊ ကောင်း
 သော သဘောရှိသော မာတုကာမ။ ဇေတိရူပံ၊ ဤရုပ်သည်။ အတိပဏီတံ၊
 အလွန်မုန်မြတ်၏။ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏံ၊ ရွှေအဆင်းနှင့်တူသောအဆင်းရှိ၏။ နံ၊ ထို
 ရွှေအဆင်းနှင့်တူသော သဘို့သမီးအလောင်းကို။ အဂ္ဂိမ္မိ၊ မီး၌။ ပက္ခိပိတု၊
 ထည့်၍။ မဟာဇာလာဟိ၊ မီးတောက်ကြီးတို့ဖြင့်။ ဂဟိတမတ္တကာလေ၊
 လောင်ဆဲကာလ၌။ မယံ၊ ဝါအား။ အာရောစေယျာသိ၊ ကြားလှည့်ပါလော့။
 ဣတိဝတု၊ ဤသို့မှာထားပြောဆို၍။ သကဋ္ဌာနမေဝ၊ မိမိနေရာသို့သာလျှင်။
 ဝန္တော၊ သွား၍။ နိသီဒိ၊ နေ၏။ သာ၊ ထိုကာလီမည်သော သုသာန်စောင့်မ
 သည်။ တထာ ကတု၊ ထိုမထေရ်မှာထားတိုင်း ပြု၍။ ထေရဿ၊ မဟာ
 ကာဠအား။ အာရောစေသိ၊ ကြားလျှောက်၏။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။
 ဝန္တော၊ သွား၍။ တံ၊ ထိုအမျိုးသမီးအလောင်းကို။ ဩလောကေသိ၊ စိန်းစိန်း
 ကြည့်၏။ ဇာလာယ၊ မီးလျှံမီးတောက်၏။ ပဟဋ္ဌပဟဋ္ဌဌာနံ၊ ထိခိုက်၍
 လောင်ရာလောင်ရာ အရပ်သည်။ ကဗရဂါဝိဝိယ၊ နွားပြောက် နွားကြားမ
 ကဲ့သို့။ သရီရဝဏ္ဏံ၊ ကိုယ်၏အဆင်းသည်။ အဟောသိ၊ ၏။ ပါဒါ၊ ခြေတို့
 သည်။ နိက္ခမိတု၊ ထင်းပုံတလားမှ ထွက်၍။ ဩလမ္ပိသု၊ ကြွေကျကုန်၏။
 ဟတ္ထာ၊ လက်တို့သည်။ ပဋိကုဋိသု၊ တွန့်လိမ့်ကုန်၏။ ဥရ နလာဋ္ဌံ၊ ပေါင်၊
 နဖူးပြင်သည်။ နိစ္စမ္ပံ၊ အရေမရှိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ထေရော၊ မထေရ်
 သည်။ ဣဒံ သရီရံ၊ ဤအလောင်းကောင်သည်။ ဣဒါနိ၊ ယခုမြင်ဆဲအခါ၌။
 ဩလောကေန္တာနံဝေ၊ ကြည့်ကုန်စဉ်လျှင်။ အပရိယန္တကရံ၊ ဤမျှ ဤရွှေသာ

ဟု ပြုအပ်ကုန်သော အပိုင်းအခြား အဆုံးအမရှိသည်။ ဟုတော့၊ ဖြစ်၍။
ဣဒါနေဝ၊ ယခုပင်လျှင်။ ခယ ဝယံ၊ ကုန်ခြင်း ပျက်ခြင်းသို့။ ပတ္တံ၊ ရောက်၏။
ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးသွင်းလျက်။ ရတ္တိဌာနံ၊ ညဉ့်သန့်ရာအရပ်သို့။ ဂန္ဓာ၊
သွား၍။ နိသီဒိတော၊ ထိုင်၍။ ခယ ဝယံ၊ ကုန်ခြင်း ပျက်ခြင်းကို။ သမ္ပဿမာ
နော၊ ကောင်းစွာ ဝိပဿနာရှုလိုသည်ဖြစ်၍—

သင်္ခါရာ၊ သင်္ခါရတရားတို့သည်။ အနိစ္စာ ဝတ၊ အမြဲမရှိကုန်စွတကား။
ဥပ္ပါဒဝယဓမ္မိနော၊ ဖြစ်ပြီး၍ ပျက်တတ်သော သဘောရှိကုန်၏။ ဥပ္ပဇ္ဇိတော၊
ဖြစ်ပြီး၍။ နိရုဇ္ဈန္တိ၊ ချုပ်ကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုဝဋ်ဆင်းရဲဟူသော သင်္ခါရတို့၏။
ဝူပသမော၊ ငြိမ်းရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သည်။ သုခေါဝတ၊ ချမ်းမြေ့ခြင်း
လက္ခဏာရှိစွတကား။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဝိပဿနာရှု၏။

ဂါတံ၊ ဂါထာကို။ ဝတော၊ ဆို၍။ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို။ ဝဇေတော၊
ပွားစေ၍။ သဟ ပဋိသမ္ဘိဒါဟိ၊ ပဋိသမ္ဘိဒါလေးပါးတို့နှင့်တကွ။ အရဟတ္တံ၊
အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏။ တသ္မိံ၊ ထိုမဟာကောဠသည်။ အရဟတ္တံ၊
အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ သမ္ပတ္တော၊ ကောင်းစွာရောက်ပြီးသည် ရှိသော်။ သတ္ထော၊
ဘုရားသခင်သည်။ ဘိက္ခုသံဃပရိဝုတော၊ ရဟန်းသံဃာအပေါင်း ခြံရံလျက်။
စာရိကံ၊ ဒေသစာရိကို။ စရမာနော၊ ကြွတော်မူသည်ရှိသော်။ သေတဗျ
နဂရံ၊ သေတဗျပြည်သို့။ ဂန္ဓာ၊ ရောက်၍။ သိံ သပါဝနံ၊ ယင်းတိုက်တောသို့။
ပါဝိသိ၊ ဝင်တော်မူ၏။ စူဠကောဠဿ၊ စူဠကောဠ၏။ ဘရိယာယော၊ မယားတို့
သည်။ သတ္ထော၊ ဘုရားသခင်သည်။ သိံ သပါဝနံ၊ ယင်းတိုက်တောသို့။
အနုပ္ပတ္တော ကိရ၊ အစဉ်ရောက်လာသတတ်။ ဣတိသုတော၊ ဤသို့သောစကား
ကိုကြား၍။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ သာမိကံ၊ ခင်ပွန်းယောက်ျားကို။ ဝါ၊ အစိုး
ပိုင်သူလင်ကို။ ဂဟိဿာမ၊ ဆွေငင်၍ယူကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပေသေတော၊
တမန်စေလွှတ်၍။ သတ္ထောရံ၊ ဘုရားရှင်ကို။ နိမန္တာပေသုံ၊ ဆွမ်းဖိတ်စေကုန်၏။
ဗုဒ္ဓါနံ ပန၊ ဘုရားတို့၏ကား။ အပရိစိန္တဌာနေ၊ ကျက်စားရာမဟုတ်သော
အရပ်၌။ အာသနပညတ္တိံ၊ နေရာတော်ခင်းခြင်းကို။ အာစိက္ခန္တေန၊ ကြားလတ်
သဖြင့်။ ဧကေန ဘိက္ခုနာ၊ ရဟန်းတစ်ပါးသည်။ ပဌမတရံ၊ စွာ။ ဂန္တိ၊ ဌာ။
ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်၏။ ဟိ၊ ထိုစကားဆိုသင့်စွ။ မဇ္ဈိမဌာနေ၊ အလယ်အရပ်၌။ ဗုဒ္ဓါနံ၊

(၁၃၀)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

ဘုရားရှင်တို့၏။ အာသနံ၊ နေရာကို။ ပညာပေတဗ္ဗံ၊ ခင်းစေ၍။ တဿ၊ ထိုဘုရား
 နေရာတော်၏။ ဒက္ခိဏတော၊ လက်ယာမှ။ သာရိပုတ္တတ္ထေရဿ၊ သာရိပုရ
 မထေရ်၏။ အာသနံ၊ နေရာကို။ ပညာပေတဗ္ဗံ၊ ခင်းအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 ဝါမတော၊ လက်ဝဲမှ။ မောဂ္ဂလ္လာနတ္ထေရဿ၊ အရှင်မောဂ္ဂလာန်၏။ အာသနံ၊
 နေရာကို။ ပညာပေတဗ္ဗံ၊ ခင်းအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တတော ပဋ္ဌာယ၊ ထို
 လက်ယာ လက်ဝဲမှစ၍။ ဥတော သုပဿေသု၊ နိပါးနှစ်ဖက်တို့ဖြင့်။ ဘိက္ခု၊
 သံဃဿ၊ ရဟန်းသံဃာ၏။ အာသနံ၊ နေရာကို။ ပညာပေတဗ္ဗံ၊ ခင်းအပ်သည်။
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ မဟာကာဠထေရော၊ မဟာကာဠမထေရ်
 သည်။ စီရပပါရပနဋ္ဌာနေ၊ သင်္ကန်းရုံရာအရပ်၌။ ဌတော၊ ရပ်လင့်၍။ ကနိဋ္ဌံ၊
 ညီ စူဠကာဠမထေရ်ကို။ အာဟ၊ ဆို၏။ တံ၊ ငါ့ညီတော်သည်။ ပုရတော၊ ရွှေက။
 ဂန္ဓာ၊ သွားလင့်၍။ အာသနပညတ္တိံ၊ နေရာခင်းခြင်းကို။ အာစိက္ခာတိ၊ ကြား
 လေလော့ဟု။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စူဠကာဠံ၊ စူဠကာဠကို။ ဝေသေတိ၊ စေ၏။ တဿ၊
 ထိုစူဠကာဠကို။ ဒိဋ္ဌကာလတော၊ မြင်သောအခါမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ ဂေဟဇနာ၊
 စူဠကာဠ၏ အိမ်သူမယားစသော လူအပေါင်းတို့သည်။ တေန၊ ထိုစူဠကာဠ
 နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ပရိဟာသံ၊ ပြက်ရယ်ကို။ ကရောဇ္ဇော၊ ပြုလိုသည်ဖြစ်၍။
 နိစာသနာနိ၊ နိမ့်သောနေရာတို့ကို။ သံဃထေရဿ၊ သံဃာထေရ်၏။ ကော
 ဌိယံ၊ အစွန်းအနား၌။ အတ္ထရန္တိ၊ ခင်းကုန်၏။ ဥစ္စာသနာနိ၊ မြင်သောနေရာ
 တို့ကို။ သံဃနဝကဿ၊ သံဃာငယ်၏။ ကောဌိယံ၊ အစွန်း၌။ အတ္ထရန္တိ၊
 ခင်းကုန်၏။ ဣတရော၊ စူဠကာလသည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ မာ ကရောထ၊ မခင်းကုန်
 လင့်။ နိစာသနာနိ၊ ယုတ်ညံ့သောနေရာတို့ကို။ ဥပရိ၊ အထက်၌။ မာ ပညာ
 ပေထ၊ မခင်းကုန်လင့်။ ဥစ္စာသနာနိ၊ မြတ်သောနေရာတို့ကို။ ဟေဋ္ဌာ၊
 အောက်၌။ မာ ပညာပေထ၊ မခင်းကုန်လင့်။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဣတ္ထိ
 ယော၊ မိန်းမတို့သည်။ တဿ၊ ထိုစူဠကာဠ၏။ ဝစနံ၊ စကားကို။ အသုဏန္တိ
 ယောဝိယ၊ မကြားကုန်သကဲ့သို့။ တံ၊ သင်သည်။ ကိံ၊ အဘယ်အမှုကို။
 ကရောဇ္ဇော၊ ပြုလို၍။ ဝိစရသိ၊ ရှေ့ဦးစွာလာခဲ့သနည်း။ တဝ၊ သင့်အား။ အာသ
 နာနိ၊ နေရာတို့ကို။ ပညာပေတံ၊ ခင်းခြင်းငှာ။ ကိံ နဝန္တတိ၊ အဘယ်ကြောင့်
 မအပ်သနည်း။ တံ၊ သင်သည်။ ကိံ၊ အဘယ်သူကို။ အာပုစ္ဆိတော၊ ပန်ကြားခဲ့၍။
 ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြုသည်။ အသိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ကေန၊ အဘယ်ရဟန်းသည်။

၁-ယမကဝဂ္ဂ၊ ၆-စူဠကောဠ မဟာကောဠဝတ္ထု (၁၃၁)

ပဗ္ဗဇိတော၊ လက်သင့်ခံ၍ ရဟန်းပြုသည်။ အသိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ကသ္မာ၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်။ ဣဓ၊ ဤအိမ်သို့။ အာဂတော၊ သည်။ အသိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဣတိဝတှာ၊ ဤသို့ ဆိုကုန်လျက်။ နိဝါသနပါရူပနံ၊ သင်းပိုင် ကိုယ်ရုံကို။ အစ္စန္ဒိတှာ၊ လူ၍။ သေတံကာနိဝတ္ထာနိ၊ ပုဆိုးဖြုတ်ကို။ နိဝါ သေတှာ၊ ဝတ်စေပြီး၍။ သီသေ၊ ဦးခေါင်း၌။ မာလာစုမ္ပုရကံ၊ ပန်းကုံးကို။ ဌပေတှာ၊ ထား၍။ ဂစ္ဆ၊ သွားချေလော့။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားရှင်ကို။ အာနေဟိ၊ ပင့်ဆောင်ချေလော့။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ အာသနာနိ၊ နေရာတို့ကို။ ပညာ ပေဿာမ၊ ခင်းကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဟိဏိံသု၊ စေလွှတ်လိုက်ကုန်၏။ သော၊ ထိုစူဠကောဠသည်။ န စိရံ၊ ကာလမကြာမြင့်မီ။ ဘိက္ခုဘာဝေ၊ ရဟန်း အဖြစ်၌။ ဌတှာ၊ တည်၍။ အဝသိကောစ၊ ဝါမရသေးဘဲလျက်သာလျှင်။ ဥပ္ပဗ္ဗဇိတတ္ထာ၊ လူထွက်လေသောကြောင့်။ လဇ္ဇိတံ၊ ရှက်ခြင်းငှာ။ န ဇာနာ တိ၊ မသိ။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ သော၊ ထိုစူဠကောဠသည်။ တေန အာကပ္ပေန၊ ထိုပုဆိုးဖြုတ်၍ လူထွက်သောအသွင်ဖြင့်။ နိရာသကောံ၊ ရွှံ့ရှာခြင်းကင်း လျက်သာလျှင်။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားသခင်ကို။ ဝန္တိတှာ၊ ရှိခိုး၍။ ဗုဒ္ဓပ္ပမုခံ ဘိက္ခုသံဃံ၊ ဘုရားအမှူးရှိသောရဟန်းသံဃာကို။ အာဒါယ၊ ပင့် ခေါ်၍။ အာဂတော၊ လာ၏။ ဘိက္ခုသံဃဿ ပန၊ ရဟန်းသံဃာ၏ကား။ ဘတ္တကိစ္စပရိယောသင်္ဂနေ၊ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးပြီးသောအဆုံး၌။ မဟာကောဠဿ၊ မဟာကောဠမထေရ်၏။ ဘရိယာယော၊ မယားတို့သည်။ (နိမန္တယိံသုမှာ စပ်လေ)။ ဣမာဟိ၊ ဤစူဠကောဠ၏မယားတို့သည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ သာမိ ကော၊ လင်ကို။ ဂဟိတော၊ ယူအပ်ပြီ။ မယံပိ၊ ငါတို့သည်လည်း။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ သာမိကံ၊ လင်ဖြစ်သော မဟာကောဠကို။ ဂဏှိယာမ၊ ဖမ်း၍ လူထွက် စေကုန်အံ့။ ဣတိ စိန္တေတှာ၊ ဤသို့ကြံပြီး၍။ ပုနဒိဝသေ၊ မိုးသောက်သော နေ၌။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားသခင်ကို။ နိမန္တယိံသု၊ ဆွမ်းစားဖိတ်ကုန်၏။ တဒါ ပန၊ ထိုအခါ၌ကား။ အာသနပညာပနတ္ထံ၊ နေရာခင်းစေခြင်းငှာ။ အညော ဘိက္ခု၊ မဟာကောဠမှ တစ်ပါးသော ရဟန်းသည်။ အဂမာသိ၊ သွား၏။ တာ၊ ထို့ မဟာကောဠ၏ မယားတို့သည်။ တသ္မိံခဏေ၊ ထိုအခါ၌။ ဩကာသံ၊ အခွင့် ကို။ အဘိတှာ၊ မရကုန်မူ၍။ ဗုဒ္ဓပ္ပမုခံ ဘိက္ခုသံဃံ၊ ဘုရားအမှူးရှိသော ရဟန်းသံဃာကို။ နိသီဝါပေတှာ၊ နေစေ၍။ ဘိက္ခံ၊ ဆွမ်းကို။ အဒံသု၊

(၁၃၂)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

လှူကုန်၏။ စူဠကောဠဿ ပန၊ စူဠကောဠ၏ကား။ ဘရိယာယော၊ တို့သည်။ ဧဒေ
နှစ်ယောက်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ မဇ္ဈိမကောဠဿ၊ မဇ္ဈိမကောဠ၏။
ဘရိယာယော၊ မယားတို့သည်။ စတဿော၊ လေးယောက်တို့တည်း။ မဟာ
ကောဠဿ ပန၊ မဟာကောဠ၏ကား။ ဘရိယာယော၊ မယားတို့သည်။ အဋ္ဌ၊
ရှစ်ယောက်တို့တည်း။ ဘိက္ခုသံဃောပိ၊ ရဟန်းသံဃာသည်လည်း။ ဘတ္တ
ကိစ္စံ၊ ဆွမ်းစားခြင်းကိစ္စကို။ ကတ္ထုကာမော၊ ပြုလိုသည်ရှိသော်။ နိသီဒိတွာ၊
ထိုင်၍။ ဘတ္တကိစ္စံ၊ ဆွမ်းစားခြင်းကိစ္စကို။ အကံသု၊ ပြုကုန်၏။ ဗဟိ၊ အပသို့။
ဂန္တုကာမော၊ သွားလိုသော ရဟန်းတို့သည်။ ဥဋ္ဌာယ၊ ၍။ အဂမံသု၊ သွား
ကုန်၏။ သတ္ထာပန၊ တုရားရှင်သည်ကား။ နိသီဒိတွာ၊ ထိုင်၍။ ဘတ္တကိစ္စံ၊
ဆွမ်းစားခြင်းကိစ္စကို။ ကရိ၊ ပြု၏။ တဿ၊ ထိုမြတ်စွာတုရား၏။ ဘတ္တကိစ္စ
ပရိယောသာနေ၊ ဆွမ်းတုဉ်းပေးတော်မူသောအဆုံး၌။ တာ၊ ဣတ္ထိယော၊ ထို
မဟာကောဠ၏ မိန်းမတို့သည်။ ဘန္တေ၊ အရှင်တုရား။ မဟာကောဠော၊ မဟာ
ကောဠသည်။ အမှာကံ၊ အကျွန်ုပ်တို့အား။ အနုမောဒနံ၊ အနုမောဒနာကို။
ကတွာ၊ ပြု၍။ အာဂစ္ဆိယတိ၊ ပြန်လာပါလတ္တံ့။ တုမှေ၊ အရှင်တုရားတို့သည်။
ပုရတော၊ ရွှေဦးစွာက။ ဂစ္ဆယ၊ ကြွပါကုန်လော့။ ဣတိဝဒိံသု၊ ဤသို့လျှောက်
ကုန်၏။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာတုရားသည်။ သာဓူတိ၊ ကောင်းပြီဟု။ ဝစ္စာ၊
မိန့်တော်မူ၍။ ပုရတော၊ ရွှေဦးစွာက။ အဂမာသိ၊ ကြွနှင့်၏။ ဂါမဒ္ဓါရံ၊ ရွာ
တံခါးသို့။ ပတွာ၊ ရောက်၍။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသံဃာတို့သည်။ ဥဇ္ဈာယိံသု၊ ကဲ့ရဲ့
ကုန်၏။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာတုရားသည်။ ကိံနာမ၊ ကြောင့်။ တေ၊ ဤအမှုကို။
ကတံ၊ ပြုတော်မူသနည်း။ ဥ တွာ၊ သိ၍။ ကတံနုခေါ၊ ပြုလေသလော။ ဥဒါဟု၊
ထိုသို့မဟုတ်မှုကား။ အဇာနိတွာ၊ မသိဘဲလျက်။ ကတံနုခေါ၊ ပြုလေသလော။
ဟိယျော၊ ယမန်နေ၌။ စူဠကောဠဿ၊ စူဠကောဠ၏။ ပုရတော၊ ရွှေမှ။ ဂတတ္ထာ၊
သွားခြင်းကြောင့်။ ပဗ္ဗဇ္ဇန္တရာယော၊ ရဟန်းတို့၏ အန္တရာယ်သည်။
ဇာတော၊ ဖြစ်လေပြီ။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ အညဿ၊ တစ်ပါးသောသူ၏။ ပုရတော၊
မှ။ ဂတတ္ထာ၊ သွားသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အန္တရာယော၊ အန္တရာယ်သည်။
နာဟောသိ၊ မဖြစ်။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ မဟာကောဠံ၊ မဟာကောဠကို။
ဌပေတွာ၊ ထားခဲ့၍။ အာဂတော၊ ကြွလာ၏။ ခေါ ပန၊ စင်စစ်။ ဘိက္ခု၊
သည်။ သီလဝါ၊ သီလရှိ၏။ အာစာရသမ္ပန္နော၊ အကျင့်နှင့်ပြည့်စုံ၏။ တဿ၊

ထိုမဟာကာဠ၏။ ပဗ္ဗဇ္ဇရာယံ၊ ရဟန်း၏အန္တရာယ်ကို။ နံခေါ၊ စင်စစ်။
 ကရိသတိ၊ ပြုလတ္တံ့။ ဣတိဥဇ္ဈာယိံသု၊ ဤသို့တဲရဲကုန်၏။ (ကရိသန္တိဟု
 ပါဌ်အချို့ရှိ၏)။ သတ္တဝ၊ ဘုရားသခင်သည်။ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏။ ဝစနံ၊
 စကားကို။ သုတူ၊ ကြား၍။ နိဝတ္ထေတူ၊ လွှဲ၍။ ဌိတေ၊ ရပ်၍။ ဘိက္ခဝေ၊
 ရဟန်းတို့။ ကိံကထေထ၊ အဘယ်စကားကို ပြောကုန်သနည်း။ ဣတိပုစ္ဆံ၊
 ဤသို့မေးတော်မူ၏။ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို။
 အာရောစေသံ၊ ကြားလျှောက်ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တုမေ၊ သင်တို့
 သည်။ စူဠကောဠဝိယ၊ စူဠကောဠကဲ့သို့။ မဟာကာဠ၊ မဟာကာဠကို။ သလက္ခေ-
 ထ ကိံပန၊ မှတ်ကြကုန်ဘိသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊
 အရှင်ဘုရား။ အာမ၊ ငြိမ်း-မှတ်သည်မှန်ပေ၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ တဿ၊
 ထိုစူဠကောဠ၏။ ပဇာပတိယော၊ မယားတို့သည်။ ဒေ၊ နှစ်ယောက်တို့သာ
 တည်း။ ဣမဿ၊ ဤမဟာကာဠ၏။ ပဇာပတိယော၊ မယားတို့သည်ကား။
 အဋ္ဌ၊ ရှစ်ယောက်ဖြစ်ကုန်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အဋ္ဌ၊ ရှစ်ယောက်သော
 မယားတို့သည်။ ပရိက္ခိပိတူ၊ ခြံရံ၍။ ဂဟိတ၊ ဖမ်းယူကုန်သည်ရှိသော်။
 ကိံကရိသတိ၊ အဘယ်သို့ လွှတ်နိုင်အံ့နည်း။ ဣတိတဿ၊ ထို့ကြောင့်။
 သလ္လက္ခေတိ၊ မှတ်ကြကုန်၏။ သတ္တဝ၊ ဘုရားသခင်သည်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။
 ဝေ၊ ဤသို့။ မာအဝစုတ္ထ၊ မဆိုလင့်ကုန်။ စူဠကောဠော၊ စူဠကောဠသည်။ ဥဋ္ဌာယ
 သမုဋ္ဌာယ၊ ထ၍ အဖန်တလဲလဲ ကောင်းစွာထ၍။ သုဘာရမ္မဏပဟုလော၊
 တင့်တယ်၏ ဟူသော အာရုံကိုယူခြင်းများသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။
 ပပါတေ၊ ကမ်းပါးပြတ်၍။ ဌိတေ၊ ဒုဗ္ဗလရုံကွသဒိသော၊ တည်သော အားနည်း
 သောသစ်ပင်နှင့်တူ၏။ မယံ၊ ငါ၏။ ပုတ္တော၊ သားဖြစ်သော။ မဟာကာဠော
 ပန၊ မဟာကာဠသည်ကား။ အသုဘာနုပဿိ၊ အသုဘကမ္မဋ္ဌာန်းကိုရှုလျက်။
 ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ဃနသေလပဗ္ဗတောဝိယ၊ တခဲနက် ကျောက်အတိပြီးသော
 တောင်ကဲ့သို့။ အစလော၊ တုန်လှုပ်ခြင်းမရှိ။ ဣတိတူ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။
 ဣမာဂါထာ၊ ဤဂါထာတို့ကို။ အဘာသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

(၇။ သုဘာနုပဿိ၊ တင့်တယ်သော အာရုံကို အဖန်တလဲလဲ ရှုလေ့
 ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရန္တိ၊ နေထသော။ အိန္ဒြိယေသု၊ စက္ခုစသောဣန္ဒြေတို့၌။
 အသိဝုတံ၊ သတိဖြင့် ကောင်းစွာပိတ်၍ စောင့်ရှောက်ခြင်း ရှိသော။

(၁၃၄)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

ဘောဇနမ္ပိ၊ အစာအာဟာရဟူသောဘောဇဉ်၌။ အမတ္တညံ၊ ရှာခြင်း၊ ခံခြင်း၊
 သုံးဆောင်ခြင်း၌ အတိုင်းအရှည်ကိုမသိသော။ ကုသိတံ၊ ကာမစ္ဆန္တစသည်
 တို့၏အလိုသို့လိုက်သဖြင့် ပျင်းရိခြင်းရှိသော။ ဟိနဝီရိယံ၊ လေးပါးသော
 ဣရိယာပုထ်တို့မှ ယုတ်သောလုံ့လ ရှိသော။ တံပုဂ္ဂလံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။
 မာရော၊ ကိလေသာဟူသော မာရ်သည်။ ဝေ၊ စင်စစ်။ ပဿဟတိ၊ နှိပ်စက်
 ဖိစီး၏။ ယထာကိံ၊ ဥပမာအတယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား။ ဝါတော၊ အား
 ကြီးစွာလာသောလေသည်။ ခုဗ္ဗလံ၊ ကမ်းပါးပြတ်၌ရောက်သဖြင့် အားနည်း
 သော။ ရုက္ခံ၊ သစ်ပင်ကို။ ပဿဟတိဣဝ၊ နှိပ်စက်သကဲ့သို့။ ဝေ၊ ဤအတူ။ မာရော၊
 ကိလေသာမာရ်သည်။ ပဿဟတိ၊ နှိပ်စက်၏။

(၇။ အသုဘာနုပဿိံ၊ အသုဘဆယ်ပါးတို့၌ တစ်ပါးပါးသောအသုဘ
 ကိုရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရန္တံ၊ နေထသော။ ဣန္ဒြိယေသု၊ စက္ခု စသော
 ခြောက်ပါးသောဣန္ဒြတို့၌။ သုသံဝုတံ၊ ကောင်းစွာ စောင့်ရှောက်သည်ဖြစ်၍
 ပိတ်အပ်သော တံခါးရှိသော။ ဘောဇနမ္ပိ စ၊ ဘောဇဉ်၌လည်း။ မတ္တညံ၊
 ရှာခြင်း၊ ခံခြင်း၊ သုံးဆောင်ခြင်း၌ အတိုင်းအရှည်ကို သိသော။ သဒ္ဓါ
 ကံ၊ ကံ၏အကျိုးကို ယုံကြည်ခြင်းလက္ခဏာရှိသော လောကီသဒ္ဓါ၊ တုရား
 စသော ရတနာသုံးပါးတို့၌ မတုန်မလှုပ်ကြည်ညိုခြင်း တည်းဟူသော လော
 ကုတ္တရာ သဒ္ဓါနှင့်ပြည့်စုံသော။ အာရဒ္ဓဝီရိယံ၊ အားတုတ်အပ်သော လုံ့လ
 ရှိသော။ တံပုဂ္ဂလံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ မာရော၊ ကိလေသာဟူသော မာရ်သည်။
 နပ္ပဿဟတိ၊ မညှဉ်းဆဲနိုင်။ ယထာကိံ၊ ဥပမာအတယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား။
 ဝါတော၊ အားနည်းသောလေသည်။ သေလံ၊ တခဲနက်ကျောက်အတိပြီးသော။
 ပဗ္ဗတံ၊ တောင်ကို။ နပ္ပဿဟတိ၊ မညှဉ်းဆဲ မတုန်မလှုပ်စေနိုင်သကဲ့သို့။
 ဝေ၊ ဤအတူ။ မာရော၊ ကိလေသာမာရ်သည်။ တံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ နပ္ပဿဟတိ၊
 မညှဉ်းဆဲနိုင်။)

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့တွင်။ သုဘာနုပဿိန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ သုတံ၊ တင့်
 တယ်၏ဟူသော အာရုံကို။ အနုပဿန္တိ၊ အဖန်တလဲလဲ ရှုတတ်သော။
 ဣဋ္ဌာရမ္မဏေ၊ ဣဋ္ဌာရုံ၌။ မာနသံ၊ စိတ်ကို။ ဝိဿဇ္ဇေတော၊ လွှတ်၍။ ဝိဟရန္တံ၊
 နေလေ့ရှိသော။ ဣတိအဟံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဟိ၊
 ထိုစကားသင့်စွာ။ ယော ပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ နိမိတ္တဂ္ဂါဟံ၊ နိမိတ်ကို။

ယူခြင်းကိုလည်းကောင်း။ အနုဗျဉ္ဇနဂ္ဂါဟံ၊ ကိလေသာကိုပြုတတ်သော ခြေ၊
လက် စသောအင်္ဂါ၌ စွဲလမ်း၍ ယူခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ဝဏ္ဏန္တော၊
ယူသည်ရှိသော်။ နခါ၊ ခြေသည် လက်သည်းသည်။ သောဘဏာတံ၊ တင့်
တယ်၏ဟု။ ဝဏ္ဏာတံ၊ ယူ၏။ အင်္ဂုလိယော၊ လက်ချောင်းတို့သည်။ သော
ဘဏာတံ၊ တင့်တယ်၏ဟု။ ဝဏ္ဏာတံ၊ ယူ၏။ ဟတ္ထပါဒါ၊ လက်၊ ခြေတို့သည်။
သောဘဏာ၊ တင့်တယ်ကုန်၏။ ဇာသံ၊ မြင်းခေါင်းတို့သည်။ သောဘဏာ၊
ကုန်၏။ ဦရ၊ ပေါင်တို့သည်။ သောဘဏာ၊ တင့်တယ်ကုန်၏။ ကဋ္ဌိ၊ ခါးတို့သည်။
သောဘဏာ၊ တင့်တယ်ကုန်၏။ ဥဒရံ၊ ဝမ်းသည်။ သောဘဏာ၊ တင့်တယ်၏။
ထနာ၊ သားမြတ်တို့သည်။ သောဘဏာ၊ ကုန်၏။ ဝီဝါ၊ လည်တို့သည်။ သော
ဘဏာ၊ ကုန်၏။ ဩဋ္ဌာ၊ နှုတ်ခမ်းတို့သည်။ သောဘဏာ၊ တင့်တယ်ကုန်၏။
ဒန္တာ၊ သွားတို့သည်။ သောဘဏာ၊ တင့်တယ်ကုန်၏။ မုခံ၊ ခံတွင်းသည်။ သော
ဘဏာ၊ တင့်တယ်၏။ နာသာ၊ နှာခေါင်းတို့သည်။ သောဘဏာ၊ ကုန်၏။
အက္ခိနိ၊ မျက်စိတို့သည်။ သောဘဏာ၊ ကုန်၏။ ကဏ္ဏာ၊ နားရွက်တို့သည်။
သောဘဏာ၊ ကုန်၏။ ဘမုကာ၊ မျက်မှောင်တို့သည်။ သောဘဏာ၊ တင့်တယ်
ကုန်၏။ နလာဋ္ဌံ၊ နဖူးသည်။ သောဘဏာ၊ တင့်တယ်။ ကေသာ၊ ဆံတို့သည်။
သောဘဏာ၊ တင့်တယ်ကုန်၏။ ဣတိဝဏ္ဏတံ၊ ဤသို့ယူ၏။ ကေသာ၊ ဆံတို့
သည်လည်းကောင်း။ ဇေလာမာ၊ အမွှေးတို့သည်လည်းကောင်း။ နခါ၊
ခြေသည်း လက်သည်းတို့ သည်လည်းကောင်း။ ဒန္တာ၊ သွားတို့သည်လည်း
ကောင်း။ တစော၊ အရေသည်။ သောဘဏောတံ၊ တင့်တယ်၏ဟူ၍။ ဝဏ္ဏတံ၊
ယူ၏။ ဝဇ္ဇေတာ၊ အဆင်းသည်။ သုဘော၊ တင့်တယ်၏။ သဏ္ဌာနံ၊ ကိုယ်သဏ္ဌာန်
သည်။ သုဘံ၊ တင့်တယ်၏။ ဣတိဝဏ္ဏတံ၊ ဤသို့ယူ၏။ အယံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်။
သုဘာနုပဿိ နာမ၊ တင့်တယ်၏ဟု အဖန်တလဲလဲရှုသည်မည်၏။ ဧဝံ၊ သို့။
သုဘာနုပဿိ၊ တင့်တယ်၏ဟု ရှုလေ့ရှိလျက်။ ဝိဟရန္တံ၊ နေထသော။
စက္ခာဒိသု ဣန္ဒြိယေသု၊ စက္ခုစသော ဣန္ဒြေတို့၌။ အသံဝုတံ၊ လုံခြုံစွာသတိဖြင့်
ပိတ်ခြင်းမရှိထသော။ စက္ခုဒွါရာဒိနိ၊ စက္ခုဒွါရ စသည်တို့ကို။ အရက္ခန္တံ၊
စောင့်ရှောက်ခြင်း မရှိထသော။ ကံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ပရိယေသနမတ္တာ၊ ရှာမှီး
ခြင်း၌ အတိုင်းအရှည်လည်းကောင်း။ ပဋိဂ္ဂဟဏမတ္တာ၊ ခံယူခြင်း၌အတိုင်း
အရှည်လည်းကောင်း။ ပုရိဘောဂမတ္တာ၊ သုံးဆောင်ခြင်း၌ အတိုင်းအရှည်

(၁၃၆) မေဃပဒေသနာကတိနိဿယ

လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဣမိဿာ၊ မတ္တာယ၊ ဤသို့သောအတိုင်းအရှည်ကို။ အဇာနနတော၊ မသိခြင်းကြောင့်။ ဘောဇနမိစ္စ၊ တောဇဉ်၌လည်း။ အမတ္တညံ၊ အတိုင်းအရှည်ကို မသိထသော။ အပိစ္စ၊ တစ်နည်းကား။ ပစ္စဝေက္ခမတ္တာ၊ ဆင်ခြင်ခြင်း၌ အတိုင်းအရှည်လည်းကောင်း။ ဝိဿန္တနမတ္တာ၊ စွန့်လွှတ်ခြင်း၌ အတိုင်းအရှည် လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဣမိဿာပိ မတ္တာယ၊ ဤသို့သောအတိုင်းအရှည်ကိုလည်း။ အဇာနနတော၊ မသိခြင်းကြောင့်။ အမတ္တညံ၊ အတိုင်းအရှည်ကိုမသိထသော။ ဣဒံ ဘောဇနံ၊ ဤဘောဇဉ်သည်။ ဓမ္မိကံ၊ တရားနှင့်လျော်၏။ ဣဒံဘောဇနံ၊ ဤဘောဇဉ်သည်။ အဓမ္မိကံ၊ တရားနှင့်မလျော်။ ဣတိပိ၊ ဤသို့လည်း။ အဇာနန္တံ၊ မသိထသော။ ကာမစ္ဆန္တဗျာပါဒဝိဟိံ သာဝိတက္ကဝသိတာယ၊ ကာမစ္ဆန္တပိတက်၊ ဗျာပါဒဝိတက်၊ ဝိဟိံ သာဝိတက်၏အလိုသို့ လိုက်ခြင်းဖြင့်။ ကုသိတံ၊ ပျင်းရိခြင်းရှိတသော။ ဟိနဝီရိယန္တံ၊ ဟူသည်ကား။ နိဗ္ဗိရိယံ၊ လုံ့လမရှိထသော။ စတုသု ဣရိယာပထေသု၊ ဣရိယာပုထ်လေးပါးတို့၌။ ဝီရိယကရဏရဟိတံ၊ လုံ့လရှိခြင်းမှကင်းတသော။ တံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ တံ၊ ပသဟတိတံ၊ ဟူသည်ကား။ အဘိဘဝတံ၊ နှိပ်စက်ညှဉ်းဆဲ၏။ အဇ္ဈောတ္ထရတံ၊ လွှမ်းမိုးဖိစီး၏။ ဝါတော ရုက္ခံဝ ခုဗ္ဗလန္တံ၊ ဟူသည်ကား။ ဗလဝဝါတော၊ အားကြီးစွာလာသောလေသည်။ ဆိန္ဒုပပါထေ၊ ကမ်းပါးပြတ်၌။ ဇာတံ၊ ပေါက်ဆော။ ခုဗ္ဗလံ၊ အားနည်းသော။ ရုက္ခံ၊ သစ်ပင်ကို။ ပသဟတိဣဝ၊ နှိပ်စက်သကဲ့သို့။ ဟိ၊ ဥပမာ ဥပမေယျကို နှီးနှော၍ ဆိုဦးအံ့။ သောဝါတော၊ ထိုလေသည်။ တဿ ခုဗ္ဗလရက္ခဿ၊ ထိုအားနည်းသော သစ်ပင်၏။ ပုပ္ဖဖလပဏ္ဏလာသနိပိ၊ အပွင့်၊ အသီး၊ အရွက်နု၊ အရွက်ရော်တို့ကိုလည်း။ ပါတေတိ ယထာ၊ ကျစေ ကြွစေ သကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ခုဗ္ဗကသာခါပိ၊ အခက်ငယ်တို့ကိုလည်း။ ဘဉ္ဇတိယထာ၊ ချိုးသကဲ့သို့လည်းကောင်း။ မဟာသာခါပိ၊ အခက်ကြီး အခက်မတို့ကိုလည်း။ ဘဉ္ဇတိယထာ၊ ချိုးဖဲ့သကဲ့သို့လည်းကောင်း။ သမူလကမ္ပိ၊ အမြစ်နှင့်တကွလည်း။ တံ တရုက္ခံ၊ ထိုသစ်ပင်ကို။ ဥပ္ပါဋေတော၊ နုတ်၍။ ဥဒ္ဓမ္မလံ၊ အထက်သို့အမြစ်ရှိသည်ကို။ အဘေသာခံ၊ အောက်သို့အခက်ရှိသည်ကို။ ကတော၊ ပြု၍။ ဂစ္ဆတိ ယထာ၊ သွားသကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ ဤအတူလျှင်။ ဧဝရူပံ ပုဂ္ဂလံ၊ ဤသို့သဘောရှိသောပုဂ္ဂိုလ်ကို။ အန္တော၊ အတွင်း၌။ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်သော။ ကိလေသ မာရော၊

၁-ယမကဝဂ္ဂ၊ ၆-စူဠကဉ္စ မဟာကဉ္စဝတ္ထ၊ (၁၃၇)

ကိလေသာမာရ်သည်။ ပသတတိ၊ နှိပ်စက်ညှဉ်းဆဲ၏။ ဗလဝဝါတော၊ အားကြီးသောလေသည်။ ဒုဗ္ဗလရက္ခဿ၊ အားနည်းသောသစ်ပင်၏။ ပုဗ္ဗဖလ-ပဏ္ဏပလသပါတနိဝိယ၊ အပွင့်၊ အသီး၊ ရွက်နဲ့၊ ရွက်ရော်တို့ကို ကြွေစေသကဲ့သို့။ ခုဒ္ဒါနုခုဒ္ဒကာပတ္တိအာပဇ္ဇနိပိ၊ ခုဒ္ဒါနုခုဒ္ဒကအာပတ်သို့ ရောက်ခြင်းကိုလည်း။ ကရောတိ၊ ၏။ ခုဒ္ဒကသာခါဘဉ္စနိဝိယ၊ ခက်မ၏ကျိုးခြင်းကဲ့သို့။ နိဿဂ္ဂိယာဒိအာပတ္တိအာပဇ္ဇနိပိ၊ နိဿဂ္ဂိ စသောအာပတ်သို့ ရောက်ခြင်းကိုလည်း။ ကရောတိ၊ ၏။ မဟာသာခါဘဉ္စနိဝိယ၊ ခက်မ၏ကျိုးခြင်းကဲ့သို့။ တေရသ သံဃာဒိသေသာပတ္တိအာပဇ္ဇနိ၊ တစ်ဆယ့်သုံးပါးသော သံဃာဒိသံသိအာပတ်သို့ ရောက်ခြင်းကိုလည်း။ ကရောတိ၊ ၏။ ဥပ္ပါဋေတော၊ နုတ်၍။ ဥဒ္ဓိမ္မလကံ၊ အထက်သို့ အမြစ်ရှိသည်ကို။ ဟေဋ္ဌာသာခံ၊ အောက်သို့ အခက်ရှိသည်ကို။ ကတော၊ ပြု၍။ ပါတနံ ဝိယ၊ လဲစေခြင်းကဲ့သို့။ ပါရာဇိကာ ပဇ္ဇနိပိ၊ ပါရာဇိကအာပတ်သို့ ရောက်ခြင်းကိုလည်း။ ကရောတိ၊ ပြု၏။ သွာက္ခာတသာသနာ၊ ကောင်းစွာ ဟောအပ် ဆုံးမအပ်သော သာသနာတော်မှ။ နိဟရိတော၊ ထုတ်ဆောင်၍။ ကတိပါဟေနေဝ၊ နှစ်ရက်သုံးရက်ဖြင့်သာလျှင်။ ဂိဟိတာဝံ၊ လူ၏ အဖြစ်သို့။ ပါပေတိ၊ ရောက်စေ၏။ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့။ ဝေရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ပုဂ္ဂလံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ကိလေသာမာရော၊ ကိလေသာမာရ်သည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဝသေ၊ အလိုသို့။ ဝတ္တေတိ၊ လိုက်စေ၏။ ဣတိအတ္ထော၊ ဤကား အနက်တည်း။

အသုဘာနုပဿိန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ဒသသု အသုဘေသု၊ ဆယ်ပါးကုန်သော အသုဘတို့တွင်။ အညတရံ အသုဘံ၊ အမှတ်မဲ့တစ်ပါးပါးသောအသုဘကို။ ပဿိန္တိ၊ ရှုသော။ ပဋိကူလမနသိကာရေ၊ စက်ဆုပ်ဖွယ်ဟု နှလုံးသွင်းသောအခြင်းအရာ၌။ ယုတ္တံ၊ ယှဉ်ထသော။ ဧကသေ၊ ဆံတို့ကို။ အသုဘဇော၊ အသုဘအားဖြင့်။ ပဿိန္တိ၊ ရှုတသော။ လောမေ၊ အမွှေးတို့ကို။ နခေ၊ ခြေသည်း လက်သည်းတို့ကို။ ဒန္တေ၊ သွားတို့ကို။ တစံ၊ အရေကို။ နဝဏ္ဏံ၊ အဆင်းကို။ သဏ္ဌာနံ၊ ကိုယ်သဏ္ဌာန်ကို။ အသုဘတော၊ အသုဘအားဖြင့်။ ပဿိန္တိ၊ ရှုထသော။ အိန္ဒြိယေသုတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဆသု ဣန္ဒြိယေသု၊ စက္ခု စသော ခြောက်ပါးသောဣန္ဒြေတို့၌။ သုသံဝုတန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ မိနိတ္တာဒိဂ္ဂါဟရဟိတံ၊ သုဘမိနိတ် စသည်ကိုယူခြင်းမှ ကင်းထသော။ ဝိဟိတဗ္ဗါရံ၊

(၁၃၈)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

ပိတ်အပ်သော တံခါးရှိသော။ အမတ္တညူတာ၊ အတိုင်းအရှည်ကိုမသိသော အဖြစ်ကို။ ပဋိက္ခေပေန၊ ပယ်သဖြင့်။ ဘောဇနမှ၊ ဘောဇဉ်၌။ မတ္တညံ၊ အတိုင်းအရှည်ကိုသိသလော။ သဒ္ဓန္တံ၊ သဒ္ဓဟူသည်ကား။ ကမ္မဿ စေဝ၊ ကံကို လည်းကောင်း။ ကမ္မဗလဿစ၊ ကံ၏ အကျိုးကိုလည်းကောင်း။ သဒ္ဓဟန လက္ခဏာယ၊ ယုံကြည်ခြင်း လက္ခဏာရှိသော။ လောကီကာယ သဒ္ဓါယ စေဝ၊ လောကီသဒ္ဓါနှင့် လည်းကောင်း။ တိသု ဝတ္ထုသု၊ ရတနာ သုံးပါးတို့၌။ အဝေစ္စပ္ပဿာဒသင်္ခါတာယ၊ မတုန်မလှုပ် ကြည်ညိုခြင်းဟု ဆိုအပ်သော။ လောကုတ္တရ သဒ္ဓါယ စ၊ လောကုတ္တရာသဒ္ဓါနှင့်လည်းကောင်း။ သမန္တာဂတံ၊ ပြည့်စုံသော။ အာရဒ္ဓဝီရိယန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ပဂ္ဂဟိတ ဝီရိယံ၊ ချီးမြှင့်အပ်သော ဝီရိယရှိသော။ ပရိပုဏ္ဏဝီရိယံ၊ ပြည့်စုံသော လုံ့လရှိသော။ တံ ဝေတိ၊ တံဝေဟူသည်ကား။ ခေရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ တံ ပုဂ္ဂလံ၊ ထို ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ဒုဗ္ဗလဝါတော၊ အားနည်းသောလေသည်။ သဏိကံ၊ ဖြည်းညှင်းစွာ။ ပဟရန္တော၊ ခတ်သည်ရှိသော်။ ကေဉ္စနံသေလံ၊ တခဲနက် ကျောက်အတိပြီးသောတောင်ကို။ စလေတုံ၊ တုန်လှုပ်စေခြင်းငှာ။ န သက္ကောတိယထာ၊ မတတ်နိုင်သကဲ့သို့။ တထာ၊ ထိုအတူ။ အပ္ပန္တရေ၊ ကိုယ်တိုင်း၌။ ဥပ္ပဇ္ဇမာနော၊ ဖြစ်သော။ ဒုဗ္ဗလကိလေသမာရောပိ၊ အားနည်းသော ကိလေသာမာရ်သည်လည်း။ နပ္ပသဟတိ၊ မညှဉ်းဆဲနိုင်။ ခေါဘေထုံ ဝါ၊ ချောက်ချားခြင်းငှာလည်းကောင်း။ စာလေတုံ ဝါ၊ တုန်လှုပ်ခြင်းငှာလည်းကောင်း။ န သက္ကောတိ၊ မတတ်နိုင်။ ဣတိ အတ္ထော၊ ဤကား အနက်တည်း။

တဿ၊ ထိုမဟာကာလ၏။ တာပိ ခေါ် ပုရာဏဒုတိယိကာယော၊ ထိုမယားဟောင်းတို့သည်လည်း။ ထေရံ၊ မဟာကာဠ မထေရ်ကို။ ပရိဝါ-
ရေတွာ၊ ခြံရံ၍။ တံ၊ သည်။ ကံ၊ ဘယ်သူကို။ အာပုစ္ဆိတွာ၊ ပန်ကြား၍။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြုသနည်း။ ဣဒါနိ၊ ၌။ ဂိဟီ၊ လူသည်။ ဘဝိဿတိ၊ လော။ န ဘဝိဿတိ၊ မဖြစ်လော။ ဣတိအာဒိနိ၊ ဤသို့ စသောစကားတို့ကို။ ဝတွာ၊ ၍။ ကာသာဝံ၊ သင်္ကန်းကို။ နိဟရိတုကာမာ၊ ဆောင်လိုကုန်သည်။ အဟေသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ထေရော၊ မဟာကာဠ မထေရ်သည်။ တာသံ၊ ထိုမိန်းမတို့၏။ အာကာရံ၊ ယုတ်မာသောအမှုအရာကို။ သလ္လက္ခေတွာ၊ မှတ်၍။ နိသိန္နာသနာယ၊ ထိုင်သောနေရာမှ။ ဝုဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ ဣဒ္ဓိယာ၊ တန်ခိုးဖြင့်။

၁-ယမကဝဂ္ဂ၊ ၇-ဒေဝဒတ္တဝတ္ထု

(၁၃၉)

ဥပ္ပတိတော၊ ပျံတက်၍။ ကုဋ္ဌာဂါရကဏ္ဍိကံ၊ စုလစ်မုန်းချွန်တပ်သော အချက်ကို။ ခိဓာ ဘိန္နိတော၊ နှစ်ဖြာဖောက်ခွဲ၍။ အာကာသေန၊ ကောင်းကင်လမ်းခရီးဖြင့်။ ဝန္တော၊ ကြွသွား၍။ သတ္ထရိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဂါထာ၊ ဂါထာတို့ကို။ ပရိယောသာပေန္တေယေဝ၊ ဟော၍ဆုံးစဉ်ပင်လျှင်။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သုစက္ကဝဏ္ဏံ၊ ရွှေအဆင်းနှင့်တူသော အဆင်းရှိသော။ သရီရံ၊ ကိုယ်တော်ကို။ အတိတ္ထဝန္တော၊ အလွန်အားဖြင့် ချီးမွမ်းလျက်။ ဩတရိတော၊ ကောင်းကင်မှဆင်းသက်၍။ တထာဂတဿ၊ ဘုရားသခင်၏။ ပါဒေ၊ ခြေတော်စုံကို။ ဝန္တိ၊ ရှိခိုး၏။ ဂါထာပရိယောသာနေ၊ ဂါထာကို ဟောတော်မူရာအဆုံး၌။ သမ္ပတ္တတိက္ခု၊ ရောက်လာသော ရဟန်းတို့သည်။ သောတာပတ္တိဖလာဒိသု၊ သောတာပတ္တိဖိုလ် စသည်တို့၌။ ပတိဋ္ဌဟိသု၊ တည်ကုန်၏။

ဆဋ္ဌံ၊ သော။ စူဠကာဠ မဟာကာဠဝတ္ထုသည်။

ဣတိ သမတ္ထော၊ ပြီးပြီ။

၁-ယမကဝဂ္ဂ၊ ၇-ဒေဝဒတ္တဝတ္ထု

စူဠကာဠ မဟာကာဠဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကိုပြပြီး၍ ဒေဝဒတ်၏ ဒိန္နကာသာဝလာဘဝတ္ထုကို ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသ ဆရာသည် “အနိက္ကသာဝေါ” စသောပါဌ်ကို မိန့်၏။

☞ အနိက္ကသာဝေါတိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ အနိက္ကသာဝေါစသော ဤတရားဟောခြင်းကို။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူစဉ်။ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌။ ဒေဝဒတ္တဿ၊ ဒေဝဒတ်၏။ ကာသာဝလာဘံ၊ ဖန်ရည်စွန်းသောသင်္ကန်းရခြင်းကို။ အာရပ္ပ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွာ။ ဧကသ္မိံသမယေ၊ တစ်ပါးသောအခါ၌။ ဒေ အဂ္ဂသာဝကာ၊ နှစ်ပါးသော အဂ္ဂသာဝကတို့သည်။ အတ္တနော အတ္တနော၊ မိမိမိမိ၏။ ပဉ္စသတေ ပဉ္စသတေ ပရိဝါရေ၊ ငါးရာကုန်၊ ငါးရာကုန်သော အခြံအရံရဟန်းတို့ကို။ အာဒါယ၊ ခေါ်၍။ သတ္တာရံ၊ ဘုရားကို။ ဝန္တိတော၊ ရှိခိုး၍။ ဇေတဝနတော၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်မှ။ ရာဇဂဟံ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့။ အာဂမံသု၊ သွားကြကုန်၏။ ဒေဝိ၊ နှစ်ယောက်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။

(၁၄၀)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

တယောပိ၊ သုံးယောက်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဗဟူပိ၊ များစွာလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ရာဇဂဟဝါသိနော၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သူပြည်သားတို့သည်။ ကေတော၊ တပေါင်းတည်း။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ အာဂန္တုကဒါနံ၊ အာဂန္တုကအလှူကို။ အဒံသု၊ ပေးလှူကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဧကဒိဝသံ၊ တစ်နေ့သ၌။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်။ အနုမောဒနံ၊ တရားဟောခြင်းကို။ ကရာန္တော၊ အနုပုဋ္ဌကထာဖြင့် ဟောလိုသည်ဖြစ်၍။ ဥပါသကာ၊ ဒါယကာတို့။ ဧကော၊ ဒါယကာတစ်ယောက်သည်။ သယံ၊ မိမိချည်းသာ။ ဒေတိ၊ လှူ၏။ ပရံ၊ သူတစ်ပါးကို။ န သမာဒပေတိ၊ မဆောက်တည်စေ။ သော၊ ထိုသူသည်။ နိဗ္ဗတ္တနိဗ္ဗတ္တဌာနေ၊ ဖြစ်လေရာ၊ ဖြစ်လေရာတဝ၌။ ဘောဂသမ္ပဒံ၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာခြင်းနှင့် ပြည့်စုံခြင်းကို။ လဘတိ၊ ရ၏။ ပရိဝါရသမ္ပဒံ၊ အခြံအရံနှင့် ပြည့်စုံခြင်းကို။ နောလဘတိ၊ မရ။ ဧကော၊ ဒါယကာတစ်ဦးသည်။ သယံ၊ သည်။ နဒေတိ၊ မလှူ။ ပရံ၊ သူတစ်ပါးကို။ သမာဒပေတိ၊ ဆောက်တည်စေ၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ နိဗ္ဗတ္တနိဗ္ဗတ္တဌာနေ၊ ဖြစ်တိုင်း ဖြစ်တိုင်းသောတဝ၌။ ပရိဝါရသမ္ပဒံ၊ အခြံအရံနှင့်ပြည့်စုံခြင်းကို။ လဘတိ၊ ရ၏။ ဘောဂသမ္ပဒံ၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာနှင့်ပြည့်စုံခြင်းကို။ နောလဘတိ၊ မရ။ ဧကော၊ တစ်ယောက်သည်။ သယံပိ၊ မိမိသည်လည်း။ နဒေတိ၊ မလှူ။ ပရံပိ၊ သူတစ်ပါးကိုလည်း။ န သမာဒပေတိ၊ မဆောက်တည်စေ။ သော၊ ထိုသူသည်။ နိဗ္ဗတ္တနိဗ္ဗတ္တဌာနေ၊ ဖြစ်လေရာရာ ဖြစ်လေရာရာတဝ၌။ ကဋ္ဌိကမတ္တံပိ၊ ပအုန်းရည်ကိုမျှလည်း။ ကုစ္ဆိပူရံ၊ ဝမ်းပြည့်အောင်သောက်ရခြင်းကို။ န လဘတိ၊ မရ။ အနာထော၊ ကိုးကွယ်ရာ၊ မရှိ။ နိပ္ပစ္စယော၊ အထောက်အပံ့မရှိ။ ဧကော၊ တစ်ယောက်သည်။ သယမ္ပိ၊ မိမိသည်လည်း။ ဒေတိ၊ လှူ၏။ ပရမ္ပိ၊ သူတစ်ပါးကိုလည်း။ သမာဒပေတိ ဆောက်တည်စေ၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ နိဗ္ဗတ္တနိဗ္ဗတ္တဌာနေ၊ ဖြစ်တိုင်းဖြစ်တိုင်းသောတဝ၌။ အတ္တဘာဝသတေပိ၊ အရာသောကိုယ်၏အဖြစ်၌လည်းကောင်း။ အတ္တဘာဝသဟဿေပိ၊ အထောင်သော ကိုယ်၏အဖြစ်၌ လည်းကောင်း။ အတ္တဘာဝသတသဟဿေပိ၊ အသိန်းသော ကိုယ်၏အဖြစ်၌ လည်းကောင်း။ ဘောဂသမ္ပဒေဝ၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာနှင့် ပြည့်စုံခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ပရိဝါရသမ္ပဒေ၊ အခြံအရံနှင့်ပြည့်စုံခြင်းကိုလည်းကောင်း။ လဘတိ၊ ရ၏။ ဣတိဝေ၊ ဤသို့။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေသိ၊ ၏။ ဧကော၊ တစ်ယောက်သော။ ပဏ္ဍိတ

ပုရိသော၊ ပညာရှိသောယောက်ျားသည်။ တံခမ့်၊ တိုတရားကို။ သုတံ၊ နာ၍။
 တော၊ အို-အချင်းတို့။ ဓမ္မဒေသနာ၊ တရားဟောခြင်းသည်။ အစ္ဆရိယာဝတ
 အံတုယံရှိလှ၏တကား။ သုခကာရဏံ၊ ချမ်းသာခြင်း၏အကြောင်းကို။ သုကတိ၊
 တံ၊ ကောင်းစွာဆိုအပ်၏။ မယာ၊ သည်။ ဣမာသံ ခိန္တံ သမ္ပတ္တိနံ၊ ဤနှစ်ပါး
 သောစည်းစိမ်ချမ်းသာတို့ကို။ နိမ္မာဒကံ၊ ပြီးစေတတ်သော။ ကမ္မံ၊ ကုသိုလ်ကံ
 ကို။ ကာတံ၊ ပြုခြင်းငှာ။ ဝဇ္ဇတီထိ၊ သင့်၏ဟု။ စိန္တေတု၊ ကြံပြီး၍။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။
 သေ၊ နက်ဖြန်။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဘိက္ခံ၊ ဆွမ်းကို။ ဂဏှထ၊ ခံတော်မူပါကုန်
 လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ထေရံ၊ မထေရ်ကို။ နိမန္တေသိ၊ ဖိတ်၏။ ဥပါသက၊
 ဒါယကာ။ ကိတ္တကေဟိ ဘိက္ခုဟိ၊ အဘယ်မျှလောက်ကုန်သောရဟန်းတို့ဖြင့်။
 အတ္ထော၊ အလိုရှိသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။
 ဝေ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏။ ပရိဝါရာ၊ အခြံအရံရဟန်းတို့သည်။ ကိတ္တကာ ပန၊
 အဘယ်မျှ ရှိကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ဥပါသက၊ ဒါယကာ။
 သဟဿံ၊ တစ်ထောင်ရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ သဗ္ဗေ
 ယေဝ၊ အလုံးစုံသော ရဟန်းတို့နှင့်သာလျှင်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ သေ၊ နက်ဖြန်။
 ဘိက္ခံ၊ ဆွမ်းကို။ ဂဏှထ၊ ခံတော်မူကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်သည်
 ရှိသော်။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။ အဓိဝါသေသိ၊ သည်းခံတော်မူ၏။ ဥပါ
 သကော၊ ဒါယကာသည်။ နဂရဝီထိယံ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်ခရီး၌။ ဝိစရန္တော၊
 သွားလာလှည့်လည်လျက်။ အမ္မတာတ၊ အို-မိခင်ဖခင်တို့။ မယာ၊ အကျွန်ုပ်
 သည်။ သေ၊ နက်ဖြန်။ ဘိက္ခုသဟဿံ၊ ရဟန်းတစ်ထောင်ကို။ နိမန္တိတံ၊ ဖိတ်မန်
 အပ်ပြီ။ တုမေ၊ သင်တို့သည်။ ကိတ္တကာနံ၊ ဘိက္ခုနံ၊ အဘယ်မျှလောက်ကုန်
 သောရဟန်းတို့အား။ ဘိက္ခံ၊ ဆွမ်းကို။ ဒါတံ၊ လှူခြင်းငှာ။ သက္ခိယထ၊ တတ်
 နိုင်ကုန်အံ့နည်း။ တုမေ၊ သင်တို့သည်။ ကိတ္တကာနံ၊ အဘယ်မျှလောက်ကုန်
 သော ရဟန်းတို့ကိုလှူခြင်းငှာ။ သက္ခိယထ၊ တတ်နိုင်ပါကုန်အံ့နည်း။ ဣတိ
 သမာဒပေသိ၊ ဤသို့တိုက်တွန်းနှိုးဆော်၏။ မနုဿာ၊ တို့သည်။ အတ္တနော
 အတ္တနော၊ မိမိ မိမိ၏။ ပဟောနကနိယာမေနေဝ၊ အားနှင့်လျော်စွာ
 နိုင်သော အပိုင်းအခြား အမှတ်သညာဖြင့်သာလျှင်။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဒသန္တံ၊
 တစ်ကျိပ်သောရဟန်းတို့အား။ ဒဿာမ၊ လှူကုန်အံ့။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဝိသတိ
 ယာ၊ နှစ်ကျိပ်သောရဟန်းသံဃာတို့အား။ ဒဿာမ၊ လှူကုန်အံ့။ မယံ၊ ငါ

(၁၄၂)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

တို့သည်။ တိသတိ၊ သုံးကျိပ်သောရဟန်းသံဃာတို့အား။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ စတ္တာလီသံ၊ လေးကျိပ်သော သံဃာတို့အား။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ပညာသံ၊ ငါးကျိပ်သောသံဃာတို့အား။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ သတိ၊ တစ်ရာသောသံဃာအား။ ဒဿာမ၊ ကုန်အံ့။ ဣတိအာဟံသု၊ ဤသို့ဆိုကုန်၏။ ဥပါသကော၊ ဒါယကာသည်။ တေနဟိ၊ ထိုသို့တပြီးကား။ ဧကသ္မိံ ဌာနေ၊ တစ်ခုတည်းသော အရပ်၌။ သမာဂမံ၊ ညီညွတ်ခြင်းကို။ ကတော၊ ပြု၍။ ဧကတောဝ၊ တစ်ပေါင်းတည်းသာလျှင်။ ပရိဝိသိဿာမ၊ လုပ်ကျွေးကုန်အံ့။ သဒ္ဓဗ္ဗ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ တိလတဏှုလသမ္ပိမရုဖာဏိတာဒိနိ၊ နှမ်း၊ ထောပတ်၊ ပျား၊ တင်လဲ စသည်တို့ကို။ သမ္မာဟရထ၊ ကောင်းစွာဆောင်ခဲ့ကုန်လေဘူး။ ဣတိ၊ ဤသို့တိုက်တွန်းလျက်။ ဧကသ္မိံ ဌာနေ၊ တစ်ခုတည်းသောအရပ်သို့။ သမ္မာဟရာပေသိ၊ ကောင်းစွာဆောင်စေ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုနှိုးဆော်သော သီတင်းသည် ဒါယကာအား။ ဧကော ကုဋုမ္ပိကော၊ သူကြွယ် တစ်ယောက်သည်။ သတသဟဿန္တနိကံ၊ အဖိုးတစ်သိန်းထိုက်သော။ ဂန္ဓကာသာဝဝတ္ထံ၊ နံသာရည်ဖြင့် ထုံအပ်သောပုဆိုးကို။ ဒတော၊ ပေး၍။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ တေ၊ သင်၏။ ဒါနဝတ္ထံ၊ အလှူဝတ်သည်။ သစေ နပ္ပဟောတိ၊ အကယ်၍ မလော့က်မသည် ဖြစ်အံ့။ ဣဒံ၊ ဤအဖိုးတစ်သိန်းထိုက်သောပုဆိုးကို။ ဝိဿဇ္ဇေတွာ၊ စွန့်၍။ ယံ၊ အကြင်ဝတ္ထုသည်။ ဦးနံ၊ ယုတ်လျော့၏။ တံ၊ ထိုအလှူဝတ္ထုကို။ ပူရေယျာသိ၊ ဖြည့်လေလေဘူး။ သစေဟောတိ၊ အကယ်၍ ပြည့်စုံလောက်သည် ဖြစ်အံ့။ ယဿ၊ အကြင်ရဟန်းအား။ ဣစ္ဆတိ၊ လူခြင်းငှာအလိုရှိ၏။ တဿတိက္ခုနော၊ ထိုရဟန်းအား။ ဒဒေယျာသိ၊ ပေးလှူလေလေဘူး။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ တဿ၊ ထိုအလှူနှိုးဆော်ပေးသောဒါယကာ၏။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။ ဒါနဝတ္ထံ၊ အလှူဝတ်ကိုသည်။ ပဟောသိ၊ လောက်ပြည့်စုံ၏။ ကိဉ္စိ ဦးနံ နာမ၊ တစ်စုံတစ်ခုသော လူဖွယ်ဝတ္ထု၏ ယုတ်လျော့သော မည်သည်။ နာဟောသိ၊ ရှိသည်မဖြစ်သော။ သော၊ ထိုအလှူနှိုးဆော်သောသူသည်။ မနုဿေ၊ လူတို့ကို။ အယျာ၊ အရှင်သား မောင်မင်း၊ မယ်မင်းတို့။ ဣဒံကာသာဝံ၊ ဤသင်္ကန်းလျှာပုဆိုးကို။ ဧကေနကုဋုမ္ပိကေန၊ သူကြွယ်တစ်ယောက်သည်။ ဧဝံနာမ၊ ဤသို့သောစကားကို။ ဝတော၊ ဆို၍။ ဒိန္နံ၊ ပေးလိုက်၏။ အတိရေကံ၊ အလွန်အသွားအပိုသင်္ကန်းသည်။ ဇာတံ၊ ဖြစ်ပြီ။ ကဿ၊ အဘယ်ရဟန်းအား။ နံ၊ ထိုသင်္ကန်း

လျာပုဆိုးကို။ ဒေမ၊ လှူကြကုန်အံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ဝုဇ္ဈိ၊ မေး၏။ ဧကစ္စေ၊ အချို့ကုန်သောလူတို့သည်။ သာရိပုတ္တတ္ထေရဿ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်အား။ ဒေမ၊ လှူကုန်အံ့။ ဣတိအာဟံသု၊ ဤသို့ဆိုကုန်၏။ ဧကစ္စေ၊ အချို့ကုန်သောလူတို့သည်။ ဧကရာ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်သည်။ သဿ ပါကသမယေ၊ စပါးမှည့်သောအခါ၌။ အာဂန္တု၊ လာ၍။ ဂမနသီလော၊ နေရာကျောင်းသို့သွားလေ့ရှိ၏။ ဒေဝဒတ္တော၊ ဒေဝဒတ်သည်။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ မင်္ဂလာမင်္ဂလေသု၊ မင်္ဂလာကြီးငယ်တို့၌။ သဟယော၊ အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်၏။ ဥဒကမဏိကောဝိယ၊ ရေအိုးကြီးကဲ့သို့။ နိစ္စံ၊ အမြဲ။ ပတိဋ္ဌိတော၊ တည်၏။ တဿ၊ ထိုအရှင်ဒေဝဒတ်အား။ တံ၊ ထိုသင်္ကန်းလျာပုဆိုးကို။ ဒေမ၊ လှူကုန်အံ့။ ဣတိအာဟံသု၊ ဤသို့ဆိုကုန်၏။ သမ္ပဟုလိကာယ ကထာယပိ၊ များစွာသော လူအပေါင်း၏စကားဖြင့်လည်း။ တစ်နည်းကား၊ သမ္ပဟုလိကာယ၊ များစွာသောလူအပေါင်းသည်။ ကထာယပိ၊ အညီအညွတ်တိုင်ပင်ပြောဆိုသောစကားဖြင့်လည်း။ ဒေဝဒတ္တဿ၊ ဒေဝဒတ်အား။ ဒါတဗ္ဗတိ၊ လှူအပ်၏ဟူ၍။ ဝတ္ထာရော၊ ဆိုသလိုသည်။ ဗဟုတရာ၊ များစွာကုန်သည်။ အဟေသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အထ၊ တို့အခါ၌။ နံ၊ ထိုပုဆိုးကို။ ဒေဝဒတ္တဿ၊ ဒေဝဒတ်အား။ အဋ္ဌံသု၊ လှူကုန်၏။ သော၊ ထိုဒေဝဒတ်သည်။ တံ၊ ထိုသင်္ကန်းလျာပုဆိုးကို။ ဆိန္ဒိတော၊ ဖြတ်၍။ သံဝိဒဟိတော၊ စီရင်၍။ သိဗ္ဗိတော၊ ချုပ်၍။ ရဇိတော၊ ဆိုး၍။ နိဝါသေတော၊ ဝတ်၍။ ပါရုပိတော၊ ရုံ၍။ ဝိစရတိ၊ သွားလာလှည့်ပတ်၏။ တံ၊ ထိုဒေဝဒတ်ကို။ ဒိသော၊ မြင်၍။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ ဣဒံ၊ ဤသင်္ကန်းသည်။ ဒေဝဒတ္တဿ၊ ဒေဝဒတ်အား။ နာနုစ္ဆဝိကံ၊ မလျော်မလျောက်ပတ်။ သာရိပုတ္တထေရဿ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ မထေရ်အား။ အနုစ္ဆဝိကံ၊ လျောက်ပတ်ထိုက်တန်၏။ ဒေဝဒတ္တော၊ ဒေဝဒတ်သည်။ အတ္တနော၊ မိမိအား။ အနုစ္ဆဝိကံ၊ မထိုက်တန်သော။ ကာသာဝံ၊ သင်္ကန်းကို။ နိဝါသေတော၊ ဝတ်၍။ ပါရုပိတော၊ ရုံ၍။ ဝိစရတိတိ၊ သွားခဲ့၏ဟု။ ဝဒံသု၊ ဆိုကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဒိသာဝါသိကော၊ အရပ်မျက်နှာ၌နေသော။ ဧကောဘိက္ခု၊ ရဟန်းတစ်ပါးသည်။ ရာဇဂဟာ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်မှ။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်သို့။ ဂန္တု၊ သွား၍။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားသခင်ကို။ ဝန္တိတော၊ ရှိခိုး၍။ ကတပဋိသန္ဓာရော၊ ပြုအပ်ပြီးသော စေ့စပ်ခြင်းရှိပြီးသော်။ သတ္ထာရာ၊ မြတ်စွာ

(၁၄၄)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

တုရားသည်။ ဒန္တံ အဂ္ဂသာဝကနံ၊ နှစ်ပါးကုန်သော အဂ္ဂသာဝကတို့၏။
 ဖာသုဝိဟာရံ၊ ချမ်းသာစွာနေခြင်းကို။ ပုစ္ဆိတော၊ မေးသည်ရှိသော်။ သော၊
 တိုရဟန်းသည်။ အာဒိတော၊ အစမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။
 တံ ပတ္တိံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ အာရောစေသိ၊ ကြားလျှောက်၏။ သတ္ထော၊
 တုရားသခင်သည်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဣဒါနေဝ၊ ယခုအခါ၌သာလျှင်။
 သော၊ ထိုဒေဝဒတ်သည်။ အတ္တနော၊ မိမိနှင့်။ အနန္တဝိကံ၊ မလျှောက်ပတ်
 မထိုက်တန်သော။ ဝတ္ထံ၊ ပုဆိုးကို။ နခေါ ဓာရေတိ၊ ဆောင်သည်မဟုတ်။
 ပုဗ္ဗေပိ၊ ရှေး၌လည်း။ ဓာရေတိယေဝ၊ ဆောင်ဖူးသည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ
 ဝတှော၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ အတီတံ၊ လွန်လေပြီးသော အကြောင်းကို။
 အာဟရိ၊ ဆောင်တော်မူ၏။

အတီတေ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ၌။ ဗာရာဏသီယံ၊ ဗာရာဏသီပြည်၌။
 ဗြဟ္မဒတ္ထေ၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည်။ ရဇ္ဇံ၊ မင်း၏အဖြစ်ကို။ ကာရေန္တေ၊ ပြုသည်
 ရှိသော်။ ဗာရာဏသီဝါသိ၊ ဗာရာဏသီပြည်၌နေသော။ ဧကော၊ တစ်ယောက်
 သော။ ဟတ္ထိမာရကော၊ ဆင်သတ်ယောက်ျားသည်။ ဟတ္ထိံ၊ ဆင်ကို။ မာရေ-
 တှော၊ သတ်၍။ ဒန္တေစ၊ အစွယ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ နခေစ၊ ခြေသည်း၊ လက်
 သည်းတို့ကိုလည်းကောင်း။ အန္တနိစ၊ အအူတို့ကိုလည်းကောင်း။ ဃနမံသဉ္စ၊
 တခဲနက်သောအသားစိုင့်တို့ကိုလည်းကောင်း။ အာဟရိတှော၊ ထမ်းပိုး ရှက်
 နဆောင်၍။ ဝိက္ကိဏန္တော၊ ရောင်းလျက်။ ဇီဝိတံ၊ အသက်ကို။ ကပ္ပေတိ၊ မွေး၏။
 အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဧကသ္မိံ အရညေ၊ တစ်ခုသောတော၌။ အနေက သဟဿ
 ဟတ္ထိနော၊ အထောင်မက များစွာကုန်သောဆင်တို့သည်။ ဂေါစရံဂဟေတှော၊
 အစာရှာလိုသောကြောင့်။ ဝါ၊ ဂေါစရံ၊ စားကျက်ကို။ ဂဟေတှော၊ ရှာလို၍။
 ဂစ္ဆန္တော၊ သွားကုန်သည်ရှိသော်။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓေ၊ အရှင်ပစ္စေက ဗုဒ္ဓါတို့ကို။
 ဒိသှော၊ မြင်၍။ တတော ပဋ္ဌာယ၊ ထိုသို့မြင်သည်မှစ၍။ ဂစ္ဆမာနော၊ သွားကုန်
 သည်ရှိသော်။ ဂမနာဂမနကာလေ၊ အသွားအပြန်ကာလ၌။ ဇဏ္ဍကေဟိ၊
 ပုဆစ်တို့ဖြင့်။ ပတိတှော၊ တုပ်ဝပ်၍။ ဝဒ္ဓိထှော၊ ၍။ ပက္ကမန္တိ၊ ဖဲသွားကုန်၏။
 ဧကဒိဝသံ၊ တစ်နေ့သ၌။ ဟတ္ထိမာရကော၊ ဆင်သတ်ယောက်ျားသည်။ တံ-
 ကိရိယံ၊ ထိုဆင်များရှိခိုးသော အခြင်းအရာကို။ ဒိသှော၊ မြင်၍။ အဟံ၊ ငါ
 သည်။ ဣမေ၊ ဤဆင်တို့ကို။ ကိစ္ဆေန၊ ဆင်းရဲငြိုငြင်စွာ။ မာရေမိ၊ သတ်ရ၏။

ဣမေစ၊ ဤဆင်တို့သည်လည်း။ ဂမနာ ဂမနကာလေ၊ လူးလေ၊ လူးလွန် ပြန်
သွားသောကံလည်း။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓေ၊ အရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့ကို။ ဝန္တန္တိ၊ ရှိခိုးကုန်၏။
ကိံနုခေါ၊ အဘယ်အကြောင်းကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဝန္တန္တိတိ၊ ရှိခိုးကုန်သနည်းဟု။
စိန္တေန္တော၊ ကြံသည်ရှိသော်။ ကာသာဝံ၊ သင်္ကန်းကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဝန္တန္တိ၊
ရှိခိုးကုန်၏။ ဣတိ သလ္လက္ခေတွာ၊ ဤသို့မှတ်၍။ မယာပိ၊ ငါသည်လည်း။
ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ကာသာဝံ၊ သင်္ကန်းကို။ လဒ္ဓံ၊ ရခြင်းငှာ။ ဝန္တတိ၊
သင့်၏။ ဣတိစိန္တေတွာ၊ ဤသို့ကြံပြီး၍။ ဧကေသ ပစ္စေကဗုဒ္ဓဿ၊ အရှင်
ပစ္စေကဗုဒ္ဓတစ်ဆူ၏။ ဇာတဿရံ၊ ဇာတဿရအိုင်သို့။ ဩရယျ၊ ဆင်းသက်၍။
နာယန္တဿ၊ ရေချိုးစဉ်။ တိရေ၊ ကမ်းနား၌။ ဌပိတေသု၊ ထားအပ်ကုန်
သော။ စိဝရေသု၊ သင်္ကန်းတို့ကို။ ထေနေတွာ၊ ခိုး၍။ တေသံ ဟတ္ထိနံ၊ ထိုဆင်
တို့၏။ ဂမနာဂမနဂ္ဂေ၊ သွားရာပြန်ရာလမ်းခရီး၌။ သတ္တိံ၊ လုံ့ကို။ ဂဟေတွာ၊
ယူ၍။ သသိသံ၊ ဦးခေါင်းနှင့်တကွ။ သရီရံ၊ ကိုယ်ကို။ ပါရပေတွာ၊ ရံ၍။
နိသိဒိ၊ နေ၏။ ဟတ္ထိနော၊ ဆင်တို့သည်။ တံ၊ ထိုသင်္ကန်းရံ၍နေသောဆင်သတ်
မုဆိုးယောက်ျားကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတိ သညာယေ၊ အရှင်ပစ္စေက
ဗုဒ္ဓါ ဟူသော အမှတ်ဖြင့်။ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ ပက္ကမန္တိ၊ ဖဲသွားကုန်၏။ သော၊
တို့ဆင်သတ် မုဆိုးသည်။ တေသံ၊ ထိုဆင်တို့၏။ သဗ္ဗပစ္စတော၊ အလုံးစုံ
သော ဆင်တို့၏နောက်မှ။ ဝစ္ဆန္တိ၊ သွားသောဆင်ကို။ သတ္တိယာ၊ လုံ့ဖြင့်။
ပဟရိတွာ၊ ခတ်၍။ မာရေတွာ၊ သတ်၍။ ဒန္တာဒိနိ၊ အစွယ်စသည်တို့ကို။
ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ တေသံ၊ အကြွင်းကို။ ဘူမိယံ၊ မြေ၌။ နိခဏိတွာ၊ မြှုပ်ထား
ခဲ့၍။ ဝစ္ဆတိ၊ သွား၏။ အပရဘာဂေ၊ နောက်အဖို့၌။ ဗောဓိသတ္တော၊ တုရား
အလောင်းသည်။ ဟတ္ထိယောနိယံ၊ ဆင်အမျိုး၌။ ပဋိသန္ဓိံ၊ ပဋိသန္ဓေကို။
ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ဟတ္ထိဇေဋ္ဌကော၊ ဆင်တို့၏အကြီးဖြစ်သော။ ယူထပတိ၊
ဆင်မင်းသည်။ အဟောသိ၊ ၏။ တဒါပိ၊ ထိုအခါ၌လည်း။ သော၊ ထိုဆင်သတ်
မုဆိုးသည်။ တထေဝ၊ ထိုရှေးအတူသာလျှင်။ ကရောတိ၊ ပြု၏။ မဟာပုရိသော၊
တုရားအလောင်း ဆင်မင်းသည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ပရိသာယ၊ ပရိသတ်၏။
ပရိဟာနိံ၊ ဆုတ်ယုတ်ခြင်းကို။ ဉတွာ၊ ၍။ ဣမေ ဟတ္ထိဂတာ၊ ဤဆင်
အပေါင်းတို့သည်။ ကုဟိံ၊ အဘယ်အရပ်သို့။ ဝန္တာ၊ သွား၍။ မန္တာ၊ ဇာတ၊
နည်းသောအားဖြင့် ဖြစ်ခြင်းရှိကုန်သနည်း။ ဣတိပုစ္ဆိတွာ၊ ဤသို့မေးခြင်း

(၁၄၆)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

ကြောင့်။ သာမိ၊ အရှင်ဆင်မင်း။ န ဇာနဿ၊ မသိပါကုန်။ ဣတိ ဝုတ္တေ၊
 ဤသို့လျှောက်လတ်သော်။ ကုဟိဉ္စိ၊ တစ်စုံတစ်ခုသောအရပ်သို့။ ဂစ္ဆန္တ၊
 သွားကုန်သည်ရှိသော်။ မံ၊ ငါ့ကို။ အနာပုစ္ဆိတု၊ မပန်ကုန်မူ၍။ န ဂမိဿန္တိ၊
 မသွားကုန်လတ္တံ့။ ပရိပဇ္ဇေန၊ ဘေးရန်သည်။ တဝိတဗ္ဗံ၊ ဖျက်ဆီးသည်ဖြစ်ရာ၏။
 ဣတိစိန္တေတု၊ ဤသို့ကြံ၍။ ကေသ္မိံ ဌာနေ၊ တစ်ခုသောအရပ်၌။ ကာသာဝံ၊
 သင်္ကန်းကို။ ပါရပိတု၊ ရံ၍။ နိသိန္ဓဿ၊ နေသောသူ၏။ သန္တိကာ၊ အထံမှ။
 ပရိပဇ္ဇေန၊ ဘေးရန်သည်။ တဝိတဗ္ဗံတိ၊ ဖြစ်ရာ၏ဟု။ ပရိသင်္ကိတု၊ ယုံမှား
 မကင်းဖြစ်၍။ တံ၊ ထိုသူကို။ ပရိဂုဏ်တုံ၊ စူးစမ်းခြင်းငှာ။ ဝန္တတိတိ၊ သင့်၏ဟု။
 သဗ္ဗေ ဟတ္ထိ၊ အလုံးစုံသော ဆင်တို့ကို။ ပုရတော၊ ရှေ့သို့။ ပေသေတု၊
 စေလွှတ်၍။ သယံ၊ မိမိသည်။ ပစ္ဆတော၊ နောက်က။ ဝိလမ္ပမာနေ၊ ဆွဲဆွဲ
 ငုံ့ဆိုင်းလျက်။ အာဂစ္ဆတိ၊ လာ၏။ သော၊ ထိုဆင်သတ်မှဆိုးသည်။ သေသ
 ဟတ္ထိသု၊ ကြွင်းသောဆင်တို့သည်။ ဝန္တိတု၊ ရှိခိုး၍။ ဂတေသု၊ သွားကုန်သည်
 ရှိသော်။ အာဂစ္ဆန္တိ၊ လာသော။ မဟာပုရိသံ၊ ဘုရားအလောင်းဆင်မင်းကို။
 ဒိသု၊ မြင်၍။ စိဝရံ၊ သင်္ကန်းကို။ သံဟရိတု၊ ဖွင့်၍။ သတ္တိံ၊ လုံ့ကို။ ဝိဿဇ္ဇေသိ၊
 လွှတ်၏။ မဟာပုရိသော၊ ဘုရားအလောင်းဆင်မင်းသည်။ သတိံ၊ သတိကို။
 ဥပဌပေဇ္ဇော၊ ဖြစ်စေလျက်။ အာဂစ္ဆန္တော၊ လာသည်ရှိသော်။ ပစ္ဆတော၊
 နောက်သို့။ ပဋိက္ကမိတု၊ ဆုတ်၍။ သတ္တိံ၊ လုံ့ကို။ ဝိဝဇ္ဇေသိ၊ ကြဉ်စေ၏။
 အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဣမိနာ၊ ဤသူသည်။ ဣမေ ဟတ္ထိ၊ ဤဆင်အပေါင်းတို့ကို။
 နာသိတာတိ၊ ဖျက်၏ဟူ၍။ နံ၊ ထိုသူကို။ ဂဏ်တုံ၊ ဖမ်းယူခြင်းငှာ။ ပက္ခန္ဓိ၊
 ပြေး၍လိုက်၏။ ဣတရော၊ ဆင်သတ်မှဆိုးသည်။ ကေ ရုက္ခံ၊ သစ်ပင်တစ်ခုကို။
 ပုရတော ကတု၊ ရှေ့ထား၍။ နိလိယံ၊ ပုန်း၏။ အတ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုဆင်သတ်
 မှဆိုးကို။ ရုက္ခေန၊ သစ်ပင်နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္က။ သောဏှာယ၊ နှာမောင်းဖြင့်။
 ဖရိက္ခိပိတု၊ ပတ်၍။ ဂတေတု၊ ကိုင်၍။ ဘူမိယံ၊ မြေ၌။ ပေါတေဿာမိ၊ ပုတ်
 ခတ်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ကတေ၊ ပြသည်ရှိသော်။ တေန၊ ထိုဆင်သတ်မှဆိုးသည်။
 နိဟရိတု၊ ထုတ်၍။ ဒဿိတံ၊ ပြအပ်သော။ ကာသာဝံ၊ သင်္ကန်းကို။ ဒိသု၊
 ၍။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဣမသ္မိံ၊ ဤ ဆင်သတ်မှဆိုးကို။ သဗ္ဗေ ဒုပ္ပိဿာမိ၊
 အကယ်၍ ပြစ်မှားသည်ဖြစ်အံ့။ အနေကသဟဿေသု၊ အထောင်မက များ
 စွာကုန်သော။ ဗုဒ္ဓပစ္စေကဗုဒ္ဓခိဏာသဝေသု၊ ဘုရားပစ္စေကဗုဒ္ဓ၊ ရဟန္တာ

အရှင်မြတ်တို့၌။ မေ၊ ငါ၏။ လဇ္ဇာ၊ ရှက်ခြင်းကို။ ဘိန္ဒာနာမ၊ ဖျက်သော
မည်သည်။ တဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဓိဝါသေတွာ၊ သည်းခံ၍။
တယာ၊ သင်သည်။ မေ၊ ငါ၏။ ဧတ္ထကာ ဉာထကာ၊ ဤမျှလောက်ကုန်သော
အဆွေအမျိုးတို့ကို။ နာသိတာ၊ ဖျက်ဆီးအပ်သည် မှန်၏လော။ ဣတိပုစ္ဆိ၊
ဤသို့မေး၏။ သာမိ၊ အရှင်ဆင်မင်း။ အာမ၊ ခြေ-ဖျက်အပ်သည် မှန်ပေ
၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြောသည်ရှိသော်။ ကသ္မာ၊ အဘယ့်ကြောင့်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။
ဘာရိယံ၊ ဝန်လေးသော။ ကမ္မံ၊ အမှုကို။ အကာသိ၊ ပြုတ်သနည်း။ အတ္တနော၊
မိမိနှင့်။ အနန္တုတ္တဝိကံ၊ မလျှောက်ပတ် မထိုက်တန်သော။ ဝိတုရာဂါနံ၊
ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ အနန္တုတ္တဝိကံ၊ လျှောက်ပတ်ထိုက်တန်သော။ ဝတ္ထံ၊
ဘုရားအမှုတော်။ သင်္ကန်းကို။ ပရိဒဟိတွာ၊ ဝတ်ရုံ၍။ ဧဝရူပံ၊ ဤသို့
သဘောရှိသော။ ကမ္မံ၊ အမှုကို။ ကရောန္တေန၊ ပြုခြင်းဖြင့်။ ဘာရိယံ၊ ဝန်လေး
သောအမှုကို။ တယာ၊ သင်သည်။ ကတံ၊ ပြုတိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဧဝဉ္စ ပန၊
ဤသို့သောစကားကိုလျှင်။ ဝတွာ၊ ဆိုပြီး၍။ ဥတ္တရိပိ၊ အလွန်လည်း။
နိဂ္ဂဟန္တော၊ နှိပ်လိုသောကြောင့်။ အနိက္ကသာဝေ၊ လ။ မရဟတိတိ၊ မရဟတိ
ဟူ၍။ ဝတွာ၊ ဆို၍။ အယုတ္တံ၊ မသင့်သောအမှုကို။ တေ၊ သင်သည်။ ကတံ၊
ပြုတ်သနည်း။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣမံ
ဓမ္မဒေသနံ၊ ဤတရားဒေသနာကို။ ဟရိတွာ၊ ဆောင်တော်မူ၍။ ဇာတကံ၊
ဇာတ်ကို။ သမောဓာနေသိ၊ ပေါင်းတော်မူ၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ ဟတ္ထိမာရ
ကော၊ ဆင်သတ်မှုဆိုးသည်။ ဒေဝဒတ္တော၊ ဒေဝဒတ်သည်။ အဟောသိ၊
ဖြစ်၏။ တဿ၊ ထိုဆင်သတ်ယောက်ျားတော်မူဆိုးကို။ နိဂ္ဂဟကော၊ နှိပ်နင်း
ခြင်းကိုပြုတတ်သော။ ဟတ္ထိနာဂေါ၊ ဆင်မင်းသည်။ အဟမေဝ၊ ငါဘုရား
သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဇာတကံ၊ ဇာတ်ကို။ သမောဓာနေတွာ၊
ပေါင်းပြီး၍။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဣဒါနေဝ၊ ယခုသာလျှင်။ န၊ မလျှောက်
ပတ်သော သင်္ကန်းကိုဝတ်သည်မဟုတ်။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ရှေး၌လည်း။ ဒေဝဒတ္တော၊
ဒေဝဒတ်သည်။ အတ္တနော၊ မိမိအား။ အနန္တုတ္တဝိကံ၊ မလျှောက်ပတ် မထိုက်
တန်သော။ ဝတ္ထံ၊ သင်္ကန်းကို။ ဓာရေသိယေဝ၊ ဝတ်ဖူးသည်သာလျှင်တည်း။
ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတွာ၊ ဆို၍။ ဣမာဂါထာ၊ ဤဂါထာတို့ကို။ အဘာသိ၊
ဟောတော်မူ၏။

(၁၄၀)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

၉။ အနိက္ကသာဝေါ၊ ရာဂစသော ကိလေသာဟူသော ဖန်ရည်တို့မှ မကင်းထသော။ ဒမသစ္စေန၊ စက္ခု စသောဣန္ဒြေကို ဆုံးမခြင်း၊ သစ္စာစောင့်ခြင်းမှ။ အပေတော၊ ကင်းထသော။ ယောပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ကာသာဝံ၊ ဖန်ရည်စွန်းသော။ ဝတ္ထံ၊ သင်္ကန်းဝတ်ကို။ ပရိဒဟိဿတိ၊ သုံးဆောင်တုံငြားအံ့။ သော ပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ကာသာဝံ၊ သင်္ကန်းကို။ န အရဟတိ၊ မထိုက်။)

၁၀။ ယောစ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်ကား။ ဝန္တကုာသာဝေါ၊ လေးပါးသောမဂ်ဉာဏ်ဖြင့် ထွေးအန်ပြီး၊ စွန့်ပြီးဖြစ်သော ကိလေသာ ဟူသော ဖန်ရည်ရှိသည်။ အဿ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သိလေသု၊ စတုပါရိသုဒ္ဓိသီလတို့၌ သုသမာဟိတောစ၊ ကောင်းစွာဆောက်တည်သည်လည်း။ အဿဟောတိ၊ ၏။ ဒမသစ္စေန၊ ကောင်းစွာဆုံးမအပ်ပြီးသော စက္ခု စသော ဣန္ဒြေ ပရမတ္ထသစ္စာ ဝစီသစ္စာနှင့်။ ဥပေတော စ၊ ပြည့်စုံသည်လည်း။ အဿဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဝေ၊ ကေန္တေန၊ စင်စစ်သဖြင့်။ ကာသာဝံ၊ သင်္ကန်းကို။ အရဟတိ၊ ထိုက်၏။)

ဆဒ္ဓန္တ ဇာတကေနပိ၊ ဆဒ္ဓန်ဆင်မင်း၏ဇာတ်ဖြင့်လည်း။ အယအတ္ထော၊ ဤအနက်ကို။ ဒိပေတဗ္ဗော၊ ပြအပ်၏။ (အချို့ စာ၌ ဝေဒိတဗ္ဗောရှိ၏။ သိအပ်ပေ၏)။ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့တွင်။ အနိက္ကသာဝေါတိ၊ ဟူသည်ကား။ ရာဂါဒိဟိ ကသာဝေဟိ၊ ရာဂ စသောဖန်ရည်တို့ဖြင့်။ အနိက္ကသာဝေါ၊ မကင်းသောဖန်ရည်ရှိ၏။ (အချို့ ပေတို့၌ သကသာဝေါ ရှိ၏။ သကသာဝေါ၊ ဖန်ရည်ရှိ၏ပေး)။ ပရိဓဿတိတိ၊ ဟူသည်ကား။ နိဂါသနပါရပနအတ္ထရဏ ဝသေန၊ ဝတ်ခြင်း၊ ရံခြင်း၊ ခင်းခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်။ ပရိတုဉ္ဇိဿတိ၊ သုံးဆောင်လတ္တံ့။ ပရိဓဿတိတိပိ၊ ပရိဓဿတိ ဟူ၍လည်း။ ပါဌော၊ ပါဌ်အချို့ ရှိ၏။ အပေတော ဒမသစ္စေနာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဣန္ဒြိယဒမေန စေဝ၊ ဣန္ဒြေကို ဆုံးမခြင်းမှ လည်းကောင်း။ ပရမတ္ထသစ္စပက္ခိကေန၊ ပရမတ္ထ သစ္စာအဖို့မှ လည်းကောင်း။ ဝစီသစ္စေန စ၊ ဝစီသစ္စာမှလည်းကောင်း။ အပေတော၊ ကင်း၏။ ဝိယုတ္ထော၊ မယှဉ်။ ပရိစ္စတ္ထော၊ စွန့်အပ်၏။ ဣတိအတ္ထော၊ ဤကားအနက်တည်း။ န သောတိ၊ ဟူသည်ကား။

ဝေရူပေါ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ သော ပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ကာသာဝံ၊ သင်္ကန်းကို။ ပရိဟရိတံ၊ ဆောင်ခြင်းငှာ။ နာရဟတိ၊ မထိုက်။ ဝန္တက သာဝဿာတိ၊ ဟူသည်ကား။ စတုဟိ မဂ္ဂေဟိ၊ လေးပါးသောမဂ်တို့ဖြင့်။ ဝန္တကသာဝေါ၊ ထွေးအန်ပြီးသော၊ ကိလေသာဟူသော ဖန်ရည်ရှိသည်။ ဆဋ္ဌိတကသာဝေါ၊ စွန့်အပ်ပြီးသော ဖန်ရည်ရှိသည်။ ပဟိနကသာဝေါ၊ ပယ်အပ်ပြီးသော ဖန်ရှိသည်။ အဿ၊ ရာ၏။ သီလေသ္မတိ၊ ဟူသည်ကား။ စတုပါရိသုဒ္ဓိသီလေသု၊ လေးပါးသော ပါရိသုဒ္ဓိ သီလတို့၌။ သုသမာ ဟိတောတိ၊ ဟူသည်ကား။ သုဋ္ဌ၊ ကောင်းစွာ။ သမာဟိတော၊ တည်ကြည် ခြင်းရှိသောသူသည်။ သုဋ္ဌိတော၊ ကောင်းစွာတည်သည်မည်၏။ ဥပေတော တိ၊ ဟူသည်ကား။ ဣန္ဒြိယဒမေနစေဝ၊ ဣန္ဒြေကို ဆုံးမခြင်းနှင့်လည်း ကောင်း။ ဝုတ္တပ္ပကာရေန၊ ဆိုအပ်ပြီးသော အပြားရှိသော။ သစ္စေန စ၊ ဝစီသစ္စာနှင့် လည်းကောင်း။ ဥပဂတော၊ ပြည့်စုံ၏။ သ ဝေတိ၊ သ ဝေ ဟူသည်ကား။ ဝေရူပေါ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ် သည်။ ကာသာဝဝတ္ထံ၊ ဖန်ရည်စွန်းသော သင်္ကန်းကို။ အရဟတိ၊ ထိုက်၏။ ဣတိအတ္ထော၊ ဤကား အနက်တည်း။

ဂါထာပရိယောသာနေ၊ ဂါထာ၏အဆုံး၌။ ဒိသာဝါသိကော၊ အရပ် မျက်နှာ၌နေသော။ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်။ သောတာပန္နော၊ သော တာပန်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ အညေ၊ ဒိသာဝါသိကရဟန်းမှ တစ်ပါး ကုန်သော။ ဗဟူပိ၊ များစွာသော ရဟန်းတို့သည်လည်း။ သောတာပတ္တိ ဖလာဒိနိ၊ သောယာပတ္တိဖိုလ် စသည်တို့သို့။ ပါပုဏိံသု၊ ရောက်ကုန်၏။ ဒေသနာ၊ ဟောတော်မူခြင်းသည်။ မဟာဇနဿ၊ လူအပေါင်းအား။ သာတ္ထိကာ၊ အကျိုးရှိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။

သတ္တမံ၊ သော။ ဒေဝဒတ္တဿ၊ ၏။ ဝတ္ထု၊ အကြောင်းသည်။

ဣတိ သမတ္ထော၊ ဤတိုင် ပြီးပြီ။

(၁၅၀)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

၁-ယမကဝဂ္ဂ၊ ၈-သာရိပုတ္တဇ္ဈရဝတ္ထ၊

ဒေဝဒတ်ဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာတို့၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြပြီး၍ ရှင်မောဂ္ဂလင်္ကာ၊ ရှင်သာရိပုတ္တရာတို့၏ ဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာတို့၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကိုပြလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသ ဆရာသည် “အသာရေ သာရမတိနော” စသော ပါဠိကို မိန့်တော်မူသတည်း။

အသာရေသာရမတိနောတိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ အသာရေ သာရမတိနော စသော ဤတရားဟောခြင်းကို။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ ဝေဠုဝနေ၊ ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူစဉ်။ အဂ္ဂသာဝကေဟိ၊ အဂ္ဂသာဝကတို့သည်။ နိဝေဒိတံ၊ လျှောက်ထား ပြောဆိုအပ်သော။ သဗ္ဗယဿ၊ သိဉ္ဇည်းပရိပိုဇ်၏။ အနာဂမနံ၊ မလာခြင်းကို။ အာရပ္ပ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

တတြဝစနံ၊ ထိုစကား၌။ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ အနုပုဗ္ဗိကထာ၊ အစဉ်ဖြစ်သောစကားတည်း။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွာ။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကပ်ကမ္ဘာမှ။ ကပ္ပသတသဟဿာမိကနံ၊ ကမ္ဘာတစ်သိန်း အလွန်ရှိကုန်သော။ စတုန္တံ၊ အသင်္ချေယျာနံ၊ လေးအင်္ချေတို့၏။ မတ္ထကေ၊ အထက်၌။ အမရဝတိနာမ နဂရေ၊ အမရဝတီအမည်ရှိသောပြည်ကြီး၌။ သုမေဓောနာမ၊ သုမေဓာအမည်ရှိသော။ ဩဟုဏကုမာရော၊ ပုဏ္ဏားသတို့သားသည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ သဗ္ဗသိပေသု၊ အလုံးစုံသော။ အတတ်ပညာ အလိမ္မာတို့၌။ နိမ္မတ္တံ၊ ပြီးခြင်းသို့။ ပတွာ၊ ရောက်၍။ မာတာပိတုနံ၊ အမိအဖတို့၏။ အစ္စယေန၊ လွန်သဖြင့်။ အနေကကောဋိသင်္ချံ၊ ကုဋေမက များလှစွာသော အရေအတွက်ရှိသော။ ဓနံ၊ ကို။ ပရိစ္စတိတွာ၊ စွန့်ကြဲလှူဒါန်းပေးကမ်းပြီး၍။ ဣသိပဗ္ဗန္တံ၊ ရသေ့ရဟန်းအဖြစ်ကို။ ပဗ္ဗတိတွာ၊ ရဟန်းပြုပြီး၍။ ဟိမဝန္တေ၊ ဟိမဝန္တာ၌။ ဝသန္တော၊ နေလျက်။ ဈာနာဘိညာနံ၊ ဈာန်အဘိညာဉ်တို့ကို။ နိဗ္ဗုဇ္ဈေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍။ အာကာသေန၊ ကောင်းကင်ခရီးဖြင့်။ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားသည်ရှိသော်။ ဒီပင်္ကရဒသဗလဿ၊ ဒီပင်္ကရာမြတ်စွာဘုရား၏။ သုဒဿနဝိဟာရတော၊ သုဒဿနအမည်ရှိသောကျောင်းတော်မှ။ ရမ္မဝတိ နဂရေ၊ ရမ္မဝတီပြည်သို့။ ပဝိသနတ္ထာယ၊ ဝင်တော်မူစေခြင်းငှာ။

မဂ္ဂ၊ ခရီးကို။ သောဓိယမာနံ၊ သုတ်သင်ပြင်ဆင်ကြသည်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။
သယမ္ပ၊ မိမိသည်လည်း။ ဧကံ ပဿေသံ၊ ညွှန်ပျောင်းရှိရာ တစ်ခုသောအရပ်ကို။
ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ မဂ္ဂ၊ ခရီးကို။ သောဓေတိ၊ သုတ်သင်၏။ တသ္မိံ၊ ထိုခရီးသည်။
အသောဓိတေယေဝ၊ သုတ်သင်၍မပြီးမီလျှင်။ အာဂတဿ၊ ကြွတော်မူလာ
သော။ သတ္ထုနော၊ ဒီပင်္ကရာ မြတ်စွာဘုရားအား။ အတ္ထာနံ၊ ကိုယ်ကို။ သေတုံ
ကတွာ၊ တံတားခင်း၍။ ကလလေ၊ ညွှန်ပျောင်း၍။ အဇိနစမ္ပ၊ သစ်နက်ရေကို။
အတ္ထရိတွာ၊ ခင်း၍။ သတ္ထာ၊ ဘုရားရှင်သည်။ သသာဝကသံဃော၊ ငါးသိန်း
သော သံဃာတော်အပေါင်းနှင့်တကွ။ ကလလံ၊ ညွှန်ပျောင်းကို။ အနက္ကမိတွာ၊
မနင်းမူ၍။ မံ၊ ငါ့ကို။ အက္ကမန္တော၊ နင်းတော်မူလျက်။ ဂစ္ဆတူတိ၊ ကြွတော်
မူစေသတည်းဟူ၍။ နိပန္နော၊ အလျားပျပ်ပျပ်အိပ်၏။ သတ္ထာရာ၊ ဘုရား
သခင်သည်။ တံ၊ ထိုရသေ့သုမေဓောကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍လျှင်။ သေ၊ ဤသူသည်။
ဗုဒ္ဓကံရော၊ ဘုရားလောင်းတည်း။ အနာဂတေ၊ နောင်အခါ၌။ ကပ္ပသတ
သဟဿာဓိကာနိ၊ ကမ္ဘာတစ်သိန်း အလွန်ရှိကုန်သော။ စတုန္နံ၊ အသင်္ချေ
ယျာနံ၊ လေးအသင်္ချေတို့၏။ ပရိယေဝံသာနေ၊ အဆုံး၌။ ဂေါတမော နာမ
ဗုဒ္ဓေါ၊ ဂေါတမ မည်သောဘုရားသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။
ဗျာကတော၊ ဗျာဒိတ်ပေးတော်မူ၏။ တဿ သတ္ထုနော၊ ထိုဒီပင်္ကရာမြတ်စွာ
ဘုရား၏။ အပရဘာဂေ၊ နောက်အဖို့၌။ ကောဏ္ဍညော၊ ကောဏ္ဍည ဘုရား
လည်းကောင်း။ မင်္ဂလော၊ မင်္ဂလဘုရားလည်းကောင်း။ သုမနော၊ သုမန
ဘုရားလည်းကောင်း။ ရေဝတော၊ ရေဝတဘုရားလည်းကောင်း။ သောဘိ
တော၊ သောဘိတ ဘုရားလည်းကောင်း။ အနောမဿိ၊ အနောမဿိဘုရား
လည်းကောင်း။ ပဒုမော၊ ပဒုမဘုရားလည်းကောင်း။ နာရဒေါ၊ နာရဒဘုရား
လည်းကောင်း။ ပဒုမုတ္တရော၊ ပဒုမုတ္တရ ဘုရားလည်းကောင်း။ သုမေဓော၊
သုမေဓာဘုရားလည်းကောင်း။ သုဇောတော၊ သုဇောတဘုရားလည်းကောင်း။
ပိယဒဿိ၊ ပိယဒဿိဘုရားလည်းကောင်း။ အတ္ထဒဿိ၊ အတ္ထဒဿိဘုရား
လည်းကောင်း။ ဓမ္မဒဿိ၊ ဓမ္မဒဿိဘုရားလည်းကောင်း။ သိဒ္ဓတ္ထော၊ သိဒ္ဓတ္ထ
ဘုရားလည်းကောင်း။ တိဿော၊ တိဿဘုရားလည်းကောင်း။ ဖုဿော၊
ဖုဿဘုရားလည်းကောင်း။ ဝိပဿိ၊ ဝိပဿိဘုရားလည်းကောင်း။ သိခိ၊ သိခိ
ဘုရားလည်းကောင်း။ ဝေဿဘူ၊ ဝေဿဘူ ဘုရားလည်းကောင်း။ ကကူ

(၁၅၂)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

သန္ဓေ၊ ကကုသန္တိဘုရားလည်းကောင်း။ ကောဏာဂမနော၊ ကောဏဂုံ
 ဘုရားလည်းကောင်း။ ကဿပေါ၊ ကဿပဘုရားလည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။
 လောကံ၊ လူအပေါင်းကို။ ဩဘာသေတွာ၊ ကိုယ်တော်ရောင်ဖြင့် ထွန်းလင်း
 စေပြီး၍။ ဥပ္ပန္နာနံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီးသော။ ဣမေသံဝိ စတုဝိသတိယာ ဗုဒ္ဓါနံ၊
 ဤနှစ်ကျိပ်လေးဆူသော ဘုရားရှင်တို့၏။ သန္တိကေ၊ အထံတော်၌။ လဒ္ဓဗျာ
 ကရဏော၊ ရအပ်ပြီးသော ဗျာဒိတ်ရှိလျက်။ ဒသပါရမိယော၊ ဗာဟိရ
 ဖြစ်သော ပစ္စည်း ဥစ္စာ၊ ပြည်ရွာ တိုင်းကား စသည်ကို စွန့်ခြင်းဟု ဆိုအပ်
 သော ပါရမီတို့ လည်းကောင်း။ ဒသ ဥပပါရမိယော၊ ခြေလက်စသော
 အင်္ဂါကြီးငယ်ကို စွန့်ခြင်းဟုဆိုအပ်သော အယ်ပါးသော ဥပပါရမီတို့လည်း
 ကောင်း၊ ဒသ ပရမတ္ထ ပါရမီကိုလည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သမထိံသ
 ပါရမိယော၊ အယုတ် အလတ် အမြတ်အားဖြင့် အမျှ သုံးဆယ်စေသော
 ပါရမီတို့ကို။ ပူရေတွာ၊ ဖြည့်ပြီး၍။ ဝေဿန္တရတ္တဘာဝေ၊ ဝေဿန္တရာကိုယ်
 အဖြစ်၌။ ဌိတော၊ တည်၏။ ပထဝီကမ္မနာနံ၊ မြေကြီးကို တုန်လှုပ်ခြင်းကို
 ဖြစ်စေတတ်ကုန်သော။ မဟာဒါနာနံ၊ အလှူကြီးတို့ကို။ ဒတွာ၊ ပေး၍။ ပုတ္တ
 ဒါရံ၊ သား၊ မယားကို။ ပရိစ္စဇိတွာ၊ စွန့်၍။ အာယူဟပရိယောသာနေ၊
 သက်တော်အဆုံး၌။ တုသိတပုရေ၊ တုသိတာနတ်ပြည်၌။ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍။
 တတ္ထ၊ ထိုတုသိတာနတ်ပြည်၌။ ယာဝတာယုကံ၊ တုသိတာနတ်သက်အတိုင်း။
 ဌာတွာ၊ တည်၍။ ဒသ သဟဿ စက္ကဝါဠဒေတောဟိ၊ တစ်သောင်းသော
 စကြဝဠာ၌နေကုန်သော နတ်တို့သည်။ သန္တိပတိတွာ၊ စည်းဝေး၍—

မဟာဝီရ၊ ကြီးသော လုံ့လရှိသော။ ဒေဝ၊ အလောင်းနတ်မင်း။
 ကာလောခေါ၊ ဘုရားဖြစ်ချိန် တန်ပြီ။ မာတုကုစ္ဆိယံ၊ မယ်တော်ဝမ်း၌။
 ဥပ္ပဇ္ဇ၊ ဖြစ်လေလော့။ သဒေဝကံ၊ နတ်နှင့်တကွသော လူအပေါင်းကို။
 တာရယန္တော၊ ကယ်တင်မစလျက်။ အမတံ ပဒါသေခြင်းကင်းသော နိဗ္ဗာန်
 ကို။ ဗုဇ္ဈဿ၊ သိတော်မူလော့။

ဣတိဝုတ္တေ၊ ဤသို့ဆို၍ တောင်းပန်ကုန်သည်ရှိသော်—

မဟာယသော၊ များသော အခြံအရံရှိသော နတ်မင်းသည်။ ကာလဉ္စ၊
 ဘုရားဖြစ်ချိန်ကာလကိုလည်းကောင်း။ ဒေသဉ္စ၊ ဘုရားဖြစ်ရာမဇ္ဈိမဒေသကို
 လည်းကောင်း။ ဒီပဉ္စ၊ ဘုရားဖြစ်ရာ ကျွန်းကိုလည်းကောင်း။ ကုလဉ္စ၊ အမျိုးကို

လည်းကောင်း။ မာတရမေဝ စ၊ မယ်တော်ကိုလည်းကောင်း။ ဣမေ ပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့ကို။ ဝိလောကေတွာ၊ ကြည့်၍။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဉ္စ မဟာဝိလောကနာနိ၊ ငါးပါးသောကြည့်ခြင်းကြီးတို့ကို။ ဝိလောကေတွာ၊ ကြည့်ပြီး၍။ တတော၊ ထိုတူသိတာနတ်ပြည်မှ။ စုတော၊ စုတေ၍။ သက္ခုရာဇကုလေ၊ သာကီဝင်မင်းမျိုး၌။ ပဋိသန္ဓိံ၊ ပဋိသန္ဓေကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ဓမ္မမာသစွယေန၊ ဆယ်လကိုလှူနိသဖြင့်။ မာတုက္ကန္တိတော၊ အမိဝမ်းမှ။ ဝိဇာယိ၊ ဖွားတော်မူ၏။ သောဉ္ဇသဝဿကာလေ၊ တစ်ဆယ့်ခြောက်နှစ်ရှိသောအခါ၌။ တတ္ထ၊ ထိုသာကီဝင်မင်းမျိုး၌။ မဟာသမ္ပတ္တိယာ၊ များစွာသော စည်းစိမ်ချမ်းသာဖြင့်။ ပရိဟရိယမာနော၊ ရွက်ဆောင်ပြုစုလျက်။ အနုက္ကမေန၊ အစဉ်အားဖြင့်။ ဘဒြယောဗ္ဗနံ၊ ကောင်းသော အရွယ်အဆင်း၏ပြည့်စုံခြင်းသို့။ ပတွာ၊ ရောက်၍။ တိဏ္ဍံ ဥတုနံ၊ ဥတုသုံးပါးတို့အား။ အနုစ္စဝိဓေသု၊ လျှောက်ပတ်ကုန်သော။ တိသု ပါသာဒေသု၊ ပြာသာဒ်သုံးဆောင်တို့၌။ ဒေဝ လောက သီရိဝိယ၊ နတ်ပြည်၌ဖြစ်သောကြက်သရေကဲ့သို့သော။ ရဇ္ဇသီရိံ၊ ပြည်စည်းစိမ်ကို။ အနုဘဝန္တော၊ အစဉ်ခံစားလျက်။ ဥယျာန ကိဋ္ဌာယ၊ ဥယျာဉ်ကစားခြင်းငှာ။ ဂမနသမယေ၊ ရွှေစက်တော်ဖြန့်သောအခါ၌။ အနုက္ကမေန၊ အစဉ်အားဖြင့်။ ဇိဏ္ဏဗျာမိမတသင်္ခါတေ၊ သူအို၊ သူနာ၊ သူသေဟု ဆိုအပ်သော။ တယော ဒေဝဒူတေ၊ နတ်၏တမန်သုံးယောက်တို့ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ သဉ္ဇာဟသံဝေဂေါ၊ ပြင်းစွာထိတ်လန့်ခြင်းရှိလျက်။ နိဝတ္တိတွာ၊ ပြန်လည်၍။ စတုတ္ထဝါရေ၊ လေးကြိမ်မြောက်သောအခါ၌။ ပဗ္ဗဇ္ဇ၊ ရဟန်း၏ အသွင်အပြင်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ပဗ္ဗဇိတံ၊ ရဟန်းအဖြစ်သည်။ သာဓု၊ ကောင်း၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဗ္ဗဇ္ဇာယ၊ ရဟန်းအဖြစ်၌။ ရုစိံ၊ နှစ်သက်ခြင်းကို။ ဥပ္ပါဒေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍။ ဥယျာနံ၊ ဥယျာဉ်သို့။ ဂန္ဓာ၊ ထွက်တော်မူ၍။ တတ္ထ၊ ထိုဥယျာဉ်၌။ ဒိဝသံ၊ နေ့ကို။ ခေပေတွာ၊ ကုန်စေ၍။ မင်္ဂလပေါက္ခရဏိတီရေ၊ မင်္ဂလာရေကန်တော်နား၌။ နိသိန္နော၊ နေတော်မူစဉ်။ ကပ္ပကဝေသံ၊ ဆေတ္တာသည်အသွင်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ဖန်ဆင်း၍။ အာဂတေန၊ လာသော။ ဝိသုကမ္မ ဒေဝပုတ္တေန၊ ဝိသကြုံနတ်သားသည်။ အလင်္ကတ ပဋိယတ္တော၊ တန်းဆာဆင်ခြင်းနှင့်စပ်ယှဉ်လျက်။ ရာဟုလကုမာရဿ၊ ရာဟုလာမင်းသား၏။ ဇာတဿာသနံ၊ ဖွားတော်မူကြောင်းကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ ပုတ္တသိနေဟဿ၊ သား၌ဖြစ်သောချစ်ခြင်း၏။ ဗလဝဘာဝံ၊ အာ

(၁၅၄)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

ကြီးစွာဖြစ်ခြင်းကို။ ဥတု၊ သိ၍။ ယာဝ၊ အကြင်ရွှေလောက်။ ဣဒံဗန္ဓနံ၊ ဤချစ်ခြင်းဟူသော မေတ္တာနှောင့်ဖွဲ့ခြင်းဟုဆိုအပ်သောကြိုးထိုးသည်။ န ဝစုတိ၊ မပွားသေး။ တာဝဒေဝ၊ ထိုရွှေလောက်။ နံ၊ ထိုအနှောင်အဖွဲ့ကို။ ဆိန္ဒိယာ၊ မိတ်၊ ဖြတ်အံ့ဟူ၍။ စိန္တေတု၊ ကြံ၍။ သာယံ၊ ညချမ်းသောအခါ၌။ နဂရံ၊ နေပြည်တော်သို့။ ပဝိသန္ဓေ၊ ဝင်စဉ်။ ဝါ၊ ဝင်လတ်သော်—

ယာမာတာ၊ အကြင် သားကောင်းအမိသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သာမာတာ၊ ထိုသားကောင်းအမိသည်။ နိဗ္ဗုတာ နုနု၊ ငြိမ်းလေစွတကား။ တစ်နည်းကား။ ယဿာ မာတုယာ၊ အကြင်သားကောင်းအမိ၏။ ဤဒိသော၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ အယံပုတ္တော၊ ဤသားကောင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သာမာတာ၊ ထိုသားကောင်းအမိသည်။ နိဗ္ဗုတာ နုနု၊ ငြိမ်းလေစွတကား။ ယောပိတာ၊ အကြင်သားကောင်းအဖသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သော ပိတာ၊ ထိုသားကောင်းအဖသည်။ နိဗ္ဗုတော နုနု၊ ငြိမ်းလေစွတကား။ တစ်နည်းကား။ ယဿပိတနော၊ အကြင်သားကောင်းအဖ၏။ ဤဒိသော၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ အယံပုတ္တော၊ ဤသားကောင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သော ပိတာ၊ ထိုသားကောင်းအဖသည်။ နိဗ္ဗုတော နုနု၊ ငြိမ်းလေစွတကား။ ယဿာနာရိယာ၊ အကြင်မယား၏။ ဤဒိသော၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ အယံပတိ၊ ဤလင်ကောင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သာနာရိ၊ ထိုလင်ကောင်းမယားသည်။ နိဗ္ဗုတာ နုနု၊ ငြိမ်းလေစွတကား။ ဣတိ၊ ဤသို့။

ကိသာဂေါတမိယာ နာမ၊ ကိသာဂေါတမိအမည်ရှိသော။ ပိတုစ္ဆာဓိတာယ၊ ဘထွေးတော်သမီးသည်။ ဘာသိတံ၊ ဆိုအပ်သော။ ဣမံဂါယံ၊ ဤဂါထာကို။ သုတု၊ ကြား၍။ အဟံ၊ သည်။ ဣမာယ၊ ဤကိသာဂေါတမိ၏။ နိဗ္ဗုတပဒံ၊ ငြိမ်း၏ဟုဆိုသောစကားကို။ သာပိတောတိ၊ ကျူးရင့်ပေသည်ဟု။ မုတ္တာဟာရံ၊ ပုလဲသွယ်ကို။ ဂိစတော၊ လည်မှ။ ဩမုဉ္ဇိတု၊ ချွတ်၍။ တဿာ၊ ထိုကိသာဂေါတမိအား။ ပေသေတု၊ ပို့စေ၍။ အတ္တနော၊ ကိုယ်တော်၏။ ဂတ္တံ၊ ရွှေနန်းတော်အတွင်းသို့။ ပဝိသိတု၊ ဝင်၍။ သိရိသယနေ၊ အသရေရှိသောအိပ်ရာတော်၌။ နိသိန္ဓော၊ နေတော်မူလျက်။ နိဇ္ဈေပဂတာနံ၊ အိပ်ခြင်းသို့ရောက်ကုန်သော။ နာဠကိတ္တိနံ၊ မောင်းမ ကချေသည်တို့၏။ ဝိပ္ပကာရံ၊ ဖောက်ပြန်သောအခြင်းအရာကို။ ဒိဿာ၊ ၍။ နိဗ္ဗုတဟဒယော၊ ငြိမ်းငြိမ်းသောနှလုံးရှိသည်ဖြစ်၍။ ဆန္တံ၊ ဆန္ဒအမတ်ကို။ ဥဋ္ဌာပေတု၊ ထံစေ၍။ ကဏ္ဍကံ၊ ကဏ္ဍကပြင်းကို။ အာဟရာပေတု၊

ဆောင်စေ၍။ တံ၊ ထိုကဏ္ဍကမြင်းကို။ အာရယျ၊ တက်စီးပြီး။ ဆန္ဒသဟာယော၊
 ဆန္ဒအဖော်ပါလျက်။ ဒသဟဿစက္ကဝါဠဒေဝတာဟိ၊ တစ်သောင်းသော
 စကြဝဠာ၌နေကုန်သော နတ်တို့သည်။ ပရိဝုဇေတ၊ ခြံရံလျက်။ မဟာဘိနိက္ခ
 မနံ၊ မြတ်သောတောထွက်ခြင်းကို။ နိက္ခမိတု၊ တောထွက်၍။ အနောမာ
 နဒိ တိရေ၊ အနောမာမြစ်၌။ ပဗ္ဗဇိတု၊ ရဟန်းပြု၍။ အနုက္ကမေန၊ အစဉ်
 အားဖြင့်။ ရာဇဂဟံ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့။ ဂန္ဓာ၊ ကြွသွား၍။ တတ္ထ၊ ထို
 ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှာ။ စရိတု၊ သွား၍။ ပဏ္ဍဝပဗ္ဗတ
 ပဗ္ဗာရေ၊ ပဏ္ဍဝတောင်ဝှမ်း၌။ နိသိန္ဓော၊ နေသည်ရှိသော်။ မဂဓရညာ၊
 မဂဓရာဇ်မင်းကြီးသည်။ ရဇ္ဇေန၊ ပြည်၏စည်းစိမ်ဖြင့်။ နိမန္တိယာမနော၊
 ဖိတ်သည်ရှိသော်။ တံ၊ ထိုပြည်၏ စည်းစိမ်ကို။ ပဋိက္ခိပိတု၊ ပယ်၍။
 သဗ္ဗညုတံ၊ ဘုရားအဖြစ်သို့။ ပတု၊ ၍။ အတ္တနော၊ ၏။ ဝိဇိတံ၊ နိုင်ငံသို့။
 အာဂမနတ္ထာယ၊ ကြွလာစေခြင်းငှာ။ တေန၊ ထိုဗိမ္ဗိသာရမင်းသည်။ ဂဟိတ
 ပဋိညော၊ ယူအပ်သော ပဋိညာဉ်ရှိလျက်။ အာဠာရဉ္စ၊ အာဠာရရသေ့
 အထံသို့ လည်းကောင်း။ ဥဒကဉ္စ၊ ဥဒကရသေ့အထံသို့ လည်းကောင်း။
 ဥပသကံမိတု၊ ၍။ တေသံ၊ ထိုရသေ့တို့၏။ သန္တိကေ၊ ၌။ အဓိဂကဝိသေသံ၊
 ရအပ်သော ဈာန်အထူးဖြင့်။ အနလကံရိတု၊ တန်းဆာမဆင်မှု၍။ ဝါ၊
 မနှစ်သက် မရောင့်ရဲမှု၍။ ဆဗ္ဗဿာနံ၊ ခြောက်နှစ်တို့ပတ်လုံး။ မဟာပဓာနံ၊
 မြတ်သော ဒုက္ကစရိယာအကျင့်ကို။ ပဒဟိတု၊ ၍။ ဝိသာဓပုဏ္ဏမဒိဝသေ၊
 ကဆုန်လပြည့်နေ့၌။ ပါတောဝ၊ စောစောကလျှင်။ သုဇာတာယ၊ သုဇာ
 တာသည်။ ဒိန္နံ၊ လှူအပ်သော။ ပါယာသံ၊ နွဲ့သနာဆွမ်းကို။ ပရိဘုဉ္ဇိတု၊
 ဘုဉ်းပေး၍။ နေရဉ္စရာယ နဒိယာ၊ နေရဉ္စရာမြစ်၌။ သုဝဏ္ဏပါတိံ၊ ရွှေခွက်
 ကို။ ပဝါဟေတု၊ ဈော၍။ နေရဉ္စရာယ နဒိယာ၊ နေရဉ္စရာမြစ်၏။ တိရေ၊
 ကမ်းနား၌။ မဟာဝနသဏ္ဌေ၊ တောအုပ်ကြီး၌။ နာနာသမာပတ္တိဟိ၊ အထူးထူး
 သော သမာပတ်တို့ဖြင့်။ ဒိဝသဘာဝံ၊ နေ့အဖို့ကို။ ဝိတိနာမေဘူ၊ တုန်
 စေ၍။ သာယန္တသမယေ၊ ညချမ်းသောအခါ၌။ သောတ္ထိယေန၊ မောင်စင်
 အမည်ရှိသောဒါယကာသည်။ ဒိန္နံ၊ လှူအပ်သော။ တိဏံ၊ ရှစ်ဆုပ်သော မြက်
 ကို။ ဂဟေတု၊ ယူ၍။ ကာဠေန နာဂရာဇေန၊ ကာလ နဂါးမင်းသည်။
 အဘိတ္ထုတဂုဏော၊ အံ့ဩချီးမွမ်းအပ်သော ဂုဏ်ကျေးဇူးရှိလျက်။ ဝေဝေဓိ

(၁၅၆)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

မဏ္ဍိ၊ ဗောဓိမဏ္ဍိုင်သို့။ အာရယျ၊ သက်ဝင်၍။ တိဏာနိ၊ မြက်တို့ကို။ သန္တရိတော၊
 ခင်း၍။ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်။ မေ၊ ဝါသည်။ အနုပါဒါယ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိ
 အားဖြင့် မစွဲလမ်းမှု၍။ အာသဝေဟိ၊ အာသဝေတို့မှ။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။
 န ဝိမုစ္စတိ၊ မလွတ်သေး။ တာဝ၊ ထိုရွှေလောက်။ ဣမံပလ္လက္ခံ၊ ဤထက်ဝယ်
 ဖွဲ့နေနေခြင်းကို။ နဘိန္ဒိဿာမိ၊ မဖျက်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဋိညကတော၊
 ဆုံးဖြတ်သဖြင့် ဝန်ခံခြင်းပြု၍။ ပုရတ္တာဘိမုခေါ၊ အရှေ့လောကဓာတ်သို့
 ရှေ့။ နိသိဒိသော၊ နေ၍။ သူရိယေ၊ နေသည်။ အနတ္တင်္ဂမိတေယေဝ၊ မဝင်မီ
 ပင်လျှင်။ မာရဗလံ၊ မာရ်စစ်သည်ကို။ ဝိဓမ္မိတော၊ ဖျောက်လွှင့်၍။ ပဌမ
 ယာမေ၊ ပဌမယာမိ၌။ ပုဗ္ဗေနိဝါသဉာဏံ၊ ပုဗ္ဗေနိဝါသဉာဏ်ကို။ ပဋိဝိဇ္ဈိတော၊
 ထိုးထွင်း၍သိ၍။ မဇ္ဈိမယာမေ၊ မဇ္ဈိမယာမိ၌။ စုတူပပါတဉာဏံ၊ စုတူပပါတ
 ဉာဏ်သို့။ ပတော၊ ရောက်၍။ ပစ္ဆိမယာမာဝသာနေ၊ မိုးသောက်သောယာမိ
 အဆုံး၌။ ပစ္စယာကာရေ၊ 'ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်နည်း၌။ ဉာဏံ၊ ဉာဏ်ကို။ ဩတာ
 ရေတော၊ ချသွင်း၍။ ဒသဗလ စတုဝေသာ ရဇ္ဇာဒိ သဗ္ဗဂုဏ ပဋိမဏ္ဍိတံ၊ ဒသ
 ဗလဉာဏ်၊ စတုဝေသာရဇ္ဇာဉာဏ် အစရှိသော အလုံးစုံသော ဘုရားကျေးဇူး
 တို့ဖြင့် တန်းဆာဆင်အပ်သော။ သဗ္ဗညုတဉာဏံ၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကို။ ပဋိ
 ဝိဇ္ဈိတော၊ ထိုးထွင်း၍။ သတ္တ သတ္တာဟေ၊ သတ္တသတ္တာဟတို့ကို။ ဗောဓိမဏ္ဍေ၊
 ဗောဓိမဏ္ဍိုင်၌။ ဝိတိနာမေတော၊ လွန်စေ၍။ အဋ္ဌမေ သတ္တာဟေ၊ အဋ္ဌမ
 သတ္တာဟ၌။ အဇပါလ နိဂြောဓမ္မေလေ၊ ဆိတ်ကျောင်းသားတို့သည် စိုက်အပ်
 သော ပညောင်ပင်၏ အနီး၌။ နိသိန္ဒော၊ နေတော်မူစဉ်။ ဓမ္မဂမ္ဘီရတာယ၊
 တရား၏ နက်နဲသော အဖြစ်၌။ ပစ္စဝေက္ခဏေန၊ ဆင်ခြင်တော်မူသဖြင့်။
 အပ္ပေယျဉာဏံ၊ ကြောင့်ကြမဲ့ အဖြစ်သို့။ အာပဇ္ဇမာနေ၊ ရောက်သည်ရှိ
 သော။ ဒသသဟဿစက္ကဝါဠ မဟာဗြဟ္မပရိဝါရေန၊ တစ်သောင်းသော
 လောကဓာတ်၌နေသော ဗြဟ္မာအပေါင်း၊ ခြံရံခြင်းရှိသော။ သဟမ္ပတိဗြဟ္မ၊
 နာ၊ ဟံသ တောင်းပန်အပ်သည်ဖြစ်၍။ ဗုဒ္ဓစက္ခုနာ၊ ဗုဒ္ဓစက္ခုဖြင့်။ လောကံ၊
 လူအပေါင်းကို။ ဝေါလော ကေတော၊ ကြည့်၍။ ဗြဟ္မ၊ နော၊ ဗြဟ္မာမင်း၏။
 အဇ္ဈေသနံ၊ ရှိသေစွာ တောင်းပန်ခြင်းကို။ အဓိဝါသေတော၊ သည်းခံတော်
 မူ၍။ ကဿ န ခေါ၊ အဘယ်သူအားလျှင်။ အဟံ၊ ဝါသည်။ ဝဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ။
 ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေယျံ၊ ဟောအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆင်ခြင်လျက်။ ဩလော

ကေန္တော၊ ကြည့်သည်ရှိသော်။ အာဠာရဒကနံ၊ အာဠာရ ရသေ့၊ ဥဒက
ရသေ့တို့၏။ ကာလင်္ကတဘာဝံ၊ စုတိသည်၏အဖြစ်ကို။ ဥတုသိ၍။ ပဉ္စပဂ္ဂိ
ယာနံ၊ ပဉ္စပဂ္ဂိဖြစ်ကုန်သော။ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့အား။ ဗဟူပကာရတံ၊
ကျေးဇူးများသည်၏ အဖြစ်ကို။ အနုဿရိတော၊ အောက်မေ့၍။ အာသနာ၊
နေရာမှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ ကာသိပုရံ၊ ကာသိကရာဇ်တိုင်း ဗာရာဏသီပြည်သို့။
ဂစ္ဆန္တော၊ ကြွသွားသည် ရှိသော်။ အန္တရာမဂ္ဂေ၊ ခရီးအကြား၌။ ဥပကေန၊
ဥပကမည်သော တက္ကတုန်း၌။ သဒ္ဓိံ၊ တက္က။ မန္တော၊ တိုင်ပင်နှီးနှော
စကားပြောဟောခဲ့၍။ အာသဝဋ္ဌိပုဏ္ဏမဒိဝသေ၊ ဝါဆိုလပြည့်နေ့၌။ ဣသိပတန
မိဂဒါယေ၊ ဣသိပတနမည်သော မိဂဒါဝုန်တော၌။ ပဉ္စပဂ္ဂိယာနံ၊ ပဉ္စပဂ္ဂိ
တို့၏။ ဝသနဋ္ဌာနံ၊ နေရာအရပ်သို့။ ပတော၊ ရောက်၍။ အနန္တဝိကေန သမုဒါ
စာရေန၊ မလျှောက်ပတ်သော အကျင့်ဖြင့်။ သမုဒါစရန္တေ၊ ကျင့်ကုန်သော။
တေ၊ ထိုပဉ္စပဂ္ဂိရဟန်းတို့ကို။ သညာပေတော၊ သိစေပြီး၍။ အညာတကောဏ္ဍည
ပုမုခေ၊ တညာတကောဏ္ဍညလျှင် အမှူးရှိကုန်သော။ အဋ္ဌာရသဗြဟ္မကော
ဋီယော၊ တစ်ဆယ့်ရှစ်ကုဋေသောဗြဟ္မနတ်တို့အား။ အမတံ၊ အမြိုက်အရသာ
ကို။ ပါယေန္တော၊ သောက်စေလျက်။ ဓမ္မစက္ကံ၊ ဓမ္မစကြာ တရားတော်ကို။
ပဝတ္ထေတော၊ ဟော၍။ ပဝတ္ထိတဝရဓမ္မစက္ကော၊ လည်စေအပ်သော မြတ်
သောတရားတည်းဟူသောစက်ရတနာရှိလျက်။ ပက္ခဿ၊ ဝါဆိုလဆုတ်ပက္ခ
၏။ ပဉ္စမိယံ၊ ငါးရက်မြောက်သောနေ့၌။ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်
သော။ ဧတ ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့ကို။ အရဟတ္တေ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌာ
ပေတော၊ တည်စေ၍။ တံဒိဝသမေဝ၊ ထိုနေ့၌လျှင်။ ယသကုလပုတ္တဿ၊ ယသ
အမည်ရှိသော သတို့သား၏။ ဥပနိဿယ သမ္ပတ္တိံ၊ ဥပနိဿယ ဟူသော
အကြောင်း၏ ပြည့်စုံခြင်းကို။ ဒိဿ၊ မြင်၍။ ရတ္တိဘာဂေ၊ ညဉ့်အဖို့၌။
နိဗ္ဗန္တိတော၊ ပြီးငွေ့ခြင်းကြောင့်။ ဂေဟံ၊ အိမ်ကို။ ပဟာယ၊ စွန့်၍။ အာဂစ္ဆန္တံ၊
လာသော။ တံ၊ ထိုယသကို။ ဒိဿ၊ မြင်၍။ ယသ၊ ချစ်သား ယသ။ ဧဟံ၊ လာခဲ့
လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပက္ခောသိဟော၊ ခေါ်၍။ တသ္မိံယေဝရတ္တိဘာဂေ၊
ထိုညဉ့်အဖို့၌သာလျှင်။ သောတာပတ္တိဖလံ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်သို့။ ပါပေတော၊
ရောက်စေ၍။ ပုနဒိဝသေ၊ တစ်ဖန်မိုးသောက်သောနေ့၌။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တ
ဖိုလ်သို့။ ပါပေတော၊ ရောက်စေ၍။ အပရဘာဂေပိ၊ တစ်ပါးလည်းဖြစ်သော

(၁၅၀)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

အဖို့၌။ တဿ၊ ထိုယသ သတို့သား၏။ သဟာယကေ၊ အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်
 ကုန်သော။ စတုပဏ္ဏာသ ဇနော၊ ငါးကျိပ် လေးယောက်သောသူတို့ကို။ ဧဟိ
 ဘိက္ခုပဗ္ဗဇ္ဇာယ၊ ဧဟိဘိက္ခု ရဟန်းအဖြစ်ဖြင့်။ ပဗ္ဗာဇေတွာ၊ ရဟန်းပြု၍။
 အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပါပေသိ၊ ရောက်စေ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ လောကေ၊
 လောက၌။ ဧက သဋ္ဌိယာ အရဟန္တေသု၊ ခြောက်ကျိပ် တစ်ယောက်သော
 ရဟန္တာအရှင်မြတ်တို့သည်။ ဇာတေသု၊ ဖြစ်ကုန်သည်ရှိသော်။ ဝုတ္တဝသော၊
 ဝါကျွတ်ပြီးလတ်သော်။ ပဝါရေတွာ၊ ပဝါရဏာပြု၍။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ စာရိကံ၊
 ဒေသစာရိကို။ စရထံ၊ သွားလေကုန်လော့။ ဣတိ၊ သို့။ သဋ္ဌိ ဘိက္ခု၊
 ခြောက်ကျိပ်သောရဟန္တာတို့ကို။ ဒိသာသု၊ အရပ်မျက်နှာတို့ကို။ ပေသေတွာ၊
 စေလွှတ်၍။ သယံ၊ ကိုယ်တော်သည်။ ဥရုဝေဠု၊ ဥရုဝေဠုတောသို့။ ဂစ္ဆန္တော၊
 ကြွသည်ရှိသော်။ အန္တရာမဂ္ဂေ၊ ခရီးအကြား၌။ ကပ္ပ၊ သိကဝနသဏ္ဏေ၊
 ဝါပင်တော၌။ တိံသ ဇနော ဘဒ္ဒဝဂ္ဂိယကုမာရေ၊ သုံးကျိပ်သော ဘဒ္ဒဝဂ္ဂိ
 မင်းသားတို့ကို။ ဝိနေသိ၊ ဆုံးမတော်မူ၏။ တေသု၊ ထိုသုံးကျိပ်သော
 မင်းသားတို့တွင်။ သဗ္ဗ ပစ္စိမကော၊ အလုံးစုံအောက် ယေသောသူသည်။
 သောတာပန္နော၊ သောတာပန်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သဗ္ဗုတ္တမော၊
 အလုံးစုံသောသူတို့တွင်၊ သူတို့ထက် ဂုဏ်အားဖြင့်မြတ်သောသူသည်။ အနာ
 ဂါမိ၊ အနာဂါမိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သဗ္ဗေဝံ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်
 သော။ တေ၊ ထိုဘဒ္ဒဝဂ္ဂိမင်းသားတို့ကို။ ဧဟိဘိက္ခု ဘာဝေနေဝ၊ ဧဟိဘိက္ခု
 အဖြစ်ဖြင့်သာလျှင်။ ပဗ္ဗာဇေတွာ၊ ရဟန်းပြု၍။ ဒိသာသု၊ အရပ်မျက်နှာတို့သို့။
 ပေသေတွာ၊ စေလွှတ်၍။ သယံ၊ ကိုယ်တော်သည်။ ဥရုဝေဠု၊ ဥရုဝေဠုတော
 သို့။ ဂန္တော၊ ကြွ၍။ အဗျုဗ္ဗာနိ ပါဠိဇာရိယသဟဿာနိ၊ အခွဲနှင့်တကွ
 လေးထောင်သော တန်ခိုးပြာဋိဟာတို့ကို။ ဒသေတွာ၊ ပြု၍။ ဥရုဝေဠုကဿ
 ပါဒယော၊ ဥရုဝေဠုကဿပ အစရှိကုန်သော။ သဟဿ ဇဋ္ဌိလ ပရိဝါရေ၊
 ဆံကျစ်ထိုးသော တစ်ထောင်သော ရသေ့အခြံအရံ ရှိကုန်သော။ တေဘာ၊
 တိက ဇဋ္ဌိလေ၊ ကုန်သောဆံပင်ရှိကုန်သော ရသေ့ညီနောင်သုံးယောက်တို့ကို။
 ဝိနေတွာ၊ ဆုံးမ၍။ ဧဟိဘိက္ခု ဘာဝေနေဝ၊ ဧဟိဘိက္ခု အဖြစ်ဖြင့် သာလျှင်။
 ပဗ္ဗာဇေတွာ၊ ရဟန်းပြု၍။ ဂယာသိသေ၊ ဂယာသိသ၌။ နိသိခါပေတွာ၊ နေစေ
 ၍။ အာဒိတ္တပရိယာယ ဒေသုနာယ၊ အာဒိတ္တ သုတ္တန်ဒေသနာတော်ဖြင့်။

အရဟတ္တ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌာပေတွာ၊ တည်စေ၍။ တေန အရဟန္တ
သဟဿေန၊ ထိုရဟန္တာတစ်ထောင်ဖြင့်။ ပရိဝုတော၊ ခြံရံလျက်။ ဗိမ္ဗိသာရ
ရညော၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်းအား။ ဒိန္နံ ပဋိညံ၊ ပေးခဲ့သောပဋိညာဉ်ကို။ မောစေသော
မိတိ၊ လွှတ်စေအံ့ဟူ၍။ ရာဇဂဟ နဂရပစာရေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၏ဥပစာရ၌။
လဋ္ဌိဝနယျာနံ၊ ထန်းပင်ပျိုရောက်သော ဥယျာဉ်သို့။ ဂန္ဓာ၊ ကြွ၍။ သတ္ထာ၊
ဘုရားသခင်သည်။ အာဝတောကိရ၊ ကြွလာသတတ်။ ဣတိ၊ ဤသို့သော
စကားကို။ သုတွာ၊ ၍။ ဒွါဒသနသုတေဟိ ဗြဟ္မဏ ဂဟပတိ ကေဟိ၊
တစ်သိန်း နှစ်သောင်းကုန်သော ပုဏ္ဏား သူကြွယ်တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။
အာဂတဿ၊ ရောက်လာသော။ ရညော၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်းအား။ မရေဓမ္မကတံ၊
နူးညံ့သာယာစွာသော တရားစကားကို။ ကထန္တော၊ ဟောတော်မူသည်
ရှိသော်။ ရာဇာနံ၊ မင်းကြီးကို။ ကောဒသဟိ နဟုတေဟိ၊ တစ်သိန်း
တစ်သောင်းသော ပုဏ္ဏားသူကြွယ်တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ သောတာပတ္တိဖလ၊
သောတာပတ္တိဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌာပေတွာ၊ တည်စေ၍။ ကေနဟုတိ၊ တစ်သောင်း
သောပုဏ္ဏားကို။ သရဏေသု၊ သရဏဂုံတို့၌။ ပတိဋ္ဌာပေတွာ၊ တည်စေ၍။ ပုနဒိ
ဝသေ၊ တစ်ဖန် မိုးသောက်သောနေ့၌။ သက္ကေန ဒေဝရာဇေန၊ သိကြားနတ်
မင်းသည်။ မာဏဝကဝဏ္ဏံ၊ လူလင်၏ အဆင် အပြင် အဟန်ကို။ ဂဟေတွာ၊
ယူ၍။ အဘိတ္ထုတဂုဏော၊ အလွန်ချီးမွမ်းအပ်သော ဂုဏ်ကျေးဇူးရှိလျက်။
ရာဇဂဟနဂရံ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့။ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍။ ရာဇနိဝေသနေ၊ မင်း၏
စံပယ်ရာ ရွှေနန်းတော်၌။ ကတ တတ္ထ ကိစ္စော၊ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးခြင်းကိစ္စ
ပြီးပြီးသော်။ ဝေဠုဝနာရာမံ၊ ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်ကို။ ပဋိဂ္ဂဟေတွာ၊
ခံတော်မူ၍။ တတ္ထေဝ၊ ထိုဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌သာလျှင်။ ဝါသံ ကပ္ပေသိ၊
ဝါဆိုတော်မူ၏။ တတ္ထ၊ ထိုဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌။ နံ၊ ဘုရားသခင်သို့။
သာရိပုတ္တမောဂ္ဂလာနာ၊ ရှင်သာရိပုတ္တရာ၊ ရှင်မောဂ္ဂလာန်တို့သည်။ ဥပ
သကံမိံသု၊ ကပ်လာကုန်၏။

တကြ၊ ထိုစကား၌။ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ အနုပ္ပဗ္ဗိကထာ၊
အစဉ်အဆက်ဖြစ်သော စကားတည်း။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွာ။ ဗုဒ္ဓေ၊ ဘုရား
သခင်သည်။ အနုပ္ပန္နဇယေ၊ ဤမပွင့်မီလျှင်။ ရာဇဂဟတော၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်မှ။

(၁၆၀)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

အဝိဇ္ဇာရော၊ မနီးမဝေသောအရပ်၌။ ဥပတိဿဂါမော၊ ဥပတိဿရွာလည်း
ကောင်း။ ကောလိတဂါမော၊ ကောလိတရွာလည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။
ဒေဗြဟ္မဏ ဂါမော၊ ပုဏ္ဏားတို့နေရာ နှစ်ရွာတို့သည်။ အဟေသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။
တေသု၊ ထိုနှစ်ရွာတို့တွင်။ ဥပတိဿဂါမေ၊ ဥပတိဿရွာ၌။ ရူပသာရိယာ
နာမ ဗြဟ္မဏိယာ၊ ရူပသာရီအမည်ရှိသောပုဏ္ဏားမ၏ဝမ်း၌။ ဂဗ္ဘဿ၊ ကိုယ်
ဝန်၏။ ပတိဋ္ဌိတ ဒိဝသေ ယေဝ၊ တည်သောနေ၌သာလျှင်။ ကောလိတဂါမေ၊
ကောလိတရွာ၌။ မောဂ္ဂလိယာနာမ ဗြဟ္မဏိယာ၊ မောဂ္ဂလိ အမည်ရှိသော
ပုဏ္ဏားမ၏ဝမ်း၌။ ဂဗ္ဘာပိ၊ ကိုယ်ဝန်သည်လည်း။ ပတိဋ္ဌာတိ၊ တည်၏။ တာနိ
ဒေကုလ္လာနိ၊ ထိုနှစ်ပါးသောအမျိုးတို့သည်။ ယာဝသတ္ထမာကုလပရိဝုဇ္ဇာ၊ ဆွေ
ခုနစ်ဆက်လည်သည်တိုင်အောင်။ အာဗဒ္ဓပုဋိဗဒ္ဓသဟာယကာနေဝ၊ အစဉ်
အဆက်မပြတ်သော အဆွေခင်ပွန်းတို့သည်သာလျှင်။ ဟောန္တိကိရ၊ ဖြစ်ကုန်
သတတ်။ တာသံဒိန္တပိ၊ ထိုနှစ်ယောက်သောမိန်းမတို့အားလည်း။ ဧကဒိဝသ
မေဝ၊ တစ်နေ့တည်း၌သာလျှင်။ ဂဗ္ဘပရိဟာရံ၊ ကိုယ်ဝန်၏အစောင့်အရှောက်
ကို။ အဒံသု၊ ပေးကုန်၏။ တာ ဥဘောပိ၊ ထိုနှစ်ယောက်သော အမျိုးသမီးတို့
သည်လည်း။ ဒသမာသစ္စယေန၊ ဆယ်လလွန်သဖြင့်။ ပုတ္တော၊ သားတို့ကို။ ဝိဇာ
ယိံသု၊ ဖွားမြင်ကုန်၏။ နာမ ဂဟဏ ဒိဝသေ၊ အမည်မှည့်အံ့သော နေ၌။
သာရိယာဗြဟ္မဏိယာ၊ သာရီအမည်ရှိသော ပုဏ္ဏားမ၏။ ပုတ္တဿ၊ သားအား။
ဥပတိဿဂါမေ၊ ဥပတိဿရွာ၌။ ဇေဋ္ဌကုလဿ၊ အကြီးဖြစ်သောအမျိုး၏။
ပုတ္တတ္တာ၊ သားဖြစ်သောကြောင့်။ ဥပတိဿောတိနာမံ၊ ကို။ ကရိံသု၊ မှည့်ကုန်
၏။ ဣတရဿ၊ ရှင်မောဂ္ဂလာန်၏။ ကောလိတဂါမေ၊ ကောလိရွာ၌။ ဇေဋ္ဌ
ကုလဿ၊ အကြီးဖြစ်သော အမျိုး၏။ ပုတ္တတ္တာ၊ သားဖြစ်သောကြောင့်။
ကောလိတောတိနာမံ၊ ကောလိတဟူသောအမည်ကို။ ကရိံသု၊ မှည့်ကုန်၏။
တေ ဥဘောပိ၊ ထိုနှစ်ယောက်သော အမျိုးသားတို့သည်လည်း။ ဝုန္တိမန္တာယ၊
ကြီးရင့်ခြင်းသို့ရောက်၍။ သဗ္ဗသိပ္ပာနိ၊ အလုံးစုံသောအတတ်တို့သည်။ ပါရံ၊
ကမ်းတစ်ဖက်သို့။ အဂမံသု၊ ရောက်ကုန်၏။ ဥပတိဿမာဏဝဿ၊ ဥပတိဿ
လုလင်၏။ ကိဉ္ဇနတ္ထာယ၊ ကစားခြင်းငှာ။ နဒိံဝါမြစ်သို့ လည်းကောင်း။
ဥယျာနံဝါ၊ ဥယျာဉ်သို့လည်းကောင်း။ ဂမနကာလေ၊ သွားသောအခါ၌။ ပရိ
ဝရောနိ၊ အခြံအရံဖြစ်ကုန်သော။ ပဉ္စသုဝဏ္ဏသိဝိကသံတာနိ၊ ရွှေထမ်းစင် ငါး

ရာတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ကောလိတ မာဏဝဿာပိ၊ ကောလိတ
လုလင်၏လည်း။ ပဉ္စ အာဇာညယုတ္တရထ သတနိ၊ အာဇာနည်မြင်းက၊ သော
ရတားငါးရာတို့သည်။ ပရိဝါရာနိ၊ ခြံရံကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။
ဒေဝိဇနာ၊ နှစ်ယောက်သော လုလင်တို့သည်လည်း။ ပဉ္စပဉ္စမာဏဝက
သတပရိဝါရာ၊ ငါးရာ ငါးရာစီ လုလင်အခြံအရံရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်
ကုန်၏။ ရာဇဂဟေစ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌လည်း။ အနုသံဝစ္ဆရံ၊ နှစ်စဉ်မပြတ်။
ဂိရုဂ္ဂသမဇ္ဇံ နာမ၊ တောင်ထိပ်သဘင်မည်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ တေသံ
ဒွိန္ဒပိ၊ ထိုနှစ်ဦးသောလုလင်တို့၏လည်း။ မဉ္စ၊ ညောင်စောင်းကို။ ကေဠာနေ
ယေဝ၊ တစ်ခုတည်းသောအရပ်၌သာလျှင်။ ဗန္ဓန္တိ၊ ခင်းထားကုန်၏။ ဒေဝိ၊
နှစ်ယောက်သောလုလင်တို့သည်လည်း။ ကေတောဝ၊ တပေါင်းတည်းအတူ
သာလျှင်။ နိသီဒိတော၊ နေ၍။ သမဇ္ဇံ၊ သဘင်ပွဲလမ်းကို။ ပဿန္တာ၊ ကြည့်ရှုကုန်
လျက်။ ဟသိတဗ္ဗဠာနေ၊ ရယ်ရွှင်သင့်သောအရာ၌။ ဟသန္တိ၊ ရယ်ရွှင်ကုန်၏။
သံဝေဂဠာနေ၊ ထိတ်လန့်ခြင်းသို့ရောက်ရမည့်အရာ၌။ သံဝေဇေန္တိ၊ ထိတ်လန့်
ကုန်၏။ ဒါယံ၊ အလှူကို။ ဒါတုံ၊ ပေးခြင်းငှာ။ ယုတ္တဠာနေ၊ သင့်သောအရာ၌။
ဒါယံ၊ အလှူကို။ ဒေန္တိ၊ ပေးကုန်၏။ ဣမိနာဝ နိယာမေန၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်
သာလျှင်။ ကေဒိဝသံ၊ တစ်နေ့သ၌။ သမဇ္ဇံ၊ ပွဲသဘင်ကို။ ပဿန္တာနံ၊ ကြည့်
ကုန်စဉ်။ တေသံ၊ ထိုသူတို့၏။ ဉာဏဿ၊ ၏။ ပရိပါကဂတတ္တာ၊ ရင့်ခြင်းသို့
ရောက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ပုရိမ ဒိဝသေသုဝိယ၊ ရှေးဖြစ်သောနေ့တို့၌
ကဲ့သို့။ ဟသိတဗ္ဗဠာနေ၊ ရယ်ရွှင်ရမည့်အရာ၌။ ဟာသောဝါ၊ ရယ်ရွှင်ခြင်း
သည်လည်းကောင်း။ သံဝေဂဠာနေ၊ ထိတ်လန့်ရမည့်အရာ၌။ သံဝေဂဇနနံ
ဝါ၊ ထိတ်လန့်ခြင်း၏ဖြစ်ခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ဒါတုံ၊ အလှူပေးခြင်းငှာ။
ယုတ္တဠာနေ၊ သင့်သောအရာ၌။ ဒါနံဝါ၊ အလှူပေးခြင်းသည်လည်းကောင်း။
နာဟောသိ၊ မဖြစ်။ ဒေဝိဇနာ၊ နှစ်ယောက်သောသူတို့သည်လည်း။ ဧဝံ၊ ဤသို့။
စိန္တယိံသု၊ ကြံကြကုန်၏။ ဧတ္ထ၊ ဤလောကဘေတံ၌။ ဩလောကေတဗ္ဗံ၊ ကြည့်
အပ်သောသဘောသည်။ အတ္ထိကံ၊ ရှိအံ့လော။ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်
ကုန်သော။ ဣမေ၊ ဤသတ္တဝါတို့သည်။ အပ္ပတ္တေဝဿသတေ၊ အနှစ်တစ်ရာသို့
မရောက်မီ။ အပ္ပဏ္ဏတ္တိကဘာဝံ၊ မပညတ် မခေါ်ဝေါ်အပ်သော အဖြစ်သို့။
ဂမိဿန္တိ၊ ရောက်ကုန်လတ္တံ့။ အမေဟိပန၊ ငါတို့သည်ကား။ ကေ မောက္ခဓမ္မံ၊

(၁၆၂)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

ထိုဝဋ်မှ ထွက်မြောက်ရာ တစ်ခုသော နိဗ္ဗာန်တရားကို။ ပရိယေသိတုံ၊ ရှာခြင်း
 ဌာ။ ဝဋ်တံ၊ သင့်၏။ ဣတံ၊ ဤသို့။ အာရမ္မဏံ၊ အာရုံကို။ ဂဟေတူ၊ ယူ၍။
 နိဿိဒိံ၊ နေထိုင်၏။ တထော၊ ထိုနောင်မှ။ ကောလိတော၊ ကောလိတသည်။
 ဥပတိဿံ၊ ဥပတိဿကို။ အာဟ၊ ဆို၏။ သမ္ပ၊ ဥပတိဿ၊ အချင်းဥပတိဿ။ တံ၊
 သင်သည်။ အညေသု၊ ဒီဝသေသု ဝိယ၊ တစ်ပါးကုန်သော နေ့ရက်တို့၌ကဲ့သို့။
 ဟဋ္ဌပဟဋ္ဌော၊ ရှင်ခြင်း၊ အလွန်ရှင်ခြင်းသည်။ န၊ အဟောသိ၊ မဖြစ်။ ဣဒါနိ၊
 ယခုအခါ၌။ အနတ္တမနမာတုကော၊ နှလုံးမသာခြင်းသဘောရှိသည်။ အသိ၊
 ဖြစ်၏။ တေ၊ သင့်အား။ ကိံသလ္လက္ခိတံ၊ အဘယ်ကိုအမှတ်ပြုသနည်း။ ဣတံ
 အာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ သမ္ပ၊ ကောလိတ၊ အမောင်ကောလိတ။ ဧတေသံ၊ ထိုလူ
 တို့ကို။ ဝေါလောကနေ၊ ကြည့်ရာ၌။ သာရော၊ အနှစ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တေ၊
 ဤဝံသတင်ကိုကြည့်ခြင်းသည်။ နိရတ္ထကံ၊ အကျိုးမရှိ။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။
 မောက္ခဓမ္မံ၊ ဝဋ်မှလွတ်မြောက်ရာနိဗ္ဗာန်ကို။ ဂဝေသိတုံ၊ ရှာခြင်းဌာ။ ဝဋ်တံ၊
 သင့်၏။ ဣတံ၊ ဤသို့။ ဣဒံ၊ ဤအကြောင်းကို။ စိန္တယန္တော၊ ကြံအောက်မေ့
 လျက်။ နိသိန္တော၊ နေသည်။ အမှိ၊ ဖြစ်၏။ တံ၊ ပန၊ သင်သည်ကား။ ကသ္မာ၊
 အဘယ်ကြောင့်။ အနတ္တမနော၊ နှလုံးမသာယာသည်။ အသိ၊ ဖြစ်သနည်း။
 ဣတံ၊ ဤသို့မေးသည်ရှိသော်။ သောဝိ၊ ထိုကောလိတသည်လည်း။ တထေဝ၊
 ထိုဥပတိဿ အတူပင်လျှင်။ အာဟ၊ ဆို၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုကော
 လိတ၏။ အတ္တနာ၊ မိမိနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ကေဇ္ဈာသယတံ၊ အလိုတူသည်၏
 အဖြစ်ကို။ ဥတူ၊ သိ၍။ ဥပတိဿော၊ ဥပတိဿသည်။ အာဟ၊ ဆို၏။
 ဥဘိန္နမ္ပိ၊ နှစ်ယောက်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ အမှာကံ၊ ငါတို့အား။ သုစိန္တိတံ၊
 ကောင်းသောကြံခြင်းရှိ၏။ မောက္ခဓမ္မံ ပန၊ ဝဋ်ကင်းရာ နိဗ္ဗာန်ကိုကား။
 ဂဝေသန္တေဟိ၊ ရှာကုန်သော ငါတို့သည်။ ကောပဗ္ဗဇ္ဇော၊ ရဟန်းတစ်ပါးကို။
 လဒ္ဓံ၊ ဝဋ်တံ၊ ရခြင်းဌာသင့်၏။ ကဿ၊ အဘယ်ရဟန်း၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။
 ပဗ္ဗဇ္ဇာမ၊ ရဟန်းပြုရကုန်အံ့နည်း။ ဣတံအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။

တေန ခေါ် ပန သမယေန၊ ထိုအခါ၌။ သဗ္ဗယောနာမ၊ သဗ္ဗယအမည်
 ရှိသော။ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ သိဗ္ဗည်းပရိပိုဇ်သည်။ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌။
 မဟတိယာ ပရိဗ္ဗာဇကပရိသာယ၊ များစွာသော ပရိပိုဇ်ပရိသတ်နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊
 တကွ။ ပဋိဝသတံ၊ နေ၏။ တေ၊ ထိုလူလင်တို့သည်။ တဿ၊ ထိုသိဗ္ဗည်းပရိပိုဇ်

၁-ယမကဝဂ္ဂ၊ ၈-သာရိပုတ္တတ္ထေရဝုတ္တ၊

(၁၆၃)

၏။ သန္တိကေ၊ အထံဉ္စ၊ ပဗ္ဗဇိဿာမာတိ၊ ရဟန်းပြုကုန်အံ့ဟူ၍။ ပဉ္စမာဏ
 ဝကသတာနိစ၊ ငါးရာသော သတို့သားတို့သည်လည်း။ (ဂစ္ဆထမှာစပ်ပါ)
 သိဝိကာယော စ၊ ထမ်းစင်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ရထေ စ၊ ရထားတို့ကိုလည်း
 ကောင်း။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ဂစ္ဆထာတိ၊ သွားလေကုန်လော့ဟု။ ဥယျော
 ဇေတွာ၊ လွှတ်လိုက်၍။ တေဥတောပိ၊ ထိုနှစ်ယောက်သောသူတို့သည်လည်း။
 ပဉ္စဟိမာဏဝကသဇေဟိ၊ ငါးရာကုန်သောလူလင်တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ကော
 ယသိဝိကာယ၊ တစ်ဆောင်သော ထမ်းစင်ဖြင့်။ ဧကေန ရတေန၊ တစ်ခုသော
 ရထားဖြင့်။ ဂန္တော၊ သွား၍။ သဉ္စယဿ၊ သိဉ္စည်း၏။ သန္တိကေ၊ အထံဉ္စ၊ ပဗ္ဗဇိံ သု၊
 ရဟန်းပြုကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုဥပတိဿ ကောလိတတို့၏။ ပဗ္ဗဇိတကာလတော
 ပဌာယ၊ ရဟန်းပြုသောကာလမှစ၍။ သဉ္စယော၊ သိဉ္စည်းသည်။ အတိရေက
 လာတဂ္ဂယသဂ္ဂပတ္တော၊ အလွန် လာဘ်သပ္ပကာ ပြန့်ပြောသော အဖြစ်သို့
 ရောက်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ တေ၊ ထိုဥပတိဿ ကောလိတတို့သည်။
 ကတိပါဟေနေဝ၊ တစ်ရက်နှစ်ရက်ဖြင့်သာလျှင်။ သဉ္စယဿ၊ သိဉ္စည်း၏။ သဗ္ဗံ၊
 အလုံးစုံသော။ သမယံ၊ အယူကို။ ပရိမဋ္ဌိတွာ၊ နှိပ်နင်း၍။ အာစရိယ၊ ဆရာ။
 တုမှာကံ၊ သင်တို့၏။ ဇာနသမယော၊ သိခြင်း၏အကြောင်းသည်။ ဧတ္တကောစ၊
 ဤမျှသာလော။ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်မှုကား။ ဥတ္တရိမ္ပိ၊ အလွန်လည်း။
 အတ္တိတိ၊ ရှိသေးသလောဟု။ ပုစ္ဆိံ သု၊ မေးကုန်၏။ ဧတ္တကောဝ၊ ဤမျှသာလျှင်
 တည်း။ တုမေဟိ၊ သင်တို့သည်။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံကို။ ဉာတံ၊ သိအပ်ပြီလော။
 ဣတိဝုတ္တေ၊ ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်။ တေ၊ ထိုဥပတိဿ ကောလိတတို့သည်။
 စိန္တယိံ သု၊ ကြံကုန်၏။ ဧဝံ သတိ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်။ ဣမဿ၊ ဤသိဉ္စည်း
 ပရိဗုဓ်၏။ သန္တိကေ၊ အထံဉ္စ၊ ဗြဟ္မစရိယဝါသော၊ အမြတ်ကို ကျင့်လို၍
 နေခြင်းသည်။ နိရတ္ထကော၊ အကျိုးမရှိ။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ မောက္ခဓမ္မံ၊ ဝဋ်မှ
 ထွက်မြောက်ရာနိဗ္ဗာန်ကို။ ဂပေသိတံ၊ ရှာခြင်းငှာ။ နိက္ခန္တော၊ ကာမဂုဏ်ဖြင့်
 မွေ့လျော်ခြင်းရှိသော လူ့ဘောင်မှ ထွက်ခွဲကုန်၏။ သော၊ ထိုနိဗ္ဗာန်တရား
 သည်။ ဣမဿ၊ ဤပရိဗုဓ်၏။ သန္တိကေ၊ ဉ္စ၊ ဥပ္ပါဒေတံ၊ ဖြစ်စေခြင်းငှာ။
 နသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။ ဇမ္ဗုဒ္ဓိပေါ၊ ဇမ္ဗုဒ္ဓိပါကျွန်းသည်။ မဟာ ခေါ၊ ပန၊
 ကျယ်ဝန်းသည်သာလျှင်တည်း။ ဂါမနိဂမရာဇောနိယော၊ ရွာနိဂုံး မင်းနေ
 ပြည်တို့သို့။ စရန္တာ၊ သွားသည်ရှိသော်။ အဒ္ဓါ၊ မချတ်။ မောက္ခဓမ္မံ ဒေသကံ၊

(၁၆၄) ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

ဝေဋ္ဌိမ္မံ လွက်မြောက်ရာနိဗ္ဗာန်ကို ဟောတတ်သော။ ကိပ္ပိ အာစရိယံ၊ တစ်စုံ
 တစ်ယောက်သောဆရာကို။ လဘိဿာမ၊ ရကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ကြံကုန်၏။
 တတောပဋ္ဌာယ၊ ထိုသို့ ကြံသည်မှစ၍။ ယတ္ထယတ္ထ၊ အကြင် အကြင်အရပ်၌။
 ပဏ္ဍိတော၊ ကုန်သော။ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့သည်။ အတ္ထိတိ၊
 ရှိကုန်၏ဟူ၍။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုတို့ပညာရှိများနေရာအရပ်သို့။
 ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ သာကန္တံ၊ ဆွေးနွေးမေးမြန်းခြင်းကို။ ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။
 တေဟိ၊ ထိုဥပတိဿ ကောလိတတို့သည်။ ပုဋ္ဌပဉ္စ၊ မေးအပ်သောပြဿနာကို။
 အညေ၊ တစ်ပါးကုန်သောသူတို့သည်။ ကထေတုံ၊ ဖြေဆိုခြင်းငှာ။ နသက္ကောန္တိ၊
 မတတ်နိုင်ကုန်။ တေ ပန၊ ထိုဥပတိဿ ကောလိတတို့သည်ကား။ တေသံ၊ ထိုသူ
 တို့၏။ ပဉ္စ၊ ပြဿနာကို။ ဝိဿဇေန္တိ၊ ဖြေကုန်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သကလဇမ္ဗုဒ္ဓိပံ၊
 အလုံးစုံသောဇမ္ဗုဒ္ဓိပါကျွန်းသို့။ ပရိဂ္ဂဟိတော၊ စူးစမ်း၍။ နိဝတ္ထိတော၊ ပြန်လည်
 ခဲ့၍။ သကဋ္ဌာနမေဝ၊ မိမိတို့နေရာသို့သာလျှင်။ အာဂန္ဓာ၊ လာ၍။ သမ္မ
 ကောလိတ၊ အချင်းကောလိတ။ အမေသု၊ ငါတို့တွင်။ ယော၊ အကြင်သူ
 သည်။ ပဌမံ၊ ရှေ့ဦးစွာ။ အမတံ၊ အမြိုက်နိဗ္ဗာန်ကို။ အဓိဂစ္ဆတိ၊ ရ၏။
 ဆော၊ ထိုသူသည်။ အာရောစေတူတိ၊ ကြားလေ့ဟူ၍။ ကတိကံ၊ ကတိက
 စစ်ကို။ အကံသု၊ ပြုကုန်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ တေသု၊ ထိုဥပတိဿ ကောလိတ
 တို့သည်။ ကတိကံ ကတော၊ ကတိကဝတ်ပြု၍။ ဝိဟရန္တေသု၊ နေကုန်သည်
 ရှိသော်။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာတရားသည်။ ဝုတ္တာနုက္ကမေန၊ ဆိုခဲ့ပြီးသောအစဉ်
 ဖြင့်။ ရာဇဂဟံ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့။ ပတော၊ ရောက်၍။ ဝေဠုဝနံ၊ ဝေဠုဝန်
 ကျောင်းတော်ကို။ ပဋိဂ္ဂဟေတော၊ အလှူရေစက်ခံ၍။ ဝေဠုဝနေ၊ ဝေဠုဝန်
 ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်း
 တို့။ စာရိကံ၊ ဒေသစာရိကို။ စရထ၊ သွားလေကုန်လော့။ ဗဟုဇနဟိတာယ၊
 များစွာသောလူတို့၏စီးပွားအကျိုးငှာ။ ရတနတ္ထယ ဂုဏပကာသနတ္ထံ၊ ရတနာ
 သုံးပါးတို့၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကိုပြခြင်းငှာ။ ဥယျောဇိတာနံ၊ တိုက်တွန်းနှိုးဆော်
 အပ်ကုန်သော။ ကေသဋ္ဌိယာ အရဟန္တာနံ၊ ခြောက်ကျိပ် တစ်ယောက်သော
 ရဟန္တာတို့၏။ အန္တရေ၊ အတွင်း၌။ ပဉ္စဝဂ္ဂိယာနံ၊ ပဉ္စဝဂ္ဂိရဟန်းတို့၏။ အဗ္ဘန္တ
 ရော၊ အတွင်း၌။ အဿဇိတ္ထရော၊ အဿဇိမထေရ်သည်။ ပဋိနိဝတ္ထိတော၊ တစ်ဖန်
 ပြန်လည်၍။ ရာဇဂဟံ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့။ အာဂတော၊ ရောက်လာ၏။ ပုန

၁-ယမကဝဂ္ဂ၊ ၈-သာရိပုတ္တတ္ထေရဝတ္ထု၊

(၁၆၅)

ဒီဝသေ၊ မိုးသောက်သောနေ့၌။ ပါတောဝ၊ စောစောကလျှင်။ ပတ္တမိရံ၊
 သဝိတ်သင်္ကန်းကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ရာဇဂဟံ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့။ ပိဏ္ဍာယံ၊
 ဆွမ်းအလို့ငှာ။ ပါဝိသိ၊ ဝင်၏။ တသ္မိယသမယေ၊ ထိုအခါ၌။ ဥပတိဿ
 ပရိဗ္ဗာဇကော၊ ဥပတိဿ ပရိဗ္ဗိဇ်သည်။ ပါတောဝ၊ စောစောကလျှင်။
 ဘတ္တကိစ္စံကတော၊ ဆွမ်းစားခြင်းကိစ္စကိုပြု၍။ ပရိဗ္ဗာဇကောရာမံ၊ ပရိဗ္ဗိဇ်တို့၏
 နေရာအာရာမံသို့။ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားစဉ်။ ထေရံ၊ အဿဇိမထေရ်ကို။ ဒိဿော၊
 မြင်၍။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ မယာ၊ ငါသည်။ ဝေရူပေါ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ပဗ္ဗဇိ
 တောနာမ၊ ရဟန်းမည်သည်ကို။ န ဒိဋ္ဌဝုဗ္ဗောယေဝ၊ မမြင်ဖူးသည်လျှင်တည်း။
 လောကေ၊ လောက၌။ ယေ၊ အကြင်ရဟန်းတို့သည်။ အရဟန္တာဝါ၊
 ရဟန္တာအဖြစ်သို့ လည်းကောင်း။ အရဟတ္တမဂ္ဂံဝါ၊ အရဟတ္တမဂ်သို့လည်း
 ကောင်း။ သမာပန္နော၊ ရောက်ကုန်၏။ တေသံ ဘိက္ခုနံ၊ ထိုရဟန်းတို့တွင်။
 အဟံ၊ ဤရဟန်းသည်။ အညတရော၊ တစ်ယောက်ယောက်တည်း။ အဟံ၊
 ငါသည်။ ဣမံဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းသို့။ ဥပသင်္ကမိတော၊ ကပ်၍။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။
 တံ၊ သင်သည်။ ကံ၊ အဘယ်သူကို။ ဥဒ္ဓိဿ၊ ရည်ညွှန်း၍။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်း
 ပြုသည်။ အသိ၊ ဖြစ်သနည်း။ တေ၊ သင်၏။ သတ္ထော၊ ဆရာကား။ ကော ဝါ၊
 အဘယ်သူနည်း။ တံ၊ သင်သည်။ ကဿဝါ၊ အဘယ်သူ၏လည်း။ ဓမ္မံ၊ ကို၊
 ရောစေသိ၊ နှစ်သက်သနည်း။ ပုစ္ဆေယျံ၊ မေးရမူကား။ ယံနုန၊ ကောင်းလေစွ။
 ဣတိ၊ ဤသို့အကြံဖြစ်၏။ အထ၊ ထိုသို့အကြံဖြစ်ပြီးသည်မှ။ အဿ၊ ထိုဥပတိဿ
 ပရိဗ္ဗိဇ်အား။ ဧတံ၊ သော ဝရိဝိတဏှော၊ ဤသို့သောအကြံသည်။ အဟောသိ၊
 ဖြစ်ပြန်၏။ ဣမံဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းကို။ ပဉ္စ၊ ပြဿနာကို။ ပုစ္ဆိတံ၊ မေးခြင်းငှာ။
 အကာလော၊ အခါမဟုတ်ပေသေး။ အန္တရဃရံ၊ ရွာတွင်းသို့။ ပဝိဋ္ဌော၊
 ဝင်၍။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှာ။ စရတိ၊ သွား၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဣမံဘိက္ခု၊
 ဤရဟန်းကို။ ပိဋ္ဌိတော ပိဋ္ဌိတော၊ နောက်က နောက်က။ အနုပန္နယျံ၊
 အစဉ်အတိုင်းလိုက်ရမူကား။ ယံနုန၊ ကောင်းလေစွ။ အတ္ထိကေဟိ၊ ခရီးသွား
 လိုသောသူတို့သည်။ မဂ္ဂံ၊ ခရီးအဆစ်အပိုင်း လမ်းထောက်ကို။ ဥပညာတံ၊
 သိအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးသွင်း၍။ ပိဋ္ဌိတော ပိဋ္ဌိတော၊ နောက်က
 နောက်က။ အနုပန္နံ၊ အစဉ်လိုက်၏။ သော၊ ထိုဥပတိဿသည်။ လဒ္ဓပိဏ္ဍပါတံ၊
 ရအပ်သော၊ ဆွမ်းရှိပြီးသော။ အညတရံ ဩကာသံ၊ အမှတ်မဲ့ တစ်ပါး

(၁၆၆)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

ပါးသောအရပ်သို့။ ပစ္ဆန္တိ၊ သွားသော။ ထေရံ၊ အဿဇိမထေရ်ကို။ ခိယှာ၊
 မြင်၍။ အဿ၊ ထိုမထေရ်၏။ နိဿိတုကာမတဉ္စ၊ နေခြင်းငှာ အလိုရှိသည်၏
 အဖြစ်ကိုလည်း။ ဥက္ခာ၊ ၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ပရိဗ္ဗာဇကဝိဋ္ဌကံ၊ ပရိဗ္ဗိဇ်
 တို့၏ နေရာအင်းပျဉ်သို့။ ပညာပေတု၊ ခင်း၍။ အဒါယိ၊ ပေး၏။ သော၊
 ထိုဥပတိဿသည်။ အဿ၊ ထိုအဿဇိမထေရ်၏။ ဘတ္တကိစ္စ ပရိယောသာနေပိ၊
 ဆွမ်းစားပြီးသောအဆုံး၌လည်း။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ကုဏ္ဍိကာယ၊ ကရားမှ။
 ဥဒကံ၊ ရေကို။ အဒါတိ၊ ပေးလှူ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အာစရိယဝတ္ထံ၊ ဆရာဝတ်ကို။
 ကတု၊ ပြု၍။ ကတဘတ္တ တိစ္စေန၊ ဆွမ်းစားခြင်းကိစ္စပြီးပြီးသော။ ထေရေန၊
 မထေရ်နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ မဇ္ဈပဋိသန္တာရံ၊ သာယာချေငံစွာ စကားပြော
 ဟောခြင်းဖြင့် စေ့စပ်ခြင်းကို။ ကတု၊ ပြု၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။
 အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ တေ၊ သင်၏။ ဣန္ဒြိယာနိ၊ ဣန္ဒြေတို့သည်။ ခေါ၊ စင်စစ်။
 ဝိပ္ပသန္တာနိ၊ ကြည်လင်ကုန်၏။ ဆဝိဝဏ္ဏော၊ ကိုယ်အဆင်းသည်။ ပရိသုဒ္ဓေါ၊
 ဖြူစင်၏။ ပရိယောဒါတော၊ ပြီးပြီးပြန်ရှိ၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ တံ၊ သင်သည်။
 ကံ၊ အဘယ်သူကို။ ဥဒ္ဓိဿ၊ ရည်၍။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြုသည်။ အသိ၊ ဖြစ်
 သနည်း။ တေ၊ သင်၏။ သတ္ထာ၊ ဆရာကား။ ကောဝါ၊ အသနည်း။ တံ၊ သင်သည်။
 ကဿဝါ၊ အဘယ်သူ၏လည်း။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ရောစေသိ၊ နှစ်သက်သနည်း။
 ဣတိပုစ္ဆံ၊ ဤသို့မေး၏။ ထေရော၊ အဿဇိမထေရ်သည်။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။
 ဣမေပရိဗ္ဗာဇကံနာမ၊ ဤပရိဗ္ဗိဇ်တို့မည်သည်ကား။ သာသနဿ၊ သာသနာ
 တော်၏။ ပဋိပက္ခဘူတာ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်ကုန်၏။ ဣမဿ၊ ဤသူအား။
 သာသနဿ၊ သာသနာသုံးပါး၏။ ဂမ္ဘီရတံ၊ နက်နဲသည်၏ အဖြစ်ကို။
 ဒဿေဿာမိ၊ ပြအံ့။ ဣတိစိန္တေတု၊ ဤသို့ကြံ၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ နဝက
 ဘာဝံ၊ ငယ်သည်၏အဖြစ်ကို။ ဒဿေန္တော၊ ပြလိုသောကြောင့်။ အာဟ၊ ဆို၏။
 အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ အဟံ ခေါ၊ ငါသည်ကား။ နဝေါ၊ အငယ်သာတည်း။ အာစိရ
 ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြု၍မကြာမြင့်သေး။ ဝါ၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြုသည်ကား။
 အစိရံ၊ မမြင့်သေး။ နဝေါ၊ အငယ်သာတည်း။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ ဓရနာ
 ဂတော၊ ယခုသာ ရောက်လာသော။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဓမ္မဝိနယံ၊ သုတ်၊ အဘိ
 ဓမ္မာ၊ ဝိနည်းဟုအပ်သော။ ဣမဓမ္မံ၊ ဤတရားကို။ တာဝ၊ ရွှေဦးစွာ။ ဝိတ္တာရေန၊
 အကျယ်အားဖြင့်။ ဒေသေဟံ၊ ဟောခြင်းငှာ။ နသက္ခိဿာမိ၊ မတတ်နိုင်။

၁-ယမကဝဂ္ဂ၊ ၈-သာရိပုတ္တတ္ထေရဝတ္ထု

(၁၆၇)

ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဥပတိသောနာမ၊ ဥပတိသ အမည်ရှိသော။ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ ပရိဗ္ဗိတည်း။ တံ၊ အရှင်ဘုရားသည်။ ယထာသတ္တိယာ၊ သတ္တိရှိသည်အားလျော်စွာ။ အပ္ပံ၊ အနည်းငယ်ကိုလည်း ကောင်း။ ဗဟံ၊ အများကိုလည်းကောင်း။ ဝဒတု၊ ဆိုပါလော့။ ဧကံ၊ တစ်ခု သောတရားစကားကို။ နယသတေန၊ နည်းတစ်ရာဖြင့်လည်းကောင်း။ နယ သဟသေန၊ နည်းတစ်ထောင်ဖြင့် လည်းကောင်း။ ပဋိဝိဇ္ဈိတံ၊ ထိုးထွင်း၍ သိခြင်းငှာ။ မယံ၊ ငါ၏။ ဘာရော၊ ဝန်တည်း။ ဣတိစိန္တေတု၊ ဤသို့ကြံ၍။ အာဟ၊ ဆို၏။

အပ္ပံ၊ နည်းသောတရားကိုသော်လည်းကောင်း။ ဗဟံ၊ များသောတရား ကိုသော်လည်းကောင်း။ ဘာသယ၊ ဟောတော်မူပါလော့။ မေ၊ ငါ့အား။ အတ္ထိယေဝ၊ အနက်ကိုသာလျှင်။ ပြုဟံ၊ ဟောတော်မူလော့။ မေ၊ ငါ့အား။ အတ္ထေနဝ၊ အနက်ဖြင့်သာလျှင်။ အတ္ထော၊ အလိုရှိ၏။ ဗဟံ၊ များစွာ။ ဗျဉ္ဇနံ၊ သဒ္ဓါကို။ ကိံကဟသိ၊ အတယ်ပြုအံ့နည်း။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။

☞ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။ ယေဓမ္မာ၊ အကြင်တရားတို့သည်။ ဟေတုပ္ပဘဝံ၊ အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်ကုန်၏။ ဝ၊ ယေဓမ္မာ၊ အကြင်ဒုက္ခသစ္စာတို့သည်။ ဟေတုပ္ပဘဝံ၊ သမုဒယသစ္စာဟူသော အကြောင်းကြောင့်ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ အစရှိသော။ ဂါတံ၊ ဂါထာကို။ အာဟ၊ ဆို၏။ ပုရိဗ္ဗာဇကော၊ ပရိဗ္ဗိတည်း။ ပဌမံ၊ စွာသော။ ပဒဒ္ဓယမေဝ၊ ပုဒ်နှစ်ခုကိုသာလျှင်။ သုတု၊ ကြားနာရ၍။ သဟသနယ ပဋိမဏ္ဍိတေ၊ နည်း တစ်ထောင်ဖြင့် တန်းဆာဆင်အပ်သော။ သောတာပတ္တိဖလေ၊ သောတာ ပတ္တိဖိုလ်၌။ ပတိဌဟံ၊ တည်၏။ ဣတရံ ပဒဒ္ဓယံ၊ နောက်နှစ်ပုဒ်ကို။ သော တာပတ္တိဖလပတ္ထကာလေ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်သို့ရောက်သောကာလ၌။ နိဌာ ပေသိ၊ ပြီးစေ၏။ သော၊ ထိုဥပတိသပရိဗ္ဗိတည်း။ သောတာပန္နော၊ သော တာပန်သည်။ ဟုတု၊ ၍။ ဥပရိသေသေ၊ အထက် မဂ်ဖိုလ်အထူးကို။ အပ္ပဝတ္တန္တော၊ မဖြစ်စေနိုင်သည်ရှိသော်။ ဧတ္ထ၊ ဤ အထက်မဂ်ဖိုလ်အထူးကို မဖြစ်စေနိုင်သောအရာ၌။ ကာရဏံ၊ အကြောင်းသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ရှိသည်ပင် ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိသလ္လက္ခေတု၊ ဤသို့မှတ်၍။ ထေရံ၊ အသမ္မာမထေရ်ကို။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဥပရိဓမ္မဒေသနံ၊ အထက်မဂ်ဖိုလ်အလို့ငှာ

(၁၆၈)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

တရားဟောခြင်းကို။ မာဝနုယိတ္ထ၊ မပွားစေကုန်လင့်လော့။ ဧတ္ထကံမေဝ၊
 ဤမျှသော တရားဟောခြင်းသည်သာလျှင်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေလေလော့။
 အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ သတ္ထာ၊ ဆရာဘုရားသည်။ ကုဟိ၊ အဘယ်အရပ်၌။ ဝသတိ၊
 နေတိသနည်း။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့မေး၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ ဝေဠု၊ ဝနေ၊
 ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌။ ဝသတိ၊ နေတော်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်သည်ရှိ
 သော်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဆိုပြီးတကား။ တုမေ၊ အရှင်
 ဘုရားတို့သည်။ ပုရတော၊ ရွှေမှ။ ယာထ၊ ကြွတော်မူကုန်လော့။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်
 ၏။ ကော၊ သဟာယကော၊ အဆွေခင်ပွန်းတစ်ယောက်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။
 အမေဟိ၊ ငါတို့သည်လည်း။ အညမညံ၊ ချင်း။ ကတိကံ၊ ကတိကဝတ်ကို။
 ကတော၊ ပြု၍။ အမေသု၊ ငါတို့တွင်။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ။
 အမတံ၊ အမြိုက်နိဗ္ဗာန်ကို။ အဓိဂစ္ဆတိ၊ ရ၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ အာရောစေ၊
 ကြားလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ကတိကဝတ်ပြု၏။ အဟံ၊ သည်။ တံ ပဋိညံ၊ ထိုသို့
 ဝန်ခံခြင်းကို။ မောစေတော၊ လွှတ်စေ၍။ သဟာယကံ၊ အဆွေခင်ပွန်း
 ကောလိတကို။ ဂဟေတော၊ ခေါ်ခွဲ၍။ တုမှာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏။ အာဂတ
 မဂ္ဂနေဝ၊ လာသော လမ်းခရီးဖြင့်သာလျှင်။ သတ္ထုသန္တိကံ၊ ဘုရားအထံ
 တော်သို့။ အာဂမိဿာမ၊ မလိုက်လာပါကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလျက်။ ပဉ္စ
 ပတိဋ္ဌိတေန၊ ငါးပါးသော အင်္ဂါ၌တည်သဖြင့်။ ထေရဿ၊ ၏။ ပါဒမူလေသု၊
 ခြေရင်းတို့၌။ နိပတိတော၊ ပျပ်ဝပ်ရှိခိုး၍။ တိက္ခတ္ထံ၊ သုံးကြိမ်။ ပဒက္ခိယံ၊
 လက်ယာရစ်လှည့်လည်သည်ကို။ ကတော၊ ပြု၍။ ထေရံ၊ မထေရ်ကို။ ဥယျော
 စေတော၊ လွှတ်လိုက်၍။ ပရိဗ္ဗာဇကောရာမာဘိမုခေါ၊ ပရိဗုဇ်တို့၏အာရာမ
 တို့သို့ ရှေးရှု။ အဂမာသိ၊ သွား၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌။ ကောလိတပရိဗ္ဗာ
 ဇကော၊ ကောလိတပရိဗုဇ်သည်။ ခုရတောဝ၊ အဝေးမှလျှင်။ အာဂစ္ဆန္တိ၊
 လာသော။ တံ၊ ထိုဥပတိဿပရိဗုဇ်ကို။ ခိသော၊ မြင်၍။ အဇ္ဇာ၊ ယနေ့။ မယံ၊ ၏။
 သဟာယကဿ၊ အဆွေခင်ပွန်း၏။ မုခဝဏ္ဏော၊ မျက်နှာအဆင်းသည်။ အည
 ခိဝသေသု ဝိယ၊ တစ်ပါးသောနေရက်တို့၌ကဲ့သို့။ န၊ မဟုတ်။ အဒ္ဓါ၊ မချွတ်။
 တေန၊ ထိုဥပတိဿသည်။ အမတံ၊ အမြိုက်နိဗ္ဗာန်ကို။ အဓိဂတံ၊ ရအပ်သည်။
 ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးသွင်းလျက်။ အမတာဓိဂမံ၊ အမြိုက်
 နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ခြင်းကို။ ပုစ္ဆံ၊ မေး၏။ သောပိ၊ ထိုဥပတိဿသည်လည်း။

အသံ၊ ထိုကောလိတအား။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ အမတံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို။ အဓိကတံ၊ သိသည်မှန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ပဋိဇာနိတော၊ သိစေ၍။ တမေဝဂါထံ၊ ထိုဂါထာကိုပင်လျှင်။ အဘာသိ၊ ဟော၏။ ဂါထာပရိယောသာနေ၊ ဂါထာ၏အဆုံး၌။ ကောလိတောမိ၊ ကောလိတသည်လည်း။ သောတာပတ္တိဖလေ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌဟိတော၊ တည်၍။ သမ္မ၊ အချင်း။ အမှာကံ၊ တို့၏။ သတ္တာ၊ ဆရာဘုရားသည်။ ကုဟိ၊ အတယ်အရပ်၌။ စသတိကိရ၊ နေသနည်း။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့မေး၏။ သမ္မ၊ အချင်း။ ဝေဠုဝနေကိရ၊ ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူ၏ဟူ။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ နော၊ ငါတို့၏။ အာစရိယေန၊ ဆရာဖြစ်သော။ အသမိတေရေန၊ အသမိတေရ်သည်။ ကတိတံ၊ ပြောအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်လတ်သော်။ သမ္မ၊ အချင်း။ တေနဟိ၊ ထိုသို့တပြားကား။ အာယာမသွားကြစို့။ သတ္တာရံ၊ ဘုရားသခင်ကို။ ပသိဿာမ၊ ဖူးမြင်ကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆို၏။ သေ၊ သော သာရိပုတ္တတ္ထေရေ စ နာမ၊ ဤရှင်သာရိပုတ္တရာထေရ် မည်သည်ကား။ သဒါပိ၊ အခါခပ်သိမ်းလည်း။ အာစရိယပူဇတောဝ၊ ဆရာအား ပူဇော်ခြင်း ရှိသည်သာလျှင်တည်း။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ သဟာယံ၊ အဆွေခင်ပွန်းကောလိတကို။ အာဟ၊ ဆို၏။ သမ္မ၊ အချင်း။ အမှဟိ၊ ငါတို့သည်။ အဓိကတံ၊ ရအပ်သော။ အမတံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ အာစရိယဿ၊ ဆရာဖြစ်သော။ သဗ္ဗယပရိဗ္ဗာဇကဿာပိ၊ သိဉ္ဇည်း ပရိဗ္ဗိဇာအားလည်း။ ကထေဿာမ၊ ပြောဆိုကုန်အံ့။ ဗုဇ္ဈာမာနာ၊ သိထိုက်သည်ရှိသော်။ ပဋိဝိဇ္ဈိယတိ၊ ကျွတ်ပါလတ္တံ့။ အပ္ပဋိဝိဇ္ဈန္တော၊ မကျွတ်ထိုက်သည်ရှိသော်။ အမှာကံ၊ ငါတို့ကို။ သဒ္ဓဟိတော၊ ယုံကြည်၍။ သတ္တတ္ထုသန္တိကံ၊ ဘုရားအထံတော်သို့။ ဂမိဿတိ၊ ရောက်လာလတ္တံ့။ ဗုဒ္ဓဿ၊ ဘုရားသခင်၏။ ဓမ္မဒေသနံ၊ တရားဟောခြင်းကို။ သုတော၊ ကြားနာရ၍။ မဂ္ဂဖလပဋိဝေဓံ၊ မဂ်ဖိုလ်ကို ထိုးထွင်း၍သိခြင်းကို။ ကရိဿတိ၊ ပြုလတ္တံ့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ တတော၊ ထိုသို့ပြောဆိုပြီးမှ။ ဒေဝိဇနာ၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော ဥပတိဿ ကောလိတတို့သည်လည်း။ သဗ္ဗယဿ၊ သိဉ္ဇည်းပရိဗ္ဗိဇာ၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ အာဂမိသု၊ သွားကုန်၏။ သဗ္ဗယော၊ သိဉ္ဇည်းပရိဗ္ဗိဇာသည်။ တေ၊ ထိုဥပတိဿ ကောလိတတို့ကို။ ခိဿ၊ မြင်၍သာလျှင်။ တာတာ၊ အမောင်တို့။ ကိံ၊ အသို့နည်း။ ဧဝံ၊ သင်တို့အား။ ကောစိ၊ တစ်စုံတစ်ယောက်သော။ အမတ

(၁၇၀)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

မဂ္ဂဒေသကော၊ အမြိုက်နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းကို ဟောတတ်သောသူကို။
 လဒ္ဓေါ၊ ရ၏လော။ ဣတိပုစ္ဆံ၊ ဤသို့မေး၏။ အာစရိယ၊ ဆရာ။ အာမလဒ္ဓေါ၊
 ဪ-ရပေပြီ။ ဣတိဝတု၊ ဤသို့ဆိုပြီး၍။ လောကေ၊ လောက၌။ ဗုဒ္ဓေါ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်တော်မူ၏။ လောကေ၊ လောက၌။ ဓမ္မော၊
 တရားသည်။ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်တော်မူ၏။ လောကေ၊ လောက၌။ သံဃော၊
 သံဃာတော်သည်။ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်တော်မူ၏။ တုမ္မေ၊ သင်ဆရာတို့သည်။
 တုစ္ဆေ၊ အချင်းနှီးဖြစ်သော။ အသာရကေ၊ အနှစ်မရှိသော အကျင့်၌။
 ဝိစရထ၊ ကျင့်ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဧထ၊ လာကုန်လော့။ သတ္တသန္တိကံ၊
 ဘုရားအထံတော်သို့။ ဂမိဿာမ၊ သွားကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်။
 တုမ္မေ၊ သင်တို့သည်။ ဂစ္ဆထ၊ သွားလေကုန်။ အဟံ၊ ငါသည်။ နသက္ခိဿာမိ၊
 သွားခြင်းငှာမတတ်နိုင်။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ ကိံကာရဏာ၊ အဘယ်
 ကြောင့်မတတ်နိုင်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ မဟာဇနဿ၊
 လူအပေါင်း၏။ အာစရိယော ဟုတု၊ ဆရာဖြစ်၍။ ဝိစရိံ၊ ကျင့်၍နေပြီ။
 ဝိစရန္တဿ၊ ကျင့်၍နေသော။ မေ၊ ငါ၏။ အန္တေဝါသိကဝါသော၊ အတွင်း
 တပည့်ပြု၍ နေခြင်းသည်။ စာဋိယာ၊ အိုးစရည်းကြီးသည်။ ဥဒက သိဉ္ဇန
 ဘာဝပတ္တိဝိယ၊ ရေသွန်းအိုးငယ်အဖြစ်သို့ ရောက်ခြင်းကဲ့သို့။ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ အန္တေဝါသိကဝါသံ၊ အန္တေဝါသိကအဖြစ်ဖြင့်
 နေခြင်းကို။ ဝသိတုံ၊ နေခြင်းငှာ။ နသက္ခိဿာမိ၊ မတတ်နိုင်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့
 ဆိုသည်ရှိသော်။ အာစရိယ၊ ဆရာ။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ မာကရိ၊ မဆိုလင့်။ ဣတိ၊ ဤသို့
 တောင်းပန်သည်ရှိသော်။ တာတာ၊ ငါ့သား အမောင်တို့။ ဝဟောတု၊ ထိုသို့
 မဆိုအပ်သည်ပင်ဖြစ်စေ။ တုမ္မေ၊ သင်တို့သည်။ ဂစ္ဆထ၊ သွားလေကုန်လော့။
 အဟံ၊ ငါသည်။ နသက္ခိဿာမိ၊ သွားခြင်းငှာမတတ်နိုင်။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။
 အာစရိယ၊ ဆရာ။ လောကေ၊ လောက၌။ ဗုဒ္ဓဿ၊ ဘုရားသခင်၏။ ဥပ္ပန္နကာလ
 တောပဋ္ဌာယ၊ ဖြစ်တော်မူသောအခါမှစ၍။ မဟာဇနော၊ လူအပေါင်းသည်။
 ဂန္ဓမာလာခိ ဟတ္ထော၊ နံ့သာပန်းစသည်ကို လက်စွဲလျက်။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။
 တမေဝ၊ ထိုဘုရားသခင်ကိုသာလျှင်။ ပူဇေဿတိ၊ ပူဇော်လတ္တံ့။ မယံပိ၊ ငါတို့
 သည်လည်း။ တတ္ထေဝ၊ ထိုဘုရားရှိရာသို့သာလျှင်။ ဂမိဿာမ၊ သွားကုန်အံ့။
 တုမ္မေ၊ အရှင်ဆရာတို့သည်။ ကိံကာရိဿထ၊ အဘယ်သို့ပြုကုန်အံ့နည်း။ ဣတိ၊

ဤသို့မေးသည်ရှိသော်။ တာတာ၊ ငါ့သားတို့။ ဣမသ္မိံ လောကေ၊ ဤလောက
 ဌ်။ ဒန္တာ၊ ပညာနည်းသောသူတို့သည်။ ဗဟူကိံ နုခေါ၊ များကုန်သလော။
 ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်မှုကား။ ပဏ္ဍိတာ၊ ပညာရှိသောသူတို့သည်။ ဗဟူကိံ
 နုခေါ၊ များကုန်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ အာစရိယ၊ ဆရာဒိဋ္ဌိ
 တက္ကတန်း။ ဒန္တာ၊ ပညာနည်းသူတို့သည်။ ဗဟူ၊ များကုန်၏။ ပဏ္ဍိတာစ နာမ၊
 ပညာရှိတို့သည်ကား။ ကဒါစိဝေ၊ အနည်းငယ်တို့သာလျှင်။ ဟောန္တိ၊
 ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောဆိုသည်ရှိသော်။ တာတာ၊ ငါ့သားတို့။ တေနဟိ၊
 ထိုသို့တပြီးကား။ ပဏ္ဍိတာ၊ ပညာရှိသောသူတို့သည်။ သမဏဿ ဂေါတမဿ၊
 ရဟန်းဂေါတမ၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဂမိဿန္တိ၊ သွားကုန်လတ္တံ့။ ဒန္တာ၊
 မိုက်မဲ ထွေဝေကုန်သော။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ သန္တိကံ၊
 အထံသို့။ အာဂမိဿန္တိ၊ လာကုန်လတ္တံ့။ တုဗ္ဗေ၊ သင်တို့သည်။ ဂစ္ဆထ၊
 သွားကုန်လော့။ အဟံ၊ ငါသည်။ နဂမိဿာမိ၊ သွားခြင်းငှာ မတတ်နိုင်။
 ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဆိုနိုင်ခက်တပြီးကား။ အာစရိယ၊
 ဆရာ။ တုဗ္ဗေ၊ အရှင်တို့သည်။ ပညာယိဿထ၊ သိရကုန်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့
 ဆိုခဲ့၍။ ပက္ကမိံသု၊ ဖဲကုန်၏။ တေသု၊ ထိုဥပတိဿ ကောလိတတို့သည်။
 ဂစ္ဆန္တေသု၊ သွားကုန်သည်ရှိသော်။ သဗ္ဗယဿ၊ သိဉ္ဇည်း တက္ကတန်း၏။ ပရိသာ၊
 ပရိသတ်သည်။ ဘိဇ္ဇေ၊ ပျက်စီးကွဲပြား၏။ တသ္မိံခဏေ၊ ထိုခဏ၌။ အာရာမော၊
 တက္ကတန်း ပရိဝုဇ်တို့၏နေရာ ကျောင်းအာရာမသည်။ တုဇ္ဈော၊ အချည်းနှီး
 ရယန်းမရှိ ဆိတ်ငြိမ်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုသိဉ္ဇည်းသည်။
 တုဇ္ဈံ၊ ဆိတ်ငြိမ်သော။ အာရာမံ၊ ကျောင်းအာရာမကို။ ဒိဿာ၊ မြင်၍။ ဥဏှံ၊
 ပူသော။ လောဟိတံ၊ ကို။ ဆဉ္ဇေသိ၊ အန်၏။ တေဟိ၊ ထိုဥပတိဿ ကောလိတ
 တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္က။ ဂစ္ဆန္တေသု၊ သွားကုန်သော။ ပဉ္စသု ပရိဗ္ဗာ ဇကသ
 တေသု၊ ငါးရာကုန်သော ပရိဝုဇ်တို့တွင်။ အခုတေယျသတာနိ၊ အခွဲနှင့်တကွ
 သုံးရာကုန်သော သူတို့သည်။ သဗ္ဗယဿ၊ သိဉ္ဇည်း တက္ကတန်း အထံသို့။
 နိဝတ္တိံသု၊ ပြန်လည်ကုန်၏။ တေသု၊ ထိုပရိဝုဇ်တို့သည်။ ဂစ္ဆန္တေသု၊ သွားကုန်
 သည်ရှိသော်။ အတ္တနော၊ ၏။ အန္တေဝါသိကေဟိ၊ အန္တေဝါသိက ဖြစ်ကုန်
 သော။ အခုတေယျဟိ ပရိဗ္ဗာဇကသတေဟိ၊ အခွဲနှင့်တကွ သုံးရာကုန်သော
 ပရိဝုဇ်တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ က။ ဝေဠုဝန်း၊ ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်သို့။ အဂမိံသု၊

(၁၇၂)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

သွားကုန်သည်။ သတ္တဝါသည်။ စတုပရိသမဇ္ဈေ၊ ပရိသတ်လေးပါးအလယ်၌။
 နိသိန္ဓော၊ နေလျက်။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေန္တော၊ ဟောတော်မူစဉ်။ ဒုရတောတံ၊
 အဝေးမှသာလျှင်။ အဂစ္ဆန္တသု၊ လာကုန်သော။ တေသု၊ ထိုဥပတိဿ
 ကောလိတတို့ကို။ ခိသ္မာ၊ ရှိ။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့။ အာမန္တေသိ၊ ခေါ်၍
 မိန့်တော်မူ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကောလိတော စ၊ ကောလိတ လည်းကောင်း။
 ဥပတိဿော စ၊ ဥပတိဿ လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဧတေဒေ သဟာ
 ယကာ၊ ဤအဆွေခင်ပွန်းနှစ်ယောက်တို့သည်။ အာဂစ္ဆန္တိ၊ လာကုန်၏။ ဧတေ၊
 သူတို့သည်။ မေ၊ ငါ၏။ သာဝကယုဂံ၊ သာဝကအစုံသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်
 လတ္တံ့။ အဂ္ဂံဘဒြယုဂံ၊ မြတ်သောကျေးဇူးသတင်းဖြင့် ကောင်း၏ဟု ချီးမွမ်း
 ချီးမြှင့်ထိုက်သော တပည့်အစုံသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ သို့။
 အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူ၏။ တေ၊ ထိုဥပတိဿ ကောလိတတို့သည်။ သတ္တဝါရံ၊
 မြတ်စွာဘုရားကို။ ဝန္တိတု၊ ရှိ။ ကေမန္တံ၊ တင့်အပ်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌။
 နိသိဒ္ဓိံ၊ သု၊ နေကုန်၏။ နိသိဒ္ဓိတု၊ စ ပန၊ နေပြီး၍ကား။ တေ၊ ထိုအဆွေခင်ပွန်း
 နှစ်ယောက်တို့သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ အဝေ၊ စုံ၊
 နားတော်လျှောက်ကုန်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်။
 ဘဂဝတော၊ ဘုရားသခင်၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ ပဗ္ဗန္တံ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို။
 လဘေယျာမ၊ ရပီလိုကုန်၏။ ဥပသမ္ပဒံ၊ ပဉ္စင်းအဖြစ်ကို။ လဘေယျာမ၊ ရပီလို
 ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တေ၊ လာကုန်
 လော့။ ဣတိ၊ သို့။ ဘဂဝံ၊ ဘုရားသခင်သည်။ အဝေ၊ စ၊ မိန့်တော်မူ၏။
 ဓမ္မော၊ တရားတော်ကို။ သွာက္ခာတော၊ ကောင်းစွာဟောအပ်ပြီ။ သမ္မာ၊
 ကောင်းစွာ။ ဒုက္ခဿ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲအပေါင်း၏။ အန္တကိရိယာယ၊ အဆုံးကို
 ပြုခြင်းငှာ။ ဗြဟ္မစိယံ၊ မြတ်သော အကျင့်ကို။ စရထ၊ ကျင့်ကုန်လော့။
 ဣတိဝစန္တရမေဝ၊ ဤသို့ ဆိုတော်မူသော စကား၏ အခြားမဲ့၌သာလျှင်။
 သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော သူတို့သည်။ ဣဒ္ဓိမယ ပတ္တစိဝရဓရာ၊ တန်ခိုးဖြင့်
 ပြီးသော သပိတ် သင်္ကန်းကို ဆောင်ကုန်၍။ သဌိဝဿိကတ္တေရာဝိယ၊ အဝံ၊
 ခြောက်ဆယ်ရှိကုန်သော ရဟန်းတို့ကဲ့သို့။ အဟေသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အထ၊
 ထိုနောင်မှ။ နေသံ၊ ထိုဥပတိဿ ကောလိတတို့၏။ ပရိသယ၊ ပရိသတ်
 အား။ စရိယာဝသေန၊ စရိုက်၏အစွမ်းဖြင့်။ သတ္တဝါ၊ ဘုရားသခင်သည်။ ဓမ္မ

ဒေသနံ၊ တရားဟောခြင်းကို။ ဝဇေသိ၊ ပွားစေ၏။ ခွေ အဂ္ဂသာဝကော၊
နှစ်ပါးသော အဂ္ဂသာဝကတို့ကို။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။ အဝသေသော၊ ကြွင်း
ကုန်သောပရိသတ်သည်။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပါပုဏိံသု၊ ရောက်
ကုန်၏။ အဂ္ဂသာဝကောနံ ပန၊ အဂ္ဂသာဝကတို့အားကား။ ဥပရိမဂ္ဂတ္ထယကိစ္စံ၊
အထက်မဂ် သုံးပါးကိစ္စသည်။ န နိဋ္ဌာသိ၊ မပြီး။ ကိံကာရဏာ၊ အဘယ်
အကြောင်းကြောင့်နည်း ဟူမူကား။ သာဝကပါရမိဉာဏဿ၊ သာဝက
ပါရမိဉာဏ်၏။ မဟန္တတာယ၊ ကျယ်ဝန်းသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ န နိဋ္ဌာသိ၊
မပြီး။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အာယသ္မာ မဟာမေဂ္ဂလ္လာနော၊ အရှင် မောဂ္ဂ
လ္လာန်သည်။ ပဗ္ဗဇိတဒိဝသတော ဗဒ္ဓာယ၊ ရဟန်းပြုသောနေ့မှစ၍။ သတ္တမေ
ဒိဝသေ၊ ခုနစ်ရက်မြောက်သော နေ့၌။ မဂဓရဋ္ဌေ၊ မဂဓရာဇ်တိုင်း၌။ ကလ္လ
ဝါဠုနာမ၊ ကလ္လဝါဠုမည်သော။ ဂါမံ၊ ရွာကို။ ဥပနိဿာယ၊ အမှီပြု၍။
ဝိဟရန္တော၊ နေထော်မူစဉ်။ ထိနမိဒ္ဓေ၊ ငိုက်မျည်းခြင်းသို့။ ဩက္ကမန္တေ၊ သက်
သည်ရှိသော်။ သတ္တာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ သံဝေဇိတော၊ ထိတ်လန့်စေလျက်။
ထိနမိဒ္ဓံ၊ ငိုက်မျည်းခြင်းကို။ ဝိနောဒေတွာ၊ ဖျောက်၍။ တထာဂတေန၊
ဘုရားသခင်သည်။ ဒိန္နံ၊ ပေးအပ်သော။ ဓာတုကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ဓာတုကမ္မဋ္ဌာန်းကို။
သုဏန္တောဝ၊ နာစဉ်လျှင်။ ဥပရိမဂ္ဂတ္ထယကိစ္စံ၊ အထက်မဂ်သုံးပါးကိစ္စကို။
နိဋ္ဌာပေတွာ၊ ပြီးစေ၍။ သာဝကပါရမိဉာဏဿ၊ သာဝကပါရမိဉာဏ်၏။
မတ္တကံ၊ သို့။ ပတ္တော၊ ၏။ သာရိပုတ္တတ္ထေရောပိ၊ သာရိပုတ္တရာ မထေရ်သည်
လည်း။ ပဗ္ဗဇိတဒိဝသတော ပဌာယ၊ ရဟန်းပြုသောနေ့မှစ၍။ အနုမာသံ၊
လခွဲကို။ အတိက္ကမိတွာ၊ လွန်၍။ သတ္တာရာ၊ ဘုရားသခင်နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္က။
တမေဝရာဇဂဟံ၊ ထိုရာဇဂြိုဟ်ပြည်ကိုပင်လျှင်။ ဥပနိဿာယ၊ မှီ၍။ သုကရခဋ္ဌ
လေဏေ၊ သုကရခဋ္ဌမည်သော လိုက်၌။ ဝိဟာရန္တော၊ နေထော်မူလျက်။
အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဘာဂိနေယျဿ၊ တူဖြစ်သော။ ဒီဃနခပရိဗ္ဗာဇကဿ၊
ဒီဃနခမည်သော ပရိဗ္ဗိဇ်အား။ ဝေဒနာပရိဂ္ဂဟဏသုတ္တန္တေ၊ ဝေဒနာကို
သိမ်းဆည်းရာ သိမ်းဆည်းကြောင်းဖြစ်သော သုတ္တန်ကို။ ဒေသိယမာနေ၊
ဟောအပ်သည် ရှိသော်။ သုတ္တာနုသာရေန၊ သုတ်ကိုအစဉ်မှီးသဖြင့်။ ဉာဏံ၊
ဉာဏ်ကို။ ပေသေတွာ၊ စေလွှတ်၍။ ပရဿ၊ သူတစ်ပါး၏။ ဝန္တိတဘတ္တံ၊ ခူးအပ်
သောထမင်းကို။ ပရိဘုဉ္ဇန္တောဝိယ၊ စားသောသူကဲ့သို့။ သာဝကပါရမိဉာဏဿ၊

(၁၇၄)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

သဘဝကပါရမီဉာဏ်၏။ မတ္ထကံ၊ အပြီးသို့။ ပတ္တော၊ ရောက်၏။ အာယသ္မာ၊
 အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်သည်လျှင်။ မဟာပညောနန၊ ပညာကြီးတော်မူသည်
 မဟုတ်လော့။ အထ၊ ထိုသို့ပညာကြီးပါလျက်။ ကသ္မာ၊ အဘယ့်ကြောင့်။
 မဟာမေဂ္ဂလ္လာနတော၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်ထက်။ စိရတရေန၊ ကြာမြင့်
 စွာမှ။ သဘဝကပါရမီဉာဏ်၊ သဘဝကပါရမီဉာဏ်သို့။ ပါပုဏိ၊ ရောက်လေဘိ
 သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုငြားအံ့။ ပရိကမ္မမဟန္တတာယ၊ များစွာသောပရိကံ
 ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ဟိ၊ ထင်စွာဆိုဦးအံ့။ ဒုဂ္ဂတမနုဿာ၊ ဆင်းရဲ
 သောသူတို့သည်။ ကတ္ထစိ၊ တစ်စုံတစ်ခုသောအရပ်သို့။ ဂန္တိကမာ၊ သွားလို
 ကုန်သည်ရှိ။ ခိပ္ပမေဝ၊ လျှင်။ နိက္ခမန္တိ၊ ထွက်ကုန်၏။ ရာဇ္ဇနံ ပန၊ မင်းတို့အား
 ကား။ ဟတ္ထိဝါဟနကပ္ပနာဒိဟိ၊ ဆင်ယာဉ်၊ မြင်းယာဉ် ကကြီးတန်းဆာ၊
 ဗိုလ်ပါစစ်သည် အစရှိသည်တို့ဖြင့်။ မဟန္တိ၊ များစွာသော။ ပရိကမ္မံ၊ အဆောက်
 အဦကို။ လဒ္ဓံ၊ ရခြင်းငှာ။ ဝဇ္ဇတိယထာ၊ သင့်သကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ ဤအတူ။ ဣဒံသမ္ပဒံ၊
 ဤဥပမာ၏ပြည့်စုံခြင်းကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ တံ ဒိဝသညေဝ၊ ထိုနေ့၌ပင်
 လျှင်။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝေဠုဝနေ၊ ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌။
 ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူလျက်။ သဘဝကသန္နိပါတံ၊ သဘဝကအစည်းအဝေးကို။
 ကတု၊ ပြု၍။ ဒိန္နံထေရာနံပန၊ နှစ်ဦးသော မထေရ်တို့အားကား။ အဂ္ဂသာ
 ဝကဋ္ဌာနံ၊ အဂ္ဂသာဝကအရာကို။ ဒတု၊ ပေး၍။ ပါတိမောက္ခံ၊ ပါတိမောက်
 ကို။ ဥဒ္ဓိသိ၊ ပြတော်မူ၏။ တိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ ဥဇ္ဈာယိံသု၊ ကဲ့ရဲ့ရှုတ်ချ
 ကုန်၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ မုခေါလောကနေန၊ မျက်နှာကြည့်
 သဖြင့်။ တိက္ခု၊ ဆွမ်းကို။ ဒေတိ၊ ပေး၏။ အဂ္ဂသာဝကဋ္ဌာနံ၊ အဂ္ဂသာဝကအရာ
 ကို။ ဒဒန္တေန နာမ၊ ပေးခြင်းမည်သည်ကား။ ပဌမံ ပဗ္ဗဇိထာနံ၊ ရှေးဦးစွာ
 ရဟန်းဖြစ်ကုန်သော။ ပဉ္စဝဂ္ဂိယာနံ၊ ပဉ္စဝဂ္ဂိတို့အား။ ဒါတုံ ဝဇ္ဇတိ၊ ပေးခြင်းငှာ
 သင့်၏။ ဧတေ၊ ဤပဉ္စဝဂ္ဂိတို့ကို။ အနောလောကေန္တေန၊ မကြည့်သည်ရှိသော်။
 ယသထေရပ္ပမုခါနံ၊ ယသမထေရ်လျှင် အမှူးအကြီး ဖြစ်ကုန်သော။ ပဉ္စ
 ပဏ္ဏာသ ဘိက္ခုနံ၊ ငါးကျိပ် ငါးယောက်သောရဟန်းတို့အား။ ဒါတုံ ဝဇ္ဇတိ၊
 ပေးခြင်းငှာ သင့်၏။ ဧတေ၊ ဤရဟန်းတို့ကို။ အနောလောကေန္တေန၊
 မကြည့်ပြန်သည်ရှိသော်။ တိံသဇနာနံ ဘဒ္ဒဝဂ္ဂိယာနံ၊ သုံးကျိပ်သော ဘဒ္ဒဝဂ္ဂိ
 တို့အား။ ဒါတုံ ဝဇ္ဇတိ၊ ပေးခြင်းငှာ သင့်၏။ ဧတေ၊ ဤရဟန်းတို့ကို။ အနော

လောကဇ္ဇေန၊ မကြည့်သည်ရှိသော်။ ဥရုဝေဠကဿပါဒိနံ၊ ဥရုဝေဠကဿပ
 အစရှိကုန်သော။ တေဘာတိကာနံ၊ ရသေ့ညီနောင် သုံးယောက်တို့အား။
 ဒါတုံဝဇ္ဇတိ၊ ပေးသင့်၏။ ဧတ္ထကေ၊ ဤမျှလောက်ကုန်သော။ ဧတေပနမဟာ
 ထေရ၊ ဤမဟာထေရ်ကြီးတို့ကိုကား။ ပဟာယ၊ ပစ်ပယ်လုပ်ထား၍။ သဗ္ဗ
 ပစ္စာ၊ အလုံးစုံသော ရဟန်းတို့နောက်မှ။ ပဗ္ဗဇိတာနံ၊ ရဟန်းဖြစ်ကုန်သော
 ဥပတိဿ ကောလိတတို့အား။ အဂ္ဂသာဝကဌာနံ၊ အဂ္ဂသာဝက အရာကို။
 ဒဒဇ္ဇေန၊ ပေးခြင်းသည်။ မုခံ ဩလောကေတွာ၊ မျက်နှာကိုကြည့်၍။ ဒိန္နံ၊
 ပေးအပ်၏။ ဣတိ ဝဒိသု၊ ဤသို့မနာလိုဟန် ကဲ့ရဲ့စကားဆိုကုန်၏။ သတ္ထာ၊
 မြတ်တို့စွာဘုရားသည်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ကိံကထေထ၊ အဘယ်စကားကို
 ဆိုကြကုန်သနည်း။ ဣတိပုစ္ဆိတွာ၊ ဤသို့ မေးတော်မူခြင်းကြောင့်။ ဣဒံ
 နာမာတိ၊ ဤမည်သောစကား ဖြစ်ပါသည်ဘုရား။ ဝုတ္တေ၊ နားတော်
 လျှောက်သော်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ မုခံဩလော
 ကေတွာ၊ မျက်နှာကြီးငယ်ကြည့်၍။ ဘိက္ခံ၊ ဆွမ်းကို။ န ဒေမိ၊ မပေး။ ဧတေ
 သံပန၊ ဤရဟန်းတို့၏ကား။ အတ္တနော အတ္တနော၊ မိမိ မိမိ၏။ ပတ္တိတပတ္တိ
 တမေဝ၊ တောင့်တတိုင်း တောင့်တတိုင်းကိုသာလျှင်။ ဒေမိ၊ ပေး၏။ ဟိ၊
 တို့စကားသင့်စွ။ အညာတကောဏှညော၊ အညာတကောဏှညမထေရ်သည်။
 ဧကသ္မိံသဿ၊ တစ်ကြိမ်စိုက်ပျိုးရာ ကောက်အတွင်း၌။ နဝ ဝါရေ၊ ကိုးကြိမ်
 တိုင်တိုင်၊ အဂ္ဂသဿဒါနံ၊ ကောက်ဦးအလှူကို။ ဒဒဇ္ဇေန၊ ပေးလှူသည်ရှိသော်။
 အဂ္ဂသာဝကဌာနံ၊ အဂ္ဂသာဝကရာထူးကို။ ဝုတ္တေတွာ၊ တောင့်တ၍။ န အဒါ
 တိ၊ မလှူ။ အဂ္ဂဓမ္မံ၊ ရွှေဦးစွာ သိအပ်သော သရားဟူသော။ အရဟတ္တံ ပန၊
 အရဟတ္တဖိုလ်ကိုကား။ သဗ္ဗပဌမံ၊ အလုံးစုံသောသူတို့၏ ရွှေဦးစွာ။ ပဋိဝိဇ္ဈိတုံ၊
 ထိုးထွင်း၍သိခြင်းငှာ။ ပတ္ထေတွာ၊ တောင့်တ၍။ အဒါသိ၊ လှူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့
 မိန့်တော်မူသည်ရှိသော်။ ဘဂဝေါ၊ ရှင်ပင်ဘုရား။ ကဒါ ပန၊ အဘယ်အခါ၌
 လှူဖူးလေသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်သည်ရှိသော်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။
 သုဏိဿထ၊ နာကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူသည်ရှိသော်။ ဘဇ္ဇေ၊
 ဘုရား။ အာမ၊ ဩော်-နာပါကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်တတ်သော်။
 ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဣတေ၊ ဤတဋ္ဌကပ်ကမ္ဘာမှ။ ကေနဇုတိကပ္ပေ၊
 ကိုးဆယ့်တစ်ကမ္ဘာထက်၌။ ဝိပဿိနာမ ဘဂဝေါ၊ ဝိပဿိအမည်ရှိသော ဘုရား

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

သည်။ လောကေ၊ လောကဉ္စ။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်တော်မူ၏။ တဒါ၊ ထို
အခါ၌။ မဟာကာဠော၊ မဟာကာဠလည်းကောင်း။ စူဠကာဠော၊ စူဠကာဠ
လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘာတိကာ၊ ညီနောင်ဖြစ်ကုန်သော။ ဧဒ္ဒ
ကုဋ္ဌမ္ပိကာ၊ သူကြွယ်နှစ်ယောက်တို့သည်။ မဟန္တံ သာလိက္ခေတ္တံ၊ ကျယ်ဝန်း
သော သလေးစပါးခင်းကို။ ဝပါပေသံ၊ စိုက်ပျိုးကုန်၏။ အထ၊ တို့အခါ၌။
ကေဒိဝသံ၊ တစ်နေ့သ၌။ စူဠကာဠော၊ စူဠကာဠသည်။ သာလိက္ခေတ္တံ၊ သလေး
စပါးစိုက်ရာလယ်သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ဧကံ သာလိဂဗ္ဗံ၊ တစ်ခုသော သလေး
စပါးဖုံးကို။ ဖာလေတော၊ ခဲ့၍။ ဒါဒိတံ၊ စားအပ်သည်ရှိသော်။ အတိမဓုရံ၊
အလွန်ချိုမြိန်သောအရသာရှိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ တို့စူဠကာဠ
သည်။ ဗုဒ္ဓပ္ပမုခဿ၊ သံဃဿ၊ ဘုရားအမှူးရှိသောရဟန်းသံဃာအား။ သာလိ
ဂဗ္ဗဒါနံ၊ သလေးစပါးဖုံးအလှူကို။ ဒါတုကာမော၊ လှူလိုသည်။ ဟုတော၊ ဖြစ်၍။
ဧဠာဘာတိကံ၊ အစ်ကိုကြီးမဟာကာဠသို့။ ဥပသက္ခမိတော၊ ကပ်၍။ ဘာတိကာ၊
နောင်တော်။ သာလိဂဗ္ဗံ၊ သလေးစပါးဖုံးကို။ ဖာလေတော၊ ခဲ့၍။ ဗုဒ္ဓါနံ၊
ဘုရားတို့အား။ အနုစ္ဆဝိကံ၊ ကတော၊ လျှောက်ပတ်သည်ကိုပြု၍။ ပစာပေတော၊
ချက်ပြုတ်စေ၍။ ဒါနံ၊ ကို။ ဒေမ၊ ပေးလှူကုန်အံ့။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။
ကနိဋ္ဌ၊ ညီငယ်စူဠကာဠ။ ကိံ ဝဒေသိ၊ အသို့ဆိုတိသနည်း။ သာလိဂဗ္ဗံ၊ သလေး
ဖုံးကို။ ဖာလေတော၊ ခဲ့၍။ ဒါနံ နာမ၊ လှူခြင်းမည်သည်ကား။ အတိတေ၊ ရှေး
လွန်လေပြီးသောအခါ၌။ နောဘူတပုဗ္ဗံ၊ မဖြစ်စဖူး။ အနာဂတေပိ၊ ၌လည်း။
န ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ သဿံ၊ ကောက်ကို။ နနာသေဟိ၊ မဖျက်ဆီးပါလင့်။ ဣတိ၊
ဤသို့။ ဝုတ္တောပိ၊ ဆိုသော်လည်း။ သော၊ တို့စူဠကာဠ သူကြွယ်သည်။ ပုနဗ္ဗုနံ၊
အဖန်တလဲလဲ။ ယာစိယေဝ၊ တေခင်းပန်သည်သာလျှင်တည်း။ အထ၊ ထိုသို့
တောင်းပန်သော အခါ၌။ နံ၊ ထိုစူဠကာဠကို။ ဘာတော၊ နောင်တော်မဟာ
ကာဠသည်။ တေနဟိ၊ ထိုသို့တပြီးကား။ သာလိက္ခေတ္တံ၊ သလေးစပါးခင်းကို။
ဧဒ္ဒ ကောဠာသေ၊ နှစ်စုတို့ကို။ ကတော၊ ပြု၍။ မမ ကောဠာသံ၊ ငါ့အစုကို။
အနာမသိတော၊ မသုံးမူ၍။ အတ္တနောကောဠာသေ၊ မိမိအစုအဖွဲ့ဖြစ်သော။
ခေတ္တေ၊ လယ်၌။ ယံ၊ အကြင်အမှုကို။ ဣစ္ဆသိ၊ ပြုခြင်းငှာအလိုရှိ၏။ တံ၊ ထိုအမှု
ကို။ ကရောဟိ၊ ပြုလော့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ သော၊ ထိုစူဠကာဠသည်။
သာဓုတိ၊ ကောင်း၏ဟူ၍။ ခေတ္တေ၊ လယ်ကို။ ဝိဘဇိတော၊ ခဲ့ဝေ၍။ ဗဟုမနုဿ၊

လူအများတို့ကို။ ဟတ္ထကမ္ဘုံ၊ လက်မှုကို။ ယာစိတော၊ တောင်းပန်ငှားရမ်း၍။
 သာလိဂဗ္ဘံ၊ သလေးဖုံးကို။ ဖာလေက္ခာ၊ ၍။ နိရုဒကေန ခီရေန၊ ရေမရှိသော
 နို့ရည်ဖြင့်။ ပစာပေတော၊ ချက်ပြုတ်စေ၍။ သပ္ပိမဓုသက္ခရာဒိတိ၊ ထောပတ်၊ ပျား၊
 တင်လဲ၊ သကာ စသည်တို့ဖြင့်။ ယောဇေတော၊ ဖျော်၍။ ဗုဒ္ဓပ္ပမုဓဿ ဘိက္ခု၊
 သံဃဿ၊ ဘုရားအများရှိသော ရဟန်းသံဃာအား။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ ဒတော၊
 ပေး၍။ ဘတ္တကိစ္စပရိယောသာနေ၊ ဆွမ်းတုဉ်းပေးပြီးသောအဆုံး၌။ ဘန္တေ၊
 အရှင်ဘုရား။ မမ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဣဒံ အဂ္ဂဒါနံ၊ ဤသလေးဖုံးကောက်ဦးအလှူ
 သည်။ အဂ္ဂဓမ္မဿ၊ အရဟတ္တဖိုလ်နိဗ္ဗာန်ကို။ သဗ္ဗပဌမံ၊ အလုံးစုံသောသူတို့၏
 ရှေ့ဦးစွာ။ ပဋိဝေဓာယ၊ ထိုးတိုင်း၍သိခြင်းငှာ။ သံဝတ္ထတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။
 ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့ ဒါယကာ
 တောင်းသည့်ဆုအတိုင်း။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အနုမောဒနံ၊
 သလေးဖုံးဆွမ်းလှူရာ၌ အနုမောဒနာကို။ အကာသိ၊ ပြုတော်မူ၏။ သော၊
 ထိုစဉ်ကာလသည်။ ခေတ္တံ၊ လယ်သို့။ ဂန္တော၊ တွား၍။ ဩလောကေန္တော၊ ကြည့်
 သည်ရှိသော်။ သကလက္ခေတ္တံ၊ လယ်အလုံးသည်။ ကဏ္ဍိကဗန္ဓေဟိဝိယ၊
 အချက်တို့ဖြင့်ဖွဲ့ခြင်းတို့ကဲ့သို့။ သာလိသီသေဟိ၊ သလေးစပါးနှံတို့ဖြင့်။ သဉ္ဇန္တံ၊
 ဖုံးလွှမ်းသည်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ပဉ္စဝိဓပီတိံ၊ ငါးပါးအပြားရှိသော ပီတိကို။
 ပဋိလဘိတော၊ ရ၍။ မေ၊ ငါ့အား။ လာဘာဝတ၊ ရုထော်ပေစွတကား။
 ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေတော၊ ကြံ၍။ ပုထုကကာလေ၊ စပါးနှံလွှက်သောအခါ၌။
 ပုထုကဂ္ဂနာမ၊ အနှံဦးအလှူ မည်သည်ကို။ အဒါသိ၊ လှူ၏။ ဂါမဝါသီဟိ၊
 ရွာသူရွာသား အပေါင်းနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္က။ အဂ္ဂသဿဒါနံ နာမ၊ သလေးစပါး
 အနှံဦးအလှူမည်သည်ကို။ အဒါသိ၊ လှူ၏။ လာယနေ၊ စပါးရိတ်သောအခါ၌။
 လာယနဂ္ဂံ၊ ရိတ်ဦးအလှူမည်သည်ကို။ အဒါသိ၊ လှူ၏။ ဝေဏိကရဏေ၊
 လက်ဆုပ်ပြုသောအခါ၌။ ဝေဏဂ္ဂံ၊ လက်ဆုပ်ဦးကို။ အဒါသိ၊ လှူ၏။ ကလာပါ
 ဒိသု၊ ကောက်လှိုင်းစည်းသောအခါ စသည်တို့၌။ ကလာပဂ္ဂံ၊ ကောက်လှိုင်း
 ဦးကို။ အဒါသိ၊ လှူ၏။ ခဠဂ္ဂံ၊ တလင်းသို့ချသောအခါ၌ တလင်းဦးကို။
 အဒါသိ၊ လှူ၏။ မဒ္ဒနဂ္ဂံ၊ နယ်သောအခါ၌ နယ်ဦးကို။ အဒါသိ၊ လှူ၏။ မိနဂ္ဂံ၊
 ခြင်သောအခါ၌ခြင်ဦးကို။ အဒါသိ၊ လှူ၏။ ကောဌဂ္ဂံ၊ ကျီသို့သွင်းသော
 အခါ၌ ကျီဦးကို။ အဒါသိ၊ လှူ၏။ ဣတိဧဝံ သို့။ ဧကသ္မိံသဿ၊ တစ်ကြိမ်

(၁၇၀) ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

စိုက်ပျိုးရာ ကောက်အတွင်း၌။ နဝ ဝါရေ၊ ကိုးကြိမ်ထိုင်တိုင်။ အဂ္ဂဒါနံ၊
အလှူဦးကို။ အဒါသိ၊ လှူ၏။ တဿ၊ ထိုစဉ်ကဥဒ္ဓါအား။ သဗ္ဗယေသု၊ အလုံးစုံ
အကြိမ်ကြိမ် လှူရာတို့၌။ ဂဟိတဂဟိတဌာနံ၊ ယူရာ ယူရာ အရပ်သည်။
ပရိပူရိ၊ ပြည့်၏။ သဿံ၊ ကောက်သည်။ အတိရေကံ ဥဌာနသမ္ပန္နံ၊ အလွန်
အားဖြင့်ဖြစ်သော အသီးအနှံနှင့် ပြည့်စုံသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဟိ၊
မှန်၏။ သေဓမ္မောနာမ၊ ဤတရားမည်သည်ကား။ အတ္တဌာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။
ရက္ခန္တံ၊ စောင့်သောသူကို။ ရက္ခတိ၊ စောင့်၏။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ ဘဂဝါ၊
ဘုရားရှင်သည်။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

ဟဝေ၊ စင်စစ်အားဖြင့်။ ဓမ္မော၊ တရားသည်။ ဓမ္မစာရိ၊ တရားကိုကျင့်
သောသူကို။ ရက္ခတိ၊ စောင့်၏။ သုစိဏ္ဏော၊ ကောင်းစွာ ကျင့်အပ်သော။
ဓမ္မော၊ တရားသည်။ သုခံ၊ ချမ်းသာသုံးပါးကို။ အာဝဟတိ၊ ရွက်ဆောင်၏။
သေ၊ ဤသို့ချမ်းသာသော သဘောသည်ကား။ သုစိဏ္ဏေ၊ သုစိဏ္ဏဿ၊ သော။
ဓမ္မေ၊ ဓမ္မဿ၊ ၏။ အာနိသံသော၊ အကျိုးတည်း။ ဓမ္မစာရိ၊ တရားကို ကျင့်လေ့
ရှိသောသူသည်။ ဒုဂ္ဂတိ၊ အပါယ်လေးပါးသို့။ နဂစ္ဆတိ၊ မလား။ ဣတိ၊
ဤသို့။ အာဟ၊ ၏။

☞ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သော၊ ဤအညာတကောဏှညသည်။ ဝိပဿီသမ္မာသဗုဒ္ဓ
ကာလေ၊ ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရား၏ လက်ထက်တော်၌။ အဂ္ဂဓမ္မံ၊ တရားဦးကို။
ပဋိဝိဇ္ဇိတံ၊ ထိုးထွင်း၍ သိခြင်းငှာ။ ပတ္ထေန္တော၊ တောင့်တလျက်။ နဝ ဝါရေ၊
ကိုးကြိမ်တိုင်တိုင်။ အဂ္ဂဒါနာနံ၊ အလှူဦးတို့ကို။ အဒါသိ၊ လှူ၏။ ဣတော၊
ဤကမ္ဘာမှ။ သတသဟဿကပ္ပ မတ္တကေပန၊ ကမ္ဘာတစ်သိန်း၏ အတက်၌
ကား။ ဟံသဝတိနာမ နဂရေ၊ ဟံသဝတိ မည်သော ပြည်၌။ ပဒုမုတ္တရ
သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓကာလေဝိ၊ ပဒုမုတ္တိရ်ဘုရားလက်ထက်တော်၌လည်း။ သတ္တာဟံ၊
ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး။ မဟာဒါနံ၊ အလှူကြီးကို။ ဒတော၊ ပေး၍။ တဿဘဂဝ
တော၊ ထိုပဒုမုတ္တိရ်ဘုရားသခင်၏။ ပါဒမူလေ၊ ခြေရင်းတော်၌။ နိပဇ္ဇိတော၊
၍။ အဂ္ဂဓဿ၊ တရားဦးကို။ ပဌမံ၊ ရှေ့ဦးစွာ။ ပဋိဝိဇ္ဇနတ္ထမေဝ၊ ထိုးထွင်း၍
သိရခြင်း၏ အကျိုးကိုသာလျှင်။ ပတ္တနံ၊ ဆုတောင်းခြင်းကို။ ဌပေသိ၊
တောင့်တ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဣမိနာ၊ ဤသူသည်။ ပတ္တိတမေဝ၊ တောင့်တ
တိုင်းကိုသာလျှင်။ မယာ၊ ဝါသည်။ ဒိန္နံ၊ ပေးအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။

၁-ယမကဝဂ္ဂ၊ ၈-သာရိပုတ္တတ္ထရဝတ္ထ၊ (၁၇၉)

အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ မုခံဩလောကေတွာ၊ မျက်နှာကြီးငယ်၍။ နဒေမိ၊ မပေး။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ယသကုလပုတ္တပ္ပမုခါ၊ ယသ သတို့သား အမှူးရှိ ကုန်သော။ ပဉ္စပညာသဇနာ၊ ငါးကျိပ် ငါးယောက်သော ရဟန်းတို့သည်။ ကိံကမ္မံ၊ အတယ်သို့သော ကောင်းမှုကံကို။ ကရိံသု၊ ပြုကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်သည်ရှိသော်။ ဧတေပိ၊ ဤရဟန်းတို့သည်လည်း။ ဧကဿ ဗုဒ္ဓဿ၊ တုရားတစ်ဆူ၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို။ ပတ္တန္တော၊ တောင့်တကုန်လျက်။ ဗဟံ၊ များစွာ။ ပုညကမ္မံ၊ ကောင်းမှု ကံကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ အပရတာဂေ၊ နောက်အဖို့၌။ ဗုဒ္ဓေ၊ ဘုရားသည်။ အနုပ္ပန္တေ၊ မဖြစ်မီ။ သဟာယကာ၊ ချစ်ကြည်သဖြင့် အကျွမ်းဝင်သော အဆွေခင်ပွန်းတို့သည်။ ဟုတွာ၊ ကုန်၍။ ဝဂ္ဂဗန္ဓုနေန၊ အပေါင်းအစု ဖွဲ့သဖြင့်။ ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို။ ကရောန္တာ၊ ပြုကုန်သည်ရှိသော်။ အနာတမတသရီရာနိ၊ ကိုးတယ်ရာမရှိ အထီးကျန်၍ သေလေသောသူတို့၏ အကောင်တို့ကို။ ပဋိဇာဂ္ဂန္တာ၊ သုတ်သင်ကုန်လျက်။ ဝိစရိံသု၊ သွားလာလှည့် ဝတ်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုသူတို့သည်။ ဧကဒိဝသံ၊ တစ်နေ့သ၌။ သဂမ္ဘံဣတ္တိံ ကာလကံတံ၊ ကိုယ်ဝန်ရှိလျက် သေလေသော မိန်းမကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဈာပေဿာမီတိ၊ သင်္ဂြိုဟ်အံ့ဟူသောနံ၊ သို့။ ဟရိံသု၊ ဆောင်ယူကုန်၏။ တေသု၊ ထိုငါးကျိပ်ငါးယောက်သောသူတို့တွင်။ ပဉ္စ ဇနော၊ ငါးယောက်သော သူတို့ကို။ တုမှေ၊ သင်တို့သည်။ ဈာပေဿာထိ၊ သင်္ဂြိုဟ်ရစ်ကုန်လော့ဟု။ သုသာနေ၊ သင်္ချိုင်း၌။ ဌပေတွာ၊ ထားခဲ့၍။ သေသာ၊ ကြွင်းသောသူတို့သည်။ ဂါမံ၊ ရွာတွင်းသို့။ ပဝိဋ္ဌာ၊ ဝင်ကုန်သည်ရှိသော်။ ယသဒါရကော၊ သည်။ တံ မတသရီရံ၊ ထိုမိန်းမသေကောင်ကို။ ဩလောကေတွာ၊ ကြည့်၍။ သူလေဟိ၊ တံစူးဝါးတို့ဖြင့်။ ဝိဇ္ဈိတွာ၊ ထိုး၍။ ပရိဝတ္တေယှာ၊ ပရိဝတ္တေတွာ၊ ပြန်လှန်၍ ပြန်လှန်၍။ ဈာပေန္တာ၊ သင်္ဂြိုဟ်သည်ရှိသော်။ အသုဘသည်၊ တင့်တယ်ခြင်း မရှိ ဟူသော အမှတ်သည်ကို။ ပဋိလဘိ၊ ရ၏။ ဣတရေသံ၊ ယသ သတို့ သားမှ တစ်ပါးကုန်သော။ စတုန္တံ ဇနာနံ၊ လေးယောက်ကုန်သော သူတို့ အား။ ဣမံ သရီရံ၊ ဤမိန်းမအလောင်းကောင်ကို။ ပဿထ၊ ရှုကုန်လော့။ တတ္တတတ္တ၊ ထိုထိုကိုယ်အစိတ်၌။ ဝိဒ္ဓိသိတစမ္ပံ၊ ပျက်စီးသော အရေသည်။

(၁၀၀)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

ကဗရဂေါရူပံ ဝိယ၊ န္နားပြောက်ကျားကဲ့သို့။ အသုစိံ ဒုဂ္ဂန္ဓရူပံ၊ မစင်၏ အနံနှင့်တူသော အနံအဆင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ ပဋိကူလံ၊ စက်ဆုတ်ရှုရှာဖွယ် ရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒဿတိ၊ ပြ၏။ တေပိ၊ ထိုသူသည်လည်း။ တတ္ထ၊ ထိုသားငယ်နှင့်တကွ မိန်းမသေကောင်ကို သပြီဟ်ရာ၌။ အသုဘသည်၊ အသုဘသည်ကို။ ပဋိလဘိံသု၊ ရကုန်၏။ ပဉ္စပိ၊ ငါးယောက်လည်းဖြစ်ကုန် သော။ တေဇနာ၊ ထိုသူတို့သည်။ ဂါမိ၊ ရွာသို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ သေသ သဟာယကာနံ၊ ကြွင်းသော အဆွေခင်ပွန်းတို့အား။ ကတယိံသု၊ ပြောဆို ကုန်၏။ ယသော ပန ဒါရကော၊ ယသမည်သောလူလင်သည်။ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ မာတာပိတုနဉ္စ၊ မိဘတို့အားလည်းကောင်း။ ဘရိယာယစ၊ မယားအားလည်းကောင်း။ ကထေသိ၊ ပြောဆို၏။ တေ သဗ္ဗေပိ၊ ထိုအလုံးစုံ သောသူတို့သည်လည်း။ အသုဘံ၊ အသုဘကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ ဘဝယိံသု၊ ပွား စေကုန်၏။ ဣဒံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ပြီးသည်ကား။ ဧတေသံ၊ ထိုသူတို့၏။ ပုဗ္ဗကမ္မံ၊ ရှေး ကောင်းမှုကံတည်း။ ဧတေနော၊ ဤ ရှေးကံကြောင့်လျှင်။ ယသဿ၊ ယသ သတို့သား၏။ ဣတ္ထာဂါရေ၊ မိန်းမ၏တည်ရာအိမ်၌။ သုသာနသညာ၊ သုသာန်ဟူသော အမှတ်သညာသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ဖြစ်၏။ တောယံစ ဥပနိဿယ သမ္ပတ္တိယာ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော အားကြီးသော ဥပနိဿယပစ္စည်း၏ ပြည့်စုံခြင်းကြောင့်လည်း။ သဗ္ဗေသံပိ၊ အလုံးစုံသော သူတို့ထက်လည်း။ ဝိသေသာဓိဂမေ၊ အထူးအားဖြင့်ဖြစ်သော မဂ်ဖိုလ်ကိစ္စသည်။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဣမေပိ၊ ဤသူတို့သည်လည်း။ အတ္တနာ၊ မိမိသည်။ ပတ္တိတမေဝ၊ တောင့်တတိုင်းကိုသာလျှင်။ လဘိံသု၊ ရကုန်၏။ အဟံ၊ ငါ တုရားသည်။ မုခံ သြလောကေတွာ၊ မျက်နှာကြီးငယ်ကြည့်၍။ နဒမ္မိ၊ မပေး။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ဘန္ဓေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဘဒ္ဒဝဂ္ဂိယသဟာယကာ ပန၊ ဘဒ္ဒဝဂ္ဂိဖြစ်ကုန်သော ချစ်ကြည်လေးမြတ်သော အဆွေခင်ပွန်းတို့သည်ကား။ ကိံကမ္မံ၊ အဘယ်မည် သော ကောင်းမှုကံကို။ ကရိံသု၊ ပြုခဲ့ဖူးကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက် ကုန်သည်ရှိသော်။ ဧတေပိ၊ ထိုသူတို့သည်လည်း။ ပုဗ္ဗဗုဒ္ဓါနံ၊ ရှေးဘုရားတို့၏။ သန္တိကေ၊ အယံ၌။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို။ ပတ္တေတွာ၊ တောင့်တ၍။ ပညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ အပရဘာဂေ၊ နောက်အဖို့၌။

ဗုဒ္ဓေ၊ ဘုရားသည်။ အနုပ္ပန္နေ၊ မဖြစ်မီ။ တိံသ၊ သုံးကျိပ်သော သူတို့သည်။
 ရုတ္တာဟုတွာ၊ သေသောကကြီးဖြစ်ကုန်၍။ တုဏှိလောဝါဒံ၊ တုဏှိလဆရာ၏
 အဆုံးအမကို။ သုတွာ၊ နှာခံ၍။ သဠိဝဿသဟဿာနိ၊ အနှစ်ခြောက်သောင်း
 တို့ပတ်လုံး။ ပဉ္စသီလဝါနိ၊ ငါးပါးသောသီလတို့ကို။ ရက္ခိံသု၊ စောင့်ကုန်၏။
 ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဣမေပိ၊ ဤသူတို့သည်လည်း။ အတ္တနာ၊ မိမိသည်။ ပတ္တိတမေဝ၊
 တောင့်တတိုင်းကိုသာလျှင်။ လတိံသု၊ ရကုန်၏။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။
 မုခံသြလောကေတွာ၊ မျက်နှာကြည့်၍။ နဒမ္ပိ၊ မပေး။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်
 မူ၏။

၁၈

ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဥရုဝေဠ ကဿပါဒယော ပန၊ ဥရုဝေဠ ကဿပ
 စသောသူတို့သည်ကား။ ကိံကမ္မံ၊ အဘယ်မည်သောကောင်းမှုကို။ ကရိံသု၊
 ပြုခဲ့ဖူးကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ကုန်သည်ရှိသော်။ တေပိ၊ ထိုသူ
 တို့သည်လည်း။ အရဟတ္တမေဝ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုသာလျှင်။ ပတ္ထေတွာ၊
 တောင့်တမြော်ခေါ်၍။ ဝုညာနိ၊ ကောင်းပူတို့ကို။ ကရိံသု၊ ပြုခဲ့ဖူးကုန်၏။
 ဟိ၊ ထင်စွာပြဆိုဦးအံ့။ ဣတေ၊ ဤကမ္ဘာမှ။ ဒေနဇုတိကပ္ပေ၊ ကိုးဆယ့်နှစ်
 ကမ္ဘာထက်၌။ တိသော၊ တိဿဘုရားလည်းကောင်း။ ဖုဿော၊ ဖုဿဘုရား
 လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒေ ဗုဒ္ဓါ၊ ဘုရားနှစ်ဆူတို့သည်။ ဥပဇ္ဇိံသု၊ ပွင့်
 တော်မူကုန်၏။ ဖုဿဗုဒ္ဓဿ၊ ဖုဿဘုရား၏။ မဟိန္ဒော နာမ ရာဇာ၊ မဟိန္ဒ
 အမည်ရှိသောမင်းသည်။ ပိတာ၊ ခမည်းတော်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။
 တသ္မိံပန၊ ထိုဖုဿဘုရားသည်ကား။ သမ္ဗောဓိံ၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်သို့။ သမ္ပတ္တေ၊
 ရောက်သည်ရှိသော်။ ရညော၊ မင်း၏။ ကနိဋ္ဌပုတ္တော၊ ညီငယ်သားသည်။ အဂ္ဂ
 သာဝကော၊ လက်ယာရံ အဂ္ဂသာဝကောဖြစ်၏။ ပုရောဟိတ ပုတ္တော၊ ပုရော
 ဟိတ်ပုဏ္ဏား၏သားသည်။ ဒုတိယအဂ္ဂသာဝကော၊ လက်ဝဲရံဒုတိယ အဂ္ဂသာဝ
 ကသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ရာဇာ၊ ခမည်းတော်မင်းကြီးသည်။ သတ္ထု
 သန္တိကံ၊ ဘုရားအထံတော်သို့။ ဝန္တော၊ သွား၍။ မေ၊ ငါ၏။ ဇေဋ္ဌပုတ္တော၊
 သားတော်အကြီးသည်။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားဖြစ်၏။ မေ၊ ငါ၏။ ကနိဋ္ဌပုတ္တော ညီငယ်
 သားသည်။ ပဌမ အဂ္ဂသာဝကော၊ ပဌမအဂ္ဂသာဝက ဖြစ်၏။ ပုရောဟိတ
 ပုတ္တော၊ ပုရောဟိတ်ပုဏ္ဏားသားသည်။ ဒုတိယ အဂ္ဂသာဝကော၊ လက်ဝဲရံ
 ဒုတိယ အဂ္ဂသာဝကဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တေ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏သာဝက

(၁၈၂)

ဓမ္မပုဒ်အဋ္ဌကထာနိဿယ

အစုံတို့ကို။ ဩလောကေတွာ၊ ကြည့်၍။ မမေဝ၊ ငါ၏သာလျှင်။ ဗုဒ္ဓေါ၊
 ဘုရားတည်း။ မမေဝ၊ ငါ၏သာလျှင်။ ဓမ္မော၊ တည်း။ မမေဝ၊ ငါ၏သာလျှင်။
 သံဃော၊ သံဃာတည်း။ ဘဂဝတော၊ ဘုန်းခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူ
 သော။ အရဟတော၊ ပစ္စည်းလေးပါးကိုခံတော်မူထိုက်သော။ တဿ သမ္မာ
 သမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ အလုံးစုံသောတရားကို သိတော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရားအား။
 နမော၊ ရှိခိုးပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တိက္ခတ္ထံ၊ သုံးကြိမ်။ ဥဒါနံ၊ ဝမ်းမြောက်သော
 စကားကို။ ဥဒါနေတွာ၊ ဝမ်းမြောက်သောအားဖြင့်ဆို၍။ သတ္ထု၊ ဘုရား
 သခင်၏။ ပါဒမူလေ၊ ခြေတော်ရင်း၌။ နိပဇ္ဇိတွာ၊ ဝပ်၍။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။
 ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ မေ၊ ငါ၏။ နဂုတိဝဿသဟဿပရိမာဏဿ၊ အနှစ်
 ကိုးသောင်း အတိုင်းအရှည်ရှိသော။ အာယုနော၊ အသက်၏။ ကောဋိယံ၊
 အဆုံးတိုင်အောင်။ နိသီဒိတွာ၊ နေ၍။ နိဒ္ဒါယနကာလောဝိယ၊ ကြိန်း၍နေ
 တော်မူသောအခါကဲ့သို့။ အညေသံ၊ တစ်ပါးသူတို့၏။ ဂေဟဒ္ဓါရံ၊ အိမ်တံခါး
 သို့။ ဂန္တော၊ ဆွမ်းရပ် မကြွမူ၍။ ယာဝ၊ အကြင်ရွှေလောက်။ အဟံ၊ သည်။
 ဇီဝါမိ၊ အသက်ရှည်၏။ တာဝ၊ ထိုရွှေလောက်။ မေ၊ ငါ၏။ စတ္တာရော ပစ္စ
 ယေ၊ ပစ္စည်းလေးပါးတို့ကို။ အဓိဝါသေတ၊ သည်းခံတော်မူပါကုန်လော့။
 ဣတိ၊ သို့။ ပဋိညံ၊ ဝန်ခံခြင်းကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ နိဗ္ဗဒ္ဓံ၊ မပြတ်။ ဗုဒ္ဓုပဋ္ဌာနံ၊
 ဘုရားအား လုပ်ကျွေးဆည်းကပ်ခြင်းကို။ ကရောတိ၊ ပြု၏။ ရညော ပန၊
 မင်းကြီး၏ကား။ အပရဘာဂေ၊ နောက်အဖို့၌။ တယော ဝုတ္တာ၊ သား သုံး
 ယောက်တို့သည်။ အဟေသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေသု၊ ထိုသုံးယောက်သောသား
 တို့တွင်။ ဇေဋ္ဌကဿ၊ သားကြီး၏။ ပရိဝါရာနိ၊ အခြံအရံတို့သည်။ ပဉ္စယောဓ
 သတာနိ၊ ငါးရာသော သူရဲယောက်ျားကောင်းတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။
 မဇ္ဈိမဿ၊ သားတော်လတ်၏။ ပရိဝါရာနိ၊ အခြံအရံတို့သည်။ တိဏိယောဓ
 သတာနိ၊ သုံးရာသော သူရဲသူခက်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ကဏိဋ္ဌဿ၊
 အထွေးဖြစ်သော သားငယ်၏။ ဒွိယောဓသတာနိ၊ နှစ်ရာသော အခြံအရံ
 တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုညီနောင် သုံးယောက်တို့သည်။
 မယဗ္ဗိ၊ ငါတို့သည်လည်း။ ဘာတိကံ၊ နောင်တော်ဘုရားကို။ ဘောဇေဿာမ၊
 ဆွမ်းလုပ်ကျွေးကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပိတရံ၊ ခမည်းတော် မင်းကြီးကို။
 ဩကာသံ၊ အခွင့်ကို။ ယာစိတွာ၊ တောင်းပန်ကုန်သည် ရှိသော်။ အလ

ဘိက္ခု၊ မရမူ၍။ ပုနပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ။ ယာစန္ဒာပိ၊ တောင်းပန်ကုန်သော်
လည်း။ အလဘိက္ခု၊ ခွင့်မရမူ၍။ ပစ္စန္ဓေ၊ ပစ္စန္ဓရစ်သည်။ ကုပိတေ၊ ပုန်ကန်
သောင်းကျန်းသည်ရှိသော်။ တဿ၊ ထိုပစ္စန္ဓရစ်ကို။ ဝူပသမနတ္တာယ၊ ရန်
ငြိမ်းစေခြင်းငှာ။ ပေသေတော၊ စေ၍။ ပစ္စန္ဓံ၊ ပစ္စန္ဓရစ်ကို။ ဝူပသမေတော၊ ငြိမ်း
ချမ်းသာယာစေပြီး။ ပိတုသန္တိကံ၊ အဖထံသို့။ အာဂမိံသု၊ ရောက်လာ
ကုန်၏။ အထ၊ ထိုသို့ရောက်လာသောအခါ၌။ နေ၊ ထိုသားတော်တို့ကို။
ပိတော၊ ခမည်းတော်သည်။ အာလိဂိတော၊ လည်ဖက်၍။ သိသေ၊ ဦးခေါင်း၌။
စုမ္ဗိတော၊ နမ်း၍။ တာတာ၊ သားတော်တို့။ ဝေ၊ သင်တို့အား။ ဝရံ၊ ဆုကို။ ဒမ္မံ၊
ပေးအံ့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ တေ၊ ထိုသားတော်တို့သည်။ ဒေဝ၊
အရှင်မင်းကြီး။ သာဓု၊ ကောင်းပါပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ ဝရံ၊ ဆုကို။ ဂဟိတကံ
ကတော၊ ယူအပ်သည်ကိုပြု၍။ ပုန၊ တစ်ဖန်။ ကတိပါဟစ္စယေန၊ နှစ်ရက်
သုံးရက်လွန်သဖြင့်။ ပိတရာ၊ ခမည်းတော်သည်။ တာတာ၊ ငါ့သားတော်တို့။
ဝရံ၊ ဆုကို။ ဂဏှထ၊ ယူကုန်လော့။ ဣတိဝုတ္တေ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူသည်ရှိသော်။
ဒေဝ၊ ခမည်းတော်မင်းကြီး။ အညေန၊ နောင်တော်ဘုရားကို ဆွမ်းလုပ်ကျွေး
ရမည်မှ တစ်ပါးသော။ ကေနစိ၊ တစ်စုံတစ်ခုသောဆုဖြင့်။ အတ္ထော၊ အလို
သည်။ အမှာကံ၊ အကျွန်ုပ်တို့အား။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတောပဋ္ဌာယ၊ ဤနေ့မှစ၍။
မယံ၊ ဘုရားသားတော်တို့သည်။ တာတိကံ၊ နောင်တော်ဘုရားကို။ ဘော
ဇေသာမ၊ ဆွမ်းလုပ်ကျွေးပါကုန်အံ့။ နော၊ ကျွန်တော်တို့အား။ ဣမံဝရံ၊ ဤ
ဆုကို။ ဒေဟိ၊ ပေးတော်မူပါလော့။ ဣတိအာဟံသု၊ ဤသို့လျှောက်ကုန်၏။
တာတာ၊ ငါ့သားတို့။ န ဒေမိ၊ ငါမပေးနိုင်။ ဣတိ၊ ဤသို့အမိန့်ရှိလတ်သော်။
ဒေဝ၊ မင်းကြီး။ နိစ္စိကာလံ၊ နိစ္စကာလကို။ အဒေန္တော၊ မပေးနိုင်သည်ရှိသော်။
သတ္တသံဝစ္ဆရာနိ၊ ခုနစ်နှစ်ပတ်လုံး။ ဒေထ၊ ပေးတော်မူကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့
လျှောက်၏။ တာတာ၊ တို့။ နဒေမိ၊ မပေးနိုင်။ ဣထိ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဒေဝ၊ အရှင်
မင်းကြီး။ တေနဟိ၊ ထိုသို့တပြီးကား။ ဆ၊ ခြောက်နှစ်တို့ပတ်လုံး။ ပဉ္စ၊ ငါး
နှစ်တို့ပတ်လုံး။ စတ္တာရိ၊ လေးနှစ်တို့ပတ်လုံး။ တိထိ၊ သုံးနှစ်တို့ပတ်လုံး။ ဒွေ၊
နှစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး။ ကေသံဝစ္ဆရံ၊ တစ်နှစ်ပတ်လုံး။ ဒေထ၊ ပေးတော်မူပါကုန်
လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ တာတာ၊ သားတော်တို့။ နဒေမိ၊ မပေးနိုင်။
ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ တေနဟိ၊ ထိုသို့တစ်နှစ်ကာလကို

(၁၈၄)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

မပေးနိုင်သည်ရှိသော်။ သတ္တမာသာနိ၊ ခုနစ်လတို့ကို။ ဒေသ၊ ပါကုန်လော့။
 ဣတိ၊ ဤသို့မပေးနိုင်သည်ရှိသော်။ ဆ မာသေ၊ ခြောက်လတို့ကို။ ပဉ္စ မာသေ၊
 ငါးလတို့ကို။ စတုမာသေ၊ လေးလတို့ကို။ တယော မာသေ၊ သုံးလတို့ကို။
 ဒေသ၊ မူပါကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ တောင်းပန်သည်ရှိသော်။ တာတာ၊ ငါး
 သားတို့။ န ဒေမိ၊ မပေးနိုင်။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်လတ်သော်။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။
 ဟောတု၊ ထိုသို့မူလည်းဖြစ်စေ။ ဧကေကဿ၊ တစ်ယောက်တစ်ယောက်သော။
 နော၊ ကျွန်တော်တို့အား။ ဧကေက မာသကံ၊ တစ်လစီ တစ်လစီ။ ကတာ၊ ပြု၍။
 တယော မာသေ၊ သုံးလတို့ကို။ ဒေသ၊ ပေးတော်မူပါကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့
 တောင်းပန်၏။ တာတာ၊ ငါးသားတို့။ သာဓု၊ ကောင်းပြီ။ တေနဟိ၊ ထိုသို့
 တပြီးကား။ တယော မာသေ၊ သုံးလတို့ပတ်လုံး။ ဘောဇေထ၊ ဆွမ်းလုပ်ကျွေး
 စေကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်လတ်သည်ရှိသော်။ တိဏ္ဍမ္ပိ၊ သုံးယောက်လည်း
 ဖြစ်ကုန်သော။ တေသံပန၊ ထိုသားတော်တို့၏ကား။ ဧကောဝ၊ တစ်ယောက်
 သာလျှင် ဖြစ်သော။ ကောဋ္ဌာဂါရိကောစ၊ ကျိဝန် ကျိစိုးသည်လည်း
 ကောင်း။ ဧကောဝ၊ တစ်ယောက်သာလျှင်ဖြစ်သော။ အာယုတ္တကောစ၊ ကျိစချီ
 ကျိစာရေးသည်လည်းကောင်း။ တဿ၊ ထိုကျိစိုးကျိစာရေး၏။ ဒွါဒသနဟုတာ၊
 တစ်သိန်းနှစ်သောင်းကုန်သော။ ပုရိသပရိဝါရာ၊ ယောက်ျားအခြံအရံတို့
 သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေတေ၊ ထိုထိုလူလင်တို့ကို။ ပက္ခောသာပေတွာ၊
 ခေါ်စေ၍။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဣမံ တေမာသံ၊ ဤဝါတွင်းသုံးလပတ်လုံး။
 ဒသ သီလာနိ၊ ဆယ်ပါးသောသီလတို့ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ဒေကာသာယာနိ၊
 ဖန်ရည်စွန်းသော အဝတ်နှစ်ထည်တို့ကို။ နိဝါသေတွာ၊ ဝတ်၍။ သတ္တာရာ၊
 ဘုရားသခင်နှင့်။ သဟဝါသံ၊ တကွနေခြင်းကို။ ဝသိသာမ၊ နေကုန်အံ့။
 တုမေ၊ သင်တို့သည်။ ဧတ္တကံ၊ ဤမျှလောက်သော။ ဒါနဝတ္တံ၊ အလှူဝတ်ကို။
 ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ဒေဝသိကံ၊ နေ့တိုင်း။ နဝုတိသဟဿာနဉ္စ၊ ကိုးသောင်း
 ကုန်သော ရဟန်းတို့အားလည်းကောင်း။ ယောဓ သဟဿာနဉ္စ၊ သူရဲတစ်
 ထောင်တို့အားလည်းကောင်း။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။ ခါဒနီယဘောဇနီယံ၊
 ခဲဖွယ်ဘောဇဉ်ကို။ ပဝတ္တေယျာထ၊ စီရင် ခန့်ရမ်းလေကုန်လော့။ တိ၊
 ထိုစကားသင့်စွာ။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဣတောပဋ္ဌာယ၊ ဤနေ့မှစ၍။ ကိဉ္စိ၊ တစ်စုံ
 တစ်ခုသောစကားကို။ နက္ခာမိ၊ မဆိုအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒိံသု၊ ဆိုကုန်

၏။ တယောပိ၊ သုံးယောက်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ တေဇနာ၊ ထိုသူတို့သည်။
 ပရိစာရိကံ၊ ခြေရင်းအလုပ်အကျွေးဖြစ်သော။ ပရိဝါရသဟဿံ၊ အခြံအရံ
 တစ်ထောင်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ခေါ်၍။ ဒသ သီလာနိ၊ ဆယ်ပါးသော သီလ
 တို့ကို။ သမာဓါယ၊ ဆောက်တည်၍။ ကာသဝယဝတ္ထာနိ၊ ဖန်ရည်စွန်းသော
 အဝတ်တို့ကို။ နိဓါသေတွာ၊ ဝတ်၍။ ဝိဟာရေယေဝ၊ ကျောင်း၌သာလျှင်။
 ဝသိံသု၊ နေကုန်၏။ ကောဠာဂါရိ ဧကော၊ ကျီစိုးသည်လည်းကောင်း။
 အာယုတ္တကောစ၊ ကျီစာရေးသည်လည်းကောင်း။ ဧကတော၊ တစ်ပေါင်း
 တည်း။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ တိဏ္ဍံ ဘာတိကာနံ၊ မင်းသားညီနောင်သုံးယောက်
 တို့၏။ ကောဠာဂါရေဟိ၊ ကျီတော်တို့မှ။ ဝါရေန ဝါရေန၊ အလှည့်အလှည့်
 ဖြင့်။ ဒါနဝတ္ထံ၊ အလှူဝတ်တို့ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ ဒေန္တိ၊
 ပေးကုန်၏။ ကမ္မကာရာနံ၊ အလှူလုပ်သောသူတို့၏။ ပုတ္တာပန၊ သားတို့သည်
 ကား။ ယာဂုဘတ္တာဒိနိ၊ ယာဂုထမင်း စသည်တို့၏။ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှာ။
 ရောဒန္တိ၊ ငိုကြွေးကုန်၏။ တေ၊ ထိုချက်ပြုတ်သော အဖဖြစ်သူ စားဖို့သည်
 ထို့သည်။ တေသံ၊ ထိုသားငယ် သမီးငယ်တို့အား။ ဘိက္ခုသံဃေ၊ ရဟန်းသံဃာ
 သည်။ အနာဂတေ ယေဝ၊ မကြွလာမီလျှင်။ ယာဂုဘတ္တာ ဒိနိ၊ ယာဂုထမင်း
 စသည်တို့ကို။ ဒေန္တိ၊ ပေးကုန်၏။ ဘိက္ခုသံဃဿ၊ ရဟန်းသံဃာ၏။ ဘတ္တကိစ္စာ
 ဝသာနေ၊ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးပြီးသောအခါ၌။ ကိဉ္စိ၊ တစ်စုံတစ်ခုသော။ အတိ
 ရေကံ၊ အလွန်ကြွင်းသည်။ န ဘူတပုဗ္ဗံ၊ မဖြစ်စဖူး။ တေ၊ ထိုချက်ပြုတ်
 သော စားဖို့သည်တို့သည်။ အပရဘာဂေ၊ နောက်အဖို့၌။ ဒါရကာနံ၊
 လှူငယ်တို့အား။ ဒေမာဟိ၊ ပေးကုန်အံ့ဟု။ အတ္တနာပိ၊ မိမိတို့သည်လည်း။
 ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ခါဒိံသု၊ စားကုန်၏။ မနုညံ၊ စိတ်ကို နှိုင်းရှည်သောအား
 ဖြင့် နှစ်သက်စေတတ်သော။ အာဟာရံ၊ အရသာရှိသော အစာအာဟာရ
 ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်ခြင်းကြောင့်။ အဓိဝါသေတုံ၊ သည်းခံခြင်းငှာ။ နာသက္ခိံသု၊
 မတတ်နိုင်ကုန်။ တေ ပန၊ ထိုစားဖို့သည်တို့သည်ကား။ စတုရာသီတိသဟဿာနိ၊
 ရှစ်သောင်းလေးထောင်တို့သည်။ အဟေသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုသူတို့သည်။
 သံဃဿ၊ သံဃာအား။ ဒိန္နဒါနဝတ္ထံ၊ လှူအပ်ပြီးသော အလှူဆွမ်းဝတ်ကို။
 ခါဒိတွာ၊ စား၍။ ကာယဿ ဧတဒါ၊ ကိုယ်ခန္ဓာပျက်သည်မှ။ ပရံ မရဏာ၊
 စုတေသည်မှနောက်၌။ ပေတ္ထိဝိသယေ၊ ပြိတ္တာဘုံ၌။ နိဗ္ဗတ္တိံသု၊ ဖြစ်ကုန်၏။

(၁၈၆)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

တေဘာတိကာ ပန၊ ညီနောင် သုံးယောက်တို့သည်ကား။ ပုရိသသဟဿေန၊
ယောက်ျားတစ်ထောင်နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ကာလကံတွာ၊ စုတေ၍။ ဒေဝလော
ကေ၊ နတ်ပြည်၌။ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်ပြီး၍။ ဒေဝလောကာ၊ နတ်ပြည်မှ။ မနုဿ
လောကံ၊ လူပြည်သို့။ မနုဿလောကာ၊ လူပြည်မှ။ ဒေဝလောကံ၊ နတ်ပြည်သို့။
သံသရန္တာ၊ ကျင်လည်ကုန်သည်ရှိသော်။ ဒွေနုဂ္ဂတိကဗ္ဗေ၊ ကိုးဆယ့်နှစ်ကမ္ဘာ
တို့ကို။ ခပေသုံ၊ ကုန်စေကုန်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ တယော ဘာတရော၊ မင်း
သားညီနောင်သုံးယောက် ဖြစ်ကုန်သော။ တေ၊ တို့သည်။ အရဟတ္တံ၊ အရ
ဟတ္တဖိုလ်ကို။ ပတ္ထေန္တာ၊ တောင့်တကုန်လျက်။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ ကလျာဏ
ကမ္မံ၊ ကောင်းသောအမှုကို။ ကရိံသု၊ ပြုကုန်၏။ တေ၊ ထိုမင်းသားသုံးယောက်
တို့သည်။ အတ္တနာ၊ မိမိသည်။ ပတ္တိတ ပတ္တိတ မေဝ၊ တောင့်တတိုင်း တောင့်
တတိုင်းသာလျှင်။ လဘိံသု၊ ရကုန်၏။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ မခံ ဩလော
ကေတွာ၊ မျက်နှာကြီးငယ်ကြည့်၍။ နဒမ္ပိ၊ မပေး။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။
တဒါ ပန၊ ထိုအခါ၌ကား။ တေသံ၊ ထိုမင်းသားသုံးယောက်တို့၏။ အာယုတ္တ
ကော၊ ကျိစာရေးသည်။ ဗိမ္ဗိသာရော၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီးသည်။ အဟောသိ၊
ဖြစ်၏။ ကောဗ္ဗာဂါရိကော၊ ကျိဝန်ကျိစိုးသည်။ ဝိသာခေါ ဥပသကော၊
ဝိသာခေါမည်သော သီတင်းသည်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ တေသံ၊ ထိုကျိ
စာရေး ကျိစိုးတို့၏။ ကမ္မကာရာ၊ ချက်ပြုတ်ကုန်သော စားဖို့သည်တို့သည်။
တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ ပေတေသု၊ ပြိတ္တာတုံတို့၌။ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍။ သုဂတိ
ဒုဂ္ဂတိဝသေန၊ ကောင်းသောလားရာ မကောင်းသောလားရာ ရှိသည်၏
အစွမ်းဖြင့်။ သံသရန္တာ၊ ကျင်လည်ကုန်လျက်။ ဣမသ္မိံကဗ္ဗေ၊ ဤဘဒ္ဒကပ်
ကမ္ဘာ၌။ စတ္တာရိ ဗုဒ္ဓန္တရာနိ၊ ဘုရားလေးဆူတို့၏အကြား ကာလပတ်လုံး။
ပေတလောကေယေဝ၊ ပြိတ္တာတုံတို့၌သာလျှင်။ နိဗ္ဗတ္တိံသု၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေ၊ ထို
ပြိတ္တာတို့သည်။ ဣမသ္မိံကဗ္ဗေ၊ ဤဘဒ္ဒကပ်ကမ္ဘာ၌။ သဗ္ဗပဌမံ၊ အလုံးစုံသော
ဘုရားတို့၏ ရှေ့ဦးစွာ။ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်တော်မူသော။ စတ္တာလိသ ဝဿသဟဿာ
ယုကံ၊ အနှစ်လေးသောင်းသက်တော်ရှိသည်သော။ ကကုသန္ဓံ ဘဂဝန္တံ၊ နာကု
သန်မြတ်တို့စွာဘုရားသို့။ ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်၍။ ဘန္တေဘဂဝါ၊ ဘုန်းတော်
ကြီးသောရှင်ပင်ဘုရား။ အမှာကံ၊ အကျွန်ုပ်တို့၏။ အာဟာရံ၊ အစာအာဟာရ
ကို။ လဘန ကာလံ၊ စားရအံ့သောအခါကို။ အာစိက္ခယ၊ မိန့်တော်မူပါကုန်

လော့။ ဣတိပုစ္ဆိံသု၊ ဤသို့မေးလျှောက်ကုန်၏။ သောပိ၊ ထို ကကုသန် မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း။ မမ၊ ငါ၏။ ကာလေ၊ လက်ထက်၌။ တာဝ၊ ရှေ့ဦးစွာ။ နလဘိဿထ၊ အစာထမင်းကိုမရကုန်လတ္တံ့။ မမ ပစ္ဆတော၊ ငါဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူသည်မှ နောက်ကာလ၌။ မဟာပထဝိယာ၊ မြေကြီးသည်။ ယောဇနမတ္တံ၊ တစ်ယူဇနာမျှ။ အဘိရုဠာယ၊ အထက်သို့ တက်သောအခါ၌။ ကောဏာဂမနော နာမ၊ ကောဏာဂုဏ်အမည်ရှိသော။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ တံ၊ ထိုကောဏာဂုံဘုရားရှင်ကို။ ပုစ္ဆေယျာထ၊ မေးရန် ကုန်လော့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ တေ၊ ထိုပြိတ္တာတို့သည်။ တတ္တကံ ကာလံ၊ ထိုမျှလောက်သောကာလကို။ ခေပေတွာ၊ ကုန်စေ၍။ တသ္မိံ၊ ထို ကောဏာဂုံဘုရားသခင်သည်။ ဥပ္ပန္နေ၊ ဖြစ်တော်မူသည်ရှိသော။ တံ၊ ထိုကောဏာဂုံမြတ်စွာဘုရားကို။ ပုစ္ဆိံသု၊ မေးကုန်၏။ သောပိ၊ ထိုကောဏာဂုံမြတ်စွာ ဘုရားသည်လည်း။ မမကာလေ၊ ငါဘုရားလက်ထက်တော်၌။ နလဘိဿထ၊ အစာကို မရကုန်လတ္တံ့။ မမ ပစ္ဆတော၊ ငါဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူသည်မှ နောက်ကာလ၌။ မဟာပထဝိယာ၊ မြေကြီးသည်။ ယောဇနမတ္တံ၊ တစ်ယူဇနာ မျှ။ အဘိရုဠာယ၊ အထက်သို့ မြင့်သောအခါ၌။ ကဿပေါနာမ၊ ကဿပ အမည်ရှိသော။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားရှင်သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ တံ၊ ထိုမြတ်စွာ ဘုရားသခင်ကို။ ပုစ္ဆေယျာထ၊ မေးရန်ကုန်လော့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့မိန့်တော် မူ၏။ တေ၊ ထိုပြိတ္တာတို့သည်။ တတ္တကံ ကာလံ၊ ထိုမျှလောက်သောကာလကို။ ခေပေတွာ၊ ကုန်စေ၍။ တသ္မိံပိ၊ ထိုကဿပဘုရားသည်လည်း။ ဥပ္ပန္နေ၊ ပွင့် လင်းထွန်းပသည်ရှိသော်။ တံ၊ ထိုကဿပဘုရားသခင်ကို။ ပုစ္ဆိံသု၊ မေးကုန်၏။ သောပိ၊ ထိုကဿပ ဘုရားသခင်သည်လည်း။ မမ ကာလေ၊ ငါဘုရားလက် ထက်တော်၌။ န လဘိဿထ၊ စားရာအစာကိုမရကုန်လတ္တံ့။ မမ ပန ပစ္ဆတော၊ ငါဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန်လွန်သည်မှ နောက်ကာလ၌ကား။ မဟာပထဝိယာ၊ မြေကြီးသည်။ ယောဇနမတ္တံ၊ တစ်ယူဇနာမျှ။ အဘိရုဠာယ၊ အထက်သို့မြင့် သောအခါ၌။ ဂေါတမော နာမ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဂေါတမအမည်ရှိသော ဘုရားသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ တုမှာကံ၊ သင်တို့၏။ ဉာတကော၊ အဆွေအမျိုး ဖြစ်သော။ ဗိမ္ဗိသာရ ရညောနာမ ရာဇာ၊ ဗိမ္ဗိသာရအမည် ရှိသော မင်းကြီးသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ သော၊ ထိုဗိမ္ဗိသာရ

(၁၈၈)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

မင်းသည်။ သတ္တု၊ ဘုရားသခင်အား။ ခါနံ၊ အလှူကို။ ဒတု၊ ပေး၍။ တုမှာကံ၊
သင်တို့အား။ ပတ္တိ၊ အဖို့ကို။ ပါပေသတိ၊ အမျှဝေ၍ အလှူ၏အဖို့ကို ရောက်
စေလတ္တံ့။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ လဘိဿထ၊ နတ်၌ဖြစ်သော အစာအာဟာရကို
ရကုန်လတ္တံ့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ တေသံ၊ ထိုပြိတ္တာတို့အား။
ကေ ဗုဒ္ဓန္တရံ၊ ဘုရားနှစ်ဆူတို့၏တစ်ခုသော အကြားကို။ သေဒိဝသသဒိသံဝိယ၊
နတ်ဖန်ဖြစ်သောနေနှင့် အတူကဲ့သို့။ အယောသံ၊ ထင်၏။ တေ၊ ထိုပြိတ္တာတို့
သည်။ တထာဂတေ၊ ဘုရားသခင်သည်။ ဥပ္ပန္နေ၊ ဖြစ်တော်မူသည်ရှိသော်။
ဗိမ္ဗိသာရရညော၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်းသည်။ ပဌမဒိဝသံ၊ ရှေ့ဦးစွာဖြစ်သောနေ၌။
ဒါနေ၊ အလှူကို။ ဒိန္နေ၊ ပေးသည်ရှိသော်။ ပတ္တိ၊ အဖို့ကို။ အလဘိတု၊ မရ၍။
ရတ္တိဘာဂေ၊ ညဉ့်အဖို့၌။ တေရဝသဒ္ဓံ၊ ကြောက်လန့်ဖွယ်ရှိသော အသံကို။
ကတု၊ ပြု၍။ ရညော၊ အား။ အတ္တာနံ၊ ကိုယ်ကို။ ဒဿယိံသု၊ မြင်စေကုန်၏။
သော၊ ထိုဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီးသည်။ ပုနဒိဝသေ၊ တစ်ဖန်မိုးသောက်သောနေ၌။
ဝေဠုဝနံ၊ ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်သို့။ ဂန္တု၊ ဤ။ တထာဂတဿ၊ ဘုရားသခင်
အား။ တံ ပဝတ္တိ၊ ထိုအကြောင်းကို။ အာရောစေသိ၊ ကြားလျှောက်၏။
သတ္တာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး။ ဣတော၊ ဤကမ္ဘာ
မှ။ ဒေနဝုတိကပ္ပမတ္တကေ၊ ကိုးဆယ့်နှစ်ကမ္ဘာထက်၌။ ဖုဿဗုဒ္ဓကာလေ၊
ဖုဿဘုရားလက်ထက်တော်၌။ တဝညတကာ၊ သင်၏ ဆွေသား မျိုးသား
ဖြစ်ကုန်သော။ တေ၊ ထိုပြိတ္တာတို့သည်။ ဘိက္ခုသံဃဿ၊ ရဟန်းသံဃာအား။
ဒိန္နံ၊ လှူအပ်သော။ ဒါနဝတ္တံ၊ အလှူဖြစ်သော ဆွမ်းဝတ်ကို။ ခါဒိတု၊ စား၍။
ပေတလောကေ၊ ပြိတ္တာဘုံ၌။ နိဗ္ဗုတ္တောဘု၊ ဤ။ သံသာရန္တော၊ ကျင်လည်
ရကုန်သည်ရှိသော်။ ကကုသန္ဓာဒယော၊ ကကုသန် အစရှိကုန်သော။ ဗုဒ္ဓေ၊
တို့ကို။ ပုစ္ဆိတု၊ လျှောက်ထား၍။ တေဟိ၊ ထိုကကုသန်စသောဘုရားကိုသည်။
ဣဒဉ္စိဒဉ္စ၊ ဤမည် ဤမည်သော စကားကို။ ဗုတ္တာ၊ မိန့်တော်မူကုန်သော
ကြောင့်။ ဧတ္ထကံ၊ ကာလံ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသော ကာလပတ်လုံး။ တဝ၊
သင်မင်းကြီး၏။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ ပစ္စာသီသမာနာ၊ တောင့်တကုန်လျက်။
ဟိယျော၊ ယမန်နေက။ တယာ၊ သင်သည်။ ဒါနေ၊ အလှူကို။ ဒိန္နေ၊ ပေးသည်
ရှိသော်။ ပတ္တိ၊ ကို။ အလတမာနာ၊ မရကုန်သောကြောင့်။ ဧဝံ၊ ဤသို့
ကြောက်ဖွယ်ရှိသော အသံကို။ အကံသု၊ ပြုကုန်၏။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့

မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ကိပ်န၊ အသို့နည်း။ ဣဒါနိ၊ ဤ။ ခိန္တေ၊
 ပေးသည်ရှိသော်။ လဘိဿန္တိ၊ ရပါကုန်လတ္တံ့လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်
 သည်ရှိသော်။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး။ အာမ၊ ဩဝါဒ-ရသည်မှန်၏။
 ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူလတ်သော်။ ရာဇာ၊ မင်းကြီးသည်။ ဗုဒ္ဓပ္ပမုခံ၊ ဘုရား
 အမှူးရှိသော။ ဘိက္ခုသံဃံ၊ ရဟန်းသံဃာကို။ နိမန္တေတူ၊ ဖိတ်၍။ ပုနဒိဝဿ၊
 တစ်ဖန် မိုးသောက်သောနေ့၌။ မဟာဒါနံ၊ အလှူကြီးကို။ ဒေတာ၊ ပေး၍။
 ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဣတေ၊ ဤအလှူပေးသောအခါမှ စ၍။ တေသံ
 ပေတာနံ၊ ထိုပြိတ္တာတို့အား။ ဒိဗ္ဗအန္တပါနံ၊ နတ်၌ဖြစ်သော ထမင်း၊ နတ်၌
 ဖြစ်သော အဖျော်သည်။ သမ္ပန္တေတူတိ၊ ပြည့်စုံပါလေစေသတည်းဟူ။ ပတ္တိံ၊
 အလှူ၏အဖို့ကို။ အဒါသိ၊ ပေး၏။ တေသံ၊ ထိုပြိတ္တာတို့အား။ တထေဝ၊ ထိုစိတ်
 ရည်စူး၍ ဆုတောင်းတိုင်းသာလျှင်။ ဒိဗ္ဗအန္တပါနံ၊ နတ်၌ဖြစ်သောထမင်း၊
 နတ်၌ဖြစ်သော အဖျော်တို့သည်။ ပါတုရဟေသံ၊ ထင်ရှားစွာ ဖြစ်ကုန်၏။
 ပုနဒိဝဿ၊ တစ်ဖန် မိုးသောက်သောနေ့၌။ နဂ္ဂါဟူတူ၊ အဝတ်မဆည်း
 အချည်းနှီးဖြစ်၍။ အတ္တာနံ၊ ဖြစ်တိုင်းသောကိုယ်ကို။ ဒဿသံ၊ ပြကုန်၏။
 ရာဇာ၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီးသည်။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ နဂ္ဂါဟူတူ၊
 အချည်းနှီးအဝတ်မဲ့ဖြစ်၍။ အတ္တာနံ၊ မိမိတို့ကိုယ်ကို။ ဒဿသံ၊ ပြကုန်၏။
 ဣတိ၊ သို့။ အာဇရာစေသိ၊ လျှောက်၏။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး။
 တေတယာ၊ သင်မင်းကြီးသည်။ ဝတ္ထာနိ၊ အဝတ်သင်္ကန်းတို့ကို။ န ဒိန္နာနိ၊
 ရည်စူးသဖြင့် မလှူအပ်ကုန်သေး။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်သည်ရှိသော်။ ရာဇာပိ၊
 မင်းကြီးသည်လည်း။ ပုနဒိဝဿ၊ မိုးသောက်သောနေ့၌။ ဗုဒ္ဓပ္ပမုခဿ၊ ဘုရား
 အမှူးရှိသော။ ဘိက္ခုသံဃဿ၊ ရဟန်းသံဃာအား။ စိဝရဒါနံ၊ သင်္ကန်းအလှူ
 ကို။ ဒေတာ၊ လှူ၍။ ဣတေ၊ ဤသင်္ကန်းကို လှူသည်မှစ၍။ တေသံပေတာနံ၊
 ထိုပြိတ္တာတို့အား။ ဒိဗ္ဗဝတ္ထာနိ၊ နတ်၌ဖြစ်ကုန်သောအဝတ်တို့သည်။ ဟောန္တု၊
 ဖြစ်စေကုန်သတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆုတောင်းလျက်။ ဒါပေသိ၊ ပေးစေ၏။
 ဘံခဏညေဝ၊ ထိုခဏ၌သာလျှင်။ တေသံ၊ ထိုပြိတ္တာတို့အား။ ဒိဗ္ဗဝတ္ထာနိ၊
 နတ်၌ဖြစ်ကုန်သောအဝတ်တို့သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိသု၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုသို့တို့
 သည်။ ပေတတ္တဘာဝံ၊ ပြိတ္တာ၏အတ္တဘောကို။ ဝိဇဟိတူ၊ စွန့်၍။ ဒိဗ္ဗတ္တ
 ဘာဝေ၊ နတ်၏အတ္တဘော၌။ သဏ္ဌဟိသု၊ တည်ကုန်၏။ သတ္တာ၊ ဘုရား

(၁၉၀) ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

သခင်သည်။ အနုမောဒနံ၊ အနုမောဒနာကို။ ကရောဇ္ဇော၊ ပြုတော်မူလိုသည် ဖြစ်၍။ တိရောကုဋေသု တိဋ္ဌန္တိတိအာဒိနာ၊ တိရောကုဋေသု တိဋ္ဌန္တိ ဤသို့ အစရှိသည်ဖြင့်။ တိရောကုဋ္ဌာနုမောဒနံ၊ တိရောကုဋေသုကိုဖြင့် အနုမောဒနာ ကို။ အကာသိ၊ ပြု၏။ အနုမောဒနာဝသာနေ၊ အနုမောဒနာ ပြုတော်မူသော အဆုံး၌။ စတုရာသီတိယာ ပါဏသဟဿာနံ၊ ရှစ်သောင်းလေးထောင်သော သတ္တဝါတို့အား။ ဓမ္မာဘိသမယော၊ သစ္စာလေးပါးတရားကိုသိသည်။ အဟော သိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သတ္ထာ၊ တရားသခင်သည်။ တေဘာတိက ဇဋိလာနံ၊ ဆံကျစ်ထိုးကုန်သော ရသေ့ညီနောင် သုံးယောက်တို့၏။ ဝတ္ထု၊ ဝတ္ထုကို။ ကထေတွာ၊ ဟော၍။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ဤတရားဒေသနာကို။ အာဟရိ၊ ဆောင်တော်မူ၏။

ဘန္တေ၊ အရှင်တရား။ အဂ္ဂသာဝကော ပန၊ အဂ္ဂသာဝကတို့သည်ကား။ ကိံ၊ အဘယ်ကောင်းမှုကို။ ကရိံသု၊ ပြုကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက် သည်ရှိသော်။ အဂ္ဂသာဝက ဘာဝါယ၊ လက်ယာရံ၊ လက်ဝဲရံသာဝက အစုံဖြစ်စေခြင်းငှာ။ ပတ္တနံ၊ ဆုတောင်းခြင်းကို။ ကရိံသု၊ ပြုကုန်၏။ ဟိ၊ တိုစကားကိုချဲ့ဦးအံ့။ ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကပ်ကမ္ဘာမှ။ ကပ္ပသတသဟဿာမိ ကာနံ၊ ကမ္ဘာတစ်သိန်းအလွန်ရှိကုန်သော။ အသင်္ချေယျာနံ၊ ကမ္ဘာတစ်သင်္ချေ တို့၏။ မတ္ထကေ၊ အထက်၌။ သာရိပုတ္တော၊ သာရိပုတ္တရာသည်။ ဗြာဟ္မဏ မဟာသာလ ကုလေ၊ များသော စည်းစိမ်ဥစ္စာရှိသော ပုဏ္ဏားမျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ နာမေန၊ အမည်အားဖြင့်။ သရဒမာဏဝေါ နာမ၊ သရဒလူလင် ဟူသောအမည်ရှိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ မောဂ္ဂလာနောပိ၊ မောဂ္ဂလ္လာန် သည်လည်း။ ကဟပထိ မဟာသာလကုလေ၊ များသောဥစ္စာနှစ်ရှိသော သူဌေး မျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ နာမေန၊ အမည်အားဖြင့်။ သိရိဝဗ္ဗန ကုဋုမ္ပိကောနာမ၊ သိရိဝဗ္ဗန သူဌေးဟူသော အမည်ရှိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ တေဥတောပိ၊ ထိုနှစ်ယောက်သောသူတို့ သည်လည်း။ သဟပံသုကီဋိကာ၊ တကွ မြေမှုန့် ကစားဖက် သူငယ်ချင်းဖြစ်ကုန်သော။ သဟာယကာ၊ ချစ်ကြည်လေးမြတ် သော အဆွေခင်ပွန်းတို့သည်။ အဟောသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေသု၊ တို့တွင်။ သရဒ မာဏဝေါ၊ သရဒလူလင်သည်။ ပိတု အစ္စယေန၊ အဖလွန်သဖြင့်။ ကုလ သန္တကံ၊ အမျိုးမှဖြစ်သော အမွေဥစ္စာဟု ဆိုအပ်သော။ မဟာဓနံ၊ များ

စွာဓသာ ဥစ္စာကို။ ပဋိပဇ္ဇိတော၊ ရု၍ ကေဒိဝသံ၊ တစ်နေ့သ၌။ ရဟောဂတော၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်သို့ ကပ်လျက်။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဣစလောကတ္တဘာဝ မေဝ၊ ဤပုစ္ဆုပ္ပန်လောက၌ဖြစ်သော အတ္တဘောကိုသာလျှင်။ ဇာနာမိ၊ သိ၏။ ပရလောကတ္တဘာဝံ၊ တမလ္လန်ဘဝ၌ ဖြစ်သော အတ္တဘောကို။ နောဇာနာမိ၊ မသိ။ ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးသွင်းလျက်။ ဇာတသတ္တာနံ၊ ဖြစ်ကုန်သောသတ္တဝါတို့၏။ မရဏံ နာမ၊ သေခြင်းမည်သည်ကား။ ဓဝံ၊ မြ၏။ မယာ၊ သည်။ ဧကံ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ မြတ်သောရသေ့ရဟန်းအဖြစ်ကို။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြု၍။ မောက္ခဓမ္မဂဝေသနံ၊ ဝဋ်မှထွက်မြောက်ရာ နိဗ္ဗာန်ကို ရှာခြင်းကို။ ကာတု၊ ပြုခြင်းငှာ။ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံ၏။ သော၊ ထို သရဒလူလင်သည်။ သဟာယကံ၊ အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်သော သိရိဝုဗ္ဗသို့။ ဥပသကံမိတော၊ ကပ်၍။ အာဟ၊ ဆို၏။ သမ္မ သိရိဝုဗ္ဗ၊ သူငယ်ချင်း သိရိဝုဗ္ဗ။ အဟံ၊ ငါသည်။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြု၍။ မောက္ခဓမ္မ၊ ဝဋ်ကင်းရာနိဗ္ဗာန်ကို။ ဂဝေသိသာမိ၊ ရှာအံ့။ တံ၊ သည်။ မယာ၊ ငါနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ပဗ္ဗဇ္ဇိတု၊ ရဟန်းပြုခြင်းငှာ။ သက္ခိဿသိ၊ တတ်နိုင်အံ့လော။ န သက္ခိဿသိ၊ မတတ်နိုင်အံ့လော။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ သမ္မ၊ သူငယ်ချင်း။ န သက္ခိဿာမိ၊ မတတ်နိုင်။ တံယေဝ၊ သင်သည်သာလျှင်။ ပဗ္ဗဇာဟိ၊ ရဟန်းပြုလေလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ သော၊ ထိုသရဒလူလင်သည်။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ ပရလောကံ၊ တမလ္လန်ဘဝသို့။ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားသောသူတို့သည်။ သဟာယံဝ၊ ချစ်ခင်သော အဆွေခင်ပွန်းကိုလည်းကောင်း။ ဉာတိဝံ၊ မိမျိုးဖမျိုးကိုလည်းကောင်း။ မိတ္တံဝ၊ နှလုံးအကျွမ်းဝင်သောသူကိုလည်းကောင်း။ ဂဟေတော၊ ခေါ်၍။ ဂတော နာမ၊ သွားသောသူမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ အတ္တနာ၊ မိမိသည်။ ကတံ၊ ပြုအပ်သောကံသည်။ အတ္တနောဝ၊ မိမိအားသာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံ၏။ တတော၊ ထိုသို့ကြံပြီးသည်မှ။ ရတနကောဌာဂါရံ၊ ရတနာအပေါင်း၏ထားရာရွာတိုက်ကို။ ဝိဝရာပေတော၊ ဖွင့်လှစ်စေ၍။ ကပဏဒ္ဓိကဝဏိဗ္ဗကယာစကာနံ၊ အထီးကျန်သူ၊ ခရီးသွားသူ၊ ဖုန်းတောင်းယာစကာတို့အား။ မဟာဒါနံ၊ အလှူကြီးကို။ ဒသ္မာ၊ ၍။ ပဗ္ဗတပါဒံ၊ တောင်ခြေရင်းသို့။ ဝဝိသိတော၊ ဝင်၍။ ဣသိပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ရသေ့ရဟန်းအဖြစ်ကို။ ပဗ္ဗဇိ၊ ရဟန်းပြု၏။ ဧကော၊ တစ်ယောက်သောသူလည်းကောင်း။ ဒေ၊ နှစ်ယောက်သူတို့လည်း

(၁၉၂)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

ကောင်း။ တယော၊ လုံးယောက်သောသူတို့လည်းကောင်း။ ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့ အစရှိကုန်သောသူတို့သည်။ တဿ၊ ထိုသရဒရသေ့ကို။ အနု၊ အမှတ်ပြု၍။ ဝါ၊ တဿ၊ ထိုသရဒရသေ့၏။ အနု၊ အတုအားဖြင့်။ ပုဗ္ဗဇ္ဇ၊ ရသေ့အဖြစ်ကို။ ပဗ္ဗဇိက္ခာ၊ ရသေ့ရဟန်းပြု၍။ စတုသတ္တတိသဟဿမတ္တာ၊ ခုနစ်သောင်း လေးထောင်မျှ လောက်ကုန်သော။ ဇဋ္ဌိလော၊ ဆံကျစ်ထိုးသော ရသေ့တို့သည်။ အဟေသံ၊ ဖြစ် ကုန်၏။ သော၊ ထိုသရဒရသေ့သည်။ ပဉ္စအဘိညာအဋ္ဌသမာပတ္တိယော၊ အဘိ ညာဉ်ငါးပါး၊ သမာပတ်ရှစ်ပါးတို့ကို။ နိဗ္ဗတ္တေဘ္ဘာ၊ ဖြစ်စေ၍။ တေသံဇဋ္ဌိ လာနံ၊ ထိုဆံကျစ်ရသေ့တို့အား။ ကသိဏ ပရိကမ္မံ၊ ကသိုဏ်းစီးဖြန်းရာဖြစ် သော ပရိကံကို။ အာစိက္ခံ၊ ကြား၏။ တေသဗ္ဗေဝံ၊ ထိုအလုံးစုံသော ရသေ့တို့ သည်လည်း။ ပဉ္စအဘိညာ၊ အဘိညာဉ်ငါးပါးတို့ကိုလည်းကောင်း။ အဋ္ဌသမာ ပတ္တိယော၊ ရှစ်ပါးသော သမာပတ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ နိဗ္ဗတ္တေသံ၊ ဖြစ်စေ ကုန်၏။

တေန သမယေန၊ ထိုအခါ၌။ အနောမဒဿိ နာမ၊ အနောမဒဿိ အမည် တော်ရှိသော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ လောကေ၊ လောက၌။ ဥဒ္ဓပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်တော်မူ၏။ နဂရံ၊ ပြည်သည်။ စန္ဒဝတီနာမ၊ စန္ဒဝတီ အမည်ရှိသည်။ အဟေသံ၊ ဖြစ်၏။ ပိတဝ၊ မေည်းတော်သည်။ ယသဝ၊ နာမ၊ ယသဝ၊ အမည်ရှိသော။ ဓတ္တိယော၊ မင်းသည်။ အဟေသံ၊ ၏။ မာတဝ၊ မယ်တော်သည်။ ယသောဓရာ နာမ၊ ယသောဓယော အမည်ရှိသော။ ဒေဝီ မိဖုရားသည်။ အဟေသံ၊ ဖြစ်၏။ ဗောဓိ၊ ပွင့်တော်မူရာ ဗောဓိပင်သည်။ အဇ္ဈနရက္ခော၊ ထောက်ကြံ့ပင်တည်း။ နိသဘောစ၊ နိသဘထေရ်လည်းကောင်း။ အနောမောစ၊ အနောမထေရ်လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒွေအဂ္ဂသာဝကော၊ နှစ်ပါးသောတပည့်မြတ်အစုံတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဥပဋ္ဌာကော၊ အလုပ် အကျွေးကား။ ဝရုဏော နာမ၊ ဝရုဏအမည်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သုန္ဓရာစ၊ သုန္ဓရာသည်လည်းကောင်း။ သုမနာစ၊ သုမနာသည်လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒွေ အဂ္ဂသာဝကော၊ နှစ်ဦးသောရဟန်းမိန်းမတပည့်မြတ် အစုံတို့သည်။ အဟေသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အာယုသက်တော်သည်။ ဝဿသတသဟဿံ၊ အနှစ် ထစ်သိန်းသည်။ အဟေသံ၊ ဖြစ်၏။ သရီရံ၊ ကိုယ်တော်သည်။ အဋ္ဌပညာသ ဟတ္ထုဗ္ဗေဝံ၊ ငါးဆယ့်ရှစ်တောင်အမြင့်ရှိသည်။ အဟေသံ၊ ဖြစ်၏။ သရီ

ရပ္ပဘာ၊ ကိုယ်တော်ရောင်သည်။ ဒု၊ ဒသယောဇနံ၊ တစ်ဆယ့် နှစ်ယူဇနာတိုင်
 တိုင်။ ဖရိ၊ နှိ၏။ ဘိက္ခု၊ သတသဟဿပရိဝါရော၊ ရဟန်းတစ်သိန်း အခြံအရံ
 ရှိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုအနောမဒသီဘုရားသခင်သည်။ ကေ
 ဒိဝသံ၊ တစ်နေ့သ၌။ ပစ္စု၊ သကာလေ၊ မိုးသောက်ထအခါ၌။ မဟာကရုဏာ
 သမာပတ္တိတော၊ မြတ်သောကရုဏာနှင့်ယှဉ်ခြင်းရှိသောသမာပတ်မှ။ ဝုဠာယ၊
 ထ၍။ လောကံ၊ လူအပေါင်းကို။ ဝေါလောကေန္တေ၊ ကြည့်တော်မူသည်ရှိ
 သော်။ သရဒတာပသံ၊ သရဒရသေ့ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ မယာ၊ ငါ
 ဘုရားသည်။ သရဒတာပသဿ၊ သရဒရသေ့၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဂတပစ္စ
 ယေန၊ သွားခြင်းဟူသောအကြောင်းဖြင့်။ ဓမ္မဒေသနာစ၊ တရားဟောခြင်း
 သည်လည်း။ မဟတိ၊ များမြတ်သောအကျိုးရှိသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။
 သောစ၊ ထိုသရဒရသေ့သည်လည်း။ အဂ္ဂသာဝကဌာနံ၊ အဂ္ဂသာဝကအရာကို။
 ပတ္ထေဿတိ၊ တောင်းလတ္တံ့။ တဿ၊ ထိုသရဒရသေ့၏။ သဟာယကော၊
 အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်သော။ သိရိဝဇ္ဇနကုဋုမ္ပိကော၊ သိရိဝဇ္ဇန သူဌေးသည်။
 ဂုတိယသာဝကဌာနံ၊ လက်ဝဲရံသာဝကအရာကို။ ပတ္ထေဿတိ၊ တောင်းလတ္တံ့။
 ဒေသနာပရိယောသာနေစ၊ ဒေသနာအဆုံး၌လည်း။ အဿ၊ ထိုရသေ့၏။
 ပရိဝါယံ၊ အခြံအရံဖြစ်ကုန်သော။ စတုသတ္တတိသဟဿမတ္တာဇဋ္ဌိလော၊
 ခုနစ်သောင်း လေးထောင်မျှလောက်ကုန်သော ရသေ့တို့သည်။ အရဟတ္တံ၊
 အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပါပုဏိဿန္တိ၊ ရောက်ကုန်လတ္တံ့။ မယာ၊ ငါဘုရားသည်။
 တတ္ထ၊ ထိုရသေ့နေရာ တောင်ခြေရင်းသို့။ ဂန္တံ၊ ကြွသွားခြင်းမှာ။ ဝဇ္ဇတီတိ၊
 သင့်၏ဟု။ အတ္တနော၊ ကိုယ်တော်၏။ ပတ္တစိဝရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို။ အာဒါယ၊
 ယူ၍။ အညံ၊ တစ်ပါးသော။ ကိဉ္စိ၊ တစ်စုံတစ်ယောက်သောရဟန်းကို။ အနာ
 မန္တေတု၊ နောက်ပါမခေါ်မူ၍။ သိဟောပိယ၊ ခြင်္သေ့မင်းကဲ့သို့။ ကေစရော
 ဟုတု၊ တစ်ကိုယ်တော်တည်းကြွသွားတော်မူသည်ဖြစ်၍။ သရဒတာပသဿ၊
 သရဒရသေ့၏။ အန္တေဝါသိကေသု၊ တပည့်ရသေ့တို့သည်။ ဖလာဖလပတ္တာယ၊
 သစ်သီးကြီးငယ်အလို့ငှာ။ ဂတေသု၊ သွားကုန်သည်ရှိသော်။ မေ၊ ငါ၏။ ဗုဒ္ဓ
 ဘာဝံ၊ ဘုရားအဖြစ်ကို။ ဇာနာတူတိ၊ သိစေသတည်းဟု။ အဓိဋ္ဌတိတု၊
 အဓိဋ္ဌာန်၍။ သရဒတာပသဿ၊ သရဒရသေ့၏။ ပဿန္တေသေဝံ၊ မြင်စဉ်ပင်လျှင်။
 အာကာသတော၊ ကောင်းကင်မှ။ ဩတရိတု၊ ဆင်းသက်၍။ ပထဝီယံ၊ မြေ၌။

(၁၉၄)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

ပတိဋ္ဌာသိ၊ တည်တော်မူ၏။ သရဒတာပသော၊ သရဒရသေသည်။ ဗုဒ္ဓါနုဘာ
 ဝဇ္ဇေဝ၊ ဘုရားအာနုဘော်တော်ကိုလည်းကောင်း။ အဿ၊ ထိုဘုရားသခင်
 ၏။ သရီရနိမ္မတ္တိံစ၊ ကိုယ်တော်ရောင်ဖြင့် တင့်တယ်ခြင်းရှိသော လက္ခဏာ
 ကြီးငယ်ကိုလည်းကောင်း။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ လက္ခဏမန္တေ၊ လက္ခဏာကိုဆိုရာ
 ဆိုကြောင်းဖြစ်သော ဗေဒင်ကျမ်း၌။ သမ္မသိတော၊ သုံးသပ်ဆင်ခြင်သည်ရှိ
 သော။ ဣမေဟိ လက္ခဏေဟိ၊ ဤလက္ခဏာတို့နှင့်။ သမန္တာဂတော နာမ၊ ပြည့်
 စုံသောသူမည်သည်ကား။ အဂါရမဇ္ဈေ၊ အိမ်ရာထောင်သောလူ၏ဘောင်၌။
 ဝသန္တော၊ နေသည်ရှိသော်။ စက္ကဝတ္တိရာဇာဝ၊ စကြဝတေးမင်းသည်လျှင်။
 ဟောတိ၊ ၏။ ပဗ္ဗဇန္တော၊ ရဟန်းပြုသည်ရှိသော်။ ဝိဝဇ္ဇန္တေ၊ ဝတ်ပြတ်ခြင်း
 ရှိသော။ သဗ္ဗညု၊ အလုံးစုံသော တရားကိုသိသော။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားသည်။
 ဟောတိ၊ ၏။ အယံပုရိသော၊ ဤယောကျ်ားသည်။ နိဿိသယံ၊ ယုံမှားမဲ့။ ဗုဒ္ဓေါ
 တိ၊ ဘုရားတည်းဟူ။ ဇာနိတော၊ သိ၍။ ပစ္စုပ္ပန်ကတော၊ ခရီးဦးကြိုဆိုခြင်း
 ပြု၍။ ပဉ္စပတိဋ္ဌိတေန၊ ငါးပါးသောအင်္ဂါ၌တည်ခြင်းဖြင့်။ ဝန္တိတော၊ ၍။ အာသနံ၊
 နေရာကို။ ပညာပေတော၊ ခင်း၍။ အဒါသိ၊ လူ၏။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပုညတ္ထေ၊
 ခင်းအပ်ပြီးသော။ အာသနေ၊ ၌။ နိသီဒိ၊ ၏။ သရဒတာပသောပိ၊ သရဒရသေ
 သည်လည်း။ အတ္တနော၊ မိမိအား။ အနုစ္စဝိကံ၊ လျှောက်ပတ်သော။ အာသနံ၊
 ကို။ ပညာပေတော၊ ခင်းစေ၍။ ဧကမန္တံ၊ တင့်အပ်လျှောက်ပတ်သောအရပ်၌။
 နိသီဒိ၊ နေ၏။ တသ္မိံသမယေ၊ ထိုသို့နေတော်မူသောအခါ၌။ စတုသဟ္တတိ
 သဟဿဇဋိလာ၊ ခုနစ်သောင်း လေးထောင်ကုန်သော ရသေ့တို့သည်။ ပဏီ
 တာနိ ပဏီတာနိ၊ မွန်မြတ် မွန်မြတ်ကုန်သော။ ဩဇန္တောနိ၊ ဩဇာရှိကုန်
 သော။ ဖလာ ဖလာနိ၊ သစ်သီးကြီးငယ်တို့ကို။ ဂဟေတော၊ ဆောင်ယူ၍။
 အာစရိယဿ၊ ဆရာသရဒရသေ၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ သမ္ပတ္တာ၊
 ရောက်လာကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဗုဒ္ဓါနုဇ္ဇေဝ၊ ဘုရားသခင်တို့၏လည်းကောင်း။
 အာစရိယဿ စ၊ ဆရာ၏လည်းကောင်း။ နိသိန္ဒာသနံ၊ နေသောနေရာကို။
 ဩလောကေတော၊ ကြည့်၍။ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။ အာစရိယ၊ ဆရာရှင်ရသေ့။
 မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်။ ဣမသ္မိံလောကေ၊ ဤလောက၌။ တုမေဟိ၊ အရှင်ဘုရား
 တို့ထက်။ မဟန္တတရော၊ ကြီးပြတ်သောသူသည်။ နတ္ထိတိ၊ မရှိပြီဟူ။ မညေမ၊
 မှတ်ထင်ကုန်၏။ အယံပုရိသော၊ ဤယောကျ်ားသည်ကား။ တုမေဟိ၊ အရှင်

ဘုရားတို့ထက်။ မဟန္တတရောမည၊ လွန်စွာမြတ်ယောင်တကား။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုကုန်သည်ရှိသော်။ တာတာ၊ ငါးသားအမောင်တို့။ ကိံဝဒေထ၊ အသို့ဆိုကုန် တိသနည်း။ သာသပေန၊ မုန့်ညှင်းစေနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ အဋ္ဌသဋ္ဌိယောဇန သတ သဟဿဗ္ဗေမံ၊ တစ်သိန်း ခြောက်သောင်း ရှစ်ထောင် အစောက်မြင့်သော။ သိနေရုံ၊ မြင်းမိုရ်တောင်ကို။ သမံကာတုံ၊ တူ၏ဟုပြခြင်းငှာ။ မာဣတ္ထထ၊ အလို မရှိကုန်လင့်။ ပုတ္တကာ၊ ငါးသားတပည့်ရသေ့တို့။ သဗ္ဗညုဗုဒ္ဓေန၊ သဗ္ဗညုဘုရား နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ မမံ၊ ငါ့ကို။ ဥပမံ၊ တူ၏ဟု၍နှိုင်းယှဉ်ခြင်းကို။ မာကရိတ္ထ၊ မပြု လင့်ကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ အထ၊ ထိုဆရာရသေ့ဆိုသောအခါ၌။ တေတာ ပသာ၊ ထိုရသေ့တို့သည်။ အယံ၊ ဤယောက်ျားမြတ်သည်။ ဣတ္ထရသတ္ထော၊ ဟုတ်ဟုတ်ငြားငြားသော သတ္တဝါသည်။ သစေအဘဝိဿ၊ အကယ်၍ဖြစ်ငြား အံ့။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ အာစရိယော၊ ဆရာသည်။ ဝေရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိ သော။ ဥပမံ၊ ဥပမာကို။ န အာဟရိဿတိ၊ မဆောင်လတ္တံ့။ ယာဝ၊ အကြင်ရှေ့ လောက်။ အယံပုရိသော၊ ဤယောက်ျားသည်။ မဟာဝတ၊ ကြီးမြတ်လေစွ တကား။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံသော ရသေ့တို့သည်လည်း။ ပါဒေသု၊ ခြေတော်တို့၌။ နိပတိတော၊ ဝပ်၍။ သိရသံ၊ ဦးဖြင့်။ ဝန္တိံ သု၊ ရှိခိုးကုန်၏။ အထ၊ ထိုသို့ရှိခိုးသောအခါ၌။ အာစရိယော၊ ဆရာဖြစ်သောသရဒရသေ့သည်။ နေ၊ ထိုတပည့်ရသေ့တို့ကို။ အာဟ၊ ဆို၏။ တာတာ၊ ငါးသားတို့။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ ဘုရားရှင်တို့အား။ အန္တိစ္ဆဝိကော၊ လျောက်ပတ်ထိုက်တန်သော။ ဒေယျ ဓမ္မော၊ လူဖွယ်ဝတ္ထုသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ သက္ကာစ၊ ဘုရားသခင်သည်လည်း။ ဘိက္ခဝ စာရဝေလာယံ၊ ဆွမ်းခံကြွတော်မူရာကာလ၌။ ဣမ၊ ဤအရပ်သို့။ အာဂတော၊ ကြွတော်မူလာ၏။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ယထာသတ္တိ၊ အစွမ်းရှိသည့်အားလျော်စွာ။ ယထဗလံ၊ အားရှိသည်နှင့်လျော်ညီစွာ။ ဒေယျဓမ္မံ၊ လူဖွယ်ဝတ္ထုကို။ ဒဿာမ၊ လူကုန်အံ့။ တုဓမ္မံ၊ သင်တို့သည်။ ပဏိတံ၊ မုန့်မြတ်သော။ ယံယံ ဖလာဖလံ၊ အကြင်အကြင်သစ်သီးကြီးငယ်သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တံတံ၊ ထိုထိုသစ်သီးကြီးငယ် ကို။ အာဟရတ၊ ဆောင်ချေကုန်လော့။ ဣတိအာဟာ၊ ဤသို့ဆို၏။ အာဟ ရိတော၊ ဆောင်စေပြီး၍။ ဟတ္ထေ'လက်တို့ကို။ ဧဝံတော၊ ဆေး၍။ သယံ၊ ကိုယ် တိုင်။ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ပတ္ထေ၊ သပိတ်၌။ ပတိဋ္ဌာပေသိ၊ သစ် သီးဆွမ်းကိုတည်စေ၏။ သတ္တာရာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ ဖလာဖလံ၊ သစ်သီးကြီး

(၁၉၆)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

ငယ်ကို။ ပဋိဂ္ဂဟိတမတ္ထေ၊ ခံတော်မူခါမျှ၌။ ဒေဝတာ၊ နတ်တို့သည်။ ဒိဗ္ဗောဇာ၊
 နတ်ဩဇာကို။ ပက္ခိပိံသု၊ ထည့်သွင်းကုန်၏။ တာပသော၊ သရဒရသေ့သည်။
 ဥဒကံပိ၊ သောက်တော်ရေကိုလည်း။ သယမေဝ၊ ကိုယ်ထိုင်သာလျှင်။ ပရိသာ၊
 ဝေတွာ၊ စစ်၍။ အဒါသိ၊ ကပ်လှူ၏။ သော၊ ထိုရသေ့သည်။ တတော၊ ထိုနောက်မှ။
 တတ္ထကိစ္စ၊ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးခြင်းကိစ္စကို။ ကတွာ၊ ပြုပြီး၍။ သတ္ထရိ၊ ဘုရားသခင်
 သည်။ နိသိန္ဓေ၊ နေတော်မူသည်ရှိသော်။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ အန္တေ၊
 သိကေ၊ တပည့်ရသေ့တို့ကို။ ပက္ခောသောပေတွာ၊ ခေါ်စေ၍။ သတ္ထုသန္တိကေ၊
 ဘုရားအထံတော်၌။ သာရဏိယကထံ၊ အသက်ထက်ဆုံး အောက်မေ့အပ်သော
 စကားကို။ ကထေန္တော၊ ပြောဟောလျက်။ နိသိဒါ၏၊ သတ္တာ၊ ဘုရားသခင်သည်။
 ဒေအဂ္ဂသာဝကော၊ နှစ်ပါးသောအဂ္ဂသာဝကတို့သည်။ သိက္ခုသံသေန၊ ရဟန်း
 သံဃာနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ အာဂစ္ဆန္တုတိ၊ လာစေကုန်သတည်းဟူ။ စိန္တေသိ၊ ကြံ
 တော်မူ၏။ တေ၊ ထိုတပည့်တော်တို့သည်။ သတ္ထု၊ ဘုရားသခင်၏။ စိတ္တံ၊ ကြံတော်
 မူသောစိတ်ကို။ ဥတွာ၊ သိ၍။ သတသဟဿခိဏာသဝပရိဝါရာ၊ တစ်
 သိန်းသော ရဟန်းအပေါင်းခြံရံလျက်။ အာဂန္တော၊ ၍။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားကို။
 ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ ကေမန္တံ၊ တင့်အပ်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌။ အဋ္ဌသု၊ တည်
 ကုန်၏။ တတော၊ ထိုနောက်မှ။ သရဒတာပသော၊ သရဒရသေ့သည်။ အန္တ
 ဝါသိကေ၊ တပည့်ရသေ့တို့ကို။ အာမန္တေသိ၊ ခေါ်၏။ တာတာ၊ ငါ့သားရသေ့
 တို့။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ ဘုရားရှင်တို့၏။ နိသိန္ဓာသနံ၊ နေရာပလ္လင်သည်။ နိစံ၊ နိမ့်၏။ သမဏ
 သတသဟဿာနံပိ၊ ရဟန်းတစ်သိန်းတို့၏လည်း။ အာသနံ၊ နေရာသည်။ နတ္ထိ၊
 မရှိ။ အဇ္ဇ၊ ယခု။ တုမှ၊ သင်တို့သည်။ ဥဠာရံ၊ မြတ်သော။ သက္ကာရံ၊ အရိုအသေ
 ပူဇော်ခြင်းကို။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ ကာတံ၊ ပြုခြင်းငှာ။ ဝန္တတိတိ၊ သင့်
 ၏ဟူ။ ပဗ္ဗတပါဒေတာ၊ တောင်ခြေရင်းမှ။ ဝဏ္ဏဂန္ဓသမ္ပန္နာနိ၊ အဆင်းအနံနှင့်
 ပြည့်စုံကုန်သော။ ပုပ္ဖာနိ၊ ပန်းတို့ကို။ အာဟရထ၊ ဆောင်ရွက်ကုန်လော့။ ဣတိ
 အာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ ကတနကာလော၊ ဆိုသောအခါသည်။ ပပဉ္စေဝိယ၊
 ကြာမြင့်သိကဲ့သို့။ ဟောတိ၊ ထင်၏။ ဣဒ္ဓိမတောပန၊ တန်ခိုးရှိသောသူ၏ကား။
 ဣဒ္ဓိဝိသယော၊ တန်ခိုးအရာကို။ အစိန္တေယျော၊ မကြံနိုင်။ ဣတိ၊ တို့ကြောင့်။
 မဟုတ္တမတ္ထေနဝ၊ တစ်ခဏခြင်းဖြင့်သာလျှင်။ တေတာပသော၊ ထိုရသေ့တို့သည်။
 ဝဏ္ဏဂန္ဓသမ္ပန္နာနိ၊ အဆင်းအနံနှင့်ပြည့်စုံကုန်သော။ ပုပ္ဖာနိ၊ ပန်းတို့ကို။ အာဟ

ရိက္ခာ၊ ဆောဋ်၍။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ ဘုရားသခင်တို့အား။ ယောဇနပ္ပမာဏံ၊ တစ်ယူဇနာ
 အတိုင်းအရှည်ရှိသော။ ပုပ္ဖာသနံ၊ ပန်းနေရာကို။ ပညာပေသုံ၊ ခင်းကုန်၏။
 ဥဘိန္တံ အဂ္ဂသာဝကနံ၊ နှစ်ပါးသော အဂ္ဂသာဝကတို့၏။ တိဂါဝုတံ၊
 သုံးဂါဝုတ်ရှိသော ပန်းနေရာသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သေသတိက္ခနံ၊
 ကြွင်းသော ရဟန္တာအရှင်မြတ်တို့၏။ အနုယောဇနိကာဒိဘေဒံ၊ ယူဇနာခွဲ
 စသည်အပြားရှိသော ပန်းနေရာသည်။ အဟောသိ၊ ၏။ သံဃနဝကဿ၊
 သံဃာငယ်ဖြစ်သောရဟန္တာ၏။ ဥသဘမတ္တံ၊ တစ်ဥသဘမျှရှိသော ပန်းနေရာ
 သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဧကသ္မိံ အဿမပဒေ၊ ရသေ့ထို့နေရာ တစ်ခုသော
 သင်္ခမ်းကျောင်း၌။ တာဝ၊ ရွှေဦးစွာ။ မဟန္တာနိ၊ မြတ်ကုန်သော။ အာသနာနိ၊
 ပန်းနေရာတို့ကို။ ကလံ ကေနကာရဏေန၊ အဘယ်သို့သောအကြောင်းဖြင့်။
 ဝါ၊ ကတံပညတ္တာနိ၊ အဘယ်သို့ခင်းအပ်ကုန်သနည်း။ ဣဝံ၊ ဤသို့။ နစိန္တေ
 တဗ္ဗံ၊ မကြံအပ်။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွာ။ ဒေ၊ ဤသည်ကား။ ဣဒ္ဓိဝိသယော၊
 ထန်ခိုးဖြင့်ပြီးသောအရာတည်း။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ပညတ္တေသု၊ ခင်းအပ်ကုန်သော။
 အာသနေသု၊ နေရာတို့၌။ သရဒတာပသော၊ သရဒရသေ့သည်။ တထာ
 ဝကဿ၊ ဘုရားသခင်၏။ ပုရတော၊ ရွှေမှ။ အဉ္ဇလိံ၊ လက်အုပ်ကို။ ပဂ္ဂယ၊ ၍။
 ဌိတော၊ ရပ်လျက်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ဒီဃရတ္တံ၊
 ရှည်ကြာစွာသော ကာလပတ်လုံး။ ဟိတာယ၊ စီးပွားခြင်းငှာ။ သုခါယ၊
 ချမ်းသာခြင်းငှာ။ ဣပပုပ္ဖါသနံ၊ ဤပန်းနေရာသို့။ အဘိရဟထ၊ တက်တော်
 မူပါကုန်လော့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ထေနိ၊ ထိုကြောင့်။ နာနာ
 ပုပ္ဖဉ္စ ॥ လ။ သဒေဝကေဟိ၊ ကေဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်ပြီ။

နာနာပုပ္ဖ၊ အထူးထူးသောပန်းကိုလည်းကောင်း။ နာနဂန္ဓဉ္စ၊ အထူးထူး
 သော နံသာကိုလည်းကောင်း။ ကေတော၊ တစ်ပေါင်းတည်း။ သမ္မာဒေတွာန၊
 ပြည့်စုံစေ၍။ ပုပ္ဖါသနံ၊ ပန်းနေရာကို။ ပညာပေတွာ၊ ခင်း၍။ ဣဒံစနံ၊
 ဤသို့သောစကားကို။ အဗြဝိ၊ လျှောက်၏။ ဝီရ၊ လုံ့လရှိတော်မူသောအရှင်
 ဘုရား။ တဝ၊ အရှင်ဘုရားအား။ အနုစ္ဆဝိံ၊ လျှောက်ပတ်သော။ ဣဒံအာသနံ၊
 ဤပန်းနေရာကို။ မေ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ပညတ္တံ၊ ခင်းအပ်ပြီ။ မမစိတ္တံ၊ အကျွန်ုပ်
 စိတ်ကို။ ပသာဒေန္တော၊ ကြည်ညိုစေ၍။ ပုပ္ဖ၊ ပန်းဖြင့်ပြီးသော။ အာသနေ၊
 နေရာ၌။ နိသီဒ၊ နေတော်မူလော့။ မမ၊ ၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ပသာဒေတွာ၊

(၁၉၈)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

ကြည်လင်စေ၍။ သဒေဝကော၊ နတ်နှင့်တကွသော လူတို့ကို။ ဟံသရိတု၊ ဝမ်းမြောက်သောအားဖြင့် ရှင်စေ၍။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားသဗ္ဗညုသည်။ သတ္တရတ္တိန္ဒြိယံ၊ ခုနစ်ညဉ့် ခုနစ်နေ့တို့ပတ်လုံး။ ပုပ္ဖ၊ ပန်းအခင်းဖြင့်ပြီးသော။ အာသနေ၊ နေရာ၌။ နိသီဒိ၊ နေထော်မူပါလော့။

ဣတိဝေ၊ ဤသို့။ သတ္တရိ၊ ဘုရားသခင်သည်။ နိသိန္ဓေ၊ နေထော်မူသည် ရှိသော်။ ဒွေအဂ္ဂသာဝကော၊ နှစ်ပါးသော အဂ္ဂသာဝကတို့သည်လည်းကောင်း။ သေသ ဘိက္ခု၊ ကြွင်းသောရဟန်းတို့သည်လည်းကောင်း။ အတ္တနေ၊ အတ္တနေ၊ မိမိ မိမိ၏။ ပညတ္တာသနေ၊ ခင်းထားအပ်သောနေရာ၌။ နိသီဒိံ သု၊ နေကုန်၏။ သရဒတာပသော၊ သရဒရသေသည်။ မဟန္တံ၊ ကြီးစွာသော။ ပုပ္ဖန္တတ္ထံ၊ ပန်းထီးကို။ ဂဟေတု၊ ဆောင်း၍။ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ မတ္တကော၊ အထက်၌။ ဓာရေန္တော၊ နေထောင်းလျက်။ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်လျက်နေ၏။ သတ္တာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ တေသံ၊ ဇဠိလာနံ၊ ထိုရသေ့တို့၏။ အယံသက္ကာရော၊ ဤပူဇော်သက္ကာရအထူးသည်။ မဟပ္ပလော၊ ဓားစွာသော အကျိုးအာနိသင် ရှိသည်။ ဟောတူတိ၊ ဖြစ်စေသတည်းဟူ။ နိရောဓသမာပတ္တိံ၊ နိရောဓသမာပတ်ကို။ သမာပဇ္ဇိ၊ ဝင်စားထော်မူ၏။ သတ္ထု၊ ဘုရားသခင်၏။ သမာပတ္တိံ၊ နိရောဓသမာပတ်ကို။ သမာပန္နဘာဝံ၊ ဝင်စားသည်၏ အဖြစ်ကို။ ဥတု၊ ရှိ။ ဒွေအဂ္ဂသာဝကော၊ နှစ်ပါးသော အဂ္ဂသာဝကတို့ သည်လည်းကောင်း။ သေသဘိက္ခု၊ ကြွင်းသောရဟန်းတို့သည်လည်းကောင်း။ သမာပတ္တိံ၊ ကို။ သမာပဇ္ဇိံ သု၊ ဝင်စားကုန်၏။ တထာဂတေ၊ ဘုရားရှင်သည်။ သတ္တာဟံ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး။ နိရောဓသမာပတ္တိံ၊ ကို။ သမာပဇ္ဇိတု၊ ရှိ။ နိသိန္ဓေ၊ နေထော်မူသည်ရှိသော်။ အန္တေဝါယိကာ၊ ရသေ့တပည့်တို့သည်။ ဘိက္ခုစာရကာလေ၊ ဆွမ်းခံအံ့သောအခါသည်။ သမ္ပတ္တေ၊ ရောက်လတ်သော်။ ဝနမူလဖလံ၊ တောသစ်မြစ် တောသစ်သီးကြီးငယ်ကို။ ပရိတုဉ္စိတု၊ ၏။ သေသကာလေ၊ ကြွင်းသောကာလ၌။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ ဘုရားသခင်တို့အား။ အဉ္စလိံ၊ ကို။ ပဂ္ဂယ၊ ချီ၍။ တိဋ္ဌန္တိ၊ နေကုန်၏။ သရဒတာပသော ပန၊ သရဒရသေသည်ကား။ ဘိက္ခုစာရမ္ပိ၊ ဆွမ်းခံသွားခြင်းကိုလည်း။ အာဂန္တော၊ မကြမူ၍။ ပုပ္ဖန္တတ္ထံ၊ ပန်းထီးကို။ ဓာရယမာနေဝ၊ ဆောင်းလျက်ပင်လျှင်။ သတ္တာဟံ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး။ ပီတိသုခေန၊ ပီတိသုခဖြင့်။ ပီတိနာမေသိ၊ လွန်စေ၏။ သတ္တာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ နိရောဓ

၁-ယမကဝဂ္ဂ၊ ၈-သာရိပုတ္တတ္ထေရဝတ္ထ၊ (၁၉၉)

ကော၊ နိရောဓသမာပတ်မှ၊ ဝုဠာယ၊ ထ၍။ ဒက္ခိဏပဿ၊ လက်ယာနံပါး၌။
 နိသိန္န၊ နေသော။ အဂ္ဂသာဝကံ၊ လက်ယာရံဖြစ်သော။ နိသတတ္ထေရံ၊ နိသတ
 မထေရ်ကို။ အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူ၏။ နိသတ သက္ကာရကာရကာနံ၊
 ပူဇော်သက္ကာရကိုပြုကုန်သော။ တာပသာနံ၊ ရသေ့တို့အား။ ပုပ္ဖုသနာနုမော
 ဒနံ၊ ပန်းနေရာလှူရာ အနုမောဒနာကို။ တရောဟိ၊ ဟောဘိလေဘူ။ ဣတိ၊ ဤသို့
 မိန့်တော်မူသည်ရှိသော်။ တေရော၊ နိသတမထေရ်သည်။ စက္ကဝတ္တိ ရညော၊
 စကြာဝတေးမင်း၏။ သန္တိကာ၊ အထံမှ။ ပဋိလဒ္ဓမဟာလာဘော၊ များစွာ
 ရအပ်သော ဆုလာဘ်ရှိသော။ မဟာယောဓောဝိယ၊ စစ်သူကြီးကဲ့သို့။ တုဠ
 မာနသော၊ နှစ်သက် ဝမ်းမြောက်သောစိတ်ရှိလျက်။ သာဝကပါရမီဉာဏေ၊
 သာဝကပါရမီဉာဏ်၌။ ဌတော၊ တည်၍။ ပုပ္ဖုသနာနုမောဒနံ၊ ပန်းနေရာလှူရာ၌
 ဝမ်းမြောက်စေခြင်းတရားကို။ အာရဘိ၊ အားထုတ်တော်မူ၏။ တဿ၊ ထို
 နိသတမထေရ်၏။ ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာ၏အဆုံး၌။ ဒုတိယသာဝကံ၊
 ဒုတိယသာဝကဖြစ်သော လက်ဝဲရံကို။ အာမန္တေသိ၊ ခေါ်တော်မူ၏။ တံပိ၊
 သင်သည်လည်း။ ဘိက္ခုနံ၊ ထို့အား။ ဓမ္မတရားကို။ ဒေသေဟိ၊ ဟောလေလေဘူ၊
 ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူလတ်သော်။ အနောမတ္ထေရောပိ၊ အနောမမထေရ်သည်
 လည်း။ တေပိဋကံ၊ ပိဋကတ်သုံးပုံဟုဆိုအပ်သော။ ဗုဒ္ဓဝစနံ၊ မြတ်စွာဘုရား
 စကားကို။ သမ္မသိတွာ၊ သုံးသပ်ဆင်ခြင်၍။ ဓမ္မတရားကို။ ကထေသိ၊ ဟော၏။
 ခုန္တံပိ အဂ္ဂသာဝကနံ၊ နှစ်ပါးသောအဂ္ဂသာဝကတို့၏လည်း။ ဒေသနာယ၊ ဒေသ
 နာဖြင့်။ ဧကဿာပိ၊ တစ်ယောက်သောသူအားမျှလည်း။ ဓမ္မဘိသမယော၊
 သစ္စာလေးပါးကိုသိသည်။ နာဟောသိ၊ မဖြစ်။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ သတ္ထာ၊
 ဘုရားသခင်သည်။ အပရိမာဏေ၊ အတိုင်းအရှည်မရှိသော။ ဗုဒ္ဓဝိသယေ၊
 ဘုရားအရာ၌။ ဌတော၊ တည်၍။ ဓမ္မဒေသနံ၊ တရားဟောခြင်းကို။ အာရဘိ၊
 အားထုတ်တော်မူ၏။ ဒေသနာဝသာနေ၊ ဟောတော်မူရာဒေသနာ၏အဆုံး၌။
 သရဒတာပသံ၊ သရဒရသေ့ကို။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံလည်း
 ဖြစ်ကုန်သော။ စတုသတ္တတိ သဟဿ ဇဋ္ဌိလာ၊ ခုနစ်သောင်း လေးထောင်
 ကုန်သော ရသေ့တို့သည်။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပါပုဏိံသု၊
 ရောက်ကုန်၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဧထ၊ လာ
 ကုန်လေဘူ။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူလျက်။ ဟတ္ထံ၊ လက်ယာလက်တော်ကို။

(၂၀၀)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

ပသာရေသိ၊ ဆန္တတော်မူ၏။ တာဝဒေဝ၊ ထိုသို့လက်ယာလက်ကို ဆန္တတော်မူ
သောခဏ၌လျှင်။ တေသံ၊ ထိုရသေ့တို့၏။ ကေသမသုနိ၊ ဆံ့မှတ်ဆိတ် ကြင်စွယ်
ပမုန်းတို့သည်။ အန္တရဓာယိ၊ သူ၊ ကွယ်လေကုန်၏။ အဋ္ဌပရိက္ခရာ၊ ရှစ်ပါး
သောပရိက္ခရာတို့သည်။ ကာယေ၊ ကိုယ်၌။ ပဋိမုက္ခာဝ၊ လွယ်လျက်သာလျှင်။
အဟေသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သရဒ ဘာပသော၊ သရဒသေ့သည်။ ကသ္မာ၊ အဘယ်
ကြောင့်။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ နပတ္တော၊ မရောက်လေဘိသနည်း။
ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုငြားအံ့။ တဿ၊ ထိုရသေ့၏။ ဝိက္ခိတ္တစိတ္တတ္တာယ၊ စိတ်ပျံ့လွင့်
သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ ဘုရားသခင်တို့၏။ ဒုတိယာသနေ၊
နှစ်ခုမြောက်သော လက်ယာရံနေရာ၌။ နိသိဒိတော၊ နေ၍။ သာဝကပါရမီ
ဉာဏေ၊ သာဝကပါရမီဉာဏ်၌။ ဌတော၊ တည်၍။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသယ
တော၊ ဟောသော။ အဂ္ဂသာဝကဿ၊ အဂ္ဂသာဝကဖြစ်သော။ တဿ၊
ထိုနိသဘမထေရ်၏။ ဓမ္မဒေသနံ၊ တရားဟောခြင်းကို။ သောတုံ၊ နာခြင်းငှာ။
အာရဒ္ဓကာလတော၊ အားထုတ်သောအခါမှ။ ပဌာယ၊ စ၍။ အဟံပိ၊
ငါသည်လည်း။ အနာဂတေ၊ နောင်အခါ၌။ ဥပ္ပဇ္ဇနကဿ၊ ပွင့်လင်းထွန်းပ
တော်မူလတ္တံ့သော။ ဗုဒ္ဓဿ၊ ဘုရား၏။ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌။ ဣမိနာ
သာဝကေန၊ ဤသာဝကသည်။ ပဋိလခ္ဓံ၊ ရအပ်သော။ ဓုရ၊ အဦးဖြစ်သော
လက်ယာရံအရာကို။ လတေယံ၊ ရပါမူကား။ အဟောဝတ၊ ကောင်းပါလေစွ။
ဣတိစိတ္တံ၊ ဤသို့ပျံ့လွင့်ခြင်းရှိသောစိတ်ကို။ ဥပ္ပါဒေသိကီရ၊ ဖြစ်စေသတတ်။
သော၊ ထိုသရဒရသေ့သည်။ တေနပရိဝိတက္ကေန၊ ထိုသို့သော အကြံအစည်
ဖြင့်။ မဂ္ဂဖလပဋိဝေဓံ၊ မဂ်ဖိုလ်ကိုထိုးထွင်း၍သိခြင်းကို။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှာ။
နသက္ခိ၊ မတတ်နိုင်။ တထာဂတံ ဖန၊ ဘုရားသခင်ကိုကား။ ဝန္တိတော၊ ရှိခိုး၍။
သမ္ပုဓေ၊ မျက်မှောက်တော်၌။ ဌတော၊ ရပ်၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ တုမှာကံ၊
အရှင်ဘုရားတို့၏။ အနန္တရာသနေ၊ အခြားမရှိသောနေရာ၌။ နိသိန္ဓော၊
နေသော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ တုမှာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏။ သာသနေ၊ မြတ်
သောသာသနာတော်၌။ ကောနာမ၊ အဘယ်အမည်ရှိသည်။ ဟောထိ၊ ဖြစ်
လေသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်သည် ရှိသော်။ မယာ၊ ငါဘုရားသည်။
ပဝတ္တိတံဓမ္မစက္ကံ၊ ဖြစ်စေအပ်သော တရားတည်းဟူသော စကြာရတနာကို။
အနုပဝတ္တေန္တော၊ အစဉ်သဖြင့် ဟောတော်မူသည်ရှိသော်။ သာဝကပါရမီ

ဉာဏဿ၊ သာဝကပါရမီဉာဏ်ကို။ သောဠသပညာကာရော၊ တဆယ့်ခြောက်
 ပါးသော အခြင်းအရာအားဖြင့်သိသော သစ္စာဉာဏ်ဖြင့်။ ပဋိဝိဇ္ဈိတော၊ ထိုး
 ထွင်း၍။ ကောဋိပတ္တော၊ အထွတ်အထိပ်သို့ရောက်လျက်။ ဌိတော၊ တည်၏။
 ဧသော၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်။ မယံ၊ ငါတုရား၏။ သာသနော၊ သာသနာတော်၌။ အဂ္ဂ
 သာဝကော၊ လက်ယာရံတပည့်မြတ်ဖြစ်သော။ နိသဘောနာမ၊ နိသဘာအမည်
 ရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ တန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်။
 သတ္တာဟံ၊ ခုနစ်ရက်ပုတ်လုံး။ ပုပ္ဖတ္ထံ၊ ပန်းတီးကို။ ဓာရန္တေန၊ ဆောင်းခြင်း
 ဖြင့်။ ယွာယံ ယောအသံသက္ကာရော၊ အကြင်ရိုသေစွာပူဇော်ခြင်းကို။ ကတော၊
 ပြုအပ်ပြီ။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဣမဿ၊ ဤပန်းတီးပူဇော်ခြင်းဟူသော
 ကောင်းမှု၏။ ဖလေန၊ အကျိုးအားဖြင့်။ အညံ၊ လက်ယာရံ သာဝကအဖြစ်မှ
 တစ်ပါးသော။ သက္ကတ္တံ၊ သိကြားအဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။ ဗြဟ္မတ္တံ၊
 ဗြဟ္မာအဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။ နပတ္ထေမိ၊ မတောင့်တ။ အနာဂတေ ပန၊
 နောင်အခါ၌ကား။ အဟံ၊ သည်။ နိသဘတ္ထေရောဝိယ၊ နိသဘမထေရ်ကဲ့သို့။
 ကေဿဗုဒ္ဓဿ၊ တစ်ဆူသောဘုရား၏။ အဂ္ဂသာဝကော၊ လက်ယာရံတပည့်
 သည်။ ဘဝေယျံ၊ ဖြစ်ရပါလိမ့်။ ဣတိပတ္ထနံ၊ ဤသို့ဆုတောင်းခြင်းကို။ အကာ
 သိ၊ ပြု၏။ သတ္တာ၊ တုရားသခင်သည်။ ဣမဿ ပုရိသဿ၊ ဤယောက်ျား၏။
 ပတ္ထနံ၊ ဆုတောင်းခြင်းသည်။ သမိဇ္ဈိဿတိနုခေါ၊ ပြည့်စုံအံ့လော။ ဣတိ၊ ဤသို့။
 အနာဂတံသဉာဏံ၊ အနာဂတံသဉာဏ်ကို။ ပေသေတော၊ စေလွှတ်၍။ ဩလော
 ကေန္တော၊ ကြည့်တော်မူလတ်သော်။ ကပ္ပသတသဟဿာမိကံ၊ ကမ္ဘာတစ်သိန်း
 အလွန်ရှိသော။ အသင်္ခေယျံ၊ အသင်္ခေယျကို။ အတိက္ကမိတော၊ လွန်၍။ သမိဇ္ဈန
 ဘာဝံ၊ ပြည့်စုံလတ္တံ့သည်၏ အဖြစ်ကို။ အဒ္ဓသ၊ မြင်တော်မူ၏။ ဒိသ္မာ စ ပန၊
 မြင်ပြီး၍ကား။ သရဒတာပသံ၊ သရဒရသေ့ကို။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ တေ၊
 သင်၏။ အယံပတ္ထနာ၊ ဤသို့ ဆုတောင်းခြင်းသည်။ မောသော၊ အချည်းနှီး
 သည်။ န ဘဝိဿတိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့။ အနာဂတေ ပန၊ နောင်အခါ၌ကား။
 ကပ္ပသတသဟဿာမိကံ၊ ကမ္ဘာတစ်သိန်းအလွန်ရှိသော။ အသင်္ခေယျံ၊ အသင်္ခေ
 ယျကို။ အတိက္ကမိတော၊ ၍။ ဂေါတမောနာမ ဗုဒ္ဓံ၊ ဂေါတမ မည်တော်မူသော
 ဘုရားသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိဿတိ၊ ဖြစ်တော်မူလတ္တံ့။ တဿ၊ ထိုဘုရားသခင်၏။
 မာတာ၊ မယ်တော်သည်။ မဟာမာယာနာမဒေဝီ၊ မဟာမာယာ အမည်

(၂၀၂)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

ရှိသော မိဖုရားသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ပိတာ၊ ခမည်းတော်သည်။ သုဇ္ဈေဒန မဟာရာဇာ နာမ၊ သုဇ္ဈေဒနမည်သောမင်းကြီးသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ပုတ္တော၊ သားတော်သည်။ ရာဟုလော နာမ၊ ရာဟုလာမည်သည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဥပဋ္ဌာကော၊ အလုပ်အကျွေးသည်။ အာနန္ဒော နာမ၊ အာနန္ဒာ မည်သည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဒုတိယ သာဝကော၊ လက်ဝဲရံ တပည့်သည်။ မောဂ္ဂလ္လာနော နာမ၊ မောဂ္ဂလ္လာန် မည်သည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ တံပန၊ သင်သည်ကား။ တဿ ဂေါတမဘုရား၏။ အဂ္ဂသာဝကော၊ အဂ္ဂသာဝကဖြစ်သော။ သာရိပုတ္တော နာမ၊ သာရိပုတ္တရာ အမည်ရှိသော။ သေနာပတိ၊ တရားစစ်သူကြီးသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိဝံ၊ ဤသို့။ တာပသံ၊ ရသေ့ကို။ ဗျာကရိက္ခာ၊ ဗျာဒိတ်ပေးတော်မူ၍။ ဓမ္မကထံ၊ တရားစကားကို။ ကထေတွာ၊ ၍။ ဘိက္ခုသံဃ ပရိဝုတော၊ ရဟန်း အပေါင်းခြံရံလျက်။ အာကာသံ၊ ကောင်းကင်သို့။ ပက္ခန္ဓိ၊ ပျံကြွတော်မူ၏။ သရဒတာပသောဝိ၊ သရဒရသေ့သည်လည်း။ အန္တေ ဝါသိကထေရာနံ၊ အန္တေ ဝါသိကမထေရ်တို့၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဂန္တော၊ သွား၍။ သဟာယကဿ၊ ချစ်ခင်လေးမြတ်သော။ သိရိဝုနုကုဋုမ္ပိကဿ၊ သိရိဝုနုမည်သော သူဌေးအား။ အာသနံ၊ သတင်းစကားကို။ ပေသေသိ၊ စေ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့။ မမသဟာယကဿ၊ အကျွန်ုပ်၏ အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်သော သူဌေးအား။ ဝဒေထ၊ ဆိုပါလေကုန်လော့။ တေ၊ သင်၏။ သဟာယကေန သရဒတာပသေန၊ အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်သော သရဒရသေ့သည်။ အနောမဒဿိဝုဒ္ဓဿ၊ အနောမဒဿိအမည်ရှိသော ဘုရား၏။ ပါဒမူလေ၊ ခြေတော်ရင်း၌။ အနာဂတေ၊ နောင်အခါ၌။ ဥပ္ပဇ္ဇနကဿ၊ ပွင့်လင်းထွန်းပတော်မူလတ္တံ့သော။ ဂေါတမ ဗုဒ္ဓဿ၊ ဂေါတမဘုရား၏။ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌။ အဂ္ဂသာဝကဌာနံ၊ မြတ်သော လက်ယာရံတပည့်အရာကို။ ပတ္ထိတံ၊ တောင့်တလေပြီ။ တံ၊ ရှင် သူဌေးသည်။ ဒုတိယသာဝကဌာနံ၊ လက်ဝဲရံတပည့်အရာကို။ ပတ္ထေဟိ၊ တောင့်တလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုပါလေကုန်လော့။ ဧဝံပန၊ ဤသို့သော စကားကိုလည်း။ ဝတွာ၊ မှာထားပြီး၍။ တေရေဟိ၊ မထေရ်တို့မှ။ ပုရေတရမေဝ၊ ရွှေဦးစွာလျှင်။ ကေပဿေန၊ တစ်ကြောင်းသောခရီးလမ်းဖြင့်။ ဂန္တော၊ သွား၍။ သိရိဝုနုဿ၊ သိရိဝုနုသူဌေး၏။ နိဝေသနဒ္ဓါရေ၊ နေရာအိမ်တံခါး၌။ အဋ္ဌာ

သိ၊ ရုပ်၏။ သိရိဝဗ္ဗနော၊ သိရိဝဗ္ဗနသုဋ္ဌေးသည်။ မေ၊ ငါ၏။ အယျော၊
 အရှင်ဖြစ်သောရလေသည်။ စိရသံ၊ ကြာမြင့်မှ။ အာဂတောတ၊ လာပေစွ
 တကား။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာသနေ၊ နေရာ၌။ နိသီဒါပေတွာ၊ နေစေ၍။ အတ္တနာ၊
 မိမိသည်။ နိစာသနေ၊ နိမ့်သောနေရာ၌။ နိသိန္ဓော၊ နေလျက်။ တန္တေ၊ အရှင်
 ဘုရား။ တေ၊ အရှင်ကဏ္ဍ၏။ အန္တေဝါသိက ပရိသာပန၊ အန္တေဝါသိက
 ဖြစ်သော ပရိသတ်တို့သည်ကား။ ပညာယန္တိ၊ မထင်ကုန်။ ဣတိပုစ္ဆိ၊
 ဤသို့မေး၏။ သမ္မာ၊ သူငယ်ချင်း ခါယကာ။ အာမ၊ ဩဝါဒဖြစ်သည်မှန်၏။
 အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ အာသမံ၊ နေရာသစ်မ်းကျောင်းသို့။ အနောမဒဿီဗုဒ္ဓေါ၊
 အနောမဒဿီ ဘုရားသည်။ အာဂတော၊ ကြွတော်မူလာ၏။ မယံ၊ ငါတို့
 သည်။ တဿ၊ ထိုဘုရားသခင်အား။ အတ္တနော ဗလေန၊ မိမိအစွမ်းရှိသည်
 အားလျော်စွာ။ သက္ကာရံ၊ ပူဇော်ခြင်းကို။ အကရိယာ၊ ပြုရကုန်ပြီ။ သက္ကာ၊
 ဘုရားသခင်သည်။ သဗ္ဗေသံ၊ အလုံးစုံသောသူတို့အား။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေ
 သိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဒေသနာပရိယောသာနေ၊ ဒေသနာ၏အဆုံး၌။ မံ၊
 ငါ့ကို။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။ သေသာ၊ ကြွင်းကုန်သော ရလေတို့သည်။ အရ
 ဟတ္ထံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပတွာ၊ ချောက်၍။ ပဗ္ဗဇိံ၊ ရဟန်းပြုကုန်၏။ အဟံ၊
 ငါသည်။ သတ္ထု၊ အနောမဒဿီဘုရား၏။ အဂ္ဂသာဝကံ၊ အဂ္ဂသာဝကဖြစ်
 သော။ နိသဘတ္ထေရံ၊ နိသဘမထေရ်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ အနာဂတေ၊ နောင်
 အခါ၌။ ဥပ္ပဇ္ဇနကဿ၊ ဖြစ်လတ္တံ့သော။ ဂေါတမဗုဒ္ဓဿ နာမ၊ ဂေါတမအမည်
 ရှိသော ဘုရား၏။ သာသနေ၊ သာသနာ၌။ အဂ္ဂသာဝကဌာနံ၊ အဂ္ဂသာဝက
 အရာကို။ ပဉ္စေမိ၊ ဆုတောင်း၏။ တံပိ၊ သူငယ်ချင်းသုဋ္ဌေးသည်လည်း။ တဿ၊
 ထိုဂေါတမဘုရား၏။ သာသနေ၊ သာသနာ၌။ ဒုတိယသာဝကဌာနံ၊ လက်
 ဝဲရံသာဝကအရာကို။ ပဏ္ဍေဟိ၊ တောင့်တလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ တိုက်တွန်း
 လတ်သော်။ တန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မယံ၊ ငါ့အား။ ဗုဒ္ဓေဟိ၊ ဘုရားရှင်တို့နှင့်။
 သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ပရိစယော၊ လေ့လာပြုမ်းတီးခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့
 လျှောက်သည်ရှိသော်။ ဗုဒ္ဓေဟိ၊ ဘုရားရှင်တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကတန်၊ တကွပြော
 ဟောခြင်းသည်။ မယံ၊ ငါ၏။ ဘာရော၊ ဝန်သည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေလော့။
 တံ၊ သင်သည်။ မဟန္တံ၊ မြတ်သော။ သက္ကာရံ၊ ပူဇော်ခြင်းကို။ သဇ္ဇေဟိ၊ စီရင်
 လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့အမိန့်ရှိခြင်းကြောင့်။ သိရိဝဗ္ဗနော၊ သိရိဝဗ္ဗနသုဋ္ဌေးသည်။

(၂၀၄)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

တဿ၊ ထိုရသေ့၍။ ဝစနံ၊ စကားကို။ သုတူ၊ ကြား၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။
 နိဝေသနဋ္ဌာရေ၊ နေရာအိမ်အနီးအပါး၌။ ရာဇမာနေန၊ မင်းပယ်အားဖြင့်။
 အဋ္ဌကရိသမတ္တိဌာနံ၊ ရှစ်မင်းပယ်စာ မျှလောက်သော မြေအရပ်ကို။
 သမတလံ၊ ညီညွတ်စွာ အပြင်ရှိသည်ကို။ ကာရေတူ၊ ပြုစေ၍။ ဝါဠုကံ၊
 သဲကို။ သြကိရိတူ၊ ဖြန့်ကြဲစေ၍။ လာဇပဉ္စမာနိ၊ ပေါက်ပေါက်လျှင် ငါးခု
 မြောက်ရှိကုန်သော။ ပုပ္ဖါနိ၊ ပန်းတို့ကို။ ဝိကိရိတူ၊ ဖရိုဖရဲကြဲစေ၍။ နိလုပ္ပလန္တ
 ဝနံမဏ္ဍပံ၊ ကြာညီပွင့်ဖြင့် မိုးအပ်သောမဏ္ဍပ်ကို။ ကရာပေတူ၊ ဆောက်
 စေ၍။ ဗုဒ္ဓါသနံ၊ ကို။ ပညာပေတူ၊ ခင်းစေ၍။ သေသဘိက္ခုနဗ္ဗိ၊ ကြွင်းသော
 ရဟန်းတို့၏လည်း။ အာသနာနိ၊ တို့ကို။ ပဋိယာဒေတူ၊ စီရင်စေ၍။ မဟတံ
 သက္ကာရကမ္မာနံ၊ မြတ်သော ပူဇော်သက္ကာဖြင့် ပြုအပ်သော အမှုတို့ကို။
 သဇ္ဇေတူ၊ စီရင်၍။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ တို့အား။ နိမန္တနက္ကာယ၊ ဖိတ်မန်စေခြင်းငှာ။ သရ
 ဒတာပသဿ၊ သရဒ ရှင်ရသေ့အား။ သညံ၊ အမှတ်ကို။ အဒါသိ၊ ပေး၏။
 တာပသော၊ သရဒရသေ့သည်။ ဗုဒ္ဓပမုခံ၊ ဘုရားအမှူးရှိသော။ ဘိက္ခုသံဃံ၊
 ရဟန်းသံဃာကို။ ဂဟေတူ၊ ပင့်ဆောင်၍။ တဿ၊ ထိုသိရိဝရနသုဌေး၏။
 နိဝေသနံ၊ အိမ်သို့။ အဂမာသိ၊ သွားလေ၏။ သိရိဝရနောပိ၊ သိရိဝရနသုဌေး
 သည်လည်း။ ပစ္စုပ္ပန်ကတူ၊ ခရီးဦးကြိုဆိုခြင်းကိုပြု၍။ တထာဂတဿ၊
 ဘုရားသခင်၏။ ဟတ္ထတော၊ လက်တော်မှ။ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို။ ဂဟေတူ၊ ယူ၍။
 မဏ္ဍပံ၊ မဏ္ဍပ်သို့။ ပဝေသေတူ၊ သွင်း၍။ ပညတ္တာသနေသု၊ ခင်းအပ်သော
 နေရာတို့၌။ နိသိန္နဿ၊ နေသော။ ဗုဒ္ဓပမုခဿ၊ ဘုရားအမှူးရှိသော။ ဘိက္ခု
 သံဃဿ၊ ရဟန်းသံဃာအား။ ဒက္ခိဏောဒကံ၊ အလှူရေစက်ကို။ ဒတူ၊ ချ၍။
 ပဏိတေနတောဇနေန၊ မှန်မြတ်သောတောဇဉ်ဖြင့်။ ပရိဝိသိတူ၊ လုပ်ကျွေး
 ၍။ ဘတ္တကိစ္စပရိယောသာနေ၊ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးတော်မူပြီးသော အဆုံး၌။
 ဗုဒ္ဓပမုခဘိက္ခုသံဃံ၊ ဘုရားအမှူးရှိသော ရဟန်းသံဃာကို။ မဟာရဟေဟိ၊
 မြတ်သောသူအားသာလျှင် ထိုက်သော။ ဝတ္ထေဟိ၊ အဝတ်သင်္ကန်းတို့ဖြင့်။
 အတ္ထာဒေတူ၊ ဖုံးလွှမ်း၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အယံအာရဇ္ဇော၊ ဤသို့
 အားထုတ်ခြင်းသည်။ အပ္ပမတ္တကတ္တာယ၊ အနည်းငယ်သော အရာဌာန
 အကျိုးငှာ။ န၊ မဟုတ်။ ဣမိနာစ နိယာမေနေဝ၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်လျှင်။
 သတ္တာဟိ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး။ အနုကမ္မံ၊ သနားတော်မူခြင်းကို။ ကရောထ၊

ပြီပီကုန်လော့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ သတ္တာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ အဓိဝါသေသိ၊ သည်းခံတော်မူ၏။ သော၊ ထိုသိရိဝရနသုဋ္ဌေးသည်။ တေနဝနိယာမေန၊ ထိုသို့သောနည်းဖြင့်လျှင်။ သတ္တာဟံ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး။ မဟာဒါနံ၊ ကြီးစွာသောအလှူကို။ ပဝတ္ထေတု၊ ဖြစ်စေ၍။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဝန္တိတု၊ ရှိခိုး၍။ အဗ္ဗလိ၊ လက်အုပ်ကို။ ပဂ္ဂယ၊ ချီ၍။ ဌိတော၊ ရပ်လျက်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မမသဟာယော၊ အကျွန်ုပ် အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်သော။ သရဒတာပသော၊ သုရဒ ရသေ့သည်။ ယဿ သတ္ထုဿ၊ အကြင်ဘုရား၏။ ပဌမအဂ္ဂသာဝကော၊ မြတ်သော တပည့်သည်။ ဘဝေယုန္တံ၊ ဖြစ်ရလို၏ဟု။ ပတ္ထေသိ၊ ဆုတောင်း၏။ ပဟံပိ၊ အကျွန်ုပ်သည်လည်း။ တဿေဝ၊ ထိုဘုရား၏သာလျှင်။ ဒုတိယအဂ္ဂသာဝကော၊ လက်ဝဲရံတပည့်သည်။ ဘဝေယု၊ ဖြစ်ရလို၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပတ္ထေမိ၊ ဆုတောင်း၏။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ နားတော်လျှောက်၏။ သတ္တာ၊ ဘုရားရှင်သည်။ အနာဂတံ၊ နောင်ဖြစ်သတ္တံသောကာလကို။ ဩလောကတု၊ ကြည့်တော်မူ၍။ တဿ၊ ထိုသုဋ္ဌေး၏။ နာယ၊ ဆုတောင်းခြင်းဖြင့်။ သမိဇ္ဈနတာဝံ၊ ပြည့်စုံအံ့သော အဖြစ်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်တော်မူ၍။ ဗျာကာသိ၊ ဗျာဒိတ်ပေးတော်မူ၏။ တံ၊ သင်သည်။ ဣတော၊ ဤကမ္ဘာမှ။ ကပ္ပသတသဟဿာမိကံ၊ ကမ္ဘာတစ်သိန်း အလွန်ရှိသော။ အသင်္ချေယံ၊ အသင်္ချေကို။ အတိက္ကမိတု၊ လွန်၍။ ဂေါတမဗုဒ္ဓဿ၊ ဂေါတမဘုရား၏။ ဒုတိယအဂ္ဂသာဝကော၊ နှစ်ယောက်မြောက်ဖြစ်သော တပည့်သည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ဣတိဗျကာသိ၊ ဤသို့ ဗျာဒိတ်ကြားတော်မူ၏။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ ဘုရားတို့၏။ ဗျာကရဏံ၊ ဗျာဒိတ်ပေးတော်မူခြင်းကို။ သုတု၊ ကြား၍။ သိရိဝရနော၊ သိရိဝရနသုဋ္ဌေးသည်။ ဟဋ္ဌပဟဋ္ဌော၊ အလွန်ရှင်သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ သတ္တာပိ၊ သည်လည်း။ အတ္တာနုမောဒနံ၊ ဆွမ်းလှူရာ အနုမောဒနာကို။ ကတု၊ ပြု၍။ သပရိဝါရော၊ အခြံအရံရဟန်းအပေါင်းနှင့်တကွ။ ဝိဟာရမေဝ၊ ကျောင်းစောင့်သို့သာလျှင်။ ဂတော၊ ကြွတော်မူ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ မမပုတ္တေဟိ၊ ဂေါတမဘုရားတော်တို့သည်။ အယံ၊ ဤအဂ္ဂသာဝကဆုကို။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ ပဏ္ဍိတပတ္ထနာ၊ တောင့်တ၍ ဆုတောင်းကုန်၏။ တေ၊ ထိုသားတော်တို့သည်။ ယထာပတ္တိတမေဝ၊ တောင့်တတိုင်းသောလက်ယာရံ လက်ဝဲရံအဖြစ်ကိုသာလျှင်။ လဘိံ သု၊ ရကုန်၏။ အဟံ၊ ဂေါတမဘုရား

(၂၀၆)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

သည်။ မုခံ ဩလောကေတွာ၊ မျက်နှာကြီးငယ်ကြည့်၍။ နဒေမိ၊ မပေး။ ဣတိ
 ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ မိန့်တော်မူသည်ရှိသော်။ ဒေ အဂ္ဂသာဝကော၊ နှစ်ပါး
 သောတပည့်မြတ်တို့သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ဘုရားသခင်ကို။ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ ဘန္တေ၊
 ဘုရား။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ အဂါရိယဘူတာဝ၊ အိမ်ယာထောင်ဒသာ
 သူတို့သာလျှင်။ သမာနာ၊ ဖြစ်ကုန်လျက်။ ဂိရဂ္ဂသမန္တံ၊ တောင်ထိပ်သတင်ကို။
 ဒဿနာယ၊ ကြည့်ခြင်းငှာ။ ဂတော၊ သွားကုန်၏။ ဣတိ ဤသို့သွားကုန်သည်
 ရှိသော်။ ယာဝ၊ အကြင်ရွှေလောက်။ အဿဇိတ္ထေရဿ၊ ၏။ သန္တိကော၊
 အထံမှ။ သောတာပတ္တိဖလံ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်ကို။ ပဋိဝေဓော၊ ထိုးယွင်း၍။
 သိကုန်၏။ တာဝ၊ ထိုရွှေလောက်။ သပ္ပံ၊ အလုံးစုံသော။ ပစ္စုပ္ပန်ဝတ္ထု၊ ပစ္စုပ္ပန်
 ဝတ္ထုကို။ ကဋ္ဌေတွာ၊ ပြောဆို၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ တေမယံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်
 တို့သည်။ အာစရိယဿ၊ ဆရာဖြစ်သော။ သဉ္ဇယဿ၊ သိဉ္ဇည်းပရိဗိုဇ်
 တက္ကတွန်း၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဂန္တော၊ ၍။ တံ၊ ထိုသိဉ္ဇည်းဆရာကြီးကို။
 ဟုမ္မာကံ၊ ကိုယ်တော်မြတ်တို့၏။ ပါဒမူလေ၊ ခြေတော်ရင်းသို့။ အာနေတု
 ကာမာ၊ ဆောင်လိုကုန်သောကြောင့်။ တဿ၊ ထိုသိဉ္ဇည်းပရိဗိုဇ်၏။ လဒ္ဓိယာ၊
 အယူ၌။ နိဿာရတာဝံ၊ အနှစ်မရှိသည်၏အဖြစ်ကို။ ကထေတွာ၊ ပြောဟော၍။
 ဣဓ၊ ဤခြေတော်ရင်းသို့။ အာဂမနေ၊ လာရာ၌။ အာနိသံသံ၊ အကျိုးအာနိ
 သင်ကို။ ကထယိမ္မာ၊ လှည့်ပတ်ပြောဆိုကုန်၏။ သော၊ ထိုသိဉ္ဇည်းပရိဗိုဇ်
 သည်။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ မယံ၊ ငါ၏။ အန္တေဝါသိကဝါသောနာမ၊
 အတွင်းတပည့် ဖြစ်သဖြင့် နေခြင်းမည်သည်ကား။ စာဒိယာ၊ အိုးစရည်း
 ကြီးသည်။ ဥဒကသိဉ္ဇနဘာဝပ္ပတ္တိသဒိသော၊ ရေငင်အိုးငယ်အဖြစ်သို့ ရောက်
 သည်နှင့်တူ၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ အန္တေဝါသိကဝါသံ၊ အန္တေဝါသိက
 အဖြစ်ဖြင့်နေခြင်းကို။ ဝသိတံ၊ ငှာ။ န သက္ခိယာမိ၊ မတတ်နိုင်။ ဣတိဝတွာ၊
 ဤသို့ လိမ္မာစကားဆိုခြင်းကြောင့်။ အာစရိယ၊ ဆရာ။ ဣဒါနိ၊ ၌။ မဟာ
 ဇနော၊ လူအပေါင်းသည်။ ဂန္ဓမာလာဒိဟတ္ထော၊ လျက်။ ဂန္တော၊ ၍။
 သတ္တာရမေဝ၊ ဘုရားကိုသာလျှင်။ ပူဇေဿတိ၊ လတ္တံ့။ တုဓမ္မေ၊ တို့သည်။ ကထံ၊
 အဘယ်သို့။ ဘဝိဿတ၊ ဖြစ်ကုန်အံ့နည်း။ ဣတိဝုတ္တေ၊ ဤသို့ဆိုလျှင်။ ဣမသ္မိ
 လောကေ၊ ၌။ ပဏ္ဍိတာ၊ တို့သည်။ ဗဟူကိံ ပန၊ များကုန်သလော။ ဥဒါဟု၊
 ကား။ ဝန္တော၊ သဘောနည်း၍ ဉာဏ်နဲ့သော သူတို့သည်။ ဗဟူကိံ ပန၊

လောကံ။ ဣတိ။ ဤသို့ မေးသည်ရှိသော်။ အာစရိယ။ ဆရာတက္ကတွန်း။ ဒန္ဓာ၊
 တို့သည်။ ဗဟုကုန်၏။ ဣတိကံ။ တေ။ ဤသို့ဆိုရာ၌။ တေနဟိ။ ကား။ ပဏ္ဍိတဘ၊
 တို့သည်။ သမဏဿ၊ ဂေါတမဿ၊ ၏။ သန္တိကံ။ သို့။ ဂမိဿန္တိ။ ကုန်လတ္တံ့။ ဒန္ဓာ၊
 တို့သည်။ မမသန္တိကံ။ သို့။ အာဂမိဿန္တိ။ လာဘီကုန်လတ္တံ့။ တုမေ၊ သင်တို့။
 ဂစ္ဆထ၊ ကုန်။ ဣတိဝတ္ထု၊ ဤ။ တန္တေ၊ ဘုရား။ ဂန္တိ၊ ဌာ။ နဣန္တိ၊ အလိုမရှိ။
 ဣတိ။ ဤသို့လျှောက်၏။ တံ၊ ထိုစကားကို။ သုတ္တာ၊ ဤ။ သတ္တာ၊ ဘုရားသခင်
 သည်။ ဘိက္ခုဝေ၊ ဟို့။ သဉ္ဇယော၊ သိဉ္ဇည်းပင်ဗိုဗ်သည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။
 မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတာယ၊ အမှားကိုယူသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ အသာရံ၊ အနှစ်မရှိပဲကို။
 သာရောတိ၊ ဟု။ ဂဏှိယူ၏။ သာရဉ္စ၊ အနှစ်ရှိသောဒေသနာကိုလည်း။ အသာ
 ရောတိ၊ ဟု။ ဂဏှိ၊ ၏။ တုမေပန၊ တို့သည်ကား။ ပဏ္ဍိတတာယ၊ ဖြင့်။ သာရဉ္စ၊
 အနှစ်ရှိသောဒေသနာကိုလည်း။ သာရတော၊ အနှစ်ရှိသောအားဖြင့်။ အသာ
 ရဉ္စ၊ အနှစ်မရှိသော မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအယူကိုလည်း။ အသာရတော၊ အနှစ်မရှိသော
 အားဖြင့်။ ဥတ္တာ၊ သိ၍။ အသာရံ၊ အနှစ်မရှိသော မိစ္ဆာအယူကို။ ပဟာယ၊
 ပယ်၍။ သာရမေဝ၊ အနှစ်ရှိသောဂုဏ်ကျေးဇူးကိုသာလျှင်။ ဂဏှထ၊ ယူကုန်
 လောကံ။ ဣတိဝတ္ထု၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ ဣမာဂါထာ၊ ဤဂါထာတို့ကို။
 အဘာသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

၁၁။ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်။ အသာရေ၊ မိစ္ဆာဉာဏ်၏ အကြောင်း
 ဖြစ်သော အနှစ်မရှိသော ဒေသနာ၌။ သာရမတိနော၊ အနှစ်ရှိသောတရား
 ဟု မိစ္ဆာအယူရှိကုန်၏။ သာရေစ၊ သမ္မာအယူ၏ အကြောင်းဖြစ်သော
 အနှစ်ရှိသောဒေသနာ၌လည်း။ အသာရဒသိနော၊ အနှစ်မရှိဟု မှားသော
 အမြင်ရှိကုန်၏။ တေ၊ ထိုမိစ္ဆာအယူကိုယူ၍ တည်ကုန်သော သူတို့သည်။
 မိစ္ဆာသင်္ကပ္ပဂေါစရာ၊ မိစ္ဆာဝိတက်ဖြင့် ကျက်စားကုန်လည် ဖြစ်၍။ သာရံ၊
 သီလ စသောဂုဏ်ကျေးဇူးအနှစ်ကို။ နာမိဂစ္ဆန္တိ၊ မရကုန်။

၁၂။ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်။ သာရဉ္စ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၏ ဥပနိဿယဖြစ်၍
 အနှစ်ရှိသောတရားကိုလည်း။ သာရတော၊ အနှစ်ရှိသောအားဖြင့်။ အသာရဉ္စ၊
 အနှစ်ရှိသည်ကိုလည်း။ အသာရတော၊ အနှစ်မရှိသည်အားဖြင့်။ ဥတ္တာ၊
 သိကုန်၍။ ဌိတာ၊ တည်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုသမ္မာအယူကိုယူ၍ ဖြစ်သောနှလုံးဖြင့်
 တည်ကုန်သောသူတို့သည်။ သမ္မာသင်္ကပ္ပဂေါစရာ၊ နေက္ခမ္မဝိတက် အစရှိသည်

(၂၀၀)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့် သမ္မာဝိတက်လျှင် ကျက်စားရာ ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။
သာရုံ၊ သီလ စသောဂုဏ်ကျေးဇူးအနှစ်ကို။ အဓိဂစ္ဆန္တိ၊ ရကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။
အဘာသိ၊ မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့တွင်။ အသာရေ သာရမတိနောတိ၊ ဟူသည်ကား။
ဒသဝတ္ထုကာ၊ ဆယ်ပါးသော အကြောင်းရှိကုန်သော။ စတ္တာရောပစ္စယာ၊
ပစ္စည်းလေးပါးတို့သည်။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ မှားသည်မည်ကုန်၏။ တဿာ၊ ထိုမိစ္ဆာ
အယူ၏။ ဥပနိဿယဘူတာ၊ ဥပနိဿယပစ္စည်းဖြစ်၍ဖြစ်သော။ ဓမ္မဒေသနာတိ၊
တရားဟောခြင်းတည်း။ ဣတိအယံ၊ ဤတရားဒေသနာသည်။ အသာရောနာမ၊
အနှစ်မရှိသည်မည်၏။ တသ္မိံ၊ ထိုတရားဟောခြင်း၌။ သာရဒိဋ္ဌိနော၊ အနှစ်
ရှိ၏ဟု အယူရှိကုန်၏။ ဣတိအတ္ထော၊ တည်း။ သာရေစာသာရဒသိနောတိ၊
ဟူသည်ကား။ ဒသဝတ္ထုကာ၊ ဆယ်ပါးသော အကြောင်းရှိသော သမ္မာဒိဋ္ဌိ
တည်း။ တဿာ၊ ထိုသမ္မာအယူ၏။ ဥပနိဿယဘူတာ၊ ဥပနိဿယပစ္စည်းဖြစ်၍
ဖြစ်သော။ ဓမ္မဒေသနာ၊ တည်း။ ဣတိအယံ၊ ဤဓမ္မဒေသနာသည်။ သာရော
နာမ၊ ၏။ တသ္မိံ၊ ထိုသမ္မာအယူရှိသော ဒေသနာ၌။ အယံ၊ သည်ကား။
သာရော၊ အနှစ်ရှိသည်။ န၊ မဟုတ်။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်။ အသာရဒသိနော၊
အနှစ်မရှိဟုယူလေ့ရှိကုန်သော။ တေသာရန္တိ၊ သည်ကား။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ မိစ္ဆာ
ဒိဋ္ဌိဂ္ဂဟဏံ၊ မှားသောအမြင်ရှိသောအယူကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ဌိတာ၊ တည်
ကုန်သော။ တေ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ကာမဝိတက္ကာဒိနံ၊ ကာမဝိတက်စသည်
တို့၏။ ဝသနေ၊ အစွမ်းဖြင့်။ မိစ္ဆာသင်္ကပ္ပဂေါစရာ၊ အမှားကိုကြံခြင်းဖြင့်
ကျက်စားခြင်းရှိကုန်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ သီလသာရဉ္စ၊ သီလစသော ဂုဏ်
ကျေးဇူးအနှစ်ကိုလည်းကောင်း။ သမာဓိသာရဉ္စ၊ သမာဓိဟူသော အနှစ်ကို
လည်းကောင်း။ ပညာသာရဉ္စ၊ ပညာဟူသော အနှစ်ကိုလည်းကောင်း။
ဝိမုတ္တိသာရဉ္စ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ဟူသော အနှစ်ကိုလည်းကောင်း။ ဝိမုတ္တိဉာဏ
ဒဿနသာရဉ္စ၊ ပစ္စဝေက္ခဏာ ဉာဏ်အမြင်ဟူသော အနှစ်ကိုလည်းကောင်း။
ပရမတ္ထသာရဉ္စ၊ မြတ်သောအနက်ရှိသော သစ္စာဟူသော အနှစ်ကိုလည်း
ကောင်း။ နိဗ္ဗာနဉ္စ၊ နိဗ္ဗာန်ကိုလည်းကောင်း။ နာဓိဂစ္ဆန္တိ၊ မရကုန်။ သာ
ရဉ္စာတိ၊ သည်ကား။ တမေဝ သီလသာရာဒိ သာရုံ၊ ထိုသီလသာရစသော
အနှစ်သည်သာလျှင်။ သာရောနာမ၊ မည်၏။ ဝုတ္တပ္ပကာရံ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော

အပြားရှိသော။ အယံသာရဉ္စ၊ ဤအနှစ်ရှိသော ဒေသနာကိုလည်း။ သာရော၊ ၏။ အယံသာရဉ္စ၊ ဤအနှစ်မရှိသော ဒေသနာကိုလည်း။ အသာရော၊ အနှစ်မရှိ။ ဣတိဉ္စ တွာ၊ ဤသို့သိကုန်၍။ တေသာရန္တိ၊ ကား။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သမ္မာဒဿနံ၊ ကောင်းသောအယူကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ဌိတာ၊ ကုန်သော။ တေပဏ္ဍိတာ၊ တို့သည်။ နေက္ခမ္မသင်္ကပ္ပါဒီနံ၊ နေက္ခမ္မသင်္ကပ္ပ စသည်တို့၏။ ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်။ သမ္မာသင်္ကပ္ပဂေါစရာ၊ ကောင်းသောအကြံ၌ ကျက်စားခြင်းရှိကုန်သည်။ ဟုဟူာ၊ ဖြစ်၍။ ဝုတ္တပ္ပကာရံ၊ သော။ တံသာရံ၊ ထိုသို့လစသော အနှစ်ကို။ အဓိဂစ္ဆန္တိ၊ ရကုန်၏။ ။ ဂါတာပရိယောသာနေ၊ ၌။ ဗဟု၊ သူတို့သည်။ သောတာပတ္တိ ဖလာဒီနံ၊ တို့သို့။ ပါပုဏိံ သု၊ ရောက်ကုန်၏။ သန္တိပတိတာနံ၊ စည်းဝေးကုန်သောသူတို့အား။ သာတ္ထိကာ၊ အကျိုးရှိသော။ ဓမ္မဒေသနာ၊ တရားဟောခြင်းသည်။ အဟောသိ၊ ၏။

အဗ္ဗမံ၊ သော။ သာရိပုတ္တတ္ထေရဝတ္ထု၊ သည်။

ဣတိသမတ္ထော၊ ပြီးပြီ။

၁-ယမကဝဂ္ဂ၊ ၉-နန္ဒထေရဝတ္ထု

အရှင်သာရိပုတ္တရာ၊ အရှင်မောဂ္ဂလာန်တို့၏ ဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာတို့၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကိုပြုပြီး၍ ယခုအခါ အရှင်နန္ဒဝတ္ထု၌ ဟောရာဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓသောသ ဆရာသည် “ယထာအဂါရံ” စသောပါဌ်ကို မိန့်တော်မူ၏။

ယထာ အဂါရန္တိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ယထာ အဂါရံ စသော ဤတရားဟောခြင်းကို။ သတ္ထာ၊ သည်။ ဇေတဝနေ၊ ၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူစဉ်။ အာယသ္မန္တံ နန္ဒံ၊ ကို။ အာရတ္တံ၊ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွာ။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပဝတ္ထိတ ဝရဓမ္မစက္ကော၊ ဟောအပ်ပြီးသော ဓမ္မစကြာတရား ရှိသည်ဖြစ်၍။ ရာဇဂဟံ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့။ ဂန္ဓာ၊ ကြွရောက်၍။ ဝေဠုစနေ၊ ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူသည်ရှိသော်။ မေ၊ ငါ၏။ ပုတ္တံ၊ သားတော်ဖြစ်သော ဘုရားကို။ အာနေတွာ၊ ပင့်ဆောင်၍။ ဒသေထာတိ၊ ပြကုန်လော့ဟု။ သုဒ္ဓေါဒန မဟာရာဇေန၊ သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီးသည်။ ပေသိတာနံ၊ စေအပ်ကုန်သော။ သဟဿ ပရိဝါရာနံ၊ တစ်ထောင်အခြံအရံရှိကုန်သော။ ဒသန္တုတာနံ၊ တစ်ကျိပ်သောတမန်သို့တွင်။

(၂၁၀)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

သဗ္ဗပစ္စာ၊ အလုံးစုံသော တမန်တို့၏နောက်မှ။ ဂန္ဓာ၊ ရှိ။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပတ္တေန၊ ရောက်သော။ ကာဠုဒါယိတ္ထေရေန၊ ကာဠုဒါယိမထေရ်သည်။ ဂမနကာလံ၊ ကြွတော်မူခြင်း၏ အခါကို။ ဥတု၊ ရှိ။ မဂ္ဂဝဏ္ဏံ၊ လမ်းခရီး၌ ချီးမွမ်းခြင်းကို။ ဝဏ္ဏတု၊ ချီးမွမ်း၍။ ဝိသတိသဟဿ ခိဏာသဝပရိဝုတော၊ နှစ်သောင်းသော ရဟန္တာအပေါင်း ခြံရံလျက်။ ကပိလပုရိ၊ ကပိလဝတ်ပြည်သို့။ နိတော၊ ပင့်ဆောင်အပ်သောဘုရားသခင်သည်။ ဉာတိသမာဂမေ၊ ဆွေတော် မျိုးတော် အပေါင်းဖြစ်သော အစည်းအဝေး၌။ ပေါက္ခရဂဿ၊ ကြာတော၌ ရွာအပ်သောမိုးနှင့်တူသော မိုးရှိသော။ ဝါ၊ မိုးစုတ်လိုသောသူအား မိုးစုတ်၍ မစုတ်လိုသူအား မစုတ်သော ပေါက္ခရမည်သော မိုးရွာသော။ အတ္ထုပ္ပတ္တိ၊ အကြောင်း၏ဖြစ်ခြင်းကို။ ကတုန၊ ပြု၍။ ဝေဿန္တရဇာတကံ၊ ဝေဿန္တရာဇာတ်ကို။ ကထေတု၊ ဟောပြီး၍။ ပုနဝိဝသေ၊ တစ်ဖန် မိုးသောက်သောနေ့၌။ ပိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှာ။ ပဝိဋ္ဌော၊ ဝင်တော်မူ၍။ ဥတ္တိဋ္ဌေ နပ္ပမဇ္ဇေယျာတိ၊ ပမဇ္ဇေယျစသော။ ဂါထာယ၊ ဂါထာဖြင့်။ ပိတရံ၊ ခမည်းတော်ကို။ သောတာပတ္တိဖလေ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌာပေတု၊ တည်စေ၍။ ဓမ္မဉ္စရေတိဂါထာယ၊ ဓမ္မဉ္စရေစသောဂါထာဖြင့်။ မဟာပဇာပတိ၊ မဟာပဇာပတိ အမည်ရှိသော မိထွေးတော်တို့။ သောတာပတ္တိဖလေ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌာပေသိ၊ တည်စေ၏။ ရာဇာနဉ္စ၊ ခမည်းတော်မင်းကိုလည်း။ သကဒါဂါမိဖလေ၊ သကဒါဂါမိဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌာပေသိ၊ တည်စေ၏။ တတ္ထ ကိစ္စာဝသာနေ ပန၊ ဆွမ်းတုဉ်းပေးခြင်းကိစ္စပြီးသောအခါ၌ကား။ ရာဟုလမာတု၊ ရာဟုလာအမိ၏။ ဂုဏကထံ၊ ကျေးဇူးနှင့်စပ်သောစကားကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ စန္ဒကိန္နရီ ဇာတကံ၊ စန္ဒကိန္နရီဇာတ်ကို။ ကထေတု၊ ရှိ။ တတော၊ ထိုနေ့မှ။ ဒုတိယဒိဝသေ၊ နှစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌။ နန္ဒကုမာရဿ၊ နန္ဒမင်းသား၏။ အဘိသေက ဂေဟပ္ပဝေသန ဝိဝါဟမင်္ဂလေသု၊ ဘိသိက်ခံသောမင်္ဂလာ၊ အိမ်တက်မင်္ဂလာ၊ ထိမ်းမြားမင်္ဂလာတို့သည်။ ပဝတ္တမာနေသု၊ ဖြစ်ကုန်သည်ရှိသော်။ ပိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှာ။ ပဝိသိတု၊ ဝင်၍။ နန္ဒကုမာရဿ၊ နန္ဒမင်းသား၏။ ဟတ္ထေ၊ လက်၌။ ပတ္တိ၊ သပိတ်ကို။ ဒတု၊ ရှိ။ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာတရားကို။ ဝတု၊ ဟောပြီး၍။ အာသနာ၊ နေရာမှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ သ၍။ ပက္ကမဇ္ဇော၊ ဖဲတော်မူသည်ရှိသော်။ နန္ဒကုမာရဿ၊ နန္ဒမင်းသား၏

ဟတ္ထတော၊ လက်မှ။ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို။ နဂဏ္ဍိ၊ ယူတော်မမူ။ သောပိ၊ ထိုမင်းသား
သည်လည်း။ တထာဂတေ၊ ဘုရားသခင်၌။ ဂါရဝေန၊ ကြောက်ရွံ့ ရိုသေခြင်း
ဖြင့်။ ဝေ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏။ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို။ ဂဏ္ဍထာတိ၊ ယူတော်မူကုန်
လော့ဟု။ ဝတ္ထု၊ လျှောက်ခြင်းငှာ။ နသက္ခိ၊ မဝံ။ ဝေပန၊ ဤသို့ကား။ စိန္တေသိ၊
ကြံ၏။ သောပါနသိသေ၊ စောင်းတန်းဦး၌။ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို။ ဂဏ္ဍိသတိ၊
ယူတော်မူလတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံ၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ တသ္မိံ၊ မြို့ငှာနေ၊
ထိုအရပ်၌လည်း။ နဂဏ္ဍိ၊ ယူတော်မမူ။ ဣတရော၊ ဘုရားမှတစ်ပါးသော နန္ဒ
မင်းသားသည်။ သောပါနပါဒမူလေ၊ စောင်းတန်းခြေရင်း၌။ ဂဏ္ဍိသတိ၊
ယူတော်မူလတ္တံ့။ ဣတိ စိန္တေသိ၊ ဤသို့ ကြံ၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသခင်သည်။
တတ္ထာပိ၊ ထိုအရပ်၌လည်း။ နဂဏ္ဍိ၊ ယူတော်မမူ။ ဣတရော၊ ဘုရားမှ တစ်ပါး
သော နန္ဒမင်းသားသည်။ ရာဇဂံဏေ၊ မင်းရင်ပြင်၌။ ဂဏ္ဍိသတိ၊ ယူတော်မူ
လတ္တံ့။ ဣတိစိန္တေသိ၊ ဤသို့ကြံ၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ တတ္ထာပိ၊
ထိုမင်းရင်ပြင်၌လည်း။ နဂဏ္ဍိ၊ ယူတော်မမူ။ ကုမာရော၊ နန္ဒမင်းသားသည်။
နိဝတ္တိတုကာမော၊ ပြန်လည်ခြင်းငှာ အလိုရှိ၍။ အရုစိယာ၊ အလိုမရှိဘဲ။
ဂစ္ဆန္တော၊ လိုက်ရသည်ဖြစ်လျက်။ သတ္ထု၊ ဂါရဝေနံ၊ ဘုရားအား ရိုသေခြင်း
ဖြင့်။ ဝေ၊ အရှင်ဘုရားတို့အား။ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို။ ဂဏ္ဍထာတိ၊ ယူတော်မူကုန်
လော့ဟု။ ဝတ္ထု၊ ဆိုခြင်းငှာ။ နသက္ကောတိ၊ မဝံ။ ဣဓ၊ ဤအရပ်၌။ ဂဏ္ဍိသတိ၊
ယူလတ္တံ့။ ဧတ္ထ၊ ထိုအရပ်၌။ ဂဏ္ဍိသတိ၊ လတ္တံ့။ ဣထိစိန္တေန္တော၊ ဤသို့ ကြံ
လျက်။ ဂစ္ဆတိ၊ လိုက်ရ၏။ တသ္မိံ၊ ခဏေ၊ ထိုခဏ၌။ ဇနပဒကလျာဏိယာ၊ ဇန
ပဒကလျာဏိအား။ အာစိက္ခံသု၊ ကြားကုန်၏။ အယျေ၊ သခင်မ။ ဘဂဝ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်။ နန္ဒကုမာရံ၊ နန္ဒမင်းသားကို။ ဂဟေတူ၊ ၍။ ဂတော၊
ကြွတော်မူ၏။ တုဓမ္မ၊ သခင်မတို့သည်။ တံ၊ ထိုနန္ဒမင်းသားကို။ ဝိနာ၊ ကြင်၍။
ဝါ၊ တံ၊ ထိုနန္ဒမင်းသားနှင့်။ ဝိနာ၊ ကင်း၍။ ကိံ၊ ကရိယထ၊ အဘယ်သို့မွေ့လျော်
ခြင်းကို ပြုနိုင်ကုန်အံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ကြားလျှောက်ကုန်သည် ရှိသော်။
သ၊ ထိုဇနပဒကလျာဏိအည်။ တံ၊ ထိုစကားကို။ သုတူ၊ ကြား၍။ ဥဒက
ဗိန္ဒုဟိ၊ ရေပေါက်တို့ဖြင့်။ ပဉ္စရန္တေယေဝ၊ ယိုစီးသည်သာလျှင် ဖြစ်ကုန်
သော။ အချုလ္လိခိတေဟိဧကသေဟိ၊ နှစ်ဖြာကွဲခြင်းရှိသော ဆံပင်တို့ဖြင့်။
ဝေဝေန၊ လျှင်စွာ။ ဂန္တော၊ သွား၍။ အယုပုတ္တ၊ အရှင်မင်းသား။ တုဝဋ်ဓေါ၊ လျှင်

(၂၁၂)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

စွာသာလျှင်။ အာဂစ္ဆေယျာသိ၊ ကြွတော်မူခဲ့ပါလော့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့
ဆို၏။ တဿ၊ ထိုဇနပဒကလျာဏီ၏။ တံဝစနံ၊ ထိုစကားကို။ သံတူ၊
ကြား၍။ တဿ၊ ထိုနန္ဒမင်းသား၏။ ဟဒယေ၊ နှလုံး၌။ တိရိယံ၊ ဖိလာအားဖြင့်။
ပတိတူဝိယ၊ ကျသကဲ့သို့။ ဌိတံ၊ တည်၏။ သတ္တဝပိ၊ ဘုရားသခင်သည်လည်း။
အဿ၊ ထိုနန္ဒမင်းသား၏။ ဟတ္ထတော၊ လက်မှ။ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို။ အဂဏိတူဝ၊
မယူမရှိသာလျှင်။ တံ၊ ထိုနန္ဒမင်းသားကို။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ နေတူ၊
ဆောင်၍။ နန္ဒ၊ နန္ဒမင်းသား။ ပဗ္ဗဇိဿသိ၊ ရဟန်းပြုအံ့လော့။ ဣတိအာဟ၊
ဤသို့မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ သော၊ ထိုနန္ဒမင်းသားသည်။ ဗုဒ္ဓဂါရဝေန၊ ဘုရား၌
ရိသေခြင်းဖြင့်။ နပဗ္ဗဇိဿာမိတိ၊ ရဟန်းမပြုနိုင်ပါဘုရားဟု။ အဝတူ၊
မလျှောက်ထားဝံ့။ အာမ၊ ကောင်းပါပြီဘုရား။ ပဗ္ဗဇိဿာမိ၊ ရဟန်းပြုပါ
အံ့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ သတ္တဝ၊ ဘုရားသခင်သည်။ တေနဟိ၊ ထိုသို့
ရဟန်းပြုလိုတပြီးကား။ နန္ဒ၊ နန္ဒမင်းသားကို။ ပဗ္ဗာဇေထ၊ ရဟန်းပြုလေကုန်
လော့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ သတ္တဝ၊ ဘုရားမြတ်စွာသည်။ ကပိလ
ပုရံ၊ ကပိလဝတ်ပြည်သို့။ ဂန္ဓာ၊ ရောက်၍။ တတိယ ဒိဝသေ၊ သုံးရက်
မြောက်သောနေ့၌။ နန္ဒ၊ နန္ဒမင်းသားကို။ ပဗ္ဗာဇေသိ၊ ရဟန်းပြုတော်မူ၏။
သတ္တဝ၊ ဘုရားသခင်သည်။ သတ္တမေဒိဝသေ၊ ကပိလဝတ်ပြည်သို့ရောက်၍
ခုနစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌။ ရာဟုလာမာတာ၊ ရာဟုလာမယ်တော်သည်။
ကုမာရံ၊ ရာဟုလာမင်းသားကို။ အလင်္ကရိတူ၊ တန်းဆာဆင်၏။ တဂဝတော၊
မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကေ၊ အထံတော်သို့။ ပေသေသိ၊ စေလွှတ်၏။ တာတ၊
ငါ့သားရွှေခဲ။ ထေ၊ လာလျှည့်။ ဝိသတိသဟဿသမဏံပရိဝုတံ၊ နှစ်သောင်း
သောရဟန်းအပေါင်း ခြံရံအပ်သော။ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏံ၊ ရွှေအဆင်းနှင့် တူသော
အဆင်းရှိသော။ ဗြဟ္မရူပိဝဏ္ဏံ၊ ဗြဟ္မာမင်း၏ ရူပကာယနှင့်တူသော အဆင်း
ရှိသော။ သမဏံ၊ ရဟန်းကို။ ပဿ၊ ရှုကြည့်ပါလော့။ အယံ၊ ဤဘုရားသည်။
တေ၊ သင်၏။ ပိတု၊ အဖတည်း။ ဧတဿ၊ ဤ မောင့်ဖဘုရားအား။ မဟန္တာ
နိမိကုမ္ဘိယော၊ များစွာကုန်သော ရွှေအိုးတို့သည်။ အဟေသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။
တာ၊ ထိုရွှေအိုးတို့သည်။ တဿ၊ ထို မောင့်ဖဘုရား၏။ နိက္ခမနကာလတော၊
ထွက်သွားသောကာလမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ နပဿာမ၊ ရွှေအိုးကိုဝါတို့ မမြင်
ကုန်။ ဂစ္ဆေယျ၊ သွားချေ။ ဒါယန္တံ၊ အမေ့ဖြစ်သော။ နံ၊ ထိုရွှေအိုးကို။ ယာဝ၊

၉ တောင်းချေလေ့။ တာတ၊ ခမည်းတော်တုရား။ အဟံ၊ တပည့်တော်သည်။
 အဘိသေကံ၊ အဘိသိက်သွန်းခြင်းသို့။ ပတွာ၊ ရောက်၍။ စိက္ကဝတ္တိ၊ စကြာဝတေး
 မင်းသည်။ ဘဝိဿာမိ၊ ဖြစ်အံ့။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ခနေန၊ ဥစ္စာဖြင့်။
 အတ္ထော၊ အလိုရှိ၏။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ခနံ၊ ဥစ္စာကို။ ဒေဟံ၊ ပေးလော့။
 ဟံ၊ ထိုစကားသင့်စွာ။ ပုတ္တော၊ သားသည်။ ပိတုသန္တကဿ၊ အဖအမေဥစ္စာ၏။
 သာမိကော၊ အရှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ယေသေသိ၊ ၏။ ကုမာရော၊ ရာဟုလာ
 မင်းသားသည်။ ဘဂဝတော၊ တုရားသခင်၏။ သန္တိကံ၊ သို့။ ဂန္ဓာဝ၊ လျှင်။ ပိတု
 သိနေဟံ၊ အဖ၌ဖြစ်သော ချစ်ခြင်းကို။ ပဋိလဘိတွာ၊ ရ၍။ ဟဋ္ဌစိတ္တော၊
 အလွန်ရှင်သောစိတ်ဖြင့်ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာစွာရှိလျက်။ သာမဏ၊ ရှင်ရဟန်း။
 တေ၊ အရှင်တုရား၏။ ဆာယာ၊ အရိပ်သည်။ သုခ၊ ချမ်းမြေ့သာယာစွာရှိ၏။
 ဣတိဝတွာ၊ ဤသို့ဆိုပြီး၍။ အညဗ္ဗိ၊ ကပ်ပါးလည်းဖြစ်သော။ ဗဟံ၊ များစွာသော
 စကားကို။ အတ္တနာ၊ မိမိနှင့်။ အနုရူပံ၊ လျောက်ပတ်သည်ကို။ ဝဒန္တော၊
 ဆိုလျက်။ အဋ္ဌာသိ၊ နေ၏။ ဘဂဝ၊ မြတ်စွာတုရားသည်။ ကတဘတ္တကိစ္စော၊
 ဆွမ်းဘုဉ်းပေးခြင်းကိစ္စပြီးပြီးသော်။ အနုမောဒနံကတွာ၊ တရားဟောခြင်းကို
 ပြု၍။ အာသနာ၊ နေရာမှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ ပတ္တမိ၊ ဖဲတော်မူ၏။ ကုမာရောပိ၊ ရာဟု
 လာမင်းသားသည်လည်း။ သမဏ၊ ရှင်ရဟန်း။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ဒါယန္တံ၊
 အမေဥစ္စာကို။ ဒေဟံ၊ ပေးလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလျက်။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာတုရား
 သို့။ အနုဗန္ဓိ၊ အစဉ်လိုက်၏။ ဘဂဝ၊ တုရားသခင်သည်။ ကုမာရံ၊ ရာဟုလာကို။
 န နိဝတ္တာပေသိ၊ မပြန်မလည်စေ။ ပရိဇနောပိ၊ အခြံအရံဖြစ်သော သူငယ်
 တော်အပေါင်းသည်လည်း။ ဘဂဝတော၊ တုရားရှင်နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဂစ္ဆန္တံ၊
 လိုက်၍သွားသော ရာဟုလာမင်းသားကို။ နိဝတ္တေတုံ၊ နစ်စေခြင်းငှာ။ နာ
 သက္ခံ၊ မတတ်နိုင်။ ဣတိ၊ ဤသို့သောအကြောင်းဖြင့်လည်း။ သော၊ ထိုရာဟုလာ
 မင်းသားသည်။ ဘဂဝတော၊ တုရားသခင်နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ အာရာမမေဝ၊
 ကျောင်းတော်သို့သာလျှင်။ အဂမာသိ၊ ရောက်လေ၏။ တတော၊ ထိုကျောင်း
 တော်သို့ရောက်သည်မှ။ ဘဂဝ၊ မြတ်စွာတုရားသည်။ စိန္တေသိ၊ ကြံတော်
 မူ၏။ ပိတုသန္တကံ၊ အဖ၏ ဥစ္စာဖြစ်သော။ ယံခနံ၊ အကြင်ဥစ္စာကို။ ဣစ္ဆတိ၊
 အလိုရှိ၏။ တံ၊ ထိုဥစ္စာသည်။ ဝဇ္ဇာနုဂတံ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲအပေါင်းသို့သာ
 အစဉ်လိုက်ခြင်းရှိ၏။ သဝိဿာတံ၊ ပင်ပန်းခြင်းနှင့် တကွဖြစ်၏။ ဟန္တာ၊ တစ်ခု။

(၂၁၄)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

အဿ၊ ထိုရာဟုလာမင်းသားအား။ ဗောဓိတလေ၊ ဗောဓိမဏ္ဍိုင် အပြင်၌။
 ပဋိလဒ္ဓံ၊ ရအပ်သော။ သတ္တဝိဓံ၊ ခုနစ်ပါးအပြားရှိသော။ ခနံ၊ ကို။ အဟံ၊ ငါ
 ဘုရားသည်။ ဒေမိ၊ ပေးအံ့။ နံ၊ ထိုမင်းကို။ လောကုတ္တရဒါယဇ္ဇဿ၊ လောကုတ္တ
 ရာဟူသော အမှုဥစ္စာ၏။ ဒါယာဒံ၊ အမှုခံခြင်းကို။ ကရောမိ၊ ပြုအံ့။
 ဣတိ၊ ဤသို့ ကြံတော်မူ၏။ အာယသ္မန္တံ သာရိပုတ္တံ၊ ရှင်သာရိပုတ္တရာကို။
 အာမန္တေသိ၊ ခေါ်၍မိန့်တော်မူ၏။ သာရိပုတ္တံ၊ ချစ်သားသာရိပုတ္တရာ။ တေ
 နဟိ၊ ထိုငါ့သားရာဟုလာ အမှုလိုတပြီးကား။ တံ၊ သည်။ ရာဟုလကုမာရံ၊
 ရာဟုလာ မင်းသားကို။ ပဗ္ဗာဇေသိ၊ ရှင်ပြုဘိလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်
 မူ၏။ ယေရော၊ ရှင်သာရိပုတ္တရာသည်။ ကုမာရံ၊ ရာဟုလာမင်းသားကို။
 ပဗ္ဗာဇေသိ၊ ရှင်ပြုတော်မူ၏။ ကုမာရေ၊ ရာဟုလာမင်းသားသည်။ ပဗ္ဗဇိတေစ
 ပန၊ ရှင်ပြုပြီးသည်ရှိသော်ကား။ ရညော၊ သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီးအား။ အဓိမတ္တံ
 ဒုက္ခံ၊ အလွန်ပင်ပန်းခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော နှလုံးဆင်းရဲခြင်းသည်။ ဥပ္ပန္နိ၊ ၏။
 အဓိဝါသေတုံ၊ သည်းခံခြင်းငှာ။ အသက္ကောန္တော၊ မတတ်နိုင်ခြင်းကြောင့်။
 ဘဂဝတော၊ ဘုရားသခင်အား။ နိဝေဒေတော၊ ကြား၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။
 သာရ၊ တောင်းပန်ပါ၏။ အယျာ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်။ မာတာပိတူဟိ၊
 မိဖုရားတို့သည်။ အနုညာတံ၊ ခွင့်မလွှတ်သော။ ပုတ္တံ၊ ကို။ နပဗ္ဗာဇေယျံ၊
 ရဟန်းမပြုစေကုန်သတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝရံ၊ တပည့်တော်၏ တောင့်တ
 ခြင်းကို။ ယာစိ၊ တောင်းပန်ပါ၏။ ဘဂဝါ၊ ဘုရားသခင်သည်။ တဿ၊
 ထိုခမည်းတော်အား။ တံဝရံ၊ ထိုတောင့်တအပ်သောဆုကို။ ဒေတော၊ ပေး
 ပြီး၍။ ပုန၊ တစ်ဖန်။ ဧကဒိဝသေ၊ တစ်ခုသောနေ့၌။ ရာဇနိဝေသနေ၊ မင်း၏
 စံရာနန်းတော်၌။ ကတပါတရာသော၊ နံနက်စားတော်စားပြီးသည်ရှိသော်။
 ဧကမန္တံ၊ တင့်အပ်လျောက်ပတ်စွာ။ နိသိန္ဓေန၊ နေသော။ ရညာ၊ မင်းကြီး
 သည်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ တုမ္ဟာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏။ ဒုက္ကရကာရိက
 ကာလေ၊ ဆင်းရဲငြိုငြင်စွာ ပြုအပ်သောအမှုရှိသော ဒုက္ကရစရိယာအကျင့်
 ကို ကျင့်သောအခါ၌။ ဧကဝေဒေတော၊ နတ်သားတစ်ယောက်သည်။ မံ၊
 အကျွန်ုပ်သို့။ ဥပသကံမိတော၊ ကပ်၍။ တေ၊ သင်၏။ ပုတ္တော၊ သားတော်သည်။
 ကာလကံတော၊ စုတေလေပြီ။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ ပြောဆိုလာ၏။ အဟံ၊
 တကာတော်သည်။ တဿ၊ ထိုနတ်သား၏။ ဝစနံ၊ စကားကို။ အသဒ္ဓ

ဟန္တော။ မယံကြည်သည်ဖြစ်၍။ မယံ၊၏။ ပုတ္တော၊ သားသည်။ ဗောဓိံ၊
သဗ္ဗညုတဉာဏ်၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်သို့။ အပ္ပတွာ၊ မရောက်မူ၍။ ကာလံ၊ စုတေ
ခြင်းကို။ နကရောတိ၊ မပြုလတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံလျက်။ ပဋိက္ခိပိ၊ ပယ်၏။
ဣတိပုတ္တော၊ ဤသို့နားတော်လျှောက်သော်။ ဣဒါနိ၊ ဤအခါ၌။ ကိံ သဒ္ဓဟိဿ
ထ၊ အဘယ်မှာယံကြည်နိုင်အံ့နည်း။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ရှေ့၌လည်း။ အဋ္ဌိကာနိ၊ အရိုး
တို့ကို။ ဒဿေတွာ၊၍။ တေ၊ သင်၏။ ပုတ္တော၊ သားသည်။ မတောတိ၊ သေလေ
ပြီဟု။ ပုတ္တော၊ ဆိုရာ၌။ နသဒ္ဓဟိတ္တာ၊ မယံကြည်ကုန်။ ဣတိ၊ သို့။ ဣမိဿ၊ အဋ္ဌ၊ ပုတ္တိ
ယာ၊ ဤသို့သောအကြောင်းဖြင့်။ မဟာဓမ္မပါလဇာတကံ၊ မဟာဓမ္မပါလ
ဇာတ်ကို။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဂါထာပရိယောဿာနေ၊ ဟော
တော်မူရာ ဧသံနာအဆုံး၌။ ရာဇော၊ သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီးသည်။ အနာဂါမိ
ဖလေ၊ အနာဂါမိဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌဟိ၊ တည်တော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘဂဝါ၊
ဘုရားသခင်သည်။ ပိတရံ၊ ခမည်းတော်ကို။ တိသု ဖလေသု၊ သုံးပါးသောဖိုလ်
တို့၌။ ပတိဋ္ဌာပေတွာ၊ တည်စေ၍။ ဘိက္ခုသံဃပရိဝုဇေတွာ၊ ရဟန်းသံဃာ
အပေါင်းခြံရံလျက်။ ပုနဒိဝဿေ၊ တစ်ဖန် မိုးသောက်သောနေ့၌။ ရာဇဂဟံ၊
ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့။ ဂန္တော၊ ကြွတော်မူ၍။ တတော၊ ထိုနောင်မှ။ အနာထပိဏ္ဍိ၊
ကေန၊ အနာထပိဏ္ဍိသုဌေးသည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်သို့။ အာဂနတ္တာ၊
ယ၊ ကြွတော်မူစေခြင်းငှာ။ ဂဟိတပဋိဗညော၊ ယူအပ်ပြီးသောဝန်ခံခြင်းရှိသည်
ဖြစ်၍။ ဇေတဝနေဝိဟာရေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သည်။ နိဋ္ဌိတေ၊ ဆောက်
၍ပြီးလတ်သော်။ တတ္ထ၊ ထိုဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့။ ဂန္တော၊ ကြွ၍။ ဝါသံ၊
နေခြင်းကို။ ကပ္ပေသိ၊ ပြုတော်မူ၏။ ဝါ၊ ဝါဆိုတော်မူ၏။

ဧဝံ၊ ဤသို့။ သတ္တရိ၊ ဘုရားသခင်သည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်း
တော်၌။ ဝိဟရန္တေ၊ နေတော်မူသည်ရှိသော်။ အာယသ္မာ နန္ဒော၊ အရှင် နန္ဒ
သည်။ ဥက္ကဏ္ဍိတွာ၊ ငြီးငွေ့၍။ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့အား။ ထေမတ္ထံ၊ ဤ
အကြောင်းကို။ အာရောစေသိ၊ ကြား၏။ အာဝုသော၊ ဝါရင်တို့။ အဟံ၊
သည်။ အနဘိရတော၊ သာသနာတော်၌ မပွေလျော်ပဲ။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်
သောအကျင့်ကို။ စရာမိ၊ ကျင့်ခဲ့၏။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်
ခြင်း၌။ သန္တာရေတုံ၊ တည်တံ့စွာ စိတ်ကိုဆောင်ခြင်းငှာ။ နသက္ကောမိ၊
မတတ်နိုင်။ သိက္ခံ၊ သိက္ခာကို။ ပစ္စက္ခာယ၊ ချ၍။ ဟိနာယ၊ ယုတ်သောလူ၏

≡

(၂၁၆)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

အဖြစ်သို့။ အာဝတ္တိဿာမိ၊ လည်အံ့။ ဣတိအာရောစေသိ၊ ဤသို့ကြား၏။
 ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တံပဝတ္တိံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ သုတော၊ ကြား၍။
 အာယသ္မန္တံ၊ ရှည်သောအသက်ရှိသော။ နန္ဒ၊ ရှင်နန္ဒကို။ ပက္ခောသာပေက္ခာ၊
 ခေါ်စေတော်မူ၍။ ဧတံဝစနံ၊ ထိုစကားကို။ အဝေ၊ မိန့်တော်မူ၏။ နန္ဒ၊ နန္ဒ။
 တံ၊ သည်။ သမ္ပဟုလာနံ၊ များစွာကုန်သော ရဟန်းတို့အား။ အာဝုသော၊
 ငါ့ရှင်တို့။ အဟံ၊ သည်။ အနဘိရတော၊ သာသနာတော်၌ မဇ္ဈလျော်ဘဲ။
 ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို။ စရာမိ၊ ကျင့်ခဲ့၏။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ သိက္ခာပုဒ်
 သုံးပါးဖြင့် ရေတွက်အပ်သော မြတ်သောအကျင့်ကို။ သန္တာရေတုံ၊ ကြာမြင့်
 စွာတည်စေခြင်းငှာ။ နသက္ကောမိ၊ မတတ်နိုင်။ သိက္ခံ၊ ကို။ ပစ္စက္ခာယ၊ ချ၍။
 ဟိနာယာဝတ္တိဿာမိ၊ လူထွက်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာရောစေသိ ကိရ၊ ကြား၏။
 ဟူသည်။ သစ္စံ၊ မှန်သလော။ ဣတိပုစ္ဆံ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်
 ဘုရား။ ဧဝံ၊ မှန်ပေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်သည်ရှိသော်။ နန္ဒ၊ နန္ဒ။ တံ၊
 သင်သည်။ အနဘိရတော၊ မဇ္ဈလျော်ဘဲ။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သောအကျင့်
 တို့။ ကိဿ ပန စရသိ၊ အဘယ်ကြောင့် ကျင့်လေဘိသနည်း။ ဗြဟ္မစရိယံ၊
 မြတ်သောအကျင့်ကို။ သန္တာရေတုံ၊ တည်စေခြင်းငှာ။ ကိဿ ပန နသက္ကော
 တိ၊ အဘယ်ကြောင့်မတတ်နိုင်ဘိသနည်း။ သိက္ခံ၊ ကို။ ပစ္စက္ခာယ၊ ချ၍။ ကိဿ
 ပန ဟိနာယာဝတ္တိဿတိ၊ အဘယ်ကြောင့် လူထွက်လိုဘိသနည်း။ ဣတိပုစ္ဆံ၊
 ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မံ၊ ကို။ သာကိယာနိ၊ သာကီဝင်
 မင်းသမီးဖြစ်သော။ ဇနပဒကလျာဏီ၊ ဇနပဒကလျာဏီသည်။ သရာ၊ အိမ်မှ။
 နိက္ခမန္တဿ၊ ထွက်စဉ်။ မံ၊ ကို။ အချုလ္လိခိတေဟိ ကေသေဟိ၊ အခွင့်တကွ
 ဖြစ်ကုန်သောဆံတို့ဖြင့်။ အပလောကေတွာ၊ ကြားစေ၍။ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို။
 ဧတံဝစနံ၊ ဤသို့သောစကားကို။ အဝေ၊ ဆို၏။ အယျပုတ္တံ၊ အရှင်မင်းသား။
 တုဝဋ္ဋိခေါ၊ လျင်စွာသာလျှင်။ အာဂစ္ဆေယျာသိ၊ ကြွခဲ့ပါလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့
 သောအကြောင်းကြောင့်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ သောခေါအဟံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်
 သည်။ တံ၊ ထိုဇနပဒကလျာဏီကို။ အနုဿရမာနော၊ အောက်မေ့ခြင်းရှိ၍။
 အနဘိရတော၊ မဇ္ဈလျော်သည်ဖြစ်၍။ ဟိနာယ၊ ယုတ်သောလူ၏ အဖြစ်သို့။
 အာဝတ္တိဿာမိ၊ လည်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌။
 ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အာယသ္မန္တံ နန္ဒ၊ ရှင်နန္ဒကို။ ဗာဟာယံ၊

လက်မောင်းကို။ ဂဟေတော၊ ဆွဲ၍။ ဣဒ္ဓိဗလေန၊ ဟန်ခိုးအာနုဘော်ဖြင့်။
 တာဝတိံသ ဒေဝလောကံ၊ တာဝတိံသာနတ်ပြည်သို့။ အာနေန္တော၊ ဆောင်
 ယူလျက်။ အန္တရာမဂ္ဂေ၊ ခရီးအကြား၌။ ကေသ္မိံဈာမက္ခေတ္တေ၊ မီးလောင်ရာ
 ရှိသော တစ်ခုသောအလယ်၌။ ဈာမခါဏကေ၊ မီးလောင်သစ်ငုတ်ထက်၌။
 နိဿိန္တ၊ နေသော။ ဆိန္ဒကဏ္ဍနာသနဂုံဌာ၊ ပြတ်သော နား၊ နှာခေါင်း၊ အမြီးရှိ
 သော။ ကေပလုဌမက္ကဋ္ဌိံ၊ ပါးစောင်၌အဖုရှိသော တစ်ခုသော မျောက်မကို။
 ဒသေတော၊ ပြ၍။ တာဝတိံသဘဝနေ၊ တာဝတိံသာ နတ်ပြည်၌။ သက္ကဿ
 ဒေဝရညော၊ သိကြားနတ်မင်းအား။ ဥပဋ္ဌာနံ၊ ဆည်းကပ်ခယခြင်းသို့။ အာ
 ဂတနိ၊ ရောက်လာကုန်သော။ ကုက္ကုဋ္ဌပါဒါနိ၊ ခိုခြေအဆင်းနှင့် တူသော
 အဆင်းရှိကုန်သော။ ပဉ္စအစ္စရာသတနိ၊ ငါးရာသောနတ်သမီးတို့ကို။ ဒသေ
 တိ၊ ပြ၏။ ကုက္ကုဋ္ဌပါဒါနီတိ၊ ဟူသည်ကား။ ရတ္တဝဏ္ဏတာယ၊ နီသောအဆင်း
 ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ပါရေဝတပါဒသဒိသာနိ၊ ခိုခြေအဆင်းနှင့် တူသော
 အဆင်းရှိကုန်သော။ ပါဒါနိ၊ ခြေရှိကုန်သော နတ်သမီးတို့ကို။ ဒသေတောစ
 ပန၊ ပြပြီး၍ကား။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ နန္ဒ၊ နန္ဒ။ တံ၊ သင်သည်။ ကိံ၊ မည်သိ၊
 အဘယ်သို့ အောက်မေ့မိသနည်း။ သာကိယာနိ၊ သာကီဝင်မင်းသမီးဖြစ်
 သော။ ဇနပဒကလျာဏီဝါ၊ ဇနပဒကလျာဏီသည်လည်းကောင်း။ ကုက္ကုဋ္ဌ
 ပါဒါနိ၊ ခိုခြေအဆင်းနှင့် တူသောအဆင်းရှိကုန်သော။ ဣမာနိဝါပဉ္စ အစ္စရာ
 သတနိ၊ ဤငါးရာသော နတ်သမီးတို့သည်လည်းကောင်း။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။
 တာသံ၊ ထိုမိန်းမတို့တွင်။ (သန္တိ၊ တာသံပုဒ်တို့ကား ထည့်သည်။) ကတမာ
 နုခေါ၊ အဘယ်မိန်းမမည်သည်လျှင်။ အဘိရူပတရာဝါ၊ လွန်သောအဆင်း
 ရှိသော သူတို့ထက် အဆင်းရှိသနည်း။ ဒဿနိယတရာဝါ၊ ရှုဖွယ်ဘနန်း
 ရှိသောသူတို့ထက် အထူးအားဖြင့် ရှုဖွယ်ရှိသနည်း။ ပါသာဒိကတရာဝါ၊
 ကြည်ညိုဖွယ်ရှိသောသူတို့ထက် အထူးအားဖြင့် ကြည်ညိုဖွယ်ရှိသနည်း။
 ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ သာ၊ ထိုဇနပဒ
 ကလျာဏီသည်။ ဆိန္ဒကဏ္ဍနာသနဂုံဌာ၊ ပြတ်သော နား၊ နှာခေါင်း၊ အမြီး
 ရှိသော။ ပလုဌာ၊ ပါးပစောင်၌ထွက်သော အဖုရှိသော။ မက္ကဋ္ဌိသေယျထာပိ၊
 မျောက်မကဲ့သို့ရှိ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဝေမေဝခေါ၊ ဤမျောက်မနှင့်
 တူစွာ။ သာကိယာနိ၊ သာကီဝင်မင်းသမီးဖြစ်သော။ ဇနပဒကလျာဏီ၊ ဇနပဒ

(၂၁၀)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

ကလျာဏီသည်။ ဣမေသံ ပဉ္စန္ဒအတ္ထရာသတာနံ၊ ဤငါးရာသော နတ်သမီး
 တို့ကို။ ဥပနိဓာယ၊ ထောက်၍။ သရိဗ္ဗိ၊ ရေတွက်ခြင်းသို့လည်း။ န ဥပေတိ၊
 မရောက်။ ကလမ္ပိ၊ ထစ်စိတ်ကိုလည်း။ န ဥပေတိ၊ မရောက်။ ကလ္လတဘဂဗ္ဗိ၊
 လျောက်ပတ်သည်၏အဖြစ်သို့လည်း။ နဥပေတိ၊ မရောက်။ အထခေါ၊ စင်စစ်
 အားဖြင့်။ ဣမာနေဝ ပဉ္စအတ္ထရာသတာနံ၊ ဤငါးရာသော နတ်သမီးတို့သည်
 သာလျှင်။ အဘိရူပ တရာနိစေဝ၊ လွန်စွာလည်းအဆင်းလှကုန်၏။ ဒဿနိယ
 တရာနိစ၊ လွန်စွာ ရှုဖွယ်လည်းရှိကုန်၏။ ပါသဒိက တရာနိစ၊ လွန်စွာ
 ကြည်ညိုဖွယ်လည်း ရှိကုန်၏။ ဣတိပုဏ္ဏ၊ ဤသို့ လျောက်သည်ရှိသော်။
 နန္ဒ၊ နန္ဒ။ အဘိရမ၊ အလွန်ဓမ္မလျော်လော့။ အဟံ၊ သည်။ ကုက္ကုဋ္ဌပါဒိနံ၊
 ခိုခြေအဆင်းနှင့်တူကုန်သော အဆင်းရှိကုန်သော။ ပဉ္စန္ဒ အတ္ထရာသတာနံ၊
 ငါးရာသော နတ်သမီးတို့ကို။ ပဋိလာဘာယ၊ ရစေခြင်းငှာ။ တေ၊ သင်၏။
 ပါဋိဘောဂေါ၊ ဝန်ခံသူတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်။ ဘန္တေ၊ အရှင်
 ဘုရား။ ဘဂဝါ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသော အရှင်ဘုရားသည်။ ကုက္ကုဋ္ဌပါဒိနံ၊
 ခိုခြေအဆင်းနှင့် တူကုန်သော အဆင်းရှိကုန်သော။ ပဉ္စန္ဒအတ္ထရာသတာနံ၊
 ငါးရာသောနတ်သမီးတို့ကို။ ပဋိလာဘာယ၊ ရစေခြင်းငှာ။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊
 သစေ ပါဋိဘောဂေါ၊ အကယ်၍ ဝန်ခံသည်ဖြစ်အံ့။ ဘန္တေဘဂဝါ၊ ဘုန်းတော်
 ကြီးသော အရှင်ဘုရား။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဗြဟ္မစရိယေ၊ သိက္ခာ သုံး
 ပါးဖြင့် ရေတွက်အပ်သော သာသနာ၌။ အဘိရမိဿာမိ၊ အလွန် ဓမ္မလျော်
 ပါအံ့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့လျောက်၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌။ ဘဂဝါ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်။ အာယသ္မန္တနန္ဒ၊ ရှည်သော အသက်ရှိသော ရှင်နန္ဒကို။
 ဂဟေတော၊ ခေါ်၍။ တတ္ထ၊ ထိုဘဝတိ သာနတ်ပြည်မှ။ အန္တေရဟိတော၊
 ကွယ်ခဲ့ပြီး၍။ ဇေတဝနေယေဝ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌သာလျှင်။ ပါတုရ
 ဟောသိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ ဘဂဝတော၊ ဘုရားသခင်
 ၏။ ဘာတာ၊ ညီဖြစ်သော။ မာကုစ္ဆာပုဏ္ဏော၊ မိလ္လေးတော်သားဖြစ်သော။
 အာယသ္မာ နန္ဒော၊ ရှင်နန္ဒသည်။ အတ္ထရာနံဟေတု၊ နတ်သမီးတို့၏အကြောင်း
 ကြောင့်။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို။ စရတိကိရ၊ ကျင့်မည်တဲ့။
 ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ကုက္ကုဋ္ဌပါဒိနံ၊ ခိုခြေအဆင်းနှင့် တူသော
 အဆင်းရှိကုန်သော။ ပဉ္စန္ဒအတ္ထရာသတာနံ၊ ငါးရာသော နတ်သမီးတို့ကို။

ပဋိလာဘာယ၊ ရစိမ္ဗိသောဌာ။ အဿ၊ ထိုရှင်နန္ဒ၏။ ပဋိဘောဂေါကိရ၊
 ဝန်ခံသူဖြစ်သတတ်။ ဣတိ၊ သို့။ အသောသံခေါ၊ ကြားကုန်သည်သာလျှင်
 တည်း။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌။ အာယသ္မတော နန္ဒဿ၊ ရှည်သောအသက်
 ရှိသော ရှင်နန္ဒ၏။ သဟာယကာ ဘိက္ခု၊ အပေါင်းအဖော် အဆွေခင်ပွန်း
 ဖြစ်ကုန်သောရဟန်းတို့သည်။ အာယသသ္မန္တနန္တံ၊ ရှင်နန္ဒကို။ ဘတကဝါဒေနစ၊
 သူရင်းဌားကဲ့သို့ နတ်သမီးတို့ကိုလို၍ ဤအခါဖြင့် ကျင့်သောသူဟု ဆိုခြင်း
 ဖြင့်လည်းကောင်း။ ဥပက္ကိတကဝါဒေနစ၊ မြတ်သောအကျင့်ဖြင့် နတ်သမီး
 တို့ကို ဝယ်သောသူဟု ဆိုခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း။ သမုဒါစရန္တိ၊ မပြတ်ခေါ်
 ဝေါ်ကြကုန်၏။ အာယသ္မာနန္ဒော၊ ရှင်နန္ဒသည်။ ဘာတကောကိရ၊ အခ
 စားဖြစ်သတတ်။ အာယသ္မာနန္ဒော၊ ရှင်နန္ဒသည်။ ဥပက္ကိတကောကိရ၊ မြတ်
 သောအကျင့်ဖြင့် နတ်သမီးကို ဝယ်ယူသတတ်။ အစ္ဆရာနံဟေတု၊ နတ်သမီး
 တို့၏အကြောင်းကြောင့်။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို။ စရတိ၊ ကျင့်၏။
 ဘဝဝါ၊ သည်။ ကုက္ကုဋ္ဌပါဒိနံ၊ ခိုခြေအဆင်းနှင့် ထူကုန်သောအဆင်းရှိကုန်
 သော။ ပဉ္စန္ဒအစ္ဆရာသတနံ၊ ငါးရာသော နတ်သမီးတို့ကို။ ပဋိလာဘာယ၊
 ရစိမ္ဗိသောဌာ။ အဿ၊ ထိုရှင်နန္ဒ၏။ ပဋိဘောဂေါကိရ၊ ဝန်ခံသူဖြစ်သတတ်။
 ဣတိသမုဒါစရန္တိ၊ ဤသို့ခေါ်ဝေါ်ကုန်၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌။ အာယသ္မာ
 နန္ဒော၊ ရှင်နန္ဒသည်။ သဟာယကာနံ ဘိက္ခုနံ၊ အပေါင်းအဖော်ဖြစ်သော
 ရဟန်းတို့၏။ ဘတကဝါဒေနစ၊ ဘတကဟု ဆိုအပ်သော စကားဖြင့်လည်း
 ကောင်း။ ဥပက္ကိတကဝါဒေနစ၊ ဥပက္ကိတကဟုဆိုအပ်သောစကားဖြင့်လည်း
 ကောင်း။ အဋ္ဌိယမာနော၊ ပြီးငွေ့သည်ဖြစ်၍။ ဟရာယမာနော၊ ရှက်နိုးသည်
 ဖြစ်၍။ ဇိဂုစ္ဆိယမာနော၊ စက်ဆုပ်သည်ဖြစ်၍။ ဧကောဝတစ်ယောက်အထီး
 တည်းသာလျှင်။ ဝူပကဋ္ဌော၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်သို့ ကပ်လျက်။ အပ္ပမတ္တော၊
 မမေ့မလျော့။ အာတာပိ၊ ကိလေသာကို ပူပန်စေတတ်သော လုံ့လရှိလျက်။
 ပဟိတတ္တော၊ နိဗ္ဗာန်သို့ စေလွှတ်အပ်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရန္တော၊
 နေသည်ရှိသော်။ နစိရဿေဝ၊ မကြာမြင့်မီလျှင်။ ကုလပုတ္တော၊ အမျိုးကောင်း
 သားတို့သည်။ ယဿတ္တာယ၊ အကြင်မြတ်သော နိဗ္ဗာန်အကျိုးဌာ။ ပဗ္ဗဇန္တိ၊
 ပြုကုန်၏။ တံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ကို။ သစ္စာကာသိ၊ မျက်မှောက်ပြုပြီ။ အညတရော၊

(၂၂၀)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

အရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်သော။ သော၊ ထိုနန္ဒသည်။ အရဟံ၊ ရဟန္တာအဖြစ်
သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ ကောဒေဝတာ၊ နတ်သားတစ်ယောက်သည်။ ရတ္တိ
ဘာဂေ၊ ညဉ့်အဖို့၌။ သကလံဇေတဝနံ၊ အလုံးစုံသောဇေတဝန်ကျောင်းတော်
ကို။ ဩဘာသေတွာ၊ ကိုယ်ရောင်ကိုယ်ဝါဖြင့် ထွန်းလင်းစေ၍။ သတ္တာရံ၊ ဘုရား
သခင်သို့။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်၍။ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ အာရောစေသိ၊ ကြား
လျှောက်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဘဂဝတော၊ ဘုရားသခင်၏။ မာတုတ္ထာ
ပုတ္တော၊ မိတုန်းတော်သားဖြစ်သော။ ဘာတာ၊ ညီတော်ဖြစ်သော။ အာယသ္မာ
နန္ဒော၊ ရှင်နန္ဒသည်။ အာသဝါနံ၊ အာသဝေါတို့၏။ ခယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်။
အနာသဝံ၊ အာသဝေါမရှိသော။ စေတောဝိမုတ္တိံ၊ ကိလေသာမှလွတ်သော
အရဟတ္တဖိုလ်ရှိသော။ ပညာဝိမုတ္တိံ၊ ပညာဖြင့် ကိလေသာမှ လွတ်သော
အရဟတ္တဖိုလ်ကို။ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သောကိုယ်၏အဖြစ်၌။ သယံ၊
ကိုယ်တိုင်။ အဘိညာ၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့်သိ၍။ သစ္စိကတွာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍။
ဥပသမ္ပဇာ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာရောစေသိ၊
ကြားလျှောက်၏။ ခေါ၊ စင်စစ်။ ဘဂဝတောပိ၊ မြတ်စွာဘုရားသခင်အား
လည်း။ ဉာဏံ၊ ဉာဏ်တော်သည်။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။ နန္ဒော၊ နန္ဒသည်။
အာသဝါနံ၊ အာသဝေါတို့၏။ ခယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်။ စေတောဝိမုတ္တိံ၊
ကိလေသာမှလွတ်သော၊ အရဟတ္တဖိုလ်ရှိသော။ ပညာဝိမုတ္တိံ၊ ပညာဖြင့်
ကိလေသာမှလွတ်သော၊ အရဟတ္တဖိုလ်ရှိသော။ အနာသဝံ၊ အာသဝေါကင်း
ရာနိဗ္ဗာန်ကို။ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သောကိုယ်၏အဖြစ်၌။ သယံ၊ မိမိအလို
လို။ အဘိညာ၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့်သိ၍။ သစ္စိကတွာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍။ ဥပ
သမ္ပဇာ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်တော်
မူ၏။ သောပိ အာယသ္မာ နန္ဒော၊ ထိုရှင်နန္ဒသည်လည်း။ တဿာရတ္တိယာ၊
ထိုညဉ့်၏။ အစ္စယေန၊ လွန်သဖြင့်။ ဘဂဝန္တံ၊ ဘုရားသခင်သို့။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊
ကပ်၍။ တေဝစနံ၊ ဤသို့သောစကားကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်၏။ ဘန္တေ၊
အရှင်ဘုရား။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ကုတ္တုဋ္ဌပပါဒိနံ၊ ခိုခြေအဆင်း
နှင့် တူကုန်သော အဆင်းရှိကုန်သော။ ပဉ္စန္ဒအစ္စရာသတာနံ၊ ငါးရာသော
နတ်သမီးတို့ကို။ ပဋိလာဘာယ၊ ရစိမ့်သောငှာ။ မေ၊ ၏။ ယံ ပါဠိဘောဂေါ၊

အကြင်ဝန်ခံခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေသ္မာ ပဋိဿခေါ၊ ထိုဝန်ခံတော်မူခြင်းမှ။
 ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဘဂဝန္တံ၊ ဘုရားသခင်ကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ မုဉ္ဇာမိ၊
 လွတ်ပါ၏။ ဣတိအဝေါစ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ နန္ဒ၊ နန္ဒ။ မယာပိခေါ၊ ငါဘုရား
 သည်လည်း။ စေတသာ၊ စိတ်တော်ဖြင့်။ တေ၊ သင်၏။ စေတော၊ စိတ်ကို။
 ပရိစ္စ၊ ပိုင်းခြား၍။ ဝိဒိတော၊ သိတော်မူ၏။ နန္ဒော၊ နန္ဒသည်။ အာသဝါနံ၊
 အာသဝေါတို့၏။ ခယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်။ အနာသဝံ၊ အာသဝေါမရှိ
 သော။ စေတောဝိမုတ္တိံ၊ ကိလေသာမှလွတ်သော။ ပညာဝိမုတ္တိံ၊ အာရ
 ဟတ္တဖိုလ်ကို။ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သောကိုယ်၏အဖြစ်၌။ သယံ၊ အလိုလို။
 အဘိညာ၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့် သိ၍။ သစ္စိကံတွာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍။ ဥပ
 သမ္ပဇ္ဇာ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒေဝတာပိ၊ နတ်သား
 သည်လည်း။ တေမတ္ထံ၊ ဤအကြောင်းကို။ အာရောစေသိ၊ ကြားလျှောက်၏။
 ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အာယသ္မာနန္ဒော၊ ရှင်နန္ဒသည်။ အာသဝါနံ၊ တို့၏။
 ခယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်။ လ၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။
 နန္ဒော၊ နန္ဒသည်။ ခေါ၊ စင်စစ်။ အနုပါဒါယ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိအားဖြင့် ထိုထို
 အာရုံသို့ မစွဲလမ်းမှု၍။ အာသဝေဟိ၊ အာသဝေါတို့မှ။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ ယံ၊
 အကြင်အကြောင်းကြောင့်။ ဝိမုတ္တံဧဝ၊ လွတ်သည်သာလျှင်တည်း။ အယ၊
 ထိုအခါ၌။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ တေသ္မာ ပဋိဿခေါ၊ ထိုသို့ဝန်ခံခြင်းမှ။
 မုတ္တော၊ လွတ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ အလခေါ၊ ထိုအခါ၌။ ဘဂဝါ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်။ တေမတ္ထံ၊ ဤအကြောင်းကို။ ဝိဒိတွာ၊ သိ၍။ တာယံ
 ဝေလာယံ၊ ထိုအခါ၌။ ဣမံ ဥဒါနံ၊ ဤသို့ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ နှစ်သက်
 သောစကားကို။ ဥဒါနေသိ၊ မြက်ဆိုတော်မူ၏။

ယဿ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား။ ကာမပကော၊ ကာမဂုဏ်ဟူသော ညွှန်
 ပျောင်းကို။ တိဇ္ဇော၊ ကူးမြောက်ခြင်းသည် လည်းကောင်း။ ကာမကဏ္ဍ
 ကော၊ ကာမဂုဏ်ဟူသော ဆူးပြောင့်ကို။ မဒ္ဒိတော၊ နင်းနယ်ဖျက်ဆီးခြင်း
 သည်လည်းကောင်း။ မောဟက္ခယံ၊ မောဟ၏ကုန်ရာနိဗ္ဗာန်သို့။ အနုပ္ပဇ္ဇော၊
 အစဉ်ရောက်ခြင်းသည်လည်းကောင်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။
 သုခဒုက္ခေ၊ ချမ်းသာဆင်းရဲ၌။ နဝေတိ၊ မတုန်မလှုပ်။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဥဒါနံ
 ကျူးရင့်တော်မူ၏။

(၂၂၂)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

အထ၊ ထိုအခါ၌။ ကေဒိဝသံ၊ တစ်နေ့သ၌။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ အာယသ္မန္တံ၊ ရှည်သောအသက်ရှိသော။ တံ၊ နန္ဒ၊ ထိုရှင်နန္ဒကို။ ပုစ္ဆံ၊ သု၊ မေးကုန်၏။ အာဝုသောနန္ဒ၊ ငါ့ရှင်နန္ဒ။ တံ၊ သင်သည်။ ဥက္ကဏ္ဍိတော၊ ဆန့်ကျင်သည်။ အမှီ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒေသိ၊ ဆို၏။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ တေ၊ သင့်အား။ ကထံ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးကုန်သည်ရှိသော် ၊ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ ဂိဟိဘဝါယ၊ လူထွက်ခြင်းငှာ။ မေ၊ ငါ၏။ အာလယော၊ အာလယသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုသည်ရှိသော်။ တံ၊ ထိုစကားကို။ သုဘ္ဘာ၊ ကြား၍။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ အဘူတံ၊ မဟုတ်မမှန်သော စကားကို။ အာယသ္မာ နန္ဒော၊ ရှင်နန္ဒသည်။ ကထေသိ၊ ဆို၏။ အညံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို။ ဗျာကရေတိ၊ ကြား၏။ အတိတဒိဝသေသု၊ ရှေးလွန်လေပြီးသောနေ့တို့၌။ ဥက္ကဏ္ဍိတော၊ လူထွက်လိုသည်။ အမှီတံ၊ ဖြစ်၏ဟု။ ဝတံ၊ ဆိုပြီး၍။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ဂိဟိဘဝါယ၊ လူထွက်ခြင်းငှာ။ မေ၊ ငါ၏။ အာလယော၊ တပ်ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ကထေတိတံ၊ ဆို၏ဟူ၍။ ဝန္တံ၊ သွား၍။ ဘဂဝတော၊ ဘုရားသခင်အား။ ဧတမတ္ထံ၊ ဤအကြောင်းကို။ အာရောစေသံ၊ ကြားလျှောက်ကုန်၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အတိတဒိဝသေသု၊ လွန်လေပြီးသော နေ့ရက်တို့၌။ နန္ဒဿ၊ နန္ဒရဟန်း၏။ အတ္တဘာဝေါ၊ အတ္တဘောသည်။ ဒုစ္ဆန္ဒဂေဟ သဒိသော၊ အမိုးမကောင်းသောအိမ်နှင့်တူစွာ။ အဟောသိ၊ ၏။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ သုစ္ဆန္ဒဂေဟ သဒိသော၊ အမိုးကောင်းသောအိမ်နှင့် တူစွာ။ ဇာတော၊ ဖြစ်၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွာ။ အယံ၊ ဤရှင်နန္ဒသည်။ ဝိဗုစ္ဆရာနံ၊ နတ်သမီးတို့ကို။ ဒိဋ္ဌကာလတော၊ မြင်သောအခါမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ ပဗ္ဗဇိတကိစ္စဿ၊ ရဟန်းကိစ္စ၏။ မတ္ထကံ၊ အပြီးအဆုံးသို့။ ပါပေတံ၊ ရောက်စေခြင်းငှာ။ ဝါယမန္တော၊ လုံ့လပြုသည်ရှိသော်။ တံကိစ္စံ၊ ထိုကိစ္စသည်။ မတ္ထကံ၊ ပြီးခြင်းသို့။ ပတ္တော၊ ရောက်၏။ ဣတိဝတံ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူပြီး၍။ ဣမာဂါထာ၊ ဤဂါထာတို့ကို။ အဘာသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

(၁၃။ ဒုစ္ဆန္ဒ၊ မကောင်းသဖြင့် မိုးအပ်သော။ အဂါရံ၊ အိမ်ကို။ ဝုဋ္ဌိ၊ ရွာသော မိုးပေါက်သည်။ သမတိဝိဇ္ဈတိ ယထာ၊ ထွင်းဖောက်သကဲ့သို့။ ဧဝံ

ဤအတူ။ အဘာဝိတံ၊ ဘာဝနာမှကင်းသော။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ရာဂေါ၊ ရာဂသည်။ သမတိဝိဇ္ဇတိ၊ ထိုးဖောက်၏။)

(၁၄။ သုစ္ဆန္တံ၊ ကောင်းစွာမိုးအပ်သော။ အဂါရံ၊ အိမ်ကို။ ဝုဠိ၊ ရွာသောမိုးပေါက်သည်။ နသမတိ ဝိဇ္ဇတိယထာ၊ မထိုးဖောက်နိုင်သကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ ဤအထူး။ သုဘာဝိတံ၊ ကောင်းစွာ ပွားစေအပ်ပြီးသော၊ ဘာဝနာရှိသော။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ရာဂေါ၊ ရာဂသည်။ နသမတိ ဝိဇ္ဇတိ၊ မထိုးဖောက်နိုင်။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့တွင်။ အဂါရန္တိ၊ အဂါရံဟူသည်ကား။ ယံကိဉ္စ၊ အမှတ်မရှိသော။ ဂေဟံ၊ ကို။ ဒုစ္ဆန္တိ၊ ဒုစ္ဆန္တံ ဟူသည်ကား။ ဝိရုဠန္တိ၊ ကျဲသော အမိုးရှိသော။ ဆိဒ္ဓါဝ ဆိဒ္ဓံ၊ အပေါက်အပေါက်ရှိသော။ သမတိဝိဇ္ဇတိတိ၊ ဝိဇ္ဇတိဟူသည်ကား။ ဝဿဝုဠိ၊ မိုးပေါက်သည်။ ဝိနိဝိဇ္ဇတိ၊ ထိုးဖောက်၏။ အဘာဝိတန္တိ၊ အဘာဝိတံ ဟူသည်ကား။ တံအဂါရံ၊ ထိုအိမ်ကို။ ဝုဠိ၊ မိုးပေါက်သည်။ သမတိဝိဇ္ဇတိဝိယ၊ ထိုးဖောက်သကဲ့သို့။ ဘာဝနာယ၊ ဘာဝနာမှ။ ရဟိတတ္တာ၊ ကင်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ အဘာဝိတံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းမှ ကင်းသော။ စိတ္တံပိ၊ စိတ်ကိုလည်း။ ရာဂေါ၊ ရာဂသည်။ သမတိ ဝိဇ္ဇတိ၊ ထိုးဖောက်၏။ ကေဝလံ၊ သက်သက်။ ရာဂေါ၊ ရာဂသည်သာလျှင်။ န၊ ထိုးဖောက်သည် မဟုတ်သေး။ ဒေါသ မောဟ မာနာဒယော၊ ဒေါသ၊ မောဟ၊ မောန အစရှိကုန်သော။ သဗ္ဗကိလေသာ၊ အလုံးစုံသော ကိလေသာတို့သည်။ တထာရူပံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ အတိဝိယဝိဇ္ဇန္တိ ယေဝ၊ အလွန်ထိုးဖောက်ကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ သုဘာဝိတန္တိ၊ သုဘာဝိတံဟူသည်ကား။ သမထဝိပဿနာဘာဝနာဟိ၊ သမထဘာဝနာ ဝိပဿနာ တို့ဖြင့်။ သုဘာဝိတံ၊ ကောင်းစွာ ပွားစေအပ်သော။ ဧဝရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ သုဆန္တံ၊ ကောင်းစွာမိုးအပ်သော။ ဂေဟံ၊ အိမ်ကို။ ဝုဠိ၊ မိုးပေါက်သည်။ ဝိဇ္ဇိတုံ၊ ထိုးဖောက်ခြင်းငှာ။ နသက္ကောတိဝိယ၊ မတတ်နိုင်သကဲ့သို့။ ရာဂါဒယော၊ ရာဂအစရှိကုန်သော။ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့သည်။ အတိဝိဇ္ဇိတုံ၊ လွန်စွာထိုးဖောက်ခြင်းငှာ။ နသက္ကောန္တိ၊ မတတ်နိုင်ကုန်။ ဣတိ၊ ဤကား အနက်တည်း။ ဂါတာပရိယောသာနေ၊ ဂါထာ၏အဆုံး၌။ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော သူတို့သည်။ သောတာပတ္တိဖလဒိနိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ် အစရှိသည်တို့သို့။ ပါပ

(၂၂၄)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

ဏိံသု၊ ရောက်ကုန်၏။ မဟာဇနဿ၊ လူအပေါင်းအား။ သာတ္ထိကာ၊ အကျိုးနှင့်တကွ ဖြစ်သော။ ဒေသနာ၊ ဒေသနာတော်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤကား ဒေသနာနိဿယတည်း။

အထခေါ၊ ဆိုအခါ၌။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ ဓမ္မသဘာယံ၊ တရားသဘင်၌။ ကထံ၊ စကားကို။ သမုဋ္ဌာပေသုံ၊ ဖြစ်စေကုန်၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ ဗုဒ္ဓါနာမ၊ ဘုရားတို့မည်သည်ကား။ အစ္ဆရိယာ၊ အံ့ဖွယ်ရှိပေစွ။ ဇနပဒကလျာဏိံ၊ ဇနပဒကလျာဏိကို။ နိဿယ၊ မှီ၍။ ဥက္ကဏ္ဍိတော၊ လူထွက်လိုသော။ အာယသ္မာ နန္ဓေနာမ၊ ရှင်နန္ဒ မည်သည်ကိုလျက်လည်း။ သတ္ထာရာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ ဒေဝစ္ဆရာယ၊ နတ်သမီးဖြင့်။ အာမိသံ၊ လှည့်ပတ်ဖြားယောင်းခြင်းကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ဝိနီတော၊ ဆုံးမတော်မူပေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြောဟောကုန်၏။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အာဂန္တာ၊ ကြွတော်မူလာ၍။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဧတရဟိ၊ ယခုလာဆဲဖြစ်သောအခါ၌။ ကာယ ကထာယ၊ အဘယ်မည်သော စကားဖြင့်။ သန္နိသိန္နာ၊ စည်းဝေးကြကုန်သည်။ အတ္ထနု၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း။ ဣတိပုစ္ဆိတွာ၊ ဤသို့ မေးတော်မူခြင်းကြောင့်။ ဣမာယနာမာတိ၊ ဤမည်သောစကားဖြစ်ပါသည်ဘုရားဟု။ ဝုတ္တေ၊ နားတော်လျှောက်သည်ရှိသော်။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဣဒါနေဝ၊ ယခုသာလျှင်။ န၊ မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ရှေး၌လည်း။ ဧသ၊ ဤရှင်နန္ဒကို။ မာတုဂါမေန၊ မာတုဂါမဖြင့်။ ပလောဘေတွာ၊ ဖြားယောင်း၍။ ဝိနီတောယေဝ၊ ဆုံးမဖူးသည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိဝတွာ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ အတီတံ၊ လွန်လေပြီးသောအကြောင်းကို။ အာဟရိ၊ ဆောင်တော်မူ၏။

အတီတေ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ၌။ ဗရာဏသိယံ၊ ဗရာဏသိပြည်၌။ ပြဟ္မဒတ္တေ၊ ပြဟ္မဒတ်မင်းသည်။ ရဇ္ဇံ၊ မင်းအဖြစ်ကို။ ကာရေန္တေ၊ ပြုသည်ရှိသော်။ ဗရာဏသိဝါသိ၊ ဗရာဏသိပြည်လျှင် နေရာရှိသော။ ကပ္ပဇောနာမဝါဏိဇော၊ ကပ္ပဇူအမည်ရှိသောကုန်သည်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ တဿ၊ ထိုကပ္ပဇူမည်သောကုန်သည်၏။ ဧကော ဂဗြတော၊ မြည်းတစ်ကောင်သည်။ ကုမ္ဘဘာရံ၊ တစ်ကုမ္ဘအတိုင်းအရှည်ရှိသောဝန်ကို။ ဝဟတိ၊ ရွက်ဆောင်နိုင်၏။ ဧကဒိဝသေန၊ တစ်နေ့ခြင်းဖြင့်။ သတ္တယောဇနာနိ၊ ခုနစ်ယူဇနာတိုင်တိုင်။ ဂစ္ဆတိ၊ သွားနိုင်၏။ ဧသ၊ ထိုကပ္ပဇူကုန်သည်သည်။ ဧကသ္မိံသမယေ၊

အခါ၌။ ဂဠုတဘာရကေဟိ၊ မြည်း၌တင်အပ်သောဝန်တို့ဖြင့်။ တက္ကသီလံ၊ တက္ကသိုလ်ပြည်သို့။ ဂန္တု၊ သွား၍။ ယာဝ၊ အကြင်ရွှေလောက်။ တဏှဿ၊ ဥစ္စာ၏။ ဝိဿဇ္ဇနာ၊ စွန့်ခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တာဝ၊ ထိုရွှေလောက်။ ဂဠုဘိ၊ မြည်းကို။ စရိတုံ၊ လှည့်ပတ်ကျက်စားစေခြင်းငှာ။ ဝိဿဇ္ဇေသိ၊ လွှတ်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုကပ္ပဋ၏။ သောဂဠုတော၊ ထိုမြည်းသည်။ ပရိခါပိဋေ၊ ကျုံးထိပ်အပြင်၌။ စရမာနော၊ ကျက်စားသည်ရှိသော်။ ဧကံဝဠုဘိ၊ မြည်းမတစ်ကောင်ကို။ ဒိသ္မာ၊ ၍။ ဥပသင်္ကမတိ၊ အနီးသို့ချဉ်းကပ်၏။ သာ၊ ထိုမြည်းမသည်။ တေန၊ ထိုမြည်းဖို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္က။ ပဋိသန္တာရံ၊ စကားပြောဟောခြင်းကို။ ကရောန္တိ၊ ပြုလျက်။ အာဟ၊ ဆို၏။ ကုတော၊ အဘယ်အရပ်မှ။ အာဂတော၊ လာခဲ့သည်။ အသိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ ဗာရာဏသီတော၊ ဗာရာဏသီပြည်မှ လာခဲ့၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြောဆို၏။ ကေနကမ္မေန၊ အဘယ်အမှုဖြင့် လာခဲ့သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးပြန်သည်ရှိသော်။ ဝါဏိဇကမ္မေန၊ ကုန်သွယ်လိုသောအမှုဖြင့် လာခဲ့၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြောဆို၏။ ကိတ္တကံဘာရံ၊ အဘယ်လောက်သောဝန်ကို။ ဝဟသိ၊ ရွက်ဆောင်နိုင်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးသည်ရှိသော်။ ကုမ္ဘဘာရံ၊ တစ်ကုမ္ဘမျှလောက်သောဝန်ကို။ ဝဟာမိတိ၊ ရွက်ဆောင်နိုင်၏ဟု ပြောဆို၏။ ဧတ္ထကံဘာရံ၊ ဤမျှလောက်သောဝန်ကို။ ဝဟန္တော၊ ရွက်ဆောင်လျက်။ ကတိယောဇနာနိ၊ အဘယ်မျှလောက်သော ယူဇနာတို့ကို။ ဂစ္ဆတိ၊ သွားရသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးသည်ရှိသော်။ သတ္တယောဇနာနိ၊ ခုနစ်ယူဇနာတိုင်တိုင်။ ဂစ္ဆာမိ၊ ၍။ ဣတိ၊ ဤသို့မြည်းဖို့ဆို၏။ ဂတဋ္ဌာနေ၊ ရောက်ရာအရပ်၌။ တေ၊ ၍။ တေကာစိ၊ တစ်စုံတစ်ယောက်သော။ ပါဒပရိကမ္ပဝိဋ္ဌိပရိကမ္ပကရာ၊ ခြေလက်ဆုတ်နယ်ခြင်းအမှု၊ ချေးတုန်းခြင်းအမှုကို ပြုသောသူသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိပါ၏လော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးသည်ရှိသော်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မြည်းဖို့ဆို၏။ ဧဝံသန္တေ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်။ မဟာဒုက္ခံ၊ ကြီးစွာသောဆင်းရဲကို။ အနုဘောသိ၊ အစဉ်ခံစားရသည်မည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မြည်းမဆို၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ တိရစ္ဆာနဂတာနံ၊ တိရစ္ဆာန်ဖြစ်သော သတ္တဝါတို့အား။ (နတ္ထိမှာစပ်လေ)။ ပါဒပရိကမ္ပာဒိ ကာရကာနာမ၊ ခြေလက်ဆုတ်နယ်ခြင်းအမှုသည်ကို ပြုကုန်သောသူမည်သည်ကား။ ကိဉ္စာပိ နတ္ထိ၊ အကယ်၍ကား မရှိ၏ရှင်။ ပန တထာပိ၊

(၂၂၆)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

ထိုသို့ပင်မရှိငြားလည်း။ ကာမသံယောဇန ဃန္တုတ္ထာယ၊ ကာမသံယောဇနံ
 နှင့်စပ်ခြင်းအကျိုးငှာ။ ဝေရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ကထံ၊ စကားကို။
 ကတေသိ၊ ဆို၏။ သော၊ ထိုမြည်းဖိုသည်။ တဿ၊ ထိုမြည်းမ၏။ ကထာယ၊
 စကားကြောင့်။ ဥက္ကဏ္ဍိ၊ ဆန့်ကျင်၏။ ကပ္ပဇော၊ ကပ္ပဋ္ဌသည်။ တဏှံ၊ ဥစ္စာကို။
 ဝိဿဇ္ဇေတွာ၊ လွှတ်၍။ တဿ၊ ထိုမြည်းဖို၏။ သန္တိကံ၊ အတံသို့။ အာဂန္တော၊ ၍။
 တာတ၊ ငါသားမြည်းမှုန်။ ဧဟိ၊ လာလော့။ ဂမိဿာမ၊ သွားကုန်အံ့။ ဣတိ
 အာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ တုမေ၊ သင်တို့သည်။ ဂစ္ဆထ၊ သွားလေကုန်လော့။ အဟံ၊
 သည်။ နဂမိဿာမိ၊ 'မလိုက်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ အထ၊ ထိုသို့ဆိုသော
 အခါ၌။ နံ၊ ထိုမြည်းဖိုကို။ ပုနပ္ပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ။ ယာစိတွာ၊ တောင်းပန်၍။
 အနိစ္ဆန္တံ၊ မလိုက်လို့ခဲ့လျှင်။ ပရိဘာသေတွာ၊ ရေရွတ်၍။ နံ၊ ထိုမြည်းဖိုကို။
 နေဿာမိ၊ ဆောင်အံ့။ ဣတိစိန္တေတွာ၊ ဤသို့ကြံ၍။ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။
 အာဟ၊ ဆို၏။

ဂဗြဟ၊ မြည်း။ သောဋ္ဌသင်္ဂုလိကဏှကံ၊ တဆယ့်ခြောက်သစ်အဆူးရှိသော။
 ပတောဒံ၊ နှင်တံကို။ တေ၊ သင့်အား။ ကရိဿာမိ၊ အံ့။ တေ၊ သင်၏။ ကာယံ၊
 ကိုယ်ကို။ သဉ္ဇိန္တိဿာမိ၊ ဖြစ်အံ့။ ဝေ၊ ဤသို့သောအခြင်းအရာကို။ ဇာနာဟိ၊
 သိလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။

တံ၊ ထိုစကားကို။ သုတွာန၊ ကြား၍။ ဂဗြဟော၊ သည်။ ဝေသန္တေ၊ ဤသို့
 ဖြစ်သည်ရှိသော်။ အဟံပိ၊ ငါသည်လည်း။ တေ၊ သင်၏။ ကတ္တဗ္ဗံ၊ ကိုယ်ကျိုး
 နည်းအောင်ပြုအပ်သောအမှုကို။ ဇာနိဿာမိ၊ သိရအံ့။ ဣတိဝတွာ၊ ဤသို့
 ဆို၍။ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ မြည်းကဆို၏။

ကပ္ပဋ္ဌ၊ အရှင်ကုန်သည်ကြီးကပ္ပဋ္ဌ။ သောဋ္ဌသင်္ဂုလိကဏှကံ၊ အဆူးတစ်
 ဆယ့်ခြောက်သစ်ရှိသော။ ပတောဒံ၊ နှင်တံကို။ မေ၊ ငါ့အား။ ကရိဿာမိ၊
 ပြုသည်ဖြစ်အံ့။ ပုရတော၊ ရွှေမှ။ ပတိဗ္ဗဟိတွာန၊ တည်၍။ ဥဒ္ဓရိတွာန ပစ္စ
 တော၊ နောက်သို့ ကျောက်ကန်သဖြင့်။ တေ၊ သင်၏။ ဒန္တံ၊ သွားကို။ ပါတ
 ယိဿာမိ၊ ကျိုးစေအံ့။ ဝေ၊ ဤသို့သောအကြံကို။ ဇာနာဟိ၊ သိလော့။ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ မြည်းဖိုဆို၏။

☞ တံ၊ ထိုမြည်းဖိုစကားကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ ဝါဏိဇော၊ ကုန်သည်သည်။
 ကေနနုခေါ၊ ကရဏေန၊ အဘယ်သို့သော အကြောင်းကြောင့်။ ဝေ ဝဒတိတိ၊

ဤသို့ဆိုလေတိသနည်း။ စိန္တေတော၊ ကြံ၍။ ဣတောစိတော၊ ထိုမှဤမှ။ ဩလောကေတော၊ ကြည့်သည်ရှိသော်။ တံ၊ ဂဠာဏံ။ ထိုမြည်းမကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဣမာယ၊ ဤမြည်းမသည်။ ဧသ၊ ဤမြည်းဖိုကို။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သိက္ခာပိတော၊ သွန်သင်အပ်သည်။ ဘဝိဿတိတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့သတည်းဟုကြံ၍။ ဧဝရူပိံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ဂဠာဏံ၊ မြည်းမကို။ တေ၊ သင့်အား။ အာနေဿာမိ၊ ဆောင်ယူ၍ပေးအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မာတုဂါမေန၊ မာတုဂါမဖြင့်။ နံ၊ ထိုမြည်းဖိုကို။ ပလောဇာတော၊ ဖြားယောင်း၍။ နေဿာမိတိ၊ ဆောင်အံ့ဟူ၍။ ဣမဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ ဆို၏။

ဂဠာဏ၊ ငါးသားမြည်းဖို။ စတုပ္ပဒိံ၊ အခြေလေးချောင်းရှိသော။ သင်္ခမုခိံ၊ ခရုသင်းနှင့်တူသော မျက်နှာရှိသော။ သဗ္ဗဂံသောဘိဏိံ၊ အလုံးစုံသော အင်္ဂါကြီးငယ်ဖြင့် တင့်တယ်ခြင်းရှိသော။ နာရိံ၊ မြည်းမကို။ တေ၊ သင်၏။ ဘရိယံ၊ မယားအလို့ငှာ။ အာနေဿာမိ၊ ဆောင်ယူ၍ပေးအံ့။ ဧဝံ၊ ဤသို့သောစကားကို။ နာဇာဟိ၊ သိလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။

တံ၊ ထိုစကားကို။ သုတော၊ ကြား၍။ ဂဠာဘော၊ မြည်းဖိုသည်။ တုဋ္ဌစိတ္တော၊ နှစ်သက်သောစိတ်ရှိလျက်။ ဣမဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ ဆို၏။

ကပ္ပဋ၊ အရှင်ကပ္ပဋကုန်သည်ကြီး။ စတုပ္ပဒိံ၊ အခြေလေးချောင်းရှိသော။ သင်္ခမုခိံ၊ ခရုသင်းနှင့်တူသော မျက်နှာရှိသော။ သဗ္ဗဂံသောဘိဏိံ၊ အလုံးစုံသော အင်္ဂါကြီးငယ်ဖြင့်တင့်တယ်ခြင်းရှိသော။ နာရိံ၊ မြည်းမကို။ မေ၊ ငါ၏။ ဘရိယံ၊ အလို့ငှာ။ အ ယိဿသိ၊ သင်ဆောင်ပါသည် ဖြစ်အံ့။ ဘိယျော၊ လွန်စွာ။ ယောဇနာနိ စတုဋ္ဌသ၊ တစ်ဆယ့်လေးယူဇနာတိုင်တိုင်။ ဂမိဿာမိ၊ သွားပါအံ့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။

အထ၊ ထိုသို့ဆိုသောအခါ၌။ နံ၊ ထိုမြည်းဖိုကို။ ကပ္ပဋေ၊ ကပ္ပဋကုန်သည်သည်။ တေနဟိ၊ ထိုသို့တပြားကား။ ဧဟိ၊ လာလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဂဟေတော၊ ခေါ်၍။ သကဋ္ဌာနံ၊ မိမိနေရာသို့။ အဂမာသိ၊ သွားလေ၏။ သော၊ ထိုမြည်းဖိုသည်။ ကတိပါဟစ္စယေန၊ နှစ်ရက် သုံးရက်လွန်သဖြင့်။ နံ၊ ထိုကပ္ပဋကို။ အာဟ၊ ဆို၏။ တုမေ၊ သင်တို့သည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ «(အဝေါစုတ္တသို့စပ်)။ ဘရိယံ၊ မယားကို။ တေတယာ၊ သင်သည်။ အာနယိဿာမိတိ၊ ဆောင်အံ့ဟူ၍။ အဝေါစုတ္တနန္တ၊ ဆိုဖူး၏ မဟုတ်လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မြည်းဖိုဆို

(၂၂၀)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

သည်ရှိသော်။ အာမ ဝုတ္တံ၊ ဩဝါဆိုဖူးသည်မှန်၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ အတ္တ
 နော၊ မိမိ၏။ ကလံ၊ ဆိုဖူးသောစကားကို။ နဘိန္ဒိဿာမိ၊ မဖျက်အံ့။ တေ၊
 သင်၏။ တရိယံ၊ မယားကို။ အာနေဿာမိ၊ ဆောင်အံ့။ ဝေတ္တနံ ပန၊ ရိက္ခာ
 ကိုကား။ တုယံ၊ ကေလသေဝ၊ သင်တစ်စီးအားသာလျှင်။ ဒဿာမိ၊ ပေးအံ့။
 တုယံ၊ သင်၏။ ဗုတိယဿ၊ မယားအား။ ဝေတ္တနံ၊ ရိက္ခာသည်။ ပဟောတုဝ၊
 လောက်သည်မှလည်းဖြစ်စေ။ မာဝ၊ မလောက်သည်မှလည်းဖြစ်စေ။ တုမေဝ၊
 သင်သည်သာလျှင်။ ဇာနေယျာသိ၊ သိလော့။ ဥဘိန္ဒ၊ နှစ်ခုကုန်သော။ ဝေ၊
 သင်တို့၏။ သံဝါသံ၊ ဝေါင်းဖော်ယဉ်ပါးခြင်းကို။ အန္ဓာယ၊ စွဲ၍။ ပုတ္တော၊ သား
 သမီးတို့ကို။ ဝိဇာယိဿန္တိ၊ ဖွားမြင်ကုန်လတ္တံ့။ ဗဟူတိ၊ များစွာကုန်သော။
 တေဟံ၊ ထိုသားသမီးတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္ခ။ တုယံ၊ သင့်အား။ တံ၊ ထိုရိက္ခာသည်။
 ပဟောတုဝ၊ လောက်လည်မှလည်းဖြစ်စေ။ မာဝ၊ မလောက်သည်မှလည်း
 ဖြစ်စေ။ တုမေဝ၊ သင်သည်သာလျှင်။ ဇာနေယျာသိ၊ အကိုင်းအရှည်ကို
 သိလော့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဂဗြဘော၊ မြည်းဖို့သည်။ တသ္မိံ၊ ထို
 စကားကို။ ကတေန္တေယေဝ၊ ဆိုစဉ်လျှင်။ အနပေက္ခော၊ ငဲ့ကွက်ခြင်းမရှိသည်။
 အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သတ္တာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ဤတရား
 ဒေသနာကို။ အာဟရိတွာ၊ ဆောင်တော်မူ၍။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တဒ၊
 ထိုအခါ၌။ ဂဗြဘိ၊ မြည်းမသည်။ ဇနပဒကလျာဏံ၊ ဇနပဒကလျာဏီသည်။
 အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဂဗြဘော၊ မြည်းဖို့သည်။ နန္ဒော၊ နန္ဒသည်။ အဟောသိ၊
 ဖြစ်၏။ ဝါဏိဇော၊ ကပ္ပဋ္ဌမည်သော ကုန်သည်သည်။ အဟမေဝ၊ ငါဘုရား
 သည်သာလျှင်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဝေ၊ ဤသို့။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ရှေး၌လည်း။ သေ၊
 ဤနန္ဒကို။ မယာ၊ ဝါဘုရားသည်။ မာတုဂါမေန၊ မာတုဂါမဖြင့်။ ပလော
 ဘေတွာ၊ ဖြားယောင်း၍။ ဝိနီတော၊ ဆုံးမဖူးပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဇာတကံ၊
 ဇာတ်ကို။ နိဋ္ဌာပေသိ၊ ပြီးစေ၏။

နဝမံ၊ သော။ နန္ဒတ္ထေရဝတ္ထု၊ သည်။ ဣတိသမတ္ထော၊ ပြီးပြီ။

၁-ယမကဝဂ္ဂ၊ ၁၀-စုန္ဒသုကရိကဝတ္ထု

နန္ဒတ္ထေရ ဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာတို့၏အတ္ထဝဏ္ဏနာကိုပြုပြီး၍ ယခုအခါ စုန္ဒသုကရိက ဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော အရှင် ဗုဒ္ဓသောသ ဆရာသည် “ဣဓသောစတိတိ” စသည်ကို မိန့်တော်မူ၏။

ဣဓ သောစတိတိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ဣဓသောစတိ အစရှိသော ဤတရား ဒေသနာကို။ သတ္တာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ ဝေဠုဝနေ၊ ဝေဠုဝန်ကျောင်း တော်၌။ ဝိရဟန္တော၊ နေတော်မူစဉ်။ စုန္ဒသုကရိကံ နာမ ပုရိသံ၊ စုန္ဒသုကရိက မည်သော ဝက်သားထိုးသည်ကို။ အာရတ္တ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ကိရ၊ ကြားဖူးသည်ကား။ သော၊ ထိုစုန္ဒအမည်ရှိသော ဝက်သားထိုးသည်သည်။ ပဉ္စ ပဏ္ဏာသဝသာနိ၊ ငါးဆယ့်ငါးနှစ်တို့ပတ်လုံး။ သူကရေ၊ ငက်တို့ကို။ ဝဓိတွာ၊ သတ်၍။ ခါဒန္တောစ၊ စားလျက်လည်း ကောင်း။ ဝိတ္တိဏန္တောစ၊ ရောင်းလျက်လည်းကောင်း။ ဇီဝိတံ၊ ကို။ ကပ္ပေသိ၊ မွေး၏။ ဆာတကာလေ၊ မှတ်သိပ်ခေါင်းပါးသောအခါ၌။ သကဋေနဟိ၊ လည်း တို့ဖြင့်။ ဝိဟိံ၊ စပါးကို။ အာဒါယ၊ တင်၍။ ဇနပဒံ၊ ဇနပုဒ်သို့။ ဂန္ဓာ၍။ ကေ နာဠိမတ္တေန၊ တစ်ကွမ်းစားမျှဖြင့်လည်းကောင်း။ ဒွေနာဠိမတ္တေန၊ နှစ်ကွမ်း စားမျှဖြင့်လည်းကောင်း။ ဂါမေ၌။ သူကရပေါတကေ၊ ဝက်ငယ်တို့ကို။ ကိဏိဘွာ၊ ဝယ်၍။ သကဋံ၊ လည်းကို။ ပူရေတွာ၊ ပြည့်စေ၍။ အာဂန္ဓာ၍။ ပစ္ဆာနိဝေသနေယေဝ၊ အိမ်၏နောက်ဖေး၌သာလျှင်။ ဝဇီဝိယ၊ နွားခြံကဲ့သို့။ ကေဌာနံ၊ တစ်ခုသောအရပ်ကို။ ပရိက္ခိပိတွာ၊ စည်းစောင်ရန်းခြံကာ၍။ တတ္ထေဝ၊ ထိုအရပ်၌သာလျှင်။ တေသံ၊ ထိုဝက်ငယ်တို့ကို။ နိဝါသာပေတွာ၊ နေစေ၍။ ဘေသု၊ ထိုဝက်ငယ်တို့သည်။ နာနာဂန္တောစ၊ အထူးထူးသောသစ် ပင်ငယ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ သရီရ မလဉ္စ၊ ကိုယ်မှဖြစ်သော အညစ်အကြေး ဟုဆိုအပ်သော မစင်ကိုလည်းကောင်း။ ခါဒိတွာ၊ စား၍။ ဝဓိတေသု၊ ကြီးကုန် သည်ရှိသော်။ ယံယံ၊ အကြင်အကြင်သို့သောဝက်ကို။ မာရေတုကာမော၊ သတ်လိုသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ တံတံ၊ ထိုထိုဝက်ကို။ အာဠဟနေ၊ သတ်ရာ သံချိုင်း၌။ နိစ္စလံ၊ မတုန်မလှုပ်မြဲမြဲစွာ။ ဗန္ဓိတွာ၊ ဖွဲ့ချည်နှောင်၍။ သရီရ မံသဿ၊ ကိုယ်အသား၏။ ဥဒ္ဓုမာယိတွာ၊ ဖူးဖူးရောင်စေ၍။ ဗဟလဘာဝတ္ထံ၊ အသား စိုင့်၏ထူစွာဖြစ်စေခြင်းငှာ။ စတုရသံ၊ မုဂ္ဂရေန၊ လေးထောင့်ရှိသောဆောက်

(၂၃၀)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

ပုတ်ဖြင့်။ ပေါ်ထေတော၊ ပုတ်ခတ်ရိုက်နှက်၍။ ဗဟလမံသော၊ ပွားများသော
 အသားသည်။ ဇာတောတိ၊ ဖြစ်ပြီဟု။ ဥတော၊ သိ၍။ မုခံ၊ ဝက်ခံတွင်းကို။
 ဝိဝရိတော၊ ဖွင့်၍။ အန္တရေ၊ အာစောက်အတွင်း၌။ ဒဏှကံ၊ လှင်ကန်ကို။ ဒတော၊
 ထောက်၍။ လောဟထာလိယာ၊ ကြေးအိုး၌။ ပက္ကုယိကံ၊ ကျိုက်ကျိုက်ဆူသော။
 ဥဏှောဒကံ၊ ရေပူကို။ မုခေ၊ ခံတွင်း၌။ အာသိဉ္ဇတိ၊ သွန်းလောင်း၏။ ပက္ကုယိကံ၊
 ကျိုက်ကျိုက်ဆူသော။ တံ၊ ထိုရေပူသည်။ ကုစ္ဆံ၊ ဝမ်း၌တည်သော အူမသို့။
 ပဝိသိတော၊ ဝင်၍။ ကရိသံ၊ ကျင်ကြီးကို။ အာဒါယ၊ ယူဆောင်၍။ အဓောတာ
 ဂေန၊ အောက်အဖို့ဖြင့်။ နိက္ခမတိ၊ ထွက်၏။ ယာဝ၊ အကြင်ရွှေလောက်။
 ထောကမ္ပိ၊ ကရိသံ၊ အနည်းငယ်မျှသာဖြစ်သော ကျင်ကြီးသည်လည်း။ အတ္ထိ၊
 ရှိ၏။ တာဝ၊ ထိုရွှေလောက်။ အာဝိလံဟတော၊ နောက်ကျသည်ဖြစ်၍။ နိက္ခမတိ၊
 ထွက်၏။ သုဇ္ဈေ၊ စင်ကြယ်သည်ရှိသော်။ ဥဒရေ၊ ဝမ်း၌။ အစ္ဆံ၊ ကြည်လင်စွာ။
 အနာဝိလံ၊ နောက်ကျခြင်းမရှိပဲ။ ဟုတော၊ ဖြစ်၍။ နိက္ခမတိ၊ ထွက်၏။ အထ၊
 ထိုအခါ၌။ အထ၊ ထိုဝက်သားထိုးသည်သည်။ အဝသေသံ၊ ဥဒကံ၊ ရေပူ
 အကြွင်းကို။ ပိဋ္ဌိယံ၊ ဝက်ကျောက်ကုန်း၌။ အာသိဉ္ဇတိ၊ သွန်း၏။ တံ၊ ထိုသွန်း
 သောရေပူသည်။ ကာဠစမ္ပံ၊ ရေအနက်ကို။ ဥပ္ပါဇေတော၊ ချတ်၍။ ဂစ္ဆတိ၊
 သွား၏။ တတော၊ ထိုနောင်မှ။ တိဏှက္ကာယ၊ မြက်မီးရှူးဖြင့်။ လောမာနိ၊
 အမွေးအမျှင်တို့ကို။ ဈာပေတော၊ မြိုက်၍။ တိခိဏေန၊ ထက်စွာသော။ အသိနာ၊
 သန်လျက်ဖြင့်။ သီသံ၊ ဦးခေါင်းကို။ ဆိန္ဒတိ၊ ဖြတ်၏။ ပဉ္စရဏကံ၊ လောဟိတံ၊
 ယိုစီးသောသွေးကို။ ဘာဇနေန၊ အိုးခွက်ဖြင့်။ ပဋိဂ္ဂဟေတော၊ ခံ၍။ မံသံ၊
 အသားကို။ လောဟိတေန၊ သွေးဖြင့်။ ဝဗေတော၊ ပွားစေ၍။ ပစိတော၊ ချက်၍။
 ပုတ္တဒါရမဇ္ဈေ၊ သားမယားတို့၏အလယ်၌။ နိသိန္ဓော၊ နေလျက်။ ခါဒိတော၊
 စား၍။ သေသံ၊ အကြွင်းကို။ ဝိက္ကိဏာတိ၊ ရောင်း၏။ ဣမိနာဝ နိယာမေန၊
 ဤသို့သောနည်းဖြင့်လျှင်။ ဇိဝိတံ၊ အသက်ကို။ ကပ္ပေန္တဿ၊ မွေးသော။ တထ၊
 ထိုဝက်သားထိုးသည်၏။ ပဉ္စပဏ္ဏာသဝဿာနိ၊ ငါးဆယ့် ငါးနှစ်တို့သည်။
 အတိက္ကန္တာနိ၊ လွန်ကုန်၏။ သောစ၊ ထိုဝက်သားထိုးသည်သည်လည်း။ တထာ
 ဂထေ၊ ဘုရားသခင်သည်။ ဓုရဝိဟာရေ၊ နေတော်မူမြဲ ဖြစ်သောကျောင်း၌။
 ဝသန္တေ၊ နေတော်မူပါလျက်။ ဧကဒိဝသံပိ၊ တစ်ရက်မျှလည်း။ ပုပ္ဖမုဋ္ဌိမဇ္ဈေန၊
 ပန်းတစ်ဆုပ်မျှဖြင့်။ ပူဇာဝါ၊ ပူဇော်ခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ကဋ္ဌမတ္တံ၊

တစ်ပါးသော။ ဘိက္ခုာဒါနံ ဝါ၊ ဆွမ်းလှူခြင်းသည်လည်းကောင်း။ အညံဝါ၊
 တစ်ပါးလည်းဖြစ်သော။ ကိဉ္စိ၊ တစ်စုံတစ်ခုသော။ ပုညနာမ၊ ကောင်းမှုမည်
 သည်။ နာဟာသိ၊ ရှိသည်မဖြစ်။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုဝက်သားထိုး
 သည်၏။ သရီရေ၊ ကိုယ်၌။ ရောဂေ၊ အနာသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ဖြစ်၏။ ဇီဝန္တယေဝ၊
 အသက်ရှင်စဉ်ပင်လျှင်။ အဝီစိမဟာနိရယ သန္တာပေ၊ အဝီစိငရဲကြီးမှ ဖြစ်
 သောမီးအပူသည်။ ဥပဋ္ဌဟိ၊ ထ၏။ အဝီစိ သန္တာပေ၊ နာမ၊ အဝီစိမီးလျှံမည်သည်
 ကား။ ယောဇနသတေ၊ ယူဇနာတစ်ရာထက်၌။ ဌတှာ၊ ရပ်၍။ ဩလော
 ကေန္တဿ၊ ကြည့်သောသူ၏။ အက္ခိနံ၊ မျက်စိနာတို့ကို။ ဘိန္ဒနသမတ္ထော၊ ဖောက်
 ခဲ့ခြင်းငှာစွမ်းနိုင်သော။ ပရိဋ္ဌာဟော၊ ပူလောင်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 စသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ သမန္တော ယောဇနသတံ၊ လ။ န ဝိလီယန္တိတိ၊ နဝိ
 လီယန္တိဟူ၍။ ဧတံ ဝစနံ၊ ဤစကားကို။ ဝုတ္တဗ္ဗိ၊ ဆိုအပ်သည်သာလျှင်တည်း။
 သမန္တာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ။ ယောဇနသတံ၊ ယူဇနာတစ်ရာတိုင်တိုင်။ ဖရိတွာ၊
 နှံ့၍။ သဗ္ဗဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ တိဌတိ၊ ထည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ နာဂသေနတ္ထေ
 ရေန ပန၊ နာဂသိန်မထေရ်သည်ကား။ အဿ၊ ထိုအဝီစိငရဲမီးလျှံ၏။ ပကတိ
 အဂ္ဂိသန္တာပတော၊ ပကတိမီးပူခြင်းထက်။ အဓိမတ္တတာယ၊ လွန်ကဲသည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်။ အယံ ဥပမာ၊ ဤဥပမာကို။ ဝုတ္တော၊ မိန့်အပ်၏။ မဟာရာဇာ၊
 မြတ်သောမိလိန္ဒမင်းကြီး။ ကုဋ္ဌာဂါရမတ္ထော၊ အထွတ်တပ်သော အိမ်အတိုင်း
 အရှည်ရှိသော။ ပါသာဏောပိ၊ ကျောက်ကိုလည်း။ နိရယအဂ္ဂမ္ဘိ၊ ငရဲမီး၌။
 ပက္ခိတ္တော၊ ထည့်သည်ရှိသော်။ ခဏေန၊ တစ်ခဏခြင်းဖြင့်။ ဝိလီယံ၊ ကျေခြင်းသို့။
 ဂစ္ဆတိယထာ၊ ရောက်သကဲ့သို့။ တထာ၊ ထို့ အတူ။ ဧတ္ထ၊ ဤအဝီစိငရဲ၌။ နိဗ္ဗတ္တ
 သတ္တာ ပန၊ တို့သည်ကား။ ကမ္မပလေန၊ ကံ၏ အဆွမ်းကြောင့်။ ဝိလီယံ၊ သို့။
 နဂစ္ဆတိ၊ မရောက်။ ကိမိဝ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား။ မာတုကုန္တံ ဂတော၊
 သည်။ ဝိလီယံ၊ သို့။ နဂစ္ဆတိဝိယ၊ မရောက်သကဲ့သို့တည်း။ တဿ၊ ထိုဝက်သား
 ထိုးသည်အား။ တသ္မိံ သန္တာပေ၊ ထိုအဝီစိငရဲမီးလျှံသည်။ ဥပဋ္ဌတေ၊ ထင်သည်
 ရှိသော်။ ကမ္မသရိက္ခကော၊ ကံနှင့်တူသော။ အာကာရော၊ အခြင်းအရာသည်။
 ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ဖြစ်၏။ ဂေဟမဇ္ဈယေဝ၊ အိမ်လယ်၌လျှင်။ အဿ၊ ထိုဝက်သားထိုး
 သည်၏။ သုကရရဂံ၊ ဝက်ကဲ့သို့မြည်ခြင်းကို။ ရဝိတွာ၊ မြည်တမ်း၍။ ဇဏ္ဍ၊
 ကေဟိ၊ ပုဆစ်တို့ဖြင့်။ ဝိစရန္တော၊ လှည့်ပတ်သွားလာလျက်။ ပုရတ္ထိမဝတ္ထံ၊ ပိ၊

(၂၃၂)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

အိမ်၏အရှေ့အစွန်းအကျည်သို့လည်းကောင်း။ ပစ္ဆိမဝတ္ထံပိ၊ အိမ်၏အနောက်
 အကျည်အစွန်းသို့လည်းကောင်း။ ဂစ္ဆတိ၊ လူးလားခေါက်ပြန်သွား၏။ အထ၊
 ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုဝက်သားထိုးသည်၏။ ဂေဟမာနုသကာ၊ အိမ်သူအိမ်
 သားနှင့်တကွအိမ်နီးချင်းဖြစ်ကုန်သောလူတို့သည်။ ဒဠ္ဇံ၊ မြို့စွာ။ ဂဟေတွာ၊ ဆွဲ
 ငင်၍။ မုခံ၊ ခံထွင်းကို။ ပိဒဟန္တိ၊ ပိတ်ကုန်၏။ ကမ္မဝိပါကောနာမ၊ ကံ၏အကျိုး
 မည်သည်ကား။ ဧကနစိ၊ တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူသည်။ ပဋိဗာဟိတုံ၊ တား
 မြစ်ခြင်းငှာ။ နသက္ကာ၊ မတတ်နိုင်။ သော၊ ထိုဝက်သားထိုးသည်တည်း။ ဝိရ
 ဝန္တောဝ၊ ဝက်မြည်သံနှင့်တူသောအသံဖြင့်မြည်တုန်လျက်သာလျှင်။ ဣတော
 စိတောစ၊ ထိုမှ၍မှလည်း။ ဝိစရိတိ၊ သွားလာ၏။ သမန္တံ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ။
 သတ္တသု ဃာရေသု၊ ခုနစ်အိမ်တို့၌။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ နိဒ္ဒံ၊ အိပ်ပျော်ခြင်းကို။
 နလဘန္တိ၊ မရကုန်။ မရဏဘယေန၊ သေဘေးဖြင့်။ တဇ္ဇိတဿ၊ ခြိမ်းခြောက်
 ခြင်းရှိသော။ တဿပန၊ ထိုဝက်သားထိုးသည်၏ကား။ ဗဟိ၊ အပသို့။ နိက္ခမနံ၊
 ထွက်ခြင်းကို။ နိဝါရေတုံ၊ တားမြစ်ခြင်းငှာ။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံသော။ ဂေဟ
 ဇနော၊ အိမ်သူအိမ်သားအပေါင်းသည်။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်။ အန္တော၊
 အိမ်တွင်း၌။ ဌိတော၊ တည်သောသူသည်။ ဗဟိ၊ အပသို့။ ဝိစရိတုံ၊ သွား
 ခြင်းငှာ။ နသက္ကောတိ၊ မတတ်နိုင်။ တထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်။ ဂေဟဒ္ဓါရာနိ၊
 အိမ်တံခါးတို့ကို။ ထကေတွာ၊ ၍။ ဗဟိဂေဟံ၊ အိမ်၏အပ၌။ ပရိဝါရေတွာ၊
 ခြံရံ၍။ ရက္ခန္တော၊ စောင့်ရှောက်လျက်။ အစ္ဆတိ၊ နေ၏။ ဣတရော၊ ဝက်သား
 ထိုးသည်လည်း။ အန္တောဂေဟေယေဝ၊ အိမ်တွင်း၌သာလျှင်။ နိရယသန္တာ
 ပေန၊ ငရဲမီးဝူဖြင့်။ ဝိရဝန္တော၊ မြည်တမ်းရောင်ယမ်းလျက်။ ဣတောစိတောစ၊
 ထိုမှ၍မှလည်း။ ဝိစရိတိ၊ လှည့်ပတ်သွားလာ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သတ္တဒိဝသာနိ၊
 ခုနစ်ရက်တို့ပတ်လုံး။ ဝိစရိတွာ၊ သွားလာပြီး၍။ သတ္တမေဒိဝသာနိ၊ ခုနစ်
 ရက်မြောက်သောနေ့၌။ ကာလံကတွာ၊ သေခြင်းကိုပြု၍။ အဝီစိမဟာနိရယေ၊
 အဝီစိငရဲကြီး၌။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်လေ၏။ အဝီစိမဟာနိရယော၊ အဝီစိငရဲကြီးကို။
 ဒေဝဉ္စတသုတ္တေန၊ ဒေဝဉ္စတသုတ်ဖြင့်။ ဝဏ္ဏေတဗ္ဗော၊ ဖွင့်အပ်၏။

ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ တဿ၊ ထိုဝက်သားထိုးသည်၏။ ဃာရဒ္ဓါရေန၊
 အိမ်တံခါးဖြင့်။ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားကုန်သည်ရှိသော်။ တံသဒ္ဓံ၊ ထိုအသံကို။ သုတွာ၊
 ကြား၍။ သူကရသဒ္ဓေါတိ၊ ဝက်သံတည်းဟူ။ သညိနော၊ အမှတ်ရှိကုန်သည်

ဖြစ်၍။ဝိဟာရံ၊ကျောင်းသို့။ဂန္ဓာ၊သွား၍။သတ္ထု၊သန္တိကေ၊ဘုရားအထံတော်
 ဌ်။နိသိန္ဓာ၊နေကုန်လျက်။ဧဝံ၊ဤသို့။အာဟံသု၊လျှောက်ကုန်၏။ဘန္တေ၊
 အရှင်ဘုရား။စုန္ဒသုကရိကဿ၊စုန္ဒမည်သောဝက်ထိုးသည်၏။ဂေဟဒ္ဓါရံ၊
 အိမ်တံခါးကို။ဝိဒဟိတော၊ပိတ်၍။သုကရာနံ၊ဝက်တို့ကို။မာရိယမာနာနံ၊
 သတ်ခြင်းမည်သည်။အဇ္ဇ၊ယနေ။သတ္တဓောဒိဝသော၊ခုနစ်ရက်ရှိပြီ။တဿ၊
 ထိုဝက်သားထိုးသည်၏။ဂေဟ၊အိမ်၌။ကာစိ၊မင်္ဂလာကိရိယာ၊တစ်စုံတစ်ခု
 သောမင်္ဂလာပြုခြင်းသည်။ဘဝိဿတိမညေ၊ဖြစ်လိမ့်ယောင်တကား။ဘန္တေ၊
 အရှင်ဘုရား။ဧတ္ထကေ နာမ သုကရေ၊ဤမျှ အတိုင်းအရှည်ရှိသော ဝက်
 တို့ကို။မာရေန္တဿ၊သတ်သည်ရှိသော်။ကေပိမေတ္တစိတ္တံ၊တစ်ခုသော
 မေတ္တာစိတ်သည်လည်းကောင်း။ကေပိ ကာရညံ၊တစ်ခုသောသနားခြင်း
 သည်လည်းကောင်း။နတ္ထိ၊မရှိ။နော၊အကျွန်ုပ်တို့အား။ဧဝရူပေ၊ဤသို့
 သဘောရှိသော။ကက္ခဠော၊ခက်ထန်သော။ဖရသော၊ကြမ်းကြုတ်သော။
 သတ္တော၊သတ္တဝါကို။န ဒိဋ္ဌပုဗ္ဗောဝတ၊မမြင်ဖူးစွတကား။ဣတိအာဟံသု၊
 ဤသို့လျှောက်ကုန်၏။သတ္တာ၊ဘုရားသဗ္ဗညုသည်။ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့။
 သော၊ထိုဝက်ထိုးသည်သည်။ဣမေသု သတ္တဒိဝသေသု၊ဤခုနစ်ရက်တို့ပတ်
 လုံး။သုကရေ၊ဝက်တို့ကို။န မာရေတိ၊သတ်သည်မဟုတ်။အဿပန၊ထို
 ဝက်သားထိုးသည်၏ကား။ကမ္မသရိက္ခကံ၊နှင့်တူသော။ဝိပင်္က၊အကျိုး
 သည်။ဥဒပါဒိ၊ထင်ရှားဖြစ်၏။ဇီဝန္တဿေဝ၊အသက်ရှင်စဉ်ပင်လျှင်။အဝီစိ
 မဟာနိရယသန္တောပေ၊အဝီစိငရဲမီးပူသည်။ဥပဋ္ဌာသိ၊ထင်၏။သော၊ထို
 ဝက်သားထိုးသည်သည်။တေန သန္တာပေန၊ထို အဝီစိငရဲမီးပူခြင်းဖြင့်။
 သတ္တ ဒိဝသာနိ၊ခုနစ်ရက်တို့ပတ်လုံး။သုကရရဝံ၊ဝက်မြည်သံကို။ရဝန္တော၊
 လျက်။နိဝေသနေ၊အိမ်တွင်း၌။ဝိစရိတော၊လှည့်ပတ်သွားလာ၍။အဇ္ဇ၊
 ယနေ။ကာလံကာဘူ၊စုတေခြင်းပြု၍။အဝီစိမိ၊အဝီစိငရဲ၌။နိဗ္ဗတ္တော၊
 ဖြစ်လေပြီ။ဣတိဝတော၊ဤသို့ မိန့်တော်မူသောကြောင့်။ဘန္တေ၊အရှင်
 ဘုရား။ဣဇေလာကေ၊ဤပစ္စုပ္ပန်လောက၌။ဧဝံ၊သို့။သောစိတော၊စိုးရိမ်
 ကြောင့်ကြ ဗျာပါရ ရှိလျက်။ဂန္ဓာ၊သွား၍။ပုန၊တစ်ဖန်။သောစနဋ္ဌာနေ
 ယေဝ၊စိုးရိမ်ဖွယ်ရှိသော အရပ်၌သာလျှင်။နိဗ္ဗတ္တော၊ဖြစ်၏။ဣတိဝုတ္တေ၊
 ဤသို့နားတော်လျှောက်သည်ရှိသော်။ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့။အာမ၊ဪ

(၂၃၄)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

စိုးရိမ်ဖွယ်ရှိသော အဝီစိငရဲ၌သာလျှင် မှန်၏။ ပမတ္တေနာမ၊ မေ့လျော့သော သူ မည်သည်ကား။ ဂဟဋ္ဌောဝါ၊ လူသည်မူလည်း။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ။ ပဗ္ဗဇိတောဝါ၊ ရဟန်းသည်မူလည်း။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ။ ဥဘယတ္ထ၊ ပစ္စုပ္ပန် သဘာဝ နှစ်ဖြာသောဘဝ၌။ သောစတိယေဝံ၊ စိုးရိမ်ရသည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိဝတှာ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ ဟော တော်မူ၏။

(၁၅။ ပါပကာရီ၊ အထူးတူးအပြားပြားမကောင်းမှုကံကို ပြုလေ့ရှိသော သူသည်။ ဣမ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်လောက၌။ သောစတိ၊ စိုးရိမ်ရ၏။ ပေစ္စ၊ တမလွန် ဘဝ၌။ သောစတိ၊ စိုးရိမ်ရ၏။ ဥဘယတ္ထ၊ နှစ်ပါးသောဘဝ၌။ သောစတိ၊ စိုးရိမ်ရ၏။ သော ပါပကာရီ၊ ထိုမကောင်းမှုကံကို ပြုလေ့ရှိသောသူသည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ကမ္မကိလိဋ္ဌံ၊ ညစ်နွမ်းသောမကောင်းမှုကံကို။ ဒိသ္မာ၊ ၍။ သောစတိ၊ စိုးရိမ်ရ၏။ သော ပါပကာရီ၊ ထိုမကောင်းမှုကံကို ပြုလေ့ရှိသော သူသည်။ ဝိဟညတိ၊ အထူးထူး အပြားပြား ငိုမြည်တမ်း၍ ပင်ပန်းဆင်းရဲ ရ၏။) ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ ပါပကာရီတိ၊ ပါပကာရီ ဟူသည်ကား။ နာနပ္ပ ကာရဿ၊ အထူးထူးအပြားပြားသော။ ပါပကမ္မဿ၊ မကောင်းမှုကံကို။ ကာရကော၊ ပြုတတ်သော။ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ မေမယာ၊ ငါသည်။ ကလျာ ၏၊ ကောင်းမှုကို။ အကကံဝတ၊ မပြုအပ်လေစွတကား။ မေ၊ ငါသည်။ ပါပံ၊ မကောင်းမှုကို။ အကတံ၊ ပြုမိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ကေသေနော၊ စင်စစ်အားဖြင့် သာလျှင်။ မရဏသမယေ၊ သေရအံ့သောအခါ၌။ ဣမ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌။ သောစတိ၊ စိုးရိမ်ရ၏။ ဣဒံ၊ ဤသည်လျှင်။ အဿ၊ ထိုဝက်သားထိုးသည်၏။ ကမ္မသောစနံ၊ စိုးရိမ်ဖွယ်ရှိသော မကောင်းမှုကံတည်း။ ဝိပါကံ၊ အကျိုးကို။ အနုဘဝန္တော ပန၊ ခံစားသည်ဖြစ်၍ကား။ ပေစ္စ၊ တမလွန်ဘဝ၌။ သော စတိ၊ စိုးရိမ်ရ၏။ ဣဒံ၊ ဤသည်လျှင်။ အဿ၊ ထိုဝက်သားထိုးသည်၏။ ပရ လောကေ၊ တမလွန်ဘဝ၌။ ဝိပါကသောစနံ၊ စိုးရိမ်ဖွယ်ရှိသော အကျိုး တည်း။ ဧဝံ၊ သို့။ သော၊ ထိုစုန္ဒမည်သော ဝက်သားထိုးသည်သည်။ ဥဘ ယတ္ထ၊ နှစ်ပါးစုံသောဘဝ၌။ သောစတိယေဝံ၊ စိုးရိမ်ရသည်သာလျှင်တည်း။ တေနော ကာရဏေန၊ ထိုသို့သော အကြောင်းဖြင့်သာလျှင်။ ဇီဝ မာနော

၁-ယမကဝဂ္ဂ ၁၁-ဓမ္မိကဥပါသကာဝတ္ထု (၂၃၅)

ယေဝ၊ အသက်ရှင်စဉ်ပင်လျှင်။ သော စုန္တသုကရိကောပိ၊ ထိုစုန္တအမည်ရှိ
သော ဝက်သားထိုးသည် သည်လည်း။ သောစတိ၊ စိုးရိမ်ရ၏။ ဒိသ္မာ ကမ္မ
ကိလိဋ္ဌန္တိ၊ ဒိသ္မာကမ္မကိလိဋ္ဌိ ဟူသည်ကား။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ကိလိဋ္ဌကမ္မံ၊
ညစ်ညူးခြင်းရှိသော အကုသိုလ်ကံကို။ ပဿိတွာ၊ မြင်၍။ နာနပ္ပ ကာရကံ၊
အထူးထူးအပြားပြား။ ဝိလပန္နော၊ မြည်တမ်း ယောင်ယမ်းလျက်။ ဝိဟည
တိ၊ ပင်ပန်း၏။ ဣတိ၊ ဤကား အနက်တည်း။

ဂါထာပရိယောသာနော၊ ဂါထာ၏ အဆုံး၌။ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော
သူတို့သည်။ သောတာပန္နော ဒယော၊ သောတာပန် အစရှိသည်တို့သည်။
အဟေသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ မဟာဇနဿ၊ လူအပေါင်းအား။ သာက္ကိကာ၊
အကျိုးရှိသော။ ဓမ္မဒေသနာ၊ တရားဟောခြင်းသည်။ ဇာတာ၊ ဖြစ်၏။

ဒသမံ၊ သော။ စုန္တသုကရိကဿ၊ စုန္တ ဝက်သားထိုးသမား၏။

ဝတ္ထု၊ အကြောင်းသည်။ ဣတိသမတ္ထော၊ ပြီးပြီ။

၁-ယမကဝဂ္ဂ ၁၁-ဓမ္မိကဥပါသကာဝတ္ထု

စုန္တသုကရိက ဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကိုပြုပြီး၍ ဓမ္မိက
မည်သော သီတင်းသည်ဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော
အရှင် ဗုဒ္ဓဇောသ ဆရာသည် “ဣမ မောဒတိ” စသည်ကို မိန့်အပ်၏။

ဣမ မောဒတိတိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ဣမ မောဒတိ စသော ဤတရားဟော
ခြင်းကို။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသဗ္ဗညုသည်။ ဇေတဝနော၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌။
ဝိဟရန္တော၊ နေထိုင်မှုစဉ်။ ဓမ္မိကံ၊ ဓမ္မိကအမည်ရှိသော။ ဥပါသကံ၊
သီတင်းသည်ဒါယကာကို။ အာရဗ္ဗ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်
မူ၏။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌။ ကိရ၊ စင်စင်အားဖြင့်။ ပဉ္စသတာ၊ ငါးရာ
ကုန်သော။ ဥပါသကာ၊ သီတင်းသည်တို့သည်။ ဓမ္မိကဥပါသကာ နာမ၊
ဓမ္မိကမည်သော ဥပါသကာတို့သည်။ အဟေသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေသု၊ ထိုငါးရာ
သောသီတင်းသည်တို့တွင်။ ဧကေကဿ၊ တစ်ယောက်တစ်ယောက်၏။ ပဉ္စ
ပဉ္စ ဥပါသကသတာနိ၊ ငါးရာ ငါးရာကုန်သော ဥပါသကာတို့သည်။ ပရိဝါ
ရာနိ၊ အခြံအရံတို့သည်။ အဟေသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုငါးရာသော

(၂၃၆)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

သီတင်းသည်တို့တွင်၊ သီတင်းသည်တို့ထက်။ ဇေဋ္ဌကော၊ အကြီးဖြစ်သော။
ယော မဟာဓမ္မိက ဥပါသကောနာမ၊ အကြင် ဓမ္မိကဥပါသကာကြီး မည်
သည်။ အတ္တိ၊ ရှိ၏။ တဿ၊ ထိုသီတင်းသည်ကြီး၏။ ပုတ္တော၊ သားတို့သည်။
သတ္တ၊ ခုနစ်ယောက်တို့တည်း။ ဓီတရော၊ သမီးတို့သည်။ သတ္တ၊ ခုနစ်ယောက်တို့
တည်း။ တေသု၊ ထိုသားသမီးတို့တွင်။ ဧကေကဿ၊ တစ်ယောက်တစ်ယောက်
အား။ ဧကေကသလက ကာဂုံ၊ တစ်ခုတစ်ခုသော ယာဂု၊ စာရေးတံကို
လည်းကောင်း။ ဧကေက သလက ဘတ္တိ၊ တစ်ခုတစ်ခုသောစာ ရေးတံဆွမ်း
ကိုလည်းကောင်း။ ပက္ခိကဘတ္တိ၊ လဆန်းပက္ခ လဆုတ်ပက္ခ၌ လူအပ်သော
ဆွမ်းကိုလည်းကောင်း။ နိမန္တနဘတ္တိ၊ ဖိတ်မန်၍လူအပ်သော ဆွမ်းကိုလည်း
ကောင်း။ ဥပေါသထိကဘတ္တိ၊ ဥပုသ်နေ့၌ လူအပ်သော ဆွမ်းကိုလည်း
ကောင်း။ အာဂန္တုကဘတ္တိ၊ ဧည့်သည်တို့အား လူအပ်သောဆွမ်းကိုလည်း
ကောင်း။ သံဃကတ္တိ၊ သံဃဘတ်ကိုလည်းကောင်း။ ဝဿဝါသိကံ၊ ဝါဆို
နေ့၌ လူအပ်သော ဆွမ်းကိုလည်းကောင်း။ ဒဒန္တဟိ၊ လူကုန်ခြင်းကြောင့်။
သဗ္ဗေဝ၊ အလုံးစုံသောသားသမီးတို့သည်လည်း။ အနုဇာတပုတ္တာနာမ၊ အနု
ဇာတ သားသမီးမည်ကုန်သည်။ အဟေသုံ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စုဒ္ဓသန္တံ
ပုတ္တာနံ၊ တစ်ကျိပ် လေးယောက်သော သားသမီးတို့အားလည်းကောင်း။
ဘရိယာယ၊ မယားအားလည်းကောင်း။ ဥပါသကဿ၊ ဓမ္မိကဥပါသကာအား
လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သောဠသ သလက ယာဂုအာဒိနိ၊ တစ်ဆယ့်
ခြောက်ခုသော စာရေးတံယာဂု အစရှိသည်တို့သည်။ ပဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။
ဣတိ၊ သို့။ သော၊ ထိုဓမ္မိကဥပါသကာသည်။ သပုတ္တဒါရော၊ သားမယားနှင့်တကွ။
သီလဝါ၊ သီလရှိ၏။ ကလျာဏဓမ္မော၊ ကောင်းသောအကျင့်ရှိ၏။ ဒါန သံဝိ
ဘာဂရတော၊ စားရာတို့ကို ခွဲခြားဝေဖန်၍ လှူခြင်း၌ မွေ့လျော်သောစိတ်ရှိ
သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုဓမ္မိကသီတင်းသည်အား။
အပရဘာဂေ၊ နောက်အဖို့၌။ ရောဂေါ၊ အနာသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ၏။ အာယုသင်္ခါ
ရော၊ အာယုသင်္ခါရသည်။ ပရိဟာယိ၊ ဆုတ်ယုတ်၏။ သော၊ ထိုဓမ္မိကသီတင်း
သည်သည်။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ သောတုကာမော၊ နာလို၍။ အဋ္ဌဘိက္ခုဝါ၊ ရှစ်
ယောက်သော ရဟန်းတို့ကိုလည်းကောင်း။ သောဠသ ဘိက္ခုဝါ၊ တစ်ကျိပ်
ခြောက်ယောက်သောရဟန်းတို့ကိုလည်းကောင်း။ ပေသေထ၊ စေလွှတ်တော်

မူပါကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သတ္တသန္တိကံ၊ ဘုရားအထံသို့။ ပဟိတိ၊ တမန်
 စေလွှတ်၏။ သတ္တာ၊ ဘုရားသဗ္ဗညုသည်။ ပေသေသိ၊ စေလွှတ်တော်မူ၏။ တေ၊
 ထိုရဟန်းတို့သည်။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ တဿ၊ ထိုဓမ္မိက သီတင်းသည်၏။ မဉ္ဇူ၊
 ညောင်စောင်းကို။ ပရိဝါရေဘူ၊ ခြံရံ၍။ ပညတ္တေသု အာသနေသု၊ ခင်းအပ်
 ပြီးသောနေရာတို့၌။ နိသိန္ဒာ၊ နေကုန်သည်ရှိသော်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့။
 အယျာနံ၊ အရှင်ဘုရားတို့အား။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဒဿနံ၊ ဖူးမြင်ခြင်းကို။
 ဒုလ္လတံ၊ ရခဲသည်။ တဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဒုဗ္ဗလော၊ အားနည်းသည်။ အမ္ဘိ၊
 ဖြစ်ချေပြီ။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ကေသုတ္တံ၊ တစ်ခုသောသုတ္တန်တရားတော်ကို။
 သဇ္ဈာယထ၊ ရွတ်အံသရဇ္ဈာယ်ပါကုန်လော့။ ဣတိဝုတ္တေ၊ ဤသို့လျှောက်သည်
 ရှိသော်။ ဥပါသက၊ ဓမ္မိကမည်သောဒါယကာ။ ကတရံသုတ္တံ၊ အဘယ်သုတ္တန်
 တရားကို။ သောတုကာမေ၊ နာလိုသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးကုန်သည်ရှိသော်။
 သဗ္ဗုဒ္ဓါနံ၊ ခပ်သိမ်းသောဘုရားတို့၏။ အဝိဇ္ဇဟိတံ၊ မစွန့်ပစ်အပ်သော သတိ
 ပဋ္ဌာနသုတ္တံ၊ သတိပဋ္ဌာန်သုတ်တရားတော်ကို။ သောတုကာမေ၊ နာချင်ပါ
 ၏။ ဣတိဝုတ္တေ၊ ဤသို့လျှောက်သည်ရှိသော်။ ကောယနော အယံ ဘိက္ခဝေ
 မဂ္ဂေါ သတ္တာနံ ဝိသုဒ္ဓိယာတိ၊ ဝိသုဒ္ဓိယာအစရှိသော။ သုတ္တန္တံ၊ သုတ္တန်ဒေသ
 နာကို။ ပဋ္ဌပေသုံ၊ ရွတ်ကြကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏။
 ဝိသုဒ္ဓိယာ၊ ဖြစ်ခြင်းငှာ။ အယံမဂ္ဂေါ၊ ဤဘုရားပစ္စေကဗုဒ္ဓါ ရဟန္တာသို့၏
 သွားရာခရီးကား။ ကောယနော၊ တစ်ကြောင်းတည်းသာတည်း။ တသ္မိံ၊ ခဏေး၊
 ထိုဟောစဉ်ခဏ၌။ ဆဟိ ဒေဝလောကေဟိ၊ ခြောက်တပ်သောနတ်ပြည်တို့မှ။
 သဗ္ဗာလင်္ကာရ ပဋိမဏ္ဍိတ၊ ခပ်သိမ်းသောတန်းဆာတို့ဖြင့်တန်းဆာဆင်အပ်
 ကုန်သော။ သဟဿ သိန္ဓဝယုတ္တာ၊ သိန္ဓောမြင်းတစ်ထောင်တို့ဖြင့် ကအပ်
 ကုန်သော။ ဒီယနုယောဇနသတိကာ၊ ယူဇနာတစ်ရာ့ငါးဆယ် အစောက်မြင့်
 ကုန်သော။ ဆရထာ၊ ခြောက်ဆူသောရထားတို့သည်။ အာဂမိံ သု၊ ရောက်လာ
 ကုန်၏။ တေသု၊ ထိုခြောက်ဆူသောရထားပြာသာဒ်တို့၌။ ဌိတာ၊ တည်ကုန်
 သော။ ဒေဝတာ၊ ရထားကိန်းနတ်တို့သည်။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ ဒေဝလောကံ၊
 နတ်ပြည်သို့။ နေဿာမ၊ ဆောင်ယူကုန်အံ့။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ ဒေဝလောကံ၊
 နတ်ပြည်သို့။ နေဿာမ၊ ဆောင်ယူကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဂမိံ သု၊ ကုန်၏။
 အဗ္ဗော၊ အိုအချင်းတို့။ မတ္တိကဘာဇနံ၊ မြေခွက်အိုးအင်ကို။ ဘိန္ဒိတူ၊ ခဲ့၍။

(၂၃၈)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

သုဝဏ္ဏဘာဇနံ၊ ရွှေခွက်ကို။ ဂဏှန္တောဝိယ၊ ဆွဲယူကိုင်ငင်သကဲ့သို့။ အမှာကံ၊
 ငါတို့၏။ ဣဒေဝလောကေ၊ ဤနတ်ပြည်၌။ အဘိရမိတုံ၊ အလွန်မွေ့လျော်
 ခြင်းငှာ။ နိဗ္ဗတ္တဘဟိ၊ ဖြစ်လွှာကုန်လော့။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ ဣဒေဝလော
 ကေ၊ ဤနတ်ပြည်၌။ နိဗ္ဗတ္တဘဟိ၊ ဖြစ်လွှာကုန်လော့။ ဣတိဝဒိံသု၊ ဤသို့တောင်း
 ပန်ခယ ဆိုကြကုန်၏။ ဥပါသကော၊ ဓမ္မိကဒါယကာသည်။ ဓမ္မဿဝနန္တရာယံ၊
 တရားနာခြင်း၏အန္တရာယ်ကို။ အနိစ္စန္တော၊ အလိုမရှိရကား။ အာဂမေထ၊
 နေပါကုန်ဦးလော့။ အာဂမေထ၊ ငုံပါဦးလော့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။
 ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ အမှေ၊ တို့ကို။ ဝါရေတိတိ သညာယ၊ သည်းခံပါတော့ဟု
 ဆိုသည့် အမှတ်သညာဖြင့်။ တုဏှိ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေကုန်သည်။ အဟေသုံ၊
 ဖြစ်ကုန်၏။ အထ၊ ထိုသို့တရားမဟောဘဲနေသောအခါ၌။ အထ၊ ထိုဓမ္မိက
 ၏။ ပုတ္တဓိတရော၊ သားသမီးတို့သည်။ အမှာကံ၊ တို့၏။ ပိတံ၊ သည်။
 ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ ဓမ္မဿဝနန၊ တရားနာခြင်း၌။ အတိတ္ထော၊ မရောင့်ရဲသည်။ အသိ၊ ၏။
 ဣဒါနိ ပန၊ ယခုအခါ၌ကား။ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ ပက္ခောသာပေတွာ၊ ပင့်ခေါ်
 စေ၍။ သဗ္ဗာယံ၊ အပေါင်းသရဏ္ဍာယ်ခြင်းကို။ ကာရေတွာ၊ ၍။ သယမေဝ၊
 ကိုယ်တိုင်ပင်လျှင်။ ဝါရေတိ၊ တားမြစ်၏။ မရဏဿ၊ သေခြင်းကို။
 အဘာယနက သတ္တောနာမ၊ မကြောက်မထိတ်လန့်သောသတ္တဝါမည်သည်။
 နတ္ထိတိ၊ မရှိဟု။ ဝိရဝိံသု၊ ငိုမြည်တမ်းကုန်၏။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ဣဒါနိ၊ ယခု
 အခါ၌။ အနောကာသော၊ တရားဟောကာလ မဟုတ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။
 အောက်မေ့လျက်။ အာသနာ၊ နေရာမှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ ပက္ခမိံသု၊ ဖဲသွား
 ကုန်၏။ ဥပါသကော၊ ဓမ္မိကဒါယကာသည်။ ထောကံ၊ အတန်ငယ်။ ဝီတိနာ
 မေတွာ၊ ကာလကိုလွန်စေ၍။ သတိံ၊ သတိကို။ ပဋိလဘိတွာ၊ ရ၍။ ပုတ္တေ၊
 သားသမီးတို့ကို။ ပုစ္ဆိ၊ ၏။ ကသ္မာ၊ အတယ့်ကြောင့်။ ကန္တထ၊ ငိုကြွေးကြကုန်ဘိ
 သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးလတ်သော်။ တာတ၊ ဖခင်။ တုမှေ၊ သင်ဖခင်
 တို့သည်။ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ ပက္ခောသာပေတွာ၊ ပင့်ခေါ်၍။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။
 သုဏန္တာ၊ နာကုန်စဉ်။ သယမေဝ၊ ကိုယ်တိုင်လျှင်။ ဝါရယိတ္ထ၊ တားမြစ်
 ကုန်ဘိ၏။ အထ၊ ထိုသို့တားမြစ်ခြင်းကြောင့်။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ မရဏးသ
 သေခြင်းကို။ အဘာယနက သတ္တောနာမ၊ မကြောက်သော သတ္တဝါမည်
 သည်။ နတ္ထိတိ၊ မရှိဟု။ ကန္တမ္ဘာ၊ ငိုကြွေးကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုသည်

၁-ယမကဝဂ္ဂ၊ ၁၁-ဓမ္မိက ဥပါသကဝတ္ထု (၂၃၉)

ရှိသော်။ အယျာပန၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်ကား။ ကုဟိံ၊ အဘယ်အရပ်သို့
 ကြွကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးရာ၌။ တာတ၊ ဖခင်။ အနောက်သောတိ၊
 တရားဟောခွင့်မသင့်ပြီဟု။ ဥဠာယာသနာ၊ နေရာမှထ၍။ ပက္ကန္တာ၊ ကြွသွား
 ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ သားသမီးတို့က ဆိုသည်သော်။ အဟံ၊ သည်။ အယျဟိ၊
 အရှင်ဘုရားတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ နကထေမိ၊ စကားမဆို။ ဣတိဝုတ္တေ၊
 ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ အထ၊ ထိုသို့မဆိုသည်ရှိသော်။ ကေန၊ အဘယ်သူနှင့်။
 သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ကထေထ၊ ပြောဆိုကုန်ဘိသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးကုန်သည်
 ရှိသော်။ ဆဟိ ဒေဝလောကေဟိ၊ နတ်ပြည်ခြောက်ထပ်တို့မှ။ ဒေဝတာ၊ နတ်
 တို့သည်။ ဆ ရထေ၊ ခြောက်ဆူသော ရထားတို့ကို။ အလင်္ကရိတော၊ ၍။
 အာဒါယ၊ ဆောင်ယူခဲ့လျက်။ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌။ ဌတော၊ ရပ်၍။
 အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ ဒေဝလောကေ၊ နတ်ပြည်၌။ အဘိရမ၊ မွေ့လျော်ပါလော့။
 အမှာကံ၊ တို့၏။ ဒေဝလောကေ၊ ၌။ အဘိရမ၊ လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သဒ္ဓိံ၊
 အသံကို။ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏။ တာဟိ၊ ထိုနတ်တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။
 ကထေမိ၊ စကားပြောဆို၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဓမ္မိကဆိုသည်ရှိသော်။ တာတ၊
 ဖခင်။ ရထာ၊ ရထားတို့သည်။ ကုဟိံ၊ အဘယ်မှာနည်း။ မယံ၊ ငါတို့သည်။
 နပဿာမ၊ မမြင်ရပါကုန်။ ဣတိဝုတ္တေ၊ ဤသို့ဆိုရာ၌။ မယံ၊ ငါ၏။ ဂန္တိတနိ
 ပုဗ္ဗနိ၊ ပန်းကုံးတို့သည်။ အတ္ထိပန၊ ရှိပါကုန်၏လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးသည်
 ရှိသော်။ တာတ၊ ဖခင်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုကုန်သည်ရှိသော်။
 ကတရော ဒေဝလောကော၊ အဘယ်နတ်ပြည်သည်။ မရဏီယော၊ မွေ့လျော်
 ဖွယ်ရှိသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးရာ၌။ တာတ၊ ဖခင်။ သဗ္ဗဗောဓိသတ္တာနံ၊
 ခပ်သိမ်းသောဘုရားလောင်းတို့၏လည်းကောင်း။ ဝုဒ္ဓ မာတာပိတုနဉ္စ၊ ဘုရား
 မယ်တော် ခမည်းတော်တို့၏လည်းကောင်း။ ဝသိတဌာနံ၊ နေရာဖြစ်သော။
 တုသိတဘဝနံ၊ တုသိတာ နတ်ပြည်သည်။ ရမဏီယံ၊ မွေ့လျော်ဖွယ် ရှိ၏။
 ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောဆိုလတ်သော်။ တေနဟိ၊ ထိုသို့တပြီးကား။ တုသိတ
 ဘဝနတော၊ တုသိတာနတ်ပြည်မှ။ အာဂတရထေ၊ လာသောရထား၌။ ပုဗ္ဗ
 ဒါနံ၊ ပန်းဆိုင်းသည်။ လဂ္ဂတု၊ ကပ်ငြိစေသတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မိဌာန်၍။ ခိပထ၊
 ပစ်ကုန်လော့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ တေ၊ ထိုသားသမီးတို့သည်။ ခိပိံ၊ သူ၊
 ပစ်ကုန်၏။ တံ၊ ထိုပန်းဆိုင်းသည်။ ရတဓုရေ၊ ရထားဦး၌။ လဂ္ဂိတော၊ ကပ်ငြိ၍။

(၂၄၀)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌။ ဩလမ္ဗ၊ တွဲလျားဆွဲ၏။ မဟာဇနာ၊ လူအပေါင်း
 တို့သည်။ တဒေဝ၊ ထိုပန်းဆိုင်းကိုသာလျှင်။ ပဿန္တိ၊ မြင်ကုန်၏။ ရတံ၊ ရထားကို။
 န ပဿန္တိ၊ မမြင်ကုန်။ ဥပသဒကော၊ ဓမ္မိက ဒါယကာသည်။ ဧတံ ပုပ္ဖဒါမံ၊
 ဤပန်းဆိုင်းကို။ ပဿထ၊ မြင်ကုန်၏လော။ ဣတိဝတော၊ ဤသို့မေးရကား။
 အာမ ပဿာမာတိ၊ ဩဝါ-မြင်ကုန်၏ဟု။ ဝုတ္တေ၊ ဆိုလတ်သော်။ ဧတံ၊
 ဤပန်းဆိုင်းသည်။ တုသိတဘဝနတော၊ တုသိတာနတ်ပြည်မှ။ အာဂတရ
 ထေ၊ ရောက်လာသောရထား၌။ ဩလမ္ဗ၊ တွဲလွဲဆွဲ၍ကပ်ငြိ၏။ ဣဝတော၊
 ဤသို့ပြောဆိုပြီး၍။ အဟံ၊ ငါသည်။ တုသိတဘဝနံ၊ တုသိတာနတ်ပြည်သို့။
 ဂစ္ဆာမိ၊ သွားလေအံ့။ တုဒမ္ပ၊ သင်တို့သည်။ မာစိန္တယိတ္ထ၊ မစိုးရိမ်မကြောင့်ကြ
 ကုန်လင့်။ မမ သန္တိကေ၊ ငါ့အထံ၌။ ဟုတော၊ ဖြစ်၍။ နိဗ္ဗတ္တိတုကာမာ၊ ဖြစ်လိုကုန်
 သော်။ မယာ၊ ငါသည်။ ကတနိယာမေနေဝ၊ ပြုသောနည်းဖြင့်သာလျှင်။
 ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို။ ကရေထ၊ ပြုရန်ကုန်လော့။ ဣတိဝတော၊ ဤသို့မှာ
 ထားခဲ့၍။ ကာလံကတော၊ စုတေခြင်းကိုပြု၍။ ရထေဝ၊ တုသိတာရထား၌လျှင်။
 ပတိဋ္ဌာသိ၊ တည်၏။ အဿ၊ ထိုဓမ္မိက၏။ တာဝဒေဝ၊ ထိုခဏ၌လျှင်။ တိဂါဝု
 တပ္ပမာဏော၊ သုံးဂါဝုတ်အတိုင်းအရှည်ရှိသော။ သဠိသကဋဘာရာ လင်္ကာရ
 ပဋိမဏ္ဍိတော၊ လှည်းခြောက်ဆယ်တိုက်လောက်သောဝန်ရှိသော တန်းဆာ
 ဖြင့် တန်းဆာဆင်အပ်သော။ အတ္တဘာဝေ၊ အတ္တဘောသည်။ နိဗ္ဗတ္တိ၏။
 အစ္ဆရာ သဟဿံ၊ နတ်သမီးတစ်ထောင်ကို။ ပရိဝါရေသိ၊ ခြံရံစေ၏။ ပဉ္စဝီ
 သတိယောဇနိကံ၊ နှစ်ဆယ့်ငါးယူဇနာရှိသော။ ကနကဝိမာနံ၊ ရွှေဗိမာန်သည်။
 ပါတုရဟောသိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။ ထေဝိ ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့သည်လည်း။
 ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ အနုပ္ပတ္တေ၊ ရောက်လာသည်ရှိသော်။ သတ္တာ၊ ဘုရားသခင်
 သည်။ ပုစ္ဆိ၊ မေးတော်မူ၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တုမ္ပဟိ၊ သင်တို့သည်။
 ဥပါသကဿ၊ သီတင်းသည်အား။ ဓမ္မော၊ တရားကို။ ဒေသိတော၊ အပ်ပြီလော။
 ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အာမ၊ ဩဝါ-ဟော
 ခဲ့ပါပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ပန၊ ထိုသို့ဟောသော်လည်း။ အန္တရာ
 ယေဝ၊ အကြား၌သာလျှင်။ အာဂမေထ၊ ဝံပါဠိးကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့
 ဆိုလျက်။ ဝါရေသိ၊ တားမြစ်၏။ အထ၊ ထိုသို့တားမြစ်သောအခါ၌။ အဿ၊
 ထိုဓမ္မိက၏။ ပုတ္တဓိတရော၊ သားသမီးတို့သည်။ ကန္တိသု၊ ငိုကြွေးကုန်၏။ မယံ၊

၁-ယမကဝဂ္ဂ၊ ၁၁-ဓမ္မိကဥပါသိကာဝတ္ထု (၂၄၁)

အကျွန်ုပ်တို့သည်။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ အနောကာသောဘိ၊ ဟောရာကာလ
မဟုတ်ပြီဟု။ အာသနာ၊ နေရာမှ။ ဥဗ္ဗာယ၊ ထ၍။ နိက္ခန္ဓာ၊ ထွက်ခဲ့ပါကုန်၏။
ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ရာ၌။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ သော၊ ထိုဓမ္မိကသည်။
တုမေဟိ၊ သင်တို့နှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တကွ။ နကထေသိ၊ စကားမဆို။ ဆဟိဒေဝလော
ကေဟိ၊ နတ်ပြည်ခြောက်ထပ်တို့မှ။ ဒေဝဇာ၊ နတ်တို့သည်။ ဆရထေ၊ ခြောက်
ဆူသော ရတားတို့ကို။ အလင်္ကရိတူ၊ ထန်းဆာဆင်၍။ အာဟရိတူ၊ ဆောင်
ယူ၍။ တံ ဥပါသကံ၊ ထိုဓမ္မိကသီတင်းသည်ကို။ ပက္ခောသိံသု၊ ခေါ်လာ
ကုန်၏။ သော၊ ထိုဓမ္မိကသည်။ ဓမ္မဒေသနာယ၊ ထရားဟောခြင်း၏။
အန္တရာယံ၊ အန္တရာယ်ကို။ အနိစ္စန္တော၊ အလိုမရှိသောကြောင့်။ တာဟိ၊
တိုနတ်သားတို့နှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တကွ။ ကထေသိ၊ စကားပြောဟော၏။ ဣတိ၊ ဤသို့
မိန့်လတ်သော်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဧဝံ၊ ဤသို့ အမှန်ဖြစ်သလော။ ဣတိ၊
ဤသို့လျှောက်ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝံ၊ ဤသို့ ငါမိန့်တော်မူတိုင်း မှန်၏။
ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူသည်ရှိသော်။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ကုဟိ၊ အဘယ်
အရပ်မှာ။ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ လျှောက်သည်ရှိသော်။
ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တုသိတဘဝနေ၊ တုသိတာနတ်ပြည်၌။ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်၏။
ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဣဒါနိ၊ ယခုပစ္စက္ခဘဝ၌။
ဣဉ္ဇေတိမဇ္ဈေ၊ ဤဆွေမျိုးတို့၏ အလယ်၌။ မောဒမာနေ၊ ဝမ်းမြောက်ဝမ်း
သာ။ ဝိစရိတူ၊ လှည့်ပတ်သွားလာကျင်လည်၍။ ဣဒါနေဝ၊ ယခုပင်လျှင်။
ဂန္တော၊ တုသိတာနတ်ပြည်သို့သွား၍။ ပုန၊ တစ်ဖန်။ မောဒနဋ္ဌာနေယေဝ၊ နှစ်
လိုဝမ်းမြောက်ဖွယ်ရှိသောအရပ်၌သာလျှင်။ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့
လျှောက်ကုန်သည်ရှိသော်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အာမ၊ ဪ၊ ကောင်းရာ
ရာအရပ်၌ဖြစ်သည်မှန်၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ အပ္ပမတ္တော၊ မမေ့မလျော့
သော၊ သတိရှိသော။ ဂဟဋ္ဌောဝါ၊ လူသည်လည်းကောင်း။ ပဗ္ဗဇိတောဝါ၊
ရဟန်းသည်လည်းကောင်း။ သဗ္ဗတ္ထံ၊ အလုံးစုံသောအရပ်တို့၌။ မောဒန္တိယေဝ၊
မေ့လျော်ကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိဝတူ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၍။ ဣမံ
ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

(၁၆။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ကတပုညော၊ အထူးထူးအပြားပြားပြုအပ်
ပြီးသော၊ ကောင်းမှုရှိသောသူသည်။ ဣဓေ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌လည်း။ မောဒဟိ၊

(၂၄၂)

မဗ္ဗပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

ဝမ်းမြောက်ရ၏။ ပေစွ၊ တမလ္လနိဘဝအဆက်ဆက်၌လည်း။ မောဒတိ၊ ဝမ်းမြောက်ရ၏။ ဥဘယတ္ထ၊ ပစ္စုပ္ပန်သံသရာနှစ်ဖြာသောဘဝ၌လည်း။ မောဒတိ၊ ဝမ်းမြောက်ရ၏။ သော ကတပုညော၊ ထိုအထူးထူးအပြားပြား ပြုအပ်ပြီးသော ကောင်းမှုရှိသောသူသည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ကမ္မဝိသုဒ္ဓိံ၊ ကံ၏ အထူးအံ့ဖြင့် စင်ကြယ်သန့်ရှင်းသည်ကို။ ခိသ္မာ၊ မြင်၍။ မောဒတိ၊ ဝမ်းမြောက်ရ၏။ သော ကတပုညော၊ ထို အထူးထူးအပြားပြား ပြုအပ်ပြီးသော ကောင်းမှုရှိသောသူသည်။ ပမောဒတိ၊ အပြားအားဖြင့် ဝမ်းမြောက်သည်သာလျှင်တည်း။) ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ တကပုညောတိ၊ တကပုညောဟူသည်ကား။ နာနုပ္ပကာရုဿ၊ အထူးထူးအပြားပြားသော။ ကုသလဿ၊ ကုသိုလ်ကို။ ကာရကော၊ ပြုတတ်သော။ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်တည်း။ မေ၊ ငါသည်။ ပါပံ၊ မကောင်းမှုကို။ ဝတ၊ စင်စစ်။ အကတံ၊ မပြုမီ။ မေ၊ ငါသည်။ ကလျာဏံ၊ ကောင်းမှုကို။ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဣဓ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌။ ကမ္မမောဒနေန၊ ကုသိုလ်ကံကို အောက်မေ့၍ ဝမ်းမြောက်ခြင်းဖြင့် ဝမ်းမြောက်၏။ ပေစွ၊ တမလ္လနိဘဝ၌။ ဝိပါကမောဒနေန၊ ကံ၏အကျိုးကို ခံစားရ၍ ဝမ်းမြောက်ခြင်းဖြင့်။ မောဒတိ၊ ဝမ်းမြောက်ရ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဥဘယတ္ထ၊ နှစ်ပါးသောဘဝ၌။ မောဒတိနာမ၊ ဝမ်းမြောက်ရသည်မည်၏။ ကမ္မဝိသုဒ္ဓိန္တိ၊ ကမ္မဝိသုဒ္ဓိဟူသည်ကား။ ဓမ္မိကဥပါသကောပိ၊ ဓမ္မိယဥပါသကာသည်လည်း။ အတ္တနော မိမိ၏။ ကမ္မဝိသုဒ္ဓိံ ပုညကမ္မသမ္ပတ္တိံ၊ ကောင်းမှုကံကြောင့်ဖြစ်သော အကျိုး၏ ပြည့်စုံခြင်းကို။ ခိသ္မာ၊ မြင်၍။ ကာလံကိရိယတော၊ စုတိခြင်းပြုသည်မှ။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ ဣလောကေပိ၊ ဤလောက၌လည်း။ မောဒတိ၊ ဝမ်းမြောက်ရ၏။ ကာလံကတော၊ စုတိခြင်းကိုပြု၍။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ပရလောကေပိ၊ တမလ္လနိဘဝ၌လည်း။ မောဒတိ၊ ဝမ်းမြောက်ရ၏။ အတိမောဒတိယေဝ၊ အလွန်ဝမ်းမြောက်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ဟောတော်မူ၏။

ဂါထာပရိယောသာနေ၊ ဂါထာ၏အဆုံး၌။ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သောသူတို့သည်။ သေဟာပန္နာဒယော၊ သောတာပန် အစရှိသည် ထို့သည်။

၁-ယမကဝဂ္ဂ၊ ၁၂-ဒေဝဒတ္တဝတ္ထု (၂၇၃)

အဟေသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ မဟာဇနဿ၊ လူအပေါင်းတို့အား။ သာတ္ထိကာ၊
အကျိုးရှိသော။ ဓမ္မဒေသနာ၊ တရားဟောခြင်းသည်။ ဇာတာ၊ ဖြစ်၏။
ကောဒသမံ၊ သော။ ဓမ္မိက ဥပါသကဝတ္ထု၊ သည်။
ဣတိသမတ္ထော၊ ပြီးပြီ။

၁။ ယမကဝဂ္ဂ၊ ၁၂-ဒေဝဒတ္တဝတ္ထု

ဓမ္မိက ဥပါသကဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝတ္ထုကို ပြုပြီး၍
ဒေဝဒတ္တဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အဖွင့်ကိုပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓဘောသ
ဆရာသည် “ဣဓ တပုတိ” စသည်ကို မိန့်အပ်၏။

ဣဓ တပုတိတိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ဣဓ တပုတိ စသော ဤတရားဟော
ခြင်းကို။ သတ္ထာ၊ တရားသခင်သည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌။
ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူစဉ်။ ဒေဝဒတ္တံ၊ ဒေဝဒတ်ကို။ အာရပ္ပ၊ အကြောင်း
ပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဒေဝဒတ္တဿ၊ ဒေဝဒတ်၏။ ဝတ္ထု၊ ဝတ္ထုကို။
ပဗ္ဗဇိတကာလတော၊ ရဟန်းပြုသောအခါမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ ယာဝံ ပထဝိပွ
ဝေသနာ၊ မြေမျိုသည့်တိုင်အောင်။ ဒေဝဒတ္တံ၊ ဒေဝဒတ်ကို။ အာရပ္ပ၊
အကြောင်းပြု၍။ ဘာသိတာနိ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်သော။ သဗ္ဗာနိ၊ အလုံး
စုံကုန်သော။ တာနိ ဇာတကာနိ၊ ထိုဇာတ်တို့ကို။ ဝိတ္တာရေတွာ၊ ချွဲ၍။
ကံထိတံ၊ ဆိုကပ်၏။ ဧ၊ ဤဓမ္မပဒကအဋ္ဌကထာ၌။ အယံပန၊ ဤဆိုလတ္တံ့
သည်ကား။ သင်္ခေပေ၊ အကျဉ်းတည်း။ သတ္ထရိ၊ တရားသဗ္ဗညုသည်။ မလ္လာနံ၊
မလ္လာမင်းတို့၏။ အနုပိယံနာမ၊ အနုပိယအမည်ရှိသော။ နိဂမော၊ နိဂုံးသည်။
အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ။ (အတ္ထိက္ခာ၊ ထည့်ပါ၌)။ ။ တံ၊ ထိုအနုပိယမည်သော နိဂုံး
ကို။ နိဿာယ၊ ဆွမ်းခံရွာ အမှီပြု၍။ အနုပိယဗ္ဗဝနေ၊ အနုပိယမည်သော
သရက်ဥယျာဉ်၌။ ဝိဟရန္တေယေဝ၊ နေတော်မူစဉ်လျှင်။ တထာဂတဿ၊
တရားသခင်၏။ လက္ခဏပဋိဂ္ဂဟဏဒိဝသေယေဝ၊ လက္ခဏာတော် ကြီးငယ်ကို
သတ်သော နေ့ကပင်လျှင်။ အသိတိသဟသေဟိ၊ ရှစ်သောင်းကုန်သော။
ဉာတိကုလေဟိ၊ ဆွေတော် မျိုးတော်တို့ဖြင့်။ ရာဇာ ဝါ၊ မင်းသည်မူလည်း။
ဟောတု၊ ဖြစ်စေ။ ဗုဒ္ဓေါ ဝါ၊ တရားသည်မူလည်း။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ။ ဓတ္ထိယ

(၂၄၄)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

ပရိဝါရော၊ မင်းအပေါင်းခြံရံလျက်။ ဝိစရိဿတိ၊ ကြွသွားရှိလတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ လက္ခဏာသတ်သောနေ့၌။ အသိတိသဟဿပုတ္တာ၊ ရှစ်သောင်းသော ဆွေတော်မျိုးတော်မင်းသားတို့သည်။ ပဋိညာတာ၊ ဝန်ခံအပ်ကုန်ပြီ။ တေသု၊ ထိုမင်းသားတို့သည်။ ယေဘုယျေန၊ များတောအားဖြင့်။ ပဗ္ဗဇိတေသု၊ ရဟန်း ပြုကုန်သည်ရှိသော်။ တဒ္ဓိယံ နာမ ရာဇာနံ၊ တဒ္ဓိယ အမည်ရှိသော မင်း သားသည်လည်းကောင်း။ ဘဂုံ၊ ဘဂုမင်းသားသည်လည်းကောင်း။ ကိမိလံ၊ ကိမိလ မင်းသားသည်လည်းကောင်း။ ဒေဝဒတ္တံ၊ ဒေဝဒတ်မင်းသားသည် လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဣမေ ဆ သကျေ၊ ဤခြောက်ယောက်သော သာကီဝင်မင်းသားတို့ကို။ အပဗ္ဗဇန္တေ၊ ရဟန်းမပြုသည်တို့ကို။ ဒိဿ၊ မြင်၍။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ အတ္တနေဘ၏။ ပုတ္တေ၊ တို့ကို။ ပဗ္ဗာဇေထ၊ ရဟန်းပြုစေကုန် ၏။ ဣမေ ဆသကျေ၊ ဤသာကီဝင်မင်းသားခြောက်ယောက်တို့သည်။ န ဉာတ ကာ မညေ၊ ဆွေတော်မျိုးတော်မဟုတ်ယောင်တကား။ ဝါ၊ မဟုတ်သလိုလို။ ကဿ၊ အတယံကြောင့်။ နပဗ္ဗဇန္တိ၊ ရဟန်းမပြုလေကုန်ဘိနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ကထံ၊ စကားကို။ သမုဋ္ဌာပေသုံ၊ ဟောပြောကုန်၏။ အထ၊ ထိုအကြောင်း ကြောင့်။ မဟာနာဓမာသကျေ၊ မဟာနာမိမည်သော သာကီဝင်မင်းသား သည်။ အနုရုဒ္ဓံ၊ အနုရုဒ္ဓါမင်းသားသို့။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ၍။ တာတ၊ ချစ်ညီအနု ရုဒ္ဓါ။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ ကုလေ၊ အမျိုး၌။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြုသူသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တံဝါ၊ သင်မူလည်း။ ပဗ္ဗဇိဿသိ၊ ရဟန်းပြုပါလော့။ အဟံဝါ၊ ငါသည် မူလည်း။ ပဗ္ဗဇိဿာမိ၊ ရဟန်းပြုပါအံ့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဧသော ပန၊ ထို အနုရုဒ္ဓါ၊ မင်းသားသည်ကား။ သုခုမာလော၊ အလွန်သိမ်မွေ့ခြင်းရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သမ္ပန္နတောဂေါ၊ ပြည့်စုံကြွယ်ဝသော စည်းစိမ်ချမ်းသာရှိ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ နတ္ထိတိဝစနံ၊ မရှိဟူသောစကားကို။ ဧတေန၊ ထိုအနု ရုဒ္ဓါမင်းသားသည်။ န သုတပုဗ္ဗံ၊ မကြားစဖူး။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ ဧကဒိဝသံ၊ တစ်နေ့သ၌။ တေသု ဆသု ခတ္ထိယေသု၊ ခြောက်ယောက်သော မင်းတို့သည်။ ဂုဠကီဠာယ၊ ဂုံညင်းကစားခြင်းဖြင့်။ ကီဠန္တေသု၊ ကစားကုန်သည်ရှိသော်။ အနုရုဒ္ဓေါ၊ အနုရုဒ္ဓါမင်းသားသည်။ ပူဝေန၊ မုန့်ဖြင့်။ ပရာဇိတော၊ ရှုံးသည်ဖြစ် ၍။ ပူဝတ္တာယ၊ မုန့်အလို့ငှာ။ ပဟိဏိ၊ စေလွှတ်၏။ အထ၊ ထိုသို့စေလွှတ်သော အခါ၌။ အထ၊ ထိုအနုရုဒ္ဓါမင်းသား၏။ မာတာ၊ မယ်တော်သည်။ ပူဝေ၊ မုန့်

တို့ကို။ သဇ္ဇေတော၊ စီရင်၍။ ပဟိဏိ၊ ပိုစေ၏။ တေ၊ ထိုခြောက်ယောက်
သော မင်းသားတို့သည်။ ခါဒိတော၊ စား၍။ ပုန၊ တစ်ဖန်။ ကိဋ္ဌိံ၊ သူ၊ ကစား
ကုန်၏။ ပုနပျုနံ၊ အဖန်တစ်လဲလဲ။ တဿေဝ၊ ထိုအနုရုဒ္ဓါမင်းသား၏သာ
လျှင်။ ပရာဇယော၊ ရှုံးခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အဿ၊ ထိုအနုရုဒ္ဓါ
မင်းသား၏။ မာတာပန၊ မယ်တော်ကား။ ပဟိတေ ပဟိတေ၊ စေလွှတ်တိုင်း
စေလွှတ်တိုင်း။ တိက္ခတ္ထံ၊ သုံးကြိမ်။ ပူဝေ၊ မုန့်တို့ကို။ ပဟိဏိတော၊ ပိုလေ
စေ၍။ စတုတ္ထဝါရေ၊ လေးကြိမ်မြောက် စေလွှတ်လိုက်သောအခါ၌။ ပူဝံ၊
မုန့်တို့သည်။ နတ္ထိ၊ မကျန်။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍။ ပဟိဏိ၊ စေလွှတ်လိုက်၏။
သော၊ ထိုအနုရုဒ္ဓါမင်းသားသည်။ နတ္ထိတိဝစနဿ၊ မရှိ ဟူသောစကားကို။
အသုတပုဗ္ဗတ္တာ၊ မကြားဖူးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဧသောပိ၊ ဤမုန့်သည်
လည်း။ ဧကော၊ တစ်ခုသော။ ပူဝဝိကတိ၊ မုန့်အထူးသည်။ ဘဝိဿတိတိ၊
ဖြစ်လတ္တံ့သတည်းဟူ။ မညမာနော၊ အောက်မေ့မှတ်ထင်လျက်။ နတ္ထိပူဝံ၊ မရှိ
မုန့်ကို။ မေ၊ ငါ့အား။ အာဟရေ၊ ဆောင်ခဲ့ကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။
ပေသေသိ၊ စေလွှတ်၏။ အဿ၊ ထိုအနုရုဒ္ဓါမင်းသား၏။ မာတာပန၊ မယ်
တော်ကိုကား။ အယျေ၊ အရှင်မ။ နတ္ထိပူဝံ၊ မရှိမုန့်ကို။ ဒေထ၊ ပေးလိုက်
ကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ ဆိုသည်ရှိသော်။ ကိရ၊ စင်စစ်။ မမပုတ္တေန၊
ငါ့သားသည်။ နတ္ထိဟိပဒံ၊ မရှိဟူသောပုဒ်ကို။ နသုတပုဗ္ဗံ၊ မကြားစဖူး။ နံ၊
ထိုငါ၏သားတော်ကို။ ဣမိနာပန ဥဒါယေန၊ ဤသို့သောဥပါယ်တံမျဉ်ဖြင့်။
ထေမတ္ထံ၊ ဤအကြောင်းကို။ ဇာနာပေဿာမိတိ၊ သိစေအံ့ဟူ၍။ တုန္တံ၊
အချည်းနှီးသော။ သုဝဏ္ဏပါတိံ၊ ရွှေခွက်ကို။ အညာယသုဝဏ္ဏပါတိယာ၊
တစ်ပါးသော ရွှေခွက်ဖြင့်။ ပဋိကုဇ္ဇိတော၊ မှောက်၍။ ပေသေသိ၊ ပိုလေ
စေ၏။ နဂရပရိဂ္ဂဟိကာ ဒေဝတာ၊ ပြည်စောင့်နတ်တို့သည်။ စိန္တေသုံ၊
ကြံကုန်၏။ အနုရုဒ္ဓသကျေန၊ အနုရုဒ္ဓါမည်သောသင်္ကဏ်မင်းသားသည်။
အန္ဓဘာရကာလေ၊ အန္ဓဘာရ သူဌေး ဖြစ်သောအခါ၌။ အတ္တနော၊ ၏။
ဘာဂဘတ္ထံ၊ စားရာဖို့ ထမင်းကို။ ဥပဒိဋ္ဌ ပစ္စေကဗုဒ္ဓဿ၊ ဥပဒိဋ္ဌအမည်
ရှိသော အရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအား။ ဒတော၊ လှူပြီး၍။ နတ္ထိတိ၊ မရှိဟူ၍။ ဝစနဿ၊
ဆိုသောစကားကို။ ဝသနံ၊ ကြားရခြင်းသည်။ မေ၊ ငါ့အား။ မာဟောတု၊
မဖြစ်ပါစေ သတည်း။ ဘောဇနပုတ္တိဋ္ဌာနဇာနနံ၊ ထမင်းဖြစ်ရာအရပ်ကို

(၂၄၆)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

သိခြင်းသည်။ မာဟောတု၊ မဖြစ်ပါစေသတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ပတ္တနာ၊ ဆု
 တောင်းခြင်းကို။ ကတဝ၊ ၏။ အယံ၊ ဤ အနုဒ္ဓါမင်းသားသည်။ တုစ္ဆပါတိ၊
 အချဉ်းနှီးသောရွှေခွက်ကို။ သဓေပဿိဿတိ၊ အကယ်၍ မြင်သည်ဖြစ်အံ့။
 ဒေဝသမာဂမံ၊ နတ်အစည်းအဝေးသို့။ ပဝိသိတံ၊ ဝင်ခြင်းငှာ။ နလတိဿာမ၊
 မရကုန်လတ္တံ့။ နော၊ ငါတို့၏။ သိသံပိ၊ ဦးခေါင်းသည်လည်း။ သတ္တဓာ၊ ခုနစ်
 စိတ်။ ဖလေယျ၊ ကဲ့ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံကုန်၏။ အထ၊ ထိုသို့ကြံပြီးသောအခါ
 ဌံ၊ နိပါတိ၊ ထိုရွှေခွက်ကို။ ဒိဗ္ဗပူဇေဟိ၊ နတ်၌ဖြစ်သောမုန့်တို့ဖြင့်။ ပုဏ္ဏံ၊ အပြည့်။
 အကံသု၊ ပြုကုန်၏။ တဿာ၊ သို့မုန့်ဖြင့်ပြည့်သောရွှေခွက်ကို။ ဂုဠမဏ္ဍလေ၊ ဂုံညင်း
 ကစားရာ တလင်းရှိသောအဝန်း၌။ ဌပေတော၊ ထား၍။ ဥဋ္ဌာဋိတမတ္တာယ၊
 ဖွင့်လှစ်ကာမျှ၌။ ပူဝဂန္ဓော၊ မုန့်အနံ့သည်။ သကလံနဂရေ၊ ပြည်အလုံးကို။
 ဆာဒေတောဝိယ၊ လွှမ်းမိုးသကဲ့သို့၌။ ဌိတော၊ အနံ့တစ်ကြိုင်ကြိုင် လှိုင်၍တည်
 ၏။ ပူဝခဏ္ဏံ၊ မုန့်ပိုင်းကို။ မုခေ၊ ခံတွင်း၌။ ဌပိတမတ္တမေဝ၊ ထားကာမျှဖြင့်လျှင်။
 သတ္တရသဟရဏံ သဟဿာနိ၊ အရသာကိုဆောင်သော အကြောတို့ကို။ အနု
 ဖရိ၊ အစဉ်အတိုင်းနွံ၏။ သော၊ ထိုအနုရုဒ္ဓါမင်းသားသည်။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။
 အလံ၊ ငါ့ကို။ မာတု၊ မယ်တော်သည်။ နပိယော၊ မချစ်။ မေ၊ ငါ့အား။ ဧတ္ထကံ
 ကာလံ၊ ဤမျှလောက်သောကာလပတ်လုံး။ ဣမံနတ္ထိပူဝံနာမ၊ ဤမရှိမုန့်မည်
 သည်ကို။ နပစိ၊ မကြော်မချက်။ ဣတောပဌာယ၊ ဤအခါမှစ၍။ အညံ၊ တစ်ပါး
 သော။ ပူဝံနာမ၊ မုန့်မည်သည်ကို။ နခါဒိဿာမိ၊ မစားအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံ၏။
 သော၊ ထိုအနုရုဒ္ဓါမင်းသားသည်။ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ မာတရံ၊
 အမိကို။ ပုစ္ဆံ၊ မေး၏။ အမ္မ၊ အမိ။ တုမ္ဘာကံ၊ တို့သည်။ အဟံ၊ ကို။ ပိယော၊ ချစ်
 သလော။ အပ္ပိယော၊ မချစ်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ တာတ၊ ချစ်သား။
 ဧကန္တိနော၊ မျက်စိတစ်ဖက်ရှိသော သူ၏။ အက္ခိဝိယ၊ မျက်စိကဲ့သို့လည်း
 ကောင်း။ ဟဒယံဝိယစ၊ နှလုံးကဲ့သို့လည်းကောင်း။ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်။
 မေ၊ ငါ၏။ ပိယော၊ ချစ်ခြင်းသည်။ အဟော၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။
 အထ၊ ထိုသို့ချစ်သည်ဖြစ်လျက်။ အမ္မ၊ အမိ။ ကသ္မာ၊ အတယ့်ကြောင့်။ ဧတ္ထကံ
 ကာလံ၊ ဤမျှလောက်သော ကာလပတ်လုံး။ နတ္ထိပူဝံ မရှိမုန့်ကို။ မယံ၊
 အကျွန်ုပ်အား။ နပစိတ္ထံ၊ မကြော်လေတိသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ သာ၊
 ထိုအမိသည်။ စူဠပဌာကံ၊ မင်းသားနောက်လိုက် အလုပ်အကျွေးငယ်

ကိုပုစ္ဆိ၏။ တာတငါသားလူငယ်။ ပါတိယံ၊ ရွှေခွက်၌။ ကိဉ္စိ၊ တစ်စုံတစ်ခုသည်။
 အတ္ထိ၊ ရှိသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ အယျ၊ သခင်မ။ ပါတိ၊ ရွှေခွက်သည်။
 ပူဝေဟိ၊ မုန့်တို့ဖြင့်။ ပရိပုဏ္ဏာ၊ ပြည့်ကုန်၏။ မေ၊ ကျွန်တော်သည်။ ဝေရူပ၊
 ဤသို့ သဘောရှိကုန်သော။ ပူဝါနာမ၊ မုန့်မည်သည်တို့ကို။ နံ ဒိဋ္ဌပုဗ္ဗာ၊
 မမြင်စဖူးကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာရောဓစသိ၊ လျှောက်၏။ သာ၊ ထိုမယ်တော်
 သည်။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ မယံပုတ္တော၊ ငါသား အနုရုဒ္ဓါသည်။ ပုညဝါ၊
 ဘုန်းကံနှင့် ပြည့်စုံ၏။ ကတာတိ နိဟာရော၊ ပြုအပ်ပြီးသော ဆုတောင်းခြင်း
 ရှိသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဒေဝတာဟိ၊ နတ်တို့သည်။ သုဝဏ္ဏပါတိ၊
 ရွှေခွက်ကို။ ပူရေတော၊ ပြည့်စေ၍။ ပူဝါ၊ မုန့်တို့ကို။ ပတိတာ၊ ထည့်ကုန်သည်။
 ဘဝိသန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထို
 အမိကို။ ပုတ္တော၊ အနုရုဒ္ဓါ မင်းသားသည်။ အမ္မ၊ မယ်တော်။ ဣတော
 ပဌာယ၊ ဤနေ့မှစ၍။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ အညံ၊ တစ်ပါးသော။ ပူဝံ
 နာမ၊ မုန့်မည်သည်ကို။ နခါဒိဿာမိ၊ မစားအံ့။ နတ္ထိပူဝမေဝ၊ မရှိမုန့်ကိုသာ
 လျှင်။ ပစေယျာသိ၊ ချက်ပါစေလော့။ ဣတိဝဒေသိ၊ ဤသို့ဆို၏။ အဿ၊
 ထိုအနုရုဒ္ဓါမင်းသား၏။ သာပိ၊ ထိုမယ်တော်သည်လည်း။ တတောပဌာယ၊
 တို့နေ့မှစ၍။ ပူဝ၊ မုန့်ကို။ ခါဒိတုကာ၊ စားလိုသည်။ အမိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိပုတ္တော၊
 ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်။ တုစ္ဆပါတိမေဝ၊ အချည်းနှီးသော ရွှေခွက်ကိုသာလျှင်။
 အညာယ ပါတိယာ၊ တစ်ပါးသော ရွှေခွက်ဖြင့်။ ပဋိကုဇ္ဇိကော၊ ဖုံးအုပ်၍။
 ပေသေသိ၊ စေလွှတ်၏။ ယာဝ၊ အကြင်ရွှေလောက်။ အဂါရမဇ္ဈေ၊ အိမ်ယာ
 ထောင်သော လှူ၏ဘောင်၌။ ဝသတိ၊ နေ၏။ တာဝ၊ ထိုရွှေလောက်။ အဿ၊
 ထိုအနုရုဒ္ဓါမင်းသားအား။ ဒေဝတာ၊ နတ်တို့သည်။ ပူဝေ၊ မုန့်တို့ကို။ ပဟိ
 ဏံ၊ သု၊ ပိုလာစေကုန်၏။ သော၊ ထိုအနုရုဒ္ဓါမင်းသားသည်။ ဧတ္ထကံပိ၊ ဤ
 မျှလည်း။ အဇာနန္တော၊ မသိဘဲလျက်။ ပဗ္ဗဇ္ဇနာမ၊ ရဟန်းပြုခြင်း၌ အမှုအရာ
 မည်သည်ကို။ ကိဇာနိဿတိ၊ အဘယ်မှာသိနိုင်အံ့နည်း။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။
 သောပဗ္ဗဇ္ဇာနာမ၊ ဤရဟန်းအဖြစ် မည်သည်ကား။ ကာ၊ အဘယ်နည်း။
 ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘာကရံ၊ နောင်တော်ကို။ ပုစ္ဆိတော၊ ၍။ ဩဟာရိတကေသ
 မဿနာ၊ ချအပ်ပြီးသော ဆံမုတ်ဆိတ် ရှိသော။ ကာသာယ နိဝဇ္ဇေန၊
 ဖန်ရည်စွန်းသောအဝတ်ဖြင့်။ ဟရန္တာ၊ ဆောင်ကုန်လျက်။ ကဋ္ဌတ္ထရေဝါ၊

(၂၄၀)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

ပျဉ်ခင်း၌လည်းကောင်း။ ဝိရဠမဉ္ဇကောဝါ၊ ကျသောအင်းပျဉ်ညောင်စောင်း၌
လည်းကောင်း။ နိပဇ္ဇိတော၊ အိပ်၍။ ပိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှာ။ စရန္တေန၊
သွားသဖြင့်။ ဝိဟရိတဗ္ဗံ၊ နေအပ်၏။ သော၊ ဤသည်ကား။ ပဗ္ဗဇ္ဇာနာမ၊ ရဟန်း
အဖြစ်မည်၏။ ဣတိပုတ္တေ၊ ဤသို့ဆိုသည် ရှိသော်။ ဘာတိက၊ နောင်တော်။
အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ သုခုမာလော၊ သိမ်မွေ့နူးညံ့ခြင်းရှိ၏။ အဟံ၊ ငါသည်။
ပဗ္ဗဇိတုံ၊ ရဟန်းပြုခြင်းငှာ။ နသက္ခိယာမိ၊ မတတ်နိုင်အံ့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့
ဆို၏။ ဣတ၊ ချစ်ညီငယ်။ တေနဟိ၊ ထိုသို့တပြားကား။ ကမ္မန္တံ၊ အမှုကြီးငယ်ကို။
ဥဂ္ဂဟေတော၊ သင်၍။ ဃရာဝါသံ၊ အိမ်ယာထောင်သောလူ၏ဘောင်၌။ ဝသ၊
နေလေလော့။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွာ။ အမေသု၊ ငါတို့တွင်။ ဧကေန၊ တစ်ယောက်
ယောက်သည်။ အပဗ္ဗဇိတုံ၊ ရဟန်းမပြုဘဲနေခြင်းငှာ။ နသက္ခိယာမိ၊ မတတ်ကောင်း။
ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ အထ၊ ထိုသို့ဆိုသောအခါ၌။ နံ၊ ထိုနောင်တော်ကို။ သေ
ကမ္မန္တောနာမ၊ ဤအမှုကြီးငယ်မည်သည်။ ကော၊ အဘယ်နည်း။ ဣတိပုစ္ဆံ၊
ဤသို့မေး၏။ ဘတ္တုဌာနံပိ၊ ထမင်းဖြစ်ရာအရပ်ကိုမျှလည်း။ အဇာနန္တော၊
မသိသော။ ကုလပုတ္တော၊ အမျိုးကောင်းသားသည်။ ကမ္မန္တနာမ၊ အမှုကြီး
ငယ်မည်သည်ကို။ ကိဇာနိဿတိ၊ အဘယ်မှာသိနိုင်အံ့နည်း။ ဟိ၊ ထိုစကား
သင့်စွာ။ ဧကဒိဝသံ၊ တစ်နေ့သ၌။ တိဏ္ဍိခတ္တိယာနိ၊ သုံးယောက်သောမင်းသား
တို့အား။ ကထာ၊ စကားသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။ ဘတ္တိနာမ၊ ထမင်းမည်
သည်ကား။ ကုဟိ၊ အဘယ်အရပ်မှ။ ဥဌဟိ၊ ဖြစ်လေသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ထင်
ရှားဖြစ်၏။ ကိမိလော၊ ကိမိလမင်းသားသည်။ ကောဌေ၊ ကျီ၌။ ဥဒပါဒိ၊ ထမင်း
ဖြစ်၏။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ အထ၊ တို့အခါ၌။ နံ၊ ထိုကိမိလမင်းသား
ကို။ ဘဒ္ဒိယော၊ ဘဒ္ဒိယမင်းသားသည်။ တံ၊ သင်သည်။ ဘတ္တိယ၊ ထမင်း၏။
ဥဌာနဌာနံ၊ ဖြစ်ရာအရပ်ကို။ နဇာနာသိ၊ မသိ။ ဘတ္တိနာမ၊ ထမင်းမည်သည်
ကား။ ဥက္ခလိယံ၊ ထမင်းအိုး၌။ ဥဒပါဒိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။
အနုရုဒ္ဓေါ၊ အနုရုဒ္ဓါမင်းသားသည်။ တုမေ၊ ဒေဝိ ဇနာ၊ သင်နှစ်ယောက်တို့
သည်လည်း။ နဇာနာထ၊ မသိကြကုန်။ ဘတ္တိနာမ၊ ထမင်းမည်သည်ကား။
ရဘနမကုဠာယ၊ ရတနာတို့ဖြင့်စီခြယ်အပ်သော။ သုဝဏ္ဏပါတိယံ၊ ရွှေခွက်၌။
ဥဌဟိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ တေသု၊ လိုသုံးယောက်သော မင်း
သားတို့တွင်။ ဧကဒိဝသံ၊ တစ်နေ့သ၌။ ကိမိလော၊ ကိမိလမင်းသည်။ ကောဌ

တော၊ ကျီမှ၊ ဝိဟိ၊ စပါးကို။ ဩတာရိယမာနေ၊ ထုတ်သည်တို့ကို။ ဒိသ္မာ၊ ရှိ။
 တေ၊ ဤထမင်းတို့သည်။ ကောဋ္ဌာကေယေဝ၊ ကျိဉ်္ဇသာလျှင်။ ဇာတာကိရ၊
 ဖြစ်ကုန်သတတ်။ ဣတိသညီ၊ ဤသို့အမှတ်ရှိသော။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဘဒ္ဒိ
 ယော၊ ဘဒ္ဒိယမင်းသားသည်။ ကေဒိဝသံ၊ တစ်နေ့သ၌။ ဥက္ကလိတော၊ ထမင်း
 အိုးမှ။ ဘတ္တံ၊ ထမင်းကို။ ဝနိယမာနံ၊ ခူးသည်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဥက္ကလိယံယေဝ၊
 ထမင်းအိုး၌သာလျှင်။ ဥပ္ပန္နန္တိသညီ၊ ထမင်းဖြစ်၏ဟုအမှတ်ရှိသည်။ အဟော
 သိ၊ ဖြစ်၏။ အနုရုဒ္ဓေန ပန၊ အနုရုဒ္ဓါမင်းသားသည်ကား။ ဝိဟိ၊ စပါးကို။
 ကောဋ္ဌေန္တာ၊ ထောင်းသည်တို့ကို။ နေဝဒိဋ္ဌပုဗ္ဗာ၊ မမြင်စဖူး။ ဘတ္တံ၊ ထမင်းကို။
 ပစန္တာ၊ ချက်သည်တို့ကို။ နဒိဋ္ဌပုဗ္ဗာ၊ မမြင်စဖူး။ ဝဇေန္တာ၊ ခူးသည်တို့ကို။ နဒိဋ္ဌ
 ပုဗ္ဗာ၊ ဖူး။ ဝဇေတော၊ ခူးပြီး၍။ ပုရတော၊ ရှေ့မှ။ ဌပိတမေဝ၊ ထားသည်ကိုသာ
 လျှင်။ ပဿတိ၊ ၏။ သော၊ အနုရုဒ္ဓါမင်းသားသည်။ ဘုဉ်္ဇတုကာမကာလေ၊
 စားတော်ခေါ်လိုသော အခါ၌။ ဘတ္တံ၊ ထမင်းသည်။ ပါတိယံ၊ ရွှေခွက်၌။
 ဥဋ္ဌဟတိတိသညံ၊ ဖြစ်၏ဟူသောအမှတ်ကို။ အကာသိ၊ ပြု၏။ ဧဝံ၊ သို့။ တယောပိ၊
 သုံးယောက်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ တေ၊ ထိုမင်းသားတို့သည်။ ဘတ္တဋ္ဌာနံ၊
 ထမင်းဖြစ်ရာအရပ်ကို။ န ဇာနန္တိ၊ မသိကြကုန်။ တေန၊ ကြောင့်။ အယံ၊ ဤ
 အနုရုဒ္ဓါမင်းသားသည်။ သေဝမ္မန္တောနာမ၊ ဤအမှုကြီးငယ်မည်သည်။
 ကော၊ အဘယ်နည်း။ ဣတိပုစ္ဆိတော၊ ဤသို့မေး၍။ ပဌမံ၊ ရှေ့ဦးစွာ။ ခေတ္တံ၊
 လယ်ကို။ ကသာပေဘဗ္ဗံ၊ ထွန်စေ၏။ ဣတိအာဒိကံ၊ ဤသို့ အစရှိသော။
 သံဝစ္ဆရေသံဝစ္ဆရေ၊ နှစ်စဉ်တိုင်းနှစ်စဉ်တိုင်း။ ကတ္တဗ္ဗကိစ္စံ၊ ပြုအပ်သောအမှု
 ကို။ သုတော၊ ရှိ။ ကဒါ၊ အဘယ်ခါ၌။ ကမ္မန္တာနံ၊ အမှုကြီးငယ်တို့၏။ အန္တော၊
 အဆုံးသည်။ ပညာယိဿတိ၊ ထင်နိုင်အံ့နည်း။ ကဒါ၊ အဘယ်အခါ၌။ မယံ၊
 တို့သည်။ အပ္ပေါဿုက္ကာ၊ ကြောင့်ကြမဲ့။ ဘောဂေ၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာတို့ကို။
 ဘုဉ်္ဇိဿာမ၊ သုံးဆောင်ခံစားရကုန်အံ့နည်း။ ဣတိဝတော၊ ဤသို့ဆို၍။ ကမ္မန္တာ
 နံ၊ အမှုကြီးငယ်တို့၏။ အပရိယန္တတာယ၊ အဆုံးပိုင်းအခြား မရှိသည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်။ အက္ခယတာယ၊ မကုန်နိုင်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ တေနဟိ၊
 ထိုသို့တပြီးကား။ တုဉ္ဇေဝ၊ သင့်သည်သာလျှင်။ ဃရာဝါသံ၊ အိမ်ယာထောင်
 သော လူ၏ဘောင်၌ နေခြင်းကို။ ဝသ၊ နေလေလော့။ မယံ၊ ငါ့အား။
 တေန၊ ဤဃရာဝါသဖြင့်။ နအတ္ထော၊ အလိုမရှိပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလျက်။

(၂၅၀)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

မာတရံ၊ မယံတေဝံသ္မိ။ ဥပသင်္ကမိတော၊ ကပ်၍။ အမ္မ၊ မယံတေဝံ။ မံ၊ အကျွန်ုပ်
ကို။ အနုဇာနာဟိ၊ ခွင့်ပြုတော်မူပါလော့။ ပဗ္ဗဇိဿာမိ၊ ရဟန်းပြုပါအံ့။
ဣတိဝတော၊ ဤသို့ ခွင့်တောင်းခြင်းကြောင့်။ တာယ၊ ထိုမယံတေဝံသည်။
နာနပ္ပကာရေဟိ၊ အထူးထူး အပြားပြားတို့ဖြင့်။ တိက္ခတ္တံ၊ သုံးကြိမ်။
ပဋိက္ခိပိတော၊ ပယ်၍။ တေ၊ သင်၏။ သဟာယကော၊ အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်
သော။ ဘဒ္ဒိယရာဇာ၊ ဘဒ္ဒိယမင်းသားသည်။ ခေါ၊ စင်စစ်။ သဗေပဗ္ဗ
ဇိဿာတိ၊ အကယ်၍ ရဟန်းပြုခြင်း၌ ရဲသည်ဖြစ်အံ့။ တေန၊ ထိုဘဒ္ဒိယမင်း
သားနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ပဗ္ဗဇာဟိ၊ ရဟန်းပြုလေလော့။ ဣတိဝုတ္တေ၊ ဤသို့
ဆိုသည်ရှိသော်။ တံ၊ ထိုဘဒ္ဒိယမင်းသားသို့။ ဥပသင်္ကမိတော၊ ကပ်၍။ သမ္မ၊
အချင်းဘဒ္ဒိယ။ ခေါ၊ စင်စစ်။ မမ၊ ငါ၏။ ပဗ္ဗဇော၊ ရဟန်းအဖြစ်သည်။ တာယ၊
သင်နှင့်။ ပဋိဗဒ္ဓါ၊ စပ်၏။ ဣတိဝတော၊ ဤသို့ဆို၍။ တံ၊ ထိုဘဒ္ဒိယမင်းသား
ကို။ နာနပ္ပကာရေဟိ၊ အထူးထူးအပြားပြားသော အခြင်းအရာတို့ဖြင့်။
သညာပေတော၊ သိစေ၍။ သတ္တမေ ဝိဝသေ၊ ခုနစ်ရက်မြောက်သော နေ့၌။
အတ္တနာ၊ မိမိနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ပဗ္ဗဇနတ္ထာယ၊ ရဟန်းပြုခြင်းငှာ။ ပဋိညံ၊
ဝန်ခံ၍ဆုံးဖြတ်ခြင်းကို။ ဂဏှိ၊ ယူ၏။ တတော၊ ထိုနောင်မှ။ သကျရာဇာ၊
သင်္ကာင်မင်းသားဖြစ်သော။ ဘဒ္ဒိယော၊ ဘဒ္ဒိယမင်းသည်လည်းကောင်း။
အနုရုဒ္ဓေါ၊ အနုရုဒ္ဓါမင်းသားသည်လည်းကောင်း။ အာနန္ဒော၊ အာနန္ဒာမင်း
သားသည်လည်းကောင်း။ ဘဂ္ဂ၊ ဘဂ္ဂမင်းသားသည်လည်းကောင်း။ ကိမိလော၊
ကိမိလမင်းသားသည်လည်းကောင်း။ ဒေဝဒတ္တော၊ ဒေဝဒတ်မင်းသားသည်
လည်းကောင်း။ ဥပ၊ လိကပ္ပကသတ္တမာ၊ ဆတ္တာသည်ဖြစ်သော ဥပ၊ လိလျှင်
ခုနစ်ယောက်မြောက် ဖြစ်ကုန်သော။ ဣတိ ဣမေ ဆ ခတ္တိယာ၊ ဤခြောက်
ယောက်သောမင်းသားတို့သည်။ ဒေဝါဝိယ၊ နတ်တို့ကဲ့သို့။ ဒိဗ္ဗသမ္ပတ္တိံ၊ နတ်၏
စည်းစိမ်ချမ်းသာကို။ သတ္တာဟံ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး။ အနုဘဝိတော၊ အစဉ်
အတိုင်းခံစား၍။ ဥယျာနံ၊ ဥယျာဉ်သို့။ ဂစ္ဆန္တာဝိယ၊ ထွက်သွားကုန်သကဲ့သို့။
စဘုရံ ဂိနိယာသေနာယ၊ အင်္ဂါလေးပါးရှိသော စစ်သည်ဖြင့်။ နိက္ခိမိတော၊ ၍။
ပရဝိသယံ၊ သူတစ်ပါးနေရာဖြစ်သောနိုင်ငံသို့။ ပတော၊ ရောက်၍။ ရာဇာဏာယ၊
မင်း၏အာဏာဖြင့်။ သေနံ၊ စစ်သည်ကို။ နိဝတ္တာပေတော၊ ပြန်လည်စေ၍။
ပရဝိသယံ၊ သူတစ်ပါးနေပြည်သို့။ ဩက္ကမိံ သု၊ ဝင်ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုသူတစ်ပါး

နေပြည်သို့ရောက်ရာ၌။ ဆ ခတ္တိယာ၊ ခြောက်ယောက်သောမင်းသားတို့သည်။
 အတ္တနော၊ ဤ။ အဘဏှာ၊ အဘဏှာ၊ ရှေ့လွယ်စသော ဆင်ရာဖြစ်သော တန်းဆာတို့
 ကို။ ဩမုဉ္ဇိတော၊ ချွတ်၍။ ဘဏှိကံ၊ ဥစ္စာထုပ်ကို။ ကတော၊ ပြု၍။ ဘဏေ ဥပါလိ၊
 အချင်းဥပါလိ။ ဟန္တ၊ ယခု။ နိဝတ္တယ၊ ပြန်လေဦးလော့။ တေ၊ အား။ ဧတ္တကံ
 ဧတ္တကေန၊ ဤမျှသောဥစ္စာဖြင့်။ ဇီဝိကာယ၊ အသက်မွေးခြင်းငှာ။ အလံ၊ ထိုက်
 ၏။ ဣတိ၊ သို့။ တေ၊ ထိုမင်းသားတို့သည်။ အဿ၊ တိုဥပါလိအား။ အဒံ၊ ပေး
 ကုန်၏။ သော၊ ထိုဥပါလိသည်။ တေသံ၊ ထိုမင်းသားတို့၏။ ပါဒမူလေ၊ ခြေရင်း
 ၌။ ပရိဝတ္တေတော၊ လူးလည်း၍။ ပရိဒေဝိတော၊ ငိုကြွေး၍။ အာဏံ အတိက္ကမိတုံ၊
 အာဏာကိုလွန်ကျူးခြင်းငှာ။ အသက္ကောန္တော၊ ဓတတိနိုင်သည်ဖြစ်၍။ ဥဋ္ဌာယ၊
 ၍။ နိဝတ္တိ၊ ပြန်သွားလေ၏။ တေသံ၊ ထိုမင်းသားတို့၏။ ဒွိဓာ၊ နှစ်ဖြာ။ ဘိဇ္ဇိတ
 ကာလေ၊ ကဲ့သောအခါ၌။ ဝနံ၊ တောအုပ်သည်။ အာရောဒနပ္ပတ္တိဝိယ၊ ကျင်
 နာခြင်းသို့ ရောက်သကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ပတဝိကမ္ပမာနာကာရပတ္တိဝိယ၊
 မြေကြီးတုန်လှုပ်သောအခြင်းအရာသို့ရောက်သကဲ့သို့လည်းကောင်း။ အဟော
 သိ၊ ဖြစ်၏။ ဥပါလိ၊ ဥပါလိသည်။ ထောကံ၊ အတန်ငယ်။ နိဝတ္တေတော၊ ပြန်
 လည်၍။ သာကိယာ၊ သာကီဝင်မင်းသားတို့သည်။ စဏှာ ခေါ်၊ ကြမ်းတမ်း
 ခက်ထန်ကုန်၏။ ဣမိနာ၊ ဤဥပါလိသည်။ ကုမာရာနိ၊ မင်းသားတို့ကို။ ဃာတိ
 တာတိ၊ သတ်လေပြီဟူ၍။ မံ၊ ငါ့ကို။ ဃာတေယျံ၊ သတ်စေကုန်ရာ၏။ ဣမေဟိ
 နာမ သကျကုမာရာ၊ ဤသာကီဝင်မင်းသားတို့သည်။ ဝေရူပံ၊ သော။ သမ္ပတ္တိံ၊
 စည်းစိမ်ချမ်းသာကို။ ပဟာယ၊ စွန့်၍။ အနတ္တာနိ၊ အဖိုးအတိုင်းမသိထိုက်ကုန်
 သော။ ဣမာနိ အဘဏှာ၊ ဤမြတ်သော တန်းဆာတို့ကို။ ခေဠပိဏ္ဍံ ဝိယ၊
 တံတွေးပေါက်ကဲ့သို့။ ဆောတော၊ စွန့်၍။ ပဗ္ဗဇိဿန္တိ၊ ရဟန်းပြုကုန်၏။ အဟံ၊
 သည်။ ကိမင်္ဂံ ပန၊ အဘယ့်ကြောင့် ရဟန်းမပြုဘဲနေအံ့နည်း။ ဣတိစိန္တေတော၊
 ဤသို့ကြံ၍။ ဘဏှိကံ၊ ဥစ္စာထုပ်ကို။ ဩမုဉ္ဇိတော၊ ဖြေ၍။ တာနိ အဘဏှာ၊
 ထိုတန်းဆာတို့ကို။ ရုက္ခော၊ သစ်ပင်၌။ လဂ္ဂေတော၊ ဆဲ၍။ အတ္ထိကာ၊ အလိုရှိသော
 သူတို့သည်။ ဂဟန္တိ၊ ယူစေကုန်သတည်း။ ဣတိဝတော၊ ဤသို့ဆို၍။ တေသံ၊
 ထိုမင်းသားတို့၏။ သန္တိကံ၊ သို့။ ဂန္တော၊ သွား၍။ တေဟိ၊ ထိုမင်းသားတို့သည်။
 ကသ္မာ၊ အဘယ့်ကြောင့်။ နိဝတ္တောသိ၊ ပြန်လာသနည်း။ ဣတိပုဋ္ဌော၊ ဤသို့
 မေးလတ်သော်။ တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ အာရောစေသိ၊ ကြားလျှောက်၏။

(၂၅၂)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

အထ၊ထိုအခါ၌။နံ၊ထိုဥပါလိကို။တေ၊ ထိုမင်းသားတို့သည်။အာဒါယ၊ခေါ်၍။
သတ္ထု၊သန္တကံ၊ ဘုရားအထံသို့။ ဂန္တု၊ သွား၍။ တဂဝန္တံ၊ ဘုရားသခင်ကို။
ဝန္တိတု၊ ရှိခိုး၍။ အာဟံသု၊ လျှောက်ကုန်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မယံ
သင်္ကယာနာမ၊ အကျွန်ုပ် သင်္ကတင်မင်းသားတို့မည်သည်ကား။ မာနနိဿိ
တ၊ မာန်ကိုအမှီပြုကုန်၏။ အယံ၊ ဤဥပါလိသည်။ အမှာကံ၊ အကျွန်ုပ်တို့
အား။ ဒီဃရတ္တံ၊ ကာလရှည်ကြာစွာ။ ပရိစာရိကော၊ လုပ်ကျွေးသော သူ
တည်း။ ဣမံ၊ဤဥပါလိကို။ ပဌမတရံ၊ ရှေ့ဦးစွာ။ ပဗ္ဗာဇေထ၊ ရဟန်းပြုတော်
မူပါကုန်လေဘူး။အယံ၊အကျွန်ုပ်တို့သည်။အဿ၊ တိုဥပါလိအား။ အဘိဝါဒနာ
ဒီနိ၊ ရှိခိုးခြင်းအစရှိသည်တို့ကို။ ကရိဿာမ၊ ပြုပါကုန်အံ့။ ဧဝံ၊ ဤသို့ပြုသည်
ရှိသော်။နော၊အကျွန်ုပ်တို့၏။မာနော၊ခက်ထန်သောမာန်သည်။နိဗ္ဗာနယိဿ
တိ၊ ပျောက်လတ္တံ့။ဣတိဝတု၊ ဤသို့လျှောက်၍။တံ၊ထိုဥပါလိကို။ပဌမတရံ၊
ရှေ့ဦးစွာ။ ပဗ္ဗာဇေတု၊ ရဟန်းပြုစေ၍။ ပစ္ဆ၊ နောက်မှ။ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်။
ပဗ္ဗဇိံသု၊ ရဟန်းပြုကုန်၏။ တေသု၊ ထိုခြောက်ယောက်သော မင်းသားတို့
တွင်။ အာယသ္မာဘဒ္ဒိယော၊ အရှင်ဘဒ္ဒိယသည်။ တေနေဝ အန္တရဝသေန၊
ထိုဝါတွင်း၌လျှင် အားထုတ်အပ်သော ဘာဝနာ၏အစွမ်းဖြင့်။ တေဝိဇ္ဇော၊
ဝိဇ္ဇာသုံးပါးနှင့် ပြည့်စုံသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ အာယသ္မာ အနုရုဇ္ဈေါ၊
အရှင်အနုရုဇ္ဈါသည်။ ဒိဗ္ဗစက္ခုကော၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဉ်ကိုရသည်။ ဟုတု၊
ဖြစ်၍။ပစ္ဆ၊နောက်မှ။မဟာပုရိသဝိတက္ကသုတ္တံ၊ မဟာပုရိသတက္ကသုတ္တန်ကို။
သုတု၊ကြားနာ၍။အရဟတ္တံ၊အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ပပါပုဏိ၊ရောက်၏။အာယသ္မာ
အာနန္ဒော၊ အရှင်အာနန္ဒာသည်။သောတာပတ္တိဖလေ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌။
ပတိဌာဟိ၊ တည်၏။ ဘဂုတ္တေရောစ၊ ဘဂုမထေရ်သည်လည်းကောင်း။ ကိမိ
လတ္တေရောစ၊ ကိမိလမထေရ်သည်လည်းကောင်း။ အပရဘာဂေ၊ နောက်
အဖို့၌။ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို။ ဝနေတု၊ ပွားစေ၍။ အရဟတ္တံ၊ ရဟန္တာ
အဖြစ်သို့။ ပပါပုဏိံသု၊ ရောက်ကုန်၏။ ဒေဝဒတ္တော၊ ရှင်ဒေဝဒတ်သည်။
ပေါထုဇ္ဇနိကံ၊ ပုထုဇဉ်တို့ရအပ်သော။ ဣဒ္ဓိံ၊ တန်ခိုးအဘိညာဉ်သို့။ ပတု၊
ရောက်၍။အပရဘာဂေ၊ နောက်အဖို့၌။ သတ္ထရိ၊ ဘုရားသဗ္ဗညုသည်။ ကော
သမ္ဘိယံ၊ ကောသမ္ဘိပြည်၌။ ဝိဟာရန္တေ၊ နေတော်မူသည်ရှိသော်။ သသာဝက
သံဃဿ၊ တပည့်သံဃာတော်အပေါင်းနှင့်တကွဖြစ်သော။ တထာဂတဿ၊

ဘုရားသခင်အား။ မဟန္တော၊ များမြတ်သော။ လာဘသက္ကာရော၊ လာဘ်
 ပူဇော်သက္ကာရသည်။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏။ ဝတ္ထဘေဇာဇာဒိဟတ္ထာ၊ အဝတ်၊
 ပုဆိုး၊ ဆေး အစရှိသည်ကို လက်စွဲကုန်လျက်။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ ဝိဟာရံ၊
 ကျောင်းသို့။ ပဝိသိတော၊ ဝင်၍။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ ကုဟိံ၊ အဘယ်မှာနည်း။
 သာရိပုတ္တဇ္ဇေရော၊ ရှင်သာပုရိတ္တရာမထေရ်သည်။ ကုဟိံ၊ အဘယ်မှာနည်း။
 မဟာမောဂ္ဂလ္လာနဇ္ဇေရော၊ မဟာမောဂ္ဂလ္လာန်မထေရ်သည်။ ကုဟိံ၊ အဘယ်
 မှာရှိသနည်း။ မဟာကဿပဇ္ဇေရော၊ မဟာကဿပမထေရ်သည်။ ကုဟိံ၊
 အဘယ်မှာနေသနည်း။ ဘဒ္ဒိယဇ္ဇေရော၊ ဘဒ္ဒိယမထေရ်သည်။ ကုဟိံ၊ အဘယ်
 မှာရှိသနည်း။ အနုရုဒ္ဓဇ္ဇေရော၊ အနုရုဒ္ဓမထေရ်သည်။ ကုဟိံ၊ အတိမှာနည်း။
 အာနန္ဒဇ္ဇေရော၊ အာနန္ဒာမထေရ်သည်။ ကုဟိံ၊ အဘယ်မှာနည်း။ ဘဂုတ္ထေ
 ရော၊ ဘဂုမထေရ်သည်။ ကုဟိံ၊ အဘယ်မှာနည်း။ ကိမိလဇ္ဇေရော၊ ကိမိလ
 မထေရ်သည်။ ကုဟိံ၊ အတိမှာနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ အစရှိသော။ အသီတိမဟာ
 သာဝကောနံ၊ ရှစ်ကျိပ်သော မဟာသာဝကတို့၏။ နိသိန္နဌာနံ၊ နေရာအရပ်
 ကို။ ဩလောကန္တော၊ ကြည့်ကုန်လျက်။ ဝိစရန္တိ၊ သွားလာလှည့်ပတ်ကုန်၏။
 ဒေဝဒတ္တဇ္ဇေရော၊ ဒေဝဒတ်မထေရ်သည်။ ကုဟိံ၊ အဘယ်အရပ်၌။ နိသိန္နော၊
 နည်း။ ဣတိဝံ၊ ဤသို့လည်းကောင်း။ ကုဟိံ၊ အဘယ်အရပ်၌။ ဌိတော၊
 ရပ်သနည်း။ ဣတိဝံ၊ ဤသို့လည်းကောင်း။ ပုစ္ဆန္တောနာမ၊ မေးသောသူ
 မည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ သော၊ ထိုဒေဝဒတ်သည်။ စိန္တေသိ၊ ၏။ အဟံပိ၊ ငါသည်
 လည်း။ ဧတေဟိ၊ ဤသူတို့နှင့်။ သဒ္ဓိညေဝ၊ တကွလျှင်။ ပဗ္ဗိတော၊ ရဟန်း
 ပြု၏။ ဧတေပိ၊ ဤသူတို့သည်လည်း။ ခတ္တိယပဗ္ဗဇိတော၊ မင်းမျိုးမှ ရဟန်း
 ဖြစ်ကုန်၏။ အဟံပိ၊ လည်း။ ခတ္တိယပဗ္ဗဇိတော၊ မင်းမျိုးမှ ရဟန်းပြု၏။
 မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ လာဘသက္ကာရယတ္ထာ၊ လာဘ်ပူဇော်သက္ကာ လက်စွဲ
 ကုန်လျက်။ ဧတေယေဝ၊ ဤသာရိပုတ္တရာ စသော အသီတိသာဝကတို့ကိုသာ
 လျှင်။ ပရိယေသန္တိ၊ ရှာကုန်၏။ မမ၊ ၏။ နာမံ၊ အမည်ကို။ ဂဟေတော၊ ခေါ်
 သူမျှကိုလည်း။ နတ္ထိ၊ မရှိခဲ့။ ကေနနုခေါ၊ အဘယ်သူနှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တကွ။
 ကေတော၊ တစ်ပေါင်းတည်း။ ဟုတော၊ ဖြစ်၍ တံ၊ အဘယ်သူကို။ ပဿာဒေတော၊
 ကြည်ညိုစေ၍။ အဟံ၊ ငါသည်။ လာဘသက္ကာရံ၊ လာဘ်ပူဇော်သက္ကာကို။
 နိဗ္ဗတ္တယံ၊ ဖြစ်စေရာအံ့နည်း။ ဣတိစိန္တေသိ၊ ဤသို့ကြံ၏။ အထ၊ ထိုနောင်မှ။

(၂၅၄)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

အဿ၊ ထိုဒေဝဒတ်၏။ ဧတံ၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြန်၏။ ဗိမ္ဗိသာဒရ၊ ရွှေအဆင်းတူသော အဆင်းရှိသော။ အယံရာဇာ၊ ဤမင်းသည်။ ပဌမဒဿနေ၊ ရှေ့ဦးစွာ ဘုရားကို ဖူးတွေ့ခြင်းဖြင့်လျှင်။ ကောဒသဟိ နဟုတေဟိ၊ တစ်သိန်း တစ်သောင်းသောသူတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ သောတာပတ္တိဖလေ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌိတော၊ တည်လေပြီ။ ဧတေန၊ ဤဗိမ္ဗိသာရမင်းနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဧကတော၊ မြတ်သောအဆွေခင်ပွန်းသည်။ ဘဝိတုံ၊ ဖြစ်ခြင်းငှာ။ နသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။ ကောသလရညာပိ၊ ကောသလမင်းနှင့်လည်း။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဧကတော၊ မြတ်သောအဆွေခင်ပွန်းသည်။ ဘဝိတုံ၊ ဖြစ်ခြင်းငှာ။ နသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။ ရညော၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်း၏။ ပုတ္တော၊ သားဖြစ်သော။ အယံ အဇာတသတ္တု၊ ကုမာရောပန၊ ဤအဇာတသတ်မင်းကား။ ကဿစိ၊ တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူ၏။ ဂုဏဒေါသေ၊ ဂုဏ်အပြစ်တို့ကို။ န ဇာနာတိ၊ မသိ။ ဧတေန၊ ဤအဇာတသတ်မင်းသားနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဧကတော၊ စိတ်ညီမျှသောအဆွေခင်ပွန်းသည်။ ဘဝိဿာမိ၊ ဖြစ်ရအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံ၏။ သော၊ ထိုဒေဝဒတ်သည်။ ကောသမ္ပိတော၊ ကောသမ္ပိပြည်မှ။ ရာဇဂဟံ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့။ ဂန္တော၊ သွား၍။ ကုမာရကဝဏ္ဏံ၊ သတို့သားအသွင်အပြင်ကဲ့သို့ ဖန်ဆင်းခြင်းကို။ အဘိနိမ္မိနိတော၊ တူစွာဖန်ဆင်း၍။ စတ္တာရော အာသီဝိသေ၊ လျင်သောအဆိပ်ရှိသော မြွေလေးစင်းတို့ကိုလည်း။ စတုသုဟတ္ထပါဒေသု၊ လက်၊ ခြေ လေးဖက်တို့၌။ ဧကံပိ၊ မြွေတစ်စင်းကိုလည်း။ ဂီဝါယံ၊ လည်၌။ ပိလန္နိတော၊ ဖန်ဆင်းလျက် ဒါလီမုတ်ပုတီးကဲ့သို့ဆွဲ၏။ ဧကံ၊ မြွေတစ်စင်းကို။ သီသေ၊ ဦးခေါင်း၌။ စုမ္ပုဋ္ဌကံ ကတော၊ ခေါင်းခုဦးရစ်ကဲ့သို့ ခွေခွေထားသည်ကိုပြု၍။ ဧကံ၊ မြွေတစ်စင်းကို။ ဧကံသံ၊ ပခုံး၌။ ကရိတော၊ တင်ထား၍။ ဣမာယ အဟိ မေခလာယ၊ ဤမြွေတို့ကို တန်းဆာဆင်ခြင်းဖြင့်။ အာကာသတော၊ ကောင်းကင်မှ။ ဩရုယျ၊ ဆင်းသက်၍။ အဇာတသတ္တုဿ၊ အဇာတသတ်မင်းသား၏။ ဥစ္ဆဂေါ၊ ရင်ခွင်၌။ နိသီဒိတော၊ နေ၍။ တေန၊ ထိုမင်းသားသည်။ ဘီတေန၊ ကြောက်သဖြင့်။ တုံ၊ သင်သည်။ ကော၊ အဘယ်သူသည်။ အသိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဣတိဝတေ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဒေဝဒတ္တောတိ၊ ဒေဝဒတ်မှန်သည်ပင်တည်းဟူ။ ဝတော၊ ဆို၍။ ထဿ၊ ထိုမင်းသား၏။ ဘယဝိနောဒနတ္ထံ၊ ကြောက်ခြင်းကိုဖျောက်မြင်းငှာ။ တိအတ္တဘာဝံ၊ ထိုအတ္တဘော

ကို။ ဝိဇဟိတော၊ စန္ဒရံ။ သံယာဋိ ပတ္တစီဝရဓရော၊ ဒုကုဋ်သပိတ် သင်္ကန်းကို
ဆောင်လျက်။ ပုရတော၊ ရွှေမှ၊ ဌတော၊ ရပ်၍။ တံ၊ ထိုအဘေတသတ်မင်းသား
ကို။ ပဿာဒေတော၊ ကြည်ညိုစေ၍။ လာဘသက္ကာရံ၊ လာဘ်ပူဇော်သက္ကာကို။
နိဗ္ဗတ္တေသိ၊ ဖြစ်စေ၏။ သော၊ ထိုဒေဝဒတ်သည်။ လာဘသက္ကာရာဘိ ဘူတော၊
လာဘ်ပူဇော်သက္ကာကိုအလိုရှိခြင်းဖြင့် အလွန်နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍။ အဟံ၊
ငါသည်။ ဘိက္ခုသံဃံ၊ ရဟန်းသံဃာကို။ ပရိဟရိဿာမိ၊ ရွက်ဆောင်အံ့။
ဣတိ၊ သို့။ ပါပကံ၊ ယုတ်မာစွာသော။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ဥပ္ပါဒေတော၊ ဖြစ်စေ
ခြင်းကြောင့်။ သဟစိတ္တုပ္ပါဒေန၊ ရဟန်းသံဃာကို ဆောင်လိုသော အလို
ဆိုးဖြင့် နှိပ်စက်သောစိတ် ဖြစ်သည်နှင့်တကွ။ ဣဒ္ဓိတော၊ တန်ခိုးမှ။ ပရိဟာ
ယိတော၊ ဆုတ်ယုတ်၍။ သက္ကာရံ၊ ဘုရားသခင်သို့။ ဥပသင်္ကမိတော၊ ကပ်၍။
ဝေဠုဝနေ၊ ဝါ၊ တောဖြင့်ခြံရံခြင်းရှိသော။ ဝိဟာရေ၊ ကျောင်း၌။ သရာဇိ
ကာယ၊ မင်းနှင့်တကွဖြစ်သော။ ပရိသာယ၊ ပရိသတ်၌။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။
ဒေသေန္တံ၊ ဟောတော်မူသော။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဝန္တိတော၊ ရှိခိုး
၍။ အာသနာ၊ နေရာမှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ အဉ္စလိံ၊ လက်အုပ်ကို။ ပဂ္ဂယ၊ ချီ၍။
ဘန္တေဘဂဝါ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသော အရှင်ဘုရား။ တေရဟိ၊ ယခုအခါ၌။
ဇိဏ္ဏော၊ အရွယ်ရင့်ပြီ။ ဝုဇော၊ ကြီးတော်မူပြီ။ မဟလ္လကော၊ အိုမင်းသော
အခါသို့ရောက်တော်မူပြီ။ အပ္ပေါဿုက္ကော၊ ကြောင့်ကြမဲ့။ ဒိဋ္ဌဓမ္မသုခဝိဟာရံ၊
ဖိုလ်သမာပတ်၌ဖြစ်သော ချမ်းသာဖြင့်နေခြင်းကို။ အနုယုဉ္ဇတု၊ ယှဉ်တော်
မူလော့။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဘိက္ခုသံဃံ၊ ရဟန်းသံဃာကို။ ပရိဟရိဿာမိ၊
စိုးအုပ်ရွက်ဆောင်အံ့။ မေ၊ ငါ့အား။ ဘိက္ခုသံဃံ၊ ရဟန်းသံဃာကို။ နိယျာ
ဒေထ၊ ဆောက်နှင်းတော်မူကုန်လော့။ ဣတိဝံတော၊ ဤသို့ဆို၍။ သတ္တာ၊
ဘုရားသဗ္ဗညုသည်။ ခေဋ္ဌာသကဝါဒေန၊ ထွေးပြီးသောတံတွေးကို မျိုသည်နှင့်
တူသော သူတော်မဟုတ်သူယုတ်တို့၏စကားကို ဆိုခြင်းဖြင့်။ အပဿာဒေတော၊
မောင်းမဲ၍။ ပဋိက္ခိတ္တော၊ ပယ်အပ်သောဒေဝဒတ်သည်။ အနတ္တမာနော၊
နှလုံးမသာယာသည်ဖြစ်၍။ ပဌမံ၊ ရွှေဦးစွာ။ တထာဂတော၊ ဘုရားသခင်၌။
ဣမံ အာဃာတံ၊ ဤသို့သောရန်ငြိုးကို။ ဝန္တိတော၊ ဖွဲ့၍။ ပက္ကမိ၊ ဖဲလေ၏။

အထ၊ ထိုသို့ဖဲသွားသောအခါ၌။ အဿ၊ ထိုဒေဝဒတ်အား။ ဘဂဝါ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်။ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇမြို့ဟုပြည်၌။ ပကာသနိယကမ္ပံ၊ ပကာ

(၂၅၆)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

သနီယံကို။ ကာရေသိ၊ ပြုစေ၏။ သော၊ ထိုဒေဝဒတ်သည်။ ဒါနိ၊ ယခုအခါ
 ဌ။ အဟံ၊ ငါ့ကို။ သမဏေန ဂေါတမေန၊ ရဟန်းဂေါတမသည်။ ပရိစ္စက္ခော၊
 စွန့်ပစ်လေပြီ။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုရဟန်းဂေါတမ၏။ အနတ္တံ၊
 အကျိုးစီးပွားမဲ့ကို။ ကရိဿာမိတိ၊ ပြုအံ့ဟူ၍။ အဘာတသတ္တံ၊ အဘာတသတ်
 မင်းသို့။ ဥပသင်္ကမိတော၊ ကပ်၍။ အာဟ၊ ဆို၏။ ကုမာရ၊ မင်းသား။ ပုဗ္ဗေခေါ၊
 ရှေးအခါ၌။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ ဒီဃာယုကာ၊ အသက်ရှည်ကုန်၏။ တေရဟိ၊
 ယခုအခါ၌။ အပ္ပယုကာ၊ အသက်တိုကုန်၏။ ဟံ၊ သည်။ ကုမာရော၊ သတို့သား
 သည်။ သမာနောဝ၊ ဖြစ်လျက်လျှင်။ ယံယေန ကာရဏေန၊ အကြင်အကြောင်း
 ကြောင့်။ ကာလံ၊ စုတေမနေသေခြင်းကို။ ကရေယျာသိ၊ ပြုလေရာ၏။ တေဌာနံ၊
 ဤအကြောင်းသည်။ ဝိဇ္ဇတိခေါပန၊ ရှိသည်သာလျှင်တည်း။ တေနဟိ၊ ထိုသို့
 တပြီးကား။ ကုမာရ၊ မင်းသား။ တံ၊ သည်။ ဝိတရံ၊ အဖကို။ ဟန္တာ၊ သတ်၍။
 ရာဇာဟောဟိ၊ မင်းပြုလေလော့။ အဟံ၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။
 ဟန္တာ၊ ၍။ ဗုဒ္ဓေါဘဝိဿာမိ၊ ဘုရားဖြစ်အံ့။ ဣတိဝတော၊ ဤသို့ဆို၍။ တသ္မိံ၊
 ထိုအဘာတသတ်မင်းသည်။ ရဇဇေ၊ မင်းအဖြစ်၌။ ပတိဌိတေ၊ တည်ပြီးသည်
 ရှိသော်။ တထာဂတံ၊ ဘုရားသဗ္ဗညုကို။ ဝဓာယ၊ သတ်ခြင်းငှာ။ ပုရိသေ၊
 ယောက်ျားလေးသမားတို့ကို။ ပယောဇေတော၊ စေခိုင်းတိုက်တွန်း၍။ တေသု၊
 ထိုသူတို့သည်။ သောတာပတ္တိဖလံ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်သို့။ ပတော၊ ရောက်၍၊
 နိဝတ္တေန္တေသု၊ ပြန်လည်ကုန်သည်ရှိသော်။ သယံ၊ မိမိသည်။ ဂိဇ္ဈကုဋပဗ္ဗတံ၊
 ဂိဇ္ဈကုဋတောင်သို့။ အဘိရဟိတော၊ တက်၍။ အဟမေဝ၊ ငါသည်သာလျှင်။
 သမဏံဂေါတမံ၊ ရဟန်းဂေါတမကို။ ဇီဝိတာ၊ အသက်မှ။ ဂေါရောပေဿာ
 မိတိ၊ ချအံ့ဟူ၍။ သေလံ၊ ကျောက်ကို။ ပဝိဇ္ဇိတော၊ ရိုက်လွှဲချိုးလိမ့်၍။ ရဟိ
 ရပ္ပဒကကမ္မံ၊ ရဟိတုပ္ပဒကကံကို။ ကတော၊ ပြု၍။ ဣမိနာဥပယေန၊ ဤ
 အကြောင်းဖြင့်။ မာရေတုံ၊ သေခြင်းငှာ။ အသက္ကောန္တော၊ မတတ်နိုင်သည်
 ရှိသော်။ ပုန နာဠာဂီရိ၊ နာဠာဂီရိဆင်ကို။ ဝိဿဇ္ဇာပေသိ၊ လွှတ်စေ၏။
 တသ္မိံ၊ တိုနာဠာဂီရိဆင်သည်။ အာဂစ္ဆန္တေ၊ လာသည်ရှိသော်။ အာနန္ဒတ္ထ
 ရော၊ အာနန္ဒာမထေရ်သည်။ အတ္ထနော၊ ၏။ ဇီဝိတံ၊ အသက်ကို။ သတ္တံ၊
 ဘုရားသဗ္ဗညုအား။ ပရိစ္စတိတော၊ စွန့်၍။ ပုရတော၊ ဘုရားရှေ့တော်မှ။
 အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်၏။ သတ္တာပိ၊ ဘုရားသခင်သည်လည်း။ နာဂံ၊ နာဠာဂီရိ

ဆင်ကို။ ဒမေတော၊ ဆုံးမ၍။ နဂရာ၊ ပြည်မှ။ နိက္ခမိတော၊ ထွက်၍။ ဝိဟာရံ၊
ကျောင်းသို့။ ဂန္ဓာ၊ ကြွ၍။ အနေကသဟဿေဟိ၊ အထောင်မကကုန်သော။
ဥပါသကေဟိ၊ ဒါယကာတို့သည်။ အဘိဟဋ္ဌံ၊ ရှေ့ရှုဆောင်အပ်သော။ မဟာ
ဒါနံ၊ အလှူကြီးကို။ ပရိဘုဉ္ဇိတော၊ ဘုဉ်းပေး၍။ တသ္မိံဒိဝဿေ၊ ထိုနေ့၌။ သန္တံ
ပတိတာနံ၊ စည်းဝေးကုန်သော။ အဋ္ဌာရသဒကောဋီသင်္ခါတာနံ၊ တစ်ဆယ့်ရှစ်
ကုဋေအရေအတွက် ရှိကုန်သော။ ရာဇဂဟဝါသီနံ၊ ရာဇဂြိုဟ် ပြည်သူ ပြည်
သားတို့အား။ အနုပုဗ္ဗိကထံ၊ အစဉ်သောတရားစကားကို။ ကထေတော၊ ဟော
၍။ စတုရာသီတိယာပါဏသဟဿာနံ၊ ရှစ်သောင်းလေးထောင်သော သတ္တ
ဝါတို့၏။ ဓမ္မာဘိသမယေ၊ သစ္စာလေးပါးကိုသိခြင်းသည်။ ဇာတေ၊ ဖြစ်
လတ်သော်။ အာယသ္မာအာနန္ဒော၊ အရှင်အာနန္ဒာသည်။ အဟောမဟာ
ဂုဏော၊ ဪ-ကြီးလှသော ကျေးဇူးရှိပေစွ။ တထာရူပေ၊ ထိုသို့သဘော
ရှိသော။ ဟတ္ထိနာဂေနာမ၊ အမှန်ယစ်သော ဆင်ပြောင်ကြီးစဉ်လျက်လည်း။
အာဂစ္ဆန္တေ၊ လာသည်ရှိသော်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဇီဝိတံ၊ အသက်ကို။ ပရိစ္စ
ဇိတော၊ စွန့်၍။ သတ္ထုပုရတော၊ ဘုရားရှေ့တော်မှ။ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်၏။ ဣတိ၊
ဤသို့။ ထေရဿ၊ ရှင်အာနန္ဒာ၏။ ဂုဏကထံ၊ ကျေးဇူးနှင့်စပ်သော စကား
ပြောဟောခြင်းကို။ သုတော၊ ကြားတော်မူ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဣဒါနေဝ၊
ယခုမှသာလျှင်။ န၊ ကျေးဇူးများသည်မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ရှေး၌လည်း။
မမတ္တာယ၊ ငါ၏အကျိုးငှာ။ ဇီဝိတံ၊ အသက်ကို။ ပရိစ္စဇိယေဝ၊ စွန့်ဖူးသည်
သာလျှင်တည်း။ ဣတိဝကော၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူခြင်းကြောင့်။ ဘိက္ခုဟိ၊
ရဟန်းတို့သည်။ ယာစိတော၊ တောင်းပန်အပ်သော ဘုရားသခင်သည်။ စူဠ
ဟသ မဟာဟံသ သက္ကဋကဇာတကာနိ၊ စူဠဟံသဇာတ်၊ မဟာဟံသဇာတ်၊
ကက္ကဋကဇာတ်တို့ကို။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဒေဝဒတ္တဿာပိ၊ ဒေဝ
ဒတ်၏လည်း။ ကမ္မံ၊ အမှုသည်။ နေဝပါကဋ္ဌံ၊ မထင်ရှား။ ရညော၊ ဗိမ္ဗိသာရ
မင်း၏။ မာရာပိတတ္တာ၊ သတ်စေအပ်သော အဖြစ်သည်။ တထာ၊ ထို့အတူ။
နပါကဋ္ဌံ၊ မထင်ရှား။ ဝဓကောနိ၊ သတ်သောသူတို့၏။ ပယောဇိတတ္တာ၊ တိုက်
တွန်းသောအဖြစ်သည်လည်းကောင်း။ နပါကဋ္ဌံ၊ မထင်ရှား။ သေလာယ၊
ကျောက်ဖြင့်။ ဝိဇ္ဇိတတ္တာ၊ လိုမ့်သောအဖြစ်သည်လည်းကောင်း။ ပါကဋ္ဌံ၊ ထင်
ရှားသည်။ န အဟောသိ၊ မဖြစ်။ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌။ နာဠာဂိရိ ဟတ္ထိနော၊

(၂၅၀)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

နာဠာဂီရိဆင်၏။ ဝိဿန္တိတတ္တာ၊ လွှတ်အပ်သည်၏ အဖြစ်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။
 ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ မဟာဇနဿ၊ လူများအပေါင်းသည်။
 ရာဇာပိ၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်းကိုလည်း။ ဒေဝဒတ္တေနဝ၊ ဒေဝဒတ်သည်သာလျှင်။
 မာရာပိတော၊ သတ်စေအပ်၏။ ဝဓကောပိ၊ သတ်တတ်သောလေးသမားကို
 လည်းကောင်း။ ဒေဝဒတ္တေနဝ၊ ဒေဝဒတ်သည်သာလျှင်။ ပယောဇိတော၊
 တိုက်တွန်းအပ်၏။ သိလာပိ၊ ကျောက်ကိုလည်း။ အပဝိဇ္ဇာ၊ ရိုက်ချိုး၍လှိမ့်အပ်
 ပြီး။ ဣဒါနိပန၊ ယခုအခါ၌ကား။ တေန၊ ထိုဒေဝဒတ်သည်။ နာဠာဂီရိ၊ နာဠာ
 ဂီရိဆင်ကို။ ဝိဿန္တိတတ္တာ၊ စေလွှတ်အပ်၏။ ဝေရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။
 ပါပကံနာမ၊ ယုတ်မာသောသူမည်သည်ကို။ ဂဟေတု၊ ယူ၍။ ရာဇာပိ၊ အဇာ
 တသတ်မင်းသည်လည်း။ ဝိစရတီတိ၊ လှည့်ပတ်သွားလာ၏ဟု။ ကောလာ
 ဟလံ၊ အုတ်အုတ်ကျက်ကျက် ကြွေးကြော်ခြင်းကို။ အကာသိ၊ ပြု၏။ ရာဇာ၊
 မင်းသည်။ မဟာဇနဿ၊ လူများအပေါင်း၏။ ကထံ၊ စကားကို။ သုတု၊ ကြား
 ၍။ ပဉ္စထခလိပါကသတနံ၊ ငါးရာသောတမင်းအိုးတို့ကို။ နိဟရာပေတု၊
 ဆောင်စေပြီး၍။ ပုန၊ တစ်ဖန်။ တဿ၊ ထိုဒေဝဒတ်အား။ ဥပဋ္ဌာနံ၊ ဆည်းကပ်
 ခယခြင်းသို့။ နအာဂမာသိ၊ မရောက်ပြီ။ နာဂရာပိ၊ ပြည်သူတို့သည်လည်း။
 ကုလံ၊ အမျိုးအိမ်သို့။ ဥပဂတဿ၊ ရောက်လာသော။ ဒဿ၊ ထိုဒေဝဒတ်အား။
 ဘိက္ခာမတ္တံပိ၊ တစ်ယောက်မမျှသောဆွမ်းကိုလည်း။ နအဒိသု၊ မပေးမလှူကုန်။
 သော၊ ထိုဒေဝဒတ်သည်။ ပရိတိန လာဘသက္ကာရော၊ ဆုတ်ယုတ်သော လာဘ်
 ပူဇော်သက္ကာရရှိ၍။ ကောဟညေန၊ ပလ္လားသဖြင့်။ ဇိဝိတုကာမော၊ အသက်မွေး
 လိုသည်ဖြစ်၍။ သတ္တာရံ၊ ဘုရားသဗ္ဗညုသို့။ ဥပသကံမိတု၊ ကပ်၍။ ပဉ္စဝတ္ထုနိ၊
 ငါးပါးသောဝတ္ထုတို့ကို။ ယာစိတု၊ တောင်းပန်၍။ ဘဂဝတော၊ ဘုရားသခင်
 သည်။ ဒေဝဒတ္တ၊ ဒေဝဒတ်။ အလံ၊ မသင့်။ ယော၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ ဣစ္ဆတိ၊
 တောကျောင်းနေခြင်းငှာအလိုရှိ၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ အာရညကော၊
 အရညကင် ဓုတင်ဆောက်သည်သည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေလော့။ ဣတိဝတု၊
 ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ ပဋိက္ခိတ္တော၊ ပယ်အပ်၏။ အာဝုသော၊ တို့။ ကဿ၊ အဘယ်
 သူ၏။ ဝစနံ၊ စကားသည်။ သောဘနံ၊ တင့်တယ်လျောက်ပတ်သနည်း။ တထာ
 ဂတဿ၊ ဘုရားသခင်၏။ ဝစနံ၊ စကားသည်။ သောဘနံကိ၊ တင့်တယ်လျောက်
 ပတ်လေသလော။ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်။ မမ၊ ငါ၏။ ဝစနံ၊ စကားသည်။ သော

ဘန်ကီ၊ တင့်တယ်လျောက်ပတ်လေသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ ဟိ၊ ထို
 စကားသင့်စွ။ အဟံ၊ သည်။ ဥက္ကဋ္ဌဝသေန၊ ဥက္ကဋ္ဌဖြစ်သော အကျင့်၏အစွမ်း
 ဖြင့်။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝဒါမိ၊ ဆို၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ သာဓု၊ တောင်းပန်၏။
 ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့။ ယာဝဇီဝံ၊ အသက်တက်ဆုံး။ အာရညက၊ တောကျောင်း
 နေကုန်သည်။ အဿု၊ ဖြစ်ကုန်ရာ၏။ ပိဏ္ဍပါတိကာ၊ ပိဏ္ဍပါတ်ဆောက်တည်
 ကုန်သည်။ အဿု၊ ဖြစ်ကုန်ရာ၏။ ပံသုကူလိကာ၊ ပံသုကူရတင် ဆောက်တည်
 ကုန်သည်။ အဿု၊ ရာ၏။ ရုက္ခမူလိကာ၊ ရုက္ခမူဆောက်တည်ကုန်သည်။ အဿု၊
 ဖြစ်ကုန်ရာ၏။ မစ္ဆမံသံ၊ ငါး၊ အမဲကို။ နခါဒေယျံ၊ မစားစေကုန်ရာ။ ဣတိ၊
 ဤသို့။ သာဓု၊ တောင်းပန်ပါ၏။ ယော၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ ဒုက္ခ၊ ဆင်း
 ရဲမှ။ မုစ္စိတုကာမော၊ လွတ်ခြင်းငှာ အလိုရှိ၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။
 မယာ၊ ငါနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ အာဝစ္ဆတု၊ လိုက်ခဲ့လော့။ ဣတိဝတှာ၊ ဤသို့
 ဆို၍။ ပက္ကာမိ၊ ဖဲလေ၏။ တဿ၊ ထိုဒေဝဒတ်၏။ ဝစနံ၊ စကားကို။ သုတှာ၊
 ကြား၍။ ဧကစ္စေ၊ အချို့သော။ နဝကပဗ္ဗဇိတာ၊ ရဟန်းသစ်ဖြစ်ကုန်သော။
 မန္တဗုဒ္ဓိနော၊ ပညာနည်းသောသူတို့သည်။ ကလျာဏံ၊ ကောင်းသောစကား
 ကို။ ဒေဝဒတ္တော၊ ဒေဝဒတ်သည်။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဧတေန၊ ဤဒေဝဒတ်နှင့်။
 သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ စရိဿာမာတိ၊ လျှပ်ပတ်သွားလာကုန်အံ့ဟု။ ဧတေန၊ ထိုဒေဝ
 ဒတ်နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဧကတော၊ တစ်ပေါင်းတစ်ယှက်တည်း။ အဟေသံ၊
 ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သော၊ ထိုဒေဝဒတ်သည်။ ပဉ္စသတေဟိ ဘိက္ခုဟိ၊
 ငါးရာသောရဟန်းတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ တေဟိ ပဉ္စဟိ ဘိက္ခုဟိ၊ ထိုငါးပါး
 သော ဝတ္ထုတို့ဖြင့်။ လူခပုသန္တံ ဇနံ၊ ခေါင်းပါးသောအကျင့်၌ ကြည်ညို
 သောလူကို။ သညာပေန္တော၊ အမှတ်အထင်ရှိစေလျက်။ ကုလေသုဒါယကာ
 အိမ်တို့၌။ ပညာပေတှာ၊ တောင်း၍။ ဘုဉ္ဇန္တော၊ စားလျက်။ သံဃဘေဒါယ၊
 သံဃာသင်းခွဲခြင်းငှာ။ ပရက္ကမိ၊ လုံ့လပြု၏။ သော၊ ထိုဒေဝဒတ်ကို။ ဘဂဝ
 တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသခင်သည်။ ဒေဝဒတ္တ၊ ဒေဝဒတ်တို့။ သင်သည်။
 သံဃဘေဒါယ၊ သံဃာသင်းခွဲခြင်းငှာ။ ပရက္ကမသိကိရ၊ လုံ့လပြု၏ဟူသည်။
 သစ္စံ၊ မှန်သလော။ ဝဂ္ဂဘေဒါယ၊ အစုပျက်စေခြင်းငှာ။ ပရက္ကမသိကိရ၊
 လုံ့လပြု၏ဟူသည်။ သစ္စံ၊ မှန်သလော။ ဣတိပုဋ္ဌော၊ ဤသို့မေးသော်။ သစ္စံ၊
 မှန်၏။ ဣတိဝတှာ၊ သော်။ ဒေဝဒတ္တ၊ ဒေဝဒတ်။ သံဃဘေဒါ၊ သံဃာကိုသာ

(၂၆၀)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

ခြင်းသည်။ ဂရုကော၊ ဝနီလေး၏။ ဣတိအာဒိဟိ၊ ဤသို့စသည်ဖြင့်။ ဩဝဒိ
 တောပိ၊ ဆုံးမပါသော်လည်း။ သတ္ထုဝစနံ၊ ဘုရားရှင် စကားတော်ကို။
 အနာဒိယိတော၊ နားမထောင်မူ၍။ ပက္ခန္ဓော၊ ဖဲလေသော်။ အာယသ္မန္တံ
 အာနန္တံ၊ အရှင်အာနန္ဒာကို။ ရာဇဂဟံ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်း
 အလို့ငှာ။ စရန္တံ၊ သွားလာစဉ်။ ဒိသော၊ မြင်၍။ အာဝုသော အာနန္ဒ၊ ငါ့ရှင်
 အာနန္ဒာ။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဒါနိ၊ ယခု။ အဇ္ဇတဂ္ဂေ၊ ယနေ့ကို အစပြု၍။
 ဘဂဝတော၊ ဘုရားသခင်ကို။ အညတြေဝ၊ ကြင်၍သာလျှင်။ ဘိက္ခုသံဃာ၊
 ရဟန်းသံဃာတို့ကို။ အညတြေဝ၊ ကြင်၍သာလျှင်။ ဥပေါသထံ၊ ဥပုသ်ကို။
 ကရိယာမိ၊ ပြုအံ့။ သံဃကမ္မံ၊ သံဃကံကို။ ကရိယာမိ၊ ပြုအံ့။ ဣတိအာဟ၊
 ဤသို့ဆို၏။ ထေရော၊ ရှင်အာနန္ဒာမတော်မြတ်သည်။ တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်း
 ကို။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ အာရောစေသိ၊ ကြားလျှောက်၏။
 တံ၊ ထိုစကားကို။ ဝိဒိတော၊ သိပြီး၍။ သတ္ထော၊ ဘုရားသခင်သည်။ ဥပ္ပန္နဓမ္မသံ
 ဝေဂေါ၊ တရား၌ဖြစ်သော ထိတ်လန့်ခြင်းရှိသည်။ ဟုတော၊ ဖြစ်၍။ ဒေဝ
 ဒတ္ထော၊ ဒေဝဒတ်သည်။ သဒေဝကဿ၊ နတ်နှင့်တကွဖြစ်သော။ လောကဿ၊
 သတ္တလောက၏။ အနတ္တနိဿိတံ၊ အကျိုးစီးပွားမရှိသည်ကို မှီသော။ အတ္တ
 နော၊ မိမိ၏။ အဝီစိမ္မံ၊ အဝီစိငရဲ၌။ ပစ္စန္ဒကကမ္မံ၊ ကျက်ရအံ့သော မကောင်း
 မှုကံကို။ ကရောတိတံ၊ ပြုလေပြီဟု။ ဝိတက္ကေတော၊ အကြံရှိတော်မူ၍—

ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ ဗာလေဟိ၊ တို့သည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ အဟိတာနီစ၊
 အကျိုးမရှိသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ အသာဓုနိ၊ မကောင်းသောအကုသိုလ်
 ကံတို့ကို။ သုကရာနိ၊ ပြုလွယ်ကုန်၏။ ဝေ၊ စင်စစ်။ ဟိတဉ္စ၊ စီးပွားရှိသည်
 လည်းဖြစ်သော။ သာဓုဉ္စ၊ ကောင်းသောသဘောရှိသည်လည်း ဖြစ်သော။
 ယံ၊ အကြင်ကုသိုလ်ကံသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံ၊ ထိုကုသိုလ်ကံကို။ ဝေ၊ စင်စစ်။
 ပရမဒုက္ကရံ၊ လွန်စွာပြုနိုင်ခဲ့၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဟောတော်မူ၏။

ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ ဝတော၊ ဟောပြီး၍။ ပုန၊ တစ်ဖန်။ ဣမံဥဒါနံ၊
 ဤဥဒါန်းစကားကို။ ဥဒါနေသိ၊ ဝမ်းမြောက်လျက် မြွက်ဆို၏။

ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ သာဓုနော၊ သူတော်ကောင်းသည်။ သာဓု၊ ကောင်းမှုကို။
 သုကရံ၊ ပြုလွယ်၏။ ပါဂေန၊ ယုတ်မှားသောသူသည်။ သာဓု၊ ကောင်းမှုကို။

ဒုက္ကရံ၊ မပြုလွယ်။ ပါပေန၊ ယုတ်မာသောသူသည်။ ပါပံ၊ မကောင်းမှုကို။ သုကရံ၊ ပြုလွယ်၏။ အရိယေဟိ၊ မြတ်သောအကျင့် ရှိကုန်သော အရိယာတို့သည်။ ပါပံ၊ ယုတ်မာသော အကုသိုလ်ကံကို။ ဒုက္ကရံ၊ ပြုခြင်းငှာ မလွယ်။ ဣတိဥဒါနေသိ၊ ဤသို့ မြှက်ဆို၏။

အထ ခေါ၊ ထိုအခါ၌။ ဒေဝဒတ္တော၊ ဒေဝဒတ်သည်။ ဥပေါသထဒိဝသေ၊ ဥပုသ်နေ့၌။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ပရိသာယ၊ ပရိသတ်နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္က။ ကေမန္တံ၊ တင့်အပ်လျောက်ပတ်သော အရပ်၌။ နိသီဒိတွာ၊ နေ၍။ ယဿ၊ အကြင် ရဟန်းအား။ ဣမာနိ ပဉ္စဝတ္ထုနိ၊ ဤငါးပါးသော ဝတ္ထုတို့ကို။ ခမန္တံ၊ နှစ်သက်ကုန်၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ သလကံ၊ စာရေးတံကို။ ဂဏှတူတိ၊ ယူလေဘဟု။ ဝတွာ၊ ဆို၍။ ပဉ္စသတေဟိ၊ အငယ်ဖြစ်ကုန်သော။ အပ္ပကတညူဟိ၊ သိကြားလိမ္မာခြင်းသို့ ရောက်ကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ သလကာယ၊ စာရေးတံကို။ ဂဟိတာယ၊ ယူခြင်းငှာ။ သံဃံ၊ သံဃာကို။ ဘိန္ဒိတွာ၊ ခွဲ၍။ တေဘိက္ခူ၊ ထိုရဟန်းတို့ကို။ အာဒါယ၊ ခေါ်၍။ ဂယာသီသံ၊ ဂယာသီသသို့။ အာဂမာသိ၊ သွားလေ၏။ တဿ၊ ထိုဒေဝဒတ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုဂယာသီသဖြစ်နားသို့။ ဂတဘာဝံ၊ ရောက်သည်၏အဖြစ်ကို။ သုဘ္ဘာ၊ ၍။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ တေသံဘိက္ခုနံ၊ ထိုရဟန်းတို့ကို။ အာနယနတ္ထာယ၊ ဆောင်ယူစေခြင်းငှာ။ ဒေ အဂ္ဂသာဝကေ၊ နှစ်ပါးသော အဂ္ဂသာဝကဖြစ်သော သာရိပုတ္တရာ၊ မောဂ္ဂလ္လာန်တို့ကို။ ပေသေသိ၊ စေလွှတ်တော်မူ၏။ တေ၊ ထိုသာရိပုတ္တရာ၊ မောဂ္ဂလ္လာန်တို့သည်။ တတ္ထ၊ ထိုဂယာသီသဖြစ်နားသို့။ ဂန္တာ၊ ကြွသွား၍။ ပါဠိဟာရိယာ၊ ယမိုက်ပြာဠိဟာပြုခြင်းရှိသော။ အာဒေသနာယစ၊ တရားဟောခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း။ အနုသာသနိယာစ၊ အဖန်တစ်လဲလဲ ဆုံးမခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း။ ဣဒ္ဓိပါဠိဟာရိယာ၊ တန်ခိုးအဘိညာဉ် ဖန်ဆင်းခြင်းလျှင် အကြောင်းရှိသော။ အနုသာသနိယာစ၊ အဖန်တစ်လဲလဲ ကံဖြစ်ခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း။ အနုသာသန္တာ၊ သွန်သင် ပြသဆုံးမသည်ရှိသော်။ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့ကို။ အမဘံ၊ အမြိုက်အရသာရှိသော အရဟတ္တဖိုလ်ဟူသော အရသာကို။ ပါယေတွာ၊ သောက်စေပြီး၍။ အာဒါယ၊ ခေါ်ခွဲ၍။ အာကာသေန၊ ကောင်းကင်ဖြင့်။ အာဂမိံသု၊ ပြန်လာကုန်၏။ ကောကာလိကောပိခေါ၊ ကောကာလိကသည်လည်း။ အာဝုသော

(၂၆၂)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

ဒေဝဒတ္တ၊ ငါ့ရှင် ဒေဝဒတ်။ ဥဋ္ဌေဟိ၊ ထလော့။ ထေ၊ သင်၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း၊
 ပရိသတ်တို့ကို။ သာရိပုတ္တ မောဂ္ဂလာနေဟိ၊ တို့သည်။ နိတ၊ ဆောင်လေ
 ကုန်ပြီ။ မယာ၊ ငါသည်။ တံ၊ သင့်ကို။ ဝုတ္တေန၊ ဆိုဖူး၏ မဟုတ်လော။
 အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်ဒေဝဒတ်။ သာရိပုတ္တ မောဂ္ဂလာနေ၊ သာရိပုတ္တရာ၊
 မောဂ္ဂလ္လာန်တို့ကို။ မာဝိဿာသိတိ၊ အကျမ်းဝင်သည်မဖြစ်ကုန်လင့်ဟုဆိုဖူး
 သည်မဟုတ်လော။ သာရိပုတ္တ မောဂ္ဂလာနေ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ မောဂ္ဂလ္လာန်
 တို့သည်။ ပါပိစ္ဆာ၊ ယုတ်မာသော အလိုရမ္မက်ရှိကုန်၏။ ပါပိကာနံ၊ ယုတ်
 မာကုန်သော။ ဣစ္ဆာနံ၊ အလိုတို့၏။ ဝသံ၊ နိုင်ငံသို့။ ဂတ၊ လိုက်ကုန်၏။
 ဣတိဝတှာ၊ ဤသို့ဆိုပြီး၍။ ဇဏ္ဍကေန၊ ပုဆစ်ဖြင့်။ ဟဒယမဇ္ဈေ၊ နှလုံး
 သည်းပွတ်၏ တည်ရာဖြစ်သော ရင်လယ်၌။ ပဟရိ၊ ပုတ်ခတ်၏။ တဿ၊
 ထိုဒေဝဒတ်၏။ တတ္ထေဝ၊ ထိုမြစ်နားအရပ်၌သာလျှင်။ ဥဏှံ၊ လောလော
 ပူသော။ လောဟိတံ၊ သွေးစိမ်းရှင်ရှင်သည်။ မုခတော၊ ခံတွင်းမှ။ ဥဂ္ဂုဉ္ဇိ၊
 အန်၏။ ဘိက္ခုသံဃပရိဝုတံ၊ ရဟန်းသံဃာအပေါင်းဖြင့် ခြံရံလျက်။ အာ
 ကာသေန၊ ကောင်းကင်ခရီးဖြင့်။ အာဂစ္ဆန္တံ၊ လာသော။ အာယသ္မန္တံ၊
 ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော။ သာရိပုတ္တံပန၊ သာရိပုတ္တရာကိုလျှင်။ ဒိသ္မာ၊
 ၍။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ အာဟံသု၊ လျှောက်ကုန်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်
 ဘုရား။ အာယသ္မာသာရိပုတ္တော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်။ ဂမနကာလေ၊
 သည်ကသွားသောအခါ၌။ အတ္တဒုတိယော၊ မိမိနှင့် နှစ်ယောက်မြောက်ရှိ
 သော မောဂ္ဂလ္လာန်ဟူသော အဖော်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဂတော၊ သွား၏။ ဣဒါနိ၊
 ယခုအခါ၌။ မဟာပရိဝါရော၊ များသောအခြံအရံရှိလျက်။ အာဂစ္ဆန္တော၊
 လာခြင်းသည်။ သောဘတိ၊ တင့်တယ်၏။ ဣတိအာဟံသု၊ ဤသို့လျှောက်
 ကုန်၏။ သတ္တာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဣဒါနေဝ၊ ယခု
 သာလျှင်။ သာရိပုတ္တော၊ သာရိပုတ္တရာသည်။ သောဘတိ၊ တင့်တယ်သည်
 ကား။ န၊ မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ တိရစ္ဆာနယောနိယံ၊ တိရစ္ဆာန်
 အမျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တကာလေပိ၊ ဖြစ်သောအခါ၌လည်း။ မမပုတ္တော၊ ငါ့သား
 သာရိပုတ္တရာသည်။ မမသန္တိကံ၊ ငါ၏အထံသို့။ အာဂစ္ဆန္တော၊ လာသည်
 ရှိသော်။ သောဘတိယေဝ၊ တင့်တယ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိဝတှာ၊
 ဤသို့ မိန့်တော်မူ၍-

ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ ပဋိသန္ဓာရဝုတ္တိနံ၊ ပဋိသန္ဓာရဖြင့် စေ့စပ်အပ်သောအသက်
 မွေးခြင်းရှိကုန်သော။ သီလဝတံ သီလဝန္တာနံ၊ သီလရှိကုန်သောသူတို့အား။
 အတ္ထော၊ လောကီ လောကုတ္တရာ အကျိုးနှစ်ပါးသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 ဉာတိသံဃပုရကွတံ၊ အဆွေအမျိုးနှင့်တူသော သံဃာအပေါင်းဖြင့်ခြံရံခြင်း
 ရှိသော။ လက္ခဏံ၊ လက္ခဏာကြီးငယ်နှင့် ပြည့်စုံသော။ အာယသ္မန္တံ၊ ကောင်း
 ကင်ခရီးဖြင့်လာသော ငါးသား သာရိပုတ္တရာကို။ ပဿ၊ ရှုကြည့်ကြကုန်။
 အထတသ္မိံကာလေ၊ ထိုသမင်ဖြစ်သောဘဝ၌။ သုဝိဟိ၊ လှပယဉ်ကျေးသော
 အဆင်းရှိကုန်သော။ ဉာတိဘိ၊ ဆွေသား မျိုးသားဖြစ်သော သမင်တို့ဖြင့်။
 နံဝ၊ ထိုရွှေသမင်ကိုလျှင်။ ပုရကွတံ၊ ခြံရံအပ်၏။ ဣမံကာလံ၊ ဤအခါကို။
 ပဿသိ၊ ရှုလေ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဟောတော်မူ၏။ ဣဒံဇာတကံ၊ ဤသမင်
 မင်းဇာတ်ကို။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

ပုန၊ တစ်ဖန်။ ဘိက္ခုဟိ၊ ရဟန်းတို့သည်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဒေဝ
 ဒတ္ထော၊ ဒေဝဒတ်သည်။ ဒေအဂ္ဂသာဝကေ၊ အဂ္ဂသာဝကတပည့်နှစ်ယောက်
 တို့ကို။ ဥဘောသု ပဿေသု၊ နိပါးနှစ်ဖက်တို့၌။ နိသီဒါပေတော၊ နေစေ၍။
 ဗုဒ္ဓလိဋ္ဌာယ၊ ဘုရား၏ တင့်တယ်စံပယ်ခြင်းဖြင့်။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသိသာ
 မိတိ၊ ဟောအံ့ဟူ၍။ တုမှာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏။ အနုကိရိယံ၊ အတုလိုက်
 ပြုအပ်သော အမှုအရာကို။ ကရောတိကိရ၊ ပြုလေယောင်တကား။ ဣတိ
 ဝုတ္တေ၊ ဤသို့လျှောက်သည်ရှိသော်။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဣဒါနေဝ၊ ယခု
 သာလျှင်။ န၊ အတုပြုသည်မဟုတ်။ ပုဗ္ဗေဝိ၊ ရှေးအခါ၌လည်း။ သေ၊ ဤ
 ဒေဝဒတ်သည်။ မမ၊ ငါဘုရား၏။ အနုကိရိယံ၊ အတုပြုအပ်သော အမှု
 အရာကို။ ကဒတုံ၊ ပြုခြင်းငှာ။ ဝါယမိ၊ လုံ့လပြု၏။ ပန၊ ထိုသို့ လုံ့လပြု
 သော်လည်း။ နသက္ခိ၊ မတတ်နိုင်။ ဣတိဝတော၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၍—

ဝီရက၊ တင်ကျိုးငှက်။ အဝိ၊ အကယ်မလွဲသဖြင့်။ မဉ္ဇူဘာဏိကံ၊ သာယာ
 ခြေစွာ ကွန်မြူးတတ်သော အသံရှိသော။ မယူရဂီဝသင်္ကာသံ၊ ဥဒေါင်း၏
 လည်နှင့်တူစွာ ညိုသောအဆင်း ကြော့ရှင်းသောလည်ရှိသော။ သဝိဋ္ဌကံ၊
 ပြေပြစ်သော ကိုယ်အဆင်းရှိသော။ မယံ၊ ငါ၏။ ပတိံ၊ လင်ဖြစ်သော။
 သက္ခဏံ၊ ကျိုးမင်းကို။ တံ၊ သင်သည်။ ပဿသိ၊ ကြည့်ဦးလော့။

(၂၆၄)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

ကုာကိ၊ ကျီးမ။ နိစ္ဆိ၊ အမြဲလျှင်။ အာမကမစ္ဆတောဗ္ဗိနော၊ ငါးစိမ်း သားစိမ်းကိုစားလေ့ရှိသော။ ဥဒကထလစာဿ၊ ရေကြောင်းကြည်းကြောင်း ခရီး၌ ကျက်စားသွားလာခြင်းရှိသော။ ကဿပက္ခိနော၊ အကြင် တင်ကျီး ငှက်အား။ အနုကာရံ၊ အတူပြုအပ်သောအမှုအရာသည်။ အတ္တိ၊ ရှိ၏။ တဿ၊ ထိုတင်ကျီးငှက်အား။ အနုကာရော၊ အတူလိုက်၍ပြုတတ်သော။ သဝိဋ္ဌကော၊ ပြေပြစ်သော ကိုယ်အကျင့် နှုတ်အကျင့်ရှိသော နင့်လင်ကျီးသည်။ သေဝါ လေ၊ ရေညှိ မှော်သေး မှော်ညှင်းရှိသော ညွှန်ပျောင်း၌။ ပလိဂုဏ္ဍိတော၊ ကပ်ငြိ၍။ မတော၊ သေလေ၏။

ဣတိ၊ ဤသို့။ ဇာတကံ၊ ဇာတ်ကို။ ကထေတု၊ ဟောပြီး၍။ အပဓေ သုပိ ဒိဝသေသု၊ တစ်ပါးကုန်သောနေ့ရက်တို့၌လည်း။ တထာ နုရူပမေဝ၊ ထိုသို့သဘောရှိသည်သာလျှင်ဖြစ်သော။ ကထံ၊ ကို။ အာရဗ္ဗ၊ အကြောင်း ပြု၍—

ဝနေသု၊ တောတို့၌။ အသာရကေသု၊ အနှစ်မရှိကုန်သော။ ကဋ္ဌင် ရုက္ခေသု၊ ထင်းယောင်း သစ်စိမ်းတို့၌။ ဝိတုဒံ၊ ခေါက်၍စားသော။ အယံ ဂရုဇ္ဇော၊ ဤခေါက်ရှာငှက်သည်။ အစရိဝတ၊ ကျက်စားလေယောင်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ ခဒိရံ၊ ရှားတောသည်။ ဇာတ သာရံ၊ သဘောအားဖြင့် အနှစ်ရှိ၏။ ယတ္ထ၊ အကြင်ရှားတော၌။ ဂရုဇ္ဇော၊ ခေါက်ရှာငှက်သည်။ ဝိတုဒံ၊ ခေါက်သည်ရှိသော်။ ဥတ္တမဂံ၊ မြတ်သော အင်္ဂါဟုဆိုအပ်သော ဦးခေါင်းသည်။ ဘိဒါ၊ ကွဲခဲ့၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ လသိ၊ လုံ့လနည်းသောမြေခွေး။ နိပ္ပလိတ၊ အကျိုးမရှိ။ တေ၊ သင်၏။ မတ္ထကောစ၊ ဦးခေါင်းကိုလည်း။ ပဒါလိတော၊ ခွဲအပ်၏။ တေ၊ သင်၏။ သဗ္ဗဗာသုကာ၊ အလုံးစုံသောနံရိုးတို့ကို။ ဘဂ္ဂါ၊ ချိုးဖဲ့အပ်၏။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ အမ္မ၊ အချင်းမြေခွေး။ ခေါ၊ စင်စစ်။ တံ၊ သင်သည်။ ဝိရောစသိ၊ နှစ်သက်ဖွယ်ရှိ၏။

ဣတိ ဝေမာဒီနိ၊ ဤသို့ အစရှိကုန်သော။ ဇာတကာနိ၊ ဇာတ်တို့ကို။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ပုန၊ တစ်ဖန်။ ဒေဝဒတ္တော၊ ဒေဝဒတ်သည်။ အကတညူ ကိရ၊ ကျေးဇူးကို မသိခဲ့သတတ်။ ဣတိကထံ၊ ဤသို့ ဆိုသော စကားကို။ အာရဗ္ဗ၊ အကြောင်းပြု၍—

မိဂရာဇာ၊ ခြင်္သေ့မင်း။ အမှေ့သု၊ ငါတို့၌။ ယံ ဗလံ၊ အကြင်အားသည်။ အဟု၊
 ဖြစ်၏။ တေနဗလေန၊ ထိုအားဖြင့်။ တေ၊ သင်၏။ ကိစ္စံ၊ အမှုကြီးငယ်ကို။ အက
 ရမှသေ၊ ပြုကုန်လတ္တံ့။ တေ၊ သင့်အား။ မမ၊ အကျွန်ုပ်၏။ နမော၊ ရှိခိုးခြင်း
 သည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ကိဉ္ဇူ၊ တစ်စုံတစ်ခုသောစားရာအမဲကို။ အဝိ
 လတာမသေ၊ ရပါစေလော့။ နိစ္စံ၊ အမြဲလျှင်။ လုဒ္ဓါနိ၊ ကြမ်းကြုတ်ခက်ထန်
 သော အမှုတို့ကို။ ကုဗ္ဗတော၊ ပြုတတ်သော။ မိသလောဟိသတက္ခဿ၊ အသား
 အသွေးတို့ကို စားတတ်သော။ မမ၊ ငါ၏။ ဒန္တန္တရဂတော၊ သွား၏အနီးသို့
 ရောက်သည်ဖြစ်၍။ သန္တော၊ ထင်ရှားရှိလျက်။ ယမိ၊ အကြင်ကြောင့်။ ဇီဝသိ၊
 အသက်ရှင်၏။ တံဇီဝိတံ၊ ထိုသို့အသက်ရှင်ခြင်းသည်။ ဗဟံ၊ များစွာ၏။

ဣတိအာဒိနိ ဇာတကာနိ၊ ဤသို့အစရှိသော ဇာတ်တို့ကို။ ကထေသိ၊
 ဟောတော်မူ၏။ ပုန၊ တစ်ဖန်။ ဝဓေယ၊ သတ်ခြင်းငှာ။ အဿ၊ ထိုဒေဝဒတ်၏။
 ပရိသက္ကနံပန၊ လုံ့လပြုခြင်းကိုသာလျှင်။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍—

သေပဏ္ဍိ၊ သစ်အဲပင်။ တံ၊ နှင်သစ်ပင်သည်။ ယံဖလံ၊ ကို။ သေယျသိ၊
 အဝေးကလျှင် ကျလတ်တည်း။ တံဖလံ၊ ကို။ ကုရဂံဿ၊ ငါဆတ်မင်းအား။
 ဉာတံ၊ ထင်ရှားသိပြီ။ အညံသေပဏ္ဍိ၊ တစ်ပါးသော သစ်အဲပင်ကို။ ဂန္တုမိ၊
 သွားလေအံ့။ တေ၊ နှင်၏။ ဖလံ၊ ကို။ မေ၊ ငါ့အား။ နရစူတေ၊
 မနှစ်သက်။

≡ ဣတိအာဒိနိဇာတကာနိ၊ ဤသို့ အစရှိသော ဇာတ်တို့ကို။ ကထေသိ၊
 ဟောတော်မူ၏။ ပုနဒိဝသေ၊ တစ်ဖန်မိုးသောက်သောနေ့၌။ ဒေဝဒတ္တော၊
 ဒေဝဒတ်သည်။ လံဘသက္ကာရတော၊ လာဘ်ပူဇော်သက္ကာမှလည်းကောင်း။
 သာမညတောစ၊ ရဟန်းအဖြစ်မှလည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥဘသော၊
 နှစ်ပါးစုံမှ။ ပရိဟိနော၊ ယုတ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ကထာသု၊ စကားပြောဟော
 ခြင်းတို့သည်။ ပဝတ္ထမာနာသု၊ ဖြစ်ကုန်သည်ရှိသော်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။
 ဣဒါနော၊ ယခုသာလျှင်။ ဒေဝဒတ္တော၊ သည်။ ပရိဟိနော၊ ဆုတ်ယုတ်သည်။
 န၊ မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ရှေး၌လည်း။ ပရိဟိနာယေဝ၊ ဆုတ်ယုတ်ဖူးသည်
 သာလျှင်တည်း။ ဣတိဝတူ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၍—

ပုရိသ၊ ယောက်ျား။ တဝ၊ သင်၏။ အက္ခိ၊ မျက်စိသည်။ ဘိန္ဒော၊ ကန်းခဲ့ပြီ။
 ပဇ္ဇော၊ ပုဆိုးသည်။ နဋ္ဌော၊ ပျောက်ခဲ့ပြီ။ သခိဂေဟေစ၊ သင့်အိမ်၌လည်း။

(၂၆၆)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

တဏှာနံ၊ ဥစ္စာသည်။ နဋ္ဌံ၊ ပျက်ခဲ့ပြီ။ ဥဒကမိစ္စ၊ ခြွလည်းကောင်း။ ထလမိစ္စ၊ ခြွလည်းကောင်း။ ဥတတော၊ နှစ်ပါးသောအရပ်မှ။ ပဒုဋ္ဌာကမ္မန္တော၊ ပျက်စီးသောအမှုကိစ္စ ရှိခဲ့ပြီ။

ဣတိအာဒိနိဇာတကာနိ၊ ဤသို့ အစရှိသော ဇာတ်တို့ကို။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူစဉ်။ ဒေဝဒတ္တံ၊ ဒေဝဒတ်ကို။ အာရဗ္ဗ၊ အကြောင်းပြု၍။ ဗဟူနိ ဇာတကာနိ၊ များစွာသော ဇာတ်တို့ကို။ ကထေတွာ၊ ဟောပြီး၍။ ရာဇဂဟတော၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်မှ။ သာဝတ္ထိံ၊ သာဝတ္ထိပြည်သို့။ ဂန္တော၊ ကြွ၍။ ဇေတဝနေဝိဟာရေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်း၌။ ငါသံ၊ နေခြင်းကို။ ကပ္ပေသိ၊ ပြုတော်မူ၏။ ဒေဝဒတ္တောပိ၊ ဒေဝဒတ်လည်း။ ခေါ၊ စင်စစ်။ နဝမာသေ၊ ကိုးလဘုံပတ်လုံး။ ဂိလာနော၊ နာ၍။ ပစ္ဆိမေကာလေ၊ သေခါနီးကာလ၌။ သတ္တာရံ၊ ဘုရားသခင်ကို။ ဒဠုကာမော၊ ဖူးမြင်လိုသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ သာဝကေ၊ တပည့်တို့ကို။ အာဟ၊ ဆို၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ သတ္တာရံ၊ သဗ္ဗညုဘုရားကို။ ဒဠုကာမော၊ ဖူးမြင်လို၏။ တံ၊ ထိုဘုရားသခင်ကို။ မေ၊ ငါ့အား။ ဒသေထ၊ ပြုပါကုန်လော့။ ဣတိဝတွာ၊ ဤသို့ဆို၍။ တံ၊ သည်။ သမတ္ထကာလေ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်သောအခါ၌။ သတ္တာရာ၊ ဘုရားသခင်နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဝေရီဟုတွာ၊ ရန်သူဖြစ်၍။ အစချံ၊ ကျင့်ဘိ၏။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ တတ္ထ၊ ထိုဘုရားရှိရာအရပ်သို့။ နနေဿာမ၊ သင့်တို့မဆောင်ပို့နိုင်ကုန်။ ဣတိဝုတ္တေ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ မံ၊ ကို။ မာနာသေထ၊ သင်တို့မဖျက်ဆီးကုန်ပါလင့်။ မယာ၊ ငါသည်။ သတ္တရံ၊ ဘုရား၌။ အာဃာတော၊ ရန်ငြိုးဖွဲ့ခြင်းကို။ ကတော၊ ပြုအပ်ပြီ။ သတ္ထုပန၊ ဘုရားသခင်သည်ကား။ မယံ၊ ငါ၌။ ကေသဂ္ဂမတ္တောပိ၊ ဆံချည်တစ်ခြမ်းမျှလည်း။ အာဃာတော၊ ရန်ငြိုးဖွဲ့ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွာသော ဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်—

ဝဓကေ၊ သတ်တတ်သော။ ဒေဝဒတ္တမိ၊ ဒေဝဒတ်ခြွလည်းကောင်း။ စောရေ အင်္ဂုလိမာလကေ၊ အင်္ဂုလိမာလ ခိုးသွန်လည်းကောင်း။ နေပါလေ၊ နေပါလ အမည်ရသော နာဠာဂီရိဆင်ခြွလည်းကောင်း။ ရာဟုလေစ၊ သားတော်ရာဟုလာ၌ လည်းကောင်း။ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသောသတို့၌။ သမမာနတော၊ တူမျှသောမေတ္တာစိတ်ရှိတော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။

မေး ငါ့အား။ ဘဝဝန္တံ၊ ထိုဘုရားသခင်ကို။ ဒသေထ၊ ပြပါကုန်လော့။
 ဣတိ၊ သို့။ ပုနပ္ပုနံ၊ အဖန်တစ်လဲလဲ။ ယာစိ၊ တောင်းပန်၏။ အထ၊ ထိုသို့
 တောင်းပန်သောအခါ၌။ နံ၊ ထိုဒေဝဒတ်ကို။ မဉ္ဇကေန၊ ညောင်စောင်းဖြင့်။
 အာဒါယ၊ တင်၍။ နိက္ခမိ၊ သူ၊ ထုတ်ဆောင်၍ ထွက်ခဲ့ကုန်၏။ တဿ၊ ထို
 ဒေဝဒတ်၏။ အာဂမနံ၊ လာ၏ဟူသောစကားကို။ သုတူ၊ ၍။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။
 သတ္ထု၊ ဘုရားသခင်အား။ အာရောစေသံ၊ ကြားလျှောက်ကုန်၏။ ဘန္တေ၊
 အရှင်ဘုရား။ ဒေဝဒတ္တော၊ ဒေဝဒတ်သည်။ ဖုမ္မာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့ကို။
 ဒဿနတ္ထာယ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှာ။ ကိရ၊ စင်စစ်အားဖြင့်။ အာဂစ္ဆတိ၊ လာ၏။
 ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ကုန်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့။ သော၊ ထိုဒေဝဒတ်
 သည်။ တေနတ္ထဘာဝေန၊ ထိုခန္ဓာကိုယ်၏အဖြစ်ဖြင့်။ မံ၊ ငါ့ကို။ ပဿိတုံ၊
 ဖူးမြင်ခြင်းငှာ။ န လဘိဿတိ၊ မရလတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ ဘိက္ခု၊
 ရဟန်းသည်။ ပဉ္စန္ဒဝတ္ထုနံ၊ ငါးပါးသော ဝတ္ထုတို့ကို။ အာယာစိတကာ
 လတော၊ တောင်းပန်သောအခါ၌။ ပဌာယ၊ စ၍။ ပုန၊ တစ်ဖန်။ ဗုဒ္ဓံ၊ ဘုရား
 ကို။ ဒဋ္ဌံ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှာ။ ကိရ၊ စင်စစ်။ နလဘတိ၊ မရလေ။ ဣတိ၊ ဤသို့
 မိန့်တော်မူ၏။ အယံ၊ ဤသည်လျှင်။ ဓမ္မတာ၊ သဘောတည်း။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။
 အသုကဋ္ဌာနဉ္စ၊ ဤမည်သောအရပ်သို့လည်းကောင်း။ အာဂတော၊ ရောက်
 ချေပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ကုန်၏။ ယံ၊ အကြင်အမှုကို။ ဣစ္ဆတိ၊ အလို
 ရှိ၏။ တံ၊ ထိုအမှုကို။ ကရောတု၊ ပြုလိုရာပြုလော့။ သော၊ ထိုဒေဝဒတ်
 သည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ ပဿိတုံ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှာ။ နလဘတိ၊ မရနိုင်။ ဣတိ၊ ဤသို့
 မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ဣတော၊ ဤအရပ်မှ။ ယောဇနမတ္တံ၊ တစ်ယူ
 ဇနာမျှလောက်သော အရပ်သို့လည်းကောင်း။ အနုယောဇနမတ္တံ၊ ယူဇနာခွဲမျှ
 လောက်သော အရပ်သို့ လည်းကောင်း။ ဂါဝုတံ၊ တစ်ဂါဝုတ်မျှလောက်
 သောအရပ်သို့လည်းကောင်း။ အာဂတော၊ ရောက်ပြီ။ ဇေတဝနပေါက္ခရဏီ
 သမိပံ၊ ဇေတဝန်ရေကန်၏အနီးသို့။ အာဂတော၊ ရောက်လာပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့
 လျှောက်ကုန်၏။ အန္တော ဇေတဝနံ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်တွင်းသို့။
 သစေပိ ပဝိသတိ၊ အကယ်၍ဝင်သည်ပင် ဖြစ်ငြားသော်လည်း။ မံ၊ ကို။
 ပဿိတုံ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှာ။ နေဝလဘိဿတိ၊ မရလတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်
 မူ၏။ ဒေဝဒတ္တံ၊ ဒေဝဒတ်ကို။ ဂဟေတူ၊ ဆောင်ယူ၍။ အာဂတော၊ လာ

(၂၆၈)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ ဇေတဝနပေါက္ခရဏိတိရေ၊ ဇေတဝန်ရေကန် အနီး၌။ မဉ္ဇ၊ ညောင်စောင်းကို။ ဩတာရေတွာ၊ ချ၍။ ပေါက္ခရဏိ၊ ရေ ကန်၌။ နှာယိတုံ၊ ရေချိုးခြင်းငှာ။ ဩတရိံသု၊ သက်ကုန်၏။ ဒေဝဒတ္တောပိ၊ သည်လည်း။ မဉ္ဇတော၊ ညောင်စောင်းမှ။ ဝုဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ ဥတောပါဒေ၊ ခြေနှစ်ဖက်တို့ကို။ ဘူမိယံ၊ မြေ၌။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။ နိသီဒိ၊ ၊၏။ ပါဒါ၊ ခြေနှစ်ဖက်တို့သည်။ ပထဝီ၊ မြေသို့။ ပဝိသိံသု၊ ဝင်ကုန်၏။ သော၊ ထိုဒေဝ ဒတ်သည်။ အနုက္ကမေန၊ အစဉ်အားဖြင့်။ ယာဝဂေါပ္ပကာ၊ ဖမျက်တိုင်အောင်။ ယာဝဇဏ္ဍုကာ၊ ပုဆစ်ဦးတိုင်အောင်။ ယာဝကဋီတော၊ ခါးတိုင်အောင်။ ယာဝထနတော၊ နို့တိုင်အောင်။ ယာဝဂီဝတော၊ လည်တိုင်အောင်။ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍။ ဟနကဋ္ဌိကဿ၊ မေးရိုး၏။ ဘူမိယံ၊ မြေ၌။ ပဝိဋ္ဌကာလေ၊ ဝင်သော အခါ၌—

အဂ္ဂပုဂ္ဂလံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင် ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့ထက်မြတ်တော်မူထသော။ ဒေဝ၊ တိဒေဝံ၊ နတ်တို့ထက်မြတ်သော ဝိသုဒ္ဓိနတ်ဖြစ်တော်မူထသော။ နရဒမ္မသာ ရဏိံ၊ လူနတ်တို့ကို နတ်ရွာသို့ရောက်အောင် ဆုံးမခြင်း၌ ရထားထိန်းသဖွယ် ဖြစ်တော်မူထသော။ သမန္တစက္ခု၊ ထက်ဝန်းကျင်ကို သိမြင်ခြင်းငှာ စွမ်းနိုင် သော သဗ္ဗညုတဉာဏ်ရှိတော်မူထသော။ သတပုညလက္ခဏံ၊ များစွာသော ဘုန်းလက္ခဏာနှင့် ပြည့်စုံတော် မူထသော။ တံဗုဒ္ဓံ၊ ထို မြတ်စွာဘုရားကို။ ဣမေဟိ အဋ္ဌိဟိ၊ ဤအရိုးတို့ဖြင့် လည်းကောင်း။ ဣမေဟိ ပါဏေဟိ၊ ဤ အသက်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍။ ဂတော၊ ရောက် သည်။ အသိ၊ ဖြစ်ပြီ။

ဣတိ၊ သို့။ ဣမံဂါယံ၊ ကို။ အာဟာ၊ ၊၏။ တထာဂတော၊ ဘုရားသခင် သည်။ ဣဒံဌာနံ၊ ဤအကြောင်းကို။ ဒိသ္မာ၊ ၍။ ဒေဝဒတ္တံ၊ ဒေဝဒတ်ကို။ ပဗ္ဗာ ဇေသိကိရ၊ ရဟန်းပြုသတတ်။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွာ။ သော၊ ထိုဒေဝဒတ်သည်။ သစေနပဗ္ဗဇိဿ၊ အကယ်၍ ရဟန်းမပြုသည်ဖြစ်အံ့။ ဂိဟိဟုတွာ၊ လူဖြစ်၍။ ဘာရိယံ၊ ဝန်လေးသော။ ကမ္မဉ္စ၊ ကံကိုလျှင်။ အကရိဿ၊ ပြုရာပြီ။ အာယတိံ၊ ခေါင်အခါ၌။ ဘဝဿပစ္စယံ၊ ဘဝမှထွက်မြောက်ရာနိဗ္ဗာန်၏အကြောင်းကို။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှာ။ နသက္ခိဿတိ၊ မတတ်နိုင်လတ္တံ့။ ပဗ္ဗဇိတွာပန၊ ရဟန်းပြုပြီး ၍ကား။ ဘာရိယံ ကမ္မံ၊ ဝန်လေးစွာသော အကုသိုလ်ကံကို။ ကိဉ္ဇာပိကရိဿ

တိ၊ အကယ်ကားပြု၏ရှင်။ ပနတထာပိ၊ ထိုသို့ပြုငြားသော်လည်း။ အာယတိံ၊
 နောင်အခါ၌။ ဘဝနီဿရနံ၊ ဘဝမှ ထွက်မြောက်ရာဖြစ်သော။ ပစ္စယံ၊
 အကြောင်းကို။ ကာထုံ၊ ပြုခြင်းငှာ။ သက္ခိဿတိ၊ တတ်နိုင်လတ္တံ့။ ဣတိ၊
 ထိုကြောင့်။ တံ၊ ထိုဒေဝဒတ်ကို။ သတ္ထာ၊ တုရားသခင်သည်။ ပဗ္ဗာဇေသိ၊
 ရဟန်းပြုတော်၏။ ဟိ၊ ထင်စွာပြဦးအံ့။ သော၊ ထိုဒေဝဒတ်သည်။ ဣတော၊
 ဤကမ္ဘာမှ။ သတသဟဿ ကပ္ပမတ္ထကေ၊ ကမ္ဘာတစ်သိန်းအထက်၌။ အဋ္ဌိဿ
 ရောနာမ၊ အဋ္ဌိဿရအမည်ရှိသော။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓေါ၊ သည်။ ဘဝိဿဟိ၊ ဖြစ်
 လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ သော၊ ထိုဒေဝဒတ်သည်။ ပထဝီ၊ မြေသို့။
 ပဝိသိတူ၊ ဝင်၍။ အဝီစိမ္မိ၊ အဝီစိ၌။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်လေ၏။ နိစ္စလော၊ တုန်လှုပ်
 ခြင်းမရှိသော။ ဗုဒ္ဓေ၊ ဘုရား၌။ အပရုဇ္ဈဘာဝေန၊ ပြစ်မှားသည့်၏ အဖြစ်
 ကြောင့်။ နိစ္စလောဝ၊ တုန်လှုပ်ခြင်းမရှိသည်သာလျှင်။ ဟုတူ၊ ၍။ ပစ္စတိ၊
 ကျက်ရ၏။ ယောဇနသတိကေ၊ ယူဇနာတစ်ရာရှိသော။ အန္တောအဝီစိမ္မိ၊
 အဝီစိတွင်း၌။ ယောဇန သံတုဗ္ဗေဓမ္မေဝ၊ ယူဇနာအစောက်တစ်ရာမြင့်သည်
 သာလျှင် ဖြစ်သော။ အဿ၊ ထိုဒေဝဒတ်၏။ သရီရံ၊ ကိုယ်သည်။ နိဗ္ဗတ္တိ၊
 ဖြစ်၏။ သီသံ၊ ဦးခေါင်းသည်။ ကဏ္ဍိသက္ခလိတော၊ နားရွက်ဖျားမှ။ ယာဝ
 ဥပရိအယကပလ္လံ၊ အထက်သံမိုးအတွင်းသို့။ ပါဝိသိ၊ ဝင်လေ၏။ ပါဒေါ၊ ခြေတို့
 သည်။ ယာဝဂ္ဂေါပူကာ၊ ဖမျက်တိုင်အောင်။ ဟေဋ္ဌာအယပထဝီယံ၊ အောက်
 သံမြေသို့။ ပဝိဋ္ဌာ၊ ဝင်လေကုန်၏။ မဟာတာလက္ခန္ဓပရိမာဏံ၊ ထန်းလုံးကြီး
 ပမာဏရှိသော။ အန္ဓယသုလံ၊ သံတံကျင်သည်။ ပစ္ဆိမဘိတ္တိတော၊ အနောက်
 နံရံမှ။ နိက္ခမိတူ၊ ထွက်၍။ ပဋိမဇ္ဈံ၊ ကျောက်ကုန်းသလယ်ကို။ ဘိန္ဒိတူ၊
 ဖောက်ခွဲ၍။ ဥရေန၊ ရင်ဖြင့်။ နိက္ခမိတူ၊ ထွက်၍။ ပုရိမဘိတ္တိံ၊ အရှေ့သံနံရံ
 သို့။ ပါဝိသိ၊ ဝင်လေ၏။ အပရံပိ၊ တစ်ပါးသောသံတံကျင်သည်။ ဒက္ခိဏ
 ဘိတ္တိတော၊ တောင်ဘက်သံနံရံမှ။ နိက္ခမိတူ၊ ထွက်၍။ ဒက္ခိဏပဿံ၊ လက်
 ယာနံဘေးကို။ ဘိန္ဒိတူ၊ ဖောက်ခွဲ၍။ ဝါမပဿေန၊ လက်ဝဲနံဘေးဖြင့်။
 နိက္ခမိတူ၊ ထွက်၍။ ဥတ္တရဘိတ္တိံ၊ မြောက်သံနံရံသို့။ ပါဝိသိ၊ ဝင်လေ၏။
 အပရံပိ၊ တစ်ပါးသော သံတံကျင်သည်လည်း။ ဥပရိကပလ္လတော၊ အထက်
 အမိုးမှ။ နိက္ခမိတူ၊ ထွက်၍။ မတ္ထကံ၊ ဦးခေါင်းကို။ ဘိန္ဒိတူ၊ ၍။ အဓော
 ဘာဝေန၊ အောက်အဖို့ဖြင့်။ နိက္ခမိတူ၊ ၍။ အယပထဝီ၊ သံမြေကြီးသို့။

(၂၇၀)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

ပါဝိသိ၊ ဝင်လေ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သော၊ ထိုဒေဝဒတ်သည်။ တတ္ထ၊ ထိုအဝီစိ
 ငရဲ၌။ နိစ္စလောဝ၊ တုန်လှုပ်ခြင်းမရှိမူလျှင်။ ပစ္စိ၊ ကျက်ရ၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း
 တို့သည်။ ဧတ္တကံဌာနံ၊ ဤမျှလောက်သောအရပ်သို့။ အာဂစ္ဆန္တော၊ လာ
 သော။ ဒေဝဒတ္တော၊ ဒေဝဒတ်သည်။ သတ္တာရံ၊ ဘုရားသခင်ကို။ ဒဋ္ဌံ၊ ဖူးမြင်
 ခြင်းငှာ။ အလဘိတွာဝ၊ မရမူ၍လျှင်။- ပထဝီ၊ ပရိဋ္ဌာတိ၊ မြေမျိုပြီဟု။
 ကထံ၊ စကားကို။ သမုဋ္ဌာပေသုံ၊ ဖြစ်စေကုန်၏။ သတ္တာ၊ ဘုရားသဗ္ဗညု
 သည်။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ ဒေဝဒတ္တော၊ ဒေဝဒတ်သည်။ ဣဒါနေဝ၊ ယခုသာ
 လျှင်။ မယိ၊ ငါဘုရား၌။ အပရစ္ဆိတွာ၊ ပြစ်မှား၍။ ပထဝီ၊ ပါဝိသိ၊ မြေမျိုသည်
 ကား။ န၊ မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗပိ၊ ရှေး၌လည်း။ ပရိဋ္ဌာယေဝ၊ မြေမျိုးဖူးသည်
 သာလျှင်တည်း။ ဣတိဝတွာ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ ဟတ္ထိရာဇကာလေ၊ ဆင်
 မင်းဖြစ်သောအခါ၌။ မဂ္ဂမုဋ္ဌံ၊ ခရီးမှားသော။ ပုရိသံ၊ ယောက်ျားကို။ သမသာ
 သေတွာ၊ သက်သာရာရစေ၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ပိဋ္ဌိံ၊ ကျောက်ကုန်းသို့။
 အာရောပေတွာ၊ တင်၍။ ခေမန္တံ၊ ဘေးမရှိသောအရပ်သို့။ ပါဝိတေန၊ ပို့လိုက်
 အပ်သော ယောက်ျားသည်။ ပုန၊ တစ်ဖန်။ အာဂန္တော၊ ၍။ အဂ္ဂဋ္ဌာနေ၊ အစွယ်
 ဖျား၌လည်းကောင်း။ မဇ္ဈိမဋ္ဌာနေ၊ အလယ်အရပ်၌လည်းကောင်း။ မူလေ၊
 အစွယ်ရင်း၌လည်းကောင်း။ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့။ ဘိက္ခုတ္တံ၊ သုံးကြိမ်။ ဒန္တေ၊
 အစွယ်တို့တို့ကို။ ဆိန္ဒိတွာ၊ ဖြတ်၍။ တတိယဝါရေ၊ သုံးကြိမ်မြောက် ဖြတ်
 လေသောအခါ၌။ မဟာရိသဿ၊ ဘုရားအလောင်းဆင်မင်း၏။ စက္ခုပထံ၊
 မျက်စိမြင်လောက်သောအရပ်သို့။ အတိတ္တမန္တဿ၊ လွန်သော။ တဿ၊ ထို
 သူယုတ်မုဆိုးအား။ ပထဝီ၊ ပရိဋ္ဌာတိ၊ မြေမျိုသည်၏အဖြစ်ကို။ ဒိပေတုံ၊
 ပြခြင်းငှာ-

၂၇၀

အကတညုဿ၊ ကျေးဇူးကို မသိသော။ ပေါသဿ၊ ယောက်ျားယုတ်
 အား။ နိစ္စံ၊ အမြဲ။ ဝိဝရဒဿိနော၊ ဟင်းလင်းဖွင့်ပြလျက်။ သဗ္ဗံ ပထဝီ၊
 အလုံးစုံသောမြေကြီးကို။ စေဒန္တော၊ အကယ်၍ပေးငြားအံ့။ နံ၊ ထိုသူယုတ်
 မာကို။ နေဝအဘိရာဇယေ၊ အလွန်မနှစ်သက်နိုင်စရာ။

ဣတိ၊ ဤသို့။ ဣမံဇာတကံ၊ ဤဇာတ်ကို။ ကထေတွာ၊ ဟောပြီး၍။ ပုနပိ၊
 တစ်ဖန်လည်း။ တထေဝ၊ ထိုရွှေအတူလျှင်။ ကထာယ၊ စကားကို။ သမုဋ္ဌိ
 တာယ၊ ဖြစ်စေသည်ရှိသော်။ ခန္တံဝါဒိဘူတေ၊ ခန္တိဝါဒီရသေ့ဖြစ်၍ဖြစ်သော။

အတ္တနိ၊ ငါဘုရား၌။ အပရစ္ဆိတော၊ ပြစ်မှား၍။ ကလာဗုရာဇတူတဿ၊ ကလာဗုမင်း ဖြစ်၍ဖြစ်သော။ တဿ၊ ထိုဒေဝဒတ်၏။ ပထဝီ ပဝိဋ္ဌဘာဝံ၊ မြေမျိုသည်၏အဖြစ်ကို။ ဒီပေဟုံ၊ ပြခြင်းငှာ။ ခန္တိဝါဒီဇာတကဉ္စ၊ ခန္တိဝါဒီ ဇာတ်ကိုလည်း။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ စူဠဓမ္မပါလတူတေ၊ စူဠဓမ္မပါ လဖြစ်၍ဖြစ်သော။ အတ္တနိ၊ ငါဘုရား၌။ အပရစ္ဆိတော၊ ပြစ်မှား၍။ မဟာ ပတာပရာဇတူတဿ၊ မဟာပတာပမင်း ဖြစ်၍ဖြစ်သော။ တဿ၊ ထိုဒေဝ ဒတ်၏။ ပထဝီ ပဝိဋ္ဌဘာဝံ၊ မြေမျိုသည်၏ အဖြစ်ကို။ ဒီပေတုံ၊ ပြစေခြင်း ငှာ။ စူဠဓမ္မပါလဇာတကဉ္စ၊ စူဠဓမ္မပါလ ဇာတ်ကိုလည်း။ ကထေသိ၊ ဟော တော်မူ၏။ ဒေဝဒတ္တေ ပန၊ ဒေဝဒတ်ကိုကား။ ပထဝီ ပဝိဋ္ဌေ၊ မျိုသည် ရှိသော်။ မဟာဇနော၊ လူအပေါင်းသည်။ ဟဋ္ဌတုဋ္ဌော၊ လွန်စွာ ဝမ်း မြောက်ဝမ်းသာခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ ဇေပဋ္ဌာက ကဒလိယော၊ တံခွန် ကုက္ကား ငှက်ပျောပင်တို့ကို။ ဥဿာပေတော၊ စိုက်စေ၍။ ပုဏ္ဏဃဇေ၊ ကြာသွတ်အိုး တို့ကို။ ဌပေတော၊ တည်ထား၍။ နော၊ ငါတို့အား။ လာဘာဝတ၊ လူ၏ အဖြစ်ကို ရတော်ပေစွတကား။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မဟန္တံ ဆဏံ၊ ကြီးစွာသော ဝိသုဒ္ဓိလမ်းသဘင်ကို။ အနုဘောတိ၊ ခံစား၏။ တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ ဘဂ ဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ အာရောစေသုံ၊ ကြားလျှောက်ကုန်၏။ ဘဒ္ဒိဝါ၊ ဘုရားသခင်သည်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဣဒါနေဝ၊ ယခုသာလျှင်။ ဒေဝ ဒတ္တော၊ ဒေဝဒတ်သည်။ မဒတ၊ သေသည်ရှိသော်။ မဟာဇနော၊ လူ အပေါင်းသည်။ တုဿတိ၊ နှစ်သက်သည်ကား။ န၊ မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ရှေး၌လည်း။ တုဿတိယေဝ၊ နှစ်သက်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိဝတော၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ 'သဗ္ဗဇနဿ၊ အလုံးစုံသောလူအပေါင်းသည်။ အပ္ပိယေ၊ မချစ်မနှစ်လိုအပ်သော။ စဏ္ဍေ၊ ခက်ထန်ခြင်းရှိသော။ ဖရိယေ၊ ကြမ်းကြုတ် ခြင်းရှိသော။ ပိင်္ဂလရညောနာမ၊ ပိင်္ဂလမည်သောမင်းသည်။ ဗာရာဏသိယံ၊ ဗာရာဏသီပြည်၌။ မတေ၊ သေသည်ရှိသော်။ မဟာဇနဿ၊ လူများ၏။ တုဋ္ဌ ဘာဝံ၊ နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်သည်၏ အဖြစ်ကို။ ဒီပေတုံ၊ ပြခြင်းငှာ—

ဣဒါရုပါလ၊ အချင်းဣဒါရုပါလ။ ပိင်္ဂလေန၊ ပိင်္ဂလအမည်ရှိသောမင်းသည်။ သဗ္ဗဇနော၊ ခပ်သိမ်းသော လူအပေါင်းကို။ ဟိံသတော၊ ညှဉ်းဆဲအပ်၏။ တသ္မိံ၊ ထိုပိင်္ဂလမင်းသည်။ မတေ၊ သေလေသော်။ ပစ္စယာ၊ ဆိုးသွမ်းကြောင်း

(၂၇၂)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

ကို။ ဝေဒယန္တိ၊ ပြောဟောကုန်၏။ အကဏှနေတ္ထော၊ မနက်သောမျက်စိရှိသော။
ဝါ၊ ကြောင်သော မျက်စိရှိသော ပိင်္ဂလကို။ တေ၊ သင်ဒ္ဒါရပါလ၏။ ပိယော၊
ချစ်ခြင်းသည်။ အသိန၊ ဖြစ်လေသလော။ ကသ္မာ၊ အဘယ့်ကြောင့်။ တုဝံဒ္ဒ၊
သင်ဒ္ဒါရပါလသည်။ ရောဒသိ၊ ဝိုကြွေးဘိသနည်း။

အကဏှနေတ္ထော၊ ရှိသောပိင်္ဂလကို။ မေ၊ ငါ၏။ ပိယော၊ ချစ်ခြင်းသည်။
နအာသိ၊ မဖြစ်။ တဿ၊ ထိုပိင်္ဂလ၏။ ပစ္စာဂမနာယ၊ တစ်ဖန်ပြန်လာခြင်းဖြင့်။
ဘာသာမိ၊ ကြောက်၏။ ဣတော၊ ဤဘဝမှ။ ဂတော၊ သွားလေသောပိင်္ဂလ
သည်။ မစ္စုရာဇံ၊ သေမင်းကို။ ဟိံ၊ သေယျ၊ ညှဉ်းဆဲလေရာအံ့လည်း မသိ။
ပုန၊ တစ်ဖန်။ ဣဓ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်ဘဝသို့။ သော၊ ထိုပိင်္ဂလကို။ အာနယေယျ၊
ပို့လာပြားအံ့။ ဟိံ၊ သိတော၊ ငါတို့ကိုညှဉ်းဆဲအပ်၏။

ဣတိ၊ ဣဒံ ပိင်္ဂလဇာတကံ၊ ဤပိင်္ဂလဇာတ်ကို။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။
ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့သည်။ သတ္တာရံ၊ ဘုရားသခင်ကို။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။
ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ဒေဝဒတ္တော၊ ဒေဝဒတ်သည်။ ကုဟိံ၊ အဘယ်အရပ်၌။
နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်သနည်း။ ဣတိပုစ္ဆံ၊ ဤသို့ မေးလျှောက်ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊
ရဟန်းတို့။ အဝီစိမဟာနိရယေ၊ အဝီစိမည်သော ငရဲကြီး၌။ နိဗ္ဗတ္တော၊
ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်လတ်သော်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဣဓ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်
ဘဝ၌။ တပ္ပန္နော၊ ပူပန်ဆင်းရဲလျက်။ ပိစရိတွာ၊ လှည့်ပတ်သွားလာ၍။
ပုန၊ တစ်ဖန်။ ဂန္တော၊ သွား၍။ တပ္ပနဋ္ဌာနေယေဝ၊ ပူပန်ဆင်းရဲခြင်းရှိသော
အရပ်၌သာလျှင်။ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်ခဲ့၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်သည်ရှိသော်။
ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အာမ၊ ဪ-ဖြစ်သည်မှန်၏။ ပဗ္ဗဇိတာဝါ၊ ရဟန်း
တို့သည်မူလည်း။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်။ ဂဟဋ္ဌာဝါ၊ လူတို့သည်မူလည်း။
ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်၏။ ပမာဒဝိဟာရိနော၊ သတိမေ့လျော့ခြင်းဖြင့် နေ
လေ့ရှိကုန်သောသူတို့သည်။ ဥဘယတ္ထ၊ နှစ်ပါးစုံသောဘဝ၌။ တပ္ပန္တိယေဝ၊
ပူပန်ဆင်းရဲကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိဝတုာ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ ဣမံ
ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

၁၇။ ပါပကာရိ၊ အထူးထူးအပြားပြား မကောင်းမှု အကုသိုလ်ကံကို
ပြုလေ့ရှိသောသူသည်။ ဣဓ၊ ဤပစ္စုပ္ပန် ဘဝ၌လည်း။ တပ္ပတိ၊ နှလုံးမသာ

ယာခြင်းသို့ရောက်သောအားဖြင့် ပူပန်ဆင်းရဲတတ်၏။ ပေစွ၊ တမလွန်ဘဝ
၌လည်း။ တပွတိ၊ အလွန်ကြမ်းကြုတ်သော အပါယ်ဆင်းရဲသို့ ရောက်သဖြင့်
ပူပန်ဆင်းရဲ၏။ ဥဘယတ္ထ၊ နှစ်ပါးစုံသောဘဝ၌။ တပွတိ၊ နှစ်ပါးသော အပြား
ဖြင့် ပူပန်ဆင်းရဲ၏။ မေ၊ ငါသည်။ ပါပံ၊ ယုတ်မာသော အကုသိုလ်ကံကို။
ကတံ၊ ပြုမိ၏တကား။ ဣတိ၊ ဤသို့မူလည်း။ တပွတိ၊ နှလုံး မသာယာခြင်းသို့
ရောက်သဖြင့် ပူပန်၏။ ဒုဂ္ဂတိ၊ ဂတော၊ အပါယ်လေးပါးသို့ ရောက်သည်
ဖြစ်၍။ ဘိယျော၊ ထိုထက်လွန်စွာ။ တပွတိ၊ အလွန် ဆည်းတန်စွာသော
ကာယိကဒုက္ခဖြင့် ပူပန်ဆင်းရဲ၏။ ဣတိ၊ အာဟ၊ ဤသို့ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ ဣတေပွတိတိ၊ ဣတေပွတိဟူသည်ကား။ ဒေါမနဿ
ပက္ခေန၊ နှလုံးမသာယာခြင်းသို့ရောက်သော။ ကမ္မတပပ္ပနေန၊ မိမိသည်၊ ပြု
အပ်သော အကုသိုလ်ကံကြောင့်ပူပန်ခြင်းဖြင့်။ ဣမ၊ ဤဘဝ၌။ တပွတိ ပူပန်
၏။ ပစ္စာတိ၊ ပစ္စေဟူသည်ကား။ ပရလောကပန၊ တမလွန်ဘဝ၌ကား။
ဝိပါကတပ္ပနေန၊ ဝိပါကံခံရခြင်း၌ ပူပန်ခြင်းဖြင့်။ အတိဒါရုဏေန၊ အလွန်
ကြမ်းကြုတ်သော။ အပါယဒုက္ခေန၊ အပါယ်၌ဖြစ်သော ဆင်းရဲခြင်းဖြင့်။
တပွတိ၊ ပူပန်၏။ ပါပကာရိတိ၊ ပါပကာရီဟူသည်ကား။ နာနပ္ပကာရဿ၊
အထူးထူး အပြားပြားသော။ ပါပဿ၊ ယုတ်မာသော အကုသိုလ်ကံကို။
ကံတတ္ထာ၊ ပြုတတ်သောပုဂ္ဂိုလ်တည်း။ ဥဘယတ္ထာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဝုတ္တပ္ပ
ကာရေန၊ လိုအပ်ပြီးသော အပြားရှိသော။ ဣမိနာတပ္ပနေန၊ ဤပူပန်ခြင်း
ဖြင့်။ ဥဘယတတ္ထပွတိနာမ၊ နှစ်ပါးစုံသောဘဝ၌ ပူပန်သည်မည်၏။ ပါပံဒ
မေတိ၊ ပါပံမေဟူသည်ကား။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွာ။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။
ကမ္မတပ္ပနေန၊ ကံ၏ပူပန်ခြင်းဖြင့်။ တပ္ပန္နော၊ ပူပန်ဆင်းရဲလျက်။ မေ၊ ငါ
သည်။ ပါပံ၊ မကောင်းမှုကို။ ကတံ၊ ပြုခဲ့ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ တပွတိ၊ ပူပန်၏။ အပ္ပ
မတ္တကံ၊ အနည်းငယ်မျှသာဖြစ်သော။ တံတပ္ပနံ၊ ထိုပူပန်ခြင်းရှိသော အကု
သိုလ်ကံသည်။ ဝိပါကတပ္ပနေန၊ အကျိုးပေးရာ၌ ပူပန်ခြင်းဖြင့်။ တပ္ပန္နော၊
ပူပန်ဆင်းရဲသည်ရှိသော်။ ဘိယျော၊ လွန်စွာ။ တပွတိ၊ ပူပန်၏။ ဒုဂ္ဂတိ၊ ဂတော
တိ၊ ဂတောဟူသည်ကား။ အတိပရုဏေန၊ အလွန်ကြမ်းကြုတ်သော။ တပ္ပနေန၊
ပူပန်ခြင်းဖြင့်။ အတိဝိတံ၊ အလွန်လျှင်။ တပွတိ၊ ပူပန်ဆင်းရဲ၏။ ဣတိ
တတ္ထော၊ ဤကား အနက်တည်း။

(၂၇၄)

ဓမ္မပဒ အဋ္ဌကထာနိဿယ

ဂါထာပရိယောသာနေ၊ ဂါထာ၏အဆုံး၌။ ဗဟု၊ များစွာသောသူတို့သည်။ သောတာပန္နာဒယော၊ သောတာပန်အစရှိသည်တို့သည်။ အဟေသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ မဟာဇနဿ၊ လူများအပေါင်းအား။ သတ္တိကာ၊ အကျိုးရှိသော။ ဒေသနာ၊ ဒေသနာသည်။ ဇာတာ၊ ဖြစ်၏။

ဒွါဒသမံ၊ သော။ ဒေဝဒတ္တဝတ္ထု၊ သည်။

ဣတိသမတ္ထော၊ ပြီးပြီ။

၁-ယမကဝဂ္ဂ၊ ၁၃-သုမနဒေဝီ ဝတ္ထု

ဒေဝဒတ်ဝတ္ထု၌ ဟောအပ်သော ဂါထာ၏ အဖွင့်ကိုပြုပြီး၍ သုမနဒေဝီ ဝတ္ထု၌ ဟောအပ်သော ဂါထာ၏အဖွင့်ကို ပြုခြင်းငှာ အရှင်ဗုဒ္ဓသောသဆရာသည် “ဣနန္ဒတီ” စသည်ကို မိန့်တော်မူ၏။

ဣနန္ဒတီတိ ဣမံဒေသနံ၊ ဣနန္ဒတီ စသော ဤတရားဟောခြင်းကို။ သတ္ထော၊ ဘုရားမြတ်စွာသည်။ ဇေတဝေနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းသော်၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူသည်။ သုမနဒေဝီ၊ သုမနဒေဝီကို။ အာရဗ္ဗ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွာ။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌။ ဒေဝသိကံ၊ နေ့တိုင်း။ အနာထပိဏ္ဍိကဿ၊ အနာထပိဏ္ဍိသုဌေး၏။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ ဒေတက္ခယဟဿာနိ၊ နှစ်ထောင်သော ရဟန်းတို့သည်။ ဘုဉ္ဇန္တိ၊ ဆွမ်းစားကုန်၏။ ဝိသာခါယ မဟာဥပါသိကာယ၊ ဝိသာခါမည်သော ဒါယကာမကြီး၏။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ တထာ၊ ထိုအတူ နှစ်ထောင်သော ရဟန်းတို့သည်။ ဘုဉ္ဇန္တိ၊ ဆွမ်းစားကုန်၏။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌။ ယောယော၊ အကြင်အကြင်သူသည်။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ ဒါတုကာမော၊ ပေးလိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သောသော၊ ထိုထိုသူသည်။ တေသံဉာဘိန္နံ၊ ထိုအနာထပိဏ္ဍိ ဝိသာခါတို့၏။ ဩကာသံ၊ အားလပ်သောအခွင့်ကို။ လဘိတောဝ၊ ရမှသာလျှင်။ ကရောတိ၊ ပြုရ၏။ ကာရဏာ၊ အကြောင်းသည်။ ကိံ၊ အဘယ်နည်းဟူမူကား။ တုမှာကံ၊ သင်တို့၏။ ဒါနဂ္ဂံ၊ အလှူပေးရာဖြစ်သော မဏ္ဍာပ်တင်းကုပ်သို့။ အနာထပိဏ္ဍိကောဝါ၊ အနာထပိဏ္ဍိ သုဌေးသည် လည်းကောင်း။ ဝိသာခါဝါ၊ ဝိသာခါသည် လည်းကောင်း။ အာဂတာတိ၊

လာကုန်၏လောဟု။ ပုစ္ဆိတော၊ မေးလတ်သော်။ နာဂတာတိ၊ မလာကုန်ဟူ၍။
 ဝုတ္တေ၊ သော်။ သဟသဟသံ၊ တစ်သိန်းသော အသပြာကို။ ဝိဿဇ္ဇေတော၊
 စွန့်၍။ ဧကံကတဒါနံပိ၊ ဤသို့ပြုအပ်သော အလှူသည်လည်း။ ကိဒါနံ
 နာမ၊ အဘယ်အလှူ မည်လေရာအံ့နား။ ဣတိဝရဟန္တိ၊ ဤသို့ကဲ့ရဲ့ကုန်၏။
 ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ တေ ဥဘောပိ၊ ထိုအနာထပိဏ်ဝိသာခါတို့သည်လည်း။
 ဘိက္ခုသံဃဿ၊ ရဟန်းသံဃာ၏။ ရုစိဉ္ဇေ၊ နှစ်သက် အားရခြင်းကို လည်း
 ကောင်း။ အနုစ္ဆဝိကကိစ္စာနိစ၊ လျောက်ပတ်သော ကိစ္စတို့ကို လည်းကောင်း။
 အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်။ ဇာနန္တိ၊ သိကုန်၏။ တေသု၊ ထိုအနာထပိဏ် ဝိသာခါတို့
 သည်။ ဝိစရဇ္ဇေသု၊ စီရင်ကုန်သည်ရှိသော်။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ စိတ္တရူပံ၊
 စိတ်အားလျော်စွာ။ ဘုဉ္ဇန္တိ၊ စားကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဒါနံ၊ အလှူ
 ကို။ ဒါတုကာမ၊ ပေးလိုကုန်သော။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော သူတို့သည်။
 တေ၊ ထိုအနာထပိဏ် ဝိသာခါတို့ကို။ ဂဟေက္ခာ၊ ပင့်ခေါ်၍။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်
 ၏။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်။ တေ၊ ထိုအနာထပိဏ် ဝိသာခါတို့သည်။ အတ္တနော၊
 အတ္တနော၊ မိမိ မိမိ၏။ ဃရေ၊ အိမ်၌။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို။ ပရိဝိသိတုံ၊
 လုပ်ကျွေးခြင်းငှာ။ နလဘန္တိ၊ မရကုန်။ တတော၊ ထိုသို့ မရသောကြောင့်။
 ဝိသာခါ၊ သည်။ ကောနုခေါ၊ အဘယ်သူသည်။ မမဌာနေ၊ ငါ့အရာ၌။ ဌတော၊
 တည်၍။ ဘိက္ခုသံဃံ၊ ရဟန်းသံဃာကို။ ပရိဝိသိသတိ၊ လုပ်ကျွေးနိုင်အံ့
 နည်း။ ဣတိသို့။ ဥပဓာရေန္တိ၊ စူးစမ်းဆင်ခြင်သည်ရှိသော်။ ပုတ္တဿ၊ သား
 ၏။ ဓီတရံ၊ သမီးကို။ ဒိသ္မာ၊ ၍။ တံ၊ ထိုသမီးကို။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဌာနေ၊
 အရာ၌။ ထပေသိ၊ ထား၏။ သာ၊ ထိုသမီးသည်။ တဿာ၊ ထိုဘွားမ ဝိသာခါ
 ၏။ နိဝေသနေ၊ အိမ်၌။ ဘိက္ခုသံဃံ၊ ရဟန်းသံဃာအား။ ပရိဝိသတိ၊
 လုပ်ကျွေး၏။ အနာထပိဏ္ဍိကောပိ၊ အနာထပိဏ်သူဌေးသည်လည်း။ မဟာ
 သုဘဒ္ဒနာမ၊ မဟာသုဘဒ္ဒါမည်သော။ ဇေဌမိ တရံ၊ သမီးအကြီးကို။ ထပေသိ
 မိမိအရာ၌ထား၏။ သာ၊ ထိုသမီးအကြီးသည်။ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့၏။ ဝေယျာ
 ဝစ္စံ၊ အမှုကြီးငယ်ကို။ ကရေန္တိ၊ ပြုလျက်။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ သုဏန္တိ၊ နာလျက်၊
 သောတာပန္နာဟုတော၊ သောတာပန်ဖြစ်၍။ ပတိကုလံ၊ လင်အိမ်သို့။ အဂမာ
 သိ၊ လိုက်ရလေ၏။ တတော၊ ထိုနောင်မှ။ စူဠသုဘဒ္ဒံ၊ စူဠသုဘဒ္ဒါကို။ ထပေသိ
 ထား၏။ သာပိ၊ ထိုစူဠသုဘဒ္ဒါသည်လည်း။ တထေဝ၊ ထိုအစ်မအတူသာလျှင်

၁၃

(၂၇၆)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

ကရောန္တိ၊ ပြုလျက်။ သောတာပန္နောဟုတွာ၊ သောတာပန်ဖြစ်၍။ ပတိကုလံ
 ဂတာ၊ လင်အိမ်သို့သွားရလေ၏။ အထ၊ ထိုနောက်မှ။ သုမနဒေဝီ၊ နာမံ၊ သုမန
 ဒေဝီအမည်ရှိသော။ ကနိဋ္ဌဓိတရံ၊ သမီးငယ်ကို။ ဌပေသိ၊ ထား၏။ သာပန၊
 ထိုသုမနဒေဝီသည်။ သကဒါဂါမိဖလံ၊ သကဒါဂါမိဖိုလ်သို့။ ပတွာ၊ ရောက်၍။
 ကုမာရိကာဝ၊ သက္ကိသမီးငယ်သာလျှင်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ တထာရူပေန၊ ထိုသို့
 သဘောရှိသော။ အဖာသုကေန၊ မချမ်းသာသော။ အာတုရာ၊ ကျင်နာစွာ
 သောအနာရောဂါ နှိပ်စက်ခြင်းဖြင့်။ အာဟာရူပစ္ဆေဒိ၊ အစာ အာဟာရ
 ပြတ်ခြင်းကိုကတွာ၊ ပြု၍။ ပိတရံ၊ အဘကို။ ဒဠ္ဋကမော၊ ဟုတွာ၊ ဖူးမြင်
 လိုသောကြောင့်။ ပက္ခောသာပေသိ၊ ခေါ်စေ၏။ သော၊ ထိုအနာထပိဏ်
 သူဌေးသည်။ ဧကသ္မိံ၊ ဝါနဂ္ဂေ၊ တစ်ခုသောအလှူတင်းကုပ်၌။ တဿ၊ ထိုသုမန
 ဒေဝီ၏။ သာသနံ၊ မှာထားလိုက်သော သတင်းစကားကို။ သုတွာဝ၊ ကြား၍
 လျှင်။ အာဂန္တာ၊ လာ၍။ အမ္မ၊ သုမန၊ ချစ်သမီးသုမန။ ကိံ၊ အဘယ်သို့ရှိသနည်း
 ဣတိအာဟ၊ ဤသို့မေး၏။ သာပိ၊ ထိုသုမနဒေဝီသည်။ နံ၊ ထိုအနာထပိဏ်
 ကို။ တာတ ကနိဋ္ဌဘာတိက၊ ချစ်မောင်ငယ်။ ကိံ၊ အဘယ်သို့နည်း။ ဣတိအာ
 ဟ၊ ဤသို့မေး၏။ အမ္မ၊ ချစ်သမီး။ ဝိလပသိ၊ ယောင်ယမ်း မြည်တမ်းသလော။
 ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ ကနိဋ္ဌဘာတိက၊ မောင်ငယ်။ န ဝိလပါမိ၊ မယောင်
 ယမ်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ အမ္မ၊ ချစ်သမီး။ ဘာယာသိ၊ သင်ကြောက်သလော။
 ဣတိ၊ ဤသို့မေးမြန်းသည်ရှိသော်။ ကနိဋ္ဌဘာတိက၊ မောင်ငယ်။ နဘာယာမိ
 ဝါမကြောက်။ ဣတိတ္တေကံ၊ ဤမျှ။ လောက်သောစကားကို။ ဝတွာယေဝ၊
 ဆို၍သာလျှင်။ ကာလမကာသိ၊ စုတေခြင်းကို ပြုလေ၏။ သောသေဌိ၊ ထို
 အနာထပိဏ်သူဌေးသည်။ သောတာပန္နော၊ သောတာပန်သည်။ သမာနောပိ၊
 ဖြစ်လျက်မူလည်း။ ဓိတရံ၊ သမီးကို။ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။ ဥပ္ပန္နံသောကံ၊ ဖြစ်သော
 ကြောင့်ကြစိုးရိမ်ခြင်းကို။ အဓိဝါသေတံ၊ သည်းခံခြင်းငှာ။ အသက္ခောန္တော
 တည်တံစေခြင်းငှာ မတတ်နိုင်သည်ဖြစ်၍။ ဓိတု၊ သမီး၏။ သရီရကိစ္စံ၊
 အကောင်ဖုတ်သောအမှုကို။ ကာရေတွာ၊ ပြုစေလျက်။ ရောဒန္တော၊ ငိုကြွေး
 လျက်။ သတ္ထုသန္တိကံ၊ ဘုရားအထံတော်သို့။ ဂန္တာ၊ သွားသည်ရှိသော်။ ဂဟ
 ပကံ၊ သူဌေးကြီး။ ကိံ၊ အဘယ်ကြောင့်။ ခုက္ခိ၊ နှလုံးဆင်းရဲခြင်းရှိလျက်။ ခုမ္မ
 နော၊ နှလုံးမသာယာခြင်းရှိလျက်။ အဿုမ္မုခေါ၊ မျက်ရည်ဖြင့် ပြည့်သော

မျက်နှာရှိလျက်။ ရောဒမာနော၊ ငိုကြွေးမြည်တမ်း၍။ အာဂတောသိ၊ ရောက်
 လာတံသနည်း။ ဣတိဝုတ္တေ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူသည်ရှိသော်။ ဘန္တေ၊ အရှင်
 ဘုရား။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဓိတာ၊ သမီးဖြစ်သော။ သုမနဒေဝီ၊ သုမနဒေဝီ
 သည်။ ကာလံ၊ စုတေခြင်းကို။ ကတာ၊ ပြု၏။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့လျှောက်၏။
 အထ၊ ထိုသို့စုတေရာ၌။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ သောစသိန၊ စိုးရိမ်လေဘိ
 သနည်း။ သဗ္ဗေသံ၊ အလုံးစုံသော သူတို့၏။ မရဏံ၊ သေခြင်းသည်။ ကေသိကံ
 နန၊ စင်စစ် မလွဲသောသဘောအမှန် မဟုတ်လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်
 မူ၏။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ဧတံ၊ ဤသေရခြင်းသဘောကို။ ဇာနာမိ၊ အကျွန်ုပ် သိပါ
 ၏။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဓိတာ၊ သမီးသည်။ ဇေရူပါနာမ၊ ဤသို့သဘောရှိသော
 ဂုဏ်ကျေးဇူးရှိလျက်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဓိတာ၊ သမီးသည်။ ဟိရိသြတ္တပ္ပသမ္ပန္နာ
 အရှက်အကြောက်နှင့်ပြည့်စုံ၏။ သာ၊ ထိုသို့သဘောရှိသောသမီးသည်။ မရဏ
 ကာလေ၊ သေခါနီးအခါ၌။ သတိံ၊ သတိကို။ ပစ္စုပဋ္ဌာပေတုံ၊ ခိုင်ခံ့မြဲမြံစွာ
 တည်စေခြင်းငှာ။ အသက္ကောန္တိ၊ မတတ်နိုင်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိလပမာနာ၊
 ယောင်ယမ်း မြည်တမ်းလျက်။ မတာ၊ သေခဲ့၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။
 တေန၊ ထိုကြောင့်။ အနပ္ပကံ၊ အတိုင်းမသိသော။ ဒေါမနဿံ၊ နှလုံးမသာယာ
 ခြင်းသည်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်သည်ရှိ
 သော်။ မဟာသေဋ္ဌိ၊ သူဌေးကြီး။ တာယ၊ ထိုသမီးသည်။ ကိံပန၊ အဘယ်သို့
 လျှင်။ ကထိတံ၊ ယောင်ယမ်းဆိုချက်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။
 ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ တံ၊ ထိုသမီးကို။ အဗ္ဗ သုမနေတိ၊
 ချစ်သမီးသုမနဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ ခေါ်၏။ အထ၊ ထိုသို့ခေါ်သောအခါ၌။ မံ၊
 အကျွန်ုပ်ကို။ တာတကံနိဋ္ဌဘာတိက၊ ချစ်မောင်ငယ်။ ကိံ၊ အဘယ်နည်း။ ဣတိ၊
 အာဟဤသို့ဆိုခဲ့၏။ အဗ္ဗ၊ ချစ်သမီး။ ဝိလပသိ၊ သင်ယောင်ယမ်းသလော။ ဣတိ
 ဝုတ္တေ၊ ဤသို့မေးမြန်းသည်ရှိသော်။ ကနိဋ္ဌဘာတိက၊ မောင်ငယ်။ နဝိလပါမိ၊
 ငါမယောင်ယမ်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ထိုပြန်ခဲ့၏။ အဗ္ဗ၊ ချစ်သမီး။ တာယသိ၊ သင်
 ကြောက်သလော။ ဣတိဝုတ္တေ၊ ဤသို့မေးမြန်းသည်ရှိသော်။ ကနိဋ္ဌဘာတိက၊
 မောင်ငယ်။ နဘာယာမိ၊ ငါမကြောက်။ ဣတိတ္တေကံ၊ ဤမျှလောက်သော
 စကားကို။ ဝတ္တာ၍။ ကာလံ၊ စုတေခြင်းကို။ အကာသိ၊ ပြုလေခဲ့၏။ ဣတိ၊
 ဤသို့လျှောက်သောအခါ၌။ နံ၊ သူဌေးကို။ ဘဂဝါ၊ ဘုရားရှင်သည်။ မဟာ

(၂၇၀)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

သေဌိ၊ သူဌေးကြီး။ တေ၊ သင်၏။ မိတာ၊ သမီးသည်။ နဝိလပတိ၊ မယောင်ယမ်း။
 ဣတိ အာဟ၊ မူ၏။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ အထ၊ ထိုသို့ မယောင်ယမ်းဘဲလျက်။ ကသ္မာ၊
 ကြောင့်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆိုလေဘိသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးလျှောက်
 သည်ရှိသော်။ ကနိဗ္ဗတ္တာယေဝ၊ ငယ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်။ အာဟ၊
 ဆို၏။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ဂဟပတိ၊ သူဌေးကြီး။ တေ၊ သင်၏။ မိတာ၊ သမီးသည်။
 မဂ္ဂဖလေဟိ၊ မဂ်ဖိုလ်တို့ဖြင့်။ တယာ၊ သင့်ထက်။ မဟလ္လိကာ၊ ကြီး၏။ ဟိ၊ ထို
 စကားသင့်စွ။ တံ၊ သင်သည်။ သောတာပန္နော၊ သောတာပန်တည်း။ တေ၊
 သင်၏။ မိတာပန၊ သမီးသည်ကား။ သကုဒါဂါမိနီ၊ သကဒါဂါမိတည်း။ သာ၊
 ထိုသမီးသည်။ မဂ္ဂဖလေဟိ၊ မဂ်ဖိုလ်တို့ဖြင့်။ တယာ၊ သင်ထက်။ မဟလ္လိကတ္တာ၊
 ကြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ တံ၊ သင့်ကို။ ဧဝံ၊ ဤသို့ မောင်ငယ်ဟူသောစကား
 ဖြင့်။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်လတ်သော်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဧဝံ၊ ဤ
 သို့ အမှန်ပင်ဖြစ်သလော။ ဤတိ၊ ဤသို့လျှောက်လတ်သော်။ ဂဟပတိ၊ သူဌေး
 ကြီး။ ဧဝံ၊ ဤသို့ မချွတ်မှန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်လတ်သော်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။
 ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ကုဟိ၊ အဘယ်ဘုံ၌။ နိဗ္ဗတ္တာ၊ ဖြစ်လေသနည်း။ ဣတိ၊
 ဤသို့လျှောက်သည်ရှိသော်။ ဂဟပတိ၊ သူဌေးကြီး။ တုသိတဘဝနေ၊ တုသိ
 တာနတ်ပြည်၌။ နိဗ္ဗတ္တာ၊ ဖြစ်လေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်
 ဘုရား။ မမမိတာ၊ အကျွန်ုပ်သမီးသည်။ ဣဓ၊ ဤဤလူ့ပြည်၌။ ဉာတကာနံ အန္တ
 ရေ၊ ဆွေမျိုးတို့၏အကြား၌။ နန္ဒမာနာ၊ နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ခြင်းဖြင့်။ ဝိစရိ
 တ္တာ၊ ကျင်လည်၍။ ဣတေ၊ ဤလူ့ပြည်မှ။ ဂန္တုဝိ၊ သွား၍လည်း။ နန္ဒဌာ
 နေယေဝ၊ နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ရာ၌လျှင်။ နိဗ္ဗတ္တာ၊ ဖြစ်လေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့
 လျှောက်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုသူဌေးကို။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။
 ဂဟပတိ၊ သူဌေးကြီး။ အာမ၊ ဪ၊ ဖြစ်သည်မှန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်ပြီးသော်
 ဂဟဌာဝါ၊ လူတို့မူလည်းဖြစ်ကုန်သော။ ပဗ္ဗဇိတာဝါ၊ ရဟန်းတို့ မူလည်း
 ဖြစ်ကုန်သော။ အပ္ပမတ္တာနာမ၊ မမေ့မလျော့သော သူတို့မည်သည်။ ဣဓ
 လောကေစ၊ ဤဘဝ၌လည်းကောင်း။ ပရလောကေစ၊ တမလွန်ဘဝ၌ လည်း
 ကောင်း။ နန္ဒန္တိယေဝ၊ နှစ်သက်ကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိဝတ္တာ၊ ဤသို့
 မိန့်တော်မူ၍။ ဣမဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

၁၈။ ဂဟပတိ၊ သူဌေးကြီး။ ကတပုညော၊ အထူးထူးအပြားပြားပြုအပ်
 ပြီးသောကောင်းမှုရှိသောသူသည်။ ဣဓ၊ ဤလောက၌။ နန္ဒတိ၊ ကံကိုနှစ်
 သက်ခြင်းဖြင့် ဝမ်းမြောက်၏။ ပေစ္စ၊ တမလွန်ဘဝ၌။ နန္ဒတိ၊ အကျိုးကို
 နှစ်သက်ခြင်းဖြင့် ဝမ်းမြောက်၏။ ဥဘယတ္ထ၊ ဘဝနှစ်ပါး၌။ နန္ဒတိ၊ နှစ်ပါး
 အပြားရှိသောနှစ်သက်ခြင်းဖြင့် ဝမ်းမြောက်၏။ မေ၊ ငါသည်။ ပုညံ၊ ကောင်း
 မှုကို။ ကတန္တိ၊ ပြုအပ်ပြီဟူ၍။ နန္ဒတိ၊ ကံကိုနှစ်သက်၏။ သုဂတိံ၊ ဂတော၊
 သုဂတိဘဝသို့ ရောက်သည်ဖြစ်၍။ ဘိယျော၊ လွန်စွာ။ နန္ဒတိ၊ ကံ၏အကျိုးကို
 နှစ်သက်၏။ ဣတိအာဟာ၊ ဤသို့ ဟောတော်မူ၏။)

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ ဣဓာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဣဓလောကေ၊ ဤလောက
 ၌။ ကမ္မနန္ဒနေန၊ ကံကိုနှစ်သက်ခြင်းဖြင့်။ နန္ဒတိ၊ နှစ်သက် ဝမ်းမြောက်၏။
 ပေစ္စာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ပရလောကေ၊ ဘဝတစ်ပါး၌။ ဝိပါကနန္ဒနေန၊
 အကျိုးကို နှစ်သက်ခြင်းဖြင့်။ နန္ဒတိ၊ နှစ်သက်၏။ ကတပုညောတိ၊ ဟူသည်
 ကား။ နာနပ္ပကာရဿ၊ အထူးထူးအပြားပြားသော။ ပုညဿ၊ ကောင်းမှုကို။
 ကတတ္ထာ၊ ပြုတတ်သောသူတည်း။ ဥဘယတ္ထာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဣဓ၊ ဤ
 ဘဝ၌။ မေ၊ ငါသည်။ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကို။ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီ။ မေ၊ ငါသည်
 ပါပံ၊ မကောင်းမှုကို။ အကတံ၊ မပြုအပ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ နန္ဒတိ၊ နှစ်သက်၏။
 ပရတ္ထ၊ တမလွန်ဘဝ၌။ ဝိပါက၊ အကျိုးဆက်ကို။ အနုဘဝန္တော၊ ခံစားလျက်။
 နန္ဒတိ၊ ၏။ ပုညံမေတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဣဓ၊ ဤဘဝ၌။ နန္ဒနတောပန၊ နှစ်
 သက်ခြင်းရှိသောသူသည်ကား။ မေ၊ ငါသည်။ ပုညံ၊ ကောင်းမှုကို။ ကတန္တိ၊
 ပြုအပ်ပြီဟူ၍လည်းကောင်း။ နန္ဒတိ၊ နှစ်သက်၏။ သောမနဿမတ္ထေနော၊
 ဝမ်းမြောက်ကာမျှဖြင့်လျှင်။ ကမ္မနန္ဒနံ၊ ကံကိုနှစ်သက်ခြင်းကို။ ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍။
 ဘိယျော၊ လွန်စွာ။ နန္ဒတိ၊ နှစ်သက်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝိပါကနန္ဒနေနပန၊ အကျိုး
 ကို နှစ်သက်ခြင်းဖြင့်။ သုဂတိံ၊ သုဂတိဘဝသို့။ ဂတော၊ သွား၏။ သတ္ထ
 ပညာသဝဿကောဋီယော၊ ငါးဆယ့်ခုနစ်ကုဋေသော နှစ်တို့ပတ်လုံးလည်း
 ကောင်း။ သဋ္ဌိစဝဿသတသဟဿာနိ၊ အနှစ်ခြောက်သန်းတို့ပတ်လုံး လည်း
 ကောင်း။ ဝိဗ္ဗသမ္ပတ္တိံ၊ နတ်၏စည်းစိမ်ကို။ အနုဘဝန္တော၊ ခံစားလျက်။ တုသိတ
 ပုရေ၊ တုသိတာနတ်ပြည်၌။ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်။ နန္ဒတိ၊ နှစ်သက်၏။
 ဣတိအတ္ထော၊ ဤကားအနက်တည်း။

(၂၀၀)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

ဂါထာပရိယောသာနေ၊ ဂါထာ၏အဆုံး၌။ ဗဟု၊ များစွာသောသုတို့သည်။ သောတာပန္နာဒယော၊ သောတာပန်အစရှိသည်တို့သည်။ အဟေသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ မဟာဇနဿ၊ လူအပေါင်းအား။ သဝတ္ထိကာ၊ အကျိုးရှိသော။ ဓမ္မဒေသနာ၊ တရားဟောခြင်းသည်။ ဇာတာ၊ ဖြစ်၏။

တေရသမံ၊ သော။ သုမနဒေဝိဝတ္ထု၊ သည်။

ဣတိသမတ္ထော၊ ပြီးပြီ။

၁။ ယမကဝဂ္ဂ၊ ၁၄- ဒွေသဟာယကဘိက္ခုဝတ္ထု

သုမနဒေဝိဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏အဖွင့်ကို ပြုပြီး၍ ဒွေသဟာယကဘိက္ခုဝတ္ထု၌ ဟောရာဂါထာ၏ အဖွင့်ကို ပြုလိုရကား “ဗဟုမ္ပိစေတိ” စသည်ကို မိန့်အပ်၏။

ဗဟုမ္ပိစေတိ ဣမံဓမ္မဒေသနံ၊ ဗဟုမ္ပိစေ စသော ဤတရားဟောခြင်းကို။ သတ္ထာ၊ တရားသခင်သည်။ ဇေတဝေန၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူလျက်။ ဒွေသဟာယကေ၊ လူလက်တက်က အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်သော ရဟန်းနှစ်ဦးတို့ကို။ အာရဗ္ဗ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဟိ၊ ထိုကားသင့်စွာ။ သာဝတ္ထိဝါသိနော၊ သာဝတ္ထိပြည်၌ နေကုန်သော။ သဟာယကာ၊ သူငယ်ချင်းဖြစ်ကုန်သော။ ဒွေကုလပုတ္တာ၊ အမျိုးသားနှစ်ယောက်တို့သည်။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ ဂန္တော၊ သွား၍။ သတ္ထု၊ တရားသခင်၏။ ဓမ္မဒေသနံ၊ တရားဒေသနာကို။ သုတု၊ ၍။ ကာမေ၊ ကာမဂုဏ်တို့ကို။ ပဟာယ၊ ပယ်၍။ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌။ ဥရံ၊ ရင်ကို။ ဒတု၊ ၍။ ပဗ္ဗဇိတု၊ ရဟန်းပြု၍။ ပဗ္ဗဝဿာနိ၊ ငါးဝါတို့ပတ်လုံး။ အာစရိယုပဇ္ဈာယာနံ၊ ဆရာဥပဇ္ဈာယ်တို့၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ ဝုသိတု၊ နေ၍။ သတ္ထာရံ၊ တရားသဗ္ဗညုသို့။ ဥပသင်္ကမိတု၊ ကပ်၍။ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌။ ဓရံ၊ ဓရကို။ ပုစ္ဆိဟူ၊ မေး၍။ ဝိပဿနာဓရုဉ္စ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းဘာဝနာစီးဖြန်းခြင်းဟူသော ဝိပဿနာဓရကို လည်းကောင်း။ ဂန္ထဓရုဉ္စ၊ စာပေကျမ်းဂန်သင်ကြားခြင်းဟူသော ဂန္ထဓရကိုလည်းကောင်း။ ဝိတ္ထာရတော၊ အကျယ်အားဖြင့်။ သုတု၊ နာ၍။ ဧကော၊ ရဟန်းတစ်ပါးသည်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ တာဝ၊ စွာ။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ မဟလ္လကကာလေ၊ ကြီးရင့်

အိုမင်းသောအခါ၌။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြု၏။ ဂန္ထဓုရံ၊ ဂန္ထဓုရကို။ ပူရေတုံ၊ ပြည့်စုံစေခြင်းငှာ။ န သက္ခိယာမိ၊ မတတ်နိုင်။ ဝိပဿနာဓုရံ ပန၊ ဝိပဿနာဓုရကိုကား။ ပူရေယာမိ၊ ပြည့်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်ပြီးသော်။ ယာဝ အရဟတ္တ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်သည်တိုင်အောင်။ ဝိပဿနာဓုရံ၊ ဝိပဿနာဓုရကို။ ကထာပေတွာ၊ ဟောစေ၍။ ဃဒေန္တော၊ စေ့ဆော်လျက်။ ဝါယမန္တော၊ လုံ့လပြည့်သည်ရှိသော်။ သဟပဋိသမ္ဘိဒါဟိ၊ ပဋိသမ္ဘိဒါတို့နှင့်တကွ။ အရဟတ္တံ၊ ရဟန္တာအဖြစ်သို့။ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏။ ဣတရောပန၊ တစ်ယောက်သော ရဟန်းသည်ကား။ အဟံ၊ သည်။ ဂန္ထဓုရံ၊ ဂန္ထဓုရကို။ ပူရေတုံ၊ ပြည့်ခြင်းငှာ။ သက္ခိယာမိ၊ စွမ်းနိုင်အံ့။ ဣတိစိန္တေတွာ၊ ဤသို့ကြံ၍။ အနုက္ကမေန၊ အစဉ်အားဖြင့်။ တိပိဋကံ၊ ပိဋကတ်သုံးပုံဟုဆိုအပ်သော။ ဗုဒ္ဓဝစနံ၊ ဘုရားစကားတော်ကို။ ဥဂ္ဂဟိတွာ၊ သင်ကြား၍။ တထာဂတဌာနေ၊ မြတ်စွာဘုရားအရာ၌တည်၍။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ကထေသိ၊ ဟော၏။ သရဘညံ၊ ရွတ်အံသရဇ္ဈာယ်ခြင်းကို။ ဘဏတိ၊ ရွတ်ဆို၏။ ပဉ္စန္ဒံ ဘိက္ခုသတနံ၊ ငါးရာသော ရဟန်းတို့အား။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဝါစေန္တော၊ ပို့သသင်ကြားစေလျက်။ ဝိစရတိ၊ သွားလာ၏။ အဌာရသန္တံ မဟာဂဏာနံ၊ တစ်ဆယ့်ရှစ်ရပ်သော ဂိုဏ်းအကြီးတို့၏။ အာစရိယော၊ ဆရာသည်။ အဟောသိ၊ ၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ သတ္ထုသန္တိကေ၊ ဘုရားအထံတော်၌။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ဣတရဿ ထေရဿ၊ အဘော်ဖြစ်သော ရဟန္တာမထေရ်၏။ ဝသနဋ္ဌာနံ၊ နေရာအရပ်သို့။ ဂန္ထာ၊ သွား၍။ ကဿ၊ ထိုမထေရ်၏။ ဩဝါဒေ၊ အဆုံးအမ၌။ ဌတွာ၊ တည်၍။ အရဟတ္တံ၊ ရဟန္တာအဖြစ်သို့။ ပတွာ၊ ရောက်၍။ ထေရံ၊ မထေရ်ကို။ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားသဗ္ဗညုကို။ ဒဠုကာမာ၊ ဖူးမြင်လိုကုန်သည်။ အမှာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိဝဒန္တိ၊ ဤသို့ဆိုကုန်၏။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ ဂစ္ဆထ၊ သွားလေကုန်။ မမ ဝစနေန၊ ငါ၏စကားဖြင့်။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားသခင်ကို။ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ အသိတိမဟာထေရေ၊ ရှစ်ကျိပ်သောမဟာထေရ်တို့ကို။ ဝန္တထ၊ ရှိခိုးလေကုန်လော့။ မေ၊ ငါ၏။ သဟာယကတ္ထေရမ္ပိ၊ အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်ဖူးသော မထေရ်ကိုလည်း။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ အာစရိယော၊ ဆရာသည်။ တုမှေ၊ သင်တို့ကို။ ဝန္တတိတိ၊ ရှိခိုး၏ဟူ၍။ ဝဒထ၊ ဆိုလေကုန်လော့။ ဣတိပေသေသိ၊ ဤသို့စေ၏။ တေ ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။

(၂၀၂)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ ဂန္ဓာ၊ ရှိ။ သတ္တဝါရဉ္စေဝ၊ တုရားသခင်ကိုလည်းကောင်း။
 အသိတိမဟာထေရေစ၊ ရှစ်ကျိပ်သောမထေရ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဝန္တိတူ၊
 ရှိခိုး၍။ ထေရဉ္စ၊ ထိုလည်း။ ဝန္တိတူ၊ ရှိ။ ဘန္ဓေ၊ အရှင်ဘုရား။ အမှာကံ၊ ငါ
 တို့၏။ အာစရိယော၊ ဆရာသည်။ တုမေ၊ အရှင်ဘုရားတို့ကို။ ဝန္တတိတိ၊ ရှိခိုး
 ၏ဟူ၍။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ ဣတရေနစ၊ ဤမှတစ်ပါးသောဂန္ဓဓရကိုအားထုတ်
 သောရဟန်းသည်လည်း။ ဧသေ၊ ဤရဟန်းသည်။ ကောနာမ၊ အတယ်သို့
 အမည်ရှိသည်။ ဣတိဝုတ္တေ၊ ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်။ ဘန္ဓေ၊ တုရား။ တုမှာကံ၊
 အရှင်ဘုရားတို့၏။ သဟာယကော၊ အဆွေခင်ပွန်းရဟန်းတည်း။ ဣတိဝဒန္တိ၊
 ဤသို့ဆိုကုန်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ထေရ၊ မထေရ်တို့ကို။ ပုနပ္ပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ။
 သာသနံ၊ သတင်းစကားကို။ ပဟိဏန္တေ၊ စေသည်ရှိသော်။ သောဘိက္ခု၊
 ထိုရဟန်းသည်။ ထောကံ၊ အတန်ငယ်။ ကာလံ၊ အခါကို။ သဟိတူ၊ သည်းခံ၍။
 အပရတာဂေ၊ နောက်အဖို့၌။ သဟိတံ၊ သည်းခံခြင်းငှာ။ အသက္ကောန္တော၊
 မတတ်နိုင်သည်ဖြစ်၍။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ အာစရိယော၊ ဆရာသည်။ တုမေ၊
 အရှင်ဘုရားတို့ကို။ ဝန္တတိတိ၊ ရှိခိုး၏ဟူ၍။ ဝုတ္တေ၊ ဆိုလတ်သော်။ ဧသေ၊
 ဤရဟန်းသည်။ ကော၊ အသနည်း။ ဣတိဝတူ၊ ဤသို့ဆို၍။ တုမှာကံ၊ သင်
 တို့၏။ သဟာယကဘိက္ခု၊ အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်သော ရဟန်းသည်။ ဣတိဝုတ္တေ၊
 ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်။ တုမေဟိ၊ သင်တို့သည်။ တဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ သန္တိကေ၊
 အထံ၌။ ဒိဃနိကာယာဒိသု၊ ဒိဃနိကာယ် စသည်တို့တွင်။ အညတရော
 နိကာယော၊ တစ်ပါးပါးသောနိကာယ်ကို။ ဂဟိတံကံ၊ ပန၊ သင်အပ်သလော။
 တိသုပိဋကေသု၊ ပိဋကတ်သုံးပို့တို့တွင်။ ကေပိဋကံ၊ တစ်ခုခုသောပိဋကတ်ကို။
 ဂဟိတံကံ၊ ပန၊ သင်အပ်သလော။ ဣတိဝတူ၊ ဤသို့ပေးပြီး၍။ စတုပ္ပဒိကံ၊
 ဂါထိ၊ လေးပါးရှိသောဂါထာကို။ နဇာနာသိ၊ မသိ။ ပံသုကူလံ၊ ပံသုကူကို။
 ဂဟေတူ၊ ကောက်ယူ၍။ ပဗ္ဗဇိတကာလေယေဝ၊ ရဟန်းပြုသောအခါမှစ၍
 လျှင်။ အရညံ၊ တောကျောင်းသို့။ ပဝိဋ္ဌော၊ ဝင်၏။ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော။
 အန္တေဝါသိကေ၊ အတွင်းတပည့်တို့ကို။ လဘိဝတ၊ ရလေစွတကား။ ဣတိ
 ဝတူ၊ ဤသို့ဆို၍။ တဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ အာဂတကာလေ၊ လာသောအခါ
 ၌။ ရမယာ၊ ငါသည်။ ပဉ္စ၊ ပြဿနာကို။ ပုစ္ဆိတုံ၊ မေးမြန်းခြင်းငှာ။ ဝန္တတိတိ၊ သင့်
 ၏ဟူ။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အပရတာဂေ၊ နောက်အဖို့၌။

ထေရော၊ မထေရ်သည်။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားသခင်ကို။ ဒဋ္ဌံ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှာ။ အာဂတော၊ လာလတ်သော်။ သဟာယကဿ၊ ထေရဿ၊ အဆွေခင်ပွန်း မထေရ်၏။ သန္တိတေ၊ အထံ၌။ ပတ္တစိဝရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို။ ဌပေတော၊ ထား၍။ ဂန္တော၊ ရှိ။ သတ္တာရဉ္စေ၊ ဘုရားသခင်ကိုလည်းကောင်း။ အသီတိ မဟာထေရေစ၊ ရှစ်ကျိပ်သော မဟာထေရ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဝန္တိတော၊ ရှိခိုး၍။ သဟာယကဿ၊ အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်သော ရဟန်း၏။ ဝသနဌာနံ၊ နေရာအရပ်သို့။ ပစ္စာဂမိ၊ ပြန်လာ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုညည်းသည်ရဟန်း အား။ သော၊ ထိုကျောင်းနေ ရဟန်းသည်။ ဝတ္ထံ၊ စက်ကို။ ကာရေတော၊ ပြုစေ၍။ သမပ္ပမာဏံ၊ တူမျှသောပမာဏရှိသော။ အာသနံ၊ နေရာကို။ ဂဟေတော၊ ယူစေ၍။ ပဉ္စံ၊ ပြဿနာကို။ ပုစ္ဆိဿာမိတိ၊ မေးအံ့ဟူ၍။ နိသီဒိ၊ နေ၏။ တသ္မိံ၊ ခဏေ၊ ထိုခဏ၌။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ သေ၊ ဤရဟန်းသည်။ ဝေရူပံ၊ ဤသို့သတောရှိသော။ မမပုတ္တံ၊ ငါ့သားကို။ ဝိဟေဌေတော၊ ညည်းဆဲ ပင်ပန်းစေခြင်းကြောင့်။ နိရယေ၊ ငရဲ၌။ နိဗ္ဗတ္တေယျာတိ၊ ဖြစ်လေရာ၏။ ဣတိ ဤသို့အောက်မေ့တော်မူလျက်။ တသ္မိံ၊ ထိုရဟန်း၌။ အနုကမ္ပာယ၊ သနားတော်မူလှသဖြင့်။ ဝိဟာရစာရိကံ၊ ကျောင်းစဉ် ဒေသစာရီကြွခြင်းကို။ စရန္တောဝိယ၊ ကြွသွားတော်မူသတဲ့သို့။ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏။ နိသိန္နဌာနံ၊ နေရာအရပ်သို့။ ဂန္တော၊ ကြွသွားတော်မူ၍။ ပညတ္ထဝရ ဗုဒ္ဓါသနေ၊ ခင်းထားအပ်သော မြတ်သောဘုရား နေရာ၌။ နိသီဒိ၊ နေ၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွာ။ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုအရပ်၌။ နိသီဒန္တော၊ နေကုန်သည်ရှိသော်။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ ဗုဒ္ဓါသနံ၊ ဘုရားနေရာကို။ ပညာပေတော၊ ခင်း၍လျှင်။ နိသီဒန္တံ၊ နေကုန်ရာ၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ ပကတိ ပညတ္ထေယေဝ၊ ပကတိခင်းထားမြဲသာလျှင်ဖြစ်သော။ အာသနေ၊ နေရာ၌။ နိသီဒိ၊ နေတော်မူ၏။ နိသဇ္ဇပန၊ နေပြီး၍ကား။ ဂန္တိကဘိက္ခု၊ ဂန္တဓုရနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းကို။ ပဌမဇ္ဈာနေ၊ ပဌမဈာန်၌။ ပဉ္စံ၊ ပြဿနာကို။ ပုစ္ဆိတော၊ မေးပြီး၍။ တသ္မိံ၊ ထိုရဟန်းသည်။ ကထိတေ၊ ဆိုသည်ရှိသော်။ ဒုတိယဇ္ဈာနံ၊ ဒုတိယဈာန်ကို။ အာဒိ၊ ကတော၊ အစပြု၍။ အဌသု သမာပတ္တိသုပိ၊ ရှစ်ပါးသေသမာပတ်တို့၌လည်းကောင်း။ ရူပါရူပေသုစ၊ ရူပဈာန် အရူပဈာန်တို့၌လည်းကောင်း။ ပဉ္စံ၊ ပြဿနာကို။ ပုစ္ဆိ၊ မေးတော်မူ၏။ ဣတရော၊ ဂန္တဓုရပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သဗ္ဗံ၊

(၂၀၄)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

အလုံးစုံကို။ ကထေသိ၊ ဖြေ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုရဟန်းကို။ သောတာ
ပတ္တိမဂ္ဂေ၊ သောတာပတ္တိမဂ်၌။ ပဉ္စ၊ ပြဿနာကို။ ပုစ္ဆိ၊ မေးတော်မူ၏။ ဣတရော၊
ဂန္ထဓရပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ကထေတံ၊ ဖြေဆိုခြင်းငှာ။ နာသက္ခိ၊ နိုင်။ တတော၊ ထို
နေ့၌။ ခိဏာသဝတ္ထေရံ၊ ရဟန္တာမထေရ်သည်။ ပုစ္ဆိ၊ မေးတော်မူ၏။ ရဟန္တာ
မထေရ်သည်။ ကထေသိ၊ ဖြေ၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ သာ
ဓ၊ ကောင်းစွာ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဘိနန္ဒိတော၊ နှစ်သက်တော်မူ၍။ သေသမဂ္ဂေသု
ပိ၊ ကြွင်းသောမဂ်တို့၌လည်း။ ပဋိပ၊ ဋီယာ။ အစဉ်အတိုင်း။ ပဉ္စ၊ ပြဿနာကို။
ပုစ္ဆိ၊ မေးတော်မူ၏။ ဂန္ထိကော၊ ဂန္ထဓရပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ကေမ္ပိ၊ တစ်ခုသောပြဿနာ
ကိုမျှလည်း။ ကထေတံ၊ ဖြေဆိုခြင်းငှာ။ နာသက္ခိ၊ နိုင်။ ခိဏာသဝေ၊ ရဟန္တာ
ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ပုစ္ဆိတံ၊ မေးတိုင်းမေးတိုင်းသောပြဿနာကို။ ကထေသိ၊ ဖြေ၏။
သတ္ထာ၊ ဘုရားသဗ္ဗညုသည်။ စတုသုပိ၊ လေးပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဌာ
နေသု၊ အရာတို့၌။ တဿ၊ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်အား။ သာဓကောရံ၊ ကောင်းချီး
ကို။ အဒါသိ၊ ပေးတော်မူ၏။ တံ၊ ထိုကောင်းချီးပေးသံကို။ သုတော၊ ၍။ ဘုမ္မ
ဒေဝေ၊ ဘုမ္မဇိုင်းနတ်တို့ကို။ အာဒိ၊ ကတော၊ အစပြု၍။ ယာဝဗြဟ္မလောကော၊
ဗြဟ္မာ့ပြည်တိုင်အောင်နေကုန်သော။ သဗ္ဗာဒေဝတာ၊ စေတ။ အလုံးစုံသော
နတ်တို့သည်လည်းကောင်း။ နာဂသုပဏ္ဏာစ၊ နဂါး ဂဠုန်တို့သည်လည်း
ကောင်း။ သာဓကောရံ၊ ကောင်းချီးသံကို။ အဒိသု၊ ပေးကုန်၏။ တံ သာဓ
ကောရံ၊ ထိုကောင်းချီးပေးသံကို။ သုတော၊ ၍။ တဿ၊ ထိုဂန္ထဓရပုဂ္ဂိုလ်၏။
အန္တေ၊ ဝါသိကာစေတ။ အန္တေ၊ ဝါသိကာ တပည့်တို့သည်လည်းကောင်း။ သဒ္ဓိ
ဝိဟာရိနေစ၊ သဒ္ဓိဝိဟာရိက တပည့်တို့သည်လည်းကောင်း။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရား
သခင်ကို။ ဥဇ္ဈာယိ၊ သု၊ ကဲ့ရဲ့ရှုတ်ချကုန်၏။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားသခင်သည်။ ဧတံ၊
ဤပြဿနာမေးခြင်းကို။ ကိံ၊ နာမ၊ အတယံကြောင့်။ ကတံ၊ ပြုတိသနည်း။ ကိဉ္စ၊
တစ်စုံတစ်ခုသောကျမ်းဂန်ကို။ အဇာနန္တဿ၊ မသိသော။ မဟလ္လကထေရဿ၊
မထေရ်ကြီးအား။ စတုသုဌာနေသု၊ လေးပါးသောအရာတို့၌။ သာဓကောရံ၊
ကောင်းချီးသံကို။ အဒါသိ၊ ပေးလေတိ၏။ အမှာကံ၊ ဝါတို့၏။ သဗ္ဗပရိယတ္တိဓ
ရဿ၊ အလုံးစုံပရိယတ်ကို ဆောင်သော။ ပဉ္စန္ဒိ၊ ဘိက္ခုသတနံ၊ ငါးရာသောရ
ဟန်းတို့၏။ ပါမောက္ခဿ၊ အကြီးအကဲဖြစ်သော။ အာစရိယဿပန၊ ဆရာအား
ကား။ ပသံသာမတ္တမ္ပိ၊ ချီးမွမ်းကာမျှကိုလည်း။ န ကရိ၊ မပြု။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။

အထ၊ ထိုသို့ကဲ့ရဲ့သောအခါ၌။ နေ၊ ထိုရဟန်းတို့ကို။ သတ္တာ၊ ဘုရားသခင်သည်။
ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ ဧဝံ၊ ဤသို့သောစကားကို။ ကိံ၊ နာမ၊ အဘယ်ကြောင့်လျှင်။ ကထေ
ထ၊ ဆိုကုန်ဘိသနည်း။ ကတိပုစ္ဆိတူ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၍။ တသ္မိံ၊ အတ္ထေ၊ ထိုအ
ကြောင်းကို။ အာရောစိတေ၊ ကြားသော်။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တုမှာကံ၊
သင်တို့၏။ အာစရိယော၊ ဆရာသည်။ မမ သာသနော၊ ငါ့ဘုရား သာသနာတော်
၌။ ဘတိယာ၊ အယူသဖြင့်။ ဂါဝေ၊ နွားတို့ကို။ ရက္ခဏသဒိသော၊ ကျောင်း
သောသူနှင့်တူ၏။ မယံ၊ ငါ၏။ ပုတ္တောပန၊ သားသည်ကား။ ယထာရစိယာ၊
အလိုအားလျော်စွာ။ ပဉ္စ ဂေါရသေ၊ နွားနှိုအရသာငါးပါးတို့ကို။ ပရိဘုဉ္ဇန
ကသာ မိသဒိသော၊ သုံးဆောင်ခံစားရသော နွားရှင်နှင့်တူ၏။ ဣတိဝတူ၊
ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ ဣမာဂါထာ၊ ဤဂါထာတို့ကို။ အဘာသိ၊ ဟော၏။

(၁၉။ ယောနရော၊ အကြင်သူသည်။ သံဟိတ၊ ပိဋကတ်သုံးပုံတည်း ဟူ
သော ဘုရားစကားတော်ကို။ ဗဟုမ္ပိ၊ များစွာလည်း။ စေ၊ အကယ်၍။ ဘာသ
မာနော၊ သူတစ်ပါးအားသင်ကြားပြောဟော၏။ သောနရော၊ သည်။ ပမ
တ္တော၊ ဖြစ်၍။ တက္ကရော၊ ထိုမိမိဟောပြောသော ပိဋကတ်သုံးပုံကို ကျင့်သည်။
နဟောတိ၊ မဖြစ်အံ့။ ပရေသံ၊ တို့၏။ ဂါဝေ၊ တို့ကို။ ဂဏယံဂဏယန္တော၊ ရေ
တွက်သော။ ဂေါပေါဝံ၊ နွားကျောင်းသော သူကဲ့သို့တည်း။ သာမညဿ၊
ရဟန်းအဖြစ်၏။ ဘာဂဝါ၊ အဘို့ကိုကျင့်လေ့ရှိသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။)

(၂၀။ ယောနရော၊ အကြင်သူသည်။ သံဟိတ၊ ပိဋကတ်သုံးပုံဟု ဆိုအပ်
သော မြတ်စွာဘုရား၏စကားတော်ကို။ အပ္ပမ္ပိ၊ အနည်းငယ်မျှလည်း။ စေ၊
အကယ်၍။ ဘာသမာနော၊ ဟောပြောသင်ကြားသည် ဖြစ်ငြားအံ့။ သော
နရော၊ သည်။ ဓမ္မဿ၊ လောကုတ္တရာတရားကို။ အနုဓမ္မစာရီ၊ လျောက်ပတ်စွာ
ကျင့်လေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ရာဂဉ္စ၊ ရာဂကိုလည်းကောင်း။ ဒေါသဉ္စ၊
ဒေါသကိုလည်းကောင်း။ မောဟဉ္စ၊ မောဟကိုလည်းကောင်း။ ပဟာယ
ပယ်စွန့်၍။ သမ္ပပ္ပဇာနော၊ ပညာအဆင်အခြင်နှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ သုဝိမုတ္တ
စိတ္တော၊ လုံ့မစောက်ကံလေသာမှ လွတ်သောစိတ် ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဣဝေ၊ ဤ
လောက၌ အကျွမ်းဝင်သော ခန္ဓာအာယတန ဓာတ်၌လည်းကောင်း။ ဟုရံ၊
ဘဝတစ်ပါး၌ အကျွမ်းဝင်သော ခန္ဓာ အာယတန ဓာတ်၌ လည်းကောင်း။
တစ်နည်းကား။ ဣဝေ၊ အဇ္ဈတ္တိကဖြစ်သော ခန္ဓာအာယတန ဓာတ်တို့၌လည်း

(၂၀၆)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

ကောင်း။ ဟုရံဝါ၊ ဗာဟိရဖြစ်သော ခန္ဓာအာယနခတ်တို့၌ လည်းကောင်း။ အနုပါဒိယာနော၊ လေးပါးသော ဥပါဒါနိတို့ဖြင့် စွဲလမ်းခြင်း မရှိသည်ဖြစ်၍။ သာပညဿ၊ ရဟန်းအဖြစ်၏။ သတကဝါ၊ အဖို့ရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိအဘာသိ၊ ဤသို့ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌။ သံဟိတန္တိ၊ သံဟိတံဟူသော ဤစကားသည်။ တေပိဋကဿ၊ ပိဋကတ်သုံးပုံဟုဆိုအပ်သော။ ဗုဒ္ဓဝစနဿ၊ ဘုရားစကားတော်၏။ တေနာမံ၊ ဤအမည်တည်း။ တံ၊ ထိုဘုရားစကားကို။ ။ (ထည့်သည်)။ ။ အာစရိယေ စ၊ ဆရာတို့သို့လည်း။ ဥပသင်္ကမိတော၊ ကပ်၍။ သိပ္ပံ၊ အတတ်ကို။ (ထည့်သည်)။ ။ ဥဂ္ဂဟိတော၊ သင်ပြီး၍။ ဗဟုမ္ပိ၊ များစွာလည်း။ ပရေသံ၊ သူတစ်ပါးတို့အား။ သြဘာသမာနော၊ ပြောဟောလျက်။ ဝါစေန္တော၊ ပို့ချသည်ရှိသော်။ တံဓမ္မံ၊ ထိုစကားကို။ သုတော၊ နာ၍။ ကာရကေန ပုဂ္ဂလေန၊ လုံ့လပြုတတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ကတ္တဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်သော။ ယံ၊ အကြင်အမှုသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တက္ကရော၊ ထိုအမှုကိုပြုတတ်သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်ကုက္ကုဋ္ဌဿ၊ ကြက်၏။ ပက္ခပဟရဏမတ္တမ္ပိ၊ အတောင်ဖြန့်ခြင်းကို ပြုသော အခါမျှတည်း။ အနိစ္စာဒိဝသေန၊ အနိစ္စအစရှိသော အစွမ်းဖြင့်။ မနသိကာရံ၊ အသင့်နှလုံးသွင်းခြင်းကို။ နပ္ပဝတ္ထေတိ၊ မဖြစ်စေ။ ယထာ နာမ၊ ဥပမာမည်သည်ကား။ ဒေသော၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဒိဝသံ၊ တစ်နေ့ပတ်လုံး။ ဘတိယာ၊ အခဖြင့်။ ဝါဝေ၊ နွားတို့ကို။ ရက္ခန္တော၊ စောင့်ရှောက်ထိန်းသိမ်းသော။ ဝေဝေ၊ နွားကျောင်းသားသည်။ ပါတောဝ၊ စောစောကလျှင်။ နိရဝသေသံ၊ အကြွင်းမဲ့သောအမှုကို။ သမ္ပုဋိန္ဒိတော၊ ဝန်ခံ၍။ သာယံ၊ ညအခါ၌။ ဝဟေတော၊ နွားတို့ကို စားကျက်မှလိုက်ခဲ့၍။ သာမိကာနံ၊ နွားရှင်တို့အား။ နိယျာဒေတော၊ အပ်နှင်း၍။ ဒိဝသဘတိမတ္တံ၊ တစ်နေ့ အခမျှကို။ ဝဏှာတိဣဝ၊ ယူသကဲ့သို့။ ယထာရူစိယာပန၊ အလိုအတိုင်းကား။ ပဉ္စဝေဝါရသေ၊ ငါးပါးသော နွားနှို့အရသာတို့ကို။ ပရိဘုဉ္ဇိတံ၊ စားခြင်းငှာ။ နလဘတိယထာ၊ မရသကဲ့သို့။ ဝေမေဝ၊ ဤအတူလျှင်။ ကေဝလံ၊ သက်သက်။ အန္တေဝါသိကာနံ၊ တပည့်တို့၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ ဝတ္ထပဋိဝတ္ထကရဏမတ္တဿ၊ ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ်ပြုခြင်းမျှ၏။ ဘာဝိ၊ အဘို့သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သာမညဿပန၊ ရဟန်းအဖြစ်ဟုဆိုအပ်သော မဂ်ဖိုလ်ဟူသော သာမည၏ကား။ သာဝိ

အဘို့ရှိသည်။ နှဟောထိမဖြစ်။ ဂေါပါလကေန၊ နှားကျောင်းသားသည်။
 နိယျာဒိတာနံ၊ ဆောင်ခြင်း အစရှိသည်ဖြင့် စောင့်ရှောက်ထိန်းသိမ်းအပ်ကုန်
 သော။ ဂုန္တံ၊ နှားတို့၏။ ဂေါရသံ ပန၊ နှားနှို့အရသာကိုကား။ သမိကာဝ၊
 နှားရှင်တို့သည်သာလျှင်။ ဘုဉ္ဇန္တိယထာ၊ စားကုန်သကဲ့သို့။ တထာ၊ ထိုအတူ။
 တေန၊ ထိုဂုန္တဓရပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ကထိတံ ဓမ္မံ၊ ဟောအပ်သောတရားကို။ သုတူ၊
 နာ၍။ ကာရကပုဂ္ဂလ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းစသည်ကို လုံ့လပြုတတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့
 သည်။ ယထာနုသိဋ္ဌံ၊ ဆုံးမသည်အားလျော်စွာ။ ပရိပဇ္ဇိတူ၊ ကျင့်၍။ ကေစိ၊
 အချို့သောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ပဌမဇ္ဈာနာဒိနိ၊ ပဌမဇ္ဈာန်စသည်တို့ကို။ ပါပု-
 ဏန္တိ၊ ရောက်လေကုန်၏။ ကေစိ၊ အချို့သောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿ
 နာကို။ ဝဇေတူ၊ ပွားစေ၍။ မဂ္ဂဖလ၊ ဒီနိ၊ မဂ်ဖိုလ်စသည်တို့သို့။ ပါပုဏန္တိ၊
 ရောက်ကုန်၏။ ဂေါဏသမိကာ၊ နှားရှင်တို့သည်။ ဂေါရသသေဝ၊ နှားနှို့
 အရသာ၏လျှင်။ ဘာဂီ၊ အဘို့ရှိသည်။ ဟောတိဣဝ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့။ သာမညဿ၊
 ရဟန်းအဖြစ်၏။ ဘာဂီနော၊ အဘို့ရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။
 သတ္ထာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ သီလသမ္ပန္နဿ၊ သီလနှင့်ပြည့်စုံသော။ ဗဟုသုတ-
 ဿ၊ များသောအကြားအမြင်ရှိသော။ ပမာဒဝိဟာရီနော၊ သတိကင်းခြင်း
 ဖြင့်မေ့လျော့ခြင်းရှိသော။ အနိစ္စာဒိဝသေန၊ အနိစ္စသောအစွမ်းဖြင့်။ ယော
 နိသော မနသိကာရေ၊ အသင့်သောနှလုံးသွင်းခြင်း၌။ ပမတ္တဿ၊ မေ့လျော့
 သော။ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်း၏။ ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်။ ပဌမဂါတံ၊ ပဌမဂါထာကို။
 ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဒုသီလဿ၊ သီလမရှိသောပုဂ္ဂိုလ်၏။ ဝသေန၊
 အစွမ်းဖြင့်။ နကထေသိ၊ ဟောတော်မူ။ ဒုတိယဂါထာပန၊ ဒုတိယဂါထာ
 ကိုကား။ အပ္ပဿုတဿ၊ နည်းသော အကြားအမြင်ရှိသော။ ယောနိသော
 မနသိကာရေ၊ အသင့်နှလုံးသွင်းခြင်း၌။ ကမ္မံ၊ အမှုကို။ ကရောန္တဿ၊ ပြုသော။
 ကာရကပုဂ္ဂလဿ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း စီးဖြန်းခြင်း ရှိသော ယောဂီ ပုဂ္ဂိုလ်၏။
 ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်။ ကထိတာ၊ ဟောအပ်၏။

တတ္ထ၊ ထိုဒုတိယဂါထာ၌။ အပ္ပမ္ပိစေတိ၊ အပ္ပမ္ပိစေဟူသည်ကား။ ထော
 ကံ၊ အနည်းငယ်သော။ ကေဝဂ္ဂ ဒွိဝဂ္ဂ မတ္တမ္ပိ၊ တဝဂ် နှစ်ဝဂ်မျှလည်း။ ဟော
 တိ၊ ဖြစ်၏။ ဓမ္မဿဟောတိ အနုဓမ္မစာရီတိ၊ ဟူသည်ကား။ အတ္ထမညာယ၊
 အကျိုးကိုသိခြင်းဖြင့်။ ဓမ္မမညာယ၊ အကြောင်းကိုသိခြင်းဖြင့်။ နဝလော

(၂၀၀)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

ကုတ္တရ ဓမ္မဿ၊ ကိုးပါးသော လောကုတ္တရာတရားအား။ အနုရူပံ၊ လျောက်
ပတ်သော။ ဓမ္မံ၊ သဘောတရားသည်။ ပုဗ္ဗဘာဝ ပဋိဒါသင်္ခါတံ၊ လော
ကုတ္တရာဓမ္မ၏ရှေ့အဘို့ဖြစ်သော အကျင့်ဟုဆိုအပ်သော။ စတုပါရိသုဒ္ဓိသီလံ၊
စတုပါရိသုဒ္ဓိသီလကိုလည်းကောင်း။ ဓုတင်္ဂံ၊ အသုဘကမ္မဋ္ဌာနာဒိဘေဒံ၊ ဓုတင်
ဆောက်တည်ခြင်း အသုဘကမ္မဋ္ဌာနီးစသည်အပြားကိုလည်းကောင်း။ စရုဏ
တော၊ ကျင့်တတ်သောကြောင့်။ အနုဓမ္မစာရီ၊ လောကုတ္တရာ တရားအား
လျောက်ပတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်သည်မည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သော၊ ထို
ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အဇ္ဇအဇ္ဇေဝါတိ၊ ယနေ့လည်းကောင်း၊ နက်ဖြန်လည်းကောင်း
တည်းဟူ။ ပဋိဝေဓံ၊ ထိုးထွင်း၍သိခြင်းကို။ အာကင်္ခန္ဓော၊ အလိုရှိလျက်။ ဝိစရ
တိ၊ ၏။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဣမာယ သမ္မာပဋိပတ္တိယာ၊ ဤကောင်းသော
အကျင့်ဖြင့်။ ရာဂဉ္စ၊ ရာဂကိုလည်းကောင်း။ ဒေါသဉ္စ၊ ဒေါသကိုလည်းကောင်း။
မောဟဉ္စ၊ မောဟကိုလည်းကောင်း။ ပဟာယ၊ ပယ်၍။ သမ္မာဟေတုနာနယေ
န၊ ကောင်းစွာအကြောင်းရှိသောနည်းဖြင့်။ ပရိဇာနိ တဗ္ဗေဓမ္မေ၊ ပိုင်းခြား၍
သိအပ်သောတရားတို့ကို။ ပဋိဇာနန္ဓော၊ ပိုင်းခြား၍သိသော။ တဒဂ် ဝိက္ခမ္ဘန
သမုဇ္ဈေဒ ပဋိပ္ပဿဒ္ဓိ နိဿရုဏ ဝိမုတ္တိနံ၊ တဒဂ်ဝိမုတ္တိ၊ ဝိက္ခမ္ဘနဝိမုတ္တိ၊ သမုဇ္ဈေဒ
ဝိမုတ္တိ၊ ပဋိပ္ပဿဒ္ဓိ ဝိမုတ္တိ၊ နိဿရုဏဝိမုတ္တိတို့၏။ ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်။ သုဝိမုတ္တ
စိတ္တော၊ ကောင်းစွာလွှတ်ပြီးသော စိတ်ရှိသော။ အနုပါဒိယမာနော ဣဝေါ
ဟုရံဝါတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဣလောက ပရလောက ပရိယာ ပန္နဝါ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်
ဘဝ၊ အမလ္လန်ဘဝ၌ အကျွမ်းဝင်သည်လည်ဖြစ်ကုန်သော။ အဇ္ဈတ္တိက ဗာဟိ
ရာဝါ၊ အဇ္ဈတ္တိက ဗာဟိရလည်းဖြစ်ကုန်သော။ ခန္ဓာယတနဓာတုယော၊ ခန္ဓာ
အာယတနဓာတ်တို့ကို။ စတုဟိဥပါဒါနေဟိ၊ လေးပါးသောဥပါဒါန်တို့ဖြင့်။
အနုပါဒိယန္ဓော၊ စွဲလမ်းခြင်းမရှိသော။ မဟာခိဏာသဝေ၊ ရဟန္တာမြတ်
သည်။ မဂ္ဂသင်္ခါတဿ၊ မဂ်ဟုဆိုအပ်သော။ သာမညဿ၊ သာမည၏။ ဝသေနစ၊
အစွမ်းဖြင့်လည်းကောင်း။ အာဂတဿဖလဿ၊ မဂ်၏အကျိုးဖြစ်သော ဖိုလ်
ဟုဆိုအပ်သော။ သာမညဿ၊ သာမည၏။ ဝသေနစ၊ အစွမ်းဖြင့်လည်း
ကောင်း။ ပဉ္စအသေက္ခ ဓမ္မက္ခန္ဓဿ သာမညဿ၊ ပါးသော အသေက္ခ ဓမ္မ
ခန္ဓာဟူသော သာမညကိုလည်းကောင်း။ ဘာဝေါ၊ အဖို့ရှိသည်။ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဂါရဿ၊ နန်းအိပ်၏။ ရတနာကုဋေနဝိယ၊ ရတနာဖြင့်

၁-ယမကဝဂ္ဂ၊ ၁-သာမာဝတီဝတ္ထု

(၂၀၉)

ပြီးသော အထွတ်ကဲ့သို့။ အရဟတ္တေန၊ အရဟတ္တဖိုလ် အထွတ်ရှိသော
ဒေသနာယ၊ ဒေသနာဖြင့်။ ကုဋ်၊ အထွတ်ကို။ ဂဏှိ၊ ယူတော်မူ၏။ ဣတိ၊
ဤကား အနက်တည်း။

ဂါထာ ပရိယောသာနေ၊ ဂါထာ၏အဆုံး၌။ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော
သူတို့သည်။ သောတာပန္နာဒယော၊ သောတာပန် စသည်တို့သည်။ အဟေသုံ၊
ကုန်၏။ ဒေသနာ၊ ဒေသနာသည်။ မဟာဇနဿ၊ လူအပေါင်းအား။ သာတ္ထိ
က၊ အကျိုးနှင့်တကွ။ ဇာတာ၊ ဖြစ်၏။

စုဒ္ဓသမံ၊ သော။ ဒွေသဟာယကတိက္ခ၊ ဝတ္ထု၊ သည်။ ဣတိသမတ္ထော၊ ပြီးပြီ။

ယမကဝဂ္ဂဝတ္ထုနာ၊ အဖွင့်သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

ပဌမော၊ သော။ ဝဂ္ဂေါ၊ သည်။

နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

၂။ အပ္ပမာဒဝဂ္ဂ၊ ၁-သာမာဝတီဝတ္ထု

တစ်ဆယ့်လေးဝတ္ထုတို့ဖြင့် သိစေအပ်သော ယမကဝဂ်၌ ဟောအပ်သော ဂါထာ၏
အဖွင့်ကိုပြုပြီး၍ ယခုအခါ အပ္ပမာဒဝဂ်၌ ဟောအပ်သော ဝတ္ထုတို့တွင် သောသကာ
သဋ္ဌိဝတ္ထု၌ ဟောအပ်သော ဂါထာ၏ အဖွင့်ကို ပြုလိုသော အဋ္ဌကထာ ဆရာသည်
“အပ္ပမာဒေါ” စသည်ကို မိန့်အပ်၏။

☞ အပ္ပမာဒေါအမတံပဒန္တိ ဣမံဓမ္မဒေသနံ၊ အပ္ပမာဒေါအမတံပဒိစသော
ဤတရားဟောခြင်းကို။ သတ္တာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ ကောသမ္ဗိယံ၊ ကောသမ္ဗိ
ပြည်ကို။ ဥပနိဿံယ၊ အမှီပြု၍။ သောသိတာရာမေ၊ သောသိတာရုံကျောင်း
တော်၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူစဉ်။ သာမာဝတီပုဗ္ဗမုခါနံ၊ သာမာဝတီ အမှူး
ရှိကုန်သော။ ပဉ္စန္ဒ ဣတ္ထိသတာနံ၊ ငါးရာသော မိန်းမတို့၏လည်းကောင်း။
မာဂဏ္ဍိယပုဗ္ဗမုခါနံ၊ မာဂဏ္ဍိ အမှူးရှိလော။ ဖဉ္စန္ဒ ဣတ္ထိသတာနံ၊ တို့၏
လည်းကောင်း။ ဧတိဿ၊ ဤမာဂဏ္ဍိ၏။ ပဉ္စန္ဒညတိသတာနံ၊ ငါးရာသော
ဆွေမျိုးတို့၏လည်းကောင်း။ မရဏံ၊ သေခြင်းကို လည်းကောင်း။ ဗျသနံ၊
ပျက်စီးခြင်းကိုလည်းကောင်း။ အာရတ္တ၊ ၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။
ဇာတြ၊ ထိုသို့ဟောတော်မူရာ၌။ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ အနုပုဗ္ဗိ
ကထာ၊ အစဉ်ဖြစ်သောစကားတည်း။ အတိတေ၊ လွန်လေ့ပြီးသော အခါ၌။

(၂၉၀)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

အလ္လကပ္ပရဋ္ဌေ၊ အလ္လကပ္ပတိုင်း၌။ အလ္လကပ္ပရာဇာနာမ၊ အလ္လကပ္ပ မည်သော
 မင်း လည်းကောင်း။ ဝေဠုဒီပကရဋ္ဌေ၊ ဝေဠုဒီပကတိုင်း၌။ ဝေဠုဒီပကရာဇာ
 နာမ၊ ဝေဠုဒီပကမည်သောမင်း လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဣမေဒွေ၊ ဤနှစ်
 ယောက်သောမင်းတို့သည်။ ဒဟရကဘလတော၊ ငယ်သောအခါမှ။ ပဋ္ဌာယ၊
 စ၍။ သဟာယကဘဝ၊ အဆွေခင်ပွန်းသာလျှင် ဖြစ်ကုန်၏။ ကောစရိယ
 ကုလေ၊ တစ်ယောက်သောဆရာအိမ်၌။ သိပ္ပံ၊ အတတ်ကို။ ဥဂ္ဂဏှိတော၊ သင်ယူ
 ၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ပိတူနံ၊ အဘတို့၏။ အစ္စယေန၊ လွန်သဖြင့်။ ဆတ္ထံ၊ ထီးကို။
 ဥဿာပေတွာ၊ ဆောင်းစေ၍။ ဒသဒသယောဇနိကေ၊ ဆယ်ယူဇနာ ဆယ်ယူ
 ဇနာ အတိုင်းအရှည်ရှိသော။ ရဇဇေ၊ ပြည်၌။ ရာဇာနော၊ တို့သည်။ အဟေသုံ၊
 ကုန်၏။ တေ၊ ထိုမင်းတို့သည်။ ကာလေနကဘလံ၊ အခါခပ်သိမ်း။ သမာဂန္တော၊
 အညီအညွတ်လာ၍။ ကေတော၊ တပေါင်းတည်း။ တိဋ္ဌန္တာ၊ ရပ်ကုန်လျက်။ ကေ
 တော၊ တကွနက်။ နိသီဒန္တာ၊ ထိုင်ကုန်လျက်။ နိပဇ္ဇန္တာ၊ အိပ်ကုန်လျက်။ မဟာ
 ဇနံ၊ ကို။ ဇာယမာနဉ္စ၊ ဖြစ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း။ မိယမာနဉ္စ၊ သေခြင်းကို
 လည်းကောင်း။ ဒိဿာ၊ ၍။ ပရလောကံ၊ တမလွန်ဘဝသို့။ ဂစ္ဆန္တံ၊ သွားသော
 သူတို့ကို။ အနုဂစ္ဆန္တောနာမ၊ လိုက်သောသူမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ အန္တမသော၊
 အယုတ်သဖြင့်။ အတ္တနော၊ ၍။ သရီရမ္ပိ၊ ကိုယ်သည်လည်း။ နာနုဂစ္ဆတိ၊ မလိုက်
 ခဲ့။ သပ္ပံ၊ အလုံးစုံကို။ ပဟာယ၊ စွန့်ပစ်ခဲ့၍။ ဂစ္ဆဗ္ဗံ၊ အပ်၏။ နော၊ ငါတို့အား။
 ဃရာဝါသေန၊ အိမ်ယာထောင်သော လူ၏ဘောင်၌နေခြင်းဖြင့်။ ကိ၊ အတယ်
 အကျိုးရှိအံ့နည်း။ ပဗ္ဗဇိဿာမာတိ၊ ရဟန်းပြုကုန်အံ့ဟူ၍။ မန္တေတွာ၊ တိုင်ပင်
 ပြီး၍။ ရဇ္ဇာနိ၊ ပြည်စည်းစိမ်တို့ကို။ ပုတ္တဒါရာနံ၊ သားမယားအား။ နိယျာဒေ
 တွာ၊ ဆောင်နှင်းပေးအပ်ခဲ့၍။ ဣသိပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ရသေ့ရဟန်းအဖြစ်ကို။ ပဗ္ဗဇိတွာ၊
 ရဟန်းပြု၍။ ဟိမဝန္တပုဒေသေ၊ ဟိမဝန္တာအရပ်၌။ ဝသန္တာ၊ နေကုန်လျက်။ မန္တ
 ယိ၊ သူတိုင်ပင်ကုန်၏။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ရဇ္ဇံ၊ ပြည်စည်းစိမ်ကို။ ပဟာယ၊
 ပယ်၍။ ပဗ္ဗဇိတာ၊ ရဟန်းပြုကုန်၏။ ဇီဝိတုံ၊ အသက် မွေးခြင်းငှာ။
 အသက္ကောန္တော၊ မတတ်နိုင်ကုန်သောကြောင့်။ နပဗ္ဗဇိတာ၊ ရဟန်းပြုသည်
 မဟုတ်ကုန်။ တေဟိမယံ၊ ထိုငါတို့သည်လည်း။ ကေဌာနေ၊ တစ်ခုတည်းသော
 အရပ်၌။ ဝသန္တာ၊ နေကုန်သည်ရှိသော်။ အပဗ္ဗဇိတ သဒိသာယေဝ၊ ရဟန်း
 မပြုသည်နှင့် တူကုန်သည်သာလျှင်။ ဟောမ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။

ဝိသု၊ အသီးအခြား တစ်ယောက်စီ။ ဝသိသာမ၊ နေကုန်အံ့။ တုံ၊ သင်သည်။
 တေသ္မိ၊ ပဗ္ဗတေ၊ တောင်တစ်ခု၌။ ဝသ၊ နေလေလော့။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဣမ
 သ္မိ၊ ပဗ္ဗတေ၊ ဤတောင်၌။ ဝသိသာမိ၊ နေအံ့။ အနုမာသံ၊ လခွဲတိုင်ရောက်
 သော။ ဥပေါသထ ဒိဝသေ ပန၊ ဥပုသ်နေ့၌ကား။ ကေတော၊ တပေါင်း
 တည်း။ တဝိသာမ၊ ဖြစ်ကုန်အံ့။ ဣတိမန္တယိံ၊ ဤသို့ တိုင်ပင်ကုန်၏။ အထ
 ခေါ၊ ထိုအခါ၌။ နေသံ၊ ထိုနှစ်ဦးသော ရသေ့တို့၏။ ဧတံ၊ ဤ အကြံသည်။
 အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြန်၏။ ဝေမ္မိ၊ ဤသို့ခွဲ၍နေသော်လည်း။ နော၊ ငါတို့အား။
 ဂဏသင်္ဂဏိကာဝ၊ အပေါင်းအဖော်နှင့် အတူတကွ နေခြင်းရှိကုန်သည် ပင်
 လျှင်။ တဝိသတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့အကြံဖြစ်၏။ တံပန၊ သင်သည်
 ကား။ တပဗ္ဗတေ၊ သင်နေရာတော်၌။ အဂ္ဂိံ၊ မီးကို။ ဇာလေယျာသိ၊ ညှိ
 ထားသည်ဖြစ်လေလော့။ အဟံ၊ ငါသည်။ မမပဗ္ဗတေ၊ ငါ့နေရာတော်၌။
 အဂ္ဂိံ၊ မီးကို။ ဇာလေသာမိ၊ ညှိတားအံ့။ တာယသညာယ၊ ထိုအမှတ်ဖြင့်။
 အတ္တိတာဝံ၊ ရှိသည်၏အဖြစ်ကို။ ဇာနိသာမ၊ သူရကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။
 တေ၊ ထိုရသေ့တို့သည်။ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်။ ကရိံ၊ ကတိကဝတ်
 ပြုကုန်၏။ အထ၊ ထိုသို့ ကတိကဝတ်ပြုသည်မှ။ အပရဘာဂေ၊ နောက်အဖို့
 ၌။ ဝေဌဒီပကတာပသော၊ ဝေဌဒီပက အမည်ရှိသော ရသေ့သည်။ ကာလံ
 ကတာ၊ စုတေခြင်းကို ပြု၍။ မဟေသက္ခော၊ တန်ခိုးကြီးသော။ ဒေဝရာဇာ၊
 နတ်မင်းသည်။ ဟုတာ၊ ဖြစ်၍။ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်၏။ တတော၊ ထိုနောက်မှ။ အခု
 မာသေ၊ လခွဲသည်။ သမ္ပတ္တေ၊ ရောက်လတ်သော်။ အဂ္ဂိံ၊ မီးကို။ အဒိသ္မာဝ၊
 မမြင်မူ၍လျှင်။ ဣတရော၊ အလွကပ္ပရသေ့သည်။ မေ၊ ငါ၏။ သဟာယကော၊
 အဆွေခင်ပွန်းရသေ့သည်။ ကာလံ၊ စုတေခြင်းကို။ ကတောတိ၊ ပြုချေပြီဟူ၍
 အညာသိ၏။ ဣတရောပိ၊ ဝေဌဒီပကရသေ့သည်လည်း။ နိဗ္ဗတ္တက္ခယေဝ၊
 ဖြစ်သောခဏ၌သာလျှင်။ အတ္တနော၊ ၏။ ဒေဝသိရိံ၊ နတ်စည်းစိမ်ကို။ ဩ
 လောကေတာ၊ ၍။ ကမ္မံ၊ မိမိပြုသော ကောင်းမှုကို။ ဥပဓာရေန္တော၊ စူးစမ်း
 ဆင်ခြင်သည်ရှိသော်။ နိက္ခမတော၊ တောထွက်သည်မှ။ ပဌာယ၊ စ၍။
 အတ္တနော၊ မိမိ၏။ တပစရိယံ၊ ပြီးခြံသောအကျင့်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဂန္တော၊
 ၍။ မမ၊ ငါ၏။ သဟာယကံ၊ အဆွေခင်ပွန်းရသေ့ကို။ ပသိသာမိတိ၊ ဖူးမြင်
 အံ့ဟူသည်၍။ တံ အတ္တတာဝံ၊ ထိုနတ်၌ဖြစ်သော ခန္ဓာကိုယ်၏ အဖြစ်ကို။

(၂၉၂)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

ဝိဇဟိတော၊ စူဠံ၊ မဂ္ဂိယပုရိသောဝိယ၊ ခရီးသွား ယောက်ျားကဲ့သို့။ တဿ၊
ထိုအလ္လကပ္ပရသေ့၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဝန္တော၊ ဤ။ ဝန္တိတော၊ ရှိခိုး၍။ ဧက
မန္တံ၊ တင့်အပ်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌။ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်၏။ အတ၊ ထိုအခါ
၌။ နံ၊ ထိုနတ်သားကို။ သော၊ ထိုအလ္လကပ္ပရသေ့သည်။ အာဟ၊ ဆို၏။ တံ၊
သင်ဒါယကာသည်။ (တံကားထည့်သည်။) ကုတော၊ အဘယ်အရပ်မှ။ အာ
ဂတော၊ လာသည်။ အသိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးလတ်သော်။ ဘန္တေ၊
အရှင်ဘုရား။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ မဂ္ဂိယပုရိသော၊ ခရီးသွားယောက်ျား
တည်း။ ဣရတောဝ၊ ဝေးသောအရပ်မှသာလျှင်။ အာဂတော၊ လာသည်။ အမှိ၊
ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုပြီးသော်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အယျ၊ အရှင်
ဘုရားသည်။ ဣမသ္မိံ၊ ဌာနေ၊ ဤအရပ်၌။ ဧကကောဝ၊ တစ်ပါးသာလျှင်။
ဝသတိကံ၊ ပန၊ နေသလော။ အညောပိ၊ တစ်ပါးလည်းဖြစ်သော။ ကောစိ၊
တစ်စုံတစ်ယောက်သောအဖော်ရသောသည်။ အတ္တိကံ၊ ပန၊ ရှိလေသလော။
ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ မေ၊ ငါ့အား။ ဧကောသဟယကော၊ တစ်ယောက်သော
အဆွေခင်ပွန်း ရသောသည်။ အတ္တိ၊ ရှိသေး၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်။
သော၊ ထိုအဆွေခင်ပွန်းရသောသည်။ ကုဟိံ၊ အဘယ်မှာနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး
လတ်သော်။ ဧတသ္မိံ၊ ပဗ္ဗတေ၊ တောင်တစ်ခု၌။ ဝသတိ၊ နေ၏။ ဥပေါသထ ဒိဝ
သေ ပန၊ ဥပုသ်နေ၌ကား။ အဂ္ဂိံ၊ မီးကို။ နဇာလေတိ၊ မညှိမထွန်း။ မတော၊ သေ
သည်။ ဘဝိသတိ၊ ဖြစ်လေအံ့ထင်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ ဘန္တေ၊ အရှင်
ဘုရား။ ဧဝံ၊ ဤသင်ကြံသည်အတိုင်းမှန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ အာဝု
သော၊ ဒါယကာ ခရီးသွားယောက်ျား။ ဧဝံ၊ သင် လျောက်သည်အတိုင်း မှန်၏
လော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးလတ်သော်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ သော၊ ထိုရသောသည်။
အဟံ၊ အကျွန်ုပ်ပင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့လျောက်သည်ရှိသော်။ ကုဟိံ၊
အဘယ်အရပ်၌။ နိဗ္ဗတ္တော၊ သည်။ အသိ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးသည်ရှိသော်။
ဒေဝလောကေ၊ နတ်ပြည်၌။ မဟေသက္ခော၊ ကြီးသော တန်ခိုးအာနုဘော်ရှိ
သော။ ဒေဝရာဇာ၊ နတ်မင်းသည်။ ဟုတုင်၊ ဖြစ်၍။ နိဗ္ဗတ္တေ၊ ဖြစ်သည်။ အသ္မိ၊
ဖြစ်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အယျ၊ ရှင်ရသေ့ကို။ ပထိသမိတိ၊ ဖူးမြင်အံ့
ဟူ၍။ ပုန၊ ထစ်ဖန်။ အာဂတော၊ လာသည်။ အမှိ၊ ဖြစ်၏။ ဣမသ္မိံ၊ ဌာနေ။
ဤအရပ်၌။ ဝသန္တာနံ၊ နေကုန်သော။ အယျာနံ၊ အရှင်ဘုရားတို့အား။ ကောစိ

ဥပဗ္ဗဝေါ၊ တစ်စုံတစ်ခုသောဘေးရန်သည်။ အတ္တိအပိနုခေါ၊ ရှိလေသလော။
 ဣတိ၊ ဤသို့မေးလတ်သော်။ အာဝုသော၊ ဒါယကာ။ ဟတ္ထိ၊ ဆင်ကို။
 နိဿာယ၊ အမှီပြု၍။ အာမကိလမာမိ၊ ဩော် ဆင်းရဲပင်ပန်း၏။ ဣတိ၊ ဤသို့
 ဆိုလတ်သော်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ တေ၊ အရှင်ဘုရားအား။ ဟတ္ထိ၊ ဆင်တို့
 သည်။ ကိံကရောန္တိ၊ အဘယ်သို့ပြုကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ သမ္ပန္တ
 နဋ္ဌာနေ၊ တံမြက်လှည်းရာအရပ်၌။ လဏ္ဍ၊ ဆင်ချေးကို။ ပါတေန္တိ၊ ချယ့်ခဲ့ကုန်
 ၏။ ပါဒေဟိ၊ ခြေတို့ဖြင့်။ ဘူမိယံ၊ မြေ၌။ ပဟရိတု၊ ပုတ်ခတ်၍။ ပံသုံ၊ မြေမှုန့်
 ကို။ ဥဒ္ဓရန္တိ၊ မြှောက်လှင့်ကုန်၏။ သွာဟံ သောအဟံ၊ ထိုငါသည်။ လဏ္ဍ၊ ဆင်
 စွန့်ပစ်ခဲ့သောချေးကို။ ဆဉ္ဇေန္တော၊ စွန့်ရသောကြောင့်။ ပံသုံ၊ မြေမှုန့်ကို။ သမံ
 ကရောန္တော၊ ညီညွတ်စွာ ပြုရသောကြောင့်။ ကိလမာမိ၊ ပင်ပန်း၏။ ဣတိ၊
 ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်။ တေသံ၊ ထိုဆင်တို့၏။ အနာဂမနံ၊ မလာခြင်းကို။ ဣစ္ဆ
 ထကိံပန၊ အလိုရှိကုန်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးလတ်သော်။ အာဝုသော၊
 ဒါယကာ။ အာမ၊ ဩော် အလိုရှိသည်မှန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုလတ်သော်။
 တေနဟံ၊ ထိုသို့တပြီးကား။ တေသံ၊ ထိုဆင်တို့၏။ အနာဂမနံ၊ မလာခြင်းကို။
 ကရိယာမိတိ၊ ပြုအံ့ဟူ၍။ တာပသယ၊ ရသေ့အား။ ဟတ္ထိကန္တဝီဏဉ္ဇေဝ၊ ဆင်
 ၏ နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ခြင်း ရှိသော စောင်းကို လည်းကောင်း။ ဟတ္ထိကန္တ
 မန္တဉ္ဇ၊ ဆင်၏နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ရာဖြစ်သောမန္တာန်ကိုလည်းကောင်း။ အဒါ
 သိ၊ ပေး၏။ ဒဒန္တော စ ပန၊ ပေးပြီး၍ကား။ ဝီဏာယ၊ စောင်း၏။ တိသော
 တန္တိယော၊ ယိုးချောင်းသောညို့တို့ကို။ ဒသေတု၊ ပြု၍။ တယောမန္တေ၊
 မန္တန်သုံးခုတို့ကို။ ဥဂ္ဂုဏှာပေတု၊ သင်စေ၍။ ဣမံတန္တိံ၊ ဤစောင်းညို့ကို။
 ပဟရိတု၊ ခတ်၍။ ဣမသ္မိံမန္တေ၊ ဤမန္တန်ကို။ ဝုတ္တေ၊ ဆိုသည်ရှိသော်။ နိ
 ဝတ္တိတု၊ ပြန်လည်၍။ ပစ္ဆတော၊ နောက်အဖို့ကို။ ဩလောကတုံပိ၊ ကြည့်
 ခြင်းငှာလည်း။ အသက္ကောန္တော၊ မတတ်နိုင်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ တတ္ထိ၊ ဆင်တို့
 သည်။ ပလာယန္တိ၊ ပြေးကုန်၏။ ဣမံတန္တိံ၊ ဤစောင်းညို့ကို။ ပဟရိတု၊ တီး၍။
 ဣမသ္မိံမန္တေ၊ ဤမန္တန်ကို။ ဝုတ္တေ၊ ဆိုသည်ရှိသော်။ နိဝတ္တိတု၊ ပြန်နစ်၍။
 ပစ္ဆတော၊ နောက်မှ။ ဩလောကေန္တော၊ ကြည့်လျက်။ ပလာယန္တိ၊ ပြေးကုန်
 ၏။ ဣမံတန္တိံ၊ ဤစောင်းညို့ကို။ ပဟရိတု၊ တီး၍။ ဣမသ္မိံမန္တေ၊ ဤမန္တန်
 ကို။ ဝုတ္တေ၊ ရုတ်သည်ရှိသော်။ ဟတ္ထိယူထပတိ၊ ဆင်ရွှေဆင်ပေါက်သည်။ ပိဋ္ဌိံ၊

(၂၉၄)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

ကျောက်ကုန်းကို။ ဥပနာမေန္တာ၊ ညွတ်စေလျက်။ အာဂစ္ဆတိ၊ လာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာစိက္ခတော၊ ပြောကြား၍။ ယံ၊ အကြင်အမှုကို။ တေ၊ သင်အား။ ရုစ္စတိ၊ နှစ်သက်၏။ တံ၊ ထိုအမှုကို။ ကရေယျာထ၊ ပြုလေကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဝတော၊ ဤသို့ဆို၍။ ပက္ခာမိ၊ ဖဲလေ၏။ တာပသော၊ ရသေ့သည်။ ပလာယနမန္တံ၊ ဆင်ပြေးလတ္တံ့သောမန္တန်ကို။ ဝတော၊ ဆို၍။ ပလာယနတန္တံ၊ ဆင်ပြေးလတ္တံ့သောစောင်းညိုကို။ ပဟရိတော၊ တီး၍။ ဟတ္ထိ၊ ဆင်တို့ကို။ ပလာပေတော၊ ပြေးစေ၍။ ဝသံ၊ နေ၏။

တသ္မိံသမယေ၊ ထိုအခါ၌။ ကောသမ္ပိယံ၊ ကောသမ္ပိပြည်၌။ ပူရန္တပေ၊ နာမ၊ ပူရန္တပူအမည်ရှိသော။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုမင်းသည်။ ကေဒိဝသံ၊ တစ်နေ့သ၌။ ဂမ္ဘိနိယာဒေဝိယာ၊ ကိုယ်ဝန်ဆောင်သော မိဖုရားနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဗာလသုဒ္ဓိယတပံ၊ နေရောင်ပျိုကို။ တပ္ပမာနော၊ နေရောင်ခံလျက်။ အဗ္ဗောကာသတလေ၊ လွင်တီးခေါင်ဖြစ်သော နန်းကြမ်းပြင်၌။ နိသီဒိ၊ နေ၏။ ဒေဝီ၊ မိဖုရားသည်။ ရညော၊ မင်း၏။ ပါရုပနံ၊ ဝတ်ရုံအပ်သော။ သတသဟဿဂ္ဂနိကံ၊ အဖိုးတစ်သိန်းထိုက်သော။ ရတ္ထကမ္ပလံ၊ ကမ္ပလာနီကို။ ပါရုပိတော၊ ၍။ နိသိန္ဒာ၊ နေလျက်။ ရညော၊ မင်းနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ သမုလ္လပမာနာ၊ စကားပြောဟောစဉ်။ ရညော၊ မင်း၏။ အင်္ဂုလိတော၊ လက်ချောင်းမှ။ သတသဟဿဂ္ဂနိကံ၊ အဖိုးတစ်သိန်းထိုက်သော။ ရာဇမုဒ္ဓိကံ၊ မင်း၏လက်စွပ်ကို။ နိဟရိတော၊ ချွတ်၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ အင်္ဂုလိယံ၊ လက်ချောင်း၌။ ပိလန္တိ၊ ဝတ်၏။ တသ္မိံသမယေ၊ ထိုအခါ၌။ ဟတ္ထိလိဂံ၊ သကုဏော၊ ဟတ္ထိလိဂံမည်သော ငှက်ဆင်ကြီးသည်။ အာကာသေန၊ ကောင်းကင်ဖြင့်။ အာဂစ္ဆေန္တာ၊ ပျံလာသည်ရှိသော်။ ဒေဝီ၊ ကမ္ပလာနီကို ခြံ၍နေသော မိဖုရားကို။ ဒိသ္မာ၊ ၍။ မိသပေသီတိသညာယ၊ သားတစ်ယောက်သော အမှတ်ဖြင့်။ ပက္ခေ၊ အတောင်တို့ကို။ ဝိဿဇ္ဇေတွာ၊ ပျံလွှားသော လေဟုန်ကို တန်လျက်။ ဩတရိ၊ ဆင်း၏။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ တဿ၊ ထိုငှက်ဆင်၏။ ဩတရဏသဓဇ္ဈန၊ ဆင်းလာသောအခါ အတောင်၌ ပါသော လေအဟုန်သံဖြင့်။ ဥဗ္ဗာယ၊ ထ၍။ အန္တောနိဝေသနံ၊ နန်းတော် အခန်းတိုင်းသို့။ ပါဝိသိ၊ ဝင်လေ၏။ ဒေဝီ၊ မိဖုရားသည်။ ဂရုဂပ္ပတာယစေဝ၊ လေးသော ကိုယ်ဝန်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ ဘိရုက ဇာတိက တာယာ၊

၉

ကြောက်သောသဘော ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း။ ဝေဂေန၊
 လျင်စွာ။ ဂန္တံ၊ သွားခြင်းငှာ။ နာသက္ခိ၊ မတတ်နိုင်။ အတ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ မိဖုရား
 ကို။ သောသကုဏော၊ ထိုဌာနဆင်ကြီးသည်။ အဇ္ဈပ္ပတ္တော၊ အတောင်ဖြင့်
 ဖုံးအုပ်လျက်။ နပဉ္စရေ၊ ခြေသည်းဟူသောချိုင့်၌။ နိသီဒါပေတွာ၊ နေစေ
 ၍။ အာကာသေန၊ ကောင်းကင်ဖြင့်။ ပက္ခန္တိ၊ ပျံသွား၏။ တေသကုဏာ၊
 ထိုဌာနတို့သည်။ ပဉ္စန္ဒဟတ္ထိနံ၊ ဆင်ငါးစီးတို့၏။ ဗလံ၊ အားကို။ ဓာရေန္တိကိရ၊
 ဆောင်နိုင်ကုန်သတတ်။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ အာကာသေန၊ ကောင်းကင်
 ဖြင့်။ နေတွာ၊ ဆောင်၍။ ယထာရူစိတဌာနေ၊ စိတ်နှစ်သက်ရာအရပ်၌။ နိသီ
 ဒိတွာ၊ နေ၍။ မံသံ၊ အသားကို။ ခါဒန္တိ၊ စားကုန်၏။ သာပိ၊ ထိုမိဖုရားသည်
 လည်း။ တေန၊ ထိုဌာနဆင်သည်။ နိယမာနာ၊ ဆောင်ယူသည်ရှိသော်။ မရဏ
 ဘယဘိတာ၊ သေဘေးမှ ကြောက်သည်ဖြစ်၍။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ အဟံ၊ ငါ
 သည်။ သစေဝိရဝိသာမိ၊ အကယ်၍ ဟစ်အော်သည်ဖြစ်ငြားအံ့။ မနုဿ
 သဒ္ဓေါနာမ၊ လုံ့လမည်သည်ကား။ တိရစ္ဆာနဂတာနံ၊ တိရစ္ဆာန် ဖြစ်ကုန်
 သော သတ္တဝါတို့အား။ ဥဗ္ဗေဂဇနိယော၊ ထိတ်လန့်ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်၏။
 တံ၊ ထိုအော်သံကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ မံ၊ ငါ့ကို။ ဆဇ္ဇေသတိ၊ စွန့်ချလတ္တံ့။
 ဧဝံသန္တေ၊ ဤသို့ချသည်ရှိသော်။ သဟဂဗ္ဗေန၊ ကိုယ်ဝန်နှင့်တကွ။ ဇီဝိတက္ခ
 ယံ၊ အသက်ကုန်ခြင်းသို့။ ပါပုဏိသာမိ၊ ရောက်ရအံ့။ ယသ္မိံပနဌာနေ၊
 အကြင်အရပ်၌။ နိသီဒိတွာ၊ နား၍။ ခါဒိတုံ၊ စားခြင်းငှာ။ အာရတိဿတိ၊
 အားထုတ်လတ္တံ့။ တတြ၊ ထိုအရပ်၌။ နံ၊ ထိုဌာနဆင်ကြီးကို။ မနုဿသဒ္ဓံ၊ လုံ့လ
 ကို။ သုတွာ၊ ၍။ ပလာပေသာမိ၊ ပျံသွားစေအံ့။ ဣတိစိန္တေသိ၊ ဤသို့ကြံ၏။
 သာ၊ ထိုမိဖုရားသည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ပဏ္ဍိတိတာက၊ ပညာရှိသည်၏ အဖြစ်
 ကြောင့်။ အဓိဝါသေသိ၊ သည်းခံ၏။ တဒါစ၊ ထိုအခါ၌လည်း။ ဟိမဝန္တပ
 ဒေသေ၊ ဟိမဝန္တာအရပ်၌။ ထောကံ၊ အတန်ငယ်။ ဝဇေတွာ၊ ကြီးပွား၍။
 မဏ္ဍပါကာရေန၊ မဏ္ဍပ်နှင့်တူသောအသွင်ဖြင့်။ ဌိတော၊ တည်သော။ ဧကော၊
 တစ်ပင်သော။ မဟာနိဂြောဓော၊ ပညောင်ပင်ကြီးသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 သောသကုဏော၊ ထိုဌာနဆင်ကြီးသည်။ မိဂရူပါ၊ သမင်သားတို့ကို။ တတ္ထ
 ထိုပညောင်ပင်သို့။ နေတွာ၊ ဆောင်၍။ ခါဒိ၊ စား၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။
 တံပိ၊ ထိုမိဖုရားကိုလည်း။ တတ္ထေဝ၊ ထိုညောင်ပင်သို့သာလျှင်။ နေတွာ၊ ၍။

ပိဋပဗ္ဗန္တရေ၊ ပညောင်ပင်ခွကြား၌။ ဌပေတော၊ ရှိ။ အာဂတမဂ္ဂံ၊ လာသော
ခရီးကို။ သြလောကေသိ၊ ကြည့်၏။ အာဂတမဂ္ဂံ၊ ပျံ့ခဲ့သောခရီးကို။ သြလော
ကေသိ၊ ကြည့်ခြင်းသည်။ တေသံ၊ ထိုငှက်တို့၏။ ဓမ္မတာကိရ၊ သဘောဖြစ်သတတ်။
တသ္မိံ၊ ခဏေ၊ ထိုခဏ၌။ ဒေဝီ၊ မိဖုရားသည်။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ဣဓံ၊ ဤငှက်
ဆင်ကို။ ပလာပေတံ၊ ပျံသွားစေခြင်းငှာ။ ဝဇ္ဇတီတိ၊ သင့်၏ဟူ၍။ စိန္တေတော၊
ကြံ၍။ ဥဘောဟတ္ထေ၊ လက်နှစ်ဖက်တို့ကို။ ဥက္ခိပိတော၊ ချီ၍။ ပါဏိသဒ္ဓေဉ္စေ၊
လက်ခုပ်တီးသံကိုလည်းကောင်း။ မုခသဒ္ဓဉ္စ၊ နှုတ်ဖြင့် ကြွေးကြော်အပ်သော
အသံကိုလည်းကောင်း။ ကတော၊ ပြု၍။ တံ၊ ထိုငှက်ကြီးကို။ ပလာပေသိ၊ ပြေး
စေ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ သူရိယတ္ထဂ်မနကာလေ၊ နေဝင်ခြင်းသို့ရောက်သော
အခါ၌။ အဿာ၊ ထိုမိဖုရားအား။ ကမ္မဇဝါတာ၊ ကမ္မဇတေဇောကြောင့်
ဖြစ်သောလေတို့သည်။ စလိံသု၊ လှုပ်ကုန်၏။ သဗ္ဗဒိသာသု၊ ခပ်သိမ်းသော
အရပ်မျက်နှာတို့၌။ ဂဇ္ဇန္တော၊ ထစ်ချုန်းလျက်။ မဟာမေဃော၊ မိုးကြီး
သည်။ ဥဌဟိ၊ တက်၏။ သုခေမိကာယ၊ နန်းစည်းစိမ်ဟူသော စည်းစိမ်၌
တည်၍ခံစားခြင်းရှိသော။ ရာဇမဟေသိယာ၊ မိဖုရားကြီးအား။ အယျေ၊
ထိပ်ခေါင်တင်မ။ မာတာယိ၊ မကြောက်လင့်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝစနမတ္တမ္ပိ၊
စကားမေးမြန်းသူမျှ ကိုလည်း။ အလဘမာနာယ၊ မရရှာသောကြောင့်။
ဒုက္ခပရေတာယ၊ ဆင်းရဲခြင်းငှာနာ၏နှိပ်စက်ခြင်းဖြင့်။ သဗ္ဗရတ္တိံ၊ အလုံးစုံ
သောညဉ့်ပတ်လုံး။ နိဋ္ဌာနာမ၊ အိပ်ခြင်းမည်သည်။ နာဟောတိ၊ မဖြစ်။ ရတ္တိယာ၊
ညဉ့်၏။ ဝိဘာတာယ ပန၊ လင်းပြီး၍ကား။ ဝလှာဟကဓိဂမောစ၊ တိမ်တိုက်
၏ ကင်းခြင်းသည်လည်းကောင်း။ အရုဏဂ္ဂမနဉ္စ၊ အရုဏ်တက်ခြင်းသည်လည်း
ကောင်း။ တဿာ၊ ထိုမိဖုရား၏။ ဂတ္တဗုဒ္ဓာနဉ္စ၊ ကိုယ်ဝန်ချ်ခြင်းသည်လည်း
ကောင်း။ ဧကက္ခဏေယေဝ၊ တစ်ပြိုင်နက်သာလျှင်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သာ၊
ထိုမိဖုရားသည်။ မေဃဥတုဉ္စ၊ မိုးဥတုကိုလည်းကောင်း။ ပဗ္ဗတဥတုဉ္စ၊ တောင်
အငွေ့ကိုလည်းကောင်း။ အရုဏဥတုဉ္စ၊ အာရုဏ်လာခြင်း ဥတုကိုလည်း
ကောင်း။ ဂဟေတောယူ၍။ ဇာတတ္တာ၊ ဖွားသောကြောင့်။ ပုတ္တဿ၊ သား၏။
ဥတေနာတိနာမံ၊ ဥတေန ဟူသောအမည်ကို။ အကာသိ၊ မှည့်၏။

အလ္လကပ္ပတာပဿသပိခေါ၊ အလ္လကပ္ပရသေ့၏လည်း။ တတော၊ ထို
ပညောင်ပင်မှ။ အဝိဉ္ဇူရေ၊ မနီးမဝေးသော အရပ်၌။ ဝသနဋ္ဌာနံ၊ နေရာ

အရပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သောစ၊ ထိုအလ္လကပ္ပရသေ့သည်လည်း။
 ပကတိယာ၊ သဘောအားဖြင့်။ ဝဿဒိဝသေ၊ မိုးရွာသောနေ့၌။ သိတဘယေန၊
 ချမ်းအေးသည်မှ ကြောက်သောကြောင့်။ ဖလာဖလတ္ထာယ၊ သစ်ကြီးသစ်
 ငယ်အလို့ငှာ။ ဝနံ၊ တောသို့။ နပဓိသတိ၊ မဝင်။ တံရက္ခမူလံ၊ ထိုပညောင်
 ပင်အရင်းသို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ သကုဏေန၊ ငှက်ဆင်ကြီးသည်။ ခါဒိတမံသာနိ၊
 စားအပ်ပြီးသော သသောရှိကုန်သော။ အဋ္ဌိနိ၊ အရိုးတို့ကို။ နိဟရိတု၊
 ထုတ်၍။ ကောဇေတု၊ ရိုက်ခွဲထောင်းထု၍။ ရသံကတု၊ အရည်ကျိ၍။
 ပိဝတိ၊ သောက်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ တံဒိဝသမ္ပိ၊ ထိုနေ့၌လည်း။ အဋ္ဌိံ၊
 အရိုးကို။ အဟရိသာမိတိ၊ ဆောင်အံ့ဟူ၍။ တတ္ထ၊ ထိုပညောင်ပင်သို့။ ဂန္ဓာ၊
 ၍။ ရက္ခမူလေ၊ သစ်ပင်ရင်း၌။ အပရိယေသန္တော၊ မရှာခင်။ ဥပရိဒါရကသဒ္ဓံ၊
 ပညောင်ပင်ထက်က သူငယ်သံကို။ သုတု၊ ကြား၍။ ဩလောကန္တော၊ ကြည့်
 သည်ရှိသော်။ ဒေဝိံ၊ မိဖုရားကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ တံ၊ သင်သည်။ ကာသိ၊ အဘယ်
 သူဖြစ်သနည်း။ ဣတိဝတု၊ ဤသို့မေး၏။ မနုသိတ္ထိ၊ လူမိန်းမသည်။ အမ္ပိ၊
 ဖြစ်၏။ ဣတိဝုတ္တေ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ ကထံ၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်။
 အာဂတာသိ၊ ရောက်လာဘိသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ ဟတ္ထိလိဂံ၊
 သကုဏေန၊ ငှက်ဆင်ကြီးသည်။ အာနိတာ၊ ဆောင်ယူခဲ့သည်။ အမ္ပိ၊ ဖြစ်၏။
 ဣတိဝုတ္တေ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ ဩတရဟိ၊ ဆင်းလော့။ ဣတိအာဟ၊
 ဤသို့ဆို၏။ အယျ၊ ရှင်ရသေ့။ ဇာတိသမ္ဘေဒတော၊ အမျိုးအနွယ်ပျက်အံ့
 သည်မှ။ ဘာယာမိ၊ ကြောက်၏။ တံ၊ သင်သည်။ ကာသိ၊ အဘယ်အမျိုး ဖြစ်
 သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးလတ်သော်။ ခတ္ထိယော၊ မင်းမျိုးသည်။ အမ္ပိ၊ ဖြစ်၏။
 ဣတိ၊ ဤသို့ပြောဆိုသည်ရှိသော်။ အဟမ္ပိ၊ ငါသည်လည်း။ ခတ္ထိယာနိယော၊
 မင်းမျိုးသည်သာလျှင်ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဆိုတပြီးကား။
 ခတ္ထိယမာယံ၊ မင်းမျိုး၌ဖြစ်သော လှည့်ပတ်ဖြားယောင်းခြင်းကို။ ကထေသိ၊
 ဆိုလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ သော၊ ထိုရသေ့သည်။ ခတ္ထိယမာယံ၊ ကို။
 ကထေသိ၊ ၍။ တေနဟိ၊ ထိုသို့တပြီးကား။ အာရုယျ၊ တက်၍။ မေ၊ ၍။ ပုတ္တကံ၊
 သားငယ်ကို။ ဩတရဟိ၊ ချလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ သော၊ ထို
 ရသေ့သည်။ ဧကေနပသေန၊ နိပါးတစ်ဖက်ဖြင့်။ အဘိရုဟနမဂ္ဂံ၊ တက်ရာဖြစ်
 သော လမ်းခရီးဟူသော လှေခါးကို။ ကတု၊ ပြု၍။ အဘိရုဟိတု၊ တက်၍။

(၂၉၀)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

ဒါရကံ၊ သူငယ်ကို။ ဂဏှိယူ၏။ မိငါ့ကို။ ဟတ္ထေန၊ လက်ဖြင့်။ မာဆုပီတိ၊ မထို့
မထိပါစေလင့်ဟု။ ဝုတ္ထေ၊ ဆိုလတ်သော်။ တံ၊ ထိုမိဖုရားကို။ အဆုပိတူဝ၊ မထိ
စေမူ၍သာလျှင်။ ဒါရကံ၊ သူငယ်ကို။ ဩတာရေသိ၊ ချ၏။ ဒေဝီပိစ၊ မိဖုရား
သည်လည်း။ ဩတရိ၊ ဆင်းသက်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုမိဖုရားကို။ အဿမ
ပဒ၊ နေရာသခံမ်းသို့။ နေတူ၊ ဆောင်၍ သီလဘောဒံ၊ သီလပျက်ခြင်းကို။
အကတူဝ၊ မပြုမူ၍လျှင်။ အနုကမ္မာယ၊ သနားခြင်းဖြင့်။ ပဋိဇ္ဇဂ္ဂံ၊ လုပ်ကျွေး
၏။ နိမ္မက္ခိကမခံ၊ ပျားငယ်မရှိသော ပျားလတ္တံကို။ အာဟရိတူ၊ ဆောင်၍။
သယံဇာတသာလိ၊ ဇာတသရအိုင်မှဖြစ်သော သလေးစပါးကို။ အာဟရိ
တူဝ၊ ဆောင်၍သာလျှင်။ ယာဂုံပစိတူ၊ ယာဂုကျိ၍။ အဒါသိ၊ ပေး၏။
ဧဝံ၊ ဤသို့။ တသ္မိံ၊ ထိုရသေ့သည်။ ပဋိဇ္ဇဂ္ဂန္တေ၊ လုပ်ကျွေးသည်ရှိသော်။ သာ၊
ထိုမိဖုရားသည်။ အပရဘာဂေ၊ နောက်အဖို့၌။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ အဟံ၊
ငါသည်။ အာဂတမဂ္ဂံ၊ လာခဲ့သော ခရီးကို။ နေဝဇနာမိ၊ မသိ။ ဂမနမဂ္ဂံ၊
သွားရအံ့သောခရီးကို။ နဇာနာမိ၊ မသိ။ မေငါ့အား။ ဣမိနာပိ၊ ဤရသေ့နှင့်
လည်း။ သဒ္ဓိ၊ တကွ။ ဝိဿာသမတ္တမ္ပိ၊ အကျွမ်းဝင်ခြင်းမျှသည်လည်း။ နတ္ထိ၊
မရှိ။ အယံ၊ ဤရသေ့သည်။ အမေ၊ ငါတို့ကို။ ပဟာယ၊ ပယ်ခဲ့၍။ ကတ္တစိ၊ တစ်စုံ
တစ်ခုသော အရပ်သို့။ သစေပနဂမိဿဘိ၊ အကယ်၍ သွားသည်ဖြစ်အံ့။
ဥဘောပိ၊ ငါတို့သားအမိနှစ်ယောက်သည်လည်း။ ဣဓေဝ၊ ဤတောအရပ်၌
သာလျှင်။ မရဏံ၊ သေခြင်းသို့။ ပါပုဏိဿာမ၊ ရောက်ကုန်အံ့။ ယံကိဉ္စ၊ အကြင်
အမှတ်မရှိတစ်စုံတစ်ခုကို။ ကတူ၊ ပြု၍။ သီလံ၊ သီလကို။ ဘိန္နိတူ၊ ဖျက်ဆီး၍။
ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်။ မိငါ့ကို။ န မုဉ္ဇတိ၊ မလွတ်။ တထာ၊ ထိုအခြင်း
အရာဖြင့်။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှာ။ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံ၏။ အထ၊
ထိုနောင်မှ။ နံ၊ ထိုရသေ့ကို။ ဒုန္နိဝတ္ထဒုပ္ပုရတဒဿနေန၊ မကောင်းသော
ဝတ်ခြင်း၊ မကောင်းသောရုံခြင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကိုပြသဖြင့်။ ပလောတေတူ၊
လှည့်ပတ် ဖြားယောင်း၍။ သီလဝိနာသံ၊ သီလ၏ ပျက်ခြင်းသို့။ ပါပေသိ၊
ရောက်စေ၏။ တတောပဋ္ဌာယ၊ ထိုနေ့မှစ၍။ ဒေဝိ၊ နှစ်ယောက်သောသူတို့
သည်လည်း။ သမဂ္ဂဝါသံ၊ အတူတကွနေခြင်းဖြင့်။ ဝသိသု၊ နေကုန်၏။
အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဧကဒိဝသံ၊ တစ်နေ့သ၌။ တာပသော၊ ရသေ့သည်။ နက္ခတ္တ
ယောဝံ၊ နက္ခတ်၏ ယှဉ်ခြင်းကို။ ဥလ္လောကေန္တေ၊ ကြည့်လတ်သော်။

ပူရန္တပ္ပဿ၊ ပူရန္တပ္ပမင်း၏။ နက္ခတ္တပိဋနံ၊ နက္ခတ်၏ ညှိုးနွမ်းခြင်းဖြစ်သည်ကို။
 ဒိဿ၊ ရှိ။ ဘဒ္ဒေ၊ နှမ။ ကောသမ္ပိယံ၊ ကောသမ္ပိပြည်၌။ ပူရန္တပ္ပရာဇာ၊ ပူရန္တပ္ပ
 မင်းသည်။ မတော၊ သေ၏။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ အယျ၊ အရှင်သား။
 တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဧဝံဝေဒသိ၊ ဤသို့ဆိုဘိသနည်း။ တေန၊ ထိုမင်းနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။
 အာဃာတော၊ ရန်ငြိုးဖွဲ့ခြင်းသည်။ တေ၊ အရှင်အား။ အတ္တိကံ၊ ရှိသလော။
 ဣတိ၊ ဤသို့မေးလတ်သော်။ ဘဒ္ဒေ၊ နှမ။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ အဿ၊ ထိုပူရန္တပ္ပမင်း၏။
 နက္ခတ္တပိဋနံ၊ နက္ခတ်၏ ညှိုးငယ်ခြင်းကို။ ဒိဿ၊ မြင်၍။ ဧဝံဝေဒါမိ၊ ဤသို့
 ငါဆို၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြောလတ်သော်။ သာပိ၊ ထိုမိဖုရားသည်လည်း။ ရောဒိ၊
 ပြင်းစွာငိုကြွေး၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုမိဖုရားကို။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။
 ရောဒသိ၊ ငိုကြွေးဘိသနည်း။ ဣတိပုစ္ဆိတု၊ ဤသို့ မေးသော်။ တာယ၊ ထို
 မိဖုရားသည်။ တဿ၊ ထိုရသေ့အား။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ သာမိကတာဝေ၊
 လင်၏အဖြစ်ကို။ အက္ခာတေ၊ ကြားလတ်သော်။ အာဟ၊ ၏။ ဘဒ္ဒေ၊ နှမ။
 မာရောဒိ၊ မငိုလင့်။ ဇာတဿနာမ၊ ဖြစ်သောသတ္တဝါတို့ မည်သည်ကား။
 နိယတော၊ မြဲသောအားဖြင့်။ မစ္စ၊ သေခြင်းရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလတ်
 သော်။ အယျ၊ အရှင်သား။ ဇာနာမိ၊ သေခြင်းမြဲသည်ကို အကျွန်ုပ်သိ၏။
 ဣတိဝုတ္တေ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ အထ၊ ထိုသို့သိလျက်။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။
 ရောဒသိ၊ ငိုဘိသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ မေ၊ ငါ၏။ ပုတ္တော၊
 သားသည်။ ကုလသန္တကဿ၊ အဖ၏ဥစ္စာဖြစ်သော။ ရဇဿ၊ ပြည်စည်းစိမ်
 အား။ အနုစ္ဆဝိကော၊ လျှောက်ပတ်ထိုက်တန်၏။ တကြ၊ ထိုပြည်၌။ သစေ
 အဘဝိဿ၊ အကယ်၍ ဖြစ်လေငြားအံ့။ သေတစ္ဆတ္တံ၊ ထီးဖြူကို။ ဥဿာ
 ပယိဿထ၊ ဆောင်းရကုန်လတ္တံ့။ အထ၊ ဤယခုအခါ၌။ မဟာဇာနိကော၊
 ရှုံးကြီးရှုံးသည်။ ဇာတောဝတ၊ ဖြစ်လေစွတကား။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်။ အယျ၊
 အရှင်သား။ သောကေန၊ စိုးရိမ်ခြင်းဖြင့်။ ရောဒါမိ၊ ငိုကြွေး၏။ ဣတိ၊ ဤသို့
 ဆိုလတ်သော်။ ဘဒ္ဒေ၊ နှမ။ ဟောကု၊ ထိုသို့မူလည်းဖြစ်စေ။ မာစိန္တယိ၊ မစိုးရိမ်
 လင့်။ အဿ၊ ထိုမင်းသားအား။ ရဇံ၊ ပြည်စည်းစိမ်ကို။ သစေပတ္တေသိ၊
 အကယ်၍ တောင့်တသည်ဖြစ်အံ့။ အဟံ၊ ငါသည်။ ရဇံ၊ ပြည်စည်းစိမ်ကို။
 လဘနာကာရံ၊ ရအံ့သောအခြင်းအရာကို။ ကရိဿာမိ၊ ပြုအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့
 ဆို၏။ အထ၊ ထိုနောင်မှ။ အဿ၊ ထိုမင်းသားအား။ ဟတ္ထိကန္တံ၊ ဝိဏဉ္ဇေဝ။

(၃၀၀)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

သင်ချစ်မြတ်နိုးသော စောင်းအတတ်ကိုလည်းကောင်း။ ဟတ္ထိကန္တမန္တေစ၊
 ဆင်ချစ်မြတ်နိုးသော မန္တန်တို့ကိုလည်းကောင်း။ အဒါသိ၊ ပေး၏။ တဒါ၊
 ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုမင်းသားအား။ မဟေသက္ခေန၊ တန်ခိုးကြီးသော နတ်
 သည်။ ဗုတ္တနယေနဝ၊ ဆိုခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်လျှင်။ အာစိက္ခတု၊ ကြား၍။
 ဣမံတန္တိ၊ ဤစောင်းညို့ကို။ ပဟရိတု၊ တီး၍။ ဣမသ္မိံ မန္တေ၊ ဤမန္တန်ကို။
 ဝုတ္တေ၊ ရှုတ်သည်ရှိသော်။ တဒါ၊ ၌။ အနေကာနိ၊ များစွာကုန်သော။ ဟတ္ထိ
 သဟဿာနိ၊ ဆင်အထောင်တို့သည်။ အာဂန္တု၊ လာ၍။ ဝံရုက္ခမူလေ၊ မဏ္ဍပ်
 ကဲ့သို့ဝန်းသော ညောင်ပင်ရင်း၌။ နိသီဒိသန္တိ၊ နေကြကုန်အံ့။ အထ၊ ထို
 အခါ၌။ နံ၊ ထိုမင်းသားကို။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဟတ္ထိသု၊ ဆင်တို့သည်။ အနာဂတေ
 သုယေဝ စ၊ မရောက်လာကုန်မီလျှင်။ ရက္ခံ၊ သစ်ပင်ရင်းသို့။ အာရဟိတု၊
 တက်၍။ တေသု၊ ထိုဆင်တို့သည်။ အာဂတေသု၊ လာကုန်ပြီးသည်ရှိသော်။
 ဣမံ မန္တေ၊ ဤမန္တန်ကို။ ဝတု၊ မန်း၍။ ဣမံတန္တိ၊ ဤစောင်းညို့ကို။ ပဟရ၊ တီး
 လေ့။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံသော ဆင်တို့သည်။ နိဝတ္တိတု၊ ပြန်လည်၍။ ဩလော
 ကေတုပိ၊ ကြည့်ဝံခြင်းငှာလည်း။ အသက္ကောန္တု၊ မတတ်နိုင်ကုန်သည်ဖြစ်၍။
 ပလာယိသန္တိ၊ ပြေးကုန်လတ္တံ့။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဩတဝိတု၊ ဆင်း၍။
 အာဂစ္ဆေယျာသိ၊ လာခဲ့လေ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ သော၊ ထိုမင်း
 သားသည်။ တထာ၊ ထိုဆိုတိုင်းသောအခြင်းအရာဖြင့်။ ကတု၊ ပြု၍။ အာဂန္တု၊
 လာ၍။ ထံ ပဝတ္ထိံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ အာရောစေသိ၊ ကြား၏။ အထ၊ ထို
 အခါ၌။ နံ၊ ထိုမင်းသားကို။ ခုတိယဒိဝသေ၊ တစ်ဖန် မိုးသောက်သောနေ့၌။
 အာဟ၊ ၏။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ ဣမံ မန္တေ၊ မန္တန်ကို။ ဝတု၊ မန်း၍။ ဣမံတန္တိ၊ ဤ
 စောင်းညို့ကို။ ပဟရေယျာသိ၊ တီးလေလေ့။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံသောဆင်
 တို့သည်။ နိဝတ္တိတု၊ ပြန်လည်၍။ ဩလောကေန္တု၊ ကြည့်ကုန်လျက်။ ပလာ
 ယိသန္တိ၊ ပြေးကုန်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ တဒါပိ၊ ထိုအခါ၌လည်း။ တထာ၊
 ထိုဆိုတိုင်းကို။ ကတု၊ ၍။ အာဂန္တု၊ ၍။ အာရောစေသိ၊ ကြား၏။ အထ၊ ထို
 နောင်မှ။ နံ၊ ထိုမင်းသားကို။ တတိယဒိဝသေ၊ သုံးရက်မြောက်သောနေ့၌။
 အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ ဣမံ မန္တေ၊ ဤမန္တန်ကို။ ဝတု၊ မန်း၍။ ဣမံတန္တိ၊ ဤစောင်းညို့
 ကို။ ပဟရေယျာသိ၊ တီးလေလေ့။ ယူထပတိ၊ ဆင်ရွှေဆင်ပေါက်သည်။
 ပိဋ္ဌိံ၊ ကို။ ဥပနာမေန္တေ၊ ညွတ်စေလျက်။ အာဂမိသတိ၊ လာလတ္တံ့။

ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ တဒါပိ၊ ထိုအခါ၌လည်း။ တထာ၊ ထိုဆိုတိုင်းသော
 အခြင်းအရာဖြင့်။ ကတော၊ ပြု၍။ အာရောစေသိ၊ ကြွေးလျှောက်၏။ အထ၊
 ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုသူငယ်မင်းသား၏။ မာတရံ၊ အမိကို။ အာမေန္တတော၊
 ခေါ်၍။ တဒ္ဓေ၊ နှမ။ တေ၊ သင်နှမသည်။ ပုတ္တဿ၊ သားအား။ သာသနံ၊ သတင်း
 စကားကို။ ဝဒေဟိ၊ ဆိုလော့။ ဧတ္တာဝ၊ ဤအရပ်မှသာလျှင်။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။
 ရာဇာ၊ မင်းသည်။ တဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ သာ၊ ထို
 မိဖုရားသည်။ ပုတ္တံ၊ သားကို။ အာမေန္တတော၊ ခေါ်၍။ တာတ၊ ချစ်သား။ တံ၊
 သည်။ ကောသမ္ဗိယံ၊ ကောသမ္ဗိပြည်၌။ ပုရန္တပုရညော၊ ပုရန္တပုရမင်း၏။ ပုတ္တော၊
 သားတည်း။ ဓံ၊ ငါ့ကို။ ဟတ္ထိလိင်္ဂသကုဏော၊ ငှက်ဆင်သည်။ အာနေသိ၊
 ဆောင်ယူ၏။ ဣတိဝတော၊ ဤသို့ဆို၍။ တံ၊ သင်သည်။ ဂန္ဓာ၊ သွားလေ၍။ ။
 (တံ ဂန္ဓာ ကားထည့်)။ သေနာပတိအာဒိနံ၊ စစ်သူကြီး အစရှိသောသူတို့၏။
 နာမာနိ၊ အမည်တို့ကို။ အာစိက္ခိတော၊ ကြား၍။ အသဒ္ဓဟန္တာနံ၊ မယုံကြည်
 ကုန်သော သူတို့အား။ ဣမံ ပိတု ပါရုပနကမ္ပလဉ္ဇေဝ၊ အဖဝတ်ရုံဖူးသော
 ဤကမ္ပလာနီကိုလည်းကောင်း။ ဣမံပိလန္ဓနမုဒ္ဒိကဉ္စ၊ အဖဝတ်ဆင်ဖူးသော
 ဤလက်စွပ်ကိုလည်းကောင်း။ ဒဿယျာ၊ ပြလေလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့မှတစ်
 လျက်။ တံ၊ ထိုကမ္ပလနှင့်လက်စွပ်ကို။ ဒတော၊ ပေး၍။ (တံဒတောများထည့်)။
 ဥယျောဇေသိ၊ လွှတ်လိုက်၏။ ကုမာရော၊ သတို့သားသည်။ တာပသံ၊ ရသေ့ကို။
 ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ကိံကရောမိ၊ အဘယ်သို့ ပြုရအံ့နည်း။ ဣတိအာဟ၊
 ဤသို့ဆို၏။ ရုက္ခဿ၊ ပညောင်ပင်၏။ ဟေဋ္ဌိမသာခါယ၊ အောက်အခက်၌။
 နိသိဒ္ဓိတော၊ ၍။ ဣမံမန္တံ၊ ဤမန္တရားကို။ ဝတော၊ မန်း၍။ ဣမံတန္တံ၊ ဤစောင်း
 ညို့ကို။ ပဟရ၊ တီးလော့။ ဇေဋ္ဌကဟတ္ထိ၊ ဆင်ကြီးသည်။ ပိဋ္ဌိံ၊ ကျောက်
 ကုန်းကို။ တေ၊ သင်မင်းသားအား။ ဥပနာမေတော၊ ညွှတ်စေ၍။ ဥပသင်္က
 မိဿတိ၊ ကပ်လတ္တံ့။ တံ၊ သင်သည်။ တဿ၊ ဆင်၏။ ပိဋ္ဌိယံ၊ ကျောက်ကုန်း၌။
 နိသိန္ဓော၊ စီးလျက်။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ရန္တံ၊ ပြည်စည်းစိမ်ကို။ ဝဏ္ဏာဟိ၊ ယူလေ
 လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ သော၊ ထိုမင်းသားသည်။ မာတာပိတရော၊ မိဖု
 တို့ကို။ ဝန္တိတော၊ ရှိခိုး၍။ တထာ၊ ထိုရသေ့ဆိုတိုင်း။ ကတော၊ ပြု၍။ အာဂတဿ၊
 ရောက်လာသော။ ဟတ္ထိနော၊ ဆင်၏။ ပိဋ္ဌိယံ၊ ကျောက်ကုန်းထက်၌။ နိသိ
 ဒ္ဓိတော၊ နေ၍။ ကဏ္ဏေ၊ ဆင်၏နားရင်း၌။ မန္တယံ၊ တိုင်ပင်ပြောဆို၏။ အဟံ၊

(၃၀၂)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

ငါသည်။ ကောသမ္ဗိယံ၊ ကောသမ္ဗိပြည်၌။ ပူရန္တပူရညော၊ ပူရန္တပူရမင်း၏။ ပုတ္တော၊ သားတည်း။ သာမိ၊ အရှင်ဆင်မင်း။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ပေတ္တိကံ၊ အဖ၏ အမေ့ဥစ္စာဖြစ်သော။ ရန္တံ၊ ပြည်စည်းစိမ်ကို။ ဂဏှိတု၊ ယူ၍။ ဒေဟိ၊ ပေးလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်။ သော၊ ထိုဆင်မင်းသည်။ တံ၊ ထိုစကားကို။ သုတု၊ ကြား၍။ အနေကာနိ၊ များစွာကုန်သော။ ဟတ္ထိသဟဿာနိ၊ အထောင်သောဆင်တို့သည်။ သန္နိပတန္တံ၊ တံ၊ စည်းဝေးလာစေကုန်သတည်းဟု။ ဟတ္ထိရဝံ၊ ဆင်၏မျှားထူးခြင်းဖြင့်ခေါ်သံကို။ ရဝံ၊ မြည်တုန်၏။ အနေကာနိ ဟတ္ထိသဟဿာနိ၊ များစွာကုန်သော ဆင်အထောင်တို့သည်။ သန္နိပတိံ သု၊ စည်းဝေးလာကုန်၏။ ပုန၊ တစ်ဖန်။ ဇိဏ္ဏာဟတ္ထိ၊ အိုမင်းကုန်သောဆင်တို့သည်။ ပဋိက္ကမန္တံ၊ တံ၊ ဖဲသွားစေကုန်သတည်းဟု။ ဝိရဝိ၊ အထူးသဖြင့်မြည်၏။ ဇိဏ္ဏာဟတ္ထိ၊ ဆင်အိုတို့သည်။ ပဋိက္ကမိံ သု၊ ဖဲသွားလေကုန်၏။ ပုန၊ တစ်ဖန်။ အတိတရဏာ ဟတ္ထိ၊ အလွန်ငယ်သော ဆင်တို့သည်။ နိဝတ္တန္တံ၊ တံ၊ ပြန်လည်စေကုန်သတည်းဟု။ ဟတ္ထိရဝံ၊ ဆင်မင်း၏ဆိုခြင်းကို။ ရဝံ၊ မလိုက်လာကုန်နှင့်ဟုဆို၏။ တေဝိ၊ ထိုဆင်ငယ်တို့သည်လည်း။ နိဝတ္တိံ သု၊ ပြန်သွားလေကုန်၏။ သော၊ ထိုမင်းသားသည်။ အနေကေဟိ၊ ကုန်သော။ ယုထဟတ္ထိသဟဿေဟေဝ၊ တစ်ထောင်မကသော ဆင်အပေါင်းတို့ဖြင့်သာလျှင်။ ပရိဝုသော၊ ခြံရံလျက်။ ပစ္စန္တဂါမံ၊ ပစ္စန္တရစ်ရွာစွန်ဖန်ပုဒ်သို့။ ပတု၊ ရောက်၍။ ကုမာရော၊ မင်းသားသည်။ အာဟံ၊ ဆို၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ ရညော၊ ပူရန္တပူရမင်း၏။ ပုတ္တော၊ သားတည်း။ သမ္ပတ္တိံ၊ ဥစ္စာစည်းစိမ်ကို။ ပတ္ထယမာနာ၊ တောင့်တကုန်သော သူတို့သည်။ မယာ၊ ငါနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ အာဂစ္ဆန္တု၊ လိုက်လာကုန်သော။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ ဖန်ပုဒ်သားတို့ကို ဆို၏။ တတောပဌာယ၊ ထိုအခါမှ စ၍။ မနုဿာနံ၊ လူတို့အား။ သင်္ဂဟံ၊ ထောက်ပံ့သဂြိုဟ်ခြင်းကို။ ကရောန္တော၊ ပြုလျက်။ ဂန္တော၊ သွား၍။ နာဂရံ၊ ပြည်ကို။ ပရိဝါရေတု၊ ခြံရံ၍။ မေ၊ ငါ့အား။ ယုဒ္ဓိဝါ၊ စစ်ထိုးခြင်းကိုမူလည်း။ ဒေတု၊ ပေးလော့။ ရန္တံ၊ မင်းအဖြစ်ကိုလည်း။ ဒေတု၊ ပေးလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သာသနံ၊ သတင်းစကားကို။ ပေသေသိ၊ စေလွှတ်၏။ နာဂရာ၊ ပြည်သူတို့သည်။ ဒေဝိ၊ စစ်ထိုးခြင်းနန်းစည်းစိမ်နှစ်ပါးတို့ကိုလည်း။ နု ဒဿာမ၊ မပေးကုန်အံ့။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ ဂရုဂပ္ပာ၊ ရင့်သောကိုယ်ဝန်ရှိသော။ ဝေဝိ၊ မိဖုရားကို။ ဟတ္ထိလိင်္ဂသကုဏေန၊ ငှက်ဆင်သည်။ နိတာ၊

ချီဆောင်အပ်၏။ တဿာ၊ ထိုမိဖုရား၏။ အတ္ထိဘာဝံ၊ ရှိသည်၏ အဖြစ်ကို လည်းကောင်း။ နတ္ထိဘာဝံ၊ မရှိသည်၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။ နဇာနာမ၊ မသိရကုန်။ ယာဝ၊ အကြင်ရှေ့လောက်။ တဿာ၊ ထိုမိဖုရား၏။ ပဝတ္ထိ၊ အကြောင်းကို။ နသုဏာမ၊ မကြားရကုန်သေး။ တာဝ၊ ထိုရှေ့လောက်။ ယုဒ္ဓံ၊ စစ်ထိုးခြင်းကို။ နောဒဿာနာမ၊ မပေးကုန်အံ့။ ရဇ္ဇံ၊ ပြည်စည်းစိမ်ကို။ နဒဿာမ၊ မပေးကုန်အံ့။ ဣတိအာဟံသု၊ ဤသို့မိန့်ဆိုကုန်၏။ တဒါ၊ ထိုသို့ ဆိုသောအခါ၌။ တံပဝေဏိရဇ္ဇံ၊ ထိုအစဉ်အဆက်ဖြစ်သော ပြည်စည်းစိမ် သည်။ အဟောသိကိရ၊ ဖြစ်သတတ်။ တတော၊ တိုနောင်မှ။ ကုမာရော၊ ဥတေန မင်းသားသည်။ အဟံ၊ သည်။ တဿာ၊ ထိုမိဖုရား၏။ ပုတ္တော၊ တည်း။ ဣတိဝတ္ထာ၊ ဤသို့ဆို၍။ သေနာပတိအာဒိနံ၊ စစ်သူကြီး အစရှိသော သူတို့၏။ နာမာနံ၊ အမည်တို့ကို။ ကထေတွာ၊ ဆို၍။ တထာပိ၊ ထိုဆိုငြားသော်လည်း။ အသဒ္ဓ ဟန္တာနံ၊ မယုံလိုကုန်သော မှူးမတ်စသောပြည်သူတို့အား။ ကမ္မလဉ္စ၊ ခမည်း တော်ဝတ်ရုံသော ကမ္မလာနီကိုလည်းကောင်း။ မုဒ္ဓိကဉ္စ၊ ခမည်းတော်ဆင်ယင် ဖူးသောလက်စွပ်ကိုလည်းကောင်း။ ဒဿေသိ၊ ပြ၏။ တေ၊ ထိုပြည်သူပြည်သား တို့သည်။ ကမ္မလဉ္စ၊ ကမ္မလာကိုလည်းကောင်း။ မုဒ္ဓိကဉ္စ၊ လက်စွပ်ကိုလည်း ကောင်း။ သဉ္ဇာနိတွာ၊ ကောင်းစွာသိ၍။ ခုရံ၊ တံခါးကို။ ဝိဝရိတွာ၊ ဖွင့်၍။ တံ၊ ထိုဥတေနမင်းသားကို။ ရဇ္ဇေ၊ မင်းအဖြစ်၌။ အဘိသဉ္ဇိံသု၊ အဘိသိက်သွန်းခံ စေ၍ မင်းမြှောက်ကုန်၏။ အယံ၊ ဤသည်ကား။ ကာဝ၊ ရှေ့ဦးစွာ။ ဥတေနဿ၊ ဥတေနမင်း၏။ ဥပုတ္တိ၊ ဖြစ်ကြောင်းတည်း။

☞ အလ္လကပ္ပရဋ္ဌေ၊ အလ္လကပ္ပတိုင်း၌။ ခုမ္ဘိက္ခေ၊ ငတ်မှုတ်သည်ရှိသော်။ ဇီဝိတုံ၊ အသက်ရှင်ခြင်းငှာ။ အသက္ကောန္တော၊ မတတ်နိုင်သည် ဖြစ်၍။ ဧကော၊ တစ်ယောက်သော။ ကောတုဟလိကောနာမ၊ ကောတုဟလိကအမည်ရှိသော။ မနုဿေ၊ လူသည်။ ကာပိနာမ၊ ကာပိအမည်ရှိသော။ တရုဏပုတ္တဉ္စ၊ သားငယ်ကိုလည်းကောင်း။ ကာဠိနာမ၊ ကောဠိအမည်ရှိသော။ ဘရိယဉ္စ၊ မယားအိမ်ရှင်ကိုလည်းကောင်း။ အာဒါယ၊ ခေါ်၍။ ကောသမ္ပိယံ၊ ကောသမ္ပိ ပြည်သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ဇီဝိဿာမိတိ၊ အသက်မွေးအံ့ဟူ၍။ ပါထေယံ၊ ရိက္ခာ ထုပ်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ နိက္ခမတိ၊ ထွက်၏။ အဟိဝံ၊ တရောဂေန၊ မြေဆိပ်နှင့် တူသောလေနာဖြင့်။ မရဇ္ဇေ၊ သေကုန်သော။ မဟာဇနော၊ များသောလူတို့ကို။

(၃၀၄)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

ဒိသ္ဇာ၊ မြင်၍။ နိက္ခမိတိပိ၊ ထွက်သွားကုန်အံ့ဟူ၍လည်း။ ဝဒန္တိယေဝ၊ ဆိုကြ
 ကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ တေ၊ ထိုသားငယ်နှင့်တကွ သမီးခပ်ပွန်းတို့သည်။
 ဂစ္ဆန္တ၊ သွားကုန်သည်ရှိသော်။ ပါထေယျ ပရိက္ခိဏေ၊ ရိက္ခာဆန်ကုန်ခြင်း
 ကြောင့်။ ခုဒါဘိတူတာ၊ ငတ်မွတ်ခြင်း နှိပ်စက်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဒါရကံ၊
 သားငယ်ကို။ ဝဟိတံ၊ ဆောင်ရွက်၍ယူခြင်းငှာ။ နာသက္ခိသု၊ မတတ်နိုင်
 ကုန်။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ သာမိကော၊ လင်သည်။ ပဇာပတိ၊ မယားကို။
 အာဟ၊ ဆို၏။ ဘဒ္ဒေ၊ နှမအိမ်ရှင်။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဇီဝန္တ၊ အသက်
 ရှင်ကုန်သည်ရှိသော်။ ပုန၊ တစ်ဖန်။ ပုတ္တံ၊ သားကို။ လဘိဿာမ၊ ရပြန်ကုန်အံ့။
 နံ၊ ထိုသားကို။ ဆဇ္ဇေတု၊ စွန့်ပယ်၍။ ဂစ္ဆမ၊ သွားကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့
 ဆိုလတ်သော်။ မာတု၊ အမိ၏။ ဟဒယံနာမ၊ စိတ်မည်သည်ကား။ မုဒုကံ၊
 နူးညံ့ခြင်းရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ သာ၊ ထိုအမိသည်။
 အာဟ၊ ဆို၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဇီဝန္တမေဝ၊ အသက်ရှင်စဉ်လျှင်။ ဆဇ္ဇေတု၊
 စွန့်ပစ်ခြင်းငှာ။ နာသက္ခိဿာမိ၊ မရက်စက်နိုင်။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။
 အထ၊ ဆိုအခါ၌။ ကိံကရောမ၊ အသို့ပြုရကုန်အံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလတ်
 သော်။ ဝါရေန၊ အလှည့်ဖြင့်။ နံ၊ ထိုသားငယ်ကို။ ဝဟာမ၊ ရွက်ဆောင်ချီပိုး
 ကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလျက်။ မာတာ၊ အမိသည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဝါရေန၊
 အလှည့်အကြိမ်ဖြင့်။ ပုပ္ဖဒါမိဝိယ၊ ပန်းဆိုင်ကဲ့သို့။ နံ၊ ထိုသားငယ်ကို။ ဥက္ခိ
 ပိတု၊ ချီ၍။ ဥရေ၊ ရင်လယ်၌။ နိပဇ္ဇာပေတု၊ အိပ်စေ၍။ အကေန၊ ခါးဆစ်
 ဖြင့်။ ဝဟိတု၊ ရွက်ဆောင်၍။ ပိတုနော၊ အဖအား။ ဒေတိ၊ ပေး၏။ တဿ၊
 ထိုအဖအား။ တံ၊ ထိုသားငယ်ကို။ ဂဟေတု၊ ၍။ ဆာကကတော၊ ငတ်မွတ်
 ခြင်းဖြင့်နှိပ်စက်သောကြောင့်။ ထပိတဌာနေ၊ ချီပိုးသောအရပ်၌။ ဗလဝတရာ၊
 အလွန်အားကြီးလှသော။ ဝေဒနာ၊ ဆင်းရဲခြင်းသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊
 ထိုလူလင်ယောက်ျားသည်။ တံ၊ ထိုမယားကို။ ပုနပု၊ နံ၊ အဖန်တလဲလဲ။ အာဟ၊
 ဆို၏။ ဘဒ္ဒေ၊ နှမ။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဇီဝန္တ၊ အသက်ရှင်ကုန်သည်ရှိသော်။
 ပုတ္တံ၊ သားကို။ လဘိဿာမ၊ ရကုန်လတ္တံ့။ နံ၊ ထိုသားကို။ ဆဇ္ဇေမ၊
 စွန့်ကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ သာပိ၊ ထိုမယားသည်လည်း။ ပုနပု၊ နံ၊
 အဖန်တလဲလဲ။ ပဋိက္ခိပိတု၊ ၍။ ပဋိဝစနံ၊ စကားတို့ကို။ နာဒါသိ၊
 မပေး။ ဒါရကော၊ သူငယ်သည်။ ဝါရေန၊ အလှည့်အကြိမ်ဖြင့်။ ပရိဝတ္တိယ

မာနော၊ ပြောင်းတန်ဖျားသည်ရှိသော်။ ကိလန္တော၊ ပင်ပန်း၍။ ပိတု ဟတ္ထေ၊ အတလက်၌။ နိဗ္ဗါယိ၊ အိပ်ပျော်၏။ သော၊ ထိုအဘသည်။ တဿ၊ ထိုသားငယ်၏။ နိဗ္ဗါယနဘာဝံ၊ အိပ်ပျော်သည်၏အဖြစ်ကို။ ဥ တ္တာ၊ ၍။ မာတရံ၊ အမိကို။ ပူရတောကတ္တာ၊ ရွှေသို့သွားစေ၍။ ဧကဿ ဂစ္ဆဿ၊ ချုံတစ်ခု၏။ ဟေဌာ၊ အောက်၌။ ပဏ္ဏသန္တရေ၊ သစ်ရွက်အခင်း၌။ နိပဇ္ဇာပေတွာ၊ အိပ်စေ၍။ ပါယာသိ၊ သွားလေ၏။ မာတာ၊ အမိသည်။ နိဝတ္တိတွာ၊ ပြန်လည်၍။ ဩလောကေန္တိ၊ ကြည့်သည်ရှိသော်။ ပုတ္တံ၊ သားကို။ အဒိဿာ၊ မမြင်သောကြောင့်။ သာမိ၊ အရှင်သား။ မေ၊ ငါ၏။ ပုတ္တော၊ သားသည်။ ကုဟိ၊ အဘယ်မှာနည်း။ ဣတိပုစ္ဆံ၊ ဤသို့မေး၏။ မေ၊ ငါသည်။ ဧကဿဂစ္ဆဿ၊ ချုံတစ်ခု၏။ ဟေဌာ၊ အောက်၌။ နိပဇ္ဇာပိတော၊ အိပ်စေခဲ့၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ သာမိ၊ ချစ်လှင်ယောက်ျား။ မံ၊ ငါ့ကို။ မာနာသယိ၊ မဖျက်ဆီးပါလင့်။ ပုတ္တံ၊ သားနှင့်။ ဝိနာ၊ ကွေ့ကွင်း၍။ ဇီဝိတံ၊ အသက်ရှင်ခြင်းငှာ။ နသက္ခိဿာမိ၊ မတတ်နိုင်။ မေ၊ ငါ၏။ ပုတ္တံ၊ သားကို။ အာနေဟိ၊ ဆောင်ချေလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလျက်။ ဥရံပဟရိတွာ၊ ရင်ဘတ်ကို တီး၍။ ပရိဒေဝိ၊ ငိုကြွေးမြည်တမ်း၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုယောက်ျားကို။ နိဝတ္တိတွာ၊ ပြန်လည်စေ၍။ အာနေသိ၊ ဆောင်စေ၏။ ပုတ္တောပိ၊ သားသည်လည်း။ အန္တရာမဂ္ဂေ၊ ခရီးအကြား၌။ မတော၊ သေသည်။ ဟောဘိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ သော၊ ထိုအဘသည်။ ဧတ္ထကေဌာနေ၊ ဤမျှလောက်သောအရပ်၌။ ပုတ္တံ၊ သားကို။ ဆဉ္ဇေတွာ၊ စွန့်၍။ တဿ၊ ထိုအကုသိုလ်ကံ၏။ နိဿန္တေန၊ အကျိုးဆက်ဖြင့်။ ဘဝန္တရေ၊ ဘဝတစ်ပါး၌။ သတ္တဝါရေ၊ ခုနစ်ကြိမ်။ ဆဉ္ဇိတော၊ စွန့်ပစ်အပ်၏။ ကေပါပကမ္ပနာမ၊ ဤမကောင်းမှုကံမည်သည်ကား။ အပ္ပကန္တိ၊ အနည်းငယ်သည်သာတည်းဟူ။ နအဝမညိတဗ္ဗံ၊ မအောက်မေ့အပ်။ တေ၊ ထိုလင်မယားတို့သည်။ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားကုန်သည်ရှိသော်။ ကေ ဂေါပါလကုလံ၊ တစ်ယောက်သော နွားကျောင်းသား အမျိုးအိမ်သို့။ ပါပုဏိံသု၊ ရောက်လေကုန်၏။ တံဒိဝသဉ္ဇေ၊ ထိုနေ့၌လည်း။ ဂေါပါလကဿ၊ နွားကျောင်းသား၏။ နေမဂ်လံ၊ နွားနို့ညှစ်မဂ်လာသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဂေါပါလကဿ၊ နွားကျောင်းသား၏။ ဂေဟေ၊ ၌။ နိဝဇ္ဇံ၊ မပြတ်။ ဧကောပစ္စေကဗုဒ္ဓေါ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကစ်ဆူသည်။ ဘုဉ္ဇတိ၊ ဆွမ်းတုဉ်းပေး၏။ သော၊ နွားကျောင်းသားသည်။ တံ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို။ ဘောဇေတွာ၊ ဆွမ်းကျွေး၍။ မဂ်လံ၊ မဂ်လာကို။ အကာသိ၊ ပြု၏။ ဗဟု

(၃၀၆)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

ပါယာသော၊ များသောနို့ ဃနာကို။ ပဋိယတ္တော၊ စီရင်အပ်သည်။ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။ ဂေါပါလကော၊ နွားကျောင်းသားသည်။ အာဂတေ၊ ကုန်သော။
 တေ၊ ထိုခရီးသွား သမီးခင်ပွန်းနှစ်ယောက်တို့ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ကုတော၊
 အဘယ်အရပ်က။ အာဂတတ္ထ၊ လာကြကုန်သနည်း။ ဣတိပုစ္ဆိတု၊ ဤသို့
 မေး၍။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။ ပဝတ္ထိံ၊ အကြောင်းကို။ သုတု၊ ကြား၍။
 မုဒုဇာတိကော၊ နှလုံးနှုတ်ခြင်းသဘောရှိသော။ ကုလပုတ္တော၊ အမျိုးကောင်း
 သားနွားကျောင်းသားသည်။ တေသု၊ ထိုခရီးသွားသမီးခင်ပွန်းတို့၌။ အနုကမ္မံ၊
 သနားခြင်းကို။ ကတု၊ ၍။ ဗဟုကေန၊ များစွာသော။ သပ္ပိနာ၊ ထောပတ်ဖြင့်။
 ပါယာသံ၊ နို့ ဃနာကို။ ဒါပေသိ၊ ပေးစေ၏။ ဘရိယာ၊ မယားသည်။
 သမိ၊ ချစ်လင်ယောက်ျား။ တယိ၊ သင်သည်။ ဇီဝဇ္ဇေ၊ အသက်ရှင်သည်
 ရှိသော်။ အဟံပိ၊ ငါသည်လည်း။ ဇီဝါမိနာမ၊ အသက်ရှင်သည်မည်၏။ ဒီသ
 ရတ္တံ၊ နေ့ရှည်ရက်များ။ ဦနောဒရော၊ ယုတ်သောဝမ်းရှိသည်။ အသိ၊ ၏။
 ယာဇဒတ္တံ၊ အလိုရှိတိုင်း။ ဘုဉ္ဇာဟိ၊ လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍။ သပ္ပိဉ္ဇာ၊ ထောပတ်
 ကိုလည်းကောင်း။ ဒဓိဉ္ဇ၊ နို့ မှမ်းကိုလည်းကောင်း။ တဒဘိမုခညေဝ၊ ထိုလူလင်
 ယောက်ျားစားရာဘက်သို့ ရွှေ့သွားလျှင်။ ကတု၊ ပုံထား၍။ အတ္တနာ၊ မိမိ
 သည်။ မန္တသပ္ပိနာ၊ အနည်းငယ်သော ထောပတ်ဖြင့်။ ထောကမေဝ၊ အတန်
 ငယ်သာလျှင်။ ဘုဉ္ဇိ၊ စား၏။ ဣတရော၊ ကောတုဟလိက မည်သော လင်
 ယောက်ျားသည်။ ဗဟံ၊ များစွာ။ ဘုဉ္ဇိတု၊ ၍။ သတ္တဋ္ဌဒိဝသော၊ ခုနစ်ရက် ရှစ်ရက်
 တိုင်တိုင်။ ဆာတတာယ၊ ငတ်မွတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အာဟာရတဏှံ၊
 အစာအာဟာရ၌ တပ်ခြင်းကို။ ဆိန္နိတုံ၊ ဖြတ်ခြင်းငှာ။ နသက္ခိ၊ မတတ်နိုင်။
 ဂေါပါလကော၊ နွားကျောင်းသားသည်။ တေသံ၊ ထိုသမီးခင်ပွန်းတို့အား။
 ပါယာသံ၊ နို့ ဃနာကို။ ဒါပေတု၊ ပေးစေ၍။ သယံ၊ မိမိသည်။ ဘုဉ္ဇိတုံ၊ စားခြင်း
 ငှာ။ အာရတိ၊ အားထုတ်၏။ ကောတုဟလိကော၊ ကောတုဟလိက မည်သော
 ခရီးသွားသည်။ တံ၊ ထိုနွားကျောင်းသား ထမင်းစားခြင်းကို။ သြလော
 ကေဇန္တာ၊ ကြည့်၍။ နိသီဒိတု၊ နေသည်ရှိသော်။ ဟေဋ္ဌာပိဋ္ဌေ၊ အင်းပျဉ်
 အောက်၌။ နိပန္နာယ၊ ဝပ်၍နေသော။ သုနခိယာ၊ ခွေးမအား။ ဂေါပါလကေန၊
 နွားကျောင်းသားသည်။ ဝဓေတု၊ ခူး၍။ ဒိယျမာနံ၊ ပေးသော။ ပါယာ
 သပိဏ္ဍံ၊ နို့ ဃနာစိုင်ကို။ ဒိသ္မာဝ၊ မြင်၍။ အယံသုနခိ၊ ခွေးမသည်။ ပုညဝတော၊
 ဘုန်းကံရှိစွာ။ နိဗ္ဗာဏံ၊ မပြတ်။ ဝေရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ဘောဇနံ၊ အစာ

ကိုလဘတိတိ၊ ရ၏ဟု။ စိန္တေသိ၊ ဤ။ သော၊ ထိုကောထုဟလိကသည်။ ရတ္တိဘာ
 ဝေ၊ ညဉ့်အဖို့၌။ တံပါယာသံ၊ ထိုနို့၊ ယနာကို။ ဇိရာပေတုံ၊ အစာကြေစေခြင်း
 ဌာ။ အသက္ကောန္တော၊ မတတ်နိုင်သောကြောင့်။ ကာလံကတော၊ သေခြင်းကို
 ပြု၍။ တဿာသုနခိယာ၊ တိုခွေးမ၏။ ကုစ္ဆိမိ၊ ဝမ်း၌။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ၏။ အထ၊
 ထိုနောင်မှ။ အဿ၊ ထိုကောထုဟလိက၏။ ဘရိယာ၊ မယားသည်။ သရီရ
 ကိစ္စ၊ အကောင်ဘုတ်သော ကိစ္စကို။ ကတော၊ ပြု၍။ တသ္မိံ ယေဝဂေယောဉ္စလျှင်၊
 တတိ၊ အစားကို။ ကတော၊ ၍။ တဏှလနာဉ္စိ၊ ဆန်တစ်တုမ်းစားကို။ လဘိ
 တော၊ ရ၍။ ပစိတော၊ ချက်၍။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓဿ၊ အရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓ၏။ ပစ္စေ၊
 သပိတ်၌။ ပတိဋ္ဌာပေတော၊ တည်စေ၍။ ဝေ၊ တို့၏။ ဒါသဿ၊ ကျွန်ငယ်
 ဖြစ်သော ကောထုဟလိကအား။ ပါပုဏာတု၊ ကုသိုလ်အဖို့ကို ရောက်ပါစေ
 သတည်း။ ဣတိဝတော၊ ဤသို့ဆို၍။ စိန္တေသိ၊ ကြံအောက်မေ့၏။ မယာ၊
 ငါသည်။ ဣဓေဝ၊ ဤအိမ်၌သာလျှင်။ ဝသိတုံ၊ နေခြင်းဌာ။ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။
 နိဗ္ဗတ္တိ၊ မပြတ်။ အယျော၊ အရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည်။ ဣဓ၊ ဤအိမ်သို့။ အာဂစ္ဆတိ၊
 ကြွတော်မူလာ၏။ ဒေယျမေဗ္ဗော၊ လှူဖွယ်ဝတ္ထုသည်။ ဟောတုဝ၊ ရှိသည်
 မူလည်းဖြစ်စေ။ မာဝ၊ မရှိသည်မူလည်း ဖြစ်စေ။ ဒေဝသိကံ၊ နေတိုင်း။
 ဝန္တန္တိ၊ ရှိခိုးလျက်။ ဝေယျာဝစ္စံ၊ အမှုကြီးငယ်ကို။ ကရေန္တိ၊ ပြုလျက်။ စိတ္တံ၊
 စိတ်ကို။ ပဿဒေန္တိ၊ ကြည်ညိုစေလျက်။ ဗဟုပညံ၊ များစွာသော။ ကောင်းမှု
 ကို။ ပဿဝေယျာမိ၊ ပွားများစေအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံအောက်မေ့၏။ သာ၊
 ထိုမိန်းမသည်။ တတ္ထေဝ၊ ထိုအိမ်၌သာလျှင်။ တတိ၊ ကရေန္တိ၊ အစား
 ပြုလျက်။ ဝသိ၊ နေ၏။ သာပိသုနခိ၊ ထိုခွေးမသည်လည်း။ ဆဋ္ဌေဝ၊ မာသေ၊
 ခြောက်လမြောက်သောအခါ၌ လည်းကောင်း။ သတ္တမေဝ၊ မာသေ၊ ခုနစ်လ
 ရှိသောအခါ၌ လည်းကောင်း။ ဧကမေဝ၊ တစ်ကောင်သာလျှင် ဖြစ်သော။
 ကုက္ကုရံ၊ ခွေးငယ်ကို။ ဝိဇာယိ၊ မွေးဖွား၏။ ဂေါပါလကော၊ နွားကျောင်း
 သားသည်။ တဿ၊ ထိုခွေးငယ်အား။ ဧကဇေယာ၊ နွားမတစ်ခု၏။ ခိရံ၊ နို့ရည်
 ကို။ ဒါပေသိ၊ ပေးစေ၏။ သော၊ ထိုခွေးငယ်သည်။ နစိရသေဝ၊ ကာလ
 မကြာမီလျှင်။ ဝဇ္ဇိ၊ ကြီးပွား၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုခွေးအား။ ပစ္စေက
 ဗုဒ္ဓေါ၊ အရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည်။ ဘုဉ္ဇန္တော၊ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးဘည် ရှိသော်။
 နိဗ္ဗတ္တိ၊ မပြတ်။ ဧကံဘတ္တပိဏ္ဍံ၊ ထမင်းတစ်ဆုပ်ကို။ ဒေတိ၊ ပေး၏။ သော၊ ထို
 ခွေးသည်။ ဘတ္တပိဏ္ဍံ၊ ထမင်းဆုပ်ကို။ နိဿာယ၊ အမှီပြု၍။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓော၊ ပစ္စေက

(၃၀၉)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

ဗုဒ္ဓါ၌။ သိနေဟံ၊ ချစ်ခင်ခြင်းကို။ အကာသိ။၏။ ဂေါပါလကောပိ၊ နွား
ကျောင်းသားသည်လည်း။ နိဗ္ဗံ၊မပြတ်။ ဧဝံ၊ရေ၊ တစ်နေ့နှစ်ကြိမ်နှစ်ကြိမ်။
ပစ္စေကဗုဒ္ဓဿ၊ အရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအား။ ဥပဋ္ဌာနံ၊ ဆည်းကပ်ဝယ်ခြင်းသို့။
ယာတိ၊ ရောက်၏။ ဂစ္ဆန္တောပိ၊ သွားသော်လည်း။ အန္တရာမဂ္ဂေ၊ခရီးအကြား
၌။ ဝါဠမိဂဋ္ဌာနေ၊ သားရဲရှိရာအရပ်၌။ ဒဏ္ဍေန၊ ဒုတ်လွှတ်ကန်ဖြင့်။ ဂစ္ဆေစ၊ ချုံ
တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဘူမိဉ္စ၊ မြေကြီးကိုလည်းကောင်း။ ပဟရိတွာ၊ ပုတ်ခတ်
၍။ သုဿတိ၊ သုဿဟူ၍။ တိက္ခတ္ထံ၊ သုံးကြိမ်။ သဒ္ဓံ၊ အသံကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။
ပါဠမိဂေ၊ သားရဲတို့ကို။ ပလာပေသိ၊ ပြေးစေ၏။ သုနခေါပိ၊ ခွေးသည်လည်း။
တေန၊ ထိုသခင်နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဂစ္ဆတိ၊ လိုက်၏။ သော၊ ထိုဂေါပါလက
သည်။ ကေဒိဝသံ၊ တစ်နေ့သ၌။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓံ၊ အရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို။ ဘန္တေ၊
ဘုရား။ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌။ မေ၊အကျွန်ုပ်အား။ ဩကာသော၊ အားလပ်
သောအခွင့်သည်။ နဘဝိဿတိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့ငြားအံ့။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ ဣမံ
သုနခံ၊ ဤခွေးကို။ ပေသေဿာမိ၊ စေလွှတ်ပါအံ့။ တေနသညာဏေန၊ ထိုအမှတ်
ဖြင့်။ အာဂစ္ဆေယျာထ၊ ကြွတော်မူပါကုန်လော့။ ဣတိအာဟံ၊ ဤသို့
လျှောက်၏။ တတောပဋ္ဌာယ၊ ထိုသို့လျှောက်သောအခါမှစ၍။ အနောကာ
သဒိဝသေ၊ မအားမလပ်သော နေ့ရက်၌။ တာတ၊ ငါ့သား။ ဂစ္ဆ၊ သွားချေ။
အယျံ၊ အရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို။ အာနေဟံ၊ ပင့်ဆောင်ချေလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။
သုနခံ၊ ခွေးကို။ ပေသေသိ၊ စေလွှတ်၏။ သော၊ ထိုခွေးသည်။ ကေဝစနေနေဝ၊
တစ်ခွန်းတည်းသော စကားဖြင့်လျှင်။ ပက္ခန္ဓိတွာ၊ ပြေးသွား၍။ သာမိကဿ၊
သခင်သည်။ ဂစ္ဆပေါထနဘူမိပေါထနဋ္ဌာနေ၊ ချုံတို့ကို ပုတ်ခတ်ရာ မြေကို
ပုတ်ခတ်ရာအရပ်၌။ တိက္ခတ္ထံ၊ သုံးကြိမ်။ ဘုဿိတွာ၊ ဟောင်၍။ တေန
သဒ္ဓေန၊ ထိုခွေးဟောင်သံဖြင့်။ ဝါဠမိဂါနံ၊ သားရဲတို့၏။ ပလာတဘာဝံ၊
ပြေးသည်၏အဖြစ်ကို။ ဥ တွာ၊ သိ၍။ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓေ၊ အရှင်
ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည်။ ဝါတောဝ၊ စောစောကလျှင်။ သရီရပဋိဇ္ဇဂ္ဂနံ၊ ကိုယ်လက်
သုတ်သင်ခြင်းကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ပဏ္ဏသာလံ၊ သစ်ရွက်မိုးသော ကျောင်းတိုင်း
သို့။ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍။ နိသိန္ဓေ၊ နေသည်ရှိသော်။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓဿ၊ ပစ္စေက
ဗုဒ္ဓါ၏။ ဝသနဋ္ဌာနံ၊ နေရာအရပ်သို့။ ဂန္တာ၊ သွား၍။ ပဏ္ဏသာလဒ္ဓါရေ၊
ကျောင်းတော်တံခါး၌။ တိက္ခတ္ထံ၊ သုံးကြိမ်။ ဘုဿိတွာ၊ အူ၍။ အတ္တနော၊ မိမိ
၏။ အာဂတဘာဝံ၊ ရောက်လာသည်၏အဖြစ်ကို။ ဇာနာပေတွာ၊ သိစေ၍။

၁-အပ္ပမာဒဝဂ္ဂ၊ ၁-သုမာဝတီဝတ္ထု (၃၀၉)

ကေမန္တေ၊တင့်အပ်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌။ နိပဇ္ဇတိ၊ဝပ်၍နေ၏။ ပစ္စေက
 ဗုဒ္ဓေ၊ အရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည်။ ဝေလံ၊ ကြွသွားအံ့သောအခါကို။ သလ္လက္ခေ
 တ္တာ၊မှတ်၍။ နိက္ခန္တေ၊ထွက်ခဲ့သည်ရှိသော်။ ဘုဿန္တော၊အူလျက်။ ပုရတော၊
 ရွှေက။ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏။ အန္တရန္တရာ၊ အကြားအကြား၌။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓေ၊
 အရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည်။ တံ၊ ထိုခွေးကို။ ဝိမံသန္တော၊ စူးစမ်းလို၍။ အညံမဂ္ဂံ၊
 တစ်ပါးခရီးကို။ ပဋိပဇ္ဇတိ၊သွား၏။ အထ၊ထိုသို့ခရီးလွဲသွားရာ၌။ အဿ၊ထို
 ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၏။ ပုရတော၊ရွှေမှ။ တိရိယံ၊ဖီလော။ ဌတု၊ရပ်၍။ ဘုဿိတု၊အူ၍။
 ဣတရမဂ္ဂမေဝ၊သွားမြဲခရီးသို့သာလျှင်။ နံ၊ထိုအရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို။ အာရော
 ပေသိ၊ တင်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဧကဒိဝသံ၊ တစ်နေ့သ၌။ အညံမဂ္ဂံ၊ ခရီး
 လွဲကို။ ပဋိပဇ္ဇတု၊ကြွသွား၍။ တေန၊ထိုခွေးသည်။ ပုရတော၊ရွှေမှ။ တိရိယံ၊
 ဖီလော။ ဌတု၊ရပ်၍။ ဝါရိယမာနောပိ၊တားမြစ်သော်လည်း။ အနိဝတ္တိတု၊
 မလည်မပြန်စူ၍။ သုနခံ၊ခွေးကို။ ပါဒေန၊ခြေဖြင့်။ အပနေတု၊ပယ်၍။ ပါယာ
 သိ၊ ကြွသွား၏။ သုနခေါ၊ ခွေးသည်။ တဿ၊ ထိုပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၏။ အနိဝတ္တန
 ဘံဝံ၊မပြန်လိုခြင်းကို။ ဥ တု၊ရပ်၍။ နိဝါသနကဏ္ဏေ၊သင်းပိုင်စွန့်၌။ ခုံသိတု၊
 ကိုက်၍။ အာကမုန္တော၊ဆွဲငင်လျက်။ ဣတရမဂ္ဂမေဝ၊သွားမြဲတိုင်းသောခရီးသို့
 သာလျှင်။ နံ၊ ထိုအရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို။ အာရောပေသိ၊ တင်၏။ သော၊ ထို
 ခွေးသည်။ ဧဝံ၊ဤသို့။ တသ္မိံ၊ထိုအရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၌။ ဗလဝသိနေဟံ၊အားကြီး
 စွာသော မြတ်နိုးခြင်းကို။ ဥပ္ပါဒေသိ၊ ဖြစ်စေ၏။ တတော၊ ထိုနောင်မှ။
 အပရဘာဝဂေ၊ နောက်အဖို့၌။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓဿ၊အရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၏။ စီဝရံ၊
 သင်္ကန်းသည်။ ဇီရိ၊ ရိနှမ်းဆွေးမြည့်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုအရှင်
 ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအား။ ဂေါပါလကော၊ နွားကျောင်းသည်။ စီဝဝရတ္ထာနိ၊
 သင်္ကန်းလျှောဖျင်တို့ကို။ အဒါသိ၊ လှူ၏။ တမေနံ၊ ထိုနွားကျောင်းသားကို။
 ပစ္စေကဗုဒ္ဓေ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည်။ အာဟ၊ ဆို၏။ အာဝုသော၊ ဒါယကာ။
 စီဝရံနာမ၊သင်္ကန်းမည်သည်ကို။ ဧကကေန၊တစ်ပါးချင်းချင်း။ ကာတုံ၊ပြုခြင်း
 ဌာ။ ဒုက္ကရံ၊ ခဲယဉ်း၏။ ဖာသုကဋ္ဌာနံ၊ ချမ်းသာရာအရပ်သို့။ ဂန္တော၊ သွား၍။
 ကာရေဿာမိ၊ပြုအံ့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဣဇေ၊
 ဤကျောင်း၌ပင်လျှင်။ ကရောထ၊ ပြုတော်မူပါကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့
 လျှောက်လတ်သော်။ အာဝုသော၊ ဒါယကာ။ နသက္ကာ၊ မတတ်နိုင်။ ဣတိ၊
 ဤသို့အမိန့်ရှိ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ တေနဟိ၊ထိုသို့တပြီးကား။ စိရံ၊ ကြာမြင့်

(၃၁၀)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

စွာ။ ဗဟိ၊ အပတစ်ပါးသောအရပ်၌။ မာဝသိတ္ထ၊ သီတင်းသုံးနေတော်မမူပါ
ကုန်လင့်။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ သုနခေါ၊ ခွေးသည်။ တေသံ၊ ထိုဆရာ
တကာတို့၏။ ကထံ၊ စကားကို။ သုဏန္တော၊ နားထောင်လျက်လျှင်။ အဋ္ဌာသိ၊
နေ၏။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓေါ၊ အရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည်။ ဥပါသကာ၊ ဒါယကာ။ တိဋ္ဌာ
သည်းခံရစ်ဦးလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဂေါပါလကံ၊ နွားကျောင်းသားကို။
နိဝတ္တာပေတွာ၊ ပြန်လည်စေ၍။ ဝေဟာသံ၊ ကောင်းကင်သို့။ အပ္ပဂ္ဂန္တော၊
ပျံတက်၍။ ဂန္ဓမာဒနာဘိမုခေါ၊ ဂန္ဓမာဒနတောင်သို့ရှေ့ရှု။ ပါယာသိ၊ ပျံသွား
၏။ သုနခဿ၊ ခွေးသည်။ အာကာသေန၊ ကောင်းကင်ဖြင့်။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ကြွသွား
သော။ တံ၊ ထိုအရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဘုက္ကရိတွာ၊ ကဲ့၍။ ဌိတဿ၊
နေစဉ်။ တသ္မိံ၊ ထိုပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည်။ စက္ခုပထံ၊ ခွေးမြင်လောက်သော အရပ်
ကို။ ဝိဇ္ဇဟန္တေ၊ စွန့်သည်ရှိသော်။ ဟဒယံ၊ နှလုံးသည်။ ဖလိတံ၊ ကဲ့၏။ ဧတေ
တိရစ္ဆာနာနာမ၊ ထိုတိရစ္ဆာန်တို့ မည်သည်ကား။ ဥဇုဇာတိကာ၊ ဖြောင့်
သော သဘောရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိကိရ၊ ဖြစ်ကုန်သတတ်။ အကုဋိလာ၊
ကောက်ကျစ်သောသဘော မရှိကုန်။ မနုဿာပန၊ လူတို့သည်ကား။ အညံ၊
တစ်ပါးကို။ ဟဒယေန၊ နှလုံးဖြင့်။ စိန္တေန္တိ၊ ကြံတတ်ကုန်၏။ အညံ၊ ကို။ မုခေန၊
နှုတ်မြွက်သဖြင့်။ ကထေန္တိ၊ ဆိုတတ်ကုန်၏။ တေနော၊ ထိုအကြောင့်သာလျှင်။
ဂဟဏံ ဟေတံ ။လ။ ပသဝေါတိ၊ ပသဝေါဟူ၍။ အာဟ၊ ဟောတော်မူပြီ။
ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ယဒိဒံ ယေမနုဿာ၊ အကြံလူတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။
တေံ ဧတေမနုဿာ၊ ဤလူတို့သည်။ ဂဟဏံဟိ ဂဟဏံဝေ၊ လျှို့ဝှက်
ကောက်ကျစ်သော နှလုံးရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ယဒိဒံ ယေ
ပသဝေါ၊ အကြံ တိရစ္ဆာန်ဖြစ်ကုန်သော သားတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။
တေံ ဧတေ ပသဝေါ၊ ဤတိရစ္ဆာန်တို့သည်။ ဥတ္တာနကံဟိ ဥတ္တာနကံဝေ၊
ပေါ်သောစိတ်နှလုံး ရှိသည်သာလျှင်တည်း။ (ဖြောင့်မတ်သော စိတ်နှလုံး
ရှိ၏ ဟူလိုသည်)။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်။ သော၊ ခွေးသည်။ တာယ ဥဇုစိတ္တ
တာယ၊ ထိုသို့ဖြောင့်မတ်သောစိတ်နှလုံးဖြင့်လည်းကောင်း။ တာယ အကုဋိလ
တာယ၊ ထိုသို့ မကောက်ကျစ်သောစိတ်ဖြင့် လည်းကောင်း။ ကာလံကတွာ၊
သေခြင်းကိုပြု၍။ တာဝတိံသ ဘဝနေ၊ တာဝတိံသာနတ်ပြည်၌။ နိဗ္ဗတ္တော၊
ဖြစ်လေ၏။ အတ္တရာ သဟဿ ပရိဝုတော၊ နတ်သမီးတစ်ထောင် ခြံရံလျက်။
မဟာသမ္ပတ္တိံ၊ ကြီးစွာသော နတ်စည်းစိမ်ကို။ အနုဘောသိ၊ ခံစားရ၏။

ကဏ္ဍမူလေ၊ နားရင်း၌။ မန္တယန္တဿ၊ တိုင်ပင်သော။ တဿ၊ ထိုနတ်သား၏။ သဒ္ဓေါ၊ အသံသည်။ သောဠသယောဇနဌာနံ၊ တစ်ဆယ့်ခြောက်ယူဇနာ အရပ်သို့။ ဖရတိ၊ နှံ့ကြား၏။ ပကတိကထာသဒ္ဓေါ၊ ပန၊ ပြကတေ ဆိုသော စကားသည်ကား။ ဒသယောဇနသဟဿံ၊ ယူဇနာတစ်သောင်းကျယ်သော။ ဒေဝနဂရံ၊ တာဝတိံသာနတ်ပြည်ကို။ ဆာဒေတိ၊ ဖုံးလွှမ်းနိုင်၏။ တေနေဝ၊ ထိုကြောင့်လျှင်။ အဿ၊ ထိုနတ်သားအား။ ယောသက ဒေဝပုတ္တောတိနာမံ၊ ယောသကနတ်သားဟူသော အမည်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သေ၊ ဤသို့ဖြစ်ခြင်းသည်။ ကိဿပန၊ အတယ်ကောင်းမှုကံ၏သာလျှင်။ နိဿန္နော၊ အကျိုးဆက်ဖြစ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုငြားအံ့။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓေ၊ အရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၌။ ပေမေန၊ ချစ်မြတ်နိုးခြင်းဖြင့်။ ဘုက္ကရဏဿ၊ အရှ်ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာမြူးထူးချင်း၏။ နိဿန္နော၊ အကျိုးဆက်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ဖြေအပ်၏။ သော၊ ထိုနတ်သားသည်။ တတ္ထ၊ ထိုတာဝတိံသာနတ်ပြည်၌။ နစိရံဌတော၊ ကြာမြင့်စွာမတည်မူ၍။ စဝိ၊ စုတေ၏။ ဟိ၊ သို့စကားသင့်စွာ။ ဒေဝပုတ္တော၊ နတ်သားတို့သည်။ ဒေဝ လောကတော၊ နတ်ပြည်မှ။ စဝိတေ၊ စုတေသည်ရှိသော်။ (စဝိတေကား ထည့်သည်)။ အာယုက္ခယေနစ၊ အသက်ကုန်ခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း။ ပုညက္ခယေနစ၊ ကောင်းမှုကံကုန်ခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း။ အာဟာရက္ခယေနစ၊ အာဟာရကုန်ခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း။ ကောပေနေစ၊ အံ့မျက်တက်ခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စထူဟိ ကာရဏေဟိ၊ လေးပါးသော အကြောင်းတို့ဖြင့်။ စဝန္တိ၊ စုတေကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုနည်း၌။ ယေနစ၊ အကြင်သူသည်လည်း။ ဗဟံပုညကမ္မံ၊ များစွာသောကောင်းမှုကံကို။ ကတံ၊ ပြုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ ဒေဝလောကေ၊ နတ်ပြည်၌။ ဥပ္ပဇ္ဇိတော၊ ၍။ ယာဝတာယုကံ၊ အသက်အတိုင်း။ ဌတော၊ တည်၍။ ဥပရူပတိ၊ အထက်အထက်နတ်ပြည်သို့။ နိဗ္ဗတ္တတိ၊ ဖြစ်လေ၏။ ဧဝံ၊ သို့။ အာယုက္ခယေန၊ အသက်ကုန်သဖြင့်။ စဝတိနာမ၊ စုတေသည်မည်၏။ ယေန၊ အကြင်သူသည်။ ပရိတ္တံပုညံ၊ အနုဘော်နည်းသောကောင်းမှုကံကို။ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီးသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တဿ၊ ထိုသူ၏။ ရာဇကောဌာဝါရေ၊ မင်း၏ကျိုကျ၌။ ပက္ခိတ္တံ၊ ထည့်သွင်းအပ်သော။ စတုနာဠိမတ္ထံ၊ လေးကွမ်းစားမျှလောက်သော။ ဧညံဝိယ၊ စပါးကဲ့သို့။ အန္တရာဝ၊ ကြား၌သာလျှင်။ တံပုညံ၊ ထိုကောင်းမှုကံသည်။ ခိယတိ၊ ကုန်၏။ အန္တရာဝ၊

(၃၁၂)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

အသက်အပိုင်းအခြားသို့ မရောက်မီ အကြား၌သာလျှင်။ ကာလံကရောတိ၊
 စုတေခြင်းကိုပြုရ၏။ ဧဝံသို့။ ပုညက္ခယေန၊ ကောင်းမှုကံကုန်ခြင်းဖြင့်။ စဝတိ
 နာမ၊ စုတေရသည် မည်၏။ အပရောပိ၊ တစ်ယောက်သော နတ်သားသည်
 လည်လည်း။ ကာမဂုဏေ၊ ကာမဂုဏ်ကို။ ပရိဘုဉ္ဇမာနော၊ သုံးဆောင်ခံစား
 လျက်။ သတိသမ္မောသေန၊ သတိမေ့ခြင်းဖြင့်။ အာဟာရံ၊ အစာအာဟာရကို။
 အပရိဘုဉ္ဇိတော၊ မစားမူ၍။ ကိလန္တကာယော၊ ပင်ပန်းသောကိုယ် ရှိလျက်။
 ကာလံကရောတိ၊ စုတေခြင်းကိုပြုရ၏။ ဧဝံသို့။ အာဟာရက္ခယေန၊ အစာ
 ကုန်ခြင်းဖြင့်။ စဝတိနာမ၊ စုတေသည်မည်၏။ အပရော၊ တစ်ယောက်သော
 နတ်သားသည်။ ပရဿ၊ သူတစ်ပါး၏။ သမ္ပတ္တိံ၊ စည်းစိမ်ကို။ အသဟန္တော၊
 သည်းမခံနိုင်သည်ဖြစ်၍။ ကုဗ္ဗိတော၊ အမျက်ထွက်၍။ ကာလံကရောတိ၊ စုတေ
 ခြင်းကိုပြုရ၏။ ဧဝံဤသို့။ ကောပေန၊ အမျက်ထွက်ခြင်းဖြင့်။ စဝတိနာမ၊ စုတေ
 သည်မည်၏။ အယံပန၊ ဤသောသကနတ်သားသည်ကား။ ကာမဂုဏေ၊ ကာမ
 ဂုဏ်တို့ကို။ ပရိဘုဉ္ဇန္တော၊ ခံစားလျက်။ မုဋ္ဌသတိ၊ လွတ်သောသတိ ရှိသည်။
 ဟုတော၊ ဖြစ်၍။ အာဟာရက္ခယေန၊ အာဟာရကုန်ခြင်းဖြင့်။ စဝိ၊ စုတေ၏။ စဝိ
 တောစပန၊ စုတေပြီး၍ကား။ ကောသမ္ပိယံ၊ ကောသမ္ပိပြည်၌။ နဂရသောဘိ
 နိယာ၊ ပြည့်တန်းဆာမ၏။ ကုစ္ဆိမ္မိဝမ်း၌။ ပဋိသန္ဓိံ၊ ပဋိသန္ဓေကို။ ဂဏှိယူ၏။
 သာပိ၊ ထိုပြည့်တန်းဆာမသည်လည်း။ ဇာတဝိဝသေ၊ ဖွားသောနေ၌။ ဧတံ၊
 ဤသူငယ်သည်။ ကိံ၊ အဘယ်သူနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒါသိံ၊ ကျွန်မကို။ ဝုစ္ဆိတော၊
 မေး၍။ အယျေ၊ သခင်မ။ ပုတ္တော၊ သားယောက်ျားတည်း။ ဣတိပုတ္တေ၊
 ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ ဇေ၊ ကျွန်မ။ ဟန္တ၊ ယခု။ ဣမံဒါရကံ၊ ဤသူငယ်ကို။
 ကတ္တရသုပ္ပေ၊ ဆန်ကော၌။ အာရောပေတော၊ တည်၍။ သင်္ကာရကုဋေ၊ တံမြက်
 ချေးစွန့်ရာအရပ်၌။ နံ၊ ထိုသူငယ်ကို။ ဆဇ္ဇဟိ၊ စွန့်ပစ်လေလော့။ ဣတိ၊
 ဤသို့ဆို၍။ ဆဇ္ဇာပေသိ၊ စွန့်ပစ်စေ၏။ ဟိ၊ တို့စကားသင့်စွ။ နဂရသောဘိ
 ကိယော၊ ပြည့်တန်းဆာမတို့သည်။ ဓိတရံ၊ သမီးကို။ ပဋိဇာဂ္ဂန္တိ၊ မွေးကျွေး
 လုတ်သင်ကုန်၏။ ပုတ္တံ၊ သားကို။ နပဋိဇာဂ္ဂန္တိ၊ မိကျွေးမွေးမလုတ်သင်ကုန်။ ဟိ၊
 တို့စကားသင့်စွ။ ဓိတရာ၊ သမီးတို့သည်။ တာသံ၊ ထိုပြည့်တန်းဆာမတို့၏။
 ပဝေဏိ၊ အနွယ်အဆက်ကို။ ဃဋ္ဌိယတိ၊ စေ စပ်၏။ ဒါရကံ၊ သားငယ်ကို။
 ကာကာပိ၊ ကျီးတို့သည်လည်းကောင်း။ သုနခါပိ၊ ခွေးတို့သည်လည်းကောင်း။
 မရိဝါရေတော၊ ခြံရံ၍။ နိသီဒိံသု၊ ကုန်၏။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓေ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၌။ သိနေ

ဟပ္ပဘဝဿ၊ ချစ်ခြင်းအဖြစ်ဟု ဆိုအပ်သော။ ဘုက္ကရဏဿ၊ ဟောင်းခြင်း။ အူခြင်း၏။ နိဿန္ဓေန၊ အကျိုးဆက်ဖြင့်။ ဧကောပိ၊ တစ်ခုသော သတ္တဝါသည် လည်း။ ဥပဂန္တံ၊ သူငယ်၏အနီးသို့ကပ်ခြင်းငှာ။ နဝိသဟိ၊ မဝံ။ တသ္မိံ ခဏေ၊ ထိုခဏ၌။ ဧကောမနုဿော၊ လူတစ်ယောက်သည်။ ဗဟိ၊ အပသ္မိံ။ နိက္ခန္ဓော၊ ထွက်လတ်သော်။ တံ၊ ထိုသူငယ်ကို။ ကာကသုနခသန္နိပါတံ၊ ကျီးခွေးတို့၏ စည်းဝေးသည်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ တေ၊ ဤသည်ကား။ ကိံ နှခေါ၊ အဘယ် နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ဒါရကံ၊ သူငယ်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ပုတ္တသိနေဟံ၊ သား၌ဖြစ်သောချစ်ခြင်းကို။ ပဋိလဘိတာ၊ ရ၍။ ခေါငါ့အား။ ပုတ္တော၊ သား ကို။ လဇ္ဈေ၊ တိ၊ ရပေပြီဟု။ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ နေတိ၊ ဆောင်၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ ကောသမ္ပိကသေဠိ၊ ကောသမ္ပိသူဌေးသည်။ ရာဇကုလံ၊ မင်းအိမ်သို့။ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားသည်ရှိသော်။ ရာဇနိဝေသနတော၊ မင်းအိမ်မှ။ အာဂစ္ဆန္တံ၊ လာသော။ ပုရောဟိတံ၊ ပုရောဟိတ်ပုဏ္ဏားကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ အာစရိယ၊ ဆရာ။ ကိံ၊ အသို့ နည်း။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ တေ၊ သင်ဆရာသည်။ နိမိတ္တံ၊ နိမိတ်ကို လည်းကောင်း။ တိထိကရဏ နက္ခတ္တယောဂေါ၊ စနည်းတပေါင်းနက္ခတ်၏ယှဉ်ခြင်းကို လည်း ကောင်း။ ဩလောကိတော၊ ကြည့်သလော။ ဣတိပုစ္ဆံ၊ ဤသို့မေး၏။ မဟာ သေဠိ၊ သူဌေးကြီး။ အာမ၊ ဪ၊ ကြည့်သည်မှန်၏။ အမှာအံ၊ ငါတို့၏။ ကိစ္စံ၊ အမှုကိစ္စသည်။ ကိံ၊ အဘယ်သို့ ဖြစ်အံ့နည်း။ အညံ၊ တစ်ပါးသူတို့၏။ ကိစ္စံ၊ အမှုသည်။ ကိံ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်အံ့နည်း။ ဇနပဒဿ၊ ဇနပုဒ်တိုင်းသား၏။ ကိစ္စံ၊ အမှုသည်။ ကိံ ဘဝိဿတိ၊ အဘယ်သို့ ဖြစ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးသည် ရှိသော်။ အညံ၊ တစ်ပါးသော။ ကိစ္စံ၊ အမှုသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣမသ္မိံ ပနနဂရေ၊ ဤပြည်၌။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ ဇာဘဒါရကော၊ ဖွားသောသူငယ်သည်။ ဇေဋ္ဌက သေဠိ၊ သူဌေးတို့တွင် သူဌေးတို့ထက်ကြီးသော သူဌေးသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ် လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ သေဠိနော၊ သူဌေး၏။ ဘရိယာ၊ သည်။ ဂရဂပ္ပာ၊ ရင့်သောကိုယ်ဝန်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထို့ ကြောင့်။ သော၊ ထိုသူဌေးသည်။ သီဃံ၊ လျင်စွာ။ ဂေဟံ၊ သို့။ ပုရိသံ၊ အချင်း ယောက်ျားကို။ ပေတေသိ၊ ၏။ ဘဏေ၊ အချင်း။ ဂစ္ဆ၊ သွားလေ။ နံ၊ ထိုသူဌေးမ ကို။ ဇာနာဟိ၊ သိအောင်မေးလေလော့။ ဝိဇာတာ၊ သားဖွားပြီလော။ နောဝါး မဖွားသေးလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးလတ်သော်။ နဝိဇာယတိ၊ မဖွားမြင်သေး။ ဣတိ၊ ဤသို့သောစကားကို။ သုတော၊ ၍။ ရာဇာနံ၊ မင်းကြီးကို။ ဒိသ္မာဝ၊

(၃၁၄)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

ဖူးမြင်ပြီး၍လျှင်။ ဝေဝေန၊ လျင်စွာ။ ဝေဟံ၊ သို့။ ဝန္တ၊ ၍။ ကာဠိ၊ နာမ၊
 ကာဠိအမည်ရှိသော။ ဒါသိ၊ ကျွန်မကို။ ပက္ခောသိတော၊ ခေါ်၍။ သဟဿံ၊
 ဥစ္စာတစ်ထောင်ကို။ ဒတော၊ ပေး၍။ ဇေ၊ ကျွန်မ။ ဝစ္ဆ၊ သွားချေ။ ဣမသ္မိံ၊ နဝရေ၊
 ဤပြည်၌။ ဥပဓာရေတော၊ စူးစမ်းကြည်ရှု၍။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ ဇာတဒါရကံ၊
 ဖွားသောသူငယ်ကို။ သဟဿံဒတော၊ တထောင်အဘိုးပေး၍။ ဝဏ္ဏိတော၊ ဝယ်
 ယူလျက်။ ဧဟိ၊ လာခဲ့လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့စေလွှတ်သည်ရှိသော်။ သာ၊ ထို
 ကာဠိအမည်ရှိသော ကျွန်မသည်။ ဥပဓာရေန္တိ၊ စူးစမ်းဆင်ခြင်လျက်။ တံ၊
 ဝေဟံ၊ ထိုအိမ်သို့။ ဝန္တ၊ ရောက်၍။ ဒါရကံ၊ သူငယ်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ အယံ၊
 ဒါရကော၊ ဤသူငယ်သည်။ ကဒါ၊ အတယ်အခါ၌။ ဇာတော၊ ဖွားသနည်း။
 ဣတိ၊ သို့။ ဝဟပဘာနိ၊ အိမ်ရှင်မကံ။ ပုစ္ဆိတော၊ မေး၍။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ ဇာတော၊
 ဖွား၏။ ဣတိပုတ္တော၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ ဣမံ၊ ဤသူငယ်ကို။ မယံ၊ ငါ့အား။
 ဒေဟိ၊ လော့။ ဣတိ၊ သို့။ ကေကဟာပဏံ၊ တသပြာကို။ အံ၊ ခိုကတော၊ အစ
 ပြု၍။ မူလံ၊ အဖိုးကို။ ဝဇေန္တိ၊ ပွားစေလျက်။ သဟဿံဒတော၊ တထောင်
 ကြေးငွေပေး၍။ တံ၊ ထိုသူငယ်ကို။ အာနေတော၊ ဆောင်၍။ သေဠိဇနာ၊ သူဌေး
 အား။ ဒသေတိ၊ ပြ၏။ သေဠိ၊ သူဌေးသည်။ မေ၊ ငါ့အား။ မိတာ၊ သမီးသည်။
 သစေ ဝိဇာယိဿတိ၊ အကယ်၍ဖွားသည်ဖြစ်အံ့။ တာယ၊ ထိုသို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊
 တကွ။ နံ၊ ထိုသူငယ်ကို။ နိဝေသေတော၊ နေစေ၍။ သေဠိဌာနဿ၊ သူဌေးအရာ
 ရှိသောသူ၏။ သာမိကံ၊ အစိုးရခြင်းကို။ ကရိဿာမိ၊ ပြုစေအံ့။ ပုတ္တော၊ သား
 သည်။ သစေဝိဇာယိဿတိ၊ အကယ်၍၊ ဖွားမြင်သည်ဖြစ်အံ့။ နံ၊ ထိုသူငယ်
 ကို။ မာရေဿာမိ၊ သတ်အံ့။ ဣတိစိန္တေတော၊ ဤသို့ကြံ၍။ တံ၊ ထိုသူငယ်ကို။
 ဝေဟေ၊ အိမ်၌။ ကာရေသိ၊ လုပ်ကျွေးပြုစုစေ၏။

≡ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုသူဌေး၏။ ဘရိယာ၊ သည်။ ကတိပါဟစ္စ
 ယေန၊ နှစ်ရက်သုံးရက်လွန်သဖြင့်။ ပုတ္တံ၊ ကို။ ဝိဇာယိ၊ ဖွားမြင်၏။ သေဠိ၊
 သူဌေးသည်။ ဣမသ္မိံ၊ ဤသူငယ်သည်။ အသတိ၊ မရှိသော်။ မမပုတ္တောဝ၊
 ငါ့သားသည်သာလျှင်။ သေဠိဌာနံ၊ သူဌေးအရာကို လတိဿတိ၊ ရလတ္တံ့။
 ဣဒါနေဝ၊ ယခုပင်လျှင်။ တံ၊ ထိုသူငယ်ကို။ မာရေတုံ၊ သတ်ခြင်းငှာ။
 ဝဇ္ဇတိတိ၊ သင့်၏ဟု။ စိန္တေတော၊ ကြံ၍။ ကာဠိံ၊ ကာဠိမည်သော ကျွန်မကို။
 အာမန္တေတော၊ ခေါ်၍။ ဇေ၊ ကျွန်မ။ ဝစ္ဆ၊ ချေ။ ဝဇေတော၊ နွားခြံမှ။ ဝေါ
 ဏာနံ၊ နွားတို့၏။ နိက္ခမနဝေလာယ၊ ထွက်သောအခါ၌။ ဝဇေဒါရမဇ္ဈေ၊

ခြံတံခါးအလယ်၌။ ဣမံဤသုဿင်္ဂကို။ တိရိယံ၊ ဖိလော။ နိပဇ္ဇာပေဟိ၊ အိပ်စေ
 လော့။ ဂါဝိယော၊ နွားမတို့သည်။ နံ၊ ထိုသုဿင်္ဂကို။ မဒ္ဒိတော၊ နင်းနယ်၍။
 မာရေဿန္တိ၊ သတ်ကုန်လတ္တံ့။ မဒ္ဒိတာမဒ္ဒိတဘာဝံပန၊ နင်းနယ်သည် မနင်း
 နယ်သည်၏ အဖြစ်ကိုကား။ ဥ တော၊ သိ၍။ ဟေ၊ လော့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့
 ဆို၏။ သာ၊ ထိုကျွန်မသည်။ ဂန္တော၊ သွား၍။ ဂေါပါလကောန၊ နွားကျောင်း
 သားသည်။ ဝဇ္ဇဒ္ဒါရေ၊ ခြံတံခါးကို။ ဝိဝဋ္ဌမတ္တေယေဝ၊ ဖွင့်ကာမျှဖြင့်လျှင်။
 တံ၊ ထိုသုဿင်္ဂကို။ တထာ၊ ထိုမှာတိုင်းသော အခြင်းအရာဖြင့်။ နိပဇ္ဇာပေသိ၊
 အိပ်စေ၏။ ဂေါဂဏဇေဌကော၊ နွားတို့၏အကြီးဖြစ်သော။ ဥသဘော၊ နွား
 လားဥသဘာသည်။ အညသ္မိကာလေ၊ အခါတပါး၌။ သဗ္ဗပစ္စာ၊ အလုံးစုံသော
 နွားတို့၏ နောက်မှ။ နိက္ခမန္တောပိ၊ ထွက်၍သွားသော်လည်း။ တံဝိဝသံ၊
 ထိုနေ၌။ သဗ္ဗပဌမံ၊ အလုံးစုံသောနွားတို့၏ ရှေ့ဦးစွာ။ နိက္ခမိတော၊ ထွက်၍။
 ဒါရကံ၊ သုဿင်္ဂကို။ ဝိသ္ဿ၊ မြင်၍။ စတုန္နပါဒါနံ၊ အခြေလေးချောင်းတို့၏။
 အန္တရေ၊ အတွင်း၌။ ကတော၊ ထား၍။ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်၏။ အနေကသ၊ တ
 ဂါဝိယော၊ အရာမကကုန်သော နွားမတို့သည်။ ဥသတဿ၊ ဥသဘာနွားလား
 ၏။ ဒေဝဿာနိ၊ နံပါးနှစ်ဘက်တို့ကို။ ဃံသန္တိယော၊ တိုက်ကုန်တိုးဝှေ့ ကုန်
 ၍။ နိက္ခမိသု၊ ထွက်သွားကုန်၏။ ဂေါပါလကောပိ၊ နွားကျောင်းသားသည်
 လည်း။ အယံ ဥသဘော၊ ဤနွားလားဥသဘာသည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ သဗ္ဗပစ္စာ၊
 အလုံးစုံသော နွားတို့၏နောက်မှ။ နိက္ခမတိ၊ ထွက်၏။ အဇ္ဈပန၊ ယနေ့မူကား။
 သဗ္ဗပဌမံ၊ အလုံးစုံသောနွားတို့၏ရှေ့ဦးစွာ။ နိက္ခမိတော၊ ထွက်ပြီး၍။ ဝဇ္ဇဒ္ဒါရ
 မဇ္ဈေ၊ ခြံတံခါးအလယ်၌။ နိစ္စလောဝ၊ မတုန်မလှုပ်ဘဲလျှင်။ ဌိတော၊ ရပ်၏။
 တေ၊ ဤအကြောင်းကား။ ကိန္နုခေါ၊ အဘယ်သို့ရှိသည်နည်း။ ဣတိစိန္တေတော၊
 ၍။ ဂန္တော၊ သွား၍။ တဿ၊ ထိုနွားလား၏။ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌။ နိပန္နဒါရကံ၊
 အိပ်သောသုဿင်္ဂကို။ ဝိသ္ဿ၊ မြင်၍။ ပုတ္တသိနေဟံ၊ သား၌ဖြစ်သောချစ်ခြင်း
 ကို။ ပဋိလဘိတော၊ ရ၍။ မေ၊ ငါ့အား။ ပုတ္တော၊ သားကို။ လဒ္ဒေါတိ၊ ရပြီဟူ။
 ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ နေသိ၊ ဆောင်ယူ၏။ ကာဠိ၊ ကာဠိအမည်ရှိသောကျွန်မသည်။
 ဂန္တော၊ သွား၍။ သေဌိနာ၊ သူဌေးသည်။ ဝုစ္ဆိတာ၊ မွေးလိက်သော်။ တမတ္ထံ၊
 ထိုအကြောင်းကို။ အာရောဇေတော၊ ကြား၍။ ဂစ္ဆ၊ သွားချေ။ နံ၊ ထိုသုဿင်္ဂကို။
 ပုန၊ တဖန်။ ဣမံသဟဿံ၊ ဤတထောင်သောဥစ္စာကို။ ဒတော၊ ပေး၍။ အာနေ
 ဟံ၊ ဆောင်ယူခဲ့ဦးလော့။ ဣတိဝုတ္တော၊ ဤသို့ဆိုအပ်သော ကျွန်မကားဦးသည်။

(၃၁၆)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

သဟဿံဒတွာ၊ တံထောင်ပေး၍။ ပုန၊ တဖန်။ အာနေတွာ၊ ဆောင်ယူခဲ့၍။
 အဒါသိ၊ ပေး၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုကဋိကျွန်မကို။ အာဟ၊ ဆို၏။
 အဓမ္မကာဋိ၊ ငါ့သွီးကာဋိ။ ဣမသ္မိံနဂရေ၊ ဤပြည်၌။ ပဉ္စသကဋသတာနိ၊
 လှည်းငါးရာတို့သည်။ ပစ္စသကဘလေ၊ မိုးသောက်သောအခါ၌။ ဥဌာယ၊
 ထ၍။ ဝါဏိဇ္ဇာယ၊ ကုန်လွယ်ခြင်းငှာ။ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားကုန်၏။ တံ၊ သင်ချစ်
 သွီးသည်။ ဣမံ၊ ဤသုဿကို။ နေတွာ၊ ဆောင်၍။ စက္ကမဂ္ဂေ၊ လှည်းကြောင်း
 ခရီး၌။ နိပဇ္ဇာပေဟိ၊ အိပ်စေလော့။ နံ၊ ထိုသုဿကို။ ဂေါဏာဝါ၊ နွားတို့
 သည်မူလည်း။ မဒ္ဓိဿန္တိ၊ နင်းကုန်လတ္တံ့။ စက္ကဝါ၊ လှည်းတီးတို့သည်
 မူလည်း။ ဆိန္ဒိဿန္တိ၊ နင်းဖြတ်ကုန်လတ္တံ့။ အဿ၊ ထိုသုဿ၏။ ပဝတ္ထိံစ၊
 အကြောင်းကိုမူလည်း။ ဥတွာဝ၊ သိ၍သာလျှင်။ အာဂစ္ဆေယျာသိ၊ လာခဲ့
 လော့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ သာ၊ ထိုကျွန်မကာဋိသည်။ တံ၊ ထိုသုဿ
 ကို။ နေတွာ၊ ဆောင်၍။ စက္ကမဂ္ဂေ၊ လှည်းကြောင်းခရီး၌။ နိပဇ္ဇာပေသိ၊
 အိပ်စေ၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ သာကဋိကဇေဌကော၊ လှည်းမှူးသည်။ ပုရတော၊
 ရှေ့ကနှင့်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်သည်။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဂေါဏာ၊ နွားတို့
 သည်။ အဿ၊ ထိုသုဿ၏။ တံဌာနံ၊ ထိုနေရာအရပ်သို့။ ပတွာ၊ ရောက်၍။
 ခံရံဆဉ္ဇေသုံ၊ လှည်းဦးတမ်းပိုးကိုစွန့်ကုန်၏။ ပုနပု၊ နံ၊ အဘန်တလဲလဲ။ အာရော
 ပေတွာ၊ ထမ်းပိုးခွင်သို့တင်၍။ ပါဇိယမာနာပိ၊ နှင်ကုန်မောင်းကုန်သော်
 လည်း။ ပုရတော၊ ရှေ့သို့။ နဂစ္ဆိံသု၊ မသွားကုန်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ တေဟိ၊
 ထိုလှည်းနွားတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ တဿာပိ၊ ထိုလှည်းမှူး၏လည်း။ ဝါယ
 မန္တဿေ ဝ၊ လုံ့လပြုစဉ်လျှင်။ အရဏံ၊ နေအရဏ်သည်။ ဥဌဟိ၊ တက်၏။
 သော၊ ထိုလှည်းမှူးသည်။ ဧတံ၊ ဤသည်ကား။ ကိံနာမ၊ ဘယ်အကြောင်း
 နည်း။ ဂေါဏာ၊ နွားတို့သည်။ ကိံနာမ၊ အဘယ်အကြောင်းကို။ ကရိံသု၊
 ပြုဆည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မဂ္ဂံ၊ ခရီးလမ်းကို။ ဩလောကေန္တော၊ ကြည့်သည်
 ရှိသော်။ ဒါရကံ၊ သုဿကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ မေ၊ ငါ၏။ ကမ္မံ၊ ပြုအပ်သော
 သောအမှုသည်။ ဘာရိယံဝတ၊ ဝန်လေးစွတကား။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေတွာ၊
 အောက်မေ့ဆင်ခြင်လျက်။ မေ၊ ငါ့အား။ ဝုတ္တော၊ သားကို။ လဒ္ဓေါတိ၊ ရပေ
 ပြီဟု။ တုဌမာနသော၊ နှစ်သက်ဝမ်းသာသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ တံ၊ ထိုသုဿ
 ကို။ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ နေသိ၊ ဆောင်၏။ ကာဋိ၊ ကာဋိမည်သော ကျွန်မသည်။
 ဂန္တော၊ သွားလေ၍။ သေဋ္ဌိနာ၊ သူဌေးသည်။ ပုစ္ဆိတာ၊ မေးအပ်သည်ရှိသော်။

၂-အပ္ပမာဒဝဂ္ဂ၊ ၁-သာမာဝတီဝတ္ထု (၃၁၇)

တံပဝတ္ထိံ၊ တိကြောင်းကို။ အာစိက္ခိတော၊ ကြား၍။ ဂစ္ဆ၊ သွားချေ။ နံ၊ ထို
 သူငယ်ကို။ ပုန၊ တဖန်။ သဟယံဒတော၊ အသပြာတထောင်ပေး၍။ အာနေ
 ဟိ၊ ဆောင်ခဲ့ချေလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တာ၊ ဆိုအပ်သော်။ တထာ၊ ထို
 သူဌေးဆိုတိုင်းသော အခြင်းအရာဖြင့်။ အကာသိ၊ ပြု၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။
 သော၊ ထိုသူဌေးသည်။ နံ၊ ထိုကျွန်းမကို။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဣဒါနိယခုအခါ၌။
 နံ၊ ထိုသူငယ်ကို။ အာမကသုသာနံ၊ သင်းချိုင်းတစ်ပြင်သို့။ နေတော၊ ဆောင်၍။
 ဂစ္ဆန္တရေ၊ ချုံကြား၌။ နိပဇ္ဇာပေဟိ၊ အပ်စေလော့။ တတ္ထ၊ ထိုသင်းချိုင်းအ
 နီးရှိသောချုံတွင်း၌။ သုနခါဒိဟိဝါ၊ ခွေးစသော သတ္တဝါတို့သည်မူလည်း။
 ခါဒိတော၊ ကိုက်ခဲ့အပ်သည်ဖြစ်၍။ မရိယတိ၊ သေလတ္တံ့။ အမနုဿောဟိဝါ၊
 တို့သည်မူလည်း။ ပဟဇ္ဇော၊ ပုတ်ခြင်းကြောင့်။ မရိယတိ၊ လတ္တံ့။ အဿ၊
 ထိုသူငယ်၏။ မတာမတဘာဝဉ္စ၊ သေသည်၏အဖြစ်။ မသေသည်၏ အဖြစ်ကို
 လည်း။ ဇာနိတောဝါ၊ သိအောင်ပြု၍လျှင်။ အာဂစ္ဆေယျာသိ၊ လာခဲ့လော့။
 ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ သာ၊ ထိုကျွန်းမကဉ်သည်။ တံ၊ ထိုသူငယ်ကို။ နေတော၊
 ဆောင်၍။ တတ္ထ၊ ထိုသူသာန်အပါးအနီးချုံ၌။ နိပဇ္ဇာပေတော၊ အပ်စေ၍။
 ဧကမန္တေ၊ တင့်အပ်သောအရပ်၌။ အဋ္ဌာသိ၊ ချောင်း၍ တိတ်တိတ်နေ၏။
 တံ၊ ထိုသူငယ်သို့။ သုနခါဝါ၊ ခွေးသည်မူလည်းကောင်း။ ကာကောဝါ၊
 ကျီးသည်မူလည်းကောင်း။ အမနုဿောဝါ၊ ဘီလူးသည်လည်းကောင်း။ ဥပ
 သက်မိတု၊ ကပ်ခြင်းငှာ။ နာသက္ခိ၊ မတ်တံနိုင်။ အဿ၊ ထိုသူငယ်၏။ မာတာ၊
 အမိသည်။ ရက္ခိတော၊ စောင့်ရှောက်ခြင်းသည်။ နေဝအတ္ထိ၊ မရှိ။ ပိတာ၊ အဘ
 သည်။ ရက္ခိတော၊ စောင့်ရှောက်ခြင်းသည်။ နအတ္ထိ၊ မရှိ။ ဘာတိကာ၊ ညီသား
 အစ်ကိုတို့သည်။ ရက္ခိတော၊ စောင့်ရှောက်ခြင်းတို့သည်။ နအတ္ထိ၊ မရှိကုန်။ ဣတိ
 အာဒိသု၊ ဤသို့စသောသူတို့တွင်။ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သော။ ရက္ခိတော
 နာမ၊ စောင့်ရှောက်သောမည်သည်။ နအတ္ထိနန၊ မရှိသည် မဟုတ်တုံလော။
 ကော၊ အဘယ်သူသည်။ နံ၊ ထိုသူငယ်ကို။ ရက္ခိတိ၊ စောင့်လေသနည်း။ ဣတိ
 ဝဒေယျ၊ ဤသို့ဆိုငြားအံ့။ သုနခကာလေ၊ ခွေးဖြစ်ဘူးသောဘဝ၌။ ပစ္စေက
 ဗုဒ္ဓေ၊ အရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၌။ သိနေဟေန၊ ချစ်မြင်းဟူသော မေတ္တာစိတ်သည်။
 ပဝတ္ထိတဘုက္ကရဏမတ္ထမေဝ၊ ဖြစ်စေအပ်သောဟောင်ခြင်း အူခြင်းကို ပြုကာ
 မျှဖြစ်သောကံသည်သာလျှင်။ တံ၊ ထိုသူငယ်ကို။ ရက္ခိတိ၊ စောင့်၏။ အထ၊ ထို
 အခါ၌။ ဧကောအပေါလကော၊ ဆိတ်ကျောင်းသားတယောက်သည်။ အနေ

(၃၁၈)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

ကသဟံသော၊ အထောင်မကများလှကုန်သော။ အစာ၊ ဆိတ်တို့ကို။ ဂေါစရံ၊
 စားကျက်သို့။ နေန္တော၊ ဆောင်သည်ရှိသော်။ သုသာနပသေန၊ သုသာန်နံ
 ပါးဖြင့်။ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏။ ကောအစာ၊ ဆိတ်မတခုသည်။ ပဏ္ဏာနိ၊ သစ်ရွက်
 ကို။ ခါဒမာနာ၊ စားလျက်။ ဂစ္ဆန္တရံ၊ ချုံတွင်းသို့။ ပဝိဋ္ဌာ၊ ဝင်သည်ရှိသော်။
 ဒါရကံ၊ သူငယ်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဇာတ္ထုကေဟိ၊ ပုဆစ်တို့ဖြင့်။ ဌတော၊ ရပ်၍။
 ဒါရကဿ၊ သူငယ်အား။ ထနံ၊ နို့ကို။ အဒါသိ၊ ၏။ အစာပါလကေန၊ ဆိတ်
 ကျောင်းသားသည်။ ဟေဟေတိ၊ ဟယ်ဟယ်ဟူ၍။ သဒ္ဓေ၊ အသံကို။ ကထေပိ၊
 ပြု၍ချောက်သော်လည်း။ နနိက္ခမိ၊ မထွက်။ သော၊ ထိုဆိတ်ကျောင်းသား၊
 သည်။ ယဋ္ဌိယာ၊ လှိုင်ကန်ဖြင့်။ နံ၊ ထိုဆိတ်မကို။ ပဟရိတွာ၊ ပုတ်ခတ်၍။ နိဟရိ
 သာမိ၊ နှင်ထုတ်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံလျက်။ ဂစ္ဆန္တရံ၊ ချုံထဲသို့။ ပဝိဋ္ဌော၊ ဝင်
 လေသော်။ ဇာတ္ထုကေဟိ၊ ပုဆစ်တို့ဖြင့်။ ဌတော၊ တုပ်ကူ၍။ ဒါရကံ၊ သူငယ်ကို။
 ခိရံ၊ နို့ရည်ကို။ ပါယန္တိ၊ စို့စေသော။ အဇိ၊ ဆိတ်မကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဒါရ
 ကေ၊ သူငယ်၌။ ပုတ္တသိနေဟံ၊ သား၌ဖြစ်သောချစ်ခြင်းကို။ ပဋိလဘိတွာ၊ ရ၍။
 မေ၊ ငါ့အား။ ဝုတ္တော၊ သားကို။ လဒ္ဓေါတိ၊ ရပြီဟု။ တံ၊ ထိုသူငယ်ကို။ အာ
 ဒါယ၊ ဆောင်ယူ၍။ ပက္ကာမိ၊ ဖဲ၏။ ကာဠိ၊ ကာဠိသည်။ ဂန္တော၊ ရှိ။ သေဋ္ဌိနာ၊
 သူဌေးသည်။ ပုစ္ဆိယာ၊ မေးအပ်သည်ရှိသော်။ တံပတ္တိ၊ ထိုအကြောင်းကို။
 အာစိက္ခိတွာ၊ ကြား၍။ ဂစ္ဆ၊ သွားချေ။ တံ၊ ထိုသူငယ်ကို။ ဝုန၊ တဘနံ။ သဟသံ
 ဒတွာ၊ တထောင်ဥစ္စာပေး၍။ အာနေဟိ၊ ဆောင်ယူခဲ့လော့။ ဣတိဝုတ္တော၊ ဤ
 သို့ဆိုလတ်သော်။ တထာ၊ ထိုဆိုတိုင်း။ အကာသိ၊ ပြု၏။ အထ၊ ထိုနောင်မှ။ နံ၊
 ထိုကျွန်မကို။ အာဟ၊ ၏။ အမ္မ၊ ကာဠိ၊ ချစ်သသွီးကာဠိ။ ဣမံ၊ ဤသူငယ်ကို။ အာ
 ဒါယ၊ ယူ၍။ စောရပပါတပဗ္ဗတံ၊ ခိုးသူတို့ကိုချရာဖြစ်သော တောင်ထိပ်သို့။
 အဘိရဟိတွာ၊ တက်၍။ ပပါတေ၊ ကမ်းပါးပြတ်၌။ ခိပထ၊ ပစ်လေကုန်
 လော့။ ပဗ္ဗတကုစ္ဆိယံ၊ တောင်၌။ ပဋိဟညမာနော၊ ထိခိုက်လျက်။ ခဏ္ဍာ
 ခဏ္ဍိကော၊ အပိုင်းအပိုင်းပြတ်သည်။ ဟုတွာ-ဖြစ်၍။ ဘူမိယံ၊ မြေ၌။ ပတိဿ
 တိ၊ ကျလတ္တံ့။ မတာမတဘာဝဉ္စ၊ သေသည်၏အဖြစ်၊ မသေသည်၏အဖြစ်ကို
 လည်း။ ဥ-တွာဝ၊ သိ၍သာ။ အာဂစ္ဆေယျာသိ၊ ပြန်ခဲ့လော့။ ဣတိအာဟ၊ ဤ
 သို့ဆို၏။ သာ၊ ကျွန်မသည်။ တံ၊ သူငယ်ကို။ တတ္ထ၊ ထိုတောင်ထိပ်သို့။ နေတွာ၊
 ဆောင်၍။ ပဗ္ဗတမတ္ထကေ၊ တောင်ထိပ်၌။ ဌတောဝ၊ ရပ်၍။ ခိပိ၊ ပစ်ချ၏။ ခေါပနံ၊
 စင်စစ်အားဖြင့်။ တံပဗ္ဗတကုစ္ဆိ၊ ထိုတောင်၌ကို။ နိဿာယ၊ ရှိ။ မဟာဝေဠု၊

ဂုဗ္ဗော၊ ဝါးရုံကြီးသည်။ ပဗ္ဗတနုသာရေနေဝတောင်ကို အစဉ်မှီသဖြင့်သာ
လျှင်။ ဝနိ၊ ကြီးပွားစည်ပင်၏။ တုဿ၊ ထိုဝါးရုံပင်ကြီး၏။ မတ္တကံ၊ အထက်
အပြင်၌။ ဃနဇာတော၊ တခဲနက်ရောက်သော။ ဗိဉ္ဇုကဂုဗ္ဗော၊ ဇင်ရွေးချုံ
သည်။ အဝတ္တရိ၊ လွှမ်းမိုး၍တည်၏။ ဒါရကော၊ သူငယ်သည်။ ပတန္တော၊
ကျသည်ရှိသော်။ ကောဇဝကေဝိယ၊ ကော်ဇောမွေ့ရာ၌ ကျခြင်းကဲ့သို့။
တသ္မိံ၊ ထိုဇင်းရွေးချုံ၌။ ပတိ၊ ကျ၏။ တံဒိဝသဉ္စ၊ ထိုနေ၌ကား။ နဠကဘရ
ဇေဋ္ဌကဿ၊ ကျူထရံသည်ကြီးအား။ ဝေဠုပလိပတ္တော၊ ဝါး အခွန်ပေးသင့်
သော အဘို့သို့ ရောက်၏။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ တို့ကျူထရံကြီးသည်။
ပုတ္တောန၊ သားနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္က။ ဂန္တော၊ သွား၍။ တံဝေဠုဂုဗ္ဗံ၊ ထိုဝါးရုံကို။
ဆိန္ဒတုံ၊ ဖြတ်ခြင်းငှာ။ အာရတိ၊ အားထုတ်၏။ တသ္မိံ၊ ထိုဝါးချုံကို။ ဆိန္ဒန္တေ၊
ဖြတ်သည်ရှိသော်။ စလန္တေ၊ လှုပ်သည်ရှိသော်။ ဒါရကော၊ သူငယ်သည်။
သဒ္ဓံ၊ အသံကို။ အကသိ၊ ပြု၏။ သော၊ ထိုကျူထရံသည်သည်။ ဒါရကသဒ္ဓေါ
ဝိယ၊ သူငယ်သံကဲ့သို့တကား။ ဣတိ၊ ဤသို့လုံးလွင်းလျက်။ ဧကေနပဿန၊
နံပါးတဘက်ဖြင့်။ အဘိရဟိတော၊ ငါးရုံပင်သို့ တက်၍။ တံ၊ ထိုသူငယ်ကို။
ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ မေ၊ ငါ့အား။ ပုတ္တော၊ ကို။ လဒ္ဓေါတိ၊ ရပြီဟူ။ တုဗ္ဗစိတ္တော၊
နှစ်သက်သောစိတ်ရှိလျက်။ အာဒါယ၊ ခေါ်ယူခဲ့၍။ ဂတော၊ သွား၏။
ကာဠိ၊ ကာဠိသည်။ သေဠိဿ၊ သူဌေး၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဂန္တော၊ ၍။ တေန၊
ထိုသူဌေးသည်။ ပုစ္ဆိတော၊ မေးလတ်သော်။ တံပဝတ္ထိံ၊ ထိုအကြောင်းကို။
အာစိက္ခိတော၊ ကြား၍။ ဂစ္ဆ၊ သွားချေ။ နံ၊ ထိုသူငယ်ကို။ ပုန၊ တတန်။ သဟသံ
နတော၊ ဥစ္စာတထောင်ထုတ်ပေး၍။ အာနေဟိ၊ ဆောင်ယူချေလော့။ ဣတိ
ပုတ္တော၊ ဤသို့ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်။ အကသိ၊
ပြု၏။ သေဠိဗုဒ္ဓော၊ သူဌေး၏။ ဣဒဉ္စိဒ္ဓေ၊ ဤမည်ဤမည်သော အမှုကိုလည်း။
ကရောန္တသေဝ၊ ပြုစဉ်ပင်လျှင်။ ဒါရကော၊ သူငယ်သည်။ ဝနိတော၊ ကြီး၍၊
အဿ၊ ထိုသူငယ်အား။ ဃောသကော ဝေဿနာမံ၊ ဃောသကဟူသော
အမည်သည်ပင်လျှင်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုဃောသက သတို့သား
သည်။ သေဠိနေော၊ သူဌေး၏။ အက္ခိမိ၊ မျက်စိ၌။ ကဏ္ဍကောဝိယ၊ ဆူးပြောင့်
ကဲ့သို့။ ခါယိ၊ ထင်၏။ ဥဇုကံ၊ ဖြောင့်ဖြောင့်မတ်မတ်။ သြလောကေတိပိ၊
ကြည့်ခြင်းငှာလည်း။ နဝိသတိ၊ မဝံ။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ တို့ဃောသက
သူငယ်၏။ မရုဏ္ဍပါယံ၊ သေအံ့သောအကြောင်းကို။ စိန္တေန္တော၊ ကြံအောင်

(၃၂၀)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

မေ့လျက်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ လဟာယကဿ၊ အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်သော။
 ကုမ္ဘကာရကဿ၊ အိုးထိန်းသည်၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဂန္တု၊ သွား၍။ ကဒါ၊
 အဘယ်အခါ၌။ အာဝါပံ၊ အိုးဖိုကို။ အာလိမ္မေသသိ၊ မီးတိုက်အံ့။ ဣတိဝုတ္တေ
 ပုစ္ဆိတု၊ ဤသို့မေးခြင်းကြောင့်။ သေ၊ နက်ဖြန်မီးတိုက်အံ့။ ဣတိဝုတ္တေ
 ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ တေနဟိ၊ ထိုသို့တပြားကား။ ဣဒံသဟဿံ၊ ဤသပြာ
 တတောင်ကို။ ဂဟေတု၊ ယူနှင့်၍။ မမ၊ ငါ၏။ ကေကမ္မံ၊ တခုသော အမှု
 ကို။ ကရေဟိတိ၊ ပြုပါလော့ဟု။ အာဟ၊ ၏။ သာမိ၊ အရှင်သုဌေး။ ကိ၊
 အဘယ်အမှုနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးလတ်သော်။ မမ၊ ငါ့အား။ ကော၊
 တယောက်သော။ အဝဇာတပုတ္တော၊ ယုတ်မာဆိုးသွမ်းသော သားသည်။
 အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံ၊ ထိုယုတ်မာသော သားကို။ တဝ၊ သင်၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။
 ပေသေသာမိ၊ စေလွှတ်လိုက်ပါအံ့။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုသားကို။ ဂဟေ
 တု၊ ခေါ်၍။ ဂစ္ဆံ၊ အိုးဖိုတံရာတိုက်တွင်းသို့။ ပဝေသေတု၊ ၍။ တိခိဏာယ၊
 ထက်လျစွာသော။ ဝါသိယာ၊ ပဲခုပ်ဖြင့်။ ခဏ္ဍာခဏ္ဍိကံ၊ အပိုင်းအပိုင်း။
 ဆိန္နိတု၊ ၍။ စာဋိယံ၊ အိုးစရည်းကြီး၌။ ပက္ခိမိတု၊ ထည့်သွင်း၍။ အာဝါ
 ပေ ယေဝ၊ အိုးဖို၌သာလျှင်။ ပစေယျာသိ၊ ဖုတ်ပါလေလော့။ ဣတိအာဟ၊
 ဆို၏။ ဝေါ၊ တို့အား။ ဣဒံသဟဿံ၊ ဤဥစ္စာတထောင်သည်။ သစ္စကာရက
 သဒိသံ၊ သစ္စာပြုသည်နှင့်တူ၏။ (ပဏ္ဏာကာရသဒိသံ-ဟူ၍လည်းပါ၌ အချို့
 ရှိ၏။ လက်ဆောင်လက်နက် ပေးသည်နှင့်တူ၏ ဟူ၍၎င်း၊ ကွမ်းဘိုး မင်းရာ
 ပေးသတ်နှင့် တူ၏ဟူ၎င်းသမ္ပန်လေ)။ ဥတ္တရိ၊ ပန၊ ထိုတထောင် ဥစ္စာ
 ထက် အလွန်မူကား။ တေ၊ သင်အား။ ကတ္တဗ္ဗယုတ္တကံ၊ ပြုအပ်သော ကျေးဇူး
 နှင့်စပ်ယှဉ်သောဥစ္စာကို။ ပစ္စာ၊ နောက်မှ။ ကရိသာမိ၊ ပြုပါအံ့။ ဣတိ၊ ဤ
 သို့ဆိုလတ်သော်။ ကုမ္ဘကာရော၊ အိုးထိန်းသည်သည်။ သာဓုတိ၊ ကောင်းပြီ
 ဟူ၍။ သမ္ပဒိစ္ဆိ၊ ဝန်ခံ၏။ သေဋ္ဌိ၊ သဌေးသည်။ ပုနဒိဝေသေ၊ မိုးသောက်သော
 နေ၌။ ယောသကံ၊ ယောသကကို။ ပက္ခောသိတု၊ ခေါ်စေ၍။ ဟိယျော၊
 ယမန်နေက။ မယာ၊ ငါသည်။ ကုမ္ဘကာရော၊ အိုးထိန်းသည်ကို။ ကေကမ္မံ၊
 တခုသောအမှုကို။ အာဏတ္တော၊ စေခိုင်းတိုက်တွန်းအပ်ပြီ။ ဟိ၊ လာလှည့်။
 တံ၊ သင်သည်။ တဿ၊ ထိုအိုးထိန်းသည်၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဂန္တု၊ သွား၍။
 ဝေါ၊ သို့။ ဝဒေဟိ၊ ဆိုလေလော့။ ဟိယျော၊ ယမန်နေက။ မမ၊ ငါ၏။ ပိတရာ၊
 အဘသည်။ အာဏတ္တံ၊ စေခိုင်းအပ်သော။ ကမ္မံ၊ အမှုကို။ ကိရ၊ မချွတ်မလွဲ

သောအားဖြင့်။ နိပ္ပေါဒေဟိ၊ ပြီးပါစေလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍။ ပဟိဏိ၊ စေလွှတ်လိုက်၏။ သော၊ ထိုသောသကသည်။ သာဓုတိ၊ ကောင်းပြီဟု။ အဂမာသိ၊ သွား၏။ တတ္ထ၊ ထိုအိုးထိန်းထံသို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားသော်။ တိ၊ ထိုသောသကကို။ ဣတရော၊ အရင်းဖြစ်သော။ သေဋ္ဌိနော၊ ၏။ ပုဇ္ဇေတ၊ သည်။ ဒါရကေဟိ၊ သူငယ်တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဂဠု၊ ဂုံညင်းကို။ ကိဠန္တော၊ ကစားလျက်နေစဉ်။ (တံကား အနက်မရှိ)။ ခိသ္မာ၊ ၍။ ပက္ခောသိတော၊ ခေါ်၍။ ဘာတိက၊ အစ်ကိုနောင်တော်။ ကုဟိံ၊ အဘယ်အရပ်သို့။ ဂစ္ဆသိ၊ သွားအံ့နည်း။ ဣတိ ပုစ္ဆိတော၊ ဤသို့မေးခြင်းကြောင့်။ ပိတု၊ အဘ၏။ သာသနံ၊ သတင်းစကားကို။ ဂဟေတော၊ ဆောင်ယူ၍။ ကုမ္ဘကာရဿ၊ အိုးထိန်းသည်၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဂမိဿာမိ၊ သွားအံ့။ ဣတိပုဇ္ဇေ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ အဟံ၊ ငါသည်။ တတ္ထ၊ ထိုအိုးထိန်းသည်သို့။ ဂမိဿာမိ၊ သွားပါအံ့။ ဓံ၊ ငါ့ကို။ ဣမေဒါရကော၊ ဤသူငယ်တို့သည်။ ဗဟုံလက္ခံ၊ အကြိမ်အမှတ်များစွာ။ ဗိနိဿ၊ အောင်လေကုန်၏။ မေ၊ ငါ့အား။ တံ၊ ထိုလောင်းတမ်းကစားခြင်းကို။ ပဋိဇိနိတော၊ တဘန်နိုင်စေအောင်စေ၍။ ဒေဟိ၊ ပေးပါလော့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ ပိတု၊ အဘ၏အပြစ်တင်ခြင်းမှ။ ဘာယာမိ၊ ကြောက်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ ဘာတိက၊ နောင်တော်။ မာဘာယိ၊ မကြောက်လင့်။ အဟံ၊ ငါသည်။ တံသာသနံ၊ ထိုသတင်းစကားကို။ ဟရိဿာမိ၊ ဆောင်အံ့။ ဗဟုမ္ပိ၊ များစွာလည်း။ ဗိတော၊ အောင်တတ်ပါ၏။ ယာဝ၊ အကြင်ရွှေလောက်။ အဟံ၊ ငါသည်။ အာဂစ္ဆာမိ၊ ရောက်အံ့။ တာဝ၊ ထိုရွှေလောက်။ မေ၊ ၏။ လက္ခံ၊ အမှတ်ဖြင့်ပြုအပ်သော ဂုံညင်းအစဉ်ကို။ ပဋိဇိန၊ တဘန် အောင်ပါစေလော့။ ဣတိအာဟ၊ ဆို၏။ သောသကော၊ သောသကသည်။ ဂဠုကိဠာယ၊ ဂုံညင်းကစားရာ၍။ ဆေကောကိရ၊ လိမ္မာသတတ်။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ နံ၊ ထိုသောသကကို။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ နိဗဒ္ဓိ၊ မပြတ်တောင်းပန်၍ဆို၏။ သောပိ၊ ထိုသောသကသည်လည်း။ တံ၊ ထိုသားရင်းကို။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဆိုတပြားကား။ ဂန္တော၊ သွား၍။ ကုမ္ဘကာရံ၊ အိုးထိန်းသည်ကို။ ဝဒေဟိ၊ ဆိုလေလော့။ မေ၊ ငါ၏။ ပိတရော၊ သည်။ ဟိယျော၊ ယမန်နေက။ ကိရ၊ စင်စစ်အားဖြင့်။ ဧကံ၊ တခုသောအမှုကို။ အာဏတ္တံ၊ စေခိုင်းအပ်၏။ တံ၊ ထိုအမှုကို။ (တံကား ထည့်သည်)။ နိပ္ပေါဒေဟိ၊ ပြီးပါစေလော့။ ဣတိဝတော၊ ဤသို့ဆို၍။ ဥယျောဇေသိ၊ လွှတ်လိုက်၏။ သော၊ ထိုသူဌေးသားသည်။ တဿ၊ ထိုအိုးထိန်းသည်

(၃၂၂)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဂန္တော၊ သွား၍။ တထာ၊ ထိုမှတစ်ဆင့်။ စကား
 အတိုင်း။ အဝစ၊ ဆိုလေ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုသူဌေးသားကို။ ကုမ္ဘကာ
 ရော၊ အိုးထိန်းသည်သည်။ သေဌိနာ၊ သူဌေးသည်။ ဝုတ္တနိယာမေနေဝ၊ မှာ
 ထားခဲ့သော နည်းဖြင့်သာလျှင်။ မာရေတွာ၊ သတ်၍။ အာဝါပေ၊ အိုးဖို၌။
 ခိဝိ၊ ပစ်၏။ ယောသကောဝိ၊ ယောသကသည်လည်း။ ဒိဝသဘာဂံ၊ နေအတို
 ပတ်လုံး။ ကိဋ္ဌိတွာ၊ ကစားပြီး၍။ သာယန္တသမယေ၊ ညချမ်းသောအခါ၌။
 ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ ဂန္တော၊ သွား၍။ တာတ၊ ငါ့သားမောင်။ ကိ၊ အဘယ့်ကြောင့်။
 နဂတောသိ၊ မသွားဘဲနေလေဘိသနည်း။ ဣတိဝုတ္တေ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။
 အတ္တနော၊ ၏။ အနာဂတကာရဏဉ္စ၊ မသွားခြင်း၏ အကြောင်းကို လည်း
 ကောင်း။ ကနိဋ္ဌဿ၊ ညီငယ်၏။ ဂတကာရဏဉ္စ၊ သွားလို့ခြင်း၏အကြောင်းကို
 လည်းကောင်း။ အာရောစေသိ၊ ကြားလျှောက်၏။ သေဌိ၊ သူဌေးသည်။ တံ၊
 စကားကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ အဟံ၊ သည်။ ဓိ၊ စတ်ဆုပ်ဖွယ်အကြံရှိစွာ။ ဣတိ၊
 ဤသို့ မိမိကိုယ်ကို အပြစ်တင်၍။ မဟာဝိရဝံ၊ သည်းစွာသောငိုကြွေးခြင်းကို။
 ဝိရဝိတွာ၊ ငိုကြွေးမြည်တမ်း၍။ သကလသရီရေ၊ ကိုယ်အလုံး၌။ ပတ္တ၊ ထိတ
 လောဟိတောဝိက၊ ကျိုက်ကျိုက်ဆူသော သွေးရည်ကဲ့သို့။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။
 ဘောကုမ္ဘကာရ၊ အိုအဆွေအိုးထိန်း။ မံ၊ ငါ့ကို။ မာနာသယံ၊ မဖျက်ဆီးပါ
 လင့်။ မာနာသယံ၊ မဖျက်ဆီးပါလင့်။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလျက်။ ဗာဟာ၊ လက်
 မောင်းတို့ကို။ ပဂ္ဂယ၊ ချီမြှောက်၍။ ကန္တန္တော၊ ငိုမြည်တမ်းလျက်။ တဿ၊ ထို
 အိုးထိန်းသည်၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ အဂမာသိ၊ သွားလေ၏။ ကုမ္ဘကာရော၊
 အိုးထိန်းသည်သည်။ တထာ၊ ထိုဘောက်ပြန်သောအခြင်းအရာဖြင့်။ အာ
 ဂန္တန္တလောသော။ တံ၊ ထိုသူဌေးကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ သာမိ၊ ရှင်သူဌေး။ သဒ္ဓါ၊ အသံ
 ကို။ မာကရိ၊ မပြုလင့်။ တေ၊ သင်၏။ ကမ္မံ၊ အမှုသည်။ နိပ္ပန္နံ၊ ပြီးပြီ။ ဣတိအာဟ၊
 ဤသို့ဆို၏။ သော၊ ထိုသူဌေးသည်။ ပဗ္ဗတေန၊ တောင်ကြီးသည်။ အဝတ္ထဇော
 ဝိယ၊ ဘိက္ခုသို့။ မဟန္တေန၊ ကြီးစွာသော။ သောကေန၊ စိုးရိမ်ခြင်း။ အဝတ္ထဇော
 တိစီးလွှမ်းမိုးသည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ အနပ္ပကံ၊ အတိုင်းမသိသော။ ခေါမနဿံ၊ နှ
 လုံးမသာယာခြင်းကို။ ပဋိသံဝေဒေသိ၊ ခံစားရ၏။ အပ္ပဒုဋ္ဌဿ၊ မပြစ်မှားအပ်
 သောသူကို။ ပဒုဿမာနော၊ ပြစ်မှားသောသူသည်။ ယထာ၊ အကြင် အခြင်း
 အရာဖြင့်။ တံ၊ ထိုနှလုံးမသာယာခြင်းကို။ ပဋိသံဝေဒေသိ၊ ခံစားရ၏။ တေန၊ ထို

ကြောင့်။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ယောဒဏ္ဍေန ။လ။ နိရုယံသောဥပ္ပဇ္ဇတိတိ၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိဟူ၍။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

တိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ယောပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အဒဏ္ဍေသု၊ ဒဏ်မပေးထိုက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၌လည်းကောင်း။ အပ္ပဒုဋ္ဌေသု၊ မပြစ်မှားအပ်သောသူတို့၌လည်းကောင်း။ ဒဏ္ဍေန၊ ဒဏ်ပေးခြင်းဖြင့်။ ဒုဿတိ၊ ပြစ်မှား၏။ သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဒသန္တံ၊ ဆယ်ပါးသော ဒဏ်သင့်ခြင်းတို့တွင်။ အညတရံ၊ တပါးပါးသော။ ဌာနံ၊ ဒဏ်သင့်ခြင်းအရာသို့။ ခိပ္ပမေဝ၊ လျှင်စွာသာလျှင်။ နိဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။

ဖရသံ၊ ကြမ်းကြုတ်ခက်ထန်စွာသော။ ဝေဒနံ၊ ဆင်းရဲဝေဒနာသို့ လည်းကောင်း။ ဇာနိံ၊ ဥစ္စာအသက်၏ဆုံးရှုံးခြင်းသို့ လည်းကောင်း။ သရီရဿ၊ ကိုယ်၏။ ဘေဒနံ၊ ပျက်ခြင်းသို့လည်းကောင်း။ ဂရုကံ၊ လေးစွာသော။ အာဗာဓိဝါပိ၊ အနာ၏နှိပ်စက်ခြင်းသို့ လည်းကောင်း။ စိတ္တက္ခေပဉ္စ၊ စိတ်ပျံ့လွင့်ခြင်းသို့ လည်းကောင်း။ ပါပုဏေ၊ ရောက်၏။

ရာဇတော၊ မင်းမှ။ ဥပသဂ္ဂံ၊ ကြီးစွာသော နှိပ်ကွက်ခြင်းဖြင့်ခံရသော ဒဏ်သင့်ခြင်းသို့ လည်းကောင်း။ ဒါရုဏံ၊ ကြမ်းထမ်းခက်ထန်ခြင်းရှိသော။ အပ္ပက္ခာနဉ္စ၊ စွပ်စွဲကဲ့ရဲ့ခြင်းသို့ လည်းကောင်း။ ဉာတိနံ၊ အဆွေအမျိုးတို့၏။ ပရိက္ခယဉ္စ၊ ပြုန်းတီးပျက်စီးခြင်းသို့ လည်းကောင်း။ ဘောဂါနဉ္စ၊ ဥစ္စာစည်းစိမ်တို့၏။ ပတင်္ဂနဉ္စ၊ ပျက်စီးခြင်းသို့ လည်းကောင်း။ ပါပုဏေ၊ ရောက်၏။

အထ၊ ထိုမြို့။ အဿ၊ ထိုသူ၏။ အဂါရာနိ၊ အိမ်တို့ကို။ အဂ္ဂိပါဝကော၊ လောင်မီး မီးကြိုးသည်။ ဒုဟတိ၊ လောင်၏။ ဒုပ္ပညော၊ ပညာနည်းသော။ သော၊ ထိုသူယုတ်မာသည်။ ကာယဿ၊ ကိုယ်ခန္ဓာ၏။ ဘေဒါ၊ ပျက်သည်မှ နောက်၌။ နိရုယံ၊ ငရဲသို့။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ကျလေ၏။

ဝေဿန္တေပိ၊ ဤသို့ ဖြစ်ငြာသော်လည်း။ သေဋ္ဌိ၊ သေဌေးသည်။ ပုန၊ တဖန်။ နံ၊ ထိုသောသကကို။ ဥဇုကံ၊ ဖြောင့်ဖြောင့်။ ဩလောကေတုံ၊ ကြည့်ခြင်းငှာ။ နသက္ကောတိ၊ မတတ်နိုင်။ ကိန္တိ၊ အဘယ်သို့။ နံ၊ ထိုသောသကကို။ မာရေယျံ၊ သတ်ရအံ့နည်း။ ဣတိစိန္တေန္တော၊ ဤသို့ ကြံသည်ရှိသော်။ မမဂါမသတေ၊ ငါ၏စားရာဖြစ်သော ရွာငယ်တရာ၌။ အာယုတ္တကဿ၊ စာရေး၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ပေသေတုာ၊ စေလွှတ်၍။ မာရေဿာမီတိ၊ သတ်အံ့ဟူ၍။ ဥပါယံ၊ အကြောင်းကို။ ဒိဿာ၊ မြင်၍။ အယံ၊ ဤသူကား။

(၃၂၄)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

မေ၊ ငါ၏။ အဝဇာတပုတ္တော၊ ယုတ်မာသော သားတည်း။ ဣမံ၊ ဤသို့။
 မာရေတွာ၊ သတ်၍။ ဝစ္ဆက္ခပေ၊ ကျင်ကြီးစွန့်ရာမစင်တောင်း၍။ ခိပတု၊ ချပစ်
 လေလော့။ ဝေတတေ၊ ဤသို့ ပြုသည်ရှိသော်။ အဟံ၊ ငါသည်။ မာတုလဿ၊
 ဦးရီးအား။ ကတ္ထဗ္ဗယုတ္တကံ၊ ပြုအပ်သောကျေးဇူးနှင့် ယှဉ်သည်ကို။ ဇာနိဿာ
 မိ၊ သိပါအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တဿ၊ ထိုစာရေးအား။ ပဏ္ဏံ၊ ဆောင်းပါးသဝဏ်
 မှာစာကို။ လိခိတုာ၍။ တာဟယောသက၊ ငါ့သား ယောသက။ အမှာကံ၊
 ငါတို့၏။ ဝါမသတေ၊ အခွန်တရာထိုက်သော ကျေးရွာ၌။ အာယုတ္တကော၊
 စာရေးသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣမံပဏ္ဏံ၊ ဤဆောင်းပါးစာခွေကို။ ဟရိတွာ၊
 ဆောင်၍။ တဿ၊ ထိုစာရေးအား။ ဒေဟိ၊ ပေးလေလော့။ ဣတိဝတ္ထာ၊ ဤသို့
 ဆို၍။ ပဏ္ဏံ၊ စာခွေကို။ တဿ၊ ထိုယောသက၏။ ဒုဿန္တေ၊ ပုဆိုးစွန့်၍။ ဗန္ဓိ၊ ထုပ်
 ဖွဲ့လိုက်၏။ သောပန၊ ထိုယောသကသည်ကား။ အက္ခရသမယံ၊ အက္ခရာ၏
 အကြောင်းကို။ နဇာနာတိ၊ မသိ။ တိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ ဒဟရကာလတော
 ပဋ္ဌာယ၊ ငယ်သော အခါမှစ၍။ နံ၊ ထိုယောသကကို။ မာရာပေန္တောဝ၊
 သတ်လို၍သာလျှင်။ သေဠိ၊ သူဌေးသည်။ မာရေတုံ၊ သေစေခြင်းငှာ။ နာ
 သက္ခိ၊ မတတ်နိုင်။ အက္ခရသမယံ၊ အက္ခရာ၏အကြောင်းကို။ ကိံ သိက္ခာ
 ပေသတိ၊ အဘယ်မှာ သင်လေရာအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်။ သော၊ ထို
 ယောသကသည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ မာရာပနပဏ္ဏမေဝ၊ သေစေတတ်သော
 စာခွေကိုလျှင်။ ဒုဿန္တေ၊ ပုဆိုးစွန့်၍။ ဗန္ဓိတွာ၊ ထုပ်၍။ နိက္ခမန္တော၊ ထွက်
 သည်ရှိသော်။ အာဟ၊ ဆို၏။ တာထ၊ တခင်သူဌေးမင်း။ မေ၊ ငါ့အား။
 ပါထေယျံ၊ ရိက္ခာဆန်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ ပါထေ
 ယျေန၊ ရိက္ခာဆောင်ခြင်းဖြင့်။ တေကမ္ပံ၊ ပြုအပ်သောအမှုသည်။ နတ္ထိ၊
 မရှိ။ အန္တရာမဂ္ဂေ၊ ခရီးအကြား၌။ အသုကဝါမေနာမ၊ ဤမည်သောရွာ၌။
 မမ သဟာယကော၊ ငါ့အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်သော။ သေဠိ၊ သူဌေးသည်။ အတ္ထိ၊
 ရှိ၏။ တဿ၊ ထိုသူဌေး၏။ သရေ၊ အိမ်၌။ ပါတရာသံကတွာ၊ နံနက်စာ စား
 သည်ကိုပြု၍။ ပုရတော၊ ရွှေသို့။ ဝစ္ဆာဟိ၊ သွားလေလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆို
 လတ်သော်။ သော၊ ထိုယောသကသည်။ သာဓူတိ၊ ကောင်းပြီဟု။ ပိတရံ၊ ကို။
 ဝန္ဓိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ နိက္ခမန္တော၊ ထွက်ခဲ့သည်ရှိသော်။ တံဝါမံ၊ ထို အဆွေခင်ပွန်း
 ၏ရွာသို့။ ပတုာ၊ ရောက်၍။ သေဠိဿ၊ သူဌေး၏။ သရံ၊ အိမ်ကို။ ပုစ္ဆိတွာ၊ မေး
 လတ်သော်။ သေဠိဇာယံ၊ သူဌေးကတော်သည်။ ပဿိ၊ မြင်၊ ၏။ တံ၊ ထို

ယောသကကို။ ကုတော၊ အဘယ်အရပ်မှ။ အာဂတော၊ လာခဲ့သည်။ အသိ၊
 ဖြစ်သနည်း။ ဣတိဤသို့မေးလတ်သည်ရှိသော်။ အန္တောနဂရတော၊ ပြည်
 တွင်းမှ။ အာဂတော၊ လာသည်။ အသိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။
 ကဿ၊ အဘယ်သူ၏။ ပုတ္တော၊ သားသည်။ အသိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဣတိ ဤသို့
 မေးလတ်သည်ရှိသော်။ အမ္မ၊ အမိ။ တုမှာကံ၊ သခင်မတို့၏။ သဟာယက
 သေဥ္ဇိနော၊ အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်သောသူဌေး၏။ ပုတ္တော၊ သားသည်။ အသိ၊ ၏။
 ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သည်ရှိသော်။ တံ၊ သည်။ ယောသကောနာမ၊ ယောသက
 အမည်ရှိသော သူသည်။ အသိ၊ ဖြစ်၏ မဟုတ်လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးလတ်
 သည်ရှိသော်။ အမ္မ၊ အမိ။ အာမ၊ ငြော်ဟုတ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သည်ရှိ
 သော်။ တဿ၊ သူဌေးမသည်။ သဟဒဿနေနေဝ၊ မြင်သည်နှင့်တကွလျှင်။
 တသ္မိံ၊ ထိုယောသက၌။ ပုတ္တသိနေဟော၊ သား၏ချစ်ခြင်းသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ဖြစ်
 ၏။ သေဥ္ဇိနောပန၊ သူဌေး၏ကား။ ပန္နရသသောဥသဝသုဇ္ဇေသိကာ၊ ဆဲ ငါး
 နှစ်ဆဲ ခြောက်နှစ်အရွယ်ရှိသော။ အဘိရူပ၊ အလွန်အဆင်းလှသော။ ပါသာ
 ဒိကာ၊ ကြည်ညိုဖွယ်ကို ဆောင်တတ်သော။ ကောဓိတာ၊ သွီးတယောက်
 သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံ၊ ထိုသသွီးကို။ ရက္ခိတံ၊ စောင့်ရှောက်စေခြင်းငှာ။ ပေသန
 ကာရိကံ၊ အစေအပါးဖြစ်သော။ ကေမေဝဒါသိံ၊ ကျွန်မတယောက်ကိုသာ
 လျှင်။ ဒတွာ၊ ပေး၍။ သတ္တတုမ္ပိကဿပါသာဒဿ၊ တုံ့ခနစ်ဆင့်ရှိသော ပြာ
 သာဒိ၏။ ဥပရိမတလေ၊ အတက်အပြင်၌။ သိရိဂဗ္ဗေ၊ အသရေရှိသောတိုက်
 ခန်း၌။ ဝသာပေန္တိ၊ နေကုန်၏။ သေဥ္ဇိဓိတာ၊ သူဌေးသွီးသည်။ တသ္မိံ၊ ခဏေ၊
 ထိုခဏ၌။ တံဒါသိံ၊ ထိုကျွန်မကို။ အန္တရာပဏံ၊ အိမ်ဈေးသို့။ ပေသေသိ၊ စေ
 လွှတ်၏။ အထ၊ ဤသို့စေလွှတ်သောအခါ၌။ နံ၊ ထိုကျွန်မကို။ သေဥ္ဇိဇာယာ၊
 သူဌေးမယားသည်။ ဒိတွာ၊ မြင်၍။ ကုဟိံ၊ အဘယ်အရပ်သို့။ ဂစ္ဆိဿတိ၊
 သွားအံ့နည်း။ ဣတိပုစ္ဆိတွာ၊ ဤသို့မေးမြန်းခြင်းကြောင့်။ အယေ၊ သခင်မ။
 ဓိတာယ၊ အမယ့်သွီးတည်။ ပေသနေန၊ စေလွှတ်ခြင်းကြောင့်။ အာဂစ္ဆတိ၊
 လာခဲ့၏။ ဣတိပုတ္တော၊ ဤသို့ဆိုသော်။ ဣတော၊ ဤအရပ်သို့။ တာဝ၊ ရွှေဦးစွာ။
 ဧဟိ၊ လာခဲ့ဦးလော့။ ပေသနံ၊ စေလွှတ်ခြင်းကို။ ထိဋ္ဌတု၊ ရှိနှင့်စေဦးလော့။
 မေ၊ ငါ၏။ ပုတ္တဿ၊ သားအား။ ဝိဋ္ဌကံ၊ အင်းပျဉ်ကို။ အတ္ထရိတွာ၊ ခင်း၍။
 ပါဒေ၊ ခြေတို့ကို။ ဧဝံ၊ ဆေး၍။ တေလံ၊ ဆီကို။ မက္ခိတွာ၊ လိမ်းကျံ
 သုတ်သင်၍။ သယနံ၊ အိပ်ရာကို။ အတ္ထရိတွာ၊ ခင်း၍။ ဒေဟိ၊ ပေးခဲ့ဦးလော့။

(၃၂၆)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

ပစ္စွာ၊ နောက်မှ။ ပေသနံ၊ စေလွှတ်သော အခွင့်အမှုကို။ ကရိယသိ၊ ပြုလေ့။
 ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ သာ၊ ထိုကျွန်မသည်။ တထာ၊ ထိုသဋ္ဌေးကတော်
 ဆိုတိုင်း။ အကာသိ၊ ပြု၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ စိရေန၊ ကြာမြင့်မှ။ အာဂတံ၊
 လာသော။ နံ၊ ထိုကျွန်မကို။ သေဠိဓိတာ၊ သဋ္ဌေးသမီးသည်။ သန္တဇ္ဇေယိ၊ မြိမ်း
 ခြောက်မောင်းမဲ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုသုဋ္ဌေးသမီးကို။ သာ၊ ထိုကျွန်မ
 သည်။ အာဟ၊ ၏။ အယျ၊ အရှင်မ (အယျကားထည့်သည်)။ မေ၊ အကျွန်ုပ်
 အား။ မာကုဇ္ဈိ၊ အမျက်မထွက်လင့်။ သေဠိပုတ္တော၊ သုဋ္ဌေးသားဖြစ်သော။
 ယောသကော၊ ယောသကသည်။ အာဂတော၊ ရောက်လာ၏။ တဿ၊ ထို
 သုဋ္ဌေးသားအား။ ဣဒဉ္စိဒဉ္စ၊ ဤမည်ဤမည်သော အမှုကိုသာလျှင်။ ကတာ၊
 ပြုပြီးမှ။ တတ္ထ၊ ထိုအိမ်ဈေးသို့။ ဝန္တော၊ သွား၍။ အာဂတာ၊ လာခဲ့သည်။ အမှိ
 ၏။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ သေဠိဓိတာယ၊ သုဋ္ဌေးသမီးအား။ သေဠိပုတ္တော
 ယောသကောတိ နာမံ၊ ယောသကမည်သော သုဋ္ဌေးသားဟု ဆိုအပ်သော
 စကားကို။ သုတာဝ၊ ကြား၍လျှင်။ ပေခံ၊ ချစ်ခြင်းသည်။ ဆဝိယာဒိနိ၊ အရေ
 စသည်တို့ကို။ ဆိန္ဒိတာ၊ ဖြတ်၍။ အဠိမိဉ္စ၊ ရိုးတွင်းခြင်ဆီကို။ အာဟ၊ ထိခိုက်
 ၍။ ဌိတံ၊ တည်၏။ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ ကောတုဟလကလသ္မိံ၊
 ကောတုဟလဖြစ်သောဘဝ၌။ သာ၊ ထိုသုဋ္ဌေးသမီးသည်။ တဿ၊ ထိုကောတု
 ဟလ၏။ ပဇာပတိ၊ မယားသည်။ ဟုတာ၊ ဖြစ်၍။ နာဠိကောဒနံ၊ တစ်ကွမ်း
 စားချက်ထမင်းကို။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓဿ၊ အရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓအား။ အဒါသိ၊ ပေးလှူ
 ခဲ့ဖူး၏။ တဿ၊ ထိုကုသိုလ်ကံ၏။ အာနဘာဝေန၊ ဖြင့်။ ဝန္တော၊ သွား၍။ ဣမ
 သ္မိံ သေဠိကုလေ၊ ဤသုဋ္ဌေးအိမ်၌။ နိဗ္ဗတ္တာ၊ ၏။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်။ တံ၊ ထို
 သုဋ္ဌေးသားကို။ သောပုဗ္ဗသိနေဟော၊ ထိုရှေး၌ဖြစ်သော ချစ်ခြင်းသည်။
 အဝတ္ထရိတာ၊ လွှမ်းမိုးဖိစီး၍။ ဂဏှိ၊ ယူလေ၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်။ ဘဂဝံ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပုဗ္ဗေလ၊ ကေတိ၊ ကေဟူ၍။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။
 ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ပုဗ္ဗေဝ၊ ရှေးရှေးသောဘဝ၌လျှင်။ သန္နိဝါသေနဝါ၊
 အတူတကွနေဖူးသဖြင့် လည်းကောင်း။ ပစ္စုပ္ပန္တဟိတေနဝါ၊ ပစ္စုပ္ပန္တဘဝ၌
 ဖြစ်သော အကျိုးစီးပွားကို ရှက်ဆောင်ခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း။ ဝေံ၊ ဤနှစ်ပါး
 သော အကြောင်းကြောင့်။ တံပေမံ၊ ထိုချစ်ခြင်းသည်။ ဇာယတေ၊ ဖြစ်၏။ ကိမိဝ၊
 အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမကား။ ဥဒကေ၊ ရေ၌။ ဥပ္ပလံ၊ ကြာသည်။ ဇာယတေယ
 ထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့။ ယထာ၊ ထိုအတူ။ ပေပံ၊ ချစ်ခြင်းသည်။ ဇာယတေ၊ ဖြစ်၏။

အထာ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုကျွန်မကို။ ပုစ္ဆံ၊ မေး၏။ အမ္မ၊ အမိ။ သော၊ ထို
သုဋ္ဌေးသားသည်။ ကုဟိံ၊ အဘယ်အရပ်သို့ ရှိသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။
သယနေ၊ အိပ်ရာ၌။ နိပဇ္ဇော၊ လျောင်းလျက်။ နိဒ္ဒါယတိ၊ အိပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့
ဆိုလတ်သော်။ အဿ၊ ထိုသုဋ္ဌေးသား၏။ ဟတ္ထေ၊ လက်၌။ ကိဉ္စိ၊ တစ်စုံ
တစ်ခုသည်။ အတ္တိပန၊ ရှိသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးလတ်သော်။ ဒုဿန္တေ၊
ပုဆိုးစွန့်၌။ ပဏ္ဏံ၊ ဆောင်းပါးစာခွေသည်။ အတ္တိ၊ ပါလာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့
ပြောလတ်သော်။ သာ၊ ထိုသုဋ္ဌေးသမီးသည်။ ဧတံ၊ ဤစာခွေသည်။ ကိံပဏ္ဏံ
နုခေါ၊ အဘယ်သို့မှာထားသော အခြင်းအရာစာခွေ ဖြစ်လေသနည်း။ ဣတိ၊
ဤသို့အောက်မေ့၍။ တသ္မိံ၊ ထိုသုဋ္ဌေးသားသည်။ နိဒ္ဒါယန္တေ၊ အိပ်ပျော်
သည်ရှိသော်။ မာတာပိတုနံ၊ အမိအဘတို့၏။ အညဝိဟိတတာယ၊ တစ်ပါးကို
စီရင်၍ နေခြင်းကြောင့်။ အပဿန္တာနံ၊ မမြင်ကုန်စဉ်။ ဩတရိတွာ၊ ဆင်းသက်
၍။ တံပဏ္ဏံ၊ ထိုစာခွေကို။ မောစေတု၊ ဖြည်၍။ အာဒါယ၊ ယူ၍။
အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဝတ္တံ၊ တိုက်တွင်းသို့။ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍။ ဒွါရံ၊ တံခါးမကို။
ပိဓာယ၊ ပိတ်၍။ ဝါတပါနံ၊ လေသာပေါက်တံခါးငယ်ကို။ ဝိဝရိတွာ၊ ဖွင့်၍။
အက္ခရသမယေ၊ အက္ခရာကိုဖတ်ခြင်း၌။ ကုသလတာယ၊ တတ်ပွန်လိမ္မာသည်
၏အဖြစ်ကြောင့်။ ပဏ္ဏံ၊ စာခွေကို။ ဝါစေတွာ၊ ဖတ်၍။ အဟောတဝဗာလော၊
ဪမသိမလိမ္မာ မိုက်ပါလေစွတကား။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ မရဏပဏ္ဏံ၊
သေကြောင်းဖြစ်သော စာလွှာကို။ ဒုဿန္တေ၊ ပုဆိုးစွန့်၌။ ဗန္ဓိတွာ၊ ဖွဲ့ချည်၍။
ဝိစရတိ၊ သွားလာ၏။ မယာ၊ ငါသည်။ နဒိဋ္ဌံ၊ မမြင်မကြည့်ရုံမိသည်။ သစေ
အဿ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့။ အဿ၊ ထိုသုဋ္ဌေးသား၏။ ဇီဝိတံ၊ အသက်ရှည်ခြင်း
သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တံပဏ္ဏံ၊ ထိုစာခွေကို။ ဖာလေတွာ၊ ဆုတ်ပစ်
၍။ သေဋ္ဌိဿ၊ သုဋ္ဌေး၏။ ဝစနေန၊ စကားဖြင့်။ အပရံပဏ္ဏံ၊ အသစ်စာခွေ
ကို။ လိခိတွာ၊ ရေး၍။ အယံ၊ ဤသူသည်။ မမပုတ္တော၊ သော။ ယောသကော
နာမ၊ မည်၏။ တံ၊ ထိုငါ့သားယောသကကို။ ဂါမသကတော၊ အခွန်တစ်ရာ
ထွက်သောရွာမှ။ ပဏ္ဏာကာရံ၊ လက်ဆောင်ကို။ အာဟရာပေတွာ၊ ဆောင်စေ
၍။ ဣမဿဇနပဒသေဋ္ဌိနော၊ ဤဇနပုဒ်၌နေသော သုဋ္ဌေး၏။ မိတရာ၊
သမီးနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ မဂ်လံ၊ ထိမ်းမြားခြင်းမဂ်လာကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ အတ္တ
နော၊ ၏။ ဝဘနဂါမဿ၊ နေရာဖြစ်သောရွာ၏။ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌။ ဒွိတုမ္ပိကံ၊ တုံ
နှစ်ဆင့်ရှိသော။ ဂေဟံ၊ အိမ်ကို။ ကာရေတွာ၊ ဆောက်စေ၍။ ပါကာရပရိက္ခေ

(၃၂၀)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

ပေနစေဝ၊ တံတိုင်းရံခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း။ ပုရိသဂုတ္တိယာစ၊ ယောက္ခိန္ဒြားထို့
 ကိုစောင့်ရှောက်စေခြင်းလည်းကောင်း။ သုသံဝိဟိတာ၊ ကောင်းစွာစီရင်အပ်
 သည်ဖြစ်၍။ ရက္ခံ၊ အစောင့်အရှောက်ကို။ ကရောတု၊ ပြုလေ့။ မယုဉ္ဇ၊ ငါ့အား
 လည်း။ ဣဒဉ္စိဒဉ္စ၊ ဤမည်ဤမည်သောအမှုကိုလည်း။ မယာ၊ ငါသည်။ ကထန္တိ၊
 ပြုပြီဟူ၍။ သာသနံ၊ သတင်းစကားကို။ ပေသေတု၊ စေလွှတ်လိုက်လေ့။ ဝေ၊
 ဤသို့မှာထားသောအတိုင်း။ ကထေ၊ ပြုသည်ရှိသော်။ အဟံ၊ ငါသည်။ မာတု
 လဿ၊ ဦးရီးအား။ ကတ္တဗ္ဗယုတ္တကံ၊ ပြုအပ်သော ကျေးဇူးနှင့် ယှဉ်သည်ကို။
 ဇာနိဿာမိ၊ သိပါအံ့။ ဣတိ၊ သို့ရေး၏။ လိခိတွာစပန၊ စာရေးပြီး၍ကား။
 သဿံရိတွာ၊ လိပ်၍။ ဝါ၊ ခေါက်၍။ အဿ၊ ထိုသူဌေးသား၏။ ဒုဿန္တယေဝ၊
 ပုဆိုးစွန်၌သာလျှင်။ ဗန္ဓိ၊ ဖွဲ့၏။ သော၊ ထိုသူဌေးသားသည်။ ဒိဝသဘာဂံ၊
 နေအဘို့ပတ်လုံး။ နိဒ္ဒါယိတွာ၊ အိပ်၍။ ဥဌာယ၊ ၍။ ဘုဉ္ဇိတွာ၊ ၍။ ပက္ကမိ၊ ဖဲလေ
 ၏။ ပုနဒိဝသေ၊ မိုးသောက်သောနေ့။ ပါတောဝ၊ စောစောက။ တံဂါမိ၊ ထို
 ရွာသို့။ ဂန္တု၊ ရောက်၍။ အာယုတ္တကံ၊ စာရေးကို။ ဂါမကိစ္စံ၊ ရွာ၌ စီရင်
 ခန့်ထားအပ်သောအမှုကို။ ကရောန္တယေဝ၊ ပြုစဉ်ပင်လျှင်။ ပဿိ၊ မြင်၏။ သော၊
 ထိုစာရေးသည်။ တံ၊ ထိုသူဌေးသား ယောသကကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ တာတ၊
 ငါ့သားအမောင်။ ကိံ၊ အဘယ်အမှုနှင့်ရောက်လာသနည်း။ ဣတိပုစ္ဆံ၊ ဤသို့
 မေး၏။ မေ၊ ငါ၏။ ပိတရာ၊ အဘသည်။ တုမ္ဘာကံ၊ သင်တို့အား။ ပဏ္ဏံ၊
 ဆောင်းပါးစာကို။ ပေသိတံ၊ စေအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ တာတ၊
 ငါ့သား။ ကိဿပဏ္ဏံ၊ အဘယ်သို့သောဆောင်းပါးစာကို။ အာဟရ၊ ဆောင်ခဲ့
 သနည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ပဏ္ဏံ၊ စာခွေကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ဝါစေတွာ၊ ဖတ်၍။
 တုဌမာနသော၊ နှစ်သက်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ တော၊ အိုအချင်းတို့။ မမ၊
 ငါ၏။ သာမိနော၊ အရှင်သူဌေး၏။ မယိ၊ ငါ၌။ သိနေဟံ၊ ချစ်ခြင်းကို။ ပဿထ၊
 ကြည့်ပါကုန်လော့။ မေ၊ ၏။ ဇေဌပုတ္တဿ၊ သားကြီးအား။ မဂ်လံ၊ ထိမ်းမြား
 ခြင်းမဂ်လာကို။ ကရောဣတိ၊ ပြုလေလော့ဟု။ မမသန္တိကံ၊ ငါ့အထံသို့။
 ပဟိဏိ၊ စေလွှတ်၏။ သိသံ၊ လျှင်စွာ။ ဒါရုအာဒိနိ၊ သစ်စသည်တို့ကို။ အာဟ
 ရထာတိ၊ ဆောင်စေကုန်လော့ဟု။ ဂဟပတိကေ၊ သူကြွယ်တို့ကို။ ဝတွာ၊ ဆို၍။
 ဂါမမဇ္ဈေ၊ ရွာလယ်၌။ ဂုတ္တပကာရေန၊ ဆိုအပ်ပြီးသော အပြားအားဖြင့်။
 ဂေဟံ၊ အိမ်ကို။ ကာရောပေတွာ၊ ဆောက်စေ၍။ ဂါမသကတော၊ အခွန်တစ်ရာ
 ထွက်သော ရွာတစ်ရာမှ။ ပဏ္ဏာကာရံ၊ လက်ဆောင်ကို။ အာဟရာပေတွာ၊

ဆောင်စေ၍။ ဇနပဒသေဋ္ဌိနော၊ ဇနပုဒ်သုဋ္ဌေး၏။ ဓိတရံ၊ သမီးကို။ အာနေတော၊
ဆောင်၍။ မင်္ဂလံ၊ ထိမ်းမြားမင်္ဂလာကို။ ကတော၊ ပြု၍။ သေဋ္ဌိဿ၊ သုဋ္ဌေးကို။
မယာ၊ သည်။ ဣဒဉ္စိဒဉ္စ၊ ဤမည်ဤမည်သော အမှုကိုလည်း။ ကတံ၊ ပြီ။ ဣတံ၊
ဤသို့။ သာသနံ၊ သတင်းစကားကို။ ပဟိတံ၊ စေလိုက်၏။ တံ၊ ထိုစကားကို။
သုတော၊ ကြား၍။ သေဋ္ဌိနော၊ သုဋ္ဌေးသည်။ ယံ၊ အကြင်အမှုကို။ ကာရေမိ၊ ပြုစေ
လို၏။ တံ၊ ထိုအမှုသည်။ နဟောတံ၊ မဖြစ်။ ယံ၊ အကြင်အမှုကို။ နကာရေမိ၊
မပြုစေလို။ တဒေဝ၊ ထိုအမှုသည်သာလျှင်။ ဟောတံ၊ ဖြစ်၏။ ဣတံ၊ ဤသို့။
မဟန္တံ၊ ကြီးစွာသော။ ဒေါမနဿံ၊ နှလုံးမသာယာခြင်းသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇံ၊ ဖြစ်၏။
ပုတ္တသောကေန၊ သား၌ဖြစ်သော စိုးရိမ်ခြင်းနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္က။ သောကော၊
စိုးရိမ်မှုသည်။ ကေတောဟုတော၊ တပေါင်းတည်းဖြစ်၍။ ကုစ္ဆိဉာဟံ၊ ဝမ်း၌
ဖြစ်သော နှလုံး၏ပူလောင်ခြင်းကို။ ဥပ္ပါဒေတော၊ ဖြစ်၍။ အတိသာရံ၊
ဝမ်းလားသော ရောဂါကို။ ဇနေသိ၊ ဖြစ်စေ၏။ သေဋ္ဌိမိတာပိ၊ သုဋ္ဌေးသမီး
သည်လည်း။ ကောစိ၊ ကစ်စုံတစ်ယောက်သူသည်။ သေဋ္ဌိနော၊ သုဋ္ဌေး၏။ သန္တိ
ကာ၊ အထံမှ။ သစေအာဝုတ္တတိ၊ အကယ်၍လာသည် ဖြစ်အံ့။ မမ၊ ငါ့အား။
အကထေတော၊ မပြောမဆိုမူ၍။ သေဋ္ဌိပုတ္တဿ၊ သုဋ္ဌေးသားအား။ ပဌမတရံ၊
ရှေ့ဦးစွာ။ မာကယယိတ္တာ၊ မပြောမဆိုကုန်လင့်။ ဣတံ၊ ဣသို့။ အာဏာပေသိ၊
ပညတ်၏။ သေဋ္ဌိပိ၊ သုဋ္ဌေးသည်လည်း။ ဒါနိ၊ ယခု။ ခေါပန၊ စင်စစ်အားဖြင့်။
တံဒုဋ္ဌပုတ္တံ၊ ထိုမကောင်းသောသားကို။ မမသာပတေယျဿ၊ ငါ့ဥစ္စာနှစ်၏။
သာမိကံ၊ အရှင်ကို။ နကရိဿာမိ၊ မပြုအံ့။ ဣတိစိန္တေတော၊ ဤသို့ကြံ၍။
ကေအာယုတ္တကံ၊ တစ်ယောက်သောစာရေးကို။ အာဟ၊ ၏။ မာတုလ၊ ဦးရီး။
ပုတ္တံ၊ သားကို။ ဒဋ္ဌ၊ ကာမော၊ ကြည်မြင်လိုသည်။ အမှိ၊ ဖြစ်၏။ ကေပါဒမူလိကံ၊
ခြေရင်း၌ခစားသော တစ်ယောက်သူကို။ ကေပဏ္ဏံ၊ တစ်ခုသော စာခွေကို။
လိခိတော၊ ရေး၍။ ပေသေတော၊ စေ၍။ မမပုတ္တံ၊ ငါ့သားကို။ ပက္ခောသာ
ပေဟိ၊ ခေါ်လော့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ သော၊ ထိုစာရေးသည်။ သာဓူတိ၊
ကောင်းပြီဟု။ ပဏ္ဏံဒတော၊ စာပေး၍။ ကေပုရိသံ၊ ယောက်ျားတစ်ယောက်ကို။
ပေသေသိ၊ စေလွှတ်၏။ သေဋ္ဌိမိတာ၊ သုဋ္ဌေးသမီးသည်။ တဿ၊ ထိုစေလိုက်
သောယောက်ျား၏။ အာဝန္တော၊ လာ၍။ ဒွါရေ၊ တံခါး၌။ ဌိတဘာဝံ၊ နေသည်
၏ အဖြစ်ကို။ သုတော၊ ကြား၍။ ပက္ခောသာပေတော၊ ခေါ်စေ၍။ တာတ၊
အမောင်။ ကိံ၊ အဘယ်ကြောင့် ရောက်လေသနည်း။ ဣတိပုစ္ဆံ၊ ဤသို့မေး၏။

(၃၃၀)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

အယျေ၊ သခင်မ။ သေဋ္ဌိ၊ သူဌေးသည်။ ဂိလာနော၊ နာသည်ဖြစ်၍။ ပုတ္တ၊
သားကို။ ပဿိတံ၊ ကြည့်ခြင်းငှါ။ ပက္ခောသာပေသိ၊ ခေါ်စေ၏။ ဣတိအာဟ၊
ဤသို့ဆို၏။ တာတ၊ အမောင်။ ဗလဝါ၊ အားကြီးသော။ ဒုဗ္ဗလော၊
အားနည်းသလော။ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေး၏။ အယျေ၊ သခင်မ။ တာဝ၊ ရွှေဦး
စွာ။ ဗလဝါ၊ အားရှိ၏။ အာဟာရံ၊ ထမင်းကို။ ပရိဘုဉ္ဇတိယေဝ၊ စားနိုင်
သေးသည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ သာ၊ ထိုသူဌေးသမီး
သည်။ သေဋ္ဌိပုတ္တံ၊ သူဌေးသားကို။ အဇာနာ ပေတွာဝ၊ မသိစေမူ၍သာလျှင်။
တဿ၊ ထိုတမန်ယောက်ျား၏။ နိဝေသနဉ္စ၊ အိပ်ရာနေရာကို လည်းကောင်း။
ပရိဗ္ဗယဉ္စ၊ ရိက္ခာဆန်ကိုလည်းကောင်း။ ဒါပေတွာ၊ ပေးစေ၍။ မယာ၊ ငါသည်။
ပေသိတကာလေ၊ စေလွှတ်သောအခါ၌။ ဂမိဿသိ၊ သွားလေလော့။ တာဝ၊
ရွှေဦးစွာ။ အစ္ဆယျ၊ နေဦးလော့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ သေဋ္ဌိ၊ သူဌေးသည်။
ပုန၊ တစ်ဖန်။ အာယုတ္တကံ၊ စာရေးကို။ အဝစ၊ ဆို၏။ မာတုလ၊ ဦးရီး။ ကံ၊
အဘယ်ကြောင့်။ တေ၊ သင်။ မမပုတ္တဿ၊ ငါ့သား၏။ သန္တိကံ၊ ထံသို့။ နပဟိတံ၊
မစေဘိသနည်း။ ဣတိအဝစ၊ ဤသို့ဆို၏။ သာမိ၊ ရှင်သူဌေး။ ပဟိတံ၊ စေအပ်
ပြီ။ ဂတပုရိသော၊ သွားသောယောက်ျားကား။ တာဝ၊ ရွှေဦးစွာ။ နတေ၊
မရောက်လာသေး။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဆိုတပြီးကား။ ပုန၊
တစ်ဖန်။ အပရံ၊ တစ်ယောက်ကို။ ပေသေဟိ၊ စေလေလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။
သော၊ စာရေးသည်။ ပေသေသိ၊ စေပြန်၏။ သေဋ္ဌိမိတာ၊ သူဌေးသမီးသည်။
တသ္မိံပိ၊ ထိုတမန်ယောက်ျား၌လည်း။ တထေဝ၊ ထိုရွှေတူသာလျှင်။ ပဋိပဇ္ဇိ၊
ကျင့်၏။ အထ၊ ၌။ သေဋ္ဌိနော၊ သူဌေးအား။ ရောဂေါ၊ အနာသည်။ ဗလဝါ၊
အားကြီးစွာ။ ဇာတော၊ ဖြစ်၏။ ကေဘာဇနံ၊ အညစ်အကြေး ထည့်ရာ
အိုးတစ်ခုကို။ ပဝိသတိ၊ သွင်းရ၏။ ကေ၊ အိုးတစ်လုံးကို။ နိက္ခမတိ၊ ထုတ်ရ၏။
ပုန၊ တစ်ဖန်။ သေဋ္ဌိ၊ သူဌေးသည်။ အာယုတ္တကံ၊ စာရေးကို။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ မာတု
လ၊ ဦးရီး။ ကံ၊ အဘယ်ကြောင့်။ တေတယာ၊ သင်သည်။ မမပုတ္တဿ၊
ငါ့သား၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ နပဟိတံ၊ စေဘိသနည်း။ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေး၏။
သာမိ၊ အရှင်သူဌေး။ ပဟိတံ၊ စေအပ်ပြီ။ ဂတပုရိသော၊ သွားလေသော
ယောက်ျားသည်။ တာဝ၊ ရွှေဦးစွာ။ နတေ၊ မရောက်လာသေး။ ဣတိ၊
ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဆိုတပြီးကား။ ပုန၊ တစ်ဖန်။ အပရံ၊
တစ်ယောက်ကို။ ပေသေဟိ၊ စေဦးလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ သော၊ ထိုစာရေး

သည်။ ပေသေသိ၊ စေ၏။ သေဋ္ဌိမိတာ၊ သူဌေးသမီးသည်။ တတိယဝါရံ၊ သုံးကြိမ်
တိုင်အောင်။ အာဂတံပိ၊ ရောက်လာသော သူကိုလည်း။ တံပဝတ္ထိံ၊ ထို
အကြောင်းကို။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ သော၊ ထိုတမန်ယောက်ျားသည်။ အယျေ၊
သခင်မ။ သေဋ္ဌိ၊ သူဌေးသည်။ ဗာဠကီလာနော၊ ပြင်းစွာနာ၏။ အာဟာရံ၊
တမင်းအစာကို။ ပစ္ဆိန္နိတု၊ ပြတ်၍။ မစ္စ၊ ပရာယနော၊ သေမင်းလက်သို့လည်း
လျောင်းသည်။ ဇာတော၊ ဖြစ်၏။ ကေသာဇနံ၊ ကျင်ကြီးကျင်ငယ် ထည့်ရာ
အိုးတစ်လုံးကို။ နိက္ခမတိ၊ ထုတ်ရ၏။ ကေ၊ အိုးတစ်လုံးကို။ ပဝိသတိ၊ သွင်းရ၏။
ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ သေဋ္ဌိမိတာ၊ သူဌေးသမီးသည်။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။
ဂန္တိ၊ သွားခြင်းငှာ။ ကာလော၊ အခါတန်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သေဋ္ဌိပုတ္တဿ၊
သူဌေးသားအား။ တေ၊ သင်၏။ ပိတာ၊ အဘသည်။ ဝိလာနောကိရ၊ နာသတဲ့။
ဣတိအာရောစေတု၊ ဤသို့ကြား၍။ ဘဒ္ဒေ၊ နှမအိမ်ရှင်။ ကိံဝဒေသိ၊
အသို့ဆိုသနည်း။ ဣတိဝုတ္တေ၊ ဤသို့မေးလတ်သော်။ သာမိ၊ အမောင်။
အဖာသုကံ၊ မချမ်းသာခြင်း။ အဿ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဣဒါနိ၊
ယခုအခါ၌။ ကိံကာတဗ္ဗံ၊ အဘယ်သို့ပြုအံ့မည်နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုလတ်
သော်။ ဂါမသတော၊ ရွာတစ်ရွာမှ။ ဝုဠာနကပဏ္ဏာကာရံ၊ ထွက်သောအခွန်
လက်ဆောင်ကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ဂန္တော၊ ဤ။ နံ၊ ထိုအဘကို။ ပဿိဿာမ၊
ဖူးမြင်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ သော၊ ထိုယောသကသည်။ သာဓုတိ၊
ကောင်း၏ဟု။ ပဏ္ဏာကာရံ၊ လက်ဆောင်ကို။ အာဟရာပေတု၊ ဆောင်စေ
၍။ သကဇ္ဇေဟိ၊ လည်းတို့ဖြင့်။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ပဏ္ဏာမိ၊ သွား၏။ အထ၊
ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုယောသကကို။ သာပိ၊ အမောင်ယောက်ျား။ တေ၊ သင်၏။
ပိတာ၊ အဘသည်။ ဝုဠလော၊ အားနည်း၏။ ဧတ္တကံ ပဏ္ဏာကာရံ၊ ဤမျှ
လောက်သောလက်ဆောင်ကို။ ဂဟေတု၊ ယူ၍။ ဂစ္ဆန္တနံ၊ သွားကုန်သော
ဝါတို့အား။ ပပဇ္ဇော၊ ကြာမြင့်သည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဧတံ၊ ဤ
လည်းအဘော်အပေါင်းကို။ နိဝတ္တာပေဟိ၊ ပြန်စေလော့။ ဣဟိဝတာ၊ ဤသို့
ဆို၍။ တံသဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံကို။ အတ္တနော၊ ၏။ ကုလဂေဟံ၊ အမျိုးအိမ်သို့။
ပေသေတု၊ စေလွှတ်၍။ ပုန၊ တစ်ဖန်။ တံ၊ ထိုယောသကကို။ အာဟ၊ ဆို၏။
သာမိ၊ သခင်။ တံ၊ သင်သည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ပိတုပါဒပသေ၊ အတခြေရင်း၌။
တိဋ္ဌေယျာသိ၊ နေလော့။ အဟံ၊ ဝါသည်။ ဥဿိသကပသေ၊ မောင့် အဘ၏
ခေါင်းရင်း၌သာ။ ဥဿာမိ၊ နေအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့တိုင်ပင်လျက်။ ဂေဟံ၊

(၃၃၂)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

အိမ်သို့။ ပဝိသမာနာယေဝ၊ ဝင်သောအခါ၌သာလျှင်။ ဂေဟဿ၊ အိမ်၏။
ပုရတောစ၊ ရှေ့မှလည်းကောင်း။ ပစ္ဆတောစ၊ နောက်မှလည်းကောင်း။
အာရက္ခံ၊ လုံခြုံသောအစောင်အရှောက်ကို။ ဂဏှထ၊ ယူကြကုန်လော့။ ဣတိ၊
ဤသို့။ အတ္တနော၊ ၏။ ပုရိသေ၊ ကိုယ်ရံယောက်ျားတို့ကို။ အာဏာပေသိ၊
စေခိုင်းခန့်ရံ၏။ ပဝိဋ္ဌကာလေပန၊ ဝင်သောအခါ၌ကား။ သေဋ္ဌိပုတ္တော၊ သူဌေး
သားသည်။ ပိတုပါဒပသေ၊ အဘခြေရင်း၌။ အဋ္ဌာသိ၊ နေ၏။ ဣတရာ၊ မယား
သူဌေးသမီးသည်။ ဥဿိသကပသေ၊ ခေါင်းရင်း၌။ နိသီဒိ၊ နေ၏။

တသ္မိံခဏေ၊ ထိုခဏ၌။ သေဋ္ဌိ၊ သူဌေးကြီးသည်။ ဥတ္တာနကော၊ ပက်လက်။
နိပဇ္ဇော၊ အိပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အာယုတ္တကောပန၊ စာရေးသည်
ကား။ တဿ၊ ထိုသူဌေး၏။ ပါဒေ၊ ခြေတို့ကို။ ပရိမဇ္ဇန္တော၊ ဆုပ်နယ်
သုံးသပ်လျက်။ သာမိ၊ ရှင်သူဌေးကြီး။ တေ၊ သင်၏။ ပုတ္တော၊ သားသည်။
အာဂတော၊ ရောက်လာပြီ။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ သော၊ ထိုယောသက
သည်။ ကုဟိ၊ အဘယ်မှာနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးလတ်သည်ရှိသော်။ သေ၊
ဤယောသကသည်။ ပါဒမူလေ၊ ရှင်သူဌေးခြေရင်း၌။ ဌိတော၊ နေ၏။ ဣတိ၊
ဤသို့ဆို၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုယောသကကို။ ဝိသ္မာ၊ မြင်၍။ အာယုတ္တကံ၊
စာရေးကို။ ပုတ္တောသာပေတွာ၊ ခေါ်စေ၍။ မမဂေဟေ၊ ငါ၏အိမ်၌။ နေံ၊
ဥစ္စာသည်။ ကိတ္တကံ၊ အဘယ်မျှလောက်ရှိသနည်း။ ဣတိပုစ္ဆံ၊ မေး၏။ သာမိ၊
အရှင်သူဌေး။ နေဿေဝ၊ ဥစ္စာ၏သာလျှင်။ စတ္တာလီသကောဋီယော၊ ကုဋေ
လေးဆယ်တို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ (သန္တိကားထည့်ပါ၌) ဥပဘောဂ ပရိ
ဘောဂ ဘဏ္ဍာနံ ပန၊ နေ့တိုင်းမပြတ် သုံးဆောင်ခံစားအပ်သော အဆောက်
အဦ ဥစ္စာ ဘဏ္ဍာဖြစ်ကုန်သော။ ဝန ဂါမ ခေတ္တ ဒွိပဒ စတုပ္ပဒယာန ဝါဟ
နာနဉ္စ၊ တော ရွာ လယ် ကျွန် နွား ကျွဲ ဆင် မြင်း ယာဉ်လှည်းဆင်ယာဉ်
မြင်းယာဉ်တို့၏ကား။ အယဉ္စပရိစ္ဆေဒေါ၊ ဤမျှအပိုင်းအခြားရှိ၏။ ဣတိပုတ္တေ၊
ဤသို့ဆိုလတ်သည်ရှိသော်။ အဟံ၊ သည်။ ဧတ္တကံ၊ ဤမျှလောက်သော။ နေံ၊
ဥစ္စာကို။ မမပုတ္တဿ၊ ငါ့သားဖြစ်သော။ ယောသကဿ၊ အား။ နဒေမိတိ၊ မပေး
အံ့ဟု။ ဝတ္ထုကာမော၊ ဆိုသောသူဌေးကြီးသည်။ ဒေမိတိ၊ ပေး၏ဟု။ အာဟ၊
ဆိုမိလေ၏။ တံ၊ ထိုစကား။ သုတွာ၊ ကြား၍။ သေဋ္ဌိမိတာ၊ သူဌေးသမီးသည်။
အယံ၊ ဤစကားကို။ ပုန၊ တစ်ဖန်။ ကထေန္တော၊ ဆိုသည်ရှိသော်။ အညံ၊
တစ်ပါးသော။ ကိဉ္စ၊ တစ်စုံတစ်ခုသောစကားကို။ ကတေယျ၊ ဆိုဦးရာ၏။ ဣတိ

ဤသို့နှလုံးပိုက်၍။ သာ၊ ထိုသူဌေးသမီးသည်။ သောကာတုရာဝိယ၊ စိုးရိမ်ခြင်း
 ဖြင့်နှိပ်စက်သကဲ့သို့။ ကေသေ၊ ဆံတို့ကို။ ဝိကိရိတော၊ ဖရိုဖရဲကြဲ၍။ ရောဒမာနာ၊
 ငိုလျက်။ တာထ၊ ဘခင်သူဌေး။ ကိနာမ၊ အဘယ်ကြောင့်လျှင်။ ဧတံ၊
 ဤစကားကို။ ဝဒေထ၊ ဆိုတော်မူကုန်ဘိသနည်း။ ဝေ၊ ရှင်သူဌေးတို့၏။ ဣဒံ
 ပိနာမဝစနံ၊ ဤမည်သောစကားကိုလျှင်။ သုဏောမ၊ ကြားကုန်၏။ အလက္ခိ
 ကာဝတမ္ဘာ၊ ငါတို့တုန်းကြက်သရေမရှိကုန်စွတကား။ ဣတိဝတော၊ ဤသို့ဆို၍။
 မတ္ထကေန၊ ဦးခေါင်းဖြင့်။ နံ၊ ထိုသူဌေးကို။ ဥရမဇ္ဈေ၊ ရင်လယ်၌။ ပဟ
 ရန္တိတ်ခ၊ ပုတ်လျက်။ ပတိတော၊ လည်း၍။ ယထာ၊ ထိုအကြင်အခြင်းဖြင့်။ ပုန၊
 တစ်ဖန်။ ဝတ္ထု၊ ဆိုခြင်းငှာ။ နသက္ကောတိ၊ မတတ်နိုင်။ တထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်။
 သာ၊ ထိုသူဌေးသမီးသည်။ တသေဝ၊ ထိုသူဌေးကြီး၏သာလျှင်။ ဥရမဇ္ဈေ၊
 ရင်လယ်၌။ မတ္ထကေန၊ ဦးထိပ်ဖြင့်။ ဃံသေန္တိ၊ ပုတ်တိုက်လျက်။ အာရောဒနံ၊
 အားကြီးစွာသော ငိုကြွေးခြင်းအရာကို။ ဒသေသိ၊ ပြ၏။ သေဌိ၊ သူဌေးသည်။
 တံခဏညေဝ၊ ထိုခဏ၌လျှင်။ ကာလမကာသိ၊ သေခြင်းကိုပြု၏။ တသ္မိံ၊ ထို
 သူဌေးသည်။ မတေ၊ သေသည်ရှိသော်။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ဥတေနဿရညော၊
 ဥတေနမင်းအား။ အာရောစယိံသု၊ ကြားလျှောက်ကုန်၏။ ရာဇာ၊ မင်းကြီး
 သည်။ တဿ၊ ထိုသူဌေး၏။ သရိရကိစ္စံ၊ အကောင်ဖုတ်သောအမှုကို။ ကာရာ
 ပေတွာ၊ ပြုစေ၍။ အဿ၊ ထိုသူဌေးအား။ ပုတ္တောဝ၊ သားသည်လည်းကောင်း။
 ဧတာဝ၊ သမီးသည်လည်းကောင်း။ အတ္ထိပန၊ ရှိသလော။ ဣတိပုစ္ဆံ၊ ဤသို့
 မေးတော်မူ၏။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ တဿ၊ ထိုသူဌေးကြီးအား။ သော
 သကောနာမ၊ သောသကအမည်ရှိသော။ ပုတ္တော၊ သားသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။
 ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။ သာပတေယံ၊ ဥစ္စာနှစ်ကို။ နိယျာဒေ
 တ္တာဝ၊ ပေးခဲ့၍လျှင်။ မတော၊ သေခဲ့၏။ ဣတိ၊ ဤသို့တင်၏။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။
 အပရဘာဂေ၊ နောက်အဖို့၌။ သေဌိပုတ္တံ၊ သူဌေးသားကို။ ပုတ္တောသာပေသိ၊
 ခေါ်စေ၏။ တသ္မိံဒိဝသေ၊ ထိုနေ့၌။ ဒေဝေ၊ မိုးသည်။ ဝဿတိ၊ ရွာ၏။ ရာ
 ဇဂံဏေ၊ မင်းယင်ပြင်၌။ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုအရပ်။ ဥဒပကံ၊ ၌ရေသည်။ သက္ကာ
 တိ၊ တည်၏။ သေဌိပုတ္တော၊ သူဌေးသားသည်။ ရာဇာနံ၊ မင်းကြီးကို။ ပဿိသာ
 မိတိ၊ ဖူးမြင်အံ့ဟူ၍။ ပါယာသိ၊ သွားလေ၏။ ရာဇာ၊ မင်းကြီးသည်။ ဝါတ
 ပါနံ၊ လေသာပြုတင်ကို။ ဝိဝရိတော၊ ဖွင့်၍။ အာဂစ္ဆန္တံ၊ လာသော။ တံ၊ ထို
 သောသကကို။ သြလောကေန္တော၊ ကြည့်သည်ရှိသော်။ ရာဇဂံဏေ၊ မင်း

(၃၃၄)

မေ့ပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

ယင်ပြင်၌။ ဥဒကံ၊ ရေကို။ လဃီတု၊ ခုန့်၍။ အာဂစ္ဆန္တံ၊ လာသည်ကို။ ဝိသု၊ မြင်၍။ အာဂန္တု၊ လာ၍။ ဝန္တိတု၊ ရှိခိုး၍။ ဌိတံ၊ နေသောသောသကကို။ တာတ၊ ငါ့သား။ တံ၊ သင်သည်။ သောသကောနာမ၊ သောသကမည်သော သူပင်လော။ ဣတိပုစ္ဆိတု၊ ဤသို့မေးတော်မူခြင်းကြောင့်။ ဒေဝ၊ အရှင် မင်းကြီး။ အာမ၊ ဪတော်မူသည်ဟု။ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့ လျှောက်ပြီး သော်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ပိတု၊ အဘသူဌေးသည်။ မတော၊ သေခဲ့၏။ ဣတိ၊ ဤသို့တင်၏။ မာသောစိ၊ မစိုးရိမ်လင့်။ တဝ၊ သင်၏။ ပေတ္ထိကံ၊ အဘ အမေ ဖြစ်သော။ သေဌိဌာနံ၊ သူဌေးအရာကို။ တုယုမေဝ၊ သင်အားသာလျှင်။ ဒဿာမိ၊ ငါပေးတော်မူအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့အမိန့်ရှိလျက်။ တံ၊ ထိုသောသကကို။ သမသာသေတု၊ နှစ်သိမ့်စေ၍။ တာတ၊ ငါ့သား။ ဂစ္ဆ၊ သွားလေဦးလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥယျောဇေသိ၊ လွှတ်လိုက်၏။ ရာဇာ၊ မင်းကြီးသည်။ ဂစ္ဆန္တံ၊ သွားသော။ နံ၊ ထိုသောသကကိုလည်း။ ဩလောကေန္တောဝ၊ ကြည့်လျက် လျှင်။ ဒကာသိ၊ နေ၏။ သော၊ သောသကသည်။ အာဂမနကာလေ၊ လာသော အခါ၌။ လဃီတု၊ ခုန့်၍။ အာဂစ္ဆန္တံ၊ လာခဲ့သော။ ဥဒကံ၊ ရေကို။ ဓမနကာ ယေ၊ သွားသောအခါ၌။ ဩတရိတု၊ ဆင်း၍။ အဂမာသိ၊ သွားလေ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုသောသကကို။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ တတောဝ၊ ထို အရပ်မှလျှင်။ ပက္ခောတာပေတု၊ ခေါ်စေ၍။ တာတ၊ ချစ်သား။ ကိန္နုခေါ၊ အဘယ့်ကြောင့်။ တံ၊ သင်သည်။ မမသန္တိကံ၊ ငါ့အထံသို့။ အာဂစ္ဆန္တော၊ လာသည်ရှိသော်။ ဥဒကံ၊ ရေကို။ လဃီတု၊ ခုန့်လျက်။ အာဂမ္မ၊ လာခဲ့၍။ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားသည်ရှိသော်။ ဩတရိတု၊ ဆင်း၍။ ဂစ္ဆသိ၊ သွားတိသနည်း။ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေး၏။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ အာမ၊ ဪ-ရေကို ဆင်း၍ သွားသည်မှန်၏။ အဟံ၊ သည်။ တသ္မိံ၊ ထိုခဏ၌။ ကုမာရကော၊ သူငယ် ဖြစ်၍။ ကိဉ္ဇနကာလောနာမ၊ ကစား၍သွားသောအခါမည်၏။ ဣဒါနိ ပန၊ ယခုအခါ၌ကား။ ဒေဝေန၊ အရှင်မင်းကြီးသည်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ဌာနန္တရံ၊ အရာထူးကို ပေးအပ်၏ဟူ၍။ သောအဟံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်သည်။ ပဋိသုတံ၊ ကြားအပ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ပုရေယထာ၊ ရွှေသွားခြင်း ကဲ့သို့။ အစရိတု၊ မသွားမူ၍။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ သန္တိသိန္ဓေန၊ ငြိမ်သက် ခြင်းရှိသည်။ ဟုတု၊ ဖြစ်၍။ စရိတံ၊ သွားခြင်းငှာ။ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ တံ၊ ထိုစကားကို။ သုတု၊ ကြား၍။ အယံပုရိသော၊ ဤ

၂-အပ္ပမာဒဝဂ္ဂ၊ ၁-သာမာဝတီဝတ္ထု (၃၃၅)

ဧယာကျားသည်။ ဓိတိမာ၊ တည်ကြည်ခြင်းရှိ၏။ ဣဒါနေဝ၊ ယခုပင်လျှင်။
 တဿ၊ ထိုသူဌေးသားအား။ ဌာနန္တရံ၊ အရာထူးကို။ ဒဿ၊ မိတိ၊ ပေးအံ့ဟူ၍။
 ပိတရာ၊ အဘသည်။ ဘုတ္တိဘောဂံ၊ သုံးဆောင်ခံစားအပ်သော စည်းစိမ်ကို။
 ဒတွာ၊ ပေး၍။ သဗ္ဗသထေန၊ အလုံးစုံသောအရာဖြင့်။ သေဋ္ဌိဌာနံ၊ သူဌေး
 အရာကို။ အဒါသိ၊ ပေး၏။ သော၊ ထိုသူဌေးသားသည်။ ရထေ၊ ရထား၌။
 ဌတွာ၊ ၍။ နဂရံ၊ ပြည်ကို။ ပဒက္ခိဏံ၊ လကျာရစ်လှည့်သည်ကို။ အကာသိ၊ ပြု၏။
 ဩလောကိတော လောကီတဌာနံ၊ ကြည့်ရာကြည့်ရာ အရပ်သည်။ ကမ္ပတိ၊
 တုန်လှုပ်၏။ သေဋ္ဌိမိတာ၊ သူဌေးသမီးသည်။ ကာဠိဒါသိယာ၊ ကာဠိမည်သော
 ကျွန်မနှင့်။ သဋ္ဌိံ၊ တက္က။ မန္တယမာနာ၊ တိုင်ပင်နှီးနှော ပြောဟောလျက်။
 နိသိန္ဒာ၊ နေသည်ရှိသော်။ အမ္မကာဠိ၊ အမယ်ကာဠိ။ တေပုတ္တဿ၊ အမယ်သား
 အား။ ဧတ္တိကာသမ္ပတ္တိ၊ ဤမျှလောက်သောစည်းစိမ်သည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ နိဿာ
 ယ၊ မှီ၍။ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ အမ္မ၊ အမိ။ ကိံ၊ ကာရဏာ၊
 အဘယ်ကြောင့် ဖြစ်လေသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။
 အယဉ္ဇိ၊ ဤသူဌေးသားသည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ မရဏပဏ္ဏံ၊ သေကြောင်းဖြစ်
 သော။ ကမ္ပည်းစာကို။ ဒုဿန္တေ၊ ပုဆိုးစွန်၌။ ဗန္ဓိတွာ၊ ထုပ်ဖွဲ့၍။ အမှာကံ၊
 ကျွန်မတို့တို့။ ဃရံ၊ အိမ်သို့။ အာဂတော၊ ရောက်လာ၏။ အထ၊ ထိုသို့
 ရောက်လာသောအခါ၌။ မယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ အဿ၊ ထိုသူဌေးသား၏။
 တံပဏ္ဏံ၊ ထိုစာခွေကို။ ဖာလေတွာ၊ ဆုတ်ဖြတ်၍။ မယာ၊ အကျွန်ုပ်နှင့်။ သဋ္ဌိံ၊
 တက္က။ မင်္ဂလကရဏတ္ထာယ၊ ထိမ်းမြာမင်္ဂလာဆောင်ခြင်းငှာ။ အညံပဏ္ဏံ၊
 တစ်ပါးစာကို။ လိခိတွာ၊ ရေး၍။ ဧတ္တကံ ကာလံ၊ ဤမျှကာလတိုင်တိုင်။ တတ္ထ၊
 ထိုအရပ်၌။ အာရက္ခော၊ အစောင့်အရှောက်ကို။ ကတော၊ ပြုအပ်၏။ ဣတိ၊
 သို့ဆို၏။ အမ္မ၊ ချစ်သမီး။ တံ၊ ချစ်သမီးကား။ ဧတ္တကံ၊ ဤမျှကိုသာ။ ပဿသိ၊
 မြင်ရ၏။ ဣမံပန သေဋ္ဌိံ၊ ဤသူဌေးကို။ ဒဟရကာလတော၊ ငယ်သောအခါမှ။
 ပဌာက၊ စ၍။ မာရာပေန္တော၊ သေစေလိုသည်ဖြစ်၍။ မာရေတံ၊ သေစေ
 ခြင်းငှာ။ နာသက္ခိ၊ မတတ်နိုင်။ ကေဝလံ၊ သက်သက် စင်စစ်အားဖြင့်။ ဣမံ၊
 ဤသူဌေးသားကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ဗဟံဓနံ၊ များစွာသောဥစ္စာသည်။ ဓိယိတ္ထံ၊
 ကုန်လေပြီ။ အမ္မ၊ ချစ်သမီး။ သေဋ္ဌိနာ၊ ယောက်ခမသူဌေးသည်။ ကတံ၊ ပြုအပ်
 သောအမှုသည်။ အတိတာရိယံဝတ၊ အလွန်ဝန်လေးစွာတကား။ ဣတိ၊
 ဤသို့ဆို၏။ နဂရံ၊ မြို့ကို။ ပဒက္ခိဏံ၊ လကျာရစ်လည်ခြင်းကို။ ကတွာ၊ ၍။

(၃၃၆)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ ပဝိသန္တံ ပန၊ ဝင်ပြီး၍ ကား။ နံ၊ ထိုသူဌေးကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။
 ဧတ္ထိကာသမ္ပတ္တိ၊ ဤမျှလောက်သော စည်းစိမ်သည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။
 ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဟသိတံ၊ ပြန်ရယ်မူကို။ အကာသိ၊ ပြု၏။ အထ၊
 ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုသူဌေးကတော်ကို။ သေဗ္ဗိပုတ္တော၊ သူဌေးသားသည်။ ကိံ
 ကာရဏာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ ဟသိ၊ ပြန်ရယ်မူပြုဘိသနည်း။ ဣတိပုစ္ဆံ၊ ဤသို့
 မေး၏။ ဧကံကာရဏံ၊ တခုသော အကြောင်းကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ဟသိ၊
 ပြန်ရယ်မူပြု၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ နံ၊ ထိုသူဌေးကတော်ကို။ က
 ထေတိ၊ တခုသော အကြောင်းကို ဆိုဦးလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ သာ၊ ထို
 သူဌေးသမီးသည်။ နကထေသိ၊ မဆိုလို။ သော၊ ထိုသူဌေးသားသည်။ သစေ
 နကထေသိ၊ အကယ်၍ ရှင်မ မဆိုသည်ဖြစ်အံ့။ ဒိဓော၊ နှစ်ပိုင်း။ တံ၊ သင့်ကို။
 ဆိန္ဓုဿာမိတိ၊ ဖြတ်အံ့ဟူ၍။ အသိံ၊ သန်လျက်ကို။ နိက္ကမိ၊ ဆွဲငင်၏။ သာ၊
 ထိုသူဌေးသမီးသည်။ ဧတ္ထိကာ၊ ဤမျှလောက်သော။ အယံသမ္ပတ္တိ၊ ဤစည်း
 စိမ်ချမ်းသာကို။ တယာ၊ သင်သည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ လဒ္ဓါတိ၊ ရ၏
 ဟု။ စိန္တေတော၊ ကြံ၍။ ဟသိတံ၊ ပြန်ရယ်မူပြု၏။ ဣတိအာဟ၊ ၏။ မမ
 ပိတရာ၊ ငါ၏ခမည်းတော်သည်။ အတ္တနော၊ ၏။ သန္တကံ၊ ဥစ္စာကို။ မယံ၊ ငါ့
 အား။ ယဒိနိယျာဒိတံ၊ အကယ်၍ ဆောင်နှင်းပေးစား အပ်ခဲ့သည်ဖြစ်အံ့။
 တံ၊ သင်သည်။ ဧတ္ထ၊ ဤစည်းစိမ်၌။ ကိံ အဟောသိ၊ အကယ်သို့ လုံ့လပြု၍
 ဖြစ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ သော၊ ထိုသူဌေးသားသည်။ ဧတ္ထကကာလံ၊
 ဤမျှလောက်ကာလတိုင်အောင်။ ကိဉ္စ၊ တစုံတခုသော အမှုကို။ နဇာနာတိ
 ကိရ၊ မသိပါလေခဲ့သတတ်။ တေန၊ ထိုသို့ မသိခြင်းကြောင့်။ အဿာ၊ ထို
 သူဌေးမ၏။ ဝစနံ၊ စကားကို။ နသဒ္ဓဟိ၊ မယုံကြည်။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊
 ထိုသူဌေးသားအား။ တုမ္မာကံ၊ သင်၏။ ပိတရာ၊ အဘသည်။ မရဏပဏ္ဏံ၊ သေ
 ကြောင်းစာကို။ ဒတော၊ ပေး၍။ ပေသိတာ၊ စေအပ်၏။ တုမ္မေ၊ သင်တို့ကို။
 မယာ၊ သည်။ ဣဒဉ္စိဒဉ္စ၊ ဤမည်မည်သော အမှုကိုလည်း။ ကတော၊ ပြု၍။
 ရက္ခိတာ၊ စောင့်ရှောက်အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့အစရှိသော။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံကို။
 ကထေသိ၊ ပြောဆို၏။ တံ၊ သင်သည်။ အဘူတံ၊ မဟုတ်မမှန် ချွတ်ယွင်းသော
 စကားကို။ ကထေသိ၊ ပြောဆို၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အသဒ္ဓဟန္တော၊ မယုံလိုခြင်း
 ကြောင့်။ မာတရံ ကာဠိံ၊ အမိကာဠိကို။ ပုစ္ဆိဿာမိ၊ မေးဦးအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့
 ကြံ၍။ အမ္မ၊ အမယ်ကာဠိ။ ဧဝံ၊ ဤသူဌေးမ ပြောဆိုချက်အတိုင်း။ ကိရ၊

စင်စစ်မှန်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ တာတ၊ ငါ့သား။ အာမေ၊ သူဌေး
ကတော်ဆိုသည်အတိုင်း မှန်ပေ၏။ ဒဟရကာလတော၊ ငယ်သောအခါမှ။
ပဌာယ၊ စ၍။ တံ၊ သင့်ကို။ မာရေတုကာမော၊ သေစေ၍။ မာရေတုံ၊ သတ်ခြင်း
ငှာ။ အသက္ကောန္တော၊ မတတ်နိုင်ရကား။ တံ၊ သင့်ကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။
ဗဟုဓနံ၊ များစွာသောဥစ္စာသည်။ ခီယံ၊ ကုန်လှလေပြီ။ သတ္တသုဌာနေသု၊
ခုနစ်ပါးသောအရာတို့၌။ တံ၊ သင်သည်။ မရဏတော၊ သေဘေးမှ။ မုတ္တော၊
လွတ်၏။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ဘောဂဂါမတော၊ အဘစားရာကျေးရွာကို။
အာဂမ္မ၊ စွဲ၍။ သဗ္ဗသတေန၊ အလုံးစုံသောအရာနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ သေဌိဌာနံ၊
သူဌေးအရာသို့။ ပတ္တော၊ ရောက်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ သော၊ ထိုသူဌေးသား
သည်။ တံ၊ ထိုကာဠီ၏စကားကို။ သုတံ၊ ကြား၍။ ကမ္မံ၊ အမှုသည်။ ဘာရိယံ
ဝတ၊ ဝန်လေးစွာကား။ ခေါပန၊ စင်စစ်အားဖြင့်။ ဧဝရူပါ၊ ဤသို့သဘော
ရှိသော။ မရဏာ၊ သေဘေးမှ။ မုတ္တဿ၊ လွတ်သော။ မမ၊ အား။ ပမာဒေန၊
မေ့လျော့ခြင်းဖြင့်။ ဇီဝိတံ၊ အသက်ကို။ ဇီဝိတုံ၊ ရှည်စေခြင်းငှာ။ အယုတ္တံ၊
မသင့်။ အပ္ပမတ္တော၊ မမေ့မလျော့။ ဘဝိဿာမိ၊ ဖြစ်အံ့။ ဣတိစိန္တေတု၊ ဤသို့
ကြံ၍။ ဒေဝသိကံ၊ နေ့တိုင်း။ သဟဿံ၊ တစ်ထောင်သောဥစ္စာကို။ ဝိဿဇ္ဇေတု၊
စွန့်၍။ အဒ္ဓိကကပဏာဒိနံ၊ ခရီးသွားသူ။ အတိ၊ ကျန်သူသည်တို့အား။ ဒါနံ၊
အလှူကို။ ပဌပေယံ၊ ဖြစ်စေ၏။ အဿ၊ ထိုသောသက၏။ မိတ္တောနာမ၊ မိတ္တ
အမည်ရှိသော။ ကုဋုမ္ပိကော၊ သူကြွယ်သည်။ ဒါနဝဇ္ဇော၊ အလှူ၌ ဝေယျာ
ဝစ္စကို ရှက်ဆောင်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား။ ဃောသက
သေဌိနော၊ ဃောသကသူဌေး၏။ ဝတ္ထု၊ ဝတ္ထုတည်း။

တသ္မိံ ပနကာသေ၊ ထိုအခါ၌။ ဘဒ္ဒဝတိနဂရေ၊ ဘဒ္ဒဝတီပြည်၌။ ဘဒ္ဒ
ဝတီယသေဌိနာမ၊ ဘဒ္ဒဝတီအမည်ရှိသော သူဌေးသည်။ ဃောသကသေဌိ
နော၊ ဃောသကသူဌေး၏။ အဒိဗ္ဗပုဗ္ဗသဟာယကော၊ မမြင်ဘူးဘဲ အဆွေ
ခင်ပွန်းဖြစ်ကြသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွာ။ ဘဒ္ဒဝတိနဂရ
တော၊ ဘဒ္ဒဝတီပြည်မှ။ အာဂတာနံ၊ လာကုန်သော။ ဝါဏီဇာနံ၊ ကုန်သည်
တို့၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ ဃောသကသေဌိ၊ ဃောသကသူဌေးသည်။ ဘဒ္ဒ
ဝတီယ သေဌိနော၊ ဘဒ္ဒဝတီသူဌေး၏။ သမ္ပတ္တိံ စ၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာကို လည်း
ကောင်း။ ဝယပ္ပဒေသဉ္စ၊ အရွယ်အသက်အပိုင်းအခြားကို လည်းကောင်း။
သုတံ၊ ကြား၍။ တေန၊ ထိုဘဒ္ဒဝတီသူဌေးနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ သဟာယဘာဝံ၊

(၃၃၀)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

အဆွေခင်ပွန်း အကျွမ်းဝင်သည်၏ အဖြစ်ကို။ ဣစ္ဆန္တော၊ အလိုရှိသော
 အကြောင်း။ ပဏ္ဏာကာရံ၊ လက်ဆောင်ကို။ ပေသေသိ၊ စေလွှတ်၏။ ဘဒ္ဒဝတိယ
 သေဌိပိ၊ ဘဒ္ဒဝတီ သူဌေးသည်လည်း။ ကောသမ္ပိတော၊ ကောသမ္ပိပြည်မှ။
 အာဂတာနံ၊ လာကုန်သော။ ဝါဏိဇာနံ၊ ကုန်သည်တို့၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။
 ယောသကသေဌိနော၊ ယောသကသူဌေး၏။ သမ္ပတ္တိံ၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာ
 ကို လည်းကောင်း။ ဝယပ္ပဒေသဉ္စ၊ အရွယ် အသက် အပိုင်းအခြားကို
 လည်းကောင်း။ သုတူ၊ ကြား၍။ တေန၊ ထိုယောသက သူဌေးနှင့်။
 သဒ္ဓိံ၊ ထကူ။ သဟာယဘာဝံ၊ အဆွေခင်ပွန်း အကျွမ်းဝင်သည်၏ အဖြစ်
 ကို။ ဣစ္ဆန္တော၊ အလိုရှိသောကြောင့်။ ပဏ္ဏာကာရံ၊ လက်ဆောင်ကို။
 ပေသေသိ၊ စေလွှတ်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ တေ၊ ထိုသူဌေးနှစ်ယောက်တို့သည်။
 အညမညံ၊ အချင်းချင်း။ အဒိဋ္ဌပုဗ္ဗသဟာယကာ၊ မမြင်ဘူးဘဲ အဆွေ
 ခင်ပွန်းတို့သည်။ ဟုတူ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဝသိံသု၊ နေကုန်၏။ အပရဘာဂေ၊
 နောက်အဘို့၌။ ဘဒ္ဒဝတိယသေဌိနော၊ ဘဒ္ဒဝတီသူဌေး၏။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။
 အဟိဝါတရောဂေါ၊ ယဉ်အနာသည်။ ပတိတေ၊ ဖြစ်လာ၏။ ထသ္မိံ၊ ထို
 ယဉ်အနာသည်။ ပတိတေ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်။ ပဌမံ၊ ရှေ့ဦးစွာ။ မက္ခိကာ၊ ယင်
 တို့သည်။ မရန္တိ၊ သေကုန်၏။ တတော၊ ထိုနောက်မှ။ အနုက္ကမေနေဝ၊ အစဉ်
 အားဖြင့်သာလျှင်။ ကိဋ္ဌာ၊ ကင်းသန်းတို့သည် လည်းကောင်း။ မူသိကာ၊
 ကြွက်တို့သည်လည်းကောင်း။ ကုက္ကုဋ္ဌာ၊ ကြွက်တို့သည်လည်းကောင်း။ သူက
 ရာဝက်တို့သည် လည်းကောင်း။ ဂါဝေါ၊ နွားတို့သည်လည်းကောင်း။ ဒါသိ
 ဒါသာ၊ ကျွန်မိန်းမ ကျွန်ယောက်ျားတို့သည် လည်းကောင်း။ သဗ္ဗပစ္စာ၊
 အလုံးစုံတို့နောက်မှ။ ဃရမာနသကာဝိ၊ အိမ်သူအိမ်သားတို့သည် လည်း
 ကောင်း။ မရန္တိ၊ သေကုန်၏။ တေသု၊ ထိုသူတို့တွင်။ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်။
 ဘိတ္တိံ၊ နံရံကို။ ဘိန္တိတူ၊ ဖောက်၍။ ပလာယန္တိ၊ ပြေးကုန်၏။ တေ၊ ထိုသူတို့
 သည်။ ဇီဝိတံ၊ အသက်ကို။ လဘန္တိ၊ ရကုန်၏။ ထဒါပိ၊ ထိုအခါလည်း။
 သေဌိစ၊ သူဌေးသည်လည်းကောင်း။ ဘရိယာစ၊ မယားသည်လည်းကောင်း။
 ဇိတာစ၊ သမီးသည်လည်းကောင်း။ တထာ၊ ထိုဆိုခဲ့သော အခြင်းအားဖြင့်။
 ပလာယိတူ၊ ပြေး၍။ ယောသကသေဌိံ၊ ယောသကသူဌေးကို။ ပတ္တေန္တော၊
 တောင့်တကုန်၍။ ကောသမ္ပိမဂ္ဂံ၊ ကောသမ္ပိပြည်သို့ သွားရာလမ်းခရီးကို။ ပဋိ
 ပဇ္ဇိံသု၊ သွားကုန်၏။ တေ၊ ထိုသူတို့သည်။ အန္တရာမဂ္ဂေယေဝ၊ ခရီးအကြား၌

ပလာယိတူ၊ ပြေး၍။ ယောသကသေဌိံ၊ ယောသကသူဌေးကို။ ပတ္တေန္တော၊
 တောင့်တကုန်၍။ ကောသမ္ပိမဂ္ဂံ၊ ကောသမ္ပိပြည်သို့ သွားရာလမ်းခရီးကို။ ပဋိ
 ပဇ္ဇိံသု၊ သွားကုန်၏။ တေ၊ ထိုသူတို့သည်။ အန္တရာမဂ္ဂေယေဝ၊ ခရီးအကြား၌

သာလျှင်။ ခီဏပါထေယျာစ၊ ရိက္ခာကုန်ခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း။ ဝါ
 တာတပေနစေဝ၊ လေနေပူဖြင့်လည်းကောင်း။ ခုပ္ပိပါသာဟိစ၊ ငတ်မွတ်ခြင်း
 တို့ဖြင့် လည်းကောင်း။ ကိလန္တသရီရာ၊ ပင်ပန်းသောကိုယ် ရှိကုန်လျက်။
 ကိစ္ဆေန၊ ငြိုငြင်သဖြင့်။ ကောသမ္ဘိ၊ ကောသမ္ဘိပြည်သို့။ ပတုာ၊ ရောက်၍။ ဥဒ
 ကဗာသုကဋ္ဌာနေ၊ ရေရလွယ်ရာအရပ်၌။ ဌတုာ၊ တည်၍။ နှတုာ၊ ရေချိုး၍။
 နဂရဒ္ဓါရေ၊ ပြည်တံခါး၌။ ကေသာလံ၊ စရပ်တစ်ဆောင်သို့။ ပဝိသိံသု၊ ဝင်
 ကုန်၏။ တတြ၊ ထိုအရပ်၌။ သေဋ္ဌ၊ သူဌေးသည်။ ဘရိယံ၊ မယားကို။ အာဟ၊
 ဆို၏။ ဘဒ္ဒေ၊ နှမအိမ်ရှင် သူဌေးကတော်။ ဣမိနာနိဟာရေန၊ ဤအစာမစား
 ရခြင်းဖြင့်။ ဂစ္ဆန္တ၊ သွားသောသူတို့ကို။ ဝိဇာတမာတုယာပိ၊ သွားသောအမိ
 သည်လည်း။ အမနာပ၊ မနှစ်သက်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ မေ၊
 ငါ၏။ သဟာယကော၊ အဆွေခင်ပွန်းသည်။ အဒ္ဓိကကပဏာဒိနံ၊ ခရီးသွား
 သောသူအတီးကျန်သောသူ စသည်တို့အား။ ဒေဝသိကံ၊ နေ့တိုင်း။ သဟဿံ၊
 တစ်ထောင်သော ရွှေငွေကို။ ဝိဿဇ္ဇေတုာ၊ စွန့်၍။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ ဒါပေသိ
 ကိရ၊ လှူသတတ်။ တတ္ထ၊ ထိုအလှူပေးရာမဏ္ဍပ်သို့။ မိတရံ၊ သမီးကို။ ပေသေတုာ၊
 စေလွှတ်၏။ အာဟာရံ၊ ထမင်းကို။ အာဟရာပေတုာ၊ ဆောင်စေ၍။ ကောဟံ
 ဒ္ဓိဟံ၊ တစ်ရက်နှစ်ရက်မျှ။ ဣဓေဝ၊ ဤအရပ်၌လျှင်။ သရီရံ၊ ကိုယ်ကို။ သန္တပေ
 တုာ၊ ရောင့်ရဲငြိမ်သက်စေ၍။ သဟာယကံ၊ အဆွေခင်ပွန်းကို။ ပဿိယာမ၊
 မြင်ကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ သာ၊ သူဌေးမသည်။ သာမိ၊
 အရှင်။ သာဓု၊ ကောင်းပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ဝန်ခံလျက်။ တေ၊ ထိုသူတို့သည်။ သာ
 လာယမေဝ၊ စရပ်၌သာလျှင်။ ဝသိံသု၊ နေကုန်၏။ ပုနဒီဝသေ၊ မိုးသောက်
 သော နေ၌။ ကာလေ၊ အလှူပေးရာကာလကို။ အာရောစိတေ၊ ကြားသည်ရှိ
 သော်။ ကပဏဒ္ဓိကာဒိသု၊ အထီးအကျန် ခရီးသွားသောသူ အစရှိကုန်သော
 လူတို့သည်။ အာဟာရုတ္တယ၊ ထမင်းအလို့ငှာ။ ဂစ္ဆန္တေသု၊ သွားကုန်သည်ရှိ
 သော်။ မာတာပိတရော၊ အမိအဘတို့သည်။ အမ္မ၊ ချစ်သမီး။ ဂန္တုာ၊ သွား၍။
 အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ အာဟာရံ၊ ထမင်းကို။ အာဟရ၊ ဆောင်ချေလော့။ ဣတိ၊
 ဤသို့။ မိတရံ၊ သမီးကို။ ပေသယိံသု၊ စေလွှတ်ကုန်၏။ မဟာဘောဂကုလဿ၊
 များသော ဥစ္စာစည်းစိမ်ရှိသော အမျိုး၏။ မိတာ၊ သမီးသည်။ ဝိပတ္တိယာ၊
 ပျက်စီးပြုန်းတီးခြင်းကြောင့်။ အစ္ဆန္တလဇ္ဇိတာယ၊ မပြတ်သော ရှက်ခြင်းရှိ
 လျက်။ အလဇ္ဇမာနာ၊ မရှက်နိုင်မူ၍။ ပါတိံ၊ ခွက်ကို။ ဂဟေတုာ၊ စွဲကိုင်၍။

(၃၄၀)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

ကပဏဇနေန၊ အထိးကျန်သော လူနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ အာဟာရတ္ထာယ၊
 ထမင်းအလို့ငှာ။ ဂန္တံ၊ ရှိ။ အမ္မ၊ ချစ်သမီး။ ကတိပဋိဝီသေ၊ တယ်မျှလောက်
 သောအစုအတို့တို့ကို။ ဂဏှိယသိ၊ ယူအံ့နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ပုဋ္ဌာစပန၊ မေးလတ်
 သည်ရှိသော်ကား။ တယော၊ သုံးယောက်စာတို့ကို။ ဂဏှိယာမိ၊ ယူပါအံ့။
 ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ အထ၊ ထိုအခါ။ အယာ၊ ထိုသူဌေးသမီးငယ်အား။
 တယောပဋိဝီသေ၊ သုံးယောက်စာအတို့ ထမင်းတို့ကို။ အဒိ၊ ပေးကုန်၏။
 တာယ၊ ထိုသူဌေးသမီးသည်။ ဘတ္တေ၊ ထမင်းတို့ကို။ အာဟဋေ၊ ဆောင်ခဲ့
 သည်ရှိသော်။ တယောပိ၊ သုံးယောက်သော သူတို့သည်လည်း။ ဧကထော၊
 တကွနက်။ ဘုဉ္ဇိတုံ၊ စားခြင်းငှာ။ နိသိဒိံ၊ နေကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။
 မာတာမိတရော၊ အမိနှင့်သမီးတို့သည်။ သေဋ္ဌိံ၊ သူဌေးကို။ အာဟံ၊ သို့ဆိုကုန်
 ၏။ သာမိ၊ အရှင်သူဌေး။ ဝိပတ္တိနာမ၊ ပျက်စီးခြင်း မည်သည်ကား။ မဟာ
 ကုလာနံပိ၊ များသောအမျိုးတို့အားလည်း။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ အမ္မေ၊ ငါတို့။
 မာဩလောကေတွာ၊ မကြည့်မူ၍။ ဘုဉ္ဇေ၊ စားလော့။ မာစိန္တယိတိ၊ မကြံလင့်
 ဟု။ ဣတိ၊ သို့။ နံ၊ ထိုသူဌေးကို။ နာနပ္ပကာရေဟိ၊ အထူးထူး အပြားပြားတို့
 ဖြင့်။ ယာစိတွာ၊ တောင်းပန်၍။ ဘောဇေသိ၊ စားစေကုန်၏။ သော၊ ထိုသူဌေး
 သည်။ ဘုဉ္ဇိတွာ၊ ရှိ။ ဇီရာပေတုံ၊ အစာကြေခြင်းငှာ။ အသက္ကောန္တော၊
 မတတ်နိုင်ရကား။ အရုဏေ၊ အရုဏ်သည်။ ဥဂ္ဂစ္ဆန္တေ၊ တက်သည်ရှိသော်။
 ကာလံ၊ သေခြင်းကို။ အကာသိ၊ ၏။ မာတာမိတရော၊ သားအမိနှစ်ယောက်
 သည်။ နာနပ္ပကာရေဟိ၊ အထူးထူး အပြားပြားတို့ဖြင့်။ ပရိဒေဝိတွာ၊ မြည်
 တမ်း၍။ ရောဒိံ၊ သင့်ကြွေး၏။ ကုမာရိကာ၊ သတို့သမီးသည်။ ပုနဒိဝသေ၊ တစ်
 ဖန်မိုးသောက်သောနေ့၌။ ရောဒမာနာ၊ ငိုလျက်။ အာဟာရတ္ထာယ၊ အစာ
 အာဟာရအလို့ငှာ။ ဂန္တံ၊ ရှိ။ ကတိပဋိဝီသေ၊ အတယ်မျှသော အတို့အစုတို့
 ကို။ ဂဏှိယတိ၊ ယူအံ့နည်း။ ဣတိဝုတ္တာ၊ ဤသို့မေးသည်ရှိသော်။ ဧေ၊ နှစ်တို့
 တို့ကို။ ဂဏှိယာမိ၊ ယူအံ့။ ဣတိဝတွာ၊ ဤသို့ဆို၍။ အာဟရိတွာ၊ ဆောင်
 ယူခဲ့၍။ မာတရံ၊ အမိကို။ ယာစိတွာ၊ တောင်းပန်၍။ ဘောဇေသိ၊ စားစေ၏။
 သာပိ၊ ထိုသူဌေးမသည်လည်း။ တာယ၊ ထိုသမီးသည်။ ယာစိယမာနာ၊ တောင်း
 ပန်သည်ရှိသော်။ ဘုဉ္ဇိတွာ၊ စား၍။ တံဒိဝသမေဝ၊ ထိုနေ့၌သာလျှင်။ ကာလံ၊
 သေခြင်းကို။ အကာသိ၊ ၏။ ကုမာရိကာ၊ သတို့သမီးသည်။ ဧကိကာဝ၊ တ
 ယောက်သည်သော။ ရောဒိတွာ၊ ငို၍။ ပရိဒေဝိတွာ၊ အဘန်တလဲလဲ စိုးရိမ်မြည်

ထမ်း၍။ တာယ ဒုက္ခပုတ္တိယာ၊ ထိုဆင်းရဲခြင်းထက်။ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်။ သဉ္ဇာတဆာတကဒုက္ခာ၊ ဖြစ်သောမှတ်သိပ်ခြင်း ဆင်းရဲခြင်းရှိသောကြောင့်။ ဗုဒ္ဓဒိဝဿေ၊ မိုးသောက်သောနေ့၌။ ယာစကေဟိ၊ ဖုန်းတောင်းယာစကာတို့ နှင်း။ သဒ္ဓိံ၊ တက္ခ။ ရောဒန္တိ၊ ငိုကြွေးလျက်။ အာဟာရတ္တာယ၊ အစာရှာမှီးခြင်း ဌာ။ ဂန္တု၊ ချီ။ အမ္မ၊ ချစ်သမီး။ ကတိပဋိဝိဿေ၊ အဘယ်မျှလောက်သောအဖို့ တို့ကို။ ဂဏှိယသိ၊ ယူအံ့နည်း။ ဣတိဝုတ္တာ၊ ဤသို့မေးသည်ရှိသော်။ ဧကံ၊ တသို့ ကိုယူအံ့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ မိတ္တကုဋ္ဌမ္ပိကော၊ မိတ္တသူကြွယ်သည်။ တ ယောဒိဝဿေ၊ သုံးရက်တို့ပတ်လုံး။ တတ္ထံ၊ ထမင်းကို။ ဂဏှန္တိံ၊ ဟူသော။ တံ၊ ထို သတို့သမီးကို။ သဉ္ဇာနာသိ၊ မှတ်မိ၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်။ တံ၊ ထိုသတို့သမီးကို။ ဝသလိ၊ သူယုတ်မ။ နဿ၊ ပျက်လေလော့။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့မှ။ တဝ၊ သင်၏။ ကုစ္ဆိပ္ပ မာဏံ၊ ဝမ်းအတိုင်းအရှည်ကို။ အညာသိ၊ သိ၏။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။

ဟိရောတ္တပ္ပသမ္ပန္နာ၊ အရှက်အကြောက်နှင့် ပြည့်စုံသော။ ကုလဓိတာ၊ အမျိုး သမီးသည်။ ပစ္စောရသသ္မိံ၊ ရင်လယ်၌။ သတ္တိပဟာရံဝိယ၊ ညံ့ဖြင့်ထိုးလေဘိ သကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ဝဏေ၊ အိုင်းအနာ၌။ ခါရောဒကသေစနကံဝိယစ၊ ဆားငန်ရေဖြင့်သွန်းလောင်းဘိသကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ပတုာ၊ ဆင်းရဲခြင်းသို့ ရောက်၍။ သာမိ၊ အလှရှင်။ ကိံ၊ အဘယ်အကြောင်းရှိ၍ ကျွန်မကို မောင်းမဲ၍ ဆိုဘိသနည်း။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ တယာ၊ သင်သည်။ ဝုရေ၊ ရှေး၌။ တယောကောဌာသာ၊ သုံးဘို့သုံးစုတို့ကို။ ဂဟိတာ၊ ယူအပ်၏။ ဟိယျော၊ ယမန် နေ့က။ ဒွေ၊ နှစ်ဘို့တို့ကို။ ဂဟိတာ၊ ယူအပ်၏။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ ဧကံ၊ တဘို့ကို။ ဂဏှာသိ၊ သင်ယူဘိ၏။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ တေ၊ သင်အား။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ကုစ္ဆိပ္ပမာဏံ၊ ဝမ်း၏ အတိုင်းအရှည်ကို။ ဉာတံ၊ ဘိသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ သာမိ၊ အလှသခင်မ။ မံ၊ ငါ့ကို။ အတ္တနော၊ မိမိသာလျှင်။ အတ္တာယ၊ အကျိုးဌာ။ ဂဏှိတိ၊ ယူ၏ဟု။ မာမညိတ္ထ၊ အောက်မေ့တော်မမူပါ လင့်။ ဣတိ၊ သို့ဤဆို၏။ အထ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျက်။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ ဧဝံ၊ သို့။ ဂဏှိ၊ ယူသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ သာမိ၊ အလှရှင်။ ဝုရေ၊ ရှေး၌။ တယော ဇနာ၊ သုံးယောက်တို့သည်။ အဟုမှ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဟိယျော၊ ယမန်နေ့က။ ဒွေ၊ နှစ်ယောက်ဖြစ်ကုန်၏။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ ဧကိကာဝ၊ တစ်ယောက်တည်းသာလျှင်။ ဇာတာမိ၊ ဖြစ်ရချေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ သော၊ ထိုမိတ္တသူကြွယ်သည်။ ကေနကာရဏေနာတိ၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့် တစ်ယောက်တည်း ဖြစ်

(၃၄၂)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

သနည်းဟု။ ပုစ္ဆိတော၊ မေးလတ်သော်။ အာဒိတော၊ အစမှ။ ပဌာယ၊ စ၍။ ကထိ
 တံ၊ အစဉ်အတိုင်းဆိုအပ်သော။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။ ပဝတ္ထိံ၊ အကြောင်းကို။
 သုတော၊ ကြား၍။ အဿုနိ၊ မျက်ရည်တို့ကို။ သန္တာရေတုံ၊ တည်စေခြင်းငှာ။
 အသက္ကောန္တော၊ မတတ်နိုင်ခြင်းကြောင့်။ သဉ္ဇာတဗလဝဒေါမနသော၊ ပြင်း
 စွာဖြစ်သော အားကြီးစွာသော နှလုံးမသာယာခြင်းသည်။ ဟုတော၊ ဖြစ်၍။
 အဗ္ဗု၊ ချစ်သမီး။ ဧဝံသန္တေ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်။ မာစိန္တယိ၊ မစိုးရိမ်လင့်။ တုံ၊
 သင်သည်။ ဘဒ္ဒဝတိယသေဌိနော၊ ဘဒ္ဒဝတိယသုဌေး၏။ ဓိတာ၊ သမီးတည်း။ ပိတု
 ကာလကံတတော၊ အဘယေသည်မှ။ ပဌာယ၊ စ၍။ မမမိတာယေဝနာမာတိ၊ ငါ
 သမီးမည်သည်သာလျှင်တည်းဟု။ ဝတော၊ ဆို၍။ သိသေ၊ ဦးခေါင်း၌။ စုမ္ပိတော၊
 နမ်း၍။ သရံ၊ အိမ်သို့။ နေတော၊ ဆောင်၍။ အတ္တနော၊ ၏။ ဇေဌမိတုဌာနော၊ သမီး
 အကြီးအရာ၌။ ဌပေသိ၊ ထား၏။ သာ၊ ထိုသုဌေးသမီးသည်။ ဒါနဂ္ဂေ၊ အလှူ
 တင်းကုပ်၌။ ဥစ္စသဒ္ဓံ၊ ကျယ်သောအသံကို။ မဟာသဒ္ဓံ၊ သည်းထန်စွာသော
 အသံကို။ သုတော၊ ကြား၍။ တာတ၊ ဘခင်။ ကသ္မာ၊ အတယ်ကြောင့်။ ဧတံဇနံ၊
 ဤလူအပေါင်းကို။ နိဿဒ္ဓံ၊ အသံမရှိသည်ကို။ ကတော၊ ပြု၍။ ဒါနံ၊ အလှူကို။
 နဒေထ၊ မပေးပါလေသနည်း။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ အဗ္ဗု၊ ချစ်သမီး။
 ကာတုံ၊ အသံမရှိအောင်ပြုခြင်းငှာ။ နသက္ကာ၊ မတတ်နိုင်။ တာတ၊ ဘခင်။
 သက္ကာ၊ တတ်နိုင်ကောင်း၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ အဗ္ဗု၊ ချစ်သမီး။
 ကထံ၊ အတယ်ကြောင်းဖြင့် တတ်နိုင်အံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးလတ်သော်။
 တာတ၊ ဘခင်။ ဒါနဂ္ဂံ၊ အလှူတင်းကုပ်ကို။ ပရိက္ခိပိတော၊ ခြံရံ၍။ ဧကေက
 သောဝ၊ တစ်ယောက်တစ်ယောက်စီသာလျှင်။ ပဝေသနပ္ပမာဏေန၊ ဝင်နိုင်
 လောက်သော အတိုင်းအရှည်ဖြင့်။ ဒေဒ္ဓါရာနိ၊ တံခါး နှစ်ခုတို့ကို။
 ယောဇေတော၊ တတက်တစ်ခုတပ်၍။ ဧကေန ဒ္ဓါရေန၊ တံခါးတစ်ခုဖြင့်။ ပဝိ
 သိတော၊ ဝင်၍။ ဧကေန၊ တံခါးတစ်ခုဖြင့်။ နိက္ခိမထာတိ၊ ယွက်ကုန်လော့ဟု။
 ဝဒေထ၊ ဆိုကုန်လော့။ ဧဝံ၊ ဤသို့ပြုသည်ရှိသော်။ နိဿဒ္ဓါဟုတော၊ အသံ
 ဆိတ်သည်ဖြစ်၍။ ဂဏ္ဍိယန္တိ၊ ယူကုန်လတ္တံ။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ သော၊ ထို
 မိတ္တသုကြွယ်သည်။ တံ၊ ထိုစကားကို။ သုတော၊ ကြား၍။ အဗ္ဗု၊ ချစ်သမီး။ ဥပ၊
 ယော၊ အကြောင်းဥပဒေသနည်းသည်။ ဘဒ္ဒကောဝ၊ ကောင်း၏။ ဣတိ၊ ဤသို့
 နှလုံးသွင်းလျက်။ တထာ၊ ထိုသတို့သမီးဆိုတိုင်း။ ကာရေသိ၊ ပြုစေ၏။
 သာပိ၊ ထိုသတို့သမီးသည်လည်း။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ သာမာနာမ၊ ရွှေအဆင်း

ရှိသောကြောင့်သာမာမည်၏။ ဝတီယာပန၊ စောင်ရန်းတံတိုင်း အရံအကာ
 ကိုကား။ ကာရိတတ္တာ၊ ပြုတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သာမာဝတီနာမ၊
 သာမာဝတီမည်သည်။ ဇာတာ၊ ဖြစ်၏။ တတောပဋ္ဌာယ၊ ထိုအခါမှစ၍။
 ဒါနဂ္ဂေ၊ အလှူတင်းကုပ်၌။ ကောလာလဟံ၊ အုတ်အုတ်ကျက်ကျက် ရှိသော
 အသံသည်။ ပစ္ဆိန္နံ၊ ပြတ်၏။ ဃောသကသေဋ္ဌိ၊ ဃောသကသုဋ္ဌေးသည်။ ပုဗ္ဗေ၊
 ရှေး၌။ တံသဒ္ဓံ၊ ထိုအသံကို။ သုဏန္တော၊ ကြားသည်ရှိသော်။ မယျံ၊ ငါ၏။
 ဒါနဂ္ဂေ၊ အလှူတင်းကုပ်၌။ သဇ္ဇေ၊ အသံဟူ၍။ သုဏန္တော၊ ကြား၍။ တုဿ
 တိ၊ နှစ်သက်၏။ ဒွိဟတီဟံ၊ နှစ်ရက်သုံးရက်မူကား။ သဒ္ဓံ၊ ကို။ အသုဏန္တော၊
 မကြားသည်ဖြစ်၍။ အတ္တနော၊ မိမိသို့။ ဥပဋ္ဌာနံ၊ ဆည်းကပ်ဝယ်ခြင်းငှာ။
 အာဂတံ၊ ရောက်လာသော။ မိတ္တကုဋ္ဌုမ္ပိကံ၊ မိတ္တသုကြွယ်ကို။ ပုစ္ဆံ၊ မေး၏။
 ကပဏဒ္ဓိကာဒိနံ၊ အထီးကျန်သူ ခရီးသွားသူ စသည်တို့အား။ ဒါနံ၊ အလှူကို။
 ဒိယျတိ၊ လှူအပ်၏လော။ ဣတိပုစ္ဆံ၊ ဤသို့မေး၏။ သာမိ၊ ဘခင်။ အာမ၊
 ဪလူပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ အထ၊ ထိုသို့လှူအပ်သည်ဖြစ်လျက်။
 ကိံ၊ အဘယ်ကြောင့်။ ဒွိဟတီဟံ၊ နှစ်ရက်သုံးရက်။ သဇ္ဇေ၊ အသံကို။ နသု
 ယျတိ၊ မကြားလေဘိသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်း
 ဖြင့်။ နိဿဒ္ဓါ၊ အသံမရှိကုန်သည်။ သုတု၊ ဖြစ်၍။ ဂဏ္ဍန္တိယူကုန်၏။ တထာ၊ ထို
 အခြင်းဖြင့်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဥပါယော၊ လျှောက်ပတ်သော အကြောင်း
 ကို။ ကတော၊ ပြုအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ အထ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျက်။
 ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌လျှင်။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ နအကာသိ၊ မပြုလေဘိသ
 နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ သာမိ၊ အရှင်သုဋ္ဌေး။ အဇာနနတာယ၊ ကြောင့်။
 နာကာသိ၊ မပြု။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဣဒါနိ၊ ဤ။ ကထံ၊ အဘယ်သို့။ ဉာတော၊ သိ
 သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ သာမိ၊ အရှင်သုဋ္ဌေး။ မေ၊ အကျွန်ုပ်။ ဓိတရာ၊
 သမီးကောင်းရတနာသည်။ အက္ခာတော၊ ကြားအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်
 ၏။ မယျံ၊ ငါ၏။ အဝိဒိတာ၊ အပ်သော။ တဝ၊ သင်၏။ ဓိတော၊ ဆည်း။ အတ္ထိနာ
 မ၊ ရှိသေးသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ သော၊ ထိုမိတ္တသုကြွယ်
 သည်။ အဟိဝါတရောဂဥပ္ပတ္တိတော၊ ယဉ်နာတိုက်၍ ပျက်စီးခြင်းဖြစ်သည်
 မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။ ဘဒ္ဒဝတီယသေဋ္ဌိနော၊ ဘဒ္ဒဝတီသုဋ္ဌေး
 ၏။ ပဝတ္ထိံ၊ အကြောင်းကို။ အာစိက္ခိတု၊ ကြား၍။ တဿာ၊ ထိုသတို့သမီး
 အား။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဇေဋ္ဌမိတုဋ္ဌာနော၊ သီးအကြီးအရာ၌။ ဌဝိတဘာဝံ၊

(၃၄၄)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

ထားသည်၏အဖြစ်ကို။ အာရောစေသိ၊ ကြား၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထို
 မိတ္တသုကြယ်ကို။ သေဌိ၊ ယောသကသုဌေးသည်။ ဝေသန္တေ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်
 ရှိသော်။ မမ၊ ငါ့အား။ ကသ္မာ၊ အဘယ့်ကြောင့်။ နကထေသိ၊ မပြောဘဲနေ
 လေဘိသနည်း။ မမသဟာယကဿ၊ ငါ့အဆွေခင်ပွန်း၏။ မိတာ၊ သမီးသည်။
 မမမိတာနာမာတိ၊ ငါ့သမီးသည်သာလျှင်တည်းဟုဆို၍။ တံ၊ ထိုသုဌေးသမီးကို
 ပက္ခောသာပေတော၊ ခေါ်စေ၍။ ပုစ္ဆံ၊ မေး၍။ အမ္မ၊ ချစ်သမီး။ သေဌိနော၊
 ဘဒ္ဒဝတီသုဌေး၏။ မိတာ၊ သမီးသည်။ အသိ၊ ဖြစ်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။
 တာတ၊ ဘခင်သုဌေး။ အာမ၊ ဪမှန်ပေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ တေ
 နဟိ၊ ထိုသို့တပြီးကား။ မာစိန္တယိ၊ မကြံလင့်။ မမမိတာ၊ ငါ့သမီးသည်။ အသိ၊
 ဖြစ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍။ တံ၊ ထိုသာမာဝတီကို။ သိသေ၊ ဦးခေါင်း၌။ စုဗ္ဗ
 တော၊ နမ်း၍။ ပရိဝါရတ္တာယ၊ ခြံရံစေခြင်းငှာ။ တဿ၊ ထိုသာမာဝတီအား။
 ပဉ္စဣတ္ထိသတာနိ၊ ငါးရာသောမိန်းမတို့ကို။ ဒတော၊ ပေး၍။ တံ၊ ထိုသာမာဝတီ
 ကို။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဧဇ္ဇမိတုဋ္ဌာနေ၊ သမီးအကြီးအရာ၌။ ဌပေသိ၊ ထား
 ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ကေဒိဝသံ၊ တစ်နေ့သ၌။ တသ္မိံ၊ နဂရေ၊ ထိုကောသမ္ဘိပြည်
 ၌။ နက္ခတ္တံ၊ နက္ခတ်သတင်သည်။ သဃံ၊ ဌံ၊ ကြွေးကြော်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 တသ္မိံ၊ ပနနက္ခတ္တေ၊ ထိုနက္ခတ်သတင်ပွဲ၌ကား။ ဗဟိ၊ အပသို့။ အနိက္ခမနကာကုလ
 မိတရောပိ၊ မထွက်ဘူးသော အမျိုးသမီးတို့သည်လည်း။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ပရိ
 ဝါရေန၊ အခြံအရံနှင့်။ သဌိံ၊ တက္က။ ပဒသာဝ၊ ခြေဖြင့်သာလျှင်။ နဒိံ၊ မြစ်
 သို့။ ဂန္တော၊ သွား၍။ နာယန္တိ၊ ရေချိုးကုန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သာမာဝတီပိ၊
 သာမာဝတီမည်သော သုဌေးသမီးသည်လည်း။ ပဉ္စဟိဣတ္ထိသတေဟိ၊ မိန်းမ
 ငါးရာတို့ဖြင့်။ ပရိဝါရိတာ၊ ခြံရံကုန်၍။ ရာဇဂံထေနေဝ၊ မင်းရင်ပြင်ဖြင့်သာ
 လျှင်။ နာယိတုံ၊ ရေချိုးခြင်းငှာ။ အဂမာသိ၊ သွားလေ၏။ ဥတေနော၊ ဥတေန
 မင်းသည်။ သီဟပဉ္စရေ၊ ခြင်္သေ့ခံသောလေသာနန်းပြုတင်း၌။ ဌိတော၊ ရပ်
 လျက်။ တံ၊ ထိုသာမာဝတီကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍လျှင်။ ဣမာ၊ ဤမိန်းမတို့သည်။
 ကဿ၊ အဘယ်သူ၏။ နာဠကိတ္ထိယော၊ ကချေသည်မတို့နည်း။ ဣတိပုစ္ဆံ၊ ဤသို့
 မေး၏။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ ကဿစိ၊ တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူ၏။ နနာဠ
 ကိတ္ထိယော၊ ကချေသည်မိန်းမကို မဟုတ်ပါ။ ဣတိ၊ ဤသို့တင်၏။ အထ၊ ထိုသို့
 တင်သည်ရှိသော်။ ကဿ၊ အဘယ်သူ၏။ မိတရော၊ သမီးတို့ဖြစ်သနည်း။ ဣတိ၊
 ဤသို့မေး၏။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ ယောသကသေဌိနော၊ ယောသကသုဌေး

၏။ဓိတာ၊သမီးဖြစ်သော။ သော၊ဤမိန်းမသည်။သမာဝတီနာမ၊ သမာဝတီ
မည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ သော၊ ထိုဥတေနမင်းသည်။ ဒိဿာဝ၊ မြင်၍
သာလျှင်။ ဥပ္ပန္နသိနေဟော၊ ဖြစ်သောချစ်ခြင်းရှိလျက်။ သေဌိနော၊ သော
သကသုဌေးအား။ သာသနံ၊ သတင်းစကားကို။ ပါဟေသိ၊ စေလွှတ်၏။
မေ၊ ငါ့အား။ ဓိတရံ၊ သမီးကို။ ပေသေတုတိ၊ လွှတ်လိုက်စေချင်၏ဟု တမန်
စေ၏။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ နပေသေမိ၊ မစေလွှတ်လိုက်လိုပါ။ဣတိ၊ဤသို့
လျှောက်၏။ ကိရ၊စင်စစ်။ ဧဝံ၊ဤသို့။ မာကရောတု၊ မပြုလင့်။ ပေသေတုယေ
ဝါတိ၊ ပို့လာရမည်လျှင်တည်းဟူဆို၏။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ မယံဂဟပတိ
ကာနာမ၊ ငါတို့သုဌေးမည်သည်ကား။ ကုမာရိကာနံ၊ သတို့သမီးတို့ကို။ ပေါ
ထေတွာ၊ပုတ်ခတ်၍။ဝိဟေဌေတွာ၊ညှဉ်းဆဲ၍။ ကခုနဘယေန၊ဆွဲငင်ရသည်မှ
ကြောက်သောကြောင့်။ န ဒေမ၊ မဆက် မပေးလိုပါကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့
လျှောက်၏။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ ကုဇ္ဈိတွာ၊ အမျက်ထွက်၍။ ဂေဟံ၊ အိမ်ကို။
လဉ္ဇာပေထွာ၊တံဆိပ်ခတ်စေ၍။ သေဌိဉ္ဇာ၊ သုဌေးကိုလည်းကောင်း။ ဘရိယဉ္ဇာ၊
သုဌေးကတော်ကိုလည်းကောင်း။ ဟတ္ထေ၊ လက်၌။ ဂဟေတွာ၊ဆွဲငင်၍။ ဗဟိ
ကာရာပေသိ၊ အပသို့နှင်ထုတ်စေ၏။ သမာဝတိ၊ သမာဝတီသည်။ နှာယိ
တွာ၊ရေချိုး၍။အာဂန္ဓာ၊၍။ဂေတံ၊အိမ်သို့။ပဝိသိတုံ၊ဝင်ခြင်းငှာ။ဩကာသံ၊
အခွင့်ကို။ အလဘန္တိ၊မရသည်ရှိသော်။တာတာ၊ မိခင်ဘခင်တို့။ ဧဝံ၊ ဤအမှု
သည်။ ကိံ၊အဘယ်နည်း။ ဣတိပုစ္ဆံ၊ဤသို့မေး၏။ အမ္မ၊ချစ်သမီး။ ရာဇာ၊မင်း
သည်။ တဝ၊ချစ်သမီး၏။ ကာရဏာ၊ အကြောင်းကြောင့်။ ပဟိဏိ၊ တမန်စေ
လွှတ်၏။ အထ၊ထိုသို့စေလွှတ်သောအခါ၌။ မယံ၊ငါတို့သည်။နဒဿာမာဟိ၊
မပေးမဆက်လိုကုန်ဟူ၍။ ဝုတ္တေ၊ဆိုလတ်သော်။ သရံ၊အိမ်ကို။လဉ္ဇာပေထွာ၊
တံဆိပ်ခတ်စေ၍။ အမေတ၊ ငါတို့ကိုလည်း။ဗဟိကာရာပေသိ၊အပသို့ နှင်ထုတ်
စေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ တာတာ၊ မိခင်ဘခင်တို့။ တေ၊ ထိုမိခင်ဘ
ခင်တို့သည်။ ဘာရိယံ၊ ဝန်လေးသော။ ကမ္မံ၊အမှုကို။ ကတံ၊ ပြုအပ်၏။ ရညာ
နာမ၊ မင်းမည်သည်ကား။ ပဟိတေ၊တမန်စေလွှတ်သည်ရှိသော်။ နဒေမိတိ၊
မပေးလိုဟု။ အဝတွာ၊ မဆိုမူ၍။ မေ၊ ငါ၏။ဓိတရံ၊ သမီးကို။ သပရိဝါရံ၊အခြံ
အရံနှင့်တကွ။ သစေဂဏှထ၊ အကယ်၍ ယူတော်မူလိုကုန်သည်ဖြစ်အံ့။ ဒေမိ
တိ၊ဆက်ပါအံ့ဟု။ တာတာ၊ မိခင်ဘခင်တို့။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ဆိုအပ်သည်။ ဘဝေယျ၊
ဖြစ်ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်။ အမ္မ၊ ချစ်သမီး။တဝ၊သင်၏။ရုစိယာ၊

(၃၄၆)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

အလိုသည်။ သတိရှိသော်။ သာဓု၊ ကောင်း၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့အလိုရှိတိုင်း။ ကရိ
 သာမိ၊ ပြုအံ့။ ဣတိ၊ သို့။ ရညော၊ မင်းအား။ သာသနံ၊ သတင်းစကားကို၊
 တထာ၊ ထိုသာမာဝတီဆိုတိုင်း။ ပါဟေသိ၊ စေလွှတ်၏။ ရာဇာ၊ သည်။ သာဓု
 တိ၊ ကောင်းပြီဟု။ သမ္ပုဋ္ဌိန္ဒူ၊ ဝန်ခံ၍။ တံ၊ တိုသာမာဝတီကို။ သပရိဝါရံ၊
 အခြံအရံနှင့်တကွ။ အာနေတူ၊ ဆောင်၍။ အဘိသိဉ္ဇူ၊ အဘိသိက်ခံစေ၍။
 အဂ္ဂမဟေသိဌာနေ၊ မိဖုရားကြီးအရာ၌။ ဌပေသိ၊ ထား၏။ သေသာ၊
 ကြွင်းကုန်သောမင်းသမီးတို့သည်။ တဿာယေဝ၊ ထိုသာမာဝတီမိဖုရားသာ
 လျှင်။ ပရိဝါရိတ္ထိယော၊ အခြံအရံမိန်းမတို့သည်။ အဟေသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣဒံ၊
 ဤသည်ကား။ သာမာဝတီယာ၊ သာမာဝတီမိဖုရား၏။ ဝတ္ထု၊ ဝတ္ထုတည်း။
 ဥတေနဿပန၊ ဥတေနမင်း၏ကား။ အပရာပိ၊ တစ်ပါးလည်း ဖြစ်သော။
 ဝါသုလဒတ္တာနာမ၊ ဝါသုလဒတ္တအမည်ရှိသော။ ဒေဝီ၊ မိဖုရားသည်။ အဟော
 သိ၊ ၏။ သာ၊ ထိုမိဖုရားသည်။ စဏ္ဍပဇ္ဇောတဿ၊ စဏ္ဍပဇ္ဇောတမင်း၏။ မိတာ
 သမီးတည်း။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ ဥဇ္ဇေနိယံ၊ ဥဇ္ဇေနိပြည်၌။ စဏ္ဍပဇ္ဇောတော
 နာမ၊ စဏ္ဍပဇ္ဇောတအမည်ရှိသော။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ အဟောသိ၊ ၏။ သော
 ထိုစဏ္ဍပဇ္ဇောတမင်းသည်။ ကေဒိဝသံ၊ တစ်နေ့သ၌။ ဥယျာနတော၊ ဥယျာဉ်မှ။
 အာဂစ္ဆန္တော၊ လာသည်ရှိသော်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ သမ္ပတ္တိံ၊ စည်းစိမ်ချမ်း
 သာ၏ပြည့်စုံခြင်းကို။ ဩလောကေတူ၊ ကြည့်၍။ အညဿပိ၊ ငါမှတပါး
 လည်းဖြစ်သော။ ကဿစိ၊ တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူအား။ ဧဝူပ၊ ဤသို့
 သဘောရှိသော။ သမ္ပတ္တိံ၊ စည်းစိမ်သည်။ အတ္တိနုဓေါ၊ ရှိသေးသလော။ ဣတိ
 ဝတူ၊ ဤသို့ဆို၍။ သောသမ္ပတ္တိနာမ၊ ဤသင်မင်းကြီး၏ စည်းစိမ်ချမ်းသာ
 မည်သည်ကား။ ကိံ၊ အဘယ်မှုစအံ့နည်း။ ကောသမ္ပိယံ၊ ကောသမ္ပိပြည်၌။
 ဥတေနဿရညော၊ ဥတေနမင်း၏။ သမ္ပတ္တိံ၊ သည်။ အတိမဟတိတိ၊ အလွန်
 ကြီးကျယ်စွာ၏ဟု။ ဝုတ္တေ၊ ဆိုသည်ရှိသော်။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ အာဟ၊ ဆို၏။
 တေနဟိ၊ တိုသို့ဆိုတပြီးကား။ နံ၊ ထိုစည်းစိမ်ကို။ ဂဏိသာမိ၊ ယူအံ့။ ဣတိ၊
 ဤ။ ဝုတ္တေ၊ ဆိုသည်ရှိသော်။ တံ၊ ကိုဥတေနမင်း၏စည်းစိမ်ကို။ ဂဟေတုံ၊ ယူ
 ခြင်းငှာ။ နသက္ကာ၊ မတတ်နိုင်။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်သည်ရှိသော်။ ယံကိဉ္ဇူ၊
 အမှတ်မဲ့တစ်စုံတစ်ခုကို။ ကတူ၊ ပြု၍။ ဂဏိသာမိယေစ၊ ယူအံ့သည်သာလျှင်
 တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုသော်လည်း။ ဒေဝ၊ မင်းကြီး။ နသက္ကာဟိ၊ မတတ်နိုင်။
 ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုသော်။ ကိံကရဏာ၊ အဘယ်ကြောင့် မတတ်နိုင်သနည်း။

၂-အပ္ပမာဒဝဂ္ဂ၊ ၁-သာမာဝတီဝတ္ထု (၃၄၇)

ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ သော၊ ထိုဥတေနမင်းသည်။ ဟတ္ထိကန္တနာမ၊ ဆင်ကို
 ချစ်စေတတ်သည်မည်သော။ သိပ္ပံ၊ အတတ်ကို။ ဇာနာသိ၊ သိ၏။ မန္တ၊ ကို။ ပရိ
 ဝတ္တေတွာ၊ ရွတ်၍။ ဟတ္ထိကန္တဝီဏံ၊ ဆင်ကိုချစ်စေတတ်သောစောင်းကို။ ဝ၊
 ဒေန္တော၊ တီးသည်ရှိသော်။ နာဂေ၊ ဆင်တို့ကို။ ပလာပေတိပိ၊ ပြေးလည်း
 ပြေးစေနိုင်၏။ ဂဏှာတိပိ၊ ဖမ်းလည်း ဖမ်းနိုင်၏။ ဟတ္ထိဝါဟနသမ္ပန္နော၊
 ဆင်ယာဉ်နှင့်ပြည့်စုံ၏။ တေန၊ ထိုဥတေနမင်းနှင့်။ သဒိသောနာမ၊ တူသောသူ
 မည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ အဟံ၊ ဝါသည်။ တံ၊ ထိုဥတေနမင်း
 ကို။ ဂဟေတုံ၊ ဖမ်းယူခြင်းငှာ။ နသက္ကာ၊ မတတ်နိုင်။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဒေဝ၊
 အရှင်မင်းကြီး။ တေ၊ ရှင်မင်းကြီးသည်။ သစေဣစ္ဆသိ၊ အကယ်၍အလိုရှိသည်
 ဖြစ်အံ့။ ဧကန္တေန၊ စင်စစ် အကယ်မလွဲသဖြင့်။ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်
 ကား။ နိစ္ဆယော၊ အဆုံးအဖြတ်တည်း။ ဝ၊ ဖမ်းယူခြင်း၏ အကြောင်း
 တည်း။ တေနဟိ၊ ထိုသို့အလိုရှိမှုကား။ ဒါရဟတ္ထိံ၊ သစ်သားရုပ်ဆင်ကို။
 ကာရေတွာ၊ ပြုစေ၍။ တဿ၊ ထိုဥတေနမင်း၏။ အာသန္နဌာနံ၊ နီးရာ
 အရပ်သို့။ ပေသေဟိ၊ စေလွှတ်လော့။ သော၊ ထိုဥတေနမင်းသည်။ ဟတ္ထိ
 ဝါဟနံဝါ၊ ဆင်ယာဉ်ကိုလည်းကောင်း။ အဿ ဝါဟနံဝါ၊ မြင်းယာဉ်ကိုလည်း
 ကောင်း။ သုတွာ၊ ကြား၍။ ခီရံပိ၊ ဝေးသောအရပ်သို့လည်း။ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏။
 တတ္ထ၊ ထိုအရပ်သို့။ အာဂတံ၊ ရောက်လာသော။ နံ၊ ထိုဥတေနမင်းကို။ ဂဟေ
 တုံ၊ ဖမ်းယူခြင်းငှာ။ သက္ကာ၊ တတ်ကောင်းသည်။ တပိဿတိ၊ ဖြစ်လဲတ္တံ့။
 ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုသော်။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ ဧသောဥပပါယော၊ ဤအကြောင်း
 သည်။ အတ္ထိတိ၊ ရှိ၏။ ဟု၊ ဒါရမယံ၊ သစ်သားဖြင့်ပြီးသော။ ယန္တဟတ္ထိံ၊ ယန္တ
 ရာနှင့်ယှဉ်သော ဆင်ရုပ်ကို။ ကာရာပေတွာ၊ ပြုစေ၍။ ဗဟိ၊ အပ၌။ ပိလော
 တိဟာဟိ၊ ပုဆိုးနှမ်းတို့ဖြင့်။ ဝေဌေတွာ၊ ရစ်ပတ်ဖုံးလွှမ်း၍။ ကတစိတ္တကမ္ပံ၊
 ပန်းချီဆေးဖြင့်ရေးအပ်သော ဆန်းကြယ်သောအမှုကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ တဿ၊
 ထိုဥတေနမင်း၏။ ဝိဇိတေ၊ နိုင်ငံ၌။ အာသန္နဌာနေ၊ နီးရာအရပ်၌။ ဧကသ္မိံ
 သရတီရေ၊ တစ်ခုသောအိုင်၏အနီး၌။ ဝိဿဇ္ဇာပေသိ၊ လွှတ်စေ၏။ ဟတ္ထိနော၊
 ဆင်၏။ အန္တောကုစ္ဆိယံ၊ ဝမ်းတွင်း၌။ သဌိပုရိသာ၊ ခြောက်ကျိပ်သော
 ယောက်ျားတို့သည်။ အပရာပရံ၊ ထိုမှဤမှ။ စက်မန္တိ၊ လူးလာတို့ ဖယ် သွား
 လာနိုင်ကုန်၏။ ဟတ္ထိလဏ္ဍံ၊ ဆင်ချေးကို။ အာဟရိဝ္ဗာ၊ ဆောင်၍။ တတ္ထ
 တတ္ထံ၊ ထိုထိုအရပ်တို့၌။ ဆဉ္ဇေသ္မိံ၊ စွန့်သွားစေကုန်၏။ ဧကော ဝနစရကော၊

(၃၄၀)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

တောမုဆိုးတစ်ယောက်သည်။ ဟတ္ထိံ၊ ဆင်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ အမှာကံ၊ ငါတို့
 ၏။ ရညော၊ မင်းကြီးအား။ အနုစ္စဝိကောတိ၊ လျှောက်ပတ် ထိုက်တန်၏ဟု။
 စိန္တေတော၊ ကြံ၍။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ရညော၊ မင်းအား။ အာရောစေသိ၊ ကြား
 လျှောက်၏။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ မယာ၊ ကျွန်တော်သည်။ သဗ္ဗသေတော၊
 ကိုယ်လုံးဖြူသော။ ကေလာသကုဋ္ဌပဋိဘာဂေါ၊ ငွေတောင်ထွက်အဆင်းနှင့်
 တူသော။ ဟတ္ထိံ၊ ဆင်မင်းရတနာသည်။ တုမ္ဘာကညေဝ၊ ရှင်မင်းကြီးတို့နှင့်
 သာလျှင်။ အနုစ္စဝိကော၊ လျှောက်ပတ်ထိုက်တန်သော။ ဝရပါရဏော၊ မြတ်
 သောဆင်ပြောင်ကို။ ဒိဋ္ဌော၊ မြင်အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ဥတေ
 နော၊ ဥတေနမင်းသည်။ တမေဝ၊ ထိုတောမုဆိုးကိုပင်လျှင်။ မဂ္ဂဒေသကံ၊
 ခရီးညွှန်လမ်းပြကို။ ကတော၊ ပြု၍။ ဟတ္ထိံ၊ ဆင်ကို။ အတိရုယ၊ စီး၍။ သပရိ
 ဝါရော၊ အခြံအရံနှင့်တကွ။ နိက္ခမိ၊ ထွက်၏။ တဿ၊ ထိုဥတေနမင်း၏။ အာ
 ဂမနံ၊ လာခြင်းကို။ ဥတော၊ သိ၍။ စရပုသိသာ၊ သူလျှိုယောက်ျားတို့သည်။
 ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ စဏ္ဍပဇ္ဇောတဿ၊ စဏ္ဍပဇ္ဇောတမင်းအား။ အာရောစေသိ၊
 ကြားလျှောက်၏။ သော၊ ထိုစဏ္ဍပဇ္ဇောတမင်းသည်။ အာဂန္ဓာ၊ လာ၍။
 မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌။ တုစ္ဆံ၊ အချည်းနှီးကို။ ကတော၊ ပြု၍။ ဥဘောသု ပဿေသု၊
 နံပါးနှစ်ဘက်တို့၌။ ဗလကာယံ၊ ရဲမက်ဗိုလ်ပါအပေါင်းကို။ ပယောဇေသိ၊
 စေလွှတ်၏။ ဥတေနော၊ ဥတေနမင်းသည်။ တဿ၊ ထိုစဏ္ဍပဇ္ဇောတမင်း၏။
 အာဂမနံ၊ လာခြင်းကို။ အဘာနန္တော၊ မသိရကား။ ဟတ္ထိံ၊ ဆင်ကို။ အနုဗန္ဓိ၊
 လိုက်၏။ အန္တော၊ သစ်သားဆင်ရုပ်၏ အတွင်း၌။ ဌိတမနုဿာ၊ တည်သော
 လူတို့သည်။ ဝေဝေန၊ လျင်စွာ။ ပလာပေသံ၊ ပြေးစေကုန်၏။ ကဋ္ဌဟတ္ထိံ၊ သစ်
 သားဆင်ရုပ်သည်။ ရညော၊ ဥတေနမင်းသည်။ မန္တံ၊ မန္တန်ကို။ ပရိဝတ္တေတော၊
 အဖန်တလဲလဲရွတ်၍။ ဝီဏံ၊ စောင်းကို။ ဝါဒေန္တဿ၊ တီးစဉ်။ တန္တိသဒ္ဓံ၊
 စောင်းတီးသံကို။ အသုဏန္တောဝိယ၊ မကြားသကဲ့သို့။ ပလာယတိယေဝ၊
 ပြေးသည်သာလျှင်တည်း။ ရာဇော၊ ဥတေနမင်းသည်။ ဟတ္ထိနာဂံ၊ ဆင်ပြောင်
 ကို။ ပါပုဏိတုံ၊ အမှီလိုက်ခြင်းငှာ။ အသက္ကောန္တော၊ မတတ်နိုင်သည်ဖြစ်၍။
 အဿံ၊ မြင်းကို။ အာရုယ၊ စီး၍။ အနုဗန္ဓိ၊ လိုက်၏။ တသ္မိံ၊ ထိုဥတေနမင်း
 သည်။ ဝေဝေန၊ လျင်စွာ။ အနုဗန္ဓန္တေ၊ လိုက်သည်ရှိသော်။ ဗလကာယော၊
 စစ်သည်အပေါင်းသည်။ ဩဟိယံ၊ ကျန်ရစ်၏။ ရာဇော၊ မင်းသည်။ ကေ
 ကောဝ၊ ကိုယ်တော်တည်းသာလျှင်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။

နံ၊ ဥတေနမင်းကို။ ဥဘောသု ပသေသု၊ နံပါးနှစ်ဘက်ထို့၌။ ပယုတ္တာ၊ အစောင့်
 အရှောက်ဖြစ်ကုန်သော။ စဏ္ဍပဇ္ဇောတဿ၊ စဏ္ဍပဇ္ဇောတမင်း၏။ ပုရိသ၊
 ယောက်ျားလူလင်တို့သည်။ ဂဏ္ဍိတု၊ ဘမ်းယူ၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏ အရှင်
 ဖြစ်သော။ ရုညော၊ စဏ္ဍပဇ္ဇောတမင်းအား။ အဒံသု၊ ဆက်ကုန်၏။ အထ၊ ထို
 အခါ၌။ အဿ၊ ထိုဥတေနမင်း၏။ ဗလကာယော၊ ဗိုလ်ပါရဲမက်အပေါင်းသည်။
 အမိတ္တဝသံ၊ ရန်သူမင်း၏လက်သို့။ ဂတဘာဝံ၊ ရောက်သည်၏အဖြစ်ကို။ ဥ တု၊
 သိ၍။ ဗဟိ နဂရေယေဝ၊ ပြည်အပ၌လျှင်။ ခန္ဓာဝါရံ၊ သစ်တပ်ကို။ နိဝေ
 သေတု၊ မြို့တည်၍။ အစ္စ၊ နေ၏။ စဏ္ဍပဇ္ဇောတောပိ၊ စဏ္ဍပဇ္ဇောတမင်းသည်
 လည်း။ ဥတေနံ၊ ဥတေနမင်းကို။ ဇီဝဂ္ဂါဟမေဝ၊ အရှင်ဘမ်းခြင်းကိုသာလျှင်။
 ဂါဟာပေတု၊ ဖမ်းယူစေ၍။ ဧကသ္မိံ စောရဂေဟေ၊ ခိုးသူတို့ကိုလှောင်ထား
 ရာဖြစ်သော တစ်ခုသော လှောင်အိမ်၌။ ပက္ခိစိဓာ၊ သွင်း၍။ ဒွါရံ၊ တံခါးကို။
 ပိဒဟာပေတု၊ ပိတ်စေ၍။ တယောဒိဝသေ၊ သုံးရက်တို့ပတ်လုံး။ ဇယပါနံ၊
 အောင်သေကို။ ပိဝိ၊ သောက်၏။ ဥတေနော၊ ဥတေနမင်းသည်။ တတိယ ဒိဝ
 သေ၊ သုံးရက်မြောက်သောနေ့၌။ အာရက္ခကေ၊ အစောင့်အရှောက်တို့ကို။
 ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ တာတ၊ အမောင်။ တေ၊ အမောင်၏။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ ကုဟိံ၊
 အဘယ်မှာနည်း။ ဣထိ၊ ဤသို့မေး၏။ ပစ္စာမိတ္တော၊ ရန်သူမင်းကို။ မေ၊ ငါ
 သည်။ ဂဟိတောတိ၊ ဘမ်းယူရလေပြီဟု။ ဇယပါနံ၊ အောင်သေသောက်ခြင်း
 ကို။ ပိဝတိတိ၊ သောက်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြောဆို၏။ သေ၊ ဤအမှုအရာသည်။
 ကာနာမ၊ အဘယ်အမှုအရာနည်း။ တုမှာကံ၊ သင်တို့၏။ ရုညော၊ မင်း၏။
 ကိရိယာ၊ ပြုအပ်သောအမှုအရာသည်။ မာတု ဂါမဿ၊ မိန်းမ၏။ ကိရိယာဝိယ၊
 ပြုအပ်သောအမှုအရာကဲ့သို့ဖြစ်၏။ ပဋိရာဇ္ဇနံ၊ တစ်ပါးမင်းတို့ကို။ ဂဟေတု၊
 ဘမ်းယူ၍။ ဝိဿဇ္ဇေထုံဝါ၊ လွတ်ခြင်းငှာလည်းကောင်း။ မာရေတုံဝါ၊ သတ်
 ခြင်းငှာ လည်းကောင်း။ ဝဇ္ဇတိနန္တု၊ သင့်၏မဟုတ်လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလျက်။
 အမေ၊ ငါတို့ကို။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲစွာ။ နိသီဒါပေတု၊ နှောင်အိမ်၌နေစေ၍။ ဇယ
 ပါနံ၊ အောင်သေကို။ ပိဝတိကိရ၊ သောက်ခဲ့သတတ်။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလတ်
 သော်။ ဧတ၊ ထိုစောင့်ရှောက်သောသူတို့သည်။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ တမတ္ထံ၊ ထို
 အကြောင်းကို။ ရုညော၊ စဏ္ဍပဇ္ဇောတမင်းအား။ အာရောစေသုံ၊ သံတော်ဦး
 တင်ကုန်၏။ သေ၊ တို့စဏ္ဍပဇ္ဇောတမင်းသည်။ အာဝန္ဓာ၊ လာ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။
 ဝဒသိ၊ ဆိုသလော။ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ မဟာရာဇာ၊ မြတ်သော

(၃၅၀)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

မင်းကြီး။ အာမ၊ ဩဝ် ဆိုသည်မှန်ပေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ သာဓု၊
 ကောင်းပြီ။ တံ၊ သင့်ကို။ ဝိဿန္တေသာမိ၊ ငါလွှတ်တော်မူအံ့။ ဝေရူပေါ၊ ဤသို့
 သဘောရှိသော။ မန္တော၊ ဆင်ကိုချစ်စေတတ်သောမန္တန်သည်။ တေ၊ သင်အား။
 အတ္ထိကိရ၊ ရှိသတတ်။ တံ၊ ထိုမန္တန်ကို။ မယံ၊ ငါ့အား။ ဒဿသိ၊ ပေးလော့။ ဣတိ၊
 ဤသို့ဆို၍တောင်း၏။ သာဓု၊ ကောင်းပြီ။ ဒဿာမိ၊ ပေးအံ့။ ဂဟဏနသမယေ၊
 သင်ခြင်းငှာလျှောက်ပတ်သောအခါ၌။ နံ၊ ထိုမန္တန်ကို။ ဂဏှာဟိ၊ သင်လော့။
 ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ ကိံ၊ ပန၊ အသို့နည်း။ တံ၊ သင်သည်။ မ၊ ငါ့ကို။ (မကား
 ထည့်သည်)။ ဝန္တိဿသိ၊ ရှိခိုးအံ့လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ အဟံ၊ ငါသည်။
 တံ၊ သင့်ကို။ ကိံ၊ အဘယ်ကြောင့်။ ဝန္တိဿာမိ၊ ရှိခိုးရအံ့နည်း။ နဝန္တိဿာမိ၊
 ရှိမခိုးနိုင်။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ အတံ၊ ငါသည်လည်း။ တေ၊ သင်အား။ နဒဿာမိ၊
 မန္တန်ကိုမပေးအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဝေသန္တေ၊ ဤသို့လျှင်မပေးသည်ရှိသော်။
 ရာဇာနံ၊ မင်း၏အာဏာကို။ တေ၊ သင်အား။ ကရိဿာမိ၊ ပြုအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့
 ဆို၏။ ကရောဟိ၊ မင်းဒဏ်ပေးတော်မူလော့။ မေ၊ ငါ၏။ သရီရဿ၊ ကိုယ်ကို။
 ဣဿရော၊ အစိုးရတော်မူ၏။ စိတ္တဿာပန၊ စိတ်ကိုကား။ န၊ အစိုးရတော်မူ။
 ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ ရာဇာ၊ စက္ခုပဇ္ဇောတမင်းသည်။ တဿ၊ ထို
 ဥတေနမင်း၏။ သူရဂဇ္ဇိတံ၊ ရဲရင့်စွာကြီးဝါးခြင်းကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ ကထံ
 နခေါ၊ အဘယ်သို့သော အကြောင်းဖြင့်။ ဣမံ၊ မန္တံ၊ ဤမန္တန်ကို။ ဂဏှိဿာမိ၊
 သင်ရအံ့နည်း။ ဣတိစိန္တေတွာ၊ ဤသို့ကြံ၍။ ဣမံ၊ မန္တံ၊ ဤမန္တန်ကို။ အညံ၊
 တစ်ပါးသူကို။ ဇာနာပေတုံ၊ သိစေခြင်းငှာ။ နသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။ မမ
 ဓီတရံ၊ ငါ့သမီးကို။ တေဿ၊ ထိုဥတေနမင်း၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ ဥဂ္ဂဏှာ
 ပေတွာ၊ သင်စေ၍။ အဟံ၊ ငါသည်။ တဿာ၊ ထိုငါ့သမီး၏။ သန္တိကေ၊ အထံ
 ၌။ ဂဏှိဿာမိ၊ သင်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုဥတေန
 မင်းကို။ အာဟ၊ ဆို၏။ အညဿ၊ တစ်ပါးသူတို့။ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုးစေ၍။ ဂဏှန္တဿ၊
 သင်သည်ရှိသော်။ ဒဿတိ၊ ပေးအံ့လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ မဟာရာဇ၊
 မြတ်သောမင်းကြီး။ အာမ၊ ဩဝ်ပေးအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ တေန
 ဟိ၊ ထိုသို့တပြီးကား။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ သရေ၊ နန်းတော်၌။ ကောဓုဇ္ဇော၊
 ခါးကုန်းမ တစ်ယောက်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တဿာ၊ ထိုခါးကုန်းမအား။
 အန္တောသဟိယံ၊ တင်းတိမ်တွင်း၌။ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ နိဿိန္နာယ၊ နေသည်
 ရှိသော်။ ကံ၊ သင်သည်။ ဗဟိသဟိယံ၊ တင်းတိမ်ပ၌။ ဌိတောဝ၊ နေလျက်

၂-အပ္ပမာဒဝဂ္ဂ၊ ၁-သမာဓိဝိသုဒ္ဓိ (၃၅၁)

လျှင်။ မန္တံ၊ မန္တရားကို။ ဝါ စေတိ၊ သင်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။
မဟာရာဇ၊ မြတ်ဘောမင်းကြီး။ သာဓု၊ ကောင်းပြီ။ (ဣတိသဒ္ဓါကာ၊ အနက်
မရှိ)။ ခုဇ္ဇာဝါ၊ ကုန်းသည်မှလည်း။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ။ ပိဋသပ္ပိဝါ၊ ကွသည်မှ
လည်း။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ။ ဝန္တန္တိယာ၊ ရှိခိုးသောသူအား။ ဒဿာမိအံ၊ ဣတိ၊
ဤသို့ဥတေနမင်းဆို၏။ တဘော၊ ထိုမှ။ ရာဇာ၊ စက္ခုပစ္စေတမင်းသည်။
ဝန္တု၊ သွား၍။ ဓိတရံ၊ သမီးဖြစ်သော။ ဝါသုလဒတ္တံ၊ ဝါသုလဒတ္တကို။ အာဟ၊
ဆို၏။ အဗ္ဗ၊ ချစ်သမီး။ ဧကောသင်္ခကုဋ္ဌိ၊ နန္ဒာခရသင်းဖြူစွဲသော ယောက်ျား
တစ်ယောက်သည်။ အနတ္တမန္တံ၊ အတိုးအတိုင်း မသိထိုက်သောမန္တန်ကို။ ဇာနာ
တိ၊ သိ၏။ တံ၊ ထိုမန္တန်ကို။ အညံ၊ တစ်ပါးသူကို။ ဇာနာပေတံ၊ သိစေခြင်းငှာ။
နသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။ တံ၊ သင်ချစ်သမီးသည်။ အန္တောသာဏိယံ၊ တင်းတိမ်
တွင်း၌။ နိသိဒ္ဓိတွာ၊ နေ၍။ မန္တံ၊ ကို။ ဝဏှ၊ သင်ယူလော့။ သော၊ ထိုလူနုသည်။
ဗဟိသာဏိယံ၊ တင်းတိမ်ပ၌။ ဌတွာ၊ နေ၍။ တုယံ၊ သင်အား။ ဝါစေသတိ၊
သင်ပြလတ္တံ။ တဝ၊ သင်သမီး၏။ သန္တိကာ၊ မှ။ တံ၊ ထိုမန္တန်ကို။ အဟံ၊ သည်။
ဝဏှိယာမိအံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဧဝံ၊ သို့။ သော၊ ထိုစက္ခုပစ္စေတမင်းသည်။
အညမညံ၊ အချင်းချင်း။ သန္တဝကရဏဘယေန၊ ပေါင်းဘော်ခြင်းကို ပြအံ့
သည်မှကြောက်သောကြောင့်။ ဓိတရံ၊ သမီးကို။ ခုဇ္ဇာ၊ ကုန်းမဖြစ်လေဟန်ကို။
ဣတရံ၊ ဥတေနမင်းတို့။ သင်္ခကုဋ္ဌိ၊ နန္ဒာခရသင်းဖြူစွဲလေဟန်ကို။ ကတွာ၊ ပြု
၍။ ကထေသိ၊ ပြောဆို၏။ သော၊ ထိုဥတေနမင်းသည်။ တဿာ၊ ထိုမင်းသမီး၏
အန္တောသာဏိယံ၊ တင်းတိမ်တွင်း၌။ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ နိသိန္ဒာယ၊ နေသည်ရှိ
သော်။ ဗဟိ၊ အပ၌။ ဌိတော၊ နေလျက်။ မန္တံ၊ မန္တန်ကို။ ဝါစေသိ၊ သင်၏။
အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုမင်းသမီးကို။ ဧကဒိဝသံ၊ တစ်နေ့သ၌။ ပုနပုနံ၊ အဖန်
တလဲလဲ။ ဝုစ္စမာနဗ္ဗိ၊ ပျံချသော်လည်း။ မန္တပဒံ၊ မန္တန်တစ်ပုဒ်ကို။ ဝတ္ထု၊ ဆိုခြင်း
ငှာ။ အသက္ကောန္တိ၊ မတတ်နိုင်သည်ဖြစ်၍။ နံ၊ ထိုမင်းသမီးကို။ အရေ၊ ခုဇ္ဇာဟယ်
ကုန်းမညစ်။ အတိဗဟလောဌကပေါလံ၊ အလွန်ထူသောနှုတ်ခမ်းရှိ၏။ တေ၊
သင်၏။ မုခံ၊ နှုတ်သီးဖျားကို။ ပေါထယိသာမိ၊ ရိုက်ပုတ်အံ့။ ဣတိဝေနာမ၊
ဤသို့ဆိုလျှင်။ ဝဒေဟိ၊ ပီပီပြင်ပြင်ဆိုပါလော့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။
သာ၊ ထိုဝါသုလဒတ္တမင်းသမီးသည်။ ကုဇ္ဈိတွာ၊ အမျက်ထွက်၍။ အရေဒုဋ္ဌ
သင်္ခကုဋ္ဌိ၊ ဟယ်မကောင်းလှစွာသော ခရသင်းစွဲနန္ဒာဖြူစွဲ။ ကိံ ဝဒေသိ၊
အသို့နိုင်ဆိုတိသနည်း။ မာဒိသာ၊ ငါကဲ့သို့သော မင်းသမီးသည်။ ခုဇ္ဇာနာမ၊

(၃၅၂)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

၈၀

ကုန်းသောမည်သည်။ ကိဟောတိ၊ အဘယ်ကြောင့် ဖြစ်မည်နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ သော၊ ထိုဥတေနမင်းသည်။ သာဏိကဏ္ဍ၊ တင်းတိမ် အနားအစွန်းကို။ ဥက္ခိပိတူ၊ ပင့်၍။ တံ၊ သင်သည်။ ကာသိ၊ အဘယ်အမည် ရှိသနည်း။ ဣတိဥတ္ထေ၊ ဤသို့မေးသည်ရှိသော်။ အဟံ၊ သည်။ ရညော၊ မင်း ၏။ ဝါသုလဒတ္တာနာမ၊ ဝါသုလဒတ္တအမည်ရှိသော။ ခိတာ၊ သမီးတည်း။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ တေ၊ ၏။ ပိတာ၊ အဘသည်။ မယံ၊ ငါ့အား။ ကထေန္ဓော၊ ပြောဆိုသည်ရှိသော်။ ခုဇ္ဇာတိ၊ ကုန်းမတည်းဟူ။ ကထေသိ၊ ဆို၏။ မယုမ္ပိ၊ ငါ့အားလည်း။ ကထေန္ဓော၊ ပြောသည်ရှိသော်။ တံ၊ သင့်ကို။ သင်္ခကုဋ္ဌိ၊ နှုတ်ဖြူသောသူကို။ ကတူ၊ ပြု၍။ ကထေသိ၊ ပြောဆို၏။ တေဥဘောပိ၊ ထိုသူနှစ်ယောက်တို့သည်လည်း။ တေန၊ ထိုစဉ်ပစ္စေတမင်းသည်။ အမ္ဘာကံ၊ ငါတို့၏။ သန္တဝ၊ ကရုဏာတယေန၊ ပေါင်းဖော်ယဉ်ပါးခြင်းကို ပြုအံ့သည်မှ ကြောက်သောကြောင့်။ ကထိတံ၊ ဆိုအပ်သည်။ ဘဝိဿတိတံ၊ ဖြစ်လတ္တံ့ သတည်းဟူ။ အန္ဓောသာဏိယညေဝ၊ တင်းတိမ်တွင်း၌သာလျှင်။ သန္တဝံ၊ ပေါင်းဖော်ယဉ်ပါးခြင်းကို။ ကရိသု၊ ပြုကုန်၏။ တတောပဋ္ဌာယ၊ ထိုအခါမှ စ၍။ မန္တဝဟဏံဝါ၊ မန္တန်ကို သင်ကြားခြင်းသည် လည်းကောင်း။ သပ္ပဂ္ဂဟ ဏံဝါ၊ အတတ်ကို သင်ကြားခြင်းသည်လည်းကောင်း။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ရာဇာပိ၊ ဘခင်မင်းသည်လည်း။ နိစ္စ၊ မပြတ်။ မိတရံ၊ သမီးကို။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ သိပ္ပံ၊ အတတ် ကို။ အမ္မ၊ ချစ်သမီး။ ဂဏှသိ၊ သင်၏လော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ တာတ၊ ဘခင်။ ဂဏှာမိ၊ သင်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထို မင်း သမီးကို။ ကေခိဝသံ၊ တစ်နေ့သ၌။ ဥတေနော၊ ဥတေနမင်းသည့်။ အာဟ၊ ဆို၏။ တဋ္ဌေ၊ နှမ။ သာမိကေန၊ လင်သည်။ ကတ္တဗ္ဗိနာမ၊ ပြုအပ်သောအမှုမည်သည် ကို။ မာတာပိတရော၊ မိဘတို့သည်။ ကာတံ၊ ပြုခြင်းငှာ။ နေဝသက္ကောန္တိ၊ မတတ်နိုင်ကုန်။ ဘာထိကာ၊ အစ်ကိုတို့သည်လည်း။ ကာတံ၊ ငှာ။ န သက္ကောန္တိ၊ ကုန်။ ဘဂိနိယော၊ ညီမတို့သည်လည်း။ ကာတံ၊ ပြုခြင်းငှာ။ န သက္ကောန္တိ၊ မတတ်နိုင်ကုန်၏။ မယံ၊ ငါ၏။ ဇီဝိတံ၊ အသက်ကို။ သစေဒယသိ၊ အကယ်၍ ပေးလိုသည်ဖြစ်အံ့။ တေ၊ သင်အား။ ပဉ္စဣတ္တိသတာနိ၊ ငါးရာ သောမိန်းမတို့ကို။ ပရိဝါရံ၊ အခြံအရံကို။ ဒတူ၊ ၍။ အဂ္ဂမဟေသိဋ္ဌာနံ၊ မိဖုရား ကြီးအရာကို။ ဒဿာမိ၊ ပေးအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ မေ၊ ငါ့အား။ ဣမသ္မိံ ဝစနေ၊ ဤစကား၌။ ဝတိဋ္ဌာတံ၊ မြစွာတည်ခြင်းငှာ။ သစေသက္ခိဿထ၊

အကယ်၍ စွမ်းနိုင်သည့်ဖြစ်အံ့။ တေ၊ သင်၏။ ဇီဝိတံ၊ အသက်ကို။ ဒဿာမိ၊
 ပေးအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့မင်းသမီးဆို၏။ ဘဒ္ဒေ၊ နှမ။ သက္ခိယာမိ၊ တတ်နိုင်ပါ
 အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ သာမိ၊ အဆွေလင်ယောက်ျား။ သာဓု၊ ကောင်းပြီ။
 ဣတိ၊ ဤသို့ဝန်ခံလျက်။ သာ၊ ထိုမင်းသမီးသည်။ ပိတု သန္တိကံ၊ အဘအထံသို့။
 ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ဝန္တိတု၊ ရှိခိုး၍။ ဧကမန္တံ၊ တင့်အပ်လျောက်ပတ်သောအရပ်
 ဌံ။ အဋ္ဌာသိ၊ နေ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုမင်းသမီးကို။ သော၊ ထိုအဘ
 မင်းကြီးသည်။ ပုစ္ဆံ၊ မေး၏။ အမ္မ၊ ချစ်သမီး။ သိပ္ပံ၊ အတတ်သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ
 လော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ တာတ၊ ဘခင်ခမည်းတော်ဘုရား။ တာဝ၊ ရွှေဦး
 စွာ။ သိပ္ပံ၊ သည်။ နနိဋ္ဌိတံ၊ မပြီးမပြည့်စုံသေးပါ။ ဣတိ၊ ဤသို့တင်၏။ အတ၊
 ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုမင်းသမီးကို။ အမ္မ၊ ချစ်သမီး။ ကိံ၊ အဘယ်ကြောင့်မပြီးမပြည့်
 စုံသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးလတ်သော်။ တာတ၊ ခမည်းတော်ဘုရား။ အမ္မာ
 ကံ၊ အကျွန်ုပ်တို့အား။ ဧကံဒ္ဓါရဉ္စ၊ တံခါးတစ်ခုကို လည်းကောင်း။ ဧကံဝါ
 ဟနဉ္စ၊ ဆင်ယာဉ်ကိုလည်းကောင်း။ လဒ္ဓံ၊ ရခြင်းငှာ။ ဝန္တိတိ၊ သင့်၏။ ဣတိ၊
 ဤသို့တင်၏။ အမ္မ၊ ချစ်သမီး။ ဣဒံ၊ ဤတံခါးတစ်ခုကို။ ကိံ၊ အဘယ်ကြောင့်
 ရလိုသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးလတ်သော်။ တာတ၊ ခမည်းတော်ဘုရား။
 ရတ္တိံ၊ ညဉ့်၌။ တာရကသညာယ၊ ကြယ်တို့၏အမှတ်ဖြင့်။ မန္တဿ၊ မန္တန်၏။
 ဥပစာရတ္ထာယ၊ ဥပစာအကျိုးငှာ။ ဧကံဩသဓံ၊ ဆေးမြစ်တစ်ခုကို။ ဂဟေတွာ၊
 ယူဆောင်၍။ ကတ္တဉ္စ၊ ပြုဘယ်ကိစ္စသည်။ အတ္တိကိရ၊ ရှိသတတ်။ ဣတိတသ္မာ၊
 ထိုကြောင့်။ အမ္မာကံ၊ အကျွန်ုပ်တို့အား။ ဝေလာယဝါ၊ အခုအချိန်ဟုတ်သည်
 ဌံ လည်းကောင်း။ အဝေလာယဝါ၊ အခါအချိန် မတူတ်သည်၌ လည်း
 ကောင်း။ နိက္ခမနကာလေ၊ ထွက်သောအခါ၌။ ဧကံဒ္ဓါရဉ္စေဝ တံခါးတစ်ခုကို
 လည်းကောင်း။ ဧကံဝါဟနဉ္စ၊ ဆင်ယာဉ်တစ်ခုကို လည်းကောင်း။ လဒ္ဓံ၊
 ရခြင်းငှာ။ ဝန္တိတိ၊ သင့်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့တင်၏။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ သာဓုတိ၊
 ကောင်းပြီဟူ။ သမ္ပုဋ္ဌိန္တံ၊ ဝန်ခံ၏။ တေ၊ ထိုသမီးခင်ပွန်းတို့သည်။ အတ္တနော၊
 မိမိ၏။ အဘိရုစိတံ၊ ကြိုက်နှစ်သက်သော။ ဧကဒ္ဓါရံ၊ တံခါးတစ်ခုတို့။ ဟတ္ထဂတံ၊
 လက်သို့ ရောက်သည်ကို။ ကရိံသု၊ ပြုကုန်၏။ ရညောပန၊ မင်းကြီးအား
 ကား။ ပဉ္စဝါဟနာနိ၊ ငါးပါးသောယာဉ်တို့သည်။ အဟေသု၊ ရှိသည်ဖြစ်၏။
 ဘဒ္ဒဝတီနာမ၊ ဘဒ္ဒဝတီအမည်ရှိသော။ ကဓေယျက၊ ဆင်မတစ်စီးသည်။
 ဧကဝိဝသံ၊ တစ်နေ့တခြား။ ပညာသယောဇနံ၊ ယူဇနာငါးဆယ်တိုင်။ ဂစ္ဆတိ၊

(၃၅၄)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

သွားနိုင်၏။ ကာကောနာမ ဒါယော၊ ကာကမည်သော ကျန်သည်။ သဠိ
ယောဇနာနိ၊ ယူဇနာခြောက်ဆယ်တိုင်တိုင်။ ဂစ္ဆတိ၊ သွားနိုင်၏။ စေလကဋ္ဌိ
စ နာမ၊ စေလကဋ္ဌိမည်သောမြင်းသည်လည်းကောင်း။ မုဉ္ဇကေသီစ၊ မုဉ္ဇကေသီ
မည်သော မြင်းသည်လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒွေအဿာ၊ မြင်းနှစ်စီး
တို့သည်။ ယောဇနသတိ၊ ယူဇနာတစ်ရာတိုင်တိုင်။ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားနိုင်ကုန်၏။
နာဠာဂီရိ၊ နာဠာဂီရိအမည်ရှိသော။ ဟတ္ထိ၊ ဆင်သည်။ ဝိသတိယောဇနသထံ၊
ယူဇနာတစ်ရာနှစ်ဆယ်တိုင်တိုင်။ ဂစ္ဆတိ၊ သွားနိုင်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဉ္စဝါဟ
နာနိ၊ တို့သည်။ အဟေသုံ၊ ကုန်၏။ သောရာဇာ၊ ထိုစဏ္ဍာပဇ္ဇောတ မင်းသည်
ကား။ ဗုဒ္ဓေ၊ ငါတို့တရားသည်။ အနုပ္ပန္နေ၊ မပွင့်မီ။ ကေသာ ဣဿရဿ၊
တစ်ယောက်သော ပြည့်ရှင်မင်း၏။ ဥပဋ္ဌာကော၊ အလုပ်အကျွေးသည်။
အဟောသိကံရ၊ ဖြစ်သတတ်။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ကေဒိဝသံ၊ တစ်နေ့သ၌။ တသ္မံ
ဣဿရေ၊ ထိုမင်းသည်။ ဗဟိနဂရံ၊ မြို့အပသို့။ ဂန္တာ၊ သွား၍။ နှတော၊ ရေ
ချိုး၍။ အာဂစ္ဆန္တေ၊ ပြန်လာသည်ရှိသော်။ ကောပစ္စေကဗုဒ္ဓေါ၊ ပစ္စေက
ဗုဒ္ဓါတစ်ပါးသည်။ နဂရံ၊ ပြည်သို့။ ပိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှာ။ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍။
သကလနဝရဝါသိနံ၊ ပြည့်အလုံး၌နေကုန်သောသူတို့အား။ မာရေနအာဝဋ္ဌိ
တတ္တာ၊ မာရ်နက်လှည့်ပတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ တစ်နည်းကား။ မာရေန၊
မာရ်နတ်သည်။ အာဝဋ္ဌိတတ္တာ၊ လှည့်ပတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ကေဘိက္ခ
ဝိ၊ တစ်ယောက်မ မျှသောဆွမ်းကို။ အလဘိတွာ၊ မရမူ၍။ ယထာဓောတေနေ
ဝ၊ ကျောင်းက ဆေးမြဲတိုင်းသာလျှင်ဖြစ်သော။ ပတ္တေန၊ သပိတ်ဖြင့်။ နိက္ခမိ၊
ထွက်တော်မူလာရ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုအရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို။ နဂရ
ဇ္ဇါရံ၊ ပြည်တံခါးသို့။ ပတ္တကာလေ၊ ရောက်သောအခါ၌။ မာရော၊ မာရ်နတ်
သားသည်။ အညာတကဝေသေန၊ မထင်ရှားသောသူ၏အသွင်ဖြင့်။ ဥပသကံ
မိတွာ၊ ကပ်၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ တေ၊ အရှင်ဘုရားအား။ ကိဉ္စိ၊ တစ်စုံ
တစ်ခုသောဆွမ်းကို။ လဒ္ဓံအပိ၊ ရပါ၏လော။ ဣတိပုစ္ဆံ၊ ဤသို့မေးလျှောက်၏။
တုံ၊ သင်မာရ်နတ်ယုတ်သည်။ မေ၊ ငါ့အား။ အလဘမာနာကာရံ၊ ဆွမ်းခံ၍
မရအံ့သောအခြင်းအရာကို။ ကိပန၊ အဘယ်ကြောင့်။ ကရိ၊ ပြုတိသနည်း။
ဣတိ၊ မူ၏။ ဧတနဟိ၊ ထိုသို့ရသည်ဖြစ်မှုကား။ နိဝတ္တိတွာ၊ ပြန်လည်၍။ ပုန၊
တစ်ဖန်။ ပဝိသထ၊ ဆွမ်းခံဝင်တော်မူဦးလော့။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ နကရိဿာ
မိ၊ ဆွမ်းမစွန့်အောင်ပြုအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ ပုန၊

၂-အပ္ပမာဒဝဂ္ဂ၊ ဝ-သာမာဝတီဝတ္ထု

(၃၅၅)

တစ်ဖန်။ နနိဝတ္တိသာမိ၊ ပြန်လည်၍ ဆွမ်းမခံအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။
 ပစ္စေကဗုဒ္ဓေ၊ အရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည်။ အနိဝတ္တိတု၊ မပြန်မူ၍။ ဂဟေ၊ ကြွ
 တော်မူသည်ရှိသော်။ မာရော၊ မာရ်နတ်သားသည်။ တတ္ထေဝ၊ ထိုအရပ်၌ပင်
 လျှင်။ အန္တရဇောယိ၊ ပျောက်ကွယ်လေ၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွာ။ သော၊ ထို
 ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည်။ သစေနိဝတ္ထေယျ၊ အကယ်၍ ပြန်လည်၍ ဆွမ်းခံငြားအံ့။
 ပုန၊ တစ်ဖန်။ သော၊ ထိုမာရ်နတ်သားသည်။ သကလနဂရဝါသီနိ၊ ခပ်သိမ်း
 သော ပြည်သူပြည်သားတို့၏။ သရီရေ၊ ကိုယ်၌။ အခိမုဉ္ဇိတု၊ ပူးဝင်၍။ ပါဏိံ
 ပဟရိတု၊ လက်ခုပ်တီး၍။ ဟသနကေဠိံ၊ ပြက်ရယ်မှု ကစားခြင်းကို။
 ကရေယျ၊ ပြုရာ၏။ အတ၊ ထိုအခါ၌။ သောဣဿရော၊ ထိုပြည်ရှင်မင်းသည်။
 ယထာဓောတေနေဝ၊ ဆေးမြဲတိုင်းလျှင် ဖြစ်သော။ ပတ္တေန၊ သပိတ်ဖြင့်။
 အာဂစ္ဆန္တိ၊ လာသော။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓံ၊ အရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။
 ဝန္တိတု၊ ရှိခိုး၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ကိဉ္စိ၊ တစ်စုံတစ်ခုသောဆွမ်းကို။ လဒ္ဓံ
 အပိ၊ ရပါ၏လော။ ဣတိပုစ္ဆံ၊ ဤသို့မေးလျှောက်၏။ အာဝုသော၊ ဒါယကာ
 မင်းကြီး။ စရိတု၊ ဆွမ်းခံသွား၍။ နိက္ခန္တမိ၊ ထွက်ခဲ့သည်မှန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့
 မိန့်တော်မူ၏။ သော၊ ထိုပြည်ရှင်မင်းသည်။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ အယျော၊ အရှင်
 ဘုရားသည်။ မယာ၊ ဝါသည်။ ပုစ္ဆိတံ၊ မေးအပ်သောစကားကို။ အကထေ
 တု၊ ဟုတ်တိုင်းမမိန့်မူ၍။ အညံ၊ တစ်ပါးစကားကို။ ဝဒတိ၊ ဆို၏။ ကိဉ္စိ၊ တစ်စုံ
 တစ်ခုသောဆွမ်းကို။ နိလဒ္ဓ၊ မရသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ကြံ
 ၏။ အထ၊ ထိုနောင်မှ။ အဿ၊ ထိုပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၏။ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို။ သြလောကေ
 န္တော၊ ကြည့်သည်ရှိသော်။ တုစ္ဆံပတ္တံ၊ အချင်းနှီးသောသပိတ်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်
 ၍။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ ဘတ္တဿ၊ ဆွမ်း၏။ နိဋ္ဌိတ၊ နိဋ္ဌိတဘာဝံ၊ ကျက်သည်မကျက်
 သည်၏အဖြစ်ကို။ အဘနနတာယ၊ မသိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ သူရော၊ ရဲရဲ။
 ဟုတု၊ ဖြစ်၍။ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို။ ဂဟေတုံ၊ ယူခြင်းငှာ။ အဝိသဟန္တော၊ မဝံ
 သည်ဖြစ်၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ထောက်၊ အတန်ငယ်တစ်ခဏမျှ။ အဓိဝါသေ
 ထ၊ သည်းခံတော်မူပါဦးလော။ ဣတိပတု၊ ဤသို့ဆို၏။ ဝေဂေန၊ လျင်စွာ။
 ဃရံ၊ အိမ်သို့။ ဂန္တော၊ သွား၍။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ ဘတ္တံ၊ စားဖို့ထမင်းသည်။
 နိဋ္ဌိတံ၊ ကျက်ပြီလော။ ဣတိပုစ္ဆိတု၊ ဤသို့မေး၍။ နိဋ္ဌိတန္တိ၊ ကျက်ပြီဟု။ ဝုတ္တေ၊
 ဆိုသည်ရှိသော်။ တံဥပဋ္ဌာကံ၊ ထိုအလုပ်အကျွေးကို။ အာဟ၊ ဆို၏။ တာတ၊
 ချစ်သား။ အညော၊ သင်မှတစ်ပါးသောသူသည်။ တယာ၊ သင်ထက်။ အပ္ပန္န

၂၅

(၃၅၆)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

ဝေဂတရောနာမ၊ လွန်စွာလျင်မြင်းနှင့် ပြည့်စုံသောသူသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ သိ
 ယေနဇဝေန၊ အလွန်လျင်စွာ။ ဘဒ္ဒန္တ၊ အရှင်ကောင်းပစ္စေကဗုဒ္ဓါသို့။ ဝတော၊
 လျှောက်ထား၍။ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို။ ဘန္တေ၊ အရှင်တုရား။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။
 ဒေထ၊ ပေးတော်မူပါလော့။ ဣတိဝတော၊ ဤသို့ဆို၍။ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို။
 ဂဟေတော၊ ယူ၍။ ဧဟိလာလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ သော၊ ထိုအလုပ်အကျွေး
 သည်။ ကေဝစနေနေဝ၊ တစ်ခန်းတည်းသောစကားဖြင့်သာလျှင်။ ပက္ခန္ဓိတော၊
 ပြေးလေ၍။ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို။ ဂဟေတော၊ ယူ၍။ အာဟရိ၊ တစ်ဖန်ဆောင်၍
 ပြန်လာ၏။ ဣဿရောပိ၊ ပြည့်ရှင်မင်းသည်လည်း။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဘော
 ဇနဿ၊ စားတော်ထမင်းဖြင့်။ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို။ ပူရေတော၊ ပြည့်စေ၍။ ဣမံ၊
 ဤဆွမ်းကို။ သီဃံ၊ လျင်စွာ။ ဂဟေတော၊ ယူ၍။ အယျဿ၊ အရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ
 အား။ သမ္မာဒေဟိ၊ လက်ရောက်ကပ်လှူချေလော့။ အဟံ၊ ငါ့သည်။ တေ၊
 အား။ ဣတော၊ အလှူမှ။ ပတ္တံ၊ အတို့ကို။ ဒမ္မိ၊ ပေးဝေ၏။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့
 ဆို၏။ သောပိ၊ ထိုမင်းချင်းယောက်ျားသည်လည်း။ ဇဝေန၊ လျင်စွာ။ ဝန္တော၊
 သွား၍။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓဿ၊ အရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအား။ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို။ ခတော၊
 ကပ်၍။ ပဉ္စပတိဋ္ဌိတေန၊ ငါးပါးသော တည်ခြင်းဖြင့်။ ဝန္တိတော၊ ရှိခိုး၍။ ဝေ
 လာ၊ မှန်းတည့်အခါသည်။ ဥပကဋ္ဌ၊ နီးပြီလော။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၍။
 အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ အတိသိယေန၊ အလွန်လျင်စွာ။ ဇဝေန၊ အားထုတ်
 သဖြင့်။ အာဂတောစ၊ လာခြင်းလည်းရှိ၏။ ဂတောစ၊ သွားခြင်းလည်းရှိ၏။
 မေ၊ ငါ့အား။ တေဿဇဝဿ၊ ဤလျင်စွာအားထုတ်ခြင်းရှိသော ကုသိုလ်ကံ
 ၏။ ဗလေန၊ အစွမ်းအာနုဘော်ကြောင့်။ ယောဇနာနံ၊ ယူဇနာတို့၏။ ပဏ္ဏာ
 သ သဋ္ဌိသတ ဝိသသတ ဂမနသမတ္တာနိ၊ ငါးဆယ် အခွန်ရှည်သော ခရီး၊
 ခြောက်ဆယ် အခွန်ရှည်သောခရီး၊ တစ်ရာအခွန်ရှည်သောခရီး၊ တစ်ရာနှစ်
 ဆယ် အခွန်ရှည်သော ခရီးသို့ သွားခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်ကုန်သော။ ဝါဟနာနိ၊
 ယာဉ်တို့သည်။ နိဗ္ဗတ္တန္တံ၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆုတောင်း၏။
 အာဂစ္ဆဿစ၊ လာစဉ်လည်းကောင်း။ ဂစ္ဆဿစ၊ သွားစဉ်လည်းကောင်း။
 မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ သရီရံ၊ ကိုယ်ကို။ သုရိယတေဇေန၊ နေရှိန်နေရောင်ကြောင့်။
 တတ္ထံ၊ ပူ၏။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ တဿ၊ ထိုနေပူခြင်းကို မရေမတွက်ဘဲ အား
 ထုတ်၍ လာခြင်းဖြင့် ပြုရသော ကုသိုလ်၏။ ဗလေန၊ အစွမ်းအာနုဘော်
 ကြောင့်။ နိဗ္ဗတ္တနိဗ္ဗတ္တဌာနေ၊ ဖြစ်လေရာ ဖြစ်လေရာ ဘဝအဆက်ဆက်၌။

အာဏာ၊ တုန်းတန်ခိုးအာဏာစက်သည်။ သူရိယတေဇသဒိသာ၊ နေ၏ တန်ခိုးအာနုဘော်နှင့် တူသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ဣမသ္မိံပိဏ္ဍပ၊ တေ၊ ဤဆွမ်းကို လှူရာ၌။ မေ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ သာမိနာ၊ အရှင်မင်းကြီးသည်။ ပတ္တိံ၊ အလှူအဘို့ကို။ ဒိန္နာ၊ ပေးဝေအပ်၏။ တဿ၊ ထိုကုသိုလ်၏။ နိဿန္တေန၊ အကျိုးဆက်ဖြင့်။ တုမေဟိ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်။ ဒိဋ္ဌဓမ္မဿ၊ သိမြင်အပ်သော တရားအပေါင်း၏။ ဘာဂီ၊ အဖို့ရှိသည်။ ဟောမိ၊ ဖြစ်ရလို၏။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆိုတောင်း၏။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓေါ၊ အရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့ ဒါယကာတောင်းသည့်ဆုအတိုင်း။ ဟောတု၊ ပြည့်စုံသည်ဖြစ်စေလော့။ ဣတိ ဝတှာ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍-

ဣစ္ဆိတံ၊ အလိုရှိအပ်သော။ ပတ္တိတံ၊ တောင့်တအပ်သော။ ယံ၊ အကြင် ဝတ္ထုသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံ၊ ထိုတောင့်တအပ်သောဝတ္ထုပစ္စည်းသည်။ တုယံ၊ သင့်အား။ ခိပ္ပမေဝ၊ လျင်စွာသာလျှင်။ သမိဇ္ဈတု၊ ပြည့်စုံစေသတည်း။ ပန္န ရသော၊ တဆွဲငါးရက်ထက်၌ ထွန်းသော။ စန္ဒော၊ လပြည့်ဝန်းသည်။ ပူရတိ ယထာ၊ ပြည်သကဲ့သို့။ တထာ၊ ထိုအတူ။ သဗ္ဗေသင်္ကပ္ပ၊ အလုံးစုံသောအကြံ အစည်တို့သည်။ ပူရေန္တု၊ ပြည့်စုံစေကုန်သတည်း။ ဣစ္ဆိတံ၊ ဒါယကာအလို ရှိအပ်သော။ ပတ္တိတံ၊ ဒါယကာတောင့်တအပ်သော။ ယံ၊ အကြင်ဝတ္ထုပစ္စည်း သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံ၊ ထိုဝတ္ထုပစ္စည်းသည်။ တုယံ၊ သင့်အား။ ခိပ္ပမေဝ၊ လျင် စွာသာလျှင်။ သမိဇ္ဈတု၊ ပြည့်စုံစေသတည်း။ ဇောတိရသော၊ ခပ်သိမ်းသော အလိုကို ပေးတတ်သော။ မဏိ၊ ဝေပုလ္လတောင်ထိပ်မှဖြစ်သော ပတ္တမြားရတ နာသည်။ ပူရတိယထာ၊ အလုံးစုံသောသူ၏။ အလိုရှိသမျှကို ပြည့်စုံစေသကဲ့ သို့။ ဟတာ၊ ထိုအတူ။ သဗ္ဗေသင်္ကပ္ပ၊ ခပ်သိမ်းသောအကြံတို့သည်။ ပူရေန္တု၊ ပြည့်စုံစေကုန်သတည်း။

ဣတိ၊ ဤသို့။ အနုမောဒနံ၊ ငမ်းမြောက်စေခြင်းကို။ အကာသိ၊ ပြု၏။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါနံ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့အား။ ဣမာဝဒ္ဓေ၊ ဂါထာတို့သည်သာလျှင်။ အနုမောဒနဂါထာနာမ၊ အနုမောဒနဂါထာ မည်ကုန်သည်။ ဟောန္တိကိရ၊ ဖြစ်ကုန်သတတ်။ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ ဇောတိရသောတိ၊ ဇောတိရသော ဟူသည်ကား။ သဗ္ဗကာမဒဒံ၊ အလုံးစုံသောအလိုကို ပေးတတ်သော။ မဏိရတ နံ၊ ပတ္တမြားရတနာကို။ ပုစ္ဆတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား။ တဿ၊ ထိုစဏ္ဍာ ပစ္စေကတမင်း၏။ ပုဗ္ဗစရိတံ၊ ရှေး၌ လေ့ကျက်ခဲ့ဘူးသော ကောင်းမှုကံတည်း။

(၃၅၀)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

သော၊ ထိုမင်းချင်းယောက်ျားသည်။ တေရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ စက္ခုပဇ္ဇောတော၊
 စက္ခုပဇ္ဇောတမင်းသည်။ အဟော၊ တိ၊ ဖြစ်၏။ တဿစကမ္မဿ၊ ထိုကောင်းမှု
 ကံ၏လည်း။ နိဿန္တေန၊ အကျိုးဆက်ဖြင့်။ ဣမာနိပဉ္စဝါဟနာနိ၊ ဤငါးပါး
 သောယာဉ်တို့သည်။ နိဗ္ဗတ္တိံ သု၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဧကဒိဝသံ၊ တစ်နေ့သ၌။ အထ၊
 ထိုအခါ၌။ ရာဇာ၊ မင်းကြီးသည်။ ဥယျာနကိဋ္ဌာယ၊ ဥယျာဉ်ကစားခြင်းငှာ။
 နိက္ခမိ၊ ထွက်၏။ ဥတေနော၊ ဥတေနမင်းသည်။ အဇ္ဇာ၊ ယနေ့။ ပလာယိ
 တဗ္ဗံ၊ ပြေးအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံလျက်။ မဟန္တာမဟန္တေ၊ ကြီးကုန်ကြီးကုန်
 သော။ စပဗ္ဗသိဗ္ဗကေ၊ သားရေအိတ်တို့ကို။ ဟိရညသုဝဏ္ဏဿ၊ ငွေရွှေဖြင့်။ ပူ
 ရေတု၊ ပြည့်စေ၍။ ကရေဏုကာပိဋ္ဌေ၊ ဆင်ကျောက်ကုန်း၌။ ဌပေတု၊ ထား
 စေ၍။ ဝါသုလဒတ္တံ၊ ဝါသုလဒတ္တမည်သော မင်းသမီးကို။ အာဒါယ၊ ခေါ်ယူ
 ဆောင်ကြဉ်း၍။ ပလာယိ၊ ပြေးလေ၏။ အန္တေပုရပါလက၊ နန်းတော်
 စောင့်တို့သည်။ တံ၊ ထိုဥတေနမင်းကို။ ပလာယန္တံ၊ ပြေးသည်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်
 ၍။ ဂန္တ၊ သွား၍။ ရညော၊ မင်းကြီးအား။ အာရောစေသုံ၊ ကြားလျှောက်
 ကုန်၏။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ သိဃံ၊ လျင်စွာ။ ဂစ္ဆထ၊ လိုက်လေကုန်။ ဣတိ၊ ဤ
 သို့။ ဗလံ၊ ရဲမက်ဗိုလ်ပါအပေါင်းကို။ ဗဟိဏိ၊ စေလွှတ်၏။ ဥတေနော၊ ဥတေန
 မင်းသည်။ ဗလဿ၊ ဗိုလ်ပါအပေါင်း၏။ ပက္ခန္ဓဘာဝံ၊ လိုက်လာသည်၏
 အဖြစ်ကို။ ဥတု၊ သိ၍။ ကဟာပဏပသိဗ္ဗကံ၊ ငွေအိတ်ကို။ မောစေတု၊ ဖြေ
 ၍။ ပါတေသိ၊ ပစ်ချခဲ့၏။ မနုဿာ၊ လိုက်လာသောလူတို့သည်။ ကဟာပဏေ၊
 အသပြာတို့ကို။ ဥစ္စနိတု၊ ကောက်၍။ ပုန၊ တစ်ဖန်။ ပက္ခန္ဓိံ သု၊ လိုက်လာကုန်
 ၏။ ဣတရော၊ မင်းဥတေနသည်။ သုဝဏ္ဏပသိဗ္ဗကံ၊ ရွှေအိတ်ကို။ မောစေတု၊
 ဖြေ၍။ ဝါတေသိ၊ ပစ်ချခဲ့၏။ နေသံ၊ ထိုဗိုလ်ပါရဲမက်တို့၏။ သုဝဏ္ဏလောဘေန၊
 ရွှေငွေကို လိုချင်ခြင်းဖြင့်။ ပမုဉ္ဇန္တော၊ လိုက်လိုသော စိတ်ကို လွှတ်၍။
 ဂဏ္ဍန္တာနုညေဝ၊ ရွှေကိုကောက်ယူစဉ်ဝင်လျှင်။ ဗဟိနိဝိဋ္ဌံ၊ မိမိဗိုလ်ပါရဲရာသို့
 ဝင်လေ၏။ (အချို့စာ၌ “ပပဉ္စန္ဒာနံယေဝ ဗဟိနိဝိတဉ္စ” ဟု ရှိ၏။
 “ပပဉ္စန္ဒာနံယေဝ၊ ရွှေငွေကိုကောက်၍ ကြာမြင့်စွာနေကုန်စဉ်လျှင်။ ဗဟိ၊
 အပိုင်းအခြားအပသို့။ နိဝတ္တဉ္စ၊ နစ်သည်သာလျှင်တည်း” ဟု ပေးလေ) အတ္တ
 နော၊ မိမိ၏ ခန္ဓာဝါရံ၊ နေရာတပ်ထဲသို့။ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏။ အထ၊ ထိုအခါ
 ၌။ အာဂစ္ဆန္တံ၊ လာသော။ နံ၊ ထိုဥတေနမင်းကို။ ဒိသ္မာဝ၊ မြင်၍သာလျှင်။
 အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဗလကာယော၊ ဗိုလ်ပါရဲမက်အပေါင်းသည်။ ပရိဝါရေ

တော၊ ခြံရံ၍။ နဂရံ၊ ကောသမ္ပိပြည်သို့။ ပဝေသေသိ၊ သွင်း၏။ သော၊ ထို
ဥတေနမင်းသည်။ ပတောဝ၊ နန်းဧတင်သို့ ရောက်၍လျှင်။ ဝါသုလဒတ္တံ၊ သုဝါ
လဒတ္တမင်းသမီးကို။ အဘိသိဉ္စိတော၊ အဘိသိက်သွန်းခံစေ၍။ အဂ္ဂမဟေသိဋ္ဌာ
နေ၊ မိဖုရားကြီးအရာ၌။ ဌပေသိ၊ ထား၏။ ဣတိဣဒံ၊ ဤသည်ကား။ ဝါသုလ
ဒတ္တောယ၊ ဝါသုလဒတ္တမင်းသမီး၏။ ဝတ္ထု၊ ဝတ္ထုတည်း။

ပန၊ မိဖုရားကြီးအရာကို ရသောမာဂဏ္ဍိ၏။ အဋ္ဌုပ္ပတ္တိကိုဆိုဦးအံ့။ အပရာ
တစ်ယောက်သော။ မာဂဏ္ဍိယာနာမ၊ မာဂဏ္ဍိမည်သော ပုဏ္ဏားသမီးသည်။
ရညေ၊ မင်း၏။ သန္တိကာ၊ အထံမှ။ အဂ္ဂမဟေသိဋ္ဌာနံ၊ မိဖုရားကြီး အရာကို။
လဘိ၊ ရ၏။ သာ၊ ထိုမာဂဏ္ဍိသည်။ ကုရုရဋ္ဌေ၊ ကုရုတိုင်း၌။ မဂဏ္ဍိယဗြဟ္မ
ဏဿ၊ မာဂဏ္ဍိပုဏ္ဏားကြီး၏။ ဓိတာရ၊ သမီးဖြစ်သတတ်။ အဿ၊ ထိုမာဂဏ္ဍိ၏။
မာတာပိ၊ အမိသည်လည်း။ မာဂဏ္ဍိယာယေဝနာမံ၊ မာဂဏ္ဍိမည်သည်
သာလျှင်တည်း။ အဿာ၊ ထိုမာဂဏ္ဍိ၏။ စူဠဝိတာပိ၊ တထွေးသည်လည်း။
မာဂဏ္ဍိယောဝ၊ မာဂဏ္ဍိ မည်သည်သာလျှင်တည်း။ သာ၊ ထိုပုဏ္ဏားသမီး
မာဂဏ္ဍိသည်။ အဘိရူပ၊ အလွန်အဆင်းလှသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။
ဒေဝစ္ဆရပဋိတာဂ၊ နတ်သမီးနှင့်တူ၏။ ဝိတာပန၊ အဘသည်ကား။ အဿာ၊
ထိုမာဂဏ္ဍိနှင့်။ အနုစ္ဆဝိကံ၊ ထိုက်တန်သော။ သာမိကံ၊ လင်ကို။ အလတန္တေ
န၊ မရခြင်းကြောင့်။ မဟန္တေဟိ မဟာန္တေဟိ၊ မြတ်ကုန် မြတ်ကုန်သော။
ကုလေဟိ၊ အမျိုးသားတို့သည်။ ယာစိတောပိ၊ တောင်းသော်တည်း။ မယျံ၊
ငါ၏။ ဓိတု၊ သမီးနှင့်။ တုမေ၊ သင်တို့သည်။ အနန္တုစ္ဆဝိကာ၊ မထိုက်တန်
ကုန်။ ဣတိ၊ သို့။ တဇ္ဇေတော၊ ခြိမ်းခြောက် မောင်းမဲ၍။ ဥယျောဇေသိ၊
လွှတ်လိုက်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဧကဒိဝသံ၊ တစ်နေ့သ၌။ သတ္ထာ၊ ဘုရား
သခင်သည်။ ပစ္စုသသမယေ၊ မိုးသောက်တအခါ၌။ လောကံ၊ လူအပေါင်း
ကို။ ဝေါလောကေန္တော၊ ကြည့်တော်မူသည်ရှိသော်။ သပဇာပတိကဿ၊
မယား ပုဏ္ဏားမနှင့်တကွဖြစ်သော။ မာဂဏ္ဍိယဗြဟ္မဏဿ၊ မာဂဏ္ဍိပုဏ္ဏား
အား။ အနာဂါမိ ဖလူပ နိဿယံ၊ အနာဂါမိဖိုလ်ကို ရအံ့သော ဥပနိဿယ
ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်တော်မူ၍။ အတ္တနော၊ ကိုယ်တော်၏။ ပတ္တစီဝရံ၊ သပိတ်
သင်္ကန်းကို။ အာဒါယ၊ ယူဆောင်၏။ တဿ၊ ထိုပုဏ္ဏား၏။ ဗဟိ၊ အပသို့။
နိက္ခမိတော၊ ထွက်၍။ အဂ္ဂိပရိစရဏဋ္ဌာနံ၊ မီးပူဇော်ရာအရပ်သို့။ အဂမာသိ

(၃၆၀)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

ကြွတော်မူ၏။ သော၊ ထိုပုဏ္ဏားသည်။ တထာဂတဿ၊ ဘုရားသခင်၏။ ရူပ
သောတဂ္ဂပုတ္တံ၊ အဆင်းတော်ဖြင့် တင့်တယ်ခြင်းသို့ ရောက်သော။ အတ္တဘာ
ဝံ၊ ကိုယ်တော်မြတ်ကို။ ဩလောကေတွာ၊ ကြည့်၍။ ဣမသ္မိံလောကေ၊ ဤ
လောက၌။ ဣမိနာ ပုရိသေန၊ ဤယောက်ျားနှင့်။ သဒ္ဓိသော၊ ဟူသော။
အညော၊ တစ်ပါးသော။ ပုရိသောနာမ၊ ယောက်ျားမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။
အယံ၊ ဤယောက်ျားသည်။ မယံ၊ ငါ၏။ ခိတု၊ သမီးနှင့်။ အနုစ္ဆဝိကော၊ ထိုက်
တန်၏။ ဣမဿ၊ ဤယောက်ျားအား။ ပေါသာပနတ္ထာယ၊ မွေးကျွေးသူတို့
သင်စေခြင်းငှာ။ မမခိတရံ၊ ငါ့သမီး မာဂဏ္ဍိကို။ ဒဿာမိ၊ ပေးအပ်အံ့။ ဣတိ
စိန္တေတွာ၊ ဤသို့ကြံ၍ရှိ၏။ သမဏ၊ အရှင်ရဟန်း။ မေ၊ ငါ၏။ ကောမိတာ၊ သမီး
တစ်ယောက်သည်။ အတ္တိ၊ ရှိ၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဧတ္တကံကာလံ၊ ဤမျှကာလ
တိုင်တိုင်။ တဿ၊ ထိုသမီးနှင့်။ အနုစ္ဆဝိကံ၊ ထိုက်တန်သော။ ပုရိသ၊ ယောက်ျား
ကို။ နပဿမိ၊ မမြင်။ တုမေ၊ တို့သည်။ တဿ၊ ထိုသမီးမာဂဏ္ဍိနှင့်။ အနုစ္ဆဝိ
ကာ၊ ထိုက်တန်ကုန်၏။ သာစ၊ ထိုသမီးသည်။ တုမ္ဘာကညေဝ၊ သင်တို့
အားသာလျှင်။ အနုစ္ဆဝိကာ၊ ထိုက်တန်၏။ တုမ္ဘာကဉ္စ၊ သင်တို့၏လည်း။ ပါဒ
ပရိစာရိကာ၊ ခြေရင်းအလုပ်အကျွေး ဖြစ်၏။ တဿာစ၊ ထို မာဂဏ္ဍိအား
လည်း။ ဘတ္တာရံ၊ ဆည်းကပ်အပ်သောလင်ကို။ လဒ္ဓု၊ ရခြင်းငှာ။ ဝနုတိ၊
သင့်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍။ တံ၊ ထိုသမီးကို။ တေ၊ သင်အား။ အဟံ၊ ငါသည်။
ဒဿာမိ၊ ပေးအံ့။ ယာဝ၊ အကြင်ရွှေလောက်။ မမ၊ ငါ၏။ အာဂမနာ၊ သမီး
မာဂဏ္ဍိကို ခေါ်၍လာသည်တိုင်အောင်။ ဣဓေ၊ ဤအရပ်၌သာလျှင်။ တိဌ
ထ၊ ရပ်လင့်ဦးလော့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသခင်သည်။
နံ၊ ထိုပုဏ္ဏားကို။ ကိဉ္စ၊ တစ်စုံတစ်ခုသောစကားကို။ အဝတွာ၊ မဆိုမမိန့်မှီ၍။
တုဏှိ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေတော်မူသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ပြာဟ္မဏော၊ သည်။ ဝေ
ဂေန၊ လျင်စွာ။ သရံ၊ အိမ်သို့။ ဂန္ဓာ၊ ၍။ ဘောတိ ဘောတိ အိုအိုမိမိရှင်မ အိုအိုမိ
ရှင်မ။ မေ၊ ငါသည်။ ခိတု၊ သမီးနှင့်။ အနုစ္ဆဝိကော၊ ထိုက်တန်သော။ ပုရိသော၊
ယောက်ျားကို။ ဒိဋ္ဌော၊ မြင်အပ်ပြီ။ သီသံ သီသံ၊ လျင်စွာလျင်စွာ။ နံ၊ ထိုသမီး
ကို။ အလင်္ကရေဟံ၊ တန်ဆာဆင်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလျက်။ တံ၊ ထို
မာဂဏ္ဍိကို။ အလင်္ကာရာပေတွာ၊ တန်ဆာဆင်စေ၍။ ပြာဟ္မဏိယာ၊ ပုဏ္ဏား
မနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ မိတရံ၊ သမီးကို။ အာဒါယ၊ ခေါ်ခဲ့၍။ သတ္ထုသန္တိကံ၊ ဘုရား
အထံတော်သို့။ ပါယာသိ၊ သွားလေ၏။ သကလနဂရံ၊ ပြည်အလုံးသည်။

သင်္ခတိ၊ အုတ်အုတ်ကျက်ကျက် ကြော်ငြာလျက် ချောက်ချား၏။ အယံ၊ ဤ
 ပုဏ္ဏားသည်။ ဧတ္တကံကာလံ၊ ဤမျှလောက်သောကာလပတ်လုံး။ မယံ၊ ငါ၏။
 ဝိတု၊ သမီးနှင့်။ အနုစ္စဝိကော၊ ထိုက်တန်သောယောက်ျားသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။
 ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ ကဿစိ၊ တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူအား။ အဒတော၊
 မပေးမူ၍။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ မေ၊ ငါ၏။ ဝိတု၊ သမီးနှင့်။ အနုစ္စဝိကော၊ ထိုက်တန်
 သောသူကို။ ဒိဋ္ဌောတိ၊ မြင်ပြီဟု။ ဝဒေတိကံရ၊ ဆိုခဲ့သတတ်။ ပုရိသော၊
 ယောက်ျားသည်။ ကိဒိသောနုခေါ၊ အတယ်သို့သတောရှိသနည်း။ နံ၊ ထို
 ယောက်ျားကို။ ပဿိသာမ၊ ကြည့်ရှုကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မဟာဇနော၊ လူ
 အပေါင်းသည်။ ဧတေနဝ၊ ထိုပုဏ္ဏားနှင့်သာလျှင်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ နိက္ခမိ၊ ထွက်၏။
 တသ္မိံ၊ ထိုပုဏ္ဏားသမီးခင်ပွန်းသည်။ မိတ်ရံ၊ သမီးကို။ ဝဟေတော၊ ခေါ်၍။
 အာဂစ္ဆန္တေ၊ လာသည်ရှိသော်။ သတ္တာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ ဧတန၊ ထိုပုဏ္ဏား
 သည်။ ပုတ္တဋ္ဌာနေဝ၊ စကားချိန်းချက်၍မှာခဲ့ရာအရပ်၌။ အဋ္ဌတော၊ မနေမူ၍။
 တတ္ထ၊ ထိုအရပ်၌။ ပဒစေတိယံ၊ ခြေတော်ရာစေတီကို။ ဒသေတော၊ ချတော်မူ
 လျက်။ ဂန္တော၊ ကြွ၍။ အညသ္မိံဋ္ဌာနေ၊ တစ်ပါးသောအရပ်၌။ အဋ္ဌာသိ၊ နေ
 တော်မူ၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ ဘုရားသဗ္ဗညုတို့၏။ ပဒစေတိယံ၊
 ခြေတော်ရာစေတီသည်။ အဓိဋ္ဌဟိတော၊ ခံဋ္ဌာန်တော်မူ၍။ အတ္တန္တဋ္ဌာနေယေဝ၊
 နင်းတော်မူရာအရပ်၌သာလျှင်။ ပညာယတိ၊ ထင်၏။ အညတ္ထ၊ တစ်ပါးသော
 အရပ်၌။ နပညာယတိ၊ မထင်။ ယေသဉ္စ၊ အကြင်သူတို့၏လည်း။ အတ္ထာယ၊
 ကောင်းမှုဖြစ်စေခြင်းငှာ။ အဒိဋ္ဌိတံ၊ အဓိဋ္ဌာန်တော်မူသည်။ ဟောတိ၊ ၏။
 ဧတယေဝ၊ ထိုသူတို့သည်သာလျှင်။ နံ၊ ထိုခြေတော်ရာကို။ ပဿန္တိ၊ ဖူးမြင်ရ
 ကုန်၏။ ဧတသံပန၊ ထိုသူတို့အားကား။ အဒဿနကရဏတ္ထံ၊ မမြင်ခြင်းကို
 ပြုခြင်းငှာ။ ဟတ္ထိအာဒယောဝ၊ ဆင်အစရှိသော သတ္တဝါတို့သည်လည်း။
 အတ္တမန္တ၊ နင်းသည်မူလည်းဖြစ်စေကုန်။ မဟာမေယောဝ၊ မိုးကြီးသည်းမူ
 လည်း။ ပဝဿတု၊ ရွာသည်မူလည်းဖြစ်စေ။ ဝေရမ္ဘဝါတာဝ၊ ကမ္ဘာဖျက်
 လေနှင့်တူသော အရပ်လေးမျက်နှာမှ လာသော လေတို့သည်လည်း။ ပဟ
 ရန္တ၊ ခတ်ကုန်သည်မူလည်းဖြစ်စေ။ တံ၊ ထိုခြေတော်ရာ။ စတိ၊ ကို။ ကောစိ၊
 တစ်စုံတစ်ကောက်သောသူသည်။ မက္ခေတုံ၊ ဖျက်ဆီးခြင်းငှာ။ နသက္ကောတိ၊
 မတတ်နိုင်။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ပြာဟ္မဏိ၊ ပုဏ္ဏားမသည်။ ပြာဟ္မဏံ၊ ပုဏ္ဏားကို။
 အာဟ၊ ဆို၏။ သောပုရိသော၊ ထိုအမောင့်သမက်ယောက်ျားကောင်းသည်။

၁၂

(၃၆၂)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

ကုဟိံ၊ အဘယ်မှာရှိသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဣမသ္မိံ ဌာနေ၊ ဤအရပ်၌။
 တိဌာဟိတိ၊ ရပ်နှင့်ပါလော့။ နံ၊ ထိုရှင်မသားကို။ အဝဏံ၊ ငါ့မှာခဲ၏။ ကုဟိံ
 နုခေါ၊ အဘယ်အရပ်သို့လျှင်။ ဂတောတိ၊ သွားပြန်လေသနည်းဟု။ ဩလော
 ကေန္တော၊ ထိုမှဤမှ အရပ်လေးမျက်နှာသို့ ရှုမျှော်သည်ရှိသော်။ ပဒစေတိ
 ယံ၊ ခြေတော်ရာစေတီကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ အယံ၊ ဤခြေရာသည်။ အဿ၊ ထို
 ယောက်ျား၏။ ပဒဝလဉ္စောတိ၊ ခြေတော်ရာတည်းဟု။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဗြာဟ္မ
 ဏိ၊ ပုဏ္ဏားမသည်။ လက္ခဏမန္တာနံ၊ လက္ခဏာအပိုင်းအခြားကိုဆိုသောကျမ်း
 တို့ကိုလည်းကောင်း။ တိဏ္ဍဝေဒါနံ၊ ဗေဒင်သုံးပုံတို့ကိုလည်းကောင်း။ ပဂုဏ
 တာယ၊ လေ့လာပြုမိးတီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ လက္ခဏမန္တာ၊ လက္ခဏာကျမ်း
 ကို။ ပရိဝတ္တေတွာ၊ ဉာဏ်ဖြင့်ပြန်လွန်၍။ ပဒလက္ခဏံ၊ ခြေတော်ရာ၌လက္ခဏာ
 ကို။ ဥပဓာရေတော၊ စူးစမ်းဆင်ခြင်၍။ ဗြာဟ္မဏေ၊ အမောင်ပုဏ္ဏား။ ဣဒံ၊ ဤ
 ခြေရာသည်။ ပဉ္စကာမဂုဏသေဝိနေ၊ ကာမဂုဏငါးပါးကိုသုံးဆောင်ခံစား
 သောသူ၏။ နပဒံ၊ ခြေရာမဟုတ်။ ဣတိဝတွာ၊ ဤသို့ဆို၍။ ဣမဂါယံ၊ ဤဂါထာ
 ကို။ အာဟ၊ ဆို၏။

ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ ရတ္တဿဟိ၊ လောဟစိတ်ဖြင့် တပ်ခြင်းရှိသော သူ၏
 လျှင်။ ပဒံ၊ ခြေရာသည်။ ဥက္ကဋ္ဌိကံ၊ ဆောင့်ကြောင့်ကဲ့သို့။ ဘဝေ၊ ဖြစ်၏။
 ဒုဋ္ဌဿ၊ အချက်ထွက်ခြင်းဖြင့် ပြစ်မှားသောသူ၏။ ပဒံ၊ ခြေရာသည်။ သဟ
 သာနုပိဋိတံ၊ ဖနောင့်ရာ စဉ်းငယ်သိမ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မုဋ္ဌဿ၊ မိုက်မဲ
 တွေဝေစွာ မလိမ္မာသောသူ၏။ ပဒံ၊ ခြေရာသည်။ အဝကမိတံ၊ ဆွဲငင်၍
 သွားသောသူ၏ ခြေရာကဲ့သို့။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝိဝဇ္ဇစ္ဆဒဿ၊ ဝဋ်ပြတ်ပြီး
 သူ၏။ ပဒံ၊ ခြေရာသည်။ ဣဒံဤဒိသံ၊ ဤအရပ်၌ရှိသော ခြေရာနှင့်တူ၏။ ဣတိ
 အာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုပုဏ္ဏားမကို။ ဗြာဟ္မဏေ၊ ပုဏ္ဏားသည်။ ဧဝံ၊
 ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဘောတိ၊ အိုရှင်မ။ တံးရှင်မသည်။ ဥဒကပါတိယံ၊ ရေ
 ခွက်၌။ ကုမ္ဘိလံ၊ မိကျောင်းကို။ ပဿတိဝိယ၊ မြင်ဘိသကဲ့သို့ လည်းကောင်း။
 ဂေဟမဇ္ဈေစပန၊ အိမ်လယ်၌လျှင်။ စောရော၊ ခိုးသူကို။ ပဿတိဝိယ၊ မြင်သကဲ့
 သို့လည်းကောင်း။ မန္တေ၊ လက္ခဏာကျမ်း၌။ ပဿနယီလာ၊ အနည်းငယ်ကို မြင်
 လေ့ရှိ၏။ တုဏှိ၊ ဆိတ်ဆိတ်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်လေလော့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။
 ဗြာဟ္မဏံ၊ ရှင်ပုဏ္ဏား။ ယံ၊ အကြင်အမှုကို။ ဣစ္ဆယိ၊ အလိုရှိ၏။ တံ၊ ထိုအလိုရှိသမျှ

၂-အပ္ပမာဒဝဂ္ဂ၊ ၁-သာမာဝတီဝတ္ထု

(၃၆၃)

အမှုကို။ မံ၊ ငါ့ကို။ ဝဒေဟိ၊ ပြောဆိုလော့။ ဣဒံ၊ ဤခြေရာသည်။ ပဉ္စကာမဂုဏ
 သေဝိနေဝ၊ ကာမဂုဏ်ငါးပါးကို သုံးဆောင် မှီဝဲသောသူ၏။ နပဒံ၊ ခြေရာ
 မဟုတ်။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ တတော၊ ထိုနောင်မှ။ ဣတောစိတော၊ ထိုမှဤမှ။
 ဩလောကန္တော၊ ကြည့်ရှုသည်ရှိသော်။ သတ္တာရံ၊ ဘုရားသခင်ကို။ ဒိသ္မာ၊
 မြင်၍။ အယံ၊ ဤသူသည်။ သောပုရိသော၊ ထိုငါးမှာခဲ့သော ယောက်ျားပင်
 တည်း။ ဣတိဝုတ္ထော၊ ဤသို့ဆိုလျက်။ ဗြဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်။ ဝန္တော၊ ရှိ။ သမဏ၊
 ရှင်ရဟန်း။ တဝ၊ သင်အား။ ဓိတရံ၊ သမီးကို။ မေယော၊ ငါသည်။ ပေါသာ
 ပနတ္ထာယ၊ ကျေးဇူးသုတ်သင် ပြုစုစေခြင်းငှာ။ ဒေမိ၊ ပေး၏။ ဣတိအာဟ
 ဤသို့ဆို၏။ သတ္တာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ တေ၊ သင်၏။ ဓိတရံ၊ သမီးကို။ မယံ၊
 ငါ့အား။ အတ္ထော၊ အလိုသည်။ အတ္တိတံ၊ ရှိ၏ဟူ၍လည်းကောင်း။ နတ္တိတံ၊
 ဝ၊ မရှိဟူ၍လည်းကောင်း။ အဝတူဝ၊ မမိန့်တော်မူ၍လျှင်။ ဗြဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။
 တေ၊ သင်အား။ ဧကံကာရဏံ၊ တစ်ခုသော အကြောင်းကို။ ကထေမိ၊ ငါဆိုဦး
 အံ။ ဣတိဝတူဝ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူခြင်းကြောင့်။ သမဏ၊ ရဟန်း။ ကထေဟိ၊ ဆို
 လော့။ ဣတိဝုတ္ထော၊ ဤသို့ပုဏ္ဏားဆိုသည်ရှိသော်။ မဟာဘိနိက္ခမနတော၊ မြတ်
 သော တောထွက်ခြင်းမှ။ ပဌာယ၊ စ၍။ ယာဝအဇပေါလနိပြောဓမ္မလာ၊ ဆိတ်
 ကျောင်းသားတို့စိုက်ထားသည့် ပညောင်ပင်ရင်းတိုင်အောင်။ မာရေန၊ မာရ်
 နတ်သားသည်။ အနုဗန္ဓဘာဝံ၊ အစဉ်အတိုင်းလိုက်၍ မြှေးယှက်သည်၏အဖြစ်
 ကို။ အဇပေါလနိပြောဓမ္မလေစာန၊ အဇပေါလပညောင်ပင်ရင်း၌သာလျှင်။ အတိ
 တော၊ လွန်မြောက်ခဲ့ပြီ။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ မေ၊ ငါ့အား။ သေဝိသယော၊
 ဤသို့မြတ်သောအရာရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သောကာတုရဿ၊ စိုးရိမ်ကြောင့်ကြ
 ခြင်းဖြင့် နှိပ်စက်ခြင်းရှိသော။ တဿ၊ ထိုမာရ်နတ်အား။ သောကဝူပသမ
 နတ္ထံ၊ စိုးရိမ်ကြောင့်ကြငြိမ်းစေခြင်းငှာ။ အာဂတဟိ၊ လာကုန်သော။ မာရ
 ဓိတဟိ၊ မာရ်နတ်သမီးတို့သည်။ ကုမာရိကဝဏ္ဏာဒိဝသေန၊ သတို့သမီး၏
 အဆင်းစသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ပယောဇိတံ ပလောဘနံ၊ ကာမဂုဏ်နှင့်
 ယှဉ်၍သော်လည်းကောင်း၊ အာစိက္ခိတူ၊ ကြား၍။ တဒါပိ၊ ထို
 အခါ၌လည်း။ မယံ၊ ငါ့အား။ အနတ္ထော၊ အလိုမရှိ။

တဏှံ၊ တဏှာမည်သောမာရ်မင်းသမီးကိုလည်းကောင်း။ အရတိဉ္စ၊ အရတိ
 မည်သောမာရ်မင်းသမီးကို လည်းကောင်း။ ရာဂံစ၊ ရာဂမည်သောမာရ်မင်း
 သမီးကိုလည်းကောင်း။ ဒိသ္မာန၊ မြင်ဦး၍။ မေထုနသ္မိံ၊ ရာဂအားဖြင့်အလို တူ

(၃၆၄) ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

သော သူတို့၏ဥစ္စာ၌။ မေ၊ ငါ၏။ ။(မေကားထည့်သည်)။ ။ဆန္ဒောအပိ၊
ထိုစိတ်ဖြင့်တောင့်တအပ်သော အလိုသည်လည်း။ နာဟောသိ၊ ရှိသည်မဖြစ်။
မုတ္တကရီသပုဏ္ဏံ၊ ကျွင်ငယ်ကျင်ကြီးဖြင့်ပြည့်သော။ ဣဒံ၊ ဤမာဂဏ္ဍိကို။ မေ၊ ငါ
ဘုရားအား။ ကိံ၊ အဘယ်ကြောင့်အလိုရှိရအံ့နည်း။ နံ၊ ထိုမာဂဏ္ဍိကို။ ပါဒါပိ၊
အရာအထောင်ရှိသော စက်ဖြင့်ပြည့်သော ခြေတော်တို့ဖြင့်လည်း။ ဖုသိတုံ၊
ထိခြင်းငှာ။ နဣစ္ဆေ၊ အလိုတော်မရှိ။

ဣတိ၊ ဤသို့။ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဂါထာပရိယော
သာနေ၊ ဂါထာအဆုံး၌။ ဗြဟ္မာဏောစ၊ ပုဏ္ဏားသည်လည်းကောင်း။ ဗြဟ္မဏိစ၊
ပုဏ္ဏေးမသည်လည်းကောင်း။ အနာဂါမိဖလေ၊ အနာဂါမိဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌဟိံ သု၊
တည်ကုန်၏။ မာဂဏ္ဍိယာမိ၊ မာဂဏ္ဍိသည်လည်း။ ခေါ၊ စင်စစ်အားဖြင့်။
အဿ၊ ထိုဂေါတမအား။ မယာ၊ ငါ့ကို။ အတ္တော၊ အလိုသည်။ သစေနတ္ထိ၊ အကယ်
၍မရှိသည်ဖြစ်အံ့။ အနတ္ထိကဘာဝေါ၊ အလိုမရှိသောအဖြစ်ကို။ ဝတ္တဗ္ဗော၊ ဆို
သင့်၏။ အယံပန၊ ဤဘုရားသည်ကား။ မုတ္တကရီသပုဏ္ဏံ၊ ကျင်ကြီးကျင်ငယ်ဖြင့်
ပြည့်သောမိန်းမ၏ အဖြစ်ကို။ ကရောတိ၊ သိ၏။ နံ၊ ထိုမာဂဏ္ဍိကို။ ပါဒါပိ၊
ခြေတို့ဖြင့်လည်း။ သံဖုသိတုံ၊ ထိခြင်းငှာ။ နဣစ္ဆေတိ၊ အလိုမရှိဟု ဆို၏။
ဟောတု၊ ထိုသို့မူလည်းဖြစ်စေ။ အတ္တနော၊ ၏။ ဇာတိကုလပဒေသ၊ ဘောဂ
ဝယသမ္ပတ္တိံ၊ အမျိုးအနွယ် စည်းစိမ်ချမ်းသာ အရွယ်နှင့် ပြည့်စုံခြင်းကို။
အာဂမ္မ၊ စွဲ၍။ တထာရူပံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။ ဘတ္တာရံ၊ ဆည်းကပ်စား
ရာ ဖြစ်သောလင်ကို။ လတိတော၊ ရသည်ရှိသော်။ သမဏဿ၊ ဂေါတမဿ၊
ရဟန်းဂေါတမအား။ ကတ္ထဗ္ဗယုတ္တကံ၊ ပြုအပ်သော အမှုနှင့် ယှဉ်သည်ကို။
ကရိဿာမိ၊ ပြုအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့သောအကြောင်းကြောင့်။ သတ္တရိ၊ ဘုရား၌။
အာဃာတံ၊ ရန်ငြိုးကို။ ဗန္ဓု၊ ဖွဲ့၏။ သတ္တာ၊ ဘုရားသဗ္ဗညုသည်။ ကာယ၊ ထို
မာဂဏ္ဍိ၏။ အတ္တနိ၊ ကိုယ်တော်၌။ အာဃာတုပ္ပတ္တိံ၊ ရန်ငြိုးဖွဲ့လတ္တံ့ သည်ကို။
ဇာနာတိကိံ ပန၊ သိသလော။ နောဇာနာတိကိံ ပန၊ မသိသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့
ဆိုငြားအံ့။ ဇာနာတိယေဝ၊ သိသည်သာလျှင်တည်း။ ဇာနန္တော၊ သိပါ
သည်ရှိသော်။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ ဂါထံ၊ ဂါထာကို။ အာဟ၊ ဟောလေ
ဘိသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုငြားအံ့။ ဣတရေသံ၊ မာဂဏ္ဍိမှတစ်ပါးကုန်သော။
ဒိန္နန္တံ၊ မိဘနှစ်ယောက်တို့၏။ ဝသေန၊ အလိုအားဖြင့်။ အာဟ၊ ဟောတော်
မူ၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားတို့သည်။ အာဃာတံ၊ ရန်ငြိုးဖွဲ့

၂-အပ္ပမာဒဝဂ္ဂ၊ ၁-သာမာဝတိဝတ္ထု

(၃၆၅)

ခြင်းကို။ အဝဏေတော၊ မရေမတွက်မူ၍။ အဂ္ဂဗလာဓိဂမာရဟာနံ၊ မြတ်သော
 ဖိုလ်ကိုရထိုက်ကုန်သောသူတို့၏။ ဝသေန၊ အလိုအားဖြင့်။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။
 ဒေသေန္တိယေဝ၊ ဟောကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ မာတာပိတရော၊ အမိအဘ
 တို့သည်။ တံ၊ ထိုမာဂဏ္ဍိကို။ နေတော၊ အိမ်သို့ဆောင်ယူ၍။ စူဠမာဂဏ္ဍိယံ၊
 စူဠမာဂဏ္ဍိကို။ ပဋိစ္ဆာဒေတော၊ ဝန်ခံစေ၍။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြု၍။ အရဟတ္တိ
 ရဟန္တာအဖြစ်သို့။ ပါပုဏိံသု၊ ရောက်ကုန်၏။ စူဠမာဂဏ္ဍိယောပိ၊ ဘထွေး
 စူဠမာဂဏ္ဍိသည်လည်း။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ မမဇိတာ၊ ငါ့သမီးသည်။ ဩမက
 သတ္တဿ၊ ယုတ်ညံ့သော ယောက်ျားနှင့်။ န၊ အနုစ္စဝိကာ၊ မထိုက်တန်။
 ကေဿရညောဝ၊ ကေရာဇ်မင်းအားသာလျှင်။ အနုစ္စဝိကာတံ၊ ထိုက်တန်
 ၏ဟု။ တံ၊ ထိုသမီးမာဂဏ္ဍိကို။ အာဒါယ၊ ခေါ်၍။ ကောတဗ္ဗိံ၊ ကောသဗ္ဗိပြည်
 သို့။ ဂန္တော၊ သွား၍။ သဗ္ဗာသင်္ကာရေဟိ၊ အလုံးစုံသောတန်ဆာတို့ဖြင့်။
 အလင်္ကာရိတော၊ တန်ဆာဆင်၍။ ဣမံဣတ္ထိရတနံ၊ ဤမိန်းမကောင်း ရတနာ
 သည်။ ဒေဝဿ၊ အရှင်မင်းအား။ အနုစ္စဝိကန္တိ၊ ထိုက်တန်၏ဟု။ ဥတေနဿ
 ရညော၊ ဥတေနမင်းကြီးအား။ အဒါသိ၊ ဆက်၏။ သော၊ ထိုဥတေနမင်းသည်။
 တံ၊ ထိုမာဂဏ္ဍိကို။ ဒိသော၊ မြင်တည့်လျှင်ပင်။ ဥပ္ပန္နဗလဝသိနေဟော၊
 အားကြီးစွာဖြစ်သော ချစ်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ အဘိသေကံကတော၊ အဘိ
 သိက်သွန်းခြင်းတို့ပြု၍။ ပဉ္စသတမာတုဂါမင်္ဂါရာသောနန်းတွင်းသို့မိန်းမကို။
 ပရိဝါရံ၊ အခြံအရံကို။ ဒတော၊ ပေး၍။ အဂ္ဂမဟေသိဋ္ဌာနေ၊ မိဖုရားကြီးအရာ၌။
 ဌပေသိ၊ ထား၏။ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား။ မာဂဏ္ဍိယာ၊ မာဂဏ္ဍိ၏။ ဝတ္ထု၊
 အကြောင်းတည်း။

ဝေ၊ ဤသို့။ အဿ၊ ထိုဥတေနမင်း၏။ ဒိယခုသဟဿ နာဠကိတ္ထိပရိဝါရာ၊
 တစ်ထောင်ငါးရာ ကချေသည်မိန်းမအရံ ရှိကုန်သော။ တိသော၊ အဂ္ဂမဟေ
 သိယော၊ သုံးယောက်သော မိဖုရားကြီးတို့သည်။ အဟေသု၊ ဖြစ်ကုန်၏။
 တသ္မိံခေါပနသမယေ၊ ထိုအခါ၌။ ယောသကသေဌိ၊ ယောသကသူဌေး
 လည်းကောင်း။ ကုက္ကုဋ္ဌသေဌိ၊ ကုက္ကုဋ္ဌသူဌေးလည်းကောင်း။ ပါဝါရိက
 သေဌိ၊ ပါဝါရိကသူဌေးလည်းကောင်း။ ဣတံ၊ ဤသို့။ ကောသဗ္ဗိယံ၊ ကောသဗ္ဗိ
 ပြည်၌။ တယောသေဌိနော၊ သူဌေးသုံးယောက်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။
 တေ၊ ထိုသူဌေးသုံးယောက်တို့သည်။ ဝဿုပနာယိကာယ၊ ဝါဆိုအံ့သောနေ့

(၃၆၆)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

သည်။ ဥပကဋ္ဌာယ၊ နီးလတ်သည်ရှိသော်။ ပဉ္စသတတံပသေဟိ၊ ငါးရာကုန်သော ရသေ့တို့သည်။ ဟိမဝန္တတော၊ ဟိမဝန္တာတောမှ။ အာဂန္တု၊ လာ၍။ နာဂဓေါပြည့်၌။ ဘိက္ခုယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှာ။ စရန္တေ၊ သွားသည်တို့ကို။ ဒိဿ၊ မြင်၍။ ပသိဒိတော၊ ကြည်ညို၍။ နိသိဒါပေတော၊ နေစေ၍။ ဘောဇေတော၊ ဆွမ်းကျွေး၍။ ပဋိညံ၊ ဝန်ခံခြင်းကို။ ဂဟေတော၊ ၍။ စတ္တာရောမာသေ၊ မိုးလေးလတို့ပတ်လုံး။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ ဝဿပေတော၊ နေစေ၍။ ပုန၊ တစ်ဖန်။ ဝဿရတ္တေ၊ မိုးလအခါ၌။ အာဂမနတ္ထာယ၊ ကြွလာစေခြင်းငှာ။ ပဋိဇာနာပေတော၊ ဝန်ခံစေ၍။ ဥယျောဇေသု၊ ကုန်၏။ တာပသာဝိ၊ ရသေ့တို့သည်လည်း။ တတောပဋ္ဌာယ၊ ထိုအခါမှစ၍။ အဋ္ဌမာသေ၊ ရှစ်လတို့တိုင်တိုင်။ ဟိမဝန္တေ၊ ဟိမဝန္တာ၌။ ဝသိတော၊ နေ၍။ စတ္တာရောမာသေ၊ မိုးလေးလတို့ပတ်လုံး။ တေသံ၊ ထိုသူဌေးတို့၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ ဝသိသု၊ နေကုန်၏။ တေ၊ ထိုရသေ့တို့သည်။ အပရတာဂေ၊ နောက်အဖို့၌။ ဟိမဝန္တတော၊ ဟိမဝန္တာမှ။ အာဂန္တု၊ လာကုန်သည်ရှိသော်။ အရညာယတနော၊ တောအုပ်၌။ ကေမဟာနိဂြောဓံ၊ တစ်ခုသောပညောင်ပင်ကြီးသို့။ ဂန္တု၊ သွား၍။ တဿ၊ ထိုပညောင်ပင်၏။ မူလေ၊ အနီး၌။ နိသိဒိသု၊ နေကုန်၏။ တေသု၊ ထိုငါးရာသော ရသေ့တို့တွင်။ ဇေဋ္ဌကတံပသေ၊ အကြီးဖြစ်သောရသေ့သည်။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ ဣမသ္မိရက္ခေ၊ ဤပညောင်ပင်၌။ အဓိဝတ္တာ၊ စောင့်၍နေသော။ ဒေဝတာ၊ နတ်သားသည်။ ဩရမတ္တိကာ၊ ယုတ်သောပမာဏရှိသည်။ နဘဝိဿတိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့။ ဧတ္ထ၊ ဤပညောင်ပင်၌။ မဟေသက္ခေန၊ တန်ခိုးကြီးသော။ ဒေဝရာဇေန၊ နတ်မင်းသည်။ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ရှိသည်ဖြစ်ရာ၏။ အယံ၊ ဤနတ်သည်။ ဣသိဂဏဿ၊ ရသေ့အုပ်စုပေါင်းအား။ ပါနီယံ၊ သောက်ရေကို။ သစေဒဒေယျ၊ အကယ်၍လူပါမူကား။ သာဓုဝတ၊ ကောင်းလေစွ။ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံ၍။ သောပိ၊ ထိုနတ်သားသည်လည်း။ ပါနီယံ၊ သောက်ရေကို။ အဒါသိလ္လ၏။ တာပသော၊ ရသေ့သည်။ နှာနောဒကံ၊ ချိုးရေကို။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ တပ္ပိ၊ ထိုချိုးရေကိုလည်း။ အဒါသိလ္လ၏။ တထော၊ ထိုနောင်မှ။ ဘောဇနံ၊ ဘောဇဉ်ကို။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ တပ္ပိ၊ ထိုဘောဇဉ်ကိုလည်း။ အဒါသိလ္လ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုရသေ့၏။ ဧတံ၊ ဤသို့သောအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြန်၏။ အယံဒေဝရာဇာ၊ ဤနတ်မင်းသည်။ အမှဟိ၊ ငါတို့သည်။ စိန္တိတံစိန္တိတံ၊ ကြံတိုင်းကြံတိုင်း။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသောလူဖွယ်ဝတ္ထုကို။ ဒေတိ၊ ပေးလှူ၏။ နံ၊ ထို

၂-အပ္ပမာဒဝဂ္ဂ၊ ၁-သာမာဝတီဝတ္ထု (၃၆၇)

ရှင်နတ်မင်းကို။ ပသေယျာမ၊ ငါတို့မြင်ရပါကုန်မူကား။ အဟောဝတ၊ ဩော်
 ကောင်းပါလေစွ။ ဣတိ၊ ဤသို့အကြံဖြစ်ပြန်၏။ သော၊ ထိုနတ်မင်းသည်။
 ရုက္ခက္ခန္ဓံ၊ ပညောင်ပင်ပင်စည်ကို။ ပဒါလေတော၊ ဖောက်ခွဲ၍။ အတ္တနံ၊ ကိုယ်
 ထင်။ ဒသေသိ၊ ပြ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုနတ်မင်းကို။ ဒေဝရာဇာ၊ နတ်
 မင်း။ တေ၊ သင်၏။ သမ္ပတ္တိ၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာသည်။ မဟတိ၊ ကြီးကျယ်ပြန့်
 ပြောလှပေ၏။ ကိန္နရေ၊ အဘယ်ကောင်းမှုကို။ ကတော၊ ပြုသောကြောင့်။
 အယံ၊ ဤစည်းစိမ်ကို။ တေ၊ သင်အား။ လဒ္ဓါ၊ ရအပ်သနည်း။ ဣတိပုစ္ဆံ၊ သူ
 ဤသို့မေးကုန်၏။ အယျာ၊ အရှင်ဘုရားတို့။ မာပုစ္ဆထ၊ မေးတော် မမူကုန်ပါ
 လင့်။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ဒေဝရာဇာ၊ နတ်မင်း။ အာစိက္ခ၊ ကြားလော့။
 ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုကုန်၏။ သော၊ ထိုနတ်မင်းသည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ကတ
 ကမ္မဿ၊ ပြုအပ်သော ကောင်းမှု၏။ ပရိတ္တကတ္တာ၊ နည်းပါးလှသည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်။ လဇ္ဇမာနော၊ ရှက်စနိုး၍။ ကထေတံ၊ ဟုတ်တိုင်းပြောခြင်း
 ဌာ။ နဝိသဟတိ၊ မဝံ။ ပုနပ္ပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ။ နိပ္ပိဋ္ဌိယမာနောပန၊ နှိပ်စက်၍
 မေးခြင်းကြောင့်ကား။ တေဟိ၊ ထိုသို့သိလိုတပြီးကား။ သုဏာထ၊ နာတော်မူ
 ကုန်လော့။ ဣတိဝတော၊ ဤသို့ဆို၍။ ကထေသိ၊ လျှောက်ထားပြောဆို၏။

သော၊ ထိုနတ်သားသည်။ ဧကော ဒုဂ္ဂတ မနုဿော၊ လူဆင်းရဲ
 တစ်ယောက်သည်။ ဟုတော၊ ဖြစ်ခဲ့ဘူး၍။ ဘတိ၊ အခုကို။ ပရိယေသန္ဓော၊
 ရှာသည်ရှိသော်။ အနာထပိဏ္ဍိကဿ၊ အနာထပိဏ္ဍိသုဌေး၏။ သန္တိကေ၊
 အထံ၌။ ဘတိကမ္ပ၊ အခဖြင့် လုပ်ဆောင်အပ်သောအမှုကို။ လဘိတော၊ ရ၍။
 တံ၊ ထိုအနာထပိဏ္ဍိသုဌေးကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ဇီဝိတံ၊ အသက်ကို။ ကပ္ပေသိ၊
 မွေးသည်ပင်တည်း။ အတ၊ ထိုအခါ၌။ ဧကသ္မိံ ဥပေါသထဒီဝသေ၊ တစ်ကြိမ်
 သော ဥပုသ်နေသည်။ သမ္ပတ္တေ၊ ရောက်လက်သော်။ အနာထပိဏ္ဍိကေဝ၊ အနာ
 ထပိဏ္ဍိသုဌေးသည်။ ဝိဟာရတော၊ ကျောင်းမှ။ အာဂန္တော၊ လာ၍။ တဿ
 ဘတိကဿ၊ ထိုအခဖြင့် အမှုလုပ်သောသူအား။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ ဥပေါသထ
 ဒီသဘာဝေါ၊ ဥပုသ်နေ၏အဖြစ်ကို။ ဧကနစိ၊ တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူ
 သည်။ ကထိတော၊ ပြောဆို၏လော။ ဣတိပုစ္ဆံ၊ ဤသို့မေး၏။ သာမိ၊ အရှင်
 သုဌေး။ နကထိတော၊ မပြောဆိုမိပါ။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ တေနဟိ၊ ထိုသို့
 တပြီးကား။ အဿ၊ ထိုအမှုလုပ်သူတို့။ သာယမာသံ၊ ညစာထမင်းကို။ ပစထ၊

(၃၆၀)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

ချက်ကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ အထ၊ တို့အခါ၌။ အဿ၊ ထိုအမှုလုပ်သူတို့။
 ပတ္တောဒနံ၊ တကွမ်းစားဖြင့်ချက်အပ်သောထမင်းကို။ ပစိံသု၊ ချက်ကုန်၏။
 သော၊ ထိုအမှုလုပ်သောသူသည်။ ဒိဝသံ၊ နေ့အဖို့ပတ်လုံး။ အရညော၊ တော၌။
 ကမ္မံ၊ အမှုကို။ ကဝ္ဋာ၊ ပြု၍။ သာယံ၊ ညအခါ၌။ အာဂန္တု၊ လာ၍။ ဘတ္တံ၊
 ထမင်းကို။ ဝဇေတွာ၊ ခူး၍။ ခိန္နော၊ ပေးသည်ရှိသော်။ ဆာတော၊ ငတ်မှတ်သည်။
 အမ္ဘိတိ၊ ဖြစ်၏ဟူ၍။ သဟသာ၊ အဆောတလျှင်။ အဘူဉ္စိတွာဝ၊ မစားမူ၍။
 အညေသု ဒိဝ သေသု၊ တစ်ပါးသောနေ့ရက်တို့၌။ ဣမသ္မိံ ဂေဟေ၊ ဤအိမ်၌။
 ဘတ္တံ၊ တမင်းကို။ ဒေထ၊ ပေးကုန်လော့။ သူပံ၊ ဟင်းကို။ ဒေထ၊ ပေးကုန်
 လော့။ ဗျဉ္ဇနံ၊ အမဲဟင်းကို။ ဒေထ၊ ပေးကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မဟာ
 ကောလာဟလံ၊ များစွာသောသူတို့၏ အုတ်အုတ် ကျက်ကျက်သော အသံ
 သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အဇ္ဈာယနေ၊ သဗ္ဗ၊ အလုံးစုံသောသူတို့သည်။ နိဿဒ္ဓ၊
 အသံတိတ်တိတ်ဆိတ်ဆိတ်။ နိပ္ပဇ္ဇိံသု၊ အိပ်ကုန်၏။ ဧကဿ၊ တစ်ယောက်
 တည်းသော။ မယမေဝ၊ ငါ့ဖို့သာလျှင်။ အာဟာရံ၊ ထမင်းကို။ ဝနယိံသု၊
 ခူးကုန်၏။ တေ၊ ဤသို့ဖြစ်ခြင်းသည်။ ကိံ နုခေါ၊ အဘယ်သို့သောအကြောင်း
 ရှိသနည်း။ ဣတိစိန္တေတွာ၊ ဤသို့ကြံ၍။ ပုစ္ဆံ၊ မေး၏။ အဝသေသာ၊ အကျွန်ုပ်မှ
 ကြွင်းကုန်သောလူတို့သည်။ ဘူဉ္စိသု၊ စားကုန်ပြီလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး
 သည်ရှိသော်။ တာတ၊ ချစ်သား။ နဘူဉ္စိသု၊ မစားကုန်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။
 သာမိ၊ အရှင်။ ကာရုဏာ၊ အကြောင်းကား။ ကိံ၊ အဘယ်နည်း။ ဣတိ၊
 ဤသို့မေး၏။ ဣမသ္မိံ ဂေဟေ၊ ဤအိမ်၌။ ဥပေါသထဒိဝသေ၊ ဥပုသ်နေ့၌။
 သာယမာသံ၊ ညစာထမင်းကို။ နဘူဉ္စိ၊ မစားကုန်။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်
 သော လူတို့သည်။ ဥပေါသထိကာ၊ ဥပုသ်ဆောက်တည်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊
 ဖြစ်ကုန်၏။ အန္တမသော၊ ယုတ်သောအဝိုင်းအခြားအားဖြင့်။ ထနပယိနောပိ၊
 နို့စို့လည်းဖြစ်သော။ ဒါရကေ၊ သူငယ်တို့ကို။ မုခံ၊ ဝိက္ခာလေတွာ၊ ခံတွင်း
 လုပ်ဆေးစေ၍။ စထုမဓရံ၊ စတုမဓအရသာကို။ မုခေ၊ ခံတွင်း၌။ ပက္ခိပါပေတွာ
 ထည့်စေ၍။ မဟာသေဌိ၊ သူဌေးကြီးသည်။ ဥပေါသထိကေ၊ ဥပုသ်ဆောက်
 တည်စေသည်တို့ကို။ ကာရေတိ၊ ပြုစေ၏။ ဂန္ဓထေလပ္ပဒိပေ၊ နံသာဆီတို့ကို။
 ဇာလေန္တေ၊ ညှိပြီးသည်ရှိသော်။ ဓုဒ္ဓကမဟလ္လကဒါရကာ၊ အငယ်အကြီးဖြစ်
 ကုန်သောသူငယ်တို့သည်။ သယနဂတာ၊ အိပ်ရာသို့ရောက်ကုန်သည်ရှိသော်။
 ဒုတ္တိံ သာကာရံ၊ ဒုတ္တိံ သာကာရကမ္ပဋ္ဌာန်းကို။ သဇ္ဈာယန္တိ၊ ရွတ်အံသရဇ္ဈာယံ

ကုန်၏။ တုယံပန၊ သင်အားကား။ ဥပေါသထဒိဝသဘာဝံ၊ ဥပုသ်နေ့၏အဖြစ်ကို။ ကထေတုံ၊ ပြောခြင်းငှာ။ သတိံ၊ အောက်မေ့မိခြင်းကို။ နကရိမှာ၊ မပြုမိကုန်။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ တခဝဝ၊ သင်၏သာလျှင်။ ဘတ္တံ၊ စားဖို့ထမင်းကို။ ပတ္တံ၊ ချက်အပ်၏။ နံ၊ ထိုထမင်းကို။ ဘုဉ္ဇဿ၊ စားလော့။ ဣတိ ဤသို့ဆို၏။

ဣဒါနိ၊ ဤ။ ဥပေါသထိကေန၊ ဥပုသ်သုံးခြင်းဖြင့်။ ဘဝိတုံ၊ ဖြစ်ခြင်းငှာ။ သစေဝနုတိ၊ အကယ်၍ အပ်ပါသည်ဖြစ်အံ့။ အဟံ၊ ငါသည်လည်း။ ဘဝေယျံ၊ ဥပုသ်စောင့်သော်ဖြစ်ချင်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ ဣဒံ၊ ဤအကြောင်းကို။ သေဋ္ဌိ၊ သူဌေးသည်။ ဇာနာတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုကုန်၏။ တေနဟိ၊ ထိုသို့တပြားကား။ နံ၊ ထိုသူဌေးကို။ ပုစ္ဆထ၊ မေးကုန်လော့။ ဣတိ၊ သို့ဆိုခြင်းကြောင့်။ တေ၊ ထိုလူတို့သည်။ ဂန္ဓာ၊ ၍။ သေဋ္ဌိံ၊ သူဌေးကို။ ပုစ္ဆံ၊ သု၊ မေး၏။ သော၊ ထိုရှင်သူဌေးသည်။ ဝေအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဣဒါနိပန၊ ယခုအခါ၌ကား။ အဘူဉ္ဇိတုာ၊ မစားမူ၍။ မုခံ၊ ခံတွင်းကို။ ဝိက္ခာလေတုာ၊ ဆေး၍။ ဥပေါသထဂီနိ၊ ဥပုသ်အင်္ဂါရှစ်ပါးတို့ကို။ အဓိဋ္ဌဟန္တော၊ ဆောက်တည်သည်ရှိသော်။ ဥပမံ၊ ထက်ဝက်သော။ ဥပေါသထကမ္မံ၊ ဥပုသ်ကံကို။ လဘိဿတိ၊ ရလတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဣတရော၊ သူရင်းငှားယောက်ျားသည်။ တံ၊ ထိုစကားကို။ သုတုာ၊ ကြား၍။ တထာ၊ ထိုအနာထပိတိသူဌေးဆိုတိုင်း။ အကာသိ၊ ပြု၏။ သကလဒိဝသံ၊ တစ်နေ့ပတ်လုံး။ ကမ္မံ၊ အမှုကို။ ကတုာ၊ လုပ်ဆောင်ပြီး၍။ -ဆာတဿ၊ မှတ်သိပ်သော။ တဿ၊ ထိုသူရင်းငှား၏။ သရီရေ၊ ကိုယ်၌။ ဝါတုာ၊ လေတို့သည်။ ကပ္ပိံ၊ သု၊ ထကုန်၏။ သော၊ ထိုအစစသည်။ ယောတ္တံ၊ ကြိုးကို။ ဗန္ဓိတုာ၊ ဖွဲ့၍။ ယောတ္တကောဋိယံ၊ ကြိုးအစွန်း၌။ ဂဟေတုာ၊ ဆွဲငင်၍ ပရိဝတ္တတိ၊ လှူးလည်း၏။ သေဋ္ဌိ၊ သူဌေးသည်။ တံပဝတ္တိံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ သုတုာ၊ ကြား၍။ ဥက္ကာဟိ၊ မီးရှူးမီးစည်းတို့ကို။ ဓာရိယမာနာဟိ၊ ညှိထွန်းစေခြင်းတို့ဖြင့်။ စတုမဓူရံ၊ စတုမဓူကို။ ဝါဟာပေတုာ၊ ယူစေ၍။ တဿ၊ ထိုသူရင်းငှား၏။ သန္တိကံ၊ သို့။ အာဂန္ဓာ၊ ၍။ တာတ၊ ချစ်သား။ ကိံ၊ အဘယ်သို့ရှိသနည်း။ ဣတိပုစ္ဆံ၊ ဤသို့မေး၏။ သာမိ၊ အရှင်သူဌေး။ မေ၊ ငါ့အား။ ဝါတုာ၊ လေတို့သည်။ ကပ္ပိတုာ၊ နှိပ်စက်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ တေနဟိ၊ ထိုသို့တပြားကား။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ ဣဒံတေသန္တံ၊ စတုမဓူဆေးကို။ ဓါဒါဟိ၊ စားလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ သာမိ၊ အရှင်လူဌေး။ တုမေပိ၊ အရှင်တို့သည်လည်း။ ဓါဒေထ၊ စားကုန်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ အမှာကံ၊ ငါတို့အား။ အဖာသုကံ

(၃၇၀)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

မချမ်းသာခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တံ၊ သင်သည်။ ခါဒါဟိ၊ စားလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ သာမိ၊ အရှင်သူဌေး။ ဥပေါသထကမ္ပ၊ ဥပုသ်သုံးဆောင်သောအမှုကို။ ကရောန္တော၊ ပြုသော။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ သကသံ၊ တစ်နေ့လုံးဆောက်တည်ခြင်းကို။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှာ။ နာသက္ခိ၊ မတတ်နိုင်။ ဥပခုကမ္ပပိ၊ တက်ဝက်သော ဥပုသ်ကံသည်လည်း။ မေ၊ ငါ့အား။ ဝိကလံ၊ ချို့တဲ့ခြင်းသည်။ မေအဟောသိ၊ မဖြစ်ပါလင့်စေ။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်။ နတ္ထိ၊ အလိုမရှိပါ။ တာတ၊ ချစ်သား။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ မာကရိ၊ မပြုလင့်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဓုစ္စမာနောပိ၊ ဆိုပါသော်လည်း။ အနိစ္စိတော၊ မူ၍။ အရုဏေ၊ အရုဏ်သည်။ ဥဋ္ဌဟန္တေ၊ ထက်သည်ရှိသော်။ မိလာတမာလာဝိယ၊ ညှိုးသောပန်းကဲ့သို့။ ကာလံကတော၊ သေခြင်းကိုပြု၍။ တသ္မိံ၊ နိဂြောဓရက္ခေ၊ ထိုပညောင်ပင်၌။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဣမမတ္ထံ၊ ဤအကြောင်းကို။ ကထေတော၊ ပြောဆို၍။ သောသေဋ္ဌိ၊ ထိုအနာထပိဏ်သူဌေးသည်။ ဗုဒ္ဓမာမကော၊ ဘုရားကိုမရက်မစက် မြတ်နိုး၏။ ဓမ္မမာမကော၊ တရားကိုမရက်မစက်မြတ်နိုး၏။ သံဃမာမကော၊ သံဃာကို မရက်မစက်မြတ်နိုး၏။ တံ၊ ထိုအနာထပိဏ်သူဌေးကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ကတဿ၊ ပြုအပ်သော။ ဥပခုပေါသထကမ္ပဿ၊ ထက်ဝက်သောဥပုသ်ကံ၏။ နိဿန္တေန၊ အကျိုးဆက်ဖြင့်။ ဣမာသမ္ပတ္တိယော၊ ဤစည်းစိမ်ချမ်းသာတို့ကို။ မယာ၊ ငါသည်။ လဒ္ဓါ၊ ရအပ်၏။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဗုဒ္ဓေါတိဝစနံ၊ ဘုရားဟူသောစကားကို။ သုတာဝ၊ ကြား၍လျှင်။ ပဉ္စသတာ တာပဿ၊ ငါးရာကုန်သော ရသေ့တို့သည်။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ ဒေဝတာယ၊ နတ်အား။ အဉ္ဇလိံ၊ လက်အုပ်ကို။ ပဂ္ဂယျ၊ ချီ၍။ ဗုဒ္ဓေါတိ၊ ဟူ၍။ ဝဒေသိ၊ ဆိုပါသလော။ ဗုဒ္ဓေါတိ၊ ဟူ၍။ ဝဒေသိ၊ လော့။ ဣတိပုစ္ဆိတော၊ ဤသို့မေးသော်။ ဗုဒ္ဓေါတိ၊ တရားဟူ၍။ ဝဒါမိဆို၏။ ဗုဒ္ဓေါတိ၊ ဟူ၍။ ဝဒါမိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တိက္ခတ္ထံ၊ သုံးကြိမ်။ ပဋိဇာနာပေတော၊ သိစေ၍။ ခေါ၊ စင်စစ်။ လောကသ္မိံ၊ လောက၌။ သောသောသောပိ၊ ဤသုရားဟူသောအသံကိုမျှလည်း။ ဒုလ္လဘော၊ ရဲခဲလှ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလျက်။ ဥဒါနံ၊ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာကျူးရင့်ခြင်းကို။ ဥဒါနေတော၊ ကျူးရင့်၍။ ဒေဝတေ၊ ရှင်နတ်မင်း။ အနေကေသု၊ တစ်ပါးမကများကုန်သော။ ကပ္ပသတသဟသေသု၊ ကမ္ဘာတစ်သိန်းတို့ပတ်လုံး။ သဒ္ဓံ၊ ဘုရားဟူသောအသံကို။ အသုတပုဗ္ဗံ၊ ရှေး၌မကြားစဖူးပါ။ တယာ၊ ရှင်နတ်မင်းသည်။ နော၊ ငါတို့အား။ သုဏာဝိတံ၊ ကြားနာစေအပ်သည်။ အမှီ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဣတိအာဟံ

သု၊ ဤသို့ဆိုကုန်၏။ အထ၊ ထိုနောင်မှ။ အန္တေဝါသိနော၊ တပည့်ရသေ့တို့သည်။ အာစရိယံ၊ ဆရာရသေ့ကို။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစုံ၊ လျှောက်ကုန်၏။ တေနဟိ၊ ထိုကြောင့်လျှင်။ သတ္ထုသန္တိကံ၊ ဘုရားအထံသို့။ ဂစ္ဆာမ၊ သွားကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ကုန်၏။ တာတာ၊ ချစ်သား ရသေ့ငယ်တို့။ တယောသေဋ္ဌိနော၊ သူဌေးသုံးဦးတို့သည်။ အမှာကံ၊ ငါတို့အား၊ ဗဟုပကာရာ၊ များသော ကျေးဇူးရှိကုန်၏။ သေ၊ နက်ဖြန်။ တေသံ၊ ထိုသူဌေးတို့၏။ နိဝေသနော၊ အိမ်၌။ ဘိက္ခံ၊ ကို။ ဂဟိတော၊ ရှိ။ တေသံပိ၊ ထိုသူဌေးတို့အားလည်း။ အာစိက္ခိတော၊ ပန်ကြားခဲ့၍။ ဂမိဿာမ၊ သွားကုန်အံ့။ တာတာ၊ ချစ်သားတို့။ အမိဝါသေထ၊ သည်းခံကုန်ဦးလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလျက်။ တေ၊ ထိုရသေ့တို့ကို။ အမိဝါသယိံသု၊ သည်းခံစေကုန်၏။ ပုနဒိဝသေ၊ မိုးသောက်သောနေ့၌။ သေ နော၊ သူဌေးတို့သည်။ ယာဂုဘတ္တံ၊ ယာဂုဆွမ်းကို။ သမ္မာဒေဟာ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ အာသနာနိ၊ တို့ကို။ ပညာပေတော၊ ခင်းစေ၍။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ နော၊ ငါတို့အား။ အယျာနံ၊ အရှင်ကောင်းတို့၏။ အာဂနမဒိဝသောတိ၊ လာအံ့သောနေ့တည်းဟူ။ ဉ၊ တွာ၊ ၍။ မစ္စ၊ ဂုမနံ၊ ခရီးဦးကြိုဆိုခြင်းကို။ ကက္ခာ၊ ပြု၍။ တေ၊ ထိုရသေ့တို့ကို။ အာဒါယ၊ ပင့်ခေါ်၍။ နိဝေသနံ၊ အိမ်သို့။ ဂစ္ဆာ၊ သွား၍။ နိသီဒါပေတော၊ နေစေ၍။ ဘိက္ခံ၊ ဆွမ်းကို။ အဒံသု၊ လှူကုန်၏။ တေ၊ ထိုရသေ့တို့သည်။ ကတဘတ္တကိစ္စာ၊ ဆွမ်းဘုန်းပေးခြင်းကိစ္စပြီးကုန်သည်ရှိသော်။ မဟာသေဋ္ဌိနော၊ သူဌေးကြီးတို့ကို။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဂမိဿာမာတိ၊ သွားကုန်အံ့ဟူ၍။ ဝဒိံသု၊ ဆိုကုန်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့။ တုမ္ပေဟိ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်။ စတ္တာရောဂဿိကေ မာသေ၊ မိုးလေးလတို့ပတ်လုံး။ အမှာကံ၊ ငါတို့အား။ ဂဟိတပဋိညာနန္တံ၊ ယူအပ်သောဝန်ခံခြင်းရှိသည် မဟုတ်ကြကုန်လော့။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ကုဟိံအဘယ်အရပ်သို့။ ဂစ္ဆထ၊ ကြွကုန်အံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်ကုန်၏။ လောကေ၊ လူသုံးပါး၌။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားသည်။ ဥပ္ပန္နောကိရ၊ ဖြစ်သတတ်။ ဓမ္မော၊ တရားသည်။ ဥပ္ပန္နောကိရ၊ ဖြစ်သတတ်။ သံဃော၊ သံဃာသည်။ ဥပ္ပန္နောကိရ၊ ဖြစ်သတတ်။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ သတ္ထုသန္တိကံ၊ ဘုရားအထံတော်သို့။ ဂမိဿာမ၊ သွားကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောဆိုကုန်၏။ တဿသတ္ထုနော၊ ထိုဘုရားသခင်၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ တုမ္မာကညေဝ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်သာလျှင်။ ဂန္တံ၊ ဌာ။ ဝဋ္ဋတိကိံပန၊ အပ်လေသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ အဝုသော၊ တကာသူဌေးတို့။

၂၇

(၃၇၂)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

အညေသံဝိ၊ တစ်ပါးသောသူတို့၏ သွားခြင်းကိုလည်း။ အဝါရိတံ၊ မမြင်အပ်။
 ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုကြကုန်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့။ တေနဟိ၊ ထိုသို့တပြားကား။
 အာဂမေထ၊ ငုံပါကုန်ဦးလော။ မယံဝိ၊ ငါတို့သည်လည်း။ ပရိသန္တံ၊ အမှုကြီး
 ငယ်ကို။ ကတော၊ ပြု၍။ ဂစ္ဆာမ၊ လိုက်ပါကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုကုန်သည်ရှိ
 သော်။ တုမေသု၊ သင်ဒါရကတို့သည်။ ပရိသန္တံ၊ အမှုကြီးငယ်ကို။ ကရောန္တေ
 သု၊ ပြုကုန်ကြသည်ရှိသော်။ အမှာကံ၊ ငါတို့အား။ ပပဉ္စေ၊ ကြာမြင့်သည်။
 ဟောတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ပုရတေ၊ ရှေးဦးစွာ။ ဂစ္ဆာမ၊ သွား
 ကုန်အံ့။ တုမေ၊ သင်ဒါရကတို့သည်။ ဂစ္ဆာ၊ နောက်မှ။ အာဂစ္ဆေယျာထ၊
 လိုက်ခဲ့ကြကုန်လော့။ ဣတိဝတော၊ ဤသို့မှာထားခဲ့၍။ တေ၊ တိုရသေတို့သည်။
 ပုရေတရံ၊ ရှေးဦးစွာ။ ဂန္တာ၊ သွား၍။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဝိသ္ဿာဝ၊
 မြင်လျှင်။ အဘိတ္ထပိတော၊ ချီးမွမ်း၍။ ဝန္တိတော၊ ချီးမွမ်း၍။ ကေမန္တံ၊ တင့်အပ်လျောက်
 ပတ်သောအရပ်၌။ နိသီဒိ၊ သု၊ နေကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နေသံ၊ ထိုရသေ
 တို့အား။ သတ္တာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ အနုပုဗ္ဗိကထံ၊ အစဉ်သောတရားစကား
 ကို။ ကထေတော၊ ဟော၍။ ဓမ္မ၊ တရားတော်ကို။ ဒေသေသိ၊ သိတော်မူ၏။
 ဒေသနာပရိယောသာနေ၊ ဒေသနာ၏အဆုံး၌။ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်
 ကုန်သော။ တာပသာ၊ ရသေ့တို့သည်။ ပရိသမ္ဘိဒါဟိ၊ ပရိသမ္ဘိဒါတို့နှင့်။ သဟ၊
 တကွ။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပတော၊ ရောက်၍။ ပဗ္ဗန္တံ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို။
 ယာစိတော၊ တောင်းပန်၍။ ထေဘိက္ခဝေ၊ တိ၊ ထေဘိက္ခဝေဟူ၍။ ဝစနသမ
 နန္တရံ၊ ဆိုတော်မူသောစကား၏အခြားမဲ့၌။ ဣဒ္ဓိမယပတ္တစိဝရဓရာ၊ တန်ခိုး
 ဖြင့်ပြီးသော သပိတ်သင်္ကန်းကို ဆောင်ကုန်လျက်။ ဟေတိက္ခ၊ လာလှည့်
 ဟူ၍ ခေါ်တော်မူသဖြင့် ရဟန္တာဖြစ်ကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ အဟေသု၊
 ဖြစ်ကုန်၏။ တေပိခေါ၊ တယောသေဌိနော၊ ထိုသုံးယောက်သော သူဌေးတို့
 သည်လည်း။ ပဉ္စပဉ္စဟိသက-ဌေသတေဟိ၊ ငါးရာငါးရာကုန်သော လှည်းတို့
 ဖြင့်။ ဝတ္တစ္ဆာဒနာ၊ သပ္ပိမဇုဖာဏိတာဒိနိ၊ အဝတ်ပုဆိုး ထောပတ် ဖျာတင်လဲ
 အစရှိကုန်သော။ ဒါနုပကရဏာနိ၊ ဒါနအဆောက်အဦးတို့။ အာဒါယ၊
 ဆောင်ယူခဲ့၍။ သာဝတ္ထိံ၊ သာဝတ္ထိပြည်သို့။ ပတော၊ ရောက်၍။ သတ္တာရံ၊ ဘုရား
 သခင်ကို။ ဝန္တိတော၊ ရှိခိုး၍။ ဓမ္မကထံ၊ တရားစကားကို။ သုတော၊ နာ၍။ ဂါထာ
 ပရိယောသာနေ၊ ဂါထာ၏အဆုံး၌။ သောတာပတ္တိဖလေ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်
 ၌။ ပတိဋ္ဌာယ၊ တည်၍။ အဒ္ဓမာသမတ္တိပိ၊ လခွဲအတိုင်းအရှည် ကာလပတ်

၂-အပ္ပမာဒဝဂ္ဂ၊ ၁-သမာဓိဝိသုဒ္ဓိ (၃၇၃)

လုံးလည်း။ ဒါနံ၊ ကိ။ ဒဒမာနာ၊ ပေးလှူကုန်လျက်။ သတ္ထု၊ သန္တိကေ၊ ဘုရား
အထံတော်၌။ ဝသိတူ၊ နေ၍။ ကောသမ္ပိ၊ ကောသမ္ပိပြည်သို့။ အာဂမနတ္တာ
ယ၊ ကြွတော်မူလာစေခြင်းငှာ။ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ယာစိတူ၊
တောင်းပန်၍။ သတ္တရာစ၊ ဘုရားသခင်သည်လည်း။ ပဋိညံ၊ ဝန်ခံခြင်းကို။
ဒဒန္တေန၊ ပေးတော်မူသဖြင့်။ ခေါ၊ စင်စစ်။ ဂဟပတိယော၊ သူဌေးတို့။ သုညာ
ဂါရေ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်၌။ တထာဂတာ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ အဘိရမန္တိ၊
မေ့လျော့ကုန်၏။ ဣတိဝုတ္တေ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူသည်ရှိသော်။ ဘန္တေ၊ တုရား။
အညာတံ၊ သိပါပြီ။ အမေဟိစ၊ ငါတို့သည်လည်း။ ပဟိတသာသနေန၊
စေအပ်သောသတင်းစကားဖြင့်။ အာဂန္တု၊ ကြွလာတော်မူခြင်းငှာ။ ဝဇ္ဇတိ၊
သင့်ပါ၏။ ဣတိဝတူ၊ ဤသို့လျှောက်၍။ ကောသမ္ပိ၊ ကောသမ္ပိပြည်သို့။
ဂန္တာ၊ သွား၍။ ယောသကသေဋ္ဌိ၊ ယောသကသူဌေးသည်။ ယောသိတရာမံ၊
ယောသိတာရုံဟု ဆိုအပ်သောကျောင်းတော်ကို။ ကုက္ကုဋ္ဌသေဋ္ဌိ၊ ကုက္ကုဋ္ဌ
သူဌေးသည်။ ကုက္ကုဋ္ဌရာမံ၊ ကုက္ကုဋ္ဌရုံဟုဆိုအပ်သောကျောင်းတော်ကို။
ပါဝါရိကသေဋ္ဌိ၊ ပါဝါရိကသူဌေးသည်။ ပါဝါရိကာရာမံ၊ ပါဝါရိကာရုံဟု
ဆိုအပ်သောကျောင်းကို။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တယောမဟာဝိဟာရေ၊ လုံးခုသော
ကျောင်းတော်ကြီးကို။ ကာရေတူ၊ ဆောက်လုပ်စေ၍။ သတ္ထု၊ ဘုရားသဗ္ဗ
ည၊ အား။ အာဂမနတ္တာယ၊ ကြွလာစေခြင်းငှာ။ သာသနံ၊ သတင်းစကားကို။
ပဟိတံ၊ သူ၊ စေလွှတ်ကုန်၏။ သတ္တာ၊ ဘုရားသဗ္ဗညုသည်။ တေသံ၊ ထိုသူတို့
၏။ သာသနံ၊ သတင်းစကားကို။ သုတူ၊ ကြား၍။ တတ္ထ၊ ထိုကောသမ္ပိပြည်
သို့။ အာဂမာတိ၊ ကြွတော်မူ၏။ တေ၊ ထိုသူဌေးတို့သည်။ ပစ္စဂ္ဂန္တု၊ ခရီးဦးကြို
ဆို၍။ သတ္တာရံ၊ ဘုရားရှင်ကို။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းတော်သို့။ ပဝေသေတူ၊
သွင်း၍။ ဝါရေန ဝါရေန၊ အလှည့်အလှည့်ဖြင့်။ ပဋိဇ္ဇန္တိ၊ လုပ်ကျွေးကုန်၏။
သတ္တာ၊ လူနတ်တို့၏ဆရာဘုရားသည်။ ဒေဝသိကံ၊ တစ်ရက်စီ။ ဧကသ္မိံ ဝိဟာ
ရေ၊ တစ်ကျောင်းတစ်ကျောင်း၌။ ဝသတိ၊ သိတင်းသုံးတော်မူ၏။ ယဿ၊ အ
ကြင်သူဌေး၏။ ဝိဟာရေ၊ ကျောင်း၌။ (ဝိဟာရေကားထည့်သည်)။ ဝုတ္တော၊
နေတော်မူသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တသေဝ၊ ထိုသူဌေး၏သာလျှင်။ ဃရဉ္စ၊
ရေ၊ အိမ်တံခါး၌။ ပိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှာ။ စရတိ၊ ကြွတော်မူ၏။ တေသံပန
တိဏ္ဏံသေဋ္ဌိနံ၊ ထိုသူဌေးသုံးယောက်တို့၏။ ဥမဋ္ဌာကော၊ အလုပ်အကျွေး
ဖြစ်သော။ သုမနောနာမ၊ သုမနအမည်ရှိသော။ မာလာကာရော၊ ပန်းသည်

(၃၇၄)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုသူမနသည်။ တေသေဋ္ဌိနော၊ ထိုသူဌေး
 တို့ကို။ ဧဝံအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ အဟံ၊ ကျွန်တော်သည်။ တုမ္မာကံ၊ ရှင်သူဌေး
 တို့အား။ ဒီဃရတ္ထံ၊ ကြာမြင့်ငှာသောအခါပတ်လုံး။ ဥပကာရကော၊ ပြုအပ်
 သောကျေးဇူးရှိ၏။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားသဗ္ဗညုကို။ ဘောဇေတုကာမော၊ ဆွမ်း
 ကျွေးလိုသည်။ အဓိ၊ ဖြစ်၏။ မယှံဝိ၊ အကျွန်ုပ်အားလည်း။ ကေခိဝသံ၊ တစ်ရက်
 ကို။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားသခင်ကို။ ဒေထ၊ ပေးပါကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။
 လျှောက်၏။ တေနဟံ၊ ထိုသို့တပြီကား။ သေ၊ နက်ဖြန်။ ဘောဇေဟံ၊ ဆွမ်း
 ကျွေးလေလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုကုန်သည်ရှိသော်။ သာမိ၊ ရှင်သူဌေးတို့။
 သာဓု၊ ကောင်းစွာ။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍။ သော၊ ထိုသူမနပန်းသည်သည်။ သတ္ထာ
 ရံ၊ ဘုရားသခင်ကို။ နိမန္တော၊ ဘိတ်၍။ သတ္ထာရံ၊ လူတူယ်ဝတ္ထုကို။ ပဋိယာ၊
 ဒေသိ၊ စီရင်စေ၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ ရာဇာ၊ ဥတေနမင်းသည်။ သမာဝတီ
 ယာ၊ သာမာဝတီမည်သောရှင်မိဖုရားအား။ ဒေဝသိကံ၊ နေ့တိုင်း နေ့တိုင်း။
 ပုပ္ဖမူလေအဋ္ဌကဗာပဏေ၊ ပန်းဖိုးငွေရှစ်ကျပ်တို့ကို။ ဒေတိ၊ ပေး၏။ တဿာ၊
 ထိုမိဖုရားကြီးအား။ ခုဇ္ဇ၊ ထွာရာနာမ၊ ခုဇ္ဇ၊ ထွာရာအမည်ရှိသော။ ဒါသိ၊ ကျွန်မ
 သည်။ သုမနမာလာကာရဿ၊ သုမနအမည်ရှိပန်းသည်၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။
 ဂန္တာ၊ သွား၍။ နိဝဇ္ဇံ၊ မပြတ်။ ပုပ္ဖ၊ နိ၊ ပန်းတို့ကို။ ဂဏှာတိ၊ ဝယ်ယူ၏။ အခါ၌။
 တသ္မိံ ဒိဝသေ၊ ထိုနေ့၌။ အာဂတံ၊ ပန်းဝယ်ရောက်လာသော။ နံ၊ ထိုခုဇ္ဇ၊ ထွာ
 ကျွန်မကို။ မာလာကာရော၊ ပန်းသည်သူမနသည်။ အာဟ၊ ဆို၏။ မယာ၊
 ငါသည်။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားကို။ နိမန္တိတော၊ ဆွမ်းဘိတ်အပ်၏။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။
 ပုပ္ဖေဟံ၊ ပန်းသို့ဖြင့်။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားသဗ္ဗညုကို။ ပုဗ္ဗိယာမိအံ၊ တံ၊ သင်နှမ
 သည်။ တာဝ၊ ရှေ့ဦးစွာ။ တိဌာ၊ ငုံနေဦးလော့။ ပရိဝေသနာယ၊ ဆွမ်းလုပ်ကျွေး
 ရာ၌။ သဟာယိကာ၊ အဆွေခင်ပွန်းသည်။ ဟုတု၊ ဖြစ်၍။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။
 သုတု၊ နာ၍။ အဝသေသာနိ၊ ပူဇော်ရာမှကြွင်းကုန်သော။ ပုပ္ဖ၊ နိ၊ ပန်းတို့
 ကို။ ဂဟေတု၊ ယူ၍။ ဂမိဿသိ၊ သွားရလတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ သာ၊ ထို
 ခုဇ္ဇ၊ ထွာရာသည်။ သာဓုတိ၊ ကောင်းပြီဟု။ အဓိဝါသေသိ၊ သည်းခံ၍ နေလင့်
 ၏။ သုမနော၊ သုမနပန်းသည်သည်။ ဗုဒ္ဓပုဗ္ဗမံ၊ အဘုရားအမှူးရှိသော။ ဘိက္ခု
 သံဃံ၊ ရဟန်းသံဃာကို။ ပရိဝိသိတု၊ ဆွမ်းလုပ်ကျွေး၍။ အနုမောဒနကရ
 ဏတ္ထာယ၊ ဆွမ်းအကျိုးကိုဟောစေခြင်းငှာ။ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို။ အဂ္ဂဟေသိ၊
 လှမ်းယူ၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ အနုမောဒနဓမ္မဒေသနံ၊ ဝမ်းမြောက်

စေခြင်းငှာ တရားဟောခြင်းကို။ အာရဟံ၊ အားထုတ်တော်မူ၏။ ခုဇ္ဈတ္တရာပိ၊
 ခုဇ္ဈတ္တရာသည်။ သတ္တု၊ ဘုရား၏။ ဓမ္မကထံ၊ တရားတော်ကို။ သုဏန္တိယောဂ၊
 နာစဉ်ပင်လျှင်။ သောတာပတ္တိဖလော၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌဟိ၊ တည်
 ၏။ သာ၊ ထိုခုဇ္ဈတ္တရာသည်။ အညေသုခိဝသေသု၊ တပါးသောနေတို့၌။ စတ္တာ
 ရောကဟာပဏေ၊ လေးအသပြာတို့ကို။ အတ္တနောဘာဂံ၊ မိမိအစုအတို့ကို။
 ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ စတူဟိ၊ လေးအသပြာတို့ဖြင့်။ ပုပ္ဖနိ၊ ပန်းတို့ကို။ ဂဟေတွာ၊
 ဝယ်၍။ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏။ တံဒိဝသံ၊ ထိုနေ၌။ အဋ္ဌဟိပိ၊ ရှစ်အသပြာတို့ဖြင့်
 လည်း။ ပုပ္ဖနိ၊ ပန်းတို့ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ဂတာ၊ သွား၏။ အထ၊ ထို
 အခါ၌။ နံ၊ ထိုကျွန်မ ခုဇ္ဈတ္တရာကို။ သာမာဝတီ၊ သာမဝတီ မည်သော
 မိဖုရားကြီးသည်။ အာဟ၊ ဆို၏။ အမ္မ၊ အမယ်။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ အမှာကံ၊
 ငါတို့အား။ ရည်၊ မင်းကြီးသည်။ ဒိဂုဏံ၊ နှစ်ဆဖြစ်သော။ ပုပ္ဖမူလံ၊ ပန်း
 တိုးငွေ့ကို။ ဒိန္နကံ နုခေါ၊ ပေးအပ်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ အယျေ၊
 အရှင်မ။ နောဒိန္နံ၊ ပေးသည်မဟုတ်။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ အထ၊ ထိုသို့
 မပေးဘဲလျက်။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ ပုပ္ဖာနိ၊ ပန်းတို့သည်။ ဗဟူနိ၊
 များလေကုန်ဘိသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ အညေသု၊ ဒိဝသေသု၊ တပါး
 သောနေတို့၌။ အဟံ၊ ကျွန်မသည်။ စတ္တာရောကဟာပဏေ၊ ငွေလေးကျပ်
 တို့ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ စတူဟိ၊ လေးကျပ်ငွေတို့ဖြင့်။ ပုပ္ဖာနိ၊ ပန်းတို့ကို။
 အာဟရာမိ၊ ဆောင်ယူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။
 အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ နဂဏှိ၊ မယူသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်
 စွာဘုရား၏။ ဓမ္မကထံ၊ တရားစကားကို။ သုတွာ၊ နာ၍။ ဓမ္မဿ၊ တရားတော်
 ကို။ အဓိဂတတ္တာ၊ ရသောကြောင့်။ နဂဏှိ၊ ယူခြင်းငှာ အလိုမရှိပြီ။ ဣတိ၊
 ဤသို့တင်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုခုဇ္ဈတ္တရာကို။ အရေဒုဋ္ဌဒါသိ၊ ဟယ်
 ကျွန်မယုတ်။ ဧတ္တကံကာလံ၊ ဤမျှကာလတိုင်တိုင်။ တယာ၊ သင်သည်။ ဂဟိတ
 ကဟာပဏေ၊ ယူသောအသပြာငွေကို။ မေ၊ ငါ့အား။ ဒေဟိတိ၊ ပေးလော့
 ဟု။ အတဇ္ဇေတွာ၊ မခြိမ်းချောက်မူ၍။ အမ္မ၊ အမယ်။ တယာ၊ သင်အမိသည်။
 ပိဝိတံ၊ သောက်အပ်သော။ အမတံ၊ အမြိုက်အရသာကို။ အမ္မေဟိပိ၊ ငါတို့ကို
 လည်း။ ပါယေဟိ၊ တိုက်ကျွေးပါလော့။ ဣတိဝတွာ၊ ဤသို့ဆိုသော်။ တေန
 ဟိ၊ ထိုသို့ သောက်လိုတပြီးကား။ မ၊ ငါ့ကို။ နှာပေဟိ၊ ရေချိုးပါစေလော့။
 ဣတိဝုတ္တေ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ သောဠသဟိ ဂန္ဓောဒက ဃဇ္ဇေဟိ၊ တစ်ဆယ့်

(၃၇၆)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

ခြောက်လုံးသော နိဿယရေတို့ဖြင့်။ နှာပေတော၊ ရေချိုးစေ၍။ ဒွေမဋ္ဌသာဓု
 ကေ၊ ပြေပြစ်သောပုဆိုးနှစ်ထည်တို့ကို။ ဒါပေသိ၊ ပေးစေ၏။ သာ၊ ထိုခုဇ္ဈတ္တ
 ရာသည်။ ကေ၊ တထည်ကို။ နိဝါသေတော၊ ဝတ်၍။ ကေ၊ တထည်ကို။ ပါရုပိ
 တော၊ ရုံ၍။ အာသနံ၊ နေရာကို။ ပညာပေတော၊ ခင်းစေ၍။ ကေဝီဇနိံ၊ ဥဒေါင်း
 မြီးယပ်တခုကို။ အာဟာရာပေတော၊ ဆောင်စေ၍။ အာသနေ၊ နေရာ၌။ နိသီ
 ခံတောနေ၍။ စိတြဗီဇနိံ၊ ဆန်းကြယ်သော သားမြီးယပ်ကို။ အာဒါယ၊ ကိုင်စွဲ
 ၍။ ပဉ္စမာတုဂါမသတာနိ၊ ငါးရာသော နန်းတုင်းသုတို့ကို။ အာမန္တေတော၊
 ခေါ်၍။ သတ္ထာရာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ ဒေသိတနိယာမေဝ၊ ဟောတော်မူ
 သောနည်းဖြင့်သာလျှင်။ ဓမ္မ၊ တရားကို။ ဒေသေသိ၊ ဟော၏။ တဿာ၊ ထို
 ခုဇ္ဈတ္တရာ၏။ ဓမ္မကထံ၊ တရားစကားကို။ သုတော၊ နာ၍။ သဗ္ဗာပိ၊ အလုံးစုံ
 သော မိန်းမတို့သည်လည်း။ သောတာပတ္တိဖလေ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌။ ပတိ
 ဌဟိံသု၊ တည်ကုန်၏။ သဗ္ဗာပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော။ တာ၊ ထိုငါးရာ
 သောမောင်းမတို့သည်။ ခုဇ္ဈတ္တရံ၊ ခုဇ္ဈတ္တရာကို။ ဝန္တိတော၊ ရှိခိုး၍။ အမ္မ၊ အမိ။
 အဇ္ဇတောပဋ္ဌာယ၊ ယနေ့မှစ၍။ တံ၊ အမယ်သည်။ ကိလိဋ္ဌကမ္မံ၊ ညစ်နွမ်းခြင်း
 ရှိသောအစေအပါးအမှုကို။ မာကရိ၊ မပြုလင့်။ အမှာကံ၊ အကျွန်ုပ်တို့၏။ မာ
 တုဋ္ဌာနေစ၊ အမိအရာ၌ လည်းကောင်း။ အာစရိယဋ္ဌာနေစ၊ ဆရာအရာ၌
 လည်းကောင်း။ ဌတော၊ တည်၍။ သတ္ထုသန္တိကံ၊ ဘုရားအထံတော်သို့။ ဝန္တော၊
 ၍။ သတ္ထာရာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ ဒေသိတံ၊ ဟောအပ်သော။ ဓမ္မ၊ တရားတော်
 ကို။ သုတော၊ နာခဲ့၍။ အမှာကံ၊ ငါတို့အား။ ကထေဟိ၊ ဟောပြောစေချင်၏။
 ဣတိဝဒိံသု၊ ဤသို့ဆိုကုန်၏။ သာ၊ ထိုခုဇ္ဈတ္တရာသည်။ တဿာ၊ ထိုမိန်းမတို့ဆို
 တိုင်း။ ကရေန္တိ၊ ပြုလျက်။ အပရတာဂေ၊ နောက်အဖို့၌။ တိပိဋကဓရာပိဋက
 သုံးပုံကိုဆောင်နိုင်ခြင်းသည်။ ဇာတာ၊ ဖြစ်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထို
 ခုဇ္ဈတ္တရာကို။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ မမ၊ ငါ၏။ သာဝိ
 ကာနံ၊ တပည့်မဖြစ်ကုန်သော။ ဥပါသိကာနံ၊ ဥပါသိကာမအပေါင်းတို့တွင်။
 ဗဟုသုဿုတာနံ၊ များသောအကြားအမြင်ရှိကုန်သော။ ဓမ္မကထိကာနံ၊ တ
 ရားဟောဖြစ်ကုန်သော တပည့်ဗိုလ်ကာမတို့ထက်။ ယဒိဒံယာသော ခုဇ္ဈတ္တ
 ရာ၊ အကြင်ခုဇ္ဈတ္တရာသည်။ အတ္ထိံ၊ ရှိ၏။ ဧတံသောခုဇ္ဈတ္တရာ၊ ထိုခုဇ္ဈတ္တရာ
 သည်။ အဂ္ဂံ၊ အဂ္ဂံ၊ မြတ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဧကေဝေ၊ တေဒဂ်အရာ၌။ ဌပေသိ၊
 ထားတော်မူ၏။ တာပိခေါပဉ္စသတာဣတ္ထိယော၊ ထိုငါးရာသော သော

၂-အပ္ပမာဒဝဂ္ဂ၊ ၁-သာမာဝတီဝတ္ထု (၃၇၇)

တံ၊ ပနိမိန်းမတို့သည်လည်း။ တံ၊ ထိုခဏ်တွင်။ ဧဝံ၊ သို့။ အာဟံ၊ သူ၊ ပြောဆို
 ကုန်၏။ အမ္မ၊ အမိ။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားသခင်ကို။ ဒဋ္ဌ၊ ကာမာ၊ ဖူးမြင်လိုပါ
 ကုန်သည်။ အမှ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တံ၊ ထိုဘုရားသခင်ကို။ ဒဿေဟိ၊ ပြပါလော့။
 ။ တံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို။ ဂန္ဓမာလာဒီဟိ၊ နံ၊ သာပန်းစသည်တို့ဖြင့်။ ပူဇော်
 သာမ၊ ပူဇော်ပါကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုကုန်၏။ အယေ၊ ရှင်မတို့။ ရာဇကုလံ
 နာမ၊ မင်းအိမ်မည်သည်ကား။ ဘာရိယံ၊ ဝန်လေးသော အမှုရှိ၏။ တုမှ၊ အရှင်
 မတို့ကို။ ဂဟေဝ္ဋာ၊ ခေါ်၍။ ဗဟိ၊ အပသို့။ ဂန္ဓ၊ သွားခြင်းငှာ။ နသက္ကာ၊
 မတတ်ကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ အမ္မ၊ အမိ။ နော၊ ကျွန်မတို့အား။ မာနာ
 သေဟိ၊ ဘုရားကို ဖူးမြင်ရခြင်းမှ မဖျက်ဆီးပါလင့်။ အမှ၊ ကံ၊ ကျွန်မတို့အား။
 သတ္ထာရံ၊ ဘုရားသခင်ကို။ ဒဿေဟိ၊ ပြပါကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုကုန်၏။
 တေနဟိ၊ ထိုသို့ဆိုတပြားကား။ တုမှ၊ ကံ၊ သင်တို့၏။ ဝသနဂဗ္ဘာနံ၊ နေသော
 တိုက်ခန်းတို့၏။ ဘိက္ခုသု၊ နံရံတို့၌။ ယတ္ထကေန၊ အကြင်အမှုဖြင့်။ ဩလောကေ
 တံ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှာ။ သက္ကာ၊ တတ်ကောင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၍။ တတ္ထကံ၊ ထိုမျှ
 လောက်သော အရပ်ကို။ ဆိဒ္ဓကတော၊ ပြုတင်းဖောက်၍။ ဂန္ဓမာလံ၊ ပန်း
 နံ၊ သာကို။ အာဟရာပေတော၊ ဆောင်စေ၍လျှင်။ တိဏ္ဍသေဗ္ဗိနံ၊ သူဌေး သုံး
 ယောက်တို့၏။ ဃရဒ္ဓါရံ၊ အိမ်တံခါးသို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ကြွတော်မူသော။ သတ္ထာရံ၊
 ဘုရားသခင်ကို။ တေသုတေသုဌာနေသု၊ ထိုတို့အရပ်တို့၌။ ဌတော၊ ရပ်၍။ ဩ
 လောကေထစေဝ၊ ကြည့်၍ဖူးလည်းဖူးမြင်ကုန်လော့။ ဟတ္ထေ၊ လက်တို့ကို
 လည်း။ ပသာရေတော၊ ထိပ်ပေါ်၌ဖြန့်၍။ ဝန္တထစေဝ၊ ရှိခိုးလည်းရှိခိုးကြကုန်
 လော့။ ပူဇေတေ၊ ပူဇော်လည်းပူဇော်ကြကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ တာ၊
 ထိုနန်းတိုင်းသို့တို့သည်။ တထာ၊ ထိုခဏ်တွင်။ ဆိုတိုင်း။ ဓာတော၊ ပြု၍။ သတ္ထာရံ၊
 ဘုရားသခင်ကို။ အာဂစ္ဆန္တေ၊ ကျောင်းတော်မှ ကြွလာတော်မူစဉ် လည်း
 ကောင်း။ ဂစ္ဆန္တေ၊ ကျောင်းတော်သို့ ပြန်ကြွတော်မူစဉ် လည်းကောင်း။
 ဩလောကေတော၊ တစ်မိမိကြည့်ကုန်လျက်။ ဝန္တိသုစေဝ၊ ရှိခိုးလည်း ရှိခိုး
 ကြကုန်၏။ ပူဇေသုစ၊ ပူဇော်လည်း ပူဇော်ကြကုန်၏။

အထ၊ တို့အခါ၌။ ကေဝိဝသံ၊ တစ်နေ့သ၌။ မာဂဏ္ဍိယာ၊ မာဂဏ္ဍိသည်။
 အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ပါသာဒတလတော၊ နန်းပြာသာဒ်ကြမ်းပြင်မှ။ နိက္ခမိတော၊
 တွက်၍။ စင်္ဂမမာန၊ စင်္ကြံသွားစဉ်။ တာသံ၊ ထိုနန်းတိုင်းသို့တို့၏။ ဝသနဌာနံ၊
 နေရာအရပ်သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ဂဗ္ဘေသု၊ တိုက်ခန်းတို့၌။ ဆိဒ္ဓံ၊ ပြတင်း

(၃၇၀)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

ပေါက်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဣဒံ၊ ဤသို့။ ဖောက်ခြင်းသည်။ ကိံ၊ အဘယ်
 အကြောင်းရှိသနည်း။ ဣတိပုစ္ဆိတု၊ ဤသို့မေးမြန်း၍။ တဿ၊ ထိုမာဏ္ဍိ၏။
 သတ္ထရိ၊ ဘုရားသခင်၌။ အာယာတံဗဒ္ဓတာဝံ၊ ရန်ငြိုးဖွဲ့သည်၏ အဖြစ်ကို။
 အဇာနန္တိဟိ၊ မသိကုန်သော။ တာဟိ၊ ထိုမင်းသမီးတို့သည်။ သတ္ထာ၊ ဘုရား
 သခင်သည်။ ဣမံနဂရံ၊ ဤကောသမ္ပိပြည်သို့။ အာဂတော၊ ကြွတော်မူလာ၏။
 မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဧတ္ထ၊ ဤနန်းတော်၌။ ဌတု၊ ရပ်၍။ သတ္တာရံ၊ တုရားသခင်ကို။
 ပဿာမစေဝ၊ ဖူးလည်းဖူးမြင်ကုန်၏။ ပူဇေမစ၊ ပူဇော်လည်းပူဇော်ကုန်၏။
 ဣတိဝုတ္တေ၊ ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်။ သမဏောဂေါတမော၊ ရဟန်း ဂေါတမ
 သည်။ ဣမံနဂရံ၊ ဤပြည်သို့။ အာဂတောနာမ၊ ရောက်လာသည် ဖြစ်၏။
 ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုရဟန်းဂေါတမအား။ ကတ္တဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်သော
 အမှုကို။ ဇာနိဿာမိ၊ သိရအံ့။ ဣမာပိ၊ ဤမင်းသမီးတို့သည်လည်း။ တဿ၊ ထို
 ရဟန်းဂေါတမ၏။ ဥပဋ္ဌာယိကာ၊ အလုပ်အကျွေးဖြစ်ကုန်၏။ ဣမာသံပိ၊ ဤ
 သာမာဝတီအမှူးရှိသော ငါးရာသော မိန်းမတို့အားလည်း။ ကတ္တဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်
 သောအမှုကို။ ဇာနိဿာမိ၊ သိရအံ့။ ဣတိစိန္တေတု၊ ဤသို့ကြံ၍။ ဂန္ဓာ၊ ၍။
 ရညော၊ မင်းအား။ အာရောစေသိ၊ ကြားလျှောက်၏။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သော
 မင်းကြီး။ သာမာဝတီမိဿကာနံ၊ သာမာဝတီ၏ အခြံအရံ ဖြစ်ကုန်သော
 မင်းသမီးတို့သည်။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပ၌ဖြစ်ကုန်သောယောက်ျားတပါးကို။ ပတ္တနာ၊
 တောင့်တခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ကတိပါဟေနေဝ၊ နစ်ရက်သုံးရက်ဖြင့်သာ
 လျှင်။ တေ၊ အရှင်မင်းကြီး၏။ ဇိဝိတံ၊ အသက်ကို။ မာရိယန္တိ၊ သတ်ကုန်
 လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ကြားလျှောက်၏။ ရာဇာ၊ ဥတေနမင်းကြီးသည်။ တာ၊ ထို
 မင်းသမီးတို့သည်။ ဝေရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသောအမှုကို။ နကရိယန္တိ၊ မပြုကုန်
 လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ နသဒ္ဓဟိ၊ မယုံကြည်။ ပုနပ္ပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ။ ဝုတ္တေပိ၊
 တင်လျှောက်သော်လည်း။ နသဒ္ဓဟိဝေ၊ မယုံကြည်သည်သာလျှင်တည်း။ အထ၊
 ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုမင်းကို။ ဝေ၊ ဤသို့။ တိက္ခတ္တံ၊ သုံးကြိမ်။ ဝုတ္တေပိ၊ ဆိုသော်
 လည်း။ အသဒ္ဓဟန္တံ၊ မယုံသော်။ မေ၊ ငါ့အား။ ဝသနသဒ္ဓဟတိ၊ အကယ်၍
 မယုံကြည်သည်ဖြစ်အံ့။ တာသံ၊ ထိုမိန်းမတို့၏။ သစေနဋ္ဌာနံ၊ နေရာအရပ်သို့။
 ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ မယာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး။ ဥပဓာရေဟိ၊ စူးစမ်းလော့။
 ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ ရာဇာ၊ မင်းကြီးသည်။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ဂဗ္ဘေသု၊
 တိုက်ခန်း၌။ ဆိဒ္ဓံ၊ အပေါက်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဣဒံ၊ ဤအပေါက်ကို။ ကိံ၊

၂-အပ္ပမာဒဝဂ္ဂ၊ ၁-သာမာဝတီဝတ္ထု (၃၇၉)

အတယ်ကြောင့် ထားဆနည်း။ ဣတိပုစ္ဆိတု၊ ဤသို့ မေးသောကြောင့်။
 တသ္မိံ၊ ထိုအပေါက်ထားရာ၌။ အတ္ထေ၊ အကြောင်းကို။ အာရောစိတေ၊ ကြား
 လျောက်သည်ရှိသော်။ တာသံ၊ ထိုမိန်းမတို့အား။ အကုဇ္ဈိတု၊ အမျက်မထွက်
 မူ၍။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော စကားကို။ အဝတုဘဝ၊ မဆိုမူ၍လျှင်။ ဆိဒ္ဓါနိ၊
 အပေါက်တို့ကို။ ဝိဒဟာပေဟူ၊ ပိတ်စေ၍။ သဗ္ဗဂဗ္ဘေသု၊ အလုံးစုံသော
 တိုက်ခန်းတို့၌။ ဥဒ္ဓစ္ဆိဒ္ဓကဝါတပါနာနိ၊ မြင့်ရာ၌ ဖောက်အပ်သော လေသာ
 ပြုတင်းတို့ကို။ ကာရေသိ၊ ပြုစေ၏။ ဥဒ္ဓစ္ဆိဒ္ဓကဝါတပါနာနိ၊ အထက်၌ဖောက်
 အပ်ကုန်သော လေသာပြုတင်းတို့သည်။ တသ္မိံ၊ ကာလေ၊ ထိုအခါ၌။ ဥပ္ပန္နာ
 ကိရု၊ ဖြစ်ကုန်သတတ်။ မာဂဏ္ဍိယာ၊ မာဂဏ္ဍိသည်။ တာသံ၊ ထိုမိန်းမတို့အား။
 ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသောအမှုကို။ ကာတံ၊ ပြုခြင်းငှာ။ အသက္ကုဏိတု၊ မတတ်နိုင်၍။
 သမဏသဂေါတမသေဝ၊ ရဟန်းဂေါတမအားသာလျှင်။ ကတ္တဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်
 သောအမှုကို။ ကရိဿာမိတိ၊ ပြုအံ့ဟူ၍။ နာဂရာနံ၊ ပြည်သူပြည်သားတို့အား။
 လဉ္စေတု၊ တံစိုးပေး၍။ အန္တောနဂရံ၊ ကောသလ္လိပြည်တွင်းသို့။ ပဝိသိတု၊
 ဝင်၍။ ဝိစရန္တံ၊ ဆွမ်းခံသွားသော။ သမဏဂေါတမံ၊ ရဟန်း ဂေါတမကို။
 ဒါသကမ္မကရပေါရိသေဟိ၊ ကျန်အမှုလုပ်သော သူတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။
 အက္ကောသိတု၊ ဆဲရေး၍။ ပရိဘာသိတု၊ ရေရွတ်ခြိမ်းမောင်း၍။ ပလာပေ
 ထ၊ ထွက်ပြေးစေကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ လဉ္စေ၊ တံစိုးကို။ ဒတု၊ ပေး၍။
 (လဉ္စေတုကာလံ လိုက်သည်)။ အာဏာပေသိ၊ စေခိုင်း၏။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကာ၊
 မိစ္ဆာအယူရှိကုန်သော။ တိသု၊ ရတနေသု၊ ရတနာသုံးပါးတို့၌။ အပ္ပသန္နာ၊
 မကြည်ညိုကုန်သော သူတို့သည်။ အန္တောနဂရံ၊ ပြည်တွင်းသို့။ ပဝိဋ္ဌံ၊ ဝင်တော်

မူသော။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားသဗ္ဗညုကို။ အနုပဋိတု၊ အစဉ်အတိုင်း လိုက်၍။
 စောရော၊ ခိုးသူသည်။ အသိ၊ ဖြစ်၏။ ဗာလော၊ မိုက်မဲသည်။ အသိ၊ ဖြစ်၏။
 မုဠော၊ တွေဝေသည်။ အသိ၊ ဖြစ်၏။ ဩဠော၊ ကုလားအုပ်သည်။ အသိ၊
 ဖြစ်၏။ ဂေါဏော၊ နွားသည်။ အသိ၊ ဖြစ်၏။ ဂဒြဘော၊ မြသည်။ အသိ၊ ဖြစ်
 ၏။ နေရယိကော၊ ငရဲသူသတ္တဝါသည်။ အသိ၊ ဖြစ်၏။ တိရစ္ဆာနဂတော၊
 တိရစ္ဆာန်သည်။ အသိ၊ ဖြစ်၏။ တုယံ၊ သင့်အား။ သဂ္ဂတိံ၊ ကောင်းသော
 အလားသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တုယံ၊ သင့်အား။ ဒုဂ္ဂတိယေဝ၊ ဒုဂ္ဂတိတဝကိုသာ
 လျှင်။ ပါဠိကင်္ခါ၊ အလိုရှိအပ်၏။ ဣတိဝေ၊ ဤသို့။ ဒသဟိအက္ကောသဝတ္ထု၊
 ဟိ၊ ဆယ်ပါးကုန်သော ဆဲရေးခြင်းအကြောင်းတို့ဖြင့်။ အက္ကောသန္တံ၊ ဆဲရေး

(၃၀၀)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

ကုန်၏။ ပရိဘာသန္တိ၊ ရေရွတ်မောင်းမဲကုန်၏။ တံ၊ ထိုစကားကို။ သုတ္တာ၊
 ကြား၍။ အာယသ္မာအာနန္ဒော၊ အရှင်အာနန္ဒာသည်။ သတ္တာရံ၊ ဘုရားသခင်
 ကို။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဣမေ
 နာဂရာ၊ ဤပြည်သူပြည်သားတို့သည်။ အမ္ပေ၊ ငါတို့ကို။ အက္ခောသန္တိ၊ ဆဲရေး
 ကုန်၏။ ပရိဘာသန္တိ၊ အမန်တလဲလဲ ခြိမ်းခြောက်ကုန်၏။ ဣတော၊ ဤ
 ကောသမ္ပိပြည်မှ။ အညတ္ထ၊ တပါးသောအရပ်သို့။ ဂစ္ဆာမ၊ သွားကြပါကုန်
 အံ။ ဣတံ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ အာနန္ဒ၊ ချစ်သားအာနန္ဒာ။ ကုဟိံ၊ အဘယ်
 အရပ်သို့ သွားလေအံ့နည်း။ ဣတံ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။
 အညံ၊ ကောသမ္ပိပြည်မှ တပါးသော။ နဂရံ၊ ပြည်သို့သွားလှိုပါကုန်၏။ ဣတံ၊
 ဤသို့လျှောက်၏။ အာနန္ဒ၊ ချစ်သားအာနန္ဒာ။ တတ္ထ၊ ထိုသင်သွားလိုသော
 ပြည်၌။ မနုဿေသု၊ လူတို့သည်။ အက္ခောသန္တေသု၊ ဆဲရေးပြန်သည်ရှိသော်။
 ပုန၊ တစ်ဖန်။ တတ္ထ၊ ပြည်သို့။ ဂမိဿာမ၊ သွားလိုကုန်အံ့နည်း။ ဣတံ၊
 ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ တတောပိ၊ ထိုဆဲသူရှိရာအရပ်မှ
 လည်း။ အညံနဂရံ၊ တပါးပြည်သို့ သွားကုန်ပါအံ့။ ဣတံ၊ ဤသို့လျှောက်၏။
 တတ္ထ၊ ထိုပြည်၌။ မနုဿေသု၊ လူတို့သည်။ အက္ခောသန္တေသု၊ ဆဲပြန်ကုန်
 သည်ရှိသော်။ ကုဟိံ၊ အဘယ်အရပ်သို့။ ဂမိဿာမိ၊ သွားကြကုန်မည်နည်း။
 ဣတံ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ တတောပိ၊ ထိုလူဆိုးလူသွမ်း
 ရှိရာမှလည်း။ အညံနဂရံ၊ ပြည်တပါးသို့ သွားပါကုန်အံ့။ ဣတံ၊ ဤသို့
 လျှောက်၏။ အာနန္ဒ၊ ချစ်သားအာနန္ဒာ။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှာ။
 နဝဇ္ဇတိ၊ မသင့်။ ဣတံ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၍။ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌။ အဓိ
 ကရဏံ၊ အဓိကရုဏ်းသည်။ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်၏။ တတ္ထေဝ၊ တို့အရပ်၌သာလျှင်။
 တသ္မိံ၊ ထိုအဓိကရုဏ်းသည်။ ဝူပသန္တေ၊ ငြိမ်းပြီးသည်ရှိသော်။ အညတ္ထ၊ တပါး
 သောအရပ်။ ဂန္တိ၊ သွားခြင်းငှာ။ ဝဇ္ဇတိ၊ အပ်၏။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ တေ
 သင်အား။ ကေပန၊ အဘယ်သူတို့သည်သာလျှင်။ အက္ခောသန္တိ၊ ဆဲရေးကုန်
 သနည်း။ ဣတံ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဒါသကမ္မ
 ကရေ၊ ကျန်အမှုလုပ်သော ယောက်ျားတို့ကို။ ဥပါဒါယ၊ အစပြု၍။ သဗ္ဗေ၊
 အလုံးစုံသော သူတို့သည်။ အက္ခောသန္တိ၊ ဆဲရေးကုန်၏။ ဣတံ၊ ဤသို့
 လျှောက်၏။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ အဟံ၊ ငါသည်။ သင်္ဂါမံ၊ စစ်ထိုးရာသို့။
 ဩတိဏ္ဏဟတ္ထိံ သဒိသော၊ သက်ဝင်သော ဆင်ပြောင်ကြီးနှင့် တူ၏။ ဟိ၊

ဆိုသင့်စွာ။ သင်္ဂါမံ၊ စပုမြေအရပ်သို့ ဩတိဏ္ဏဟတ္ထိနော၊ သက်ဝင်သော ဆင်ပြောင်ကြီးအား။ စတုဟိသာဟိ၊ အရပ်လေးမျက်နှာတို့မှ။ အာဂတေ၊ သရေ၊ လာသောမြားတို့ကို။ သဟိတုံ၊ သည်းခံခြင်းငှာ။ ဘာရော၊ ဝန်သည်။ ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့။ တထေဝ၊ ထိုအတူလျှင်။ ဗဟူတိ၊ များစွာကုန်သော။ ဒုဿီလေဟိ၊ သီလမရှိသော သူတို့သည်။ ကထိတကထာနံ၊ ဆဲရေးမောင်းမဲ၍ဆိုသော စကားတို့ကို။ သဟနံနာမ၊ သည်းခံခြင်းမည်သည်ကား။ မယံ၊ ငါတုရား၏။ ဘာရော၊ ဝန်တည်း။ ဣတိဝတ္ထာ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ အတ္ထာနံ၊ ကိုယ်တော်မြတ်ကို။ အာရတ္တ၊ အကြောင်းပြု၍။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေန္တော၊ ဟောတော်မူလိုရကား။ နာဂဝဂ္ဂေ၊ နာဂဝဂ်၌။ ဣမာတိသောဝဂါလာ၊ ဤသုံးဝါသာတို့ကို။ အဘာသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

သင်္ဂါမေ၊ စစ်ပြင်၌။ နာဂေါ၊ နာဂေါ၊ ဆင်ပြောင်သည်။ စာပတော၊ လေးမှ။ ပတိတံ၊ လွှတ်၍ မိမိအပေါ်၌ကျသော။ သရံ၊ မြားကို။ တိတိက္ခိဿံဣဝ၊ သည်ခံချီသကဲ့သို့။ အတိဝါကျံ၊ ရှစ်ပါးသော။ အနရိယဝေါဟာမ၊ အစွမ်းဖြင့်ဖြစ်သော လွန်ကျူး၍ ဆိုသောစကားကို။ တိတိက္ခိဿံ၊ သည်းခံအံ့။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွာ။ ဒုဿီလော၊ ညစ်နွမ်းဆိုးသွမ်းသော သဘောအားဖြင့် သီလမရှိသော။ ဇနော၊ လူအပေါင်းသည်။ ဗဟု၊ များစွာ၏။

သမိတိံ၊ လူအပေါင်း၏။ အလယ်သို့။ ဒန္တံ၊ ယဉ်ကျေးသော နွားမြင်းကို။ နယန္တံ၊ ဆောင်ကုန်၏။ ရာဇာ၊ မင်းသည်လည်း။ ဒန္တံ၊ ယဉ်ကျေးသောဆင်မြင်းကို။ အဘိရူဟတိ၊ စီးတား၏။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ အတိဝါကျံ၊ ဆဲဆိုရေရွတ်သော စကားကို။ တိတိက္ခတိ၊ သည်းခံ၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ မနုဿေ၊ သူ၊ လူတို့တွင် လူတို့ထက်။ ဒန္တော၊ ယဉ်ကျေး၏။ သေဌော၊ အထူးသဖြင့်မြတ်၏။

အဿတရာစ၊ အဿတိုရ်မြင်းတို့သည် လည်းကောင်း။ အာဇာနိယာ၊ အကြောင်းဟုတ်သည် မဟုတ်သည်ကို သိကုန်သော။ သိန္ဓဝါစ၊ သိန္ဓဝတိုင်း၌ဖြစ်သော သိန္ဓောမြင်းတို့သည် လည်းကောင်း။ ကုဉ္ဇရာ၊ မြတ်ကုန်သော။ မဟာနာဂါစ၊ ဆင်ပြောင်ကြီးတို့သည် လည်းကောင်း။ ဒန္တော၊ ယဉ်ကျေးကုန်မှုကား။ ဝရံဝရာ၊ မြတ်ကုန်၏။ အတ္ထဒန္တော၊ မဂ်ဖြင့်မိမိကိုယ်ကိုဆုံးမပြီးသည်ဖြစ်၍ ယဉ်ကျေးသောသူသည်။ တတော၊ ထိုဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အလုံးစုံသော သူတို့ထက်။ ပရံ၊ ၏။

(၃၀၂)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

ဣတိ၊ ဤတို့။ ဓမ္မကထာ၊ တရားဟောခြင်းသည်။ သမ္ပတ္တမဟာဇနဿ၊ ရောက်လာသောသူအပေါင်းအား။ သာဝတ္ထိက၊ အကျိုးရှိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေတွာ၊ ဟောပြီး၍။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ မာစိန္တယိ၊ မကြံလင့်။ ဧတေ၊ ဤသူတို့သည်။ သတ္တာဟ မတ္တမေဝ၊ ခုနစ်ရက်မျှသာလျှင်။ အက္ကောသိဿန္တိ၊ ဆဲရေးကုန်လတ္တံ့။ အဋ္ဌမေဒိဝသေ၊ ရှစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌။ တုဏှိ၊ ဆိတ်ဆိတ်။ ဘဝိဿန္တိ၊ ကုန်လတ္တံ့။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့အား။ ဥပ္ပန္နံ၊ သော။ အဓိကရဏံ၊ အဓိကရဏ်းသည်။ သတ္တာဟတော၊ ခုနစ်ရက်ထက်။ ဥတ္တရိ၊ အလွန်။ နဂစ္ဆတိ၊ ခြေစံ။ မာဂဏ္ဍိယာ၊ သည်။ သတ္တာရံ၊ ဘုရားသခင်ကို။ အက္ကောသာပေတွာ၊ ဆဲရေးစေ၍။ ပလာပေတံ၊ ပြေးစေခြင်းငှာ။ အသက္ကောန္တိ၊ မတတ်နိုင်သည် ဖြစ်၍။ ကိန္နုခေါ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ကရိဿာမိ၊ ပြုပါကုန်အံ့။ ဣတိစိန္တေတွာ၊ ကြံ၍။ ဣမာ၊ ဤမိန်းမတို့သည်။ ဧတဿ၊ ဤရဟန်းဂေါတမ၏။ ဥပတ္တမ္ဘ တူတာ၊ ထောက်ပံ့ခြင်းဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်၏။ ဧတသံပိ၊ ဤမိန်းမတို့အားလည်း။ ဗျသနံ၊ ပျက်စီးခြင်းကို။ ကရိဿာမိ၊ ပြုအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့ သ၌။ ရညော၊ မင်း၏။ သုရာပါနဌာနေ၊ ယေသောက်ရာအရပ်၌။ ဥပဌာနံ၊ ဆည်းကပ်စားခြင်း။ ကရောန္တိ၊ ပြုသည်ရှိသော်။ စူဠပိတုသာသနံ၊ ဘလွှေး

အား သတင်းစကားကို။ ပဟိဏိ၊ စေလွှတ်၏။ မေ၊ ဝါအား။ အဋ္ဌမတကုက္ကု၊ ငွေစ၊ ကြက်သေ့ရှစ်ခုတို့ကိုလည်းကောင်း။ အဋ္ဌသဇီဝကုက္ကု၊ ငွေစ၊ ကြက်ရှင် ရှစ်ခုတို့ကိုလည်းကောင်း။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ကိရ၊ စင်စစ် မချွတ်မလွှဲ။ အာဂစ္ဆတု၊ လာစေချင်၏။ အာဂန္တု၊ လာ၍။ သောပါနမတ္ထကေ၊ စောင်း တန်းအထက်၌။ ဌတွာ၊ ရပ်၍။ အာဂတဘာဝံ၊ လာသည်၏ အဖြစ်ကို။ နိဝေ ဒေတွာ၊ ကြား၍။ ပဝိသတု၊ ဝင်လေ့။ ဣတိဝုတ္တေပိ၊ ဤသို့ဆိုသော်လည်း။ အပဝိသိတွာ၊ မဝင်မူ၍။ ပဌမံ၊ ရှေ့ဦးစွာ။ အဋ္ဌသဇီဝ ကုက္ကု၊ ငွေ၊ ကြက်ရှင် ရှစ်ခုတို့ကို။ ပဟိဏတု၊ စေလိုက်ဦးလေ့။ ပစ္ဆာ၊ နောက်မှ။ ဣထရေ၊ ကြက် သေ့ရှစ်ခုတို့ကို။ ပဟိဏတု၊ ပို့လာစေချင်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့စေလွှတ်၏။ စူဠ ပဌာဏဿစ၊ အလုပ်အကျွေးငယ်အားလည်း။ မမဝစနံ၊ ငါ့စကားကို။ ကရေ ယျာသိ၊ လိုက်နာလေ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ လဉ္စ၊ တံစိုးကို။ အဝါသိ၊ ပေး၏။ မာဂဏ္ဍိယော၊ ဘလွှေး စူဠမာဂဏ္ဍိသည်။ အာဂန္တု၊ လာ၍။ ရညော၊ မင်း အား။ နိဝေဒါပေတွာ၊ ကြားစေ၍။ ပဝိသတု၊ ဝင်လေ့။ ဣတိဝုတ္တေ၊ ဤ

၂-အပ္ပမာဒဝဂ္ဂ၊ ၁-သာမာဝတီဝတ္ထု (၃၀၃)

သို့ဆိုသည်ရှိသော်။ ရုညော၊ မင်း၏။ အာပါနတူမိ၊ သေသောက်ရာအရပ်သို့။
 နပဝိသိဿာမိ၊ မဝင်အံ့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဣတရာ၊ မာဂဏ္ဍိသည်။
 စူဠပဌာကံ၊ အလုပ်အကျွေးငယ်ကို။ တာထ၊ အမောင်ငါ့သား။ မမ၊ ငါ၏။
 စူဠပိတု၊ ဘထွေး၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဂစ္ဆ၊ သွားချေ။ ဣတိပဟိတိ၊ ဤသို့
 စေလွှတ်၏။ သော၊ ထိုအလုပ်အကျွေးငယ်လည်း။ ဂန္တော၊ သွား၍။ တေန၊ ထို
 ဘထွေးသည်။ ဒိန္နော၊ ပေးအပ်ကုန်သော။ အဋ္ဌသဇီဝကုက္ကုဋေ၊ ရှစ်ခုသော
 ကြက်ရှင်တို့ကို။ အာနေတော၊ ဆောင်၍။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ ပုရောဟိတေန၊
 ပုရောဟိတ်ပုဏ္ဏားသည်။ ပဏ္ဏာကာရော၊ လက်ဆောင်ကို။ ပဟိတော၊ စေအပ်
 ၏။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ နော၊ ငါတို့အား။ ဘဒ္ဒကော၊
 ကောင်းသော။ ဥတ္တရိဘဂေါ၊ လက်သုပ်ဟင်းလျာသည်။ ဥပ္ပန္နောဝတ၊ ဖြစ်လာ
 ပေစွတကား။ ကော၊ အဘယ်သူသည်။ ပဓေယျနုခေါ၊ ချက်ပါမည်နည်း။
 ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ မာဂဏ္ဍိယာ၊ မာဂဏ္ဍိသည်။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သော
 မင်းကြီး။ သာမာဝတိပုမုခေါ၊ သာမာဝတီ အမှူးရှိကုန်သော။ ပဉ္စသတာ
 ဣတ္ထိယော၊ ငါးရာသောမိန်းမတို့သည်။ နိက္ကမ္ပိကာ၊ အမှုမရှိဘဲ။ ဝိစရန္တိ၊ သွား
 လာလှည့်ပတ်၍နေကုန်၏။ တာသံ၊ ထိုမိန်းမတို့အား။ ပေသေဟိ၊ စေလွှတ်
 လော့။ တာ၊ ထိုမိန်းမတို့သည်။ ပစိတော၊ ချက်၍။ အာဟရိဿန္တိ၊ ဆောင်ခဲ့
 ကုန်လတ္တံ့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ ရာဇာ၊ မင်းကြီးသည်။ ဂစ္ဆ၊ သွားချေ။
 တာသံ၊ ထိုမိန်းမတို့အား။ ဒတော၊ ပေး၍။ အညဿ၊ တပါးသူ၏။ ဟတ္ထေ၊
 လက်၌။ အဒတော၊ မပေးမူ၍။ သယမေဝ၊ ကိုယ်ထိုင်သာလျှင်။ မာရေတော၊
 သတ်၍။ ပစန္တ၊ ချက်စေကုန်လော့။ ဣထိ ဤသို့။ ပေသေတိကိရ၊ စေလွှတ်
 သတတ်။ စူဠပဌာကော၊ အလုပ်အကျွေးငယ်သည်။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။
 သာဓုကောင်းပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ဝန်ခံလျက်။ ဂန္တော၊ သွား၍။ တထာ၊ ထိုဆိုတိုင်း။
 ဝတော၊ ပြောသည်ရှိသော်။ တာဟိ၊ ထိုမိန်းမတို့သည်။ မယံ၊ တို့သည်။ ပါဏာတိ
 ပါတံ၊ သူ့ အသက်သတ်ခြင်းကို။ နကရောမ၊ မပြုကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဋိက္ခိတ္တော၊
 ပယ်အပ်ကုန်သည်ရှိသော်။ အာဂန္တော၊ လာ၍။ တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို။
 ရုညော၊ အား။ အာရောစေသိ၊ ကြားလျှောက်၏။ မာဂဏ္ဍိယာ၊ မာဂဏ္ဍိ
 သည်။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး။ ဝေါတုမ္ဘာကံ၊ အရှင်မင်းကြီး
 တို့သည်။ ဒိဋ္ဌံ၊ သိမြင်ပြီလော။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ တာသံ၊ ထိုမိန်းမ
 တို့၏။ ပါဏာတိပါတဿ၊ သူ့ အသက်သတ်ခြင်းကို။ ကရုဏံ၊ ပြသည်ကို

(၃၈၄)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

လည်းကောင်း။ အကရဏံဝါ၊ မပြုသည်ကိုလည်းကောင်း။ ဇာနိဿတိ၊ သိရ
လတ္တံ့။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ သမဏဿ ဂေါတမဿ၊ ရဟန်းဂေါတမအား။
ဣမံ၊ ဤကြက်ကို။ ပစိတော၊ ချက်၍။ ပေသေန္တု၊ ပို့လာစေလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။
ဝဒေဟိတိ၊ ဆိုလေလော့ဟု။ အာဟ၊ ထင်၏။ ရာဇာ၊ မင်းကြီးသည်။ တထာ၊ ထို
ဆိုတိုင်း။ ဝတော၊ ဆို၍။ ပေသေသိ၊ ပို့စေ၏။ ဣတရော၊ အလုပ်အကျွေးငယ်သည်။
တေ၊ ထိုကြက်ရှင်ရှစ်ခုတို့ကို။ ဂဟေတော၊ ယူ၍။ ဂစ္ဆန္တောဝိယ၊ သွားသကဲ့သို့။
ဟုတော၊ ဖြစ်၍။ ဂန္တော၊ သွား၍။ တေကုက္ကုဋေ၊ ထိုကြက်ရှင်တို့ကို။ ပုရောဟိ
တဿ၊ ပုရောဟိတ်ပုဏ္ဏားအား။ ဒတော၊ ပေး၍။ မတကုက္ကုဋေ၊ ကြက်သေရှစ်ခု
တို့ကို။ တာသံ၊ ထိုမိန်းမတို့၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ နေတော၊ ဆောင်၍။ ဣမေ
ကုက္ကုဋေ၊ ဤကြက်တို့ကို။ ပစိတော၊ ချက်၍။ သတ္တု၊ သန္တိကံ၊ တုရားအထံတော်သို့။
ပဟိဏထကိရ၊ ပို့လော့တဲ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ သာမိ၊ သခင်။ တာ၊ ထို
ကြက်သေတို့ကို။ အာဟရ၊ လော့။ ဣဒံနာမ၊ ဤကြက်သေကိုချက်၍တုရားအား
လှူခြင်းမည်သည်ကား။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ ကိစ္စံ၊ အပြစ်မရှိသော ပြုတယ်
ကိစ္စတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပစ္စုဂန္တော၊ နေရာမှတစ်ဆင့်။ ဂဏှိယု၊ လှမ်းယူကုန်၏။
သော၊ ထို့စွဲ၊ ပဌာကသည်။ ရညော၊ မင်း၏။ သန္တိကံ၊ သို့။ ဂန္တော၊ သွားသည်
ရှိသော်။ တာတ၊ အမောင်။ ကိံ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း။ ဣတိပုဋ္ဌော၊ ဤသို့
မေးအပ်သည်ရှိသော်။ သမဏဿ ဂေါတမဿာတိ၊ သမဏဿဂေါတမဟူ၍။
ဝုတ္တမတ္တေယေဝ၊ ဆိုကာမျှ၌သာလျှင်။ ပဋိမဂ္ဂံ၊ ခရီးရင်ဆိုင်။ အာဂန္တော၊
လာ၍။ ဂဏှိယု၊ လှမ်းယူကုန်၏။ ဣတိအာစိက္ခံ၊ ဤသို့ကြား၏။ မာဂဏှိယာ၊
မာဂဏှိသည်။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး။ ပဿ၊ ရှုဆင်ခြင်ပါလော့။
တာ၊ ထိုမိန်းမတို့သည်။ တုမှာဒိသာနံ၊ သင်ကဲ့သို့သော မင်းကြီးအား။ န
ကရောန္တိ၊ မပြုကုန်။ ဗတိဒ္ဓါ၊ အပဖြစ်သော ယောက်ျားတပါးကို။ တာသံ၊ ထို
မိန်းမတို့၏။ ပတ္တနာ၊ တောင့်တခြင်းသည်။ အတ္တိတိ၊ ရှိ၏ဟူ၍။ ဝုတ္တေ၊ ဆိုရာ၌။
နသဒ္ဓဟသိ၊ ရှင်မင်းကြီးမယုံ။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ ရာဇာ၊ မင်းကြီးသည်။
တံ၊ ထိုမာဂဏှိ၏စကားကို။ သုတောပိ၊ ကြား၍လည်း။ အဓိဝါသေတော၊
သည်းခံ၍။ တုဏှိယေဝ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေသည်သာလျှင်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။
မာဂဏှိယော၊ မာဂဏှိသည်။ ကိံနုခေါ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ကရိဿာမိ၊ ပြုရပါ
အံ့နည်း။ ဣတိစိန္တေသိ၊ ဤသို့ကြံ၏။ တဒါပန၊ ထိုအခါ၌ကား။ ရာဇာ၊ မင်း
သည်။ သာမာဝတိယာစ၊ သာမာဝတီမိဖုရားအားလည်းကောင်း။ ဝါသုလ-

၂-အပ္ပမာဒဝဂ္ဂ၊ ၁-သာမာဝတီဝတ္ထု (၃၀၅)

ဒတ္တယသ၊ ဝါသုလဒတ္တ မိဖုရားအား လည်းကောင်း။ မာဂဏ္ဍိယာစ၊ မာဂဏ္ဍိ
 မိဖုရားအား လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တိဿန္တံ၊ သုံးယောက်လည်း ဖြစ်
 ကုန်သော။ တောသံ၊ ဤမိဖုရားကြီးတို့၏။ ပါသာဒတလေ၊ ပြာသာဒ်အပြင်၌။
 ဝါရေနဝါရေန၊ အလှည့်အလည် စံတော်မူခြင်းဖြင့်။ သတ္တာဟံ သတ္တာဟံ၊
 ခုနစ်ရက် ခုနစ်ရက်ကို။ ဝီတိနာမေတိ၊ လွန်စေ၏။ အတ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထို
 မင်းကြီးကို။ သေဝါ၊ နက်ဖြန်လည်းကောင်း။ ပရသုဝေဝါ၊ သဘက် လည်း
 ကောင်း။ သာမာဝတိယာ၊ သာမာဝတီမိဖုရား၏။ ပါသာဒတလံ၊ နန်းပြာသာဒ်
 အပြင်သို့။ ဂမိဿတိတိ၊ သွားလေအံ့ဟူ။ ဉ တွာ၊ သိ၍။ မာဂဏ္ဍိယာ၊ သည်။ စူဠ
 ပိတု၊ ဘလွေးပုဏ္ဏားအား။ သာသနံ၊ သတင်းစကားကို။ ဂဟိဏိ၊ အဂဒေန၊
 ဆေးဖြင့်။ ကိရ၊ စင်စစ်။ ဒါဌာ၊ မြေစွယ်တို့ကို။ ခောဝိတွာ၊ ဆေး၍။ တေသပ္ပံ၊
 မြေတစ်ခုကို။ ပေသေတု၊ ပိုလာစေချင်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့စေလွှတ်၏။ သော၊ ထို
 ဘလွေးပုဏ္ဏားသည်။ တထာ၊ ထိုမာဂဏ္ဍိမ္မာတိုင်း။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ပေသေသိ၊ စေ
 လွှတ်၏။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဂမနဋ္ဌာနံ၊ သွားရာအရပ်သို့။
 ဟတ္ထိကန္တဝီဏံ၊ ဆင်ချစ်စောင်းကို။ အာဒါယယေဝ၊ ယူ၍သာလျှင်။ ဂစ္ဆတိ၊
 သွား၏။ တဿ၊ ထိုစောင်း၏။ ပေါက္ခရေ၊ အခွက်၌။ ဧကံဆိဒ္ဓံ၊ တစ်ခုသော
 အပေါက်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ မာဂဏ္ဍိယာ၊ မာဂဏ္ဍိသည်။ တေနဆိဒ္ဓေန၊ ထို
 အပေါက်ဖြင့်။ သပ္ပံ၊ မြေကို။ ပဝေသေတွာ၊ သွင်း၍။ ဆိဒ္ဓံ၊ အပေါက်ကို။ မာလာ
 ဂုဠေန၊ ပန်းကုံးဖြင့်။ ထကေသိ၊ ပိတ်၏။ သပ္ပေါ၊ မြေသည်။ ဒွိဟတိဟံ၊ နှစ်ရက်
 သုံးရက်။ အန္တောဝီဏာယမေဝ၊ စောင်း၏အတွင်း၌သာလျှင်။ အဟော၊ သိ၏။
 မာဂဏ္ဍိယာ၊ မာဂဏ္ဍိသည်။ ရညော၊ မင်းကြီး၏။ ဂမနဒိဝသေ၊ သွားအံ့သော
 နေ၌။ ဒေဝ၊ ရှင်မင်းကြီး။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ ကတရသိတ္တိယာ၊ အဘယ်မိဖုရား၏။ ပါ
 သာဒံ၊ ပြာသာဒ်သို့။ ဂမိဿသိ၊ သွားအံ့နည်း။ ဣတိပုစ္ဆိတွာ၊ ဤသို့မေးသော်။
 သာမာဝတိယာ၊ သာမာဝတီ၏ စံရာနန်းပြာသာဒ်သို့ ငါသွားအံ့။ ဣတိဝုတ္တေ၊
 ဤသို့မိန့်တော်မူသည်ရှိသော်။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။
 အမနာပေါ၊ နှစ်လိုဘွယ်မရှိသော။ သုပိနော၊ အိပ်မက်ကို။ ဒိဋ္ဌော၊ မြင်အပ်၏။
 တတ္ထ၊ ထိုသာမာဝတီ၏နေရာသို့။ ဂန္တံ၊ သွားခြင်းငှာ။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။
 နသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့တင်၏။ ဂစ္ဆမေဝ၊ ငါ သွားတော်
 မူလိုသည်လျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့အမိန့်ရှိ၏။ သာ၊ ထိုမာဂဏ္ဍိသည်။ ယာဂ

(၃၀၆)

မဗ္ဗပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

တတိယံ၊ သုံးကြိမ်တိုင်အောင်။ ဝါရေတွာ၊ တားမြစ်၍။ ဧဝံသန္တေ၊ ဤသို့
သွားလိုသည်ရှိသော်။ အဟံပိ၊ ငါသည်လည်း။ တုမှဟိ၊ ရှင်မင်းကြီးတို့နှင့်။
သဒ္ဓိ၊ တကွ။ ဂမိဿာမိ၊ လိုက်ပါအံ့။ ဣတိဝတွာ၊ ဤသို့ဆို၍။ နိဝတ္တိယမာနာပိ၊
လိုက်၍ အကြောင်းမသင့်ဟု မြစ်ပါသော်လည်း။ အနိဝတ္တိတွာ၊ မပြန်
မလည်မူ၍။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ နဇာနာမိ၊ အကြောင်းကို မသိ။ ကိ
တဝိဿသိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်လတ္တံ့နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ရညာ၊ နှင့်။ သဒ္ဓိယေဝ၊
တကွလျှင်။ အဂမာသိ၊ သွားလေ၏။ ရာဇာ၊ သည်။ သာမာဝတိမိဿကာဟိ၊
သာမာဝတီလျှင် အကြီးအမှူး ဖြစ်ကုန်သော နန်းတွင်းသူတို့သည်။ ခိန္နာနိ၊
ပေးအပ်ကုန်သော။ ဝတ္ထုပုပ္ဖဂန္ဓာဘရဏာနိ၊ ပုဆိုးဝတ်လဲတော် အမွှေးအထုံ
ပန်းနံ့သာထန်းဆာတို့ကို။ ဓာရေတွာ၊ ဆင်ယင်၍။ သုဘောဇနံ၊ ကောင်းစွာ
အရသာရှိသော ဘောဇဉ်ကို။ ဘုဉ္ဇိတွာ၊ ၍။ ဝီဏံ၊ စောင်းကို။ ဥဿိသကော၊
ဦးခေါင်းရင်း၌။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။ သယနေ၊ အိပ်ရာ၌။ နိပ္ပဇ္ဇိ၊ အိပ်၏။ မာ
ဂဏ္ဍိယာ၊ မာဂဏ္ဍိသည်။ အပရာပရံ၊ ထိုမှဤမှ။ ဝိစရန္တိဝိယ၊ သွားလာသကဲ့သို့။
ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဝီဏာဆိဒ္ဓတော၊ စောင်းအပေါက်မှ။ ပုပ္ဖဂုဋ္ဌံ၊ ပန်းကုံးကို။
အပနေသိ၊ ပယ်၏။ သပ္ပေ၊ မြေသည်။ ဒွိဟတိဟံ၊ နှစ်ရက်သုံးရက်။ နိရာဟာ
ရော၊ အစာမစားရ၍။ တေနဆိဒ္ဓေန၊ ထိုအပေါက်ဖြင့်။ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍။
ပဿသန္တော၊ ထွက်သက်လေရှ၍။ ဖဏိကတွာ၊ ပါးပျဉ်းထောင်လျက်။ သယ
နပိဌေ၊ အိပ်ရာအပြင်၌။ နိပ္ပဇ္ဇိ၊ လူး၏။ မာဂဏ္ဍိယာ၊ မာဂဏ္ဍိသည်။ တံ၊ ထိုမြေကို။
ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ မိမိ၊ စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်
ရှိသော။ သပ္ပေ၊ မြေတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ မဟာသဒ္ဓိ၊ သည်းစွာသောအသံကို။
ကတွာ၊ ပြု၍။ ရာဇာနဉ္စ၊ မင်းကြီးကို လည်းကောင်း။ တာသဉ္စ၊ ထိုမိန်းမ
တို့အားလည်းကောင်း။ အက္ကောသန္တိ၊ ဆဲရေးလျက်။ အယံအန္ဓဗာလရာဇာ၊
ဤလွန်စွာမိုက်သော မင်းသည်။ အလက္ခိကော၊ အမှတ်မမှ။ မယျံ၊ ၍။ ဝစနံ၊
စကားကို။ နသုဏာတိ၊ မနာ။ နိဿိရိကာ၊ ဘုန်းကံနည်းကုန်သော။ ဒုဗ္ဗိနီတာ၊
ဆိုနိုင်ခက်ကုန်သော။ ဣမာပိ၊ ဤမိန်းမတို့သည်လည်း။ ရညော၊ မင်းကြီး၏။
သန္တိကာ၊ အထံမှ။ ကိနာမလတန္တိ၊ အတယ်ကို မရကုန်ဘိသနည်း။ တုမှ၊
သင်တို့သည်။ ဣမသ္မိံ၊ ဤမင်းကြီးသည်။ မတေယေဝ၊ သေခဲ့သော်လျှင်။ သုခံ၊
ချမ်းသာစွာ။ ဖိဝိဿထ၊ အသက်ရှည်ကုန်အံ့လော။ ဇီဝန္တေ၊ အသက်ရှည်

၂-အပ္ပမာဒဝဂ္ဂ၊ ၁-သာမာဝတီဝတ္ထု

(၃၈၇)

သော်။ ခုက္ခံ၊ ဆင်းရဲငြိုငြင်စွာ။ ဇီဝထ၊ အသက်မွေးရလေကုန်အံ့။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။
 မယာ၊ ငါသည်။ ပါပသုပိနော၊ ယုတ်မာသောအိပ်မက်ကို။ ဒိဋ္ဌော၊ မြင်အပ်၏။
 သာမာဝတီယာ၊ သာမာဝတီ၏။ ပါသာဒံ၊ ပြာသာဒ်သို့။ ဂန္တိ၊ သွားခြင်းငှာ။
 နဝဋ္ဌတိ၊ မသင့်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝါရေန္တိယာပိ၊ ဖြစ်သော်လည်း။ မေ၊ ၏။
 ဝစနံသဒ္ဓေါ၊ စကားသံကို။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ တယာ၊ သည်။ နသုတော၊
 မနာယူ။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ သပ္ပံ၊ မြေကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်
 ၍။ မရဏဘယတဇ္ဇိတော၊ သေဘေးမှ ကြောက်သောကြောင့်။ ဧဝရူပမ္ပိနာမ၊
 ဤသို့သတောရှိသော အမှုကို။ ဣမာ၊ ဤမိန်းမတို့သည်။ ကရိယန္တိ၊ ပြုကုန်
 မူကား။ အတောပါပါ၊ ဪမိမကောင်းလေစွ။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဣမာသံ၊
 ဤမိန်းမတို့၏။ ပါပဘာဝံ၊ မကောင်းသည်၏ အဖြစ်ကို။ အာစိတ္တန္တိယာပိ၊
 ကြားသော်လည်း။ ဣမိဿာ၊ ဤမာဂဏ္ဍိ၏။ ဝစနံ၊ စကားကို။ နသဒ္ဓဟိံ၊ ငါ
 မယုံ။ ပဌမံ၊ ရှေ့ဦးစွာ။ အတ္တနော၊ ၏။ ဂဗ္ဘေသု၊ တိုက်တို့၌။ ဆိဋ္ဌါနိ၊ အပေါက်
 တို့ကို။ ကတုာ၊ ပြု၍။ နိသိန္ဒာ၊ နေကုန်၏။ ပုန၊ တစ်ဖန်။ မယာ၊ ငါသည်။ ပေသိ
 တေ၊ စေအပ်ကုန်သော။ ကုက္ကု၊ ငွေကြက်တို့ကို။ ပဋိပဟိဏိံ၊ သူပယ်လိုက်ကုန်
 ၏။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ သယနေ၊ အိပ်ရာ၌။ သပ္ပံ၊ မြေကို။ ဝိဿန္တိံ၊ သူလွှတ်ကုန်၏။
 ဣတိ၊ ဤသို့။ ကောနေ၊ အမျက်ထွက်ခြင်းဖြင့်။ သမ္ပန္တလိတောဝိယ၊ အလျှို
 ပြောင်ပြောင်တောက်သော မီးကဲ့သို့။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သာမာဝတီပိ၊ သာ
 မာဝတီသည်လည်း။ ပဉ္စန္ဒဣတ္ထိသတနံ၊ ငါးရာသောမိန်းမတို့အား။ ဩဝါဒံ၊
 အဆုံးအမကို။ အဒါသိ၊ ပေး၏။ အမ္မာ၊ ချစ်သမီးတို့။ အမ္မာကံ၊ ငါတို့၏။ အညံ၊
 တပါးသော။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ နရိန္ဒေစ၊ ပြည့်ရှင်မင်း၌
 လည်းကောင်း။ ဒေဝိယာစ၊ မာဂဏ္ဍိမိဖုရား၌လည်းကောင်း။ အတ္တနိစ၊ ကိုယ်၌
 သည်းကောင်း။ သမမေဝ၊ အမျှသာလျှင်။ မေတ္တစိတ္တံ၊ မေတ္တာစိတ်ကို။ ပဝတ္ထေ
 ထ၊ ဖြစ်စေကုန်လော့။ ကဿစိ၊ တစုံတယောက်သောသူအား။ ကောပံ၊ အမျက်
 ထွက်ခြင်းကို။ မာကရိတ္ထ၊ မပြုလင့်ကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆုံးမ၏။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။
 သဟဿထာမံ၊ ဗိုလ်ခြေတထောင်အားရှိသော။ သိင်္ဂဇနံ၊ ဆိတ်ချိုလေးကို။
 အာဒါယ၊ ယူ၍။ ဇိယံ၊ လေးညှို့ကို။ ပေါထေတုာ၊ ဖြန့်၍။ ဝိသပိတံ၊ အဆိပ်
 သောက်သော။ ဝါ၊ အဆိပ်ဖြင့်လူးအပ်သော။ သရံ၊ မြားကို။ သန္တတုာ၊ တင်
 ၍။ သာမာဝတိံ၊ သာမာဝတီကို။ ပုရေကတုာ၊ ရှေ့ဦးပြု၍။ သဗ္ဗာ၊ ခပ်သိမ်း

(၃၈၈)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

ကုန်သော။ တာ၊ ထိုမိန်းမတို့ကို။ ပဋိပါတိယာ၊ အစဉ်အတိုင်း။ ဌပေတွာ၊ နေ
စေ၍။ သာမာဝတိယာ၊ သာမာဝတီမိဖုရား၏။ ဥရေ၊ ရင်၌။ သရံ၊ မြားကို။
ဝိဿဇ္ဇေသိ၊ လွှတ်၏။ သောသရော၊ ထိုမြားသည်။ မေတ္တနုဘာဝေန၊ မေတ္တာ၏
အာနုဘော်ဖြင့်။ ပဋိနိဝတ္တိသ္မာ၊ တဖန်ပြန်လည်၍။ အာဂတမဂ္ဂ၊ တိမုခေါင်၊
လာခဲ့သောခရီးသို့ ရွှေ့ရှုသလျှင်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ရညော၊ မင်း၏။ ဟဒယံ၊
နှလုံးသို့။ ပဝိသန္တောဝိယ၊ ဝင်သကဲ့သို့။ အဋ္ဌာသိ၊ တည်၏။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။
စိန္တေသိ၊ ၏။ မယာ၊ ဆည်း။ ခိတ္တော၊ ပစ်အပ်သော။ သရော၊ မြားသည်။ သိလမ္ပိ၊
တခဲနက်သော ကျောက်တောင်ကိုလည်း။ ဝိနိဝိဇ္ဇိတွာ၊ ထုတ်ချင်းထွင်း၍။
ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏။ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌။ ပဋိဟနဋ္ဌာနံ၊ ထားမြစ်ရာ
အရပ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ အထ စ ပနေသ၊ ထိုသို့လျက်လည်း။ သောသော၊ ဤ
မြားသည်။ နိဝတ္တိတွာ၊ ပြန်လည်ဆုတ်နစ်၍။ မမဟဒယာတိမုခေါင်၊ ငါ၏နှလုံး
ရွှေ့ရှု။ ဇာတော၊ ဖြစ်ခဲ့၏။ ဣတိ၊ သို့။ သံဝိဂ္ဂမာနစိတ္တော၊ ထိတ်လန့်သောစိတ်
ရှိသည်ဖြစ်၍။ နိဿတ္တော၊ သတ္တဝါမဟုတ်သော။ နိဇ္ဈိဇေ၊ အသက်မရှိသော။
အယံဟိနာမသရောပိ၊ ဤမြားသည်လျက်သည်။ ဧတိဿာ၊ ဤသာမာဝတီ
မိဖုရား၏။ ဂုဏိ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို။ ဇာနာတိ၊ သိသေး၏။ အဟံ၊ ငါသည်။
မနုဿဘူတောပိ၊ လူဖြစ်လျက်လည်း။ နဇာနာမိ၊ သာမာဝတီ၏ဂုဏ်ကျေးဇူး
ကို မသိလေတိတကား။ ဣတိ၊ ဤသို့နှလုံးထားလျက်။ သော၊ ထိုဥတေနမင်း
သည်။ ဓနံ၊ ဆိတ်ချိုလေးကို။ ဆဇ္ဇေတွာ၊ စွန့်ပစ်၍။ အဉ္ဇလိံ၊ လက်အုပ်ကို။
ပဂ္ဂယျ၊ ချီ၍။ သာမာဝတိယာ၊ သာမာဝတီမိဖုရား၏။ ပါဒမူလေ၊ ခြေရင်း၌။
ဥက္ကုဋိကံ၊ ဆောင့်ကြောင့်။ နိသီဒိတွာ၊ နေ၍။ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။
အာဟ၊ ဆို၏။

သမ္ပယုတ္တမိ၊ လုံ့မစောက် တွေဝေ၏။ ပမုယုတ္တမိ၊ အပြားအားဖြင့် တွေဝေ
၏။ မေ၊ ငါ့အား။ သဗ္ဗာဒိသာ၊ အလုံးစုံသောအရပ်တို့သည်။ မုယုန္တိ၊ တွေဝေ
ကုန်၏။ သာမာဝတိ၊ သာမာဝတီရှင်မိဖုရား။ မိ၊ ငါ့ကို။ တာယံဿ၊ ကယ်ပါ
လော့။ တူဉ္စ၊ ရှင်မိဖုရားသည်လျှင်။ မေ၊ ငါ၏။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာသည်။
ဘဝ၊ ဖြစ်ပါလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ၏။

သာ၊ ထိုသာမာဝတီသည်။ တဿ၊ ထိုမင်း၏။ စေနံ၊ စကားကို။ သုတွာ၊
ကြား၍။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ သာဓု၊ ကောင်းပြီ။ မိ၊ ငါ့ကို။ သရဏံ၊

ကိုးကွယ်ရာဟူ၍။ ဂစ္ဆ၊ ဆည်းကပ်လေသော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝတော၊ မဆိုမူ၍။ မဟာရာဇာ၊ မြတ်သောမင်းကြီး။ အဟံ၊ ငါ့သည်။ ယံ၊ အကြင်ဘုရားသဗ္ဗညုကို။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ခြင်းသို့။ ဂတော၊ ရောက်၏။ တံ၊ အရှင်မင်းကြီးသည်လည်း။ တမေဝ၊ ထိုဘုရားသဗ္ဗညုကိုသာလျှင်။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍။ ဝစ္ဆာဟံ၊ ဆည်းကပ်လေလော။

ဣတိဣဒံ၊ ဤစကားကို။ ဝတော၊ ဆို၍။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓသာဝိကာ၊ ဘုရားသခင်၏တပည့်မဖြစ်သော။ သာမာဝတီ၊ သာမာဝတီမိဖုရားသည်။ တံ၊ သင်မင်းကြီးသည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍။ မာဂစ္ဆ၊ မဆည်းကပ်လင့်။ အဟံ၊ ငါ့သည်။ ယံ၊ အကြင်ဘုရားသခင်ကို။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍။ ဂတော၊ သိအပ်မှတ်အပ်ဆည်းကပ်အပ်၏။ ။ မဟာရာဇာ၊ မြတ်သောမင်းကြီး။ သေသော၊ ဤဘုရားရှင်သည်။ ဗုဒ္ဓေါ၊ သစ္စာလေးပါး တရားကို သိတော်မူ၏။ အနုတ္တရော၊ အတုမရှိသော။ သေသောဗုဒ္ဓေါ၊ ဤမြတ်စွာဘုရားသည်။ မေ၊ ငါ၏။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာသည်။ ဘဝ၊ ဖြစ်၏။ တုဉ္စ၊ သင်မင်းကြီးသည်လည်း။ တံဗုဒ္ဓံ၊ ကို။ သရဏံ၊ ဟူ၍။ ဂစ္ဆ၊ ဆည်းကပ်လေလော။ ဣတိအာဟ၊ ဆို၏။

ရာဇာ၊ မင်းသည်။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ အဟံ၊ ငါ့သည်။ အတိရေကတရံ၊ အတိုင်းထက်အလွန်။ ဘာယာမိ၊ ကြောက်လှ၏။ ဣတိဝတော၊ ဤသို့ဆို၍။ ဣမဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ ဆို၏။

သာမာဝတီ၊ သာမာဝတီရှင်မိဖုရား။ သေ၊ ဤသင့်အား ပြစ်မှားမိသောကြောင့်။ ဘိယျော၊ လွန်စွာ။ ပမုယာမိ၊ အပြားအားဖြင့် တွေ့ဝေ၏။ မေ၊ ငါ့အား။ သဗ္ဗာ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ ဝိသော၊ အရပ်မျက်နှာတို့သည်။ မုယန္တိ၊ တွေ့ဝေကုန်၏။ မံ၊ ငါ့ကို။ တာယသု၊ ကယ်ပါဦးလော။ တုဉ္စ၊ ရှင်မိဖုရားသည်သာလျှင်။ မေ၊ ငါ၏။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာသည်။ ဘဝ၊ ဖြစ်ပါလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုမင်းကို။ သာ၊ ထိုသာမာဝတီသည်။ ပုရိမနယေ၊ နေဝ၊ ရှေ့နည်းဖြင့်သာလျှင်။ ပုန၊ တစ်ဖန်။ ပဋိက္ခိပိတော၊ ပယ်သည်ရှိသော်။ တေနဟံ၊ ထိုသို့တပြီးကား။ တုဉ္စ၊ သင်မိဖုရားကိုလည်း။ သရဏံ၊ ဟူ၍။ ဂစ္ဆာမိ၊

(၃၉၀)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

၏။ သတ္ထာရုံ၊ ဘုရားသခင်ကိုလည်း။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍။ ဂစ္ဆာမိ၊ ဆည်းကပ်၏။ တေ၊ သင်အား။ ဝရဗ္ဗ၊ ဆုကိုလည်း။ ဒမ္ဘိ၊ ပေး၏။ ဣတိဝုတ္တေ၊ ဤသို့ဆိုပြီးသည်ရှိသော်။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ။ ဝရော၊ ဆုကို။ ဂဟိတော၊ ယူပါ၏။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ သော၊ ထိုမင်းကြီးသည်။ သတ္ထာရုံ၊ ဘုရားသခင်သို့။ ဥပသင်္ကမိတော၊ ကပ်၍။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆာ၊ ရောက်၍။ နိမန္တေတော၊ ဆွမ်းတိတ်၍။ ဘိက္ခုသံဃဿ၊ ရဟန်းသံဃာအား။ သတ္တာဟံ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး။ မဟာဒါနံ၊ အလှူကြီးကို။ ဒတော၊ ပေး၍။ သာမာဝတိံ၊ သာမာဝတီကို။ အာမန္တေတော၊ ခေါ်၍။ ဥဋ္ဌေဟိ၊ ထလော့။ ဝရံ၊ ဆုကို။ ဝဏ္ဏာဟိ၊ ယူလော့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး။ မယံ၊ ငါ့အား။ ဟိရညာဒီဟိ၊ ရွှေငွေ အစရှိကုန်သော ဥစ္စာတို့ဖြင့်။ အတ္ထော၊ အလိုသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ မေ၊ ငါ့အား။ ဣဒံပနဝရံ၊ ဤဆုကိုသာလျှင်။ ဒေဟိ၊ ပေးလော့။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအားဖြင့်။ သတ္တာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ နိဗ္ဗံ၊ မပြတ်။ ပဉ္စဟိဘိက္ခုသတေဟိ၊ ငါးရာသော ရဟန်းတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဤနန်းတော်သို့။ အာဂစ္ဆတိ၊ ကြွလာ၏။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ သုဏိဿာမ၊ နာရကုန်၏။ တထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်။ ကရောဟိ၊ ပြုလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ သတ္ထာရုံ၊ ဘုရားကို။ ဝန္တိတော၊ ရှိခိုး၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ပဉ္စဟိဘိက္ခုသတေဟိ၊ ငါးရာသော ရဟန်းတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ နိဗ္ဗံ၊ မပြတ်။ ဣမံ၊ ဤနန်းတော်သို့။ အာဂစ္ဆထ၊ ကြွလာပါကုန်လော့။ သာမာဝတိမိဿိကာ၊ သာမာဝတီ အမှူးရှိသော မောင်းမတို့သည်။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ သုဏိဿာမ၊ နာပါကုန်အံ့။ ဣတိဝဒန္တိ၊ ဤသို့ဆိုကုန်၏။ ဣတိအာဟ၊ လျှောက်၏။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး။ ဗုဒ္ဓါနံနာမ၊ ဘုရားတို့မည်သည်ကား။ ဧကသ္မိံဌာနေ၊ တခုတည်းသော အရပ်၌။ နိဗ္ဗံ၊ မပြတ်။ ဂန္တိ၊ ကြွတော်မူခြင်းငှာ။ နဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။ မဟာဇနော၊ လူအပေါင်းသည်။ သတ္ထာရုံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ အာဂမနတ္ထာယ၊ ကြွတော်မူလာစေခြင်းငှာ။ ပစ္စာသိသတိ၊ တောင့်တ၏။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်။ နဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။ တေန ဟိ၊ ထိုသို့ဆိုတပြီးကား။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ဧကံ ဘိက္ခုကို။ အာဏာပေထ၊ စေတော်မူပါကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ တောင်းပန်သည်ရှိသော်။ သတ္တာ၊ ဘုရားသဗ္ဗညုသည်။ အာနန္ဒတ္ထေရံ၊ အာနန္ဒာမထေရ်ကို။ အာဏာပေသိ၊ စေ

တော်မူ၏။ သော၊ ထိုရှင်အာနန္ဒာသည်။ ပဗ္ဗတိက္ခ၊ သတာနိ၊ ငါးရာ
သော၊ ရဟန်းတို့ကို။ အာဒါယ၊ ခေါ်၍။ နိဗ္ဗံ၊ မပြတ်။ ရာဇကုလံ၊ မင်းအိမ်သို့။
ဂစ္ဆတိ၊ ကြွ၏။ တာပိဒေဝိယော၊ ထိုငါးရာသော ကိုယ်လုပ်ထော်မိန်းမတို့သည်
လည်း။ နိဗ္ဗံ၊ မပြတ်။ ထေရံ၊ ရှင်အာနန္ဒာမထေရ်ကို။ သပရိဝါရံ၊ အခြံအရံနှင့်
တကွ။ ဘောဇေန္တိ၊ ဆွမ်းကျွေးကုန်၏။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ သုဏန္တိ၊ နာကုန်၏။
တာ၊ ထိုငါးရာသော ကိုယ်လုပ်တော်တို့သည်။ ဧကဒိဝသံ၊ တစ်နေ့သ၌။
ထေရဿ၊ အာနန္ဒာထေရ်၏။ ဓမ္မကထံ၊ တရားစကားကို။ သုတူ၊ နာ၍။
ပသိဒိတူ၊ ကြည်ညို၍။ ပဗ္ဗဟိဥတ္တရာသင်္ဂသတေဟိ၊ ငါးရာကုန်သော
အမော်တင်ပုဆိုးဖြုတ်ဖြင့်။ ပူဇံ၊ ပူဇော်ခြင်းကို။ အကံသု၊ ပြုကုန်၏။ ဧက
ကောဥတ္တရာသင်္ဂ၊ တစ်ခုတစ်ခုသော အပေါ်တင်ပုဆိုးဖြုတ်သည်။ ပဗ္ဗသတာ
နိပဗ္ဗသထာနိ၊ ငါးရာ ငါးရာသောအသပြာတို့သည်။ အဂ္ဂတိ၊ ထိုက်၏။ တာသံ၊
ထိုကိုယ်လုပ်တော် မိဖုရားတို့၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ ဧကဝတ္ထံ၊ တစ်ထည်သော
အပေါ်ပုဆိုးကိုမျှ။ အဒိသ္မာ၊ မမြင်သောကြောင့်။ ရာဇာ၊ မင်းကြီးသည်။
ပုစ္ဆံ၊ မေး၏။ ဧကဥတ္တရာသင်္ဂ၊ ထိုအပေါ်တင်ဖြုတ်ကုန်သော ပုဆိုးတို့သည်။
ကုဟိ၊ အဘယ်မှာရှိကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ နော၊ တို့၏။
အယျဿ၊ အရှ်အာနန္ဒာအား။ ဒိန္နာ၊ လှူပါကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့တင်၏။
တေန၊ ထိုအရှင်အာနန္ဒာသည်။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံသော အပေါ်လွှမ်းပုဆိုးတို့ကို။
ဂဟိတာနိ၊ အကုန်ပင်ယူလေသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ အာမ ဂဟိတာတိ၊
ဪ ယူသည်မှန်ပါကုန်၏တုရား။ ဣတိ၊ ဤသို့တင်၏။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။
ထေရံ၊ ရှင်အာနန္ဒာသို့။ ဥဂသင်္ဂမိတူ၊ ကပ်၍။ ဝန္တိတူ၊ ရှိခိုး၍။ တာဟိ၊ ထို
ကိုယ်လုပ်တို့သည်။ ဥတ္တရာသင်္ဂါနိ၊ အပေါ်တင်ပုဆိုးတို့၏။ ဒိန္နဘာဝံ၊ လှူ
သည်၏အဖြစ်ကို။ ပုစ္ဆံ၊ သူ့၊ ဤ။ တာဟိ၊ ထိုကိုယ်လုပ်တော်တို့သည်။ ဒိန္နဘာဝဉ္စ၊
လှူသည်၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။ ထေရေန၊ အရှင်အာနန္ဒာမထေရ်သည်။
ဂဟိတဘာဝဉ္စ၊ အလှူခံသည်၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။ သုတူ၊ ကြား၍။
ဘန္တေ၊ အရှင်တုရား။ ဝတ္ထာနိ၊ သင်္ကန်းလျာပုဆိုးတို့သည်။ အတိဗဟူနိနန၊
အလွန်များကုန်၏မဟုတ်တုံလော။ ဧတ္ထကေဟိ၊ ဤမျှလောက်သော အဝတ်
ပုဆိုးတို့ဖြင့်။ ကိံ၊ ကရိယာ၊ အဘယ်ပြုကုန်အံ့နည်း။ ဣတိပုစ္ဆံ၊ ဤသို့မေး၏။
မဟာရာဇံ၊ မြတ်သောမင်းကြီး။ အမှာကံ၊ ငါတို့အား။ ပဟောနကာနိ၊ သင်္ကန်း

(၃၉၂)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

ချုပ်လောက်ရုံသာဖြစ်ကုန်သော။ ဝတ္ထုနိ၊ အဝတ်တို့ကို။ ဝဏ္ဏိတော၊ ယူ၍။
 သေသာနိ၊ ကြွင်းသောအဝတ်တို့ကို။ ဇိဏ္ဏစိဝရကာနိ၊ ရိနွမ်းသောသင်္ကန်း
 ရှိကုန်သော။ ဘိက္ခုနိ၊ ရဟန်းတို့အား။ ဒဿမိ၊ လှူရ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်
 မူ၏။ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဇိဏ္ဏစိဝရာနိ၊ ရှိနှင့်ပြီးသော
 သင်္ကန်းနွမ်းတို့ကို။ ကိံ၊ ကရိယန္တိ၊ အဘယ်သို့ပြုကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့
 လျှောက်၏။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး။ ဇိဏ္ဏတရစိဝရိကာနိ၊ ရိနွမ်းသည်
 ထက် ရိနွမ်းသောသင်္ကန်းရှိကုန်သောရဟန်းတို့အား။ ဒဿန္တိ၊ ပေးရကုန်၏။
 ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်၏။ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ အတ္တနော၊ ၏။ ဇိဏ္ဏတရစိဝရာနိ၊
 အလွန်ဟောင်းနွမ်းသောသင်္ကန်းတို့ကို။ ကိံ၊ ကရိယန္တိ၊ အသို့ပြုကုန်သနည်း။
 ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ပစ္စတ္ထရဏာနိ၊ အိပ်ရာခင်းချုပ်၍သုံးဆောင်ကုန်၏။
 ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်၏။ ပုရာဏပစ္စတ္ထရဏာနိ၊ မိမိတွင်ရှေးက ရှိနှင့်သော အိပ်ရာ
 ခင်းတို့ကို။ ကိံ၊ ကရိယန္တိ၊ အဘယ်သို့ပြုကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။
 ဘူမတ္ထရဏာနိ၊ မြေအခင်းတို့ကို။ ကရိယန္တိ၊ ပြု၍သုံးဆောင်ကုန်၏။ ဣတိ၊
 ဤသို့မိန့်၏။ ပုရာဏဘူမတ္ထရဏာနိ၊ ရှေး၌ရှိနှင့်ပြီးသော မြေအခင်းတို့ကို။
 ကိံ၊ ကရိယန္တိ၊ အဘယ်သို့ပြုလေကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။
 ပါဒပုဉ္ဇနာနိ၊ ခြေသုတ်ကြိုးဝန်းပြု၍ သုံးဆောင်ပါကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်၏။
 ပုရာဏပါဒ ပုဉ္ဇနာနိ၊ ရှေးမိမိတွင်ရှိသော ခြေသုတ်ကြိုးဝန်းတို့ကို။ ကိံ၊ ကရိ
 သန္တိ၊ အဘယ်သို့ ပြုလေကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ ခဏ္ဍခဏ္ဍိကံ၊
 အပိုင်းအပိုင်း။ ကောဇေတော၊ နုတ်နုတ်ခတ်စင်း၍။ မတ္တိကာယ၊ မြေညက်ဖြင့်။
 မဒ္ဒိတော၊ နယ်၍။ ဘိတ္တိံ၊ နံရံအကောကို။ လိမ္မိယန္တိ၊ လိမ်းကျံ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့
 မိန့်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဧတ္တကာန၊ ဤမျှလောက်ကုန်သော။ အယျာနံ၊
 အရှင်ဘုရားတို့အား။ ဒိန္နာနိ၊ လှူအပ်ကုန်သောသင်္ကန်းတို့သည်။ နနဿန္တိ၊
 မပျက်စီးကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်လတ်သော်၊ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊
 အာမ၊ ဩော်မပျက်စီးသည်မှန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။
 ပသန္နော၊ ကြည်ညိုသည်ဖြစ်၍။ အပရာနိပိ၊ တစ်ပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော။
 ပဉ္စဝတ္ထသတာနိ၊ ငါးရာသောအဝတ်တို့ကို။ အာဟာရာပေတော၊ ဆောင်စေ၍။
 ဝေရဿ၊ ရှင်အာနန္ဒာမထေရ်၏။ ပါဒမူလေ၊ ခြေရင်း၌။ ဌပေသိ၊ ၏။ ဝေရော၊
 ရှင်အာနန္ဒာမထေရ်သည်။ ပဉ္စသတဝ္ဋနိကာနိ၊ အသပြာ ငါးရာ ထိုက်ကုန်

သော။ဝတ္ထာနိ၊သင်္ကန်းတို့ကို။ သဟဿဘာဂေန၊အဘို့တစ်ထောင်ဖြင့်။ပါဒ
မူလေ၊ခြေရင်း၌။ ဌပေတွာ၊ထား၍။ ဒိန္နာနိ၊လူအပ်ကုန်သည်ရှိသော်။ သတ
သဟဿက္ခတ္တံ၊ အကြိမ်တစ်သိန်း။ လဘိကိရ၊ ရသတတ်။ သဟဿဂ္ဂနကာနိ၊
အဖိုးတစ်ထောင်တိုက်ကုန်သောသင်္ကန်းတို့ကို။ သဟဿဘာဂေန၊ တစ်ထောင်
အဖိုးအားဖြင့်။ပါဒမူလေ၊ခြေရင်း၌။ ဌပေတွာ၊ထား၍။ ဒိန္နာနိ၊လူအပ်ကုန်
သည်ရှိသော်။ သဟဿက္ခတ္တံ၊ အကြိမ်တစ်ထောင်။ လဘိကိရ၊ ရသတတ်။
သတသဟဿဂ္ဂနိ၊အဖိုးတစ်သိန်းတိုက်ကုန်သောသင်္ကန်းတို့ကို။ သဟဿဘာ
ဂေန၊အဖိုးတစ်ထောင်အားဖြင့်။ ပါဒမူလေ၊ ၌။ ဌပေတွာ၊၍။ ဒိန္နာနိ၊သော်။
သတက္ခတ္တံ၊အကြိမ်တစ်ရာ။လဘိကိရ၊တတ်၏။ဧကံ၊တထည်တည်းကောင်း။
ဒွေ၊ နှစ်ထည်လည်းကောင်း။ တယော၊ သုံးထည်လည်းကောင်း။ စတ္တာရိ၊
လေးထည်လည်းကောင်း။ပဉ္စ၊ငါးထည်လည်းကောင်း။ဒသ၊ဆယ်ထည်လည်း
ကောင်း။ ဣတိအာဒိနာနယေန၊ ဤသို့စသောနည်းဖြင့်။ လဒ္ဓါနံပန၊ ရသော
သင်္ကန်းတို့၏ကား။ ဂဏနာ၊ အရေအတွက်အပိုင်းအခြားသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။
ဘထာဂတေ၊ ငါတို့ဘုရားသခင်သည်။ ပရိနိဗ္ဗုတေ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်လွန်သည်
ရှိသော်။ ထေရော၊ ရှင်အာနန္ဒာမထေရ်သည်။ သကလဗေဗ္ဗဒီပံ၊ အလုံးစုံ
သော ဗေဗ္ဗဒီပကျွန်းသို့။ ပိစရိတွာ၊ လှည့်ပတ်သွားလာ၍။သဗ္ဗဝိဟာရေသု၊
အလုံးစုံသောကျောင်းတို့၌။ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့အား။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။
သန္တကာနေဝ၊ ဥစ္စာသာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော။ ပတ္တစိဝရာနိ၊ သပိတ် သင်္ကန်း
တို့ကို။ အဒါသိ၊ ပေး၏။မာဂဏ္ဍိယာ၊ မာဂဏ္ဍိသည်။ အဟံ၊ ငါသည်။ ယံ၊
အကြင်အမှုကို။ကရောမိ၊ပြု၏။တံ၊ထိုအမှုသည်။တထာ၊ထိုအငါအလိုရှိတိုင်း။
အဟုတွာ၊မဖြစ်မူလျှင်။ အညထာဝ၊ ငါအလိုရှိသည်မှတစ်ပါးသော အခြင်း
အရာဖြင့်သာလျှင်။ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ဣဒါနိ၊ယခုအခါ၌။ကိံနုခေါ၊အဘယ်သို့
လျှင်။ကရိယာမိ၊ပြုရအံ့နည်း။ဣတိစိန္တေတွာ၊ဤသို့ကြံသည်ရှိသော်။ ဧသော
ဥပါယော၊ဤအကြောင်းသည်။အတ္ထိ၊ရှိ၏။ဣတိ၊ဤသို့လုံးပိုက်၍။ ရညော၊
မင်း၏။ ဥယျာနကိဋ္ဌံ၊ ဥယျာဉ်ကစားခြင်းငှာ။ ဂစ္ဆတိ၊ သွားလတ်သော်။
စူဠပိတု၊ ဘထွေးပုဏ္ဏားအား။ သာသနံ၊ သတင်းစကားကို။ ပဟိတိ၊
စေလွှတ်၏။ သာမာဝတိယာ၊ သာမာဝတီ၏။ ပါသာဒံ၊ ပြာသာဒ်သို့။
ဂန္ဓာ၊သွား၍။ ဒုဿကောဌာဂါရာနိစ၊ ပုဆိုးကျီတိုက်တို့ကိုလည်းကောင်း။

(၃၉၄)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

တေလကောဋ္ဌာဂါရာနိစ၊ ဆိတိုက်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဝိဝရာပေတော၊ ဖွင့်
 စေ၍။ ဒုဿာနိ၊ ပုဆိုးတို့ကို။ တေလစဋီသု၊ ဆီအိုးစရည်းတို့၌။ တေမေတော၊
 ဆွတ်၍။ ထမ္ဘေ၊ သည်တိုင်တို့ကို။ ဝေဌေတော၊ ရစ်၍။ သဗ္ဗော၊ ကုန်သော။ တာ၊
 ထိုသာမာဝတီအမှူးရှိသောမိန်းမငါးရာတို့ကို။ ကေထော၊ ထပေါင်းတည်း။
 ကတော၊ နေစေ၍။ ဒွါရံ၊ တံခါးကို။ ဝိဒဟိတော၊ ပိတ်၍။ ဗဟိ၊ အပ၌။ ယန္တကံ၊
 ယန္တရားကျည်ငယ်ကို။ ဒတော၊ တပ်၍။ ဒဏ္ဍဒိပိကာဟိ၊ ဆီမီးတိုင်တို့ဖြင့်။ ဂေဟေ၊
 နန်းတော်၌။ အဂ္ဂိ၊ မီးကို။ ဒေဓမာနော၊ ရှုံ့ပြီးသည်ရှိသော်။ ဩတရိတော၊ ဆင်း
 ၍။ ဂစ္ဆတုသွားလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့စေလွှတ်၏။ သော၊ ထိုပုဏ္ဏားသည်။ ပါ
 သာဒံ၊ ပြာသာဒ်သို့။ အဘိရယ၊ တက်၍။ ကောဋ္ဌာဂါရာနိ၊ ပုဆိုးအင်္ကျီတို့ကို။
 ဝိဝရိတော၊ ဖွင့်ပြီး၍။ ဝတ္ထာနိ၊ ပုဆိုးအဝက်တို့ကို။ တေလစဋီသု၊ ဆီအိုးစရည်း
 တို့၌။ တေမေတော၊ ဆွတ်၍။ ထမ္ဘေ၊ သည်တိုင်တို့ကို။ ဝေဌေတော၊ ရစ်ပတ်ခြင်း
 ဌာ။ အာရဘိ၊ အားထုတ်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုပုဏ္ဏားကို။ သာမာဝတီပု
 မုခါ၊ သာမာဝတီအမှူးရှိကုန်သော။ ပဉ္စသသာဣတ္ထိယော၊ ငါးရာကုန်သော
 မိန်းမတို့သည်။ စူဠဝိတု၊ တထွေးပုဏ္ဏား။ တေ၊ ဤအမှုသည်။ ကိ၊ အဘယ်နည်း။
 ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိယော၊ ဆိုကုန်လျက်။ ဥပသကမိ၊ သု၊ ကပ်ကုန်၏။ အမ္မာ၊
 ချစ်သမီးတို့။ ရာဇာ၊ မင်းကြီးသည်။ ဒဋ္ဌိကမ္မတ္တာယ၊ ခြိုးခြံစွာခိုင်းစေခြင်းဌာ။
 ဣမေထမ္ဘေ၊ ဤသည်တိုင်တို့ကို။ တေလဝိလောတိကာ၊ ဆီသုတ်ပြီးသော
 ပုဆိုးနှမ်းတို့ဖြင့်။ ဝေဌာပေသိ၊ ရစ်စေ၏။ ရာဇနံ၊ တို့၏။ ဂေဟေနာမ၊
 နန်းတော်၌မည်သည်ကား။ သုယုတ္တံ၊ သင့်မသင့်ကို။ ဒုဇ္ဇာနံ၊ သိနိုင်
 ခဲ့၏။ မမသန္တိကေ၊ ငါ့အထံ၌။ အမ္မာ၊ ချစ်သမီးတို့။ ဟောထ၊ ဖြစ်ပါကုန်
 လော့။ ဣတိဝေ၊ သို့။ ဝတော၊ ဆို၍။ အာဂတော၊ လာကုန်သော။ တာ၊ ထိုငါး
 ရာသောမိန်းမတို့ကို။ ဂဗ္ဘေ၊ တိုက်၌။ ပဝေသေတော၊ သွင်း၍။ ဒွါရာနိ၊ တံခါး
 တို့ကို။ ဝိဒဟိတော၊ ပိတ်၍။ ဗဟိ၊ ၌။ ယန္တကံ၊ ယန္တရားကျည်ငယ်ကို။ ဝါ၊
 သော့ကို။ ဒတော၊ ခတ်၍။ အာဒိတော၊ အစမှ။ ပဌာဟ၊ စ၍။ အဂ္ဂိ၊
 မီးကို။ ဒေဇ္ဇော၊ တိုက်ပြီးသည်ရှိသော်။ ဩတရိ၊ ဆင်း၏။ သာမာဝတီ၊
 သာမာဝတီသည်။ တာသံ၊ ထိုမိန်းမတို့အား။ ဩဝါဒံ၊ အဆုံး
 အမကို။ အဒါသိ၊ ပေး၏။ အနမတဂ္ဂေ၊ မသိအပ်သော အစရှိသော။
 သံသာရေ၊ သံသရာ၌။ ဝိစရန္တိနံ၊ ကျင်လည်ခြင်းရှိကုန်သော။ အမှာကံ၊

၂-အပ္ပမာဒဝဂ္ဂ၊ ၁-သာမာဝတီဝတ္ထု

(၃၉၅)

ငါတို့အား။ ဝေမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်။ အဂ္ဂိနာ၊ မီးဖြင့်။ ဈာယမာနာနံ၊
 လောင်ကုန်သော ငါတို့၏။ အတ္တဘာဝါနံ၊ ကိုယ်အဖြစ်တို့၏။ ပရိစ္ဆေဒေါ၊
 အပိုင်းအခြားကို။ ဗုဒ္ဓဉာဏေနာပိ၊ ဘုရားဉာဏ်ဖြင့်လည်း။ နသုကရော၊ ပြုခြင်း
 ဌာ၊ မလွယ်။ အပ္ပမတ္တာ၊ မမေ့မလျော့။ 'ဟောထ၊ ဖြစ်ကုန်လော့။ ဣတိ၊
 ဤသို့ဆုံးမပေ၏။ တာ၊ ထိုနန်းတွင်းသို့ငါးရာတို့သည်။ ဂေဟ၊ နန်းတော်ကို။
 ဈာယန္တေ၊ မီးလောင်သည်ရှိသော်။ ဝေဒနာပတ္တာပိ၊ ပေဒနာသို့ ရောက်ကုန်
 လျက်လည်း။ ပရိဂ္ဂဟကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ဝေဒနာကို သိမ်းဆည်းရာ သိမ်းဆည်း
 ကြောင်းဖြစ်သော ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ မနသိကရေန္တိယော၊ နှလုံးသွင်းကုန်သည်
 ရှိသော်။ ကာစိ၊ အချို့သော မိန်းမတို့သည်။ ဒုတိယဖလံ၊ သကဒါဂါမိဖိုလ်သို့။
 ပါပုဏိံသု၊ ရောက်ကုန်၏။ ကာစိ၊ အချို့သော မိန်းမတို့သည်။ တတိယဖလံ၊
 အနာဂါမိဖိုလ်သို့။ ပါပုဏိံသု၊ ရောက်ကုန်၏။ ထေန၊ ထိုကြောင့်။ အထ
 ခေါ၊ ။ပ။ ကောအတိသမ္ပရာယောတိ၊ ကောအတိသမ္ပရာယောဟူ၍။ ပုတ္တံ၊ ဆို
 အပ်၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌။ သမ္ပဟုလာ၊ များစွာကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း
 တို့သည်။ ပစ္စာဘတ္တံ၊ ဆွမ်းစားပြီးသောအခါ၌။ ပိဏ္ဍပါတပဋိက္ကန္တာ၊ ဆွမ်းခံ
 ရွာမှ ဖဲကုန်ပြီးသည်ရှိသော်။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေန၊ ထိုဘုရားရှိရာအရပ်သို့။ ဥပသကံမိံသု၊ ကပ်ကုန်၏။
 ဥပသကံမိတာ၊ ကပ်ပြီး၍။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ အထိဝါဒေတွာ၊ အလွန်
 ရှိသောစွာရှိခိုးပြီး၍။ ဧကမန္တံ၊ တင့်အပ်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌။ နိသီဒိံသု၊
 နေကုန်၏။ ဧကမန္တံ၊ တင့်အပ်လျောက်ပတ်သော အရပ်၌။ နိသိန္ဒာခေါ၊
 နေကုန်ပြီးသည်ရှိသော်။ တေဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားကို။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစုံ၊ နားတော်လျောက်ကုန်၏။ ဘန္တေ၊
 ဘုရား။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ရညောဥတေနဿ၊ ဥတေနမင်းသည်။ ဥယျာနဂ
 တသဝ၊ ဥယျာဉ်သို့သွားတော်မူစဉ်။ အန္တေပုရိဒဓုံ၊ နန်းတော်ကိုမီးလောင်၍။
 သာမာဝတီပုမုခါနိ၊ ကုန်သော။ ပဉ္စဣတ္ထိသတာနိ၊ ငါးရာသောမိန်းမတို့သည်။
 ကာလင်္ကတနိ၊ ကုန်၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ တာသံဥပါသိကာနံ၊ ထိုဒါယိကာမ
 တို့၏။ ဂတိ၊ လားရာကား။ တာ၊ အတယ်နည်း။ အဘိသမ္ပရာယော၊ တမလွန်
 ဘဝ၌လည်း လျောင်းရာသည်။ ကော၊ အတယ်နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့
 လျှောက်ကုန်၍။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဧတ္ထ၊ မီးလောင်၍ စုတိသေလွန်ရာ၌။

(၃၉၆)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

သောတာပန္နာ၊ သောတာပန်၊ ဖြစ်ကုန်သော။ ဥပါယိကာ၊ ဒါယိကာမတို့
 သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ သကဒါဂါမိနိယော၊ သကဒါဂါမိ မိန်းမတို့သည်။
 သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ အနာဂါမိနိယော၊ အနာဂါမိတည် ဒါယိကာမတို့သည်။
 ဆန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ သဗ္ဗာ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ တာဥပါယိ
 ကာယော၊ ထိုဒါယိကာမတို့သည်။ အနိမ္မလာ၊ အကျိုးမရှိဘဲ။ နကာလတာ၊
 မစုတိကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌။ ဘဂဝါ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်။ တေမတ္တံ၊ ဤအကြောင်းကို။ ဝိဒိတာ၊ သိတော်မူပြီး၍။
 တာယံဝေလာယံ၊ ထိုအခါ၌။ ဣမံဥဒါနံ၊ ဤ နှစ်သက် ဝမ်းမြောက်သော
 စကားကို။ ဥဒါနေသိ၊ မြှောက်တော်မူ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ လောကော၊ လူအပေါင်းသည်။ မောဟသမ္ပန္နနော၊
 မောဟဖြင့် အလွန် နှောင့်ဖွဲအပ်သည် ဖြစ်၍။ ဘဗ္ဗရူပေါ၊ ထင်္ဂတယ်
 သကဲ့သို့။ ဝိဿတိ၊ ထင်၏။ ဥပဓိဗန္ဓနော၊ ကိလေသာဟူသော အနှောင့်အဖွဲ
 ရှိသော။ တမသာ၊ အဝိဇ္ဇာဟူသောမှောင်ဖြင့်။ ပရိဝါရိတော၊ ခြံရံအပ်သော။
 ဗာလော၊ လူမိုက်သည်။ သဿတောရိဝ၊ မြဲသောသဘောကဲ့သို့။ ခါယတိ၊ ထင်
 ၏။ ပဿတော၊ ဉာဏ်ဖြင့်ရှုမြင်သောသူအား။ ကိဉ္ဇနံ၊ ကိလေသာဟူသော
 ကြောင့်ကြစိုးရိမ်ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။

ဣတိဝေဉ္ဇပန၊ ဤသို့သော စကားကိုလျှင်။ ဝတှာ၊ မိန့်တော်မူပြီး၍။
 ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ သံသာရဝဇ္ဇေ၊ သံသရာဝဋ်ဆင်းရဲ၌။ ဝိစရန္တာ၊ တပြောင်း
 ပြန်ပြန် ကျင်လည် မျှောပါးကုန်သော။ သတ္တာနာမ၊ သတ္တဝါတို့ မည်သည်
 ကား။ နိစ္စကာလံ၊ အခါခပ်သိမ်း။ အပ္ပမတ္တာ၊ မမေ့မလျော့ကုန်သည်။ ဟုတှာ၊
 ဖြစ်၍။ ပုညကမ္မမေဗ၊ ကောင်းမှုကုသိုလ်ကိုသာလျှင်။ နကရောန္တိ၊ မပြုကုန်။
 ပမာဒိနော၊ မေ့လျော့ကုန်သည်။ ဟုတှာ၊ ဖြစ်၍။ ပါပကမ္မံပိ၊ မကောင်းမှု
 ကံကိုလည်း။ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဝဒေ၊ သံသရာဝဋ်ဆင်းရဲ
 ၌။ ဝိစရန္တာ၊ ကျင်လည်ကုန်သောသူတို့သည်။ သုခံပိ၊ သုခဝေဒနာကို လည်း
 ကောင်း။ ခုက္ခံပိ၊ ခုက္ခဝေဒနာကိုလည်းကောင်း။ အနုဘဝန္တိ၊ ခံစားရကုန်၏။
 ဣတိ၊ သို့။ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို။ ဒေသေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ရာဇာ၊ မင်းကြီး။
 သာမာဝတိယာ၊ သာမာဝတိမိဖုရား၏။ ဂေဟံ၊ နန်းတော်ကို။ ဈာယတိကိရ၊
 ဒီးလောင်သတတ်။ ဣတိ၊ ဤသို့သောစကားကို။ သုတှာ၊ ကြား၍။ ဝေဝေ

၂-အပ္ပမာဒဝဂ္ဂ၊ ၁-သမာဝတိဝတ္ထု

(၃၉၇)

န၊လျင်စွာ။ အာဂစ္ဆန္တောပိ၊ လာသော်လည်း။ အဒမေ၊ မီးမလောင်မီ။ သမ္မာ
 ပုဏိတုံ၊ ရောက်စေခြင်းငှာ။ နသက္ခိ၊ မတတ်နိုင်။ အာဂန္တုပန၊ ရောက်ပြီး၍
 ကား။ ဂေဟံ၊ နန်းတော်ကို။ နိဗ္ဗာပေန္တော၊ မီးငြိမ်းစေလျက်။ ဥပ္ပန္နပလဝ
 ဒေါမနဿော၊ အားကြီးစွာဖြစ်သော နှလုံးမသာယာခြင်းရှိ၍။ အမစ္စဂဏ
 ပရိဝုတော၊ အမတ်အပေါင်းခြံရံလျက်။ နိသီဒိတော၊ နေ၍။ သမာဝတိယာ၊
 သမာဝတိမိဖုရား၏။ ဂုဏေ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ကို။ အနုဿရန္တော၊ အစဉ်
 အတိုင်းအောက်မေ့လျက်။ ဣဒံကမ္မံ၊ ဤအမှုသည်။ ကဿနဓေါ၊ အဘယ်သူ
 ၏အမှုနည်း။ ဣတိစိန္တေတော၊ ၍။ မာဂဏ္ဍိယာ၊ မာဂဏ္ဍိသည်။ ကာရိတံ၊ ပြုအပ်
 သော။ ကမ္မံ၊ အမှုသည်။ ဘဝိဿတိတံ၊ ဖြစ်လတ္တံ့ ဟု။ ဥတော၊ ဆတ်ဆတ်
 သိ၍။ ထာသေတော၊ ခြိမ်းခြောက်မောင်းမဲ၍။ ပုစ္ဆိယမာနော၊ မေးအပ်သည်
 ရှိသော်။ နကထေဿတိ၊ ဟုတ်တိုင်းပြောဆိုလတ္တံ့။ သဏိကံ၊ ဖြေးဖြေးသာ
 သာ။ ဥပါယေန၊ အကြောင်းဥပါယ်တံမျှင်ဖြင့်။ ပုစ္ဆိဿာမိတိ၊ မေးအံ့ဟူ၍။
 စိန္တေတော၊ ကြံ၍။ အမစ္စေ၊ အမတ်တို့ကို။ အာဟ၊ ဆို၏။ အမ္ဘော၊ အိုအမတ်
 အပေါင်းတို့။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဣတော၊ ဤနေမှ။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထကြွ
 လုံ့လပြု၍။ သမုဋ္ဌာယ၊ လွန်စွာ ထကြွလုံ့လပြု၍။ အာသံကိတ ပရိသံကိ
 တောဝ၊ ရှိရှားခြင်းတလဲလဲသာလျှင်။ ဟောမိ၊ ၏။ သမာဝတိ၊ သမာဝတိ
 မိဖုရားသည်။ နိစ္စံ၊ အမြဲ။ မေ၊ ငါ၏။ ဩတာရမေဝ၊ ပျက်စီးခြင်းကိုသာလျှင်။
 ဂဝေသတိ၊ ရှာ၏။ ဣဒါနိပန၊ ယခုတမူကား။ မေ၊ ငါ၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။
 နိဗ္ဗုတံ၊ ငြိမ်းသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်။ သုခေနစ၊
 ချမ်းသာခြင်းဖြင့်သာလျှင်။ ဝသိထုံ၊ နေခြင်းငှာ။ ။(သယံတုံလည်း ရှိ၏။
 အိပ်ခြင်းငှာပေးလေ)။ ။လဘိဿာမိ၊ ရအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဒေဝ၊
 အရှင်မင်းကြီး။ တေ၊ အရှင်မင်းကြီးအား။ ဣဒံကမ္မံ၊ ဤအမှုကို။ ကေနနဓေါ၊
 အဘယ်သူသည်သာလျှင်။ ကတံ၊ ပြုအပ်သနည်း။ ဣတိအာဟံသု၊ ဤသို့
 ဆိုကုန်၏။ မမ၊ ငါ့အား။ သိနေဟေန၊ ချစ်သဖြင့်။ ကေနစိ၊ တစုံတယောက်
 သောသူသည်။ ကတံ၊ ပြုအပ်သည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို
 လတ်သော်။ မာဂဏ္ဍိယာပိ၊ မာဂဏ္ဍိသည်လည်း။ သမိပေ၊ အနီး၌။ ဌိတာ၊ နေ
 လျက်။ တံ၊ ထိုစကားကို။ သုတော၊ ကြား၍။ အညော၊ တပါးသော။ ကောစိ၊
 တစုံတယောက်သောသူသည်။ ကာတံ၊ ပြုခြင်းငှာ။ နသက္ခိဿတိ၊ မတတ်နိုင်

(၃၉၇)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

လတ္တံ့။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ မယာ၊ ကျန်မမာဂဏ္ဍိသည်။ ကတံ၊ ပြုအပ်၏။
 အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ စူဠဝိတရံ၊ ဘထွေးပုဏ္ဏားကို။ အာဏာပေတု၊ စေခိုင်း
 ၍။ ကာရေသိ၊ ပြုစေ၏။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ တံ၊ မာဂဏ္ဍိကို။ ဌ
 ပေတု၊ ထား၍။ မယိ၊ ငါ၌။ သိနေဟော၊ ချစ်သော။ အညော၊ တပါးသော။
 သတ္တောနာမ၊ သတ္တဝါမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ပသန္နော၊ ကြည်ညိုသည်။ အသ္မိ၊
 ဖြစ်၏။ တေ၊ သင့်အား။ ဝရံ၊ ဆုကို။ ဒမ္မိ၊ ပေးအံ့။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဉာတိ
 ဂဏံ၊ ဆွေမျိုးပေါက်တော်အပေါင်းကို။ ပက္ခောသာပေဟံ၊ ခေါ်စေလော့။
 ဣတိဝုတ္တေ၊ ဤသို့မင်းမိန့်လတ်သော်။ သာ၊ ထိုမာဂဏ္ဍိလည်း။ ဉာတကာနံ၊
 ဆွေသားမျိုးသားတို့အား။ သာသနံ၊ သတင်းစကားကို။ ပဟိဏိ၊ စေလွှတ်၏။
 ရာဇာ၊ မင်းကြီးသည်။ မေ၊ ငါ့အား။ ပသန္နော၊ ကြည်ညို၍။ ဝရံ၊ ဆုကို။
 ဒေတံ၊ ပေး၏။ သိဃံ၊ လျင်စွာ။ အာဂစ္ဆန္တိ၊ လာကြကုန်စေလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့
 စေလွှတ်၏။ ရာဇာ၊ မင်းကြီးသည်။ အာဂတာဂတာနံ၊ လာတိုင်း လာထိုင်း
 ကုန်သောသူတို့အား။ မဟန္တသက္ကာရံ၊ များစွာကုန်သောလတ်ပူဇော်သက္ကာ
 ကို။ ကာရေသိ၊ ပြုစေ၏။ တံ၊ ထိုသို့သောအခြင်းအရာကို။ ဒိသ္မာ၊ ၍။ တဿာ၊ ထို
 မာဂဏ္ဍိ၏။ အညာတကာပိ၊ အဆွေမတော်သောသူတို့သည်လည်း။ လဉ္စ၊ တံ
 စိုးလက်ဆောင်ကို။ ဒတု၊ ပေး၍။ မယံ၊ တို့သည်။ မာဂဏ္ဍိယာ၊ မာဂဏ္ဍိ၏။ ဉာ
 တကာတိ၊ ဆွေသားမျိုးသားဟူ၍။ အာဂစ္ဆိံသု၊ လာ၏။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။
 တေသဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံသောသူတို့ကို။ ဂါဟာပေတု၊ မမ်းယူစေ၍။ ရာဇင်္ဂဏေ၊
 မင်းယင်ပြင်၌။ နာဘိပ္ပမာဏေ၊ ချက်အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော။ အာဝါဇေ၊
 တွင်းတို့ကို။ ခဏာပေတု၊ တူးစေ၍။ တေသဗ္ဗေ၊ ထိုအလုံးစုံသောသူတို့ကို။
 တတ္ထ၊ ထိုတွင်း၌။ နိသီခါပေတု၊ နေစေ၍။ ပံသုဟိ၊ မြေမှန်တို့ဖြင့်။ ပူရေတု၊
 ပြည့်စေ၍။ ဥပရိ၊ အထက်၌။ ပလာလေ၊ ကောက်ရိုးတို့ကို။ ဝိကိရာ ပတု၊
 ဖြန့်ကြဲစေလျက်။ အဂ္ဂိ၊ ဧါပေသိ၊ မီးကို တိုက်စေ၏။ စမ္မဿ၊ အရေကို။ ဒစ
 ကာလေ၊ လောင်သောအခါ၌။ အယနဂ်လေန၊ သံထွန်သွားဖြင့်။ ကသာ
 ပေတု၊ ထွန်စေ၍။ ခဏ္ဍာခဏ္ဍံ၊ အပိုင်းပိုင်းအတုံးတုံး။ ဟိရာဟိရံ၊ အမျှင်မျှင်
 အစိတ်စိတ်။ ကာရေသိ၊ ပြုစေ၏။ မာဂဏ္ဍိယာ၊ မာဂဏ္ဍိ၏။ သရီရတောပိ၊
 ကိုယ်မှလည်း။ တိဓိဏေန၊ ထက်စွာသော။ သတ္တေန၊ သန်လျက်ဖြင့်။
 သနဿနဋ္ဌာနေသု၊ တခဲနက်သော အသားစိုင့်များရာ ထူရာ အရပ်တို့

၂-အပ္ပမာဒဝဂ္ဂ၊ ၁-သာမာဝတိဂစ္ဆ၊ (၃၆၆)

ဦး။ မံသ၊ အသားကို။ ဥပ္ပါဋေတော၊ ထုတ်နုတ်၍။ တေလကပါလံ၊ ဆီအိုးကင်း
 ကို။ ဥဒ္ဓန္တံ၊ ခနောက်သို့။ အာရောပေတော၊ တင်၍။ ပူဝေဝိယ၊ မုန့်ကြော်
 သကဲ့သို့။ ပစာပေတော၊ ကြော်စေချက်စေ၍။ တမေဝ၊ ထိုမာဂဏ္ဍိကိုပင်လျှင်။
 ခါဒါပေသိ၊ စားစေ၏။ ဓမ္မသဘာယံ၊ တရားသဘင်၌။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။
 ကထံ၊ စကားကို။ သမုဋ္ဌာပေသုံ၊ ပြောဟောကြကုန်၏။ အာဝုသော၊
 ငါ့ရှင်တို့။ ဝေရူပါယ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ သဒ္ဓါယ၊ သဒ္ဓါခြင်းရှိသော။
 ပသန္နာယ၊ ကြည်ညိုခြင်းရှိသော။ ဥပါသိကာယ၊ ဒါယိကာမအား။ ဝေရူပံ၊
 ဤသို့သဘောရှိသော။ မရဏံ၊ သေခြင်းသည်။ အနန္တဝိကံဝတ၊ မလျှောက်
 ပတ်လေစွတကား။ ဣတိ၊ ဤသို့ဟောပြောကုန်၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသခင်
 သည်။ အာဂန္တော၊ ကြွတော်မူလာ၍။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တေရဟိ၊ ယခု
 ငါလာဆဲအခါ၌။ ကာယကထာယ၊ အဘယ်မည်သောစကားဖြင့်။ သန္နိသိန္နာ၊
 စည်းဝေးကုန်သည်။ အတ္တနု၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း။ ဣတိပုစ္ဆိတော၊ ဤသို့
 မေးတော်မူခြင်းကြောင့်။ ဣမမယ နာမာတိ၊ ဤမည်သော စကားကြောင့်
 ပါတည်းဟူ။ ပုတ္တေ၊ နားတော်လျှောက်သည် ရှိသော်။ ဘိက္ခဝေ၊ ချစ်သား
 ရဟန်းတို့။ ဣမသ္မိံ အတ္တတာဝေ၊ ဤကိုယ်၏အဖြစ်၌။ သာမာဝတိပ္ပမုခါနံ၊
 သာမာဝတိအမှူးရှိကုန်သော။ ဣတ္ထိနံ၊ မိန်းမအပေါင်းတို့၏။ တေမရဏံ၊ ဤ
 သေရခြင်းသည်။ အယုတ္တံ၊ မလျှောက်ပတ်ခြင်းသို့။ သမ္ပတ္တံ၊ ရောက်ပေ၏။
 ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘဝ၌။ ကတကမ္မဿပန၊ ပြုအပ်ပြီးသော ကံအားကား။ ယုတ္တ
 မေဝ၊ လျှောက်ပတ်သည်ကိုသာလျှင်။ တောဟိ၊ ဤငါးရာသောမိန်းမတို့သည်။
 လဒ္ဓံ၊ ရအပ်၏။ ဣတိဝတော၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။
 တောဟိ၊ ဤမိန်းမတို့သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ ကိံ၊ အဘယ်ကုသိုလ်ကံကို။ ကတံ၊
 ပြုဘူးလေသနည်း။ တံ၊ ထိုရှေးမကောင်းမှုကံကို။ အာစိက္ခယ၊ ဟောကြား
 တော်မူပါကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တေဟိ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ ယာစိတော၊
 တောင်းပန်သောကြောင့်။ အတိတံ၊ လွန်လေပြီးသော အကြောင်းကို။
 အာဟရိ၊ ဆောင်တော်မူ၏။

အတိတေ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ၌။ ဗာရာဏသီယံ၊ ဗာရာဏသီပြည်၌။
 ပြဟ္မဒတ္တေ၊ ပြဟ္မဒတ်မင်းသည်။ ရဇ္ဇံ၊ မင်းအဖြစ်ကို။ ကရောဇ္ဇော၊ ပြုသည်
 ရှိသော်။ ရာဇဂေဟေ၊ မင်း၏နန်းတော်၌။ နိဗ္ဗံ၊ မပြတ်။ အဋ္ဌပဇ္ဇေကပ္ပံ၊

(၄၀၀)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

ရှစ်ဆူသောပစ္စေကဗုဒ္ဓါယုရားတို့သည်။ ဘုဉ္ဇန္တိ၊ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးတော်မူကုန်၏။
 ပဉ္စသဏာ၊ ဣတ္ထိယော၊ ငါးရာကုန်သောမိန်းမတို့သည်။ ဥပဋ္ဌဟန္တိ၊ လုပ်ကျွေး
 ကုန်၏။ တေသု၊ ထိုရှစ်ဆူသော ပစ္စေက ဗုဒ္ဓါတို့တွင်။ သတ္တပစ္စကဗုဒ္ဓါ၊
 ခုနစ်ဆူသော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့သည်။ ဟိမဝန္တိ၊ ဟိမဝန္တာသို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ပြန်ကြွကုန်
 ၏။ ဧကော၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတစ်ဆူသည်။ နဒိတိရေ၊ မြစ်ကမ်းနား၌။ ဧကံ တိဏ
 ဂဟဏံ၊ တစ်ခုသောမြက်ချုံသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တတ္ထ၊ ထိုမြက်ချုံ၌။ ဈာနံ၊
 ဈာန်ကို။ သမာပဗ္ဗိတှာ၊ ဝင်စား၍။ နိသီဒိ၊ နေတော်မူ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။
 ဧကဒိဝသံ၊ တစ်နေ့သ၌။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓေသု၊ အရှင်ပစ္စေက
 ဗုဒ္ဓါတို့သည်။ ဂတေသု၊ ကြွတော်မူကုန်သည်ရှိသော်။ တာ ဣတ္ထိယော၊ ထို
 ငါးရာသော မိန်းမတို့ကို။ အာဒါယံ၊ ခေါ်၍။ ဥဒကကိဋ္ဌံ၊ ရေသဘင် ကစား
 ခြင်းကို။ ကိဋ္ဌိတုံ၊ ကစားခြင်းငှာ။ ဂတော၊ သွားတော်မူ၏။ တတ္ထ၊ ထိုရေသဘင်
 ကစားရာ၌။ တာဣတ္ထိယော၊ ထိုမိန်းမတို့သည်။ ဒိဝသဘာဂံ၊ နေ့အဘို့ကို။
 ဥဒကော၊ ရေ၌။ ကိဋ္ဌိတှာ၊ ကစား၍။ ဥတ္တရိတှာ၊ တက်၍။ သိတပိဋ္ဌိတာ၊
 အချမ်းဖြင့် နှိပ်စက်ခြင်းကြောင့်။ အဂ္ဂိံ၊ ဝိသိဗေတုကာမာ၊ မီးလုံခြင်း အလို
 ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ အဂ္ဂိကရုဏဋ္ဌာနံ၊ မီးဖိုရာ အရပ်ကို။
 ဩယောကေထ၊ ကြည့်ကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍။ အပရာပရံ၊ ထိုမှဤမှ။
 ဝိစရန္တိယော၊ သွားလာလှည့်ပတ်ကုန်သည်ရှိသော်။ တံတိဏဂဟနံ၊ ထို မြက်
 ချုံကို။ ဒိသု၊ မြင်၍။ တိဏရာသိတိသညာယ၊ မြက်ချုံဟူသော အမှတ်ဖြင့်။
 ပရိဝါရေတှာ၊ ခြံရံ၍၊ ဌိတာ၊ နေကုန်လျက်။ အဂ္ဂိံ၊ မီးကို။ အဒံသု၊ တိုက်ကုန်
 ၏။ တိဏေသု၊ မြက်တို့သည်။ ဈာယိတှာ၊ လောင်၍။ ပတန္တေသု၊ ပြာကျကုန်
 သည်ရှိသော်။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓံ၊ အရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို။ ဒိသု၊ မြင်၍။ နဋ္ဌာ၊ ပျက်စီး
 ခြင်းသည်။ အမှာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အမှာကံ၊ ငါတို့အား။ ရညော၊ မင်း၏။
 ပစ္စေကဗုဒ္ဓေါ၊ ဆရာပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို။ ဈာယတိ၊ မီးတိုက်ခဲ့၏ဟု။ ရာဇာ၊ မင်း
 သည်။ ဥတှာ၊ ၍။ အမှေ၊ ငါတို့ကို။ နာသေသတိ၊ ဖျက်ဆီးလတ္တံ့။ သုဒနံ၊
 ကောင်းစွာမီးလောင်အောင်။ နံ၊ ထိုပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို။ ကရိဿာမာတိ၊ ပြုကုန်
 အံ့ဟူ၍။ သဗ္ဗာ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ တာဣတ္ထိယော၊ ထိုမိန်းမတို့သည်။
 ဣတောစိတောစ၊ ထိုမှဤမှလည်း။ ဒါရုနိ၊ ထင်းတို့ကို။ အာဟရိတှာ၊ စောင်
 ၍။ တထံ၊ ထိုရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၏။ ဥပရိ၊ အထက်၌။ ဒါရုရာသိ၊ ထင်းအစု

ကို။ ကရိယံ၊ ပြုကုန်၏။ မဟာဒါရုရာသိ၊ ထင်းပုံထင်းစုကြီးသည်။ အဟောသိ၊
 ဖြစ်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို။ အာဠိဓမ္မတွာ၊ မီးတိုက်၍။
 ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ဈာယိသိတိတိ၊ အကြွင်းမဲ့လောင်လတ္တံ့ ဟု။ ပက္ခမိသု၊
 ဖဲသွားကုန်၏။ တာ၊ ထိုမိန်းမတို့သည်။ ပဌမံ၊ ရှေ့ဦးစွာ။ အသဉ္ဇေတနိကာ၊
 စေတနာမရှိကုန်သည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ ကမ္မုနာ၊ ကံဖြင့်။ နဗဇ္ဈိသု၊ ပြစ်မှား
 ခြင်းသို့ မရောက်ကုန်။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ပစ္စာ၊ နောက်မှ။ သဉ္ဇေတနာယ၊
 စေတနာရှိသော။ ကမ္မုနာ၊ ကံဖြင့်။ ဗဇ္ဈိသု၊ ပြစ်မှားခြင်းသို့ ရောက်ကုန်၏။
 ပစ္စေကဗုဒ္ဓိပန၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကိုကာ။ အန္တောသမာပတ္တိယံ၊ သမာပတ်၏
 အတွင်း၌။ သကုဋသဟဿေဟိ၊ လှည်းတစ်ထောင်တို့ဖြင့်။ ဒါရုနိ၊ ထင်းတို့ကို။
 အာဟရိတွာ၊ ဆောင်၍။ အာဠိဓမ္မန္တောပိ၊ မီးတိုက်ကုန်သော်လည်း။
 ဥသ္မာကာရမတ္ထံပိ၊ မီးငွေ့သင့်ခြင်းမျှကိုလည်း။ ဂဟေတုံ၊ စွဲလောင်ခြင်းငှာ။
 နသက္ကောတိ၊ မတတ်နိုင်။ တသ္မာ၊ တို့ကြောင့်။ သော၊ ထိုပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည်။
 သတ္တမေဒိဝသေ၊ ခုနစ်ရက်မြောက်နေ့၌။ ဥဋ္ဌာဟ၊ ၍။ ယထာသုခံ၊ ချမ်းသာ
 စွာ။ အဂမာသိ၊ ကြွသွား၏။ တာ၊ ထိုမိန်းမတို့သည်။ တဿကမ္မဿ၊ ထို
 အကုသိုလ်ကံကို။ ကတတ္ထာ၊ ပြုဖူးသောကြောင့်။ ဗဟူနိ၊ များစွာကုန်သော။
 ဝဿသတသဟဿာနိ၊ အနှစ်တစ်သိန်းတိုင်တိုင်။ နိရယေ၊ ဝရဲ၌။ ပစ္စိတွာ၊
 ကျက်ပြီးခံပြီး၍။ တဿေဝ ကမ္မဿ၊ ထိုအကုသိုလ်ကံ၏သာလျှင်။ ဝိပါကာ
 ဝသေသေန၊ အကျိုးကြွင်းအားဖြင့်။ အတ္တဘာဝသထေ၊ တစ်ရာသော ကိုယ်
 အဖြစ်တိုင်တိုင်။ ဣမိနာဝနိယာမေန၊ ဤနည်းဖြင့်လျှင်။ ဂေဟေ၊ အိမ်ကို။
 ဈာယမာနေ၊ မီးလောင်သည်ရှိသော်။ ဈာယိသု၊ ကျွမ်းကုန်၏။ ။ဣဒံ၊ ဤ
 သည်ကား။ တောသံ၊ ဤမိန်းမတို့၏။ ပုဗ္ဗကမ္မံ၊ ရှေးမကောင်းမှု ကံတည်း။
 ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ။

၉ ဝေ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ မိန့်တော်မူသည်ရှိသော်။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။
 သတ္တာရံ၊ ဘုရားသခင်ကို။ ပဋိပုစ္ဆိသု၊ တစ်ဖန်လျှောက်ကုန်၏။ တန္တေ၊ အရှင်
 ဘုရား။ ခုဇ္ဇတ္တရာပန၊ ခုဇ္ဇတ္တရာသည်ကား။ ကေနကမ္မေန၊ အဘယ်မကောင်း
 မှုကံကြောင့်။ ခုဇ္ဇာဇာတာ၊ ကုန်းခြင်းကွဲခြင်းဖြစ်လေသနည်း။ ကေနကမ္မေန၊
 အဘယ် ကောင်းမှုကံကြောင့်။ မဟာပညာ၊ ကြီးသောပညာရှိလေသနည်း။
 ကေနကမ္မေန၊ အဘယ် ကောင်းမှုကံကြောင့်။ သောတာပတ္တိဖလံ၊ သော

(၄၀၂)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

ပတ္တိဖိုလ်ကို။ အဓိကတာ၊ ရလေသနည်း။ ကေနကမ္မေန၊ အဘယ်မကောင်းမှုကံ
 ကြောင့်။ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့၏။ ပေသနကာရိကာ၊ အစေအပါးခံရသော
 ကျွန်မသည်။ ဇာတာ၊ ဖြစ်လေသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးလျှောက်ကုန်၏။
 ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တဿေဝရညော၊ ထိုဗြဟ္မဒက်မင်း၏လျှင်။ ဗာရာဏသီယံ၊
 ဗရာဏသီပြည်၌။ ရဇ္ဇံ၊ မင်းအဖြစ်ကို။ ကရဏာကာလေသ္မေဝ၊ ပြုသောအခါ၌
 သာလျှင်။ ဧကောပစ္စေကဗုဒ္ဓေါ၊ အရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတစ်ဆူသည်။ ထောက်၊
 အနည်းငယ်။ ခုဇ္ဇောတုကော၊ ကုန်းသောသဘောရှိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်
 ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဧကော ဥပဋ္ဌာယိကာ ဣတ္ထိ၊ အရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့၏
 အလုပ်အကျွေးဖြစ်သော မင်းမိန်းမတစ်ယောက်သည်။ ကမ္မလံ၊ ကမ္မလာကို။
 ပါရုပိတ္တာ၊ ရုံ၍။ သုဝဏ္ဏသရကံ၊ ရွှေခွက်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ အမှာကံ၊ ငါတို့
 ၏။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓေါ၊ အရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည်။ ဧဝဉ္စေဝဉ္စ၊ ဤသို့ဤသို့လျှင်။ ဝိစ
 ရတိတိ၊ ကြံတော်မူ၏ဟု။ ခုဇ္ဇောဟုတွာ၊ ကုန်းဟန်ကဲ့သို့ဖြစ်စေလျက်။ တဿ၊
 ထိုရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၏။ ဝိစရဏာကာရံ၊ ကြံတော်မူသော အခြင်းအရာကို။
 ဒဿေသိ၊ ပြ၏။ တဿ၊ ထိုအကုသိုလ်ကံ၏။ နိဿန္တေန၊ အကျိုးဆက်အားဖြင့်။
 ခုဇ္ဇော၊ ကုန်းသည်။ ဇာတာ၊ ဖြစ်၏။ ဧဝံ ပန ပစ္စေကဗုဒ္ဓေ၊ ထိုအရှင်ပစ္စေက
 ဗုဒ္ဓါတို့ကို။ ပဌမဒိဝဿေ၊ ရှေ့ဦးစွာနေ၌။ ရာဇဂေဟေ၊ နန်းတော်၌။ နိသီ
 ဒါပေတွာ၊ နေစေ၍။ ပတ္ထေ၊ သပိတ်တို့ကို။ ဂါဟာပေတွာ၊ ယူစေ၍။ ပါယာ
 သဿ၊ နို့၊ သနာဖြင့်။ ပူရေတွာ၊ ပြည့်စေ၍။ ဒါပေသိ၊ လှူစေ၏။ ဥဏှပပါယာ
 သဿ၊ နို့၊ သနာပူဖြင့်။ ပတ္ထေ၊ သပိတ်သည်။ ပူရေ၊ ပြည့်သည်ရှိသော်။ ပစ္စေက
 ဗုဒ္ဓေါ၊ အရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့သည်။ ပရိဝတ္ထေတွာပရိဝတ္ထေတွာ၊ ပြန်လှန်၍ပြန်
 လှန်၍။ ဂဏန္တိ၊ ယူကုန်၏။ သာဣတ္ထိ၊ ထိုမိန်းမသည်။ တေ၊ ထိုပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့ကို။
 တဿ၊ ထိုသို့သောအခြင်းအရာအားဖြင့်။ ကရောန္တေ၊ ပြုသည်တို့ကို။ ဒိသ္မာ၊
 မြင်၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ သန္တကာနိ၊ ဥစ္စာဖြစ်ကုန်သော။ အဋ္ဌဒန္တဝလ
 ယာနိ၊ ရှစ်ခုသောဆင်စွယ်လက်ကောက်တို့ကို။ ဒတွာ၊ လှူ၍။ ဣဓ၊ ဤဆင်စွယ်
 ကွင်းသပိတ်ခြေ၌။ ဌပေတွာ၊ ထားတော်မူ၍။ ဂဏှထ၊ ခံယူတော်မူပါ
 ကုန်လော့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ တေ၊ ထိုပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့သည်။
 တဿ၊ ထိုကိုယ်လုပ်မိန်းမဆိုတိုင်း။ ကတွာ၊ ပြု၍။ တံ၊ ဒါယိကာမကို။ ဩ
 လောကေတွာ၊ ကြည့်၍။ တန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အမှာကံ၊ အကျွန်ုပ်တို့အား။

ဧတေဟိ၊ ဤလက်ကောက်ကွင်းဘို့ဖြင့်။ အတ္ထော၊ အလိုသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တုမှာ
 ကညေဝ၊ အရှင်ဘုရားတို့အားသာလျှင်။ တောနိ၊ ဤဆင်စွယ်လက်ကောက်
 တို့ကို။ ပရိစ္ဆတ္တာနိ၊ စွန့်အပ်ကုန်၏။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ဝစ္ဆယ၊ ကြွတော်မူပါ
 ကုန်လော့။ ဣတိအာဟ၊ လျှောက်၏။ ဝေ၊ ထိုပစ္စေကဗုဒ္ဓါဘို့သည်။ နန္ဒမူလ
 ကပတ္တာရံ၊ နန္ဒမူလိဏ်ရှိရာ တောင်ဝှမ်းသို့။ အဝမံယု၊ ကုန်၏။ အဇ္ဇတနာပိ၊
 ယနေ့တိုင်အောင်လည်း။ တာနိဝလယာနိ၊ ထိုလက်ကောက်ကွင်းသပိတ်ခြေ
 တို့သည်။ အရောဂါနေဝ၊ မပျက်စီးကုန်သည်သာတည်း။ သာ၊ ထိုမိန်းမသည်။
 တဿကမ္မဿ၊ ထိုသပိတ်ခြေလှသော ကုသိုလ်ကံ၏။ နိဿန္ဓေန၊ အကျိုး
 ဆက်ဖြင့်။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ တိပိဋကကဓော၊ ပိဋကသုံးပုံကို ဆောင်နိုင်
 ခြင်းသည်လည်းကောင်း။ မဟာပညာ၊ ပညာကြီးခြင်းသည်လည်းကောင်း။
 ဇာတာ၊ ဖြစ်၏။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါနိ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့အား။ ကတဥပဋ္ဌာနဿ၊ ပြုအပ်
 သောလုပ်ကျွေးခြင်း၏။ နိဿန္ဓေနပန၊ အကျိုးဆက်ဖြင့်ကား။ သောတာပတ္တိဖ
 လံ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်သို့။ ပတ္တာ၊ ရောက်၏။ ဣဒါလျှင်။ အဿာ၊ ထိုခုဇ္ဈတ္တရာ
 ၏။ ဗုဒ္ဓန္တရေ၊ ဘုရားနှစ်ဆူတို့၏ အကြား၌။ ကမ္မံ၊ ပြုအပ်သော ကံတည်း။
 ကဿပသမ္ဘာသမ္ပုဒ္ဓဿ၊ ကဿပဘုရား၏။ ကာလေပန၊ လက်ထက်၌
 ကား။ ဗာရာဏသီယံ၊ ဗာရာဏသီပြည်၌။ သေဌိနော၊ သူဌေး၏။ ကောဇိတာ၊
 သမီးတစ်ယောက်သည်။ ဝခုမာနကစ္ဆာယာယ၊ နေမွန်းလွဲအခါ၌။ အာဒါယံ၊
 ကြေးမုံကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ အလက်ရောန္တိ၊ တန်းဆာ
 ဆင်လျက်။ နိသီဒိ၊ နေ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အထသံ၊ ထိုသူဌေးသမီးနှင့်။
 ပိဿာသိကာ၊ အကျွမ်းဝင်သော။ ကောဇိတာသဝါဘိက္ခုနိ၊ ရဟန္တာမတစ်ဦး
 သည်။ တံ၊ ထိုသူဌေးသမီးကို။ ဒဠု၊ ဖူးမြင်စေခြင်းငှာ။ အဝမာသိ၊ ကြွတော်မူ
 လာ၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွာ။ ဘိက္ခုနိယောပိ၊ ရဟန်းမိန်းမဘို့သည် လည်း
 ကောင်း။ ဇိဏာသဝါပိ၊ ရဟန္တာတို့သည်လည်းကောင်း။ သာယန္တသမယေ၊
 ညချမ်းသောအခါ၌။ ဥပဋ္ဌာကကုလာနိ၊ အလုပ်အကျွေးဒါယကာတို့ကို။ ဒဠု
 ကာမာ၊ ဖူးမြင်စေလိုကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တသ္မိံ၊ ပနခဏေ၊ ထိုခဏ
 ၌။ သေဌိဇိတာယ၊ သူဌေးသမီး၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ ကာစိ၊ တစ်စုံတစ်ယောက်
 သော။ ပေသနကာရိကာ၊ အစေအပါးခံသူကျွန်မသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ သာ၊ ထို
 သူဌေးသမီးသည်။ အယျေ၊ အရှင်ကောင်း ရဟန္တာမ။ ဝန္တာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

(၄၀၄)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

တာဝါရှေ့ဦးစွာ။ မေ၊ ငါ၏။ တေပသာနေပေဌကံ၊ တပည့်တော်မ၏။ ဤတန်း
ဆာပခြပ်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ဒေထ၊ ပေးတော်မူလိုက်ပါကုန်လော့။
ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ ထေရီ၊ ရဟန္တာမသည်။ စိန္တေသိ၏။ အဿာ၊ ထို
သုဌေးသမီးသည်။ ဣဒံ ဗာဏ္ဍိကံ၊ ဤတန်းဆာပခြပ်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။
သစေပနဒဿာမိ၊ အကယ်၍ ငါ မပေးချေသည်ဖြစ်အံ့။ မယိ၊ ငါ၌။ အာဃာတံ
ကတွာ၊ ရန်ငြိုးထား၍။ နိရယေ၊ ငရဲ၌။ နိဗ္ဗတ္တိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ သစေပန
ဒဿာမိ၊ အကယ်၍ ငါ ပေးသည်ဖြစ်အံ့။ ပရဿ၊ သူတစ်ပါး၏။ ပေသနကာရိ
ကာ၊ အစေအပါးခံရသော ကျွန်မသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ နိဗ္ဗတ္တိဿတိ၊ ဖြစ်
လတ္တံ့။ နိရယသန္တာပနတော၊ ငရဲမီးပူသည်ထက်။ ခေါပန၊ စင်စစ်အားဖြင့်။
ပရဿ၊ သူတစ်ပါး၏။ ပေသနဘာဝေ၊ အစေအပါးခံရသော ကျွန်မအဖြစ်
သည်လျှင်။ သေယျော၊ မြတ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံ၍။ သာ၊ ထိုရဟန္တာမသည်။
အနုဒယံ၊ သနားခြင်းကို။ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။ တံ၊ ထိုတန်းဆာပခြပ်ကို။ ဂဟေတွာ၊
၍။ တဿာ၊ ထိုသုဌေးသမီးအား။ အဒါယိ၊ ပေးလိုက်၏။ တဿကမ္မဿ၊
ရဟန္တာမကို ခိုင်းသော အကုသိုလ်ကံ၏။ နိဿန္တေန၊ အကျိုးဆက်ဖြင့်။ ပရေ
သံ၊ သူတစ်ပါးတို့၏။ ပေသနကာရိကာ၊ အစေအပါး ကျွန်မသည်။ ဇာတာ၊
ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဘုရားမိန့်တော်မူ၏။ အထ၊ ထိုနောင်မှ။ ပုန၊ တစ်ဖန်။
ကေခိဝသံ၊ တစ်နေ့သ၌။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ ဓမ္မသဘာယံ၊ တရားသဘင်
၌။ ကထံ၊ စကားကို။ သမုဋ္ဌာပေသံ၊ ပြောဟောကုန်၏။ သာမာဝတိပ္ပမုခ၊
သာမာဝတိအမှူးရှိကုန်သော။ ပဉ္စသတကုတ္တိလော၊ ငါးရာသော မိန်းမတို့
သည်။ ဂေဟေ၊ နန်းတော်၌။ အဂ္ဂိနာ၊ မီးဖြင့်။ ဗျာယိ သု၊ လောင်ကုန်၏။
မာဂဏ္ဍိယာ၊ မာဂဏ္ဍိ၏။ ဉာတကာနံ၊ ဆွေသားမျိုးသားတို့ကို။ ဥ ရိ၊ အထက်၌။
ပလာလဂ္ဂိ၊ ကောက်ရိုးမီးကို။ ဒတွာ၊ တိုက်၍။ အယနဂ်လေဟိ၊ သံထွန်သွား
တို့ဖြင့်။ ဘိန္ဒာ၊ ခွံကုန်၏။ မာဂဏ္ဍိယာ၊ မာဂဏ္ဍိကို။ ပက္ကုထိတတေလေန၊
ကျိုက်ကျိုက်ဆူသော ဆီဖြင့်။ ပက္ကာ၊ ကျက်စေအပ်၏။ ဧတ္ထ၊ ဤနှစ်ပါးသော
ဖြစ်ခြင်း၌။ ကေနုခေါ၊ အဘယ်သူတို့သည်လျှင်။ ဇီဝန္တိနာမ၊ အသက်ရှည်ခြင်း
မည်ကုန်သနည်း။ ကေ၊ အဘယ်သူတို့သည်။ မတာနာမ၊ သေသည် မည်ကုန်
သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောဟောကုန်၏။ သက္ကာ၊ ဘုရားသခင်သည်။
အာဂန္တော၊ ကြွတော်မူလာ၍။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဧတရဟိ၊ ဟခုငါလာခဲ့

ဦး။ ကာယကထာယ၊ အဘယ်မည်သောစကားဖြင့်။ သန္တိသိန္နာ၊ အညီအညွတ် စည်းဝေးကုန်သည်။ အတ္တနု၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း။ ဣတိပုစ္ဆိတော၊ ဤသို့မေးတော် မူခြင်းကြောင့်။ ဣမာယနာမာတိ၊ ဤမည်သော အကြောင်းဖြင့် စည်းဝေး ပါကုန်သည်ဘုရားဟူ။ ဝုတ္တေန၊ နားတော်လျှောက်သည်ရှိသော်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယေကေစိ၊ အချို့ကုန်သော သူတို့သည်။ ပမတ္တာ၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှု၌ မေ့လျော့ကုန်၏။ တေ၊ ထိုသူတို့သည်။ ဝဿသတံ၊ အနှစ်တစ်ရာပတ်လုံး။ ဇီဝန္တာပိ၊ အသက်ရှည်ကုန်ငြားသော်လည်း။ မတာယေဝနာမ၊ သေသော သူသာလျှင်မည်ကုန်၏။ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်။ အပ္ပမတ္တာ၊ မမေ့မလျော့ကုန်။ တေ၊ ထိုသူတို့သည်။ မတာပိ၊ သေကုန်သော်လည်း။ ဇီဝန္တိယေဝ၊ အသက်ရှည် ကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ မာဂဏ္ဍိယာ၊ မာဂဏ္ဍီသည်။ ဇီဝန္တိပိ၊ အသက်ရှည်သော်လည်း။ မတာယေဝနာမ၊ သေသည်သာလျှင်မည် ၏။ သာမာဝတီပမုခ၊ သာမာဝတီအမှူးရှိကုန်သော။ ပဉ္စသတာဣတ္ထိယော၊ ငါးရာသောမိန်းမတို့သည်။ မတာပိ၊ သေကုန်သော်လည်း။ ဇီဝန္တိယေဝနာမ၊ အသက်ရှည်သည်သာလျှင် မည်ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အပ္ပမတ္တာ၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှု၌မမေ့မလျော့သောသူတို့သည်။ မရန္တိနာမ၊ သေသောသူတို့ မည်ကုန်သည်။ နဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်။ ဣတိဝတော၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ ဣမာ ဂါထာ၊ ဤဂါထာတို့ကို။ အဘာသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

၂၁။ အပ္ပမာဒေါ၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှု၌ မမေ့မလျော့သော သူသည်။ အမတံ၊ သေခြင်းကင်းသော နိဗ္ဗာန်သို့။ ပဒံ၊ ရောက်ကြောင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပမာဒေါ၊ မေ့လျော့ခြင်းသည်။ မစ္စုနော၊ သေခြင်း၏။ ပဒံ၊ အကြောင်း သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်။ အပ္ပမတ္တာ၊ မမေ့မလျော့ ကုန်။ တေ၊ ထိုသူတို့သည်။ မတာပိ၊ သော်လည်း။ နဗိယန္တိယထာ၊ ကဲ့သို့။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်။ ပမတ္တာ၊ မေ့လျော့ကုန်၏။ တေ၊ ထိုသူတို့သည်။ ဇီဝန္တာပိ၊ အသက်ရှည်ကုန်သော်လည်း။ မတာယတော၊ သေကုန်သော သူတို့ကဲ့သို့။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။

၂၂။ ဧဝံ၊ ဤသို့မေ့လျော့သောသူ၏ ဝဋ်မှ ထွက်မြောက်ခြင်းမရှိ မမေ့ မလျော့သော သူ၏ဝဋ်မှ ကင်းခြင်းဟူ၍။ ဝိသေသတော၊ အထူးအားဖြင့်။ ဥတော၊ သိကုန်၍။ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်။ အပ္ပမာဒမိ အပ္ပမာဒတရား၌။

(၄၀၆)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

ပဏ္ဍိတာ၊ ထိုးထွင်း၍ သိကုန်၏။ တေ၊ တို့သည်။ အပ္ပမာဒေ၊ အပ္ပမာဒနို့၊ လွန်စွာငမ်းမြောက်ကုန်၏။ အရိယာနံ၊ ဘုရားအစရှိကုန်သော သူတော်ကောင်းတို့၏။ ဂေါစရေ၊ ကျက်စားရာအာရုံဖြစ်သော ဗောဓိပက္ခိယတရားလောကုတ္တရာတရား ကိုးပါး၌။ ရတာ၊ ခွေလျော်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။

(၂၃။ ဈာယိနော၊ အာရမ္မဏုပဈာန်၊ လက္ခဏုပဈာန်အားဖြင့် နှစ်ပါးသောဈာန်ရှိကုန်သော။ သာတတိကာ၊ မပြတ်ဖြစ်စေအပ်သော ကိုယ်ဖြင့် ပြုအပ်သော လုံ့လ စိတ်ဖြင့်ပြုအပ်သော လုံ့လရှိကုန်သော။ နိစ္စံ၊ အမြဲ။ ဒဠပရတ္ထမာ၊ မြဲစွာ ပြုအပ်သော ဥဿာဟ ရှိကုန်သော။ ယေဇီရာ၊ အကြင် ပညာရှိတို့သည်။ အတ္တိသန္တိ၊ ကုန်၏။ ဟေခိရာ၊ ထိုပညာရှိတို့သည်။ ယောဂက္ခေမံ၊ ယောဂလေးပါး၏ ကုန်ရာကုန်ကြောင်းဖြစ်သော။ အနုတ္တရံ၊ လောကုတ္တရာတရားတို့တွင်မြတ်သော။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို။ ဖုဿန္တိ၊ တွေ့ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့တွင်။ အပ္ပမာဒေ၊ အပ္ပမာဒေ၊ ဟူသည်ကား။ မဟန္တံ၊ မြတ်သော။ အတ္ထံ၊ အနက်ကို။ ဒိပေတိ၊ ပြ၏။ မဟန္တံ၊ သော။ အတ္ထံ၊ ကို။ ဂဟေသ္မာ၊ ယူ၍။ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။ ဟိသန္တံ၊ မှန်၏။ သကလမ္ပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော။ တေပိဋကံ၊ ပိဋကတ်သုံးပုံဟုဆိုအပ်သော။ ဗုဒ္ဓဝစနံ၊ ဘုရားစကားတော်ကို။ အာဟရိတွာ၊ ဆောင်၍။ ကထိယမာနံ၊ ဟောသည်ရှိသော်။ အပ္ပမာဒပဒမေဝ၊ မခွေလျော့ခြင်းသို့သာလျှင်။ ဩတရတိ၊ သက်ဝင်၏။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ သေယျတာပိ၊ လ။ မက္ခာယတိတိ၊ မက္ခာယတိဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဟောအပ်ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ယာနိယာနိစိ၊ အမှတ်မရှိကုန်သော။ ဇဂ်လာနံပါဏာနံ၊ သလုံးမြင်းခေါင်းဖြင့် သွားတတ်ကုန်သော သတ္တဝါတို့၏။ ပဒဇာတာနိ၊ ခြေရာတို့သည်။ ဘန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တာနိသဗ္ဗာနိ၊ ထိုအလုံးစုံသော ခြေရာတို့သည်။ ဟတ္ထိပဒေ၊ ဆင်ခြေရာ၌။ သမောဓာနံ၊ ပေါင်းခြင်းစုဝေးခြင်းသို့။ ဂ/စ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။ ယဒိဒံ ယာနိပဒါနိ၊ အကြင်ခြေရာတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုခြေရာတို့တွင်။ မဟန္တတ္ထေန၊ ကြီးသော အနက်အားဖြင့်။ ဟတ္ထိပဒံ၊ ဆင်ခြေရာကို။ အဂ္ဂံ၊ မြတ်၏ဟူ၍။ အက္ခာယဟိသေယျတာ၊ ဆိုအပ်သကဲ့သို့။ ဝေမမဝခေါ၊ ဤအတူလျှင်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ယေကေစိ၊

ခပ်သိမ်းသော။ ကုသလာဓမ္မာ၊ ကုသိုလ်တရားတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။
 တေသဗ္ဗေ၊ ထိုအလုံးစုံသော ကုသိုလ်တရားတို့သည်။ အပ္ပမာဒမူလကာ၊
 အပ္ပမာဒ တရားလျှင် အကြောင်းရင်းရှိကုန်၏။ အပ္ပမာဒ သမောသရဏာ၊
 အပ္ပမာဒသို့ စုဝေးခြင်း ပေါင်းခြင်း ရှိကုန်၏။ အပ္ပမာဒေါ၊ မမေ့မလျော့ခြင်း
 သတိတရားသည်။ တေသံ ဓမ္မာနံ၊ ထိုတရားတို့တွင်။ အဂ္ဂံ၊ မြတ်၏ဟူ၍။
 အက္ခာယတိ၊ ဆိုအပ်၏။ သောပနေသ သောပနသော ဓမ္မော၊ ဤတရား
 သည်။ အတ္ထတော၊ အနက်အားဖြင့်။ သတိယာ၊ သတိနှင့်။ အဝိပ္ပဝါသော
 နာမ၊ မကွေ့မကွာသည်မည်၏။ ဧတံ၊ ဤအပ္ပမာဒဟူသည်။ နိစ္စံ၊ အမြဲ။ ဥပဋ္ဌိ
 တာယ၊ ထင်သော။ သတိယာစ၊ သတိ၏လျှင်။ နာမံ အမည်တည်း။ အမတ
 ပဒန္တိ၊ ပဒ်ဟူသည်ကား။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို။ အမတံ၊ အမတဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊
 ဆိုအပ်၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ တံ နိဗ္ဗာနံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်သည်။ အဇာတတ္တာ၊
 ပဋိသန္ဓေနေခြင်းမရှိသောကြောင့်။ နဇီယတိ၊ မအိုနိုင်သည်မည်၏။ နမီယတိ၊
 မသေနိုင်သည်မည်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ အမတန္တိ၊ အမတ်ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆို
 အပ်၏။ ပဇ္ဇန္တိ၊ ရောက်တတ်ကုန်၏။ ဣတိဣမိနာ၊ ဤဝစနတ္ထကြောင့်။ ပဒ္ဒံ၊ ပဒ
 မည်၏။ အမတံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့။ ပါပုဏန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။ ဣတိအတ္ထော၊ ဤကား
 အနက်တည်း။ အမတဿ၊ နိဗ္ဗာန်သို့။ ပဒံ၊ ရောက်ကြောင်းတည်း။ အမထံ
 ပဒံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်း။ အမတဿ၊ နိဗ္ဗာန်ကို။ အဓိဂမူပါယော၊
 ရခြင်း၏ အကြောင်းတည်း။ ဣတိဝုတ္တံ ဝုတ္တော၊ ဤသို့ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊
 ၏။ ပမာဒေါတိ၊ ပမာဒေါ ဟူသည်ကား။ ပမဇ္ဇနဘာဝေါ၊ မေ့လျော့သော
 အဖြစ်။ မုဋ္ဌသစ္စသင်္ခါတဿ၊ လွတ်သော သတိဟု ဆိုအပ်သော။ ဧတံ၊ ထို
 ပမာဒဟူသော အမည်သည်။ သတိယာဝေါဿဂ္ဂဿ၊ သတိလွတ်သောသူ၏။
 နာမံ၊ အမည်တည်း။ မစ္စုနောတိ၊ ဟူသည်ကား။ မရဏဿ၊ ၏။ ပဒန္တိ၊ ဟူသည်
 ကား။ ဥပါယောမဇ္ဈေါ၊ အကြောင်းတည်း။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ ပမတ္ထော၊
 မေ့သောသူသည်။ ဧတံ၊ ပဋိသန္ဓေ နေခြင်းကို။ နာတိဝတ္တတိ၊
 မလွန်နိုင်။ ဇာတော၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းရှိသော သူသည်။ ဇီယတိစေဝ၊ အို
 လည်း အို၏။ ဇီယတိစ။ သေလည်းသေ၏။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်။ ပမာဒေါ၊
 မေ့လျော့သောသူသည်။ မစ္စုနော၊ သေခြင်း၏။ ပဒ်နာမ၊ အကြောင်းမည်
 သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ မရဏံ၊ သေခြင်းသို့။ ဥပေတိ၊ ရောက်၏။ အပ္ပမတ္တာနမိ

(၄၀၀)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

ယန္တိတိ၊ ဟူသည်ကား။ သတိယာ၊ သတိနှင့်။ သမန္နာဂတာဟိ၊ ပြည့်စုံသည်
သလျှင်ဖြစ်ကုန်သော။ အပ္ပမတ္တာ၊ မမေ့မလျော့ကုန်သော သူတို့သည်။ နမိ
ယန္တိ၊ မသေကုန်။ အဇရာ၊ မအိုကုန်သည်။ အမရာ၊ သေခြင်းကင်းကုန်သည်။
ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ နသလ္လက္ခေတဗ္ဗာ၊ မမှတ်အပ်ကုန်။ ဟိသစ္စံ၊
၏။ ကောစိ၊ တစ်စုံတစ်ခုသော။ အဇရော၊ မအိုသော။ အမရော၊ မသေသော။
သတ္တောနာမ၊ သတ္တဝါမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ပမတ္တသပန၊ မေ့လျော့သော
သူ၏ကား။ ဝဒံနာမ၊ ဝဋ်၌ကျင်လည်ခြင်းမည်သည်။ အပရိစ္ဆန္တံ၊ မပြတ်။ အပ္ပ
မတ္တဿ၊ မမေ့မလျော့သူ၏။ ဝဒံပန၊ ဝဋ်၌ ကျင်လည်ခြင်းသည်။ ပရိစ္ဆန္တံ၊
ပြတ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ပမတ္တာ၊ မေ့လျော့သောသူတို့သည်။ ဇာတိအာ
ဒီဟိ၊ ပဋိသန္ဓေ အစရှိသည်တို့မှ။ အပရိမုတ္တတ္တာ၊ မလွတ်နိုင်သောကြောင့်။
ဇိဝန္တာပိ၊ အသက်ရှည်ကုန်သော်လည်း။ မတာယေဝနာမ၊ သေသည်သာလျှင်
မည်ကုန်၏။ အပ္ပမတ္တာပန၊ မမေ့မလျော့သော သူတို့သည်ကား။ အပ္ပမာဒ
လက္ခဏံ၊ သတိမကင်းခြင်းလက္ခဏာကို။ ဝဇေတွာ၊ ပွားစေ၍။ ခိပ္ပံ၊ လျင်စွာ။
မဂ္ဂဖလသဒ္ဓိနိ၊ မဂ်ဖိုလ်စသည်တို့ကို။ သစ္စိကတွာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍။ ဒုတိယ
တတိယ အတ္ထဘာဝေသု၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်သော ကိုယ်အဖြစ်သုံးကြိမ်မြောက်
သော ကိုယ်အဖြစ်တို့၌။ နနိဗ္ဗတ္တန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဧတ၊ ထို
သူတို့သည်။ ဇိဝန္တာပိ၊ ရှင်ကုန်သော်လည်းကောင်း။ မတာပိ၊ သေကုန်သော်
လည်းကောင်း။ နမိယန္တိယေဝနာမ၊ မသေသည့်သာလျှင် မည်ကုန်၏။
ယေပမတ္တာယထာမတာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ယေပနသတ္တာ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့
သည်။ ပမတ္တာ၊ သတိလွတ်ကုန်၏။ ဧတ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်။ ပမာဒမရဏေန၊
သတိ၏ သေခြင်းဖြင့်။ မတတ္တာ၊ သေသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဟိ၊ ဥပမာဖြင့်
ထင်စွာပြဦးအံ့။ ဇိဝိတိန္ဒြိယုပစ္ဆေဒေန၊ အသက်၏ပြတ်ခြင်းဖြင့်။ မတုာ၊ သေ
သောသူတို့သည်။ ဒါရုက္ခန္ဓသဒိသာယထာ၊ ထင်းတုံးနှင့် တူကုန်သကဲ့သို့။
တထေဝ၊ ထိုအတူလျှင်။ အပဂတဝိညာဏာ၊ ဝိညာဏ်မှ ကင်းကုန်သည်။
ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွာ။ ဧတသံပိ၊ ထိုသူတို့အားလည်း။
မတာနဝိယ၊ သူသေတို့ကဲ့သို့။ ဂဟဋ္ဌာနံ၊ လူတို့အား။ တာဝ၊ ရှေ့ဦးစွာ။ ဒါနံ၊
အလှူကို။ ဒဿာမ၊ ပေးကုန်အံ့။ သီလံ၊ သီလကို။ ရက္ခိယာမ၊ စောင့်ကုန်အံ့။
ဥပေါသတကမ္မံ၊ ဥပုသ်သုံးသောအမှုကို။ ကရိယာမ၊ ပြုကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။

ကေစိတ္တံပိ၊ တစ်ခုသောကုသိုလ်စိတ်သည်လည်း။ နဥပုဇ္ဇတိ၊ မဖြစ်။ ပဗ္ဗဇိတာနံ
 ပိ၊ ရဟန်းတို့အားလည်း။ အာစရိယုပဇ္ဈာယာဒိနံ၊ ဆရာဥပဇ္ဈာယ် စသည်
 တို့အား။ ဝတ္ထာဒိနံ၊ ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ် စသည်တို့ကို။ ပူရေဿာမ၊ ဖြည့်ကုန်
 အံ။ ဓုတင်္ဂါနိ၊ ဓုတင်တို့ကို။ သမာဒိယိဿာမ၊ ဆောက်တည်ကုန်အံ။
 ဘာဝနံ၊ ဘာဝနာကို။ ဝဇေယျာမ၊ ပွားစေကုန်အံ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ကေစိတ္တံပိ၊
 တစ်ခုသောကုသိုလ်စိတ်သည်လည်း။ နဥပုဇ္ဇတိ၊ မဖြစ်။ ဣကံ၊ ထိုကြောင့်။ မတေ
 န၊ သေသောသုန္ဒံ။ တေ၊ ထိုအသက်ရှည်သော လူရဟန်းတို့သည်။ နာနာ
 ကာရဏံ၊ ထူးသောအကြောင်းရှိကုန်သည်သာလျှင်။ ကိံ ဟောန္တိ၊ အဘယ်
 မှာ ဖြစ်နိုင်ကုန်အံ့နည်း။ တေန၊ ထိုကြောင့်။ ယေပမတ္တာ သ။ မသတိ၊
 မတာဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဟောအပ်ပြီ။ ဝိဝိသေသတေဝံ ဥတုတိ၊ ဟူသည်ကား။
 ပမတ္တဿ၊ သတိလွတ်သောသူအား။ ဝဇ္ဇတော၊ ဝဋ်ဆင်းရဲမှ။ နိဿရဏံ၊ ထွက်
 မြောက်ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ အပ္ပမတ္တဿ၊ မမေ့မလျော့သောသူအား။ အတ္ထိ၊
 ဝဋ်မှထွက်မြောက်ခြင်းရှိ၏။ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့။ ဝိသေသတောဝံ၊ အထူးအား
 ဖြင့်သာလျှင်။ ဇာနိတု၊ သိ၍။ ဧတံဝိသေသံ၊ ဤအထူးကို။ ကေပန၊ အဘယ်
 သူတို့သည်လျှင်။ ဇာနန္တိ၊ သိကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုငြားအံ။ အပ္ပမာဒမိ
 ပဏ္ဍိတာတိ၊ ဟူသည်ကား။ မေဓာဝိနော၊ မိုးကြိုးစက်နှင့်တူသောပညာရှိကုန်
 သော။ သပ္ပညာ၊ အပြားအားဖြင့်သိခြင်းရှိကုန်သော။ ယေ ပဏ္ဍိတာ၊ အကြင်
 ပညာရှိတို့သည်။ အတ္တနော၊ ၏။ အပ္ပမာဒေ၊ အပ္ပမာဒတရား၌။ ဌတု၊ တည်
 ၍။ အပ္ပမာဒံ၊ အပ္ပမာဒတရားကို။ ဝဇေန္တိ၊ ပွားစေကုန်၏။ တေ၊ ထိုသူတို့
 တည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝိသေသကာရဏံ၊ ထူးသောအကြောင်းကို။ ဇာနန္တိ၊ သိကုန်
 ၏။ အပ္ပမာဒေ ပမောဒန္တိတိ၊ ဟူသည်ကား။ တေ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဧဝံ၊
 ဤသို့။ ဥတု၊ သိ၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ တသ္မိံ၊ အပ္ပမာဒေ၊ ထိုအပ္ပမာဒ
 တရား၌။ ပမောဒန္တိ၊ ဝမ်းမြောက်ကုန်၏။ ပဟံသိတမုခ၊ ရှင်သောမျက်နှာ
 ရှိကုန်သည်။ တုဌပဟဌာ၊ အလွန်နှစ်သက် ဝမ်းမြောက်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊
 ဖြစ်ကုန်၏။ အရိယာနံ ဂေါစရေရတာတိ၊ ဟူသည်ကား။ တေ၊ ထိုသူတော်
 ကောင်းတို့သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အပ္ပမာဒေ၊ အပ္ပမာဒတရား၌။ ပမောဒန္တော၊
 ဝမ်းမြောက်ကုန်သည် ဖြစ်၍။ တံအပ္ပမာဒံ၊ ထိုအပ္ပမာဒဟူသောသတိကို။
 ဝဇေတု၊ ပွားစေ၍။ အရိယာနံ ဗုဒ္ဓ ပဇ္ဇေကဗုဒ္ဓ သာဝကာနံ၊ အရိယာဖြစ်

(၄၁၀)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

ကုန်သော ဘုရား ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ သာဝကတို့၏။ ဂေါစရသင်္ခါတေ၊ ကျက်စားရာ အာရုံဟု ဆိုအပ်သော။ စတုသတိပဋ္ဌာနာဒိဘေဒေါ သတိပဋ္ဌာန်လေးပါး စသည် အပြားရှိသော။ သတ္တတိ သဗောဓိပက္ခိယ ဓမ္မေ စ၊ သုံးဆဲ့ခုနစ်ပါး အပြားရှိသော ဗောဓိပက္ခိယတရား၌လည်းကောင်း။ နဝင်္ဂိဓ လောကုတ္တရ ဓမ္မေစ၊ ကိုးပါးအပြားရှိသော လောကုတ္တရာတရား၌လည်းကောင်း။ ရတု အဘိရတု၊ အလွန်မွေ့လျော်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိအတ္ထော၊ ဤ ကား အနက်တည်း။ တေ ဟောကုနောတိ၊ ဟူသည်ကား။ အဇိမတ္တာ၊ ကုသိုလ် ကောင်းမှု၌မမွေ့မလျော့ကုန်သော။ တေပဏ္ဍိတော၊ ထိုပညာရှိတို့သည်။ အဋ္ဌ သမာပတ္တိသင်္ခါတေန၊ ရှစ်ပါးအပြားရှိသောသမာပတ်ဟု ဆိုအပ်သော။ အာ ရမ္မဏူပနိဇ္ဈာနေန၊ အာရမ္မဏူပဈာန်ဖြင့်လည်းကောင်း။ ဝိပဿနာမဂ္ဂ ဖလ သင်္ခါတေန၊ ဝိပဿနာမဂ်ဖိုလ်ဟုဆိုအပ်သော။ လက္ခဏူပနိဇ္ဈာနေန၊ လက္ခဏူပ ဈာန်ဖြင့်လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဒုဝိနေပိ၊ နှစ်ပါးအပြားရှိသည်လည်း ဖြစ် သော။ ဟောနေန၊ ဟောန်ဖြင့်။ ဟောယိနော၊ နိဝရဏတို့ကိုလောင်စေတတ်ကုန် သော။ သာတတိကာတိ၊ ဟူသည်ကား။ အဘိနိက္ခမနကာလတော၊ လွန်မြတ် သောတောထွက်တော်မူသောကာလမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ ယာဝအရဟတ္ထမဂ္ဂါ၊ အရဟတ္ထမဂ်ကိုရသည်တိုင်အောင်။ သတတံ၊ အမြဲ။ ပဝတ္တကာယိကစေတသိက ဝီရိယာ၊ ဖြင့်ပြုအပ်သောလုံ့လ၊ စိတ်ဖြင့်ပြုအပ်သော လုံ့လရှိကုန်သော။ နိစ္စံ ဒဠပရက္ကမာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ပုရိသ ထာမေန၊ ယောက်ျားထော်တကာတို့၏ အားအစွမ်းဖြင့်။ ပုရိသ ဝီရိယေန၊ ပုရိသပရက္ကမေန၊ ယောက်ျားတို့၏လုံ့လ ဖြင့်။ ပတ္တဗ္ဗံ၊ ရောက်အပ်သော။ ယံ၊ အကြင်အလိုသည်။ အတ္တိ၊ ရှိ၏။ တံ၊ ထို အလိုသို့။ အပါပုဏ္ဏိတော၊ မရောက်မူ၍။ ဝီရိယဿ၊ ဝီရိယ၏။ သဏ္ဌာနံ၊ ကောင်းစွာတည်ခြင်းသည်။ န ဘဝိဿတိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေ ရူပေန၊ ဤသို့သဘောရှိသော လုံ့လဖြင့်။ အန္တရာ၊ အကြား၌။ အနော သက္ကိတော၊ မဆုတ်မနစ် မလျော့မူ၍။ နိစ္စံ၊ မြဲစွာ။ ပဝတ္ထေန၊ ဖြစ်သော။ ဒဠ ပရက္ကမေန၊ မြဲမြံသောလုံ့လနှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံကုန်သော။ ဖုသန္တိတိ ဧတ္ထ၊ ဖုသန္တိဟူသော ဤပါဌ၌။ ဖုသနာ၊ တွေ့ခြင်း ရောက်ခြင်းတို့သည်။ ဉာဏ၊ ဖုသနာစ၊ ဉာဏ်ဖြင့်ရောက်ခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ဝိပါကဖုသနာစ၊ အကျိုးဖြင့် ရောက်ခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒေ၊ နှစ်ပါးတို့

နှစ်ပါးတို့တွင်။ စတ္တာရောမဂ္ဂါ၊ မဂ်လေးပါးတို့သည်။ ဉာဏဖုသနာနာမ၊ ဉာဏ်ဖြင့်ရောက်သည်မည်ကုန်၏။ စတ္တာရိဖလာနိ၊ ဖိုလ်လေးပါးတို့သည်။ ဝိပါကဖုသနာနာမ၊ အကျိုးဖြင့်ရောက်သည်မည်ကုန်၏။ တေသု၊ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်။ ဣမ၊ ဤအရာ၌။ ဝိပါကဖုသနာနာမ၊ အကျိုးဖြင့်ရောက်ခြင်းမည်သည်။ အဓိပ္ပေတာ၊ အလိုရှိအပ်၏။ အရိယဖလေန၊ အရိယာဖိုလ်ဖြင့်။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို။ သစ္စိကရောန္တော၊ ဓမ္မကောသလပြုကုန်လျက်။ ဓိရာ၊ ပဏ္ဍိတာ၊ ပညာရှိတို့သည်။ ထာယဝိပါကဖုသနာယ၊ ထိုဖိုလ်လေးပါးသို့ရောက်ခြင်းဖြင့်။ ဖုသန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို။ သစ္စိကရောန္တိ၊ ဓမ္မကောသလပြုကုန်၏။ ယောဂက္ခေမံ အနုတ္တရန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော။ ယေယောဂေါ၊ အကြင်ကာမယောဂ၊ စသည်တို့သည်။ မဟာဇနံ၊ လူအပေါင်းကို။ ဝဇ္ဇေ၊ သံသရာဝဋ်ဆင်းရဲဝဲဩဃ၌။ ဩသီဒါပေန္တိ၊ နစ်စေကုန်၏။ တေဟိ၊ ထိုယောဂလေးပါးတို့မှလည်း။ ခေမံ နိဗ္ဗာယံ၊ နစ်မွန်းစေခြင်းတည်းဟူသော တေးမရှိသော။ သဗ္ဗေဟိ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ လောကီယလောကုတ္တရဓမ္မဟိ၊ လောကီလောကုတ္တရာ တရားတို့တွင်။ သေဠတ္တာ၊ မြတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ အနုတ္တရံ၊ အနုတ္တရမည်သော။ ဣတိ၊ ဤကား အနက်တည်း။

ဒေသနာ ပရိယောဿနော၊ ဒေသနာတေရ်၏ အဆုံး၌။ ဗဟူ၊ များစွာ
သော သူတို့သည်။ သောတာပန္နာဒယော၊ သောတာပန် အစရှိသည်တို့
သည်။ အဟေသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဒေသနာ၊ ဒေသနာတေရ်သည်။ မဟာဇနဿ၊
လူအပေါင်းအား။ သာတ္ထိကာ၊ အကျိုးနှင့်တကွ။ ဇာယာ၊ ဖြစ်၏။

သင်္ဃာဝတိယာဝတ္ထု၊ သည်။ ပဌမံ၊ စွာ။ ဣတိသမတ္တော၊ ပြီးပြီ။

(၄၁၂)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

၂-အပ္ပမာဒဝဂ္ဂ၊ ၂-ကုမ္ဘဃောသကသေဋ္ဌိဝတ္ထု

သမာဝတိတ္ထု၌ ဟောရာ ဟောကြောင်းဖြစ်သော ဂါထာတို့၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုပြီး၍ ယခုအခါ၌ ကုမ္ဘဃောသက သေဋ္ဌိဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုခြင်းငှာ “ဥဋ္ဌာနဝတောတိ” စသည်ကိုမိန့်အပ်၏။

ဥဋ္ဌာနဝတောတိ ဣမံဓမ္မဒေသနံ၊ဥဋ္ဌာနဝတော စသော ဤတရားဟော ခြင်းကို။သတ္ထာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ ဝေဠုဝနေ၊ ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌။ ပိဟရန္တော၊နေတော်မူလျက်။ကုမ္ဘဃောသကံ၊ ကုမ္ဘဃောသကကို။အာရပ္ပ၊ အကြောင်းပြု၍။ကထေသိ၊၏။ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွာ။ ရာဇဂဟနဂရသ္မိံ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌။ ရာဇဂဟသေဋ္ဌိနေ၊ ရာဇဂြိုဟ်သုဋ္ဌေး၏။ ဂေဟ၊အိမ်၌။အဟိ ဝါဘရောဂေါ၊ယဉ်အနာသည်။ ဥပဇ္ဇ၊ဖြစ်၏။တသ္မိံ၊ထိုယဉ်အနာသည်။ ဥပ္ပန္န၊ဖြစ်သည်ရှိသော်။မက္ခိကာ၊ယဉ်တို့က။အာဒိံကတွာ၊အစပြု၍။ယာဝဂေါ ဝေါ၊နှား ကျဲတိုင်အောင်။ ပဌမံ၊ ရှေ့ဦးစွာ။ တိရစ္ဆာနဂတာဝ၊ တိရစ္ဆာန် ဖြစ်သော သတ္တဝါတို့သည်လျှင်။ မရန္တိ၊ သေကုန်၏။ တတော၊ ထိုနောင်မှ။ ဒါသကမ္မကရာ၊အမှုလုပ်ကျွန်တို့သည်။မရန္တိ၊သေကုန်၏။ သဗ္ဗပစ္စာ၊ အလုံး စုံတို့နောက်မှ။ ဂေဟသမိကာ၊အိမ်ရှင်တို့သည်။ မရန္တိ၊သေကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။သောရောဂေါ၊ထိုရောဂါသည်။ သဗ္ဗပစ္စာ၊အလုံးစုံတို့နောက်မှ။ သေဋ္ဌိံစ၊ သုဋ္ဌေးကိုလည်းကောင်း။ သေဋ္ဌိဇာယဉ္ဇ၊ သုဋ္ဌေးမယားကို လည်း ကောင်း။ဂဏ္ဍိ၊စွဲ၏။တေ၊ထိုသမီးခင်ပွန်းတို့သည်။ ရောဂေန၊ ယဉ်အနာဖြင့်။ ဖုဋ္ဌာ၊တွေ့ကုန်သည်ရှိသော်။သန္တိကေ၊အထံ၌။ဌိတံ၊နေသော။ ပုတ္တံ၊သားကို။ ဩလောကေတွာ၊ ကြည့်၍။ အာသဗ္ဗဏ္ဏဟိ၊ ပြည့်သော မျက်ရည်ရှိကုန် သော။နေတ္တဟိ၊မျက်စိတို့ဖြင့်။တံ၊ထိုသားကို။အာဟံသု၊ဆိုကုန်၏။ တာတ၊ ချစ်သား။ဣမသ္မိံ၊ရာဂေ၊ဤယဉ်အနာသည်။ ဥပ္ပန္န၊ဖြစ်လတ်သည်ရှိသော်။ ဘိတ္တိံ၊နံရံကို။ ဘိန္တိတွာ၊ ဖောက်၍။ ပလာတာဝ၊ ပြေးကုန်သောသူတို့သည် သာလျှင်။ ဇီဝိတံ၊ အသက်ကို။ လဘန္တိကိရ၊ ရကုန်သတတ်။ တံ၊ သင်သည်။ အမေ၊ ငါတို့ကို။ အနောလောကေတွာ၊ မကြည့်မူ၍။ ပလာယိတွာ၊ ပြေး၍။ ဇီဝန္တော၊အသက်ရှည်သည်ရှိသော်။ပုန၊တစ်ဖန်။အာရန္တာ၊၍။ အသုကဋ္ဌာ နေနာမ၊ ဤမည်သောအရပ်၌။ စတ္တာလိသနေကောဋီယော၊ ကုဋေ လေး ဆယ်သော ဥစ္စာတို့ကို။ နိဒဟိတွာ၊ မြုပ်၍။ ထပိတာ၊ ထားအပ်ကုန်၏။တံ၊

၂-အပ္ပမာဒဝဂ္ဂ၊ ၂-ကုမ္ဘဿေဝဂ္ဂ၊ (၄၁၃)

ထိုဥစ္စာကို။ ဥဒ္ဓရိတော၊ ဖော်ထုတ်၍။ ဇိဝိတံ၊ အသက်ကို။ ကပ္ပေယျာသိ၊ မွေးရစ်
လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုကုန်၏။ သော၊ ထိုသူဌေးသားသည်။ တေသံ၊ ထိုအမိ
အဘတို့၏။ ဝစနံ၊ စကားကို။ သုတော၊ ကြား၍။ ရုဒမာနော၊ ငိုကြွေးမြည်တမ်း
လျက်။ မာတာပိတရောမိဘတို့ကို။ ဝန္တိတော၊ ရှိခိုး၍။ မရုဏတယဘိတော၊ သေ
ဘေးမှကြောက်သောကြောင့်။ ဘိတ္တိ၊ နှိပ်ကို။ ဘိန္တိတော၊ ဖောက်၍။ ပလာယိ
တော၊ ပြေး၍။ ပဗ္ဗထဂဟနံ၊ တောင်ထိပ်သို့။ (ပစ္စန္ဓဂါမိဟူ၍လည်းရှိ၏။
ပစ္စန္ဓရစ်ရွာသို့ပေး)။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ဒွါဒသဝဿာနိ၊ တစ်ဆယ့်နှစ်နှစ်
တို့တိုင်တိုင်။ တတ္ထ၊ ထိုတောင်ထိပ်၌။ ဝသိတော၊ နေ၍။ ပစ္စာဂစ္ဆိ၊ ပြန်လာ၏။
အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုသူဌေးသားကို။ ဗဟရကာလေ၊ ငယ်သောအခါ၌။
ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ပရုဠကေသမဿုကာလေ၊ မုတ်ဆိတ်ဆိတ်ပင်ရှည်သောအခါ၌။
အာဂတတ္ထာ၊ ရောက်လာသောကြောင့်။ ကောစိ၊ တစ်စုံတစ်ယောက်သော
သူသည်။ နသဉ္ဇာနိ၊ မသိ။ သော၊ ထိုသူဌေးသားသည်။ မာတာပိတူဟိ၊ မိဘ
တို့သည်။ ဒိန္နသညာဝသေန၊ ပေးအပ်သောအမှတ်၏အစွမ်းဖြင့်။ ဓနဌာနံ၊
ဥစ္စာထားရာအရပ်သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ဓနဿ၊ ဥစ္စာ၏။ အရောဂဘာဝံ၊ မပျက်
စီးသည်၏အဖြစ်ကို။ ဥတော၊ သိ၍။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ မံ၊ ငါ့ကို။ ကောစိ၊ တစ်စုံ
တစ်ယောက်သောသူသည်။ နသဉ္ဇာနာတိ၊ မသိ။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဓနံ၊ ဥစ္စာကို။
ဥဒ္ဓရိတော၊ ဖော်ထုတ်၍။ တံ၊ ထိုဥစ္စာကို။ သစေဝလဉ္ဇိဿာမိ၊ အကယ်၍ သုံး
ဆောင်သည်ဖြစ်အံ့။ ဧကေနဒုဂ္ဂတေန၊ သူဆင်းရဲတစ်ယောက်သည်။ နိဓိံ၊ ရွှေ
အိုးကို။ ဥဒ္ဓရိတောတိ၊ ဖော်၏ဟု။ မံ၊ ငါ့ကို။ ဂဟေတော၊ ဖမ်း၍။ ဝိဟေဌေယျံ၊
ရိုက်ပုတ်ညှဉ်းဆဲကုန်ရာ၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဘတိံကတော၊ အစားလုပ်၍။
ယံနုနဇိဝေယျံ၊ အကယ်၍ အသက်မွေးရမှုကားကောင်းစွံ။ ဣတိ၊ ဤသို့
ကြံ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဧကံပိလောတိကံ၊ ညစ်နွမ်းသောပုဆိုးတစ်ထည်ကို။
နိဝါသေတော၊ ဝတ်၍။ ဘတတေန၊ သူရင်းဌားဖြင့်။ အတ္ထိကော၊ အလိုရှိသော။
ကောစိ၊ တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူသည်။ အတ္ထိတိ၊ ရှိပါသလောဟု။
ပုစ္ဆန္တော၊ မေးလျက်။ ဘတကထိံဝိ၊ အစားလုပ်သောသူတို့၏သွားရာခရီး
သို့။ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုကုမ္ဘဿေဝကကို။ ဘတကာ၊
အခြေငှားလိုသောသူတို့သည်။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ ဧကံကမ္မံ၊
တစ်ခုသောအမှုကို။ နိစ္စံ၊ အမြဲ။ သစေကရိသာတိ၊ အကယ်၍ ပြုသည်ဖြစ်အံ့။ ဘတ္ထ

(၄၁၄)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

ဝေတ္တနံ၊ ထမင်းရိက္ခာကို။ တေ၊ သင်အား။ ဒဿာမ၊ ပေးကုန်အံ့။ ဣတိ အာဟံ
 သု၊ ဤသို့ဆိုကုန်၏။ ကမ္မံနာမ၊ အမှုမည်သည်ကား။ ကံ၊ အဘယ်နည်း။ ဣတိ၊
 ဤသို့မေးလတ်သော်။ ပဗောဓနစောဒနကမ္မံ၊ နိုးကြားစေအောင်တိုက်တွန်း
 နှိုးဆော်တတ်သောအမှုကို။ သဗ္ဗေညယဟတိ၊ အကယ်၍စွမ်းနိုင်သည်ဖြစ်အံ့။
 ပါတောဝ၊ စောစောကလျှင်။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ တာတာ၊ ချစ်သားတို့။ ဥဋ္ဌဟထ၊
 ထကြကုန်လော့။ သကဋ္ဌာနိ၊ လှည်းတို့ကို။ သန္တယထ၊ ပြင်ဆင်ကုန်လော့။
 ဂေါဏေ၊ နွားတို့ကို။ ယောဇေထ၊ ကကုန်လော့။ ဟတ္ထိအဿာနံ၊ ဆင်မြင်းတို့
 ကို။ တိဏတ္ထာယ၊ မြက်စားစေခြင်းငှာ။ ဂမနဝေလာ၊ သွားချိန်တန်ပြီ။ အမ္မာ၊
 မိခင်တို့။ တုမ္ပေပိ၊ သင်တို့သည်လည်း။ ဥဋ္ဌဟထ၊ ထကုန်လော့။ ယာဂု၊ ယာဂု
 ကို။ ပစထ၊ ကျီကုန်လော့။ ဘတ္တိ၊ ထမင်းကို။ ပထစ၊ ချက်ကြကုန်လော့။ ဣတိ၊
 ဤသို့။ ဝိစရိတွာ၊ လှည့်ပတ်သွားလာ၍။ အာရောစေဟိ၊ ကြားလော့။ ဣတိ၊
 ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ သော၊ ထိုသူဌေးသားသည်။ သာဓူဟိ၊ ကောင်းပြီဟု။
 သမ္ပုဋ္ဌိန္ဒြိယံ၊ ဝန်ခံ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုလူဌေးသားအား။ ဝသနတ္ထာယ၊
 နေခြင်းငှာ။ ဧကံဃရုံ၊ အိမ်တစ်ခုကို။ အဒံသု၊ ပေးကုန်၏။ သော၊ ထိုသူဌေးသား
 သည်။ ဒေဝသိကံ၊ နေ့တိုင်း။ တံကမ္မံ၊ ထိုအမှုကို။ အကာသိ၊ ပြု၍။ အထ၊
 ထိုအခါ၌။ ဧကဒိဝသံ၊ တစ်နေ့သ၌။ ရာဇာပိမ္မိသာရော၊ ပိမ္မိသာရမင်းကြီး
 သည်။ အဿ၊ ထိုကုမ္ဘဗောသက၏။ သဒ္ဓံ၊ အသံကို။ အသောသိ၊ ကြား၏။
 သောပန၊ ထိုပိမ္မိသာရမင်းသည်ကား။ သဗ္ဗရုဒည၊ အလုံးစုံသောသူတို့၏အသံ
 ကိုသိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဟသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ သေ၊ ဤအသံသည်။
 မဟာဓနဿ၊ ဈေးသောဥစ္စာရှိသော။ ပုရိသဿ၊ ယောက်ျား၏။ သဒ္ဓေါကံ၊
 အသံတည်းဟု။ အာဟ၊ ဆို၏။ အထ၊ တိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုပိမ္မိသာရမင်း၏။
 သန္တိကေ၊ အထံ၌။ ဌိတာ၊ နေသော။ ဧကပုရိစာရိကာ၊ တစ်ယောက်သော
 ကိုယ်လုပ်တော်မိန်းမသည်။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ ယံဝါတံဝါ၊ ဟုတ်ဟုတ်ငြား
 ငြားသောစကားကို။ နကထေဿတိ၊ မဆိုလတ္တံ့။ မယာ၊ ငါသည်။ ဣဒံ၊ ဤ
 ယောက်ျားကို။ ဉာတံ၊ သိခြင်းငှာ။ ဝဇ္ဇတိတိ၊ သင့်၏ဟု။ စိန္တေတွာ၊ ကြံ၍။ ဝစ္ဆ၊
 သွားချေ။ တာဝ၊ ရွှေဦးစွာ။ ဧတံ၊ ဤယောက်ျားကို။ ဇာနာဟိ၊ သိလော့။ ဣတိ၊
 သို့။ ဧကံပုရိသံ၊ မင်းချင်းတစ်ယောက်ကို။ ပဟိဏိ၊ စေလွှတ်၏။ သော၊ ထို
 မင်းချင်းယောက်ျားသည်။ ဝေဂေန၊ လျင်စွာ။ ဂန္တာ၊ သွား၍။ တံ၊ ထိုကုမ္ဘ

(၄၁၆)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

သာပေတွာ၊ ဝတ်စေ၍။ တာယ၊ ထိုသမီးနှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တကွ။ ရာဇဂေဟထော၊
 နန်းတော်မှ။ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍။ မဂ္ဂပဋိပန္နာဝိယ၊ ခရီးသွားအဟန်ကဲ့သို့။
 တတကဝီထိ၊ သူရင်းဌားတို့၏သွားရာခရီးသို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ကေဃရံ၊ အိမ်
 တစ်ခုသို့။ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍။ အမ္မ၊ အိမ်ရှင် မယ်မင်း၊ မောင်မင်းတို့။ မယံ၊ ငါတို့
 သည်။ မဂ္ဂပဋိပန္နာ၊ ခရီးသွားဧည့်သည်ဖြစ်ကုန်၏။ ကောဟဒ္ဓိဟံ၊ ထစ်ရက် နှစ်
 ရက်မျှ။ ဣမ၊ ဤအိမ်၌။ ဝိသမိတွာ၊ အပင်အပန်းဖြေ၍။ ဂမိဿာမ၊ သွားပါ
 ကုန်အံ့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ အမ္မ၊ ချစ်သမီး။ ဃရမာနုဿကာနိ၊ အိမ်သူ
 အိမ်သားတို့သည်။ ဗဟူနိ၊ များစွာကုန်၏။ ဣမ၊ ဤအမယ်တို့အိမ်၌။ ဝသိတုံ၊
 နေခြင်းငှာ။ နသက္ကာ၊ လွန်လွန်မရှိ။ ကုမ္ဘ ယောသကဿ၊ ကုမ္ဘယောသက၏။
 ဂေဟံ၊ အိမ်သည်။ တုစ္ဆံ၊ လူနည်း၏။ တတ္ထ၊ ထိုကုမ္ဘယောသကအိမ်သို့။ ဂစ္ဆထ၊
 သွားလေကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုကုန်၏။ သာ၊ ထိုနန်းတွင်းသူမင်းကတော်
 သည်။ တတ္ထ၊ ထိုကုမ္ဘယောသကအိမ်သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွားလေ၍။ သာမိ၊
 အရှင်။ မယံ၊ ကျွန်မတို့သည်။ မဂ္ဂပဋိပန္နကာ၊ ခရီးသွားဧည့်သည်ဖြစ်ကုန်၏။
 ကောဟဒ္ဓိဟံ၊ ထစ်ရက်နှစ်ရက်မျှ။ ဣမ၊ ဤအိမ်၌။ ဝသိဿာမ၊ နေလိုပါကုန်၏။
 ဣတိဝတွာ၊ ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်။ တေန၊ ထိုကုမ္ဘယောသကသည်။
 ပုနပ္ပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ။ ပဋိက္ခိတ္တာပိ၊ ပယ်ပါသော်လည်း။ သာမိ၊ အိမ်ရှင်။
 အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ ကေဝိဝတမတ္ထံ၊ တစ်ရက်မျှ။ ဝသိတွာ၊ နေ၍။ ပါတောဝ၊
 စောစောသာလျှင်။ ဂမိဿာမ၊ သွားပါကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍။ နိက္ခမိတွာ၊
 ထွက်ခြင်းငှာ။ နုဣစ္ဆံ၊ အလို့မရှိ။ သာ၊ နန်းတွင်းသူသည်။ ထတ္ထေဝ၊ ထိုကုမ္ဘ
 ယောသကအိမ်၌သာလျှင်။ ဝသိတွာ၊ နေ၍။ ပုနဒိဝသေ၊ မိုးသောက်သော
 နေ၌။ တဿ၊ ထိုကုမ္ဘယောသက၏။ အရညံ၊ ဂမနဝေလာယ၊ တောသို့သွားအံ့
 သောအခါ၌။ သာမိ၊ အရှင်။ တဝ၊ သင်၏။ နိဝါပံ၊ မိက္ခာဆန်ကို။ ဒက္ခာ၊
 ပေးခဲ့၍။ ယာဟိ၊ သွားလေလော့။ တေ၊ သင်၏။ အာဟာရံ၊ ထမင်းကို။
 ပစိဿာမိ၊ ချက်နှင့်ပါအံ့။ ဣတိဝတွာ၊ ဤသို့ဆိုခြင်းကြောင့်။ အမ္မ၊ အမိ။
 အလံ၊ မသင့်။ အဟမေဝ၊ ကျွန်တော်ပင်လျှင်။ ပစိတွာ၊ ချက်၍။ ဘုဉ္ဇိဿာမိ၊
 စားပါအံ့။ ဣသိဝုတ္ထေ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ ပုနပ္ပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ။
 နိဗန္ဓိတွာ၊ ဇွတ်တရွတ်ဆိုခြင်းကြောင့်။ တေန၊ ထိုကုမ္ဘယောသကသည်။
 ဒိဇန္တ၊ ပေးသည်ရှိသော်။ ဂဟိတမတ္တကေယေဝ၊ ယူရုံမျှကိုသာလျှင်။

၂-အပ္ပမာဒဝဂ္ဂ၊ ၂-ကုမ္ဘဃောသကသေဋ္ဌိဝတ္ထု (၄၁၇)

ကတော၊ ချီ။ အန္တရာပဏတော၊ ဈေးမှ။ ဘာဇနာနိစေဝ၊ အိုးတို့ကိုလည်းကောင်း။
 ပရိသုဒ္ဓတဏှာလောဒီနိစ၊ အလွန်ဖြူသောဆန် စသည်တို့ကိုလည်းကောင်း။
 အာဟရာပေဝ္ဋာ၊ ဆောင်၍။ ရာဇကုလေ၊ နန်းတော်၌။ ပစနနိယာမေန၊ ချက်
 သော နည်းဖြင့်။ သုပရိသုဒ္ဓံ၊ အလွန်သန့်ရှင်းစွာ။ ဩဒနဉ္စ၊ ထမင်းကို လည်း
 ကောင်း။ သာဒုရသနိ၊ မြန်မြတ်ဘောအရသာရှိကုန်သော။ ဒွေတိဏိ သူပ
 ဗျဉ္ဇနာနိစ၊ နှစ်လုံးသုံးလုံးကုန်သော ဟင်းလျာအိုးတို့ကိုလည်းကောင်း။ ပစိ
 တော၊ ချက်၍။ အရညတော၊ တောမှ။ အာဂထံဿ၊ ရောက်လာသော။ တဿ၊ ထို
 ကုမ္ဘဃောသကအား။ အဒါသိ၊ ပေး၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုထမင်းကို။
 ဘုဉ္ဇိတော၊ စား၍။ အဿ၊ ထိုကုမ္ဘဃောသက၏။ မုဒုစိတ္တံ၊ စိတ်၏နူးညံ့ခြင်းသို့။
 အာပန္နံ၊ ရောက်သည်၏ အဖြစ်ကို။ ဥတော၊ သိ၍။ သာမိ၊ သခင်။
 မယံ၊ ငါတို့သည်။ (အဿပုဒံ၊ ဥတောပုဒံ၊ မယံပုဒံတို့ကားထည့်သည်။)။
 ကိလန္တံ၊ ပင်ပန်းသည်။ အမှ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ကောဟဒ္ဓိဟံ၊ တစ်ရက် နှစ်ရက်မျှ။
 ဣဇေဝ၊ ဤအိမ်၌သာလျှင်။ ဟောမ၊ နေခြင်းငှာဖြစ်လိုကုန်၏။ ဣတိအာဟ၊
 ဤသို့ဆို၏။ သော၊ ထိုကုမ္ဘဃောသကသည်။ သာဂူတိ၊ ကောင်း၏ဟု။ သမ္ပ
 ဋိန္တံ၊ ဝန်ခံ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ သာယံပိ၊ ညချမ်းအခါ၌ လည်းကောင်း။
 ပုနဒိဝသေပိ၊ မိုးသောက်သောနေ့၌လည်းကောင်း။ မဇုရတတ္ထံ၊ မြန်မြတ်သော
 အရသာနှင့်ယှဉ်သောထမင်းကို။ ပစိတော၊ ချက်၍။ အဿ၊ ထိုကုမ္ဘဃောသက
 အား။ အဒါသိ၊ ပေး၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုကုမ္ဘဃောသက၏။ မုဒု
 စိတ္တံ၊ နူးညံ့သောစိတ်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကို။ ဥတော၊ သိ၍။ သာမိ၊ သခင်။
 ကတိပဟံ၊ နှစ်ရက်သုံးရက်။ ဣဇေဝ၊ ဤအိမ်၌လျှင်။ ဝသိဿာမ၊ နေပ
 ကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍။ တတ္ထ၊ ထိုအိမ်၌။ ဝသမာနာ၊ နေသည်ရှိသော်။ တိခိ
 ဇောန၊ ထက်စွာသော။ သတ္ထေန၊ ဓားဖြင့်။ တဿ၊ ထိုကုမ္ဘဃောသက၏။ မဉ္ဇ
 ဌာနံ၊ တည်ရာညောင်စောင်းကို။ ဟေဌာ၊ အဋ္ဌနိယံ၊ အပေါင်အောက်၌။ တဟံ
 တဟံ၊ ထိုထိုအရပ်၌။ ဆိန္နံ၊ ဖြတ်၏။ မဉ္ဇော၊ ညောင်စောင်းသည်။ တသ္မိံ၊ ထို
 ကုမ္ဘဃောသကသည်။ အာဂန္တော၊ လာ၍။ နိသိန္နမတ္တေ၊ နေကာမျှ ဖြစ်သော
 အခါ၌။ ဟေဌာ၊ အောက်သို့။ ဩလမ္ဘိ၊ တွဲလျားကျ၏။ သော၊ ထိုကုမ္ဘဃော
 သကသည်။ ကသ္မာ၊ အတယ်ကြောင့်။ အယံမဉ္ဇော၊ ဤညောင်စောင်းသည်။
 ဆိန္နိတော၊ ပြတ်၍။ ဂတော၊ ကျသနည်း။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ သာမိ၊ အရှင်

(၄၁၈)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

သား။ ဒုဟရဒါရကေ၊ သူငယ်တို့ကို။ ဝါရေတုံ၊ တားမြစ်ဆီးတားခြင်းငှာ။ နသက္ကောမ၊ ဝါတို့မတတ်နိုင်။ ဧတ္ထေဝ၊ ဤညောင်စောင်း၌လျှင်။ သန္တိပတန္တိ၊ စည်းဝေး၍ ကစားကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ အမ္မ၊ အမိ။ မေ၊ မိ။ ဣဒံ၊ ဤဆင်းရဲခြင်းသည်။ တုမေ၊ သင်တို့ကို။ နိဿယ၊ မှီ၍။ ဇာတံ၊ ဖြစ်၏။ အဟံဟိ၊ ငါသည်လျှင်။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ ကတ္တမိ၊ တစ်စုံတစ်ခုသောအရပ်သို့။ ဂစ္ဆန္တောပိ၊ သွားသော်လည်း။ ဒွါရံ၊ တံခါးကို။ ပိဒဟိတောဝ၊ ပိတ်၍သာလျှင်။ ဂစ္ဆာမိ၊ သွား၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ တာတ၊ ငါ့သား။ ကိံကရောမိ၊ အဘယ်သို့ပြုရအံ့နည်း။ ဝါရေတုံ၊ တားမြစ်ခြင်းငှာ။ နသက္ကောမိ၊ မတတ်နိုင်။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဣဒံ၊ နိဿယမေန၊ ဤသို့သောနည်း ဖြစ်လျှင်။ ဒေတယောဒိဝသေ၊ နှစ်ရက်သုံးရက်တို့ပတ်လုံး။ ဆိန္နိတော၊ ဖြတ်ခြင်းကြောင့်။ တေန၊ ထိုကုမ္ဘဗောဿကသည်။ (တေနကားထည့်ပုဒ်)။ ဥဇ္ဈာယိတော၊ ကဲ့ရဲ့၍။ ခိယိတော၊ ရှုတ်ချ၍။ ဝုစ္စမာနာပိ၊ မောင်းမဲ၍ ဆိုပါသော်လည်း။ တထေဝ၊ ထိုအရှေ့အတူသာလျှင်။ ဝတော၊ ဆို၍။ ပုန၊ တစ်ဖန်။ ဧကံဒေရဇ္ဈကေ၊ တစ်ခုနှစ်ခုသောကြိုးတို့ကို။ ဌပေတော၊ ထား၍။ သေသေ ကြွင်းသောကြိုးတို့ကို။ ဆိန္နိ၊ ဖြတ်တောက်၏။ တံဒိဝသံ၊ ထိုနေ့၌။ တသ္မိံ၊ ထိုကုမ္ဘဗောဿကသည်။ နိသိန္နမတ္ထေယေဝ၊ ထိုင်ကာမျှ၌သာလျှင်။ သဗ္ဗဌာနံ၊ အလုံးစုံသောညောင်စောင်းသည်။ ဘူမိယံ၊ မြေ၌။ ပတိ၊ ကျ၏။ သီသံ၊ ဦးခေါင်းသည်။ ဇဏ္ဍကေဟိ၊ ပုဆစ်ခူးတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ကေတော၊ တကွနက်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုကုမ္ဘဗောဿကသည်။ ဥဌာယ၊ ထ၍။ ကိံကရောမိ၊ အသို့ပြုပါရအံ့နည်း။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ကုဟိံ၊ အဘယ်အရပ်သို့။ ဂမိဿာမိ၊ သွားပါရအံ့နည်း။ နိပ္ပဇ္ဇနမဉ္ဇေယပိ၊ အိပ်သော ညောင်စောင်း၏လည်း။ တုမေဟိ၊ သင်တို့သည်။ အသမိကောဝိယ၊ အရှင်မရှိဘိသကဲ့သို့။ ကတော၊ ပြုအပ်သည်။ အမှိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ တာတ၊ ငါ့သား။ အဟံ၊ ငါသည်။ ကိံကရောမိ၊ အသို့ပြုပါရအံ့နည်း။ ပဋိဝိဿက ဒါရကေ၊ အကျွမ်းဝင်သောသူငယ်တို့ကို။ ဝါရေတုံ၊ တားမြစ်ခြင်းငှာ။ နသက္ကောမိ၊ မတတ်နိုင်။ ဟောတု၊ ထိုသို့မူလည်းဖြစ်စေ။ မာစိန္တယိ၊ မကြုံလင့်။ ဣမာယနာမဝေလာယ၊ ဤမည်သောအခါ၌။ ကုဟိံ၊ အဘယ်အရပ်သို့။ ဂမိဿသိ၊ သွားအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုပြီးသော်။ မိတရံ၊ သမီးကို။ အာမန္တေတော၊

၀၃

၂-အပ္ပမာဒဝဂ္ဂ၊ ၂-ကုမ္ဘဗောဿကသေဋ္ဌိဝတ္ထု (၄၁၉)

ခေါ်၍။ အမ္မ၊ ငါ့သမီး။ တဝ၊ တာတိကဿ၊ သင့်မောင်၏။ နိပ္ပဇ္ဇနောကာသံ၊
 အိပ်ရာအခွင့်ကို။ ကရောဟံ၊ ပြုလေဘူး။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ သာ၊
 ထိုသမီးသည်။ ဧကပယောန၊ နံပါးတတက်ဖြင့်။ သယိတူ၊ အိပ်၍။ သာမိ၊
 အရှင်။ ဣမ၊ ဤအိပ်ရာသို့။ အာဂစ္ဆထ၊ လာကုန်လေဘူး။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့
 ဆို၏။ ဣတရာပိ၊ အမိသည်လည်း။ နံ၊ ထိုကုမ္ဘဗောဿကကို။ တာတ၊ ငါ့သား။
 ဂစ္ဆ၊ သွားချေ။ ဘဂိနိယာ၊ နှမနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ နိပ္ပဇ္ဇ၊ အိပ်လေလေဘူး။
 ဣတိဝဒသိ၊ ဤသို့ဆို၏။ သော၊ ထိုကုမ္ဘဗောဿကသည်။ တာယ၊ ထိုသမီးနှင့်။
 သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဧကမဉ္စေ၊ တစ်ခုတည်းသော ညောင်းစောင်း၌။ နိပ္ပဇ္ဇိတူ၊
 အိပ်၍။ တံဒိဝသညေဝ၊ ထိုနေ၌သာလျှင်။ သန္တဝံ၊ ပေါင်းတော်ခြင်းကို။
 အကာသိ၊ ပြု၏။ ကုမာရိကာ၊ သတို့သမီးသည်။ ပရောဒိ၊ ငိုကြွေးမြည်တမ်း၏။
 အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုသမီးကို။ မာတာ၊ အမိသည်။ အမ္မ၊ ငါ့သမီး။ ကိံ၊ အဘယ်
 ကြောင့်။ ရောဒသိ၊ ငိုကြွေးသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ အမ္မ၊ အမိ။ ဣဒံနာမ၊
 ဤမည်သောအကြောင်းသည်။ ဇာတံ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြောဆို၏။ အမ္မ၊
 ငါ့သမီး။ ဟောတု၊ ထိုသို့မူလည်းဖြစ်စေ။ ကိံ၊ အဘယ်သို့။ ကာတု၊ ပြုခြင်းငှာ။
 သက္ကာ၊ တတ်ကောင်းအံ့နည်း။ တယာပိ၊ သင်သည်လည်း။ ဧတံဘက္ကာရံ၊ စား
 ရာလင်တစ်ယောက်ကို။ လဒ္ဓုံ၊ ငှာ။ ဝန္တတိ၊ ၏။ ဣမိနာပိ၊ ဤကုမ္ဘဗောဿက
 သည်လည်း။ ဧကံ ပါဒ ပရိစာရိတံ၊ ခြေရင်း၌ လုပ်ကျွေးသော မိန်းမ
 တစ်ယောက်ကို။ လဒ္ဓုံ၊ ရခြင်းငှာ။ ဝန္တတိ၊ သင့်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍။ တံ၊ ထို
 ကုမ္ဘဗောဿကကို။ ဇာမာတရံ၊ သားမက်ကို။ အကာသိ၊ ပြု၏။ တေ၊ ထိုသူတို့
 သည်။ သမဂ္ဂ၊ ဝါသံ၊ အညီအညွတ်နေခြင်းကို။ ဝသိံ၊ သု၊ နေကုန်၏။ သာ၊ ထို
 နန်းတွင်းသူမသည်။ ကတိပါဟစ္စယေန၊ နှစ်ရက်သုံးရက်လွန်သဖြင့်။ ရညော၊
 မင်းအား။ သာသနံ၊ သံတင်းစကားကို။ ပေသေသိ၊ စေလွှတ်၏။ ဘတကဝီထိယံ၊
 သူရင်းငှားတို့၏။ သွားရာလမ်းခရီး၌။ ဆဏံ၊ သဘင်ပွဲလမ်းကို။ ကရောန္တု၊
 ပြုကြစေကုန်လေဘူး။ ယဿ၊ အကြင်သူ၏။ ဃရေ၊ အိမ်၌။ ဆဏံ၊
 ပွဲသဘင်ကို။ နကရိဿတိ၊ မပြုသည်ဖြစ်အံ့။ တဿ၊ ထိုသူအား။ ဧတ္ထကော
 နာမဒဏ္ဍော၊ ဤမျှလောက်သော ခဏ်သင့်စေ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဗောဿနံ၊
 ကြွေးကြော်ခြင်းကို။ ကာရေတု၊ ပြုစေလေဘူး။ ဣတိ၊ ဤသို့ စေလွှတ်၏။
 ရာဇာ၊ မင်းသည်။ တထာ၊ ထိုဆိုတိုင်း။ ကာရေသိ၊ ပြုစေ၏။ အထ၊ ထိုအခါ

(၄၂၀)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

၌။ နံ၊ ထိုကုမ္ဘဗောသကကို။ သဿ၊ ယောက္ခမသည်။ အာဟ၊ ဆို၏။ တာတ၊
 ငါသားဗောသက။ တတကဝီထိယံ၊ သူရင်းငှားတို့၏သားရာခရီး၌။ ရာဇာ
 ဏာယ၊ မင်း၏အာဏာဖြင့်။ ဆဏော၊ ပွဲသဘင်ကို။ ကတ္တဗ္ဗော၊ ပြုအပ်သည်။
 ဇာတော၊ ဖြစ်၏။ ကိံကရောမ၊ အသို့ပြုကုန်ရအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။
 အမ္မ၊ အမိ။ အဟံ၊ ငါသည်။ တတိံကရောန္တောပိ၊ သူရင်းငှား ပြု၍လည်း။
 ဇီဝိတံ၊ အသက်မွေးခြင်းငှား။ နသက္ကောမိ၊ မတတ်နိုင်။ ကိံကရိယာမိ၊ အဘယ်
 သို့ ပွဲခံရအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ တာတ၊ ငါသား။ ဃရာဝါသံ၊ အိမ်ယာ
 ထောင်သောလူ၏ဘောင်၌။ ဝသန္တာနာ၊ နေကုန်သောသူတို့မည်သည်ကား။
 ဣဏံပိ၊ မြို့ကိုလည်း။ ဂဏန္တိ၊ ယူရကုန်၏။ ရညော၊ မင်း၏။ အာဏာ၊
 အာဏာကို။ အကာတံ၊ မပြုဘဲနေခြင်းငှား။ နလဗ္ဗာ၊ မရအပ်ကုန်။ ဣဏ
 တေဒနာမ၊ ယူပြီးသောမြို့မည်သည်ကား။ ယေနကေနစိဥပယေန၊ တစ်စုံ
 တစ်ခုသောအကြောင်းဖြင့်။ မစ္စိထံ၊ လွတ်ခြင်းငှား။ သက္ကာ၊ တတ်ကောင်း၏။
 ဂစ္ဆ၊ သွားချေ။ ကုတောစိ၊ တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူ၏ အိမ်မှ။ ကေဒေ
 ကဟာပဏေ၊ တစ်သပြာနှစ်သပြာတို့ကို။ အာဟရ၊ ဆောင်ချေလော့။ ဣတိ
 အာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ သော၊ ထိုကုမ္ဘဗောသကသည်။ ဥဇ္ဈာယန္တော၊ ကဲ့ရဲ့
 လျက်။ ဂန္တော၊ သွား၍။ စတ္တာလိသ ကောဋီဓနဋ္ဌာနတော၊ ကုဋေလေးဆယ်
 ဥစ္စာထားရာမှ။ ကေမေဝကဟာပဏံ၊ တစ်သပြာကိုလျှင်။ အာဟရိ၊ ဆောင်ခဲ့
 ၏။ သာ၊ ထိုကိုယ်လုပ်မိန်းမသည်။ တံ ကဟာပဏံ၊ ထိုအသပြာကို။ ရညော၊
 မင်းအား။ ပေသေတွာ၊ ပို့လေစေ၍။ အတ္တဓော၊ မိမိ၏။ ကေကဟာပဏေန၊
 တစ်သပြာဖြင့်။ ဆဏံ၊ ပွဲသဘင်ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ပုန၊ တစ်ဖန်။ ကတိပဟစ္စ
 ယေန၊ နှစ်ရက် သုံးရက် လွန်သဖြင့်။ တထေဝ၊ ထိုအတူလျှင်။ သာသနံ၊
 သတင်းစကားကို။ ပဟိဏိ၊ စေလွှတ်၏။ ပုန၊ တစ်ဖန်။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ ဆဏံ၊
 ပွဲသဘင်ကို။ ကရောန္တ၊ ပြုကုန်လော့။ အကရောန္တာနံ၊ မပြုကုန်သော သူတို့
 အား။ ဧတ္တကော ဒဏ္ဍောတိ၊ ဤမျှသော ဒဏ်သင့်စေဟူ၍။ အာဏာပေသိ၊
 စေလွှတ်၏။ ပုနပိ၊ တစ်ဖန်လည်း။ သော၊ ထိုကုမ္ဘဗောသကသည်။ တာယ၊
 ထိုနန်းတိုင်းသူသည်။ တထေဝ၊ ထိုရှေ့အတူသာလျှင်။ ဝတွာ၊ ဆို၍။ နိပ္ပိဋိယ၊
 မာဓော၊ နှိပ်စက်အပ်သည်ရှိသော်။ ဂန္တော၊ သွား၍။ တယော၊ ကဟာပဏေ၊
 သုံးသပြာတို့သို့။ အာဟရိ၊ ဆောင်၏။ သာ၊ ထိုကိုယ်လုပ်မောင်းမသည်။ တေပိ

၂-အပ္ပမာဒဝဂ္ဂ၊ ၂-ကုမ္ဘဗောဓကသေဋ္ဌိဝတ္ထု (၄၂၁)

ကဟာပဏော၊ ထိုအသပြာတို့ကိုလည်း။ ရညော၊ မင်းအား။ ပေသေတော၊ ပို့လေ
 စေ၍။ ပုန၊ တစ်ဖန်။ ကတိပါဟစ္စယေန၊ နှစ်ရက်သုံးရက်လွန်သဖြင့်။ တထော၊
 ထိုရှေ့အတူသာလျှင်။ သာသနံ၊ သတင်းစကားကို။ ပဟိဏိ၊ စေလိုက်၏။
 ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ပုရိသေ၊ လူလင်ယောက်ျားတို့ကို။ ဣမံ၊ ဤကုမ္ဘ
 ဗောဓကကို။ ပက္ခောသာပေတု၊ ခေါ်စေလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ရာဇာနံ၊ ကို။
 ပေသေသိ၊ ၏။ ပုရိသာ၊ မင်းချင်းတို့သည်။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ကုမ္ဘဗောဓကော
 နာမ၊ ကုမ္ဘဗောဓကမည်သော သူသည်။ ကတရော၊ အဘယ်မည်သော
 သူနည်း။ ဣတိပုစ္ဆိတော၊ ဤသို့မေးလတ်၍။ ပရိယေသန္တာ၊ ရှာကုန်သည်
 ရှိသော်။ တံ၊ ထိုကုမ္ဘဗောဓကကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ တော၊ အချင်း။ ဟိ၊ လာ
 လှည့်။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ တံ၊ သင့်ကို။ ပက္ခောသတိ၊ ခေါ်တော်မူ၏။ ဣတိ
 အာဟံသု၊ ဤသို့ဆိုကုန်၏။ သော၊ ထိုကုမ္ဘဗောဓကသည်။ တိတော၊
 ကြောက်သည်ဖြစ်၍။ မံ၊ ငါ့ကို။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ နဇာနာတိ၊ မသိ။ ဣတိ
 အာဒိနိ၊ ဤသို့စသောစကားတို့ကို။ ဝတော၊ ဆို၍။ ဂန္ဓာ၊ သွားခြင်းငှာ။ နဣစ္ဆိ၊
 အလိုမရှိ။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ထိုကုမ္ဘဗောဓကကို။ ဗလက္ကာရေန၊ အနိုင်အ
 ထက်ဖြင့်။ ဟတ္တာဒိသု၊ လက်စသည်တို့၌။ ဂဟေတော၊ ကိုင်၍။ ကခုယိံ သု၊ ဆွဲငင်
 ကုန်၏။ သာဣတ္ထိ၊ ထိုနန်းကွင်းသူမိန်းမသည်။ တေ၊ ထိုမင်းလူလင်တို့က
 ဆွဲငင်သည်တို့ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ အရေဒုဗ္ဗိနီတော၊ ဟယ်မကောင်းသဖြင့်
 ဆောင်အပ်ကုန်သော မင်းစေကျွန်တို့။ တုမှေ၊ သင်တို့သည်။ မမ၊ ငါ၏။ ဇာမာ
 တရံ၊ သားမက်ကို။ ဟတ္တာဒိသု၊ လက်စသည်တို့၌။ ဂဟေတု၊ ဆွဲငင်ယူခြင်းငှာ။
 အနန္တုဇ္ဈိကာတိ၊ မလျောက်ပတ်ကုန်ဟူ၍။ တဇ္ဇေတော၊ ခြိမ်းမောင်း
 ခြောက်လှန့်၍။ တာတ၊ ငါ့သား။ ဟိ၊ လာလှည့်။ မာတာယိ၊ မကြောက်လင့်။
 ရာဇာနံ၊ မင်းကြီးကို။ ဒိသ္မာ၊ တွေ့မြင်သည်ရှိသော်။ ဝ၊ တွေ့မြင်ရသောအခါ
 ၌။ တဝ၊ ၏။ ဟတ္တာဒိဂါဟကာနံ၊ လက်စသည်တို့ကို ဆွဲငင်သောသူတို့၏။
 ဟုတ္တေယေဝ၊ လက်တို့ကိုသာလျှင်။ ဆိန္ဒာပေသာမိ၊ ဖြတ်စေအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့
 နှစ်သိမ့်စေ၍။ သာ၊ ထိုနန်းကွင်းသူသည်။ ဓိတရံ၊ သမီးကို။ အာဒါယ၊ ခေါ်၍။
 ပုရတောဟုတော၊ ရှေ့သွားဖြစ်၍။ ရာဇဂေဟံ၊ နန်းတော်သို့။ ပတော၊ ရောက်၍။
 ဝေသံ၊ အသွင်အဆင်းသဏ္ဌာန်ကို။ ပရိဝတ္တေတော၊ လဲလှယ်စေ၍။ သဗ္ဗာ
 လကာရပဋိမဏ္ဍိတော၊ အလုံးစုံသောတန်းဆာဖြင့် တန်းဆာဆင်လျက်။ ဧက

(၄၂၂)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

မန္တ၊ တင့်အပ်လျှောက်ပတ်သောအရပ်၌။ အဋ္ဌာသိ၊ နေ၏။ ဣတရေပိ၊ ကုမ္ဘ
 ယောသကကိုလည်း။ ပရိကစ္ဆိတော၊ ဆွဲငင်စေ၍။ အာနယိံ သုယေဝ၊ ဆောင်
 ကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဝန္တိကော၊ ရှိခိုး၍။ ဌိတံ၊ နေသော။
 နံ၊ ထိုကုမ္ဘယောသကကို။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ အာဟ၊ မေးတော်မူ၏။ တံ၊ သင်
 သည်။ ကုမ္ဘယောသပကာနာမ၊ ကုမ္ဘယောသကမည်သော သူပင်လော။
 ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဒေဝ၊ မင်းကြီး။ အာမ၊ ဩော်မှန်ပါ၏ဘုရား။ ဣတိ၊
 ဤသို့တင်၏။ ကိံ၊ ကာရဏာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ မဟာဓနံ၊ များစွာသော
 ဥစ္စာကို။ ဝလဉ္ဇေတော၊ သုံးဆောင်၍။ နခါဒသိ၊ မစားသောက်လေဘိသနည်း။
 ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ တတိံ၊ ကတော၊ အစားလုပ်ဆောင်
 ၍။ ဇီဝန္တဿ၊ အသက်မွေးသော။ မေ၊ ကျွန်တော်အား။ မဟာဓနံ၊
 များစွာသောဥစ္စာကို။ ကုတော၊ အဘယ်မှာရအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့တင်သည်
 ရှိသော်။ ဝေ၊ သို့။ မာကရိ၊ မဆိုလင့်။ ကိံ၊ အဘယ်ကြောင့်။ အမှေ၊ ငါ့ထို့ကို။
 ဝဉ္ဇေသိ၊ လှည့်စားသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်၏။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ နဝဉ္ဇေမိ၊
 ကျွန်တော်မလှည့်စား။ မေ၊ ကျွန်တော်အား။ ဓနံ၊ ဥစ္စာသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။
 ဣတိ၊ ဤသို့တင်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုကုမ္ဘယောသကအား။ ရာဇာ၊
 မင်းသည်။ တေကဟာဗဏေ၊ ထိုအသပြာတို့ကို။ ဒသေတော၊ တုတ်ပြု၍။ ဣမေ၊
 ဤအသပြာတို့သည်။ ကဿ၊ အဘယ်သူ၏။ ကဟာပဏာ၊ အသပြာတို့နည်း။
 ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ သော၊ ထိုကုမ္ဘယောသကသည်။ သဉ္ဇာနိတော၊
 သိ၍။ အဟော၊ အံ့ဘွယ်ရှိစွ။ ဗာလောမလိမ္မာခြင်းသည်။ အမှီ၊ ဖြစ်ချေပြီ။
 ကထံနုခေါ၊ အဘယ်သူသည်လျှင်။ ဣမေ၊ ဤအသပြာတို့ကို။ ရညော၊ မင်း၏။
 ဟတ္ထံ၊ လက်သို့။ ပတ္တာ၊ ရောက်အောင်ပို့လေကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ သို့။
 ဣတောစိတောစ၊ ထိုမှဤမှလည်း။ ဩလောကေန္တော၊ ကြည်သည်ရှိသော်။
 တာဓဒ္ဒပိ၊ တိုသားအမိန့်စစ်ယောက်ထိုသည်လည်း။ ပဋိမဏ္ဍိတပသာဓနာ၊ ဆင်
 ယင်ဝတ်စားသောတန်းဆာဖြင့်။ ဂဗ္ဘဒ္ဓါရမူလေ၊ တိုက်တံခါးဝ၌။ ဌိတာ၊
 နေသည်တို့ကို။ ဒိဿ၊ မြင်၍။ ဣဒံကမ္မံ၊ ဤအမှုသည်။ ဘာရိယံပတ၊ ဝန်လေး
 လှ၏ကကား။ ဣမာဟံ၊ ဤမိန်းမတို့ကို။ ရညော၊ မင်းသည်။ ပယောဇိတတိ၊
 စေခိုင်းတိုက်တန်းခြင်းတို့သည်။ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေသိ၊
 ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုကုမ္ဘယောသကကို။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။

၂-အပ္ပမာဒဝဂ္ဂ၊ ၂-ကုမ္ဘဿောသကသေဋ္ဌိဝတ္ထု (၄၂၃)

တော၊ အိုအချင်း။ ဝဒေဟိ၊ ဆိုသော။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။
 ကရောသိ၊ ပြုတိသနည်း။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။
 မေ၊ ငါ၏။ နိဿယော၊ မှီရာသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော။ မာဒိ
 သော၊ ငါကဲ့သို့သော။ နိဿယော၊ မှီရာသည်။ ဘဝိတုံ၊ ဖြစ်ခြင်းငှာ။ နဝဇ္ဇတိ၊
 မသင့်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်၏။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ ဒေဝေ၊ သည်။
 မေ၊ ကျွန်တော်၏။ အဝဿယော၊ မှီရာသည်။ သစေဟောထ၊ အကယ်၍ဖြစ်ပါ
 ကုန်မူကား။ ကလျာဏံ၊ ကောင်းသည်သာဖြစ်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့တင်၏။ တော၊
 အိုအချင်း။ ဟောမိ၊ ငါဖြစ်အံ့။ တေ၊ သင်၏။ ဇနံ၊ ကား။ ကိတ္ထကံ၊ အဘယ်မျှရှိ
 သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ စတ္တာလီသကော
 ဋိယော၊ ကုဋေလေးဆယ်ရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့တင်၏။ ကိ၊ အဘယ်အကြောင်း
 ကို။ လဒ္ဓံ၊ ရခြင်းငှာ။ ပဉ္စတိ၊ သင့်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ ဒေဝ၊ မင်းကြီး။
 သကဋ္ဌာနိ၊ လှည်းတို့ကို။ လဒ္ဓံ၊ ရခြင်းငှာသင့်၏။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့တင်၏။
 ရာဇော၊ သည်။ အနေကသတာနိ၊ အရာမက များကုန်သော။ သကဋ္ဌာနိ၊
 လှည်းတို့ကို။ ယောဇာပေတွာ၊ ကစေ၍။ ပဟိဏိတွာ၊ စေလိုက်၍။ တံဇနံ၊ ထို
 ဥစ္စာကို။ အာဟာရာပေတွာ၊ ဆောင်စေ၍။ ရာဇာဏေ၊ မင်းယင်ပြင်၌။ ရာသိ၊
 အစုကို။ ကာရာပေတွာ၊ ပြုစေ၍။ ရာဇာဂဟဝါသိနော၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌ နေ
 ကုန်သောသူတို့ကို။ သန္တိဝါတေတွာ၊ စည်းဝေးစေ၍။ ဣမသ္မိံ၊ နဂရေ၊ ဤရာဇ
 ဂြိုဟ်ပြည်၌။ ကဿစိ၊ တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူအား။ ဧတ္ထကံ၊ ဤမျှလောက်
 သော။ ဇနံ၊ ဥစ္စာသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသလော။ ဣတိပုစ္ဆိတွာ၊ ဤသို့မေးတော်မူခြင်း
 ကြောင့်။ ဒေဝ၊ မင်းကြီး။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်သည်ရှိသော်။ အဿ၊
 ထိုကုမ္ဘဿောသကအား။ ကိ၊ ပန၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှာ။
 ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်အံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်လတ်သော်။ ဒေဝ၊ မင်းကြီး။ သက္ကာရံ၊
 ပူဇော်ထိုက်၏။ ဣတိဝုတ္တေ၊ ဤသို့လျှောက်ခြင်းကြောင့်။ မဟန္တေန၊ များစွာ
 သော။ သက္ကာရေန၊ ပူဇော်သက္ကာဖြင့်။ တံ၊ ထိုကုမ္ဘဿောသကကို။ သေဋ္ဌိ
 ဌာနေ၊ သူဌေးအရာ၌။ ထပေတွာ၊ ထား၍။ ဓီတရံ၊ သမီးကို။ တဿေဝ၊ ထို
 ကုမ္ဘဿောသကအားသာလျှင်။ ဒတွာ၊ ပေး၍။ တေန၊ ထိုကုမ္ဘဿောသကနှင့်။
 သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ သတ္ထု၊ သန္တိကံ၊ ဘုရားအထံတော်သို့။ ဝဇ္ဇာ၊ သွား၍။ ဝဇ္ဇိယှာ၊
 ရှိခိုး၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဣမံ ပူရိသံ၊ ဤသူဌေးယောက်ျားကို။

(၄၂၄)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

ပဿထ၊ ရှုတော်မူပါကုန်လော့။ ဝေရူပေ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ဓိတိမာ
 နာမ၊ တည်ကြည်ခြင်းနှင့် ပြည့်စုံသောသူမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ စက္ကာလိယ
 ကောဋိဝိဘဝေ၊ ကုဋေလေးဆယ် ကြွယ်ဝသော စည်းစိမ် ချမ်းသည်။
 ဟောန္တောပိ၊ ဖြစ်လျက်မူလည်း။ ဥပ္ပိလာဝိတာကာရံ၊ လျှပ်ပေါ်လောင်လည်
 သောအခြင်းအရာကို လည်းကောင်း။ အသ္မိမာနမတ္ထံ၊ ဝါယောကျ်ားဟူ
 သောမာန်မာနကိုလည်းကောင်း။ နကရောတိ၊ မပြု။ ကပဏောဝိယ၊ အထီး
 ကျန်သောယောကျ်ားကဲ့သို့။ ပိလောတိကံ၊ ပုဆိုးနှုမ်းကို။ နိဝါသေတွာ၊ ဝတ်၍။
 ဆတကဝိထိယံ၊ သူရင်းငှားတို့၏သွားရာခရီး၌။ ဘတိကတွာ၊ အစားပြု၍။
 ဇီဝန္တော၊ အသက်မွေး၏။ မယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဣမိနာ နာမဥပါယေန၊ ဤ
 မည်သောအကြောင်းဖြင့်။ ဉာတော၊ သိအပ်၏။ ဇာနိတွာစပန၊ သိပြီး၍ကား။
 ပက္ခောသာပေတွာ၊ ခေါ်စေ၍။ သနေဘာဝံ၊ ဥစ္စာရှိသည်၏ အဖြစ်ကို။
 သမ္ပုဋ္ဌိန္ဒာပေတွာ၊ ဝန်ခံစေ၍။ တံနံ၊ ထိုဥစ္စာကို။ အာဟာရာပေတွာ၊
 ဆောင်စေ၍။ သေဗ္ဗိဋ္ဌာနေ၊ သူဌေးအရာ၌။ ထပိတော၊ ထားအပ်၏။ အသထ၊
 ထိုကုမ္ဘဿသကအားလည်း။ ဓိတာ၊ သမီးကို။ မယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်။
 ဒိန္နာ၊ ပေးအပ်၏။ ဘန္တော၊ အရှင်ဘုရား။ မယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်လျှင်။ ဝေရူပေ၊
 ဤသို့သဘောရှိသော။ ဓိတိမာ၊ တည်ကြည်ခြင်းရှိသောသူကို။ နဒိဋ္ဌပုဗ္ဗော၊
 မမြင်စဘူး။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ တံ၊ စကားကို။ သုတွာ၊ ၍။
 သတ္တာ၊ သည်။ ဝေ၊ ဤသို့။ ဇီဝန္တယ၊ အသက်မွေးသောသူ၏။ ဇီဝိတံ၊ အသက်
 ရှည်ခြင်းသည်။ ဓမ္မိက၊ တရားနှင့်လျော်သော။ ဇီဝိတံနာမ၊ အသက်မွေးခြင်း
 မည်၏။ မဟာရာဇံ၊ မြတ်သောမင်းကြီး။ စောရိကာဒိကမ္မံန၊ ခိုးခြင်းစသော
 အမှုသည်ကား။ ဣစလောကေစော၊ ဤပစ္စုပ္ပန်လောက၌ လည်းကောင်း။
 ပရလောကေစ၊ တမလွန်လောက၌လည်းကောင်း။ ဝိဇ္ဇေတိ၊ နှိပ်စက်ညှဉ်းဆဲ
 တတ်၏။ ထတောနိဒါနံ၊ ထိုခိုးမှုစသောအကြောင်းကြောင့်။ သုခံနာမ၊ ချမ်း
 သာခြင်းမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ ပုရိသဿ၊ ယောကျ်ား၏။
 နေပါရိဇုညတာလေ၊ ဥစ္စာပြုနီးတီးသောအခါ၌။ ကသိံ၊ လယ်ထွန်ခြင်းကို
 လည်းကောင်း။ ဘတိံ၊ အယူ၍ အမှုလုပ်ခြင်းကို လည်းကောင်း။
 ကတွာပြု၍။ ဇီဝိတမေဝ၊ အသက်မွေးခြင်းသည်သာလျှင်။ ဓမ္မံ၊ တရားနှင့်
 လျော်သော။ ဇီဝိတံနာမ၊ အသက်မွေးခြင်းမည်၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ ဝေ

၂-အပ္ပမာဒဝဂ္ဂ၊ ၂-ကုမ္ဘဿေသကသေဋ္ဌိဝတ္ထု (၄၂၅)

ရူပဿ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ဝီရိယသမ္ပန္နဿ၊ လုံ့လနှင့်ပြည့်စုံသော။ သတိသမ္ပန္နဿ၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံသော။ ကာယဝါစာဟိ၊ ကိုယ်နှုတ်တို့ဖြင့်။ ပရိသုဒ္ဓကမ္မဿ၊ ဖြစ်စွာအမှုရှိသော။ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်။ နိသမ္မကာရိနော၊ စူးစမ်းဆင်ခြင်၍ ပြုလေ့ရှိသော။ ကာယာဒိဟိ၊ ကိုယ်စသည်တို့ဖြင့်။ သညတဿ၊ လွန်ကျူးခြင်းကို ဆုံးမတတ်သော။ ဓမ္မဇီဝိတံ၊ တရားနှင့်လျော်သော အသက်မွေးခြင်းကို။ ဇီဝိန္တဿ၊ အသက်မွေးခြင်းရှိသော။ သတိအဝိပ္ပာယေ၊ သတိမကင်းခြင်း၌။ ဌိတဿ၊ တည်သောသူအား။ ဣဿရိယံ၊ အစိုးရခြင်းသည်။ ဝနုတိယေဝ၊ ပွားသည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိဝတု၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

(၂၄။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး။ ဥဋ္ဌာနဝတေ၊ မပျင်းမရိ လုံ့လရှိသော။ သတိမတောစ၊ သတိရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ သုစိကမ္မဿစ၊ အပြစ်မရှိ စင်ကြယ်သော ကာယကံနှင့်လည်းပြည့်စုံသော။ နိသမ္မကာရိနော စ၊ အလုံးစုံသောအမှုကို ပညာဖြင့် စူးစမ်း၍ ပြုလေ့ရှိသည်လည်း ဖြစ်သော။ သညတဿစ၊ ကိုယ်နှုတ်နှလုံးကို စောင့်စည်းလေ့ရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ ဓမ္မဇီဝိနော၊ တရားနှင့်အညီ အသက်မွေးလေ့ရှိသော။ အပ္ပမတ္တဿ၊ မမေ့မလျော့သောသူအား။ ယသော၊ ကျော်စောထင်ပေါ်ခြင်းသည်။ အဘိဝနသိ၊ အလွန်ပွားများ၏။) ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ ဥဋ္ဌာနဝတေ တံ၊ ဝတေဟူသည်ကား။ ဥဋ္ဌာနဝီရိယဝန္တဿ၊ ထကြွလုံ့လရှိသော။ သတိမတောတံ၊ ဟူသည်ကား။ သထိသမ္ပန္နဿ၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံသော။ သုစိကမ္မဿာတံ၊ ဟူသည်ကား။ နိဒ္ဒေါသေဟိ၊ အပြစ်မရှိကုန်သော။ နိရာပရာဓေဟိ၊ ပြစ်မှားခြင်းမရှိကုန်သော။ ကာယကမ္မာဒိဟိ၊ ကာယကံစသည်တို့နှင့်။ သမန္နာဂတဿ၊ သော။ နိသမ္မကာရိနောတံ၊ ဟူသည့်ကား။ ဝေဉ္စ၊ ဤသို့လျှင်။ ဘဝိသတံ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိဝ၊ ဤသို့လည်းကောင်း။ ဝေ၊ ဤသို့။ ကရိယျာမိအံ၊ ဣတိဝ၊ ဤသို့လည်းကောင်း။ ဣမသ္မိကမ္မေ၊ ဤအမှုကို။ ဝေ၊ ဤသို့။ ကတေ၊ ပြုသည်ရှိသော်။ ဣဒ္ဒနာမ၊ ဤမည်သောအကျိုးသည်။ ဘဝိသတံ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိဝေ၊ ဤသို့။ နိဒါနံ၊ အကြောင်းကို။ သလ္လေက္ခေတွာ၊ မှတ်၍။ ရောဂတိကိစ္ဆနိဝိယ၊ ဆေးကုခြင်းကဲ့သို့။ သဗ္ဗကမ္မာနိ၊ ခပ်သိမ်းသောအမှုတို့ကို။ နိသာမေတွာ ဥပဓာရေတွာ၊

(၄၂၆)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

ပညာဖြင့်ဆင်ခြင်၍။ ကရောန္တဿ၊ ပြုသော။ သညတဿာတိ၊ ဟူသည်ကား။
 ကာယာဒိဟိ၊ ကိုယ်စသည်တို့ဖြင့်။ သညတဿ နိစိတဿ၊ အကုသိုလ်ကိုဆည်း
 ပူးခြင်းမရှိသော။ ဓမ္မဇီဝိနောတိ၊ ဟူသည်ကား။ အဂါရိကဿ၊ အိမ်ထောင်
 ခြင်း ရှိသောသူအား။ တုလာကုဋ္ဌာဒိနိ၊ ချိန်ဆင်းလဲခြင်းစသည်တို့ကို။ ဝဇ္ဇေ
 တွာ၊ ကြဉ်၍။ ကသိဂေါရက္ခာဒိဟိ၊ လယ်ထွန်ခြင်းနွားကျောင်းခြင်းစသည်တို့
 ဖြင့်။ အနာဂါရိကဿ၊ အိမ်ယာထောင်ခြင်း မရှိသော သူအား။ ဝေဇ္ဇကမ္မ
 ဌတ ကမ္မာဒိနိ၊ ဆေးကုခြင်း တမန်စေခြင်း အမှုစသည်တို့ကို။ ဝဇ္ဇေတွာ၊
 ကြဉ်၍။ ဓမ္မေန သမေန၊ တရားနှင့်ညီစွာ။ ဘိက္ခာစရိယာယ၊ ဆွမ်းခံခြင်းဖြင့်။
 ဇီဝိတံ၊ အသက်ကို။ ကပ္ပေန္တဿ၊ မွေးသော။ အပ္ပမတ္တဿာတိ၊ ဟူသည်ကား။
 အဝိပ္ပဝုဋ္ဌသတိနော၊ မကင်းသော သတိဖြင့် နေလေ့ရှိသော သူအား။
 ယသောဘိဝံနုတိတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဣဿရိယဘောဂသမ္ပန္နသင်္ခါတောစေဝ၊
 အစိုးရခြင်းနှင့် ပြည့်စုံခြင်း စည်းစိမ်နှင့်ပြည့်စုံခြင်းဟု ဆိုအပ်သည်လည်းဖြစ်
 သော။ ကိတ္တိဝဏ္ဏဘဏန သင်္ခါတောစ၊ ကျော်စောခြင်း ချီးမွမ်းခြင်းဟု ဆို
 အပ်သည်လည်းဖြစ်သော။ ယသောစ၊ ကျော်စောခြင်းလည်း။ အဘိဝံနုတိ၊
 ပွားများ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဟောတော်မူ၏။

ဂါထာ ပရိယောသာနေ၊ ဂါထာအဆုံး၌။ ကုမ္ဘဃောသကော၊ ကုမ္ဘ
 ဃောသကသည်။ သောတာပတ္တိဖလေ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌဟိ၊ တည်
 လေ၏။ အညေ၊ တစ်ပါးကုန်သော။ ဗဟူဝိ၊ များစွာသော သူတို့သည်လည်း။
 သောတာပတ္တိဖလာဒိနိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ် စသည်တို့သို့။ သမ္မာပုဏိသု၊
 ရောက်ကုန်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ မဟာဇနဿ၊ လူအပေါင်းအား။ သာတ္ထိကာ၊
 အကျိုးရှိသော။ ဓမ္မဒေသနာ၊ တရားဟောခြင်းသည်။ ဇာတာ၊ ဖြစ်၏။

ဒုတိယံ၊ သော။ ကုမ္ဘဃောသကဝတ္ထု-သည်

ဣတိ သမတ္ထော၊ ဤတိုင်ပြီးပြီ။

၂-အပ္ပမာဒဝဂ္ဂ၊ ၃-စူဠပန္နကတ္ထေရဝတ္ထု

ကုမ္ဘဿောသကဝတ္ထု၌ ဟောရာဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုပြီး၍ စူဠပန္နက
ဝတ္ထု၌ ဟောရာဂါထာကို ပြုခြင်းငှာ “ဥဋ္ဌာနေနပ္ပမာဒေနာတိ” စသော ပါဠိကို
မိန့်အပ်၏။

☞ ဥဋ္ဌာနေနပ္ပမာဒေနာတိဣမံဓမ္မဒေသနံ၊ ဥဋ္ဌာနေနပ္ပမာဒေန စသော ဤ
တရားဟောခြင်းကို။ သတ္တာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ ဝေဠုဝနေ၊ ဝေဠုဝန်
ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူစဉ်။ စူဠပန္နကတ္ထေရံ၊ စူဠပန္နက
မထေရ်ကို။ အာရဗ္ဗ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

ကိရ၊ ကြားဘူးသည်ကား။ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌။ နေသေဋ္ဌိကုလ
ဿ၊ ဥစ္စာရှိသောသူဌေး၏။ ဓိတာ၊ သမီးသည်။ ဝယပတ္တကာလေ၊ အရွယ်သို့
ရောက်သောအခါ။ မာတာပိတူဟိ၊ မိဘတို့သည်။ သတ္တဘူမိကဿ၊ ဘုံခုနစ်ဆင့်
ရှိသော။ ပါသဒဿ၊ ပြသခံ၏။ ဥပရိမတလေ၊ အထက်အပြင်၌။ အတိဝိယ၊
အလွန်လျှင်။ ရက္ခိယမာနာ၊ စောင့်ရှောက်ကုန်သော်လည်း။ ယောဗ္ဗနမဒမတ္တ
တာယ၊ အရွယ်၌ယစ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ပုရိသလောလာ၊ ယောက်ျား၌
လော်လည်လျှပ်ပေါ်ခြင်းရှိသည်။ ဟုတူ၊ ဖြစ်၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဒါသေ
နေဝ၊ ကျွန်နှင့်သာလျှင်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္က။ သန္ဓဝံ၊ ပေါင်းဘက်ယဉ်ပါး မှားယွင်း
ခြင်းကို။ ကတူ၊ ပြု၍။ အညေပိ၊ တစ်ပါးသောသူတို့သည်လည်း။ မေ၊ ငါ၏။ ဣ
ဒံကမ္မံ၊ ဤလော်လည်မှုကို။ ဇာနေယျ၊ သိကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဘိတာ၊ ကြောက်
ခြင်းကြောင့်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ အမှေဟိ၊ ငါတို့သည်။ ဣမသ္မိံ
ဌာနေ၊ ဤအရပ်၌။ ဝသိတုံ၊ နေခြင်းငှာ။ နသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။ မေ၊ ငါ
၏။ မာတာပိတရော၊ အမိအဘတို့သည်။ ဣမံဒေသံ၊ ဤအပြစ်ကို။ သစေဇာ
နိဿန္တိ၊ အကယ်၍သိကုန်သည်ဖြစ်အံ့။ မံ၊ ငါ့ကို။ ခဏ္ဍခဏ္ဍိကံ၊ အပိုင်းအပိုင်း။
ကရိဿန္တိ၊ ခုတ်စဉ်းကုန်လတ္တံ့။ ဝိဒေသံ၊ အရပ်တစ်ပါးသို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။
ဝသိဿာမ၊ နေကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍။ တေ၊ ထိုသမီးခင်ပွန်းနှစ်ယောက်တို့
သည်။ ဟတ္ထသာရံ၊ လက်၌ရှိသောဥစ္စာကို။ ဂဟေတူ၊ ယူ၍။ အဒ္ဓါဒုရေန၊
သူတစ်ပါးမထွက်မီတံခါးဦးဖြင့်။ နိက္ခမိတူ၊ ထွက်၍။ ယတ္ထဝ၊ အကြင်အရပ်
၌လည်းကောင်း။ တတ္ထဝ၊ ထိုအရပ်၌ လည်းကောင်း။ အညေဟိ၊ တစ်ပါး
သောသူတို့သည်။ အဇာနနဌာနံ၊ မသိရာအရပ်သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ဝသိဿာမ၊
နေကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တေဥဘောပိ၊ ထိုနှစ်ယောက်သောသူတို့သည်လည်း

(၄၂၀)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

အာမိသု၊ သွားကုန်၏။ ကေသ္မိံ ဌာနေ၊ တစ်ခုသောအရပ်၌။ ဝသန္တာနံ၊ ကုန်
 သော။ တေသံ၊ ထိုသူတို့၏။ သံဝါသံ၊ ပေါင်းတော်ခြင်းကို။ အန္တာယ၊ စွဲ၍။
 တဿ၊ ထိုသူဌေးသမီး၏။ ကုစ္ဆယံ၊ ဝမ်း၌။ ဂဗ္ဘော၊ ကိုယ်ဝန်သည်။ ပတိဌာသိ၊
 တည်၏။ သာ၊ ထိုသူဌေးသမီးသည်။ ဂစ္ဆပရိပါကံ၊ ကိုယ်ဝန်ရင်းခြင်းကို။ အာဂ
 မ္မ၊ အကြောင်းပြု၍။ တေန၊ ထိုယောက်ျားနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ထက္က။ အာမန္တေသိ၊
 ပင်၏။ မေငါ၏။ ဂဗ္ဘော၊ ကိုယ်ဝန်သည်။ ပရိဝါကံ၊ ရင်းခြင်းသို့။ ဂတော၊
 ရောက်၏။ ဉာတိဗန္ဓုဝိရဟိတေ၊ မိဘပေါက်ဖော်မှကင်းသော။ ဌာနေ၊ အရပ်
 ၌။ ဂစ္ဆဝုဌာနံနာမ၊ ကိုယ်ဝန်ချခြင်း မည်သည်ကား။ ဥတိန္နမ္ပိ၊ နှစ်ယောက်
 လည်းဖြစ်ကုန်သော။ အမှာကံ၊ ငါတို့အား။ ဗုက္ခာဝ ဟံ၊ ဆင်းရဲငြိုငြင်ခြင်းဖြင့်
 ရှက်ဆောင်ရ၏။ ကုလဂေဟံဝေ၊ မိဘအိမ်သို့သာလျှင်။ ဂစ္ဆာမ၊ သွားကုန်အံ့။
 ဣတိ၊ ဤသို့တိုင်ပင်၏။ သော၊ ထိုယောက်ျားသည်။ အဟံ၊ ငါသည်။
 ထတ္တ၊ ထိုသူဌေးအိမ်သို့။ သစေဂမိဿာမိ၊ အကယ်၍ သွားသည်ဖြစ်အံ့။ မေ
 ငါ၏။ ဇိဝိတံ၊ အသက်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘယေန၊ ကြောက်ခြင်း
 ဖြင့်။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ ဂစ္ဆာမ၊ သွားကုန်အံ့။ သွေ၊ နက်ဖြန်။ ဂစ္ဆာမ၊ သွားကုန်
 အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒိဝသေ၊ နေ့ရက်တို့ကို။ အတိက္ကာမေသိ၊ လွန်စေ၏။ သာ၊
 ထိုသူဌေးသမီးသည်။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ အဟံ၊ ဤယောက်ျားသည်။ ဗာလော၊
 မိုက်၏။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဒေါသမဟန္တတာက၊ အပြစ် အားကြီးသည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်။ ဂန္တု၊ သွားခြင်းငှာ။ န ဥဿဟတိ၊ အားမထုတ်။ မာတာပိ
 တရောနာမ၊ မိဘတို့မည်သည်ကား။ ဧကန္တဟိတာဝ၊ စင်စစ် အစီးအပွားကို
 လိုသည်သာလျှင်တည်း။ အဟံ၊ ဤယောက်ျားသည်။ ဂစ္ဆတု၊ သွားသည်မူ
 လည်းဖြစ်စေ။ မာဝါ၊ မသွားသည်မူလည်းဖြစ်စေ။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဂမိဿာ
 မိတိ၊ သွားအံ့ဟူ၍။ တသ္မိံ၊ ထိုယောက်ျားသည်။ ဂေဟာ၊ အိမ်မှ။ နိက္ခမန္တေ၊
 အရပ်တစ်ပါးသို့ တွက်သွားသည်ရှိသော်။ ။ ဂဟေ၊ အိမ်၌။ ပရိက္ခာရံ၊ အိမ်
 ထောင်ခမ်းနားကို။ ပဋိသာမေတွာ၊ သိုမှီး၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ကုလဂေဟံ၊
 မိဘအိမ်သို့။ ဂတ ဘာဝံ၊ သွားလေသည်၏အဖြစ်ကို။ အနန္တရ ဂေဟဝါသိနံ၊
 အိမ်နီးချင်းတို့အား။ အာရောစေတွာ၊ မှာခဲ့၍။ မဂ္ဂ၊ ခရီးကို။ ပဋိပဇ္ဇာ၊ သွား၏။
 သောပိ၊ ထိုခင်ပွန်းယောက်ျားသည်လည်း။ သရံ၊ အိမ်သို့။ အာဂန္တာ၊ လာ၍။
 တံ၊ ထိုသူဌေးသမီးကို။ အဒိသ္မာ၊ မမြင်ခြင်းကြောင့်။ ပဋိဝိဿကေ၊ အိမ်နီးချင်း

၂-အပ္ပမာဒဝဂ္ဂ၊ ၃-စူဠပန္နကတ္ထေရဝတ္ထ၊ (၄၂၆)

တို့ကို။ ပုစ္ဆိတော၊ မေး၍။ သာ၊ ထိုလူဌေးသမီးသည်။ ကုလသရုံ၊ မိဘအိမ်သို့။
 ဂတာတိ၊ သွားလေပြီဟု။ သုတော၊ ၍။ ဝေဂေန၊ လျင်စွာ။ အနုဗန္ဓိတော၊ အစဉ်
 အတိုင်းလိုက်၍။ အန္တရာမဂ္ဂေ၊ ခရီးအကြား၌။ သံပါပုဏ်၊ မှီလေ၏။ တဿာပိ၊
 ထိုသူဌေးသမီး၏လည်း။ တတ္ထေဝ၊ ထိုခရီးအကြား၌သာလျှင်။ ဂဗ္ဘဝုဋ္ဌာနံ၊
 သားဖွားမြင်းသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ကြေးပေါင်းယောက်ျား
 သည်။ ဘဒ္ဒေ၊ ရှင်မ။ ဣဒံ၊ ဤအကြောင်းသည်။ ကိံ၊ အဘယ်နည်း။ ဣထိ
 ပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေး၏။ သာမိ၊ အရှင်။ မေ၊ ငါ့အား။ ဧကောပုတ္တော၊ သား
 ကောင်းရတနာတစ်ယောက်ကို။ ဇာတော၊ ဖွားမြင်ပြီ။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။
 ကိံကရိဿာမ၊ အဘယ်သို့ပြုရကုန်အံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ ယဿ၊
 အကြင်သားငယ်၏။ အတ္ထာယ၊ ဖွားမြင်ခြင်းအကျိုးငှာ။ မယံ၊ ငါတို့သည်။
 ကုသသရုံ၊ မိဘအိမ်သို့။ ဂစ္ဆေယျာမ၊ သွားကုန်၏။ တံကမ္မံ၊ ထိုအမှုသည်။
 အန္တရာဝ၊ ခရီးအကြား၌သာလျှင်။ နိဗ္ဗန္တံ၊ ငြိမ်းပြီ။ တတ္ထ၊ ထိုမိဘအိမ်သို့။
 ဂန္တော၊ ၍။ ကိံကရိဿာမ၊ အဘယ်အကျိုးနပ်ကုန်အံ့နည်း။ နိဝတ္တိဿာမ၊ ပြန်
 လည်ကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒွေပိ၊ သမီးမောင်နှံတို့သည်လည်း။ ဧကစိတ္တာ၊ စိတ်
 တူကုန်သည်။ ဟုတော၊ ဖြစ်၍။ နိဝတ္တိံသု၊ ပြန်ခဲ့ကုန်၏။ တဿဒါရကဿစ၊ ထို
 သူငယ်၏လည်း။ ပန္နေဝ၊ လမ်းခရီး၌သာလျှင်။ ဇာတတ္တာ၊ ဖွားသည်၏အဖြစ်
 ကြောင့်။ ပန္နကောတိနာမံ၊ ပန္နကဟူသောအမည်ကို။ ကရိံသု၊ ခေါ်ဝေါ်
 ကုန်၏။ နစိရုဿေဝ၊ မကြာမီလျှင်။ အပရောပိ၊ တစ်ပါးလည်း ဖြစ်သော။
 တဿာ၊ ထိုသူဌေးသမီး၏။ ဝဗ္ဘော၊ ကိုယ်ဝန်သည်။ ပတိဋ္ဌဟိ၊ တည်၏။ သဗ္ဗံ၊
 အလုံးစုံကို။ ပုရိမနယေနေဝ၊ ရှေ့နည်းအတူလျှင်။ ဝိတ္တာရေတဗ္ဗံ၊ ချဲ့အပ်၏။
 တဿပိဒါရကဿ၊ ထိုသူငယ်၏လည်း။ ပန္နေ၊ လမ်းခရီး၌။ ဇာတတ္တာ၊ ဖွား
 မြင်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ပဌမံဇာတဿ၊ ရှေ့ဦးစွာခရီး၌ ဖွားသောသူ၏။
 မဟာပန္နကောတိနာမံ၊ မဟာပန္နကဟူသောအမည်ကို။ ကတော၊ မှည့်၍။ ဣသ
 ရဿ၊ နောက်မှဖွားမြင်သောသူ၏။ နာမံ၊ ကို။ စူဠပန္နကောတိ၊ စူဠပန္နကဟူ၍။
 ကရိံသု၊ မှည့်တုန်၏။ တေဟိ၊ ထိုလင်မယား နှစ်ယောက်တို့သည်။ ဒွေပိ
 ဒါရကေ၊ နှစ်ယောက်သောသူငယ်တို့ကိုလည်း။ ဂဟေတွာ ခေါ်၍။ အတ္ထနော၊
 ၏။ ဝသနဌာနမေဝ၊ နေရာ အရပ်သို့သာလျှင်။ ဂတာ၊ သွားကုန်၏။ တတ္ထ၊
 ထိုအရပ်၌။ ဝသန္တာနံ၊ နေကုန်သော။ တေသံ၊ ထိုသူတို့တွင်။ မဟာပန္နက

(၄၃၀)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

ဒါရကော၊ ဟောပန္နကသုဿံသည်။ အသေဒါရကော၊ တစ်ပါးသောသုဿံ
 တို့သည်။ စူဠပိတာ၊ ဘထွေး။ မဟာပိတာ၊ ဘကြီး။ ဣတိဝဒန္တေ၊ ဤသို့ခေါ်
 ဝေ၊ ကြသည်တို့ကိုလည်းကောင်း။ အယျကော၊ အဘိုး။ အယျိကာ၊ အဘွားမ။
 ဣတိဝဒန္တေ၊ ဤသို့ဆိုသည်တို့ကိုလည်းကောင်း။ သုတော၊ ကြား၍။ မာတရံ၊
 အမိကို။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ အမ္မ၊ အမိ။ အညေဒါရကော၊ တစ်ပါးသော သုဿံတို့
 သည်။ အယျကော၊ အဘိုး။ အယျိကာ၊ အဘွားမ။ ဣတိပိ၊ ဤသို့လည်းကောင်း။
 မဟာပိတာ၊ ဘကြီး။ စူဠပိတာ၊ ဘထွေး။ ဣတိပိ၊ ဤသို့လည်းကောင်း။ ပဒန္တိ၊
 ခေါ်ဝေါ်ကုန်၏။ အမ္မ၊ အမိ။ အမှာကညေဝ၊ ငါတို့၏သာလျှင်။ ဉာတကာ၊
 ပေါက်ဖော်သားချင်းတို့သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ တာတ၊ ငါ
 သား။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ ဉာတကာ၊ မိဘပေါက်ဖော်တို့သည်။ ဧတ္ထ၊ ဤတော
 ရှာဖွေနေပုံ၌။ အာမနတ္ထိ၊ ဪ မရှိသည်မှန်၏။ ရာဇဂဟနဂရေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်
 ၌။ ဓနသေဋ္ဌိနာမ၊ ဓနသေဋ္ဌိဟူသောသုဋ္ဌေးသည်။ တေ၊ သင်၏။ အယျကော၊
 အဘိုးတည်း။ တတ္ထ၊ ထိုရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ ဉာတကာ၊ ဆွေ
 သားမျိုးသားတို့သည်။ ဗဟု၊ များစွာရှိကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြောဆိုလတ်သော်။
 အမ္မ၊ အမိ။ ကသ္မာ၊ အတယ်ကြောင့်။ တတ္ထ၊ ထိုမိဘနေရာ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့။
 နဂစ္ဆထ၊ မသွားဘဲနေကုန်ဘိသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ သာ၊ ထိုသု
 ဋ္ဌေးသမီးသည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ အဂမနကာရဏံ၊ မသွားခြင်း၏အကြောင်း
 ကို။ ပုတ္တဿ၊ သားအား။ အကထေတော၊ မပြောခြင်းကြောင့်။ ပုတ္တေသု၊ သား
 တို့သည်။ ပုနပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ။ ကထေန္တေသု၊ မေးကုန်သည်ရှိသော်။ သာမိ
 ကံ၊ လင်ယောက်ျားကို။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဣမေဒါရကော၊ ဤသုဿံတို့သည်။
 မံ၊ ငါ့ကို။ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်။ ကိလမေန္တိ၊ ပင်ပန်းစေကုန်၏။ နော၊ ငါတို့
 ၏။ မာတာပိတရော၊ မယ်တော်မည်းတော်တို့သည်။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ မံသံ၊
 အသားကို။ ကိံခါဒိသန္တိ၊ အတယ်မှာ စားကုန်အံ့နည်း။ ဟေ၊ လာလှည့်။
 ဒါရကောနံ၊ သုဿံနှစ်ယောက်တို့အား။ အယျကကုလံ၊ အဘိုးနေရာ အိမ်ကို။
 ဒသေဿာမ၊ ပြကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်။ အဟံ၊ ငါသည်။ သမ္ပ၊ ခါ၊
 မျက်မှောက်။ ဘဝိတုံ၊ ဖြစ်ခြင်းငှာ။ နသက္ခိဿာမိ၊ မတတ်နိုင်။ တံပန၊
 သင့်ကိုကား။ နယိဿာမိ၊ လိုက်ပို့အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ သာဓ၊ ကောင်းပြီ။
 ယေနကေနစိပပါယေန၊ အမှတ်မရှိသော အကြောင်းဖြင့်။ ဒါရကောနံ၊ သူ

၂-အပ္ပမာဒဝဂ္ဂ၊ ၃-စူဠပန္နကဏ္ဍေရဝတ္ထ၊ (၄၃၁)

ငယ်တို့ကို။ အယျကကုလဓမ္မေ၊ အဘိုးအိမ်ကိုသာလျှင်။ ဒဌ၊ မြင်ခြင်းငှာ။ ဝန္တတိ၊ သင့်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒေဝိဇနာ၊ လင်မယားနှစ်ယောက်တို့သည်လည်း။ ဒါရကေ၊ သူငယ်တို့ကို။ အာဒါယ၊ ခေါ်၍။ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်သဖြင့်။ ရာဇဂဟံ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့။ ပတုာ၊ ၍။ နဂရဒ္ဓါရေ၊ မြို့တံခါး၌။ ကေိဿာ၊ သာလာယ၊ တစ်ဆောင်သောစရပ်၌။ ပပိသိတုာ၊ ဝင်လေ၏။ ဒါရကမာတာ၊ သူငယ်၏အမိသည်။ ဒေဝါရကေ၊ သူငယ်နှစ်ယောက်တို့ကို။ ဂဟေတုာ၊ ခေါ်၍။ အတ္တဇနာ၊ မိမိ၏။ အာဂတဘာဝံ၊ လာသည်၏အဖြစ်ကို။ မာတာပိတုနံ၊ မိဘတို့အား။ အာရောစာပေသိ၊ ကြားလျှောက်စေ၏။ တေသံ၊ ထိုလူတို့၏။ သာသနံ၊ သတင်းစကားကို။ သုတုာ၊ ကြား၍။ သံသာရေ၊ သံသရာ၌။ ဝိစရန္တာနံ၊ ကျင်လည်ကုန်သော သူတို့အား။ ပုတ္တော၊ သားသည်။ နတူတပုဗ္ဗောနာမ၊ မဖြစ်ဘူးသောသူမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ မိဓာ၊ သမီးသည်။ နတူတပုဗ္ဗောနာမ၊ မဖြစ်ဘူးသောသူမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တေ၊ ထိုသူတို့သည်။ အမှာကံ၊ ငါတို့အား။ မဟာပရာမိကာ များသောပြစ်မှားခြင်းရှိကုန်၏။ တေဟိ၊ ထိုသူတို့သည်။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ စက္ခုပထေ၊ မျက်မှောက်၌။ ဌာတုံ၊ တည်နေစေခြင်းငှာ။ နသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။ တွေကံနာမ ခနံ၊ ဤမျှလောက်သောဥစ္စာကို။ ဂဟေတုာ၊ ယူ၍။ ဒေဝိဇနာ၊ သမီးခင်ပွန်းနှစ်ယောက်တို့သည်လည်း။ ဖာသုကဌာနံ၊ ချမ်းသာရာအရပ်သို့။ ဂန္တုာ၊ သွား၍။ ဇီဝန္တ၊ အသက်မီးမှူးလေကုန်လော့။ ဒါရကေပန၊ သူငယ်တို့ကိုကား။ ဣဓေဝ၊ ဤငါတို့နေရာအိမ်သို့လျှင်။ ပေသေတု၊ ပို့လာစေကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ခနံ၊ ဥစ္စာကို။ ဒတုာ၊ ပေး၍။ ဒုတံ၊ တမန်ကို။ ပါဟေသုံ၊ စေလွှတ်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုသမီးခင်ပွန်းနှစ်ယောက်တို့သည်။ တေဟိ၊ ထိုမိဘတို့သည်။ ပေသိတံ၊ ပေးလိုက်သော။ ခနံ၊ ဥစ္စာကို။ ဂဟေတုာ၊ ယူ၍။ ဒါရကေ၊ သူငယ်တို့ကို။ အာဂတာဒူတနညေဝ၊ ရောက်လာသောတမန်တို့၏သာလျှင်။ ဟတ္ထေ၊ ၌။ ဒတုာ၊ ပေးလိုက်၍။ ပဟိဏိံ၊ စေလွှတ်ကုန်၏။ ဒါရကာ၊ သူငယ်တို့သည်။ အယျကကုလေ၊ အဘိုးအိမ်၌။ ပခုန္တိ၊ ကြီးကုန်၏။ တေသု၊ ထိုမြေးနှစ်ယောက်တို့တွင်။ စူဠပန္နကော၊ စူဠပန္နကသည်။ အတိဒဟရော၊ အလွန်ငယ်သေး၏။ မဟာပန္နကောပန၊ မဟာပန္နကသည်ကား။ အယျကေန၊ အဘိုးနှင့်။ သန္တိံ၊ တကွ။ ဒသပလံ၊ ဘုရားသခင်၏။ ဓမ္မကထံ၊ တရားစကားကို။ သေတုံ၊ နာခြင်းငှာ။ ဂစ္ဆိတိ၊ နိဗ္ဗာန်စွဲ

(၄၃၂)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

မြ။ သတ္တုသန္တိကံ၊ ဘုရားအထံသို့။ ဂစ္ဆန္တိဿ၊ သွားစဉ်။ အဿ၊ ထိုမဟာပန္နက
၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ ပဗ္ဗဇ္ဇာယ၊ ရဟန်းအဖြစ်၌။ နမိ၊ ညွတ်၏။ သော၊ ထို
မဟာပန္နကသည်။ အယျကံ၊ အဘိုးကို။ အာဟ၊ ဆို၏။ မံ၊ ကျွန်တော်ကို။
သစေ အနုဇာနေယျာထ၊ အကယ်၍ခွင့်ပြုကုန်သည်ဖြစ်အံ့။ အဟံ၊ ကျွန်တော်
သည်။ ပဗ္ဗာဇေယျံ၊ ရဟန်းပြုလိုပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ တာတ၊ ချစ်မြေး။
ကိံ၊ ဝဒေတိ၊ အသို့ဆိုသနည်း။ သကလဿ လောကဿာပိ၊ အလုံးစုံသော
လူအပေါင်းအားလည်း။ မေငါသည်။ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ရဟန်းပြုခြင်းကို။ အဝါရိတော၊
မမြစ်အပ်။ တဝ၊ သင်၏။ ပဗ္ဗဇ္ဇာ၊ ရဟန်း အဖြစ်သည်။ ဘဒ္ဒက၊
ကောင်း၏။ သစေသက္ကောသိ၊ အကယ်၍တတ်နိုင်မှုကား။ ပဗ္ဗဇာဟိ၊ ရဟန်း
ပြုလေလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍။ တံ၊ ထိုမဟာပန္နကကို။ သတ္တုသန္တိကံ၊
ဘုရားအထံတော်သို့။ နေတွာ၊ ဆောင်ယူခဲ့သည်ရှိသော်။ ဂဟပတိ၊ သူဌေးကြီး။
ဒါရကော၊ သူငယ်ကို။ တေ၊ သင်သူဌေးကြီးသည်။ ကိံလဒ္ဓေါ၊ အဘယ်က
ရသနည်း။ ဣတိဝုတ္တေ၊ ဤသို့ မေးတော်မူသည်ရှိသော်။ ဘန္တေ၊ အရှင်
ဘုရား။ အယံ၊ ဤသူငယ်သည်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ အာမနတ္တာ၊ ဩော် မြေး
ဖြစ်ပါသည်ဘုရား။ တုမ္ဘာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ ပဗ္ဗဇိတု
ကာမော၊ ရဟန်းပြုလို၏။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ သတ္တု၊ ဘုရား
ရှင်သည်။ အညတရံ၊ အမှတ်မရှိသော။ ပိဏ္ဍပါတ စာရိကံ၊ ပိဏ္ဍပေါတ်ဆောက်
တည်သော။ ဘိက္ခု၊ ရတန်းကို။ ဣဒံခါရကံ၊ ဤသူငယ်ကို။ ပဗ္ဗာဇေဟိ၊ ရဟန်း
ပြုလေလော့။ ဣတိ အာဏာပေသိ၊ ဤသို့ စေခိုင်းတော်မူ၏။ ယေရော၊
မထေရ်သည်။ တဿ၊ ထိုမဟာပန္နကအား။ တစပဉ္စက ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ တစပဉ္စက
ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ အာစိက္ခိတွာ၊ ကြား၍။ ပဗ္ဗာဇေသိ၊ ရှင်ပြု၏။ သော၊ ထိုမဟာ
ပန္နကသည်။ ဗဟုဗုဒ္ဓဝစနံ၊ များစွာသောဘုရားစကားတည်းဟူသောပိဋကတ်
သုံးပုံကို။ ဥဂ္ဂဏိတွာ၊ သင်၍။ ပရိပုဏ္ဏာသော၊ အသက်နှစ်ဆယ်ပြည့်ပြီးသည်
ရှိသော်။ ဥပသမ္ပဒံ၊ ပဉ္စင်းအဖြစ်ကို။ လဘိတွာ၊ ရ၍။ ယောနိသောမနသိ
ကာရေန၊ အသင့်နှလုံးသွင်းခြင်းဖြင့်။ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ ကရောန္တော၊ လုံ့လ
ပြုသည်ရှိသော်။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏။ ပဿ၊
ထိုမဟာပန္နကသည်။ ဈာနသုခေန၊ ဈာန်ချမ်းသာဖြင့် လည်းကောင်း။ ဗလ
သုခေန၊ ဖိုလ်ချမ်းသာဖြင့် လည်းကောင်း။ ဝီတိနာမေန္တော၊ လွန်စေလျက်။

၂-အပ္ပမာဒဝဂ္ဂ၊ ၃-စူဠပန္နကတ္ထေရဝတ္ထု၊ (၄၃၃)

စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ ဣဒံသုခံ၊ ချမ်းသာခြင်းကို။ စူဠပန္နကဿ၊ စူဠပန္နကအား။
 ခါထုံ၊ ပေးခြင်းငှာ။ သက္ကာနုခေါ၊ တတ်နိုင်ကောင်းအံ့လော။ ဣတိ၊ ဤသို့
 ကြံ၏။ တတော၊ ထိုသို့ကြံပြီးသည်မှ။ အယျကသေဌိဿ၊ အဘိုးသူဌေး၏။
 သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဂန္တံ၊ သွား၍။ ဧဝံအာဟ၊ ဤသို့မိန့်ဆို၏။ မဟာသေဌိ၊
 သူဌေးကြီး။ သစေ အနုဇာနေယျာယ၊ အကယ်၍ ခွင့်ပြုပါကုန်သည်ဖြစ်အံ့။
 အဟံ၊ ငါသည်။ စူဠပန္နကံ၊ စူဠပန္နကကို။ ပဗ္ဗာဇေယျံ၊ ရဟန်းပြုပါအံ့။ ဣတိ
 အာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ပဗ္ဗာဇေယျံ၊ ရဟန်းပြုပါကုန်လော့။
 ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ကိရ၊ အလွယ်သဖြင့် မြေးနှစ်ယောက်ကို ခွင့်ပေး
 ခြင်းအကြောင်းကိုဆိုအံ့။ သေဌိ၊ ရှင်သူဌေးသည်။ သာသနော၊ သာသနာ
 တော်၌။ သုပသန္ဓောစသုပဘန္ဓတ္တာစ၊ အလွန်ကြည်ညိုသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်
 လည်းကောင်း။ ဧဝံ၊ ရှင်သူဌေးတို့၏။ ဧတေ၊ ဤသူငယ်တို့သည်။ ကတရ
 မိတာယ၊ အတယ်သမီး၏။ ပုတ္တာ၊ သားတို့နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိယမာနောစ၊
 မေးခွဲသော်လျှင်။ ပလာယမိတာယ၊ အစေအပါးကျွန်ယောက်ျားနှင့်ပြေးသော
 သမီး၏။ ပုတ္တာ၊ သားတို့တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္တု၊ ပြောဆိုခြင်းငှာ။ လန္တတိ၊
 ရှက်နိုး၏။ တသ္မာစ၊ ထိုကြောင့် လည်းကောင်း။ သုခေနော၊ အလွယ်သဖြင့်
 လျှင်။ တေသံ၊ ထိုသူငယ်တို့အား။ ပဗ္ဗန္တေ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို။ အနုဇာနိ၊ ခွင့်ပေး
 ၏။ ထေရော၊ မဟာပန္နကမထေရ်သည်။ စူဠပန္နကံ၊ စူဠပန္နကို။ ပဗ္ဗာဇေတူ၊
 ရဟန်းပြု၍။ သီလေသု၊ သီလတို့၌။ ပတိဋ္ဌာပေသိ၊ တည်စေ၏။ သောပိ၊ ထို
 စူဠပန္နကသည်လည်း။ ပဗ္ဗာဇိတူ၊ ရဟန်းပြု၍။ ဒန္ဓော၊ ပညာနွံသည်သာ
 လျှင်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။

ကောကနဒံ၊ ကောကနဒအမည်ရှိသော။ ပဗ္ဗံ၊ သည်။ ပါတော၊ နံနက်
 အခါ၌။ အဝီတဂန္ဓံ၊ အနို့မကင်းသည်ဖြစ်၍။ သုဂန္ဓံ၊ ကောင်းသောအနို့
 ရှိလျက်။ ဖုလ္လာပွင့်ခြင်းသည်။ သိယာယထာ၊ ကဲ့သို့။ အန္တလိက္ခေ၊ ကောင်းကင်
 ၌။ ဝိရောစမာနံ၊ တင့်တယ်ခြင်းရှိသော။ တပန္နံ၊ တောက်ပသော တန်ခိုး
 အာနုဘော်ရှိသော။ အာဒိစ္စဣဝ၊ နေမင်းကဲ့သို့။ ဝိရောစမာနံ၊ တင့်တယ်ခြင်း
 ရှိသော။ အဂီရသံ၊ ဘုရားရှင်ကို။ ပဿ၊ ရှုကြည့်ပါလော့။

ဣမံ ကေ ဂါထံ၊ ဤတစ်ဂါထာကို။ စတူဟိ မာသေဟိ၊ လေးလတို့ဖြင့်။
 ဥဂ္ဂဏှိတံ၊ သင်ခြင်းငှာ။ နသက္ခိ၊ မတတ်နိုင်။ သော၊ ထိုစူဠပန္နကသည်။

(၄၃၄)

မမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓကလေး၊ ကဿပဟုရားသခင် လက်ထက်တော်၌။ ပဗ္ဗဇိတော၊
 ရဟန်းပြု၍။ ပညာ၊ ပညာရှိသည်။ ဟုတော၊ ဖြစ်၍။ အညတရဿ၊ အမှတ်မရှိ
 သော။ ဒန္တတိက္ခုနော၊ ဉာဏ်လေးသောရဟန်း၏။ ဥဒ္ဓေသ ဂဟဏကောလေ၊
 ပါဠိတော်ကို သင်ယူသောအခါ၌။ ပရိဟာသကေဠိ၊ ပြက်ရယ်မှုကို။ အကာ
 သိကိရ ပြုသတတ်။ သောတိက္ခု၊ ထိုအမှတ်မရှိသောရဟန်းသည်။ တေန၊ ထို
 စူဠပန္နကအလောင်းဖြစ်သော ရဟန်းသည်။ ပရိဟာသေန၊ ပြက်ရယ်မှုဖြင့်
 ကစားကျီစယ်ခြင်းကြောင့်။ လဇ္ဇိတော၊ ရှက်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ ဥဒ္ဓေသံပိ၊
 ပါဠိတော်ကိုလည်း။ နေဝဂဏိ၊ မသင်ဝံ။ သဇ္ဈာယံပိ၊ ရွတ်အံသရဇ္ဈာယ်ခြင်း
 ကိုလည်း။ နအကာသိ၊ မပြုဝံ။ တေနကမ္မေန၊ ထိုပြက်ရယ်မှုပြုသောအကုသိုလ်
 ကံကြောင့်။ အယံ၊ ဤစူဠပန္နကသည်။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြု၍လျှင်။ ဒန္တော၊
 ပညာနဲ့သည်။ ဇာတော၊ ဖြစ်၏။ ဂဟိတဂဟိတံ၊ သင်တိုင်း သင်တိုင်းသော။
 ပဒံ၊ အောက်အောက်ဖြစ်သောပုဒ်သည်။ ဥပရူပရိပဒံ၊ အထက်အထက်ပုဒ်ကို။
 ဥဂ္ဂဏန္တဿ၊ သပ်သည်ရှိသော်။ နဿတံ၊ ပျောက်၏။ တဿ၊ ထိုစူဠပန္နက
 ၏။ ဣမမေဝဂါတံ၊ ဤပစ္စုစသောဂါထာကို။ ဂဟေတုံ၊ သင်ခြင်းငှာ။ ဝါယ
 မန္တဿ၊ လုံ့လပြုစဉ်။ စတ္တာရောမာသာ၊ ဝါတွင်းသေးလတို့သည်။ အတိက္ကန္တာ၊
 လွန်ကုန်၏။ သထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ စူဠပန္နကကို။ မဟာပန္နကော၊ မဟာ
 ပန္နကသည်။ အာဟ၊ ဆို၏။ စူဠပန္နက၊ စူဠပန္နက။ တုံ၊ ငါ့ညီသည်။ ဣမသ္မိံ
 သာသနေ၊ ဤဘုရားသာသနာတော်၌။ အဘဗ္ဗော၊ မထိုက်။ စတုဟိမာသေဟိ၊
 လေးလတို့ဖြင့်။ ဧကံဂါထံပိ၊ ဂါထာတစ်ပုဒ်ကိုမျှလည်း။ ဂဟေတုံ၊ နှုတ်တက်
 ရှုရ ရအောင် သင်ခြင်းငှာ။ နသက္ကောသိ၊ မတတ်နိုင်။ ပဗ္ဗဇိတကိစ္စံပန၊ ရဟန်း
 ကိစ္စကိုကား။ ကထံ၊ အဘယ်အကြောင်းဖြင့်။ မတ္ထကံ၊ အပြီးသို့။ ပါပေဿသိ၊
 ရောက်စေနိုင်အံ့နည်း။ ဣတော၊ ဤနေရာကျောင်းမှ။ နိက္ခမ၊ ထွက်လေလော့။
 ဣတံ၊ ဤသို့။ ဝိဟာရာ၊ ကျောင်းမှ။ နိကန္တိ၊ နှင်ထုတ်၏။ စူဠပန္နကော၊ စူဠ
 ပန္နကသည်။ ဗုဒ္ဓသာသနေ၊ ဘုရားသာသနာတော်၌။ သိနေဟေန၊ ချစ်မြတ်
 နိုးခြင်းကြောင့်။ ဂိဟိဘာဝံ၊ လူ၏အဖြစ်ကို။ နပတ္ထေတိ၊ မတောင့်တ။ တသ္မိံ
 စကာလေ၊ ထိုအခါ၌လည်း။ မဟာပန္နကော၊ မဟာပန္နကသည်။ ဘတ္တုဒ္ဓေ
 သကော၊ ဆွမ်းညှန်းအရာကိုသမ္မုတိရသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ကောမာရ
 ဘဇ္ဇော၊ အဘယမင်းသည်မွေးအပ်သော။ ဇီဝကော၊ ဇီဝကသည်။ ဗဟုမာလာ

၂-အပ္ပမာဒဝဂ္ဂ၊ ၃-စူဠပန္နကတ္တေရဝတ္ထု

(၄၃၅)

ဂန္ထဝိလေပနံ၊ များစွာသော ပန်းနံသာနံသာပျောင်းကို။ အာဒါယ၊ ယူခဲ့၍။
 အတ္တနော၊ မိမိ၏။ အပ္ပဝနံ၊ သရက်ဥယျာဉ်သို့။ အာဂန္တာ၊ လာ၍။ သတ္တာရံ၊
 ဘုရားသခင်ကို။ ပူဇေတု၊ ပူဇော်၍။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ သုတု၊ ကြားနာပြီး၍။
 အာသနာ၊ နေရာမှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ ဒသဗလံ၊ သဗ္ဗညုဘုရားကို။ ဝန္တိတွာ၊
 ရှိခိုး၍။ မဟာပန္နကံ၊ မဟာပန္နကသို့။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်၍။ ဘန္တေ၊ ရား။
 သတ္တုသန္တိကေ၊ ဘုရားအထံတော်၌။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ ကိတ္တက၊
 အဘယ်မျှရှိကုန်သနည်း။ ဣတိပုစ္ဆံ၊ ဤသို့ခေး၏။ ပဉ္စမတ္တာနိဘိက္ခုသတ၊ နိ၊
 ငါးရာမျှလောက် ရဟန်းရှိကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်လတ်သော်။ ဘန္တေ၊
 အရှင်ဘုရား။ သေ၊ နတ်ဖြန်။ ဗုဒ္ဓပမုခါနိ၊ ဘုရားအမှူးရှိသော။ ပဉ္စဘိက္ခု၊
 သတ၊ ငါးရာသောရဟန်းတို့ကို။ အာဒါယ၊ ပင့်ခဲ့၍။ အမှာကံ၊ တပည့်
 တော်တို့၏။ နိဝေသနေ၊ အိမ်၌။ ဘိက္ခု၊ ဆွမ်းကို။ ဂဏှာယ၊ အလှူခံပါကုန်
 လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ဥပသက၊ ဒါရက၊ စူဠပန္နကောနာမ၊
 စူဠပန္နကမည်သော ရဟန်းသည်။ ဒန္တော၊ ဉာဏ်လေး၏။ အဝိရုဠိဓမ္မော၊
 မစည်ပင် မပွားများနိုင်သော တရားရှိ၏။ တံ၊ ထိုစူဠပန္နကကို။ ထပေတွာ၊
 ချန်ထားခဲ့၍။ သေသာနံ၊ ကြွင်းကုန်သောရဟန်းတို့အား။ နိမန္တနံ၊ ဒါယကာ
 ဘိတ်သည်ကို။ သမ္ပုဋ္ဌိစွာပေမိ၊ ဝန်ခံ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ထေရော၊ မဟာပန္နက
 မထေရ်သည်။ အာဟ၊ မိန့်၏။ တံ၊ ထိုစကားကို။ သုတု၊ ကြား၍။ စူဠပန္နကော၊
 စူဠပန္နကသည်။ စိန္တေသိ၊ ၏။ ထေရော၊ မဟာပန္နကမထေရ်သည်။ ဧတ္တက၊ နံ၊
 ဘိက္ခုနံ၊ ဤမျှလောက်ကုန်သော ရဟန်းတို့အား။ နိမန္တနံ၊ ပင့်ဘိတ်ခြင်းကို။
 သမ္ပုဋ္ဌိစူဠော၊ ဝန်ခံလျက်။ မံ၊ ငါ့ကို။ ဗာဟိရကံ၊ ကတု၊ ဘုရားသာသနာမှ
 အပပြု၍။ သမ္ပုဋ္ဌိစူတံ၊ ဝန်ခံ၏။ နိသံသယံ၊ ယုံမှားဖွယ်မရှိ။ မယံ၊ ငါ၏။
 ဘာတိကဿ၊ နောင်တော်၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ မယံ၊ ငါ၏။ ဘိန္နံ၊ ပျက်သည်။
 တဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ မယံ၊ ငါ့အား။ ဣမိနာသာသနေန၊
 ဤမြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမဖြင့်။ ကိံ၊ အကျိုးမရှိပြီ။ ဂိဟိ၊ ဟုတွာ၊ လူ
 ထွက်၍။ ဒါနာဒိနိ၊ အလှူအစရှိကုန်သော။ ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို။
 ကရောန္တော၊ ပြုလျက်။ ဇိဝိဿာမိ၊ အသက်မွေးအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့အောက်မေ့
 လျက်။ သော၊ ထိုစူဠပန္နကသည်။ ပုနဒိဝသေ၊ မိုးသောက်သောနေ၌။ ပါ
 တောဝ၊ စောစောကလျှင်။ ဝိဗ္ဗမိတံ၊ လူထွက်ခြင်းငှာ။ ပါယာသိ၊ သွားလေ

(၄၃၆)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

၏။ သတ္တဝါ၊ ဘုရားသခင်သည်။ ပစ္စုသကာလေယော၊ မိုးသောက်ထအခါ၌
 သာလျှင်။ လောကံ၊ လူအပေါင်းကို။ သြလောကေန္တော၊ ကြည့်ရှုတော်မူသည်
 ရှိသော်။ ဣမံ ကာရဏံ၊ ဤအကြောင်းကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ပဌမတရံ၊ ရှေ့ဦး
 စွာ။ ဂန္တော၊ ကြွတော်မူ၍။ စူဠပန္နကဿ၊ စူဠပန္နက၏။ အာဂမေန မဂ္ဂေန၊
 လာသောခရီးဖြင့်။ ဒွါရကောဌကေ၊ တံခါးမုခ်ဦး၌။ စက်မန္တော၊ စင်္ကြံကြွ
 တော်မူလျက်။ တာဝအဋ္ဌာသိ၊ နေတော်မူ၏။ စူဠပန္နကော၊ စူဠပန္နကသည်။
 ဂစ္ဆန္တော၊ သွားလေသော်။ သတ္တာရံ၊ ဘုရားရှင်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဥပသကံ
 မိတ္တာ၊ ကပ်၍။ ဝန္တိတော၊ ရှိခိုး၍။ အဋ္ဌာသိ၊ တည်လေ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။
 နံ၊ ထိုစူဠပန္နကကို။ သတ္တဝါ၊ ဘုရားရှင်သည်။ စူဠပန္နက၊ စူဠပန္နက။ တံ၊ သင်
 သည်။ ဣမာယဝေလာယ၊ ဤစောစောကြီးအခါ၌။ ကုဟိ ပန၊ အတယ်အရပ်
 သို့လျှင်။ ဂစ္ဆတိ၊ သွားမည်နည်း။ ဣတိ၊ အာဟ။ ဤသို့မေးတော်မူ၏။
 ဘန္တော၊ ရား။ မံ၊ တပည့်တော်ကို။ ဘာတော၊ နောင်တော်၊ မဟာပန္နကသည်။
 နိကမ္ပိ၊ ကျောင်းမှနှင်ထုတ်၏။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ အဟံ၊ တပည့်တော်သည်။
 ဝိတ္တမိတံ၊ လူထွက်ခြင်းငှာ။ ဂစ္ဆာမိ၊ သွားပါအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ စူဠ
 ပန္နက၊ စူဠပန္နက။ တဝ၊ သင်၏။ ပဗ္ဗာဇ္ဇနာမ၊ ရဟန်းအဖြစ်မည်သည်။ မမ
 သန္တိကေ၊ ငါဘုရားအထံ၌။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘာတရာ၊ အစ်ကိုသည်။ နိကမ္ပိ၊
 တောနှင်ထုတ်အပ်သောသင်သည်။ ကဿ၊ ကြောင့်။ မမသန္တိကံ၊ ငါဘုရား
 အထံသို့။ နာဂစ္ဆိဿသိ၊ မလာတဲနေဘိသနည်း။ ဟေ၊ လာလှည့်။ တေ၊ သင့်
 အား။ ဂိဟိတာဝေန၊ လူအဖြစ်ဖြင့်။ ကိံ၊ အတယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။ မမသန္တိ
 ကေ၊ ငါဘုရားအထံ၌။ ဘဝိဿသိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၍။
 စက္ကကိတတလေန၊ စက်တော်အပြင်ရှိသော။ ပါဏိနာ၊ လက်ဖြင့်။ တံ၊ ထိုစူဠ
 ပန္နကကို။ သီသံ၊ ဦးခေါင်းကို။ ပေရာမသိတော၊ သုံးသပ်၍။ အာဒါယ၊ ခေါ်
 တော်မူခဲ့၍။ ဂန္တော၊ ကြွသွား၍။ ဂန္ဓကုဋိပမုခေ၊ ဂန္ဓကုဋိအနီး၌။ နိသီဒါပေတော၊
 နေစေ၍။ စူဠပန္နက၊ စူဠပန္နက။ ပုရတ္တာဘိမုခေ၊ အရှေ့လောကဓာတ်သို့
 ရှေ့ရှု။ ဟုတော၊ ဖြစ်၍။ ဣမံ ပိလောတိကံ၊ ဤပုဆိုးနှမ်းကို။ ရဇော ဟရဏံ
 ရဇောဟရဏန္တိ၊ ရဇောဟရဏံ ရဇောဟရဏံ ဟူ၍။ ပရိမဇ္ဇာန္တာ၊ သုံးသပ်
 လျက်။ ဣဓေဝ၊ ဤအရပ်၌လျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်လော့။ ဣတိ၊ သို့မှသာတားတော်
 မူ၍။ ဣဒ္ဓိယာ၊ ထန်ခိုးဖြင့်။ အဘိသင်္ခတံ၊ ဖန်ဆင်းအပ်သော။ ပရိသုဒ္ဓံ၊ ဖြစ်

စွာသော။ ပိလောတိကံ၊ ပုဆိုးနှုမ်းကို။ ဒတု၊ ပေး၍။ ကာလေ၊ ဆွမ်းဘုဉ်း
 ပေးချိန်ကာလကို။ အာရောစိတေ၊ ကြားလျှောက်သည်ရှိသော်။ တိက္ခသံဃံ
 ပရိဝုတော၊ ရဟန်းအပေါင်းခြံရံလျက်။ ဇီဝကဿ၊ ဇီဝက၏။ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။
 ဂန္ဓာ၊ ကြွထော်မှု၍။ ပညတ္တာသနေ၊ ခင်းထားအပ်သော ဘုရားနေရာ၌။
 နိသီဒိ၊ နေထော်မှု၏။ စူဠပန္နကောပိ၊ စူဠပန္နကသည်လည်း။ သူရိယံ၊ နေကို။
 ဩလောကေန္တော၊ ကြည့်လျက်။ တံပိလောတိကံ၊ ထိုပုဆိုးနှုမ်းကို။
 ရဇောဟရဏံ ရဇောဟရဏန္တိ၊ မြူကိုဆောင်၏။ မြူကိုဆောင်၏ဟူ၍။ ပရိ
 ပဇ္ဇန္တော၊ သုံးသပ်လျက်။ နိသီဒိ၊ နေ၏။ တံ ပိလောတိက ခဏ္ဍံ၊ ထိုပုဆိုးပိုင်း
 သည်။ တဿ၊ ထိုစူဠပန္နက၏။ ပရိမဇ္ဇန္တဿ၊ သုံးသပ်စဉ်။ ကိလိဋ္ဌံ၊ ညစ်နှုမ်း
 သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ တတော၊ ထိုနောင်မှ။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ ဣဒံပိလော
 တိကခဏ္ဍံ၊ ဤပုဆိုးပိုင်းသည်။ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်။ ပရိသုဒ္ဓံ၊ ဖြစ်စင်စွာ၏။
 ဣမံပန အတ္တဘာဝံ၊ ဤအတ္တဘောကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ပုရိမပကတိံ၊ ရှေး
 သဘောကို။ ဝိဇဟိတု၊ စွန့်၍။ ဝေံ၊ ဤသို့။ ကိလိဋ္ဌံ၊ ညစ်နှုမ်းခြင်းသည်။ ဇာတံ၊
 ဖြစ်၏။ သင်္ခါရာ၊ ပြုပြင်ခြင်းသဘောရှိသော ဘုံသုံးပါး၌ ဖြစ်ကုန်သော
 သင်္ခါရတရားတို့သည်။ အနိစ္စာဝတ၊ မမြဲကုန်စွတကား။ ဣတိ၊ သို့။ ခယဝယံ၊
 ကုန်ခြင်းပျက်ခြင်းကို။ ဥပဋ္ဌပေန္တော၊ စူးစမ်းဆင်ခြင်လျက်။ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာ
 ကို။ ဝဓေသိ၊ ပွားစေ၏။ သတ္တု၊ ဘုရားရှင်သည်။ စူဠပန္နကဿ၊ စူဠပန္နက
 ၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာသို့။ အာရုဋ္ဌံ၊ တက်ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။
 ဥတု၊ ၍။ စူဠပန္နက၊ စူဠပန္နက။ တံ၊ သင်သည်။ ပိလောတိကခဏ္ဍမေဝ၊ ပုဆိုး
 ပိုင်းသည်လျှင်။ ကိလိဋ္ဌံ၊ ညစ်နှုမ်းခြင်းကို။ ရဇံရဇဘူတန္တိ၊ မြူမြူမှုန်ကြောင့်
 ဖြစ်၏ဟု။ သညံ၊ အမှတ်ကို။ မာကရိ၊ မပြုလင့်။ တေ၊ သင်၏။ အဗ္ဗန္တရေပန၊
 ကိုယ်တုင်း၌ကား။ ရာဂ ရဇောဒယော၊ ရာဂစသော ကိလေသာမြူတို့သည်။
 အတ္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေ၊ ထိုကိလေသာမြူတို့ကို။ ဟရာဟိ၊ ပယ်လေလော့။ ဣတိ
 ဝတု၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ ဩဘာသံ၊ ကိုယ်တော်ရောင်ကို။ ဝိဿဇ္ဇေတု၊
 လွှတ်၍။ ပုရတော၊ ရှေ့မှ။ နိသိန္ဒောဝိယ၊ နေသကဲ့သို့။ ပညာယမာနရူပေါ၊
 ထင်ရှားသောကိုယ်တော်သည်။ ဟုတု၊ ဖြစ်၍။ ဣမာဂါထာ၊ ဤဂါထာ
 တို့ကို။ အဘာသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

(၄၃၀)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

ရဇော၊ ရဇဟူသည်။ ရာဂေါ၊ တပ်ခြင်းလောဘတည်း။ ရေဏ၊ မြူကို။ နစ
ပန ဝုစ္စတိ၊ မဆိုအပ်။ ရဇောတိတေ၊ ဤရဇဟူသောအမည်သည်။ ရာဂဿ၊
ရာဂ၏။ အဓိဝစနံ၊ အမည်တည်း။ တေရဇံ၊ ဤမြူကို။ ဝိပ္ပဇာတိတုာန၊ ပယ်၍။
ယေ ဘိက္ခဝေါ၊ တို့သည်။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။ တေဘိက္ခဝေါ၊ တို့သည်။ ဝိဂတ
ရဇဿ၊ ကင်းသောမြူရှိသော ဘုရား၏။ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌။ အတ္ထိ
သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။

ရဇော၊ ရဇဟူသည်။ ဒေါသော၊ အမျက်ထွက်ခြင်းတည်း။ ရေဏပန၊ မြူ
ကိုလျှင်။ န စ ပန ဝုစ္စတိ၊ မဆိုအပ်။ ရဇောတိတေ၊ ရဇဟူသော ဤအမည်
သည်။ ဒေါသဿ၊ ဒေါသ၏။ အဓိဝစနံ၊ အမည်တည်း။ တေရဇံ၊ ဤမြူကို။
ဝိပ္ပဇာတိတုာန၊ ပယ်၍။ ယေဘိက္ခဝေါ၊ တို့သည်။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။ တေ
ဘိက္ခဝေါ၊ တို့သည်။ ဝိဂတရဇဿ၊ ကင်းသောမြူရှိသောဘုရား၏။ သာသနေ၊
သာသနာတော်၌။ အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏။

ဘိက္ခဝေါ၊ ရဟန်းတို့။ ရဇောပန၊ ရဇဟူသည်ကား။ မောဟော၊ တွေဝေ
ခြင်းတည်း။ ရေဏ၊ မြူကို။ နစပနဝုစ္စတိ၊ မဆိုအပ်။ ရဇောတိတေ၊ ရဇ
ဟူသော ဤအမည်သည်။ မောဟဿ၊ မောဟ၏။ အဓိဝစနံ၊ အမည်တည်း။
တေရဇံ၊ ဤမြူကို။ ဝိပ္ပဇာတိတုာန၊ ပယ်၍။ ယေဘိက္ခဝေါ၊ တို့သည်။ ဝိဟရန္တိ၊
ကုန်၏။ တေဘိက္ခဝေါ၊ တို့သည်။ ဝိဂတရဇဿ၊ မြူမရှိသော ဘုရား၏။
သာသနေ၊ သာသနာတော်၌။ အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ဣတိအဘာသိ၊ ဤသို့
ဟောတော်မူ၏။

ဂါထာပရိယောသာနေ၊ ဂါထာကိုဟော၍ အပြီး၌။ စူဠပန္နကော၊ စူဠ
ပန္နကသည်။ သဟပဋိသမ္ဘိဒါဟိ၊ ပဋိသမ္ဘိဒါဟိုနှင့်တကွ။ အရဟတ္တံ၊ ရဟန္တာ
အဖြစ်သို့။ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏။ အဿ၊ ထိုစူဠပန္နကအား။ သဟပဋိသမ္ဘိဒါဟိ
ယေဝ၊ ပဋိသမ္ဘိဒါဟိုနှင့်တကွသာလျှင်။ တိဏိပိဋကနိ၊ ပိဋကတ်သုံးပုံတို့
သည်။ အာဂမိံသု၊ ရောက်လာကုန်၏။ ကိရ၊ ကြားဘူးသည်ကား။ သော၊ ထို
စူဠပန္နကသည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ ရာဇာဟုတုာ၊ မင်းဖြစ်၍။ နဂရံ၊ ပြည်ကို။ ပဒက္ခိ
ဏံ၊ လက်ယာရစ်လှည့်သည်ကို။ ကရောန္တော၊ ပြုသည်ရှိသော်။ နလာဋတော၊
နဖူးမှ။ သေဒေ၊ ချွေးသည်။ မုစ္စန္တေ၊ ထွက်လတ်သော်။ ပရိသုဇ္ဈေန၊ ဖြူစွာသော။
သာဋကေန၊ မျက်နှာသုတ်ပင်ဖြင့်။ နလာဋန္တံ၊ နဖူးပြင်ကို။ ပုဉ္ဇိ၊ သုတ်၏။

၂-အပ္ပမာဒဝဂ္ဂ၊ ၃-စူဠပန္နကတ္ထေရဝတ္ထု (၄၃၉)

သာဠကေပ၊ မျက်နှာသုတ်ပဝါသည်။ ကိလိဋ္ဌော၊ ညစ်နွမ်းသည်။ အဟောသိ၊
 ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုမင်းသည်။ ဣမံသရီရံ၊ ဤကိုယ်ကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ဧဝရူပေါ၊
 ဤသို့သဘောရှိသော။ ပရိသုဒ္ဓေါ၊ ဖြူစင်စွာသော။ သာဠကော၊ မျက်နှာ
 သုတ်ပဝါသည်။ ပကဟိ၊ ရွှေသဘောကို။ ဇဟိတော၊ စွန့်၍။ ကိလိဋ္ဌော၊
 ညစ်နွမ်းခြင်းသည်။ ဇာတော၊ ဖြစ်၏။ သင်္ခါရာ၊ သင်္ခါရတရားတို့သည်။ အနိစ္စာ
 ဝထ၊ မမြဲကုန်စွတကား။ ဣတိ၊ သို့။ အနိစ္စသည်။ အနိစ္စသည်ကို။ လူဘိ၊ ရတု
 ၏။ တေနကာရဏေန၊ ထိုအကြောင်းကြောင့်။ အသ၊ ထိုစူဠပန္နကအား။
 ရဇောဟရဏမေဝ၊ ရဇောဟရဏကမ္မဋ္ဌာန်းသည်လျှင်။ ပစ္စယော၊ အထောက်
 အပံ့အားကြီးသောအကြောင်းသည်။ ဇာတော၊ ဖြစ်လေ၏။ ကောမာရတစ္စော၊
 အဘယမင်းသည် မွေးအပ်သော။ ဇီဝကောပိ၊ ဇီဝကသည်လည်း။ ဒသ
 ဗလံဿ၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ ဒက္ခိဏောဒကံ၊ အလှူရေစက်ကို။ ဥပနာမေ၊
 သိကပ်၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားရှင်သည်။ ဇီဝက၊ ဇီဝက။ ဝိဟာရေ၊ ကျောင်း၌။
 ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ အတ္ထိနန္တံ၊ ရှိကုန်သေး၏မဟုတ်လော။ ဣတိ၊ ဤသို့
 မိန့်ပြီးသော်။ ဟတ္ထေန၊ လက်ဖြင့်။ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို။ ပိဒဟိ၊ ပိတ်၏။ ဘန္တေ၊
 အရှင်ဘုရား။ မဟာပန္နကော၊ မဟာပန္နကသည်။ ဝိဟာရေ၊ ကျောင်း၌။
 ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ နတ္ထိတိ၊ မရှိပြီဟူ၍။ အာဟနန္တံ၊ ဆိုခဲ့၏မဟုတ်လော။
 သတ္ထာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ ဇီဝက၊ ဇီဝက။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့
 မိန့်၏။ ဇီဝကော၊ ဇီဝကသည်။ တေနဟိ၊ ထိုသို့အမိန့်ရှိပြီးတကား။ ဘဏေ၊
 အချင်းယောက်ျား။ ဂစ္ဆ၊ သွားချေ။ ဝိဟာရေ၊ ကျောင်း၌။ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်း
 တို့၏။ အတ္ထိဘာဝံ၊ ရှိသည်၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။ နတ္ထိဘာဝံ၊ မရှိ
 သည်၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။ တုညေဝ၊ သင်သည်သာလျှင်။ ဇာနာဟိ၊
 သိအောင်ပြုလေလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုရိသံ၊ ယောက်ျားကို။ ပေသေသိ၊
 စေလွှတ်၏။ တသ္မိံခဏေ၊ ထိုခဏ၌။ စူဠပန္နကော၊ စူဠပန္နကသည်။ မယံ၊
 ငါ၏။ ဘာတိကော၊ နောင်တော်မထေရ်သည်။ ဝိဟာရေ၊ ကျောင်း၌။ ဘိက္ခု၊
 တို့သည်။ နတ္ထိ၊ ကုန်။ ဣတိဘဏသိ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဝိဟာရေ၊ ၌။ ဘိက္ခုနံ၊
 ရဟန်းတို့၏။ အတ္ထိဘာဝံ၊ ရှိသည်၏အဖြစ်ကို။ အသ၊ ထိုပင့်ခေါ်လာသော
 သူအား။ ပကာသိဿာမိတိ၊ ပြအံ့ဟူ၍။ သကလံ၊ အမွှာနံ၊ အလုံးစုံသော
 သရက်ဥယျာဉ်ကို။ ဘိက္ခုနုညေဝ၊ ရဟန်းတို့ဖြင့်သာလျှင်။ ပူရေသိ၊ ပြည့်စေ

(၄၄၀)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

၏။ ကေစွေ ဘိက္ခု။ အချို့ကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ စီဝရကမ္မံ၊ သင်္ကန်းချုပ်သောအမှုကို။ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏။ ကေစွေ၊ အချို့ကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ ရဇနကမ္မံ၊ သင်္ကန်းဆိုးခြင်းအမှုကို။ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏။ ကေစွေ၊ အချို့ကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ သဇ္ဈာယံ၊ သရဇ္ဈာယံခြင်းအမှုကို။ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း။ အသဒိသံ၊ မတူသော။ ဘိက္ခုသဟဿံ၊ ရဟန်းတစ်ထောင်ကို။ မာပေသိ၊ ဖန်ဆင်း၏။ သောပုရိသော၊ ထိုစေလိုက်သော ယောက်ျားသည်။ ဝိဟာရေ၊ ကျောင်း၌။ ဗဟံ ဘိက္ခု၊ များစွာသောရဟန်းကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ နိဝံတ္ထိတော၊ ပြန်လည်၍။ အယျ၊ သခင်။ သကလအမ္မဝနံ၊ အလုံးစုံသော သရက်ဥယျာဉ်ကို။ ဘိက္ခုဟံ၊ ရဟန်းတို့ဖြင့်။ ပရိပုဏ္ဏံ၊ ပြည့်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဇီဝကဿ၊ ဇီဝကအား။ အာရောစေသိ၊ ကြား၏။ ထေရောပိ၊ မထေရ်သည်လည်း။ ခေါ၊ စင်စစ်။ တထေဝ၊ ထိုအရပ်၌လျှင်။

စူဠပန္နကော၊ စူဠပန္နကသည်။ သတဿကုတ္တံ၊ ရဟန်းတစ်ထောင်ကို။ အတ္ထဝနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ နိမ္မိနိတောန၊ ဖန်ဆင်း၍။ ယာဝကာလပ္ပဝေသနာ၊ ဆွမ်းတုဉ်းပေးဝင်သည် ကာလတိုင်အောင်။ ရမ္မေ၊ နှလုံးမွေ့လျော်ဖွယ်ရှိသော။ အမ္မဝနေ၊ သရက်ဥယျာဉ်၌။ နိသိဒ္ဓိ၊ နေ၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ သတ္ထာ၊ ဘုရားရှင်သည်။ တံပုရိသံ၊ ထိုအပင့်လွှတ်သော ယောက်ျားကို။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ ဝန္တာ၊ သွား၍။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ စူဠပန္နကံနာမ၊ စူဠပန္နက မည်သော ရဟန်းကို။ ပက္ခောသတိ၊ ခေါ်တော်မူ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝဒေဟိ၊ ဆိုလေလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်၏။ ထေန၊ ထိုယောက်ျားသည်။ ဝန္တာ၊ သွား၍။ တထာ၊ ထိုဘုရားမိန့်တော်မူတိုင်း။ ဝုတ္တေ၊ ခေါ်ရာ၌။ အဟံ၊ ငါသည်။ စူဠပန္နကော၊ စူဠပန္နကတည်း။ အဟံ၊ ငါသည်။ စူဠပန္နကော၊ စူဠပန္နကတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မုခသဟဿံ၊ ခံတွင်းတစ်ထောင်သည်။ ဥဌဟိ၊ ထူးကုန်၏။ သောပုရိသော၊ ထိုယောက်ျားသည်။ ဝန္တာ၊ သွား၍။ တန္တေ၊ ဘုရား။ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံသော သူတို့သည်လည်း။ စူဠပန္နကောယေဝနာမာကိရ၊ စူဠပန္နက မည်ကုန်သတတ်။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဆိုတပြီ။ ကာမ၊ ဝန္တာ၊ သွား၍။ ယော၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ အဟံစူဠပန္နကောတိ၊

၂-အပ္ပမာဒဝဂ္ဂ၊ ၃-စူဠပန္နကတ္ထေရဝတ္ထု (၄၄၁)

ငါ့စူဠပန္နကတည်းဟူပဌမံ၊ ရှေ့ဦးစွာ။ ဝဒတိ၊ ဆို၏။ တံ၊ ထိုရဟန်းကို။ ဟတ္ထေ၊
 လက်၌။ ဂဏှ၊ ကိုင်လေဘုံ။ အဝသေသ၊ ကြွင်းသောရဟန်းတို့သည်။ အန္တရ
 ဓာယိဿန္တိ၊ ကွယ်ပျောက်ကုန်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုမိန့်တော်မူပြီ။ သော၊
 ထိုယောက်ျားသည်။ တထာ၊ တုရားမိန့်တော်မူတိုင်း။ အကာသိ၊ ပြု၏။ တာဝ
 ဒေဝ၊ ထိုခဏ၌သာလျှင်။ သဟဿမတ္တာ၊ တစ်ထောင်မျှလောက်ကုန်သော။
 ဘိက္ခုတို့သည်။ အန္တရဓာယိံ၊ ကွယ်ပျောက်ကုန်၏။ တေရောပိ၊ စူဠပန္နက
 မထေရ်သည်လည်း။ တေနပုရိသေန၊ ထိုယောက်ျားနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ အဂမာ
 သိ၊ ကြွသွား၏။ သတ္တာ၊ တုရားရှင်သည်။ ဘဏ္ဍကိစ္စ ပရိယောသာနေ၊ ဆွမ်း
 ဘုဉ်းပေးပြီးသောအခါ၌။ ဇီဝကံ၊ ကို။ အာမန္တေသိ၊ ခေါ်၍မိန့်တော်မူ၏။
 ဇီဝက၊ ဇီဝက။ စူဠပန္နကဿ၊ ၏။ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို။ ဂဏှာဟိ၊ ယူလေဘုံ၊ အယံ၊
 ဤစူဠပန္နကသည်။ တေ၊ သင့်အား။ အနုမောဒနံ၊ တရားဟောခြင်းကို။
 ကရိဿတိ၊ ပြုတော်မူလတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ ဇီဝကော၊ ဇီဝက
 သည်။ တထာ၊ ထိုတုရားမိန့်တော်မူတိုင်း။ အကာသိ၊ ပြု၏။ တေရော၊ စူဠ
 ပန္နကမထေရ်သည်။ သီဟနာဒံ၊ ခြင်္သေ့သံကို။ နဒန္တော၊ ဆိုလျက်။ တရုဏ
 သိဟောဝိယ၊ ခြင်္သေ့ငယ်ကဲ့သို့။ တိဟိပိဋကေဟိ၊ ပိဋကတ်သုံးပုံတို့ဖြင့်။ သင်္ခေါ
 ဟေတု၊ ချောက်ချား၍။ အနုမောဒနံ၊ တရားဟောခြင်းကို။ အကာသိ၊ ပြု၏။
 သတ္တာ၊ သည်။ အာသနာ၊ နေရာမှ၊ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ ဘိက္ခုသံဃပရိဝုဇော၊
 ရဟန်းသံဃာအပေါင်းခြံရံလျက်။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ ဂန္ဓာ၊ ကြွ၍။
 ဘိက္ခုဟိ၊ ရဟန်းတို့သည်။ ဝတ္ထေ ဒဿိတေ၊ ဝတ်ကိုပြုပြီးသည်ရှိသော်။ ဥဋ္ဌာ
 ယာသနာ၊ နေရာမှကြွတော်မူ၍။ ဂန္ဓကုဋီပမုခေ၊ ဂန္ဓကုဋီအဦး၌။ ဌတု၊ နေ
 တော်မူ၍။ ဘိက္ခုသံဃဿ၊ ရဟန်းသံဃာအပေါင်းအား။ သို့ဂတောဝါဒံ၊
 တုရားအဆုံးအမကို။ ဒတု၊ ပေး၍။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ ကထေတု၊
 ဟော၍။ ဘိက္ခုသံဃံ၊ ရဟန်းသံဃာကို။ ဥယျောဇေတု၊ လွှတ်လိုက်၍။
 သုရဘိဂန္ဓဝါသိတံ၊ အလွန်မွေ့လျော်ဘွယ် ကောင်းသော အနံ့တို့ဖြင့်
 ထုံအပ်သော။ ဂန္ဓကုဋီ၊ ဂန္ဓကုဋီသို့။ ပဝိသိတု၊ ဝင်တော်မူလတ်သော်။ ဒုက္ခိ
 ဏေန ပဿေန၊ လက်ျာနံပါးဖြင့်။ သီဟသေယံ၊ မြတ်သောကုပ်ခြင်းသို့။ ဝါ၊
 ခြင်္သေ့မင်း၏အိပ်ခြင်းကဲ့သို့။ ဥပဂတော၊ ရောက်တော်မူ၏။ အထ၊ ထိုအခါ
 ၌။ သာယနသမယေ၊ ညချမ်းသောအခါ၌။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ ဣတော

(၄၄၂)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

စိတောစ၊ ထိုမှဤမှလည်း။ သမောသရိတော၊ စုဝေးပေါင်းရုံး၍။ ရတ္တကမ္မလ
သာဏိံ၊ ထွတ်ထွတ်နီသော ကမ္မလာတင်းတိမ်ကို။ ပရိက္ခိဂန္တောဝိယ၊ ထက်
ဝန်းကျင်မှကာရံတိသကဲ့သို့။ နိသီဒိက္ခာ၊ နေ၍။ သတ္တုဂုဏကထံ၊ ဘုရားဂုဏ်
ကျေးဇူးနှင့်စပ်သောစကားကို။ အာရုတိံသု၊ အားထုတ်၍ ပြောဟောကုန်
၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ မတောပန္နကော၊ မတောပန္နကသည်။ စူဠပန္နကဿ၊
စူဠပန္နက၏။ အဇ္ဈာသယံ၊ အလိုကို။ အဇာနန္တော၊ မသိခြင်းကြောင့်။ စထူဟိ
မာသေဟိ၊ လေးလတို့ဖြင့်။ ကေဂါထံ၊ တစ်ခါသာကို။ ဥဂ္ဂဟိတော၊ သင်ယူစေ
ခြင်းငှာ။ နသက္ကောတိ၊ မထတ်နိုင်။ အယံ၊ ဤစူဠပန္နကသည်။ ဒန္တော၊ ညဏ်
ထိုင်း၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍။ ဝိတာရာ၊ ကျောင်းမှ။ နိကခါနှင့်ထုတ်၏။ သမ္မာ
သမ္ဗုဒ္ဓေါပန၊ ဘုရားသဗ္ဗညုသည်ကား။ အတ္တနော၊ ကိုယ်တော်၏။ အနုတ္တရ
ဓမ္မတာယ၊ အတုမရှိသောသဘောရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အဿ၊ ထိုစူဠ
ပန္နကအား။ ကေသ္မိံ၊ ယေဝအန္တရတတ္ထေ၊ ဆွမ်းမစားမီ တစ်ခုသောအကြား
ကာလ၌သာလျှင်။ သဟပဋိသမ္ဘိဒါဟိ၊ ပဋိသမ္ဘိဒါတို့နှင့်တကွ။ အရတတ္ထံ၊
ရတန္တာအဖြစ်ကို။ အဒါသိ၊ ပေးတော်မူပေ၏။ တီဏိပိဋကာနိ၊ ပိဋကတ်သုံး
ပုံတို့သည်။ သဟပဋိသမ္ဘိဒါဟိယေဝ၊ ပဋိသမ္ဘိဒါတို့နှင့်တကွသာလျှင်။ အာ
ဂတာနိ၊ နှုတ်တက်လာကုန်၏။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ ဘုရားရှင်တို့၏။ ဗလံနာမ၊ အားအစွမ်း
မည်သည်ကား။ အတောမတန္တံ၊ ဖြော်ကြီးမြတ်လှပေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြော
တောကြကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဘဂဝါ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာ
ဘုရားသည်။ ဓမ္မလဘာယံ၊ တရားသဘင်၌။ ဣမကထာပဝတ္ထိံ၊ ဤစကား
ပြောဟောခြင်းကို။ ဥတော၊ သိတော်မူ၍။ အဇ္ဈာယခု၊ မယာ၊ ငါဘုရားသည်။
ဂန္တု၊ တားတော်မူခြင်းငှာ။ ဝဋ္ဋတိတိ၊ သင့်၏ဟု။ ဗုဒ္ဓသေယျာယ၊ ဘုရား၏။
ကျိန်းစက်ခြင်းမှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထတော်မူ၍။ သုရတ္တပဒံ၊ ကောင်းစွာ နီသော
အဆင်းရှိသောနှစ်ထပ်ချုပ်သောသင်းပိုင်ကို။ နိဝါသေတော၊ ဝတ်တော်မူ၍။
ဝိဇ္ဇာလတာဝိယ၊ လျှပ်စစ်နှယ်ကဲ့သို့သော။ ကာယဗန္ဓနံ၊ ခါးပန်းကို။ ဗန္ဓိတော၊
ဖွဲ့၍။ ရတ္တကမ္မလာသဒိသံ၊ ကမ္မလာနီနှင့်တူသော။ သုဂတမတာစိဝရံ၊ မြတ်စွာ
ဘုရား၏ မြတ်သောသင်္ကန်းကို။ ပါရုပိတော၊ ရုံတော်မူ၍။ သုရတိဂန္ဓကုဋိ
တော၊ မွေ့လျော်ဘွယ်ကောင်းသောအနံ့တို့ဖြင့် လှိုင်သောဂန္ဓကုဋိမှ။ နိက္ခ
မ္မ၊ ထွက်တော်မူ၍။ မတ္တဝရဝါရုဏောဝိယ၊ အမုန်းယစ်သောဆင်ပြောင်ကဲ့သို့

၂-အပ္ပမာဒဝဂ္ဂ၊ ၃-စူဠပန္နကဏ္ဍေရဝတ္ထု၊ (၄၄၃)

သီဟဝိဇ္ဇိတဝိလာသေန၊ ခြင်္သေ့မင်း၏ တင့်တယ်စံပယ်ခြင်းဖြင့်၊ အနန္တာယ၊
 အံ့ဩခြင်းငှာ အဆုံးမရှိသော။ ဗုဒ္ဓလိဋ္ဌာယ၊ ဘုရား၏ တင့်တယ် စံပယ်
 ခြင်းဖြင့်။ ဓမ္မသတံ၊ တရားသဘင်သို့။ ဂန္ဓာ၊ ကြွတော်မူ၍။ အလင်္ကတ မဏ္ဍပ
 သာလာယ၊ တန်းဆာ ဆင်ယင်အပ်သော မဏ္ဍပ်သဘွယ်ရှိသော ညီမူခံရာ
 စရပ်၏။ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌။ သုပညတ္တဝရဗုဒ္ဓါသနံ၊ ကောင်းစွာခင်းထားအပ်
 သောမြတ်သောဘုရားနေရာသို့။ အဘိရုပ္ပ၊ တက်တော်မူ၍။ ဆဗ္ဗဏ္ဍဗုဒ္ဓရံသိ
 ယေ၊ ခြောက်သွယ်သော ဘုရားရောင်ခြည်တော်တို့ကို။ ပိဿဇ္ဇန္တေ၊ လွှတ်
 တော်မူလျက်။ အဏ္ဏဝကုစ္ဆံ၊ ခေါ်တယမာနောဝိယ၊ သမုဒ္ဒရာအဝှမ်း၌ချောက်
 ချားခြင်းကဲ့သို့။ ယုဂန္ဓရမတ္ထကေ၊ ယုဂန္ဓရ်တောင်ထိပ်၌။ ဗာလသုရိယောဝိ
 ယ၊ ထွက်သစ်သောနေလူလင်ကဲ့သို့။ အာသနမဇ္ဈေ၊ နေရာအလယ်၌။ နိသီဒိ၊
 နေတော်မူ၏။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေ၊ ဘုရားသဗ္ဗညုသည်။ အာဂတမတ္တေပန၊ လာ
 ကာမျှဖြစ်တော်သာလျှင်။ ဘိက္ခုသံဃော၊ ရဟန်းသံဃာသည်။ ကထံ၊ စကား
 ကို။ ပစ္စိန္နိတှာ၊ ဖြတ်၍။ တုဏှိ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေသည်။ အဟောသိ၊ ၏။ သတ္တာ၊
 ဘုရားသခင်သည်။ ဓုဒ္ဓကေန၊ နူးညံ့စွာသော။ မေတ္တစိတ္တေန၊ မေတ္တာစိတ်ဖြင့်။
 ပရိသံ၊ ပရိသတ်ကို။ ဩလောကေတွာ၊ ကြည့်တော်မူ၍။ အယံပရိသ၊ ဤ
 ပရိသတ်သည်။ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်။ သောဘတံ၊ တင့်တယ်၏။ ကေသာပိ၊
 တစ်ယောက်သေရဟန်း၏။ ဟတ္ထကုက္ကုစ္စံ၊ လက်ဆော့ခြင်းသည် လည်း
 ကောင်း။ ပါဒ၊ ကုက္ကုစ္စံ၊ ခြေဆော့ခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ဥက္ကာခိတ
 သဒ္ဓေါ၊ ချောင်းညံ့သံသည် လည်းကောင်း။ ခိပိတသဒ္ဓေါ၊ ချေသော
 အသံသည်လည်းကောင်း။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော။
 ဣမေ၊ ဤရဟန်းတို့သည်။ ဗုဒ္ဓဂါရဝေန၊ ဘုရားကိုရှိသေခြင်းဖြင့်။ သဂါရဝံ၊
 ရှိသေခြင်းရှိကုန်၏။ ဗုဒ္ဓတေဇေန၊ ဘုရား၏တန်ခိုးအာနုဘော်ဖြင့်။ သဇ္ဇိတှာ၊
 ခြိမ်းခြောက်အပ်ကုန်၏။ မယိ၊ ငါဘုရားသည်။ အာယုကပ္ပံပိ၊ အာယုကပ်ပတ်
 လုံးလည်း။ အကထေတွာ၊ မဆိုမပြောမဟောမူ၍။ နိသီန္တေ၊ နေသည်ရှိသော်။
 ပဌမံ၊ ရှေ့ဦးစွာ။ ကထံ၊ စကားကို။ သမုဋ္ဌာပေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍။ နကထေသန္တံ၊
 မဆိုကုန်လတ္တံ့။ ကထာ၊ စကားကို။ သမုဋ္ဌာပနဝတ္တံနာမ၊ ဖြစ်စေသောဝတ်
 မည်သည်ကို။ မယာဝ၊ ငါဘုရားသည်သာလျှင်။ ဇာနိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ အဟ
 မေဝ၊ ငါဘုရားသည်သာလျှင်။ ပဌမံ၊ ရှေ့ဦးစွာ။ ကထေသာမိ၊ ဟောအံ့။

(၄၄၄)

ဓမ္မပဒစာသုတ္တံကထာနိဿယ

ဣတိ၊ ဤသို့။ မရုရေန၊ သာယာစွာသော။ ဗြဟ္မဿရေန၊ ဗြဟ္မမင်း၏အသံနှင့် တူသောအသံတော်ဖြင့်။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို။ အာမန္တေတု၊ ခေါ်တော် မူ၍။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဘေရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ ကာယကထာယ၊ အဘယ် မည်သောစကားဖြင့်။ သန္တိသိန္နာ၊ အညီအညွတ်စည်းဝေးကုန်သည်။ အတ္တနု၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း။ အန္တရာကထာ၊ ငါမလောမိအကြား၌ ဆိုအပ်သော။ ဝိပု ကထာ၊ အပြီးအဆုံးသို့ မရောက်သောစကားသည်။ ကာစပနခေါ၊ အဘယ် စကားလျှင်နည်း။ ဣတိပုစ္ဆိတု၊ ဤသို့ မေးတော်မူသည်ရှိသော်။ ဣမာယ နာမာတိ၊ ဤမည်သော အကြောင်းကြောင့်တည်းဟူ။ ဝုတ္တေ၊ နားတော် လျှောက်ရာ၌။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့။ စူဠပန္နကော၊ စူဠပန္နကသည်။ ဣဒါ နေဝ၊ ယခုအခါ၌သာလျှင်။ ဒန္တော၊ ပညာနဲ့ သည်။ န၊ မဟုတ်။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ရှေး ၌လည်း။ ဒန္တောယေဝ၊ ဉာဏ်လေးသည်သာလျှင်တည်း။ ကေဝလဉ္စ၊ အ ကြောင်းတစ်ပါးနှင့်မရောမတက်သက်သက်မှုကား။ အဿ၊ ထိုစူဠပန္နက၏။ ဣဒါနေဝ၊ ယခုသာလျှင်။ အဟံ၊ ငါဘုရားကို။ အဝဿယော၊ မှီခိုကိုးကွယ်ရာ သည်။ ဇာတော၊ ဖြစ်သည်။ န၊ မဟုတ်။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ရှေးအခါ၌လည်း။ အဝဿ ယော၊ မှီခိုကိုးကွယ်ရာသည်။ အဟောသိယေဝ၊ ဖြစ်ဘူးသည်သာလျှင်တည်း။ အဟံ၊ ငါဘုရားရှင်သည်။ ပုဗ္ဗေဝ၊ ရှေး၌လျှင်။ ဣမံ၊ ဤစူဠပန္နကကို။ လော ကိယ ကုရုမ္မဿ၊ လောကီဥစ္စာနှစ်၏။ သာမိကံ၊ အရှင်ကို။ အကာသိ၊ ပြု သည်ကား။ န၊ မဟုတ်။ ဣဒါနိပိ၊ ယခုအခါ၌လည်း။ လောကုတ္တရကုရုမ္မဿ၊ လောကုတ္တရာဥစ္စာနှစ်၏။ သာမိကံ၊ အရှင်ကို။ အကာသိ၊ ပြု၏။ ဣတိဝတု၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ ဝိတ္တာရတော၊ အကျယ်အား ဖြင့်။ သောတုကာမေဟိ၊ နာလိုကုန်သော။ ဘိက္ခုဟိ၊ ရဟန်းတို့သည်။ အာ ယံဘိတော၊ ရှေ့ရှုတောင်းပန်အပ်သော ဘုရားသည်။ အတိတံ၊ လွန်လေ ပြီးသောအကြောင်းကို။ အာဟရိ၊ ဆောင်တော်မူ၏။

ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အတိတေ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ၌။ ဗာရာဏသီ နဂရဝါသိ၊ ဗာရာဏသီပြည်၌ နေလေ့ရှိသော။ ဧကော မာဏဝေါ လုလင် တစ်ယောက်သည်။ တက္ကသီလံ၊ တက္ကသိုလ်ပြည်သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ သိပ္ပုဂ္ဂဟ ဏတ္တာယ၊ အတတ်ပညာသင်ခြင်းငှာ။ ဒိသာပါမောက္ခဿ၊ အာစရိယဿ၊ ဒိသာပါမောက္ခဆရာ၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ ဓမ္မန္တေဝါသိကော၊ ပညာရင်နှို

၂-အပ္ပမာဒဝဂ္ဂ၊ ၃-စူဠပန္နကတ္ထေရဝတ္ထု (၄၄၅)

စို့သောတပည့်ရင်းသည်။ ဟုတော့၊ ဖြစ်၍။ ပဉ္စန္ဒမာဏဝကသတာနံ၊ ငါးရာ
ကုန်သောလူလင်တို့၏။ အန္တရေ၊ အတွင်း၌။ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်။ အာစရိ
ယဿ၊ ဆရာအား။ ဥပကာရကော၊ ကျေးဇူးပြုသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။
ပါဒပရိ ကမ္မာဒိနိ၊ ခြေလက်ဆုပ်နယ်ခြင်း အစရှိသော။ သဗ္ဗကိစ္စာနိ၊
အလုံးစုံသောကိစ္စတို့ကို။ ကရောတိ၊ ပြု၏။ ခန္ဓတယပန၊ ဉာဏ်ထိုင်းသည်၏
အဖြစ်ကြောင့်ကား။ ကိဉ္ဇူ၊ တစ်စုံတစ်ခုသောအတတ်ကို။ ဥဂ္ဂဏ္ဍိတုံ၊ သင်ခြင်း
ဌာ။ နသက္ကောတိ၊ မတတ်နိုင်။ အာစရိယော၊ ဆရာသည်။ အယံ၊ ဤလူလင်
သည်။ မမ၊ ငါ့အား။ ဗဟုပကာရော၊ များသောကျေးဇူးရှိ၏။ နံ၊ ထိုလူလင်
ကို။ သိက္ခာပေဿာမိ၊ သင်စေအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝါယမန္တောပိ၊ လုံ့လပြုပါ
သော်လည်း။ ကိဉ္ဇူ၊ တစ်စုံတစ်ခုသောအတတ်ကို။ သိက္ခာပေတုံ၊ သင်စေခြင်း
ဌာ။ နသက္ကောတိ၊ မတတ်နိုင်။ သော၊ ထိုလူလင်သည်။ စိရံ၊ ကြာမြင့်စွာ။
ဝသိတော၊ နေ၍။ ကေဂါယံ၊ တစ်ဂါထာကိုမျှ။ ဥဂ္ဂဏ္ဍိတုံ၊ သင်ခြင်းဌာ။ အ
သက္ကောန္တော၊ မတတ်နိုင်သည်ရှိသော်။ ဥက္ကဏ္ဍိတော၊ ပြီးငွေ့သဖြင့် ဆန့်ကျင်
၍။ ဂမိဿာမိတိ၊ မိဘထံသို့ ပြန်ပါအံ့ဟူ၍။ အာစရိယံ၊ ဆရာကို။ အာပုစ္ဆံ၊
ပန်ကြား၏။ အာစရိယော၊ ဆရာသည်။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ အယံ၊ ဤလူလင်
သည်။ မယံ၊ ငါ့အား။ ဥပကာရကော၊ ကျေးဇူးကြီးလှစွာ၏။ အဿ၊ ထို
လူလင်၏။ ပဏ္ဍိတေတာဝံ၊ ပညာရှိသည်၏အဖြစ်ကို။ ပစ္စာသိသာမိ၊ ငါတောင့်
တ၏။ ပန၊ ထိုသို့တတ်စေလိုသော်လည်း။ ကာတုံ၊ ပညာဖြင့်ပြည့်စုံခြင်းကိုပြု
ခြင်းဌာ။ နသက္ကောမိ၊ မတတ်နိုင်။ အဝဿံ၊ မချွတ်။ မယာ၊ ငါသည်။ ဣမဿ၊
ဤလူလင်အား။ ပစ္စုပကာရော၊ ကျေးဇူးတို့ကို။ ကာတဗ္ဗော၊ ဆတ်ဆတ်ပြု
အပ်၏။ ကေဿ၊ တစ်ခုသော။ မန္တံ၊ မန္တရားအတတ်ကို။ ဗန္ဓိတော၊ ဖွဲ့၍။ ဒဿာမိ၊
ပေးလိုက်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံပြီး၍။ သော၊ ထိုတက္ကသိုလ်ဆရာသည်။ တံ၊ ထို
တပည့်လူလင်ကို။ အရညံ၊ တောသို့။ နေတော၊ ခေါ်၍။ ဃဇ္ဇေသိ ဃဇ္ဇေသိ၊
ကိကာရဏာ ဃဇ္ဇေသိ၊ အဟံပိ တံဇာနာမိတိ၊ ဃဇ္ဇေသိ။ လ။ ဇာနာမိ ဟူ
သော။ ဣမံမန္တံ၊ ဤမန္တန်ကို။ ဗန္ဓိတော၊ ဖွဲ့၍။ ဥဂ္ဂဏ္ဍာပေန္တော၊ သင်စေသည်ရှိ
သော်။ အနေကသတက္ကတ္တံ၊ အကြိမ်တစ်ရာမကမျှားစွာလျှင်။ ပရိဝတ္တေတော၊
အပြန်ပြန် အခေါက် များစွာအံ့၍။ တေ၊ သင်အား။ ပညာယတိ၊ တင်ပြ
လော။ ဣတိပုစ္ဆိတော၊ ဤသို့မေး၍။ အာမပာညယတိတိ၊ ဪြော် တတ်ပါပြီ

(၄၄၆)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

ဟု။ ပုတ္တော၊ ဆိုသည်ရှိသော်။ ဒန္တောနာမ၊ ပညာနည်း၍ ဉာဏ်ထိုင်းသောသူ
မည်သည်။ ဝါယာမံကတော၊ လုံ့လပြု၍။ ပဂုဏ်၊ လေ့လာစွာ။ ကထံ၊ ပြုအပ်
သော။ သိပ္ပံ၊ အတတ်သည်။ နပလာယတိ၊ မမေ့မလျော့ မပျောက်မပျက်နိုင်။
ဣတိစိန္တေတော၊ ဤသို့ကြံ၍။ မဂ္ဂပရိဗ္ဗဟံ၊ ခရီးစာရိက္ခာကို။ ဒတော၊ ပေး၍။
ဂစ္ဆ၊ သွားလေလော့။ ဣမံမန္တံ၊ ဤမန္တန်ကို။ နိဿယ၊ မှီ၍။ ဇီဝိဿတိ၊
အသက်မွေးရလတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ အဿ၊ ထိုမန္တန်ကို။ အပလာယနတ္တာ
ယ၊ မမေ့မလျော့စေခြင်းငှာ။ နိစ္စံ၊ အမြဲ။ သဗ္ဗာယံ၊ ရွတ်အံသရဗ္ဗာယ်ခြင်း
ကို။ ကရေယျာသိ၊ ပြုလေလော့။ ဣတိဝတော၊ ဤသို့ဆို၍။ 'တံ၊ ထိုလူလင်ကို။
ဥယျောဇေသိ၊ လွတ်လိုက်၏။ ။ (မန္တန်အနက်ကား)။ ။ ဃန္တေသိ၊ ချုပ်ချယ်
၏။ ဃန္တေသိ၊ ။ ကိံကာရဏာ၊ ကြောင့်။ ဃန္တေသိ၊ ဘိသနည်း။ အဟံပိ၊
ယည်း။ တံကာရဏံ၊ ကို။ ဇာနာမိ၊ သိ၏။ ။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထို
လူလင်၏။ မာတာ၊ အမိသည်။ ဗာရာဏသီယံ၊ ဗာရာဏသီပြည်သို့။ သမ္ပတ္တကာ
လေ၊ ရောက်သောအခါ၌။ မေ၊ ငါ၏။ ပုတ္တော၊ သားသည်။ သိပ္ပံ၊ အတတ်
ကို။ သိက္ခိတော၊ သင်၍။ အာဂတောတိ၊ လာပြီဟူ၍။ မဟာသက္ကာရသမ္မာနံ၊
များစွာသောပူဇော်ခြင်း မြတ်နိုးခြင်းကို။ အကာသိ၊ ပြု၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ
၌။ ဗာရာဏသီရာဇံ၊ ဗာရာဏသီမင်းသည်။ မေ၊ ငါ့အား။ ကာယကမ္မာဒိယု၊
ကိုယ်ဖြင့်ပြုအပ်သော အမှုစသည်တို့၌။ ကောစိဒေါသော၊ တစ်စုံတစ်ခုသော
အပြစ်သည်။ အတ္တိနုခေါ၊ ရှိသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပစ္စဝေက္ခန္တော၊ ဆင်ခြင်
သည်ရှိသော်။ အတ္တနော၊ မိမိအား။ အနန္တဝိကံ၊ မလျောက်ပတ်သော။ ကိဉ္စိ
ကမ္မံ၊ တစ်စုံတစ်ခုသောအမှုကို။ အဒိသ္မာဝ၊ မမြင်မူ၍လျှင်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။
ဝဇ္ဇနာမ၊ အပြစ်မည်သည်။ နပညာယတိ၊ မသိမမြင်နိုင်။ ပရေသံ၊ သူတစ်ပါး
တို့၏။ ဒေါသံ၊ အပြစ်ကို။ ပညာယတိ၊ သိမြင်နိုင်၏။ နဂရံ၊ ပြည်သူပြည်သား
အပေါင်းကို။ ပရိဂဏိယာမိ၊ စူးစမ်းမျှော်ရှုအံ့။ ဣတိစိန္တေတော၊ ဤသို့ကြံ၍။
သာယံ၊ ညဉ့်အခါ၌။ အညာတကဝေသေန၊ မထင်ရှားသောအသွင်ဖြင့်။ နိက္ခ
မိတော၊ ထွက်၍။ သာယမာသံ၊ ညဉ့်စာသမင်းကို။ ဘုဉ္စိတော၊ စား၍။ နိသိန္န
မနုဿာနံ၊ နေသောလူတို့၏။ ကထာသလ္လာပေါနာမ၊ စကားပြောဟောခြင်း
မည်သည်။ နာနပ္ပကာရကော၊ အထူးထူး အပြားပြားရှိသည်။ အဟောသိ၊
ဖြစ်၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ အဓမ္မေပ၊ မတရားသဖြင့်။ ရဇ္ဇံ၊ မင်းအဖြစ်ကို။ သစေ

၂-အပ္ပမာဒဝဂ္ဂ၊ ၃-စူဠပန္နကတ္ထေရဝတ္ထ၊ (၄၄၇)

ကံသရေသာမိ၊ အကယ်၍ပြုသည်ဖြစ်အံ့။ ပါပေနံ၊ ယုတ်မာစွာသော။ အဓမ္မိ
 ကေန၊ တရားဆယ်ပါးကိုမစောင့်သော။ ရညာ၊ မင်းသည်။ ဒဏ္ဍဗလိအာဒိဟိ၊
 ဒဏ်ပေးခြင်း၊ အခွန်ယူခြင်း စသည်တို့ဖြင့်။ ဟတမှာတိ၊ ဖျက်ဆီးအပ်၏
 ဟူ၍။ ဝက္ခန္တိ၊ ဆိုကုန်လတ္တံ့။ ဓမ္မေန၊ တရားနှင့်ညီစွာ။ ရဇ္ဇံ၊ မင်းအဖြစ်ကို။
 သစေကာရေမိ၊ အကယ်၍ပြုသည်ဖြစ်အံ့။ နော၊ ငါတို့၏။ ရာဇာ၊ သည်။ ဒိဿာ
 ယုကော၊ ရှည်သောအသက်ရှိသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ယုတိအာဒိနိ၊
 ဤသို့အစရှိသော စကားတို့ကို။ ဝတော၊ ဆို၍။ မမဂုဏံ၊ ငါ့ကျေးဇူးကို။
 ကထေဿန္တိ၊ ဆိုကုန်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တေသံတေသံဂေဟာနံ၊ ထိုထိုအိမ်
 သို့၏။ တိတ္ထိအနုသာရေနေဝ၊ နံရံကို အစဉ်မှီသဖြင့်သာလျှင်။ ဝိစရတိ၊ သွား
 သာလျှည်ပတ်၏။ တသ္မိံ၊ ခဏ၊ ထိုခဏ၌။ ဥမဂ်စောရာ၊ ဥမင်ဖြင့်ခိုးသောခိုးသူ
 တို့သည်။ ခန္တိဂေဟင်နံ၊ အိမ်နှစ်ခုတို့၏။ အန္တရေ၊ အကြား၌။ ဥမဂ်ံ၊ ဥမင်ကို။
 ဘိန္ဒန္တိ၊ ဖောက်ကုန်၏။ ဧကဥမဂင်နေဝ၊ ဥမင်တစ်ခုဖြင့်သာလျှင်။ ဒေ
 ဂေဟာနံ၊ နှစ်ခုသောအိမ်တို့ကို။ ပဝိသနတ္ထာယ၊ ဝင်ခြင်းငှာ။ ဥမဂ်ံ၊ ဥမင်ကို။
 ခဏန္တိ၊ တူးကုန်၏။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ တေ၊ ထိုခိုးသူတို့ကို။ ဒိဿာ၊ မြင်၍။
 ဂေဟဆာယာယ၊ အိမ်ရိပ်၌။ အဋ္ဌာသိ၊ နေ၏။ တေသံ၊ ထိုခိုးသူတို့၏။ ဥမဂ်ံ၊
 ဥမင်ကို။ ဘိန္ဒိတော၊ ဖောက်၍။ ဂေဟံ၊ အိမ်ကို။ ပဝိသိတော၊ ဝင်၍။ ဘဏ္ဍကံ၊
 ဥစ္စာကို။ ဩလောကိတကာလေ၊ ကြည့်သောအခါ၌။ မာဏပေါ၊ လူလင်
 သည်။ ပပုဇ္ဈိတော၊ နိုး၍။ တံမန္တံ၊ ကို။ သဇ္ဈာယန္တော၊ ရွတ်တတ်သရဇ္ဈာယ်
 လိုသည်ဖြစ်၍။ ဃဇ္ဇေသိ ဃဇ္ဇေသိ ကိံကာရဏာ ဃဇ္ဇေသိ။ အဟံပိ တံ
 ဇာနာမိတိ၊ ဇာနာမိဟူ၍။ အာဟ၊ ဆို၏။ တေ၊ ထိုခိုးသူတို့သည်။ တံ၊ ထို
 မန္တန်ရွတ်သံကို။ သုတော၊ ကြား၍။ ဣမိနာ၊ ဤလူလင်သည်။ အမှာကံ၊ ငါ
 တို့၏ အမှုအရာကို။ ဉာတာကိရ၊ သိသည်ထင်၏။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ နော၊
 ငါတို့ကို။ နာသေဃတိ၊ ဖျက်ဆီးလတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ နိဝတ္တဝတ္တာနိပိ၊
 ကိုယ်တိုင်ဝတ်သော ပုဆိုးတို့ကိုလည်း။ ဆဇ္ဇေတော၊ စွန့်၍။ ဘိတာ၊
 ကြောက်လန့်တကြား။ သမ္ပ၊ ခဏနေနေဝ။ မျက်နှာရွှေ့ရ မျက်နှာရွှေ့ရာ
 အရပ်သို့သာလျှင်။ ပလာယိံသု၊ ပြေးလေကုန်၏။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ ပလာ
 ယန္တေ၊ ပြေးကုန်သော။ တေ၊ ထိုခိုးသူတို့ကို။ ဒိဿာ၊ မြင်၍။ ဣတရဿ၊ လူလင်
 ၏။ မန္တံ၊ ကို။ သဇ္ဈာယနသဒ္ဓံ၊ သရဇ္ဈာယ်သံကို။ သုတော၊ ၍။ ဂေဟဉ္ဇေဝ၊

(၄၄၀)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

လုလင်နေသောအိမ်ကိုလျှင်။ ဝဝတ္ထာပေတွာ၊ မှတ်သား၍။ နဂရံ၊ ပြည်သူပြည်သားအပေါင်းကို။ ပရိဂဏိတွာ၊ စူးစမ်း၍။ နိဝေသနံ၊ နန်းတော်သို့။ ပါဝိသိ၊ ဝင်ထော်မှု၏။ သောပန၊ တိုမင်းသည်ကား။ ရတ္တိယာ၊ ညဉ့်သည်။ ဝိဘာဏာယ၊ လင်းပြီးသည်ရှိသော်။ ပါတောဝ၊ စောစောကလျှင်။ ကေပုရိသံ၊ လုလင်တစ်ယောက်ကို။ ပက္ခောသိတွာ၊ ခေါ်၍။ ဘဏေ၊ အချင်း။ ဂစ္ဆ၊ သွားချေ။ အသုကဝီထိယံနာမ၊ ဤမည်သောခရီး၌။ ယသ္မိံဂေဟေ၊ အကြင်အိမ်၌။ ဥမဂေါ၊ ဥမင်ကို။ ဘိန္နော၊ ဖောက်အပ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုအိမ်၌။ တက္ကသီလတော၊ တက္ကသိုလ်ပြည်မှ။ သိပ္ပံ၊ အတတ်ကို။ ဥဂ္ဂဏိတွာ၊ သင်၍။ အာဂတ မာဏဝေါ၊ ရောက်လာသောလုလင်သည်။ အတ္တိ၊ ရှိ၏။ တံ၊ ထိုလုလင်ကို။ အာနေဟိ၊ ဆောင်ယူချေလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့စေလွှတ်၏။ သော၊ ထိုမင်းချင်းလုလင်သည်။ ဂန္တော၊ သွား၍။ ရာဇော၊ ပြည့်ရှင်မင်းသည်။ တံ၊ သင့်ကို။ ပက္ခောသတိ၊ ခေါ်တော်မူ၏။ ဣတိဝတွာ၊ ဤသို့ဆို၍။ မာဏဝံ၊ လုလင်ကို။ အာနေသိ၊ မင်းအာဏာဖြင့် ဆောင်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုလုလင်ကို။ ရာဇော၊ မင်းသည်။ အာဟ၊ ဆို၏။ တာတ၊ ငါ့သား။ တံ၊ သင်သည်။ တက္ကသီလတော၊ တက္ကသိုလ်ပြည်မှ။ သိပ္ပံ၊ အတတ်ကို။ ဥဂ္ဂဏိတွာ၊ သင်ပြီး၍။ အာဂတမာဏဝေါ၊ ရောက်လာသော လုလင်မဟုတ်လော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ အာမ၊ ဩော်မှန်ပါသည်ဘုရား။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်လတ်သော်။ အမှာကံပိ၊ ငါတို့အားလည်း။ တံသိပ္ပံ၊ ထိုအတတ်ကို။ ဒေဟိ၊ ပေးလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ သာဓု၊ ကောင်းပါပြီ။ သမာနာသနေ၊ တူမျှသောနေရာ၌။ နိသိဒိတွာ၊ ၍။ ဂတာဟိ၊ သင်တော်မူလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့တင်၏။ ရာဇာပိ၊ မင်းသည်လည်း။ တထာ၊ ထိုလုလင်ဆိုတိုင်း။ ကတွာ၊ ၍။ မန္တံ၊ ကို။ ဂဟေတွာ၊ သင်၍။ အယံ၊ ဤသည်ကား။ ဇတ၊ သင်၏။ အာစရိယဘာဂေါတိ၊ ဆရာ၏အဖို့တည်းဟူ။ သဟဿံ၊ တစ်ထောင်သောဥစ္စာကို။ အဒါသိ၊ ပေး၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ သေနာပတိ၊ အမတ်စစ်သူကြီးသည်။ ရညော၊ မင်း၏။ ကပ္ပကံ၊ ဆေတ္တာသည်ကို။ အာဟ၊ ဆို၏။ ကဒါ၊ အဘယ်အခါ၌။ ရညော၊ မင်း၏။ မသ္မံ၊ မုတ်ဆိတ်တော်ကို။ ကရိဿသိ၊ ရိတ်ခြင်းကို ပြအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ သွေဝေါ၊ နက်ဖြန်လည်းကောင်း။ ပရသုဝေဝေါ၊ သံဘက်လည်းကောင်း။ မသ္မံကရိဿသိ၊ မုတ်ဆိတ်ပယ်ခြင်းကို

၂-အပ္ပမာဒဝဂ္ဂ၊ ၃-စူဠပန္နကတ္ထေရဝတ္ထ၊ (၄၄၉)

ပြုလတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ သော၊ ထိုစစ်သူကြီးသည်။ တဿ၊ ထို
ဆေတ္တာသည်အား။ သဟဿံ၊ တစ်ထောင်သောဥစ္စာကို။ ဒတွာ၊ ပေး၍။ နော၊
ဝါတို့၏။ ကိစ္စံ၊ အမှုသည်။ အတ္တိတိ၊ ရှိသည်ဖြစ်၏ဟု။ ဝတွာ၊ ဆိုသော်။ သာမိ၊
သခင်။ ကိ၊ အဘယ်အမှုနည်း။ ဣတိဝုတ္တေ၊ ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်။ ရညော၊ ၏။
မသ္မံ၊ မုတ်ဆိတ်ကို။ ကရောန္တောငယ်၊ ပယ်နုတ်လေဟန်ကဲ့သို့။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။
ခုရံ၊ သင်ဓုန်းကို။ အတိဝိဟ၊ လွန်စွာထက်အောင်။ ဃံသိတွာ၊ သွေး၍။ ဂလ
နာဠိ၊ လည်ချောင်းကို။ ဆိန္ဒ၊ ဖြတ်လော့။ တံ၊ သင်သည်။ သေနာပတိံ၊ စစ်
သူကြီးအရာကို။ ဘဝိဿတိ၊ ရသည်ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ အဟံ၊
ငါသည်။ ရာဇာ၊ မင်းမူအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ သော၊ ထိုဆေတ္တာသည်
သည်။ သာဓုတိ၊ ပြီဟု။ သမ္ပုဋ္ဌိန္ဒိတွာ၊ ဝန်ခံ၍။ ရညော၊ မင်း၏။ မဿုကရဏ
ဒဝသေ၊ မုတ်ဆိတ်ကိုပယ်သောနေ့၌။ ဂန္တောဒကဃုဇေန၊ နံသာရေအိုးဖြင့်။
မသ္မံ၊ မုတ်ဆိတ်ကို။ တောမတွာ၊ ဆွတ်၍။ ခုရံ၊ သင်ဓုန်းကို။ ဃံသိတွာ၊ သွေး၍။
နုလာဠုန္တေ၊ နဖူးပြင်၌။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ခုရော၊ သင်ဓုန်းသည်။ ထောကံ၊
အတန်ငယ်။ ကုဏ္ဍဓာရော၊ တုံးသေး၏။ ကေပွဟာရေနော၊ တစ်ချက်ခြင်းဖြင့်
သာလျှင်။ ဂလနာဠိ၊ ရေမျိုကို။ ဆိန္ဒိတံ၊ ဖြတ်ခြင်းငှာ။ ဝဋ္ဋတိတိ၊ သင့်၏ဟု။
ပုန၊ တစ်ဖန်။ ကေမန္တံ၊ တင့်အပ်သောအရပ်၌။ ဌတွာ၊ နေ၍။ ခုရံ၊ သင်ဓုန်းကို။
ဃံသိ၊ သွေး၏။ တသ္မိံ၊ ထိုခဏ၌။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ အတ္တနော၊ ၏။ မန္တံ၊
ကို။ သရိတွာ၊ အောက်ခေ့၍။ သဇ္ဈာယံ၊ သရဇ္ဈာယံခြင်းကို။ ကရောန္တော၊ ပြုလို
သည်ဖြစ်၍။ ဃဇ္ဇေသိ၊ ဃဇ္ဇေသိ၊ ကိ၊ ကာရဏာ၊ ဃဇ္ဇေသိ၊ အဟံပိ တံ၊ ဇာနာ
မိတိ၊ ဃဇ္ဇေသိ။ လ။ ဇာနာမိဟူ၍။ အာဟ၊ မန္တန်ကို ရွတ်ဆို၏။ နှာပိတဿ၊
ဆေတ္တာသည်၏။ နုလာဠုကော၊ နဖူးပြင်မှ။ သေဒါ၊ ချွေးတို့သည်။ မုစ္ဆိံသု၊
ယိုထွက်ကုန်၏။ သော၊ ထိုဆေတ္တာသည်သည်။ မေကာရဏံ၊ ငါ့အကြောင်း
ကို။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ ဇာနာတိ၊ သိချေပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘိတော၊ ကြောက်လန့်
တကြား။ ခုရံ၊ သင်ဓုန်းကို။ ဘူမိယံ၊ မြေ၌။ ခိပိတွာ၊ ပစ်၍။ ပါဒမူလေ၊ ခြေရင်း
၌။ ဥရေန၊ ရင်ဖြင့်။ နိပ္ပဇ္ဇိ၊ ဝပ်၏။ ရာဇာနောနာမ၊ မင်းတို့မည်သည်ကား။
ဆေကာ၊ လိမ္မာကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်။ တံ၊ ထို
ဆေတ္တာသည်ကို။ ဧဝံအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဟရေဒုဋ္ဌနှာပိတံ၊ ဟတ်ယုတ်ဓာ
လှသောဆေတ္တာသည်။ ရာဇာ၊ သည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ နဇာနာတိ၊ မသိ။ ဣတိ၊ ဤ

(၄၅၀)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

သို့။ သံညံ၊ အမှတ်ကို။ ကရောတိ၊ ပြုသလော။ ဣတိ၊ သို့။ သံတဇ္ဇေသိ၊ ခြံမ်း
 မောင်းတော်မူ၏။ သော၊ ထိုဆေတ္တာသည်သည်။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။
 မေ၊ ကျွန်တော်မျိုးအား။ အဘယံ၊ ဘေးမဲ့ကို။ ဒေဟိ၊ ပေးတော်မူပါလော့။
 ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ဟောတု၊ ထိုသို့မူလည်း ဖြစ်စေ။ မာတာယံ၊
 မကြောက်လင့်။ ကထေဟိ၊ ဟုတ်တိုင်းအစစ်ခံလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ
 ၏။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ သေနာပတိ၊ စစ်သူကြီးသည်။ သကဿံ၊ တစ်ထောင်
 သောဥစ္စာကို။ မေ၊ ကျွန်တော်အား။ ‘ဒတွာ၊ ရှိ။ ရုညော၊ မင်း၏။ မဿံ၊
 မှတ်ဆိတ်ကို။ ကရောန္တောဝိယ၊ ပြုပြင်ဟန်ဆောင်၍။ ဂလနာဠိ၊ လည်
 ချောင်းကို။ ဆိန္ဒု၊ ဖြတ်လော့။ အဟံ၊ ငါသည်။ ရာဇာဟုတွာ၊ မင်းဖြစ်၍။ တံ၊
 ကို။ သေနာပတိ၊ စစ်သူကြီးကို။ ကရိဿာမိ၊ ပြုအံ့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။
 ရာဇာ၊ မင်းသည်။ အာစရိယံ၊ ဆရာကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ဇိဝိတံ၊ အသက်ကို။
 လဒ္ဓန္တိ၊ ရ၏ဟု။ စိန္တေတွာ၊ ကြံ၍။ သေနာပတိ၊ စစ်သူကြီးကို။ ပက္ခောသာ
 ပေတွာ၊ ခေါ်စေ၍။ အမ္ဘောသေနာပတိ၊ အိုစစ်သူကြီး။ တယာ၊ သင်သည်။
 မမသန္တိက၊ ငါ့အထံမှ။ ကိံနာမ၊ အဘယ်မည်သောဆုလာဘ်ကိုလျှင်။ နလဒ္ဓံ၊
 မရသနည်း။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ တံ၊ သင့်ကို။ ဒဋ္ဌ၊ မြင်ခြင်းငှာ။ နသက္ကောမိ၊
 မတတ်နိုင်။ မမရဋ္ဌာ၊ ငါ၏တိုင်းနိုင်ငံမှ။ နိက္ခမာဟိ၊ ထွက်သွားလေလော့။
 ဣတိ၊ ဤသို့အမိန့်တော်ပြန်လျက်။ တံ၊ ထိုစစ်သူကြီးကို။ ရဋ္ဌာ၊ တိုင်းနိုင်ငံမှ။
 ပဗ္ဗာဇေတွာ၊ နှင်ထုတ်၍။ အာစရိယံ၊ ဆရာကို။ ပက္ခောသာပေတွာ၊ ခေါ်စေ
 ၍။ အာစရိယ၊ ဆရာ။ တံ၊ ဆရာကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ယော၊ ငါသည်။ ဇိဝိတံ၊
 အသက်ကို။ လဒ္ဓန္တိ၊ ရ၏ဟု။ ဝတွာ၊ ဆို၍။ မဟန္တိ၊ များစွာသော။ သက္ကာရံ၊
 ပူဇော်သက္ကာကို။ ကရိတွာ၊ ပြု၍။ တဿ၊ ထိုလူလင်အား။ သေနာပတိဌာနံ၊
 စစ်သူကြီးအရာကို။ အဒါသိ၊ ပေး၏။ သော၊ ထိုလူလင်ဆရာသည်။ တဒါ၊ ထို
 အခါ၌။ စူဠပန္နကော၊ စူဠပန္နကသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဝိသာပါ
 မောက္ခောအာစရိယော၊ ဝိသာပါမောက္ခဆရာသည်။ သတ္တာ၊ ငါတုရားသည်။
 အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဣဒံအတိတံ၊ ဤလွန်လေပြီးသော
 အကြောင်းကို။ အာဟရိတွာ၊ ဆောင်တော်မူ၍။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဝေ၊
 ဤသို့။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ရှေးအခါ၌လည်း။ စူဠပန္နကော၊ စူဠပန္နကသည်။ ဒန္တောဝ၊
 ဉာဏ်လေးသည်သာလျှင်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ တဒါပိ၊ ထိုအခါ၌လည်း။

၂-အပ္ပမာဒဝဂ္ဂ၊ ၃-စူဠပန္နကတ္ထေရဝတ္ထု (၄၅၁)

အဟံ၊ ငါသည်။ အဿ၊ ထိုစူဠပန္နက၏။ အဝဿယော၊ မှီခိုရာတည်း။ ဟုတော၊
 ဖြစ်၍။ တံ၊ စူဠပန္နကကို။ လောကီယ ကုဋ္ဌုမ္ပ၊ လောကီဥစ္စာနှစ်၌။ ပတိဋ္ဌာ
 ပေသိ၊ တည်စေပြီ။ ဣတိဝတော၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ ပုန၊ တစ်ဖန်။ ဧကဒိဝသံ၊
 တစ်နေ့သ၌။ စူဠပန္နကဿ၊ စူဠပန္နက၏။ အဝဿယော၊ မှီရာ တံကဲသဖွယ်။
 ဇာတော၊ ဖြစ်တော်မူသော။ သတ္တာ၊ ဘုရားရှင်သည်။ အဟော၊ အံ့ဖွယ်ရှိလှ
 ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ကထာယ၊ စကားကို။ သမုဋ္ဌိတာယ၊ ပြောဟောသည်
 ရှိသော်။ စူဠသေဋ္ဌိဇာတကော၊ စူဠသေဋ္ဌိဇာတ်၌။ အတိတဝတ္ထု၊ အတိတ်
 ဖြစ်သောအကြောင်းကို။ ကထေတော၊ ဟောတော်မူလှ၍။

ဝိစက္ခဏော၊ အမြော်အမြင်ရှိသဖြင့်ပညာနှင့်ပြည့်စုံသော။ မေဓောဝီ၊ ပညာ
 ရှိသောသူသည်။ အပ္ပကေန၊ အနည်းငယ်သာဖြစ်သော။ ပါဘတေနပီအရင်း
 ဥစ္စာဖြင့်လည်း။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ မဟာဘောဂံသာမိံ၊ များစွာသော
 ဥစ္စာရှင်ကို။ သမုဋ္ဌာပေဟိ၊ ဖြစ်စေ၏။ ကိံဝ၊ အတယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား။
 ဝိစက္ခဏော၊ သော။ မေဓောဝီ၊ သည်။ အဏု၊ အနည်းငယ်သော။ အဂ္ဂိံ၊
 မီးကို။ သန္ဓမံ၊ မှတ်သည်ရှိသော်။ မဟန္တံ၊ အဂ္ဂိကွန္တံ၊ မီးပုံကြီးကို။ သမုဋ္ဌာ၊
 ပေတိယထာ၊ ဖြစ်စေသကဲ့သို့တည်း။

ဣတိ၊ ဤသို့။ ဂါထံ၊ ဂါထာကို။ ဝတော၊ ဟောပြီး၍။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။
 ဣဒါနေဝ၊ ယခုသာလျှင်။ အဟံ၊ ငါတုရားသည်။ ဣမဿ၊ ဤစူဠပန္နက၏။
 အဝဿယော၊ မှီခိုရာသည်။ ဇာတော၊ ဖြစ်သည်။ နမဟုတ်။ ပုဗ္ဗေဝိ၊ ရှေး၌။
 အဝဿယော၊ မှီခိုရာသည်။ အဟောသိယေဝ၊ ဖြစ်ဘူးသည်သာလျှင်တည်း။
 ပုဗ္ဗေပန၊ ရှေး၌ကား။ အဟံ၊ ငါတုရားသည်။ ဣမံ၊ ဤစူဠပန္နကကို။ လောကီယ
 ကုဋ္ဌုမ္ပဿ၊ လောကုဥစ္စာနှစ်၏။ သာဒကံ၊ အရှင်ကို။ အကာသိ၊ ပြုဘူးပြီ။ ဣဒါ
 နိ၊ ယခုအခါ၌။ လောကုတ္တရကုဋ္ဌုမ္ပဿ၊ လောကုတ္တရာဥစ္စာနှစ်၏။ သာမိကံ၊
 အရှင်ကို။ အကာသိ၊ ပြု၏။ တဒါပိ၊ ထိုအခါ၌။ စူဠန္တေဝါသကော၊ တပည့်
 ငယ်သည်။ စူဠပန္နကော၊ စူဠပန္နကသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ စူဠသေဋ္ဌိပန၊
 စူဠသုဋ္ဌေးသည်ကား။ အဟမေဝ၊ ငါတုရားသည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ သို့။
 ဇာတကံ၊ ဇာတ်ကို။ သမောဓာနေသိ၊ ပေါင်းတော်မူ၏။ ပုန၊ တစ်ဖန်။ ဧက
 ဒိဝသံ၊ တစ်နေ့သ၌။ ဓမ္မသဘာယံ၊ တရားသဘင်၌။ ကထံ၊ စကားကို။ သမုဋ္ဌာ

(၄၅၂)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

ပေသုံ၊ ပြောဟောကုန်၏။ အာဝုံသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ စူဠပန္နကော၊ စူဠပန္နက
သည်။ စတုဟိ မာသေဟိ၊ လေးလတို့ဖြင့်။ စတုပ္ပဒံ ဂါထံ၊ လေးပုဒ်ရှိသော
ဂါထာကို။ ဂဟေတုံ၊ သင်ခြင်းငှာ။ အသက္ကောန္တောပိ၊ မတတ်နိုင်သော်လည်း။
ဝီရိယံ၊ လုံ့လကို။ အနောဿန္တိတော၊ မစွန့်မူ၍လျှင်။ အရဟတ္တေ၊ ရဟန္တာ
အဖြစ်၌။ ပတိဋ္ဌိတော ထည်၏။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ လောကုတ္တရဓမ္မ
ကုရုဗ္ဗဿ၊ လောကုတ္တရာတရားဟူသော ဥစ္စာနှစ်၏။ သာမိကော၊ အရှင်
သည်။ ဇာတော၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြောဟောကုန်၏။ သတ္တံ၊ ဘုရား
ရှင်သည်။ အာဂန္တော၊ လာတော်မူ၍။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဇေတရဟိ၊ ယခုအခါ
၌။ ကာယ ကထာယ၊ အဘယ်မည်သော၊ စကားဖြင့်။ သန္တိသိန္နာ၊ စည်းဝေး
ကုန်သည်။ အတ္တနု၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း။ ဣတိပုစ္ဆိတော၊ ဤသို့ မေးတော်မူခြင်း
ကြောင့်။ ဣမာယ နာမာတိ၊ ဤမည်သောစကားကြောင့်တည်းဟူ။ ဝုတ္တေ၊
နားတော်လျှောက်သည်ရှိသော်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ မမသာသနေ၊ ငါ
ဘုရားသဘာဝတော်၌။ အာရဒ္ဓဝီရိယော၊ အားထုတ်အပ်သော လုံ့လ
ရှိသောလူသည်။ လောကုတ္တရဓမ္မဿ၊ လောကုတ္တရာတရား၏။ သာမိကော၊
အရှင်သည်။ ဟောတိ ယေဝ၊ ပြစ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိဝတော၊ ဤသို့
မိန့်တော်မူ၍။ ဣမံ ဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

(၂၅။ ဥဋ္ဌာနေနစ၊ လုံ့လပြုခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း။ အပ္ပမာဒေနစ၊
မစေ့မလျော့ခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း။ သံယမေနစ၊ စတုပါရိသုဒ္ဓိသီလဟူသော
စောင့်စည်းခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း။ ဒမေနစ၊ ဣန္ဒြေကို ဆုံးမခြင်းဖြင့်
လည်းကောင်း။ ဣမေဟိ ဓမ္မေဟိ၊ ဤလေးပါးကုန်သော တရားတို့နှင့်။
သမန္တာဂတော၊ သော။ မေဓာဝီ၊ ပညာရှိသူတော်ကောင်းသည်။ ယံ ဒီပံ၊
အကြင်အရဟတ္တဖိုလ်တည်းဟူသော ကျွန်းကို။ ဩသော၊ ဩသလေးပါး
ဟူသော ကိလေသာရေအယဉ်သည်။ နာဘိကီရတိ၊ မလွှမ်းမိုးမဖျက်ဆီးနိုင်။
တံ ဒီပံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်တည်းဟူသော မိမိမှီရာ ကျွန်းကို။ ကယိရာထ၊ ပြုကုန်
ရာ၏။) ဣတိ၊ ဤသို့ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ ဒီပံ ကယိရာထာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဝီရိယသင်္ခါထေန၊
လုံ့လပြုခြင်းဟုဆိုအပ်သော။ ဥဋ္ဌာနေန၊ ထကြွကြောင့်ကြခြင်းဖြင့် လည်း

ကောင်း။ သတိယာ၊ နှင့်။ အဝိပွင်သာကာရသင်္ခါတေန၊ မကွေမကွာ
 ဖြစ်သော အခြင်းအရာဟုဆိုအပ်သော။ အပ္ပမာဒေန၊ မစေ့မလျော့ခြင်းဖြင့်
 လည်းကောင်း။ စတုပါရီသုဒ္ဓိသီလသင်္ခါတေန၊ လေးပါးသော ပရိသုဒ္ဓိ
 သီလဟုဆိုအပ်သော။ သံယမေန၊ စောင့်စည်းခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း။
 ဣန္ဒြိယဒမေနစ၊ ဣန္ဒြေကို ဆုံးမခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။
 ကာရဏဘူဟေတိ၊ အကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သော။ ဣမေဟိစတူဟိဓမ္မေဟိ၊
 ဤလေးပါးသော တရားတို့ဖြင့်။ ဓမ္မောဇပညာယ၊ တရားကိုသိသော ပညာ
 နှင့်။ သမန္တာဂတော၊ ပြည့်စုံသော။ မေဓာဝီ၊ ပညာရှိသောသူသည်။
 အတိဒလ္လဘပတိဋ္ဌိတယ၊ အလွန်ရဲခဲသည်၌ တည်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။
 အတိဂမ္ဘီရေ၊ အလွန်နက်နဲခြင်းရှိသော။ ဣမသ္မိသံသာရသာဂရေ၊ ဤ
 သံသရာတည်းဟူသော သမုဒ္ဒရာ၌။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ပတိဋ္ဌာနဘူတံ၊ တည်ရာ
 ဖြစ်၍ဖြစ်သော။ အရဟတ္တဖလံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ဟု ဆိုအပ်သော။ ဒိပံ၊
 ကျန်းကို။ ကယိရာထကရေယျ၊ ပြုရာ၏။ ကာထံ၊ ပြုခြင်းငှာ။ သက္ကုဏေယျ၊
 တတ်နိုင်ရာ၏။ ဣတိ၊ အတော့၊ ဤကားအနက်တည်း။ ကိဒိသံ၊ အဘယ်သို့ ပြု
 ရာသနည်းဟူမူကား။ ယံဩဇောနာဘိကီရတိတိ၊ ဟူသည်ကား။ တံ၊ အကြင်
 အရဟတ္တဖိုလ်ကို။ စတုဗ္ဗိဓောဝီ၊ လေးပါးအပြား ရှိသည်လည်း ဖြစ်သော။
 ကိလေအကြံဇော၊ ကိလေသာဟူသောဩဇာသည်။ အဘိကီရိဟုံ၊ လွှမ်းမိုး
 ခြင်းငှာ။ ဝိဓိသေတုံ၊ ဖျက်ဆီးခြင်းငှာ။ နသက္ကောတိ၊ မတတ်နိုင်။ ဟိ၊ ထို
 စကားဆိုသင့်စွ။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို။ ဩဇေန၊ ဩဇာဖြင့်။ အဘိကီရိ
 တုံ၊ နှိပ်စက်ဘိစီးခြင်းငှာ။ နသက္ကာ၊ မတတ်နိုင်။ ဣတိ၊ ဤသို့ဟောတော်မူ၏။
 ဝါထာပရိယောသာနေ၊ ဝါထာအဆုံး၌။ ဗဟူ၊ များစွာသောသူတို့
 သည်။ သောတာပန္နဒယော၊ သောတာပန်အစရှိသည်တို့သည်။ အဟေသု၊
 ဖြစ်ကုန်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဒေသနာ၊ ဒေသနာသည်။ သမ္ပတ္တပရိသာယ၊ ရောက်
 လာသောပရိသတ်အား။ သာတ္ထိကာ၊ အကျိုးရှိသည်။ ဇာတာ၊ ဖြစ်၏။

တတိယံ၊ သော။ စူဠပန္နကတ္ထေရဝတ္ထု၊ သည်။

ဣတိသမတ္တော၊ ဤတွင်ပြီးပြီ။

(၄၅၄)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

၂-အပ္ပမာဒဝဂ္ဂ၊ ၄-ဗာလနက္ခတ္တသံသုဋ္ဌဝတ္ထု

ဝဋ္ဌပန္နကဓတ္ထု၌ ဟောရာဂါယာ၏ အနက်ကို ဖွင့်ပြီး၍ ယခုအခါ၌ ဗာလနက္ခတ္တ
ဝတ္ထု၌ ဟောရာဂါယာ၏ အနက်ကို ဖွင့်လိုရကား “ပမာဒမနုယုဉ္ဇန္တိ” စသည်ကို
မိန့်အပ်၏။

ပမာဒမနုယုဉ္ဇန္တိတိ၊ ပမာဒမနုယုဉ္ဇန္တိစသော။ ဣမံဓမ္မဒေသနံ၊ ဤတရား
ဟောခြင်းကို။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရားရှင်သည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်
ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေထိုင်မှုစဉ်။ ဗာလနက္ခတ္တံ၊ ဗာလနက္ခတ်ကို။
အာရပ္ပ၊ အကြွခင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ၏။ ဟိ၊ ထိုစတင်သင့်စွ။ ဧကသ္မိံသမ
ယေ၊ တစ်ပါးသောအခါ၌။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌။ ဗာလနက္ခတ္တံနာမ၊
ဗာလနက္ခတ်မည်သည်ကို။ သံသုဋ္ဌကိရ၊ ကြွေးကြော်သတတ်။ တသ္မိံနက္ခတ္တေ၊
ထိုနက္ခတ်၌။ ဗာလာဒုဓမ္မမိနော၊ အလွန်မိုက်ကုန်သော။ ဇာနာ၊ လူတို့သည်။
ဆာရိကာယစေတ၊ ပြာဖြင့်လည်းကောင်း။ ဂေါမယေနစ၊ နွားချေးဖြင့်လည်း
ကောင်း။ သရီရံ၊ ကိုယ်ကို။ မက္ခေတွာ၊ လိမ်းကျံ၍။ သတ္ထုဟံ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်
လုံး။ အသတ္တံ၊ သူတော်မဟုတ် သူယုတ်တို့၏ စကားကို။ ဘဏန္တာ၊ ဆိုကုန်
လျက်။ ဝိစရန္တိ၊ သွားလာလှည့်ပတ်ကုန်၏။ ကိဉ္စိ၊ အချို့သော။ သူတို့သည်။
ဉာတိသုဟဇ္ဇံ၊ မိဘစသော ဆွေမျိုးပေါက်တော် နှလုံးအကျမ်းဝင်သော
သူကိုလည်းကောင်း။ ပဗ္ဗဇိတံ၊ ရဟန်းကို လည်းကောင်း။ ဒိယှ၊ မြင်၍။
လဇ္ဇန္တောနာမ၊ ရှက်သောသူမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဒွါရေဒွါရေ၊ တံခါးတိုင်း
တံခါးတိုင်း။ ဌတော၊ နေ၍။ အသတ္တံနိ၊ မသူတော်တို့၏စကားကို။ ဘဏန္တိ၊
ဆိုကုန်၏။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ တေသံ၊ ထိုမလိမ္မာသူတို့၏။ အသတ္တံ၊ မသူ
တော်တို့၏ စကားသံကို။ သောတုံ၊ နာခြင်းငှာ။ အသက္ကောန္တာ၊ မတတ်နိုင်
သည်ဖြစ်၍။ ယထာဗလံ၊ အစွမ်းအားလျော်စွာ။ အနု၊ အနည်းသောအသပြာ
ကြေးငွေကိုလည်းကောင်း။ ပါဒံ၊ တစ်မတ်သော ကြေးငွေကို လည်း
ကောင်း။ ကံဟာပဏံ၊ တစ်ကျပ်သော ကြေးငွေကို လည်းကောင်း။
ပေသေန္တိ၊ ပို့လေစေတုန်၏။ တေသံ၊ ထိုသူတို့၏။ ဒွါရေ၊ အိမ်တံခါး၌။
လဒ္ဓံလဒ္ဓံ၊ ရတိုင်းရတိုင်းသော ကြေးငွေကို။ ဂဟေတွာ၊ ခံယူ၍။ ပတ္တမန္တိ၊ ၆
သွားကုန်၏။ တဒါပန၊ ထိုအခါ၌ကား။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌။ ပဉ္စ
ကောဋိမတ္တာ၊ ငါးကုဋေအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော။ အရိယသာဝကာ၊ တို့
သည်။ ဝသန္တိ၊ နေကုန်၏။ တေ၊ ထိုဘုရားသခင်၏တံပည့်တို့သည်။ သတ္ထု၊ ဘုရား
သခင်အား။ သာသနံ၊ သတင်းစကားကို။ ပေသယံ၊ သူ၊ စေလွှတ်လျှောက်

၂-အပ္ပမာဒဝဂ္ဂ၊ ၄-ဗာနက္ခတ္တသံသုဋ္ဌဝတ္ထု (၄၅၅)

ယာကုန်၏။ သန္တော၊ အရှင်ဘုရား၊ ဘဝဝါ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသော ဘုရားရှင်
 သည်။ သတ္တဝါဟံ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး။ ဘိက္ခုသံဃန၊ ရဟန်းသံဃာနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊
 တက္ကနဂရံ၊ သာဝတ္ထိပြည်တွင်းသို့။ အပဝိသိတော၊ ဝင်တော်မမူပဲ။ ဝိဟာရေ
 ယော၊ ကျောင်းတော်၌သာလျှင်။ ဟောတု၊ သီတင်းသုံး နေတော်မူပါလော့။
 ဣတိ၊ ဤသို့ စေလွှတ်ကုန်၏။ တဉ္စပနသတ္တဝါဟံ၊ ထိုခုနစ်ရက်ပတ်လုံး။
 ဘိက္ခုသံဃဿ၊ ရဟန်းသံဃာအား။ ဝိဟာရေယေဝ၊ ကျောင်း၌သာလျှင်။
 ယာဂုဘတ္တာဒိနိ၊ ယာဂုဆွမ်းစသည်တို့ကို။ သမ္ပာဒေတွာ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ ပဟိ
 ဏိံ၊ ပို့လေစေကုန်၏။ သယံပိ၊ မိမိတို့သည်လည်း။ ဂေဟာ၊ အိမ်မှ။ နနိက္ခ
 မိံ၊ မထွက်ကုန်။ နက္ခတ္တန၊ နက္ခတ်သည်ကား။ ပရိယောသိတေ၊ ပြီးသည်ရှိ
 သော်။ တေ၊ ထိုဒါယကာတို့သည်။ အဋ္ဌမေဒိဝသေ၊ ရှစ်ရက်မြောက်သောနေ့
 ၌။ ဗုဒ္ဓပမုခံ၊ ဘုရားအမှူးရှိသော။ ဘိက္ခုသံဃံကို။ နိမိန္နေတွာ၊ ဆွမ်းဘိတ်၍။
 နဂရံ၊ သို့။ ပဝေသေတွာ၊ ဆွမ်းခံဝင်သွားစေ၍။ မဟာဒါနံ၊ အလှူကြီးကို။
 ဒတွာ၊ ပေး၍။ ဧကမန္တံ၊ တင့်အပ်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌။ နိသိန္နာ၊ နေကုန်
 လျက်။ သန္တော၊ အရှင်ဘုရားတို့။ နော၊ အကျွန်ုပ်တို့အား။ အတိဒုက္ခန၊ အ
 လွန်ဆင်းရဲခြင်းဖြင့်။ သတ္တာဒိဝသာနိ၊ ခုနစ်ရက်တို့သည်။ အဘိက္ကန္တာနိ၊ လွန်
 ကုန်၏။ ဗာလာနံ၊ မိစ္ဆာအယူဖြင့် မလိမ္မာကုန်သောသူတို့၏။ အသပ္ပာနံ၊
 သူတော် ကောင်းနားနှင့်မှတန်သောစကားတို့ကို။ သုဏန္တာနံ၊ ကြားရကုန်
 သောအကျွန်ုပ်တို့၏။ ကဏ္ဍာ၊ နားတို့သည်။ ဘိဇ္ဇနာကာရပတ္တာ၊ ကဲ့အံ့သော
 အခြင်းအရာသို့ရောက်ကုန်သည်။ ဟေန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ကောစိ၊ တစုံတယောက်
 သောသူသည်။ ကံသစိ၊ တစုံတယောက်သောသူအား။ နလဇ္ဇေတိ၊ မရှက်။
 တေန၊ ထိုကြောင့်။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်။ တုမှာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့အား။
 အန္တောနဂရံ၊ သာဝတ္ထိပြည်တွင်းသို့။ ပဝိသိတံ၊ ဝင်စေခြင်းငှာ။ နဒမ္ပာ၊ မပေး
 ကုန်။ မယံပိ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်လည်း။ ဂေဟမတာ၊ အိမ်မှ။ နနိက္ခမိမ္မာ၊
 မထွက်ဝံ့ကုန်။ ဣတိအာဟံသု၊ ဤသို့လျှောက်ကုန်၏။ သတ္တာ၊ ဘုရားသခင်
 သည်။ တေသံ၊ ထိုသီတင်းသည်တို့၏။ ကထံ၊ စကားကို။ သုတွာ၊ ကြား၍
 ဗာလာနံဒုမ္မောနံ၊ ပညာမရှိသောသူတို့၏။ ကိရိယာနာမ၊ ယုတ်မာသော
 အမူအရာမည်သည်ကား။ ဝေရူပီ၊ ဤသို့သဘောရှိကုန်သည်။ ဟေန္တိ၊
 ဖြစ်ကုန်၏။ မေဓာပိနောပန၊ ပညာရှိသောသူတို့ မည်သည် ကား။

(၄၅၆)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

ဓနသာရံဝိယ၊ မြတ်သောဥစ္စာကိုကဲ့သို့။ အပ္ပမာဒံ၊ မမေ့မလျော့။ ရက္ခိတော၊ စောင့်ရှောက်၍။ အမတမဟာနိဗ္ဗာနသမ္ပတ္တိံ၊ မြတ်သောအမြိုက်နိဗ္ဗာန်၏ ပြည့်စုံခြင်းသို့။ ပါပုဏန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။ ဣတိဝတော၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ ဣမာဂါထာ၊ ဤဂါထာတို့ကို။ အဘာသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

(၂၆။ ဥပသကာ၊ ဒယကာတို့။ ဗာလာ၊ ဂစ္ဆုပ္ပန်သံသရာနှစ်ဖြာသော ဘဝ၌အကျိုးနှစ်ပါးကိုမသိမမြင်ကုန်သည်ဖြစ်၍ မိုက်မဲ တွေဝေကုန်သော ဒုဗ္ဗေမိနော၊ ပညာမရှိကုန်သော။ ဇနာ၊ လူတို့သည်။ ပမာဒံ၊ ကုသိုလ်ကောင်း မှု၌မေ့လျော့ခြင်းကို။ အနုယုဉ္ဇန္တိ၊ အားထုတ်ကုန်၏။ မေဓာဝီ၊ ပညာရှိ သောသူသည်။ သေဌံ၊ မြတ်သော၊ ခန့်ဝ၊ ဥစ္စာကိုကဲ့သို့။ အပ္ပမာဒဉ္စ၊ မမေ့ မလျော့အောက်မေ့ အပ်သောသတိကိုသာလျှင်။ ရက္ခတိ၊ စောင့်၏။)

(၂၇။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဥပါသကာ၊ ဒါယကာတို့။ တုမေ၊ သင်တို့ သည်။ ပမာဒံ၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှု၌ မေ့လျော့ခြင်းကို။ မာအနုယုဉ္ဇေထ၊ မယှဉ်ကုန်လင့်၊ ကာမရတိသန္ဓံ၊ ဝတ္ထုကာမ ကိလေသာကာမတို့၌ နှစ် သက်မွေ့လျော်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သောတဏှာ ဟူသော ပေါင်းတော်ခြင်းကို၊ မာအနုဉ္ဇေထ၊ လုံ့လပြု၍ မဖြစ်စေကုန်လင့်။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ အပ္ပ မတ္တာ၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှု၌ မမေ့မလျော့သော။ ဈာယန္တော၊ နှစ်ပါးသော ဈာန်ဖြင့်ဈာန်ရှိသော။ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဝိပုလံ၊ ပြန့်ပြောသော၊ သုခံ၊ ချမ်းသာခြင်းသို့ပပေါ့တိ၊ ရောက်၏။) ဣတိ၊ ဤသို့ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့တွင်၊ ဗာလာတိ၊ ဗာလာဟူသည်ကား။ ဗာလေန၊ မလိမ္မာခြင်းနှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသောသူတို့သည်။ ဣလောကပရ လောကတ္ထံ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်ဘဝတမလွန်ဘဝ၌ဖြစ်သောအကျိုးစီးပွားကို။ အဇာ နန္တာ၊ မသိကုန်ခြင်းကြောင့်။ ဒုဗ္ဗေမိနောတိ၊ ဒုဗ္ဗေမိနော ဟူသည်ကား။ နိပ္ပ ညာ၊ ပညာမရှိကုန်။ တေ၊ ထိုသူတို့သည်။ ပမာဒေ၊ မေ့လျော့ခြင်း၌။ အာဒိ နဝံ၊ အပြစ်ကို။ အပဿန္တာ၊ မမြင်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ပမာဒံ၊ မေ့မေ့လျော့လျော့ နေခြင်းကို။ အနုယုဉ္ဇန္တိ၊ အားထုတ်ကုန်၏။ ပဝတ္ထေန္တိ၊ ဖြစ်စေကုန်၏။ ပမာ ဒေန၊ မေ့လျော့ခြင်းဖြင့်။ ကာယံ၊ ကာလကို။ ဝိတိနာမေန္တိ၊ လွန်စေကုန်၏။ မေဓာဝီတိ၊ မေဓာဝီဟူသည်ကား။ ဓမ္မောဇပညာယ၊ တရားကိုသိသောပညာ နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော။ ပဏ္ဍိတောပန၊ ပညာရှိသောသူသည်

၂-အပ္ပမာဒဝဂ္ဂ၊ ၄-ဗာနက္ခတ္တသံသုဋ္ဌဝတ္ထု (၄၅၇)

ကား။ ကုလဝံသပတံ၊ အန္တယံအဆက်မှလာသော။ သေဌံ၊ အထူးသဖြင့် ချီး
 မှမ်းအပ်သော။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်သော။ သတ္တရတနဓနံဝိယ၊ ရတနာခုနစ်ပါးဟု
 ဆိုအပ်သောဥစ္စာနှစ်ကဲ့သို့။ အပ္ပမာဒံ၊ မမေ့မလျော့ခြင်းကို။ ရက္ခတံ၊ စောင့်
 ရှောက်၏။ ဟံ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ ဥတ္တမဓနံ၊ မြတ်သောဥစ္စာကို။ နိဿယ၊
 မှီ၍။ ကာမဂုဏ သမ္ပတ္တိ၊ ကာမဂုဏ်၏ပြည့်စုံခြင်းကို။ ပါပုဏိဿာမ၊ ရောက်
 ကုန်အံ့။ ပုဉ္ဏဒါရံ၊ သားမယားကို။ ပေါသိဿာမ၊ မွေးကျွေးကုန်အံ့။ ပရ
 လောက ဝမနမဂ္ဂ၊ တမလွန်တဝသို့ သွားရာလမ်းခရီးကို။ သောဓေဿာမ၊
 သုတ်သင်ကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မနေ၊ ဥစ္စာ၌။ အာနိသံသံ၊ အကျိုးဆက်ကို။
 ပဿန္တာ၊ မြင်ကုန်သောသူတို့သည်။ တံ၊ ထိုဥစ္စာကို။ ရက္ခန္တိယထာ၊ စောင့်
 ကုန်သကဲ့သို့။ ဝေတထာ၊ ထိုအထူး။ ပဏ္ဍိတောပိ၊ ပညာရှိသောသူသည်လည်း။
 အပ္ပမတ္တော၊ မမေ့မလျော့သည်ဖြစ်၍။ ပဌာမဈာနာဒိနိ၊ ပဌမဈာန်စသည်တို့
 ကို။ ပဋိလဘိဿာမိ၊ ရအံ့။ မဂ္ဂဖလာဒိနိ၊ မဂ်ဖိုလ်စသည်တို့သို့။ ပါပုဏိဿာမိ၊
 ရောက်ရအံ့။ တိဿောဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးတို့ကိုလည်းကောင်း။ ဆအဘိညာ၊
 အဘိညာဉ်ခြောက်ပါး တို့ကိုလည်းကောင်း။ သမ္မာဒေဿာမိ၊ ဖြည့်စုံစေအံ့။
 ဣတိ၊ ဤသို့။ အပ္ပမာဒေ၊ သတိမကင်းခြင်း၌။ အာနိသံသံ၊ အကျိုးဆက်ကို။
 ပဿန္တာ၊ မြင်သည်ဖြစ်၍။ ဓနံသေဌံဝ၊ မြတ်သောဥစ္စာကဲ့သို့သော။ အပ္ပမာ
 ဒံ၊ အပ္ပမာဒတရားကို။ ရက္ခတံ၊ စောင့်၏။ ဤတိအတ္ထာ၊ ဤကားအမှန်တည်း။
 မာပမာဒန္တိ၊ မာပမာဒံ ဟူသည်ကား။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ တုမ္ပေ၊ သင်တို့
 သည်။ ပမာဒံ၊ မေ့လျော့ခြင်းကို။ မာအနုယုဉ္ဇေ၊ မဖြစ်စေကုန်လင့်။ ပမာ
 ဒေန၊ မေ့လျော့ခြင်းဖြင့်။ ကာလံ၊ ကာလကို။ မာဝီတိနာမယိတ္ထ၊ မလွန်စေကုန်
 လင့်။ မာကာမရတိသန္ဓေန္တိ၊ သန္ဓေဟူသည်ကား။ ဝတ္ထု၊ ကာမကိလေသကာ
 မေသု၊ ဝတ္ထု၊ ကာမကိလေသကာမတို့၌။ ရတိသင်္ခါတံ၊ မွေ့လျော်ပျော်ပါး
 ခြင်းဟုဆိုအပ်သော။ တဏှာသန္ဓဝမ္ပိ၊ တဏှာဟူသော ပေါင်းဖော်ခြင်းကို
 လည်း။ မာအနုယုဉ္ဇေ၊ မဖြစ်စေကုန်လင့်။ မာဝိန္ဓေ၊ မရစေကုန်လင့်။ မာ
 ပဋိလဘိတ္ထ၊ တစ်ဖန်မရစေကုန်လင့်။ အပ္ပမတ္တောဟိတံ၊ ဟူသည်ကား။ ဥပဋ္ဌိတ
 သတိ၊ သတိ၏ထင်ခြင်းတည်း။ ဟံ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ တာယ၊ ထိုသတိ၏ထင်
 ခြင်းဖြင့်။ အပ္ပမတ္တော၊ မမေ့မလျော့သော။ ဈာယန္တော၊ နှစ်ပါးသောဈာန်
 ဖြင့် ဈာန်ရှိသော။ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဝိပုလံ ဥဠာရံ၊ ပြန့်ပြောသော။

(၄၅၀)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

နိဗ္ဗာနသုခံ၊ နိဗ္ဗာန်ဟူသော ချမ်းသာခြင်းသို့။ ပါပုဏာတိ၊ ရောက်၏၊ ဣတိ၊ ဤကားအနက်တည်း။

ဂါထာပရိယောသာနေ၊ ဂါထာကိုဟောသောအဆုံး၌၊ ဗဟူ၊ များစွာ ကုန်သောသူတို့သည်။ သောတာပန္နာဒယော၊ သောတာပန် အစရှိသည်တို့ သည်။ အဟေသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ မဟာဇနဿ၊ လူအပေါင်းအား။ သတ္ထိကာ၊ အကျိုးရှိသော။ ဓမ္မဒေသနာ၊ တရားဟောခြင်းသည်။ ဇာတာ၊ ဖြစ်၏။

စတုတ္ထံ၊ သော။ ဗာလနက္ခတ္တ သံသုပ္ပဝတ္ထုသည်။

ဣတိသမတ္ထော၊ ပြီးပြီ။

၂-အပ္ပမာဒဝဂ္ဂ၊ ၅-မဟာကဿပတ္ထေရဝတ္ထု

ဗာလနက္ခတ္တဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သောဂါထာတို့၏ အနက်ကိုဖွင့်ပြီး၍ ရှင်မဟာ ကဿပဝတ္ထု၌ ဟောကြောင်းဖြစ်သော ဂါထာတို့၏ အနက်ကို ဖွင့်လိုရကား “ပမာဒအပ္ပမာဒေန” စသည်ကို မိန့်အပ်၏။

ပမာဒံ အပ္ပမာဒေနာတိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ပမာဒံ အပ္ပမာဒေန စသော ဤဒေသနာကို။ သတ္ထော၊ ဘုရားရှင်သည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန် ကျောင်း တော်၌။ ဝိဟရန္တော၊ လျက်။ မဟာကဿပတ္ထေရံ၊ ရှင်မဟာကဿပမထေရ်ကို။ အာရဗ္ဗ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွာ။ ဧကသ္မိံ ဒီဝသေ၊ တစ်ခုသောနေ၌။ ထေရော၊ ရှင်မဟာကဿပမထေရ်သည်။ ပိဗ္ဗလိဂူဟာယံ၊ ညောင်ကြတ်ပင် ရောက်ရာလိုက်၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေသည် ရှိ သော်။ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌။ ပိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှာ။ စရိတွာ၊ သွား ၍။ ပစ္ဆာဘတ္တံ၊ နေလွဲသောအခါ၌။ ပိဏ္ဏပါတပဋိက္ကန္တော၊ ဆွမ်းခံရွာမှဖွဲပြီး သည်ရှိသော်။ အာလောကံ၊ အာလောကကသိုဏ်းကို။ ဝဇေတွာ၊ ပွားစေ၍။ ဥဒကပထပိပဗ္ဗဟာဒီဟုစ၊ ရေမြေ တောင် အစရှိသော အရပ်တို့၌လည်း။ ပမတ္ထေ၊ မွေ့လျော့၍နေကုန်သော။ သတ္တေစ၊ သတ္တဝါတို့ကို လည်းကောင်း။ အပ္ပမတ္ထေ၊ သတိမကင်းကုန်သော။ သတ္တေစ၊ သတ္တဝါတို့ကိုလည်းကောင်း။ စဝနကေ၊ စုတေဆဲဖြစ်ကုန်သော။ သတ္တေစ၊ သတ္တဝါတို့ကို လည်းကောင်း။ ဥပပဇ္ဇနကေ၊ ပဋိသန္ဓေနေဆဲဖြစ်ကုန်သော။ သတ္တေစ၊ သတ္တဝါတို့ကိုလည်း

၂-အပ္ပမာဒဝဂ္ဂ၊ ၅-မဟာကဿပတ္ထေရဝတ္ထ၊ (၄၅၉)

ကောင်း။ ဒိဗ္ဗေန စက္ခုနာ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဉ်ဖြင့်။ ဩလောကေန္တော၊ ကြည့်လျက်။ နိဿိမိ၊ နေတော်မူ၏။ သတ္တာ၊ ဘုရားသဗ္ဗညုသည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌။ နိဿိန္တကောဝ၊ နေတော်မူလျက်လျှင်။ ကေနန ခေါ၊ ဝိဟာရေန၊ အဘယ်သို့သောနေခြင်းဖြင့်။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ မမပုတ္တော၊ ငါ့သားတော်ဖြစ်သော။ ကဿပေါ၊ ကဿပသည်။ ဝိဟရတိ၊ နေသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒိဗ္ဗေနစက္ခုနာ၊ နတ်မျက်စိနှင့်တူသော အဘိညာဉ်ဖြင့်။ ဥပဓာရေန္တော၊ စူးစမ်းတော်မူသည်ရှိသော်။ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏။ စုတူပပါတံ၊ စုတေခြင်း ပဋိသန္ဓေနေခြင်းကို။ ဩလောကေန္တော၊ ကြည့်လျက်။ ဝိဟရတိတံ၊ နေ၏ဟူ၍။ ဥ ဝံ၊ သိ၍။ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏။ စုတူပပါတောနာမ၊ စုတေခြင်း ပဋိသန္ဓေနေခြင်းမည်သည်ကို။ ဗုဒ္ဓညဏေနာဝိ၊ သုရားဉာဏ်တော်ဖြင့်လည်း။ အပရိစ္ဆန္တော၊ မပိုင်းခြားနိုင်။ မာတုဣစ္ဆိယံ၊ အမိဝမ်း၌။ ပဋိသန္ဓိံ၊ ပဋိသန္ဓေကို။ ဂဟေတွာ၊ စွဲယူ၍။ မာတာဝိတရော၊ မိဘတို့ကို။ အဇာနာပေတွာဝ၊ မသိစေင်၍လျှင်။ စဝနကသတ္တာနံ၊ စုတေခြင်းရှိကုန်သောသတ္တဝါတို့၏။ ပရိစ္ဆေဒေါ၊ အပိုင်းအခြားကို။ ကာယံ၊ ပြုခြင်းငှာ။ နသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။ တေ၊ ထိုသတ္တဝါတို့ကို။ ဇာနိယံ၊ သိခြင်းငှာ။ တဝ၊ သင်၏။ အဝိသယော၊ အရာမဟုတ်။ ကဿပ၊ ငါ့သားကဿပ။ အပ္ပမတ္တကော၊ ဘာဝနာ၌ မစေ့မလျော့ခြင်းသည်။ တဝ၊ သင်၏။ ဝိသယော၊ အရာတည်း။ သဗ္ဗသောပန၊ အခြင်းခပ်သိမ်းအားဖြင့်ကား။ စဝန္တေ၊ စုတေဆဲ သတ္တဝါတို့ကို လည်းကောင်း။ ဥဝပဇ္ဇန္တေ၊ ပဋိသန္ဓေနေဆဲသတ္တဝါတို့ကိုလည်းကောင်း။ ဇာတုံ၊ သိခြင်းငှာ။ ပဿိယံ၊ မြင်ခြင်းငှာ။ ဗုဒ္ဓါနမေဝ၊ ဘုရားတို့၏သာလျှင်။ ဝိသယော၊ အရာတည်း။ ဣတိဝံတွာ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ ဩဘာသံ၊ ကိုယ်တော်ရောင်ကို။ ဖရိတွာ၊ နှံစေ၍။ သမ္ပုခေ၊ မျက်မှောက်၌။ နိဿိန္တောဝိယ၊ နေတော်မူသကဲ့သို့။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဣမံဂါယံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

(ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသော သူသည်။ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌။ အပ္ပမာဒေန၊ မစေ့မလျော့ခြင်းဟူသော အပ္ပမာဒဖြင့်။ ပမာဒံ၊ စေ့လျော့ခြင်းကို။ နုဒတိ၊ ပယ်ထုတ်၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ ပညာပပါသဒံ၊ ပညာဟူသော ပြာသာဒ်သို့။ အာရုယျ၊ ၍။ အထောကော၊ စိုးရိမ်ခြင်း မရှိသည် ဖြစ်၍။ သောကိနိံ၊ စိုးရိမ်ခြင်းရှိသော။ ပဇာ၊ သတ္တဝါကို။ အဝေက္ခတိ၊ ရှု၏။ ယထာ၊

(၄၆၀)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမကား။ ပဗ္ဗတဋ္ဌော၊ တောင်ထိပ်၌တည်သောသူသည်။
ဘူမဋ္ဌော၊ မြေအပြင်၌နေသောသူတို့ကို။ အဝေက္ခတိဣဝ၊ ရှုသကဲ့သို့။ တထာ၊
ထိုအတူ၊ မိရော၊ ပညာရှိသည်။ ဗာလေ၊ သူမိုက်တို့ကို။ အဝေက္ခတိ၊ ရှု၏။
ဣတိ၊ ဤသို့ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ နုဒတိတိ၊ နုဒတိဟူသည်ကား။ ပေါက္ခရဏံ၊ ရေကန်
သို့။ ပဝိသန္တံ၊ ဝင်လာသော။ နဝေဒကံ၊ ရေသစ်သည်။ ပုရာဏောဒကံ၊ ရေ
ဟောင်းကို။ ခေါတေတော၊ ချောက်ချား၍။ တဿ၊ ထိုရေဟောင်း၏။ ဩ
ကာသံ၊ တည်ရာအခွင့်ကို။ အဒတော၊ မပေးမူ၍။ အတ္တနော မတ္တက မတ္တ
ကေန၊ မိမိ၏ ထိပ်ထက်ဖြင့်။ ပလာယန္တံ၊ ပြေးသောရေကို။ နုဒတိ နိဟရတိ
ယထာနာမ၊ ပယ်ထုတ်သကဲ့သို့။ ဝေမေဝ၊ ဤအတူလျှပ်။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိ
သောသူသည်။ အပ္ပမာဒလက္ခဏံ၊ အပ္ပမာဒလက္ခဏာကို။ ပြုဟန္တော၊ ပွားစေ
လျက်။ ပမာဒဿ၊ မေ့လျော့ခြင်း၏။ ဩကာသံ၊ အခွင့်ကို။ အဒတော၊ မပေး
မူ၍။ ယဒ၊ အကြင်အခါ၌။ အပ္ပမာဒဝေဂေန၊ သတိမကင်းခြင်းအဟုန်ဖြင့်။
တံ၊ ထိုမေ့လျော့ခြင်းကို။ နုဒတိ နိဟရတိ၊ ပယ်ထုတ်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။
သောပနုဒပမာဒေါ၊ ထိုပယ်အပ်သောပမာဒရှိသောသူသည်။ နိဿေတိယာ၊
ထန်းကျင့်လျှောကားဖြင့်။ ပါသာဒံ၊ သို့။ အာရုဠ္လပိယ၊ တက်သကဲ့သို့။ အစ္စဂ္ဂ
တတ္ထေန၊ အလွန်တက်တတ်သောအနက်ကြောင့်။ ပရိသုဒ္ဓံ၊ ဖြူစင်စွာသော။
ဒိဗ္ဗစက္ခုသင်္ခါတံ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုဟုဆိုအပ်သော။ ပညာပါသာဒံ၊ ပညာပြာသာဒံ
သို့။ တဿ၊ ထိုပညာပါသာဒအား။ အနုစ္စပိကံ၊ လျောက်ပတ်သော။ ပဋိ
ပဒံ၊ အကျင့်ကို။ ပူရေန္တော၊ ဖြည့်လျက်။ တာယ ပဋိပဒါယ၊ ထိုအကျင့်ဖြင့်။
အာရုဠ္လ၊ တက်၍။ ပဟိနသောကသလ္လတာယ၊ ပယ်အပ်ပြီးသောကသလ္လ
ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ အသောကော၊ စိုးရိမ်ခြင်းမရှိသောသူသည်။ အပ္ပ
ဟိန သောကသလ္လတာယ၊ မပယ်အပ်သော သောကရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။
သောကိနိ၊ စိုးရိမ်ကြောင့်ကြ ဗျာပါရရှိသော။ စဝမာနဉ္စေဝ၊ စုတေဆဲ
လည်းဖြစ်သော။ ဥပပဇ္ဇမာနဉ္စ၊ ပဋိသန္ဓေနေဆဲလည်း ဖြစ်သော။ ပဇာသတ္တ
နိကာယံ၊ သတ္တဝါအပေါင်းကို။ ဒိဗ္ဗေန စက္ခုနာ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုဖြင့်။ အဝေက္ခတိ
ပဿတိ၊ ကံ၊ ဥပမာ အဘယ်ကဲ့သို့နည်း ဟူမကား။ ပဗ္ဗတဋ္ဌော ပဗ္ဗတ
မုဒုနိဋ္ဌိတော၊ တောင်ထိပ်၌ နေသောသူသည်။ ဘူမဋ္ဌော ဘူမိယံဋ္ဌိတေ၊ မြေ

၂-အပ္ပမာဒဝဂ္ဂ၊ ၆-ပမတ္တာပမတ္တဒေသဟာယကဝတ္ထု (၄၆၁)

အပြင်၌နေသောသူတို့ကို။ ဥပရိပါသာဒေ၊ ပြာသာဒ်ထက်၌။ ဌိတောဝါပန၊
 နေသောသူသည်ကား။ ပါသာဒပရိဝေဏေ၊ ပြာသာဒ်ပရိဝုဏ်၌။ တေ၊ နေ
 သောသူတို့ကို။ အကိစ္ဆေန၊ ငြိငြင်ခြင်းမရှိသဖြင့်။ အဝေက္ခတိယထာ၊ မြင်
 သကဲ့သို့။ တထာ၊ ထိုအတူ။ မိရော၊ ပညာရှိသော။ သောဝိပဏ္ဍိတောမဟာ
 ဌိဏာသဝေ၊ ထိုပဏ္ဍိတဟု ဆိုအပ်သော ရဟန္တာ အရှင်မြတ်သည်လည်း။
 အသမုစ္ဆန္တဝဋ္ဋပီဇေ၊ မဖြတ်အပ်သေးသော ဝဋ္ဋဟူသောမျိုးစေ့ရှိကုန်သော။
 ဗာလေ၊ ဗာလသာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော။ စပန္နေစ၊ စုတေဆဲ သတ္တဝါတို့ကို
 လည်းကောင်း။ ဥပပဇ္ဇန္တေစ၊ ပဋိသန္ဓေနေဆဲသတ္တဝါတို့ကို လည်းကောင်း။
 အဝေက္ခတိ၊ ရှု၏။ ဣတိ၊ ဤကားအနက်တည်း။

ဂါထာပရိယောသာနေ၊ ဂါထာကို ဟောသောအဆုံး၌။ ဗဟူ၊ များစွာ
 ကုန်သောသူတို့သည်။ သောတာပတ္တိဖလာဒိနိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ် စသည်
 တို့ကို။ သစ္စိကရိသု၊ မျက်မှောက်ပြုကုန်၏။

ပဉ္စမ၊ သော။ မဟာကဿပတ္ထေရဝတ္ထု - သည်။
 ဣတိသမတ္တော၊ ပြီးပြီ။

၂- အပ္ပမာဒဝဂ္ဂ၊ ၆-ပမတ္တာပမတ္တဒေသဟာယကဝတ္ထု

ရှင်မဟာကဿပဝတ္ထု၌ ဟောကြောင်းဖြစ်သော ဂါထာ၏ အနက်ကို ဖွင့်ပြီး၍
 ယခုအခါ ဒေသဟာယဘိက္ခုဝတ္ထု၌ ဟောကြောင်းဖြစ်သော ဂါထာ၏ အနက်ကို
 ဖွင့်ခြင်းငှာ “အပ္ပမတ္တော ပမတ္တေသု” စသည်ကို မိန့်အပ်၏။

☞ အပ္ပမတ္တော ပမတ္တေသုတိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ အပ္ပမတ္တော ပမတ္တေသုစ
 သောဤဒေသနာကို။ သတ္တာ၊ သည်။ ဇေတဝနေ၊ ၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူ
 သည်ရှိသော်။ သဟာယကေ၊ အဆွခင်ပွန်းဖြစ်ကုန်သော။ ဒေဘိက္ခု၊ နှစ်ဦး
 လောရဟန်းတို့ကို။ အာရဗ္ဗ၊ အကြောင်းပြု၌။ ကတေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။
 ကိရ၊ စင်စစ်ထိုစကားသည်မှန်၏။ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ သတ္တုသန္တိကေ၊
 ဘုရားအထံတော်၌။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ ဂတေတွာ၊ ယူ၍။ အာရညကဝိ
 ဟာရံ၊ တောကျောင်းသို့။ ပဝိသိသု၊ ဝင်ကုန်၏။ တေသု၊ ထိုနှစ်ပါးသော
 ရဟန်းတို့တွင်။ ဧကော၊ ရဟန်းတစ်ပါးသည်။ ကာလသေဝ၊ စောစောလျှင်။

(၄၆၂)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

ခါရုနိ၊ ထင်းတို့ကို။ အာဟရိတော၊ ယူဆောင်ထမ်းပိုး၍။ အင်္ဂါရကပလ္လံ၊ မီး
 မယ်ဖျူးကို။ သဇ္ဇေတော၊ စီရင်၍။ ဒဟရသာမထောရဟိ၊ သာမဏေငယ်တို့
 နှင်း။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ သလ္လပေန္တော၊ တအုံးအုံးစကားပြောလျက်။ ပဌမသာမေ၊
 ပဌမယာမိ၌။ ဝိသိဗ္ဗမာနောဝ၊ မီးလှုံလျက်လျှင်။ နိသိဒတိ၊ ၏။ ဧကော၊ ရဟန်း
 တစ်ပါးသည်။ အပ္ပမတ္တော၊ မမေ့မလျော့။ သမဏဓမ္မံ၊ ရဟန်းတရားကို။
 ကရောန္တော၊ ပြုလျက်။ ဣတရံ၊ မီးလှုံ၍နေသောရဟန်းကို။ သြဝဒတိ၊ ဆုံးမ
 ၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ ဧဝံဤသို့။ မာကရိ၊ မပြုလင့်။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။
 ပမတ္တဿ၊ မေ့လျော့သောသူအား။ စတ္တာရောအပါယာ၊ အပါယ်လေးဘုံ
 တို့သည်။ သကဿရသဒိသာ၊ မိမိနေရာအိမ်နှင့်တူကုန်၏။ ဗုဒ္ဓါစနာမ၊ ဘုရား
 တို့မည်သည်ကား။ သာဌေယျန၊ စဉ်းလဲစဉ်းစားပြု၍နေခြင်းဖြင့်။ အာရော
 မေဘုံ၊ နှစ်သက်စေခြင်းငှာ။ နသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆုံးမ၏။
 သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ ဣဿ၊ ထိုသူတော်ကောင်း၏။ သြဝါဒံ၊ ဆုံးမသော
 စကားကို။ နသုဏာတိ၊ မနာမယူ။ ဣတရော၊ လုံ့လရှိသော ရဟန်းသည်။
 အယံ၊ ဤရဟန်းကား။ နဝစနက္ခမော၊ ဆိုခြင်းငှာမခံ။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်။
 တံ၊ ထိုပျင်းရိသောရဟန်းကို။ အဝတော၊ မဆိုမူ၍။ အပ္ပမတ္တောဝ၊ မမေ့မလျော့
 ဘဲလျှင်။ သမဏဓမ္မံ၊ ရဟန်းတရားကို။ အကာသိ၊ ပြု၏။ အလသတ္တေရောပိ၊
 ပျင်းရိသော ရဟန်းသည်လည်း။ ပဌမယာမေ၊ ပဌမယာမိ၌။ ဝိသိဗ္ဗေတော၊
 မီးလှုံ၍။ ဣတရဿ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းသောရဟန်း၏။ စက်မိတော၊ စကြံသွား
 ၍။ ဂစ္ဆံ၊ တိုက်တွင်းသို့။ ပဝိဋ္ဌကာလေ၊ ဝင်ပြီးသောအခါ၌။ ပရိသိတော၊ ၍။
 မဟာကုသိတ၊ အပျင်းကြီးသောရဟန်း။ တံ၊ သင်သည်။ နိပ္ပဇ္ဇိတော၊ လျောင်း
 ၍။ သယနတ္တာယ၊ အိပ်ခြင်းငှာ။ အရညံ၊ တောသို့။ ပဝိဋ္ဌော၊ ဝင်သည်။ အသိ၊
 ဖြစ်၏။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ ဘုရားသခင်တို့၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ ကမ္မာဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။
 ဂဟေတော၊ ယူ၍။ ဥဋ္ဌာယ၊ စောစောကြီးကထ၍။ သမဏဓမ္မံ၊ ရဟန်းတရား
 ကို။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှာ။ ဝဇ္ဇတိကံ၊ သင့်သည်။ မဟုတ်လော။ ဣတိဝတော၊
 ဤသို့ဆို၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဝသနဋ္ဌာနံ၊ နေရာအရပ်သို့။ ပဝိသိတော၊ ဝင်၍။
 နိပ္ပဇ္ဇိတော၊ လျောင်း၍။ သုပတိ၊ အိပ်၏။ ဣတရောပိ၊ လုံ့လရှိသော ရဟန်း
 သည်လည်း။ ပဌမယာမေ၊ ညဉ့်ဦးယာမိ၌။ စက်မိတော၊ စကြံသွား၍။ မဇ္ဈိမယာ
 မေ၊ သန်ကောင်ယာမိ၌။ ဝိသမိတော၊ အပန်းဖြေ၍။ ပစ္ဆိမယာမေ၊ မိုးသောက်

၂-အပ္ပမာဒဝဂ္ဂ၊ ၆-ပမတ္တာ၊ ပမတ္တဒေသတာယကဝတ္ထု (၄၆၃)

ယာမိ၌။ ပဇ္ဇာဌာယ၊ ထ၍။ သမဏမမ္ပံ၊ ရဟန်းတရားကို။ ကရောတိ၊ ပြု၏။
 သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အပ္ပမတ္တော၊ မမေ့မလျော့။ ဝိဟရန္တော၊
 နေသည်ရှိသော်။ နစိရဿေဝ၊ မကြာမြင့်မီလျှင်။ သဟာပဋိသမ္ဘိဒါဟိ၊ ပဋိ
 သမ္ဘိဒါတို့နှင့်တကွ။ အရဟတ္တံ၊ ရဟန္တာအဖြစ်သို့။ ပါပုဏိ၊ ရောက်ပြီ။ ဣတ
 ရော၊ ယင်းရိသော ရဟန်းသည်။ ပမာဒေနော၊ မေ့လျော့ခြင်းဖြင့်လျှင်။
 ကာလံ၊ အခါကို။ ဝီတိနာမေသိ၊ လွန်စေ၏။ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ ဝုတ္တ
 ဝဿာ၊ ဝါကျွတ်ပြီးကုန်သည်ရှိသော်။ သတ္ထု၊ ဘုရားရှင်၏။ သန္တိကံ၊ အထံ
 သို့။ ဝန္တော၊ သွား၍။ သတ္တာရံ၊ ဘုရားသဗ္ဗညုကို။ ဝန္တိတော၊ ရှိခိုး၍။ ဧကမန္တံ၊
 တင့်အပ်လျောက်ပတ်စွာ။ နိသိဒ္ဓိံ သု၊ နေကုန်၏။ သတ္တာ၊ ဘုရားရှင်သည်။
 တေဟိ၊ ထိုရဟန်းတို့နှင့်။ သမ္ဘိံ၊ တကွ။ ဝဋ္ဋိသန္တာရံ၊ စကားပြောဟောခြင်း
 ကို။ ကတော၊ ပြုပြီး၍။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ကစ္စိ၊ အသို့နည်း။ အပ္ပမတ္တော၊ မမေ့
 မလျော့။ သမဏမမ္ပံ၊ ရဟန်းတရားကို။ ကရိတ္တံ၊ ပြုရကုန်၏လော။ ကစ္စိ၊ အသို့
 နည်း။ ဧဝံ၊ သင်တို့၏။ ပဗ္ဗဇ္ဇိတကိစ္စံ၊ ရဟန်းကိစ္စသည်။ မတ္တကံ၊ အပြီးအဆုံး
 သို့။ ပတ္တံ၊ ရောက်ပြီလော။ ဣတိပုစ္ဆံ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ပမတ္တော၊ သတိ
 လွတ်ခြင်းရှိသော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ အာဟ၊ လျောက်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်
 ဘုရား။ တေဿ၊ ရဟန်း၏။ အပ္ပမတ္တော၊ မမေ့မလျော့ခြင်းသည်။ ကုတော၊
 အဘယ်မှာရှိအံ့နည်း။ ပတကာလတော၊ ကိုယ်တော်မြတ်အထံကသွားသော
 အခါမှ။ ပဌာယ၊ စ၍။ နိပ္ပဇ္ဇိတော၊ အိပ်၍။ နိဒ္ဒါယန္တောဝ၊ ငိုက်မြည်းလျက်
 သာလျှင်။ ကာလံ၊ အခါကို။ ဝီတိနာမေသိ၊ လွန်စေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်
 လုတ်သော်။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တံပန၊ သင်သည်ကား။ ကိံ၊ အဘယ်သို့ပြု၍နေ
 သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အဟံ၊ တပည့်
 တော်သည်။ ကာလဿေဝ၊ စောစောကြီးကလျှင်။ ဒါရူနိ၊ ထင်းတို့ကို။ အာဟ
 ရိတော၊ သည်ပိုးဆောင်ရွက်၍။ အင်္ဂါရကဝလ္လံ၊ မီးလှံရာအိုးကင်းကြီးငယ်ကို။
 သဇ္ဇေတော၊ စီရင်၍။ ပဌမယာမေ၊ ညဉ့်ဦးယံပတ်လုံး။ ဝိသိဗ္ဗေန္တော၊ မီးလှံ
 လျက်။ နိသိဒ္ဓိတော၊ ၍။ အနိဒ္ဒါယန္တောဝ၊ မအိပ်မူ၍လျှင်။ ကာလံ၊ ကာလ
 ကို။ ဝီတိနာမေသိ၊ လွန်စေပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ အထ၊ ထိုအခါ
 ၌။ နံ၊ ထိုမီးလှံသောရဟန်းကို။ သတ္တာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ တံ၊ သင်
 သည်။ ပမတ္တော၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းဘာဝနာ၌ မေ့ကြီးမေ့သည်ဖြစ်၍။ ကာလံ၊

(၄၆၄)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

ကာလကို။ ဝီတိနာမေတွာ၊ လွန်စေလျက်။ အပ္ပမတ္တော၊ မစေ့မလျော့သည်။
 အမှီတိ၊ ဖြစ်၏ဟု။ ဝဒယိ၊ တကယ်ကောင်းဟန် သင်ဆိုတိ၏။ အပ္ပမတ္တံပန၊
 မစေ့မလျော့ခြင်းကိုကား။ ပမတ္တံ၊ မေ့လျော့သည်ကို။ ကရောသိ၊ သင်
 အဘယ်ကြောင့်ပြုလေတိသနည်း။ တံ၊ သင်သည်။ မမပုတ္တဿ၊ ငါ့သား
 ကောင်းရတနာ အနုဘာတဩရသ၏။ သန္တိကေ၊ ဌ။ ဇဝန္တိန္ဒော၊ အားပြတ်
 ပြီးသော။ ခုဗ္ဗလသောဝိယ၊ မြင်းပိန်ကဲ့သို့ဖြစ်၏။ သေပန၊ ဤငါ့သားတော်
 ပဏ္ဍိတသည်ကား။ တဝ၊ သင်၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ သိဃဇဝသောဝိယ၊
 လျင်သောအားကြီးသောမြင်းကဲ့သို့ဖြစ်၏။ ဣတိဝတွာ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။
 ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

၂၉။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အပ္ပမတ္တော၊ အပ္ပမာဒတရားနှင့် ပြည့်စုံသော သူ
 သည်။ ပမတ္တေသု၊ သတိလွတ်ကုန်သော သူတို့ကို။ ဟိတွာ၊ စွန့်၍။ ယာတိ၊
 သွား၏။ ဗဟုဇာဂရော၊ နိုးချပ်ခြင်းများသောသူသည်။ သုတ္တေသု၊ အိပ်ပျော်
 သောသူတို့ကို။ ဟိတွာ၊ ၍။ ယာတိ၊ ၍။ ယထာ၊ ဥပမာ အဘယ်ကဲ့သို့နည်း
 ဟူမူကား။ အဗလသံ၊ အားနည်းလှသောမြင်းကြုံမြင်းပိန်ကို။ သိဃသော၊
 လျင်စွာသွားနိုင်သော သိန္ဓောအသေထိုရ်မြင်းသည်။ ဟိတွာ၊ စွန့်၍။ ယာတိ
 ဣဝ၊ လွန်စွာသွားသကဲ့သို့။ တထာ၊ ထိုအတူ။ သုမေဓသော၊ ကောင်းမြတ်
 သောပညာရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဗာလေ၊ တို့ကို။ ဟိတွာ၊ စွန့်၍။ ယာတိ၊ ၍။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ အပ္ပမတ္တောတိ၊ ဟူသည်ကား။ သတိဝေပုဏ္ဏပတ္တကာ
 ယ၊ သတိပြန်ပြောခြင်းသို့ ရောက်သည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ အပ္ပမာဒသမ္ပန္နော၊
 အပ္ပမာဒနှင့်ပြည့်စုံသော။ ခိဏာသဝေ၊ ရဟန္တာသည်။ ပမတ္တေသုတိ၊ ဟူ
 သည်ကား။ သတိဝေ၊ သေဂွေ၊ သတိလွတ်ခြင်း၌။ ဌိတေသု၊ တည်ကုန်သော။
 သတ္တေသု၊ သတ္တဝါတို့ကို။ သုတ္တေတိ၊ ဟူသည်ကား။ သတိဇာဂရာဘာဝေန၊
 သတိဟူသောနိုးခြင်းမရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ သဗ္ဗိရိယာပထေသု၊ အလုံးစုံ
 သောဣရိယာပုတ်တို့၌။ နိဗ္ဗာယန္တေသု၊ စိတ်ချ၍ ပျော်ပျော် အိပ်ကုန်သော
 သူတို့ကို။ ဗဟုဇာဂရေတိ၊ ဟူသည်ကား။ မဟန္တေ၊ များစွာသော။ သတိ
 ဝေပုဏ္ဏ၊ သတိ၏ပြန်ပြောခြင်းသို့ ရောက်သော။ ဇာဂရိယေ၊ နိုးချပ်ခြင်း၌။
 ဌိဟော၊ တည်သောသူသည်။ အဗလသံဝါတိ၊ ကား။ ကုဏ္ဍပါဒံ၊ ဆွံ့သောခြေ
 ရှိသော။ ဆိန္ဒုဇဝံ၊ ပြတ်ပြီးသောအားရှိသော။ ခုဗ္ဗလသံ၊ အားနည်းသော

၂-အပ္ပမာဒဝဂ္ဂ၊ ၆-ပမတ္တာပမတ္တဒွေသဟာယကဝတ္ထု (၄၆၅)

မြင်းကြံ၊ မြင်းပိန်ကို။ သိမ်ဇေဝေါ၊ လျင်မြင်းအားနှင့်ပြည့်စုံသော။ သိန္ဓဝဇာနီ
ယောဝိယ၊ သိန္ဓော အာဇာနည်မြင်းကဲ့သို့။ သုမေဓသောတိ၊ ဟူသည်ကား။
ဥတ္တမပညော၊ မြတ်သောပညာရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ တထာရူပံ၊ ထိုသို့ပျင်းရိ
ခြင်းသဘောရှိသော။ ဝုဂ္ဂလံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ အာဂမေနပိ၊ အာဂုံဖြင့် လည်း
ကောင်း။ အဓိဂမေနပိ၊ အဓိဂမဖြင့်လည်းကောင်း။ ဟိတု၊ စွန့်၍။ ယာတိ၊
သွား၏။ ဟိ၊ စ။ မန္တပညသ္မိံ၊ ဉာဏ်ထိုင်းဉာဏ်ထုံသောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဧကံသုတ္တံ၊
တစ်ခုသောပါဠိကို။ ဂဟေတုံ၊ သင်ခြင်းငှာ။ ဝါယမန္တေယေဝ၊ လုံ့လပြုစဉ်
လျှင်။ သုမေဓသော၊ ပညာနှင့်ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဧကံဝဂ္ဂံ၊ တစ်ခုခုသော
ပါဠိအဋ္ဌကထာတို့၏ဝဂ်ကို။ ဂဏှာတိ၊ အလွယ်တကူသင်ယူနိုင်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။
တာဝ၊ ရွှေဦးစွာ။ အာဂမေန၊ အာဂုံဖြင့်။ ဟိတု၊ စွန့်၍။ ယာတိ၊ သွား၏။
မန္တပညောပန၊ ဉာဏ်ထိုင်းဉာဏ်ထုံသောသူသည်ကား။ ရတ္တိဋ္ဌာနံ ဒိဝါဌာနာနိ၊
ညဉ့်သန့်စရာနေ့သန့်စရာအရပ်တို့ကို။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှာ။ ဝါယမန္တေယေဝ၊
လုံ့လပြုစဉ်လျှင်။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ ဥဂ္ဂဟေတု၊ သင်၍။ သဇ္ဈာယန္တေ
ယေဝ၊ ရုတ်အံသရဇ္ဈာယ်၍သာလျှင်။ ဧဝံ၊ သို့။ သုမေဓသော၊ ပညာနှင့်ပြည့်စုံ
သောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဗုဒ္ဓဘာဂဝေါ၊ ရှေ့အဖို့၌။ ပရေန၊ သူတစ်ပါးသည်။ ကတံ၊
ပြုအပ်သော။ ရတ္တိဋ္ဌာနံ ဝါ၊ ညဉ့်သန့်စရာအရပ်သို့လည်းကောင်း။ ဒိဝါဌာနံ
ဝါ၊ နေ့သန့်စရာအရပ်သို့လည်းကောင်း။ ပဝိသိတု၊ ဝင်၍။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကို။
သမ္မသန္တေ၊ သုံးသပ်သည်ရှိ၍။ သဗ္ဗကိလေသေ၊ အလုံးစုံသော ကိလေသာ
တို့ကို။ ခေပေတု၊ ကုန်စေ၍။ နဝလောကုတ္တရဓမ္မေ၊ ကိုးပါးသော လော
ကုတ္တရာတရားတို့ကို။ ဟတ္ထဂတေ၊ လက်သို့ရောက်သည်တို့ကို။ ကရောတိ၊ ပြု၏။
ဧဝံ၊ ဤသို့။ အဓိဂမေန၊ အဓိဂမအားဖြင့်။ ဟိတု၊ စွန့်၍။ ယာတိ၊ သွား၏။
ဝဋေပန၊ သံသရာဝဋ်ဆင်းရဲ၌ကား။ တံ၊ ထိုပျင်းရိသောသူကို။ ဟိတု၊
စွန့်၍။ ဆဇ္ဇေတု၊ ချန်ထားပစ်ခဲ့၍။ ဝဋေတော၊ သံသရာ ဝဋ်ဆင်းရဲမှ။
နိဿရန္တေ၊ ထွက်မြောက်၍။ ယာတိယေဝ၊ လွတ်လပ်မှင့်ကွက်ဘဲ နိဗ္ဗာန်
ဟူသော ခရီးမသို့ သွားသည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤကားအနက်တည်း။

ဂါထာပရိသောထာနေ၊ ဂါထာကို ဟောပြီး၍ အဆုံး၌။ ဗဟူ၊ များစွာ
ကုန်သောသူတို့သည်။ သောတာပတ္တိဖလံ၊ ဒီနိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ် စသည်
တို့သို့။ ပါပုဏိံ၊ သူ၊ ရောက်ကုန်၏။

ဆဋ္ဌံ၊ သော။ ပမတ္တာပမတ္တဒွေသဟာယက ဝတ္ထုသည်။

ဣတိသမတ္ထော၊ ဤတုင်ပြီးပြီ။

(၄၆၆) ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

၂-အပ္ပမာဒေန၊ ၇-မဃဝတ္ထု

ဒေသဟာယကဝတ္ထု၌ ဟောကြောင်းဖြစ်သော ဂါထာ၏အနက်ကို ဖွင့်ပြီး၍ ယခု အခါ မဃဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သောဂါထာ၏အနက်ကိုဖွင့်လို၍ “အပ္ပမာဒေန မဃဝါ” စသည်ကို မိန့်အပ်၏။

အပ္ပမာဒေန မဃဝါတိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ အပ္ပမာဒေန မဃဝါ စသော ဤတရားဟောခြင်းကို။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားရှင်သည်။ ဝေသာလိယံ၊ ဝေသာလီပြည်ကို။ ဥပနိဿာယ၊ အမှီပြု၍။ ကုဋ္ဌာဂါရသဘာယံ၊ ဂန္ဓကုဋီတိုက်ကို အတွင်းထား၍ ဆောက်အပ်သော ဝမ်းဘဲတောင်သဏ္ဌာနီ လည်၍ မိုးအပ်သောပြာသာဒ်၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူစဉ်။ သက္ကံဇွေဝရာဇာနံ၊ သိကြားနတ်မင်းကို။ အာရဗ္ဗ၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ ဝေသာလိယံ၊ ဝေသာလီပြည်၌။ မဟာလိနာမ၊ မဟာလိအမည်ရှိသော။ လိစ္ဆဝီ၊ သည်။ ဝသတိကိရ၊ သတတ်။ သော၊ ထိုလိစ္ဆဝီမင်းသည်။ တတာဂတဿ၊ ဘုရားသဗ္ဗညု၏။ သက္ကပဉ္စသုတ္တန္တဒေသနံ၊ သက္ကပဉ္စ သုတ္တန် ဒေသနာတော်ကို။ သုတု၊ ကြားနာရ၍။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သည်။ သက္ကသမ္ဗတ္တိံ၊ သိကြားမင်း၏ စည်းစိမ်ကို။ မဟတိ၊ ကတု၊ အကြီးပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဒိဿာ၊ မြင်၍တည်း။ ကထေသိနုခေါ၊ ဟောလေသလော။ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်မူကား။ အဒိဿာ၊ မမြင်မူ၍တည်း။ ကထေသိနုခေါ၊ ဟောလေသလော။ သက္ကံ၊ သိကြားမင်းကို။ ဇာနာတိနုခေါ၊ သိလေသလော။ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်မူကား။ နော၊ မသိသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ နံ၊ ထိုဘုရားရှင်ကို။ ပုစ္ဆိဿာမိ၊ မေးအံ့။ ဣတိစိန္တေတု၊ ဤသို့ကြံ၍။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌။ မဟာလိလိစ္ဆဝီ၊ မဟာလိမည်သော လိစ္ဆဝီမင်းသည်။ သေန၊ အကြင်အရပ်၌။ ဘဂဝါ၊ ဘုရားသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေန၊ ထိုဘုရားရှိရာသို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်၏။ ဥပသင်္ကမိတု၊ ကပ်လေပြီး၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ဘုရားရှင်ကို။ အတိဝါဒေတု၊ ရှိခိုး၍။ ဧကမန္တံ၊ တင့်အပ်လျှောက်ပတ်သောအရပ်၌။ နိသိဒ္ဓိ၊ နေ၏။ ဧကမန္တံ၊ တင့်အပ်လျှောက်ပတ်သောအရပ်၌။ နိသိန္ဒောခေါ၊ နေပြီးသော။ မဟာလိလိစ္ဆဝီ၊ မဟာလိမည်သော လိစ္ဆဝီမင်းသည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ဘုရားရှင်ကို။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဘဂဝတာ၊ ရှင်ပင်ဘုရားသည်။ ဒေဝါနမိန္ဒော၊ နတ်တို့ကိုအစိုးရသော။ သက္ကော၊ သိကြားကို။ ဒိဋ္ဌောနုခေါ၊ မြင်တော်မူသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်လတ်သော်။ မဟာလိ၊

၂-အပ္ပမာဒဝဂ္ဂ၊ ၇-မဃဝတ္ထု

(၄၆၇)

မဟာလိလုလင်။ သက္ကောဒေဝနမိန္ဒော၊ နတ်တို့၏ အရှင်သခင် ဖြစ်သော သိကြားမင်းကို။ မေ၊ ငါသည်။ ခေါ၊ စပ်စစ်အားဖြင့်။ ဒိဋ္ဌော၊ မြင်၏။ ဣတိ၊ သို့မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ သောဟိ၊ သက္ကပတိရူပကော၊ ထိုသိကြား၏ ရုပ်ပုံသည်။ နန္ဒတဝိဿတိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ သက္ကောဒေဝ၊ နမိန္ဒော၊ သိကြားမင်းကို။ ဒုဒ္ဓသောဟိ၊ မြင်နိုင်ခဲ့သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ မဟာလိ၊ မဟာလိလုလင်။ အဟံ၊ ငါ့ဘုရားသည်။ သက္ကဉ္စ၊ သိကြားကိုလည်း။ ပဇာနာမိ၊ သိတော်မူ၏။ သက္ကကရဏေ၊ သိကြားအဖြစ်ကို ပြုတတ်ကုန်သော။ ဓမ္မေ၊ ထားတို့ကိုလည်း။ ပဇာနာမိ၊ သိတော်မူ၏။ ယေသဉ္စ ဓမ္မာနံ၊ အကြင်တရားတို့ကို။ သမာဒိန္ဒတ္တာ၊ ကောင်းစွာ ဆောက်တည်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်။ သက္ကတ္တံ၊ သိကြားအဖြစ်ကို။ အဇ္ဈပ၊ ရအပ်ကုန်၏။ တဉ္စ၊ ထိုအဖြစ်ကိုလည်း။ ပဇာနာမိ၊ သိတော်မူ၏။ မဟာလိ၊ မဟာလိမင်းသား။ ဒေဝ၊ နမိန္ဒော၊ နတ်တို့ကို အစိုးရသော။ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ မနုဿဘူတော၊ သမာနော၊ လူဖြစ်၍ဖြစ်သည်ရှိသော်။ မသောနာမမာဏဝေ၊ မဃမည်သော လုလင်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ မဃဝါတိ၊ မဃဝဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ မဟာလိ၊ မဟာလိမင်းသား။ ဒေဝ၊ နမိန္ဒော၊ နတ်တို့ကို အစိုးရသော။ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘဝ၌။ မနုဿဘူတော၊ သမာနော၊ လူဖြစ်လျက်မူလည်း။ သက္ကတ္တံ၊ ရှိသေစွာ။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ အဒါသိ၊ ပေးလှူပြီ။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ သက္ကောတိ၊ သက္ကဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ မဟာလိ၊ မဟာလိအမည်ရှိသောမင်း။ ဒေဝ၊ နမိန္ဒော၊ နတ်တို့ကို အစိုးရသော။ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘဝ၌။ မနုဿဘူတော၊ သမာနော၊ လူဖြစ်စဉ်။ အာဝသတံ၊ ဧည့်သည်တို့၏ နေရာစရပ်ကို။ အဒါသိ၊ ပေးလှူခဲ့ပြီ။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဝါသဝေတိ၊ ဝါသဝဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ မဟာသိ၊ မဟာလိမည်သောမင်း။ ဒေဝ၊ နမိန္ဒော၊ နတ်တို့ကို အစိုးရသော သိကြားမင်းသည်။ သဟသံပိ၊ တစ်ထောင်လည်းဖြစ်သော။ အတ္ထံ၊ အနက်

(၄၆၈)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

ကို။ မဟုတ္တောန၊ တဓဏုဖြင့်။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၍သိနိုင်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။
သဟဿနေတ္တောတိ၊ သဟဿနေတ္တဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ မဟာလိ၊ မဟာ
လိအမည်ရှိသောမင်း။ ဒေဝါနမိန္ဒဿ၊ နတ်တို့၏ အရှင်ဖြစ်သော။ သက္ကဿ၊
သိကြားမင်း၏။ ပဇာပတိ၊ မိဖုရားကြီးသည်။ အသုရကညာ၊ အသုရာ၏သမီး
ဖြစ်သော။ သုဇာတာနာမ၊ သုဇာတာအမည်ရှိ၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ သု
ဇမ္ပတိတိ၊ သုဇမ္ပတိဟူ၍လည်း။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ မဟာလိ၊ မဟာလိအမည်
ရှိသော အလှူရှင်။ ဒေဝါနမိန္ဒော၊ သော။ သက္ကော၊ သည်။ ဒေဝါနံ တာ
ဝတိံ သာနံ၊ တာဝတိံ သာနတ်တို့ကို။ ဣဿာရိယာဓိပစ္စံ၊ အစိုးရခြင်းရှိသော။
ရဇ္ဇံ၊ မင်းအဖြစ်ကို။ ကာရေသိ၊ ပြုစေ၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဒေဝါနမိန္ဒော
တိ၊ ဒေဝါနမိန္ဒဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ မဟာလိ၊ မဟာလိ အမည်ရှိသော
မင်း။ ဒေဝါနမိန္ဒဿသက္ကဿ၊ သိကြားနတ်မင်း၏။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘဝ၌။ မနုဿ
ဘူတဿ၊ မနုဿဘူတေ၊ လူဖြစ်စဉ်အခါ၌။ သတ္တဝတ္ထပဒါနိ၊ ခုနစ်ပါးသော
အကျင့်ဝတ်တို့ကို။ သမတ္တာနိ၊ စွမ်းနိုင်ကုန်သလောက်။ သမာဒိန္နာ၊ ကောင်း
စွာ ဆောက်တည်အပ်ကုန်သည်။ အဟေသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ယေသံ၊ အကြင်
ခုနစ်ပါးသောတရားတို့ကို။ သမာဒိန္နတ္တာ၊ ကောင်းစွာဆောက်တည်သည်၏
အဖြစ်ကြောင့်။ သက္ကော၊ သိကြားသည်။ သက္ကတ္တံ၊ သိကြားအဖြစ်ကို။ အဇ္ဈ
ဂါ၊ ရအပ်၏။ သတ္တဝတ္ထပဒါနိ၊ ခုနစ်ပါးသော အကျင့်တို့သည်။ ကတ
မာနိ၊ အတယ်တို့နည်းဟူမကား။ ယာဝဇီဝံ၊ အသက်ထက်ဆုံး။ မာတာ
ပေတ္တိဘရော၊ မိဘကိုလုပ်ကျွေးတမူမွေးမြူအပ်သည်။ အသံ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ယာဝ
ဇီဝံ၊ အသက်ထက်ဆုံး။ ကုလေဇေဌာပစာယိ၊ မိကြီးဘကြီးအဘိုးအဘွား
စသောသူတို့ကို ရိုသေလေးမြတ်စွာ ပြုအပ်သည်။ အသံ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ယာဝ
ဇီဝံ၊ အသက်ထက်ဆုံး။ သဏ္ဌဝါစော၊ နူးညံ့သိမ်မွေ့စွာ ပြေပြစ်ချောမော
သော စကားရှိသည်။ အသံ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ယာဝဇီဝံ၊ အသက်ထက်ဆုံး။ အပိ
သုဏဝါစော၊ နှစ်ဘက်သော သူတို့၏ အကြား၌ လူသွားကဲ့သို့ ကြမ်းတမ်း
ထော်လော်သော စကားကို ဆိုလျက် ကုန်းတိုက်ချောပစ်သော စကားကို
မဆိုသည်။ အသံ၊ ၏။ ယာဝဇီဝံ၊ အသက်ထက်ဆုံး။ ဝိဂတမလမစ္ဆေရေန၊
ဝန်တိုခြင်းအညစ်အကြေးမှ ကင်းသော။ စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်။ အဂါရံ၊ အိမ်
ယာထောင်သော လူ၏ဘောင်၌။ အဇ္ဈာဝသေယျံ၊ နေရာ၏။ မုတ္တစာဂေါစ၊
လွတ်လွတ်စွန့်ဖြုတ်ခြင်းရှိသည် လည်းကောင်း။ ပယထပီဏိ၊ စွန့်ကြဲပေးကမ်း

၂-အပ္ပမာဒဝဂ္ဂ၊ ၇-မာဃဝတ္ထု

(၄၆၉)

လူဒါန်းခြင်းတည်းဟူသော ဖြန့်သောလက်ဝါး ရှိသည်လည်းကောင်း။ ဝါး ဆေးပြီးသောလက်ကဲ့သို့ ဖြူစင်သော သီလသီတင်း ရှိသည်လည်းကောင်း။ ဝေါဿဂ္ဂရမတာ၊ ပေးကမ်းစွန့်ကြဲရာ၌ မွေ့လျော်သော စိတ်နှလုံးရှိသည် လည်းကောင်း။ ယာစယောဂေါ၊ တောင်းလာသော ခရီးသွား ဧည့်သည် အထီးကျန်အနာထဖြစ်သော သူတို့နှင့် မကင်းမူ၍ စွန့်ကြဲခြင်းရှိသည် လည်း ကောင်း။ ဒါနသံဝိဘာဂရတော၊ ရွှေဟွင်ခူး၍ရောက်လာသောမိမိတို့စားရာ ထမင်းမှ ခွဲခြမ်းရေတန်၍ ပေးလှူခြင်း၌ မွေ့လျော်သော နှလုံးရှိသည် လည်း ကောင်း။ အသံ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ယာဝဇီဝံ၊ အသက်ထက်ဆုံး။ သစ္စဝံ၊ စော၊ မှန်ကန် ဖြောင့်မတ်သောစကားရှိသည်။ အသံ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ယာဝဇီဝံ၊ အသက်ထက် ဆုံး။ အကောဓနော၊ အမျက်ထွက်ခြင်း မရှိသည်။ အသံ၊ ဖြစ်ရာ၏။ မေ၊ ငါ့ အား။ ကောဓော၊ အမျက်ထွက်ခြင်းသည်။ သစေပိဥပ္ပဇ္ဇေယျ၊ အကယ်၍ ဖြစ်ငြားအံ့။ ခိပ္ပမေဝ၊ လျင်စွာသာလျှင်။ နံ၊ ထိုအမျက်ထွက်ခြင်းကို။ ပဋိ ဝိနောဒေယျံ၊ ဖျောက်ရာ၏။ မဟာလိ၊ မဟာလိမည်သောမင်းသား။ ဣတိ၊ ဤ သို့အစရှိသည်ဖြင့်။ ဒေဝါနမိန္ဒဿ၊ နတ်တို့ကိုအစိုးရသော။ သက္ကဿ၊ သိကြား မင်းအား။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘဝ၌။ မနုဿဘူတဿ၊ လူဖြစ်သည်ရှိသော်။ ဣမာနိသတ္တ ဝတ္ထုပဒါနိ၊ ဤခုနစ်ပါးသော အကျင့်ဝတ်တို့ကို။ သမတ္တာနိ၊ စွမ်းနိုင်ကုန် သလောက်။ သမာဒိန္နာနိ၊ ကောင်းစွာ ဆောက်တည်အပ်ကုန်သည်။ အဟ သံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ယေသံ၊ အကြင်ခုနစ်ပါးသော အကျင့်ဝတ်တို့ကို။ သမာ ဒိန္နတ္တာ၊ ကောင်းစွာဆောက်တည်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သက္ကော၊ သိကြား မင်းသည်။ သက္ကတ္တံ၊ သိကြားအဖြစ်ကို။ အဇ္ဈိဝံ၊ ရအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဟော တော်မူ၏။

မာတာပေတ္တိတရံ၊ မိဘတို့ကို မွေးမြူထားသော။ ကုလေဇေဌာပစာယိနံ၊ ဆွေမျိုးအကြီးဖြစ်သော အဘိုးအဘွား ဘထွေး ဘကြီး အရီး သားချင်း စသော သူတို့အား အရိုအသေပြုလေ့ ရှိသော။ သဏ္ဌိသခိလသမ္ဘာသံ၊ နူးညံ့သိမ်မွေ့ပြေပြစ်သော စကားကို ပယ်လေ့ရှိသော။ ပေသုဏေယပ္ပ ဟာယိနံ၊ ချောပစ်ကုန်းတိုက်သော စကားကို ပယ်လေ့ ရှိသော။ မစ္ဆေရ ဝိနယေ၊ ဝန်တို့ကိုခြင်းကိုပယ်ဖျောက်ခြင်း၌။ ယုတ္တံ၊ ယှဉ်သော။ သစ္စံ၊ အမှန် ကိုဆိုလေ့ရှိသော။ ကောဓာဘိဘုံ၊ အမျက်ထွက်ခြင်းကိုနှိပ်စက်ထားသော။ ဇန္တု၊ ဇန္တုဟုဆိုအပ်သော။ ယံနရံ၊ အကြင်သူသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဝေ၊ စင်စစ်။

(၄၇၀)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

တံနရံ၊ ထိုကျင့်ဝတ်နှင့်ပြည့်စုံသောသူကို။ ဒေဝါတာတိံသု၊ တာဝတိံသာ
နတ်တို့သည်။ သဗ္ဗရိသော။ ဣတိ၊ သူတော်ကောင်းဟူ၍။ အာဟု၊ ကုန်ပြီ။

မဟာလိ၊ မဟာလိအမည်ရှိသော မင်းသား။ ဣဒံ၊ ဤခုနစ်ပါးသောကျင့်
ဝတ်ကို။ သက္ကေန၊ သိကြားမင်းသည်။ မဃမာဏဝကာလေ၊ မဃလုလင်ဖြစ်
သောအခါ၌။ ကထကမ္ပံ၊ ပြုအပ်သော အမှုတည်း။ ဣတိဝတူ၊ ဤသို့ မိန့်
တော်မူပြီး၍။ ပုန၊ တစ်ဖန်။ တေန၊ ထိုမဟာလိ အမည်ရှိသော လိစ္ဆဝီ မင်း
သားသည်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မဃမာဃဝေါ၊ မဃလုလင်သည်။ ကထံ၊
အတယ်သို့။ ပဋိပဇ္ဇိ၊ ကျင့်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ ဓဿ၊ ထိုမဃဟူလင်
၏။ ပဋိပတ္တိံ၊ အကျင့်ကို။ ဝိတ္တာရတော၊ အကျယ်အားဖြင့်။ သောတုကာ
မေန၊ နာလိုသော မဟာလိမင်းသားသည်။ ပုဋ္ဌော၊ မေးအပ်သည်ရှိသော်။
တေနဟိ၊ ထိုသို့ သင်မေးတပြားကား။ သုဏောဟိ၊ နာလော။ ဣတိဝတူ၊
ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ အတိတံ၊ လွန်လေပြီးသော အကြောင်းကို။ အာဟရိ၊
ဆောင်တော်မူ၏။ အတိတေ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ၌။ မဂဓရဋ္ဌေ၊ မဂဓရာဇ်
တိုင်း၌။ မစလဂါမေ၊ မစလရွာ၌။ မသောနာမ၊ မာဏဝေါ၊ မဃ အမည်
ရှိသောလုလင်သည်။ ဂါမကမ္ပကရဏဌာနံ၊ ရွာသူရွာသားတို့၏ အမှု လုပ်
ဆောင်ရာအရပ်သို့။ ဂန္တော၊ သွား၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဌိတဌာန၊ နေရာအရပ်
ကို။ ပါဒန္တေန၊ ခြေဖျားဖြင့်။ ပိသံ၊ မြေမှန်ကို။ ဝိယူဟိတူ၊ ယက်၍။ ရမဏီ
ယံ၊ နှလုံးမွေ့လျော်ရာရှိသည်ကို။ ကတူ၊ ပြု၍။ အဌာသိ၊ နေ၏။ အပရော၊
တစ်ယောက်သောသူသည်။ တံ၊ ထိုမဃလုလင်ကို။ ဗာဟုနာ၊ လက်ရုံးဖြင့်။
ပဟရိတူ၊ ပုတ်ခတ်၍။ တတော၊ ထိုအရပ်မှ။ အပနေတူ၊ ပယ်၍။ သယံ၊ မိမိ
သည်။ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်၌။ အဌာသိ၊ နေ၏။ သော၊ ထိုမဃလုလင်သည်။ တဿပိ၊
ထိုသူအားလည်း။ အကုဇ္ဈိတူဝ၊ အမျက်မှလွန်မူ၍လျှင်။ အညံဌာနံ၊
တစ်ပါးသောအရပ်ကို။ ရမဏီယံ၊ နှလုံးမွေ့လျော်ဖွယ် ရှိသည်ကို။ ကတူ၊
ပြု၍။ ဌိတော၊ နေ၏။ တထောပိ၊ ထိုအရပ်မှလည်း။ နံ၊ ထိုမဃလုလင်ကို။
အညော၊ တစ်ပါးသောသူသည်။ အာဂန္တော၊ လာ၍။ ဗာဟုနာ၊ လက်ရုံးဖြင့်။
ပဟရိတူ၊ တွန်း၍။ အပနေတူ၊ ရှား၍။ သယံ၊ မိမိသည်။ အဌာသိ၊
နေ၏။ သော၊ ထိုမဃလုလင်သည်။ တဿပိ၊ ထိုသူအားလည်း။ အကုဇ္ဈိ
တူဝ၊ စိတ်မဆိုးမူ၍သာလျှင်။ အညံဌာနံ၊ တစ်ပါးအရပ်ကို။ ရမဏီယံ၊ နှလုံး
မွေ့လျော်ဖွယ်ရှိအောင်။ ကတူ၊ ပြု၍။ ဌိတော၊ နေ၏။ ဣတိဝေါ၊

ဤသို့။ ဂေဟထော၊ အိမ်မှ။ နိက္ခန္ဓာနိက္ခန္ဓာ၊ ထွက်လာထွက်လာကုန်သော။
 ပုရိသံ၊ ယောက်ျားတို့သည်။ ဗာဟုနာ၊ လက်ရုံးဖြင့်။ ပဟရိတွာ၊ ပုတ်ခတ်၍
 ဌိတဌိတဌာနတော၊ နေလေရာနေလေရာအရပ်မှ။ အပနေသုံ၊ တွန်းထိုးကုန်
 ၏။ သော၊ ထိုမဃလုလင်သည်။ သဗ္ဗေဝံ၊ အလုံးစုံလည်ဖြစ်ကုန်သော။ ဧတေ၊
 ဤသူတို့သည်။ သုခိတာ၊ ချမ်းသာစွာနေရကုန်သည်။ ဇာတာ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။
 ဣမိနာကမ္မေန၊ ဤအမှုသည်။ မယံ၊ ငါအား။ သုခဒါယကေန၊ ချမ်းသာ
 ခြင်းကိုပေးတတ်သော။ ပုညကမ္မေန၊ ကောင်းမှုကံသည်။ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ဖြစ်ရာ
 ၏။ ဣတိစိန္တေတွာ၊ ဤသို့ကြံ၍။ ပုနဒီဝသေ၊ မိုးသောက်သောနေ့၌။ ကုဒါ
 လံ၊ ပေါက်တူးကို။ အာဒါယယူ၍။ ခလမဏ္ဍလမက္ကဌာနံ၊ ကောက်နယ်တ
 လင်းမျှလောက်သော အရပ်ကို။ ရမဏီယံ၊ နှလုံး မွေ့လျော်ဘယ်ရှိအောင်။
 အကာသိ၊ ပြု၏။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းသောသူတို့သည်။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ တထေဝ၊
 ထိုရှေးနည်းတူသာလျှင်။ အဋ္ဌိယု၊ နေကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နေသံ၊ ထိုလူ
 တို့အား။ သီတသမယေ၊ ဆောင်းကာလ၌။ အဂ္ဂံ၊ မီးကို။ ကတွာ၊ တည်၍။ အ
 ဒါသိ၊ ပေး၏။ တတော၊ ထိုနောင်မှ။ ရမဏီယံဌာနံနာမ၊ နှလုံးမွေ့လျော်ရာ
 အရပ်မည်သည်ကို။ သဗ္ဗေသံ၊ ခပ်သိမ်းသောသူတို့အား။ ပိယံ၊ ချစ်မြတ်နိုးအပ်
 ၏။ ကဿစိ၊ တစုံတယောက်သောသူအား။ အဗ္ဗိယံ မချစ်သောသူမည်သည်
 နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတောဝဌမာယ၊ ဤနေ့မှစ၍။ မယာ၊ ငါသည်။ မဂ္ဂံ၊ ခရီးကို။ သမံ၊
 ညီညွတ်စွာ။ ကရောဇ္ဇေန၊ ပြုခြင်းဖြင့်။ ဝိစမိတံ၊ လှည့်ပတ်သွားလာခြင်းငှာ။
 ဝဋ္ဋထိတံ၊ သင့်၏ဟူ၍။ စိန္တေတွာ၊ ကြံ၍။ ပါတောဝ၊ စောစောကြီးကလျှင်။
 နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍။ မဂ္ဂံ၊ ခရီးကို။ သမံ၊ ညီညွတ်စွာ။ ကရောဇ္ဇေန၊ ပြုလျက်။
 ဆိန္ဒိတွာ၊ ဖြတ်၍။ ဟရိတဗ္ဗယုတ္တကာ၊ သယ်ပိုးထမ်းရွက်၍ယူဆောင်အပ်သည်
 နှင့်ယှဉ်ကုန်သော။ ရုက္ခသခါ၊ သစ်ခက်တို့ကို။ ဟရဇ္ဇော၊ ဆောင်ယူထမ်းပိုး
 လျက်။ ဝိစရတံ၊ သွားလာ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုမဃလုလင်ကို။ အပ
 ရော၊ တယောက်သောသူသည်။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ သမ္မ၊ အချင်း။ ကိံ၊ အဘယ်
 ကို။ ကရောသိ၊ ပြုသနည်း။ ဣတိပုစ္ဆံ၊ ဤသို့မေး၏။ သမ္မ၊ သူငယ်ချင်း။ မယံ၊
 ငါ၏။ သဂ္ဂဝါမိတံမဂ္ဂံ၊ နတ်ပြည်သို့သွားကြောင်းဖြစ်သော လမ်းခရီးကိုပြု
 ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ တေနဟိ၊ ထိုသို့နတ်ရွာခရီးကိုပြုတပြီးကာ။ အဟံပိ၊
 ငါသည်လည်း။ တေ၊ ၏။ သဟာယော၊ အညီအညာ ဆောင်ရွက်တော်
 သူငယ်ချင်းသည်။ ဟောမိ၊ ဖြစ်ချင်၏။ ဣတိအာဟ၊ ဆို၏။ သမ္မ၊

(၄၇၂)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

သုဇယံချင်း။ ဟောဟိ၊ ဖြစ်လော့။ မဂ္ဂေါနာမ၊ ခရီးမည်သည်ကို။ ဗဟုနံ၊ များစွာသောသူတို့သည်။ မနာပေါ၊ နှစ်လိုအပ်၏။ သုဗဟုလော၊ များသောချမ်းသာခြင်းရှိ၏။ ဣတိ၊ သို့။ တတောပဋ္ဌာယ၊ ထိုအခါမှစ၍။ ဒေဇနာ၊ နှစ်ယောက်သောသူတို့သည်။ အဟေသံ၊ အညီအညွတ်ဖြစ်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုသူတို့ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဟထေဝ၊ ထိုအထူသာလျှင်။ ပုစ္ဆိတောစ၊ မေး၍ လည်းကောင်း။ သုတောစ၊ ကြား၍လည်းကောင်း။ အပရောပိ၊ တစ်ယောက်သောသူသည်လည်း။ တေသံ၊ ထိုသူတို့၏။ သဟာယော၊ ညီတော်ညာတော် အဆွေခင်ပွန်းသည်။ ဇာတော၊ ၏။ ဝေ၊ ဤအတူ။ အပရောပိ၊ တစ်ယောက်သည် လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ အစရှိကုန်သော။ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ တေတ္ထိံသဇနာ၊ သုံးကျိပ်သုံးယောက်သော သူတို့သည်။ ဇာတာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေသဗ္ဗေပိ၊ ထိုသုံးကျိပ်သုံးယောက်သော သူတို့သည်လည်း။ ကုဒါလာဒိဟတ္တာ၊ ပေါက်တူး တူးရှင်း စသည်ကို လက်စွဲကုန်လျက်။ မဂ္ဂံ၊ လမ်းခရီးကို။ သမံ၊ ညီညွတ်စွာ။ ကရောန္တာ၊ သုတ်သင်ကုန်လျက်။ ကေယောဇနဒ္ဓိယောဇနမတ္တဌာနံ၊ တစ်ယူဇနာ နှစ်ယူဇနာ မျှလောက်သော အရပ်သို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားကုန်၏။ ဂါမတောဇကော၊ ရွာစားမင်းသည်။ တေ၊ ထိုသူတို့ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ ဣမေမနုဿာ၊ ဤလူတို့သည်။ အယောဂေါ၊ မယှဉ်သင့်သည်တို့ကို။ ယုတ္တာ၊ လုံ့လပြု၍ ယှဉ်ကုန်၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွာ။ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဣမေ၊ ဤသူတို့သည်။ အရညတော၊ တောမှ။ မစ္ဆမံသာဒိနိဝါ၊ ငါးအမဲစသည်တို့ကိုလည်း။ အာဟရေယျံ၊ ဆောင်ကုန်ရာ၏။ သုရိဝါ၊ သေကိုမူလည်း။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ပိဝေယျံ၊ သောက်ကုန်ရာ၏။ အညံ၊ တစ်ပါးသော။ တာဒိသံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။ ကမ္ပံ၊ အမှုကိုလည်း။ ကရေယျံ၊ ပြုကုန်ရာ၏။ အဟံပိ၊ ငါသည်လည်း။ ကိဉ္စိ၊ တစ်စုံတစ်ခုကို။ လဗ္ဗေယျ၊ ရရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံ၏။ အထ၊ ထိုသို့ကြံပြီးသည်မှနောက်၌။ နေ၊ ထိုသုံးကျိပ်သုံးယောက်သောသူတို့ကို။ ပက္ခောသာပေတွာ၊ ခေါ်စေ၍။ ကိံ၊ အဘယ်အမှုကို။ ကရောန္တာ၊ ပြုကုန်လျက်။ ပိစရထ၊ သွားလာလှည့်ပတ်ကုန်သနည်း။ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေး၏။ သာမိ၊ ရွာစားမင်း။ သဂ္ဂမဂ္ဂံ၊ နတ်ရွာလမ်းခရီးကိုပြုပါကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ဃရာဝါသံ၊ အိမ်သာထောင်သောလူ၏ဘောင်၌။ ဝသန္တောနာမ၊ နေသောသူကား။ ဝေ၊ ဤသို့။ ကာတံ၊ ပြုခြင်းငှာ။ နဝနုတိ၊ မသင့်။ အရညတော၊ တောအုပ်မှ။

မစ္ဆမံသာဒိနိ၊ ငါးအမဲစသည်တို့ကို။ အာဟရိတုံဝါ၊ ဆောင်ခြင်းငှာ လည်း
ကောင်း။ သုရံ၊ သေကို။ သတု၊ ပြု၍။ ပါတုံဝါ၊ သောက်ခြင်းငှာ လည်း
ကောင်း။ နာနာပုကာရကေစ၊ အထူးထူးအပြားပြားလည်း ဖြစ်ကုန်သော။
ကမ္မန္တေ၊ အမှုတို့ကို။ ကာတုံဝါ၊ ပြုခြင်းငှာလည်းကောင်း။ ဝဒ္ဓတိ၊ ဣတိ၊
ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ တေ၊ ထိုသုံးကျိပ်သုံးယောက်သောလူတို့သည်။ တဿ၊
ထိုရွာစားသူကြီး၏။ ပစနံ၊ စကားကို။ ပဋိက္ခိပိံ သု၊ ပယ်ကုန်၏။ ဧဝံ၊ ဤအတူ။
ပုနပျုနံ၊ အတန်တလဲလဲ။ ဝုစ္စမာနောပိ၊ ဆိုဆော်လည်း။ ပဋိက္ခိပိံ သုယေဝ၊
အကြောင်းမဟုတ်ဟု ပယ်ကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ သော၊ ထိုရွာစားမင်း
သည်။ ကုဇ္ဈိတု၊ ဤ။ နေ၊ ထိုလူတို့ကို။ နာသေဿာမိ၊ ဖျက်ဆီးအံ့။ ဣတိ၊ ဤ
သို့ကြံပြီးသော်။ ရညော၊ မင်း၏။ သန္တိကံ၊ သို့။ ဂန္တု၊ ဤ။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။
စောရေ၊ တို့ကို။ ဝဂ္ဂဗန္ဓုန္တေ၊ အဖွဲ့သည်တို့ကို။ ပဿာမိ၊ မြင်ပါ၏ဘုရား။ ဣတိ
ဝတု၊ ဤသို့လျှောက်ခြင်းကြောင့်။ ဂစ္ဆ၊ ချေ။ တေ၊ ထိုသူတို့ကို။ ဂဟေတု၊
တမ်းယူ၍။ အာနေဟိ၊ ဆောင်ခဲ့လော့။ ဣတိဝုတ္တေ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။
တထာ၊ ထိုမင်းအမိန့်ရှိတိုင်း။ ကတု၊ ပြု၍။ ရညော၊ မင်းအား။ ဒသေသိ၊ ဆက်
၏။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ အဝီမံသိတု၊ မစူးစမ်းမဆင်ခြင်မှု၍သာလျှင်။ ဟေတ္တိ
နာ၊ ဆင်ဖြင့်။ မဒ္ဒါပေထ၊ နင်းစေကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဏာပေသိ၊ စေ
လွှတ်၏။ မသော၊ မသလုလင်သည်။ သေသာနံ၊ ကြွင်းသောလူတို့ကို။ ဩဝါ
ဒံ၊ အဆုံးအမကို။ အဒါသိ၊ သိ၏။ သမ္ဘာ၊ သူငယ်ချင်းတို့။ မေတ္တာ၊ ပွားစေအပ်
သောမေတ္တာစိတ်ကို။ ထပေတု၊ ထား၍။ အမှာကံ၊ ငါတို့အား။ အညော၊
တစ်ပါးသော။ အဝဿယော၊ ကိုးကွယ်ရာသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တုမေ၊ သင်တို့
သည်။ ကတ္တစိ၊ တစ်စုံတစ်ယောက်သောသျှင်။ ကောမ၊ အမျက်ထွက်ခြင်းကို။
အကတု၊ မပြုမူ၍။ ရညော၊ မင်း၌လည်းကောင်း။ ဂါမဘောဇကေစ၊ ရွာသူ
ကြီး၌လည်းကောင်း။ မဒ္ဒနဟတ္ထိမိစ၊ ငါတို့ကို နင်းလတ္တံ့ သောဆင်၌ လည်း
ကောင်း။ အတ္တနိစ၊ မိမိကိုယ်၌လည်းကောင်း။ မေတ္တာစိတ္တေန၊ မေတ္တာစိတ်
ဖြင့်။ သမစိတ္တာဝ၊ တူမျှသောစိတ်ရှိကုန်သည်လျှင်။ ဟေတု၊ ဖြစ်ကုန်လော့။
ဣတိ၊ ဤသို့ဆုံးမပေ၏။ တေ၊ ထိုလူတို့သည်။ တထာ၊ မသလုလင်ဆိုတိုင်း။
ကရိံ သု၊ ပြုကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နေသံ၊ ထိုလူတို့၏။ မေတ္တာနုဘာဝေန၊
မေတ္တာအာနုဘော်ဖြင့်။ ဟတ္ထိ၊ ဆင်သည်။ ဥပသေကံမိတုံပိ၊ ကပ်ခြင်းငှာ
လည်း။ နဝိသဟိ၊ မဝံ့။ ရာဇာ၊ သည်။ တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ သုတု၊ ကြား၍။

(၄၇၄) မဗ္ဗပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

ဗဟုမနုဿ၊ လူအများတို့ကို။ ဒိသ္မာ၊ ဤ။ မဒ္ဓိတုံ၊ နင်းခြင်းငှာ။ နဝိသဟိဿတိ၊
မချည်းဝံသည်ဖြစ်လတ္တံ။ ဂစ္ဆ၊ သွားလေကုန်။ နေ၊ ထိုလူတို့ကို။ ကိလဉ္ဇေန၊
ဖျာဖြင့်။ ပဋိစ္ဆာဒေတွာ၊ ဖုံးအုပ်၍။ မဒ္ဓါပေထ၊ နင်းစေကုန်လော့။ ဣတိအာဟ၊
ဤသို့ဆို၏။ ဧတ၊ ထိုလူတို့ကို။ ကိလဉ္ဇေန၊ ဖျာဖြင့်။ ပဋိစ္ဆာဒေတွာ၊ ဖုံးလွှမ်း၍။
မဒ္ဓိတုံ၊ နင်းစေခြင်းငှာ။ ပေသိယမာနောပိ၊ စေအပ်သည်လည်း ဖြစ်သော။
ဟတ္ထိပိ၊ ဆင်သည်လည်း။ ခုရတောဝ၊ ဝေးရာအရပ်သို့သာလျှင်။ ပဋိက္ကမိ၊ ဖဲ
လေ၏။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ တံပဝတ္ထိံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။
ဧတ္ထ၊ ဤသို့။ ဘင်မနင်းရာ၌။ ကာရဏေန၊ အကြောင်းသည်။ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ဖြစ်ရာ
၏။ ဣတံ၊ ဤသို့ကြံပြီးသော်။ ဧတ၊ ထိုလူတို့ကို။ ပက္ခောသာပေတွာ၊ ခေါ်
စေ၍။ တာတာ၊ တို့။ မံ၊ ငါ့ကို။ နဿာယ၊ မှီ၍။ တုမ္ပေ၊ သင်တို့သည်။ ကိံ၊
အဘယ်လိုအပ်သောအရာကို။ နလဘထ၊ မရကုန်သနည်း။ ဣတိပုစ္ဆံ၊ ဤသို့
မေး၏။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ ဧတံ၊ ဤအကြောင်းသည်။ ကိံနာမ၊ အဘယ်
နည်း။ ဣတံ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ တုမ္ပေဟိ၊ သင်တို့သည်။ ဝဂ္ဂဗန္ဓန္တေန၊ အစု
အပေါင်းဖွဲ့သဖြင့်။ စောရာဟုတွာ၊ ခိုးသူဖြစ်ကုန်၍။ အရညေ၊ တော၌။ ဝိစရ
ထကိရ၊ သွားကုန်သဘတ်။ ဣတံ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ ကော၊
အဘယ်သူသည်။ ဧဝံအာဟ၊ ဤသို့ဆိုသနည်း။ ဣတံ၊ ဤသို့မေး၏။ တာတာ၊
ငါ့သားတို့။ ဂါမဘောဇကော၊ ရွာသူကြီးဆို၏။ ဣတံ၊ ဤသို့မိန့်လတ်သော်။
ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ မယံ၊ ကျွန်တော်တို့သည်။ နစောရာ၊ ခိုးသူမဟုတ်ကုန်။
မယံပန၊ ကျွန်တော်တို့သည်ကား။ အတ္တနော၊ ၏။ သဂ္ဂမဂ္ဂံ၊ နတ်ရွာလမ်း
ခရီးကို။ သောဓန္တော၊ သုခိသင်ကုန်လျက်။ ဣဒဉ္စိ၊ ဤမည် ဤမည်သော
အမှုကိုသာလျှင်။ ကရောမ၊ ပြုကုန်၏။ ဂါမဘောဇကော၊ ရွာသူကြီးသည်။
အမ္ပေ၊ ကျွန်တော်တို့ကို။ အကုသလ ကိရိယာယ၊ အကုသိုလ် ဖြစ်အံ့သော
အမှုအရာဖြင့်။ နိယောဇေတွာ၊ တိုက်တွန်းနှိုးဆော်၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။
ဝစနံ၊ စကားကို။ အကရောဇန္တံ၊ မလိုက်နာသည်ရှိသော်။ ကုဇ္ဈိတွာ၊ အမျက်
ထွက်၍။ နာသေတုကာမော၊ ဖျက်ဆီးလိုရကား။ ဧဝံအာဟ၊ ဤသို့ရှင်မင်း
ကြီးကို လှည့်စား၍တင်၏။ ဣတံ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ တာတာ၊ ငါ့သားတို့။
အယံ၊ ဤဆင်သည်။ တိရစ္ဆာနော၊ တိရစ္ဆာန်ဖြစ်လျက်။ တုမ္ပာကံ၊ သင်တို့၏။
ဂုဏေ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ကို။ ဇာနာတိ၊ သိ၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ မနုဿတူတော၊
လူဖြစ်ပါလျက်။ ဇာနိတံ၊ ကျေးဇူးကိုသိခြင်းငှာ။ နာသက္ခံ၊ မတတ်နိုင်။ မေ့၊

၉

ငါ၏ ပြစ်မှားခြင်းကို။ ခမာပေထ၊ သည်းခံပါကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့
 တောင်းပန်ခြင်းဖြင့်။ ဝေဠုပန၊ ဤသို့သော စကားကိုလျှင်။ ဝတော၊ ဆို၍။
 သပုတ္တဒါရံ၊ သားမယားနှင့်တကွ။ ဂါမဘောဇကံ၊ ကို။ တေသံ၊ ထိုသုံးကျိပ်
 သုံးယောက်သော သူတို့အား။ ဒါသတ္တာယ၊ ကျွန်ပြု၍ စေတားခြင်းငှာ။
 အဒါသိ၊ ပေး၏။ ဟတ္ထိဗ္ဗိ၊ ဆင်ကိုလည်း။ တေသံ၊ ထိုလူလင်တို့၏။ အာရော
 ဟနိယံ၊ စီးနင်းစရာကို။ ကတော၊ ပြု၍။ အဒါသိ၊ ပေး၏။ ဟဉ္ဇဂါမံ၊ ထိုရွာကို
 လည်း။ ယထာသုခံ၊ အလိုရှိတိုင်း။ ပရိဘောဂံ၊ ရွာစားကို။ ကတော၊ ပြု၍။
 အဒါသိ၊ ပေး၏။ တေ၊ ထိုလူလင်တို့သည်။ ဣဇေဝ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်ဘဝ ဤလော
 က၌ပင်လျှင်။ နော၊ ငါတို့၏။ ကတပုညဿာနိသံသော၊ ပြုအပ်သောကုသိုလ်
 ၏အကျိုးဆက်ကို။ ဒိဋ္ဌော၊ မြင်အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘိယျောသောမတ္တာယ၊
 အတိုင်းထက်အလွန်။ ပသန္ဓမာနသာဟုတော၊ ကြည်ညိုသော စိတ်ရှိကုန်သည်
 ဖြစ်၍။ တံဟတ္ထိံ၊ ထိုဆင်ကို။ ဝါရေန ဝါရေန၊ အလှည့်အလှည့်ဖြင့်။
 အဘိရုယျံ၊ စီး၍။ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားကုန်လျက်။ မန္တယိံ၊ သူတိုင်ပင်ကုန်၏။ ဣဒါနိ၊
 ယခုအခါ၌။ အမေဟိ၊ ငါတို့သည်။ အထိရေကတရံ၊ အတိုင်းထက်လွန်စွာ။
 ပုညံ၊ ကောင်းမှုကို။ ကာတဗ္ဗိ၊ ကံ။ အဘယ်ကောင်းမှုကို။ ကရောမ၊ ပြုရ
 ပါကုန်အံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့တိုင်ပင်ပြီးသော။ စတုမဟာပထေ၊ ခရီးလေးခု
 ဆုံရာ၌။ သာလံ၊ ကို။ ကတော၊ ပြု၍။ မဟာဇနဿ၊ လူအပေါင်း၏။ ဝိဿမန
 သာလံ၊ အပန်းဖြေရာ စရပ်ကို။ ကရိဿာမ၊ ပြုကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုကုန်
 လျက်။ တေ ထိုလူသည်။ ဝနကိံ၊ လက်သမားကို။ ပက္ခောသာပေတော၊
 ခေါ်စေ၍။ သာလံ၊ စရပ်ကို။ ပဋ္ဌပေသုံ၊ တည်ထားဆောက်လုပ်စေကုန်၏။
 မာတုဂါမေသုပန၊ မာတုဂါမတို့၌ကား။ ဝိရတ္တဆန္ဒတာယ၊ တပ်ခြင်း ကင်း
 သောဆန္ဒရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ တဿာသာလာယ၊ ထိုစရပ်၌။ ပတ္တိံ၊ သာ
 ဓုခေါ်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော ကုသိုလ်အတို့ကို။ မာတုဂါမာနံ၊ မာတုဂါမ
 တို့အား။ နာဒံ၊ မပေးကုန်။ မဃဿပန၊ မဃလူလင်၏ကား။ ဂေဟေ၊ အိမ်
 ၌။ သုနန္တာ၊ သုနန္တာအမည်ရှိသော မယားလည်းကောင်း။ သုစိတ္တာ၊ သုစိတ္တာ
 အမည်ရှိသောမယားလည်းကောင်း။ သုဓမ္မာ၊ သုဓမ္မာအမည်ရှိသောမယား
 လည်းကောင်း။ သုဇာတာ၊ သုဇာတာအမည်ရှိသောမယားလည်းကောင်း။
 ဣတိစတသော၊ ဤလေးယောက်ကုန်သော။ ဣတ္ထိယေဝံတို့သည်။ ဟောန္တိ၊
 ဖြစ်ကုန်၏။ တာသု၊ ထိုလေးယောက်သော မိန်းမတို့တွင်။ သုဓမ္မာ၊ သုဓမ္မာ

(၄၇၆)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

မည်သောမိန်းမသည်။ ဝခုကိန၊ လက်သမားနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဧကတော
 ဟုတော၊ တူသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဘာတိက၊ မောင်တော်ဣမိဿာသာလာ
 ယ၊ ဤစရပ်၌။ မံ၊ ကျွန်မကို။ ဇေဋ္ဌိကံ၊ အကြီးအရာကို။ ကရောဟိ၊ ပြုစေချင်
 ၏။ ဣတိဝတော၊ ၍။ လဉ္စ၊ တံစိုးကို။ အဒါသိ၊ ၏။ သော၊ ထိုလက်သမားသည်။
 သာဓုတိ၊ ကောင်းပြီဟူ၍။ သမ္ပုဋ္ဌိန္နိတော၊ ဝန်ခံ၍၊ ပဌမမေဝ၊ ရွှေဦးကလျှင်။
 ကဏ္ဍိကတ္ထာယ၊ ထုပ်ကအလို့ငှာ။ ရက္ခံ၊ သစ်ကို။ သုက္ခာပေတော၊ ခြောက်
 သွေ့စေ၍။ တစ္ဆေတော၊ ညီညွတ်ချောမောစွာရွှေလျက်။ ဝိဇ္ဈိတော၊ ထွင်း၍။
 ကဏ္ဍိကံ၊ အမွန်းအချက်ကို။ နိဋ္ဌာပေတော၊ ပြီးစေ၍။ အယံသာလာ၊ ဤစရပ်
 သည်။ သုဓမ္မာနာမ၊ သုဓမ္မာမည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အက္ခရာနိ၊ ကမ္ပည်းစာတို့ကို။
 ဆိန္နိတော၊ ရေး၍။ ဝတ္ထေန၊ ပုဆိုးဖြင့်။ ပလိဝေဌေတော၊ ရစ်၍။ ထပေသိ၊ ထား၏။
 အထ၊ ထိုအခါ၌။ သာလံ၊ စရပ်ကို။ နိဋ္ဌာပေတော၊ အဖြူထယ်ပြီးစေ၍။ ကဏ္ဍိ
 ကာရောဟနဒိဝသေ၊ အထွတ်တင်သောနေ၌။ အယျာ၊ အရှင်သားတို့။ ဧကံ
 ကရဏိယံ၊ တစ်ခုသောပြုဖွယ်ကိစ္စကို။ နသရိမ္ဘာ၊ မအောက်မေ့မိကုန်။ ဣတိ
 အာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဘော၊ အချင်းမိသုကာ။ ကိနာမ၊ အဘယ်အမှုကြွင်းသ
 နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးသည်ရှိသော်။ ကဏ္ဍိကံ၊ ထုပ်ကအထွတ်တည်း။ ဣတိ၊
 ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ ဟောတု၊ ထိုသို့မူလည်းဖြစ်စေ။ အာဟရိဿာမ၊ ဆောင်
 ချေကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ။ ဆိန္နရက္ခေန၊ ပေါက်အပ်
 ဖြတ်အပ်သောသစ်ဖြင့်။ ကာတံ၊ ပြုခြင်းငှာ။ နသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။ ပုဗ္ဗ
 ယေဝ၊ ရွှေဦးစွာကလျှင်။ ဆိန္နိတော၊ ဖြတ်၍။ တစ္ဆေတော၊ အချောတိုက်၍။
 ဝိဇ္ဈိတော၊ ထွင်း၍။ ထပိတကဏ္ဍိကာ၊ ထားအပ်သောအထွတ်တို့ကို။ လဒ္ဓါ၊
 ရခြင်းငှာ။ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ကိကာ
 တဗ္ဗံ၊ အဘယ်သို့ပြုပါရအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ ကဿစိ၊ တစ်စုံတစ်ယောက်
 သောသူ၏။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ နိဋ္ဌာပေတော၊ ပြီးစေ၍။ ထပိကာ၊ ထားအပ်သော။
 ဝိက္ကာယိကကဏ္ဍိကာ၊ ရောင်းအပ်သောအထွတ်သည်။ သစေအတ္ထိ၊ အကယ်၍
 ရှိသည်ဖြစ်အံ့။ သာ၊ ထိုအထွတ်ကို။ ဝရိယေသိတဗ္ဗာ၊ အတိုးသင့်အောင်ရှာ၍
 ဝယ်အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ တေ၊ ထိုသူတို့သည်။ ပရိယေသန္တာ၊
 ရှာကုန်သည်ရှိသော်။ သုဓမ္မာယ၊ သုဓမ္မာအမည်ရှိသောမိန်းမ၏။ ဂေဟေ၊
 အိမ်၌။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ သဟယံ၊ အသပြာတစ်ထောင်မျှလောက်သော။ မူလေန၊
 အဖိုးဖြင့်။ ဒသ္မာပိ၊ ပေး၍လည်း။ နလဘိံသု၊ မရကုန်။ သာလာယပတ္တိကံ၊

၂-အပ္ပမာဒဝဂ္ဂ၊ ၇-မာယဝတ္ထု

(၄၇၇)

စရပ်အလှ၏အဘို့ကို။ သစေကရောထ၊ အကယ်၍ ပေးဝေကုန်သည်ဖြစ်အံ့။
 ဒဿမိ၊ ကျွန်မကအလှအရာဝင်ပါအံ့။ ဣတိဝုတ္တေပန၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။
 မယံပန၊ ငါတို့သည်ကား။ မာတုပါမာနံ၊ မိန်းမတို့အား။ ပတ္တိံ၊ အလှအဖို့ကို။
 နဒမ္မာတိ၊ မပေးလိုကုန်ဟူ၍။ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။ အထေထိအခါ၌။ နေ၊
 ထိုစရပ်တကာတို့ကို။ ဝနိကံ၊ လက်သမားသည်။ အာဟ၊ ဆို၏။ အယျာ၊ စရပ်
 တကာတို့၊ တုံမှေ၊ သင်တို့သည်။ ကိံကထေထ၊ အဘယ်သို့ဆိုကုန်တိသနည်း။
 ဗြဟ္မာလောကံ၊ ဗြဟ္မာပြည်ကို။ ထပေတွာ၊ တား၍။ အညံ၊ တစ်ပါးသော။
 မာတုဂါမိ၊ ရဟိတဌာနနာမ၊ မိန်းမနှင့်ကင်းသောအရပ်မည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။
 ကဏ္ဍိကံ၊ အထွတ်ကို။ ဝဏ္ဏံထ၊ ယူကုန်လော့။ ဝေဘန္တေ၊ ဤသို့ယူကုန်သည်
 ရှိသော်။ အမှာကံ၊ တို့၏။ ကမ္မံ၊ အမှုသည်။ နိဌံ၊ ပြီးခြင်းသို့။ ဂမိဿတိ၊
 ရောက်လတ်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ တေ၊ ထိုစရပ်တကာတို့သည်။
 သာဓူတိ၊ ကောင်းပြီဟူ၍။ ကဏ္ဍိကံ၊ အတွက်ကို။ ပဟေတွာ၊ ယူ၍။ သာလံ၊
 စရပ်ကို။ နိဌာပေတွာ၊ ပြီးစေ၍။ ထိခေ၊ သုံးတို့တို့ကို။ ဝိဘဇိံ၊ သုခံ၊ ဝေကုန်၏။
 ကေသ္မိံ၊ ကေဌာသေ၊ ထတိသောစရပ်၌။ ဣဿရာနံ၊ အစိုးရမင်းတို့၏။ ဝတန
 ဌာနံ၊ နေရာအရပ်ကို။ ကရိံသု၊ ပြုကုန်၏။ ကေသ္မိံ၊ တဘို့၌။ ဒုဂ္ဂတာနံ၊
 သူဆင်းရဲတို့၏။ ဝသနဌာနံ၊ နေရာအရပ်ကို။ ကရိံသု၊ ပြုကုန်၏။ ကေသ္မိံ၊
 တဘို့၌။ ဂိလာနာနံ၊ သူနာတို့၏။ ဝသနဌာနံ၊ နေရာကို။ ကရိံသု၊
 တေတ္ထိံသဇာနာ၊ သုံးကျိပ်သုံးယောက်သော သူတို့သည်။ တေတ္ထိံသဖလော
 ကာနိ၊ သုံးဆယ့်သုံးခုသော ပျဉ်ချပ်တို့ကို။ ပညာပေတွာ၊ ခင်းစေ၍၊ ဟတ္ထိသ၊
 ဆင်အား၊ သညံ၊ အမှတ်ကို။ အဒံသု၊ ကုန်၏။ အာဂန္တုကော၊ ခရီးသွား
 ဧည့်သည်သည်။ အာဂန္တု၊ လာ၍၊ ယဿ၊ အကြင်စရပ်တကာ၏။ အတ္တတဖ
 လကေ၊ ခင်းအပ်သောပျဉ်ချပ်၌။ နိသိခာ၊ နေ၏။ တံ၊ ထိုနေသောဧည့်
 သည်ကို။ ဝဟေတွာ၊ ခေါ်၍။ ဖလကသာမိဏ္ဏသေဝ၊ ပျဉ်ချပ်ရှင်ဖြစ်သော
 စရပ်တကာ၏သာလျှင်။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ ပတဌာပေဟံ၊ တည်စေလော့။
 တဿ၊ ထိုဧည့်သည်ခရီးသွားအား။ သဗ္ဗာနိ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ပါဒပရိ
 ကမ္မဝိဌိပရိကမ္မခါဒနိယ၊ ဘောဇနိယ သယနာနိ၊ ခြေလက်ဆုပ်နယ်ခြင်း၊ ချေး
 တွန်းခြင်းခဲဘယ်ဘောဇဉ်အိပ်ရာတို့သည်။ ဖလကသာမိကသေဝ၊ ပျဉ်ချပ်ရှင်
 ၏သာလျှင်။ ဘာရော၊ ဝန်သည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ မှာခဲ့
 ပြီးသော်။ ဟတ္ထိ၊ ဆင်သည်။ အာဂတာဂတံ၊ လာတိုင်း-လာတိုင်းသော

(၄၇၀)

●ဗုဒ္ဓအဋ္ဌကထာနိဿယ

ဧည့်သည်တို့ကို။ ဂဟေတွာ၊ နှာမောင်းဖြင့်ဆွဲငင်၍၊ ဖလကသမိကဿေဝ၊
 ဖျဉ်ချပ်ရှင် စရပ်တကာ၏သာလျှင်၊ သရံ၊ အိမ်သို့။ နေတိ၊ ဝှိုလေ၏။ သော၊
 ထိုအိမ်ရှင်စရပ်တကာသည်။ တဿ၊ ထိုခရီးသွားအား။ တံဒိဝသံ၊ ထိုနေ၌။
 ကတ္တဗ္ဗံ၊ ခြေသုတ်ခြင်းစသော အလုံးစုံသောအမှုကို။ ကရောတိ၊ ပြု၏။
 မသော၊ မသလုလင်သည်။ သာလာယ၊ စရပ်၏။ အဝိဒူရေ၊ မနီးမဝေးသော
 အရပ်၌။ ကောဝိဋ္ဌာရရက္ခံ၊ ပင်လယ်ကသစ်ပင်ကို။ ရောပေတွာ၊ စိုက်၍။
 တဿံ၊ ထိုပင်လယ်ကသစ်ပင်၏။ မူလေ၊ အနီးအပါး၌။ ပါသာဏဖလကံ၊
 ကျောင်းဖျာကို။ အတ္တရိ၊ ခင်း၏။ သာလံ၊ စရပ်သို့။ ပဝိဋ္ဌပဝိဋ္ဌာ၊ ဝင်လာဝင်လာ
 ကုန်သော။ ဇနာ၊ လူတို့သည်။ ကဏ္ဍိကံ၊ အတွက်ကို။ သြလောကေတွာ၊ မော်၍
 ကြည့်လျက်။ အက္ခရာနီ၊ ကမ္ပည်းစာတို့ကို။ ဝါစေတွာ၊ ဘတ်၍။ သောသာ
 လာ၊ ဤစရပ်သည်။ သုဓမ္မာနာမ၊ သုဓမ္မာမည်၏။ ဣတိဝဒန္တိ၊ ဤသို့ဆိုကုန်၏။
 တေတ္ထိံသဇနာနံ၊ သုံးကျိပ် သုံးယောက်သောသူတို့၏။ နာမံ၊ အမည်သည်။
 နပညာယတိ၊ မထင်ရှား။ သုနန္ဒာ၊ သုနန္ဒာအမည်ရှိသော မယားသည်။
 စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ ဣမေ၊ ဤယောက်ျားတို့သည်။ သာလံ၊ စရပ်ကို။ ကရောန္တံ၊
 ပြုကုန်သည်ရှိသော်။ အမှေဟိ၊ ငါတို့ကို။ အပတ္တိဟာ၊ အဘို့မပါဝင်သည်တို့ကို။
 ကရိံသု၊ ပြုကုန်၏။ သုဓမ္မာပန၊ သုဓမ္မာသည်ကား။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဗုတ္တ
 တာယ၊ လိမ်မာသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ပတ္တိကာ၊ ရအပ်သောအဖို့ရှိသည်။
 ဇာတာ၊ ဖြစ်၏။ မယာပိ၊ ငါသည်လည်း။ ကိဉ္စိ၊ တစ်စုံတစ်ခုသောအမှုကို။
 ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှာ။ ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်၏။ ကိံနုခေါ၊ အတယ်သို့လျှင်။ ကရိယာမိ၊
 ပြုရအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံ၏။ အတ၊ ထိုအခါ၌။ အသာ၊ ထိုသုနန္ဒာမည်သော
 မိန်းမအား။ တေ၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သာလံ၊ စရပ်သို့။
 အာဂတာဂတာနံ၊ ရောက်လာရောက်လာသောသူတို့၏။ ပိဝနပါနီယဉ္ဇေဝ၊
 သောက်ရေကို၎င်း။ နှာနောဒကဉ္ဇေ၊ ချိုးရေကို၎င်း။ လဒ္ဓံ၊ ရခြင်းငှာ။ ဝဋ္ဋတိ၊
 သင့်၏။ ပေါက္ခရဏိံ၊ ရေကန်ကို။ ခဏာပေသာမိ၊ တူးစေအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့
 ကြံပြီးသော်။ သာ၊ ထိုသုနန္ဒာသည်။ ပေါက္ခရဏိံ၊ ရေကန်ကို။ ကာရေသိ၊ ၏။
 သုစိတ္တာ၊ သုစိတ္တာမည်သောမယားသည်။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ သုဓမ္မာ၊ သုဓမ္မာ
 သည်။ ကဏ္ဍိကာ၊ အတွက်ကို။ ဒိန္နာ၊ လူလေပြီ။ သုနန္ဒာယ၊ သုနန္ဒာသည်။
 ပေါက္ခရဏိံ၊ လေးထောင့်ကန်ကို။ ကာရိတာ၊ ပြုစုလေပြီ။ မယာပိ၊ ငါသည်
 လည်း။ ကိဉ္စိ၊ တစ်စုံတစ်ခုကို။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှာ။ ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်၏။ ကိံနုခေါ၊

၂-အပ္ပမာဒဝဂ္ဂ၊ ၇-မဃဝတ္ထု (၄၇၉)

အတယ်အရာကို။ ကရိယာမိ၊ ပြုရအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံ၏။ အထ၊ ထိုသို့
ကရိယာမိ၊ ပြုရပါအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံ၏။ အထ၊ ထိုသို့ကြံပြီးသည်မှ
နောက်၌။ အယာ၊ ထိုသုစိတ္တာ၏။ ဧတံ၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။
သလံ၊ စရပ်သို့။ အာဂတာဂတေဟိ၊ လာကုန်လာကုန်သောသူတို့သည်။ ပါ
နိယံ၊ ရေကို။ ပိဝိတော၊ သောက်၍။ နှာတွာ၊ ရေချိုး၍။ ဂမနကာလေပိ၊ သွား
သောအခါ၌လည်း။ မာလံ၊ ပန်းကို။ ပိလန္နိတွာ၊ ပန်ဆင်၍။ ဂန္တံ၊ သွားခြင်း
ဌာ။ ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်၏။ ပုပ္ဖာရာမံ၊ ပန်းဥယျာဉ်ကို။ ကာရာပေသာမိ၊ စိုက်ပျိုး
စေအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံပြီးသော်။ သာ၊ ထိုသုစိတ္တာသည်။ ရမဏီယံ၊ နှလုံးမွေ့
လျော်ဖွယ်ရှိသော။ ပုပ္ဖာရာမံ၊ ပန်းအာရာမကို။ ကာရေသိ၊ စိုက်စေ၏။ ယေ
ဘုယျေန၊ များသောအားဖြင့်။ တသ္မိံ၊ အာရာမေ၊ ထိုပန်းအာရာမ၌။ အသု၊
ကောနာမပုဗ္ဗ၊ ဂဂဗလူဂပရက္ခော၊ အပွင့်အသီးကိုဆောင်သောဤမည်သော
သစ်ပင်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုစရာသည်။ နာဟောသိ၊ မဖြစ်။
သုဇာတာပန၊ သုဇာတာသည်ကား။ အဟံ၊ ငါသည်။ မဃဿ၊ မဃလုလင်
၏။ မာတုလဓိတာစေဝ၊ ဦးရီးသမီးလည်းဖြစ်၏။ ပါဒပရိစာရိကာစ၊ ခြေရင်း
အလုပ်အကျွေးလည်းဖြစ်၏။ ဧတေန၊ ဤမဃလုလင်သည်။ ကတံ၊ ပြုအပ်
သော။ ကမ္မံ၊ အမှုသည်။ မယှမေဝ၊ ငါသည်ပင်လျှင်။ ကထံ၊ ပြုသည်မည်၏။
မယာ၊ ငါသည်။ ကတံ၊ ပြုအပ်သော။ ကမ္မံ၊ အမှုသည်။ ဧတယေဝ၊ ဤမဃ
လုလင်သည်ပင်လျှင်။ ကတံ၊ ပြုသည်မည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေတွာ၊ ကြံ၍။
ကိဉ္စိ၊ တစ်စုံတစ်ခုကို။ အကတွာ၊ မပြုမူ၍။ အတ္တတာဝမေဝ၊ မိမိကိုယ်ကိုလျှင်။
မဏ္ဍယမာနာ၊ တန်းဆာဆင်လျက်။ အာလံ၊ အချိန်ကာလကို။ ဝီထိနာမေသိ၊
လွန်စေ၏။ မာဃာပိ၊ မာဃလုလင်သည်လည်း။ မာတာပိတံဥပဋ္ဌာနံ၊ အမိအဘ
တို့ကို လုပ်ကျွေးခြင်း လည်းကောင်း။ ကုလေဇေဋ္ဌာပစာယနကမ္မံ၊ အဘိုး
အဘွားစသော ဆွေကြီးမျိုးကြီးတို့ကို အရိအသေပြုခြင်း လည်းကောင်း။
သစ္စဝါစံ၊ အမှန်ကိုဆိုခြင်း လည်းကောင်း။ အဖရသဝါစံ၊ ကြမ်းတမ်းသော
စကားမရှိခြင်းလည်းကောင်း။ အပိသုဏဝါစံ၊ ချောပစ်သောစကားမရှိခြင်း
လည်းကောင်း။ မစ္ဆေရဝိနယံ၊ ဝန်တို့သောစိတ်ကို ဖျောက်ခြင်း လည်း
ကောင်း။ အကောဓနံ၊ အမျက်မလွှက်ခြင်း လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။
ဣမာနိသတ္ထဝတ္ထဝါနိ၊ ဤခုနစ်ပါးသောအကျင့်ဝတ်တို့ကို။ ပူရေတွာ၊ ပြည့်
စေ၍။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ။ (ဂါထာအနက်ကား ရွှေအတိုင်း ယောဇ္ဈနာ

(၄၀၀)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

လေ)။ ။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ပသံသိယတာဝံ၊ ချီးမွမ်းအပ်သော အဖြစ်သို့။ အာ
 ပဇ္ဇိတော၊ ရောက်၍။ ဇီဝိတပရိယောသာနေ၊ အသက်အဆုံး၌။ တာဝတိံသတဝ
 နေ၊ တာဝတိံသာနတ်ပြည်၌။ သက္ကောဒေဝရာဇာ၊ သိကြားနတ်မင်းသည်။
 ဟုတော၊ ဖြစ်၍။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏။ တေတ္ထိံသသဟာယကာပိ၊ သုံးကျိပ် သုံး
 ယောက်ကုန်သော အဆွေခင်ပွန်းတို့သည်လည်း။ တက္ကော၊ ထိုတာဝတိံသာ
 နတ်ပြည်၌သာလျှင်။ နိဗ္ဗတ္တိံသု၊ ဖြစ်ကြကုန်၏။ ဝမုကိ၊ လက်သွားသည်။ ဝိသု
 ကမ္မဒေဝပုတ္တော၊ ဝိသကြုံနတ်သားသည်။ ဟုတော၊ ဖြစ်၍။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်လေ၏။
 တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ တာဝတိံသဘာဝနေ၊ တာဝတိံသာနတ်ပြည်၌။ အသုရာ၊
 အသုရာတို့သည်။ ဝသန္တိ၊ နေကုန်၏။ တေ၊ ထိုသုံးကျိပ်သုံးယောက်သောသူတို့
 သည်။ အဘိနဝဒေဝပုတ္တော၊ အသစ်ဖြစ်သောနတ်သားတို့သည်။ နိဗ္ဗတော၊ ဖြစ်
 ကုန်၏။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်။ ဝိဗ္ဗပါနံ၊ နတ်၌ဖြစ်သောအဖျော်ကို။ သဇ္ဇယိံသု၊
 စီရင်ကုန်၏။ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ပရိသာယ၊ ပရိ
 သတ်၌။ ကဿစိ၊ တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူအား။ အပိဝနတ္ထာယ၊ မသောက်
 စေခြင်းငှာ။ သညံ၊ အမှတ်ကို။ အဒါသိ၊ ပေး၏။ အသုရာ၊ အသုရာနတ်သားတို့
 သည်။ ပိဝိတော၊ သောက်ခြင်းကြောင့်။ ပမဇ္ဇိံသု၊ ယစ်ကုန်၍။ သက္ကော၊ သိ
 ကြားမင်းသည်။ ဣမေဟိ၊ ဤသူတို့နှင့်။ သာဓာရဏေန၊ ဆက်ဆံသော။ ရဇ္ဇေ
 န၊ တာဝတိံသာနတ်မင်းစည်းစိမ်ဖြင့်။ ကိံ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။
 ဣတိ၊ ဤသို့။ ပရိသာယ၊ မိမိပရိသတ်အား။ သညံ၊ အမှတ်ကို။ ဒတော၊ ပေး၍။
 တေ၊ ထိုအသုရာ နတ်သားတို့ကို။ ပါဒေသု၊ ခြေတို့၌။ ဂါဟာပေတော၊ ဆွဲငင်
 စေ၍။ မဟာသမုဒ္ဒေ၊ မဟာသမုဒ္ဒရာ၌။ ဧပါပေသိ၊ ပစ်ချစေ၏။ တေ၊ ထိုအသု
 ရာနတ်သားတို့သည်။ အဝံသိရာ၊ ဦးခေါင်းစောက်ထိုး။ သမုဒ္ဒေ၊ သမုဒ္ဒရာ၌။
 ပတိံသု၊ ကျကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နေသံ၊ ထိုအသုရာ နတ်သားတို့၏။
 ပုညာနုဘာဝေန၊ ကောင်းမှုအာနုဘော်ဖြင့်။ သိနေရုနော၊ မြင်းမိုရ်တောင်
 မင်း၏။ ဟေဋ္ဌိမတလေ၊ အောက်အပြင်၌။ အသုရဝိမာနံနာမ၊ အသုရာပြည်
 မည်သည်။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏။ စိတ္တပါဋ္ဌလိနာမ၊ စိတ္တပါဋ္ဌလိမည်သော သစ္စတ်ပင်
 သည်။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏။ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်။ အသုရသံဂါမေပန၊ အသုရာထို့
 နှင့်စစ်ပြိုင်ရာ၌ကား။ အသုရေသု၊ အသုရာနတ်တို့သည်။ ပရာဇိတေသု၊ ရှုံး
 ကုန်သည်ရှိသော်။ ဒသယောဇနသဟသံ၊ ယူဇနာ တစ်သောင်းရှိသော။
 တာဝတိံသဒေဝနဂရံနာမ၊ တာဝတိံသာနတ်ပြည်မည်သည်။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်

၂-အပ္ပမာဒဝိပဿနာ-မသင်္ခရာ (၄၀၁)

၏။ တဿနဂရဿ၊ ထိုတာဝတိံသာနတ်ပြည်၏။ ပါစီနပိန္နိမဒ္ဓါရာနံ၊ အရှေ့
 တံခါးအနောက်တံခါးတို့၏။ အန္တရာ၊ အကြားသည်။ ဒသယောဓနသဟဿံ၊
 ယူဇနာတစ်သောင်းရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဒက္ခိတုတ္တရဒ္ဓါရာနံ၊ တောင်
 တံခါးမြောက်တံခါးတို့၏။ တထာ၊ ထိုအတူယူဇနာတစ်သောင်း၊ ကွာလှမ်း
 သည်ဖြစ်၏။ တံခေါ်ပန နဂရံ၊ ထိုတာဝတိံသာနတ်ပြည်သည်။ ဒ္ဓါရသဟဿ
 ယုတ္တံ၊ တံခါးတစ်ထောင်နှင့်ယှဉ်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ အာရာမပေါက္ခရ
 ဏိပဋိမဏ္ဍိတံ၊ ဥယျာဉ်ရေကန်တို့ဖြင့်တန်းဆာဆင်အပ်၏။ တဿ၊ ထိုတာဝ
 တိံသာနတ်ပြည်၏။ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌။ သာလာယနိဿန္ဓေန၊ စရပ်ဆောက်၍
 လှူခဲ့ဘူးသော ကောင်းမှုစေတနာ၏ အာနိသင် အကျိုးဆက်ကြောင့်။ တိ
 ယောဓနသတုဗ္ဗေဓေဟိ၊ ယူဇနာသုံးရာ အစောက်မြင့်ကုန်သော။ ဓဇေဟိ၊
 တမ်းခွန်တို့ဖြင့်။ ပဋိမဏ္ဍိတော၊ တန်းဆာဆင်အပ်သော။ သတ္တယောဓနသ
 တုဗ္ဗေဓော၊ ယူဇနာခုနစ်ရာ အစောက်ရှိသော။ ဝေဇယန္တောနာမ ပါသာ
 ဒေါ၊ ဝေဇယန္တအမည်ရှိသောတုံပြာသာဒ်သည်။ ဥဂ္ဂဗ္ဗိ၊ ပေါက်၏။ သုဝဏ္ဏ
 ယဋ္ဌိယု၊ ရွှေဖြင့်ပြီးသောတမ်းခွန်တိုင်အရိုးတို့၌။ မဏိဇော၊ ပတ္တမြားတမ်းခွန်
 တို့သည်။ အဟေသု၊ ဖြစ်ကုန်။ မဏိယဋ္ဌိယု၊ ပတ္တမြားအရိုးသာလျှင် ဖြစ်ကုန်
 သော တမ်းခွန်တိုင်တို့၌။ သုဝဏ္ဏဇော၊ ရွှေတမ်းခွန်တို့သည်။ အဟေသု၊ ဖြစ်
 ကုန်၏။ ပဝါဠယဋ္ဌိယု၊ သန္တာလျှင်ဖြစ်ကုန်သောတမ်းခွန်တိုင်တို့၌။ မုတ္တဇော၊
 ပုလဲတမ်းခွန်တို့သည်။ အဟေသု၊ ဖြစ်ကုန်၏။ မုတ္တယဋ္ဌိယု၊ ပုလဲသာလျှင်ဖြစ်
 သော တမ်းခွန်တိုင်တို့၌။ ပဝါဠဇော၊ သန္တာတမ်းခွန်တို့သည်။ အဟေသု၊ ဖြစ်
 ကုန်၏။ သတ္တရတနမယာသုယဋ္ဌိယု၊ ရတနာခုနစ်ပါးသာလျှင် ပြီးကုန်သော
 တမ်းခွန်တိုင်တို့၌။ သတ္တရတနဇော၊ ရတနာခုနစ်ပါးဖြင့်ပြီးသော တန်းခွန်
 တို့သည်။ အဟေသု၊ ဖြစ်ကုန်၏။ မဇ္ဈေ၊ ပြာသာဒ်၏အလယ်၌။ ဌိတော၊ စိုက်
 ထားအပ်သော။ ဓဇော၊ တန်းခွန်သည်။ တိယောဓနသတုဗ္ဗေဓော၊ ယူဇနာ
 သုံးရာမြင့်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဓဇေန၊ တန်းခွန်နှင့်။ သဟ၊
 တကွစိုက်၍။ သာလာယနိဿန္ဓေန၊ စရပ်ဆောက်လှူခဲ့ဘူးသောကုသိုလ်အကျိုး
 ဆက်ကြောင့်။ ယောဓနသဟဿုဗ္ဗေဓော၊ ယူဇနာတစ်ထောင်မြင့်သော။ ပါ
 သာဒေါ၊ ဝေဇယန္တတုံပြာသာဒ်သည်။ သတ္တရတနမယော၊ ရတနာ ခုနစ်
 ပါးဖြင့်ပြီးသည်။ ဟုတော၊ ဖြစ်၍။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏။ ကောဝိဠာရုက္ခဿနိဿန္ဓေန၊
 ပင်လယ်ကသစ်ပင်ကိုစိုက်၍လှူခဲ့ဘူးသော အကျိုးဆက်ကြောင့်။ သမန္တော၊

(၄၀၂)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

ထက်ဝန်းကျင်မှ။ တိယောဇနသတပရိမဏ္ဍိလော၊ ယူဇနာသုံးရာ အဝန်းရှိ
 သော။ ပါရိဆတ္တကော၊ ပင်လယ်ကသစ်ပင်သည်။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏။ ပါသာဏ
 ဖလကဿနိဿန္ဓေန၊ ကျောက်ဖျာကို ကသစ်ပင်ရင်း၌ ခင်းထား၍ လှူခဲ့ဘူး
 သောကုသိုလ်စေတနာ၏ အကျိုးဆက်ကြောင့်။ ပါရိဆတ္တကမူသေ၊ ပင်လယ်
 ကသစ်ပင်၏အနီးအပါး၌။ ဒိဃတော၊ အလျားအားဖြင့်။ သဠိယောဇနာ၊
 ယူဇနာခြောက်ဆယ်ရှိသော။ ပုထိလတော၊ အနံအားဖြင့်။ ပဏ္ဏာသယော
 ဇနာ၊ ယူဇနာငါးဆယ်ရှိသော။ ဗဟလတော၊ အထူအားဖြင့်။ ပဉ္စဒသယော
 ဇနာ၊ တဆဲ့ငါးယူဇနာရှိသော။ ဇယသုမနရတ္တကမ္ဗလဝဏ္ဏာ၊ လယ်ခေါင်
 ရန်းပန်းအဆင်း၊ ကမ္ဗလာနီအဆင်းကဲ့သို့ တွတ်တွတ်နီသောအဆင်းရှိသော။
 ပဏ္ဍုကမ္ဗလသိလာ၊ ပဏ္ဍုကမ္ဗလာမည်သော ကျောက်နေရာသည်။ နိဗ္ဗတ္တိ၊
 ဖြစ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုပဏ္ဍုကမ္ဗလာ ကျောက်နေရာ၌။ နိသိန္ဓကာလေ၊ နေသော
 အခါ၌။ ဥပခုကာယော၊ ကိုယ်တစ်ဝက်သည်။ ပဝိသတိ၊ နစ်၏။ ဥဠိတ
 ကာလေ၊ ထသောအခါ၌။ ဦနံ၊ နစ်သောနေရာသည်။ ပရိပူရတိ၊ ပြည်၏။
 ဟတ္ထိ၊ ဆင်သည်။ ရောဝဏောနာမ၊ ရောဝဏ်အမည်ရှိသော။ ဒေဝပုတ္တောဟု
 တွာ၊ နဟ်သားဖြစ်၍။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွာ။ ဒေဝလောကသ္မိံ၊
 နတ်ပြည်၌။ တိရစ္ဆာနဂတာ၊ တိရစ္ဆာန်တို့သည်။ နဟောန္တိ၊ ရှိသည်မဖြစ်ကုန်။
 တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ သော၊ ထိုရောဝဏ်နတ်သည်။ ဥယျာနကိဋ္ဌာယ၊ သိကြား
 မင်းသည် ဥယျာဉ်ကစားခြင်းငှာ။ နိက္ခမနကာလေ၊ ထွက်သောအခါ၌။
 အတ္တတာဝံ၊ မိမိကိုယ်အဖြစ်ကို။ ဂိဇဟိတွာ၊ စွန့်၍။ ဒိဃခုယောဇနသတိ
 ကော၊ ယူဇနာတစ်ရာ့ငါးဆယ်ရှိသော။ ရောဝဏောနာမဟတ္ထိ၊ ရောဝဏ်အ
 မည်ရှိသောဆင်သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ သော၊ ထိုရောဝဏ်ဆင်သည်။ တေတ္ထိံ
 သဇနာနံ၊ သုံးကျိပ်သုံးယောက်သောသူတို့၏ စီးစေခြင်းအကျိုးငှာ။ အာဝ
 နေန၊ အလုံးအားဖြင့်။ တိဂါဟုတအခုယောဇနပမာဏေ၊ နှစ်ဂါဝုတ်သုံးဂါ
 ဝုတ် အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော။ တေတ္ထိံ သကုန္ဓေ၊ သုံးဆဲ့သုံးလုံးသော ဦး
 ကင်းတို့ကို။ မာပေသိ၊ ဖန်ဆင်း၏။ သဗ္ဗေသံ၊ အလုံးစုံသောသူတို့၏။ မဇ္ဈေ၊
 သတ္တဿ၊ သိကြားနတ်မင်း၏။ အတ္တာယ၊ နေတော်မူခြင်းငှာ။ သုဒ္ဓဿနံနာမ၊
 သုဒ္ဓဿန အမည်ရှိသော။ တိံ သယောဇနိကံ၊ ယူဇနာ သုံးဆယ်ရှိသော။
 ကုမ္ဘံ၊ ဦးကင်းကို။ မာပေသိ၊ ဖန်ဆင်း၏။ တဿ၊ ထိုဦးကင်း၏။ ဥပရိ၊ အ

၂-အပ္ပမာဒဝဂ္ဂ၊ ၇-မဃဝတ္ထု

(၆၄၈၃)

ထက်၌။ ခုဒ္ဒါဒသယောဇနိကော၊ တဆွေနှစ်ယူဇနာရှိသော။ ရတနမဏ္ဍပေါ၊
 ရတနာမဏ္ဍပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုဦးကင်းတို့၌။ အနန္တရန္တရာ၊
 အကြား၌။ သတ္တရတနမယာ၊ ရတနာခုနစ်ပါးဖြင့် ပြီးကုန်သော။ ယောဇ
 နုဗ္ဗေဝ၊ တစ်ယူဇနာမြင့်ကုန်သော။ ဇော၊ တန်းခွန်တို့သည်။ ဥဠဟန္တိ၊ ပေါက်
 ကုန်၏။ ပရိယန္တေ၊ အစွန့်၌။ ကိံ၊ ကဏိကဇာလံ၊ ရွှေချွန်ကုန်ရက်ကို။ သြလမ္ပ
 တိ၊ တွဲရဲ့ဆွဲ၏။ မန္တဝါ၊ တေရိတဿ၊ ညှင်းညှင်းသောလေဖြင့်ခတ်အပ်သော။
 ယဿ၊ အကြင်ရွှေချွန်ကုန်ရက်၏။ ပဉ္စဂီကထူရိယသဒ္ဓသံမိသော၊ အင်္ဂါငါးပါး
 ရှိသော တူရိယာအသံနှင့် ရောနှောခြင်းရှိသော။ ဒိဗ္ဗဂီတသဒ္ဓေါဝိယ၊ နတ်
 တို့၏ သီချင်းသံကဲ့သို့သော။ ရဝေ၊ အသံသည်။ နိစ္ဆရတိ၊ ထွက်၏။ မဏ္ဍိပမ
 ဇ္ဈေ၊ မဏ္ဍပ်အလယ်၌။ သက္ကဿ၊ သိကြားရှင်နတ်မင်း၏။ အတ္ထာယ၊ စံစား၍
 နေတော်မူခြင်းငှာ။ ယောဇနိကော၊ တစ်ယူနာတိုင်တိုင် ရှိသော။ မဏိ
 ပလ္လင်္ကော၊ ပတ္တမြားပလ္လင်ကို။ ပညတ္တော၊ ခင်းအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 တတ္ထ၊ ထိုပတ္တမြားရတနာပလ္လင်၌။ သတ္တော၊ သိကြားနတ်မင်းသည်။ နိဿိ
 တိ၊ နေတော်မူ၏။ တေတ္ထိံ၊ သက္ကမ္ဘာနံ၊ သံဆဲသုံးလုံးသော ဦးကင်းတို့တွင်။
 ဧကေကကုမ္ပေ၊ တစ်ခုတစ်ခုသောဦးကင်း၌။ သတ္ထ သတ္ထဒန္တေ၊ ခုနစ်ခု ခုနစ်ခု
 သော အစွယ်တို့ကို။ မာပေသိ၊ ဖန်ဆင်း၏။ တေသု၊ ထိုခုနစ်ခု ခုနစ်ခုသော
 အစွယ်တို့တွင်။ ဧကေကော၊ တစ်ခုတစ်ခုသောအစွယ်သည်။ ပဏ္ဏာသယောဇ
 နာယာမော၊ ယူဇနာငါးဆယ် အလျားရှိ၏။ ဧကေကသ္မိံဒန္တေ၊ တစ်ခုတစ်ခု
 သောအစွယ်၌။ သတ္ထ သတ္ထ ပေါက္ခရဏိယော၊ ခုနစ်ခု ခုနစ်ခုသော ရေကန်
 တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဧကေကာယ ပေါက္ခရဏိယာ၊ တစ်ခု တစ်ခု
 သော ရေကန်၌။ သတ္ထ သတ္ထ ပဒုမီနိ ဂစ္ဆာနိ၊ ခုနစ်ရုံ ခုနစ်ရုံသော ကြာ
 ပဒုမာတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဧကေကသ္မိံဒန္တေ၊ တစ်ခု တစ်ခုသော
 ပဒုမာကြာရုံ၌။ သတ္ထ သတ္ထ ပုပ္ဖာနိ၊ ခုနစ်ပွင့် ခုနစ်ပွင့်ကုန်သော ကြာပွင့်
 တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဧကေကာယပုပ္ဖဿ၊ တစ်ခုတစ်ခုသောပဒုမာ
 ကြာပွင့်၏။ သတ္ထသတ္ထပတ္တာနိ၊ ခုနစ်ခု ခုနစ်ခုကုန်သော ပွင့်ချပ်တို့သည်။
 ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဧကေကသ္မိံပတ္တေ၊ တစ်ခုတစ်ခုသောပွင့်ချပ်၌။ သတ္ထသတ္ထ
 ဒေဝဓိတရော၊ ခုနစ်ယောက် ခုနစ်ယောက်ကုန်သော နတ်သမီးတို့သည်။
 နစ္စန္တိ၊ ကကြကုန်၏။ ဝေ၊ ဤသို့။ သမန္တာ၊ လက်ဝန်းကျင်မှ၊ ပဏ္ဏာသယော
 ဇနေဌာနေ၊ ငါးဆယ်ယူဇနာရှိသောအရပ်၌။ ဟတ္ထိဒန္တသုယေဝ၊ ဆင်စွယ်

(၄၀၄)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

တို့၌သာလျှင်။ နဋသမဇ္ဇော၊ ကချေသဘင်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။
 ဝေ၊ ဤသို့။ မဟန္တ၊ ကြီးကျယ်ပြန့်ပြောသော။ ယသံ၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာကို။
 အနုဘဝန္တော၊ ခံစားလျက်။ သက္ကောဒေဝရာဇော၊ သိကြားနတ်မင်းသည်။
 ဝိစရတိ၊ လူညံပတ်သွားလာတော်မူ၏။ သုဓမ္မာပိ၊ သုဓမ္မာသည်လည်း။
 ကာလင်္ကတော၊ သေခြင်းကိုပြု၍။ ဟတ္ထေဝ၊ ထိုတာဝတိံသာ နတ်ပြည်၌
 သာလျှင်။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ နိဗ္ဗာန်။ သုဓမ္မာနာမ၊ သုဓမ္မာအမည်ရှိသော။ တဿ၊ ထိုနတ်
 မိဖုရား၏။ နဝယောဇနသတိကာ၊ ယူဇနာကိုးရာရှိသော။ ဒေဝသဘာ နတ်
 သဘင်သည်။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏။ တတော၊ ထိုနတ်သဘင်ထက်။ ရမဏီယတရံ၊
 လွန်စွာလှလုံးမွေ့လျော်ဖွယ်ရှိသော။ အညံဌာနံနာမ၊ တစ်ပါးသော အရပ်
 မည်သည်။ ကိရ၊ စင်စစ်အားဖြင့်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ မာသဿ၊ လ၏။ အဋ္ဌမေဒိဝသေ၊
 ရှစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌။ ဓမ္မာသဓနံ၊ တရားနာခြင်းသည်။ တတ္ထေဝ၊ ထို
 သုဓမ္မာနတ်သဘင်၌သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ယာဝဇ္ဇတနာ၊ ယနေ့ထက်
 တိုင်အောင်။ ရမဏီယံဌာနံ၊ မွေ့လျော်ဖွယ်ရှိသော အရပ်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်သည်
 ရှိသော်။ သုဓမ္မာဒေဝသဘာဝိယ၊ သုဓမ္မာနတ်သဘင်ကဲ့သို့ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤ
 သို့သောစကားကို။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကြကုန်၏။ နန္ဒာပိ၊ နန္ဒာသည်လည်း။ ကာလင်္က
 လာ၊ သေခြင်းကိုပြု၍။ ဂန္ဓာ၊ ဤ။ တတ္ထေဝ၊ ထိုတာဝတိံသာ နတ်ပြည်၌သာ
 လျှင်။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏။ တဿ၊ ထိုနန္ဒာမိဖုရား၏။ ပဉ္စယောဇနသတိကာ၊ ယူဇ
 နာငါးရာရှိသော။ နန္ဒာနာမ၊ နန္ဒာအမည်ရှိသော။ ပေ၊ ကွရုဏိ၊ ရေကန်သည်။
 နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏။ စိတ္တာပိ၊ စိတ္တာမည်သော မိန်းမသည်လည်း။ ကာလင်္ကတော၊
 သေခြင်းကို ပြု၍။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ တတ္ထေဝ၊ ထိုတာဝတိံသာ နတ်ပြည်
 သာလျှင်။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏။ တဿာပိ၊ ထိုစိတ္တာမည်သော နတ်မိဖုရား၏
 လည်း။ ပဉ္စယောဇနသတိကံ၊ ယူဇနာငါးရာရှိသော။ စိတ္တလတာဝနံနာမ၊
 စိတ္တလတာ အမည်ရှိသောဥယျာဉ်သည်။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏။ ယတ္ထ၊ အကြင်ဥယျာဉ်
 ၌။ ဥပန္နပုဗ္ဗနိမိတ္တေ၊ နှလုံးမသာစရာဖြစ်သော ပုဗ္ဗနိမိတ်ရှိကုန်သော။ ဒေဝ
 ပုတ္တေ၊ နတ်သားတို့ကို။ နေံတော၊ ဆောင်၍။ မောဒယမာနာ၊ ဝမ်းမြောက်စေ
 ကုန်လျက်။ ဝိစရန္တိ၊ သွားလာကုန်၏။ သုဇာတာပန၊ သုဇာတာသည်ကား။
 ကာလင်္ကတော၊ သေခြင်းကိုပြု၍။ ကေဿာဂိနန္ဒရာယ၊ တစ်ခုသောတောင်
 ချောက်ကြား၌။ ကော ဗကသကုဏိကာ၊ ဗျိုင်းမငယ်တစ်ခုသည်။ ဟုတော၊
 ၍။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏။ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်။ အတ္တနော၊ ၏။ ပါရိစရိကာ၊

၂-အပ္ပမာဒဝဂ္ဂ ၇-မဃဝတ္ထု

(၄၀၅)

အလုပ်အကျွေးမိန်းမတို့ကို။ သြလောကေန္တော၊ ကြည့်ရှုသည်ရှိသော်။
 သုဓမ္မာ၊ သုဓမ္မာမည်သော မယားသည်။ ဣဓေဝ၊ ဤတာဝတိံသာ
 နတ်ပြည်၌သာလျှင်။ နိဗ္ဗတ္တာ၊ ဖြစ်လာ၏။ နန္ဒစားနန္ဒာမည်သော မယား
 သည်လည်းကောင်း။ စိတ္တာစ၊ စိတ္တာမည်သော မယားသည်လည်းကောင်း။
 တထာ၊ ထိုအတူဖြစ်လာ၏။ သုဇာတာ၊ သုဇာတာမည်သောမယားကြီးသည်။
 ကုဟိံ၊ အဘယ်အရပ်၌။ နိဗ္ဗတ္တာနုခေါ၊ ဖြစ်ရှာလေသနည်း။ ဣတိစိန္တန္တော၊
 ဤသို့ကြံသည်ရှိသော်။ တံ၊ ထိုသုဇာတာကို။ တတ္ထ၊ ထိုထောင်ချောက်ကြား၌။
 နိဗ္ဗတ္တံ၊ ဗျိုင်းမငယ်ဖြစ်သည်ကို။ ဒိသ္မာ၊ ရှိ။ အဟောဗာလာ၊ ဩဝါ၊ မယား
 တို့ဇာတာသည်မလိမ္မာလေစွ။ ကိဉ္စ၊ တစ်စုံတစ်ခုသော။ ပုညံ၊ တာဝတိံသာ၌
 ဖြစ်ကြောင်းကောင်းမှုကို။ အကတော၊ မပြုလေခြင်းကြောင့်။ စိရစ္ဆာနယော
 နိယံ၊ စိရစ္ဆာန်ဖြစ်သော ဗျိုင်းမငယ်အမျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တာ၊ ဖြစ်လေ၏။ ဣဒါနိပန၊
 ဤယခုအခါ၌ကား။ တံ၊ ထိုသုဇာတာဖြစ်ဖူးသော ဗျိုင်းမငယ်ကို။ ပုညံ၊
 ကောင်းမှုကို။ ကာရေတွာ၊ ရှိ။ ဣမ၊ ဤတာဝတိံသာနတ်ပြည်သို့။ အာနေတုံ၊
 ဆောင်ခြင်းငှာ။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံသော်။ အတ္တသာဝံ၊ သိကြား၏
 အဖြစ်ကို။ ဝိဇာဟိတွာ၊ စွန့်၍။ အညာတကဝသေန၊ မထင်ရှားသောသူ၏
 အသွင်ဖြင့်။ ထဿာ၊ ထိုဗျိုင်းငယ်၏။ သန္တိကံ၊ အတံသို့။ ဝန္တော၊ သွား၍။ ကိံ၊
 အဘယ်အမှုကို။ ကရောန္တိ၊ ပြုလျက်။ ဣမ၊ ဤထောင်ကြားမြစ်၌။ ဝိစရတိ၊
 သွားလာသနည်း။ ဣတိပုစ္ဆံ၊ ဤသို့မေး၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ တေ၊ သင်၏။ သာမိ
 ကော၊ စေလ ရှာမှာနေသောအခါ။ လင်ဖြစ်ဖူးသော။ မေသော၊ မဃလုလင်
 တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြော၏။ သာမိ၊ အရှင်သား။ ကုဟိံ၊ အဘယ်မှာ။ နိဗ္ဗ
 ဇ္ဇောသိ၊ ဖြစ်လေသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ တာဝတိံသ
 ဒေဝလောကေ၊ တာဝတိံသာနတ်ပြည်၌။ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်သည်။ အဓိ၊ ဖြစ်၏။
 ဣတိ၊ ဤသို့ ဝမ်းကွဲစရာပြောပြီးသော်။ တဝ၊ သင်၏။ သဟာယိကာနိပန၊ ချစ်
 ကျမ်းဝင်ကုန်သောညီအစ်မသုံးယောက်တို့ကား။ နိဗ္ဗတ္တဌာနံ၊ ဖြစ်ရာအရပ်ကို။
 ဇာနာသိ၊ သိပါ၏လော။ ဣတိ၊ ဤသို့အကျွမ်းတဝင်မေး၏။ သာမိ၊ အရှင်။
 နဇာနာသိ၊ ကျွန်မ မသိပါသေး။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြော၏။ တာပိ၊ ထိုရှင်မ သူငယ်
 ချင်းသုံးယောက်တို့သည်လည်း။ မမော၊ ငါသိကြားမင်း၏သာလျှင်။ သန္တိကေ၊
 အထံ၌။ နိဗ္ဗတ္တာ၊ ဖြစ်လာကုန်၏။ တာ သဟာယိကာ၊ ထိုသူငယ်ချင်း ညီအစ်မ
 သုံးယောက်တို့ကို။ ပဿိဿသိ၊ မြင်ချင်၏လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေး၏။ အဟံ၊

(၄၀၆)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

ကျွန်မသည်။ ကထံ၊ အဘယ်အကြောင်းဖြင့်။ တတ္ထ၊ ထိုအရှင်နေရာ တာဝတိံ
သာနတိပြည်သို့။ ဂမိဿာမိ၊ ပြန်သွားရပါအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။
သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်။ အဟံ၊ ငါသည်။ တံ၊ သင့်ကို။ နေဿာမိ၊ ဆောင်
ယူအံ့။ ဣတိဝတော၊ ဤသို့ဆို၍။ တံ၊ ထိုဗျိုင်းမငယ်ကို။ ဟတ္ထတလေ၊ လတ်ဝါး
အပြင်၌။ ဌတော၊ နားစေ၍။ ဒေဝလောကံ၊ နတ်ပြည်သို့။ နေတော၊ ဆောင်ယူ
ခဲ့၍။ နန္ဒာယ၊ ပေါက္ခရဏိယာ၊ နန္ဒာမည်သောရေကန်တော်၏။ တီရေ၊ ကမ်း
နား၌။ ဝိဿဇ္ဇေတော၊ လွှတ်၍။ ဣတရာသံတိဏ္ဍံ၊ သုံးယောက်ကုန်သောနတ်
မိဖုရားကြီးတို့အား။ အာရောစေသိ၊ ကြား၏။ တုမ္မာကံ၊ ရှင်မတို့၏။ သဟာ
ယိကံ၊ မေတ္တာထုံတူးသော။ သုဇာတံ၊ သုဇာတာမည်သော အစ်မကို။ ပဿိ
ဿထ၊ သနားခမန်းကြည့်စမ်းကြပါချေကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့အမိန့်ရှိ၏။
ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ သာ၊ ထိုသုဇာတာသည်။ ကုဟိ၊ အဘယ်မှာရှိသနည်း။
ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်ကုန်၏။ နန္ဒာယ၊ ပေါက္ခရဏိယာ၊ နန္ဒာမည်သောရေ
ကန်၏။ တီရေ၊ ကမ်းနား၌။ ဌိတော၊ ရှိလေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်လတ်သော်။
တာ၊ တိဿောပိ၊ ထိုသုံးယောက်သော နတ်မိဖုရားတို့သည်လည်း။ ဂန္တော၊
သွား၍။ အယျာထ၊ ရှင်မသုဇာတာ၏။ ရူပံ၊ အဆင်တဏှာန်သည်။ အဟော၊
အံ့ဘွယ်ရှိလှ၏။ အတ္တဘာဝံ၊ မိမိတို့ကို။ မဏ္ဍနဿ၊ တန်းဆာဆင်ခြင်း၏။
ဖလံ၊ အကျိုးဆက်သည်။ အဟော၊ အံ့ဖွယ်ရှိ၏။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ အဿာ၊
ထိုဗျိုင်းမ၏။ တုဏ္ဏံ၊ နှုတ်သီးကို။ ပဿထ၊ ရှုပါကုန်လော့။ ပါဒေ၊ ခြေတို့ကို။
ပဿထ၊ မြင်ပါကုန်စမ်း။ ဇဃံ၊ ခြေသလုံးရိုးတို့ကို။ ပဿထ၊ ရှုပါကုန်လော့။
အဿာ၊ ထိုဗျိုင်းမ၏။ အတ္တဘာဝေ၊ အလုံးစုံဖြစ်သော ကိုယ်အဖြစ်သည်။
သောဘတိဝတ၊ တံငွေတယ်ပါလေစွ တကား။ ဣတိ၊ ဤသို့ ကဲ့ရဲ့ရှုတ်ချလျက်။
ကေဠိကတော၊ ပြက်ရယ်ပြု၍။ ပတ္တမိံ၊ သူ၊ ဖဲသွားကုန်၏။ ဝုန၊ တဖန်။ သက္ကော၊
သိကြားမင်းသည်။ တဿာ၊ တို့ဗျိုင်းမ၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဂန္တော၊ သွား၍။
တေသင်၏။ သဟာယိကာ၊ သူငယ်ချင်းဖြစ်ကုန်သောညီမတို့ကို။ ဒိဋ္ဌာ၊ မြင်လိုက်
၏လော။ ဣတိဝတော၊ ဤသို့မေး၍။ ဒိဋ္ဌာ၊ မြင်လိုက်၏။ မံ၊ ကို။ ဥပ္ပဇ္ဈေတော၊
ဝမ်းနည်းစရာပြက်ရယ်မှုကိုပြု၍။ ဂတော၊ သွားကုန်၏။ မံ၊ ကျွန်မကို။ တတ္ထေဝ၊
ထိုထောင်ကြားကိုသာလျှင်။ နေဟိ၊ ပို့လိုက်ပါလော့။ ဣတိဝတော၊ ဤသို့ဆို
လတ်သော်။ တံ၊ ထိုဗျိုင်းမကို။ တတ္ထေဝ၊ ထိုထောင်မြှောင် ချောက်ကြားမြစ်
သို့သာလျှင်။ နေတော၊ ယူဆောင်၍။ ဥဒကေ၊ ရေ၌။ ဝိဿဇ္ဇေတော၊ လွှတ်၍။

တေ၊ သင်၏။ တာသံ၊ ထိုညီမ မိဖုရားသုံးပါးတို့၏။ သမ္ပတ္တိံ၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာကို။ ဒိဋ္ဌာ၊ မြင်ခဲ့၏လော။ ဣတိပုစ္ဆံ၊ ဤသို့မေး၏။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ ဒိဋ္ဌာ၊ မြင်ရသည်မှန်ပေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ တယာပိ၊ သင်သည်လည်း။ တတ္ထ၊ ထိုထာဝတိံသာနတ်ပြည်၌။ နိဗ္ဗတ္တနုပယံ၊ ဖြစ်မြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သောကောင်းမှုကို။ ကာတံ၊ ပြုခြင်းငှာ။ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်လတ်သော်။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ ကိံ၊ အဘက်ကောင်းမှုကို။ ကရောမိ၊ ပြုရပါအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ မယာ၊ ငါသည်။ ဒိန္န၊ ပေးအပ်သော။ ဩဝါဒ၊ အဆုံးအမကို။ ရက္ခိဿသိ၊ စောင့်နိုင်အံ့လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးလတ်သော်။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ ရက္ခိဿာမိ၊ ကြိုးစား၍စောင့်ပါအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အသာ၊ ထိုဗျိုင်းမှအား။ ပဉ္စသီလ္လာနိ၊ ငါးပါးသောသီလတို့ကို။ ဒတာ၊ ပေး၍။ အပ္ပမတ္တာ၊ မမေ့မလျော့။ ရက္ခာဟံ၊ သတိပြု၍စောင့်ရစ်လော့။ ဣတိဝတာ၊ ဤသို့မှာထား၍။ ပတ္တမိ၊ ဖဲလေ၏။ သာ၊ ထိုဗျိုင်းမသည်။ တတောပဋ္ဌာယ၊ ထိုအခါမှစ၍။ သယံ၊ မတမစ္ဆတေယေဝ၊ အလိုလိုသာသေသောငါးကိုသာလျှင်။ ပရိယေသိတာ၊ ရှာမှီး၍။ ခါဒတိ၊ စါး၏။ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်။ ကတိပ၊ ဟစ္စယေန၊ နှစ်ရက်သုံးရက်လွန်သဖြင့်။ တဿော၊ ထိုဗျိုင်းမကို။ ဝိမံသနတ္ထာယ၊ စူးစမ်းခြင်းငှာ။ ဂန္တော၊ ၍။ ဝါလုကပိဋ္ဌေ၊ သဲသောင့်ပြင်၌။ မတမစ္ဆကောဝိယ၊ ငါးသေအဟန်ကဲ့သို့။ ဟုတာ၊ ဖြစ်၍။ နိပ္ပဇ္ဇိ၊ ကုပ်၏။ သာ၊ ထိုဗျိုင်းမသည်။ ဒိဿော၊ မြင်၍။ မတမစ္ဆကေတိသညာယ၊ ငါးသေဟူသောအမှတ်ဖြင့်။ အဂ္ဂဟေသိ၊ ငင်ဆွဲ၏။ မစ္ဆော၊ ငါးသည်။ ဝိလနကာလေ၊ မျိုကာနီး၌။ နဂုံဋ္ဌံ၊ အမြီးဖျားကို။ စာလေသိ၊ လှုပ်၍။ သာ၊ ထိုဗျိုင်းမသည်။ သဇီဝမစ္ဆကောတိ၊ အသက်ရှင်သောငါးဟူ၍။ ဥဒကေ၊ ရေ၌။ ဝိဿဇ္ဇေသိ၊ လွှတ်၏။ သော၊ ထိုသိကြားမင်းသည်။ ထောကံ၊ အတန်ငယ်ကာလကို။ ဝိတိနမေတာ၊ လွန်စေ၍။ ပုန၊ တဖန်။ တဿဝ၊ ထိုဗျိုင်းမငယ်၏။ ပုရတော၊ ရှေ့မှ။ ဥတ္တာနော၊ ပက်လက်။ ဟုတာ၊ သေလေဟန်ဖန်ဆင်း၍။ နိပ္ပဇ္ဇိ၊ မျော၏။ ပုန၊ တဖန်။ သာ၊ ထိုဗျိုင်းမသည်။ မတမစ္ဆသောတိ သညာယ၊ ငါးသေဟူသောအမှတ်ဖြင့်။ ဂဟေတာ၊ တမ်း၍။ ဝိလနကာလေ၊ မျိုကာနီး၌။ အဂ္ဂနဂုံဋ္ဌံ၊ အမြီးဖျားကို။ စာလေသိ၊ လှုပ်၏။ တံ၊ ထိုလှုပ်သည်ကို။ ဒိဿော၊ မြင်၍။ သဇီဝမစ္ဆောတိ၊ ငါးရှင်ပေတကားဟု။ ဝိဿဇ္ဇေသိ၊ ချမ်းသာစွာသွားလေလော့ဟု။

(၄၀၀)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

လွတ်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ တိက္ခတ္ထံ၊ သုံးကြိမ်။ ပီမံသိတော၊ စူးစမ်း၍။ သာဓုကံ၊ ကောင်းစွာ။ သီလံ၊ သီလကို။ ရက္ခတိ၊ စောင့်ပေး၏။ ဣတံ၊ ဤသို့ဆိုပြီးသော်။ အတ္တာနံ၊ သိကြားမင်း၏အဖြစ်ကို။ ဇာနာပေတော၊ သိစေ၍။ အဟံ၊ ငါသည်။ တဝ၊ သင်၏။ သီလံ၊ သီလကို။ ပီမံသနတ္ထာယ၊ စူးစမ်းခြင်းငှာ။ အာဂတော၊ လာ၏။ သာဓုကံ၊ ကောင်းစွာ။ သီလံ၊ သီလကို။ ရက္ခသိ၊ မကျိုးမပေါက်စောင့်ပါပေ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ရက္ခမာနာ၊ စောင့်သည်ရှိသော်။ နစ်ရသေဝ၊ မကြာမြင့်မီလျှင်။ မမသန္တိကေ၊ ငါ့အထံ၌။ နိဗ္ဗတ္တိယတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ အပ္ပမတ္တာ၊ မမေ့မလျော့။ ဟောဟိ၊ ဖြစ်လေလော့။ ဣတိဝတော၊ ဤသို့သေချာစွာမှာ၍။ ပတ္တမိ၊ ဖဲခဲ၏။ သာပန၊ ထိုပျိုင်းမသည်ကား။ တတောပဋ္ဌာယ၊ ထိုအခါမှစ၍။ သယံ၊ မတမန္တံ၊ အလိုလိုသာသေသောငါးကို။ လတတိဝ၊ ရသည်မူလည်းရှိ၏။ နခေါ၊ မရသည်လည်းရှိ၏။ အလတမာနာ၊ မရသည်ရှိသော်။ ကတိပ၊ ဟစ္စယေနဝ၊ နှစ်ရက်သုံးရက် လွန်သဖြင့်သာလျှင်။ သုသိတော၊ အသွေးအသားခန်းခြောက်၍။ ကာလကံတော၊ သေခြင်းကိုပြု၍။ တဿ သီလဿ၊ ထိုသီလ၏။ ဗလေန၊ အာနုဘော်ကြောင့်။ ဗာရာဏသိယံ၊ ဗာရာဏသီပြည်၌။ ကုမ္ဘကာရဿ၊ အိုးထိန်းသည်၏။ ဓိတာဟုတော၊ သမီးဖြစ်၍။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿဝ၊ အိုးထိန်းသည်သွီး၏။ ပန္နရသသောဋ္ဌသဝသုဒ္ဓေ သိကကာလေ၊ သစ်ဆယ့်ငါးနှစ်အရွယ် တစ်ဆယ့်ခြောက်နှစ်အရွယ်ရှိသောအခါ၌။ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်။ သာ၊ ထိုသူဇာတာဖြစ်ဖူးသောပျိုင်းမသည်။ ကုဟိ နုခေါ၊ အဘယ်ပြည်အဘယ်ရပ်ရွာ၌။ နိဗ္ဗတ္တာတိ၊ ဖြစ်ရှာလေသနည်းဟု။ အာဝဇ္ဇေန္တော၊ ဆင်ခြင်သည်ရှိသော်။ ဒိတော၊ မြင်၍။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ မယာ၊ ငါသိကြားမင်းသည်။ တတ္ထ၊ ထိုအိုးထိန်းသည်သွီးနေရာအိမ်သို့။ ဂန္တံ၊ သွားခြင်းငှာ။ ဝဇ္ဇတိတိ၊ သင့်၏ဟု။ ဧဋ္ဌာလုကဝဇ္ဇေန၊ သခွားသီးအရောင်အဆင်း ပမာဏဖြင့်။ ပညာယမာနေဟိ၊ ထင်ကုန်သော။ သတ္တဟိ ရကနေဟိ၊ ရတနာခုနှစ်ပါးတို့ဖြင့်။ ယာနကံ၊ လှည်းရထားကို။ ပူရေတော၊ အပြည့်တင်၍။ တံယာနကံ၊ ထိုလှည်းရထားကို။ ပါဇေန္တော၊ နှင်လျက်။ ဗာရာဏသိ၊ ဗာရာဏသီပြည်သို့။ ပဝီသိတော၊ ဝင်၍။ အမ္မတာတာ၊ အမိအမောင်တို့။ ဧဋ္ဌာလုကာနိ၊ သခွားသီးတို့ကို။ ဂဏှထ ဂဏှထတိ၊ ဝယ်လိုက်ကြပါ၊ ဝယ်လိုက်ကြပါကုန်လော့ဟု။ ဥဇ္ဈောသေန္တော၊ ကြွေးကြွပ်လျက်။ ပီယိယံ၊ ဈေး

လမ်းမသို့။ ပဋိပဇ္ဇာ၊ သွား၏။ မုဂ္ဂမာသဒီနိ၊ ပဲနောက်ပဲလွန်း စသည်တို့ကို။
 ဂဝဟတောယုရ်။ အာဂဿေ၊ လာကုန်သည်ရှိသော်။ မူလေနပန၊ အဖိုးအား
 ဖြင့်ကား။ နဒေမိ၊ မပေးမရောင်းလို။ ဣတိဝတော၊ ဤသို့ဆိုသောကြောင့်။ ကထံ
 အဘယံသို့သောအကြောင်းဖြင့်။ ဒဒါသိ၊ ပေးမည်နည်း။ ဣတိဝုတ္တေ၊ ဤသို့
 ဈေးဝယ်သူတို့ကမေးသည်ရှိသော်။ သီလရက္ခိကာယ၊ သီလကိုစောင့်ရှောက်
 ထိန်းသိမ်းလေ့ရှိသော။ ဣတ္ထိယာ၊ သီတင်းသည်မိန်းမအား။ ခမ္မိ၊ ပေးအံ့။ ဣတိ
 အာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ သာမိ၊ သခွားသီးရှင်ဖြစ်သော။ တာတ၊ တခင်။ သိလံနာမ၊
 သီလမည်သည်ကား။ ကိဒိသံ၊ အဘယ်သို့ သဘောရှိသနည်း။ ကာဠုကိ၊
 မည်းနက်လေသလော။ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်မှုကား။ နီလာဒိဝဏ္ဏံ၊ အညိုအစ
 ရှိသော အဆင်းပင် ဖြစ်ပါလေသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ တုမေ၊ သင်တို့
 သည်။ သီလံ၊ သီလသည်။ ဤဒိသန္တိပိ၊ ဤသို့သဘောရှိသည်ဟူ၍မျှကိုလည်း။
 နဇာနာထ၊ မသိကြကုန်။ ကိမေဝ၊ အဘယ်အကြောင်းဖြင့်လျှင်။ နံ၊ ထိုသီလကို။
 ရက္ခိဿထ၊ စောင့်နိုင်ကုန်အံ့နည်း။ သီလံ၊ သီလကို။ ရက္ခိကာယ၊ စောင့်သော။
 ဣတ္ထိယာ၊ အား။ ဒဿာမိ၊ ပေးအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ သာမိ၊ အရှင်။
 သော၊ ဤသခွားသီးကို။ ကုမ္ဘ ကာရဿ၊ အိုးထိန်းသည်၏။ ဓီတာ၊ သမီးသည်။
 သီလံ၊ ကို။ ရက္ခာမိ၊ စောင့်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝိစရတိ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်သို့
 သွား၏။ ဧတိဿာ၊ ဤမိန်းမအား။ ဒေဟိ၊ ပေးပါချေလော့။ ဣတိဝတော၊ ဤသို့
 ဆိုသောအခါ၌။ တာပိ၊ ထိုအိုးထိန်သည် သမီးသည်လည်း။ နံ၊ ထိုသခွားသီး
 လှည့်သမားကို။ ဟေနဟိ၊ ထိုသို့တပြီးကား။ သာမိ၊ သခွားလှည်းရှင်၊ မယံ၊
 ငါ့အား။ ဒေဟိ၊ ပေးခဲ့လော့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ တံ၊ ချစ်သမီးသည်။
 ကာ၊ အဘယ်အကျင့်ရှိသည်။ အသိဖြစ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ အဟံ၊
 ကျွန်မသည်။ အဝိဇာဟိတ ပဉ္စသီလာ၊ မစွန့်အပ်သော ငါးပါးသီလရှိ၏။ ဣတိ၊
 ဤသို့မှန်တိုင်းပြော၏။ မယာ၊ ငါ့အဘသည်။ တုယုမေဝ၊ သင့်ဘို့သာလျှင်။
 တာနိ၊ ထိုသခွားသီးတို့ကို။ အာနိတာနိ၊ တိုက်ယူခဲ့ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလျက်။
 ယာနကံ၊ လှည်းကို။ ပါဇေန္တော၊ မောင်း၍။ အဿာ၊ ထိုသီလသည်အိုးထိန်း
 သမီး၏။ ဃရံ၊ အိမ်သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ အညေဟိ၊ တစ်ပါးသောသူတို့သည်။ အနာ
 ဟရိယံ၊ မလှမယက်နိုင်အောင်။ ကတော၊ ပြု၍။ ဇဠာလုကဝဏ္ဏေန၊ သခွားသီး
 အသွင်သဏ္ဌာန်ဖြင့်။ ဒေဝဒတ္တိယံ၊ သိကြားနတ်မင်းသည် ပေးအပ်သော။ ခနံ၊

(၄၉၀)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

ဥစ္စာကို။ ဒတာ၊ ပေခဲ၍။ အတ္တနံ၊ မိမိ၏သိကြားအဖြစ်ကို။ ဇာနာပေတာ၊
သိစေ၍။ ဣဒံ၊ ဤသခွာသီးသည်ကား။ တေသင်ချစ်သမီး၏။ ဇီဝိတဝုတ္တိယာ၊
အသက်မွေးခြင်းငှာ။ ဓနံ၊ ဥစ္စာတည်း။ ပဉ္စသီလနိ၊ ပဉ္စသီလတို့ကို။ အခဏ္ဍာနံ၊
အကျိုးမပျက်သည်တို့ကို။ ကတာ၊ ပြု၍။ ရက္ခာဟံ၊ စောင့်ရစ်လော့။ ဣတိ
ဝတာ၊ ဤသို့အသေအချာမှာ၍။ ပက္ကမိ၏။ သာပိ၊ ထိုအိုးထိန်းသည်သမီးသည်
လည်း။ တတော၊ ထိုကိုယ်အဖြစ်မှ။ စဝိတာ၊ စုံတေခဲ၍။ အသုရဘဝနော၊
အသုရာပြည်၌။ အသုရဇေဋ္ဌကဿ၊ အသုရာပြည်ရှင်မင်း၏။ ဓိတာ၊ သမီးသည်။
ဟုတာ၊ ဖြစ်၍။ သက္ကဿ၊ အရှင်သိကြား၏။ ဝေရိဃဇေ၊ ရန်သူကြီးအိမ်၌။
နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏။ ခုသုပနအတ္တဘာဝေသု၊ ပျိုင်းမငယ်ဖြစ်သောဘဝ၊ အိုးထိန်း
သမီးဖြစ်သောဘဝတို့၌။ သီလဿ၊ သီလကို။ ရက္ခိတတ္တာ၊ စေတနာနှင့်စောင့်
ဖူးသောကြောင့်။ အဘိရူပ၊ အလွန်အဆင်းလှသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။
သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏာ၊ ရွှေ၏အဆင်းနှင့် တူသောအဆင်းရှိ၏။ အသာဓာရဏာယ၊
သူတစ်ပါးတို့နှင့် ဆက်ဆံခြင်းမရှိသော။ ရူပသိရိယာ၊ အဆင်း၏အသရေနှင့်။
သမန္တာဂတာ၊ ပြည့်စုံ၏။ ဝေပစိတ္တိအသုရိန္ဒော၊ ဝေပစိတ္တိ အမည်ရှိသော
အသုရာပြည်ရှင်မင်းသည်။ အာဂတာဂတာနံ၊ လာတိုင်းလာတိုင်း ကုန်သော
အသုရာတို့ကို။ အာဟံ၊ ဆို၏။ တုမော၊ သင်တို့သည်။ မမဓိတု၊ ငါ့သမီးနှင့်။
အနုစ္စဝိကာ၊ ထိုက်တန်လျောက်ပတ်သည်။ နဟောထ၊ မဖြစ်ကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့
ဆိုလျက်။ တံ၊ ထိုအသုရာ မင်းသမီးကို။ ကဿစိ၊ တစ်စုံတစ်ယောက်သော
သူအား။ အဒတာ၊ မပေးစားမူ၍။ မမဓိတာ၊ ငါ့သမီးသည်။ အတ္တနာဝ၊ မိမိ
ကိုယ်တိုင်ပင်လျှင်။ အတ္တနော၊ မိမိအား။ အနုစ္စဝိကံ၊ ထိုက်တန်သော။ သာ
မိကံ၊ လင်ကို။ ဂဟေဿတိ၊ ယူလတ္တံ။ ဣတိ၊ သို့။ အသုရဗလံ၊ အသုရာဗိုလ်
ပါအပေါင်းကို။ သန္တိပါတာပေတာ၊ စည်းဝေးစေ၍။ တုယံ၊ ချစ်သမီးနှင့်။ အနု
စ္စဝိကံ၊ ထိုက်တန်သော။ သာမိကံ၊ လင်ကို။ ဂဏှ၊ ရှာဖွေစုံစမ်းလေလော့။
ဣတိ၊ ဤသို့။ တဿ၊ ထိုသမီး၏။ ဟတ္ထေ၊ လက်၌။ ပုပ္ဖဒါမံ၊ ပန်းကိုးကို။ အခါသိ၊
ပေး၏။ တသ္မိံ၊ ခဏ၊ ထိုခဏ၌။ သက္ကော၊ သိကြားသည်။ တဿ၊ ထိုသုဇာ
တာ၏။ နိဗ္ဗတ္တိဌာနံ၊ ဖြစ်ရာအရပ်ကို။ ဩလောကေန္တော၊ ကြည့်သည်ရှိသော်။
တံပဝတ္တိံ၊ ထိုအသုရာသမီးဖြစ်ကြောင်းကို။ ဥတာ၊ သိ၍။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။
မယာ၊ ငါသည်။ ဂန္တော၊ သွား၍။ တံ၊ ထိုသုဇာတာမင်းသမီးကို။ အာနေတံ၊ ယူ

ခြင်းငှာ။ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံပြီးသော်။ မဟလ္လကအသုရဝဏ္ဏံ၊ အသု
 ရာ အဘိုးကြီး၏အသွင်အဟန်ကို။ နိဗ္ဗိနိတု၊ ဖန်ဆင်း၍။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ပရိ
 သာပရိယန္တေ၊ ပရိသတ်တို့၏အစွန့်၌။ အဗ္ဗာသိ၊ တည်၏။ သာပိ၊ ထိုမင်းသမီး
 သည်လည်း။ ဣတောစိတောစ၊ ထိုမှဤမှလျှင်။ ဩလောကေန္တိ၊ ကြည့်သည်
 ရှိသော်။ ပုဗ္ဗသန္တဝါသဝသေန၊ ရှေးတဝဋ်အတူသကဲ့ မေတ္တာအဟုန်တုံ့ခဲ့ဘူး
 သည်၏။ အစွမ်းဖြင့်။ ဥပ္ပန္နပေမေန၊ ဖြစ်သောချစ်ခြင်းဖြင့်။ မဟောသေနေဝ၊
 အဟုန်ကြီးဖြင့် စီးသော မြစ်ရေကဲ့သို့။ အဇ္ဈောတ္တဋ္ဌဟဒယာ၊ လွှမ်းမိုး
 ဖိစီးသောနှလုံးရှိသည်။ ဟုတု၊ ဖြစ်၍။ ဒေသော၊ ဤအသုရာ အဘိုးအိုသည်
 မေး ငါ၏။ သာမိကောတိ၊ လင်မှန်၏တု။ တဿ၊ ထိုအသုရာအဘိုးအို၏။ ဥပရိ၊
 ဦးခေါင်းထက်၌။ ပုဗ္ဗဒါမံ၊ ပန်းကုံးကို။ ခိပိ၊ ပစ်ချ၏။ အသုရာ၊ အသုရာ
 တို့သည်။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ ရာဇာ၊ ပြည့်ရှင်မင်းသည်။ ဧတ္တကံကာလံ၊ ဤမျှ
 ကာလတိုင်တိုင်။ ဓိတု၊ သမီးနှင့်။ အနုစ္ဆဝိကံ၊ ထိုက်တန်သော သားမက်ကို။
 အလတိတု၊ မရမူ၍။ ဣဒါနိ၊ ယခုမှ၊ လဘိ၊ ရလေပြီ။ အဿ၊ ထိုငါတို့ပြည့်
 ရှင်မင်း၏။ ဓိတု၊ သမီးအား။ ပိတာမဟတော၊ အဘိုးလောက် ကြီးသော။
 အယမေဝမဟလ္လကော၊ ဤသူအိုအသက်ကြီးသည်။ အဟောအနုစ္ဆဝိကော၊
 ဪလျောက်ပတ်ထိုက်တန်လေစွ။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြန်ရယ်မှစကားကိုဆိုကုန်
 လျက်။ လဇ္ဇမာနာ၊ ရှက်နိုးကုန်သည် ဖြစ်၍။ အပတ္တမိံသု၊ ဖဲကုန်၏။
 သက္ကောပိ၊ သိကြားမင်းသည်လည်း။ တံ၊ ထိုသူဇာတာကို။ ဟတ္ထေ၊ လက်
 တို့ကို။ ဂဟေတု၊ ကိုင်ဆွဲ၍။ အဟံ၊ ငါသည်။ သက္ကော၊ တာဝတိံသာကို
 အစိုးရသောသိကြားမင်းသည်။ အသ္မိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဝမ်းမြောက်
 ဝမ်းသာစွာ။ နဒိတု၊ ကြွေးကြော်စကားဖြင့် ကြုံးဝါးလျက်။ အာကာသံ၊
 ကောင်းကင်သို့။ ပက္ခန္တိ၊ ပျံသွား၏။ အသုရာ၊ အသုရာတို့သည်။ ဇရသက္ကေန၊
 သိကြားအိုကြီးသည်။ ဝဉ္စိတမှာ၊ ငါတို့ကို လှည့်စားခဲ့လေပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့
 နှလုံးမသာရှိလျက်။ တံ၊ ထိုသိကြားကို။ အနုဗန္ဓိံသု၊ အမှီလိုက်ကုန်၏။ မာတ
 လိ သင်္ဂါယကော၊ သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းကို ပြုတတ်သော မာထလိသည်။ ဝေဇယန္တ
 ရတံ၊ ဝေဇယန္တာနတ်ရထားကို။ အာဟရိတု၊ ဆောင်ယူခဲ့၍။ အန္တရာမဂ္ဂေ၊
 ခရီးအကြား၌။ အဗ္ဗာသိ၊ စောင့်၍မျှော်လျက်နေနှင့်၏။ သက္ကော၊ ရှင်သိကြား
 သည်။ တံ၊ ထိုသူဇာတာနတ်သမီးကို။ ထတ္ထ၊ ထိုဝေဇယန္တာရထား၌။ အာ

(၄၉၂)

ဓမ္မပဒစာသုံးကထာနိဿယ

ရောပေတော၊ တင်၍။ ဒေဝနဂရာဘိမုခေါ၊ တာဝတိံသာနတ်ပြည်သို့ ရွှေ့။
 ပါယာသိ၊ ပျော်ပျော်ပါးပါးသွားလေ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုသိကြား
 နတ်မင်း၏။ သိမ္ဗလိဝနံ၊ လက်ဝံ့စောသို့။ သမ္ပတ္တကာလေ၊ ရောက်သော
 အခါ၌။ ရုထသဒ္ဓံ၊ ရုထာသံကို။ သုတွာ၊ ၍။ ဘိတ၊ ကြောက်လန့်ကုန်သော။
 ဂရုဠပေါတကာ၊ ဂဠုန်ငှက်ငယ်တို့သည်။ ဝိရဝိံသု၊ ကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုဂဠုန်
 ငှက်ငယ်တို့၏။ သဒ္ဓံ၊ ကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ သက္ကေဝ၊ သိကြားနတ်မင်းသည်။
 မာတလိံ၊ မာတလိနတ်သားကို။ ပုစ္ဆံ၊ မေး၏။ ဝိရဝန္တော၊ မြည်ကုန်သော။
 တေ၊ ဤသူတို့သည်။ ကေ၊ အဘယ်သူတို့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ ဒေဝ၊
 ငါတို့သနင်းသိကြားမင်း။ ဂရုဠပေါတကာ၊ ဂဠုန်ငယ်တို့တည်း။ ဣတိ၊
 ဤသို့တင်လတ်သော်။ ကိံကာရဏာ၊ အဘယ်ကြောင့် မြည်တမ်းကုန်ဘိ
 သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ ရုထသဒ္ဓံ၊ ကျွန်တော်တို့ရုထာသံကို။ သုတွာ၊
 ကြား၍။ မရုဏတယေန၊ သေချိမ့်မည်လောဟု ကြောက်ကြသောကြောင့်။
 ဝိရဝန္တံ၊ မြည်တမ်းကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ မံကေ၊ ငါတစ်ယောက်
 ကို။ နိဿယ၊ မှီ၍။ ဣတ္ထေကောဇနော၊ ဤမျှလောက်သောသူအပေါင်းသည်။
 ရုထဝေဂေန၊ ရုထာမြည်သံအဟုန်ဖြင့်။ ဝိစုဏ္ဍိတော၊ မှုန်မှုန်ညက်ညက်။
 မာနဿိ၊ မပျက်စီးပါ။ စေလင့်။ ရထံ၊ ရုထာကို။ နိဝတ္ထေဟိ၊ နစ်စေဦးလော့။
 ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ သောပိ၊ ထိုမာတလိနတ်သားသည်လည်း။
 သိန္ဓဝသဟဿံ၊ သိန္ဓောမြင်းတစ်ထောင်ကို။ ဒဏ္ဍကသညံ၊ နှင်တံအမှတ်ကို။
 ဒုတွာ၊ ၍။ ရထံ၊ ရုထာကို။ နိဝတ္ထေသိ၊ နစ်စေ၏။ တံ၊ ထိုသို့နစ်သည်ကို။
 ဒိဿော၊ မြင်၍။ အသုရာ၊ တို့သည်။ ဇရသက္ကော၊ သိကြားအဘိုးအိုသည်။
 အသုရပုရတော၊ အသုရာပြည်မှ။ ပဌာယ၊ စ၍။ ပလာယန္တော၊ ပြေးပါ
 လျက်။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ရထံ၊ ရုထာကို။ နိဝတ္ထေသိ၊ နစ်စေ၏။ အဒ္ဓါ
 မဇ္ဈတံ၊ တေန၊ ထိုသိကြားအိုသည်။ ဥပတ္တမ္ဘော၊ အထောက်အပံ့ကို။ လဒ္ဓေါ၊
 ရသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်။ နိဝတ္ထေတွာ၊ ပြန်လည်
 ခဲ့၍။ အာဂမ္မနမဂ္ဂေနေဝ၊ လာသောခရီးဖြင့်သာလျှင်။ အသုရပုရံ၊ အသုရာ
 ပြည်သို့။ ပဝိသိတွာ၊ ၍။ ပုန၊ တစ်ဖန်။ သိသံ၊ ဦးခေါင်းကို။ နဉက္ခိပိံသု၊ မော်၍
 မကြည့်ဝံ့ကုန်။ သက္ကောပိ၊ သိကြားမင်းသည်လည်း။ အသုရကညံ၊ အသုရာ
 မင်းသမီးဖြစ်သော။ သုဇာ၊ သုဇာတာကို။ ဒွေဝနဂရံ၊ တာဝတိံသာနတ်ပြည်

၂-အပ္ပမာဒဝဂ္ဂ၊ ၇-မဃဝတ္ထု

(၄၉၃)

သို့။ နေတော၊ ခေါ်ခဲ့၍။ အနုတေယျာနံ အစ္ဆရာကောဋီနံ၊ နှစ်ကုဋေငါးသန်း
ကုန်သောနတ်သမီးတို့ထက်။ ဇေဋ္ဌကဋ္ဌာနေ၊ အကြီးအရာ၌။ ထပေသိ၊ ထား၏။
သာ၊ ထိုသုဇာတာသည်။ သက္ကံ၊ သိကြားမင်းကို။ စရံ၊ မြတ်သောဆုကို။ ယာ
စိ၊ တောင်း၏။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သော အရှင်သိကြားမင်း။ မမ၊ ကျွန်မ၏။ ဣမ
သ္မိံ ဒေဝလောကေ၊ ဤတာဝတိံသာနတ်ပြည်၌။ မာတာပိတရောဝ၊ မိဘတို့
သည်လည်းကောင်း။ ဘာတိက ဘဂ္ဂိယောဝ၊ အစ်မညီမမောင်ရင်းတို့သည်
လည်းကောင်း။ နတ္ထိ၊ မရှိကုန်။ ယတ္ထယတ္ထ၊ အကြင်အကြင်အရပ်သို့။ ဂစ္ဆသိ၊
သွားလေအံ့။ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုတို့အရပ်သို့။ မံ၊ ကျွန်မကို။ ဂဟေတော၊ ခေါ်၍
သာလျှင်။ ဂစ္ဆေယျာသိ၊ သွားစေချင်ပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့သောဆုကိုတောင်း
၏။ သော၊ ထိုသိကြားနတ်မင်းသည်။ သာဇ္ဇတိ၊ ကောင်းပြီဟု။ တဿ၊
ထိုသုဇာတာအား။ ပဋိညံ၊ ဝန်ခံခြင်းကို။ အဒါသိ၊ ပေး၏။ တတောပဋ္ဌာ
ယ၊ ထိုအခါမှစ၍။ စိတ္တပါဠိလိယာ၊ သန္တတပင်သည်။ ပုပ္ဖံ တဿ၊ ပွင့်သည်ရှိ
သော်။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ နိဗ္ဗတ္တဋ္ဌာနေ၊ ပဋိသန္ဓေနေရာဖြစ်သော။ ဒိဗ္ဗပါရိဆ
တ္တကဿ၊ နတ်ပြည်၌ဖြစ်သော ပင်လယ်ကသစ်ပင်၏။ ပုပ္ဖနကာသောတိ၊ ပွင့်
သောအခါတည်းဟု။ အသုရာ၊ အသုရာတို့သည်။ ယုဒ္ဓတ္တာယ၊ စစ်ထိုးခြင်းငှာ
သဂ္ဂံ၊ နတ်ပြည်သို့။ အဘိရဟန္တိ၊ တက်လာ၏။ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်။
ဟေဋ္ဌာသမုဒ္ဓေ၊ သမုဒ္ဓရာအောက်၌။ နာဂါနံ၊ နဂါးတို့အား။ အာရက္ခံ၊
အစောင့်အရှောက်ကို။ အဒါသိ၊ ခန့်ထား၏။ တတော၊ ထိုနောင်မှ။ သုပဏ္ဏာ
နံ၊ ဂဠုန်တို့ကို။ အဒါသိ၊ ခန့်ထား၏။ တတော၊ ထိုနောင်မှ။ ကုမ္ဘဏ္ဍာနံ၊
ကုမ္ဘာဏ်တို့ကို။ အဒါသိ၊ အစောင့်ခန့်ထား၏။ တတော၊ ထိုမှအတက်အာလိန်
၌။ ယက္ခာနံ၊ ဘီလူးတို့ကို။ အဒါသိ၊ အစောင့်ခန့်ထား၏။ တတော၊ ထိုနောင်
မှ အထက်အာလိန်၌။ စတုန္တံ မဟာရာဇိကာနံ၊ စတုမဟာရာဇ် နတ်မင်းကြီး
လေးယောက်တို့ကို။ အဒါသိ၊ ၏။ သဗ္ဗုပရိပန၊ အလုံးစုံသော သူတို့၏
အထက်၌ကား။ ဥပဒ္ဓဝနံ၊ ဝါရဏတ္တာယ၊ ဘေးဥပဒ္ဓဝေတို့ကို တားမြစ်စေ
ခြင်းငှာ။ ဒေဝနဂရဋ္ဌါရေသု၊ ထာဝတိံသာနတ်ပြည်တံခါးတို့၌။ ဝဇီရဟတ္ထံ၊
ဝဇီရစိန်လက်နက်ကို ကိုင်စွဲဟန်ရှိသော။ ဣန္ဒပဋိမံ၊ သိကြားမင်း၏ အရုပ်
သဏ္ဌာန်ကို။ ထပေသိ၊ ထား၏။ အသုရာ၊ အသုရာတို့သည်။ နာဂါဒယော၊
နဂါးစသည်တို့ကို။ ဇိနိတော၊ အောင်ခဲ့ပြီး၍။ အာဂတာပိ၊ လာကုန်သော်

(၄၉၄)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

လည်း။ ဣဗ္ဗပဋိမံ၊ သိကြားမင်း၏ရုပ်သဏ္ဌာန်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ သက္ကော၊
 သိကြားမင်းသည်။ နိက္ခိန္တောတိ၊ ထွက်တော်မူလာ၏။ ပလာယန္တိ၊ ပြေးသွား
 ကုန်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ မဟာလိ၊ မဟာလိမည်သော လိစ္ဆဝီမင်းသား။ မဃမာဏ
 ဝေ၊ မဃလုလင်သည်။ အပ္ပမာဒ၊ ပဋိပဒါ၊ မမေ့မလျော့သော အကျင့်ကို။ ပဋိ
 ဂဇ္ဇိ၊ ကျင့်ဆောင်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သေသော၊ ဤမဃလုလင်သည်။ အပ္ပမတ္တော
 စပန၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှု၌ မမေ့မလျော့ဘဲသာလျှင်။ ဧဝရမံ၊ ဤသို့သဘောရှိ
 သော။ ဣဿရိယံ၊ အစိုးရသော သိကြားမင်း၏အဖြစ်သို့။ ပတုာ၊ ရောက်၍။
 သုဒေဝလောကေသု၊ နတ်ပြည်နှစ်ထပ်တို့၌။ ရဇ္ဇံ၊ ကို။ ကာဓေသိ၊ ပြု၏။ သေ
 ခိပ္ပမာဒေါနံ၊ ဤအပ္ပမာဒ တရားမည်သည်ကို။ ဗုဒ္ဓါဒိဟိ၊ ဘုရားစသော
 သူတော်ကောင်းတို့သည်။ ပသက္ကော၊ ချီးမွမ်းအပ်၏။ ဟိ၊ ထိုစကား သင့်စွာ။
 အပ္ပမာဒံ၊ မမေ့မလျော့ခြင်းကို။ နိဿယံ၊ မှီ၍။ သဗ္ဗေသံပိ၊ အလုံးစုံလည်း
 ဖြစ်ကုန်သော။ ဝိသေသာနံ၊ အကျိုးထူးရှိကုန်သော။ လောကီယလောကုတ္တ
 ရာနံ၊ လောကီလောကုတ္တရာစီးပွားတို့ကို။ အဓံဂမော၊ ရသည်။ ဟောတုံ၊ ဖြစ်
 ၏။ ဣတိဝတုာ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကိုမအာဟ၊ ဟော
 တော်မူ၏။

☞ (၃၀၊ မဟာလိ၊ မဟာလိမည်သော လိစ္ဆဝီမင်းသား။ မဃဝ၊ မဃလုလင်
 သည်။ အပ္ပမာဒေန၊ မမေ့မလျော့ခြင်းဖြင့်။ ဒေဝါနံ၊ စတုမဟာရာဇ်နတ်
 တို့ထက်။ သေဌိတံ၊ အမြတ်အကြီးအဖြစ်သို့။ ဂတော၊ ရောက်၏။ အပ္ပမာဒံ၊
 အပ္ပမာဒ တရားကို။ ပသံသန္တိ၊ ချီးမွမ်းကုန်၏။ ပမာဒေါ၊ ကုသိုလ်ကောင်း
 မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထံ၊ ထိုဂါထာ၌။ အပ္ပမာဒေနာတိ၊ ဟူသည်ကား။ မစလဂါမေ၊ မစလ
 ရွာ၌။ ဘူမိ၊ ပဒေသ၊ မြေပြင်၌။ သောဓနံ၊ သုခိသင်ခြင်းကို။ အာခိကတုာ၊
 အစပြု၍။ ကတေန၊ ပြုအပ်သော။ အပ္ပမာဒေန၊ သတိမကင်းခြင်းကြောင့်။
 မဃဝါတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဣဒါနိ၊ ယခုတိုင်အောင်။ မဃဝါတိပညာတော၊
 မဃဟုခေါ်ဝေါ်သမုတ်အပ်သော။ မဃဇာဏဝေ၊ မဃလုလင်သည်။ ခိန္တ
 ဒေဝလောကာနံ၊ နှစ်ထပ်သောနတ်ပြည်တို့၏။ ရာဇဘာဝေန၊ မင်းအဖြစ်ဖြင့်။
 ဒေဝါနံ၊ နတ်တို့တွင်၊ နတ်တို့ထက်။ သေဌိ၊ အမြတ်အကြီးအဖြစ်သို့။ ဂတော၊

၂-အပ္ပမာဒဝဂ္ဂ၊ ၇-မဃဝတ္ထု

(၄၉၅)

၏။ ပသံသန္တိတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဗုဒ္ဓါဒယော ပဏ္ဍိတာ၊ ဘုရားစသောပညာရှိတို့သည်။ အပ္ပမာဒမေဝ၊ မမေ့မလျော့သော သူကိုသာလျှင်။ ထောမေန္တိ ဝဏ္ဏသန္တိ၊ ချီးမွမ်းကုန်၏။ ကိံကာရဏာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း ဟူမူကား သဗ္ဗေသံ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ ဝိသေသာနံ၊ အရာအထူးရှိကုန်သော။ လောကီယ လောကုတ္တရာနံ။ လောကီလောကုတ္တရာကျေးဇူးတို့ကို။ ပဋိလာဘကာရဏတာယ၊ ရကြောင်းဖြစ်သောကြောင့်တည်း။ ပမာဒေါဂရဟိတော သဒါတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဂမာဒေါပန၊ မေ့လျော့သောသူကိုကား။ တေဟိ အရိယေဟိ၊ ထိုဘုရားအစရှိသော ပညာရှိတို့သည်။ နိစ္စံ၊ အမြဲ။ ဂရဟိတောနိန္ဒတော၊ ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်အပ်၏။ ကိံကာရဏာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ သဗ္ဗဝိပတ္တိနံ၊ အလုံးစုံသော ပျက်စီးခြင်းတို့၏။ မူလဘာဝတော၊ အကြောင်းရင်းဖြစ်သောကြောင့်တည်း။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ မနုဿုဒေါဘဂ္ဂံဝါ၊ သူဆင်းရဲ၏အဖြစ်သည်လည်းကောင်း။ အပါယူပပတ္တိံဝါ၊ အပါယ်ဘုံသို့ရောက်ခြင်းသည်လည်းကောင်း။ သဗ္ဗာ၊ အလုံးစုံတို့သည်။ ပမာဒမူလကာလေဝ၊ မေ့လျော့ခြင်းလျှင် အကြောင်းရင်း ရှိကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤကား အနက်တည်း။

ဂါထာပရိယောသာနေ၊ ဂါထာ၏အဆုံး၌။ မဟာလိလိစ္ဆဝီ၊ မဟာလိမည်သော လိစ္ဆဝီမင်းသားသည်။ သောတာပတ္တိဖလေ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌဟိ၊ တည်၏။ ဗဟူ၊ ဓျားစွာကုန်သော။ သမ္ပတ္တပရိသာပိ၊ ရောက်လာသော ပရိတ်သတ်တို့သည်လည်း။ သောတာပန္နာ ဒယော၊ သောတာပန် အစရှိသည်တို့သည်။ ဇာတာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။

သတ္တမံ၊ သော၊ မဃဝတ္ထု၊ မဃဝတ္ထုသည်။

ဣတိသမတ္ထော၊ ဤတိုင်ပြီးပြီ။

(၄၉၆)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

အပ္ပမာဒရတော ဝ-အညတရဘိက္ခုဝတ္ထု

မယဝတ္ထု၌ ဟောရာဂါထာ၏အနက်ကို ဖွင့်ပြီး၍ ယခုအခါ အညတရဘိက္ခုဝတ္ထု၌ အာရုံဖြစ်သော ဂါထာ၏ အနက်ကို ဖွင့်ခြင်းငှာ “အပ္ပမာဒရတော” စသည်ကိုမိန့်အပ်၏။

အပ္ပမာဒရတော ဘိက္ခုတံ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ အပ္ပမာဒရတော ဘိက္ခုစသော ဤတရားဟောခြင်းကို။ သတ္တာ၊ ဘုရားရှင်သည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူလျက်။ အညတရဘိက္ခု၊ အမှတ်မရှိသော ရဟန်းကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၏၊ ကိရ၊ စင်စစ်အားဖြင့်။ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်။ သတ္ထုသန္တိကေ၊ ဘုရားအထံတော်၌။ ယဝ အရဟတ္တ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို ရအံ့သည်တိုင်အောင်သော ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ ကထာပေတွာ၊ ဟောစေ၍။ အရညံ၊ တောကျောင်းသို့။ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍။ ဃန္တေန္တော၊ စေ့ဆော်သည်ရှိသော်။ ဝါယမန္တော၊ လုံ့လပြုသည်ရှိသော်။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို။ ပတ္တံ၊ ရောက်စေခြင်းငှာ။ နသက္ခိ၊ မတတ်နိုင်။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ ဝိသေသေတွာ၊ အထူးပြု၍။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ ကထာပေသာမိတိ၊ ဟောစေအံ့ဟူ၍။ တတော၊ ထိုတောရကျောင်းမှ။ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်ခဲ့၍။ သတ္ထုသန္တိကံ၊ ဘုရားအထံတော်သို့။ အာဂစ္ဆန္တော၊ ပြန်လာသည်ရှိသော်။ အန္တရာမဂ္ဂ၊ ခရီးအကြား၌။ မဟန္တံ၊ ကြီးသော။ ဒါဝဂ္ဂိံ၊ တောမီးကို။ ဥဋ္ဌတံ၊ ထသည်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဝေဂေန၊ လျင်စွာ။ ဧကံ မုဏ္ဍပဗ္ဗတမတ္တကံ၊ မြက်မပေါက်သော တောင်ထိပ်သို့။ အဘိရုပ္ပ၊ ထက်၍။ နိသိန္တော၊ နေသည်ရှိသော်။ အရညံ၊ တောကို။ ဒဟမာနံ၊ လောင်သော။ အဂ္ဂိံ၊ မီးကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ အာရမ္ပဏံ၊ မီးထောက်ဟူသောအာရုံကို။ ဂဏ္ဍိ၊ ယူ၏။ အယံအဂ္ဂိံ၊ ဤတောမီးသည်။ မဟန္တာနိစ၊ ကြီးသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ ခုဒ္ဒကာနိစ၊ ငယ်ပယ်သေးသေးလည်းဖြစ်သော။ ဥပ၊ ခါနာနိ၊ လောင်စာထင်းတို့ကို။ ဒဟန္တော၊ အကြွင်းမဲ့လောင်လျက်။ ဂစ္ဆတိယထာ၊ သွားသကဲ့သို့။ ဧဝံ တထာ၊ ထိုအတူ။ အရိယမဂ္ဂဉာဏဂ္ဂိနာပိ၊ အရိယမဂ္ဂဉာဏ်တည်းဟူသောမီးသည်လည်း။ မဟန္တာနိစ၊ များသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ ခုဒ္ဒကာနိစ၊ နည်းသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ သံယောဇနာနိ၊ သံယောဇန်ကြီးထုံးတို့ကို။ ဒဟန္တေန၊ လောင်သဖြင့်။ ဂန္တဗ္ဗံ၊ သွားအပ်သည်။ ဘဝိသတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့အာရုံယူ၏။ သတ္တာ၊

၂-အပ္ပမာဒဝဂ္ဂ၊ ၈-အညတရတိက္ခ၊ ဝတ္ထု (၄၉၇)

ဘုရားသခင်သည်။ ဂန္ဓကုဋိယံ၊ ဌ။ နိဿိန္ဒောဝ၊ နေတော်မူစဉ်လျှင်။ တုဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ စိတ္တာစာရံ၊ စိတ်၏ဖြစ်ခြင်းကို။ ဥ တု၊ သိ၍။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ဝေမေတံ၊ ဤကဲ့သို့ သင်အောက်မေ့သည်နှင့်အတူလျှင်။ မဟန္တာနိပ၊ ကြီးသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ခုဒ္ဒကာနိပ၊ ငယ်သည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဥပ၊ ဒါနာနိဝိယ၊ လောင်စာထင်းသစ်သားတို့ကဲ့သို့။ ဣမေသံသတ္တာနံ၊ ဤသတ္တဝါတို့၏။ အပ္ပန္တရေ၊ ကိုယ်တွင်း၌။ ဥပ္ပဇ္ဇာမာနာနံ၊ ဖြစ်ကုန်သော။ အဏှံ တုလ္လာနိ၊ အငယ်အကြီးဖြစ်ကုန်သော။ သံယောဇနာနံ၊ သံယောဇဉ်တို့ကို။ ဉာတိနာ၊ အရိယမဂ်ဟူသောမီးဖြင့်။ ဈာပေတု၊ အကြွင်းမဲ့အကုန်လောင်စေ၍။ အဘဗ္ဗုပ္ပတ္တိကာနိ၊ တစ်ဖန်ဖြစ်ခြင်းငှာမထိုက်သည်တို့ကို။ ကာတု၊ ပြုခြင်းငှာ။ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။ ဣတိ ဝဘ္ဘ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ ဩဘာသံ၊ ကိုယ်တော်ရောင်ကို။ ဝိဿဇ္ဇေတု၊ လွှတ်၍။ တဿဘိက္ခုနော၊ ထိုရဟန်း၏။ အဘိဓုခေါဝိယ၊ ရွှေရူမျက်မှောက်ကဲ့သို့။ ပညာယမာနော၊ ထင်စေတော်မူလျက်။ ဣမံဩဘာသဂါထံ၊ ဤဩဘာ သဂါထာကို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

(၃၁။ အပ္ပမာဒရတော၊ အပ္ပမာဒတရား၌ အလွန်မွေ့လျော်ခြင်း ရှိသော။ ပမာဒေ၊ မွေ့လျော်ခြင်း၌။ ဘဒယသီဝါ၊ ဘေးအားဖြင့် ရှုမြင်လေ့ရှိသော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ အဏှံထူလံ၊ အငယ်အကြီးဖြစ်သောမီးစာကို။ ဒဟံဒဟန္တော၊ လောင်လျက်။ အဂ္ဂိ၊ တောမီးသည်။ ဂစ္ဆတိဣဝ၊ သွားသကဲ့သို့ အဏှံ၊ နည်းသည်လည်း ဖြစ်သော။ ထူလံ၊ များသည်လည်း ဖြစ်သော။ သံယောဇနံ၊ သံယောဇဉ်ကို။ ဒဟံဒဟန္တော၊ အကြွင်းမရှိ တိတိ ကုန်အောင်လောင်စေသည်ဖြစ်၍။ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ အပ္ပမာဒရတောတိ၊ ဟူသည်ကား။ အပ္ပမာဒေန၊ သတိမကင်းခြင်းဖြင့်။ ရတောအဘိရတော၊ အလွန်မွေ့လျော်ခြင်းရှိသော။ အပ္ပမာဒေန၊ အပ္ပမာဒတရားဖြင့်။ ဝီတိနာမေန္တော၊ လွန်ခြင်းရှိသော။ ဣတိ အတ္ထော၊ ဤကားအနက်တည်း။ ပမာဒေဘယဒသီဝါတိ၊ ဒသီဟူသည်ကား။ နိရယူပပတ္တိံ၊ ငရဲဖြစ်ခြင်းကို။ အာဒိံကတု၊ အစပြု၍။ ပမာဒေဘယံ၊ မွေ့လျော့ခြင်း၌ဖြစ်သောဘေးကို။ ပဿန္တော၊ ရှုလျက်။ ဥပပတ္တိနံ၊ ငရဲသို့ရောက်ကြောင်းဖြစ်ကုန်သော။ တာသံဝါ၊ ထိုအကုသိုလ်တရားတို့၏လည်းမူလတ္တာ၊ အရင်းဖြစ်သောကြောင့်။ ပမာဒံ၊ မွေ့လျော့ခြင်းကို။ ဘယတော၊

(၄၉၀)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

ဘေးအားဖြင့်။ ပဿန္တော၊ ရှုမြင်လျက်။ သံယောဇနန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ဝဋ္ဋ
 ခုက္ကေန၊ ဝဋ္ဋဆင်းရဲနှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တက္က။ သံယောဇနံ၊ ဗန္ဓုနံ၊ သံယောဇနံဟူသော
 အဖွဲ့ကို။ ဝဋ္ဋော၊ သံသရာဝဋ္ဋဆင်းရဲ၌။ ဩသီဒ္ဓါ၊ ပနသမတ္တံ၊ နစ်စေခြင်းငှာစွမ်း
 နိုင်သော။ ဒသဝိသံယောဇနံ၊ ဆယ်ပါးသောသံယောဇနံကို။ အဏုထူလန္တိ၊
 ဟူသည်ကား။ မဟန္တော၊ ကြီးသောတောကို၎င်း။ ခုဒ္ဒကော၊ ငယ်သောတောကို
 ၎င်း။ ဒေဟံအဂ္ဂိဝဂ္ဂတိတိ၊ ဟူသည်ကား။ အယံအဂ္ဂိ၊ ဤမီးသည်။ မဟန္တော၊
 ကြီးသည်လည်းဖြစ်သော။ ခုဒ္ဒကော၊ ငယ်သည်လည်းဖြစ်သော။ တေဉ္ဇပါဒါ
 နံ၊ ထိုလောင်စာထင်းကို။ ဒဟန္တော၊ တောက်လောင်လျက်။ ဝစ္ဆတိယထာ၊
 သွားသကဲ့သို့။ ဝေမေဝ၊ ဤအတူလျှင်။ အပ္ပမာဒရတော၊ မမေ့မလျော့ခြင်း
 ၌အလွန်မွေ့လျော်ခြင်းရှိသော။ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်။ အပ္ပမာဒါမိ
 ဝတေန၊ အပ္ပမာဒဖြင့် ကောင်းစွာရအပ်သော။ ဉာဏဂ္ဂိနာ၊ အရိယမဂ်ဟူ
 သောမီးဖြင့်။ တေသံယောဇနံ၊ ဤသံယောဇနံဟူသော ကြီးအဖွဲ့ကို။
 ဒဟန္တော၊ လောင်စေလျက်။ အဘဗ္ဗုပ္ပတ္တိကံ၊ တစ်ဖန်ဖြစ်ခြင်းငှာမထိုက်သည်
 ကို။ ကရောန္တော၊ ပြုလျက်။ ဝစ္ဆတိ၊ ၏။ ဣတိအတ္ထော၊ ဤကားအနက်တည်း။

ဂါထာပရိယောသာနေ၊ ဂါထာကို ဟောတော်မူသော အဆုံး၌။
 ဘိက္ခု၊ သည်။ ယထာနိသိန္နောဝ၊ ထိုင်၍နေလျက်ပင်လျှင်။ သဗ္ဗသံယောဇနာ
 နိ၊ အလုံးစုံသောသံယောဇနံတို့ကို။ ဈာပေတော၊ လောင်စေ၍။ သဟပဋိ
 သဗ္ဗဒါဟိ၊ ပဋိသမ္ဘိဒါတို့နှင့်တကွ။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပတော၊
 ရောက်၍။ အာကာသေန၊ ကောင်းကင်ခရီးဖြင့်။ အာဝန္တော၊ ဘုရားရှိရာလာ
 ခဲ့၍။ တထာဂတဿ၊ ကိုယ်တော်မြတ်၏။ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏံ၊ သင်္ဂီနီကံ၊ ဇမ္ဗူရစ်ရွှေ
 စင်အဆင်းနှင့်တူသောအဆင်းရှိသော။ သရီရံ၊ ကိုယ်တော်၏ တင့်တယ်ခြင်း
 ကို။ ထောမေတော၊ ထောမနာ၍။ ဝဏ္ဏေတော၊ ချီးမွမ်း၍။ ဝန္ဓမာနောဝ၊ ရှိခိုး
 ပြီး၍သာလျှင်။ ပက္ကမိ၊ ဖဲသွားလေ၏။

အဋ္ဌမံ၊ သော။ အညတရ ဘိက္ခု၊ ဝတ္ထု၊ သည်။

ဣတိ သမတ္ထော၊ ပြီးပြီ။

၂-အပ္ပမာဒဝဂ္ဂ၊ ၉-နိဂမဝါသီတိဿတ္ထေရ ဝတ္ထု (၄၉၉)

၂-အပ္ပမာဒဝဂ္ဂ၊ ၉-နိဂမဝါသီတိဿတ္ထေရ ဝတ္ထု

အညတရတိက္ခဝတ္ထု၌ ဟောရာဂါထာကို ဖွင့်ပြီး၍ ယခုအခါ နိဂမဝါသီတိဿ မထေရ်ဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အနက်ကို ဖွင့်ခြင်းငှာ “အပ္ပမာဒရတော” စသည်ကိုမိန့်အပ်၏။

အပ္ပမာဒရတောတိဣမံဓမ္မဒေသနံ၊ အပ္ပမာဒရတော စသော ဤတရား ဟောခြင်းကို။ သက္ကာ၊ ဘုရားသဗ္ဗညုသည်။ ဇေတဝနေ၊ ၌။ ဝိဟရန္တော၊ လျက်။ နိဂမဝါသီတိဿတ္ထေရံ၊ နိဂမဝါသီတိဿမထေရ်ကို။ အာရဗ္ဗ၊ ၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ သာဝတ္ထိတော၊ သာဝတ္ထိ ပြည်မှ။ အဝိဒူရေ၊ မနီးမဝေးသောအရပ်၌။ ဧကသ္မိံ နိဂမဝါမေ၊ တစ်ခုသော နိဂုံးရှာ၌။ ဇာတသံဝဓော၊ သဘောအားဖြင့် ကြီးသော။ ဧကောကုလ ပုတ္တော၊ အမျိုးသားတစ်ယောက်သည်။ သတ္ထုသာသနေ၊ ဘုရားသာသနာ တော်၌။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြု၍။ လဒ္ဓု၊ ပသမ္ပဒ၊ ပဉ္စင်းအဖြစ်ကိုရသော။ နိဂ မဝါသီတိဿတ္ထေရောနာမ၊ နိဂမဝါသီတိဿအမည်ရှိ မထေရ်သည်။ အပ္ပိ စ္စော၊ အလိုနည်း၏။ သန္တုဋ္ဌော၊ ရောင့်ရဲလွယ်၏။ ပဇိဝိတ္တော၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာ၌ မွေ့လျော်ခြင်းရှိ၏။ အာရဒ္ဓဝီရိယော၊ အားထုတ်အပ်သော လုံ့လရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့သောဂုဏ်ကျေးဇူးဖြင့်။ ပညာယတိ၊ ထင်ရှားကျော်စော၏။ သော ထိုနိဂမဝါသီတိဿမထေရ်သည်။ နိဗ္ဗန္တံ၊ မပြတ်။ ဉာတိဂါမေယေဝ၊ မိဘ ပေါက်ဖော်ရှိရာရှာ၌သာလျှင်။ ဝိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှာ။ ဝိစရတိ၊ သွား၏။ အနာထပိဏ္ဍိကာဒိသု၊ အနာထပိဏ္ဍိသုဋ္ဌေးစသောသူတို့သည်။ မဟာဒါနာ နိ၊ အလှူကြီးတို့ကို။ ကရောဇ္ဇေသုပိ၊ ပေးလှူကုန်သော်၎င်း။ ပသေနဒိကောသ လေ၊ ပသေနဒိကောသလမင်းသည်။ အသဒိသဒါနံ၊ အသဒိသအလှူကို။ က ရောဇ္ဇေပိ၊ လှူသော်၎င်း။ သာဝတ္ထိံ၊ သာဝတ္ထိပြည်သို့။ နာဂစ္ဆတိ၊ မသွား။ အပရေ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ အယံ နိဂမဝါသီတိဿတ္ထေရော၊ ဤနိဂမဝါသီတိဿမထေရ်သည်။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ သမုဋ္ဌာယ၊ လွန်စွာလုံ့လပြု ၍။ ဉာတိသံသဋ္ဌော၊ အဆူအမျိုးနှင့်ရောနှောခြင်း ဆက်ဆံခြင်း ရှိသည်ဖြစ် ၍။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ အနာထပိဏ္ဍိကာဒိသု၊ အနာထပိဏ္ဍိသုဋ္ဌေးစသော သူတို့ သည်။ မဟာဒါနာဒိနိ၊ အလှူကြီးစသည်တို့ကို။ ကရောဇ္ဇေသုပိ၊ ကုန်သော် လည်း။ ပသေနဒိကောသလေ၊ ပသေနဒိကောသလမင်းသည်။ အသဒိသဒါ နံ၊ အသဒိသအလှူကို။ ကရောဇ္ဇေပိ၊ ပေးလှူသော်လည်း။ နေဝအာဂစ္ဆတိ၊

(၅၀၀)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

မလာ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ကထံ၊ ကို။ သမုဋ္ဌာပေဝ္ဘာ၊ ဖြစ်စေ၍။ သတ္ထု၊ ဘုရားသခင်
အား။ အာရောစယိံ၊ သူ၊ ကုန်၏။ သတ္ထု၊ ဘုရားရှင်သည်။ တံ၊ ထိုနိဂမဝါသိ၊
တိဿမထေရ်ကို။ ပတ္တောသဘပေတာ၊ ခေါ်စေ၍။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တံ၊ သင်
သည်။ ဝေံ၊ ဤသို့။ ကရောသိကိရ၊ ပြု၏ဟူသည်။ သစ္စံ၊ မှန်၏လော။ ဣတိပုစ္ဆိ
တော၊ သော်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဉာတိသံသဂ္ဂေါ၊ အဆွေ
အမျိုးတို့နှင့်ရောနှောဆက်ဆံခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိပါ။ အဟံ၊ ဘုရားထပည့်
တော်သည်။ တေမနုဿေ၊ ဤဆွေမျိုးပေါက်ဘော်ဖြစ်သော လူတို့ကို။
နိဿာယ၊ မှီ၍။ အဇ္ဈောဟရဏီယမတ္ထံ၊ မျှီလောက်ရုံမျှသော။ အာဟာရံ၊
အစာအဟာရကို။ လဘာမိ၊ ရပါ၏။ လူခေဝါ၊ ကြမ်းသည်မူလည်းဖြစ်သော။
ပဏိတေဝါ၊ မှန်မြတ်သည်မူလည်းဖြစ်သော။ ယာပနမတ္ထေ၊ မျှတလောက်
ကာမျှဖြစ်သော။ အာဟာရံ၊ ဆွမ်းအာဟာရကို။ လဗ္ဗေ၊ ရသည်ရှိသော်။ ပုန၊
ထပ်မန်။ အာဟာရပရိယေသနေန၊ ဆွမ်းကိုရှာမှီးခြင်းဖြင့်။ ကိံ၊ အဘယ်
အကျိုးရှိအံ့နည်း။ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့လုံးသွင်း၍သာလျှင်။ နဂစ္ဆာမိ၊ မသွား
ပါ။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဉာတိဟိပန၊ အဆွေအမျိုးတို့နှင့်ကား။ မေ၊
ငါ၏။ သံသဂ္ဂေါနာမ၊ ရောနှောဆက်ဆံခြင်းမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ
ဝုတ္တေ၊ ဤသို့လျှောက်သည်ရှိသော်။ သတ္ထု၊ ဘုရားသခင်သည်။ ပကတိယောဝိ၊
သဘောအားဖြင့်လည်း။ ဟဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ အဇ္ဈာသယံ၊ မြတ်သော
အလိုကို။ ဇာနန္တော၊ သိတော်မူ၍။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ သာဓုသာဓု၊ ကောင်း
ကောင်းစွာ။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူလျက်။ တဿ၊ ထိုရဟန်းအား။ သာကော
ရံ၊ ကောင်းချီးကို။ ဒတော၊ ပေးတော်မူ၍။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ဧတံပန၊ ဤအမှု
အကျင့်သည်ကား။ အနစ္စရိယံခေါ၊ အံ့ဖွယ်မရှိသေး။ ယံတံ၊ အကြင် သင်
သည်။ မာဒိသံ၊ ငါ့ကဲ့သို့သော။ အာစရိယံ၊ အရာကို။ လဘိတော၊ ရ၍။ အပ္ပိစ္ဆော၊
အလိုနည်းသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွာ။ အယံ၊
ဤရတန်းသည်။ အပ္ပိစ္ဆတာနာမ၊ အလိုနည်းခြင်း မည်သည်ကား။ မမ၊
ငါဘုရား၏။ တန္တိ၊ အစဉ်အလာတည်း။ မမ၊ ငါဘုရား၏။ ပဝေထိ၊ အစဉ်
အဆက်တည်း။ ဣတိဝတော၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူခြင်းကြောင့်။ ဘိက္ခုဟိ၊
ရဟန်းတို့သည်။ ယာစိတော၊ တောင်းပန်အပ်သည်ရှိသော်။ အတိတံ၊ လွန်လေ
ပြီသောအကြောင်းကို။ အာဟရိ၊ ဆောင်တော်မူ၏။

၂-အပ္ပမာဒဝဂ္ဂ၊ ၉-နိဂမဝါသီတိသုတ္တံ (၅၀၁)

အတိတေ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ၌။ ဟိမဝန္တေ၊ ဟိမဝန္တာ၌။ ဂင်္ဂါတီရေ၊
 ဂင်္ဂါမြစ်နား၌။ ဧကသ္မိံ ဥဒုမ္ပရဝနေ၊ တစ်ခုသော ရေသဖန်းပင်ထော၌။ အနေ
 က သဟဿာသုဝါ၊ အထောင်မကသောကျေးဌာန်တို့သည်လည်း။ ဝသိံ သု၊
 နေကုန်၏။ တတြပိ၊ ထိုကျေးဌာန်တို့တွင်လည်း။ ဧကောသုဝရာဇာ၊ ကျေးမင်း
 တစ်ခုသည်။ အတ္တနော၊ ၏။ နိဝါသနရက္ခဿ၊ နေသောသစ်ပင်၏။ ဖလေသု၊
 အသီးတို့သည်။ ခိဏေသု၊ တုံးခွဲကုန်သည်ရှိသော်။ ဣဓ၊ ဤသစ်ပင်၌။ သက္ကံ
 ရော၊ အညွန့်လည်လည်းကောင်း။ ပတ္ထဝါ၊ အရွက်သည်လည်းကောင်း။ တစံ
 ဝါ၊ အခေါက်သည်လည်းကောင်း။ ယံ ယဒေဝ၊ အကြင်အကြင်သို့သော
 အကာ အစရှိသည်သည်။ အဝသိဋ္ဌံ၊ ကြွင်းသည်။ ဟောသိ၊ ၏။ တံတံ၊ ထိုထို
 အကာအစရှိသည်ကို။ ခါဒိတော၊ စား၍။ ဂင်္ဂါယ၊ ဂင်္ဂါ၌။ ပါနိယံ၊ ရေကို။
 ပိဝိတော၊ သောက်၍။ ပရမပ္ပိစ္ဆော၊ အလွန်အလို့နည်းသည်။ သန္တုဋ္ဌော၊
 ရောင့်ရဲလွယ်သည်။ ဟုတော၊ ၍။ အညတ္ထ၊ တစ်ပါးသောအရပ်သို့။ နမစ္ဆတိ၊
 မသွား။ တဿ၊ ထိုကျေးမင်း၏။ အပ္ပိစ္ဆသန္တုဋ္ဌဘာဝဂုဏေန၊ အလို့နည်းခြင်း
 ရောင့်ရဲလွယ်ခြင်း အစရှိသော ဂုဏ်ကျေးဇူးကြောင့်။ သက္ကဿ၊ သိကြားမင်း
 ၏။ ဘဝနံ၊ နေရာကျောက်ဖျာသည်။ ကမ္ပိ၊ တုန်လှုပ်၏။ သက္ကော၊ သိကြား
 မင်းသည်။ အာဝဇ္ဇမာနော၊ ဆင်ခြင်သည်ရှိသော်။ တံ၊ ထိုအကြောင်းကို။
 ဒိသော၊ မြင်၍။ တဿ၊ ထိုကျေးမင်းကို။ ဝိမိသနတ္ထံ၊ စုံစမ်းအံ့သောငှာ။ အတ္တ
 နော၊ ၏။ အာနုဘာဝေန၊ အာနုဘော်ဖြင့်။ တံရက္ခံ၊ ထိုသဖန်းပင်ကို။ သုက္ခာ
 ပေသိ၊ ခြောက်စေ၏။ ရုက္ခော၊ သစ်ပင်သည်။ ခါဏုမတ္တော၊ အငုတ်မျှသာ
 ကျန်သည်။ ဟုတော၊ ၍။ ဆိဒ္ဓါဝဆိဒ္ဓေါ၊ အပြတ်ပြတ် အထွင်းထွင်းသာ
 လျှင်။ ဟုတော၊ ဖြစ်၍။ ဝါတေ၊ လေသည်။ ပဟရန္တေ၊ ခတ်သည်ရှိသော်။
 အာကောဋိတောဝိယံ သဒ္ဓ၊ လက်ဖြင့် ခေါက်အပ်သော အသံကဲ့သို့။ နိစ္ဆ
 ရန္တော၊ မြည်လျက်။ အဋ္ဌာသိ၊ တည်၏။ တဿ၊ ထိုရေသဖန်းပင်၏။ ဆိဒ္ဓေဟိ၊
 အပေါက်တို့မှ။ စုဏ္ဏာနိ၊ အမှန်တို့သည်။ နိက္ခမန္တိ၊ ထွက်ကုန်၏။ သုဝရာဇာ၊
 သည်။ တာနိ၊ ထိုအမှန်တို့ကို။ ခါဒိတော၊ စား၍။ ဂင်္ဂါယ၊ ဂင်္ဂါ၌။ ပါနိယံ၊ ရေ
 ကို။ ပိဝိတော၊ ၍။ အညတ္ထ၊ တစ်ပါးသောအရပ်သို့။ အနာဂန္တာ၊ မသွားမူ၍။
 ဝါတာတပံ၊ လေနေပူကလွပ်ကို။ အဂဏေတော၊ မရေတွက်မူ၍။ ဥဒုမ္ပရခါဏု
 မတ္တကေ၊ ရေသဖန်းပင်ငုတ်ထက်၌။ နိသိဒတိ၊ မန၏။ သက္ကော၊ သိကြားမင်း
 သည်။ တဿ၊ ထိုကျေးမင်း၏။ ပရမပ္ပိစ္ဆဘာဝံ၊ လွန်စွာအလို့နည်းသည်၏

(၅၀၂)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

အဖြစ်ကို။ ဥတုာ၊ သိ၍။ မိတ္တဓမ္မဂုဏ်၊ အဆွေခင်ပွန်းတို့၌ ကျင့်ရာသော
ကျေးဇူးကို။ ကထာပေတုာ၊ ပေး၍။ အဿ၊ ထိုကျေးမင်းအား။ ဝရံ၊
ဆုကို။ ဒတုာ၊ ပေး၍။ ဥဒုဗ္ဗရံ၊ ရေသဖန်းပင်ကို။ အမတဖလံ၊ ချိုမြိန်သော
အရသာရှိသော အသီးကို။ ကတုာ၊ ပြု၍။ အာဂမိဿာမိတိ၊ လာအံ့ဟူ၍။
ကောဟံသရာဇာ၊ ဟင်္သာမင်းတစ်ခုသည်။ ဟုတုာ၊ ဖြစ်၍။ အသုရကညံ၊
အသုရာ၏သမီးဖြစ်သော။ သုဇံ၊ သုဇာတာကို။ ပုရတော၊ ရွှေသွား။ ကတုာ၊
ပြု၍။ ဥဒုဗ္ဗရဝနံ၊ ရေသဖန်းပင်တောသို့။ ဂန္ဓာ၊ ရှိ။ အဝိဒုရေ၊ မနီးမဝေးသော
အရပ်၌။ ကေဿရုက္ခဿ၊ သစ်ပင်တစ်ခု၏။ ဆာယာယ၊ အရိပ်၌။ နိသီဒိတုာ၊
နေ၍။ တေန၊ ထိုကျေးမင်းနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ကထေန္တော၊ စကားပြော
ဟောလိုသည်ဖြစ်၍။ ဣမဂါယံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ ဆို၏။

သုဝရာဇာ၊ ကျေးမင်း။ ဟရိတပတ္တာ၊ စိမ်းသောအရွက် ရှိကုန်သော။
ရုက္ခာ၊ သစ်ပင်တို့သည်လည်းကောင်း။ အနေကဖလာ၊ များသောအသီးရှိကုန်
သော။ ဗဟု၊ များစွာကုန်သော။ ဒုမာ၊ သစ်ပင်တို့သည် လည်းကောင်း။
သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ ကေဠာပေ၊ အငုတ်မျှသာ
ဖြစ်သော။ အနုသက္ခေ၊ ရေသဖန်းပင်ခြောက်၌။ သုဝဿ၊ ကျေးမင်း၏။
မနော၊ စိတ်သည်။ နိရုတော၊ မွေ့လျော်လေတိသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။

≡ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော သုဝဇာတကံကို။ ဒသနိပါတေ၊ ဒသကနိပါတ်၌။
အာပတနယေနဝ၊ လာသောနည်းဖြင့်သာလျှင်။ ဝိတ္တာ၊ ရေတဗ္ဗံ၊ ချဲ့အပ်၏။
ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွာ။ အဋ္ဌပုတ္တိယေဝ၊ အဋ္ဌပုတ္တိသည်သာလျှင်။ တတ္ထစ၊
ထိုဒသကနိပါတ်၌လည်းကောင်း။ ဣစေ၊ ဤဓမ္မပဒ၌လည်းကောင်း။ နာနာ၊
ထူး၏။ သေသံ၊ ကြွင်းစကားသည်။ တာဒိသမေဝ၊ ထိုဒသကနိပါတ်နှင့် တူ
သည်သာတည်း။ သတ္တာ၊ ဘုရားရှင်သည်။ ဣမံဓမ္မဒေသနံ၊ ဤတရားဒေသနာ
ကို။ အာဟရိတုာ၊ ဆောင်တော်မူ၍။ တဒါ၊ ထိုအခါ။ သက္ကော၊ သိကြားမင်း
သည်။ အာနန္တော၊ အာနန္ဒာသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်လာ၏။ သုဝရာဇာ၊
ကျေးမင်းသည်။ အဟမေဝ၊ ငါဘုရားသည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိဝတုာ၊ ဤသို့
မိန့်တော်မူ၍။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဝေံ၊ ဤသို့။ သော၊ အပ္ပိစ္ဆတနာမ၊ ဤ
အလိုနည်းခြင်းမည်သည်ကား။ မမတန္တိ၊ ငါ၏ အစဉ်အလာတည်း။ မမပဝေ

၂-အပ္ပမာဒဝဂ္ဂ၊ ၉-နိဂမဝါသီတိဿတ္ထေရဝတ္ထု (၅၀၃)

ဏိ၊ ငါ၏အဆက်တည်း။ မမပုတ္တဿ၊ ငါ့သားဖြစ်သော။ နိဂမဝါသီနော၊ နိဂုံ
 ရွာ၌ နေလေ့ရှိသော။ တိဿဿ၊ တိဿ၏။ မာဒိသံ၊ ငါ့ကဲ့သို့သော။ အာစရိ
 ယံ၊ ဆရာကို။ လတိတွာ၊ ရ၍။ အဗ္ဗိစ္ဆတာ၊ အလိနည်းသောအဖြစ်ကို။ အနစ္စရိ
 ယာ၊ မအံ့ဩလောက်။ ဘိက္ခုနာနာမ၊ ရဟန်းမည်သည်ကား။ နိဂမဝါသီ
 တိဿနဝိယ၊ နိဂမဝါသီ တိဿရဟန်းကဲ့သို့သာလျှင်။ အဗ္ဗိစ္ဆေန၊ အလိနည်း
 ခြင်းဖြင့်။ ဘဝတဗ္ဗံ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ ဧဝရူပေါ၊ ဤသို့သဘော
 ရှိသော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ သမထဝိပဿနာ ဓမ္မဟိဝါ၊ သမထဝိပဿနာ
 တရားတို့မှလည်းကောင်း။ မဂ္ဂဖလေဟိဝါ၊ မဂ်ဖိုလ်တို့မှလည်းကောင်း။ ပရိ
 ဟာနာယ၊ ယုတ်ခြင်းငှာ။ အဘဗ္ဗော၊ မထိုက်။ အညဒတ္ထ၊ စင်စစ်သော်ကား။
 နိဗ္ဗာနဿေဝ၊ နိဗ္ဗာန်၏သာလျှင်။ သန္တိကေ၊ အနီး၌။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ
 ဝတွံ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ ဟောတော်
 မူ၏။

(၃၂။ အပ္ပမာဒရတေ၊ မမေမလျော့ခြင်း၌ အလွန်မေ့လျော့နှစ်သက်ခြင်း
 ရှိသော။ ပမာဒေ၊ မေ့လျော့ခြင်း၌။ ဘယ ဒသီဝါ၊ ကြောက်ဖွယ်လန့်ဖွယ်
 သော ဘေးအားဖြင့် ရှုလေ့ရှိသော။ ဘိက္ခုရဟန်းသည်။ ပရိဟာနာယ၊
 သမထ ဝိပဿနာ မဂ်ဖိုလ်ဓမ္မတို့မှ ယုတ်ခြင်းငှာ။ အဘဗ္ဗော၊ မထိုက်။
 နိဗ္ဗာနဿေဝ၊ နှစ်ပါးသော နိဗ္ဗာနဇာတ်၏ သာလျှင်။ သန္တိကေ၊ အနီး၌။
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ အဘဗ္ဗော ပရိဟာနာယာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဧဝရူပေါ၊
 ဤသို့ သဘောရှိသော။ သော ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်။ သမထဝိပဿနာ
 ဓမ္မဟိဝါ၊ သမထဝိပဿနာ ဓမ္မတို့မှလည်းကောင်း။ မဂ္ဂဖလေဟိဝါ၊ မဂ်ဖိုလ်
 တို့မှလည်းကောင်း။ ပရိဟာနာယ၊ ဆုတ်ယုတ်ခြင်းငှာ။ အဘဗ္ဗော၊ မထိုက်။
 ပတ္ထေဟိ၊ ရောက်ကုန်ပြီးသောကုသိုလ်တရားတို့မှ။ နာပိပရိဟာယာတိ၊ မယုတ်။
 အပ္ပတ္တာနိ၊ မရောက်ကုန်သေးသော ကုသိုလ်တရားတို့သို့။ န န ပါပုဏာတိ၊
 ရောက်၏။ နိဗ္ဗာနဿေဝသန္တိကေတိ၊ ဟူသည်ကား။ ကိလေသပရိနိဗ္ဗာ
 နဿာပိ၊ ကိလေသပရိနိဗ္ဗာန်၏ လည်းကောင်း။ အနုပါဒါပရိနိဗ္ဗာ

(၅၀၄)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

နဿာပိ၊ အနုပါဒါပရိနိဗ္ဗာနီ၏လည်းကောင်း။ သန္တိကေယော၊ အနီး၌သာ
လျှင်။ ဣတိအတ္ထော၊ ဤကား အနက်တည်း။

ဂါထာပရိယောသာနေ၊ ဂါထာ၏ အဆုံး၌။ နိဂမဝါသိ တိဿတ္ထေရော၊
နိဂမဝါသိ တိဿမထေရ်သည်။ သတပဋိသမ္ဘိဒါဟိ၊ ပဋိသမ္ဘိဒါတို့နှင့်တကွ။
အရဟတ္တံ၊ ရဟန္တာအဖြစ်သို့။ ပါဏိ၊ ရောက်၏။ အညေပိ၊ တစ်ပါးလည်း
ဖြစ်ကုန်သော။ ဗဟူ၊ များစွာသော သူတို့သည်။ သောတာပန္နာဒယော၊
သောတာပန် အစရှိသည်တို့သည်။ အဟေသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ မဟာဇနဿ၊
လူအပေါင်းအား။ သာတ္ထိကာ၊ အကျိုးရှိသော။ ဓမ္မဒေသနာ၊ တရားဟောခြင်း
သည်။ ဇာတာ၊ ဖြစ်၏။

နဝမံ၊ ကိုးခုမြောက်သော။ နိပမဂါသိတိဿတ္ထေရဝတ္ထု၊ သည်။
ဣဟိသမတ္ထော၊ ဤတွင် ပြီးပြီ။

အပ္ပမာဒဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ၊ အပ္ပမာဒဝဂ်အတွင်းသည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးပြီ။
ဗုတိယော၊ သော။ ဝဂ္ဂေါ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယပထမတွဲပြီးပြီ။

